முவத்தா மாலிக்

موطأ مالك

1. كتاب وقوت الصلاة

முவத்தா மாலிக்

1. தொழுகைகளின் நேரங்கள்

1

قَالَ حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ يَحْيَى اللَّيْثِيُّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، أَخَّرَ الصَّلاَةَ يَوْمًا فَدَخَلَ عَلَيْهِ عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ فَأَخْبَرَهُ أَنَّ الْمُغِيرَةَ بْنَ شُعْبَةَ أَخَّرَ الصَّلاَةَ يَوْمًا وَهُوَ بِالْكُوفَةِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو مَسْعُودٍ الأَنْصَارِيُّ فَقَالَ مَا هَذَا يَا مُغِيرَةُ أَلَيْسَ قَدْ عَلِمْتَ أَنَّ جِبْرِيلَ نَزَلَ فَصَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ قَالَ بِهَذَا أُمِرْتُ . فَقَالَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ اعْلَمْ مَا تُحَدِّثُ بِهِ يَا عُرْوَةُ أَوَ إِنَّ جِبْرِيلَ هُوَ الَّذِي أَقَامَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَقْتَ الصَّلاَةِ قَالَ عُرْوَةُ كَذَلِكَ كَانَ بَشِيرُ بْنُ أَبِي مَسْعُودٍ الأَنْصَارِيُّ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ .

யஹ்யா இப்னு யஹ்யா அல்-லைத்தி அவர்கள் மாலிக் இப்னு அனஸ் வழியாக, இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு நாள் உமர் இப்னு அப்துல்-அஜீஸ் அவர்கள் தொழுகையைத் தாமதப்படுத்தினார்கள். அப்போது உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்கள் அவரிடம் வந்து தெரிவித்ததாவது:

'கூஃபாவில் அல்-முஃகீரா இப்னு ஷுஃபா அவர்கள் ஒரு நாள் தொழுகையைத் தாமதப்படுத்தியபோது, அபூ மஸ்ஊத் அல்-அன்சாரீ (ரலி) அவர்கள் அவரிடம் வந்து, 'முஃகீராவே! இது என்ன? வானவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் இறங்கி வந்து தொழுதார்கள்; அவர்களைப் பின்பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் தொழுதார்கள். பிறகு அவர்கள் தொழுதார்கள்; அவர்களைப் பின்பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் தொழுதார்கள். பிறகு அவர்கள் தொழுதார்கள்; அவர்களைப்

பின்பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் தொழுதார்கள். பிறகு அவர்கள் தொழுதார்கள்; அவர்களைப் பின்பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் தொழுதார்கள். பிறகு அவர்கள் தொழுதார்கள்; அவர்களைப் பின்பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் தொழுதார்கள். பிறகு (ஜிப்ரீல்), 'இவ்வாறே நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்' என்று கூறினார்கள்' (அதாவது, ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் இரண்டு நாட்களில் ஒவ்வொரு தொழுகையையும் அதன் ஆரம்ப நேரத்திலும், பின்னர் அதன் இறுதி நேரத்திலும் தொழுது காட்டி, தொழுகையின் நேர வரம்புகளை நிர்ணயித்தார்கள் என்பதை நீர் அறியவில்லையா?)"

இதைக் கேட்ட உமர் இப்னு அப்துல்-அஜீஸ் அவர்கள், "உர்வாவே! நீர் அறிவிப்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தொழுகையின் நேரத்தை ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் தாம் நிர்ணயித்தார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உர்வா அவர்கள், "இவ்வாறே பஷீர் இப்னு அபீ மஸ்ஊத் அல்-அன்சாரீ அவர்கள் தம் தந்தை (அபூ மஸ்ஊத்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிப்பவர்களாக இருந்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

2

قَالَ عُرْوَةُ وَلَقَدْ حَدَّثَتْنِي عَائِشَةُ زَوْجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ فِي حُجْرَتِهَا قَبْلَ أَنْ تَظْهَرَ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அஸ்ர் தொழும்போது, சூரியன் எனது அறையில் இருந்தது, அது (அறையை விட்டு) வெளியேறுவதற்கு முன்னால்.”

3

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَسَأَلَهُ عَنْ وَقْتِ صَلاَةِ الصُّبْحِ قَالَ فَسَكَتَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى إِذَا كَانَ مِنَ الْغَدِ صَلَّى الصُّبْحَ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ ثُمَّ صَلَّى الصُّبْحَ مِنَ الْغَدِ بَعْدَ أَنْ أَسْفَرَ ثُمَّ قَالَ ‏"‏ أَيْنَ السَّائِلُ عَنْ وَقْتِ الصَّلاَةِ ‏"‏ ‏.‏ قَالَ هَا أَنَا ذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ‏.‏ فَقَالَ ‏"‏ مَا بَيْنَ هَذَيْنِ وَقْتٌ ‏"‏ ‏.‏

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் கூறியதாவது:

"ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, ஸுப்ஹு தொழுகையின் நேரத்தைப் பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (உடனடியாகப் பதிலளிக்காமல்) மவுனமாக இருந்துவிட்டார்கள். மறுநாள் காலையில் ஃபஜ்ரு (உதயமான)தும் அவர்கள் ஸுப்ஹு தொழுதார்கள். அதற்கு அடுத்த நாள் காலையில் நன்கு வெளிச்சம் வந்த பின்னர் அவர்கள் ஸுப்ஹு தொழுதார்கள். பின்னர், 'தொழுகையின் நேரத்தைப் பற்றிக் கேட்டவர் எங்கே?' என்று கேட்டார்கள். அந்த மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ நான் இருக்கிறேன்' என்று பதிலளித்தார். அவர்கள், 'இந்த இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டதே (தொழுகையின்) நேரம்' என்று கூறினார்கள்."

4

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيُصَلِّي الصُّبْحَ فَيَنْصَرِفُ النِّسَاءُ مُتَلَفِّعَاتٍ بِمُرُوطِهِنَّ مَا يُعْرَفْنَ مِنَ الْغَلَسِ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸுப்ஹ் தொழுவார்கள். (தொழுகை முடிந்ததும்) பெண்கள் தங்கள் போர்வைகளால் தங்களைப் போர்த்திக்கொண்டு (வீடுகளுக்கு) புறப்பட்டுச் செல்வார்கள். (அதிகாலை) இருளின் காரணமாக அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ள இயலாதிருந்தது."

5

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، وَعَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، وَعَنِ الأَعْرَجِ، كُلُّهُمْ يُحَدِّثُونَهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الصُّبْحَ وَمَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் சூரியன் உதிப்பதற்கு முன் ஸுப்ஹ் தொழுகையின் ஒரு ரக்அத்தை அடைந்து கொள்கிறாரோ, அவர் ஸுப்ஹ் தொழுகையை (அதன் நேரத்திற்குள் நிறைவேற்றியவராக) அடைந்துவிட்டார். மேலும் யார் சூரியன் மறைவதற்கு முன் அஸ்ர் தொழுகையின் ஒரு ரக்அத்தை அடைந்து கொள்கிறாரோ, அவர் அஸ்ர் தொழுகையை (அதன் நேரத்திற்குள் நிறைவேற்றியவராக) அடைந்துவிட்டார்."

6

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَتَبَ إِلَى عُمَّالِهِ إِنَّ أَهَمَّ أَمْرِكُمْ عِنْدِي الصَّلاَةُ فَمَنْ حَفِظَهَا وَحَافَظَ عَلَيْهَا حَفِظَ دِينَهُ وَمَنْ ضَيَّعَهَا فَهُوَ لِمَا سِوَاهَا أَضْيَعُ . ثُمَّ كَتَبَ أَنْ صَلُّوا الظُّهْرَ إِذَا كَانَ الْفَىْءُ ذِرَاعًا إِلَى أَنْ يَكُونَ ظِلُّ أَحَدِكُمْ مِثْلَهُ وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةٌ بَيْضَاءُ نَقِيَّةٌ قَدْرَ مَا يَسِيرُ الرَّاكِبُ فَرْسَخَيْنِ أَوْ ثَلاَثَةً قَبْلَ غُرُوبِ الشَّمْسِ وَالْمَغْرِبَ إِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَالْعِشَاءَ إِذَا غَابَ الشَّفَقُ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ فَمَنْ نَامَ فَلاَ نَامَتْ عَيْنُهُ فَمَنْ نَامَ فَلاَ نَامَتْ عَيْنُهُ فَمَنْ نَامَ فَلاَ نَامَتْ عَيْنُهُ وَالصُّبْحَ وَالنُّجُومُ بَادِيَةٌ مُشْتَبِكَةٌ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் தமது ஆளுநர்களுக்கு (பின்வருமாறு) எழுதினார்கள்:

"நிச்சயமாக, என்னிடத்தில் உங்களது காரியங்களில் மிக முக்கியமானது தொழுகையாகும். யார் அதனைப் பேணி, அதைக் கவனமாக நிறைவேற்றுகிறாரோ, அவர் தமது தீனைப் பாதுகாக்கிறார். யார் அதை வீணடிக்கிறாரோ, அவர் மற்ற விஷயங்களில் இன்னும் அதிகமாக வீணடிப்பவர் ஆவார்."

பின்னர் அவர்கள் எழுதினார்கள்: "லுஹர் தொழுகையை, (மதிய) நிழல் ஒரு முழம் அளவு ஆனதிலிருந்து, உங்களில் ஒருவருடைய நிழல் அவருக்குச் சமமாக ஆகும் வரை தொழுங்கள். அஸர் தொழுகையை, சூரியன் வெண்மையாகவும் தெளிவாகவும் உயர்ந்திருக்கும் போதே - அதாவது சூரியன் மறைவதற்கு முன் ஒரு பயணி இரண்டு அல்லது மூன்று ஃபர்ஸக்குகள் பயணிக்கக் கூடிய அளவு (நேரம் இருக்கும் போதே) - தொழுங்கள். மக்ரிப் தொழுகையை சூரியன் மறைந்தவுடன் தொழுங்கள். இஷா தொழுகையை, செம்மேகம் (ஷஃபக்) மறைந்ததிலிருந்து இரவின் மூன்றில் ஒரு பகுதி வரை தொழுங்கள். யார் (இதைத் தொழாமல்) உறங்குகிறாரோ, அவரது கண் உறங்காது இருக்கட்டும்! யார் உறங்குகிறாரோ, அவரது கண் உறங்காது இருக்கட்டும்! யார் உறங்குகிறாரோ, அவரது கண் உறங்காது இருக்கட்டும்! சுப்ஹு தொழுகையை, நட்சத்திரங்கள் தெளிவாகவும் நெருக்கமாகவும் இருக்கும் போதே தொழுங்கள்."

7

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَتَبَ إِلَى أَبِي مُوسَى أَنْ صَلِّ الظُّهْرَ، إِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ بَيْضَاءُ نَقِيَّةٌ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَهَا صُفْرَةٌ وَالْمَغْرِبَ إِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَأَخِّرِ الْعِشَاءَ مَا لَمْ تَنَمْ وَصَلِّ الصُّبْحَ وَالنُّجُومُ بَادِيَةٌ مُشْتَبِكَةٌ وَاقْرَأْ فِيهَا بِسُورَتَيْنِ طَوِيلَتَيْنِ مِنَ الْمُفَصَّلِ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அபூ மூஸா (ரழி) அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள்: “சூரியன் உச்சி சாய்ந்ததும் ழுஹர் தொழுகையையும், சூரியன் மஞ்சள் நிறம் அடைவதற்கு முன்பு அது தூய வெண்மையாக இருக்கும்போது அஸர் தொழுகையையும், சூரியன் அஸ்தமித்ததும் மஃரிப் தொழுகையையும் தொழுவீராக. நீர் தூங்காத வரை இஷாவைத் தாமதப்படுத்துவீராக. நட்சத்திரங்கள் தெளிவாகவும் நெருக்கமாகவும் இருக்கும்போது சுப்ஹுத் தொழுகையைத் தொழுவீராக. அதில் ‘முஃபஸ்ஸல்’ அத்தியாயங்களிலிருந்து (குர்ஆனின் இறுதிப் பகுதியிலுள்ள, பொதுவாகச் சிறிய அத்தியாயங்களைக் கொண்ட பிரிவிலிருந்து) இரண்டு நீண்ட அத்தியாயங்களை ஓதுவீராக.”

8

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَتَبَ إِلَى أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ أَنْ صَلِّ الْعَصْرَ، وَالشَّمْسُ، بَيْضَاءُ نَقِيَّةٌ قَدْرَ مَا يَسِيرُ الرَّاكِبُ ثَلاَثَةَ فَرَاسِخَ وَأَنْ صَلِّ الْعِشَاءَ مَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ ثُلُثِ اللَّيْلِ فَإِنْ أَخَّرْتَ فَإِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ وَلاَ تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அபூ மூஸா அல்-அஷாரி (ரழி) அவர்களுக்குப் பின்வருமாறு கடிதம் எழுதினார்கள்:

"சூரியன் தூய வெண்மையாக இருக்கும்போது, ஒரு சவாரி செய்பவர் மூன்று ஃபர்ஸக்குகள் பயணம் செய்யும் அளவு (நேரம் இருக்கும்போது) அஸ்ர் தொழுகையைத் தொழுங்கள். இஷா தொழுகையை (அதன் ஆரம்ப நேரத்திற்கும்) இரவின் மூன்றில் ஒரு பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் தொழுங்கள். நீங்கள் தாமதப்படுத்தினால் நள்ளிரவு வரை (தொழலாம்). மேலும், (தொழுகையின் விஷயத்தில்) கவனமற்றவர்களில் ஒருவராக நீங்கள் இருக்க வேண்டாம்."

9

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَافِعٍ، مَوْلَى أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ سَأَلَ أَبَا هُرَيْرَةَ عَنْ وَقْتِ الصَّلاَةِ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ أَنَا أُخْبِرُكَ صَلِّ الظُّهْرَ إِذَا كَانَ ظِلُّكَ مِثْلَكَ وَالْعَصْرَ إِذَا كَانَ ظِلُّكَ مِثْلَيْكَ وَالْمَغْرِبَ إِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَالْعِشَاءَ مَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ ثُلُثِ اللَّيْلِ وَصَلِّ الصُّبْحَ بِغَبَشٍ . يَعْنِي الْغَلَسَ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான அப்துல்லாஹ் இப்னு ராஃபி அவர்கள், அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம் தொழுகையின் நேரம் குறித்துக் கேட்டார்கள்.

அதற்கு அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். உங்கள் நிழல் உங்கள் உயரத்திற்குச் சமமாக இருக்கும்போது ளுஹர் தொழுங்கள். உங்கள் நிழல் உங்கள் உயரத்தைப் போல் இரண்டு மடங்காக இருக்கும்போது அஸர் தொழுங்கள். சூரியன் மறைந்ததும் மஃரிப் தொழுங்கள். இஷாவை, (மஃரிப் தொழுகைக்குப் பிந்தைய நேரத்திற்கும்) இரவின் மூன்றில் ஒரு பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் தொழுங்கள். மேலும், ஸுப்ஹு தொழுகையை 'கபஷ்' (வைகறையின் இருள் கலந்த) நேரத்தில் தொழுங்கள்." அதாவது 'கலஸ்' (வைகறையின் இருள்) ஆகும்.

10

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنَّا نُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَخْرُجُ الإِنْسَانُ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَيَجِدُهُمْ يُصَلُّونَ الْعَصْرَ .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நாங்கள் அஸ்ர் தொழுது கொண்டிருந்தோம். பின்னர் ஒருவர் பனீ அம்ர் இப்னு அவ்ஃப் (குலத்தாரின் வசிப்பிடத்தை நோக்கி) புறப்பட்டுச் சென்றால், அவர்கள் (அப்போதுதான்) அஸ்ர் தொழுது கொண்டிருப்பதைக் காண்பார்.

11

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنَّا نُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَذْهَبُ الذَّاهِبُ إِلَى قُبَاءٍ فَيَأْتِيهِمْ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةٌ .

நாங்கள் அஸர் தொழுவோம்; பின்னர், (எங்களில்) ஒருவர் குபாவிற்குச் சென்றால், அவர் அங்கு சென்றடையும்போது சூரியன் இன்னும் உயரமாகவே இருக்கும் (அதாவது, அஸர் தொழுகை அதன் ஆரம்ப நேரத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது).

12

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ قَالَ مَا أَدْرَكْتُ النَّاسَ إِلاَّ وَهُمْ يُصَلُّونَ الظُّهْرَ بِعَشِيٍّ .

அல்-காஸிம் பின் முஹம்மது அவர்கள் கூறியதாவது: "நான் மக்களைக் கண்டபோது, அவர்கள் லுஹர் தொழுகையை நண்பகல் வெயில் தணிந்த நேரத்திலேயே (அல்-இப்ராத் செய்து) தொழுபவர்களாகவே இருந்தனர்."

13

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أَرَى طِنْفِسَةً لِعَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ يَوْمَ الْجُمُعَةِ تُطْرَحُ إِلَى جِدَارِ الْمَسْجِدِ الْغَرْبِيِّ فَإِذَا غَشِيَ الطِّنْفِسَةَ كُلَّهَا

ظِلُّ الْجِدَارِ خَرَجَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَصَلَّى الْجُمُعَةَ - قَالَ مَالِكٌ وَالِدُ أَبِي سُهَيْلٍ - ثُمَّ نَرْجِعُ بَعْدَ صَلاَةِ الْجُمُعَةِ فَنَقِيلُ قَائِلَةَ الضَّحَاءِ .

அபூ சுஹைல் இப்னு மாலிக் அவர்களின் தந்தை (மாலிக்) கூறினார்கள்: "ஜும்ஆ நாளன்று அகீல் இப்னு அபீ தாலிப் அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு விரிப்பு பள்ளிவாசலின் மேற்குச் சுவர் ஓரமாக விரிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் காண்பது வழக்கம். சுவரின் நிழல் அந்த விரிப்பு முழுவதையும் மூடியதும், உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் (தம் இருப்பிடத்திலிருந்து) வெளியே வந்து ஜும்ஆ தொழுவிப்பார்கள். நாங்கள் ஜும்ஆ தொழுகைக்குப் பிறகு திரும்பி வந்து, முற்பகல் (அல்லது நண்பகலுக்கு சற்று முன்) உறக்கத்தை (கைலூலா) மேற்கொள்வோம்."

14

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ، عَنِ ابْنِ أَبِي سَلِيطٍ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، صَلَّى الْجُمُعَةَ بِالْمَدِينَةِ وَصَلَّى الْعَصْرَ بِمَلَلٍ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ لِلتَّهْجِيرِ وَسُرْعَةِ السَّيْرِ .

இப்னு அபி ஸலீத் அவர்கள் கூறியதாவது:
உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள் மதீனாவில் ஜும்ஆ தொழுதுவிட்டு, மலலில் அஸர் தொழுதார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது, நண்பகலுக்குச் சற்றுப் பிறகு (பயணத்திற்காக ஜும்ஆ) தொழுதுவிட்டு, வேகமாகச் சென்றதால்தான்."

15

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلاَةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلاَةَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"யார் தொழுகையின் ஒரு ரக்அத்தை (இமாமுடன் அல்லது அதன் நேரத்திற்குள்) அடைந்து கொள்கிறாரோ, அவர் தொழுகையை (முழுமையாக, அதன் நன்மைகளுடன்) அடைந்து கொண்டார்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

16

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، كَانَ يَقُولُ إِذَا فَاتَتْكَ الرَّكْعَةُ فَقَدْ فَاتَتْكَ السَّجْدَةُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "ஒருவருக்கு ஒரு ரக்அத் (இமாமுடன் ருகூவில் இணைவதன் மூலம்) தவறிவிட்டால், அவருக்கு அந்த ஸஜ்தாவும் தவறிவிட்டது."

17

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، وَزَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، كَانَا يَقُولاَنِ مَنْ أَدْرَكَ الرَّكْعَةَ فَقَدْ أَدْرَكَ السَّجْدَةَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும், ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்களும், "(ஜமாஅத் தொழுகையில் இமாமுடன் ருகூஉவில் சேர்ந்து) எவர் ஒரு ரக்அத்தை அடைந்து கொள்கிறாரோ, அவர் (அந்த ரக்அத்தின்) ஸஜ்தாவை அடைந்து கொண்டார்" என்று கூறி வந்தனர்.

18

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، كَانَ يَقُولُ مَنْ أَدْرَكَ الرَّكْعَةَ فَقَدْ أَدْرَكَ السَّجْدَةَ وَمَنْ فَاتَهُ قِرَاءَةُ أُمِّ الْقُرْآنِ فَقَدْ فَاتَهُ خَيْرٌ كَثِيرٌ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: "(தொழுகையில் இமாமுடன்) யார் ருகூவை அடைகிறாரோ, அவர் (அந்த) ரக்அத்தை (முழுமையாக) அடைந்துவிட்டார். மேலும் யார் உம்முல் குர்ஆனை (அல்-ஃபாத்திஹாவை) ஓதுவதை தவறவிடுகிறாரோ, அவர் பெரும் நன்மையை தவறவிட்டுவிட்டார்."

19

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ دُلُوكُ الشَّمْسِ مَيْلُهَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், "துலூக் அஷ்-ஷம்ஸ் என்பது சூரியன் சாய்வதாகும் (உச்சியிலிருந்து சாய்வது)" என்று கூறிவந்தார்கள்.

20

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، قَالَ أَخْبَرَنِي مُخْبِرٌ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، كَانَ يَقُولُ دُلُوكُ الشَّمْسِ إِذَا فَاءَ الْفَىْءُ وَغَسَقُ اللَّيْلِ اجْتِمَاعُ اللَّيْلِ وَظُلْمَتُهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "துலூக் அஷ்-ஷம்ஸ் என்பது நிழல் சாய்ந்து நீளும் நேரம் (சூரியன் உச்சி சாய்ந்து, லுஹர் தொழுகையின் நேரம் ஆரம்பிக்கும் போது) ஆகும். ஃகஸக் அல்-லைல் என்பது இரவின் திரளுதலும் அதன் இருளும் (இஷா தொழுகையின் நேரம் ஆரம்பிக்கும் போது) ஆகும்."

21

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الَّذِي تَفُوتُهُ صَلاَةُ الْعَصْرِ كَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلَهُ وَمَالَهُ .

யார் அஸ்ர் தொழுகையைத் தவறவிடுகிறாரோ, அவர் தமது குடும்பத்தையும் செல்வத்தையும் (முழுமையாக) பறிகொடுத்தவர் போலாவார்.

22

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، انْصَرَفَ مِنْ صَلاَةِ الْعَصْرِ فَلَقِيَ رَجُلاً لَمْ يَشْهَدِ الْعَصْرَ فَقَالَ عُمَرُ مَا حَبَسَكَ عَنْ صَلاَةِ الْعَصْرِ فَذَكَرَ لَهُ الرَّجُلُ عُذْرًا فَقَالَ عُمَرُ طَفَّفْتَ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَيُقَالُ لِكُلِّ شَىْءٍ وَفَاءٌ وَتَطْفِيفٌ .

யஹ்யா பின் ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அஸ்ர் தொழுகையை முடித்துவிட்டுத் திரும்பியபோது, (அத்தொழுகையில்) கலந்துகொள்ளாத ஒரு மனிதரைச் சந்தித்தார்கள். உமர் (ரலி) அவரிடம், "அஸ்ர் தொழுகையில் கலந்து கொள்வதிலிருந்து உம்மைத் தடுத்தது எது?" என்று கேட்டார்கள். அம்மனிதர் அவரிடம் ஒரு காரணத்தைக் கூறினார். அதற்கு உமர் (ரலி), "நீர் (உமது கடமையில் அல்லது தொழுகையின் உரிமையில்) குறைத்துவிட்டீர்" என்று கூறினார்கள்.

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஒரு முழுமையான அளவும், குறைவான அளவும் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது" என மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

23

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِنَّ الْمُصَلِّي لَيُصَلِّي الصَّلاَةَ وَمَا فَاتَهُ وَقْتُهَا وَلَمَا فَاتَهُ مِنْ وَقْتِهَا أَعْظَمُ - أَوْ أَفْضَلُ - مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ مَنْ أَدْرَكَ الْوَقْتَ وَهُوَ فِي سَفَرٍ فَأَخَّرَ الصَّلاَةَ سَاهِيًا أَوْ نَاسِيًا حَتَّى قَدِمَ عَلَى أَهْلِهِ أَنَّهُ إِنْ كَانَ قَدِمَ عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ فِي الْوَقْتِ فَلْيُصَلِّ صَلاَةَ الْمُقِيمِ وَإِنْ كَانَ قَدْ قَدِمَ وَقَدْ ذَهَبَ الْوَقْتُ فَلْيُصَلِّ صَلاَةَ الْمُسَافِرِ لأَنَّهُ إِنَّمَا يَقْضِي مِثْلَ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا الأَمْرُ هُوَ الَّذِي أَدْرَكْتُ عَلَيْهِ النَّاسَ وَأَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا . وَقَالَ مَالِكٌ الشَّفَقُ الْحُمْرَةُ الَّتِي فِي الْمَغْرِبِ فَإِذَا ذَهَبَتِ الْحُمْرَةُ فَقَدْ وَجَبَتْ صَلاَةُ الْعِشَاءِ وَخَرَجْتَ مِنْ وَقْتِ الْمَغْرِبِ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறியதாவது:
"நிச்சயமாக ஒருவர் தொழுகையை அதன் நேரம் முடிவதற்குள் தொழுதுவிடுகிறார். ஆயினும், (ஆரம்ப நேரத்தில் தொழாமல்) அவருக்குத் தவறிப்போன அந்த நேரமானது, அவருடைய குடும்பம் மற்றும் செல்வத்தை விட மகத்தானது - அல்லது சிறந்தது."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்; இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறியதாவது:
"பயணத்தில் இருக்கும்போது ஒருவருக்குத் தொழுகையின் நேரம் வந்து, அவர் கவனக்குறைவாலோ அல்லது மறதியாலோ தனது குடும்பத்தை (சொந்த ஊரை) அடையும் வரை தொழுகையைப் பிற்படுத்தினால், அவர் (தொழுகையின்) நேரம் முடிவதற்குள் தன் குடும்பத்தாரிடம் வந்து சேர்ந்தால், அவர் ஊர்வாசியின் தொழுகையைத் தொழ வேண்டும். நேரம் சென்ற பின் வந்து சேர்ந்தால், அவர் பயணியின் தொழுகையைத் தொழ வேண்டும். ஏனெனில், அவர் தன் மீது (அந்த நேரத்தில்) எத்தகைய தொழுகை கடமையாக இருந்ததோ அதையே 'களா' செய்கிறார்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்கள் ஊரில் உள்ள மக்களையும் மார்க்க அறிஞர்களையும் நான் இந்தக் கொள்கையிலேயே கண்டேன்."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"'ஷஃபக்' என்பது மேற்கு திசையில் (வானில்) தோன்றும் செம்மையாகும். அந்தச் செம்மை மறைந்துவிட்டால் இஷா தொழுகை கடமையாகிவிடுகிறது; மேலும் நீர் மஃரிபுடைய நேரத்திலிருந்து வெளியேறிவிட்டீர்."

24 ⋮

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، أُغْمِيَ عَلَيْهِ فَذَهَبَ عَقْلُهُ فَلَمْ يَقْضِ الصَّلاَةَ. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ فِيمَا نَرَى - وَاللَّهُ أَعْلَمُ - أَنَّ الْوَقْتَ قَدْ ذَهَبَ فَأَمَّا مَنْ أَفَاقَ فِي الْوَقْتِ فَإِنَّهُ يُصَلِّي.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் மயக்கமுற்று சுயநினைவை இழந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் (அந்தத்) தொழுகையை களாச் செய்யவில்லை.
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதற்குக் காரணம் (தொழுகையின்) நேரம் கடந்துவிட்டது என்பதே எங்கள் கருத்து – அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன். ஆனால், (தொழுகையின்) நேரத்திற்குள் சுயநினைவு பெறுபவர் தொழ வேண்டும்."

25

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ قَفَلَ مِنْ خَيْبَرَ أَسْرَى حَتَّى إِذَا كَانَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ عَرَّسَ وَقَالَ لِبِلاَلٍ " اكْلأْ لَنَا الصُّبْحَ " . وَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَصْحَابُهُ وَكَلأَ بِلاَلٌ مَا قُدِّرَ لَهُ ثُمَّ اسْتَنَدَ إِلَى رَاحِلَتِهِ وَهُوَ مُقَابِلُ الْفَجْرِ فَغَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ فَلَمْ يَسْتَيْقِظْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَلاَ بِلاَلٌ وَلاَ أَحَدٌ مِنَ الرَّكْبِ حَتَّى ضَرَبَتْهُمُ الشَّمْسُ فَفَزِعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ بِلاَلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخَذَ بِنَفْسِي الَّذِي أَخَذَ بِنَفْسِكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " اقْتَادُوا " . فَبَعَثُوا رَوَاحِلَهُمْ وَاقْتَادُوا شَيْئًا ثُمَّ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِلاَلاً فَأَقَامَ الصَّلاَةَ فَصَلَّى بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الصُّبْحَ ثُمَّ قَالَ حِينَ قَضَى الصَّلاَةَ " مَنْ نَسِيَ الصَّلاَةَ فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ { أَقِمِ الصَّلاَةَ لِذِكْرِي } " .

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கைபரிலிருந்து திரும்பும் வழியில் இரவில் பயணம் செய்தார்கள். இரவின் கடைசிப் பகுதி வந்ததும் (ஓய்வெடுப்பதற்காக) தங்கினார்கள். பிலால் (ரலி) அவர்களிடம், "சுப்ஹு (தொழுகை)க்காக எங்களுக்காக விழித்திருப்பீராக!" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அவர்களுடைய தோழர்களும் உறங்கினார்கள். பிலால் (ரலி) அவர்கள் தமக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவு

(நேரம்) விழித்திருந்தார்கள். பின்னர் ஃபஜ்ரை முன்னோக்கியவாறு தனது வாகன ஒட்டகத்தின் மீது சாய்ந்து கொண்டார்கள். (அப்போது) உறக்கம் அவர்களை மிகைத்துவிட்டது. சூரியன் அவர்கள் மீது படும் வரை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களோ, பிலாலோ, பயணக் கூட்டத்தினரில் எவருமோ விழிக்கவில்லை.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் திடுக்கிட்டு (எழுந்தார்கள்). பிலால் (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்கள் உயிரை (உறக்கத்தால்) கைப்பற்றியதே என் உயிரையும் (உறக்கத்தால்) கைப்பற்றியது" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "வாகனங்களைச் செலுத்துங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாகனங்களை எழுப்பி சிறிது தூரம் பயணித்தார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பிலால் (ரலி) அவர்களுக்குக் கட்டளையிட, அவர் இகாமத் சொன்னார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு சுப்ஹு தொழுகையைத் தொழுவித்தார்கள்.

தொழுகையை முடித்ததும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒரு தொழுகையை மறந்துவிட்டால், அவர் அதை நினைவுகூரும்போது தொழுதுகொள்ளட்டும். ஏனெனில், கண்ணியமும் மேன்மையு மிக்க அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் கூறுகிறான்: **'அகிமிஸ் ஸலாத்த லி திக்ரீ'** (என்னை நினைவுகூர்வதற்காகத் தொழுகையை நிலைநாட்டுவீராக!)."

26

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّهُ قَالَ عَرَّسَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيْلَةً بِطَرِيقِ مَكَّةَ وَوَكَّلَ بِلاَلاً أَنْ يُوقِظَهُمْ لِلصَّلاَةِ فَرَقَدَ بِلاَلٌ وَرَقَدُوا حَتَّى اسْتَيْقَظُوا وَقَدْ طَلَعَتْ عَلَيْهِمُ الشَّمْسُ فَاسْتَيْقَظَ الْقَوْمُ وَقَدْ فَزِعُوا فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَرْكَبُوا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْ ذَلِكَ الْوَادِي وَقَالَ " إِنَّ هَذَا وَادٍ بِهِ شَيْطَانٌ " . فَرَكِبُوا حَتَّى خَرَجُوا مِنْ ذَلِكَ الْوَادِي ثُمَّ أَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَنْزِلُوا وَأَنْ يَتَوَضَّئُوا وَأَمَرَ بِلاَلاً أَنْ يُنَادِيَ بِالصَّلاَةِ أَوْ يُقِيمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالنَّاسِ ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَيْهِمْ وَقَدْ رَأَى مِنْ فَزَعِهِمْ فَقَالَ " يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَنَا وَلَوْ شَاءَ لَرَدَّهَا إِلَيْنَا فِي حِينٍ غَيْرِ هَذَا فَإِذَا رَقَدَ أَحَدُكُمْ عَنِ الصَّلاَةِ أَوْ نَسِيَهَا ثُمَّ فَزِعَ إِلَيْهَا فَلْيُصَلِّهَا كَمَا كَانَ يُصَلِّيهَا فِي وَقْتِهَا " . ثُمَّ الْتَفَتَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَ " إِنَّ الشَّيْطَانَ أَتَى بِلاَلاً وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فَأَضْجَعَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُهَدِّئُهُ كَمَا يُهَدَّأُ الصَّبِيُّ حَتَّى نَامَ " . ثُمَّ دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله

عليه وسلم بِلاَلاً فَأَخْبَرَ بِلاَلٌ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِثْلَ الَّذِي أَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَبَا بَكْرٍ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ.

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்கா செல்லும் வழியில் ஓர் இரவில் ஓய்வெடுப்பதற்காகத் தங்கினார்கள். தொழுகைக்காகத் தங்களை எழுப்பிவிடுமாறு பிலால் (ரழி) அவர்களை நியமித்தார்கள். ஆனால் பிலால் (ரழி) அவர்களும் தூங்கிவிட்டார்கள்; மற்றவர்களும் தூங்கிவிட்டார்கள். சூரியன் உதிக்கும் வரை அவர்களில் யாரும் விழிக்கவில்லை.

மக்கள் விழித்தெழுந்தபோது திடுக்கிட்டனர். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்பள்ளத்தாக்கிலிருந்து வெளியேறும் வரை வாகனங்களில் செல்லுமாறு அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், 'நிச்சயமாக இது ஷைத்தான் உள்ள ஒரு பள்ளத்தாக்காகும்' என்று கூறினார்கள்.

எனவே அவர்கள் அப்பள்ளத்தாக்கிலிருந்து வெளியேறும் வரை வாகனங்களில் சென்றார்கள். பிறகு அவர்களை இறங்கி உளூச் செய்யுமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், தொழுகைக்காக அதான் அல்லது இகாமத் சொல்லுமாறு பிலால் (ரழி) அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் பக்கம் திரும்பினார்கள். மக்களின் அச்சத்தைக் கண்ட அவர்கள், 'மக்களே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் நமது உயிர்களைக் கைப்பற்றினான். அவன் நாடியிருந்தால், இ(ந்த நேரத்)தல்லாத வேறொரு நேரத்தில் அவற்றை நம்மிடம் திருப்பியிருப்பான். எனவே, உங்களில் ஒருவர் தொழுகையின்போது தூங்கிவிட்டாலோ அல்லது அதை மறந்துவிட்டாலோ, பின்னர் (விழித்ததும்) பதற்றத்துடன் அதை நாடினால், அவர் அதன் (வழமையான) நேரத்தில் தொழுவதைப் போன்றே (இப்போது) தொழட்டும்' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களின் பக்கம் திரும்பி, 'நிச்சயமாக ஷைத்தான் பிலாலிடம் வந்தார். அப்போது அவர் (பிலால்) நின்று தொழுதுகொண்டிருந்தார். அவரைப் படுக்க வைத்த ஷைத்தான், ஒரு சிறு குழந்தையைத் தாலாட்டுவதைப் போன்று அவரைத் தாலாட்டி உறங்க வைத்துவிட்டான்' என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பிலால் (ரழி) அவர்களை அழைத்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களிடம் (விபரித்துச்) சொன்னதைப் போலவே பிலால் (ரழி) அவர்களும் (நடந்ததை) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள்.

அப்போது அபூபக்கர் (ரழி), 'நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன்' என்று கூறினார்கள்."

27

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ إِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ فَإِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلاَةِ ‏"‏ ‏.‏ وَقَالَ ‏"‏ اشْتَكَتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا فَقَالَتْ يَا رَبِّ أَكَلَ بَعْضِي بَعْضًا ‏.‏ فَأَذِنَ لَهَا بِنَفَسَيْنِ فِي كُلِّ عَامٍ نَفَسٍ فِي الشِّتَاءِ وَنَفَسٍ فِي الصَّيْفِ ‏"‏ ‏.‏

அதா இப்னு யஸார் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடுமையான வெப்பம் ஜஹன்னத்தின் (நரகத்தின்) வெப்பப் பெருமூச்சுகளில் ஒன்றாகும். ஆகவே, வெப்பம் கடுமையாக இருக்கும்போது, தொழுகையை (குறிப்பாக ளுஹர் தொழுகையை, வெப்பம்) குளிர்ச்சியடையும் வரை தாமதப்படுத்துங்கள்."

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நரகம் தன் இறைவனிடம், 'என் இறைவனே! என் ஒரு பகுதி மற்றொரு பகுதியைத் தின்றுவிட்டது' என்று முறையிட்டது. அதனால் அவன் (அல்லாஹ்) ஒவ்வொரு ஆண்டும் இரண்டு மூச்சுகளை (வெளிவிட) அதற்கு அனுமதித்தான்: ஒரு மூச்சு குளிர்காலத்திலும், மற்றொரு மூச்சு கோடைக்காலத்திலும் (வெளிப்படுகிறது)."

29

وَحَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، مَوْلَى الأَسْوَدِ بْنِ سُفْيَانَ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلاَةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ‏"‏ ‏.‏ وَذَكَرَ ‏"‏ أَنَّ النَّارَ اشْتَكَتْ إِلَى رَبِّهَا فَأَذِنَ لَهَا فِي كُلِّ عَامٍ بِنَفَسَيْنِ نَفَسٍ فِي الشِّتَاءِ وَنَفَسٍ فِي الصَّيْفِ ‏"‏ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெப்பம் கடுமையாக இருக்கும்போது, தொழுகையை (வெப்பம் தணியும் வரை) தாமதப்படுத்துங்கள். ஏனெனில், கொளுத்தும் வெப்பம் ஜஹன்னத்தின் பெருமூச்சின் ஒரு பகுதியாகும்."

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நரகம் தன் இறைவனிடம் முறையிட்டது. எனவே, அல்லாஹ் அதற்கு ஒவ்வொரு வருடமும் இரண்டு மூச்சுகளை

விடுவதற்கு அனுமதித்தான்; குளிர்காலத்தில் ஒரு மூச்சு, கோடைகாலத்தில் ஒரு மூச்சு."

30

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلاَةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெப்பம் கடுமையாக இருக்கும்போது, தொழுகையை (குளிர்ச்சியான நேரத்திற்கு) தாமதப்படுத்துங்கள். ஏனெனில், வெப்பத்தின் கடுமை ஜஹன்னத்தின் பெருமூச்சிலிருந்து (அல்லது சீற்றத்திலிருந்து) வருவதாகும்."

31

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ فَلاَ يَقْرُبْ مَسَاجِدَنَا يُؤْذِينَا بِرِيحِ الثُّومِ ‏.‏

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்தச் செடியை (அதாவது, பூண்டு, வெங்காயம் போன்றவற்றை) உண்பவர் எவரும் எங்கள் பள்ளிவாசல்களுக்கு அருகில் வர வேண்டாம். (ஏனெனில்) பூண்டின் வாசனை எங்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும்."

32

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْمُجَبَّرِ، أَنَّهُ كَانَ يَرَى سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ إِذَا رَأَى الإِنْسَانَ يُغَطِّي فَاهُ وَهُوَ يُصَلِّي جَبَذَ الثَّوْبَ عَنْ فِيهِ جَبْذًا شَدِيدًا حَتَّى يَنْزِعَهُ عَنْ فِيهِ ‏.‏

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அல்-முஜப்பர் அவர்கள் கூறியதாவது: ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள், தொழுகையில் ஒரு மனிதர் தன் வாயை (ஆடையால்) மூடியிருப்பதைப் பார்த்தால், அவர் வாயிலிருந்து அத்துணியை (முழுமையாக) அகற்றும் வரை அதை வன்மையாக இழுத்து விடுவதை நான் கண்டுள்ளேன்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

2. كتاب الطهارة

முவத்தா மாலிக்

2. தூய்மை

33

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَاصِمٍ وَهُوَ جَدُّ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُرِيَنِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَتَوَضَّأُ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدِ بْنِ عَاصِمٍ نَعَمْ . فَدَعَا بِوَضُوءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى يَدِهِ فَغَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ تَمَضْمَضَ وَاسْتَنْثَرَ ثَلاَثًا ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلاَثًا ثُمَّ غَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدَّمِ رَأْسِهِ ثُمَّ ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ ثُمَّ رَدَّهُمَا حَتَّى رَجَعَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ .

அம்ர் இப்னு யஹ்யா அல்-மாஸினீ அவர்களின் தந்தை ஒருமுறை, அம்ர் இப்னு யஹ்யா அல்-மாஸினீ அவர்களின் பாட்டனாரும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவருமான அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் இப்னு ஆஸிம் (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எவ்வாறு உளூ செய்தார்கள் என்பதைத் தங்களுக்குச் செய்துகாட்ட முடியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் இப்னு ஆஸிம் (ரழி) "ஆம்" என்று கூறிவிட்டு, உளூ செய்வதற்காகத் தண்ணீர் கேட்டார்கள். அவர்கள் (ஒரு பாத்திரத்திலிருந்து) தண்ணீரைத் தங்கள் கையில் ஊற்றி, இரு கைகளையும் இரண்டு முறை கழுவி, பின்னர் தங்கள் வாயைக் கொப்பளித்து, தங்கள் மூக்கிற்குள் தண்ணீர் செலுத்தி மூன்று முறை வெளியே சிந்தினார்கள். பிறகு அவர்கள் தங்கள் முகத்தை மூன்று முறை கழுவி, தங்கள் இரு கைகளையும் முழங்கைகள் வரை இரண்டு முறை கழுவினார்கள். பின்னர் அவர்கள் தங்கள் இரு கைகளாலும் தங்கள் தலைக்கு மஸஹ் செய்தார்கள்; தங்கள் கைகளை நெற்றியிலிருந்து பிடரி வரை கொண்டு சென்று, பின்னர் ஆரம்பித்த இடத்திற்கே திருப்பிக் கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் தங்கள் கால்களைக் கழுவினார்கள்.

34

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أَنْفِهِ مَاءً ثُمَّ لِيَنْثِرْ وَمَنِ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உங்களில் ஒருவர் உளூச் செய்யும்போது, தம் மூக்கிற்குள் தண்ணீரைச் செலுத்தி (அதை உள்ளிழுத்து), பின்பு அதனை வெளியே சிந்தட்டும் (தூய்மைப்படுத்தும் நோக்கில்). மேலும், (மலம் அல்லது சிறுநீர் கழித்த பின்) கற்களைக் கொண்டு சுத்தம் செய்பவர் ஒற்றைப்படை எண்ணிக்கையில் (கற்களைப் பயன்படுத்தி) செய்யட்டும்."

35

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلاَنِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْثِرْ وَمَنِ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் உளூ செய்கிறாரோ, அவர் (மூக்கிற்குத் தண்ணீர் செலுத்தி) அதைச் சிந்தட்டும்; யார் (கற்கள் அல்லது அதுபோன்றவற்றால்) சுத்தம் செய்கிறாரோ, அவர் ஒற்றைப்படையாகச் செய்யட்டும்."

36

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ، قَدْ دَخَلَ عَلَى عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَوْمَ مَاتَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فَدَعَا بِوَضُوءٍ فَقَالَتْ لَهُ عَائِشَةُ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ أَسْبِغِ الْوُضُوءَ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ وَيْلٌ لِلأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ .

ஸஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் இறந்த தினத்தில், அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். அப்போது அவர் உளூச் செய்வதற்காகத் தண்ணீர் கேட்டார்கள். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "அப்துர் ரஹ்மானே! உளூவை முழுமையாகச் செய்யுங்கள் (அனைத்து உறுப்புகளையும் நன்கு கழுவி, நீர் படுமாறு செய்யுங்கள்). ஏனெனில்,

'குதிங்கால்களுக்கு நரக நெருப்பின் கேடுதான்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்" என்றார்கள்.

37

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ طَحْلاَءَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ أَبَاهُ، حَدَّثَهُ أَنَّهُ، سَمِعَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَتَوَضَّأُ بِالْمَاءِ لِمَا تَحْتَ إِزَارِهِ . قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ تَوَضَّأَ فَنَسِيَ فَغَسَلَ وَجْهَهُ قَبْلَ أَنْ يَتَمَضْمَضَ أَوْ غَسَلَ ذِرَاعَيْهِ قَبْلَ أَنْ يَغْسِلَ وَجْهَهُ فَقَالَ أَمَّا الَّذِي غَسَلَ وَجْهَهُ قَبْلَ أَنْ يَتَمَضْمَضَ فَلْيُمَضْمِضْ وَلاَ يُعِدْ غَسْلَ وَجْهِهِ وَأَمَّا الَّذِي غَسَلَ ذِرَاعَيْهِ قَبْلَ وَجْهِهِ فَلْيَغْسِلْ وَجْهَهُ ثُمَّ لِيُعِدْ غَسْلَ ذِرَاعَيْهِ حَتَّى يَكُونَ غَسْلُهُمَا بَعْدَ وَجْهِهِ إِذَا كَانَ ذَلِكَ فِي مَكَانِهِ أَوْ بِحَضْرَةِ ذَلِكَ . قَالَ يَحْيَى وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ نَسِيَ أَنْ يَتَمَضْمَضَ وَيَسْتَنْثِرَ حَتَّى صَلَّى قَالَ لَيْسَ عَلَيْهِ أَنْ يُعِيدَ صَلاَتَهُ وَلْيُمَضْمِضْ وَيَسْتَنْثِرْ مَا يَسْتَقْبِلُ إِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يُصَلِّيَ .

அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள், உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் தமது கீழாடைக்குக் கீழே உள்ளதை (மலம் அல்லது சிறுநீர் கழித்த பின்) நீரால் சுத்தம் செய்து கொண்டிருப்பதை (இஸ்திஞ்ஜா செய்வதை) தாம் கேட்டதாக அறிவிக்கிறார்கள்.

(இமாம்) யஹ்யா (இப்னு முஹம்மது இப்னு தஹ்லா) அவர்கள் கூறினார்கள்: (இமாம்) மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம், "ஒருவர் உளூச் செய்யும்போது மறந்துபோய், வாய் கொப்பளிப்பதற்கு முன்பு முகத்தைக் கழுவிவிட்டாலோ அல்லது முகத்தைக் கழுவுவதற்கு முன்பு முன்கைகளைக் கழுவிவிட்டாலோ (என்ன செய்வது?)" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "வாய் கொப்பளிப்பதற்கு முன்பு முகத்தைக் கழுவியவர், வாய் கொப்பளித்துக் கொள்ளட்டும்; அவர் மீண்டும் முகத்தைக் கழுவத் தேவையில்லை. ஆனால், முகத்தைக் கழுவுவதற்கு முன்பு முன்கைகளைக் கழுவியவர், தமது முகத்தைக் கழுவட்டும்; பிறகு, முகத்திற்குப் பின்னால் அவை கழுவப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தமது முன்கைகளை மீண்டும் கழுவிக் கொள்ளட்டும். அவர் (தமது தவறை) உளூச் செய்த இடத்திலேயே அல்லது அதற்கு அருகாமையிலோ இருக்கும்போது (நினைவு கூர்ந்தால் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்)."

(இமாம்) யஹ்யா (இப்னு முஹம்மது இப்னு தஹ்லா) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: வாய் கொப்பளிக்கவும் மூக்கிற்கு நீர் செலுத்தவும் மறந்து தொழுதுவிட்ட ஒருவரைப் பற்றி மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவர் தொழுகையைத் திரும்பத் தொழ வேண்டியதில்லை. ஆயினும், அவர் (அடுத்து) தொழுகையை நிறைவேற்ற

நாடினால், (அந்த உளூவை முழுமைப்படுத்த) வாய் கொப்பளித்து மூக்கிற்கு நீர் செலுத்திக் கொள்ளட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

38

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يُدْخِلَهَا فِي وَضُوئِهِ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لاَ يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தால், தனது கையை (உளூச் செய்வதற்காக வைத்திருக்கும்) தண்ணீர்ப் பாத்திரத்தில் இடுவதற்கு முன்பு கழுவிக் கொள்ளட்டும்; ஏனெனில், தனது கை இரவில் எங்கே இருந்தது என்பதை அவர் அறியமாட்டார் (அதாவது, தூக்கத்தில் அசுத்தமான எதையாவது தொட்டிருக்கலாம்)."

39

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ إِذَا نَامَ أَحَدُكُمْ مُضْطَجِعًا فَلْيَتَوَضَّأْ .

உங்களில் ஒருவர் சாய்ந்த நிலையில் (படுத்து) உறங்கிவிட்டால், அவர் உளூச் செய்ய வேண்டும்.

40

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ تَفْسِيرَ، هَذِهِ الآيَةِ ‏{‏يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلاَةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ‏}‏ أَنَّ ذَلِكَ إِذَا قُمْتُمْ مِنَ الْمَضَاجِعِ ‏.‏ يَعْنِي النَّوْمَ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ يَتَوَضَّأُ مِنْ رُعَافٍ وَلاَ مِنْ دَمٍ وَلاَ مِنْ قَيْحٍ يَسِيلُ مِنَ الْجَسَدِ وَلاَ يَتَوَضَّأُ إِلاَّ مِنْ حَدَثٍ يَخْرُجُ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ دُبُرٍ أَوْ نَوْمٍ ‏.‏

ஸைத் இப்னு அஸ்லம்(ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

"யா அய்யுஹல்லதீன ஆமனூ இதா கும்(த்)தும் இ(ல)லஸ் ஸலாதி ஃபஹ்ஸிலூ வுஜூஹகும் வஅய்தியகும் இலல் மராஃபிகி வம்ஸஹூ பிருவூஸிகும் வஅர்ஜுலகும் இலல் கஅபைன்"

எனும் இந்த இறைவசனத்திற்கான விளக்கம் யாதெனில், அது "நீங்கள் படுக்கையிலிருந்து எழும்போது" அதாவது "தூக்கத்திலிருந்து எழும்போது" (உளூச் செய்வதைக்) குறிக்கிறது.

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களைப் பொறுத்தவரை, மூக்கில் இரத்தம் வடிதலுக்காகவோ, அல்லது (உடலிலிருந்து வெளிப்படும்) இரத்தத்திற்காகவோ, அல்லது உடலிலிருந்து வெளிப்படும் சீழுக்காகவோ ஒருவர் உளூச் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஒருவர் முன் துவாரத்திலிருந்தோ அல்லது பின் துவாரத்திலிருந்தோ வெளியேறும் அசுத்தங்களுக்காகவோ, அல்லது தூக்கத்திற்காகவோ மட்டுமே உளூச் செய்ய வேண்டும்."

41

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ، كَانَ يَنَامُ جَالِسًا ثُمَّ يُصَلِّي وَلاَ يَتَوَضَّأُ ‏.‏

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அமர்ந்த நிலையில் உறங்குவார்கள்; பின்னர் உளூச் செய்யாமலேயே தொழுவார்கள்.

42

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ سَلَمَةَ، - مِنْ آلِ بَنِي الأَزْرَقِ - عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، - وَهُوَ مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ - أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَرْكَبُ الْبَحْرَ وَنَحْمِلُ مَعَنَا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ فَإِنْ تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا أَفَنَتَوَضَّأُ بِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ هُوَ الطَّهُورُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مَيْتَتُهُ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் கடலில் பயணம் செய்கிறோம்; எங்களுடன் நாங்கள் சிறிதளவு தண்ணீரையே எடுத்துச் செல்கிறோம். அதைக் கொண்டு நாங்கள் உளூச் செய்தால் எங்களுக்கு தாகம் ஏற்படும். (அப்படியானால், குறைந்த நன்னீரைப் பயன்படுத்தாமல்) நாங்கள் (கடல் நீரைக் கொண்டு) உளூச் செய்யலாமா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அதன் தண்ணீர் தூய்மையானது (சுத்திகரிப்புக்குரியது); மேலும் அதில் இறந்த உயிரினங்கள் ஹலாலானவை (அனுமதிக்கப்பட்டவை)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

43

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ حُمَيْدَةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ فَرْوَةَ، عَنْ خَالَتِهَا، كَبْشَةَ بِنْتِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ - وَكَانَتْ تَحْتَ ابْنِ أَبِي قَتَادَةَ الأَنْصَارِيِّ - أَنَّهَا أَخْبَرَتْهَا أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ دَخَلَ عَلَيْهَا فَسَكَبَتْ لَهُ وَضُوءًا فَجَاءَتْ هِرَّةٌ لِتَشْرَبَ مِنْهُ فَأَصْغَى لَهَا الإِنَاءَ حَتَّى شَرِبَتْ قَالَتْ كَبْشَةُ فَرَآنِي أَنْظُرُ إِلَيْهِ فَقَالَ أَتَعْجَبِينَ يَا ابْنَةَ أَخِي قَالَتْ فَقُلْتُ نَعَمْ . فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّهَا لَيْسَتْ بِنَجَسٍ إِنَّمَا هِيَ مِنَ الطَّوَّافِينَ عَلَيْكُمْ أَوِ الطَّوَّافَاتِ .

கஃப்ஷா பின்த் கஅப் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: (என் மாமனார்) அபூ கத்தாதா (ரழி) அவர்கள் (என்னிடம்) வந்தார்கள். நான் அவருக்கு உளூ செய்வதற்காகத் தண்ணீர் ஊற்றினேன். அப்போது ஒரு பூனை அதிலிருந்து குடிப்பதற்காக வந்தது. அது குடிப்பதற்காக அவர் பாத்திரத்தை அதன் பக்கம் சாய்த்தார்கள். நான் (ஆச்சரியத்துடன்) அவரைப் பார்ப்பதைக் கண்டு, "என் சகோதரரின் மகளே! நீ ஆச்சரியப்படுகிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். நான் "ஆம்" என்றேன். அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக அது (பூனை) அசுத்தமானது அன்று; அது உங்களைச் சுற்றி வருபவைகளில் ஒன்றாகும் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

44

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، خَرَجَ فِي رَكْبٍ فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ حَتَّى وَرَدُوا حَوْضًا فَقَالَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ لِصَاحِبِ الْحَوْضِ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ هَلْ تَرِدُ حَوْضَكَ السِّبَاعُ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ لاَ تُخْبِرْنَا فَإِنَّا نَرِدُ عَلَى السِّبَاعِ وَتَرِدُ عَلَيْنَا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஒரு பயணக் குழுவினருடன் புறப்பட்டார்கள். அவர்களில் அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு நீர்நிலையை வந்தடைந்தனர். அப்போது அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அந்த நீர்நிலையின் உரிமையாளரிடம், "நீர்நிலையின் உரிமையாளரே! உமது நீர்நிலைக்கு வனவிலங்குகள் (குடிப்பதற்காக) வருகின்றனவா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "நீர்நிலையின் உரிமையாளரே! எங்களுக்கு (அதைப் பற்றி)த் தெரிவிக்காதீர்கள். ஏனெனில், நாங்கள் வனவிலங்குகளிடம் (அவற்றின் நீர்நிலைக்கு) செல்கிறோம்; (அதேபோல்) அவை எங்களிடம் (எங்கள் நீர்நிலைக்கு) வருகின்றன (ஆகவே, அவற்றின் வருகை நீர்நிலையின் தூய்மையைப் பாதிக்காது)" என்று கூறினார்கள்.

45

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ إِنْ كَانَ الرِّجَالُ وَالنِّسَاءُ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيَتَوَضَّئُونَ جَمِيعًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றாக (ஒரே இடத்தில் அல்லது ஒரே பாத்திரத்திலிருந்து) உளூச் செய்து வந்தார்கள்."

46

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُمَارَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أُمِّ وَلَدٍ، لإِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّهَا سَأَلَتْ أُمَّ سَلَمَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ إِنِّي امْرَأَةٌ أُطِيلُ ذَيْلِي وَأَمْشِي فِي الْمَكَانِ الْقَذِرِ قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُطَهِّرُهُ مَا بَعْدَهُ .

இப்ராஹீம் இப்னு அப்துர்ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் அவர்களின் குழந்தைக்குத் தாயான (அடிமைப்) பெண் (அரபியில் 'உம்மு வலத்' என்று அறியப்பட்டவர்), நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களிடம், "நான் நீளமான ஆடையை அணியக்கூடிய ஒரு பெண்; மேலும் (சில நேரங்களில்) நான் அசுத்தமான இடங்களில் நடக்கிறேன்" என்று கேட்டார். அதற்கு உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அதனைத் தொடர்ந்து வருவது (அதாவது சுத்தமான இடங்கள்) அதனைத் தூய்மையாக்கி விடுகிறது' என்று கூறினார்கள்" என பதிலளித்தார்கள்.

47

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ رَأَى رَبِيعَةَ بْنَ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ يَقْلِسُ مِرَارًا وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ فَلاَ يَنْصَرِفُ وَلاَ يَتَوَضَّأُ حَتَّى يُصَلِّيَ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ قَلَسَ طَعَامًا هَلْ عَلَيْهِ وُضُوءٌ فَقَالَ لَيْسَ عَلَيْهِ وُضُوءٌ وَلْيَتَمَضْمَضْ مِنْ ذَلِكَ وَلْيَغْسِلْ فَاهُ ‏.‏

மாலிக் அவர்கள், ரபீஆ இப்னு அபீ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் பள்ளிவாசலில் இருந்தபோது பலமுறை சிறு வாந்தி எடுத்ததைக் கண்டார்கள். மேலும் அவர் (பள்ளிவாசலை விட்டு) வெளியேறாமலும், தொழுகையைத் தொடரும் வரை உளூச் செய்யாமலும் இருந்தார்கள் (அதாவது, அவர் தனது தொழுகையைத் தொடர்ந்தார் அல்லது பள்ளிவாசலில் இருந்து வெளியேறாமல் தொழுதார்).

யஹ்யா கூறினார்: உணவு சிறு வாந்தி எடுத்த ஒருவர் உளூச் செய்ய வேண்டுமா என்று மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவர் உளூச் செய்ய வேண்டியதில்லை; ஆனால் அவர் வாயைக் கொப்பளித்து, தன் வாயைக் கழுவிக்கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

48

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، حَنَّطَ ابْنًا لِسَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ وَحَمَلَهُ ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى وَسُئِلَ مَالِكٌ هَلْ فِي الْقَىْءِ وُضُوءٌ قَالَ لاَ وَلَكِنْ لِيَتَمَضْمَضْ مِنْ ذَلِكَ وَلْيَغْسِلْ فَاهُ وَلَيْسَ عَلَيْهِ وُضُوءٌ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஸயீத் இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்களின் ஒரு மகனின் உடலுக்கு நறுமணம் பூசி, அதைச் சுமந்து சென்றார்கள். பின்னர் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்து, வுளூ செய்யாமலேயே தொழுதார்கள்.

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்களிடம், "வாந்தி எடுத்தால் வுளூ அவசியமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; ஆனால் அதற்காக அவர் வாயைக் கொப்பளித்து, தன் வாயைக் கழுவிக்கொள்ளட்டும்; அவர் மீது வுளூ (கடமை) இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

49

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَكَلَ كَتِفَ شَاةٍ ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஆட்டு இறைச்சியின் தோள்பட்டையைச் சாப்பிட்டார்கள்; பின்னர் (அவர்கள்) உளூ செய்யாமலேயே தொழுதார்கள்.

50

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ، مَوْلَى بَنِي حَارِثَةَ عَنْ سُوَيْدِ بْنِ النُّعْمَانِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، خَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ خَيْبَرَ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالصَّهْبَاءِ - وَهِيَ مِنْ أَدْنَى خَيْبَرَ - نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَصَلَّى الْعَصْرَ ثُمَّ دَعَا بِالأَزْوَادِ فَلَمْ يُؤْتَ إِلاَّ بِالسَّوِيقِ فَأَمَرَ بِهِ فَثُرِّيَ فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَكَلْنَا ثُمَّ قَامَ إِلَى الْمَغْرِبِ فَمَضْمَضَ وَمَضْمَضْنَا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ .

ஸுவைத் இப்னு அந்நுஃமான் (ரழி) அவர்கள், தாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் கைபர் போருக்குச் சென்றதாகத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கைபருக்கு அருகிலுள்ள அஸ்-ஸஹ்பா என்ற இடத்தை அடைந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தமது வாகனத்திலிருந்து) இறங்கி அஸர் தொழுதார்கள். பிறகு பயண உணவு கேட்டார்கள். வறுத்த வாற்கோதுமை (சவீக்) மட்டுமே கொண்டுவரப்பட்டது. எனவே, அதை ஈரப்படுத்துமாறு அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்; அவ்வாறே அது ஈரப்படுத்தப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள்; நாங்களும் சாப்பிட்டோம். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மஃரிப் தொழுகைக்காக எழுந்தார்கள்; வாய் கொப்பளித்தார்கள். நாங்களும் வாய் கொப்பளித்தோம். பின்னர் அவர்கள் உளூ செய்யாமலேயே தொழுதார்கள்.

51

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، وَعَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، أَنَّهُمَا أَخْبَرَاهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهُدَيْرِ، أَنَّهُ تَعَشَّى مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ .

ரபீஆ இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னுல் ஹுதைர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: (ஒருமுறை) அவர் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களுடன் இரவு உணவு உண்டார். பின்னர் (உமர் ரழி அவர்கள்) தொழுகையை நிறைவேற்றினார்கள், ஆனால் (அதற்காக) உளூ செய்யவில்லை.

52

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ سَعِيدٍ الْمَازِنِيِّ، عَنْ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، أَكَلَ خُبْزًا وَلَحْمًا ثُمَّ مَضْمَضَ وَغَسَلَ يَدَيْهِ وَمَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் ரொட்டியையும் இறைச்சியையும் சாப்பிட்டார்கள்; பிறகு வாயைக் கொப்பளித்தார்கள்; தம் கைகளைக் கழுவி, அவற்றால் தம் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டார்கள்; பின்னர் உளூ செய்யாமல் தொழுதார்கள்.

53

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، كَانَا لاَ يَتَوَضَّآنِ مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ .

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களும், அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களும், நெருப்புத் தீண்டியவற்றால் (சமைக்கப்பட்ட உணவை உண்டால்) உளூச் செய்வதில்லை என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

54

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنِ الرَّجُلِ، يَتَوَضَّأُ لِلصَّلاَةِ ثُمَّ يُصِيبُ طَعَامًا قَدْ مَسَّتْهُ النَّارُ أَيَتَوَضَّأُ قَالَ رَأَيْتُ أَبِي يَفْعَلُ ذَلِكَ وَلاَ يَتَوَضَّأُ .

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள், அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் இப்னு ரபீஆ அவர்களிடம், "ஒருவர் தொழுகைக்காக உளூச் செய்துவிட்டு, பின்னர் நெருப்பால் சமைக்கப்பட்ட உணவைச் சாப்பிட்டால், அவர் (மீண்டும்) உளூச் செய்ய வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நான் என் தந்தையார் (ஆமிர் இப்னு ரபீஆ) உளூச் செய்யாமலேயே அவ்வாறு செய்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

55

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي نُعَيْمٍ، وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ الأَنْصَارِيَّ، يَقُولُ رَأَيْتُ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ أَكَلَ لَحْمًا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ .

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அபூபக்ர் அஸ்-சித்தீக் (ரழி) அவர்கள் இறைச்சி சாப்பிட்ட பின்னர், உளூ செய்யாமலேயே தொழுததை நான் கண்டேன்.

56

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دُعِيَ لِطَعَامٍ فَقُرِّبَ إِلَيْهِ خُبْزٌ وَلَحْمٌ فَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَصَلَّى ثُمَّ أُتِيَ بِفَضْلِ ذَلِكَ الطَّعَامِ فَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ .

முஹம்மத் இப்னு அல்-முன்கதிர் அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உணவருந்த அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு ரொட்டியும் இறைச்சியும் கொண்டுவரப்பட்டன. அவர்கள் அதிலிருந்து உண்டார்கள்; பின்னர் உளூச் செய்துவிட்டுத் தொழுதார்கள். பிறகு அவ்வுணவின் எஞ்சிய பகுதி கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள் அதிலிருந்து உண்டார்கள்; பின்னர் உளூச் செய்யாமலேயே தொழுதார்கள்.

57

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، قَدِمَ مِنَ الْعِرَاقِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو طَلْحَةَ وَأُبَىُّ بْنُ كَعْبٍ فَقَرَّبَ لَهُمَا طَعَامًا قَدْ مَسَّتْهُ النَّارُ فَأَكَلُوا مِنْهُ فَقَامَ أَنَسٌ فَتَوَضَّأَ فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ وَأُبَىُّ بْنُ كَعْبٍ مَا هَذَا يَا أَنَسُ أَعِرَاقِيَّةٌ فَقَالَ أَنَسٌ لَيْتَنِي لَمْ أَفْعَلْ . وَقَامَ أَبُو طَلْحَةَ وَأُبَىُّ بْنُ كَعْبٍ فَصَلَّيَا وَلَمْ يَتَوَضَّآ .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் ஈராக்கிலிருந்து வந்தபோது, அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களும் உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்களும் அவரிடம் சென்றார்கள். அவர் அவ்விருவருக்கும் நெருப்புத் தீண்டிய (சமைத்த) உணவைக் கொண்டு வந்தார். அவர்கள் அதிலிருந்து சாப்பிட்டார்கள். பின்னர் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் எழுந்து உளூ செய்தார்கள். அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களும் உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்களும், “அனஸ் அவர்களே! இது என்ன? இது ஈராக்கியப் பழக்கமா (சமைத்த உணவை உண்டபின் உளூ

செய்யும் வழக்கம் ஈராக்கில் உள்ளதா)?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அனஸ் (ரழி) அவர்கள், “நான் இதைச் செய்திருக்கக் கூடாது என்று விரும்புகிறேன் (ஏனெனில் சமைத்த உணவை உண்டபின் உளூ செய்வது அவசியமில்லை என்பதை நான் அறிவேன்)” என்று கூறினார்கள். பின்னர் அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களும் உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்களும் எழுந்து, உளூ செய்யாமலேயே தொழுதார்கள்.

58

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سُئِلَ عَنِ الِاسْتِطَابَةِ فَقَالَ أَوَلاَ يَجِدُ أَحَدُكُمْ ثَلاَثَةَ أَحْجَارٍ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் மலஜலம் கழித்தபின் (கற்கள் போன்றவற்றைக்கொண்டு) சுத்தம் செய்வது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "உங்களில் ஒருவரால் மூன்று கற்களைக்கூட கண்டுபிடிக்க முடியாதா?" என்று கூறினார்கள்.

59

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ إِلَى الْمَقْبُرَةِ فَقَالَ " السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ وَدِدْتُ أَنِّي قَدْ رَأَيْتُ إِخْوَانَنَا " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَسْنَا بِإِخْوَانِكَ قَالَ " بَلْ أَنْتُمْ أَصْحَابِي وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ وَأَنَا فَرَطُهُمْ عَلَى الْحَوْضِ " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ تَعْرِفُ مَنْ يَأْتِي بَعْدَكَ مِنْ أُمَّتِكَ قَالَ " أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لِرَجُلٍ خَيْلٌ غُرٌّ مُحَجَّلَةٌ فِي خَيْلٍ دُهْمٍ بُهْمٍ أَلاَ يَعْرِفُ خَيْلَهُ " . قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ " فَإِنَّهُمْ يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنَ الْوُضُوءِ وَأَنَا فَرَطُهُمْ عَلَى الْحَوْضِ فَلاَ يُذَادَنَّ رِجَالٌ عَنْ حَوْضِي كَمَا يُذَادُ الْبَعِيرُ الضَّالُّ أُنَادِيهِمْ أَلاَ هَلُمَّ أَلاَ هَلُمَّ أَلاَ هَلُمَّ فَيُقَالُ إِنَّهُمْ قَدْ بَدَّلُوا بَعْدَكَ فَأَقُولُ فَسُحْقًا فَسُحْقًا فَسُحْقًا " .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பொது) மையவாடிக்குச் சென்று, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் தார கவ்மின் முஃமினீன், வஇன்னா இன்ஷா

அல்லாஹ் பிக்கும் லாஹிகூன்" (நம்பிக்கையாளர்களான சமூகத்தாரின் தங்குமிடமே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்! அல்லாஹ் நாடினால் நாங்களும் உங்களை வந்து சேருவோம்) என்று கூறினார்கள். மேலும், "நான் என் சகோதரர்களைப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறேன்" என்றார்கள்.

அவர்கள் (தோழர்கள்), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் உங்கள் சகோதரர்கள் இல்லையா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "மாறாக, நீங்கள் என் தோழர்கள். என் சகோதரர்கள் என்போர், இனிமேல் வரவிருப்பவர்களாவர். நான் அவர்களுக்கு முன்பாகவே 'ஹவ்ழ்' (நீர் தடாகத்திற்குச்) சென்று காத்திருப்பேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்கள் சமுதாயத்தில் உங்களுக்குப் பின்னால் வருபவர்களை நீங்கள் எவ்வாறு அறிந்துகொள்வீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "சொல்லுங்கள், ஒரு மனிதனிடம், கரிய நிறமுள்ள குதிரைகளுக்கு மத்தியில் நெற்றியிலும் கால்களிலும் வெண்மையான அடையாளங்கள் உள்ள குதிரைகள் இருந்தால், அவன் தனது குதிரைகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ள மாட்டானா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள், "ஆம் (அறிந்துகொள்வான்), அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்றார்கள்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவ்வாறே, அவர்கள் மறுமை நாளில் உளூச் செய்ததினால் (அவர்களின்) முகங்களிலும் கை, கால்களிலும் பிரகாசத்துடன் வருவார்கள். நான் அவர்களுக்கு முன்பாகவே 'ஹவ்ழ்' தடாகத்திற்குச் சென்று (காத்திருப்பேன்). அறிந்துகொள்ளுங்கள்! வழிதவறிய ஒட்டகம் விரட்டப்படுவதைப் போன்று, நிச்சயமாக சில ஆண்கள் எனது தடாகத்திலிருந்து விரட்டப்படுவார்கள். நான் அவர்களை, 'அலா ஹலும்ம! அலா ஹலும்ம! அலா ஹலும்ம!' (அதாவது, 'இங்கு வாருங்கள்! இங்கு வாருங்கள்! இங்கு வாருங்கள்!') என்று அழைப்பேன். அப்போது (இறைவன் தரப்பிலிருந்து), 'நிச்சயமாக இவர்கள் உனக்குப் பின்னால் (மார்க்கத்தை) மாற்றிவிட்டார்கள்' என்று சொல்லப்படும். அதற்கு நான், '(எனது அருளிலிருந்து) தூரமாகட்டும்! தூரமாகட்டும்! தூரமாகட்டும்!' என்று கூறுவேன்."

60

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حُمْرَانَ، مَوْلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، جَلَسَ عَلَى الْمَقَاعِدِ فَجَاءَ الْمُؤَذِّنُ فَآذَنَهُ بِصَلاَةِ الْعَصْرِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ ثُمَّ قَالَ وَاللَّهِ لأُحَدِّثَنَّكُمْ حَدِيثًا لَوْلاَ أَنَّهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا حَدَّثْتُكُمُوهُ ثُمَّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ مَا مِنِ امْرِئٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهُ ثُمَّ يُصَلِّي الصَّلاَةَ إِلاَّ غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الصَّلاَةِ الأُخْرَى حَتَّى يُصَلِّيَهَا .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் (மதீனா பள்ளிவாசலுக்கு அருகிலுள்ள) இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்போது முஅத்தின் வந்து அவர்களிடம் அஸ்ர் தொழுகைக்கான அறிவிப்பைச் செய்தார். உடனே அவர்கள் தண்ணீர் கேட்டு வரவழைத்து உளூச் செய்தார்கள். பிறகு கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் உங்களுக்கு ஒரு செய்தியை அறிவிக்கப்போகிறேன். அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் (அதற்குச் சான்றாக ஒரு வசனம்) இல்லாவிட்டால் நான் அதை உங்களுக்கு அறிவித்திருக்கமாட்டேன்." பிறகு கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்: 'ஒருவர் உளூச் செய்து, அந்த உளூவை செவ்வனே நிறைவேற்றி, பின்னர் தொழுகையைத் தொழுதால், அந்தத் தொழுகைக்கும் அடுத்த தொழுகைக்கும் இடைப்பட்ட (பாவங்கள்) அவருக்கு மன்னிக்கப்படுகின்றன; அவர் அதைத் தொழும் வரை.'"

61

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الصُّنَابِحِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ فَتَمَضْمَضَ خَرَجَتِ الْخَطَايَا مِنْ فِيهِ وَإِذَا اسْتَنْثَرَ خَرَجَتِ الْخَطَايَا مِنْ أَنْفِهِ فَإِذَا غَسَلَ وَجْهَهُ خَرَجَتِ الْخَطَايَا مِنْ وَجْهِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَشْفَارِ عَيْنَيْهِ فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ خَرَجَتِ الْخَطَايَا مِنْ يَدَيْهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِ يَدَيْهِ فَإِذَا مَسَحَ بِرَأْسِهِ خَرَجَتِ الْخَطَايَا مِنْ رَأْسِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ أُذُنَيْهِ فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ خَرَجَتِ الْخَطَايَا مِنْ رِجْلَيْهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِ رِجْلَيْهِ - قَالَ - ثُمَّ كَانَ مَشْيُهُ إِلَى الْمَسْجِدِ وَصَلاَتُهُ نَافِلَةً لَهُ .

அப்துல்லாஹ் அஸ்-ஸுனாபிஹீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இறைநம்பிக்கை கொண்ட ஓர் அடியார் உளூச் செய்யும்போது, அவர் தம் வாயைக் கொப்பளிக்கும்போது, பாவங்கள் அவருடைய வாயிலிருந்து வெளியேறுகின்றன. அவர் தம் மூக்கைச் சிந்தி (நீரை) வெளியேற்றும்போது, பாவங்கள் அவருடைய மூக்கிலிருந்து வெளியேறுகின்றன. அவர் தம் முகத்தைக் கழுவும்போது, பாவங்கள் அவருடைய முகத்திலிருந்து வெளியேறுகின்றன; அவருடைய கண் இமைகளின் கீழிருந்தும்கூட. அவர் தம் கைகளைக் கழுவும்போது, பாவங்கள் அவருடைய கைகளிலிருந்து வெளியேறுகின்றன; அவருடைய விரல் நகங்களின் கீழிருந்தும்கூட. அவர் தம் தலையை மஸ்ஹு செய்யும்போது, பாவங்கள் அவருடைய தலையிலிருந்து வெளியேறுகின்றன; அவருடைய காதுகளிலிருந்தும்கூட. மேலும் அவர் தம் பாதங்களைக் கழுவும்போது, பாவங்கள் அவருடைய பாதங்களிலிருந்து வெளியேறுகின்றன; அவருடைய கால்விரல் நகங்களின் கீழிருந்தும்கூட."

(அறிவிப்பாளர்) மேலும் கூறினார்: "பிறகு அவர் பள்ளிவாசலுக்கு நடந்து செல்வதும் அவருடைய தொழுகையும் அவருக்குக் கூடுதலான நன்மையாக (நஃபிலாவாக, அதாவது கட்டாயமற்ற வணக்கமாக அல்லது அதிகப்படியான நன்மையாக) அமைகின்றன."

62

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ - أَوِ الْمُؤْمِنُ - فَغَسَلَ وَجْهَهُ خَرَجَتْ مِنْ وَجْهِهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ - أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ - فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ خَرَجَتْ مِنْ يَدَيْهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ بَطَشَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ - أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ خَرَجَتْ كُلُّ خَطِيئَةٍ مَشَتْهَا رِجْلاَهُ مَعَ الْمَاءِ - أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ - حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الذُّنُوبِ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு முஸ்லிம் அடியார் (அல்லது ஓர் இறைநம்பிக்கையாளர்) உளூச் செய்து, தம் முகத்தைக் கழுவும்போது, தம் கண்களால் அவர் பார்த்த ஒவ்வொரு பாவமும் அந்த நீருடன் -அல்லது நீரின் கடைசித் துளியுடன்- அவருடைய முகத்திலிருந்து வெளியேறிவிடுகிறது. அவர் தம் கைகளைக் கழுவும்போது, தம் கைகளால் அவர் செய்த (அல்லது பற்றிக்கொண்ட) ஒவ்வொரு பாவமும் அந்த நீருடன் -அல்லது நீரின் கடைசித் துளியுடன்- அவருடைய கைகளிலிருந்து வெளியேறிவிடுகிறது. அவர் தம் கால்களைக் கழுவும்போது, தம் கால்கள் நடந்து சென்று செய்த ஒவ்வொரு பாவமும் அந்த நீருடன் -அல்லது நீரின் கடைசித் துளியுடன்- வெளியேறிவிடுகிறது. இறுதியில் அவர் பாவங்களிலிருந்து தூய்மையானவராக வெளிவருகிறார்."

63

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَحَانَتْ صَلاَةُ الْعَصْرِ فَالْتَمَسَ النَّاسُ وَضُوءًا فَلَمْ يَجِدُوهُ فَأُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِوَضُوءٍ فِي إِنَاءٍ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي ذَلِكَ الإِنَاءِ يَدَهُ ثُمَّ أَمَرَ النَّاسَ يَتَوَضَّئُونَ مِنْهُ - قَالَ أَنَسٌ - فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَنْبُعُ مِنْ تَحْتِ أَصَابِعِهِ فَتَوَضَّأَ النَّاسُ حَتَّى تَوَضَّئُوا مِنْ عِنْدِ آخِرِهِمْ .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைக் கண்டேன். அஸர் தொழுகையின் நேரம் நெருங்கியிருந்தது. மக்கள் உளூச் செய்வதற்கான நீரைத் தேடினார்கள்; ஆனால், அவர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு பாத்திரத்தில் (உளூச் செய்வதற்கான) நீர் கொண்டு வரப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்தப் பாத்திரத்தினுள் தமது கையை வைத்தார்கள். பின்னர், அதிலிருந்து உளூச் செய்யுமாறு மக்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்."
அனஸ் (ரலி) அவர்கள் (மேலும்) கூறினார்கள்: "அவர்களுடைய விரல்களுக்குக் கீழிருந்து நீர் ஊற்றெடுத்து வருவதை நான் கண்டேன். மக்கள் அனைவரும் அதிலிருந்து உளூச் செய்தார்கள்; அவர்களில் கடைசி நபர் வரை அனைவரும் உளூச் செய்தனர்."

64

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَدَنِيِّ الْمُجْمِرِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وُضُوءَهُ ثُمَّ خَرَجَ عَامِدًا إِلَى الصَّلاَةِ فَإِنَّهُ فِي صَلاَةٍ مَا دَامَ يَعْمِدُ إِلَى الصَّلاَةِ وَإِنَّهُ يُكْتَبُ لَهُ بِإِحْدَى خُطْوَتَيْهِ حَسَنَةٌ وَيُمْحَى عَنْهُ بِالأُخْرَى سَيِّئَةٌ فَإِذَا سَمِعَ أَحَدُكُمُ الإِقَامَةَ فَلاَ يَسْعَ فَإِنَّ أَعْظَمَكُمْ أَجْرًا أَبْعَدُكُمْ دَارًا ‏.‏ قَالُوا لِمَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ مِنْ أَجْلِ كَثْرَةِ الْخُطَا ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"யாரேனும் ஒருவர் உளூச் செய்து, அதைச் செவ்வனே செய்து, பின்னர் தொழுகையை (நோக்கிச் செல்ல) நாடிப் புறப்பட்டால், அவர் தொழுகையை (நோக்கிச் செல்ல) நாடியிருக்கும் காலம் வரை தொழுகையிலேயே இருக்கிறார். அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒரு காலடிக்கு ஒரு நற்செயல் எழுதப்படுகிறது, மற்றொன்றினால் ஒரு தீய செயல் அழிக்கப்படுகிறது. நீங்கள் இகாமத்தைச் செவியுற்றால், விரைந்து செல்லாதீர்கள். ஏனெனில், உங்களில் எவருடைய வீடு தொலைவில் உள்ளதோ, அவரே மிகப் பெரிய நற்கூலியைப் பெறுபவர் ஆவார்."
அவர்கள், "ஏன், அபூ ஹுரைரா அவர்களே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "(தொழுகைக்காக எடுத்து வைக்கும்) அதிகமான காலடிகளின் காரணத்தினால்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

65

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يُسْأَلُ عَنِ الْوُضُوءِ، مِنَ الْغَائِطِ بِالْمَاءِ فَقَالَ سَعِيدٌ إِنَّمَا ذَلِكَ وُضُوءُ النِّسَاءِ ‏.‏

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் கூறியதாவது:
ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், மலஜலம் கழித்தபின் நீரால் வுளூ (சுத்தம்) செய்வது பற்றிக் கேட்கப்பட்டதை நான் செவியுற்றேன். அதற்கு ஸயீத் அவர்கள், 'அது பெண்களின் வுளூ (சுத்தம் செய்யும்) முறையாகும்' என்று கூறினார்கள்.

66

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு நாய் உங்களது பாத்திரத்தில் குடித்துவிட்டால், அதை ஏழு முறை கழுவுங்கள்."

67

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ اسْتَقِيمُوا وَلَنْ تُحْصُوا وَاعْمَلُوا وَخَيْرُ أَعْمَالِكُمُ الصَّلاَةُ وَلاَ يُحَافِظُ عَلَى الْوُضُوءِ إِلاَّ مُؤْمِنٌ ‏.‏

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் நேர்வழியில் நிலைத்திருங்கள்; (அதன் நன்மைகளை) உங்களால் கணக்கிட முடியாது. (நற்)செயல்புரியுங்கள்; உங்களது செயல்களில் சிறந்தது தொழுகையாகும். மேலும், ஒரு முஃமின் மட்டுமே உளூவைப் பேணிப் பாதுகாப்பார்.'

68

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَأْخُذُ الْمَاءَ بِأُصْبُعَيْهِ لأُذُنَيْهِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், (உளூவின் போது) தமது காதுகளுக்குத் தமது இரு விரல்களால் தண்ணீரை எடுத்து (அவற்றைத் துடைப்பார்கள்).

69

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ الأَنْصَارِيَّ، سُئِلَ عَنِ الْمَسْحِ، عَلَى الْعِمَامَةِ فَقَالَ لاَ حَتَّى يُمْسَحَ الشَّعْرُ بِالْمَاءِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்களிடம் தலைப்பாகையின் மீது மஸ்ஹு செய்வது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "தலைமுடி தண்ணீரால் மஸ்ஹு செய்யப்படும் வரை (தலைப்பாகையின் மீது மஸ்ஹு செய்வது) கூடாது" என்று கூறினார்கள்.

70

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ كَانَ يَنْزِعُ الْعِمَامَةَ وَيَمْسَحُ رَأْسَهُ بِالْمَاءِ.

உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்கள் தமது தலைப்பாகையை கழற்றி, தண்ணீரால் தமது தலையைத் தடவுவார்கள் (உளூவின் போது).

71

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ رَأَى صَفِيَّةَ بِنْتَ أَبِي عُبَيْدٍ امْرَأَةَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ تَنْزِعُ خِمَارَهَا وَتَمْسَحُ عَلَى رَأْسِهَا بِالْمَاءِ وَنَافِعٌ يَوْمَئِذٍ صَغِيرٌ. وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْعِمَامَةِ وَالْخِمَارِ فَقَالَ لاَ يَنْبَغِي أَنْ يَمْسَحَ الرَّجُلُ وَلاَ الْمَرْأَةُ عَلَى عِمَامَةٍ وَلاَ خِمَارٍ وَلْيَمْسَحَا عَلَى رُءُوسِهِمَا. وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ تَوَضَّأَ فَنَسِيَ أَنْ يَمْسَحَ عَلَى رَأْسِهِ حَتَّى جَفَّ وَضُوءُهُ قَالَ أَرَى أَنْ يَمْسَحَ بِرَأْسِهِ وَإِنْ كَانَ قَدْ صَلَّى أَنْ يُعِيدَ الصَّلاَةَ.

நாஃபி' (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் மனைவியான ஸஃபிய்யா பின்த் அபீ உபைது அவர்கள், தமது முக்காட்டைக் கழற்றிவிட்டு, தமது தலையைத் தண்ணீரால் மஸஹ் செய்வதை நான் கண்டேன். அப்போது நாஃபி' (ஆகிய நான்) சிறுவனாக இருந்தேன்.

தலைப்பாகை (அமாமா) மற்றும் முக்காடு (கிமார்) ஆகியவற்றின் மீது மஸஹ் செய்வது குறித்து இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஆணாயினும் பெண்ணாயினும் தலைப்பாகையின் மீதோ முக்காட்டின் மீதோ மஸஹ் செய்வது தகாது; அவர்கள் தங்கள் தலைகளின் மீதே மஸஹ் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

உளூச் செய்த ஒருவர் தமது தலையை மஸஹ் செய்ய மறந்து, (உளூவின்) ஈரம் காய்ந்துவிடும் வரை (அதைச் செய்யாமல் இருந்துவிட்டார்) என்றால் (அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது) பற்றி இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவர் தமது தலையை மஸஹ் செய்ய வேண்டும் என்றும், அவர் ஏற்கனவே தொழுகையை நிறைவேற்றியிருந்தால், அத்தொழுகையை மீண்டும் தொழ வேண்டும் என்றும் நான் கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

72

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ زِيَادٍ، مِنْ وَلَدِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَهَبَ لِحَاجَتِهِ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ - قَالَ الْمُغِيرَةُ - فَذَهَبْتُ مَعَهُ بِمَاءٍ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَسَكَبْتُ عَلَيْهِ الْمَاءَ فَغَسَلَ وَجْهَهُ ثُمَّ ذَهَبَ يُخْرِجُ يَدَيْهِ مِنْ كُمَّىْ جُبَّتِهِ فَلَمْ يَسْتَطِعْ مِنْ ضِيقِ كُمَّىِ الْجُبَّةِ فَأَخْرَجَهُمَا مِنْ تَحْتِ الْجُبَّةِ فَغَسَلَ يَدَيْهِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَمَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ يَؤُمُّهُمْ وَقَدْ صَلَّى بِهِمْ رَكْعَةً فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الرَّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ عَلَيْهِمْ فَفَزِعَ النَّاسُ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَحْسَنْتُمْ ‏.‏

அல்-முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

தபூக் போரின் போது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் (இயற்கைத்) தேவையை நிறைவேற்றச் சென்றார்கள்.

(அல்-முகீரா ரழி) கூறினார்கள்: "நான் அவர்களுடன் தண்ணீர் (பாத்திரம்) எடுத்துக்கொண்டு சென்றேன். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தேவை முடிந்து) வந்தார்கள்; நான் அவர்களுக்கு (வூது செய்வதற்காக) தண்ணீர் ஊற்றினேன். அவர்கள் தங்கள் முகத்தைக் கழுவினார்கள். பின்னர், தங்கள் ஜுப்பாவின் (மேலங்கியின்) கைச்சட்டைகளிலிருந்து கைகளை வெளியே எடுக்க முயன்றார்கள். ஆனால், ஜுப்பாவின் கைச்சட்டைகள் குறுகலாக இருந்ததால் அவர்களால் (அவ்வாறு) செய்ய முடியவில்லை. எனவே, அவர்கள் தங்கள் ஜுப்பாவிற்குக் கீழிருந்து கைகளை வெளியே எடுத்தார்கள். (பின்னர்) அவர்கள் தங்கள் கைகளைக் கழுவினார்கள்; தங்கள் தலைக்கு மஸஹ் செய்தார்கள்; மேலும் தங்கள் தோலாலான காலுறைகள் (குஃப்ஃபைன்) மீது மஸஹ் செய்தார்கள்."

(வூது முடித்த) பின்னர், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பள்ளிவாசலுக்கு) வந்தார்கள். அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி)

அவர்கள் மக்களுக்கு (இமாமாக நின்று) தொழுகை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் ஏற்கனவே அவர்களுடன் ஒரு ரக்அத்தை தொழுதிருந்தார். (அப்போது) தங்களுக்கு மீதமிருந்த அந்த ரக்அத்தை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அவருடன் ஜமாஅத்தாக) தொழுதார்கள். (இமாம் மாறிவிட்டதைக் கண்டு) மக்கள் பதற்றமடைந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தொழுகையை) முடித்ததும், "(நீங்கள் இமாம் செய்ததை ஏற்று) நன்றாகவே செய்தீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

73

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُمَا أَخْبَرَاهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ قَدِمَ الْكُوفَةَ عَلَى سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ وَهُوَ أَمِيرُهَا فَرَآهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَمْسَحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ فَأَنْكَرَ ذَلِكَ عَلَيْهِ فَقَالَ لَهُ سَعْدٌ سَلْ أَبَاكَ إِذَا قَدِمْتَ عَلَيْهِ فَقَدِمَ عَبْدُ اللَّهِ فَنَسِيَ أَنْ يَسْأَلَ عُمَرَ عَنْ ذَلِكَ حَتَّى قَدِمَ سَعْدٌ فَقَالَ أَسَأَلْتَ أَبَاكَ فَقَالَ لاَ . فَسَأَلَهُ عَبْدُ اللَّهِ فَقَالَ عُمَرُ إِذَا أَدْخَلْتَ رِجْلَيْكَ فِي الْخُفَّيْنِ وَهُمَا طَاهِرَتَانِ فَامْسَحْ عَلَيْهِمَا . قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَإِنْ جَاءَ أَحَدُنَا مِنَ الْغَائِطِ فَقَالَ عُمَرُ نَعَمْ وَإِنْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنَ الْغَائِطِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூஃபாவிற்கு வந்து, அச்சமயத்தில் கூஃபாவின் அமீராக இருந்த சஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். சஅத் (ரழி) அவர்கள் (தமது) காலுறைகள் மீது மஸ்ஹு செய்வதைக் கண்டு, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அதை ஆட்சேபித்தார்கள். எனவே சஅத் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "நீர் (ஊர்) திரும்பும்போது உமது தந்தையிடம் இது பற்றிக் கேளும்" என்று கூறினார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் திரும்ப வந்தார்கள்; ஆனால் சஅத் (ரழி) அவர்கள் வரும் வரை அந்த விஷயத்தைப் பற்றி உமர் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்க மறந்துவிட்டார்கள். (சஅத் வந்ததும்) "உமது தந்தையிடம் கேட்டீரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் "இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் (இது பற்றி) உமர் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "உமது கால்கள் தூய்மையாக (ஒழுவுடன்) இருக்கும் நிலையில் அவற்றை காலுறைகளுக்குள் நுழைத்திருந்தால், அவற்றின் மீது மஸ்ஹு செய்வீராக!" என்று கூறினார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், "நாங்கள் மலம் கழித்துவிட்டு (கழிவறையிலிருந்து) வந்திருந்தாலுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "ஆம், உங்களில் ஒருவர் மலம் கழித்துவிட்டு வந்திருந்தாலும் சரியே!" என்று கூறினார்கள்.

74

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، بَالَ فِي السُّوقِ ثُمَّ تَوَضَّأَ فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمَسَحَ رَأْسَهُ ثُمَّ دُعِيَ لِجَنَازَةٍ لِيُصَلِّيَ عَلَيْهَا حِينَ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் சந்தையில் சிறுநீர் கழித்தார்கள். பின்னர் உளூச் செய்தார்கள்; (அதில்) அவர்கள் தங்கள் முகத்தையும், தங்கள் கைகளையும் கழுவி, தங்கள் தலைக்கு மஸஹ் செய்தார்கள். பின்னர், அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தபோது ஒரு ஜனாஸாத் தொழுகைக்காக அழைக்கப்பட்டார்கள். (அப்போது, உளூவை புதுப்பிக்கும் விதமாக) அவர்கள் தங்கள் தோல் காலுறைகள் மீது மஸஹ் செய்துவிட்டு, (அந்த ஜனாஸாவுக்காக) தொழுதார்கள்.

75

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ رُقَيْشٍ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ أَتَى قُبَا فَبَالَ ثُمَّ أُتِيَ بِوَضُوءٍ فَتَوَضَّأَ فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَمَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ ثُمَّ جَاءَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى . قَالَ يَحْيَى وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ تَوَضَّأَ وُضُوءَ الصَّلاَةِ ثُمَّ لَبِسَ خُفَّيْهِ ثُمَّ بَالَ ثُمَّ نَزَعَهُمَا ثُمَّ رَدَّهُمَا فِي رِجْلَيْهِ أَيَسْتَأْنِفُ الْوُضُوءَ فَقَالَ لِيَنْزِعْ خُفَّيْهِ وَلْيَغْسِلْ رِجْلَيْهِ وَإِنَّمَا يَمْسَحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ مَنْ أَدْخَلَ رِجْلَيْهِ فِي الْخُفَّيْنِ وَهُمَا طَاهِرَتَانِ بِطُهْرِ الْوُضُوءِ وَأَمَّا مَنْ أَدْخَلَ رِجْلَيْهِ فِي الْخُفَّيْنِ وَهُمَا غَيْرُ طَاهِرَتَيْنِ بِطُهْرِ الْوُضُوءِ فَلاَ يَمْسَحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ . قَالَ وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ تَوَضَّأَ وَعَلَيْهِ خُفَّاهُ فَسَهَا عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ حَتَّى جَفَّ وَضُوءُهُ وَصَلَّى قَالَ لِيَمْسَحْ عَلَى خُفَّيْهِ وَلْيُعِدِ الصَّلاَةَ وَلاَ يُعِيدُ الْوُضُوءَ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ غَسَلَ قَدَمَيْهِ ثُمَّ لَبِسَ خُفَّيْهِ ثُمَّ اسْتَأْنَفَ الْوُضُوءَ فَقَالَ لِيَنْزِعْ خُفَّيْهِ ثُمَّ لِيَتَوَضَّأْ وَلْيَغْسِلْ رِجْلَيْهِ .

சயீத் பின் அப்துர் ரஹ்மான் பின் ருகைஷ் அவர்கள் கூறியதாவது: "நான் அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் குபாவிற்கு வந்ததைக் கண்டேன். அங்கு அவர்கள் சிறுநீர் கழித்தார்கள். பிறகு அவர்களுக்கு உளூ செய்வதற்கான தண்ணீர் கொண்டு வரப்பட்டது. அவர்கள் உளூ செய்தார்கள். தங்கள் முகத்தையும், முழங்கைகள் வரை இரு கைகளையும் கழுவினார்கள். தங்கள் தலைக்கு மஸ்ஹ் செய்தார்கள்; மேலும் (தாங்கள் அணிந்திருந்த) தோல் காலுறைகள் மீது மஸ்ஹ் செய்தார்கள். பிறகு பள்ளிவாசலுக்கு வந்து

தொழுதார்கள்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம், "ஒருவர் தொழுகைக்காக உளூ செய்து, பிறகு தனது தோல் காலுறைகளை அணிகிறார். பிறகு சிறுநீர் கழிக்கிறார். பிறகு காலுறைகளைக் கழற்றிவிட்டு மீண்டும் அணிகிறார். இவர் புதிதாக உளூ செய்ய வேண்டுமா?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் தனது காலுறைகளைக் கழற்றிவிட்டு, தனது கால்களைக் கழுவ வேண்டும். உளூவின் தூய்மையோடு கால்கள் இருக்கும் நிலையில் காலுறைகளை அணிபவர் மட்டுமே அதன் மீது மஸ்ஹ் செய்ய முடியும். உளூவின் தூய்மையோடு கால்கள் இல்லாத நிலையில் காலுறைகளை அணிபவர், அதன் மீது மஸ்ஹ் செய்யக் கூடாது."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம், "ஒருவர் தோல் காலுறைகளை அணிந்த நிலையில் உளூ செய்கிறார். அப்போது காலுறைகள் மீது மஸ்ஹ் செய்ய மறந்துவிடுகிறார். உளூவின் ஈரம் காய்ந்து, அவர் தொழுகையையும் தொழுதுவிடுகிறார்" (என்பது பற்றி) கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவர் தனது காலுறைகள் மீது மஸ்ஹ் செய்துவிட்டு, தொழுகையை மீண்டும் தொழ வேண்டும். ஆனால் உளூவை மீண்டும் செய்ய வேண்டியதில்லை" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம், "ஒருவர் (முதலில்) தனது கால்களைக் கழுவி, பிறகு தோல் காலுறைகளை அணிந்து, அதன் பிறகு (ஆரம்பத்திலிருந்து) உளூவைச் செய்கிறார்" என்பது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவர் தனது காலுறைகளைக் கழற்றிவிட்டு, (முறைப்படி) உளூ செய்து, தனது கால்களைக் கழுவ வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

76

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّهُ رَأَى أَبَاهُ يَمْسَحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ قَالَ وَكَانَ لاَ يَزِيدُ إِذَا مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ عَلَى أَنْ يَمْسَحَ ظُهُورَهُمَا وَلاَ يَمْسَحُ بُطُونَهُمَا ‏.‏

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்) அவர்கள், தமது தந்தை (உர்வா இப்னு ஸுபைர் ரஹ்) அவர்கள் (உளூவின்போது) தமது தோல் காலுறைகளின் மீது மஸ்ஹ் செய்வதை (ஈரக் கையால் துடைப்பதை) தாம் கண்டதாகக் கூறினார்கள். மேலும் அவர் (ஹிஷாம்) கூறினார்கள்: 'அவர்கள் (தமது தந்தை) தமது காலுறைகளின் மீது மஸ்ஹ் செய்யும்போது, அவற்றின் மேற்புறங்களை மட்டுமே துடைப்பார்கள்; அவற்றின் கீழ்ப்புறங்களைத் துடைக்கமாட்டார்கள்.'

77

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الْمَسْحِ، عَلَى الْخُفَّيْنِ كَيْفَ هُوَ فَأَدْخَلَ ابْنُ شِهَابٍ إِحْدَى يَدَيْهِ تَحْتَ الْخُفِّ وَالأُخْرَى فَوْقَهُ ثُمَّ أَمَرَّهُمَا . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَقَوْلُ ابْنِ شِهَابٍ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ .

மாலிக் அவர்கள், இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம் தோலாலான காலுறைகள் மீது எவ்வாறு மஸஹ் செய்வது என்று கேட்டார்கள். இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் ஒரு கையை காலுறைக்கு அடியிலும், மற்றொரு கையை காலுறைக்கு மேலும் வைத்து, பின்னர் அவற்றின் மீது தடவினார்கள். (அதாவது, காலுறையின் மேற்புறத்தையும் கீழ்ப்புறத்தையும் ஒரே நேரத்தில் தடவிக் காட்டினார்கள்.)

(யஹ்யா அறிவிக்கிறார்:) மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த விஷயம் குறித்து நான் (அறிந்து) கேட்டவற்றில், இப்னு ஷிஹாப் அவர்களின் (செயல்பாடும்) கூற்றே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

78

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا رَعَفَ انْصَرَفَ فَتَوَضَّأَ ثُمَّ رَجَعَ فَبَنَى وَلَمْ يَتَكَلَّمْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், தங்களுக்கு மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வந்தால் (தொழுகையிலிருந்து) வெளியேறி, உளூ செய்து, பின்னர் (தொழுகைக்கு) திரும்பி வந்து, எதுவும் பேசாமல் தமது தொழுகையை (விட்டுச்சென்ற இடத்திலிருந்து) தொடர்வார்கள்.

79

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، كَانَ يَرْعُفُ فَيَخْرُجُ فَيَغْسِلُ الدَّمَ عَنْهُ ثُمَّ يَرْجِعُ فَيَبْنِي عَلَى مَا قَدْ صَلَّى .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களுக்கு மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடியும். (அப்போது) அவர்கள் வெளியே சென்று, இரத்தத்தைக் கழுவிவிட்டு, பின்னர் திரும்பி வந்து, தாம் (ஏற்கனவே) தொழுததின் மீதே (மீதமுள்ளதைத்) தொடர்வார்கள்.

80

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسَيْطٍ اللَّيْثِيِّ، أَنَّهُ رَأَى سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ رَعَفَ وَهُوَ يُصَلِّي فَأَتَى حُجْرَةَ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَأُتِيَ بِوَضُوءٍ فَتَوَضَّأَ ثُمَّ رَجَعَ فَبَنَى عَلَى مَا قَدْ صَلَّى .

யஸீத் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு குஸைத் அல்-லைஸீ (அவர்கள்) கூறியதாவது:
ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் தொழுதுகொண்டிருந்தபோது, அவர்களின் மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடிவதைக் (யஸீத் ஆகிய நான்) கண்டேன். உடனே ஸயீத் (ரஹ்), நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் அறைக்குச் சென்றார்கள். அங்கு அவர்களுக்கு (உளூ செய்வதற்காக) தண்ணீர் கொண்டுவரப்பட்டு, அவர்கள் உளூச் செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் திரும்பி வந்து, ஏற்கனவே தொழுததிலிருந்து தொடர்ந்து தொழுதார்கள்.

81

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَرْمَلَةَ الأَسْلَمِيِّ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ سَعِيدَ

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஹர்மலா அல்-அஸ்லமீ அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஸயீத் அவர்களைப் பார்த்தேன் (மீதி ஹதீஸ் இங்கு கொடுக்கப்படவில்லை)."

82

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْمُجَبَّرِ، أَنَّهُ رَأَى سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَخْرُجُ مِنْ أَنْفِهِ الدَّمُ حَتَّى تَخْتَضِبَ أَصَابِعُهُ ثُمَّ يَفْتِلُهُ ثُمَّ يُصَلِّي وَلاَ يَتَوَضَّأُ .

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அல்-முஜப்பர் அவர்கள், ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்களைப் பார்த்தார்கள். அப்போது அவர்களின் மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வழிந்து, அவர்களின் விரல்கள் தோய்ந்திருந்தன. பிறகு அவர்கள் அதைச் சுருட்டிவிட்டு, உளூச் செய்யாமலேயே தொழுதார்கள்.

83

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ الْمِسْوَرَ بْنَ مَخْرَمَةَ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، دَخَلَ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ مِنَ اللَّيْلَةِ الَّتِي طُعِنَ فِيهَا فَأَيْقَظَ عُمَرَ لِصَلاَةِ الصُّبْحِ فَقَالَ عُمَرُ نَعَمْ

وَلاَ حَظَّ فِي الإِسْلاَمِ لِمَنْ تَرَكَ الصَّلاَةَ . فَصَلَّى عُمَرُ وَجُرْحُهُ يَثْعَبُ دَمًا .

அல்-மிஸ்வர் இப்னு மக்ரமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் குத்தப்பட்ட இரவின் அதிகாலையில் (அதாவது, அவர் குத்தப்பட்ட அதே நாளின் ஸுப்ஹ் தொழுகைக்கு முன்) நான் அவர்களிடம் சென்றேன். ஸுப்ஹ் தொழுகைக்காக அவர்களை எழுப்பினேன். அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள், "ஆம். எவர் தொழுகையை விட்டுவிடுகிறாரோ, அவருக்கு இஸ்லாத்தில் எந்தப் பங்கும் இல்லை" என்று கூறினார்கள். மேலும் உமர் (ரழி) அவர்கள் தமது காயத்திலிருந்து இரத்தம் வழிந்தோடிய நிலையில் தொழுதார்கள்.

84

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، قَالَ مَا تَرَوْنَ فِيمَنْ غَلَبَهُ الدَّمُ مِنْ رُعَافٍ فَلَمْ يَنْقَطِعْ عَنْهُ قَالَ مَالِكٌ قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ ثُمَّ قَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ أَرَى أَنْ يُومِئَ بِرَأْسِهِ إِيمَاءً . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ .

ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள், "மூக்கில் இரத்தக்கசிவு ஏற்பட்டு, அது நிற்காமல் மிகைத்துவிட்ட ஒருவரைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். பிறகு அவர்களே, "அவர் (தொழுகையில்) தமது தலையால் சைகை செய்ய வேண்டும் என நான் கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

(யஹ்யா பின் ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்:) இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்விஷயத்தில் நான் செவியுற்றவற்றில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது இதுவேயாகும்."

85

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنِ الْمِقْدَادِ بْنِ الأَسْوَدِ، أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، أَمَرَهُ أَنْ يَسْأَلَ، لَهُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الرَّجُلِ إِذَا دَنَا مِنْ أَهْلِهِ فَخَرَجَ مِنْهُ الْمَذْىُ مَاذَا عَلَيْهِ قَالَ عَلِيٌّ فَإِنَّ عِنْدِي ابْنَةَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَنَا أَسْتَحِي أَنْ أَسْأَلَهُ . قَالَ الْمِقْدَادُ فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ إِذَا وَجَدَ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ فَلْيَنْضَحْ فَرْجَهُ بِالْمَاءِ وَلْيَتَوَضَّأْ وُضُوءَهُ لِلصَّلاَةِ .

அல்மிக்ஃதாத் இப்னு அல்-அஸ்வத் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள், ஒருவர் தம் மனைவியுடன் நெருக்கமாக இருக்கும்போது அவருக்கு 'மத்ய்' வெளிப்பட்டால் அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்குமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் புதல்வி என்னிடம் (மனைவியாக) இருப்பதால், நான் இது பற்றி அவர்களிடம் கேட்பதற்கு வெட்கப்படுகிறேன்" என்று அலீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(அல்மிக்ஃதாத் (ரழி) கூறுகிறார்கள்:) நான் அதைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "உங்களில் ஒருவர் அதை உணர்ந்தால், அவர் தமது மர்ம உறுப்பின் மீது நீரால் தெளித்துக்கொண்டு, தொழுகைக்காக உளூச் செய்வது போன்று உளூச் செய்துகொள்ளட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

86

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ إِنِّي لأَجِدُهُ يَنْحَدِرُ مِنِّي مِثْلَ الْخُرَيْزَةِ فَإِذَا وَجَدَ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ فَلْيَغْسِلْ ذَكَرَهُ وَلْيَتَوَضَّأْ وُضُوءَهُ لِلصَّلاَةِ يَعْنِي الْمَذْىَ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது ஒரு சிறு மணியைப் போல் என்னிடமிருந்து வழிவதைக் காண்கிறேன். உங்களில் ஒருவர் அதைக் கண்டால், அவர் தம் ஆண் குறியைக் கழுவிக்கொள்ளட்டும்; மேலும் தொழுகைக்காக உளூச் செய்யட்டும்." (இதன் மூலம் 'மத்ய்' என்பதையே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்).

87

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ جُنْدَبٍ، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَيَّاشٍ أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ عَنِ الْمَذْىِ، فَقَالَ إِذَا وَجَدْتَهُ فَاغْسِلْ فَرْجَكَ وَتَوَضَّأْ وُضُوءَكَ لِلصَّلاَةِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அய்யாஷ் அவர்களின் மவ்லாவான ஜுன்துப் அவர்கள் கூறியதாவது: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் மதீயைப் (பாலியல் தூண்டுதலால் வெளிப்படும் மெல்லிய திரவம்) பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கவர்கள், 'நீர் அதைக் கண்டால், உமது மர்ம உறுப்பைக் கழுவிக்கொள்ளும்; மேலும் தொழுகைக்காக உளூச் செய்வது போல் உளூச் செய்துகொள்ளும்' என்று கூறினார்கள்."

88

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ سَمِعَهُ وَرَجُلٌ، يَسْأَلُهُ فَقَالَ إِنِّي لأَجِدُ الْبَلَلَ وَأَنَا أُصَلِّي، أَفَأَنْصَرِفُ فَقَالَ لَهُ سَعِيدٌ لَوْ سَالَ عَلَى فَخِذِي مَا انْصَرَفْتُ حَتَّى أَقْضِيَ صَلاَتِي .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், "நான் தொழும்போது ஈரம் (கசிவதை) உணர்கிறேன். நான் (தொழுகையை விட்டு) வெளியேற வேண்டுமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஸயீத் அவர்கள், "அது என் தொடையின் மீது வழிந்தாலும் சரியே! நான் என் தொழுகையை முடிக்கும் வரை (தொழுகையை விட்டு) வெளியேற மாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

89

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الصَّلْتِ بْنِ زُيَيْدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ سُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ عَنِ الْبَلَلِ، أَجِدُهُ فَقَالَ انْضَحْ مَا تَحْتَ ثَوْبِكَ بِالْمَاءِ وَالْهَ عَنْهُ .

அஸ்-ஸல்த் பின் ஸுபைத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் சுலைமான் பின் யஸார் அவர்களிடம் நான் (என் உள்ளாடையில் அல்லது உடலில்) காணும் ஈரத்தைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'உமது ஆடைக்குக் கீழே தண்ணீரைத் தெளியுங்கள்; மேலும் அதைப் பற்றி அலட்சியம் செய்யுங்கள் (அந்த சந்தேகத்தை பொருட்படுத்தாதீர்கள்)' என்று கூறினார்கள்."

90

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، يَقُولُ دَخَلْتُ عَلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ فَتَذَاكَرْنَا مَا يَكُونُ مِنْهُ الْوُضُوءُ فَقَالَ مَرْوَانُ وَمِنْ مَسِّ الذَّكَرِ الْوُضُوءُ . فَقَالَ عُرْوَةُ مَا عَلِمْتُ هَذَا . فَقَالَ مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ أَخْبَرَتْنِي بُسْرَةُ بِنْتُ صَفْوَانَ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ إِذَا مَسَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ .

உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்களிடம் சென்றேன். (அப்போது) உளூ (அதாவது, உளூவை முறிக்கும் விஷயங்கள்) எதனால் ஏற்படும் என்பது பற்றி நாங்கள் பேசிக்கொண்டோம். அப்போது மர்வான், 'ஆண் குறியைத் தொடுவதாலும் உளூ (முறிந்துவிடும், எனவே) செய்ய வேண்டும்' என்று கூறினார். அதற்கு உர்வா, 'இது எனக்குத் தெரியாது' என்றார். மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்கள் (அதற்குப் பதிலாக), 'புஸ்ரா பின்த் ஸஃப்வான் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உங்களில் எவரேனும் ஒருவர் தனது ஆண் குறியை (நேரடியாக) தொட்டால், அவர் உளூ செய்ய வேண்டும்' என்று கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்' என்று சொன்னார்கள்."

91

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أُمْسِكُ الْمُصْحَفَ عَلَى سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فَاحْتَكَكْتُ فَقَالَ سَعْدٌ لَعَلَّكَ مَسِسْتَ ذَكَرَكَ قَالَ فَقُلْتُ نَعَمْ . فَقَالَ قُمْ فَتَوَضَّأْ فَقُمْتُ فَتَوَضَّأْتُ ثُمَّ رَجَعْتُ .

முஸ்அப் இப்னு சஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நான் சஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களுக்காக முஸ்ஹஃபைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன் (அவர்கள் ஓதுவதற்காக). அப்போது நான் என்னைச் சொறிந்தேன். சஅத் (ரழி) அவர்கள், ‘நீ உனது ஆண் குறியைத் தொட்டாயா?’ என்று கேட்டார்கள். நான், ‘ஆம்’ என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள், ‘எழுந்து உளூ செய் (ஏனெனில் ஆண் உறுப்பைத் தொடுவது உளூவை முறித்துவிடும்)’ என்று கூறினார்கள். எனவே நான் எழுந்து உளூ செய்துவிட்டுப் பின்னர் திரும்பினேன்.”

92

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ إِذَا مَسَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ فَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِ الْوُضُوءُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "உங்களில் ஒருவர் தனது ஆண் குறியைத் தொட்டால் அவர் மீது உளூ கடமையாகிவிடும்" என்று கூறுவார்கள்.

93

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ مَسَّ ذَكَرَهُ فَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِ الْوُضُوءُ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "யார் தனது ஆண்குறியைத் தொடுகிறாரோ, அவர்மீது உளூச் செய்வது கடமையாகும்."

94

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ أَبِي عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَغْتَسِلُ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ فَقُلْتُ لَهُ يَا أَبَتِ أَمَا يُجْزِيكَ الْغُسْلُ مِنَ الْوُضُوءِ قَالَ بَلَى وَلَكِنِّي أَحْيَانًا أَمَسُّ ذَكَرِي فَأَتَوَضَّأُ .

ஸாலிம் பின் அப்துல்லாஹ் அவர்கள் கூறியதாவது: 'என் தந்தை அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் குஸ்ல் செய்த பின்னர் உளூ செய்வதை நான் பார்த்தேன். நான் அவர்களிடம், 'தந்தையே! உங்களுக்கு (தொழுவதற்கு) குஸ்ல் மட்டும் போதுமானதாக இல்லையா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம் (போதும்)! ஆயினும், சில நேரங்களில் நான் என் ஆண் குறியைத் தொட்டுவிடுகிறேன்; அதனால் நான் உளூ செய்கிறேன்' என்று கூறினார்கள்.'

95

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فِي سَفَرٍ فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ أَنْ طَلَعَتِ الشَّمْسُ تَوَضَّأَ ثُمَّ صَلَّى قَالَ فَقُلْتُ لَهُ إِنَّ هَذِهِ لَصَلاَةٌ مَا كُنْتَ تُصَلِّيهَا . قَالَ إِنِّي بَعْدَ أَنْ تَوَضَّأْتُ لِصَلاَةِ الصُّبْحِ مَسِسْتُ فَرْجِي ثُمَّ نَسِيتُ أَنْ أَتَوَضَّأَ فَتَوَضَّأْتُ وَعُدْتُ لِصَلاَتِي .

ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் கூறியதாவது: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் ஒரு பயணத்தில் இருந்தேன். சூரியன் உதயமான பிறகு, அவர்கள் உளூச் செய்துவிட்டுத் பின்னர் தொழுவதை நான் கண்டேன். எனவே நான் அவர்களிடம், 'இது நீங்கள் வழக்கமாகத் தொழும் தொழுகை இல்லையே?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நான் ஸுப்ஹு தொழுகைக்காக உளூச் செய்த பிறகு, என் மர்ம உறுப்பைத் தொட்டேன். பிறகு நான் உளூச் செய்ய மறந்துவிட்டேன். எனவே நான் உளூச் செய்து, என் தொழுகையை (ஃபஜ்ர் தொழுகையை) திரும்பத் தொழுதேன்' என்று கூறினார்கள்."

96

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ قُبْلَةُ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ وَجَسُّهَا بِيَدِهِ مِنَ الْمُلاَمَسَةِ فَمَنْ قَبَّلَ امْرَأَتَهُ أَوْ جَسَّهَا بِيَدِهِ فَعَلَيْهِ الْوُضُوءُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒரு கணவன் தன் மனைவியை முத்தமிடுவதும், அவளைத் தன் கையால் தொடுவதும் (இஸ்லாமிய சட்டத்தில் உளூவை முறிக்கும் ஒரு செயலாகக் கருதப்படும்) 'அல்-முலாமஸா' (தீண்டுதல்) என்பதில் அடங்கும். எனவே, யார் தன் மனைவியை முத்தமிடுகிறாரோ அல்லது அவளைத் தன் கையால் தொடுகிறாரோ அவர் உளூச் செய்வது கடமையாகும்."

97

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، كَانَ يَقُولُ مِنْ قُبْلَةِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ الْوُضُوءُ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள், 'ஒருவர் தம் மனைவியை முத்தமிட்டால் உளூ (முறிந்துவிடும், எனவே) அவசியமாகும்' என்று வழக்கமாகக் கூறுவார்கள்.

98

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مِنْ قُبْلَةِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ الْوُضُوءُ . قَالَ { ابْنُ } نَافِعٍ قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறுவார்கள்: "ஒருவர் தம் மனைவியை முத்தமிட்டால் உளூ செய்வது அவசியமாகும் (அதாவது, ஏற்கனவே செய்த உளூ முறிந்துவிடும்)."
இப்னு நாஃபிஃ அவர்கள் கூறினார்கள், மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் கேட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானதாகும்."

99

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ بَدَأَ بِغَسْلِ يَدَيْهِ ثُمَّ تَوَضَّأَ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلاَةِ ثُمَّ يُدْخِلُ أَصَابِعَهُ فِي الْمَاءِ فَيُخَلِّلُ بِهَا أُصُولَ شَعَرِهِ ثُمَّ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلاَثَ غَرَفَاتٍ بِيَدَيْهِ ثُمَّ يُفِيضُ الْمَاءَ عَلَى جِلْدِهِ كُلِّهِ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜனாபத் (பெருந்துடக்கிற்காக) குளிக்கும்போதெல்லாம், முதலில் தமது இரு கைகளைக் கழுவுவார்கள். பிறகு தொழுகைக்காக அங்கசுத்தி (உளூ) செய்வது போல் அங்கசுத்தி (உளூ) செய்வார்கள். பிறகு, அவர்கள் தமது விரல்களைத் தண்ணீரில் இட்டு, அவற்றால் தமது முடியின் வேர்க்கால்களைத் தேய்ப்பார்கள். பின்னர், அவர்கள் தமது இரு கைகளால் அள்ளக்கூடிய அளவு தண்ணீரை மூன்று முறை தமது தலையின் மீது ஊற்றுவார்கள்; பிறகு தமது உடல் முழுவதும் தண்ணீரை ஊற்றுவார்கள்.

100

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَغْتَسِلُ مِنْ إِنَاءٍ - هُوَ الْفَرَقُ - مِنَ الْجَنَابَةِ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பெருந்துடக்குக்காக 'ஃபரக்' எனப்படும் (ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான நீர் கொள்ளளவு கொண்ட) பாத்திரத்திலிருந்து குளிப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

101

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ بَدَأَ فَأَفْرَغَ عَلَى يَدِهِ الْيُمْنَى فَغَسَلَهَا ثُمَّ غَسَلَ فَرْجَهُ ثُمَّ مَضْمَضَ وَاسْتَنْثَرَ ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ وَنَضَحَ فِي عَيْنَيْهِ ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى ثُمَّ الْيُسْرَى ثُمَّ غَسَلَ رَأْسَهُ ثُمَّ اغْتَسَلَ وَأَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பெருந்துடக்கிற்காகக் குளிக்கும்போது, முதலில் தங்கள் வலது கையில் தண்ணீர் ஊற்றி அதனைக் கழுவுவார்கள். பிறகு தங்கள் மறைவுறுப்பைக் கழுவுவார்கள். பிறகு வாய்க் கொப்பளிப்பார்கள்; மூக்கிற்குள் தண்ணீர் செலுத்தி வெளியேற்றுவார்கள். பிறகு தங்கள் முகத்தைக் கழுவுவார்கள் மற்றும் கண்களில் தண்ணீர்

தெளிப்பார்கள். பிறகு அவர்கள் தங்கள் வலது கையையும் பின்னர் இடது கையையும் (முழங்கை வரை) கழுவுவார்கள். அதன்பிறகு அவர்கள் தங்கள் தலையைக் கழுவுவார்கள். பிறகு (முழு உடலையும்) குளிப்பார்கள்; மேலும் தம் மீது தண்ணீர் ஊற்றிக் கொள்வார்கள்.

102

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، سُئِلَتْ عَنْ غُسْلِ الْمَرْأَةِ، مِنَ الْجَنَابَةِ فَقَالَتْ لِتَحْفِنْ عَلَى رَأْسِهَا ثَلاَثَ حَفَنَاتٍ مِنَ الْمَاءِ وَلْتَضْغَثْ رَأْسَهَا بِيَدَيْهَا ‏.‏

ஒரு பெண் பெருந் தொடக்கிற்காக (ஜனாபத்) எவ்வாறு குஸ்ல் செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவள் தன் தலையின் மீது மூன்று கைப்பிடி தண்ணீரை அள்ளி ஊற்ற வேண்டும்; மேலும் தன் கைகளால் தன் தலையைத் தேய்க்க வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

103

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَعُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، وَعَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مَسَّ الْخِتَانُ الْخِتَانَ فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி), உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) மற்றும் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) ஆகியோர், "விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட பகுதி (ஆணின் பிறப்புறுப்பு) விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட பகுதியை (பெண்ணின் பிறப்புறுப்புடன்) தொடும்போது (அதாவது, உடலுறவு கொள்ளும்போது, ஊடுருவல் நிகழும்போது), குளிப்பு கடமையாகும்" என்று கூறுவார்கள்.

104

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مَا يُوجِبُ الْغُسْلَ فَقَالَتْ هَلْ تَدْرِي مَا مَثَلُكَ يَا أَبَا سَلَمَةَ مَثَلُ الْفَرُّوجِ يَسْمَعُ الدِّيَكَةَ تَصْرُخُ فَيَصْرُخُ مَعَهَا إِذَا جَاوَزَ الْخِتَانُ الْخِتَانَ فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ ‏.‏

அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம், "குஸ்ல் (முழுக்கு) எதனால் கடமையாகும்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூ ஸலமா அவர்களே! நீங்கள் எத்தகையவர் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? சேவல்கள் கூவுவதைக் கேட்டு அவற்றுடன் சேர்ந்து கூவும் குஞ்சைப் போன்றவர் நீங்கள். விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட பகுதி, விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட பகுதியைக் கடக்கும்போது (அதாவது, உடலுறவு கொள்ளும்போது) குஸ்ல் கடமையாகிறது."

105

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ أَبَا مُوسَى الأَشْعَرِيَّ، أَتَى عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ لَهَا لَقَدْ شَقَّ عَلَىَّ اخْتِلاَفُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي أَمْرٍ إِنِّي لأُعْظِمُ أَنْ أَسْتَقْبِلَكِ بِهِ ‏.‏ فَقَالَتْ مَا هُوَ مَا كُنْتَ سَائِلاً عَنْهُ أُمَّكَ فَسَلْنِي عَنْهُ ‏.‏ فَقَالَ الرَّجُلُ يُصِيبُ أَهْلَهُ ثُمَّ يُكْسِلُ وَلاَ يُنْزِلُ فَقَالَتْ إِذَا جَاوَزَ الْخِتَانُ الْخِتَانَ فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ ‏.‏ فَقَالَ أَبُو مُوسَى الأَشْعَرِيُّ لاَ أَسْأَلُ عَنْ هَذَا أَحَدًا بَعْدَكِ أَبَدًا ‏.‏

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள், நபியவர்களின் (ஸல்) மனைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "ஒரு விஷயத்தில் நபித்தோழர்களின் கருத்து வேறுபாடு எனக்கு மிகுந்த கவலையளிக்கிறது. ஆனால், அதை உங்களிடம் கேட்பதை நான் மிகப் பெரும் (தயக்கத்திற்குரிய) விஷயமாகக் கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், "அது என்ன? நீர் உமது தாயாரிடம் எதைப்பற்றிக் கேட்பீரோ, அதைப்பற்றி என்னிடமும் கேட்பீராக!" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது அவர் (அபூ மூஸா), "ஒருவர் தன் மனைவியுடன் உறவு கொள்கிறார். பின்னர் (விந்து வெளிப்படும் முன்) சோர்வடைந்து விடுகிறார்; விந்து வெளிப்படுவதில்லை (எனில் குளிப்பு கடமையாகுமா?)" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள் (ஆயிஷா (ரழி)), "விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட பகுதி (ஆணின் பிறப்புறுப்பு) விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட பகுதியைக் (பெண்ணின் பிறப்புறுப்பைக்) கடக்கும்போது (அதாவது, முழுமையான உடலுறவு நிகழும்போது) குஸ்ல் (குளிப்பு) கடமையாகிவிடும்" என்று கூறினார்கள்.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள், "உங்களுக்குப் பிறகு நான் ஒருபோதும் இதைப்பற்றி வேறெவரிடமும் கேட்க மாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

106

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ، مَوْلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ أَنَّ مَحْمُودَ بْنَ لَبِيدٍ الأَنْصَارِيَّ، سَأَلَ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ عَنِ الرَّجُلِ، يُصِيبُ أَهْلَهُ ثُمَّ يُكْسِلُ وَلاَ يُنْزِلُ فَقَالَ زَيْدٌ يَغْتَسِلُ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ مَحْمُودٌ إِنَّ أُبَىَّ بْنَ كَعْبٍ كَانَ لاَ يَرَى الْغُسْلَ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ إِنَّ أُبَىَّ بْنَ كَعْبٍ نَزَعَ عَنْ ذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ ‏.‏

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் யஹ்யா இப்னு ஸயீத் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், யஹ்யா இப்னு ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான அப்துல்லாஹ் இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும் எனக்கு அறிவித்தார்கள்: மஹ்மூத் இப்னு லபீத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்களிடம், ஒரு மனிதர் தன் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டு, பின்னர் சோர்வடைந்து விந்து வெளிப்படுத்தவில்லை என்றால் (அவர் என்ன செய்ய வேண்டும்) என்பது பற்றி கேட்டார்கள். அதற்கு ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள், "அவர் குஸ்ல் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறினார்கள். மஹ்மூத் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்கள் (முன்னர்) குஸ்ல் அவசியம் என்று கருதவில்லை" என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள், "உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்கள் இறப்பதற்கு முன்பு அதிலிருந்து (அந்தக் கருத்திலிருந்து) விலகிக்கொண்டார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

107

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ إِذَا جَاوَزَ الْخِتَانُ الْخِتَانَ فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "சுன்னத் செய்யப்பட்ட உறுப்பு (ஆணின் ஆண்குறியின் நுனி), சுன்னத் செய்யப்பட்ட உறுப்பை (பெண்ணின் பிறப்புறுப்பின் உட்பகுதியை) கடக்கும்போது (அதாவது உடலுறவின்போது நுழையும்போது), குஸ்ல் கடமையாகும்" என்று கூறுவார்கள்.

108

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ ذَكَرَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ يُصِيبُهُ جَنَابَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ تَوَضَّأْ وَاغْسِلْ ذَكَرَكَ ثُمَّ نَمْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், தாம் இரவில் ஜுனுப் ஆகிவிடுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள் (அதாவது, இரவில் உடலுறவு கொண்டாலோ அல்லது விந்து வெளியானாலோ ஏற்படும் பெரும் தூய்மையற்ற நிலையை அடைவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்). அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "நீர் உளூச் செய்து, உமது மர்மஉறுப்பைக் கழுவிவிட்டு, பின்னர் தூங்குங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

109

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ إِذَا أَصَابَ أَحَدُكُمُ الْمَرْأَةَ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَنَامَ قَبْلَ أَنْ يَغْتَسِلَ فَلاَ يَنَمْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ وُضُوءَهُ لِلصَّلاَةِ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தன் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டு, பின்னர் குளிப்பதற்கு முன் உறங்க விரும்பினால், தொழுகைக்காகச் செய்யப்படும் உளூவைப் போன்று உளூச் செய்துகொள்ளும் வரை உறங்க வேண்டாம்."

110

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ، أَوْ يَطْعَمَ وَهُوَ جُنُبٌ غَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ طَعِمَ أَوْ نَامَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஜுனுபாக இருக்கும்போது தூங்கவோ அல்லது சாப்பிடவோ விரும்பினால், தம் முகத்தையும், தம் கைகளை முழங்கைகள் வரை கழுவுவார்கள்; மேலும் தம் தலையை (ஈரக்கையால்) தடவுவார்கள். பிறகு அவர்கள் சாப்பிடுவார்கள் அல்லது தூங்குவார்கள்.

111

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَكِيمٍ، أَنَّ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَبَّرَ فِي صَلاَةٍ مِنَ الصَّلَوَاتِ ثُمَّ أَشَارَ إِلَيْهِمْ بِيَدِهِ أَنِ امْكُثُوا فَذَهَبَ ثُمَّ رَجَعَ وَعَلَى جِلْدِهِ أَثَرُ الْمَاءِ .

அதா இப்னு யஸார் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகைகளில் ஒன்றில் தக்பீர் கூறி, பின்னர் தமது கையால் (சஹாபாக்களை நோக்கி) 'நீங்கள் (அவரவர் இடத்தில்) இருங்கள்' என்று சைகை செய்தார்கள். அவர்கள் (தொழுகையை விட்டு) சென்று, பின்னர் (திரும்பி) வந்தார்கள். அப்போது அவர்களின் தோலில் நீரின் அடையாளம் இருந்தது.

112

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ زُبَيْدِ بْنِ الصَّلْتِ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ إِلَى الْجُرُفِ فَنَظَرَ فَإِذَا هُوَ قَدِ احْتَلَمَ وَصَلَّى وَلَمْ يَغْتَسِلْ فَقَالَ وَاللَّهِ مَا أَرَانِي إِلاَّ احْتَلَمْتُ وَمَا شَعَرْتُ وَصَلَّيْتُ وَمَا اغْتَسَلْتُ قَالَ فَاغْتَسَلَ وَغَسَلَ مَا رَأَى فِي ثَوْبِهِ وَنَضَحَ مَا لَمْ يَرَ وَأَذَّنَ أَوْ أَقَامَ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَ ارْتِفَاعِ الضُّحَى مُتَمَكِّنًا .

ஸுபைத் இப்னு அஸ்-ஸல்த் அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுடன் ஜுருஃப் என்ற இடத்திற்குச் சென்றேன். அங்கு அவர்கள் (தமது ஆடையைப்) பார்த்தபோது, தங்களுக்குக் கனவில் ஸ்கலிதம் ஏற்பட்டிருப்பதையும், (அதன் காரணமாக) குஸ்ல் செய்யாமல் தொழுதிருப்பதையும் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! எனக்குக் கனவில் ஸ்கலிதம் ஏற்பட்டிருப்பதை (இப்போதுதான்) காண்கிறேன்; அதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. மேலும் நான் குஸ்ல் செய்யாமலேயே தொழுதுவிட்டேன்' என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் குஸ்ல் செய்தார்கள்; தமது ஆடையில் (கறை) தெரிந்த இடத்தைக் கழுவினார்கள்; (கறை) தெரியாத இடத்தில் தண்ணீரைத் தெளித்தார்கள். பிறகு பாங்கு அல்லது இகாமத் சொல்லி, ளுஹா (முற்பகல்) நேரம் நன்கு உயர்ந்த பிறகு (நிதானமாக) தொழுதார்கள்."

113

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَكِيمٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، غَدَا إِلَى أَرْضِهِ بِالْجُرُفِ فَوَجَدَ فِي ثَوْبِهِ احْتِلاَمًا فَقَالَ لَقَدِ ابْتُلِيتُ بِالاِحْتِلاَمِ مُنْذُ

وُلِّيتُ أَمْرَ النَّاسِ. فَاغْتَسَلَ وَغَسَلَ مَا رَأَى فِي ثَوْبِهِ مِنَ الاِحْتِلاَمِ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَ أَنْ طَلَعَتِ الشَّمْسُ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அதிகாலையில் அல்-ஜுரூஃப் என்னுமிடத்தில் உள்ள தங்களது நிலத்திற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அங்கு அவர்கள் தங்களது ஆடை மீது விந்து இருப்பதைக் கண்டார்கள். அவர்கள், "நான் மக்களின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து எனக்கு கனவில் விந்து வெளியேறுதல் மூலம் சோதனை ஏற்பட்டுள்ளது" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் குஸ்ல் செய்தார்கள்; மேலும் தாங்கள் கண்ட விந்துவை தங்களது ஆடையிலிருந்து கழுவினார்கள்; பின்னர் சூரியன் உதித்த பிறகு தொழுதார்கள்.

114

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، صَلَّى بِالنَّاسِ الصُّبْحَ ثُمَّ غَدَا إِلَى أَرْضِهِ بِالْجُرُفِ فَوَجَدَ فِي ثَوْبِهِ احْتِلاَمًا فَقَالَ إِنَّا لَمَّا أَصَبْنَا الْوَدَكَ لاَنَتِ الْعُرُوقُ. فَاغْتَسَلَ وَغَسَلَ الاِحْتِلاَمَ مِنْ ثَوْبِهِ وَعَادَ لِصَلاَتِهِ.

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் மக்களுக்கு சுப்ஹு தொழுகையைத் தொழுவித்தார்கள். பின்னர் 'ஜுரூஃப்' என்ற இடத்திலுள்ள தங்களின் நிலத்திற்குச் சென்றார்கள். அப்போது தங்களின் ஆடையில் விந்து இருப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள், "நாம் கொழுப்பை உட்கொண்டதிலிருந்து நமது நரம்புகள் இளகிவிட்டன" என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் குஸ்ல் செய்து, தங்களின் ஆடையிலிருந்து விந்துவைக் கழுவிவிட்டு, தங்களின் தொழுகையை (தமது தூய்மையின்மை காரணமாக) மீண்டும் தொழுதார்கள்.

115

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبٍ، أَنَّهُ اعْتَمَرَ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فِي رَكْبٍ فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ وَأَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَرَّسَ بِبَعْضِ الطَّرِيقِ قَرِيبًا مِنْ بَعْضِ الْمِيَاهِ فَاحْتَلَمَ عُمَرُ وَقَدْ كَادَ أَنْ يُصْبِحَ فَلَمْ يَجِدْ مَعَ الرَّكْبِ مَاءً فَرَكِبَ حَتَّى جَاءَ الْمَاءَ فَجَعَلَ يَغْسِلُ مَا رَأَى مِنْ ذَلِكَ الاِحْتِلاَمِ حَتَّى أَسْفَرَ فَقَالَ لَهُ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ أَصْبَحْتَ وَمَعَنَا ثِيَابٌ فَدَعْ ثَوْبَكَ يُغْسَلُ. فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَاعَجَبًا

لَكَ يَا عَمْرُو بْنَ الْعَاصِ لَئِنْ كُنْتَ تَجِدُ ثِيَابًا أَفَكُلُّ النَّاسِ يَجِدُ ثِيَابًا وَاللَّهِ لَوْ فَعَلْتُهَا لَكَانَتْ سُنَّةً بَلْ أَغْسِلُ مَا رَأَيْتُ وَأَنْضِحُ مَا لَمْ أَرَ. قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ وَجَدَ فِي ثَوْبِهِ أَثَرَ احْتِلاَمٍ وَلاَ يَدْرِي مَتَى كَانَ وَلاَ يَذْكُرُ شَيْئًا رَأَى فِي مَنَامِهِ قَالَ لِيَغْتَسِلْ مِنْ أَحْدَثِ نَوْمٍ نَامَهُ فَإِنْ كَانَ صَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ النَّوْمِ فَلْيُعِدْ مَا كَانَ صَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ النَّوْمِ مِنْ أَجْلِ أَنَّ الرَّجُلَ رُبَّمَا احْتَلَمَ وَلاَ يَرَى شَيْئًا وَيَرَى وَلاَ يَحْتَلِمُ فَإِذَا وَجَدَ فِي ثَوْبِهِ مَاءً فَعَلَيْهِ الْغُسْلُ وَذَلِكَ أَنَّ عُمَرَ أَعَادَ مَا كَانَ صَلَّى لآخِرِ نَوْمٍ نَامَهُ وَلَمْ يُعِدْ مَا كَانَ قَبْلَهُ.

யஹ்யா பின் அப்துர் ரஹ்மான் பின் ஹாதிப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நான் உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களுடன் ஒரு பயணக் கூட்டத்தில் உம்ரா செய்வதற்காகச் சென்றேன். அக்கூட்டத்தில் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்களும் இருந்தார்கள். உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், (தண்ணீர் இருக்கும்) நீர்நிலைக்கு அருகில் உள்ள ஒரு பாதையில் (இரவில்) ஓய்வெடுப்பதற்காக இறங்கினார்கள். (அப்போது தூக்கத்தில்) உமர் (ரலி) அவர்களுக்குக் கனவில் ஸ்கலிதம் ஏற்பட்டது. (விழித்தபோது) விடியும் நேரமாகி இருந்தது. பயணக் கூட்டத்தாரிடம் தண்ணீர் இருக்கவில்லை. எனவே, தண்ணீர் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று, கனவில் ஏற்பட்ட (விந்துவின்) அடையாளத்தைக் கழுவத் தொடங்கினார்கள். நன்கு விடியும் வரை (அதைச் சுத்தம் செய்வதிலேயே) ஈடுபட்டார்கள்.

அப்போது அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்கள், "விடிந்துவிட்டது! நம்மிடம் (மாற்று) ஆடைகள் உள்ளனவே! எனவே உங்களது ஆடையைக் கழுவக் கொடுத்துவிட்டு (வேறு ஆடையை அணியலாமே)!" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், "அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் அவர்களே! உங்களைக் கண்டு நான் வியப்படைகிறேன்! உங்களால் (மாற்று) ஆடைகளைப் பெற முடிந்தால், எல்லா மக்களாலும் ஆடைகளைப் பெற முடியுமா? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் அவ்வாறு செய்தால், அதுவே ஒரு வழிமுறையாக (சுன்னாவாக) ஆகிவிடும். மாறாக, (அசுத்தம் பட்டதாக) நான் காண்பதைக் கழுவுவேன்; (அசுத்தம் பட்டிருக்கலாம் எனச்) சந்தேகப்படும் இடத்தில் தண்ணீரைத் தெளிப்பேன்" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒருவர் தன் ஆடையில் ஸ்கலிதம் ஏற்பட்டதற்கான அடையாளத்தைக் காண்கிறார்; ஆனால் அது எப்போது ஏற்பட்டது என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை; தூக்கத்தில் கண்ட கனவு எதுவும் அவருக்கு நினைவிலுமில்லை என்றால், அவர் கடைசியாகத் தூங்கிய தூக்கத்திலிருந்தே குளிப்பது (குஸ்ல் செய்வது) அவர் மீது கடமையாகும். அந்தத் தூக்கத்திற்குப்

பிறகு அவர் தொழுதிருந்தால், அதை அவர் மீண்டும் தொழ வேண்டும். ஏனெனில், ஒரு மனிதனுக்குக் கனவில் ஸ்கலிதம் ஏற்படலாம், ஆனால் (விந்துத்) திரவம் எதையும் பார்க்காமல் இருக்கலாம். (சில சமயம் கனவு) எதையும் காணாமல் இருக்கலாம், ஆனால் (விந்துத் திரவம்) வெளிப்பட்டிருக்கலாம். எனவே, அவர் தன் ஆடையில் (விந்துத்) திரவத்தைக் கண்டால், அவர் குஸ்ல் செய்வது கடமையாகும். உமர் (ரலி) அவர்கள் கடைசியாகத் தூங்கிய நேரத்திற்குப் பிறகு தொழுததை மட்டுமே மீண்டும் தொழுதார்கள்; அதற்கு முன் தொழுததை மீண்டும் தொழவில்லை என்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

116

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ أُمَّ سُلَيْمٍ، قَالَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْمَرْأَةُ تَرَى فِي الْمَنَامِ مِثْلَ مَا يَرَى الرَّجُلُ أَتَغْتَسِلُ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " نَعَمْ فَلْتَغْتَسِلْ " . فَقَالَتْ لَهَا عَائِشَةُ أُفٍّ لَكِ وَهَلْ تَرَى ذَلِكَ الْمَرْأَةُ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " تَرِبَتْ يَمِينُكِ وَمِنْ أَيْنَ يَكُونُ الشَّبَهُ " .

உம்மு ஸுலைம் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "ஒரு ஆண் (தூக்கத்தில்) காண்பதைப் போன்று ஒரு பெண்ணும் கனவில் (விந்து வெளியேறுவதைக்) கண்டால் அவள் குளிக்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "ஆம், அவள் குளிக்க வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "உனக்குக் கேடுதான்! பெண்ணும் அதைக் காண்பாளா?" என்று கேட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உன் வலது கை மண்ணாகட்டும்! (இது ஒரு கண்டனச் சொல் அல்ல, மாறாக ஆச்சரியத்தையும், உண்மையை உணர்த்துவதையும் குறிக்கும் ஒரு அரபுப் பிரயோகம்.) (அப்படியில்லை என்றால்) சாயல் எங்கிருந்து வரும்?" என்று கேட்டார்கள்.

117

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ امْرَأَةُ أَبِي طَلْحَةَ الأَنْصَارِيِّ إِلَى

رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لاَ يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ هَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلٍ إِذَا هِيَ احْتَلَمَتْ فَقَالَ نَعَمْ إِذَا رَأَتِ الْمَاءَ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அபூ தல்ஹா அல்-அன்ஸாரியின் மனைவி உம்மு ஸுலைம் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் உண்மையைக் கூறுவதில் வெட்கப்படமாட்டான். ஒரு பெண் காமக் கனவு கண்டால் குளிக்க வேண்டுமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'ஆம், அவள் (சுரந்த) நீரைக் கண்டால் (குளிக்க வேண்டும்)' என்று கூறினார்கள்."

118

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ لاَ بَأْسَ أَنْ يُغْتَسَلَ بِفَضْلِ الْمَرْأَةِ مَا لَمْ تَكُنْ حَائِضًا أَوْ جُنُبًا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒரு பெண் மாதவிடாயிலோ அல்லது பெருந்துடக்கு (ஜுனுப்) நிலையிலோ இல்லாதவரை, அவள் (பயன்படுத்தி) மீதமுள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு (மற்றவர்கள்) குளிப்பதில் குற்றமில்லை."

119

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَعْرَقُ فِي الثَّوْبِ وَهُوَ جُنُبٌ ثُمَّ يُصَلِّي فِيهِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஜுனுபாக இருக்கும்போது ஆடையில் வியர்ப்பார்கள்; பின்னர் அதிலேயே (அதாவது, அந்த ஆடையை மாற்றாமலோ அல்லது கழுவாமலோ) தொழுவார்கள்.

120

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَغْسِلُ جَوَارِيهِ رِجْلَيْهِ وَيُعْطِينَهُ الْخُمْرَةَ وَهُنَّ حُيَّضٌ ‏.‏ وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ لَهُ نِسْوَةٌ وَجَوَارِي هَلْ يَطَؤُهُنَّ جَمِيعًا قَبْلَ أَنْ يَغْتَسِلَ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِأَنْ يُصِيبَ الرَّجُلُ جَارِيَتَيْهِ قَبْلَ أَنْ يَغْتَسِلَ فَأَمَّا النِّسَاءُ الْحَرَائِرُ فَيُكْرَهُ

أَنْ يُصِيبَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ الْحُرَّةَ فِي يَوْمِ الأُخْرَى فَأَمَّا أَنْ يُصِيبَ الْجَارِيَةَ ثُمَّ يُصِيبَ الأُخْرَى وَهُوَ جُنُبٌ فَلاَ بَأْسَ بِذَلِكَ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ جُنُبٍ وُضِعَ لَهُ مَاءٌ يَغْتَسِلُ بِهِ فَسَهَا فَأَدْخَلَ أَصْبُعَهُ فِيهِ لِيَعْرِفَ حَرَّ الْمَاءِ مِنْ بَرْدِهِ . قَالَ مَالِكٌ إِنْ لَمْ يَكُنْ أَصَابَ أَصْبُعَهُ أَذًى فَلاَ أَرَى ذَلِكَ يُنَجِّسُ عَلَيْهِ الْمَاءَ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அடிமைப் பெண்கள் மாதவிடாயாக இருக்கும்போது, அவர்கள் (அப்துல்லாஹ்வின்) கால்களைக் கழுவுவார்கள்; மேலும் பேரீச்சை ஓலையினால் ஆன பாயை அவருக்குக் கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள்.

மனைவிகளையும் அடிமைப் பெண்களையும் வைத்திருக்கும் ஒருவர் குளிப்பதற்கு முன்பு அவர்கள் அனைவருடனும் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளலாமா? என்று இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் குளிப்பதற்கு முன்பு தனது இரண்டு அடிமைப் பெண்களுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதில் தவறில்லை. எனினும், சுதந்திரப் பெண்களைப் (மனைவியரைப்) பொறுத்தவரை, ஒருவரின் முறை நாளில் மற்றொருவருடன் உறவு கொள்வது வெறுக்கத்தக்கதாகும். ஆனால், ஜுனுபாக (பெருந்துடக்குடன்) இருக்கும் நிலையில், ஒரு அடிமைப் பெண்ணுடனும் பின்னர் மற்றொரு அடிமைப் பெண்ணுடனும் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதில் தவறில்லை."

ஜுனுபாக (பெருந்துடக்கு) இருந்த ஒரு மனிதரைப் பற்றி இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அவருக்காகக் குளிப்பதற்குத் தண்ணீர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் அவர் மறந்து, அது சூடாக இருக்கிறதா அல்லது குளிராக இருக்கிறதா என்று சோதிக்க தனது விரலை அதில் இட்டார். இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவருடைய விரலில் எந்த அசுத்தமும் படவில்லை என்றால், அது தண்ணீரை அசுத்தமாக்குகிறது என்று நான் கருதவில்லை."

121

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالْبَيْدَاءِ - أَوْ بِذَاتِ الْجَيْشِ - انْقَطَعَ عِقْدٌ لِي فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى الْتِمَاسِهِ وَأَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ وَلَيْسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَأَتَى النَّاسُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالُوا أَلاَ تَرَى مَا صَنَعَتْ عَائِشَةُ أَقَامَتْ بِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَبِالنَّاسِ وَلَيْسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ

مَاءٌ . قَالَتْ عَائِشَةُ فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَاضِعٌ رَأْسَهُ عَلَى فَخِذِي قَدْ نَامَ فَقَالَ حَبَسْتِ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَالنَّاسَ وَلَيْسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ قَالَتْ عَائِشَةُ فَعَاتَبَنِي أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ وَجَعَلَ يَطْعُنُ بِيَدِهِ فِي خَاصِرَتِي فَلاَ يَمْنَعُنِي مِنَ التَّحَرُّكِ إِلاَّ مَكَانُ رَأْسِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى فَخِذِي فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى أَصْبَحَ عَلَى غَيْرِ مَاءٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى آيَةَ التَّيَمُّمِ فَتَيَمَّمُوا . فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ مَا هِيَ بِأَوَّلِ بَرَكَتِكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ . قَالَتْ فَبَعَثْنَا الْبَعِيرَ الَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ فَوَجَدْنَا الْعِقْدَ تَحْتَهُ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு பயணமாகப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் ‘பய்தா’ அல்லது ‘தாத் அல்-ஜைஷ்’ என்ற இடத்தை அடைந்தபோது, என்னுடைய கழுத்தணி ஒன்று அறுந்துவிட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைத் தேடுவதற்காக (அவ்விடத்தில்) தங்கினார்கள்; மக்களும் அவர்களுடன் தங்கினார்கள். அருகில் தண்ணீர் இருக்கவில்லை; மக்களிடமும் தண்ணீர் இருக்கவில்லை (அதாவது, உளூ செய்வதற்கோ அல்லது குளிப்பதற்கோ).

எனவே, மக்கள் அபூபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, 'ஆயிஷா என்ன செய்தார்கள் என்று நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? அருகில் தண்ணீரும் இல்லாத, மக்களிடமும் தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களையும் மக்களையும் அவர்கள் தங்க வைத்துவிட்டார்' என்று கூறினர்.

அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் வந்தார்கள்; அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தலையை என் தொடையில் வைத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், 'அருகில் தண்ணீரும் இல்லாத, மக்களிடமும் தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களையும் மக்களையும் நீ தடுத்து நிறுத்திவிட்டாய்' என்று கூறினார்கள்.

அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் என்னைக் கண்டித்தார்கள்; அல்லாஹ் அவர் என்ன சொல்ல நாடினானோ அதையெல்லாம் சொன்னார்கள் (அதாவது, கடுமையாகக் கடிந்துகொண்டார்கள்). மேலும் தமது கையால் என் இடுப்பில் குத்தவும்லானார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தலையை என் தொடையில் வைத்திருந்தது மட்டுமே நான் நகராமல் இருப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அதிகாலையில்) தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் விழித்தெழுந்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ் (புனிதமிக்கவனும்,

உயர்ந்தவனுமாகிய அவன்) தயம்மும் பற்றிய வசனத்தை இறக்கினான்; எனவே அவர்கள் தயம்மும் செய்தார்கள். உஸைத் இப்னு ஹுளைர் (ரழி) அவர்கள், 'அபூபக்ர் குடும்பத்தினரே! இது உங்களுக்குக் கிடைத்த முதல் பரக்கத் (அருள்வளம்) அல்ல' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, நான் சவாரி செய்த ஒட்டகத்தை நாங்கள் எழுப்பியபோது, அதற்குக் கீழே அந்தக் கழுத்தணியைக் கண்டோம்."

122

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ أَقْبَلَ هُوَ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ مِنَ الْجُرُفِ حَتَّى إِذَا كَانَا بِالْمِرْبَدِ نَزَلَ عَبْدُ اللَّهِ فَتَيَمَّمَ صَعِيدًا طَيِّبًا فَمَسَحَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثُمَّ صَلَّى .

நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: தாமும் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் 'ஜுருஃப்' என்ற இடத்திலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் 'மிர்பத்' என்ற இடத்தை அடைந்தபோது, அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் (தமது வாகனத்திலிருந்து) இறங்கி, தூய்மையான மண்ணைக் கொண்டு தயம்மும் செய்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் முகத்தையும், தங்கள் கைகளை முழங்கைகள் வரையிலும் தடவி, பிறகு தொழுதார்கள்.

123

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَتَيَمَّمُ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ . وَسُئِلَ مَالِكٌ كَيْفَ التَّيَمُّمُ وَأَيْنَ يَبْلُغُ بِهِ فَقَالَ يَضْرِبُ ضَرْبَةً لِلْوَجْهِ وَضَرْبَةً لِلْيَدَيْنِ وَيَمْسَحُهُمَا إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தமது முழங்கைகள் வரை தயம்மம் செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

மாலிக் அவர்களிடம் தயம்மம் எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும், அது (உடலில்) எதுவரை செய்யப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "(தூய மண்ணில்) முகத்திற்காக ஒரு முறை தட்ட வேண்டும்; (பின்னர்) கைகளுக்காக ஒரு முறை (தட்ட வேண்டும்); பின்னர் அவற்றை முழங்கைகள் வரை தடவிக்கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

124

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَرْمَلَةَ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ عَنِ الرَّجُلِ الْجُنُبِ، يَتَيَمَّمُ ثُمَّ يُدْرِكُ الْمَاءَ فَقَالَ سَعِيدٌ إِذَا أَدْرَكَ الْمَاءَ فَعَلَيْهِ الْغُسْلُ لِمَا يُسْتَقْبَلُ . قَالَ مَالِكٌ فِيمَنِ احْتَلَمَ وَهُوَ فِي سَفَرٍ وَلاَ يَقْدِرُ مِنَ الْمَاءِ إِلاَّ عَلَى قَدْرِ الْوُضُوءِ وَهُوَ لاَ يَعْطَشُ حَتَّى يَأْتِيَ الْمَاءَ قَالَ يَغْسِلُ بِذَلِكَ فَرْجَهُ وَمَا أَصَابَهُ مِنْ ذَلِكَ الأَذَى ثُمَّ يَتَيَمَّمُ صَعِيدًا طَيِّبًا كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ جُنُبٍ أَرَادَ أَنْ يَتَيَمَّمَ فَلَمْ يَجِدْ تُرَابًا إِلاَّ تُرَابَ سَبْخَةٍ هَلْ يَتَيَمَّمُ بِالسِّبَاخِ وَهَلْ تُكْرَهُ الصَّلاَةُ فِي السِّبَاخِ قَالَ مَالِكٌ لاَ بَأْسَ بِالصَّلاَةِ فِي السِّبَاخِ وَالتَّيَمُّمِ مِنْهَا لأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ { فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا } فَكُلُّ مَا كَانَ صَعِيدًا فَهُوَ يُتَيَمَّمُ بِهِ سِبَاخًا كَانَ أَوْ غَيْرَهُ .

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு ஹர்மலா அவர்கள் கூறியதாவது:

ஜுனுபாக இருப்பவர் தயம்மும் செய்து, பின்னர் தண்ணீரைப் பெற்றால் (என்ன செய்வது) என்று ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் கேட்டார். அதற்கு ஸயீத், "அவர் தண்ணீரைப் பெற்றுவிட்டால், இனி வரும் (வணக்கங்களுக்காக) அவர் குஸ்ல் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறினார்.

பயணத்தில் இருக்கும்போது ஒருவருக்குத் தூக்கத்தில் ஸ்கலிதம் ஏற்பட்டு, அவரிடம் உளூ செய்வதற்குப் போதுமான அளவு மட்டுமே தண்ணீர் இருந்து, தண்ணீர் கிடைக்கும் வரை தனக்குத் தாகம் ஏற்படாது (என்று அவர் கருதினால் என்ன செய்வது? என்பது குறித்து) இமாம் மாலிக் கூறினார்: "அவர் அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு தனது மர்ம உறுப்பையும், அந்தத் திரவம் பட்ட இடங்களையும் கழுவிவிட்டு, பிறகு அல்லாஹ் அவருக்குக் கட்டளையிட்டபடி நல்ல மண்ணால் தயம்மும் செய்ய வேண்டும்."

ஜுனுபாக இருந்து தயம்மும் செய்ய நாடிய ஒருவர், உவர் மண்ணைத் தவிர வேறு மண்ணைப் பெறாவிட்டால், அந்த உவர் மண்ணில் தயம்மும் செய்யலாமா? என்றும், உவர் மண்ணில் தொழுவது வெறுக்கத்தக்கதா? என்றும் இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு இமாம் மாலிக் கூறினார்: "உவர் மண்ணில் தொழுவதிலும், அதன் மூலம் தயம்மும் செய்வதிலும் எந்தக் குற்றமும் இல்லை. ஏனெனில், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் கூறினான்: **'ஃபதயம்மமூ ஸயீதன் தய்யிபன்'** (எனவே, நல்ல மண்ணால் தயம்மும் செய்யுங்கள்). ஆகவே, மண் வகையைச் சேர்ந்த ஒவ்வொன்றாலும் தயம்மும் செய்யலாம்; அது உவர் மண்ணாக இருந்தாலும் சரியே அல்லது வேறாக இருந்தாலும் சரியே."

125

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ مَا يَحِلُّ لِي مِنِ امْرَأَتِي وَهِيَ حَائِضٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ لِتَشُدَّ عَلَيْهَا إِزَارَهَا ثُمَّ شَأْنَكَ بِأَعْلاَهَا ‏.‏

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் கூறியதாவது:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், “என் மனைவிக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டிருக்கும்போது அவளிடமிருந்து எனக்கு என்ன அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது?” என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அவள் தனது கீழாடையை இடுப்பில் இறுக்கமாகக் கட்டிக்கொள்ளட்டும், பிறகு அதற்கு மேலே உள்ள பகுதி உமக்குரியது (அதாவது, அதனுடன் உறவுகொள்ளலாம்).”

126

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ مُضْطَجِعَةً مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ وَأَنَّهَا قَدْ وَثَبَتْ وَثْبَةً شَدِيدَةً فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ مَا لَكِ لَعَلَّكِ نَفِسْتِ ‏"‏ ‏.‏ يَعْنِي الْحَيْضَةَ ‏.‏ فَقَالَتْ نَعَمْ ‏.‏ قَالَ ‏"‏ شُدِّي عَلَى نَفْسِكِ إِزَارَكِ ثُمَّ عُودِي إِلَى مَضْجَعِكِ ‏"‏ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரே ஆடையினுள் (போர்வையின் கீழ்) படுத்திருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் திடீரென வேகமாகத் துள்ளியெழுந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம், "உங்களுக்கு என்ன ஆயிற்று? ஒருவேளை உங்களுக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டிருக்கலாம் அல்லவா?" (அதாவது மாதவிடாய் இரத்தப்போக்கு) என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் "ஆம்" என்று கூறினார்கள். (அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் இடுப்பாடையை (கீழாடையை) இறுக்கமாகக் கட்டிக்கொண்டு, உங்கள் படுக்கைக்குத் திரும்புங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

127

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَرْسَلَ إِلَى عَائِشَةَ يَسْأَلُهَا هَلْ يُبَاشِرُ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ فَقَالَتْ لِتَشُدَّ إِزَارَهَا عَلَى أَسْفَلِهَا ثُمَّ يُبَاشِرُهَا إِنْ شَاءَ ‏.‏

உபைதுல்லாஹ் பின் அப்தில்லாஹ் பின் உமர் அவர்கள், ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் ஆள் அனுப்பி, 'ஒரு ஆண் தனது மனைவி மாதவிடாயாக

இருக்கும்போது அவளுடன் (உடலுறவு கொள்ளாமல்) உடலால் நெருங்கலாமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், 'அவள் தனது கீழாடையைத் தனது கீழ்ப்பகுதியைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொள்ளட்டும்; பிறகு அவர் விரும்பினால் அவளுடன் (கீழாடைக்கு மேலே) உடலால் நெருங்கலாம்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

128

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، سُئِلَا عَنِ الْحَائِضِ، هَلْ يُصِيبُهَا زَوْجُهَا إِذَا رَأَتِ الطُّهْرَ قَبْلَ أَنْ تَغْتَسِلَ فَقَالَا لَا حَتَّى تَغْتَسِلَ.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் மற்றும் ஸுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோரிடம், "மாதவிடாய் ஏற்பட்ட ஒரு பெண், அவள் தூய்மையாகிவிட்டதைக் கண்ட பிறகு, குஸ்ல் (பெருங்குளியல்) செய்வதற்கு முன்பு அவளுடைய கணவர் அவளுடன் (தாம்பத்திய) உறவு கொள்ளலாமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவ்விருவரும், "இல்லை, அவள் குஸ்ல் (பெருங்குளியல்) செய்யும் வரை (உறவு கொள்வது) கூடாது" என்று கூறினார்கள்.

129

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، مَوْلَاةِ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ النِّسَاءُ يَبْعَثْنَ إِلَى عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ بِالدِّرَجَةِ فِيهَا الْكُرْسُفُ فِيهِ الصُّفْرَةُ مِنْ دَمِ الْحَيْضَةِ يَسْأَلْنَهَا عَنِ الصَّلَاةِ فَتَقُولُ لَهُنَّ لَا تَعْجَلْنَ حَتَّى تَرَيْنَ الْقَصَّةَ الْبَيْضَاءَ. تُرِيدُ بِذَلِكَ الطُّهْرَ مِنَ الْحَيْضَةِ.

அல்கமா இப்னு அபீ அல்கமா அவர்களின் தாயாரும், உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவும் ஆனவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண்கள், உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய பெட்டியில், (மாதவிடாய் இரத்தத்தின்) மஞ்சள் நிறம் படிந்த பஞ்சுத் துணியை வைத்து அனுப்பி வைப்பது வழக்கம்; (அதை வைத்து) தொழுகையைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்பார்கள். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்களிடம், 'நீங்கள் வெள்ளைப்படுதலைக் காணும் வரை அவசரப்படாதீர்கள்' எனக் கூறினார்கள். இதன் மூலம் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் மாதவிடாயிலிருந்து தூய்மையடைவதையே குறிப்பிட்டார்கள்."

130

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَمَّتِهِ، عَنِ ابْنَةِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّهُ بَلَغَهَا أَنَّ نِسَاءً، كُنَّ يَدْعُونَ بِالْمَصَابِيحِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ يَنْظُرْنَ إِلَى الطُّهْرِ فَكَانَتْ تَعِيبُ ذَلِكَ عَلَيْهِنَّ وَتَقُولُ مَا كَانَ النِّسَاءُ يَصْنَعْنَ هَذَا . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الْحَائِضِ تَطْهُرُ فَلاَ تَجِدُ مَاءً هَلْ تَتَيَمَّمُ قَالَ نَعَمْ لِتَتَيَمَّمْ فَإِنَّ مِثْلَهَا مِثْلُ الْجُنُبِ إِذَا لَمْ يَجِدْ مَاءً تَيَمَّمَ .

ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்களின் மகள் கூறியதாவது:

பெண்கள் நள்ளிரவில் (மாதவிடாய் நின்றுவிட்டதா என்பதை) தங்கள் தூய்மையைச் சோதித்துப் பார்க்க விளக்குகளைக் கேட்பார்கள் என்று அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. இதற்காக அவர் அவர்களைக் குறை கூறினார். மேலும், "பெண்கள் (முன்னர்) இப்படிச் செய்பவர்களாக இருக்கவில்லை" என்றும் கூறினார்.

மாதவிடாய் நின்ற ஒரு பெண், தண்ணீரைக் காண முடியாவிட்டால் தயம்மும் செய்யலாமா என்று இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அவள் தயம்மும் செய்யட்டும். ஏனெனில் அவள் பெருந்துடக்கு நிலையில் உள்ள ஒருவரைப் போன்றவள்; அவர் தண்ணீரைக் காண முடியாவிட்டால் தயம்மும் செய்வார்" என்று கூறினார்கள்.

131

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ فِي الْمَرْأَةِ الْحَامِلِ تَرَى الدَّمَ أَنَّهَا تَدَعُ الصَّلاَةَ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண் இரத்தப்போக்கைக் கண்டால், (அது மாதவிடாய் இரத்தமாகவே கருதப்பட்டு) தொழுகையை விட்டுவிடுவார்."

132

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَامِلِ، تَرَى الدَّمَ قَالَ تَكُفُّ عَنِ الصَّلاَةِ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا .

மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம், இரத்தப்போக்கைக் காணும் கர்ப்பிணிப் பெண்ணைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "அவள் தொழுகையிலிருந்து விலகியிருக்க வேண்டும்" என்று

பதிலளித்தார்கள். (இந்தக் கருத்துக்கு வலுசேர்க்கும் விதமாக) மாலிக் அவர்கள், "அதுதான் எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை" என்று கூறினார்கள்.

133

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كُنْتُ أُرَجِّلُ رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَنَا حَائِضٌ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் மாதவிடாய் ஏற்பட்டிருந்த நிலையில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தலைமுடியை (சீவி) ஒழுங்குபடுத்துவதுண்டு."

134

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، أَنَّهَا قَالَتْ سَأَلَتِ امْرَأَةٌ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ أَرَأَيْتَ إِحْدَانَا إِذَا أَصَابَ ثَوْبَهَا الدَّمُ مِنَ الْحَيْضَةِ كَيْفَ تَصْنَعُ فِيهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ إِذَا أَصَابَ ثَوْبَ إِحْدَاكُنَّ الدَّمُ مِنَ الْحَيْضَةِ فَلْتَقْرُصْهُ ثُمَّ لِتَنْضَحْهُ بِالْمَاءِ ثُمَّ لِتُصَلِّي فِيهِ .

அஸ்மா பின்த் அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
ஒரு பெண்மணி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "மாதவிடாய் இரத்தம் எங்கள் ஆடைகளில் பட்டுவிட்டால், நாங்கள் அதை என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் ஒருவரின் ஆடையில் மாதவிடாய் இரத்தம் பட்டுவிட்டால், அவர் அதை (விரல் நுனிகளால்) கசக்கித் தேய்க்கட்டும்; பிறகு அதன் மீது தண்ணீர் தெளித்துச் சுத்தம் செய்யட்டும்; பிறகு அதில் தொழட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

135

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ قَالَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لاَ أَطْهُرُ أَفَأَدَعُ الصَّلاَةَ

فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ إِنَّمَا ذَلِكِ عِرْقٌ وَلَيْسَتْ بِالْحَيْضَةِ فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَاتْرُكِي الصَّلاَةَ فَإِذَا ذَهَبَ قَدْرُهَا فَاغْسِلِي الدَّمَ عَنْكِ وَصَلِّي ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஃபாத்திமா பின்த் அபூ ஹுபைஷ் (ரலி) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் தூய்மையடைவதில்லை (அதாவது, இரத்தம் நிற்காமல் வருகிறது); ஆகவே நான் தொழுகையை விட்டுவிடலாமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அது ஒரு சிரை(யிலிருந்து வரும் இரத்தம்), மாதவிடாய் அல்ல. எனவே, உனது மாதவிடாய் ஆரம்பிக்கும் போது (அல்லது அதன் காலம் வரும்போது) தொழுகையை விட்டுவிடு. அதன் (வழக்கமான கால) அளவு சென்றதும், உன்னிடமிருந்து இரத்தத்தைக் கழுவிக்கொண்டு தொழுதுகொள்.' "

136

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ تُهَرَاقُ الدِّمَاءَ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَاسْتَفْتَتْ لَهَا أُمُّ سَلَمَةَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ ‏ لِتَنْظُرْ إِلَى عَدَدِ اللَّيَالِي وَالأَيَّامِ الَّتِي كَانَتْ تَحِيضُهُنَّ مِنَ الشَّهْرِ قَبْلَ أَنْ يُصِيبَهَا الَّذِي أَصَابَهَا فَلْتَتْرُكِ الصَّلاَةَ قَدْرَ ذَلِكَ مِنَ الشَّهْرِ فَإِذَا خَلَّفَتْ ذَلِكَ فَلْتَغْتَسِلْ ثُمَّ لِتَسْتَثْفِرْ بِثَوْبٍ ثُمَّ لِتُصَلِّي ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு பெண்மணிக்கு (மாதவிடாய் அல்லாத) அதிக இரத்தப்போக்கு (இஸ்திஹாதா) ஏற்பட்டு வந்தது. எனவே உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணுக்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் மார்க்கத் தீர்ப்பு கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)) கூறினார்கள்: 'இந்த (அதிகப்படியான) உதிரப்போக்கு ஏற்படுவதற்கு முன்பு, ஒரு மாதத்தில் தனக்கு வழக்கமாக மாதவிடாய் ஏற்படும் நாட்களையும் இரவுகளையும் அவள் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் மாதத்தின் அந்த அளவு நாட்களுக்கு அவள் தொழுகையை விட்டுவிட வேண்டும். அந்த நாட்கள் கழிந்தவுடன், அவள் குஸ்ல் (குளிப்பு) செய்ய வேண்டும்; பின்னர் ஒரு துணியால் (தனது மறைவிடத்தைச் சுற்றி இரத்தக் கசிவைத் தடுக்க) கட்டிக்கொண்டு தொழ வேண்டும்.'"

137

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّهَا رَأَتْ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ الَّتِي كَانَتْ تَحْتَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَكَانَتْ تُسْتَحَاضُ فَكَانَتْ تَغْتَسِلُ وَتُصَلِّي .

ஜைனப் பின்த் அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்கள், அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்களின் மனைவியான ஜைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரழி) அவர்களைப் பார்த்தார்கள். (அப்போது) அவருக்கு இஸ்திஹாழா (தொடர் இரத்தப்போக்கு) ஏற்பட்டிருந்தது. ஆகவே, அவர் (ஒவ்வொரு தொழுகைக்கும் அல்லது குறிப்பிட்ட நேரங்களில்) குஸ்ல் செய்து தொழுது வந்தார்.

138

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ الْقَعْقَاعَ بْنَ حَكِيمٍ، وَزَيْدَ بْنَ أَسْلَمَ، أَرْسَلاَهُ إِلَى سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ يَسْأَلُهُ كَيْفَ تَغْتَسِلُ الْمُسْتَحَاضَةُ فَقَالَ تَغْتَسِلُ مِنْ طُهْرٍ إِلَى طُهْرٍ وَتَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلاَةٍ فَإِنْ غَلَبَهَا الدَّمُ اسْتَثْفَرَتْ .

அல்கஃகாக் பின் ஹகீம் அவர்களும், ஸைத் பின் அஸ்லம் அவர்களும் ஸயீத் பின் அல்முஸய்யப் அவர்களிடம், இஸ்திஹாளா (தொடர் இரத்தப்போக்கு) உள்ள பெண் எவ்வாறு குளிக்க வேண்டும்? என்று கேட்பதற்காக (ஸுமை என்பவரை) அனுப்பினார்கள்.

அதற்கு ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவள் ஒரு (மாதவிடாய்) தூய்மையிலிருந்து அடுத்த தூய்மை வரை (ஒரு முறை) குளித்துக்கொள்ள வேண்டும்; ஒவ்வொரு தொழுகைக்கும் உளூச் செய்துகொள்ள வேண்டும். இரத்தம் அவளுக்கு மிகைத்துவிட்டால் அவள் (இரத்தம் வெளியேறாமல் இருக்க துணியால்) கட்டிக்கொள்ள வேண்டும்."

139

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ لَيْسَ عَلَى الْمُسْتَحَاضَةِ إِلاَّ أَنْ تَغْتَسِلَ غُسْلاً وَاحِدًا ثُمَّ تَتَوَضَّأُ بَعْدَ ذَلِكَ لِكُلِّ صَلاَةٍ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الْمُسْتَحَاضَةَ إِذَا صَلَّتْ أَنَّ لِزَوْجِهَا أَنْ يُصِيبَهَا وَكَذَلِكَ النُّفَسَاءُ إِذَا بَلَغَتْ أَقْصَى مَا يُمْسِكُ النِّسَاءَ الدَّمُ فَإِنْ رَأَتِ الدَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ فَإِنَّهُ يُصِيبُهَا زَوْجُهَا وَإِنَّمَا هِيَ بِمَنْزِلَةِ الْمُسْتَحَاضَةِ . قَالَ

يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الْمُسْتَحَاضَةِ عَلَى حَدِيثِ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ وَهُوَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ ‏.‏

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தொடர் இரத்தப்போக்கு (இஸ்திஹாளா) உள்ள ஒரு பெண் ஒரே ஒரு முறை குளிப்பு (குஸ்ல்) செய்தால் போதுமானது; அதன் பிறகு அவள் ஒவ்வொரு தொழுகைக்கும் உளூச் செய்ய வேண்டும்."

யஹ்யா கூறினார்; இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறியதாவது:
"எங்களிடம் உள்ள நிலைப்பாடு என்னவென்றால், தொடர் இரத்தப்போக்கு உள்ள ஒரு பெண் தொழுகையை நிறைவேற்றும்போது, அவளுடைய கணவர் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று, பிரசவ இரத்தப்போக்கு (நிஃபாஸ்) உள்ள ஒரு பெண், பெண்களுக்கு (தொழுகை மற்றும் தாம்பத்திய உறவு போன்ற வணக்கங்களிலிருந்து) இரத்தம் தடுத்து வைத்திருக்கும் அதிகபட்ச காலத்தை அடைந்து, அதன் பிறகு (மீண்டும்) இரத்தத்தைக் கண்டால், அவளுடைய கணவர் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் அவள் தொடர் இரத்தப்போக்கு உள்ள ஒரு பெண்ணின் நிலையில் இருக்கிறாள்."

யஹ்யா கூறினார்; இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறியதாவது:
"தொடர் இரத்தப்போக்கு உள்ள ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய எங்களிடம் உள்ள நிலைப்பாடு, ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்கள் தம் தந்தை (உர்வா) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்த ஹதீஸை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேலும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நான் கேட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

140

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ أُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِصَبِيٍّ فَبَالَ عَلَى ثَوْبِهِ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِمَاءٍ فَأَتْبَعَهُ إِيَّاهُ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஓர் ஆண் குழந்தை கொண்டுவரப்பட்டது. அக்குழந்தை அவர்களின் ஆடையின் மீது சிறுநீர் கழித்துவிட்டது. உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தண்ணீர் கொண்டுவரச் சொல்லி, (சிறுநீர் பட்ட இடத்தில்) அதன் மீது தண்ணீரைத் தெளித்தார்கள்.

141

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِحْصَنٍ، أَنَّهَا أَتَتْ بِابْنٍ لَهَا صَغِيرٍ لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَجْلَسَهُ فِي حَجْرِهِ فَبَالَ عَلَى ثَوْبِهِ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ بِمَاءٍ فَنَضَحَهُ وَلَمْ يَغْسِلْهُ .

உம்மு கைஸ் பின்த் மிஹ்ஸன் (ரழி) அவர்கள், உணவு உட்கொள்ளாத (திட உணவு உண்ணாத) தங்களுடைய ஒரு ஆண் குழந்தையை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அக்குழந்தையைத் தங்கள் மடியில் அமர்த்தினார்கள். அக்குழந்தை அவர்களுடைய ஆடையின் மீது சிறுநீர் கழித்துவிட்டது. அதனால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தண்ணீர் கொண்டுவரச் செய்து, அதை அதன் மீது தெளித்தார்களே தவிர, அதைக் கழுவவில்லை.

142

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ دَخَلَ أَعْرَابِيٌّ الْمَسْجِدَ فَكَشَفَ عَنْ فَرْجِهِ لِيَبُولَ فَصَاحَ النَّاسُ بِهِ حَتَّى عَلاَ الصَّوْتُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ اتْرُكُوهُ ‏"‏ ‏.‏ فَتَرَكُوهُ فَبَالَ ثُمَّ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِذَنُوبٍ مِنْ مَاءٍ فَصُبَّ عَلَى ذَلِكَ الْمَكَانِ ‏.‏

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு அஃராபி (அரபு நாடோடி) பள்ளிவாசலுக்குள் வந்து, சிறுநீர் கழிப்பதற்காகத் தனது மறைவுறுப்பைத் திறந்தார். மக்கள் அவரை நோக்கிச் சத்தமிட்டனர்; சத்தம் ஓங்கியபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'அவரை விட்டுவிடுங்கள்' என்று கூறினார்கள். எனவே அவர்கள் அவரை விட்டுவிட்டார்கள்; அவர் சிறுநீர் கழித்தார். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வாளி தண்ணீர் கொண்டு வருமாறு கட்டளையிட்டார்கள்; அது அந்த இடத்தில் ஊற்றப்பட்டது."

143

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَبُولُ قَائِمًا ‏.‏ قَالَ يَحْيَى وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ غَسْلِ الْفَرْجِ مِنَ الْبَوْلِ وَالْغَائِطِ هَلْ جَاءَ فِيهِ أَثَرٌ فَقَالَ بَلَغَنِي أَنَّ بَعْضَ مَنْ مَضَى كَانُوا يَتَوَضَّئُونَ مِنَ الْغَائِطِ وَأَنَا أُحِبُّ أَنْ أَغْسِلَ الْفَرْجَ مِنَ الْبَوْلِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் நின்றுகொண்டு சிறுநீர் கழிப்பதைப் பார்த்தேன்."

யஹ்யா (இப்னு யஹ்யா) அவர்கள் கூறினார்கள்: இமாம் மாலிக் அவர்களிடம், "சிறுநீர் மற்றும் மலத்திலிருந்து அந்தரங்க உறுப்புகளைக் கழுவுவது பற்றி ஏதேனும் (நபித்தோழர்களின்) செய்தி வந்துள்ளதா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "காலஞ்சென்றவர்களில் சிலர் மலத்திலிருந்து உளூ செய்வார்கள் (அதாவது, மலஜலம் கழித்தபின்பு சுத்தம் செய்வார்கள்) என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது. சிறுநீரிலிருந்து எனது அந்தரங்க உறுப்புகளைக் கழுவிக்கொள்வதை நான் விரும்புகிறேன்."

144

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ ابْنِ السَّبَّاقِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ فِي جُمُعَةٍ مِنَ الْجُمَعِ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ جَعَلَهُ اللَّهُ عِيدًا فَاغْتَسِلُوا وَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ طِيبٌ فَلاَ يَضُرُّهُ أَنْ يَمَسَّ مِنْهُ وَعَلَيْكُمْ بِالسِّوَاكِ .

இப்னு அஸ்-ஸப்பாக் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு ஜுமுஆவில் கூறினார்கள்: "முஸ்லிம்களே! (முஸ்லிம்களின் சமூகமே!) அல்லாஹ் இந்த நாளை ஒரு பெருநாளாக (ஈத்) ஆக்கியுள்ளான். எனவே குஸ்ல் செய்யுங்கள். யாரிடமாவது நறுமணம் இருந்தால், அதை பூசிக்கொள்ளட்டும். மேலும் மிஸ்வாக்கை அவசியம் பயன்படுத்துங்கள்."

145

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَوْلاَ أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لأَمَرْتُهُمْ بِالسِّوَاكِ .

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் என் சமூகத்திற்கு சிரமம் ஏற்படுத்துவேன் என்று இல்லையென்றால், நான் அவர்களை பல் துலக்கும் குச்சியைப் (மிஸ்வாக்) பயன்படுத்துமாறு கட்டளையிட்டிருப்பேன்."

146

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ لَوْلاَ أَنْ يَشُقَّ، عَلَى أُمَّتِهِ لأَمَرَهُمْ بِالسِّوَاكِ مَعَ كُلِّ وُضُوءٍ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தமது சமுதாயத்திற்குச் சிரமத்தை ஏற்படுத்தும் என்று இல்லையென்றால், ஒவ்வொரு உளூவின்போதும் மிஸ்வாக் செய்யுமாறு அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருப்பார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

3. كتاب الصلاة

முவத்தா மாலிக்

3. பிரார்த்தனை

147

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَدْ أَرَادَ أَنْ يَتَّخِذَ خَشَبَتَيْنِ يُضْرَبُ بِهِمَا لِيَجْتَمِعَ النَّاسُ لِلصَّلاَةِ فَأُرِيَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ الأَنْصَارِيُّ ثُمَّ مِنْ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ خَشَبَتَيْنِ فِي النَّوْمِ فَقَالَ إِنَّ هَاتَيْنِ لَنَحْوٌ مِمَّا يُرِيدُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقِيلَ أَلاَ تُؤَذِّنُونَ لِلصَّلاَةِ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ لَهُ ذَلِكَ فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالأَذَانِ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகைக்காக மக்களை ஒன்றுதிரட்ட இரண்டு மரக்கட்டைகளை எடுத்து அவற்றை ஒன்றோடொன்று தட்ட விரும்பினார்கள். (அப்போது) அல்-ஹாரித் இப்னு அல்-கஸ்ரஜ் குலத்தைச் சேர்ந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்களுக்குத் தூக்கத்தில் இரண்டு மரக்கட்டைகள் காட்டப்பட்டன. அவர் கூறினார்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விரும்புவதற்கு இவை நெருக்கமாக இருக்கின்றன.' பின்னர் (அவரிடம்), 'நீங்கள் தொழுகைக்கு அழைக்கக்கூடாதா?' என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் விழித்தெழுந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று அதைத் தெரிவித்தார். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதானை (கூறுமாறு) கட்டளையிட்டார்கள்."

148

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا سَمِعْتُمُ النِّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ .

நீங்கள் அதானைக் கேட்கும்போது, முஅத்தின் சொல்வதைப் போன்றே நீங்களும் சொல்லுங்கள் (அவருக்கு மறுமொழி கூறும் விதமாக).

149

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَيٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلاَّ أَنْ يَسْتَهِمُوا عَلَيْهِ لاَسْتَهَمُوا وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ لاَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبْوًا .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதானிலும் (பாங்கிலும்) தொழுகையின் முதல் வரிசையிலும் என்ன (நன்மை) இருக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிந்திருந்து, அதை அடைவதற்கு சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுவதைத் தவிர வேறு வழி அவர்களுக்கு இல்லையென்றால், அதற்காக அவர்கள் நிச்சயமாக சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுவார்கள். மேலும், (தொழுகைக்கு) ஆரம்ப நேரத்திலேயே (குறிப்பாக லுஹ்ர் தொழுகைக்கு) செல்வதில் என்ன (நன்மை) இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தால், அதற்காக அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு (விரைந்து) செல்வார்கள். மேலும், இஷாவிலும் சுப்ஹிலும் என்ன (நன்மை) இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தால், தவழ்ந்தாவது செல்ல வேண்டியிருந்தாலும் அவற்றுக்கு அவர்கள் செல்வார்கள்."

150

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْقُوبَ، عَنْ أَبِيهِ، وَإِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُمَا أَخْبَرَاهُ أَنَّهُمَا، سَمِعَا أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا ثُوِّبَ بِالصَّلاَةِ فَلاَ تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ وَأْتُوهَا وَعَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا فَإِنَّ أَحَدَكُمْ فِي صَلاَةٍ مَا كَانَ يَعْمِدُ إِلَى الصَّلاَةِ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தொழுகைக்காக இகாமத் (அறிவிக்கப்பட்டு) விட்டால், அதற்கு ஓடி வராதீர்கள்; மாறாக, நிதானத்துடனும் கண்ணியத்துடனும் வாருங்கள். (தொழுகையில்) நீங்கள் அடைந்த அளவைத் தொழுங்கள்; நீங்கள் தவறவிட்டதைப் (பின்னர்) பூர்த்தி செய்யுங்கள். ஏனெனில், உங்களில் ஒருவர் தொழுகையை நாடிச் செல்லும் வரை அவர் தொழுகையிலேயே இருக்கிறார்.'"

151

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ الأَنْصَارِيِّ، ثُمَّ الْمَازِنِيِّ عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ قَالَ لَهُ إِنِّي أَرَاكَ تُحِبُّ الْغَنَمَ وَالْبَادِيَةَ فَإِذَا كُنْتَ فِي غَنَمِكَ أَوْ بَادِيَتِكَ فَأَذَّنْتَ بِالصَّلاَةِ فَارْفَعْ صَوْتَكَ بِالنِّدَاءِ فَإِنَّهُ لاَ يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جِنٌّ وَلاَ إِنْسٌ وَلاَ شَىْءٌ إِلاَّ شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ . قَالَ أَبُو سَعِيدٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم .

அபூ ஸஈத் அல்-குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் (அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அபீ ஸஃஸஃஆவின் தந்தையிடம்) கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஆடுகளையும் வெட்டவெளியையும் (அல்லது கிராமப்புறத்தையும்) நேசிப்பதை நான் காண்கிறேன். ஆகவே, நீங்கள் உங்கள் ஆடுகளுடன் இருக்கும்போதோ அல்லது உங்கள் வெட்டவெளியில் (கிராமப்புறத்தில்) இருக்கும்போதோ, தொழுகைக்காக (பாங்கு சொல்லி) அழைத்தால், பாங்கில் உங்கள் குரலை உயர்த்துங்கள். ஏனெனில், பாங்கு சொல்பவருடைய குரல் எட்டும் தூரத்தில் உள்ள எந்த ஜின்னோ, மனிதனோ அல்லது வேறு எந்தப் பொருளோ அதைக் கேட்டால், அது மறுமை நாளில் அவருக்காக சாட்சி சொல்லும்." மேலும் அபூ ஸஈத் (ரலி) அவர்கள், "இதை நான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து செவியுற்றேன்" என்று கூறினார்கள்.

152

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا نُودِيَ لِلصَّلاَةِ أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ لَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لاَ يَسْمَعَ النِّدَاءَ فَإِذَا قُضِيَ النِّدَاءُ أَقْبَلَ حَتَّى إِذَا ثُوِّبَ بِالصَّلاَةِ أَدْبَرَ حَتَّى إِذَا قُضِيَ التَّثْوِيبُ أَقْبَلَ حَتَّى يَخْطِرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ اذْكُرْ كَذَا اذْكُرْ كَذَا لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ حَتَّى يَظَلَّ الرَّجُلُ إِنْ يَدْرِي كَمْ صَلَّى .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பாங்கு சொல்லப்படும்போது, ஷைத்தான் அந்த பாங்கொலியைக் கேட்காதிருப்பதற்காக மலக்காற்றை வெளியேற்றியவனாகப் பின்வாங்குகிறான். பாங்கு முடிக்கப்பட்டதும் அவன் திரும்பி வருகிறான். பின்னர், தொழுகைக்காக இகாமத் (இரண்டாம் அழைப்பு) சொல்லப்படும்போது, அவன் மீண்டும் பின்வாங்குகிறான். இகாமத் முடிக்கப்பட்டதும், அவன் திரும்பி வருகிறான்.

இறுதியாக அவன் ஒரு மனிதனுக்கும் அவனுடைய உள்ளத்திற்கும் இடையில் வந்து, அந்த மனிதன் முன்பு நினைத்திருக்காத விஷயங்களை, 'இன்ன இன்னதை நினை, இன்ன இன்னதை நினை' என்று கூறுகிறான். முடிவில், அந்த மனிதன் தான் எவ்வளவு தொழுதோம் என்பதை அறியாதவனாகி விடுகிறான்."

153

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، أَنَّهُ قَالَ سَاعَتَانِ يُفْتَحُ لَهُمَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَقَلَّ دَاعٍ تُرَدُّ عَلَيْهِ دَعْوَتُهُ حَضْرَةُ النِّدَاءِ لِلصَّلاَةِ وَالصَّفُّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ .

சஹ்ல் இப்னு சஅத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு நேரங்கள் இருக்கின்றன; அப்போது வானத்தின் வாசல்கள் திறக்கப்படுகின்றன. மேலும் (அந்த நேரங்களில்) பிரார்த்திப்பவரின் பிரார்த்தனை (ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல்) திருப்பப்படுவது அரிதாகும். (அவை) தொழுகைக்கான அழைப்பு (பாங்கு) விடுக்கப்படும் நேரமும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போருக்காக) அணிவகுத்து நிற்கும் நேரமும் ஆகும்."

154

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْمُؤَذِّنَ، جَاءَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ يُؤْذِنُهُ لِصَلاَةِ الصُّبْحِ فَوَجَدَهُ نَائِمًا فَقَالَ الصَّلاَةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ ‏.‏ فَأَمَرَهُ عُمَرُ أَنْ يَجْعَلَهَا فِي نِدَاءِ الصُّبْحِ ‏.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: முஅத்தின் அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களை சுப்ஹு தொழுகைக்கு அழைப்பதற்காக அவர்களிடம் வந்தபோது, உமர் (ரழி) அவர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். அப்போது (முஅத்தின்), "அஸ்ஸலாத்து கைரும் மினன் நவ்ம்" (தொழுகை தூக்கத்தை விடச் சிறந்தது) என்று கூறினார். எனவே, உமர் (ரழி) அவர்கள் அந்த வாக்கியத்தை சுப்ஹு அதானில் சேர்க்குமாறு அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.

155

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ مَا أَعْرِفُ شَيْئًا مِمَّا أَدْرَكْتُ عَلَيْهِ النَّاسَ إِلاَّ النِّدَاءَ بِالصَّلاَةِ ‏.

அபூ சுஹைல் இப்னு மாலிக் அவர்களின் தந்தை கூறினார்கள்: "நான் மக்கள் (நபித்தோழர்கள்) கடைப்பிடிக்கக் கண்டவற்றில், தொழுகைக்கான அழைப்பைத் தவிர (அதே நிலையில்) வேறு எதையும் நான் (இப்போது) அறியவில்லை."

156

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، سَمِعَ الإِقَامَةَ، وَهُوَ بِالْبَقِيعِ فَأَسْرَعَ الْمَشْىَ إِلَى الْمَسْجِدِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பகீஃயில் இருந்தபோது இகாமத்தைக் (தொழுகைக்கான அழைப்பைக்) கேட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் பள்ளிவாசலை நோக்கித் தங்கள் நடை வேகத்தை அதிகரித்தார்கள்.

157

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، أَذَّنَ بِالصَّلاَةِ فِي لَيْلَةٍ ذَاتِ بَرْدٍ وَرِيحٍ فَقَالَ أَلاَ صَلُّوا فِي الرِّحَالِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَأْمُرُ الْمُؤَذِّنَ إِذَا كَانَتْ لَيْلَةٌ بَارِدَةٌ ذَاتُ مَطَرٍ يَقُولُ أَلاَ صَلُّوا فِي الرِّحَالِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஒரு குளிர் மற்றும் காற்று வீசும் இரவில் தொழுகைக்காக பாங்கு சொன்னார்கள். (பாங்கு முடிந்ததும் அல்லது பாங்கின் ஒரு பகுதியாக) 'உங்கள் இருப்பிடங்களிலேயே தொழுது கொள்ளுங்கள்' என்று அறிவித்தார்கள். பிறகு அவர்கள், 'குளிர் மற்றும் மழை பெய்யும் இரவாக இருக்கும்போது, 'உங்கள் இருப்பிடங்களிலேயே தொழுது கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லும்படி முஅத்தினுக்கு (பாங்கு சொல்பவருக்கு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிடுவார்கள்' என்று கூறினார்கள்.

158

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يَزِيدُ عَلَى الإِقَامَةِ فِي السَّفَرِ إِلاَّ فِي الصُّبْحِ فَإِنَّهُ كَانَ يُنَادِي فِيهَا وَيُقِيمُ وَكَانَ يَقُولُ إِنَّمَا الأَذَانُ لِلإِمَامِ الَّذِي يَجْتَمِعُ النَّاسُ إِلَيْهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பயணத்தில் இருக்கும்போது, ஸுப்ஹு தொழுகையைத் தவிர (மற்ற தொழுகைகளுக்கு) இகாமத்தை மட்டுமே கூறுவார்கள். ஸுப்ஹு தொழுகைக்கு மட்டும் அவர்கள் அதானையும் இகாமத்தையும் கூறுவார்கள். மேலும் அவர்கள், "அதான்

என்பது மக்கள் ஒன்று கூடும் இமாமுக்காகவே (அதாவது, பொதுவான ஜமாஅத் தொழுகைக்காகவே) உரியது" என்று கூறுவார்கள்.

159

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، قَالَ لَهُ إِذَا كُنْتَ فِي سَفَرٍ فَإِنْ شِئْتَ أَنْ تُؤَذِّنَ وَتُقِيمَ فَعَلْتَ وَإِنْ شِئْتَ فَأَقِمْ وَلاَ تُؤَذِّنْ . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ لاَ بَأْسَ أَنْ يُؤَذِّنَ الرَّجُلُ وَهُوَ رَاكِبٌ .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அவருடைய தந்தை அவரிடம், "நீங்கள் ஒரு பயணத்தில் இருக்கும்போது, நீங்கள் விரும்பினால் அதான் மற்றும் இகாமத் (தொழுகைக்காக) சொல்லலாம். அல்லது, நீங்கள் விரும்பினால் அதான் சொல்லாமல் இகாமத் மட்டும் (தொழுகைக்காக) சொல்லலாம்" என்று கூறினார்கள்.

யஹ்யா அவர்கள் கூறியதாவது: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "ஒருவர் வாகனத்தில் சவாரி செய்துகொண்டிருக்கும்போது அதான் (தொழுகைக்காக) சொல்வதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை."

160

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ صَلَّى بِأَرْضِ فَلاَةٍ صَلَّى عَنْ يَمِينِهِ مَلَكٌ وَعَنْ شِمَالِهِ مَلَكٌ فَإِذَا أَذَّنَ وَأَقَامَ الصَّلاَةَ أَوْ أَقَامَ صَلَّى وَرَاءَهُ مِنَ الْمَلاَئِكَةِ أَمْثَالُ الْجِبَالِ .

ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெறிச்சோடிய நிலத்தில் (அல்லது பாலைவனத்தில்) எவர் தொழுகிறாரோ, அவருடைய வலதுபுறத்தில் ஒரு வானவரும், அவருடைய இடதுபுறத்தில் ஒரு வானவரும் தொழுகிறார்கள். அவர் அதான் மற்றும் இகாமத் கூறினால், அல்லது (வெறும்) இகாமத் கூறினால், மலைகளைப் போன்ற வானவர்கள் அவருக்குப் பின்னால் தொழுகிறார்கள்."

161

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ بِلاَلاً يُنَادِي بِلَيْلٍ فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக பிலால் (ரழி) அவர்கள் இரவிலேயே அதான் (பாங்கு) சொல்வார்கள். (அது ஸஹர் உணவு உண்பவர்களுக்காகவும், தொழுகைக்குத் தயாராவதற்காகவும் ஆகும்.) எனவே, இப்னு உம்மி மக்தூம் (ரழி) அவர்கள் அதான் (பாங்கு) சொல்லும் வரை நீங்கள் உண்ணுங்கள், பருகுங்கள்."

162

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ بِلاَلاً يُنَادِي بِلَيْلٍ فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ‏.‏ قَالَ وَكَانَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ رَجُلاً أَعْمَى لاَ يُنَادِي حَتَّى يُقَالَ لَهُ أَصْبَحْتَ أَصْبَحْتَ ‏.‏

சாலிம் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக பிலால் இரவில் அதான் சொல்வார். (அது ஸஹர் செய்வதற்காக மக்களை எழுப்புவதற்காகும்.) எனவே, இப்னு உம்மி மக்தூம் (ரலி) அதான் சொல்லும் வரை நீங்கள் உண்ணுங்கள், பருகுங்கள். (அவரது அதான் உண்மையான ஃபஜ்ர் நேரத்தையும், நோன்பு ஆரம்பிக்கும் நேரத்தையும் குறிக்கும்.)"

(அறிவிப்பாளர்) கூறினார்: இப்னு உம்மி மக்தூம் (ரலி) ஒரு பார்வையற்ற மனிதராக இருந்தார்கள். அவரிடம் "பொழுது புலர்ந்துவிட்டது! பொழுது புலர்ந்துவிட்டது!" என்று சொல்லப்படும் வரை அவர்கள் அதான் சொல்லமாட்டார்கள்.

163

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلاَةَ رَفَعَ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا وَقَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ ‏.‏ وَكَانَ لاَ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தொழுகையைத் துவக்கும்போது தங்களின் கைகளைத் தங்களின் தோள்புஜங்கள் அளவுக்கு உயர்த்துவார்கள்; மேலும் ருகூவிலிருந்து தங்களின் தலையை உயர்த்தும்போதும் அவ்வாறே அவ்விரண்டையும் (கைகளையும்) உயர்த்தி, "ஸமிஅல்லாஹு லிமன்

ஹமிதஹ், ரப்பனா வலக்கல் ஹம்த்" என்று கூறுவார்கள். அவர்கள் ஸஜ்தாவில் அவ்வாறு செய்ய மாட்டார்கள்.

164

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُكَبِّرُ فِي الصَّلاَةِ كُلَّمَا خَفَضَ وَرَفَعَ فَلَمْ تَزَلْ تِلْكَ صَلاَتَهُ حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ ‏.‏

அலி இப்னு ஹுசைன் இப்னு அலி இப்னு அபீ தாலிப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் (ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு) குனியும்போதும் நிமிரும்போதும் ‘அல்லாஹு அக்பர்’ எனக் கூறுவார்கள். மேலும் அவர்கள் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் வரை (அதாவது, மரணிக்கும் வரை) அவர்களது தொழுகை இவ்வாறே இருந்தது."

165

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ فِي الصَّلاَةِ ‏.‏

சுலைமான் இப்னு யஸார் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் (தொடக்க தக்பீரின் போதும், ருகூஃவிற்குச் செல்லும் போதும், ருகூஃவிலிருந்து எழும் போதும்) தமது கைகளை உயர்த்துவார்கள்.

166

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، كَانَ يُصَلِّي لَهُمْ فَيُكَبِّرُ كُلَّمَا خَفَضَ وَرَفَعَ فَإِذَا انْصَرَفَ قَالَ وَاللَّهِ إِنِّي لأُشْبِهُكُمْ بِصَلاَةِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் மக்களுக்குத் தொழுகை நடாத்துவார்கள். அவர்கள் (ருகூஃ அல்லது ஸுஜூதுக்காக) குனியும்போதும், (அதிலிருந்து) நிமிரும்போதும் 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று கூறுவார்கள். தொழுது முடித்ததும், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உங்களில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய தொழுகையை மிகவும் ஒத்த தொழுகையுடையவன் நானே" என்று கூறுவார்கள்.

167

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُكَبِّرُ فِي الصَّلاَةِ كُلَّمَا خَفَضَ وَرَفَعَ. وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلاَةَ رَفَعَ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَهُمَا دُونَ ذَلِكَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தொழுகையில் (ஒவ்வொரு அசைவிலும்,) குனியும்போதும் நிமிரும்போதும் (அதாவது, ருகூஃவுக்குச் செல்லும்போதும் அதிலிருந்து எழும்பும்போதும், ஸஜ்தாவுக்குச் செல்லும்போதும் அதிலிருந்து எழும்பும்போதும்) 'அல்லாஹ் மிகப்பெரியவன்' என்று கூறுவார்கள்.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தொழுகையைத் தொடங்கும்போது தங்கள் தோள்பட்டை அளவிற்குத் தங்கள் கைகளை உயர்த்துவார்கள்; மேலும் அவர்கள் ருகூவிலிருந்து தங்கள் தலையை உயர்த்தும்போது அதைவிடக் குறைவாகவே கைகளை உயர்த்துவார்கள்.

169

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي نُعَيْمٍ، وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ كَانَ يُعَلِّمُهُمُ التَّكْبِيرَ فِي الصَّلاَةِ. قَالَ فَكَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ نُكَبِّرَ كُلَّمَا خَفَضْنَا وَرَفَعْنَا.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் தொழுகையில் தக்பீரை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள். அபூ நுஐம் (வஹ்ப் இப்னு கைசான்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் குனியும்போதும் நிமிரும்போதும் (அதாவது, தொழுகையின் நிலைகளை மாற்றும் ஒவ்வொரு அசைவிலும்) தக்பீர் கூறுமாறு அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிடுவார்கள்."

170

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَدْرَكَ الرَّجُلُ الرَّكْعَةَ فَكَبَّرَ تَكْبِيرَةً وَاحِدَةً أَجْزَأَتْ عَنْهُ تِلْكَ التَّكْبِيرَةُ. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ إِذَا نَوَى بِتِلْكَ التَّكْبِيرَةِ افْتِتَاحَ الصَّلاَةِ. وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ دَخَلَ مَعَ الإِمَامِ فَنَسِيَ تَكْبِيرَةَ الاِفْتِتَاحِ وَتَكْبِيرَةَ الرُّكُوعِ حَتَّى صَلَّى رَكْعَةً ثُمَّ ذَكَرَ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ كَبَّرَ تَكْبِيرَةَ الاِفْتِتَاحِ وَلاَ عِنْدَ الرُّكُوعِ وَكَبَّرَ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ قَالَ

يَبْتَدِئُ صَلَاتَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ وَلَوْ سَهَا مَعَ الْإِمَامِ عَنْ تَكْبِيرَةِ الِافْتِتَاحِ وَكَبَّرَ فِي الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ رَأَيْتُ ذَلِكَ مُجْزِيًا عَنْهُ إِذَا نَوَى بِهَا تَكْبِيرَةَ الِافْتِتَاحِ . قَالَ مَالِكٌ فِي الَّذِي يُصَلِّي لِنَفْسِهِ فَنَسِيَ تَكْبِيرَةَ الِافْتِتَاحِ إِنَّهُ يَسْتَأْنِفُ صَلَاتَهُ . وَقَالَ مَالِكٌ فِي إِمَامٍ يَنْسَى تَكْبِيرَةَ الِافْتِتَاحِ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْ صَلَاتِهِ قَالَ أَرَى أَنْ يُعِيدَ وَيُعِيدُ مَنْ خَلْفَهُ الصَّلَاةَ وَإِنْ كَانَ مَنْ خَلْفَهُ قَدْ كَبَّرُوا فَإِنَّهُمْ يُعِيدُونَ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறுவார்கள்:
"ஒருவர் ரக்அத்தை அடையும்போது, அவர் ஒரேயொரு தக்பீர் மட்டும் கூறினால், அந்தத் தக்பீரே அவருக்குப் போதுமானதாகும்."

மாலிக் அவர்கள் (இதற்கு விளக்கம்) கூறினார்கள்: "அந்தத் தக்பீரைக் கொண்டு தொழுகையைத் துவங்குவதை (தக்பீரத்துல் இஹ்ராம்) அவர் நாடியிருந்தால் மட்டுமே அது (போதுமானதாகும்)."

இமாமுடன் (தொழுகையில்) சேர்ந்த ஒருவர், ஒரு ரக்அத் தொழுது முடிக்கும் வரை ஆரம்பத் தக்பீரையும் ருகூஃவுடைய தக்பீரையும் மறந்துவிட்டு, பிறகு ஆரம்பத்திலும் ருகூஃவிலும் தான் தக்பீர் கூறவில்லை என்பது நினைவுக்கு வந்து, இரண்டாவது ரக்அத்தில் தக்பீர் கூறியவர் குறித்து மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர் (மாலிக்) கூறினார்கள்: "அவர் தனது தொழுகையை (முதலிலிருந்து) புதிதாகத் துவங்குவதையே நான் விரும்புகிறேன். ஆயினும், அவர் இமாமுடன் இருக்கும்போது ஆரம்பத் தக்பீரை மறந்துவிட்டு, முதல் ருகூஃவில் தக்பீர் கூறி, அதன் மூலம் ஆரம்பத் தக்பீரை அவர் நாடியிருந்தால் அது அவருக்குப் போதுமானது என்று நான் கருதுகிறேன்."

தனியாகத் தொழுபவர் ஆரம்பத் தக்பீரைக் கூற மறந்துவிட்டால், அவர் தனது தொழுகையை (முதலிலிருந்து) புதிதாகத் துவங்க வேண்டும் என்று மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்.

தனது தொழுகையை முடிக்கும் வரை ஆரம்பத் தக்பீரைக் கூற மறந்த இமாம் ஒருவரைப் பற்றி மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் (தொழுகையை) மீண்டும் தொழ வேண்டும் என்றும், அவருக்குப் பின்னால் உள்ளவர்களும் (தொழுகையை) மீட்க வேண்டும் என்றும் நான் கருதுகிறேன்; அவருக்குப் பின்னால் உள்ளவர்கள் தக்பீர் கூறியிருந்தாலும் சரியே, அவர்களும் (தொழுகையை) மீட்க வேண்டும்."

171

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَرَأَ بِالطُّورِ فِي الْمَغْرِبِ .

ஜுபைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மஃரிப் தொழுகையில் அத்-தூர் (ஸூரா 52) ஓதக் கேட்டேன்."

172

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ أُمَّ الْفَضْلِ بِنْتَ الْحَارِثِ، سَمِعَتْهُ وَهُوَ، يَقْرَأُ { وَالْمُرْسَلاَتِ عُرْفًا } فَقَالَتْ لَهُ يَا بُنَىَّ لَقَدْ ذَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ إِنَّهَا لآخِرُ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உம்முல் ஃபள்ல் பின்த் அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்கள், நான் 'வல்முர்ஸலாதி உர்ஃபா' என்று ஓதுவதைக் கேட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: "என் அருமை மகனே! இந்த சூராவை நீங்கள் ஓதியதன் மூலம் எனக்கு (பழைய நினைவை) நினைவுபடுத்திவிட்டீர்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மஃரிப் தொழுகையில் கடைசியாக ஓத நான் கேட்டது இந்த சூராவைத்தான்."

173

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ، مَوْلَى سُلَيْمَانَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ عَنْ عُبَادَةَ بْنِ نُسَيٍّ، عَنْ قَيْسِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الصُّنَابِحِيِّ، قَالَ قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فِي خِلاَفَةِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَصَلَّيْتُ وَرَاءَهُ الْمَغْرِبَ فَقَرَأَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الأُولَيَيْنِ بِأُمِّ الْقُرْآنِ وَسُورَةٍ سُورَةٍ مِنْ قِصَارِ الْمُفَصَّلِ ثُمَّ قَامَ فِي الثَّالِثَةِ فَدَنَوْتُ مِنْهُ حَتَّى إِنَّ ثِيَابِي لَتَكَادُ أَنْ تَمَسَّ ثِيَابَهُ فَسَمِعْتُهُ قَرَأَ بِأُمِّ الْقُرْآنِ وَبِهَذِهِ الآيَةِ { رَبَّنَا لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ } .

அபூ அப்துல்லாஹ் அஸ்-ஸுனாபிஹி அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அபூபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களின் கிலாஃபத்தில் மதீனாவிற்கு வந்தேன். அவருக்குப் பின்னால் மஃரிப் தொழுதேன். அவர்கள் முதல்

இரண்டு ரக்அத்துகளில் உம்முல் குர்ஆனையும், முஃபஸ்ஸலில் உள்ள சிறிய சூராக்களிலிருந்து (ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும்) ஒரு சூராவையும் ஓதினார்கள். பிறகு அவர்கள் மூன்றாவது ரக்அத்தில் நின்றார்கள். என் ஆடைகள் அவருடைய ஆடைகளைத் தொடும் அளவுக்கு நான் அவருக்கு மிக அருகில் சென்றேன். அவர்கள் உம்முல் குர்ஆனையும் இந்த ஆயத்தையும் ஓதுவதை நான் கேட்டேன்:

'ரப்பனா லா துஸிக் குலூபனா பஅ்த இத் ஹதைதனா, வஹப் லனா மின் லதுன்க ரஹ்மதன், இன்னக அன்த்தல் வஹ்ஹாப்.'

(பொருள்: 'எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கு நீ நேர்வழி காட்டிய பிறகு எங்கள் இதயங்களை வழிதவறச் செய்யாதே. மேலும் உன்னிடமிருந்து எங்களுக்கு அருளை வழங்குவாயாக. நிச்சயமாக நீயே நன்கொடையாளன்.')"

174

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا صَلَّى وَحْدَهُ يَقْرَأُ فِي الأَرْبَعِ جَمِيعًا فِي كُلِّ رَكْعَةٍ بِأُمِّ الْقُرْآنِ وَسُورَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ وَكَانَ يَقْرَأُ أَحْيَانًا بِالسُّورَتَيْنِ وَالثَّلاَثِ فِي الرَّكْعَةِ الْوَاحِدَةِ مِنْ صَلاَةِ الْفَرِيضَةِ وَيَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ مِنَ الْمَغْرِبِ كَذَلِكَ بِأُمِّ الْقُرْآنِ وَسُورَةٍ سُورَةٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தனியாகத் தொழுதபோது, நான்கு ரக்அத்களிலும் – ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் உம்முல் குர்ஆனையும் குர்ஆனிலிருந்து ஒரு சூராவையும் – ஓதுவார்கள். சில சமயங்களில் அவர்கள் கடமையான தொழுகையில் ஒரே ரக்அத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று சூராக்களை ஓதுவார்கள். அவ்வாறே, மஃரிப் தொழுகையின் இரண்டு ரக்அத்களிலும் அவர்கள் உம்முல் குர்ஆனையும் ஒரு சூராவையும் (ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும்) ஓதுவார்கள்.

175

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ الأَنْصَارِيِّ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّهُ قَالَ صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْعِشَاءَ فَقَرَأَ فِيهَا بِالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ .

அல்-பர்ரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இஷா தொழுகையைத் தொழுதேன். அதில் அவர்கள் 'வத்தீனி வஸ்ஸைத்தூன்' (அத்தீன் அத்தியாயத்தை) ஓதினார்கள்.

176

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ لُبْسِ الْقَسِّيِّ وَعَنْ تَخَتُّمِ الذَّهَبِ وَعَنْ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ فِي الرُّكُوعِ .

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கஸ்ஸீயை (பட்டு இழைகளால் வரி செய்யப்பட்ட ஒரு எகிப்திய ஆடை) அணிவதையும், தங்க மோதிரங்கள் அணிவதையும், மேலும் ருகூஃவில் குர்ஆனை ஓதுவதையும் தடை செய்தார்கள்.

177

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ التَّمَّارِ، عَنِ الْبَيَاضِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ عَلَى النَّاسِ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَقَدْ عَلَتْ أَصْوَاتُهُمْ بِالْقِرَاءَةِ فَقَالَ إِنَّ الْمُصَلِّيَ يُنَاجِي رَبَّهُ فَلْيَنْظُرْ بِمَا يُنَاجِيهِ بِهِ وَلاَ يَجْهَرْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ بِالْقُرْآنِ .

அல் பயாழி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: மக்கள் தொழுதுகொண்டிருந்த நிலையில், அவர்களின் ஓதும் சப்தங்கள் உயர்ந்திருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அவர்களை நோக்கி) வெளியே வந்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாகத் தொழுபவர் தம் இறைவனுடன் அந்தரங்கமாக உரையாடுகிறார். ஆகவே, அவனிடம் எதைக்கொண்டு அந்தரங்கமாகப் பேசுகிறார் என்பதைக் கவனிக்கட்டும். மேலும், குர்ஆனை ஓதுவதில் உங்களில் சிலர் மற்றவர் மீது சப்தத்தை உயர்த்த வேண்டாம்.”

178

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ قُمْتُ وَرَاءَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ وَعُثْمَانَ فَكُلُّهُمْ كَانَ لاَ يَقْرَأُ { بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ } إِذَا افْتَتَحَ الصَّلاَةَ .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அபூபக்ர் (ரழி), உமர் (ரழி) மற்றும் உஸ்மான் (ரழி) ஆகியோருக்குப் பின்னால் (தொழுகையில்) நின்றேன்; அவர்களில் எவரும் தொழுகையைத்

தொடங்கும்போது 'பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்' என்று (சப்தமாக) ஓதுபவர்களாக இருக்கவில்லை."

179

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كُنَّا نَسْمَعُ قِرَاءَةَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ عِنْدَ دَارِ أَبِي جَهْمٍ بِالْبَلاَطِ .

மாலிக் பின் அபீ ஆமிர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: 'நாங்கள் 'அல்-பலாத்' என்னுமிடத்தில் உள்ள அபூ ஜஹ்ம் என்பவரின் இல்லத்திற்கு அருகில், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களின் (குர்ஆன்) ஓதுதலை (அடிக்கடி) செவியுறுவோம்.'

180

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا فَاتَهُ شَىْءٌ مِنَ الصَّلاَةِ مَعَ الإِمَامِ فِيمَا جَهَرَ فِيهِ الإِمَامُ بِالْقِرَاءَةِ أَنَّهُ إِذَا سَلَّمَ الإِمَامُ - قَامَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَقَرَأَ لِنَفْسِهِ فِيمَا يَقْضِي وَجَهَرَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், இமாம் சப்தமாக ஓதும் தொழுகையில் (ஃபஜ்ர், மஃக்ரிப், இஷா போன்ற தொழுகைகளில்) எதையாவது தவறவிட்டால், இமாம் ஸலாம் கொடுத்ததும் எழுந்து நின்று, விடுபட்டதை நிறைவேற்றும்போது தனக்குத் தானே சப்தமாக ஓதுவார்கள்.

181

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ رُومَانَ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أُصَلِّي إِلَى جَانِبِ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ فَيَغْمِزُنِي فَأَفْتَحُ عَلَيْهِ وَنَحْنُ نُصَلِّي .

யஸீத் இப்னு ரூமான் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் நாஃபி இப்னு ஜுபைர் இப்னு முத்இம் அவர்களுக்கு அருகில் தொழுது வந்தேன். நாங்கள் தொழுதுகொண்டிருக்கும் போது, அவர் என்னை இடிப்பார். (அவர் ஓதலில் தவறிழைக்கும்போது அல்லது மறந்துவிடும்போது) நான் அவருக்கு (குர்ஆன் வசனங்களை ஓதி) எடுத்துக்கொடுப்பேன்.'

182

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ، صَلَّى الصُّبْحَ فَقَرَأَ فِيهَا سُورَةَ الْبَقَرَةِ فِي الرَّكْعَتَيْنِ كِلْتَيْهِمَا .

அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் ஸுப்ஹுத் தொழுது, (அதன்) இரண்டு ரக்அத்களிலும் சூரத்துல் பகராவை (அதன் ஒரு பகுதியையோ அல்லது முழுவதையுமோ) ஓதினார்கள்.

183

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، يَقُولُ صَلَّيْنَا وَرَاءَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الصُّبْحَ فَقَرَأَ فِيهَا بِسُورَةِ يُوسُفَ وَسُورَةِ الْحَجِّ قِرَاءَةً بَطِيئَةً فَقُلْتُ وَاللَّهِ إِذًا لَقَدْ كَانَ يَقُومُ حِينَ يَطْلُعُ الْفَجْرُ . قَالَ أَجَلْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "நாங்கள் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்குப் பின்னால் ஸுப்ஹு தொழுதோம். அதில் அவர்கள் ஸூரத்து யூஸுஃப் மற்றும் ஸூரத்துல் ஹஜ் ஆகியவற்றை மெதுவாக ஓதினார்கள்."

நான் (ஹிஷாமின் தந்தை உர்வா) கூறினேன்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அப்படியானால், ஃபஜ்ரு உதயமாகும் போதே அவர் (தொழுகையைத் தொடங்க) நின்றிருக்க வேண்டுமே!"

அதற்கு அவர், "ஆம், நிச்சயமாக" என்று கூறினார்கள்.

184

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، وَرَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّ الْفُرَافِصَةَ بْنَ عُمَيْرٍ الْحَنَفِيَّ، قَالَ مَا أَخَذْتُ سُورَةَ يُوسُفَ إِلاَّ مِنْ قِرَاءَةِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ إِيَّاهَا فِي الصُّبْحِ مِنْ كَثْرَةِ مَا كَانَ يُرَدِّدُهَا لَنَا .

அல்-ஃபுராஃபிஸா இப்னு உமைர் அல்-ஹனஃபீ அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் சூரா யூஸுஃபை, உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் ஸுப்ஹ் தொழுகையில் எங்களுக்கு அதை பலமுறை திரும்பத் திரும்ப ஓதிய காரணத்தினால், (அவர்களின்) ஓதுதலிலிருந்தே கற்றுக்கொண்டேன்.'

185

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقْرَأُ فِي الصُّبْحِ فِي السَّفَرِ بِالْعَشْرِ السُّوَرِ الأُوَلِ مِنَ الْمُفَصَّلِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ بِأُمِّ الْقُرْآنِ وَسُورَةٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், பயணத்தின்போது ஸுப்ஹுத் தொழுகையில் முஃபஸ்ஸல் அத்தியாயங்களில் முதல் பத்து அத்தியாயங்களிலிருந்து (ஏதேனும் ஒரு அத்தியாயத்தை) ஓதுவார்கள். ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் உம்முல் குர்ஆனையும் ஒரு சூராவையும் ஓதுவார்கள்.

186

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْقُوبَ، أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ، مَوْلَى عَامِرِ بْنِ كُرَيْزٍ أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَادَى أُبَىَّ بْنَ كَعْبٍ وَهُوَ يُصَلِّي فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ صَلاَتِهِ لَحِقَهُ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَدَهُ عَلَى يَدِهِ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَخْرُجَ مِنْ بَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ " إِنِّي لأَرْجُو أَنْ لاَ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى تَعْلَمَ سُورَةً مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِي التَّوْرَاةِ وَلاَ فِي الإِنْجِيلِ وَلاَ فِي الْقُرْآنِ مِثْلَهَا " . قَالَ أُبَىٌّ فَجَعَلْتُ أُبْطِئُ فِي الْمَشْىِ رَجَاءَ ذَلِكَ ثُمَّ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ السُّورَةَ الَّتِي وَعَدْتَنِي . قَالَ " كَيْفَ تَقْرَأُ إِذَا افْتَتَحْتَ الصَّلاَةَ " . قَالَ فَقَرَأْتُ { الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ } حَتَّى أَتَيْتُ عَلَى آخِرِهَا . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " هِيَ هَذِهِ السُّورَةُ وَهِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُعْطِيتُ " .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உபை இப்னு கஅப் (ரலி) அவர்கள் தொழுதுகொண்டிருந்தபோது அவர்களை அழைத்தார்கள்.

உபை (ரலி) அவர்கள் தமது தொழுகையை முடித்ததும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைச் சென்றடைந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது கையை அவரது (உபையின்) கையின் மீது வைத்தார்கள். (உபை) பள்ளிவாசலின் வாசல் வழியாக வெளியேற நாடியிருந்தபோது (இது நடந்தது). அப்போது அவர்கள், "தவ்ராத்திலோ, இன்ஜீலிலோ, குர்ஆனிலோ அல்லாஹ் அருளாத (மகத்துவமிக்க) ஒரு அத்தியாயத்தை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் பள்ளிவாசலை விட்டு வெளியேற மாட்டீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

உபை (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அதை எதிர்பார்த்து என் நடையை மெதுவாக்கினேன். பிறகு நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் எனக்கு வாக்களித்த அந்த அத்தியாயம்?' என்று கேட்டேன்."

அதற்கு அவர்கள், 'நீங்கள் தொழுகையைத் தொடங்கும்போது எப்படி ஓதுவீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். நான் 'அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்' (எனும் அத்தியாயத்தை) அதன் இறுதி வரை ஓதினேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அது இந்த அத்தியாயம்தான். அதுவே "திரும்பத் திரும்ப ஓதப்படும் ஏழு வசனங்கள்" (அஸ்ஸப்வுல் மஸானீ) மற்றும் எனக்கு வழங்கப்பட்ட மகத்தான குர்ஆனும் ஆகும்.'

187

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي نُعَيْمٍ، وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ مَنْ صَلَّى رَكْعَةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأُمِّ الْقُرْآنِ فَلَمْ يُصَلِّ إِلاَّ وَرَاءَ الإِمَامِ .

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: யாரேனும் ஒரு ரக்அத்தில் உம்முல் குர்ஆனை (அல்ஃபாத்திஹா அத்தியாயத்தை) ஓதாமல் தொழுதால், அவர் இமாமுக்குப் பின்னால் (தொழுவதைத் தவிர வேறு எந்த நிலையிலும்) தொழவில்லை (அவரது தொழுகை செல்லாது).

188

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْقُوبَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا السَّائِبِ، مَوْلَى هِشَامِ بْنِ زُهْرَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ "مَنْ صَلَّى صَلاَةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأُمِّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خِدَاجٌ هِيَ خِدَاجٌ هِيَ خِدَاجٌ غَيْرُ تَمَامٍ " . قَالَ فَقُلْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ إِنِّي أَحْيَانًا أَكُونُ وَرَاءَ الإِمَامِ قَالَ فَغَمَزَ ذِرَاعِي ثُمَّ قَالَ اقْرَأْ بِهَا فِي نَفْسِكَ يَا فَارِسِيُّ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ " قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَسَمْتُ الصَّلاَةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ فَنِصْفُهَا لِي وَنِصْفُهَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ " . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " اقْرَءُوا يَقُولُ الْعَبْدُ { الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ } يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَمِدَنِي عَبْدِي وَيَقُولُ الْعَبْدُ { الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ } يَقُولُ اللَّهُ أَثْنَى عَلَىَّ عَبْدِي وَيَقُولُ الْعَبْدُ { مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ } يَقُولُ اللَّهُ مَجَّدَنِي عَبْدِي يَقُولُ الْعَبْدُ { إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ } فَهَذِهِ الآيَةُ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ يَقُولُ الْعَبْدُ { اهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلاَ الضَّالِّينَ } فَهَؤُلاَءِ لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ" .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்: “யார் ஒரு தொழுகையில் ‘உம்முல் குர்ஆன்’ (அல்-ஃபாத்திஹா அத்தியாயம்) ஓதவில்லையோ, அது குறையுள்ளதாகும்! அது குறையுள்ளதாகும்! அது குறையுள்ளதாகும்! முழுமையற்றதாகும்.”

அப்போது (அறிவிப்பாளர்), “அபூ ஹுரைரா அவர்களே! நான் சில நேரங்களில் இமாமுக்குப் பின்னால் இருக்கிறேனே?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் என் முன்கையை அழுத்தி, “பாரசீகரே! அதை உமக்குள்ளே (மனதிற்குள்) ஓதிக்கொள்ளும். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூற நான் கேட்டுள்ளேன்” என்று சொன்னார்கள்:

“அல்லாஹ் (தபாரக வ தஆலா) கூறுகிறான்: ‘தொழுகையை (அல்-ஃபாத்திஹாவை) எனக்கும் என் அடியாருக்கும் இடையே இரண்டு பாதிகளாகப் பிரித்துள்ளேன். அதில் ஒரு பாதி எனக்குரியது; மறுபாதி என் அடியாருக்குரியது. என் அடியார் கேட்டது அவருக்குக் கிடைக்கும்.’ ”

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: “ஓதுங்கள்.”

அடியார், **‘அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்’** என்று கூறும்போது, அல்லாஹ் (தபாரக வ தஆலா), “என் அடியார் என்னைப் புகழ்ந்துவிட்டார்” என்று கூறுகிறான்.

அடியார், **‘அர்ரஹ்மானிர் ரஹீம்’** என்று கூறும்போது,
அல்லாஹ், “என் அடியார் என்னைப் போற்றிப் புகழ்ந்துவிட்டார்” என்று கூறுகிறான்.

அடியார், **‘மாலிக்கி யவ்மித்தீன்’** என்று கூறும்போது,
அல்லாஹ், “என் அடியார் என்னை மகிமைப்படுத்திவிட்டார்” என்று கூறுகிறான்.

அடியார், **‘இய்யாக்க நஅபுது வ இய்யாக்க நஸ்தஈன்’** என்று கூறும்போது,
அல்லாஹ், “இது எனக்கும் என் அடியாருக்கும் இடையே உள்ளது; என் அடியார் கேட்டது அவருக்குக் கிடைக்கும்” என்று கூறுகிறான்.

அடியார், **‘இஹ்தினஸ் ஸிராத்தல் முஸ்தகீம், ஸிராத் தல்லதீன அன்அம்த அலைஹிம், கைரில் மக்லூபி அலைஹிம் வலல்லாளீன்’** என்று கூறும்போது,
அல்லாஹ், “இவை என் அடியாருக்குரியவை; என் அடியார் கேட்டது அவருக்குக் கிடைக்கும்” என்று கூறுகிறான்.

189

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ خَلْفَ الإِمَامِ فِيمَا لاَ يَجْهَرُ فِيهِ الإِمَامُ بِالْقِرَاءَةِ.

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்களின் தந்தை (உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி), இமாம் சப்தமாக ஓதாத (ளுஹர், அஸ்ர் போன்ற) தொழுகைகளில் இமாமுக்குப் பின்னால் (அல்-ஃபாத்திஹா அத்தியாயத்தை) ஓதுபவராக இருந்தார்.

190

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، وَعَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، كَانَ يَقْرَأُ خَلْفَ الإِمَامِ فِيمَا لاَ يَجْهَرُ فِيهِ الإِمَامُ بِالْقِرَاءَةِ.

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்கள், இமாம் சப்தமாக ஓதாத (தொழுகை)களில் இமாமுக்குப் பின்னால் (குர்ஆனை) ஓதுபவராக இருந்தார்கள்.

191

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ رُومَانَ، أَنَّ نَافِعَ بْنَ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، كَانَ يَقْرَأُ خَلْفَ الإِمَامِ فِيمَا لاَ يَجْهَرُ فِيهِ بِالْقِرَاءَةِ. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ.

மாலிக் அவர்கள் யஸீத் இப்னு ரூமான் வாயிலாக அறிவித்ததாவது: நாஃபி இப்னு ஜுபைர் இப்னு முத்இம் அவர்கள், இமாம் சப்தமாக ஓதாத (தொழுகை) நேரங்களில் (இமாமுக்குப்) பின்னால் ஓதுபவராக இருந்தார்கள். மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: இவ்விஷயத்தைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டவற்றில் அதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்.

192

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا سُئِلَ هَلْ يَقْرَأُ أَحَدٌ خَلْفَ الإِمَامِ قَالَ إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ خَلْفَ الإِمَامِ فَحَسْبُهُ قِرَاءَةُ الإِمَامِ وَإِذَا صَلَّى وَحْدَهُ فَلْيَقْرَأْ. قَالَ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لاَ يَقْرَأُ خَلْفَ الإِمَامِ. قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنْ

يَقْرَأُ الرَّجُلُ وَرَاءَ الإِمَامِ فِيمَا لاَ يَجْهَرُ فِيهِ الإِمَامُ بِالْقِرَاءَةِ وَيَتْرُكُ الْقِرَاءَةَ فِيمَا يَجْهَرُ فِيهِ الإِمَامُ بِالْقِرَاءَةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், இமாமுக்குப் பின்னால் எவரேனும் (குர்ஆன்) ஓத வேண்டுமா என்று கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் இமாமுக்குப் பின்னால் தொழும்போது, இமாமின் ஓதுதலே அவருக்குப் போதுமானது. அவர் தனியாகத் தொழும்போது, அவர் (தானே) ஓதட்டும்."
மேலும், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் இமாமுக்குப் பின்னால் (குர்ஆன்) ஓதுபவர்களாக இருக்கவில்லை.

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "எங்களிடம் உள்ள நிலைப்பாடு (அமல்) யாதெனில், இமாம் சப்தமாக ஓதாத (தொழுகைகளில்) ஒருவர் இமாமுக்குப் பின்னால் ஓதுவார்; இமாம் சப்தமாக ஓதும் (தொழுகைகளில்) அவர் ஓதுவதைத் தவிர்த்துக்கொள்வார்."

193

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ ابْنِ أُكَيْمَةَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم انْصَرَفَ مِنْ صَلاَةٍ جَهَرَ فِيهَا بِالْقِرَاءَةِ فَقَالَ " هَلْ قَرَأَ مَعِي مِنْكُمْ أَحَدٌ آنِفًا " . فَقَالَ رَجُلٌ نَعَمْ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنِّي أَقُولُ مَالِي أُنَازَعُ الْقُرْآنَ " . فَانْتَهَى النَّاسُ عَنِ الْقِرَاءَةِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِيمَا جَهَرَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالْقِرَاءَةِ حِينَ سَمِعُوا ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சப்தமாக ஓதித் தொழுத ஒரு தொழுகையை முடித்துவிட்டு, "சற்று முன்பு உங்களில் எவரேனும் என்னுடன் (சேர்ந்து) ஓதினீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். ஒரு மனிதர், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் ஓதினேன்" என்றார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நான் (எனக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன், ஏனெனில்) குர்ஆன் (ஓதுவதில்) என்னுடன் போட்டியிடப்படுகிறதே!" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறு கூறியதை மக்கள் கேட்ட பின்னர், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சப்தமாக ஓதும்போது அவர்களுடன் சேர்ந்து ஓதுவதை மக்கள் நிறுத்திக் கொண்டார்கள்.

194

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي، سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُمَا أَخْبَرَاهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا أَمَّنَ الإِمَامُ فَأَمِّنُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينُهُ تَأْمِينَ الْمَلاَئِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ ‏.‏ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ آمِينَ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இமாம் 'ஆமீன்' கூறும்போது, நீங்களும் 'ஆமீன்' கூறுங்கள். ஏனெனில், யாருடைய 'ஆமீன்' வானவர்களின் 'ஆமீன்' உடன் ஒத்துப்போகிறதோ, அவருடைய முந்தைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன."

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'ஆமீன்' என்று கூறுவார்கள்."

195

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا قَالَ الإِمَامُ ‏{‏غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلاَ الضَّالِّينَ‏}‏ فَقُولُوا آمِينَ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلاَئِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இமாம் 'கைரில் மக்ழூபி அலைஹிம் வலழ் ழால்லீன்' (அதாவது, 'கோபிக்கப்பட்டவர்களின் வழியுமல்ல, வழிதவறியவர்களின் வழியுமல்ல') என்று கூறினால், நீங்கள் 'ஆமீன்' என்று கூறுங்கள். ஏனெனில், எவருடைய சொல் மலக்குகளின் சொல்லுடன் ஒத்திருக்கிறதோ, அவருடைய முன்சென்ற பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன."

196

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا قَالَ أَحَدُكُمْ آمِينَ وَقَالَتِ الْمَلاَئِكَةُ فِي السَّمَاءِ آمِينَ فَوَافَقَتْ إِحْدَاهُمَا

الْأُخْرَى غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் 'ஆமீன்' என்று கூறும்போது (இமாம் அல்-ஃபாத்திஹாவை முடித்த பிறகு), வானத்தில் உள்ள வானவர்களும் 'ஆமீன்' என்று கூற, அவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று ஒத்துப்போகுமானால், அவரின் முன்சென்ற பாவங்கள் (சிறு பாவங்கள்) அவருக்கு மன்னிக்கப்படுகின்றன."

197

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَيٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا قَالَ الإِمَامُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَقُولُوا اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلاَئِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ .

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இமாம், 'ஸமிஅல்லாஹு லிமன் ஹமிதஹ்' (தன்னைப் புகழ்ந்தவனை அல்லாஹ் கேட்கிறான்) என்று கூறும்போது, நீங்கள் 'அல்லாஹும்ம ரப்பனா ல(க்)கல் ஹம்த்' (யா அல்லாஹ்! எங்கள் இறைவனே! உனக்கே புகழ் அனைத்தும்) என்று கூறுங்கள். ஏனெனில், யாருடைய கூற்று வானவர்களின் கூற்றுடன் ஒத்துப்போகிறதோ, அவருடைய முந்தைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன.”

198

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُعَاوِيِّ، أَنَّهُ قَالَ رَآنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَأَنَا أَعْبَثُ بِالْحَصْبَاءِ فِي الصَّلاَةِ فَلَمَّا انْصَرَفْتُ نَهَانِي وَقَالَ اصْنَعْ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَصْنَعُ . فَقُلْتُ وَكَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَصْنَعُ قَالَ كَانَ إِذَا جَلَسَ فِي الصَّلاَةِ وَضَعَ كَفَّهُ الْيُمْنَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُمْنَى وَقَبَضَ أَصَابِعَهُ كُلَّهَا وَأَشَارَ بِأُصْبُعِهِ الَّتِي تَلِي الإِبْهَامَ وَوَضَعَ كَفَّهُ الْيُسْرَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُسْرَى وَقَالَ هَكَذَا كَانَ يَفْعَلُ .

அலீ இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் அல்-முஆவீ அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் தொழுகையில் சிறு கற்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பதை அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பார்த்தார்கள். நான் (தொழுகையை)

முடித்தபோது, அவர்கள் என்னைத் தடுத்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்ததைப் போல் செய்யுங்கள்' என்று கூறினார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எவ்வாறு செய்வார்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர் (ஸல்) தொழுகையில் அமர்ந்தபோது, தமது வலது உள்ளங்கையைத் தமது வலது தொடையின் மீது வைத்து, தமது விரல்கள் அனைத்தையும் மடக்கிக்கொண்டு, கட்டைவிரலை அடுத்துள்ள விரலால் (ஆள்காட்டி விரலால்) சைகை செய்வார்கள். மேலும் தமது இடது உள்ளங்கையைத் தமது இடது தொடையின் மீது வைப்பார்கள்.' (பிறகு) 'இப்படித்தான் அவர்கள் செய்வார்கள்' என்றும் கூறினார்கள்."

199

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، وَصَلَّى، إِلَى جَنْبِهِ رَجُلٌ فَلَمَّا جَلَسَ الرَّجُلُ فِي أَرْبَعٍ تَرَبَّعَ وَثَنَى رِجْلَيْهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ عَبْدُ اللَّهِ عَابَ ذَلِكَ عَلَيْهِ فَقَالَ الرَّجُلُ فَإِنَّكَ تَفْعَلُ ذَلِكَ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَإِنِّي أَشْتَكِي.

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறக் கேட்டார்கள்: (ஒருமுறை) அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு மனிதர் தொழுது கொண்டிருந்தார். அம்மனிதர் நான்காவது ரக்அத்தில் அமர்ந்தபோது, சப்பணமிட்டுத் தனது கால்களை மடக்கி அமர்ந்தார். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் (தொழுகையை) முடித்ததும், அதை அவரிடம் கண்டித்தார்கள். அதற்கு அம்மனிதர், "நீங்களும் அவ்வாறு செய்கிறீர்களே!" என்று கூறினார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி), "நான் நோயுற்றிருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

200

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَدَقَةَ بْنِ يَسَارٍ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ حَكِيمٍ، أَنَّهُ رَأَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَرْجِعُ فِي سَجْدَتَيْنِ فِي الصَّلاَةِ عَلَى صُدُورِ قَدَمَيْهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ ذَكَرَ لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ إِنَّهَا لَيْسَتْ سُنَّةَ الصَّلاَةِ وَإِنَّمَا أَفْعَلُ هَذَا مِنْ أَجْلِ أَنِّي أَشْتَكِي.

அல்-முகீரா இப்னு ஹகீம் (அவர்கள்), அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தொழுகையில் இரண்டு ஸஜ்தாக்களுக்கு மத்தியில் தம் பாதங்களின் விரல்கள் குத்திட்டு நிற்க (அதாவது, இக்ஆ எனும் முறையில்) அமர்ந்ததைக் கண்டார்கள். அவர் (தொழுகையை) முடித்ததும், அதை அவரிடம் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இது தொழுகையின் சுன்னா இல்லை. நான் நோயுற்றிருப்பதால் இவ்வாறு செய்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

201

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، كَانَ يَرَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَتَرَبَّعُ فِي الصَّلاَةِ إِذَا جَلَسَ قَالَ فَفَعَلْتُهُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ حَدِيثُ السِّنِّ فَنَهَانِي عَبْدُ اللَّهِ وَقَالَ إِنَّمَا سُنَّةُ الصَّلاَةِ أَنْ تَنْصِبَ رِجْلَكَ الْيُمْنَى وَتَثْنِيَ رِجْلَكَ الْيُسْرَى . فَقُلْتُ لَهُ فَإِنَّكَ تَفْعَلُ ذَلِكَ . فَقَالَ إِنَّ رِجْلَىَّ لاَ تَحْمِلاَنِّي .

அப்துல்லாஹ் பின் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் தொழுகையில் அமரும்போது சம்மணமிட்டு அமர்வதை நான் கண்டேன். ஆகவே, நானும் அவ்வாறே செய்தேன். அப்போது நான் சிறு வயதுடையவனாக இருந்தேன்.
அப்துல்லாஹ் (பின் உமர்) அவர்கள் என்னைத் தடுத்துவிட்டு, "வலது காலை நட்டு வைப்பதும், இடது காலை மடக்கி வைப்பதுமே தொழுகையின் வழிமுறையாகும் (சுன்னத்)" என்று கூறினார்கள்.
அதற்கு நான் அவரிடம், "நீங்களும் அவ்வாறு செய்கிறீர்களே!" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "என் கால்கள் (அந்த நிலையில்) என்னைத் தாங்குவதில்லை (என்னால் அவ்வாறு அமர முடிவதில்லை)" என்று கூறினார்கள்.

202

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَرَاهُمُ الْجُلُوسَ فِي التَّشَهُّدِ فَنَصَبَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى وَثَنَى رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَجَلَسَ عَلَى وَرِكِهِ الأَيْسَرِ وَلَمْ يَجْلِسْ عَلَى قَدَمِهِ ثُمَّ قَالَ أَرَانِي هَذَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَحَدَّثَنِي أَنَّ أَبَاهُ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் தஷஹ்ஹுதில் எப்படி அமருவது என்று (மக்களுக்குக்) காட்டினார்கள். அவர்கள் தங்கள் வலது காலைச் செங்குத்தாக நிறுத்தி, தங்கள் இடது காலை மடக்கி, தங்கள் பாதத்தின் மீது அமராமல் தங்கள் இடது புட்டத்தின் மீது அமர்ந்தார்கள். பிறகு அவர்கள், "அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் அவர்கள் எனக்கு இதை (இவ்வாறு) காட்டினார்கள்; மேலும் அவர்களின் தந்தை (அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர்) இவ்வாறு செய்வார்கள் என்று எனக்கு அறிவித்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

203

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدٍ الْقَارِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يُعَلِّمُ النَّاسَ التَّشَهُّدَ يَقُولُ قُولُوا التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ الزَّاكِيَاتُ لِلَّهِ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அப்துல் காரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் மிம்பரிலிருந்து மக்களுக்கு தஷஹ்ஹுதை கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, (பின்வருமாறு) கூறக் கேட்டேன்: "கூறுங்கள்: அனைத்து முகமன்களும் (வாழ்த்துக்களும், மரியாதைகளும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. அனைத்து தூய்மையான வணக்கங்களும் (மற்றும் நற்செயல்களும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. அனைத்து நல்ல வார்த்தைகளும் (மற்றும்) ஸலவாத்துகளும் (பிரார்த்தனைகளும், துஆக்களும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. நபியே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனுடைய பரக்கத்துகளும் (அபிவிருத்திகளும்) உண்டாவதாக. எங்கள் மீதும், ஸாலிஹீன்களான (நற்குணமுள்ள) அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன். மேலும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அவனுடைய அடிமையும் அவனுடைய தூதரும் ஆவார்கள் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன்."

204

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَتَشَهَّدُ فَيَقُولُ بِاسْمِ اللَّهِ التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ الزَّاكِيَاتُ لِلَّهِ السَّلاَمُ عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ شَهِدْتُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ شَهِدْتُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. يَقُولُ هَذَا فِي الرَّكْعَتَيْنِ الأُولَيَيْنِ وَيَدْعُو إِذَا قَضَى تَشَهُّدَهُ بِمَا بَدَا لَهُ فَإِذَا جَلَسَ فِي آخِرِ صَلاَتِهِ تَشَهَّدَ كَذَلِكَ أَيْضًا إِلاَّ أَنَّهُ يُقَدِّمُ التَّشَهُّدَ ثُمَّ يَدْعُو بِمَا بَدَا لَهُ فَإِذَا قَضَى تَشَهُّدَهُ وَأَرَادَ أَنْ يُسَلِّمَ قَالَ السَّلاَمُ عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ عَنْ يَمِينِهِ ثُمَّ يَرُدُّ عَلَى الإِمَامِ فَإِنْ سَلَّمَ عَلَيْهِ أَحَدٌ عَنْ يَسَارِهِ رَدَّ عَلَيْهِ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் தஷஹ்ஹுத் ஓதும்போது பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் பெயரால். காணிக்கைகள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. வணக்கங்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. தூய செயல்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. நபியே! உங்கள் மீது சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் அருளும் அவனது பரக்கத்தும் உண்டாவதாக. எங்கள் மீதும் அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன். முஹம்மத் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறுகிறேன்."

இதை அவர்கள் முதல் இரண்டு ரக்அத்களில் கூறுவார்கள். தஷஹ்ஹுத் முடிந்ததும், தங்களுக்குத் தோன்றும் துஆவை அவர்கள் கேட்பார்கள். தொழுகையின் இறுதியில் அவர்கள் அமரும்போது, இதே முறையில்தான் தஷஹ்ஹுத் ஓதுவார்கள். ஆனால் தஷஹ்ஹுத்தை முற்படுத்தி, பிறகு தங்களுக்குத் தோன்றும் துஆவைக் கேட்பார்கள்.

அவர் தஷஹ்ஹுத்தை முடித்து, சலாம் கொடுக்க நாடியபோது, "நபியே! உங்கள் மீது சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் அருளும் அவனது பரக்கத்தும் உண்டாவதாக. எங்கள் மீதும் அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்" என்று தனது வலதுபுறம் கூறுவார்கள். பிறகு இமாமுக்கு (சலாம்) பதில் கூறுவார்கள். யாரேனும் தங்கள் இடதுபுறத்திலிருந்து சலாம் கூறினால், அவருக்கும் பதில் கூறுவார்கள்.

205

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ إِذَا تَشَهَّدَتِ التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ الزَّاكِيَاتُ لِلَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ . السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ . السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் தஷஹ்ஹுதில் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்: "எல்லாவிதமான வாழ்த்துக்களும், நல்ல விஷயங்களும் (அதாவது, நல்ல வார்த்தைகளும்), தொழுகைகளும், தூய்மையான விஷயங்களும் (அதாவது, தூய்மையான செயல்களும், வளர்ச்சிகளும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்றும், அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை என்றும், நிச்சயமாக முஹம்மது அவர்கள் அவனுடைய அடிமையும் தூதருமாவார்கள் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன். நபியே, உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனுடைய பரக்கத்துகளும் உண்டாவதாக. எங்கள் மீதும், அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக."

206

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الأَنْصَارِيِّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تَقُولُ إِذَا تَشَهَّدَتِ التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ الزَّاكِيَاتُ لِلَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் தஷஹ்ஹுதில் (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:

"வாழ்த்துக்களும், நல்ல வார்த்தைகளும் (மற்றும் தூய்மையான விஷயங்களும்), பிரார்த்தனைகளும், தூய்மையான செயல்களும் (மற்றும் வளர்ச்சியுறும் நன்மைகளும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்றும், அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன். மேலும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியாரும் அவனுடைய தூதருமாவார்கள் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன். நபியே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனுடைய பரக்கத்துகளும் உண்டாவதாக. எங்கள் மீதும், அல்லாஹ்வின் ஸாலிஹீன்களான அடியார்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக."

207

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ وَنَافِعًا مَوْلَى ابْنِ عُمَرَ عَنْ رَجُلٍ، دَخَلَ مَعَ الإِمَامِ فِي الصَّلاَةِ وَقَدْ سَبَقَهُ الإِمَامُ بِرَكْعَةٍ أَيَتَشَهَّدُ مَعَهُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ وَالأَرْبَعِ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ لَهُ وِتْرًا فَقَالاَ لِيَتَشَهَّدْ مَعَهُ . قَالَ مَالِكٌ وَهُوَ الأَمْرُ عِنْدَنَا .

மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடமும், இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான நாஃபி அவர்களிடமும், ஓர் இமாம் ஒரு ரக்அத்தை (ஏற்கனவே) முடித்த நிலையில் அவருடன் வந்து சேரும் ஒருவர், அந்த இமாமுடன் இரண்டாவது மற்றும் நான்காவது ரக்அத்துகளில் – அவை (அவருக்கு) ஒற்றைப்படையான (ரக்அத்)களாக இருந்தாலும் – தஷஹ்ஹுத் ஓத வேண்டுமா? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவர் அவருடன் தஷஹ்ஹுத் ஓத வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள், "அதுவே எங்களிடம் உள்ள நிலைப்பாடு" என்று கூறினார்கள்.

208

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَلْقَمَةَ، عَنْ مَلِيحِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ السَّعْدِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ وَيَخْفِضُهُ قَبْلَ الإِمَامِ فَإِنَّمَا نَاصِيَتُهُ بِيَدِ شَيْطَانٍ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இமாமுக்கு முன்பாக (தொழுகையின் அசைவுகளில்) தனது தலையை உயர்த்தி பின்னர் தாழ்த்துபவரின் நெற்றிமுடி ஒரு ஷைத்தானின் கையில் இருக்கிறது."

209

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَمِيمَةَ السَّخْتِيَانِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم انْصَرَفَ مِنَ اثْنَتَيْنِ فَقَالَ لَهُ ذُو الْيَدَيْنِ أَقَصُرَتِ الصَّلاَةُ أَمْ نَسِيتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَصَدَقَ ذُو الْيَدَيْنِ ‏.‏ فَقَالَ النَّاسُ نَعَمْ ‏.‏ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ أُخْرَيَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ ثُمَّ كَبَّرَ فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ كَبَّرَ فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்களுக்குப் பிறகு (தொழுகையை முடித்துத்) திரும்பினார்கள். அப்போது துல்யதைன் (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தொழுகை குறைக்கப்பட்டுவிட்டதா? அல்லது தாங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா?" என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "துல்யதைன் உண்மை கூறுகிறாரா?" என்று கேட்டார்கள். மக்கள், "ஆம்" என்று கூறினார்கள். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து நின்று மற்ற இரண்டு ரக்அத்களையும் தொழுதுவிட்டு, பின்னர் சலாம் கொடுத்தார்கள். பிறகு அவர்கள் "அல்லாஹு அக்பர்" என்று கூறி, தங்களின் வழக்கமான ஸஜ்தாவைப் போன்று அல்லது அதைவிட நீண்ட ஸஜ்தா செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் (தலையை) உயர்த்தினார்கள்; பின்னர் "அல்லாஹு அக்பர்" என்று கூறி, தங்களின் வழக்கமான ஸஜ்தாவைப் போன்று அல்லது அதைவிட நீண்ட ஸஜ்தா செய்து, பிறகு (தலையை) உயர்த்தினார்கள்.

210

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، مَوْلَى ابْنِ أَبِي أَحْمَدَ أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلاَةَ الْعَصْرِ فَسَلَّمَ فِي رَكْعَتَيْنِ فَقَامَ ذُو الْيَدَيْنِ فَقَالَ أَقَصُرَتِ الصَّلاَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْ نَسِيتَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " كُلُّ ذَلِكَ لَمْ يَكُنْ " . فَقَالَ قَدْ كَانَ بَعْضُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى النَّاسِ فَقَالَ " أَصَدَقَ ذُو الْيَدَيْنِ " . فَقَالُوا نَعَمْ . فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَتَمَّ مَا بَقِيَ مِنَ الصَّلاَةِ ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ التَّسْلِيمِ وَهُوَ جَالِسٌ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அஸ்ர் தொழுகையைத் தொழுதார்கள். (அதில்) இரண்டு ரக்அத்களிலேயே ஸலாம் கொடுத்துவிட்டார்கள். உடனே துல் யதைன் (ரலி) எழுந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தொழுகை சுருக்கப்பட்டுவிட்டதா? அல்லது தாங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இவை எதுவுமே நடக்கவில்லை' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், 'நிச்சயமாக அவற்றில் ஒன்று நடந்துள்ளது அல்லாஹ்வின் தூதரே!' என்றார். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களை முன்னோக்கி, 'துல் யதைன் (கூறுவது) உண்மைதானா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்றார்கள். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து, தொழுகையில் எஞ்சியதைப் பூர்த்தி செய்தார்கள். பிறகு ஸலாம் கொடுத்த பின், அமர்ந்தபடியே இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்தார்கள்."

211

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَكَعَ رَكْعَتَيْنِ مِنْ إِحْدَى صَلاَتَىِ النَّهَارِ - الظُّهْرِ أَوِ الْعَصْرِ - فَسَلَّمَ مِنَ اثْنَتَيْنِ فَقَالَ لَهُ ذُو الشِّمَالَيْنِ أَقَصُرَتِ الصَّلاَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْ نَسِيتَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَا قَصُرَتِ الصَّلاَةُ وَمَا نَسِيتُ " . فَقَالَ ذُو الشِّمَالَيْنِ قَدْ كَانَ بَعْضُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى النَّاسِ فَقَالَ " أَصَدَقَ ذُو الْيَدَيْنِ " . فَقَالُوا نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَأَتَمَّ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا بَقِيَ مِنَ الصَّلاَةِ ثُمَّ سَلَّمَ .

அபூபக்ர் இப்னு சுலைமான் இப்னு அபீ ஹத்மா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பகல் நேரத் தொழுகைகளில் ஒன்றான ளுஹர் அல்லது அஸ்ர் தொழுகையில் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதுவிட்டு, (முழுமையாக்காமல்) அதிலேயே சலாம் கொடுத்தார்கள் என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியது. அப்போது துஷ்ஷுமாலைய்ன் (என்ற நபித்தோழர்) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தொழுகை (ரக்அத்துகள்) குறைக்கப்பட்டதா? அல்லது தாங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'தொழுகை குறைக்கப்படவும் இல்லை; நான் மறக்கவும் இல்லை' என்று கூறினார்கள். அதற்கு துஷ்ஷுமாலைய்ன் (மீண்டும்), 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்' என்று கூறினார்கள். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களை நோக்கி, 'துல் யதைன் (கூறியது) உண்மையா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு மக்கள், 'ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே' என்று கூறினார்கள். எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் மீதமிருந்த (இரண்டு) ரக்அத்துகளை நிறைவு செய்துவிட்டு, பிறகு சலாம் கொடுத்தார்கள்.'

212

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، مِثْلَ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ كُلُّ سَهْوٍ كَانَ نُقْصَانًا مِنَ الصَّلاَةِ فَإِنَّ سُجُودَهُ قَبْلَ السَّلاَمِ وَكُلُّ سَهْوٍ كَانَ زِيَادَةً فِي الصَّلاَةِ فَإِنَّ سُجُودَهُ بَعْدَ السَّلاَمِ .

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகையில் குறைவை ஏற்படுத்தும் ஒவ்வொரு மறதிக்கும் (அல்லது பிழைக்கும்), அதற்கான ஸஜ்தா (மறதிக்கான சிரம் பணிதல்) ஸலாமுக்கு முன் வரும்; மேலும் தொழுகையில் கூடுதலை ஏற்படுத்தும் ஒவ்வொரு மறதிக்கும் (அல்லது பிழைக்கும்), அதற்கான ஸஜ்தா ஸலாமுக்குப் பின் வரும்."

213

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلاَتِهِ فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى أَثَلاَثًا أَمْ أَرْبَعًا فَلْيُصَلِّ رَكْعَةً وَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ قَبْلَ التَّسْلِيمِ فَإِنْ كَانَتِ الرَّكْعَةُ الَّتِي صَلَّى خَامِسَةً شَفَعَهَا بِهَاتَيْنِ السَّجْدَتَيْنِ وَإِنْ كَانَتْ رَابِعَةً فَالسَّجْدَتَانِ تَرْغِيمٌ لِلشَّيْطَانِ .

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உங்களில் ஒருவருக்குத் தொழுகையில் சந்தேகம் ஏற்பட்டு, தாம் மூன்று ரக்அத்கள் தொழுதோமா அல்லது நான்கு ரக்அத்கள் தொழுதோமா என்று அவருக்குத் தெரியாவிட்டால், அவர் (குறைந்த எண்ணிக்கையை ஊகித்து) ஒரு ரக்அத் தொழட்டும்; (பிறகு) சலாம் கொடுப்பதற்கு முன் அமர்ந்த நிலையில் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்யட்டும். அவர் தொழுத (அந்த) ரக்அத் ஐந்தாவதாக இருந்தால், அவ்விரு ஸஜ்தாக்களும் அதனை (அவரது தொழுகையைச் சரிசெய்து, நான்கு ரக்அத்களாக) இரட்டைப்படையாக்கிவிடும். அது நான்காவதாக இருந்தால், அவ்விரு ஸஜ்தாக்களும் ஷைத்தானை இழிவுபடுத்துவனவாக அமையும்."

214

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلاَتِهِ فَلْيَتَوَخَّ الَّذِي يَظُنُّ أَنَّهُ نَسِيَ مِنْ صَلاَتِهِ فَلْيُصَلِّهِ ثُمَّ لِيَسْجُدْ سَجْدَتَىِ السَّهْوِ وَهُوَ جَالِسٌ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தமது தொழுகையில் சந்தேகம் கொண்டால், எதை மறந்ததாக அவர் உறுதியாகக் கருதுகிறாரோ (அதாவது, தனது உறுதியான எண்ணத்தின்படி), அதை (சரியானது என) தேர்ந்தெடுத்து, அதை நிறைவேற்றட்டும். பிறகு அமர்ந்த நிலையிலேயே மறதிக்கான இரண்டு ஸஜ்தாக்களைச் செய்யட்டும்."

215

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَفِيفِ بْنِ عَمْرٍو السَّهْمِيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ وَكَعْبَ الأَحْبَارِ عَنِ الَّذِي، يَشُكُّ فِي صَلاَتِهِ فَلاَ يَدْرِي كَمْ صَلَّى أَثَلاَثًا أَمْ أَرْبَعًا فَكِلاَهُمَا قَالَ لِيُصَلِّيَ رَكْعَةً أُخْرَى ثُمَّ لِيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ .

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்களையும் கஅப் அல்-அஹ்பார் அவர்களையும், தமது தொழுகையில் சந்தேகம் கொண்டு, அவர் மூன்று ரக்அத்கள் தொழுதாரா அல்லது நான்கு ரக்அத்கள் தொழுதாரா என்று அறியாத ஒருவரைப் பற்றிக் கேட்டேன். இருவரும் (அதற்கு), ‘அவர் மற்றொரு ரக்அத் தொழ வேண்டும் (அதாவது, நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவதாகக் கருதி நிறைவு செய்ய வேண்டும்); பின்னர்

அமர்ந்த நிலையில் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்ய வேண்டும்’ என்று கூறினார்கள்.

216

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا سُئِلَ عَنِ النِّسْيَانِ، فِي الصَّلاَةِ قَالَ لِيَتَوَخَّ أَحَدُكُمُ الَّذِي يَظُنُّ أَنَّهُ نَسِيَ مِنْ صَلاَتِهِ فَلْيُصَلِّهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம், தொழுகையில் ஏற்படும் மறதியைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தனது தொழுகையில் எதை மறந்துவிட்டதாகத் தனது உறுதியான எண்ணம் உள்ளதோ (அதாவது, தனது சிறந்த கணிப்பின்படி எதை விட்டாரோ), அதைத் தொழுதுகொள்ளட்டும்."

217

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ، أَنَّهُ قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ قَامَ فَلَمْ يَجْلِسْ فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ فَلَمَّا قَضَى صَلاَتَهُ وَنَظَرْنَا تَسْلِيمَهُ كَبَّرَ ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ قَبْلَ التَّسْلِيمِ ثُمَّ سَلَّمَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு புஹைனா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுடன் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்; பின்னர் உட்காராமல் (முதல் அத்தஹிய்யாத்துக்காக) எழுந்து நின்றார்கள். மக்களும் அவர்களுடன் எழுந்து நின்றார்கள். அவர்கள் தொழுகையை முடித்து, நாங்கள் அவர்கள் தஸ்லீம் கூறுவதை எதிர்பார்த்திருந்தபோது, அவர்கள் ‘அல்லாஹு அக்பர்’ என்று கூறி, தஸ்லீம் கூறுவதற்கு முன்னரே உட்கார்ந்த நிலையில் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்தார்கள். பின்னர் தஸ்லீம் கூறினார்கள்.”

218

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ هُرْمُزَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ، أَنَّهُ قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الظُّهْرَ فَقَامَ فِي اثْنَتَيْنِ وَلَمْ يَجْلِسْ فِيهِمَا فَلَمَّا قَضَى صَلاَتَهُ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு புஹைனா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு லுஹர் தொழுகை

நடத்தினார்கள். அப்போது அவர்கள் இரண்டு (ரக்அத்களுக்குப் பிறகு முதல் அத்தஹிய்யாத்துக்காக) உட்காராமல் எழுந்து நின்றார்கள். அவர்கள் தொழுகையை முடித்தபோது இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்தார்கள்; அதன்பிறகு ஸலாம் கூறினார்கள்.''

219

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ أَهْدَى أَبُو جَهْمِ بْنُ حُذَيْفَةَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَمِيصَةً شَامِيَّةً لَهَا عَلَمٌ فَشَهِدَ فِيهَا الصَّلاَةَ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ ‏"‏ رُدِّي هَذِهِ الْخَمِيصَةَ إِلَى أَبِي جَهْمٍ فَإِنِّي نَظَرْتُ إِلَى عَلَمِهَا فِي الصَّلاَةِ فَكَادَ يَفْتِنُنِي ‏"‏ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அபூ ஜஹ்ம் இப்னு ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஷாமிய்யா வகை (வடிவங்கள் கொண்ட) ஒரு கமீஸா ஆடையை அன்பளிப்பாக அளித்தார்கள். மேலும் அவர்கள் (ஸல்) அதில் தொழுதார்கள். அவர்கள் (ஸல்) (தொழுகையை) முடித்தபோது, அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், 'இந்த கமீஸா ஆடையை அபூ ஜஹ்ம் (ரழி) அவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுங்கள். நான் தொழுகையில் அதன் வடிவங்களைப் பார்த்தேன், அவை கிட்டத்தட்ட என் கவனத்தைச் சிதறடித்துவிட்டன.'"

220

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَبِسَ خَمِيصَةً شَامِيَّةً لَهَا عَلَمٌ ثُمَّ أَعْطَاهَا أَبَا جَهْمٍ وَأَخَذَ مِنْ أَبِي جَهْمٍ أَنْبِجَانِيَّةً لَهُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِمَ فَقَالَ ‏"‏ إِنِّي نَظَرْتُ إِلَى عَلَمِهَا فِي الصَّلاَةِ ‏"‏ ‏.‏

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சிரியாவிலிருந்து வந்த, (அடையாளக் குறியீடுகள் கொண்ட) ஒரு 'கமீஸா' ஆடையை அணிந்திருந்தார்கள். பிறகு அதை அபூ ஜஹ்ம் (ரழி) அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அபூ ஜஹ்ம் (ரழி) அவர்களிடமிருந்த ஒரு 'அன்பிஜானிய்யா' (எனும் சாதாரண, கரடுமுரடான) ஆடையை எடுத்துக்கொண்டார்கள். அபூ ஜஹ்ம் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஏன் (இப்படிச் செய்தீர்கள்)?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(தொழுகையின் போது) நான் அதன் அடையாளக் குறியீட்டைப் பார்த்தேன்" என்று கூறினார்கள்.

221

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ أَبَا طَلْحَةَ الأَنْصَارِيَّ، كَانَ يُصَلِّي فِي حَائِطِهِ فَطَارَ دُبْسِيٌّ فَطَفِقَ يَتَرَدَّدُ يَلْتَمِسُ مَخْرَجًا فَأَعْجَبَهُ ذَلِكَ فَجَعَلَ يُتْبِعُهُ بَصَرَهُ سَاعَةً ثُمَّ رَجَعَ إِلَى صَلاَتِهِ فَإِذَا هُوَ لاَ يَدْرِي كَمْ صَلَّى فَقَالَ لَقَدْ أَصَابَتْنِي فِي مَالِي هَذَا فِتْنَةٌ . فَجَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَذَكَرَ لَهُ الَّذِي أَصَابَهُ فِي حَائِطِهِ مِنَ الْفِتْنَةِ وَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ صَدَقَةٌ لِلَّهِ فَضَعْهُ حَيْثُ شِئْتَ .

அபூ தல்ஹா அல்-அன்சாரீ (ரழி) அவர்கள் அவர்களுடைய தோட்டத்தில் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு காட்டுப் புறா உள்ளே பறந்து வந்தது, மேலும் அது வெளியேறுவதற்கு வழி தேடி இங்கும் அங்கும் பறக்க ஆரம்பித்தது. அந்தக் காட்சி அவர்களைக் கவர்ந்தது (அவரது கவனத்தைத் திருப்பியது), மேலும் அவர்கள் சிறிது நேரம் தங்கள் கண்களால் அந்தப் பறவையைப் பின்தொடர்ந்தார்கள், பின்னர் அவர்கள் தங்கள் தொழுகைக்குத் திரும்பினார்கள், ஆனால் எவ்வளவு தொழுதார்கள் என்பதை அவர்களால் நினைவுகூர முடியவில்லை. அவர்கள் கூறினார்கள், "என்னுடைய இந்தச் சொத்தில் எனக்கு ஒரு சோதனை (அல்லது கவனச்சிதறல்) ஏற்பட்டுவிட்டது." எனவே, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள், மேலும் அவர்களுடைய தோட்டத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சோதனையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள், மேலும், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, இது அல்லாஹ்வுக்காக ஒரு ஸதகா (தர்மம்) ஆகும், எனவே தாங்கள் விரும்பியபடி இதை (தர்மமாக) அமையுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

222

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ رَجُلاً، مِنَ الأَنْصَارِ كَانَ يُصَلِّي فِي حَائِطٍ لَهُ بِالْقُفِّ - وَادٍ مِنْ أَوْدِيَةِ الْمَدِينَةِ - فِي زَمَانِ الثَّمَرِ وَالنَّخْلُ قَدْ ذُلِّلَتْ فَهِيَ مُطَوَّقَةٌ بِثَمَرِهَا فَنَظَرَ

إِلَيْهَا فَأَعْجَبَهُ مَا رَأَى مِنْ ثَمَرِهَا ثُمَّ رَجَعَ إِلَى صَلاَتِهِ فَإِذَا هُوَ لاَ يَدْرِي كَمْ صَلَّى فَقَالَ لَقَدْ أَصَابَتْنِي فِي مَالِي هَذَا فِتْنَةٌ . فَجَاءَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ - وَهُوَ يَوْمَئِذٍ خَلِيفَةٌ - فَذَكَرَ لَهُ ذَلِكَ وَقَالَ هُوَ صَدَقَةٌ فَاجْعَلْهُ فِي سُبُلِ الْخَيْرِ . فَبَاعَهُ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ بِخَمْسِينَ أَلْفًا فَسُمِّيَ ذَلِكَ الْمَالُ الْخَمْسِينَ .

அப்துல்லாஹ் பின் அபீ பக்ர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அன்சாரிகளில் ஒருவர், பேரீச்சம்பழக் காலத்தில் மதீனாவின் பள்ளத்தாக்குகளில் ஒன்றான 'அல்-குஃப்' என்ற இடத்தில் உள்ள தமது தோட்டத்தில் தொழுது கொண்டிருந்தார். அப்போது பேரீச்ச மரங்கள் (பழங்களின் பாரத்தால்) தாழ்ந்து (அல்லது பறிப்பதற்கு எளிதாக்கப்பட்டு), பழக்குலைகளால் சூழப்பட்டிருந்தன. அவர் அவற்றை நோக்கினார்; அப்பழங்களைக் கண்டது அவருக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. பிறகு அவர் தமது தொழுகைக்குத் திரும்பினார். ஆனால் அவர் எவ்வளவு தொழுதார் என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. உடனே அவர், "எனது இந்தச் சொத்தில் எனக்கு ஒரு சோதனை ஏற்பட்டுவிட்டது" என்று கூறினார்.

எனவே அவர், அப்போது கலீஃபாவாக இருந்த உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரலி) அவர்களிடம் சென்று, அதை அவர்களிடம் குறிப்பிட்டு, "இது ஸதகா (தர்மம்). எனவே இதை நல்வழிகளில் செலவிடுங்கள்" என்று கூறினார். உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள் அதை ஐம்பதாயிரத்திற்கு விற்றார்கள். அதனால் அந்தச் சொத்து 'ஐம்பது' என்று அழைக்கப்பட்டது.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

4. كتاب السهو

முவத்தா மாலிக்

4. தொழுகையில் மறதி

223

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ يُصَلِّي جَاءَهُ الشَّيْطَانُ فَلَبَسَ عَلَيْهِ حَتَّى لاَ يَدْرِي كَمْ صَلَّى فَإِذَا وَجَدَ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தொழுகையில் நின்றால், ஷைத்தான் அவரிடம் வந்து, அவர் எவ்வளவு தொழுதார் என்று அவருக்கே தெரியாத நிலை ஏற்படும் வரை அவருக்குச் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறான். உங்களில் ஒருவர் அத்தகைய நிலையை உணர்ந்தால், அவர் அமர்ந்த நிலையில் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்யட்டும்."

224

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنِّي لأَنْسَى أَوْ أُنَسَّى لأَسُنَّ .

மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் (உம்மத்திற்காக ஒரு) சுன்னாவை நிலைநாட்டுவதற்காக மறக்கிறேன் அல்லது நான் மறக்கடிக்கப்படுகிறேன்."

225

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ فَقَالَ إِنِّي أَهِمُ فِي صَلاَتِي فَيَكْثُرُ ذَلِكَ عَلَىَّ . فَقَالَ الْقَاسِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ امْضِ فِي صَلاَتِكَ فَإِنَّهُ لَنْ يَذْهَبَ عَنْكَ حَتَّى تَنْصَرِفَ

وَأَنْتَ تَقُولُ مَا أَتْمَمْتُ صَلَاتِي.

ஒரு மனிதர் அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களிடம், "தொழுகையில் எனக்கு மனக்குழப்பம் (அல்லது சந்தேகம்) ஏற்படுகிறது. மேலும் இது எனக்கு அதிகமாக நிகழ்கிறது" என்று கேட்டார்.
அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் தொழுகையைத் தொடருங்கள். ஏனெனில், 'நான் எனது தொழுகையைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை' என்று நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டே (தொழுகையிலிருந்து) திரும்பும் வரை அது (இந்த மனக்குழப்பம்) உங்களை விட்டு நீங்காது."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

5. كتاب الجمعة

முவத்தா மாலிக்

5. ஜுமுஆ

226

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَيٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنِ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الأُولَى فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً فَإِذَا خَرَجَ الإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلاَئِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜுமுஆ நாளன்று ஒருவர் பெருந்துடக்கிற்காக குஸ்ல் செய்து, பின்னர் முதல் நேரத்தில் (பள்ளிக்குச்) சென்றால், அவர் ஓர் ஒட்டகத்தை குர்பானி கொடுத்தவரைப் போன்றவராவார். அவர் இரண்டாம் நேரத்தில் சென்றால், அவர் ஒரு மாட்டை குர்பானி கொடுத்தவரைப் போன்றவராவார். அவர் மூன்றாம் நேரத்தில் சென்றால், அவர் கொம்புள்ள ஆட்டை குர்பானி கொடுத்தவரைப் போன்றவராவார். அவர் நான்காம் நேரத்தில் சென்றால், அவர் ஒரு கோழியை குர்பானி கொடுத்தவரைப் போன்றவராவார். அவர் ஐந்தாம் நேரத்தில் சென்றால், அவர் ஒரு முட்டையை குர்பானி கொடுத்தவரைப் போன்றவராவார். இமாம் (உரையாற்ற) வெளியே வரும்போது, வானவர்கள் (அல்லாஹ்வின்) திக்ரைச் செவியேற்க வந்து விடுகிறார்கள்."

227

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ كَغُسْلِ الْجَنَابَةِ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "ஜும்ஆ நாளன்று, பருவமடைந்த ஒவ்வொரு ஆணுக்கும், ஜனாபத் குளிப்பைப் போன்று குளிப்பது கடமையாகும் (வாஜிப்)."

228

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ قَالَ دَخَلَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْمَسْجِدَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَعُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَخْطُبُ فَقَالَ عُمَرُ أَيَّةُ سَاعَةٍ هَذِهِ فَقَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ انْقَلَبْتُ مِنَ السُّوقِ فَسَمِعْتُ النِّدَاءَ فَمَا زِدْتُ عَلَى أَنْ تَوَضَّأْتُ ‏.‏ فَقَالَ عُمَرُ وَالْوُضُوءَ أَيْضًا وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَأْمُرُ بِالْغُسْلِ ‏.‏

ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் ஜுமுஆ நாளன்று பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தார். அப்போது உமர் இப்னு அல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் குத்பா நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள். உமர் (ரலி) அவர்கள், 'இது என்ன நேரம்?' (இவ்வளவு தாமதமாக வருகிறீர்களே?) என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே! நான் சந்தையிலிருந்து திரும்பியபோது பாங்கொலியைக் கேட்டேன்; அதனால் நான் உளூ மட்டும் செய்தேன்' என்றார். அதற்கு உமர் (ரலி) அவர்கள், 'உளூ மட்டுமா? அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குஸ்ல் செய்யும்படி கட்டளையிடுவது வழக்கம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே!' என்று கூறினார்கள்."

229

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ ‏.‏

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஜுமுஆ நாளில் குஸ்ல் செய்வது பருவமடைந்த ஒவ்வொருவர் மீதும் (அதாவது, பருவ வயதை அடைந்த ஆண்களுக்கு) கடமையாகும்.'

230

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْجُمُعَةَ فَلْيَغْتَسِلْ .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஜும்ஆவிற்கு (ஜும்ஆ தொழுகைக்காக) வந்தால், அவர் குளித்துக்கொள்ளட்டும்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

231

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ أَنْصِتْ وَالإِمَامُ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَدْ لَغَوْتَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜும்ஆ நாளில் இமாம் குத்பா நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் போது, உங்கள் தோழரிடம் 'மௌனமாக இருங்கள்' என்று நீர் கூறினால், நிச்சயமாக நீர் வீணான காரியத்தைச் செய்தவராவீர் (அதன் மூலம் ஜும்ஆவின் முழு நன்மையையும் இழந்தவராவீர்)."

232

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ ثَعْلَبَةَ بْنِ أَبِي مَالِكٍ الْقُرَظِيِّ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُمْ، كَانُوا فِي زَمَانِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ يُصَلُّونَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَخْرُجَ عُمَرُ فَإِذَا خَرَجَ عُمَرُ وَجَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَأَذَّنَ الْمُؤَذِّنُونَ - قَالَ ثَعْلَبَةُ - جَلَسْنَا نَتَحَدَّثُ فَإِذَا سَكَتَ الْمُؤَذِّنُونَ وَقَامَ عُمَرُ يَخْطُبُ أَنْصَتْنَا فَلَمْ يَتَكَلَّمْ مِنَّا أَحَدٌ . قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَخُرُوجُ الإِمَامِ يَقْطَعُ الصَّلاَةَ وَكَلاَمُهُ يَقْطَعُ الْكَلاَمَ .

தஃலபா இப்னு அபீ மாலிக் அல் குராதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "உமர் இப்னு அல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில், ஜுமுஆ நாளில் உமர் (ரழி) (மிம்பருக்கு) வெளியே வரும் வரை அவர்கள் (மக்கள் சுன்னத் அல்லது நஃபில்) தொழுதுகொண்டிருப்பார்கள். உமர் (ரழி) வெளியே வந்து மிம்பரில் அமர்ந்து, முஅத்தின்கள் (ஜுமுஆவுக்கான இரண்டாம்) அதான் சொல்லும்போது, நாங்கள் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருப்போம். பின்னர் முஅத்தின்கள் மௌனமாகி, உமர் (ரழி) குத்பா நிகழ்த்த நின்றதும், நாங்கள் மௌனமாகி விடுவோம்; எங்களில் யாரும் பேச மாட்டார்கள்."

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இமாம் வெளியே வருவது (நஃபில்) தொழுகையை நிறுத்துகிறது; மேலும் அவர் (குத்பா) பேசுவது (மற்ற) உரையாடலை நிறுத்துகிறது."

233

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ مَالِكِ بْنِ أَبِي عَامِرٍ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، كَانَ يَقُولُ فِي خُطْبَتِهِ قَلَّمَا يَدَعُ ذَلِكَ إِذَا خَطَبَ إِذَا قَامَ الإِمَامُ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَاسْتَمِعُوا وَأَنْصِتُوا فَإِنَّ لِلْمُنْصِتِ الَّذِي لاَ يَسْمَعُ مِنَ الْحَظِّ مِثْلَ مَا لِلْمُنْصِتِ السَّامِعِ فَإِذَا قَامَتِ الصَّلاَةُ فَاعْدِلُوا الصُّفُوفَ وَحَاذُوا بِالْمَنَاكِبِ فَإِنَّ اعْتِدَالَ الصُّفُوفِ مِنْ تَمَامِ الصَّلاَةِ ثُمَّ لاَ يُكَبِّرُ حَتَّى يَأْتِيَهُ رِجَالٌ قَدْ وَكَّلَهُمْ بِتَسْوِيَةِ الصُّفُوفِ فَيُخْبِرُونَهُ أَنْ قَدِ اسْتَوَتْ فَيُكَبِّرُ .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் குத்பாக்களில் (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்; அவர்கள் குத்பா நிகழ்த்தும்போது இதை விடுவது அரிது:

"ஜுமுஆ நாளில் இமாம் குத்பா நிகழ்த்த நின்றால், செவிமடுங்கள்; மௌனமாயிருங்கள். ஏனெனில், (குத்பா) காதில் விழாத நிலையிலும் மௌனமாக இருப்பவருக்கு, (குத்பாவை) செவிமடுத்துக் கேட்பவருக்குச் சமமான (நற்)பங்கு உண்டு. மேலும் தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்பட்டால், உங்கள் வரிசைகளை நேராக்குங்கள்; உங்கள் தோள்களை ஒன்றோடொன்று சேர்த்து நில்லுங்கள். ஏனெனில் வரிசைகளை நேராக்குவது தொழுகையின் பூரணத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாகும்."

பின்னர், வரிசைகளை நேராக்கும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த ஆண்கள் வந்து அவரிடம் வரிசைகள் நேராகிவிட்டன என்று கூறும் வரை அவர்கள் தக்பீர் கூறமாட்டார்கள். அதன் பிறகு அவர்கள் தக்பீர் கூறுவார்கள்.

234

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، رَأَى رَجُلَيْنِ يَتَحَدَّثَانِ وَالإِمَامُ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَحَصَبَهُمَا أَنِ اصْمُتَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஜுமுஆ நாளில் இமாம் குத்பா நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தபோது இரண்டு ஆண்கள் பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டார்கள். உடனே, 'அமைதியாக இருங்கள்!' என்று (அவர்களுக்குக் கட்டளையிடும் விதமாக) அவர்கள் மீது சிறு கற்களை எறிந்தார்கள்.

235

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، عَطَسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالإِمَامُ يَخْطُبُ فَشَمَّتَهُ إِنْسَانٌ إِلَى جَنْبِهِ فَسَأَلَ عَنْ ذَلِكَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ فَنَهَاهُ عَنْ ذَلِكَ وَقَالَ لاَ تَعُدْ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: ஜுமுஆ நாளன்று இமாம் குத்பா நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு மனிதர் தும்மினார். அவருக்குப் பக்கத்திலிருந்த ஒருவர் அவருக்கு (தும்மலுக்குரிய) பதிலளித்தார். பிறகு (பதிலளித்த) அவர் இது குறித்து ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்டார். அதற்கு ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள், அவ்வாறு செய்வதைத் தடுத்தார்கள். மேலும், "மீண்டும் இவ்வாறு செய்யாதே" என்று கூறினார்கள்.

236

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الْكَلاَمِ، يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذَا نَزَلَ الإِمَامُ عَنِ الْمِنْبَرِ، قَبْلَ أَنْ يُكَبِّرَ، . فَقَالَ ابْنُ شِهَابٍ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ .

ஜுமுஆ நாளில் இமாம் மிம்பரிலிருந்து இறங்கிய பிறகு, தக்பீர் கூறுவதற்கு முன்பு பேசுவதைப் பற்றி மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

237

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ أَدْرَكَ مِنْ صَلاَةِ الْجُمُعَةِ رَكْعَةً فَلْيُصَلِّ إِلَيْهَا أُخْرَى . قَالَ ابْنُ شِهَابٍ وَهِيَ السُّنَّةُ . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ أَدْرَكْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصَّلاَةِ رَكْعَةً فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلاَةَ . قَالَ مَالِكٌ فِي الَّذِي يُصِيبُهُ زِحَامٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَيَرْكَعُ وَلاَ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَسْجُدَ حَتَّى يَقُومَ الإِمَامُ أَوْ يَفْرُغَ الإِمَامُ مِنْ صَلاَتِهِ إِنَّهُ إِنْ قَدَرَ عَلَى أَنْ يَسْجُدَ إِنْ كَانَ قَدْ رَكَعَ فَلْيَسْجُدْ إِذَا قَامَ النَّاسُ وَإِنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يَسْجُدَ حَتَّى يَفْرُغَ الإِمَامُ مِنْ صَلاَتِهِ فَإِنَّهُ أَحَبُّ إِلَىَّ أَنْ يَبْتَدِئَ صَلاَتَهُ ظُهْرًا أَرْبَعًا .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒருவர் ஜும்ஆ தொழுகையின் ஒரு ரக்அத்தை அடைந்தால், அதனுடன் மற்றொரு ரக்அத்தையும் தொழுதுகொள்ளட்டும்." மேலும் இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "அதுதான் சுன்னாவாகும்" என்றும் கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்கள் ஊரிலுள்ள அறிஞர்கள் அவ்வாறு செய்வதை நான் கண்டேன். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'எவரொருவர் தொழுகையின் ஒரு ரக்அத்தை அடைகிறாரோ, அவர் தொழுகையை அடைந்துவிட்டார்' என்று கூறியுள்ளார்கள்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜும்ஆ நாளன்று கூட்ட நெரிசலில் சிக்கி, ருகூஃ செய்த ஒருவர், இமாம் (தொழுகையை முடித்து) எழுந்துவிடுவதற்கோ அல்லது தனது தொழுகையை முடித்துவிடுவதற்கோ முன்பு சஜ்தா செய்ய முடியாமல் போனால், அவர் குறித்து (எனது கருத்து): அவர் சஜ்தா செய்ய முடிந்தால்—ஏற்கனவே ருகூஃ செய்திருந்தால்—மக்கள் (தொழுகை முடிந்ததும்) எழுந்தவுடன் அவர் சஜ்தா செய்யட்டும். இமாம் தொழுகையை முடித்த பிறகும் அவரால் சஜ்தா செய்ய முடியாவிட்டால், அவர் தொழுகையை மீண்டும் ஆரம்பித்து, ளுஹ்ருடைய நான்கு ரக்அத்துகளைத் தொழுவதையே நான் விரும்புகிறேன்."

238

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ، عَزَّ وَجَلَّ { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلاَةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ } فَقَالَ ابْنُ شِهَابٍ كَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَقْرَؤُهَا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلاَةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَامْضُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا السَّعْىُ فِي كِتَابِ اللَّهِ الْعَمَلُ وَالْفِعْلُ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الأَرْضِ } وَقَالَ تَعَالَى { وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى وَهُوَ يَخْشَى } وَقَالَ { ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى } وَقَالَ { إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى } قَالَ مَالِكٌ فَلَيْسَ السَّعْىُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ بِالسَّعْىِ عَلَى الأَقْدَامِ وَلاَ الاِشْتِدَادَ وَإِنَّمَا عَنَى الْعَمَلَ وَالْفِعْلَ .

மாலிக் அவர்கள், இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம் கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ்வின் வார்த்தையான **"யா அய்யுஹல்லதீன ஆமனூ இதா நூதிய லிஸ்ஸலாதி மின் யவ்மில் ஜுமுஅதி ஃபாஸ்அவ் இலா திக்ரில்லாஹ்"** ("நம்பிக்கையாளர்களே! ஜுமுஆ நாளில் தொழுகைக்காக (பாங்கு) அழைக்கப்பட்டால், அல்லாஹ்வின் நினைவின் பால் விரைந்து செல்லுங்கள் (முயற்சி செய்யுங்கள்)" - அல்குர்ஆன் 62:9) என்பது குறித்துக் கேட்டார்கள்.

அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், 'ஜுமுஆ நாளில் தொழுகைக்காக (பாங்கு) அழைக்கப்பட்டால், அல்லாஹ்வின் நினைவின் பால் செல்லுங்கள் (ஃபம்து)' என்று (இவ்வசனத்தை) ஓதுபவர்களாக இருந்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் 'அஸ்-ஸஃயு' (முயற்சி/செயல்) என்பது செயல் மற்றும் செய்கையைக் குறிப்பதாகும். (இதற்கு ஆதாரமாக) பாக்கியமிக்கவனும், உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: **"வ இதா தவல்லா ஸஆ ஃபில் அர்ளி"** ("அவன் (உம்மை விட்டுத்) திரும்பியதும், பூமியில் (கலகம் செய்யவே) முயல்கிறான்" - அல்குர்ஆன் 2:205).

மேலும் உயர்ந்தவனாகிய அவன் கூறுகிறான்: **"வ அம்மான் மன் ஜாஅக யஸ்ஆ வஹுவ யக்ஷா"** ("யார் உம்மிடம் பயபக்தியுடன் முயன்று வருகிறாரோ" - அல்குர்ஆன் 80:8).

மேலும் அவன் கூறினான்: **"சும்ம அத்பர யஸ்ஆ"** ("பிறகு அவன் (சத்தியத்தைப் புறக்கணித்து) முதுகு காட்டிச் சென்றான்; (அதற்கெதிராக) முயற்சியும் செய்தான்" - அல்குர்ஆன் 79:22).

மேலும் அவன் கூறினான்: **"இன்ன ஸஃயகும் லஷத்தா"** ("நிச்சயமாக உங்களுடைய முயற்சி வெவ்வேறானதாகும்" - அல்குர்ஆன் 92:4).

(எனவே) மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆகவே, அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள 'அஸ்-ஸஃயு' (முயற்சி) என்பது கால்களால் ஓடுவதையோ அல்லது (ஓடுவதற்காகக்) கடுமையாகப் பிரயாசைப்படுவதையோ குறிக்காது; மாறாக அது செயல் மற்றும் செய்கையையே குறிக்கிறது."

239

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَكَرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ فِيهِ سَاعَةٌ لاَ يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا إِلاَّ أَعْطَاهُ إِيَّاهُ . وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِيَدِهِ يُقَلِّلُهَا .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜுமுஆ நாளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு கூறினார்கள்: "அதில் ஒரு நேரம் இருக்கிறது; அந்நேரத்தில் ஒரு முஸ்லிமான அடியார் தொழுகையில் நின்றவாறு அல்லாஹ்விடம் எதைக் கேட்டாலும், அதை அல்லாஹ் அவருக்கு வழங்காமல் இருப்பதில்லை." மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்த நேரம் மிகக் குறைவானது என்பதைத் தமது கையால் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهَادِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجْتُ إِلَى الطُّورِ فَلَقِيتُ كَعْبَ الأَحْبَارِ فَجَلَسْتُ مَعَهُ فَحَدَّثَنِي عَنِ التَّوْرَاةِ وَحَدَّثْتُهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَكَانَ فِيمَا حَدَّثْتُهُ أَنْ قُلْتُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَفِيهِ أُهْبِطَ مِنَ الْجَنَّةِ وَفِيهِ تِيبَ عَلَيْهِ وَفِيهِ مَاتَ وَفِيهِ تَقُومُ السَّاعَةُ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ إِلاَّ وَهِيَ مُصِيخَةٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ حِينِ تُصْبِحُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ شَفَقًا مِنَ السَّاعَةِ إِلاَّ الْجِنَّ وَالإِنْسَ وَفِيهِ سَاعَةٌ لاَ يُصَادِفُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ يُصَلِّي يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا إِلاَّ أَعْطَاهُ إِيَّاهُ " . قَالَ كَعْبٌ ذَلِكَ فِي كُلِّ سَنَةٍ يَوْمٌ . فَقُلْتُ بَلْ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ . فَقَرَأَ كَعْبٌ التَّوْرَاةَ فَقَالَ صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم . قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَلَقِيتُ بَصْرَةَ بْنَ أَبِي بَصْرَةَ الْغِفَارِيَّ فَقَالَ مِنْ أَيْنَ أَقْبَلْتَ فَقُلْتُ مِنَ الطُّورِ . فَقَالَ لَوْ أَدْرَكْتُكَ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ إِلَيْهِ مَا خَرَجْتَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ " لاَ تُعْمَلُ الْمَطِيُّ إِلاَّ إِلَى ثَلاَثَةِ مَسَاجِدَ إِلَى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِلَى مَسْجِدِي هَذَا وَإِلَى مَسْجِدِ إِيلْيَاءَ أَوْ بَيْتِ الْمَقْدِسِ " . يَشُكُّ . قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ ثُمَّ لَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَلاَمٍ فَحَدَّثْتُهُ بِمَجْلِسِي مَعَ كَعْبِ الأَحْبَارِ وَمَا حَدَّثْتُهُ بِهِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَقُلْتُ قَالَ كَعْبٌ ذَلِكَ فِي كُلِّ سَنَةٍ يَوْمٌ . قَالَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلاَمٍ كَذَبَ كَعْبٌ . فَقُلْتُ ثُمَّ قَرَأَ كَعْبٌ التَّوْرَاةَ فَقَالَ بَلْ هِيَ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلاَمٍ صَدَقَ كَعْبٌ . ثُمَّ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلاَمٍ قَدْ عَلِمْتُ أَيَّةَ سَاعَةٍ هِيَ . قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَهُ أَخْبِرْنِي بِهَا وَلاَ تَضِنَّ عَلَىَّ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلاَمٍ هِيَ آخِرُ سَاعَةٍ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ . قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ وَكَيْفَ تَكُونُ آخِرُ سَاعَةٍ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لاَ يُصَادِفُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ يُصَلِّي " . وَتِلْكَ السَّاعَةُ سَاعَةٌ لاَ يُصَلَّى فِيهَا فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلاَمٍ أَلَمْ يَقُلْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَنْ جَلَسَ مَجْلِسًا يَنْتَظِرُ الصَّلاَةَ فَهُوَ فِي صَلاَةٍ حَتَّى يُصَلِّيَ " . قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ بَلَى . قَالَ فَهُوَ ذَلِكَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அத்-தூர் (சினாய்) மலைக்குச் சென்றேன். அங்கே கஅப் அல்-அஹ்பார் அவர்களைச் சந்தித்து அவர்களுடன் அமர்ந்தேன். அவர்கள் தவ்ராத் வேதத்திலிருந்து (சில) விஷயங்களை எனக்கு அறிவித்தார்கள்; நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து (சில) விஷயங்களை அவர்களுக்கு அறிவித்தேன். நான் அவர்களுக்கு அறிவித்த விஷயங்களில் ஒன்று:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'சூரியன் உதிக்கும் நாட்களில் மிகச் சிறந்தது ஜும்ஆ நாளாகும். அந்நாளில்தான் ஆதம் (அலை) படைக்கப்பட்டார்கள்; அதிலேயே அவர்கள் சுவனத்திலிருந்து (பூமிக்கு) இறக்கப்பட்டார்கள்; அதிலேயே அவர்களின் பாவமன்னிப்பு ஏற்கப்பட்டது; அதிலேயே அவர்கள் மரணமடைந்தார்கள்; அதிலேயே மறுமை நாளும் நிகழும். ஜின் மற்றும் மனிதர்களைத் தவிர மற்ற எல்லா உயிரினங்களும், மறுமை நாளின் அச்சத்தினால் ஜும்ஆ நாளன்று விடியற்காலையிலிருந்து சூரியன் உதிக்கும் வரை உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும். மேலும் அந்நாளில் ஒரு நேரம் இருக்கிறது; தொழுகையில் நின்றிருக்கும் ஒரு முஸ்லிமான அடியார் அந்த நேரத்தை அடைந்து, அல்லாஹ்விடம் எதையேனும் கேட்டால், அதை அவருக்கு அல்லாஹ் வழங்காமல் இருப்பதில்லை.'

(இதைக் கேட்ட) கஅப், 'அது ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஒரு நாள் (மட்டுமே வரும்)' என்றார். நான், 'இல்லை, ஒவ்வொரு ஜும்ஆவிலும் (அந்த நேரம் உண்டு)' என்றேன். பிறகு கஅப் தவ்ராத் வேதத்தை ஓதிப் பார்த்துவிட்டு, 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உண்மையையே கூறினார்கள்' என்றார்."

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: "பிறகு நான் பஸ்ரா இப்னு அபீ பஸ்ரா அல்-கிஃபாரி அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள், 'நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அத்-தூரிலிருந்து' என்றேன். அவர்கள், 'நீங்கள் புறப்படுவதற்கு முன்பு நான் உங்களைப் பார்த்திருந்தால், நீங்கள் சென்றிருக்க மாட்டீர்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்: "மூன்று பள்ளிவாசல்களைத் தவிர (வேறு எதற்கும் வழிபாட்டிற்காக) வாகனங்கள் தயார் செய்யப்படக் கூடாது (சிறப்புப் பயணம் மேற்கொள்ளக் கூடாது): மஸ்ஜிதுல் ஹராம் (மக்கா), எனது இந்த மஸ்ஜித் (மஸ்ஜிதுந் நபவீ), மற்றும் மஸ்ஜித் இல்யா அல்லது பைத்துல் முகத்தஸ் (ஜெருசலேம்).'" " (இதில் எந்தப் பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதில் அறிவிப்பாளருக்கு சந்தேகம் இருந்தது).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: "பிறகு நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரலி) அவர்களைச் சந்தித்தேன். நான் கஅப் அல்-அஹ்பார் அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்ததையும், ஜும்ஆ நாள் பற்றி நான் அவர்களுக்கு அறிவித்ததையும், (முதலில்) கஅப் 'அது ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ஒரு நாள்' என்று கூறியதையும் அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரலி) அவர்கள், 'கஅப் பொய்யுரைத்துவிட்டார்' என்றார்கள். நான்

மேலும், 'பிறகு கஅப் தவ்ராத் வேதத்தை ஓதிப் பார்த்து, "இல்லை, அது ஒவ்வொரு ஜும்ஆ நாளிலும் உள்ளது" என்று கூறினார்கள்' என்றேன். (அதற்கு) அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரலி), 'கஅப் (தற்போது) உண்மையையே கூறினார்கள்' என்றார்கள். பிறகு அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரலி) அவர்கள், 'அந்த நேரம் எதுவென்று நான் அறிவேன்' என்றார்கள்."

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: "நான் அவர்களிடம், 'அதை எனக்குத் தெரிவியுங்கள்; என்னிடமிருந்து அதை மறைக்காதீர்கள்' என்றேன். அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரலி) அவர்கள், 'அது ஜும்ஆ நாளின் கடைசி நேரமாகும்' என்றார்கள்."

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: "நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் "ஒரு முஸ்லிமான அடியார் தொழுகையில் நின்றிருக்கும் நிலையில் (அந்த நேரத்தை அடைந்தால்)..." என்று கூறியுள்ளார்களே, அது எப்படி ஜும்ஆ நாளின் கடைசி நேரமாக இருக்க முடியும்? அந்த நேரத்தில் (அஸ்ருக்குப் பின்) தொழுகை ஏதும் இல்லையே?' என்று கேட்டேன். அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரலி) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "யார் ஒரு இடத்தில் அமர்ந்து தொழுகைக்காக காத்திருக்கிறாரோ, அவர் தொழும் வரை தொழுகையிலேயே இருக்கிறார்" என்று கூறவில்லையா?' "

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "நான், 'ஆம், நிச்சயமாக' என்றேன். அவர்கள், 'இதுவும் அதுதான்' என்றார்கள்."

241

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَا عَلَى أَحَدِكُمْ لَوِ اتَّخَذَ ثَوْبَيْنِ لِجُمُعَتِهِ سِوَى ثَوْبَىْ مَهْنَتِهِ ‏.‏

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாக (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்): 'உங்களில் ஒருவர் தமது வேலைக்கான ஆடைகளைத் தவிர, ஜுமுஆவிற்காக (தனியான) இரண்டு ஆடைகளை வைத்துக்கொள்வதில் தவறேதுமில்லை.'

242

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يَرُوحُ إِلَى الْجُمُعَةِ إِلاَّ ادَّهَنَ وَتَطَيَّبَ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ حَرَامًا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், (ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காக) இஹ்ராம் நிலையில் இருக்கும்போது தவிர, எண்ணெய் பூசிக்கொள்ளாமலும் நறுமணம் பூசிக்கொள்ளாமலும் ஜும்ஆவிற்கு ஒருபோதும் செல்லமாட்டார்கள்.

243

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَمَّنْ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لأَنْ يُصَلِّيَ أَحَدُكُمْ بِظَهْرِ الْحَرَّةِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَقْعُدَ حَتَّى إِذَا قَامَ الإِمَامُ يَخْطُبُ جَاءَ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ. قَالَ مَالِكٌ السُّنَّةُ عِنْدَنَا أَنْ يَسْتَقْبِلَ النَّاسُ الإِمَامَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْطُبَ مَنْ كَانَ مِنْهُمْ يَلِي الْقِبْلَةَ وَغَيْرَهَا .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்:
"அல்-ஹர்ராவின் (மதீனாவைச் சுற்றியுள்ள ஒரு பாறைப் பகுதி) மேற்பரப்பில் உங்களில் ஒருவர் தொழுவது, ஜும்ஆ நாளில் இமாம் குத்பா வழங்குவதற்காக நிற்கும் வரை அமர்ந்திருந்து (பள்ளிக்கு வராமல் தாமதித்து), பின்னர் வந்து மக்களின் கழுத்துக்களைத் தாண்டிச் செல்வதை விட அவருக்குச் சிறந்ததாகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் உள்ள சுன்னா என்னவென்றால், ஜும்ஆ நாளில் இமாம் குத்பா வழங்க எண்ணும்போது, அவர்களில் யார் கிப்லாவை நோக்கியுள்ளார்களோ அவர்களும், மற்றவர்களும் (அதாவது, அவர்களின் இருக்கை திசை எதுவாக இருந்தாலும்) இமாமை முன்னோக்குவதுதான்."

244

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ سَعِيدٍ الْمَازِنِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ الضَّحَّاكَ بْنَ قَيْسٍ، سَأَلَ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ مَاذَا كَانَ يَقْرَأُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَلَى إِثْرِ سُورَةِ الْجُمُعَةِ قَالَ كَانَ يَقْرَأُ { هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ }

அத்-தஹ்ஹாக் இப்னு கைஸ் அவர்கள் அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜும்ஆ நாளன்று (தொழுகையில்) சூரத்துல்-ஜுமுஆவிற்குப் பிறகு எதை ஓதுவார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள், "அவர்கள் ‘{ஹல் அதாக்க ஹதீஸுல் ஃகாஷியா}’ (அல்-ஃகாஷியா அத்தியாயத்தை) ஓதுவார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

245

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، - قَالَ مَالِكٌ لاَ أَدْرِي أَعَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَمْ لاَ - أَنَّهُ قَالَ مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلاَثَ مَرَّاتٍ مِنْ غَيْرِ عُذْرٍ وَلاَ عِلَّةٍ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ .

ஸஃப்வான் இப்னு ஸுலைம் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவரேனும் காரணம் அல்லது நோய் இல்லாமல் மூன்று முறை ஜுமுஆ தொழுகையை விட்டுவிட்டால், அல்லாஹ் அவனது இதயத்தில் முத்திரை குத்திவிடுவான் (அதனால் அவனுக்கு நேர்வழி கிடைப்பது கடினமாகிவிடும், மேலும் அவன் பாவங்களில் மூழ்கிவிடுவான்)." (மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து வந்ததா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது.")

246

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَطَبَ خُطْبَتَيْنِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَجَلَسَ بَيْنَهُمَا .

ஜஃபர் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் தம் தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஜும்ஆ நாளன்று இரண்டு குத்பாக்களை நிகழ்த்தி, அவற்றுக்கு இடையில் (சிறிது நேரம்) அமர்ந்தார்கள்.

موطأ مالك

6. كتاب الصلاة في رمضان

முவத்தா மாலிக்

6. ரமளானில் தொழுகை

247

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَصَلَّى بِصَلاَتِهِ نَاسٌ ثُمَّ صَلَّى اللَّيْلَةَ الْقَابِلَةَ فَكَثُرَ النَّاسُ ثُمَّ اجْتَمَعُوا مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ قَدْ رَأَيْتُ الَّذِي صَنَعْتُمْ وَلَمْ يَمْنَعْنِي مِنَ الْخُرُوجِ إِلَيْكُمْ إِلاَّ أَنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيْكُمْ . وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் இரவு பள்ளிவாசலில் தொழுதார்கள்; அப்போது மக்களும் அவர்களுக்குப் பின்னால் தொழுதார்கள். பிறகு, அடுத்த இரவும் அவர்கள் தொழுதார்கள், அப்போது மக்கள் கூட்டம் இன்னும் அதிகமாக இருந்தது. பிறகு, மூன்றாவது அல்லது நான்காவது இரவில் மக்கள் (தொழுவதற்காக) ஒன்றுகூடியபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெளியே வரவில்லை.

காலையில் அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் செய்ததை நான் கண்டேன். (அந்தத் தொழுகை) உங்கள் மீது கடமையாகி (ஃபர்ள்) விடுமோ என்று நான் அஞ்சியதே தவிர, வேறு எதுவும் உங்களிடம் (வெளியே) வருவதிலிருந்து என்னைத் தடுக்கவில்லை.”

இது ரமளான் மாதத்தில் நடந்தது.

248

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُرَغِّبُ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَأْمُرَ بِعَزِيمَةٍ فَيَقُولُ مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ ‏.‏ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَتُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَالأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ ثُمَّ كَانَ الأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ فِي خِلاَفَةِ أَبِي بَكْرٍ وَصَدْرًا مِنْ خِلاَفَةِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானில் இரவில் நின்று வணங்குமாறு மக்களுக்கு ஆர்வமூட்டுவார்கள்; ஆனால் அதை உறுதியாகக் கட்டளையிடவில்லை. அவர்கள் கூறுவார்கள்: "யார் ரமழானில் நம்பிக்கையுடனும் (அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதியில் உறுதியான நம்பிக்கை வைத்து) நன்மையை எதிர்பார்த்தும் (அல்லாஹ்விடமிருந்து மட்டுமே கூலியை நாடி) இரவில் நின்று வணங்குகிறாரோ, அவருடைய முந்தைய பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்படும்."

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணிக்கும்போதும் இந்நிலையே இருந்தது. அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்திலும், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தின் ஆரம்பத்திலும் இந்நிலையே தொடர்ந்தது."

249

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدٍ الْقَارِيِّ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فِي رَمَضَانَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَإِذَا النَّاسُ أَوْزَاعٌ مُتَفَرِّقُونَ يُصَلِّي الرَّجُلُ لِنَفْسِهِ وَيُصَلِّي الرَّجُلُ فَيُصَلِّي بِصَلاَتِهِ الرَّهْطُ فَقَالَ عُمَرُ وَاللَّهِ إِنِّي لأَرَانِي لَوْ جَمَعْتُ هَؤُلاَءِ عَلَى قَارِئٍ وَاحِدٍ لَكَانَ أَمْثَلَ ‏.‏ فَجَمَعَهُمْ عَلَى أُبَىِّ بْنِ كَعْبٍ - قَالَ - ثُمَّ خَرَجْتُ مَعَهُ لَيْلَةً أُخْرَى وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلاَةِ قَارِئِهِمْ فَقَالَ عُمَرُ نِعْمَتِ الْبِدْعَةُ هَذِهِ وَالَّتِي تَنَامُونَ عَنْهَا أَفْضَلُ مِنَ الَّتِي تَقُومُونَ ‏.‏ يَعْنِي آخِرَ اللَّيْلِ وَكَانَ النَّاسُ يَقُومُونَ أَوَّلَهُ ‏.‏

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அப்துல் காரீ (ரழி) கூறியதாவது:

"நான் ரமளான் மாதத்தில் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுடன் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றேன். அங்கு மக்கள் தனித்தனிக் குழுக்களாகப்

பிரிந்து இருந்தார்கள். சிலர் தனியாகத் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள்; வேறு சிலர் ஒருவருக்குப் பின்னால் சிறு குழுவாகத் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இந்த மக்கள் அனைவரையும் ஒரே ஓதுபவருக்குப் பின்னால் ஒன்று சேர்த்தால் அதுவே சிறந்தது என்பது என் கருத்து' என்று கூறினார்கள். எனவே, அவர்கள் உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்களுக்குப் பின்னால் மக்களை ஒன்று சேர்த்தார்கள்.

பிறகு மற்றொரு இரவில் நான் அவர்களுடன் வெளியே சென்றேன். மக்கள் தங்கள் குர்ஆன் ஓதுபவருக்குப் பின்னால் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'இது எவ்வளவு சிறப்பான ஒரு புதிய வழிமுறை (பித்அத்)! ஆனால், நீங்கள் (இப்போது தொழாமல்) உறங்கும் நேரம், நீங்கள் (விழித்திருந்து) நின்று வணங்கும் நேரத்தை விடச் சிறந்தது' என்று கூறினார்கள். இதன் மூலம் அவர்கள் இரவின் கடைசிப் பகுதியைக் குறிப்பிட்டார்கள். மக்கள் (அப்போது) இரவின் ஆரம்பப் பகுதியில் (விழித்திருந்து) தொழுபவர்களாக இருந்தார்கள்."

250

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يُوسُفَ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّهُ قَالَ أَمَرَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أُبَيَّ بْنَ كَعْبٍ وَتَمِيمًا الدَّارِيَّ أَنْ يَقُومَا، لِلنَّاسِ بِإِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً قَالَ وَقَدْ كَانَ الْقَارِئُ يَقْرَأُ بِالْمِئِينَ حَتَّى كُنَّا نَعْتَمِدُ عَلَى الْعِصِيِّ مِنْ طُولِ الْقِيَامِ وَمَا كُنَّا نَنْصَرِفُ إِلاَّ فِي فُرُوعِ الْفَجْرِ .

அஸ்-ஸாயிப் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்களையும் தமீம் அத்-தாரீ (ரழி) அவர்களையும் மக்களுக்கு பதினொரு ரக்அத்கள் (தராவீஹ் தொழுகை) தொழுவிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். (அப்போது) இமாம் நூறு வசனங்களைக் கொண்ட அத்தியாயங்களை (அல்-மியீன்) ஓதுவார். நீண்ட நேரம் நின்ற காரணத்தால் நாங்கள் கைத்தடிகளில் சாய்ந்து கொள்வோம். மேலும், ஃபஜ்ரின் ஆரம்ப அறிகுறிகள் தோன்றும் வரை அன்றி நாங்கள் (தொழுகையை முடித்து) கலைந்து செல்ல மாட்டோம்.”

251

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ رُومَانَ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ النَّاسُ يَقُومُونَ فِي زَمَانِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فِي رَمَضَانَ بِثَلاَثٍ وَعِشْرِينَ رَكْعَةً .

யஸீத் இப்னு ரூமான் அவர்கள் கூறினார்கள்: "உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில், ரமளான் மாதத்தில் மக்கள் இருபத்து மூன்று

ரக்அத்கள் (தராவீஹ் தொழுகையில்) நின்று வணங்கி வந்தனர்."

252

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، أَنَّهُ سَمِعَ الأَعْرَجَ، يَقُولُ مَا أَدْرَكْتُ النَّاسَ إِلاَّ وَهُمْ يَلْعَنُونَ الْكَفَرَةَ فِي رَمَضَانَ . قَالَ وَكَانَ الْقَارِئُ يَقْرَأُ سُورَةَ الْبَقَرَةِ فِي ثَمَانِ رَكَعَاتٍ فَإِذَا قَامَ بِهَا فِي اثْنَتَىْ عَشْرَةَ رَكْعَةً رَأَى النَّاسُ أَنَّهُ قَدْ خَفَّفَ .

அல்-அஃரஜ் அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் ரமளானில் மக்களை, அவர்கள் நிராகரிப்பாளர்களை (குனூத் ஓதி) சபித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகவே அன்றி (வேறு விதமாக) கண்டதில்லை."

மேலும் அவர் கூறினார்கள்: "குர்ஆன் ஓதுபவர் 'ஸூரத்துல் பகரா'வை எட்டு ரக்அத்களில் (தராவிஹ் தொழுகையில்) ஓதுவார்; அவர் அதை பன்னிரண்டு ரக்அத்களில் ஓதினால், மக்கள் அவர் (ஓதுதலை) இலகுவாக்கிவிட்டார் (அதாவது, ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் ஓதும் அளவைக் குறைத்து, தொழுகையை இலகுவாக்கிவிட்டார்) என்று கருதுவார்கள்."

253

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، قَالَ سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ، كُنَّا نَنْصَرِفُ فِي رَمَضَانَ فَنَسْتَعْجِلُ الْخَدَمَ بِالطَّعَامِ مَخَافَةَ الْفَجْرِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் என் தந்தை கூறக்கேட்டேன்: 'நாங்கள் ரமழானில் (இரவுத் தொழுகைக்குப் பிறகு) திரும்பும்போது, வைகறை (ஃபஜ்ர்) வந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தில், உணவை (விரைந்து கொண்டுவருமாறு) பணியாளர்களை அவசரப்படுத்துவோம்.'"

254

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ ذَكْوَانَ أَبَا عَمْرٍو، - وَكَانَ عَبْدًا لِعَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَأَعْتَقَتْهُ عَنْ دُبُرٍ مِنْهَا - كَانَ يَقُومُ يَقْرَأُ لَهَا فِي رَمَضَانَ

.

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
தக்வான் அபூ அம்ர், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா

(ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஓர் அடிமையாக இருந்தார். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அவரைத் 'தத்பீர்' (அதாவது, தனது மரணத்திற்குப் பிறகு விடுதலை செய்யப்படுவார் என்று உயில்) செய்திருந்தார்கள். அவர் ரமளான் மாதத்தில் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களுக்காக (தொழுகையில் இமாமாக நின்று குர்ஆன்) ஓதுபவராக இருந்தார்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

7. كتاب صلاة الليل

முவத்தா மாலிக்

7. தஹஜ்ஜுத்

255

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ رَجُلٍ، عِنْدَهُ رِضًا أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَا مِنِ امْرِئٍ تَكُونُ لَهُ صَلاَةٌ بِلَيْلٍ يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلاَّ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَجْرَ صَلاَتِهِ وَكَانَ نَوْمُهُ عَلَيْهِ صَدَقَةً .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இரவில் தொழும் (வழக்கம் கொண்ட) ஒருவரைத் தூக்கம் மிகைத்துவிட்டால், அல்லாஹ் அவருக்கு அவருடைய தொழுகையின் நன்மையை எழுதுகிறான். மேலும், அவருடைய தூக்கம் அவருக்கு ஸதக்காவாக (தர்மமாக) ஆகிவிடுகிறது.'"

256

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كُنْتُ أَنَامُ بَيْنَ يَدَىْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَرِجْلاَىَ فِي قِبْلَتِهِ فَإِذَا سَجَدَ غَمَزَنِي فَقَبَضْتُ رِجْلَىَّ فَإِذَا قَامَ بَسَطْتُهُمَا . قَالَتْ وَالْبُيُوتُ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ فِيهَا مَصَابِيحُ .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி) கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் உறங்கிக் கொண்டிருந்தேன், மேலும் என் கால்கள் அன்னார் தொழும் திசையில் (கிப்லாவில்) இருந்தன. அன்னார் ஸஜ்தாச் செய்தபோது, என்னை

(கால் விரலால்) மெதுவாகத் தட்டினார்கள், நான் என் கால்களை மடக்கிக் கொண்டேன், மேலும் அன்னார் (ஸஜ்தாவிலிருந்து) நின்றபோது நான் அவற்றை நீட்டிக் கொண்டேன்." அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "அச்சமயம் வீடுகளில் விளக்குகள் இருக்கவில்லை."

257

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي صَلاَتِهِ فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ نَاعِسٌ لاَ يَدْرِي لَعَلَّهُ يَذْهَبُ يَسْتَغْفِرُ فَيَسُبُّ نَفْسَهُ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தொழுகையில் தூக்கக்கலக்கத்துடன் இருந்தால், அந்தத் தூக்கக்கலக்கம் அவரை விட்டு நீங்கும் வரை அவர் தூங்கட்டும். ஏனெனில், உங்களில் ஒருவர் தூக்கக்கலக்கத்துடன் தொழும்போது, அவர் பாவமன்னிப்புக் கோர நாடியிருக்க, (அதற்குப் பதிலாக) தமக்குத் தாமே சபித்துக்கொள்கிறாரோ (அல்லது தமக்கு எதிராகவே பிரார்த்தனை செய்துவிடுகிறாரோ) என்பதை அவர் அறியமாட்டார்."

258

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَكِيمٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَمِعَ امْرَأَةً مِنَ اللَّيْلِ تُصَلِّي فَقَالَ " مَنْ هَذِهِ " . فَقِيلَ لَهُ هَذِهِ الْحَوْلاَءُ بِنْتُ تُوَيْتٍ لاَ تَنَامُ اللَّيْلَ . فَكَرِهَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى عُرِفَتِ الْكَرَاهِيَةُ فِي وَجْهِهِ ثُمَّ قَالَ " إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لاَ يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا اكْلَفُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا لَكُمْ بِهِ طَاقَةٌ " .

இஸ்மாயீல் பின் அபீ ஹகீம் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பெண் இரவில் தொழுது கொண்டிருப்பதைச் செவியுற்றார்கள். அப்போது, "யார் இது?" என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு, "இவர் அல்-ஹவ்லா பின்த் துவைத்; இவர் இரவில் உறங்குவதில்லை (அதாவது, இரவு முழுவதும் தொழுது கொண்டிருப்பார்)" என்று அவரிடம் கூறப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதிருப்தி கொண்டார்கள்; அவர்களின் அதிருப்தி அவர்களின் முகத்தில் தெளிவாகத் தெரிந்தது. பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் —அருளும் உயர்வும்

மிக்கவன்— நீங்கள் சோர்வடையும் வரை சோர்வடைவதில்லை. உங்கள் சக்திக்கு உட்பட்ட அமல்களையே நீங்கள் மேற்கொள்ளுங்கள்."

259

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ حَتَّى إِذَا كَانَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ أَيْقَظَ أَهْلَهُ لِلصَّلاَةِ يَقُولُ لَهُمُ الصَّلاَةَ الصَّلاَةَ ثُمَّ يَتْلُو هَذِهِ الآيَةَ ‏{‏وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلاَةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لاَ نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى‏}

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், இரவில் அல்லாஹ் நாடிய அளவு (நேரம்) தொழுதுகொண்டிருந்து, இரவின் இறுதிப் பகுதி வந்ததும் தங்கள் குடும்பத்தினரை தொழுகைக்காக எழுப்புவார்கள். அவர்கள் அவர்களிடம், "தொழுகை, தொழுகை" என்று கூறுவார்கள். பின்னர் அவர்கள் இந்த ஆயத்தை ஓதுவார்கள்: "உமது குடும்பத்தினரைத் தொழும்படி ஏவுவீராக! மேலும், அதில் நீரும் உறுதியாக இருப்பீராக! நாம் உம்மிடம் எந்த வாழ்வாதாரத்தையும் கேட்கவில்லை; நாமே உமக்கு வாழ்வாதாரம் அளிக்கிறோம். மேலும், இறையச்சத்திற்கே நல்ல முடிவு உண்டு." (குர்ஆன் 20:132)

260

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَقُولُ يُكْرَهُ النَّوْمُ قَبْلَ الْعِشَاءِ وَالْحَدِيثُ بَعْدَهَا ‏.‏

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இஷா தொழுகைக்கு முன் உறங்குவதும், (அதாவது, தொழுகையைத் தவறவிடும் அளவுக்கு) அதற்குப் பின் (அவசியமற்ற) பேச்சுக்களில் ஈடுபடுவதும் வெறுக்கத்தக்கது (மக்ரூஹ் ஆகும்)."

261

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ صَلاَةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى يُسَلِّمُ مِنْ كُلِّ رَكْعَتَيْنِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவு மற்றும் பகல் (நேரங்களில் தொழுதுகொள்ளப்படும் நஃபிலான) தொழுகைகள் இரண்டிரண்டு (ரக்அத்கள்) ஆகும். ஒவ்வொரு இரண்டு ரக்அத்களுக்கும் சலாம் கொடுக்க வேண்டும்."

262

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم ‏.‏ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً يُوتِرُ مِنْهَا بِوَاحِدَةٍ فَإِذَا فَرَغَ اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الأَيْمَنِ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் பதினோரு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; அவற்றில் ஒரு ரக்அத்தைக் கொண்டு (அவற்றை) ஒற்றையாக்குவார்கள். அவர்கள் முடித்ததும், தங்கள் வலது பக்கத்தில் சாய்ந்து படுப்பார்கள்.

263

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَيْفَ كَانَتْ صَلاَةُ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي رَمَضَانَ فَقَالَتْ مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلاَ فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلاَ تَسْأَلْ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلاَ تَسْأَلْ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي ثَلاَثًا فَقَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُوتِرَ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ عَيْنَىَّ تَنَامَانِ وَلاَ يَنَامُ قَلْبِي ‏.‏

அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், "ரமழானில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தொழுகை எவ்வாறு இருந்தது?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானிலும், ரமழான் அல்லாத நாட்களிலும் பதினொரு ரக்அத்களை விட அதிகமாகத் தொழமாட்டார்கள். அவர்கள் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; அவற்றின் அழகையும் நீளத்தையும் (அதாவது, அவை எவ்வளவு சிறப்பாகவும் நீண்டதாகவும் இருந்தன என்பதை) பற்றி என்னிடம் கேட்காதீர்கள்! பிறகு அவர்கள் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; அவற்றின் அழகையும் நீளத்தையும் (அதாவது, அவை எவ்வளவு சிறப்பாகவும் நீண்டதாகவும் இருந்தன என்பதை) பற்றி என்னிடம் கேட்காதீர்கள்! பிறகு அவர்கள் மூன்று ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்."

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் வித்ரு தொழுவதற்கு முன் தூங்குகிறீர்களா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆயிஷா! என் கண்கள் தூங்குகின்றன; ஆனால் என் இதயம் தூங்குவதில்லை' என்று கூறினார்கள்."

264

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُصَلِّي بِاللَّيْلِ ثَلاَثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً ثُمَّ يُصَلِّي إِذَا سَمِعَ النِّدَاءَ بِالصُّبْحِ رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ ‏.‏

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் பதிமூன்று ரக்அத்கள் (தஹஜ்ஜுத் மற்றும் வித்ர் தொழுகையாக) தொழுவார்கள். பின்னர் ஸுப்ஹு தொழுகைக்கான அதானைக் கேட்டதும் சுருக்கமாக இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்."

265

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مَخْرَمَةَ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ كُرَيْبٍ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، بَاتَ لَيْلَةً عِنْدَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم - وَهِيَ خَالَتُهُ - قَالَ فَاضْطَجَعْتُ فِي عَرْضِ الْوِسَادَةِ وَاضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَهْلُهُ فِي طُولِهَا فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى إِذَا انْتَصَفَ اللَّيْلُ - أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ أَوْ بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ - اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَجَلَسَ يَمْسَحُ النَّوْمَ عَنْ وَجْهِهِ بِيَدِهِ ثُمَّ قَرَأَ الْعَشْرَ الآيَاتِ الْخَوَاتِمَ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ ثُمَّ قَامَ إِلَى شَنٍّ مُعَلَّقٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهُ فَأَحْسَنَ وُضُوءَهُ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي - قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ - فَقُمْتُ فَصَنَعْتُ مِثْلَ مَا صَنَعَ ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى رَأْسِي وَأَخَذَ بِأُذُنِي الْيُمْنَى يَفْتِلُهَا فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ أَوْتَرَ ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى أَتَاهُ الْمُؤَذِّنُ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ ‏.‏

நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியும், எனது தாயின் சகோதரியுமான மைமூனா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில் ஓர் இரவு தங்கினேன். நான் தலையணையின் அகலவாட்டில் படுத்துக்கொண்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும், அவர்களின் மனைவியாரும் அதன் நீளவாட்டில் படுத்துக்கொண்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உறங்கினார்கள். நள்ளிரவு அல்லது அதற்குச் சற்று முன்னரோ பின்னரோ, அவர்கள் கண்விழித்து, எழுந்து அமர்ந்து, தங்கள் கையால் முகத்தில் இருந்த உறக்கக் கலக்கத்தைத் துடைத்தார்கள். பிறகு அவர்கள் சூரா ஆல இம்ரானின் கடைசி பத்து வசனங்களை ஓதினார்கள். பின்னர் அவர்கள் எழுந்து, தொங்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு தண்ணீர் தோற்பையிடம் சென்று, அதிலிருந்து உளூ செய்தார்கள். தங்கள் உளூவை மிக அழகிய முறையில் செய்த பின்னர், அவர்கள் தொழுகைக்காக நின்றார்கள். நானும் எழுந்து அவர்கள் செய்தது போன்றே செய்துவிட்டு, சென்று அவர்களின் பக்கத்தில் நின்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் வலது கையை என் தலையில் வைத்து, என் வலது காதைப் பிடித்துத் திருகினார்கள் (அதாவது, தொழுகையில் சரியான நிலைக்கு கொண்டு வர அல்லது கவனத்தை ஈர்க்க). அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்கள், பின்னர் இரண்டு ரக்அத்கள், பின்னர் இரண்டு ரக்அத்கள், பின்னர் இரண்டு ரக்அத்கள், பின்னர் இரண்டு ரக்அத்கள், பின்னர் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதுவிட்டு, பின்னர் வித்ரு தொழுதார்கள். பின்னர் முஅத்தின் தம்மிடம் வரும் வரை அவர்கள் சாய்ந்து படுத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு (சுப்ஹு தொழுகைக்கு முந்தைய சுன்னத்தான) இரண்டு ரக்அத்களைச் சுருக்கமாகத் தொழுதுவிட்டு, வெளியே சென்று சுப்ஹு தொழுதார்கள்.

266

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسِ بْنِ مَخْرَمَةَ، أَخْبَرَهُ عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ لأَرْمُقَنَّ اللَّيْلَةَ صَلاَةَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم - قَالَ - فَتَوَسَّدْتُ عَتَبَتَهُ - أَوْ فُسْطَاطَهُ - فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ طَوِيلَتَيْنِ طَوِيلَتَيْنِ طَوِيلَتَيْنِ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا ثُمَّ أَوْتَرَ فَتِلْكَ ثَلاَثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً.

ஜைத் இப்னு காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "இன்றிரவு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தொழுகையை நான் நிச்சயமாக உற்றுக்கவனிக்கப் போகிறேன்" என்று (எனக்குள்) கூறிக் கொண்டேன். ஆகவே, நான் (என் தலையை) அவர்களின் வாசற்படியில்

-அல்லது கூடாரத்தில்- சாய்த்துக் கொண்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து இரண்டு மிக மிக மிக நீண்ட ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பிறகு அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்; அவை அவற்றுக்கு முந்தைய இரண்டை விட (நீளத்தில்) குறைந்தவையாக இருந்தன. பிறகு அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்; அவை அவற்றுக்கு முந்தைய இரண்டை விடக் குறைந்தவையாக இருந்தன. பிறகு அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்; அவை அவற்றுக்கு முந்தைய இரண்டை விடக் குறைந்தவையாக இருந்தன. பிறகு அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்; அவை அவற்றுக்கு முந்தைய இரண்டை விடக் குறைந்தவையாக இருந்தன. பிறகு அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்; அவை அவற்றுக்கு முந்தைய இரண்டை விடக் குறைந்தவையாக இருந்தன. பிறகு அவர்கள் வித்ரு தொழுதார்கள். ஆக, அவை பதிமூன்று ரக்அத்களாகும்.

267

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ صَلاَةِ اللَّيْلِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلاَةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمُ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً تُوتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இரவுத் தொழுகையைப் பற்றிக் கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவுத் தொழுகை (யின் ரக்அத்துகள்) இரண்டிரண்டாக (தொழப்பட வேண்டும்). உங்களில் ஒருவர் வைகறை (நேரம்) நெருங்கிவிடும் என்று அஞ்சினால், அவர் ஒரு ரக்அத் தொழட்டும். அது அவர் (முன்னர்) தொழுதவற்றை அவருக்கு ஒற்றையாக ஆக்கிவிடும்."

268

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنِ ابْنِ مُحَيْرِيزٍ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ بَنِي كِنَانَةَ يُدْعَى الْمُخْدَجِيَّ سَمِعَ رَجُلاً، بِالشَّامِ يُكَنَّى أَبَا مُحَمَّدٍ يَقُولُ إِنَّ الْوِتْرَ وَاجِبٌ . فَقَالَ الْمُخْدَجِيُّ فَرُحْتُ إِلَى عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ فَاعْتَرَضْتُ لَهُ وَهُوَ رَائِحٌ إِلَى الْمَسْجِدِ فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي قَالَ أَبُو مُحَمَّدٍ فَقَالَ عُبَادَةُ كَذَبَ أَبُو مُحَمَّدٍ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ لَمْ يُضَيِّعْ مِنْهُنَّ

شَيْئًا اسْتِخْفَافًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَّ فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ وَإِنْ شَاءَ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ .

கினானா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அல்-முக்தஜி அவர்கள் கூறியதாவது:

சிரியாவில் அபூ முஹம்மத் என்பவர், "வித்ரு தொழுகை வாஜிப் (கடமை)" என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன். (பிறகு) உபாதா பின் அஸ்-ஸாமித் (ரலி) அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோது அவர்களைச் சந்தித்து, அபூ முஹம்மத் கூறியதை அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அதற்கு உபாதா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அபூ முஹம்மத் பொய் சொல்லிவிட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் செவியுற்றுள்ளேன்: 'கண்ணியமிக்க அல்லாஹ் (தன்) அடியார்கள் மீது ஐந்து தொழுகைகளை விதியாக்கியுள்ளான். எவர் அவற்றை (முறையாக) நிறைவேற்றி, அவற்றின் உரிமைகளை அலட்சியப்படுத்தாமல் (மதிக்காமல் விடாமல்), அவற்றில் எதையும் பாழாக்காமல் இருக்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ்விடம் ஒரு உடன்படிக்கை இருக்கிறது; (அதாவது) அவரை அவன் சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்வான். எவர் அவற்றை (முறையாக) நிறைவேற்றவில்லையோ, அவருக்கு அல்லாஹ்விடம் எந்த உடன்படிக்கையும் இல்லை. அவன் நாடினால் அவனைத் தண்டிப்பான்; அவன் நாடினால் அவனைச் சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்வான்'."

269

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ، قَالَ كُنْتُ أَسِيرُ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بِطَرِيقِ مَكَّةَ - قَالَ سَعِيدٌ - فَلَمَّا خَشِيتُ الصُّبْحَ نَزَلْتُ فَأَوْتَرْتُ ثُمَّ أَدْرَكْتُهُ فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَيْنَ كُنْتَ فَقُلْتُ لَهُ خَشِيتُ الصُّبْحَ فَنَزَلْتُ فَأَوْتَرْتُ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ أَلَيْسَ لَكَ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ . فَقُلْتُ بَلَى وَاللَّهِ . فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُوتِرُ عَلَى الْبَعِيرِ .

ஸயீத் இப்னு யஸார் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் மக்கா செல்லும் பாதையில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தேன். விடியல் (நெருங்கிவிடுமோ என்று) அஞ்சி, நான் (வாகனத்திலிருந்து) இறங்கி வித்ர் தொழுதேன். பிறகு நான் அவர்களைச் சென்றடைந்தேன்.

அப்போது அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) என்னிடம், 'நீ எங்கே

இருந்தாய்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'விடியல் (நெருங்கிவிடுமோ என்று) அஞ்சி, நான் (வாகனத்திலிருந்து) இறங்கி வித்ர் தொழுதேன்' என்று கூறினேன்.

அதற்கு அப்துல்லாஹ் (ரழி), 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் உமக்கு ஒரு முன்மாதிரி இல்லையா?' என்று கேட்டார்கள்.

நான், 'ஆம்! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!' என்று கூறினேன்.

அதற்கு அவர்கள், 'நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒட்டகத்தின் மீதே வித்ர் தொழுவார்கள்' என்று கூறினார்கள்."

270

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ، فِرَاشَهُ أَوْتَرَ وَكَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يُوتِرُ آخِرَ اللَّيْلِ قَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ فَأَمَّا أَنَا فَإِذَا جِئْتُ فِرَاشِي أَوْتَرْتُ .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் தங்கள் படுக்கைக்குச் செல்ல விரும்பினால் (அதாவது, உறங்குவதற்கு முன்) வித்ர் தொழுவார்கள். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் இரவின் இறுதியில் வித்ர் தொழுவார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் என் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது (அதாவது, உறங்குவதற்கு முன்) வித்ர் தொழுகிறேன்.

271

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ عَنِ الْوِتْرِ أَوَاجِبٌ هُوَ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَدْ أَوْتَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَوْتَرَ الْمُسْلِمُونَ . فَجَعَلَ الرَّجُلُ يُرَدِّدُ عَلَيْهِ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَقُولُ أَوْتَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَوْتَرَ الْمُسْلِمُونَ .

ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், வித்ர் (தொழுகை) கட்டாயமானதா (ஃபர்ளு) என்று கேட்டார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வித்ர் தொழுதார்கள், முஸ்லிம்களும் வித்ர் தொழுதார்கள்" என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர் தனது கேள்வியை மீண்டும் மீண்டும் கேட்கத் தொடங்கினார், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வித்ர் தொழுதார்கள், முஸ்லிம்களும் வித்ர் தொழுதார்கள்" என்று

(அதன் முக்கியத்துவத்தையும், நபிவழியையும் வலியுறுத்தி) தொடர்ந்து கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

272

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تَقُولُ مَنْ خَشِيَ أَنْ يَنَامَ حَتَّى يُصْبِحَ فَلْيُوتِرْ قَبْلَ أَنْ يَنَامَ وَمَنْ رَجَا أَنْ يَسْتَيْقِظَ آخِرَ اللَّيْلِ فَلْيُؤَخِّرْ وِتْرَهُ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யாரேனும் ஒருவர் (இரவில்) காலை வரை தூங்கிவிடுவோம் என்று அஞ்சினால், அவர் உறங்குவதற்கு முன் வித்ரு தொழட்டும். மேலும், யாரேனும் ஒருவர் இரவின் கடைசிப் பகுதியில் விழித்துக் கொள்வோம் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், அவர் தனது வித்ரைத் தாமதப்படுத்தட்டும்.'

273

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بِمَكَّةَ وَالسَّمَاءُ مُغِيمَةٌ فَخَشِيَ عَبْدُ اللَّهِ الصُّبْحَ فَأَوْتَرَ بِوَاحِدَةٍ ثُمَّ انْكَشَفَ الْغَيْمُ فَرَأَى أَنَّ عَلَيْهِ لَيْلاً فَشَفَعَ بِوَاحِدَةٍ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ فَلَمَّا خَشِيَ الصُّبْحَ أَوْتَرَ بِوَاحِدَةٍ ‏.‏

நாஃபி அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் மக்காவில் இருந்தேன். வானம் மேகமூட்டமாக இருந்தது. அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் ஃபஜ்ரு நேரம் நெருங்கிவிட்டதோ என்று அஞ்சியதால், வித்ருக்காக ஒரு ரக்அத் தொழுதார்கள். பின்னர், மேகங்கள் கலைந்தன; இன்னும் இரவுதான் என்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். அதனால், அவர்கள் ஒரு ரக்அத் (கூடுதலாக) தொழுது, தம் தொழுகையை இரட்டையாக்கினார்கள் (அதாவது, முந்தைய வித்ரை ரத்து செய்து, அதை ஒரு சாதாரண இரட்டைத் தொழுகையாக மாற்றினார்கள்). அதன் பிறகு, இரண்டு இரண்டு ரக்அத்களாகத் தொழுதார்கள். ஃபஜ்ரு நேரம் நெருங்கிவிடும் என்று அஞ்சியபோது, வித்ருக்காக ஒரு ரக்அத் தொழுதார்கள்."

274

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُسَلِّمُ بَيْنَ الرَّكْعَتَيْنِ وَالرَّكْعَةِ فِي الْوِتْرِ حَتَّى يَأْمُرَ بِبَعْضِ حَاجَتِهِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் வித்ருடைய இரண்டு ரக்அத்களுக்கும் (இறுதி) ஒரு ரக்அத்திற்கும் இடையில் தஸ்லீம் கூறுவார்கள், தனது சில தேவைகளை ஏவும் வரை (அதாவது, முதல் இரண்டு ரக்அத்துகளுக்குப் பிறகு தஸ்லீம் கூறி, பின்னர் தனது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக சிறிது நேரம் எடுத்துக்கொள்வார்கள், அதன் பிறகு இறுதி ஒரு ரக்அத்தை தொழுவார்கள்).

275

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، كَانَ يُوتِرُ بَعْدَ الْعَتَمَةِ بِوَاحِدَةٍ. قَالَ مَالِكٌ وَلَيْسَ عَلَى هَذَا الْعَمَلُ عِنْدَنَا وَلَكِنْ أَدْنَى الْوِتْرِ ثَلاَثٌ.

ஸஃது இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள், இஷாவுக்குப் பிறகு ஒரு ரக்அத் வித்ரு தொழுபவர்களாக இருந்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் நடைமுறை இவ்வாறு இல்லை. மாறாக, வித்ருக்கு குறைந்தபட்சம் மூன்று (ரக்அத்கள்) ஆகும்."

276

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ صَلاَةُ المغرب وتر صلاة النهار. قال مالك من أوتر أول الليل ثم نام ثم قام فبدا له أن يصلي فليصل مثنى مثنى فهو أحب ما سمعت إلي

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "மஃக்ரிப் தொழுகை பகல் நேரத் தொழுகைகளின் வித்ர் (ஒற்றைப்படைத் தொழுகை அல்லது நிறைவுத் தொழுகை) ஆகும்" என்று கூறுவார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் இரவின் ஆரம்பத்தில் வித்ர் தொழுதுவிட்டு, பின்னர் உறங்கி, பிறகு அவர் விழித்துக்கொண்டு, மேலும் அவருக்குத் தொழ வேண்டும் என்று தோன்றினால், அவர் ஈரிரண்டு ரக்அத்களாகத் தொழட்டும். நான் கேட்டவற்றில் நான் மிகவும் விரும்புவது அதுவே."

277

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ بْنِ أَبِي الْمُخَارِقِ الْبَصْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، رَقَدَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ فَقَالَ لِخَادِمِهِ انْظُرْ مَا صَنَعَ النَّاسُ. وَهُوَ يَوْمَئِذٍ قَدْ ذَهَبَ

بَصَرُهُ. فَذَهَبَ الْخَادِمُ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ قَدِ انْصَرَفَ النَّاسُ مِنَ الصُّبْحِ. فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ فَأَوْتَرَ ثُمَّ صَلَّى الصُّبْحَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் உறங்கினார்கள். பின்னர் அவர்கள் கண்விழித்ததும் தம் பணியாளரிடம், "(மக்கள் ஃபஜ்ர் தொழுகையை) என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்" என்று கூறினார்கள். (அப்போது அவர்களுடைய கண்பார்வை போயிருந்தது). அந்தப் பணியாளர் சென்று பின்னர் திரும்பி வந்து, "மக்கள் ஸுப்ஹ் தொழுது முடித்துச் சென்று விட்டார்கள்" என்று கூறினார். எனவே, அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் எழுந்து வித்ர் தொழுது, பின்னர் ஸுப்ஹ் தொழுதார்கள்.

278

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، وَعُبَادَةَ بْنَ الصَّامِتِ، وَالْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، قَدْ أَوْتَرُوا بَعْدَ الْفَجْرِ.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது என்னவென்றால், அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி), உபாதா இப்னு அஸ்-ஸாமித் (ரலி), அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மத் (ரஹ்) மற்றும் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரலி) ஆகியோர் ஃபஜ்ரு உதயமானதற்குப் பிறகு வித்ர் தொழுதார்கள்.

279

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، قَالَ مَا أُبَالِي لَوْ أُقِيمَتْ صَلاَةُ الصُّبْحِ وَأَنَا أُوتِرُ، . .

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் வித்ரு தொழுது கொண்டிருக்கும் போதே சுப்ஹு தொழுகைக்கான இகாமத் சொல்லப்பட்டாலும், நான் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை (அதாவது, எனது வித்ரு தொழுகையை நான் பூர்த்தி செய்வேன்)."

280

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ يَؤُمُّ قَوْمًا فَخَرَجَ يَوْمًا إِلَى الصُّبْحِ فَأَقَامَ الْمُؤَذِّنُ صَلاَةَ الصُّبْحِ فَأَسْكَتَهُ عُبَادَةُ حَتَّى أَوْتَرَ ثُمَّ صَلَّى بِهِمُ الصُّبْحَ.

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறியதாவது:
“உபாதா இப்னு அஸ்-ஸாமித் (ரழி) அவர்கள் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்துபவர்களாக இருந்தார்கள். ஒரு நாள் அவர்கள் ஸுப்ஹு தொழுகைக்காக வெளியே வந்தார்கள். அப்போது, முஅத்தின் ஸுப்ஹு தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லத் தொடங்கினார். உபாதா (ரழி) அவர்கள் அவரை அமைதிப்படுத்தி, (அவர் வித்ரு தொழாதிருந்ததால்) வித்ரு தொழுது, பின்னர் அவர்களுக்கு ஸுப்ஹு தொழுகை நடத்தினார்கள்.”

281

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، يَقُولُ إِنِّي لأُوتِرُ وَأَنَا أَسْمَعُ الإِقَامَةَ، أَوْ بَعْدَ الْفَجْرِ ‏.‏ يَشُكُّ عَبْدُ الرَّحْمَنِ أَىَّ ذَلِكَ قَالَ ‏.‏

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-காசிம் (அவர்கள்) கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவர்கள், 'நான் இகாமத்தைக் கேட்கும்போதே (அதாவது ஃபஜ்ர் தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்படும்போது) அல்லது வைகறை புலர்ந்த பிறகோ வித்ர் தொழுகிறேன்' என்று கூறக் கேட்டேன்." (அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள்) அவ்விரண்டில் எதைக் கூறினார்கள் என்பதில் அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்தது.

282

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، يَقُولُ إِنِّي لأُوتِرُ بَعْدَ الْفَجْرِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا يُوتِرُ بَعْدَ الْفَجْرِ مَنْ نَامَ عَنِ الْوِتْرِ وَلاَ يَنْبَغِي لأَحَدٍ أَنْ يَتَعَمَّدَ ذَلِكَ حَتَّى يَضَعَ وِتْرَهُ بَعْدَ الْفَجْرِ ‏.‏

அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக நான் ஃபஜ்ருக்குப் பிறகு வித்ரு தொழுகிறேன்."
மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "வித்ரு தொழுகையைத் தூக்கத்தின் காரணமாகத் தவறவிட்டவர் மட்டுமே ஃபஜ்ருக்குப் பிறகு அதைத் தொழுவார். எவரும் வேண்டுமென்றே தனது வித்ரு தொழுகையை ஃபஜ்ருக்குப் பிறகு தொழுவதற்காகத் தாமதப்படுத்துவது பொருத்தமானதல்ல (அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல)."

283

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ حَفْصَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا سَكَتَ الْمُؤَذِّنُ عَنِ الأَذَانِ لِصَلاَةِ الصُّبْحِ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ تُقَامَ الصَّلاَةُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் தம்மிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், முஅத்தின் ஸுப்ஹு தொழுகைக்கான அதானை முடித்ததும், தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்படுவதற்கு முன்பு, இரண்டு விரைவான (மற்றும் சுருக்கமான) ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

284

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيُخَفِّفُ رَكْعَتَىِ الْفَجْرِ حَتَّى إِنِّي لأَقُولُ أَقَرَأَ بِأُمِّ الْقُرْآنِ أَمْ لاَ

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஃபஜ்ருடைய (ஃபர்ளுத் தொழுகைக்கு முந்திய) இரண்டு ரக்அத்களை (சுன்னத் தொழுகையை) மிகவும் சுருக்கமாகத் தொழுவார்கள். நான் (எனக்குள்ளேயே) 'அவர்கள் உம்முல் குர்ஆனை (அல்-ஃபாத்திஹா அத்தியாயத்தை) ஓதினார்களா இல்லையா?' என்று (ஆச்சரியத்துடன்) சொல்லிக்கொள்ளும் அளவுக்கு (அத்தொழுகை சுருக்கமாக இருக்கும்)."

285

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ شَرِيكِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي نَمِرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعَ قَوْمٌ الإِقَامَةَ، فَقَامُوا يُصَلُّونَ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ أَصَلاَتَانِ مَعًا أَصَلاَتَانِ مَعًا . وَذَلِكَ فِي صَلاَةِ الصُّبْحِ فِي الرَّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ .

அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்: சிலர் இகாமத்தைக் கேட்டு (ஃபர்ளுத் தொழுகைக்காக) நின்றார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெளியே வந்து, 'ஒரே நேரத்தில் இரண்டு தொழுகைகளா? ஒரே நேரத்தில் இரண்டு தொழுகைகளா?' என்று கூறினார்கள். இது ஸுப்ஹு தொழுகையின் (ஃபர்ளுக்காக இகாமத்

சொல்லப்பட்ட) நேரத்தில், ஸுப்ஹுக்கு முந்தைய இரண்டு ரக்அத்துகளை (சுன்னத் தொழுகையை) தொழுவதைப் பற்றியதாகும்.

286

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، فَاتَتْهُ رَكْعَتَا الْفَجْرِ فَقَضَاهُمَا بَعْدَ أَنْ طَلَعَتِ الشَّمْسُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஃபஜ்ருடைய (சுன்னத்) இரண்டு ரக்அத்களைத் தவறவிட்டார்கள். பின்னர் சூரியன் உதித்த பிறகு அவற்றை நிறைவேற்றினார்கள்.

287

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ صَنَعَ مِثْلَ الَّذِي صَنَعَ ابْنُ عُمَرَ .

அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள், இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் செய்தது போலவே (தவாஃப் ஆரம்பிக்கும் வரை தல்பியா கூறிய) செய்தார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

8. كتاب صلاة الجماعة

முவத்தா மாலிக்

8. கூட்டுத் தொழுகை

288

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ صَلاَةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلاَةَ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கூட்டுத் தொழுகை, ஒரு மனிதன் தனியாகத் தொழுவதை விட இருபத்தேழு மடங்கு சிறந்தது."

289

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ صَلاَةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلاَةِ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخَمْسَةٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "கூட்டுத் தொழுகை, உங்களில் ஒருவர் தனியாகத் தொழும் தொழுகையை விட இருபத்தைந்து பாகங்கள் (அல்லது மடங்கு நன்மையில்) சிறந்ததாகும்."

290

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ آمُرَ بِحَطَبٍ فَيُحْطَبَ ثُمَّ آمُرَ بِالصَّلاَةِ فَيُؤَذَّنَ لَهَا ثُمَّ آمُرَ رَجُلاً فَيَؤُمَّ النَّاسَ ثُمَّ أُخَالِفَ إِلَى رِجَالٍ فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எவன் கைவசம் என் ஆத்மா இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! விறகுகளைச் சேகரிக்குமாறு உத்தரவிடவும், பின்னர் தொழுகைக்காக பாங்கு சொல்லுமாறு கட்டளையிடவும், பிறகு மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்துவதற்காக ஒருவரை நியமிக்கவும், பின்னர் (ஜமாஅத் தொழுகைக்கு வராமல் இருக்கும்) சில ஆண்களிடம் நான் மாறுபட்டுச் சென்று, அவர்கள் மீது (அவர்கள் உள்ளிருக்கும் போதே) அவர்களின் வீடுகளை எரித்துவிடவும் நான் எண்ணினேன்."

291

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، قَالَ أَفْضَلُ الصَّلاَةِ صَلاَتُكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ إِلاَّ صَلاَةَ الْمَكْتُوبَةِ ‏.

ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடமையான தொழுகைகளைத் தவிர, நீங்கள் உங்கள் இல்லத்தில் தொழும் தொழுகையே தொழுகைகளில் மிகவும் சிறந்தது."

292

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَرْمَلَةَ الأَسْلَمِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْمُنَافِقِينَ شُهُودُ الْعِشَاءِ وَالصُّبْحِ لاَ يَسْتَطِيعُونَهُمَا ‏.‏ أَوْ نَحْوَ هَذَا ‏.

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நமக்கும் நயவஞ்சகர்களுக்கும் இடையிலான (முக்கிய வேறுபாடு) இஷா மற்றும் ஸுப்ஹ் (ஜமாஅத்) தொழுகைகளில் (பள்ளிவாசலில்) சமூகமளிப்பதாகும். அவர்களால் அவ்விரண்டிலும் (தொடர்ந்து) சமூகமளிக்க இயலாது.” அல்லது இது போன்ற கருத்தில் (கூறினார்கள்).

293

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ إِذْ وَجَدَ غُصْنَ

شَوْكٍ عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخَّرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ " . وَقَالَ " الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ الْمَطْعُونُ وَالْمَبْطُونُ وَالْغَرِقُ وَصَاحِبُ الْهَدْمِ وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ " . وَقَالَ " لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلاَّ أَنْ يَسْتَهِمُوا عَلَيْهِ لاَسْتَهَمُوا وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ لاَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبْوًا " .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் ஒரு பாதையில் நடந்து செல்லும்போது, பாதையில் ஒரு முள் கிளையைக் கண்டு அதை அகற்றினார். அல்லாஹ் அவனுக்கு (அவனது நற்செயலை ஏற்று) நன்றி பாராட்டினான்; மேலும் அவனை மன்னித்தான்."

அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "தியாகிகள் (ஷஹீத்கள்) ஐவர்: கொள்ளை நோயால் மரணித்தவர், வயிற்று நோயால் மரணித்தவர், நீரில் மூழ்கி மரணித்தவர், இடிபாடுகளில் சிக்கி மரணித்தவர் மற்றும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் உயிர்நீத்த தியாகி."

அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "பாங்கு அழைப்பிலும் (தொழுகைக்கான அழைப்பு), முதல் வரிசையிலும் உள்ள (நன்மை) என்னவென்று மக்கள் அறிந்திருந்து, அதற்காகச் சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுவதைத் தவிர வேறு வழியைக் காணாவிட்டால், அவர்கள் அதற்காகச் சீட்டுக் குலுக்கியும் போடுவார்கள். (நண்பகல்) வெயிலில் (தொழுகைக்கு) செல்வதில் உள்ள (நன்மை) என்னவென்று அவர்கள் அறிந்திருந்தால், அதற்காக ஒருவருக்கொருவர் முந்திக் கொண்டு செல்வார்கள். இஷா மற்றும் ஃபஜ்ர் (சுபுஹ்) தொழுகைகளில் உள்ள (நன்மை) என்னவென்று அவர்கள் அறிந்திருந்தால், அவர்கள் தவழ்ந்தாவது அவற்றுக்கு வருவார்கள்."

296

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، فَقَدَ سُلَيْمَانَ بْنَ أَبِي حَثْمَةَ فِي صَلاَةِ الصُّبْحِ وَأَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ غَدَا إِلَى السُّوقِ - وَمَسْكَنُ سُلَيْمَانَ بَيْنَ السُّوقِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ - فَمَرَّ عَلَى الشِّفَاءِ أُمِّ سُلَيْمَانَ فَقَالَ لَهَا لَمْ أَرَ سُلَيْمَانَ فِي الصُّبْحِ فَقَالَتْ إِنَّهُ بَاتَ يُصَلِّي فَغَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ . فَقَالَ عُمَرُ لأَنْ أَشْهَدَ صَلاَةَ الصُّبْحِ فِي الْجَمَاعَةِ أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ أَنْ أَقُومَ لَيْلَةً .

அபூபக்ர் இப்னு சுலைமான் இப்னு அபீ ஹத்மா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஸுப்ஹு தொழுகையில் சுலைமான் இப்னு அபீ ஹத்மா (ரஹ்) அவர்களைக் காணவில்லை. (அவர்களின் வருகையைத் தவறவிட்டார்கள்). உமர் (ரழி) அவர்கள் காலையில் சந்தைக்குச் சென்றார்கள். (அப்போது) சுலைமான் (ரஹ்) அவர்களின் வீடு சந்தைக்கும் நபி (ஸல்) அவர்களின் பள்ளிவாசலுக்கும் இடையில் இருந்தது. உமர் (ரழி) அவர்கள் சுலைமானின் தாயாரான அஷ்-ஷிஃபா (ரழி) அவர்களைக் கடந்து சென்றபோது, அவரிடம் "நான் ஸுப்ஹு தொழுகையில் சுலைமானைக் காணவில்லையே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அவர் இரவு முழுவதும் தொழுது கொண்டிருந்தார்; அதனால் அவர் கண் அயர்ந்துவிட்டார் (தூங்கிவிட்டார்)" என்று பதிலளித்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "நான் இரவு முழுவதும் நின்று வணங்குவதை விட, ஸுப்ஹு தொழுகையை ஜமாஅத்துடன் (கூட்டுத் தொழுகையாக) தொழுவதையே அதிகம் விரும்புகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

297

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ إِلَى صَلاَةِ الْعِشَاءِ فَرَأَى أَهْلَ الْمَسْجِدِ قَلِيلاً فَاضْطَجَعَ فِي مُؤَخَّرِ الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ النَّاسَ أَنْ يَكْثُرُوا فَأَتَاهُ ابْنُ أَبِي عَمْرَةَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ فَسَأَلَهُ مَنْ هُوَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ مَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ فَأَخْبَرَهُ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ مَنْ شَهِدَ الْعِشَاءَ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ لَيْلَةٍ وَمَنْ شَهِدَ الصُّبْحَ فَكَأَنَّمَا قَامَ لَيْلَةً ‏.‏

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அபீ அம்ரா அல்-அன்ஸாரீ அவர்கள் கூறினார்கள்:

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் இஷா தொழுகைக்கு வந்தார்கள். பள்ளிவாசலில் ஒரு சிலரே இருப்பதைக் கண்டு, மக்கள் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் வரை காத்திருப்பதற்காக பள்ளிவாசலின் பின்புறத்தில் அவர்கள் படுத்துக் கொண்டார்கள். இப்னு அபீ அம்ரா அவர்கள் சென்று அவர்களுக்கு அருகில் அமர்ந்தார்கள். அப்போது உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், "நீர் யார்?" என்று கேட்டார்கள். எனவே அவர் தம்மைப் பற்றி கூறினார்கள்.

உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், "குர்ஆனிலிருந்து நீங்கள் என்ன மனனம் செய்துள்ளீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர் தாம் மனனம் செய்திருந்ததை கூறினார்கள்.

அப்போது உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் இஷாவில் கலந்து கொண்டால், அவர் பாதி இரவு நின்று தொழுதவரைப் போன்றவர் ஆவார். மேலும் யாரேனும் ஸுப்ஹில் கலந்து கொண்டால், அவர் முழு இரவு நின்று தொழுதவரைப் போன்றவர் ஆவார்."

298

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ بَنِي الدِّيلِ يُقَالُ لَهُ بُسْرُ بْنُ مِحْجَنٍ عَنْ أَبِيهِ، مِحْجَنٍ أَنَّهُ كَانَ فِي مَجْلِسٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأُذِّنَ بِالصَّلاَةِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَصَلَّى ثُمَّ رَجَعَ وَمِحْجَنٌ فِي مَجْلِسِهِ لَمْ يُصَلِّ مَعَهُ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَا مَنَعَكَ أَنْ تُصَلِّيَ مَعَ النَّاسِ أَلَسْتَ بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ " . فَقَالَ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَكِنِّي قَدْ صَلَّيْتُ فِي أَهْلِي . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِذَا جِئْتَ فَصَلِّ مَعَ النَّاسِ وَإِنْ كُنْتَ قَدْ صَلَّيْتَ " .

மிஹ்ஜான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு சபையில் இருந்தார்கள். அப்போது தொழுகைக்கான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து தொழுதார்கள்; பின்னர் திரும்பி வந்தார்கள். மிஹ்ஜான் (ரழி) அவர்கள் (தமது இடத்தில்) அமர்ந்திருந்தார்கள்; அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் தொழவில்லை.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "மக்களுடன் தொழுவதிலிருந்து உங்களைத் தடுத்தது எது? நீங்கள் ஒரு முஸ்லிம் இல்லையா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஆனால் நான் ஏற்கனவே என் குடும்பத்தாருடன் (வீட்டில்) தொழுதுவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் (பள்ளிவாசலுக்கு) வரும்போது, மக்களுடன் தொழுங்கள்; நீங்கள் ஏற்கனவே தொழுதிருந்தாலும் சரியே."

299

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَقَالَ إِنِّي أُصَلِّي فِي بَيْتِي ثُمَّ أُدْرِكُ الصَّلاَةَ مَعَ الإِمَامِ أَفَأُصَلِّي مَعَهُ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ نَعَمْ . فَقَالَ الرَّجُلُ أَيَّتَهُمَا أَجْعَلُ صَلاَتِي فَقَالَ لَهُ ابْنُ عُمَرَ أَوَذَلِكَ إِلَيْكَ إِنَّمَا ذَلِكَ إِلَى اللَّهِ يَجْعَلُ أَيَّتَهُمَا شَاءَ .

நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், "நான் என் வீட்டில் (கட்டாயத் தொழுகையை) தொழுது விடுகிறேன்; பின்னர் இமாமுடன் (ஜமாஅத்) தொழுகையை அடைகிறேன். நான் அவருடன் (மீண்டும்) தொழ வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "ஆம்" என்று கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர், "அவற்றில் (அந்த இரண்டு தொழுகைகளில்) எதை நான் எனது (கட்டாயத்) தொழுகையாக ஆக்குவது?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "அது உன்னுடைய பொறுப்பா? அது அல்லாஹ்விடம் இருக்கிறது. அவற்றில் (அந்த இரண்டு தொழுகைகளில்) எதை அவன் நாடுகிறானோ அதை அவன் (உனது கட்டாயத்) தொழுகையாக ஆக்குவான்" என்று கூறினார்கள்.

300

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ فَقَالَ إِنِّي أُصَلِّي فِي بَيْتِي ثُمَّ آتِي الْمَسْجِدَ فَأَجِدُ الإِمَامَ يُصَلِّي أَفَأُصَلِّي مَعَهُ فَقَالَ سَعِيدٌ نَعَمْ ‏.‏ فَقَالَ الرَّجُلُ فَأَيُّهُمَا صَلاَتِي فَقَالَ سَعِيدٌ أَوَأَنْتَ تَجْعَلُهُمَا إِنَّمَا ذَلِكَ إِلَى اللَّهِ ‏.‏

மாலிக் வழியாக, யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், "நான் என் வீட்டில் தொழுதுவிடுகிறேன்; பிறகு நான் பள்ளிவாசலுக்கு வந்து, இமாம் தொழுது கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறேன். நான் அவருடன் தொழ வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு ஸயீத், "ஆம்" என்று கூறினார்கள்.
அந்த மனிதர், "அவற்றில் எது என்னுடைய தொழுகை?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு ஸயீத், "(அவற்றில் எது உனது தொழுகை என்பதை) நீங்களா தீர்மானிப்பவர்? அது அல்லாஹ்விடமே உள்ளது" என்று கூறினார்கள்.

301

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَفِيفٍ السَّهْمِيِّ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ بَنِي أَسَدٍ أَنَّهُ سَأَلَ أَبَا أَيُّوبَ الأَنْصَارِيَّ فَقَالَ إِنِّي أُصَلِّي فِي بَيْتِي ثُمَّ آتِي الْمَسْجِدَ فَأَجِدُ الإِمَامَ يُصَلِّي أَفَأُصَلِّي مَعَهُ فَقَالَ أَبُو

أَيُّوبَ نَعَمْ فَصَلِّ مَعَهُ فَإِنَّ مَنْ صَنَعَ ذَلِكَ فَإِنَّ لَهُ سَهْمَ جَمْعٍ أَوْ مِثْلَ سَهْمِ جَمْعٍ ‏.‏

பனூ அஸத் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களிடம், "நான் என் வீட்டில் (கடமையான தொழுகையை) தொழுதுவிட்டேன்; பிறகு பள்ளிவாசலுக்கு வரும்போது இமாம் (ஜமாஅத் தொழுகையை) தொழுதுகொண்டிருப்பதைக் காண்கிறேன். அவருடன் நான் (மீண்டும்) தொழ வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அபூ அய்யூப் (ரழி) அவர்கள், "ஆம், அவருடன் தொழுங்கள். ஏனெனில், அவ்வாறு செய்பவருக்குக் கூட்டத்தினரின் (ஜமாஅத் தொழுகையின்) பங்கோ அல்லது கூட்டத்தினரின் (ஜமாஅத் தொழுகையின்) பங்குக்கு நிகரான (நன்மைகளோ) உண்டு" என்று கூறினார்கள்.

302

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ مَنْ صَلَّى الْمَغْرِبَ أَوِ الصُّبْحَ ثُمَّ أَدْرَكَهُمَا مَعَ الإِمَامِ فَلاَ يَعُدْ لَهُمَا ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَلاَ أَرَى بَأْسًا أَنْ يُصَلِّيَ مَعَ الإِمَامِ مَنْ كَانَ قَدْ صَلَّى فِي بَيْتِهِ إِلاَّ صَلاَةَ الْمَغْرِبِ فَإِنَّهُ إِذَا أَعَادَهَا كَانَتْ شَفْعًا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "யாராவது மஃரிப் அல்லது ஸுப்ஹ் தொழுதுவிட்டு, பின்னர் இமாமுடன் (அதே தொழுகையை) அடைந்தால், அவர் அவற்றை மீண்டும் தொழக்கூடாது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "தனது வீட்டில் ஏற்கனவே தொழுத ஒருவர் இமாமுடன் தொழுவதில் நான் எந்தத் தீங்கும் இருப்பதாகக் கருதவில்லை, மஃரிப் தொழுகையைத் தவிர; ஏனெனில் அவர் அதை மீண்டும் தொழுதால், அது ஷஃப்அன் (இரட்டையாக, அதாவது மூன்று ரக்அத் தொழுகையை ஆறு ரக்அத்தாக) ஆகிவிடும்."

303

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ بِالنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ وَالسَّقِيمَ وَالْكَبِيرَ وَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِنَفْسِهِ فَلْيُطَوِّلْ مَا شَاءَ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தும்போது, அதைச் சுருக்கமாக ஆக்கட்டும். ஏனெனில் அவர்களில்

பலவீனமானவர்கள், நோயாளிகள் மற்றும் வயதானவர்கள் இருக்கின்றனர். ஆனால் உங்களில் ஒருவர் தனியாகத் தொழும்போது, அவர் விரும்பும் அளவுக்கு அதை நீளமாக்கிக் கொள்ளட்டும்."

304

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ قَالَ قُمْتُ وَرَاءَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فِي صَلاَةٍ مِنَ الصَّلَوَاتِ وَلَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ غَيْرِي فَخَالَفَ عَبْدُ اللَّهِ بِيَدِهِ فَجَعَلَنِي حِذَاءَهُ .

நாஃபிஃ அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு தொழுகையில் நின்றேன். அப்போது என்னைத் தவிர வேறு யாரும் அவர்களுடன் இருக்கவில்லை. எனவே அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் தமது கையால் (என்னைத் தமக்கு அருகில்) நகர்த்தி, என்னை தமக்குச் சமமாக (அருகில்) நிறுத்திக் கொண்டார்கள்."

305

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَجُلاً، كَانَ يَؤُمُّ النَّاسَ بِالْعَقِيقِ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَنَهَاهُ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا نَهَاهُ لأَنَّهُ كَانَ لاَ يُعْرَفُ أَبُوهُ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்-அகீக் என்னுமிடத்தில் ஒருவர் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தி வந்தார். உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் அவருக்கு ஆளனுப்பி, அவரைத் தடுத்தார்கள்.
மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: (உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ்) அவரைத் தடுத்ததற்குக் காரணம், அவருடைய தந்தை யார் என்று அறியப்படாததே ஆகும்.

306

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَكِبَ فَرَسًا فَصُرِعَ فَجُحِشَ شِقُّهُ الأَيْمَنُ فَصَلَّى صَلاَةً مِنَ الصَّلَوَاتِ وَهُوَ قَاعِدٌ وَصَلَّيْنَا وَرَاءَهُ قُعُودًا فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ إِنَّمَا جُعِلَ الإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَإِذَا صَلَّى قَائِمًا فَصَلُّوا قِيَامًا وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا وَإِذَا رَفَعَ فَارْفَعُوا وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَقُولُوا رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا أَجْمَعُونَ .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குதிரையில் சவாரி செய்யும்போது அதிலிருந்து விழுந்தார்கள். மேலும் அவர்களின் வலது பக்கம் சிராய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதனால் அவர்கள் தொழுகைகளில் ஒன்றை அமர்ந்தவாறு தொழுதார்கள். மேலும் நாங்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால் அமர்ந்தவாறு தொழுதோம். அவர்கள் (தொழுகையை முடித்துத்) திரும்பியபோது கூறினார்கள்: "இமாம் பின்பற்றப்படுவதற்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அவர்கள் நின்று தொழுதால், நீங்களும் நின்று தொழுங்கள்; மேலும் அவர்கள் ருகூஃ செய்தால், நீங்களும் ருகூஃ செய்யுங்கள்; மேலும் அவர்கள் (ருகூவிலிருந்து) எழுந்தால், நீங்களும் எழுங்கள்; மேலும் அவர்கள் 'சமிஅல்லாஹு லிமன் ஹமிதஹ்' என்று கூறினால், நீங்கள் 'ரப்பனா வலகல் ஹம்து' என்று கூறுங்கள்; மேலும் அவர்கள் அமர்ந்து தொழுதால், நீங்கள் அனைவரும் அமர்ந்து தொழுங்கள்."

307

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ شَاكٍ فَصَلَّى جَالِسًا وَصَلَّى وَرَاءَهُ قَوْمٌ قِيَامًا فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ أَنِ اجْلِسُوا فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا وَإِذَا رَفَعَ فَارْفَعُوا وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது தொழுதார்கள். அவர்கள் அமர்ந்தவாறு தொழுதார்கள்; அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு கூட்டத்தினர் நின்றுகொண்டு தொழுதார்கள். அப்போது அமருமாறு அவர்களுக்கு (நபி (ஸல்) அவர்கள்) சைகை செய்தார்கள். அவர்கள் (தொழுகையை) முடித்ததும் கூறினார்கள்: 'இமாம் பின்பற்றப்படுவதற்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஆகவே, அவர் ருகூஃ செய்யும்போது, நீங்களும் ருகூஃ செய்யுங்கள்; அவர் (ருகூவிலிருந்து) நிமிரும்போது, நீங்களும் நிமிருங்கள்; அவர் அமர்ந்து தொழுதால், நீங்களும் அமர்ந்து தொழுங்கள்.'"

308

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ فِي مَرَضِهِ فَأَتَى فَوَجَدَ أَبَا بَكْرٍ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي بِالنَّاسِ فَاسْتَأْخَرَ أَبُو بَكْرٍ فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ كَمَا أَنْتَ فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى جَنْبِ أَبِي بَكْرٍ

فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِصَلاَةِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ جَالِسٌ وَكَانَ النَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلاَةِ أَبِي بَكْرٍ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தாம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது வெளியே வந்து, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் நின்று மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்திக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் பின்வாங்கத் தொடங்கினார்கள்; ஆனால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர் இருந்த இடத்திலேயே இருக்குமாறு அவருக்கு சைகை செய்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களின் பக்கத்தில் அமர்ந்தார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், அமர்ந்திருந்த அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தொழுகையைப் பின்பற்றி (மக்களுக்கு இமாமாக நின்று) தொழுவித்தார்கள். மக்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களின் தொழுகையைப் பின்பற்றித் தொழுதார்கள்.

309

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ مَوْلًى، لِعَمْرِو بْنِ الْعَاصِ - أَوْ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ صَلاَةُ أَحَدِكُمْ وَهُوَ قَاعِدٌ مِثْلُ نِصْفِ صَلاَتِهِ وَهُوَ قَائِمٌ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"உங்களில் ஒருவர் அமர்ந்து தொழும் (நஃபில்) தொழுகை, அவர் நின்று தொழும் (நஃபில்) தொழுகையின் கூலியில் பாதிக்குச் சமமாகும்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

310

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّهُ قَالَ لَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ نَالَنَا وَبَاءٌ مِنْ وَعْكِهَا شَدِيدٌ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى النَّاسِ وَهُمْ يُصَلُّونَ فِي سُبْحَتِهِمْ قُعُودًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلاَةُ الْقَاعِدِ مِثْلُ نِصْفِ صَلاَةِ الْقَائِمِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல் ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது, அதன் கடுமையான (காய்ச்சல்) நோய்த்தொற்றால் நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டோம். மக்கள் அமர்ந்தவாறு நஃபில் தொழுகைகளைத் தொழுதுகொண்டிருந்தபோது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம் வெளியே வந்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அமர்ந்து தொழுபவரின் தொழுகை, நின்று தொழுபவரின் தொழுகையில் பாதிக்குச் சமம்' என்று கூறினார்கள்."

311

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ أَبِي وَدَاعَةَ السَّهْمِيِّ، عَنْ حَفْصَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلَّى فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا قَطُّ حَتَّى كَانَ قَبْلَ وَفَاتِهِ بِعَامٍ فَكَانَ يُصَلِّي فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا وَيَقْرَأُ بِالسُّورَةِ فَيُرَتِّلُهَا حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلَ مِنْ أَطْوَلَ مِنْهَا .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஹஃப்ஸா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் மரணத்திற்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு நஃபில் தொழுகைகளை அமர்ந்த நிலையில் தொழத் தொடங்கும் வரை, அவர்கள் (அவ்வாறு) தொழுவதை நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. அவர்கள் (அதன் பிறகு) சூராவை நிறுத்தி நிதானமாக ஓதுவார்கள்; அதனால் அது, (மெதுவாக ஓதுவதால்) அதைவிட நீளமான ஒரு சூராவை ஓதுவதை விடவும் அதிக நேரம் எடுப்பதாகத் தோன்றும்."

312

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا لَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُصَلِّي صَلاَةَ اللَّيْلِ قَاعِدًا قَطُّ حَتَّى أَسَنَّ فَكَانَ يَقْرَأُ قَاعِدًا حَتَّى إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ فَقَرَأَ نَحْوًا مِنْ ثَلاَثِينَ أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً ثُمَّ رَكَعَ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வயது முதிர்ந்த நிலையை அடையும் வரை, அவர்கள் அமர்ந்த நிலையில் இரவுத் தொழுகை தொழுவதை நான் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. (வயது முதிர்ந்த பிறகு) அவர்கள் அமர்ந்தவாறே ஓதுவார்கள்; அவர்கள் ருகூஃ செய்ய விரும்பும்போது, எழுந்து நின்று சுமார்

முப்பது அல்லது நாற்பது ஆயத்துகளை ஓதிவிட்டு பின்னர் ருகூஃ செய்வார்கள்.

313

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ الْمَدَنِيِّ، وَعَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي جَالِسًا فَيَقْرَأُ وَهُوَ جَالِسٌ فَإِذَا بَقِيَ مِنْ قِرَاءَتِهِ قَدْرُ مَا يَكُونُ ثَلاَثِينَ أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً قَامَ فَقَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ ثُمَّ رَكَعَ وَسَجَدَ ثُمَّ صَنَعَ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்த நிலையில் தொழுவார்கள் (அதாவது, உடல்நலக்குறைவு அல்லது முதுமையின் காரணமாக). அவர்கள் அமர்ந்தவாறே ஓதுவார்கள். பின்னர், அவர்கள் ஓதிக்கொண்டிருந்தவற்றில் சுமார் முப்பது அல்லது நாற்பது வசனங்கள் மீதமிருக்கும்போது, அவர்கள் எழுந்து நின்று ஓதுவார்கள். பின்னர் ருகூஃ மற்றும் ஸஜ்தா செய்வார்கள். அவர்கள் இரண்டாவது ரக்அத்திலும் அவ்வாறே செய்வார்கள்."

314

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، وَسَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَا يُصَلِّيَانِ النَّافِلَةَ وَهُمَا مُحْتَبِيَانِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: உர்வா இப்னு அஸ்ஸுபைர் அவர்களும், ஸயீத் இப்னு அல்முஸய்யப் அவர்களும் ‘இஹ்திபா’ (கால்களை வயிற்றோடு சேர்த்துக்கட்டி அமரும்) நிலையில் உபரியான தொழுகைகளைத் தொழுது வந்தார்கள்.

315

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنِ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي يُونُسَ، مَوْلَى عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهُ قَالَ أَمَرَتْنِي عَائِشَةُ أَنْ أَكْتُبَ لَهَا مُصْحَفًا ثُمَّ قَالَتْ إِذَا بَلَغْتَ هَذِهِ الآيَةَ فَآذِنِّي { حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلاَةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ } فَلَمَّا بَلَغْتُهَا آذَنْتُهَا

فَأَمْلَتْ عَلَيَّ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلاَةِ الْوُسْطَى وَصَلاَةِ الْعَصْرِ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ قَالَتْ عَائِشَةُ سَمِعْتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான (விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமையான) அபூ யூனுஸ் அவர்கள் கூறியதாவது:

'ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் தனக்காக ஒரு முஸ்ஹஃபை (குர்ஆன் பிரதியை) எழுதுமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் இந்த ஆயத்தை (குர்ஆன் வசனத்தை) அடையும்போது, எனக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்:

{ஹாஃபிழூ அலஸ் ஸலவாதி வஸ்ஸலாதில் வுஸ்தா வகூமூ லில்லாஹி கானிதீன்}

"தொழுகைகளை கவனமாகப் பேணுங்கள்; மேலும் நடுத்தரத் தொழுகையையும் (பேணுங்கள்); அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நில்லுங்கள்." '

நான் அந்த வசனத்தை அடைந்தபோது அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அப்போது அவர்கள் எனக்கு இவ்வாறு (சேர்த்து எழுதுமாறு) வாசித்துச் சொன்னார்கள்:

{ஹாஃபிழூ அலஸ் ஸலவாதி வஸ்ஸலாதில் வுஸ்தா வஸலாதில் அஸ்ரி வகூமூ லில்லாஹி கானிதீன்}

'தொழுகைகளை கவனமாகப் பேணுங்கள்; மேலும் நடுத்தரத் தொழுகையையும், அஸர் தொழுகையையும் (குறிப்பாகப்) (பேணுங்கள்); அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நில்லுங்கள்.'

(பிறகு) ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், 'நான் இதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து செவியுற்றேன்' என்று கூறினார்கள்."

316 ⋮

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ رَافِعٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أَكْتُبُ مُصْحَفًا لِحَفْصَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَتْ إِذَا بَلَغْتَ هَذِهِ الآيَةَ فَآذِنِّي { حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلاَةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ } فَلَمَّا بَلَغْتُهَا آذَنْتُهَا فَأَمْلَتْ عَلَيَّ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلاَةِ الْوُسْطَى وَصَلاَةِ الْعَصْرِ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ .

அம்ர் இப்னு ராஃபி அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் உம்முல் முஃமினீன் ஹஃப்ஸா (ரலி) அவர்களுக்காக ஒரு குர்ஆன்

பிரதியை எழுதிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் இந்த வசனத்தை அடையும்போது எனக்குத் தெரிவியுங்கள்: {தொழுகைகளை கவனமாகப் பேணுங்கள்; நடுத் தொழுகையையும் (பேணுங்கள்); அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நில்லுங்கள்.}' நான் அந்த வசனத்தை அடைந்தபோது அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அப்போது அவர்கள் எனக்கு (பின்வருமாறு) கூறக் கூற எழுதவைத்தார்கள்: '{தொழுகைகளை கவனமாகப் பேணுங்கள்; நடுத் தொழுகையையும், அஸ்ர் தொழுகையையும் (பேணுங்கள்); அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நில்லுங்கள்.}'"

317

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنِ ابْنِ يَرْبُوعٍ الْمَخْزُومِيِّ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، يَقُولُ الصَّلاَةُ الْوُسْطَى صَلاَةُ الظُّهْرِ .

இப்னு யர்பூஃ அல்-மக்ஸூமி (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரலி) அவர்கள், 'நடுத்தொழுகை (அல்-ஸலாத்துல் வுஸ்தா) என்பது லுஹர் தொழுகையாகும்' என்று கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்.

318

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، كَانَا يَقُولاَنِ الصَّلاَةُ الْوُسْطَى صَلاَةُ الصُّبْحِ . قَالَ مَالِكٌ وَقَوْلُ عَلِيٍّ وَابْنِ عَبَّاسٍ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது (அதாவது, அவர் நேரடியாகக் கேட்கவில்லை, ஆனால் நம்பகமான வழியில் அவருக்குத் தகவல் கிடைத்தது) என்னவென்றால், அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களும், "நடுத் தொழுகை என்பது சுப்ஹுடைய தொழுகையாகும்" என்று கூறி வந்தார்கள். மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த விஷயம் குறித்து நான் கேள்விப்பட்டவை அனைத்திலும், அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) மற்றும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) ஆகியோரின் கூற்றே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

319

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُصَلِّي فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ مُشْتَمِلاً بِهِ فِي بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ وَاضِعًا طَرَفَيْهِ عَلَى عَاتِقَيْهِ .

உமர் இப்னு அபீ ஸலமா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில் ஒரே ஆடை அணிந்து தொழுதுகொண்டிருந்ததைக் கண்டார்கள். அவர்கள் அந்த ஆடையால் (உடலை) போர்த்தியவர்களாக, அதன் இரு முனைகளையும் தம் தோள்கள் மீது போட்டிருந்தார்கள்.

320

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ سَائِلاً، سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الصَّلاَةِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَوَلِكُلِّكُمْ ثَوْبَانِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரே ஆடை அணிந்து தொழுவது பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் எல்லோரிடமும் இரண்டு ஆடைகள் இருக்கின்றனவா?" என்று (பதிலுக்குக்) கேட்டார்கள்.

321

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ أَبُو هُرَيْرَةَ هَلْ يُصَلِّي الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَقَالَ نَعَمْ ‏.‏ فَقِيلَ لَهُ هَلْ تَفْعَلُ أَنْتَ ذَلِكَ فَقَالَ نَعَمْ إِنِّي لأُصَلِّي فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ وَإِنَّ ثِيَابِي لَعَلَى الْمِشْجَبِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம், "ஒருவர் ஒரே ஆடையுடன் தொழலாமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்றார்கள். பின்னர் அவரிடம், "நீங்கள் அவ்வாறு செய்வீர்களா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஆம், என் ஆடைகள் துணி மாட்டும் கொக்கியில் இருக்கும்போது நான் ஒரே ஆடையுடன் தொழுவேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

322

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، كَانَ يُصَلِّي فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ ‏.‏

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் ஒரே ஆடை அணிந்து தொழுவார்கள் (என்று இமாம் மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது).

323

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، كَانَ يُصَلِّي فِي الْقَمِيصِ الْوَاحِدِ.

முஹம்மது இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் அவர்கள் ஒற்றை சட்டையில் (மட்டும்) தொழுவார்கள்.

324

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ لَمْ يَجِدْ ثَوْبَيْنِ فَلْيُصَلِّ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ مُلْتَحِفًا بِهِ فَإِنْ كَانَ الثَّوْبُ قَصِيرًا فَلْيَتَّزِرْ بِهِ.

இரண்டு ஆடைகள் இல்லாதவர் ஒரே ஆடையுடன் தொழட்டும்; அதைத் தம் மீது போர்த்தியவராக (மேல் ஆடையாக). அந்த ஆடை சிறியதாக இருந்தால், அதை இடுப்பில் கட்டிக்கொள்ளட்டும் (கீழ் ஆடையாக).

325

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تُصَلِّي فِي الدِّرْعِ وَالْخِمَارِ.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் ஒரு நீண்ட சட்டையிலும் (உடலை மறைக்கும் ஆடை) ஒரு முக்காட்டிலும் தொழுவார்கள்.

326

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ قُنْفُذٍ، عَنْ أُمِّهِ، أَنَّهَا سَأَلَتْ أُمَّ سَلَمَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم مَاذَا تُصَلِّي فِيهِ الْمَرْأَةُ مِنَ الثِّيَابِ فَقَالَتْ تُصَلِّي فِي الْخِمَارِ وَالدِّرْعِ السَّابِغِ إِذَا غَيَّبَ ظُهُورَ قَدَمَيْهَا.

முஹம்மத் இப்னு ஸைத் இப்னு குன்ஃபுத் அவர்களின் தாயார், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரலி) அவர்களிடம், "ஒரு பெண் (தொழுகையின் போது) எத்தகைய ஆடை அணிந்து தொழ வேண்டும்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவள் ஒரு முக்காடு (தலைக்கு)

மற்றும் பாதங்களின் மேற்பகுதியை மறைக்கும் நீண்ட, தளர்வான அங்கி (உடல் முழுவதையும் மறைக்கும் ஆடை) ஆகியவற்றை அணிந்து தொழ வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

327

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الثِّقَةِ، عِنْدَهُ عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الأَشَجِّ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ الأَسْوَدِ الْخَوْلاَنِيِّ، وَكَانَ، فِي حَجْرِ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ مَيْمُونَةَ كَانَتْ تُصَلِّي فِي الدِّرْعِ وَالْخِمَارِ لَيْسَ عَلَيْهَا إِزَارٌ .

உபைய்துல்லாஹ் இப்னு அல்-அஸ்வத் அல்-கவ்லானீ அவர்கள் கூறியதாவது: இவர் நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் மைமூனா (ரலி) அவர்களின் அரவணைப்பில் இருந்தவர் ஆவார். மைமூனா (ரலி) அவர்கள் ஒரு நீள்சட்டையுடனும் (திர்ஃ) முக்காடுடனும் (கிமார்) தொழுவார்கள்; அவர்களுக்கு இடுப்பு ஆடை (இஸார்) இருக்கவில்லை.

328

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ امْرَأَةً، اسْتَفْتَتْهُ فَقَالَتْ إِنَّ الْمِنْطَقَ يَشُقُّ عَلَىَّ أَفَأُصَلِّي فِي دِرْعٍ وَخِمَارٍ فَقَالَ نَعَمْ إِذَا كَانَ الدِّرْعُ سَابِغًا .

உர்வா (ரஹ்) அவர்களிடம் ஒரு பெண்மணி மார்க்கத் தீர்ப்புக் கேட்டு, "இடுப்புக் கச்சை (அணிவது) எனக்குச் சிரமமாக உள்ளது. நான் (நீண்ட) அங்கியிலும், தலை முக்காட்டிலும் தொழலாமா?" என்று வினவினார். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அந்த அங்கி (கால்களையும் மறைக்கும் அளவுக்கு) நீளமாக இருந்தால்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

9. كتاب قصر الصلاة فى السفر

முவத்தா மாலிக்

9. தொழுகையை சுருக்குதல்

329

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَجْمَعُ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ فِي سَفَرِهِ إِلَى تَبُوكَ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தபூக் பயணத்தின்போது (பயணத்தின் சிரமத்தின் காரணமாக) லுஹர் மற்றும் அஸர் தொழுகைகளை சேர்த்துத் தொழுதார்கள்.

330

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، عَامِرِ بْنِ وَاثِلَةَ أَنَّ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُمْ، خَرَجُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ تَبُوكَ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَجْمَعُ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ - قَالَ - فَأَخَّرَ الصَّلاَةَ يَوْمًا ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا ثُمَّ دَخَلَ ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا ثُمَّ قَالَ " إِنَّكُمْ سَتَأْتُونَ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَيْنَ تَبُوكَ وَإِنَّكُمْ لَنْ تَأْتُوهَا حَتَّى يَضْحَى النَّهَارُ فَمَنْ جَاءَهَا فَلاَ يَمَسَّ مِنْ مَائِهَا شَيْئًا حَتَّى آتِيَ " . فَجِئْنَاهَا وَقَدْ سَبَقَنَا إِلَيْهَا رَجُلاَنِ وَالْعَيْنُ تَبِضُّ بِشَىْءٍ مِنْ مَاءٍ فَسَأَلَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " هَلْ مَسِسْتُمَا مِنْ مَائِهَا شَيْئًا " . فَقَالاَ نَعَمْ . فَسَبَّهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَقَالَ لَهُمَا مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ثُمَّ غَرَفُوا بِأَيْدِيهِمْ مِنَ الْعَيْنِ قَلِيلاً قَلِيلاً حَتَّى اجْتَمَعَ فِي شَىْءٍ ثُمَّ غَسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِيهِ وَجْهَهُ

وَيَدَيْهِ ثُمَّ أَعَادَهُ فِيهَا فَجَرَتِ الْعَيْنُ بِمَاءٍ كَثِيرٍ فَاسْتَقَى النَّاسُ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " يُوشِكُ يَا مُعَاذُ إِنْ طَالَتْ بِكَ حَيَاةٌ أَنْ تَرَى هَا هُنَا قَدْ مُلِئَ جِنَانًا " .

முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நாங்கள் தபூக் போருடைய ஆண்டில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் (பயணம்) புறப்பட்டோம். (அப்பயணத்தில்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் லுஹ்ரையும் அஸரையும், மஃரிபையும் இஷாவையும் சேர்த்துத் தொழுபவர்களாக இருந்தார்கள். (ஒரு நாள்) அவர்கள் தொழுகையைத் தாமதப்படுத்தினார்கள். பின்னர் வெளியே வந்து லுஹ்ரையும் அஸரையும் சேர்த்துத் தொழுதார்கள். பிறகு உள்ளே சென்றார்கள். பின்னர் வெளியே வந்து மஃரிபையும் இஷாவையும் சேர்த்துத் தொழுதார்கள்.

பிறகு, "நாளை நீங்கள் இன்ஷா அல்லாஹ் (அல்லாஹ் நாடினால்) தபூக் நீரூற்றை அடைவீர்கள். முற்பகல் (ளுஹா) நேரம் ஆகும் வரை நீங்கள் அதைச் சென்றடைய மாட்டீர்கள். உங்களில் எவரேனும் அங்கே சென்றால் நான் வரும் வரை அதன் தண்ணீரிலிருந்து எதையும் தொட வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

நாங்கள் அங்கே சென்றோம். எங்களுக்கு முன்பே இரண்டு மனிதர்கள் அங்கே சென்றிருந்தனர். அந்த ஊற்றுச் சுனையில் குறைவாகவே தண்ணீர் ஊறிக்கொண்டிருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவ்விருவரிடமும், "அதன் தண்ணீரிலிருந்து எதையேனும் நீங்கள் தொட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் "ஆம்" என்றனர். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவ்விருவரையும் கடிந்துகொண்டார்கள்; மேலும் அல்லாஹ் நாடியவற்றை அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள்.

பிறகு (மக்கள்) தங்கள் கைகளால் அந்த ஊற்றிலிருந்து சிறிது சிறிதாகத் தண்ணீரை அள்ளி ஒரு பாத்திரத்தில் சேகரித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதில் தங்கள் முகத்தையும் கைகளையும் கழுவிக் கொண்டு, அதை மீண்டும் அந்த ஊற்றிலேயே ஊற்றினார்கள். உடனே அந்த ஊற்று மிகுந்த நீரோட்டத்துடன் பாய்ந்தது. மக்கள் (தேவையான) தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "முஆதே! உமக்கு ஆயுள் நீடித்தால், இவ்விடம் தோட்டங்களால் நிறைந்திருப்பதை நீர் விரைவில் காண்பீர்" என்று கூறினார்கள்.

331

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا عَجِلَ بِهِ السَّيْرُ يَجْمَعُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பயணம் அவசரமாக இருக்கும்போது (அதாவது, விரைவாகச் செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்படும்போது) மஃரிபையும் இஷாவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தொழுவார்கள்."

332

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا فِي غَيْرِ خَوْفٍ وَلاَ سَفَرٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், லுஹர் மற்றும் அஸர் தொழுகைகளையும், மஃரிப் மற்றும் இஷா தொழுகைகளையும் (தத்தம் நேரங்களில் இருந்து) ஒன்றிணைத்துத் தொழுதார்கள். (இது) அச்சத்தின் காரணமாகவோ அல்லது பயணத்தின் காரணமாகவோ இருக்கவில்லை. (மாறாக, மக்களுக்கு சிரமத்தை ஏற்படுத்தாத வகையில் ஒரு தேவைக்காகவே இவ்வாறு செய்தார்கள்.)

333

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا جَمَعَ الأُمَرَاءُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ فِي الْمَطَرِ جَمَعَ مَعَهُمْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், அமீர்கள் மழையின் காரணமாக மஃரிப் மற்றும் இஷா தொழுகைகளைச் சேர்த்துத் தொழுவித்தால், அவர்களுடன் தாமும் (அத்தொழுகைகளை) சேர்த்துத் தொழுவார்கள்.

334

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سَأَلَ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ هَلْ يُجْمَعُ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ فِي السَّفَرِ فَقَالَ نَعَمْ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ أَلَمْ تَرَ إِلَى صَلاَةِ النَّاسِ بِعَرَفَةَ

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்களிடம், "பயணத்தில் லுஹ்ரையும் அஸரையும் சேர்த்துத் தொழலாமா?" எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு ஸாலிம் அவர்கள், "ஆம், அதில் தவறில்லை. அரஃபாவில் மக்கள் (லுஹர், அஸர் தொழுகைகளை) சேர்த்துத் தொழுவதை நீங்கள் பார்த்ததில்லையா?" என்று கூறினார்கள்.

335

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَرَادَ أَنْ يَسِيرَ يَوْمَهُ جَمَعَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَسِيرَ لَيْلَهُ جَمَعَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ .

அலி இப்னு ஹுசைன் அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பகலில் பயணம் மேற்கொள்ள நாடினால் லுஹரையும் அஸரையும் சேர்த்துத் தொழுவார்கள். மேலும் அவர்கள் இரவில் பயணம் மேற்கொள்ள நாடினால் மஃரிபையும் இஷாவையும் சேர்த்துத் தொழுவார்கள்."

336

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ آلِ خَالِدِ بْنِ أَسِيدٍ أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّا نَجِدُ صَلاَةَ الْخَوْفِ وَصَلاَةَ الْحَضَرِ فِي الْقُرْآنِ وَلاَ نَجِدُ صَلاَةَ السَّفَرِ فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ يَا ابْنَ أَخِي إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بَعَثَ إِلَيْنَا مُحَمَّدًا صلى الله عليه وسلم وَلاَ نَعْلَمُ شَيْئًا فَإِنَّمَا نَفْعَلُ كَمَا رَأَيْنَاهُ يَفْعَلُ .

காலித் இப்னு அஸீத் அவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், "அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களே! நாம் குர்ஆனில் அச்ச நேரத் தொழுகையையும், ஊரில் தங்கியிருக்கும்போது தொழும் தொழுகையையும் காண்கிறோம்; ஆனால், அதில் பயணத் தொழுகையைப் பற்றி எதையும் நாம் காணவில்லை" என்று கூறினார். அதற்கு இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் சகோதரரின் மகனே! சர்வ வல்லமையும் மாட்சிமையும் மிக்க அல்லாஹ், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை நம்மிடம் அனுப்பினான்; (அப்போது மார்க்க விஷயங்களில்) நமக்கு எதுவும் தெரியாது. அவர்கள் (ஸல்) எதைச் செய்வதை நாம் கண்டோமோ, அதையே நாமும் செய்கிறோம் (அதாவது, அவர்கள் பயணத்தில் தொழுகையை குறைத்துத் தொழுததால் நாமும் அவ்வாறே செய்கிறோம்)."

337

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ فُرِضَتِ الصَّلاَةُ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ فَأُقِرَّتْ صَلاَةُ

السَّفَرِ وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "தொழுகை, உள்ளூரிலும் பயணத்திலும் இரண்டு ரக்அத்களாகக் கடமையாக்கப்பட்டது. பின்னர், பயணத் தொழுகை அப்படியே நிலைநிறுத்தப்பட்டது; மேலும் உள்ளூர் தொழுகையில் (நான்கு ரக்அத்களாக) அதிகரிக்கப்பட்டது."

338

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ لِسَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ مَا أَشَدَّ مَا رَأَيْتَ أَبَاكَ أَخَّرَ الْمَغْرِبَ فِي السَّفَرِ فَقَالَ سَالِمٌ غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَنَحْنُ بِذَاتِ الْجَيْشِ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ بِالْعَقِيقِ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்களிடம் கேட்டார்கள்: "பயணத்தில் இருக்கும்போது தங்கள் தந்தை மஃரிப் தொழுகையைத் தாமதப்படுத்தியதை தாங்கள் பார்த்ததில், எது மிகவும் தாமதமானது?" அதற்கு ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: "நாங்கள் தாத் அல்-ஜய்ஷ் என்ற இடத்தில் இருந்தபோது சூரியன் மறைந்தது; (அதன் பிறகு பயணித்து) அவர்கள் அல்-அகீக் என்ற இடத்தில் மஃரிப் தொழுதார்கள்."

339

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا خَرَجَ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا قَصَرَ الصَّلَاةَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காகப் புறப்பட்டபோது, துல் ஹுலைஃபாவில் (பயணத் தொழுகையாக) தொழுகையைச் சுருக்கித் தொழுதார்கள்.

340

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ رَكِبَ إِلَى رِيمٍ فَقَصَرَ الصَّلَاةَ فِي مَسِيرِهِ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ نَحْوٌ مِنْ أَرْبَعَةِ بُرُدٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், 'ரீம்' எனும் இடத்திற்குச் சவாரி செய்து (பயணம் மேற்கொண்டார்கள்), அப்பயணத்தில் தொழுகையைச் சுருக்கித் தொழுதார்கள்.
மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது சுமார் நான்கு 'பரீத்' (அஞ்சல் நிலையங்கள்) தொலைவாகும்."

341

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، رَكِبَ إِلَى ذَاتِ النُّصُبِ فَقَصَرَ الصَّلاَةَ فِي مَسِيرِهِ ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ وَبَيْنَ ذَاتِ النُّصُبِ وَالْمَدِينَةِ أَرْبَعَةُ بُرُدٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், 'தாத் அந்-நுஸுப்' என்ற இடத்திற்குப் பயணம் செய்தார்கள். மேலும், அந்தப் பயணத்தில் தொழுகையைச் சுருக்கிக் கொண்டார்கள். மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தாத் அந்-நுஸுப்'க்கும் மதீனாவிற்கும் இடையே நான்கு 'பரீத்'கள் (சுமார் 72-80 மைல்கள்) உள்ளன.

342

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يُسَافِرُ إِلَى خَيْبَرَ فَيَقْصُرُ الصَّلاَةَ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கைபருக்குப் பயணம் செய்வார்கள், அப்போது (பயணியாக) தொழுகையைச் சுருக்கித் தொழுவார்கள்.

343

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقْصُرُ الصَّلاَةَ فِي مَسِيرِهِ الْيَوْمَ التَّامَّ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஒரு முழு நாள் பயணம் செய்யும்போது தொழுகையைச் சுருக்கித் தொழுவார்கள் (நான்கு ரக்அத் தொழுகைகளை இரண்டு ரக்அத்துகளாகக் குறைத்துத் தொழுவார்கள்).

344

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ كَانَ يُسَافِرُ مَعَ ابْنِ عُمَرَ الْبَرِيدَ فَلاَ يَقْصُرُ الصَّلاَةَ.

நாஃபி அவர்கள் கூறினார்கள்: தாம் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் ஒரு பரீத் தூரம் (சுமார் 19.2 கி.மீ.) பயணம் செய்வது வழக்கம் என்றும், (அப்பயணத்தின்போது) இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தொழுகையைச் சுருக்கித் தொழ மாட்டார்கள் என்றும்.

345

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، كَانَ يَقْصُرُ الصَّلاَةَ فِي مِثْلِ مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَالطَّائِفِ وَفِي مِثْلِ مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَعُسْفَانَ وَفِي مِثْلِ مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَجُدَّةَ. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَرْبَعَةُ بُرُدٍ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا تُقْصَرُ إِلَىَّ فِيهِ الصَّلاَةُ. قَالَ مَالِكٌ لاَ يَقْصُرُ الَّذِي يُرِيدُ السَّفَرَ الصَّلاَةَ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْ بُيُوتِ الْقَرْيَةِ وَلاَ يُتِمُّ حَتَّى يَدْخُلَ أَوَّلَ بُيُوتِ الْقَرْيَةِ أَوْ يُقَارِبَ ذَلِكَ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள், அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், மக்காவிற்கும் தாயிஃபிற்கும் இடையிலான தூரம், மக்காவிற்கும் உஸ்ஃபானுக்கும் இடையிலான தூரம் மற்றும் மக்காவிற்கும் ஜித்தாவுக்கும் இடையிலான தூரம் போன்ற (பயண) தூரங்களில் தொழுகையைச் சுருக்கித் தொழுவார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது நான்கு 'புருத்' (அஞ்சல் நிலையங்கள், சுமார் 81 கி.மீ.) ஆகும். தொழுகையைச் சுருக்குவதற்கு என்னிடத்தில் மிகவும் விருப்பமான தூரம் அதுவேயாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பயணம் செய்ய நாடுபவர், ஊரின் வீடுகளை விட்டு வெளியேறும் வரை தொழுகையைச் சுருக்கக் கூடாது. மேலும் அவர் (பயணத்திலிருந்து திரும்பும்போது) ஊரின் முதல் வீடுகளுக்குள் நுழையும் வரை அல்லது அதை நெருங்கும் வரை தொழுகையை முழுமையாகத் தொழக்கூடாது."

346

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ أُصَلِّي صَلاَةَ الْمُسَافِرِ مَا لَمْ أُجْمِعْ مُكْثًا وَإِنْ حَبَسَنِي ذَلِكَ اثْنَتَىْ عَشْرَةَ لَيْلَةً.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: 'நான் (ஓரிடத்தில்) தங்குவதற்குத் தீர்மானிக்காத வரை, பன்னிரண்டு இரவுகள் (ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால்) தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, பிரயாணத் தொழுகையையே தொழுவேன்.'

347

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ، أَقَامَ بِمَكَّةَ عَشْرَ لَيَالٍ يَقْصُرُ الصَّلاَةَ إِلاَّ أَنْ يُصَلِّيَهَا مَعَ الإِمَامِ فَيُصَلِّيهَا بِصَلاَتِهِ .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் மக்காவில் பத்து இரவுகள் தங்கினார்கள். (அங்கு) ஓர் இமாமுடன் தொழுவதைத் தவிர (மற்ற நேரங்களில்) தொழுகையைச் சுருக்கியே தொழுது வந்தார்கள். (அவர்கள் ஓர் இமாமுடன் தொழுதால்) அந்த இமாமின் தொழுகைப்படியே தொழுவார்கள்.

348

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَطَاءٍ الْخُرَاسَانِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، قَالَ مَنْ أَجْمَعَ إِقَامَةً أَرْبَعَ لَيَالٍ وَهُوَ مُسَافِرٌ أَتَمَّ الصَّلاَةَ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ صَلاَةِ الأَسِيرِ فَقَالَ مِثْلُ صَلاَةِ الْمُقِيمِ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ مُسَافِرًا .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒரு பயணி (ஓர் இடத்தில்) நான்கு இரவுகள் தங்குவதற்கு (உறுதியாக) முடிவு செய்தால், அவர் தொழுகையை முழுமையாக நிறைவேற்றுவார் (அதாவது, சுருக்காமல் முழுமையாகத் தொழுவார்)."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் (இந்த விஷயத்தில்) கேட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

சிறைவாசியின் தொழுகையைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் (சிறைபிடிக்கப்பட்டபோது அல்லது சிறைப்பட்ட நிலையிலும்) பயணம் செய்பவராக இருந்தாலன்றி, அது ஓரிடத்தில் தங்கியிருப்பவரின் தொழுகையைப் போன்றதேயாகும் (அதாவது, முழுமையாகத் தொழ வேண்டும்)."

349

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ إِذَا قَدِمَ مَكَّةَ صَلَّى بِهِمْ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُولُ يَا أَهْلَ مَكَّةَ أَتِمُّوا صَلاَتَكُمْ فَإِنَّا قَوْمٌ سَفْرٌ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் மக்காவிற்குச் சென்றபோது, (அங்குள்ளவர்களுக்கு) இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவிப்பார்கள். பின்னர் (அவர்களிடம்), "மக்காவாசிகளே! உங்கள் தொழுகையை முழுமைப்படுத்துங்கள். நாங்கள் பயணம் செய்யும் ஒரு கூட்டத்தினர் ஆவோம்" என்று கூறுவார்கள்.

350

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، مِثْلَ ذَلِكَ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், ஸைத் இப்னு அஸ்லம் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர்கள் தங்கள் தந்தை (அஸ்லம் ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர்கள் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும் அதைப் போன்றே அறிவித்தார்கள்.

351

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُصَلِّي وَرَاءَ الإِمَامِ بِمِنًى أَرْبَعًا فَإِذَا صَلَّى لِنَفْسِهِ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் மினாவில் இமாமைப் பின்தொடர்ந்து நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். ஆனால், அவர்கள் தனியாகத் தொழும்போது இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.

352

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ صَفْوَانَ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَعُودُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ صَفْوَانَ فَصَلَّى لَنَا رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ انْصَرَفَ فَقُمْنَا فَأَتْمَمْنَا.

ஸஃப்வான் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸஃப்வானின் நலம் விசாரிக்க (அவர் நோயுற்றிருந்ததால் அவரைப் பார்க்க) வந்தார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவித்தார்கள். பிறகு அவர்கள் புறப்பட்டார்கள்; உடனே நாங்கள் எழுந்து (தொழுகையை) நிறைவு செய்தோம்."

353

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ يُصَلِّي مَعَ صَلاَةِ الْفَرِيضَةِ فِي السَّفَرِ شَيْئًا قَبْلَهَا وَلاَ بَعْدَهَا إِلاَّ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ كَانَ يُصَلِّي عَلَى الأَرْضِ وَعَلَى رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் பயணத்தில் இருக்கும்போது, ஃபர்ளுத் தொழுகையுடன் அதற்கு முன்போ அல்லது பின்போ (சுன்னத்தான) எதனையும் தொழுபவர்களாக இருக்கவில்லை; இரவின் ஆழ்ந்த பகுதிகளில் (தஹஜ்ஜுத்) தொழுவதைத் தவிர. ஏனெனில், அவர்கள் (தஹஜ்ஜுத் தொழுகையை) தரையிலோ அல்லது தமது வாகனத்தின் மீதோ, அது எந்தத் திசையை நோக்கி இருந்தாலும் சரி, தொழுவார்கள்.

354

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَعُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، وَأَبَا، بَكْرِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ كَانُوا يَتَنَفَّلُونَ فِي السَّفَرِ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ النَّافِلَةِ فِي السَّفَرِ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّ بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ ‏.‏

அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது, உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் மற்றும் அபூபக்ர் இப்னு அப்த் அர்-ரஹ்மான் ஆகியோர் பயணத்தில் இருக்கும்போது உபரியான (நஃபில்) தொழுகைகளைத் தொழுபவர்களாக இருந்தார்கள் என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

(யஹ்யா இப்னு யஹ்யா கூறினார்:) பயணத்தின்போது உபரியான (நஃபில்) தொழுகைகளைப் பற்றி இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "இரவிலோ அல்லது பகலிலோ அவற்றைத் தொழுவதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை. அறிவுடையோரில் சிலர் அவ்வாறு செய்து வந்ததாக நான் செவியுற்றிருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

355

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، قَالَ بَلَغَنِي عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَرَى ابْنَهُ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَتَنَفَّلُ فِي السَّفَرِ فَلاَ يُنْكِرُ عَلَيْهِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், தமது மகன் உபைதுல்லாஹ் இப்னு அப்துல்லாஹ் பயணத்தில் உபரியான (நஃபிலான) தொழுகைகளைத் தொழுவதைக் காண்பார்கள்; அதை அவர்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் (அதாவது, அது அனுமதிக்கப்பட்டது என்றே கருதினார்கள்).

356

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ، عَنْ أَبِي الْحُبَابِ، سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُصَلِّي وَهُوَ عَلَى حِمَارٍ وَهُوَ مُتَوَجِّهٌ إِلَى خَيْبَرَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கைபரை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, ஒரு கழுதையின் மீது (அமர்ந்தவாறே, உபரியான தொழுகையை) தொழுதுகொண்டிருந்ததைக் கண்டேன்.

357

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ فِي السَّفَرِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ بِهِ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دِينَارٍ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَفْعَلُ ذَلِكَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பயணம் செய்யும்போது, தங்களது வாகனம் எந்த திசையை நோக்கிச் சென்றாலும் அதன் மீது (அமர்ந்தவாறு உபரித் தொழுகைகளை) தொழுவார்கள்.
அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் அவர்கள் கூறினார்கள், "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் அவ்வாறே செய்வார்கள்."

358

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ رَأَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ فِي السَّفَرِ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى حِمَارٍ وَهُوَ مُتَوَجِّهٌ إِلَى غَيْرِ الْقِبْلَةِ يَرْكَعُ وَيَسْجُدُ إِيمَاءً مِنْ غَيْرِ أَنْ يَضَعَ وَجْهَهُ عَلَى شَىْءٍ .

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களை ஒரு பயணத்தின்போது, கிப்லாவை முன்னோக்காமல் ஒரு கழுதையின் மீது (அமர்ந்து) தொழுதுகொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். அவர்கள் தமது முகத்தை எதன் மீதும் வைக்காமல், (தலையால்) சைகை செய்து ருகூவையும் ஸஜ்தாவையும் செய்தார்கள்."

359

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنْ أَبِي مُرَّةَ، مَوْلَى عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَنَّ أُمَّ هَانِئٍ بِنْتَ أَبِي طَالِبٍ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلَّى عَامَ الْفَتْحِ ثَمَانِيَ رَكَعَاتٍ مُلْتَحِفًا فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ‏.‏

உம்மு ஹானி பின்த் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் தெரிவித்ததாவது: மக்கா வெற்றி கொள்ளப்பட்ட ஆண்டில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரே ஆடையால் தம்மைப் போர்த்திக்கொண்டு எட்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள் (இது துஹா தொழுகையாகும்).

360

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ أَنَّ أَبَا مُرَّةَ، مَوْلَى عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، سَمِعَ أُمَّ هَانِئٍ بِنْتَ أَبِي طَالِبٍ، تَقُولُ ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ ابْنَتُهُ تَسْتُرُهُ بِثَوْبٍ - قَالَتْ - فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ ‏"‏ مَنْ هَذِهِ ‏"‏ ‏.‏ فَقُلْتُ أُمُّ هَانِئٍ بِنْتُ أَبِي طَالِبٍ ‏.‏ فَقَالَ ‏"‏ مَرْحَبًا بِأُمِّ هَانِئٍ ‏"‏ ‏.‏ فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ غُسْلِهِ قَامَ فَصَلَّى ثَمَانِيَ رَكَعَاتٍ مُلْتَحِفًا فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ثُمَّ انْصَرَفَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ زَعَمَ ابْنُ أُمِّي عَلِيٌّ أَنَّهُ قَاتِلٌ رَجُلاً أَجَرْتُهُ فُلاَنُ بْنُ هُبَيْرَةَ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ قَدْ أَجَرْنَا مَنْ أَجَرْتِ يَا أُمَّ هَانِئٍ ‏"‏ ‏.‏ قَالَتْ أُمُّ هَانِئٍ وَذَلِكَ ضُحًى ‏.‏

உம்மு ஹானி பின்த் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"மக்கா வெற்றியின் ஆண்டில் நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் குஸ்ல் (குளித்தல்) செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; அப்போது அவர்களின் மகள் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் ஒரு ஆடையால் அவர்களை மறைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'யார் அது?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'உம்மு ஹானி பின்த் அபீ தாலிப்' என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'உம்மு ஹானியே! வருக' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் குஸ்லை முடித்ததும், ஒரே ஆடையால் தம்மைப் போர்த்திக்கொண்டு நின்று எட்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்; பின்னர் (தொழுகையிலிருந்து) திரும்பினார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் தாயின் மகன் அலீ, நான் அடைக்கலம் கொடுத்துள்ள ஹுபைராவின் மகனான ஒருவரைக் கொல்லப்போவதாகக் கூறுகிறார்' என்று சொன்னேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உம்மு ஹானியே! நீயார் யாருக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தாயோ, அவருக்கு நாமும் பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டோம்' என்று

கூறினார்கள்."

உம்மு ஹானி (ரழி) அவர்கள், "இது ளுஹா (முற்பகல்) நேரத்தில் நடந்தது" என்று கூறினார்கள்.

361

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُصَلِّي سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ وَإِنِّي لأُسَبِّحُهَا وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيَدَعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُحِبُّ أَنْ يَعْمَلَهُ خَشْيَةَ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيُفْرَضَ عَلَيْهِمْ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ளுஹாவுடைய உபரியான தொழுகையை (முற்பகல் தொழுகையை) ஒருமுறைகூட தொழுவதை நான் கண்டதில்லை; ஆனால் நானே அதைத் தொழுவேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மக்கள் அதையே செய்வார்கள் என்றும், அது அவர்களுக்கு ஃபர்ளாக (கடமையாக) ஆகிவிடும் என்றும் அஞ்சி, தாங்கள் செய்ய விரும்பிய ஒரு செயலைச் செய்வதிலிருந்து விலகிக் கொள்வார்கள் (அதாவது, அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில்).'

362

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا كَانَتْ تُصَلِّي الضُّحَى ثَمَانِيَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ تَقُولُ لَوْ نُشِرَ لِي أَبَوَاىَ مَا تَرَكْتُهُنَّ ‏.‏

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் ளுஹா தொழுகையை எட்டு ரக்அத்களாகத் தொழுது வந்தார்கள். மேலும் அவர்கள், "என் பெற்றோர் மீண்டும் உயிர்பெற்று வந்தாலும்கூட, நான் அவற்றை (அந்த எட்டு ரக்அத்களை) ஒருபோதும் விடுவதில்லை" என்று கூறுவார்கள்.

363

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ جَدَّتَهُ، مُلَيْكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِطَعَامٍ فَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صلى الله عليه وسلم قُومُوا فَلأُصَلِّيَ لَكُمْ ‏.‏ قَالَ أَنَسٌ فَقُمْتُ إِلَى حَصِيرٍ لَنَا قَدِ اسْوَدَّ مِنْ طُولِ مَا لُبِسَ فَنَضَحْتُهُ بِمَاءٍ فَقَامَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَصَفَفْتُ أَنَا وَالْيَتِيمُ وَرَاءَهُ وَالْعَجُوزُ مِنْ وَرَائِنَا فَصَلَّى لَنَا رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ انْصَرَفَ ‏.‏

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

தம் பாட்டியாரான முலைக்கா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை உணவுக்காக அழைத்தார்கள். அவர்கள் (ஸல்) அதில் உண்டார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "எழுந்திருங்கள், நான் உங்களுக்குத் தொழுகை நடத்துவேன்" என்று கூறினார்கள்.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் எழுந்து, எங்களுக்குச் சொந்தமான, நீண்டகாலப் பயன்பாட்டினால் கறுத்துப்போயிருந்த ஒரு பாயிடம் சென்றேன். அதன் மீது தண்ணீரைத் தெளித்தேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதன் மீது நின்றார்கள். நானும் அந்த அனாதையும் அவருக்குப் பின்னால் வரிசையாக நின்றோம்; அந்த வயதான பெண்மணி எங்களுக்குப் பின்னால் (தனியாக) நின்றார்கள். அவர்கள் (ஸல்) எங்களுக்கு இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுகை நடத்தினார்கள்; பின்னர் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்."

364

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، أَنَّهُ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بِالْهَاجِرَةِ فَوَجَدْتُهُ يُسَبِّحُ فَقُمْتُ وَرَاءَهُ فَقَرَّبَنِي حَتَّى جَعَلَنِي حِذَاءَهُ عَنْ يَمِينِهِ فَلَمَّا جَاءَ يَرْفَا تَأَخَّرْتُ فَصَفَفْنَا وَرَاءَهُ ‏.‏

உபைத்வுல்லாஹ் பின் அப்துல்லாஹ் பின் உத்பா அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் நண்பகல் நேரத்தில் சென்றேன். அப்போது அவர்கள் (நஃபில்) தொழுதுகொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். எனவே நான் அவர்களுக்குப் பின்னால் நின்றேன். அவர்கள் என்னை அருகில் இழுத்து, தம்முடைய வலது புறத்தில் தமக்குச் சமமாக என்னை நிறுத்தினார்கள். பின்னர் யர்ஃபா அவர்கள் வந்தார்கள். நான் பின்னால் நகர்ந்தேன். நாங்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால் வரிசையாக நின்றோம்."

365

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ يُصَلِّي فَلاَ يَدَعْ أَحَدًا يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلْيَدْرَأْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنْ أَبَى فَلْيُقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ .

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் தொழுது கொண்டிருக்கும் போது உங்களுக்கு முன்னால் எவரும் கடந்து செல்ல அனுமதிக்காதீர்கள். உங்களால் முடிந்தவரை அவரைத் தடுங்கள். அவர் மறுத்தால், அவரை எதிர்த்துப் போராடுங்கள் (அதாவது, உறுதியுடன் தடுத்து நிறுத்துங்கள், பலவந்தமாக இருந்தாலும் சரி, ஆனால் காயப்படுத்தாமல்); ஏனெனில் அவன் ஒரு ஷைத்தான் ஆவான் (அதாவது, ஷைத்தானிய குணத்துடன் தொழுகையைத் தடுப்பவன் அல்லது ஷைத்தானால் தூண்டப்பட்டவன்)."

366

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ خَالِدٍ الْجُهَنِيَّ، أَرْسَلَهُ إِلَى أَبِي جُهَيْمٍ يَسْأَلُهُ مَاذَا سَمِعَ مِنْ، رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي الْمَارِّ بَيْنَ يَدَىِ الْمُصَلِّي فَقَالَ أَبُو جُهَيْمٍ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَىِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ . قَالَ أَبُو النَّضْرِ لاَ أَدْرِي أَقَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ شَهْرًا أَوْ سَنَةً .

ஸைத் இப்னு காலித் அல்ஜுஹைனி (ரழி) அவர்கள், புஸ்ர் இப்னு ஸஃத் அவர்களை அபூஜுஹைம் (ரழி) அவர்களிடம் (அனுப்பி), "தொழுபவருக்கு முன்னால் கடந்து செல்வது குறித்து தாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து என்ன செவியுற்றீர்கள்?" என்று கேட்கச் சொன்னார்கள்.

அபூஜுஹைம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தொழுபவரின் முன்னே செல்பவர் தமக்கு அதனால் என்ன (பாவம் அல்லது தண்டனை) ஏற்படுகின்றது என்பதை அறிவாரானால், அவர் முன்னே செல்வதை விட நாற்பது (காலம்) நின்று கொண்டிருப்பது அவருக்குச் சிறந்ததாக இருக்கும்.'"

அபுந்நள்ர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "(நபி ஸல் அவர்கள்) நாற்பது நாட்கள் என்றார்களா, அல்லது மாதங்கள் என்றார்களா, அல்லது வருடங்கள் என்றார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது."

367

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ كَعْبَ الأَحْبَارِ، قَالَ لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَىِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يُخْسَفَ بِهِ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ .

கஅப் அல்-அஹ்பார் அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகையாளிக்கு முன்னால் செல்பவர், (அவர் செய்யும்) அச்செயலுக்காக அவர் மீது என்ன (பாவம் அல்லது தண்டனை) இருக்கிறது என்பதை அறிந்திருந்தால், அவருக்கு முன்னால் செல்வதை விட அவர் பூமிக்குள் புதைந்து போவதே அவருக்கு மேலானதாக இருந்திருக்கும்."

368

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَكْرَهُ أَنْ يَمُرَّ، بَيْنَ أَيْدِي النِّسَاءِ وَهُنَّ يُصَلِّينَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், பெண்கள் தொழுது கொண்டிருக்கும் போது, அவர்களுக்கு முன்னால் (அவர்கள் தொழுகைக்கு இடையூறாக) கடந்து செல்வதை வெறுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

369

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يَمُرُّ بَيْنَ يَدَىْ أَحَدٍ وَلاَ يَدَعُ أَحَدًا يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் யாருக்கும் முன்பாக (தொழும் போது) கடந்து செல்லவும் மாட்டார்கள், தமக்கு முன்பாக (தொழும் போது) யாரையும் கடந்து செல்ல அனுமதிக்கவும் மாட்டார்கள்.

370

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ أَقْبَلْتُ رَاكِبًا عَلَى أَتَانٍ - وَأَنَا يَوْمَئِذٍ قَدْ نَاهَزْتُ الاِحْتِلاَمَ -

وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُصَلِّي لِلنَّاسِ بِمِنًى فَمَرَرْتُ بَيْنَ يَدَىْ بَعْضِ الصَّفِّ فَنَزَلْتُ فَأَرْسَلْتُ الأَتَانَ تَرْتَعُ وَدَخَلْتُ فِي الصَّفِّ فَلَمْ يُنْكِرْ ذَلِكَ عَلَىَّ أَحَدٌ .

யஹ்யா அவர்கள், மாலிக் அவர்களிடமிருந்தும், அவர் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடமிருந்தும், அவர் உபயதுல்லாஹ் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உத்பா இப்னு மஸ்ஊத் அவர்களிடமிருந்தும், அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாக எனக்கு அறிவித்தார்கள்: "நான் ஒரு கழுதையின் மீது சவாரி செய்துகொண்டு அணுகினேன். அப்போது நான் பருவ வயதை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மினாவில் மக்களுக்கு தொழுகை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் (தொழுகை) வரிசையின் ஒரு பகுதிக்கு முன்னால் கடந்து சென்று, (கழுதையில் இருந்து) இறங்கி, கழுதையை மேய்வதற்காக அனுப்பிவிட்டு, பின்னர் வரிசையில் சேர்ந்துகொண்டேன். அதற்காக யாரும் என்னைக் கண்டிக்கவில்லை."

371

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، كَانَ يَمُرُّ بَيْنَ يَدَىْ بَعْضِ الصُّفُوفِ وَالصَّلاَةُ قَائِمَةٌ . قَالَ مَالِكٌ وَأَنَا أَرَى ذَلِكَ وَاسِعًا إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلاَةُ وَبَعْدَ أَنْ يُحْرِمَ الإِمَامُ وَلَمْ يَجِدِ الْمَرْءُ مَدْخَلاً إِلَى الْمَسْجِدِ إِلاَّ بَيْنَ الصُّفُوفِ .

மாலிக் (ரழி) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, ஸஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள், தொழுகை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது சில வரிசைகளுக்கு முன்னால் கடந்து செல்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்பட்டு, இமாம் ஆரம்ப தக்பீர் கூறி, ஒரு மனிதர் (தொழுகைக்காக) பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைய வரிசைகளுக்கு இடையில் செல்வதைத் தவிர வேறு வழியைக் காணமுடியாவிட்டால், அவ்வாறு செய்வது அனுமதிக்கத்தக்கது (தடை செய்யப்படாதது) என்று நான் கருதுகிறேன்."

372

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ لاَ يَقْطَعُ الصَّلاَةَ شَىْءٌ مِمَّا يَمُرُّ بَيْنَ يَدَىِ الْمُصَلِّي .

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகையாளிக்கு முன்னால் கடந்து செல்லும் எதுவும் தொழுகையை (செல்லாததாக்கி)

முறிக்காது."

373

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ لاَ يَقْطَعُ الصَّلاَةَ شَىْءٌ مِمَّا يَمُرُّ بَيْنَ يَدَىِ الْمُصَلِّي ‏.‏

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: தொழுபவருக்கு முன்னால் கடந்து செல்லும் எந்த ஒன்றும் தொழுகையை முறிக்காது (என்பது அவர்களின் கருத்தாகும்).

374

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَسْتَتِرُ بِرَاحِلَتِهِ إِذَا صَلَّى ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தாம் தொழும்போது தமது சவாரிப் பிராணியை மறைப்பாக (சுத்ராவாக) வைத்துக்கொள்வார்கள்.

375

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، كَانَ يُصَلِّي فِي الصَّحْرَاءِ إِلَى غَيْرِ سُتْرَةٍ ‏.‏

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்களின் தந்தை திறந்தவெளியில் சுத்ரா இல்லாமல் தொழுது வந்தார்கள்.

376

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْقَارِئِ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ إِذَا أَهْوَى لِيَسْجُدَ مَسَحَ الْحَصْبَاءَ لِمَوْضِعِ جَبْهَتِهِ مَسْحًا خَفِيفًا ‏.‏

அபூ ஜஃபர் அல்-காரீ அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் சஜ்தாவிற்குச் செல்லும்போது, தமது நெற்றியை வைக்கும் இடத்திலுள்ள சிறு கற்களை லேசாகத் துடைத்து விடுவதை நான் பார்த்தேன்."

377

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا ذَرٍّ، كَانَ يَقُولُ مَسْحُ الْحَصْبَاءِ مَسْحَةً وَاحِدَةً وَتَرْكُهَا خَيْرٌ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ ‏.‏

அபூ தர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: சிறு கற்களை ஒரு முறை துடைப்பது (அதாவது, தொழுகையின் போது சஜ்தா செய்யும் இடத்தை சரிசெய்வதற்காக ஒரு முறை நகர்த்துவது அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்), அதனை (அவ்வாறு துடைக்காமல்) விட்டுவிடுவது சிவப்பு ஒட்டகங்களை விடச் சிறந்ததாகும்.

378

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَأْمُرُ بِتَسْوِيَةِ الصُّفُوفِ فَإِذَا جَاءُوهُ فَأَخْبَرُوهُ أَنْ قَدِ اسْتَوَتْ كَبَّرَ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் (தொழுகைக்காக) வரிசைகளை நேராக்குமாறு கட்டளையிடுவார்கள். அவரிடம் வந்து, வரிசைகள் நேராகிவிட்டன என்று அவர்கள் தெரிவித்ததும், அவர் தக்பீர் கூறுவார்கள் (அதாவது, தொழுகையை ஆரம்பிப்பார்கள்).

379

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ مَعَ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَقَامَتِ الصَّلاَةُ وَأَنَا أُكَلِّمُهُ، فِي أَنْ يَفْرِضَ، لِي فَلَمْ أَزَلْ أُكَلِّمُهُ وَهُوَ يُسَوِّي الْحَصْبَاءَ بِنَعْلَيْهِ حَتَّى جَاءَهُ رِجَالٌ قَدْ كَانَ وَكَّلَهُمْ بِتَسْوِيَةِ الصُّفُوفِ ‏.‏ فَأَخْبَرُوهُ أَنَّ الصُّفُوفَ قَدِ اسْتَوَتْ فَقَالَ لِي اسْتَوِ فِي الصَّفِّ ‏.‏ ثُمَّ كَبَّرَ ‏.‏

மாலிக் பின் அபீ ஆமிர் அவர்கள் கூறியதாவது:
தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்பட்டபோது, நான் உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரலி) அவர்களுடன் இருந்தேன். அவர்கள் எனக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட உதவித்தொகையை (அல்லது பங்கை) நியமிப்பது பற்றி நான் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் தமது காலணிகளால் சிறு கற்களை சமப்படுத்திக் கொண்டிருந்தபோது, நான் தொடர்ந்து அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். பின்னர், வரிசைகளை நேராக்குவதற்காக அவர்கள் நியமித்திருந்த ஆண்கள் வந்து, வரிசைகள் நேராகிவிட்டன என்று அவர்களிடம் கூறினார்கள். அவர்கள் என்னிடம், 'வரிசையில் நேராக நில்லுங்கள்' என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் தக்பீர் கூறினார்கள்.

380

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ بْنِ أَبِي الْمُخَارِقِ الْبَصْرِيِّ، أَنَّهُ قَالَ مِنْ كَلاَمِ النُّبُوَّةِ إِذَا لَمْ تَسْتَحِي فَافْعَلْ مَا شِئْتَ وَوَضْعُ الْيَدَيْنِ إِحْدَاهُمَا عَلَى الأُخْرَى فِي الصَّلاَةِ يَضَعُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى وَتَعْجِيلُ الْفِطْرِ وَالاِسْتِينَاءُ بِالسَّحُورِ ‏.‏

அப்துல் கரீம் இப்னு அபில் முகாரிக் அல்-பஸரீ அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபித்துவத்தின் வாக்குகளில் (அல்லது வழிகாட்டல்களில்) உள்ளவை: 'உனக்கு வெட்கம் இல்லையென்றால், நீ விரும்பியதைச் செய்துகொள்', தொழுகையில் ஒரு கையை மற்றொன்றின் மீது வைப்பது (வலது கையை இடது கையின் மீது வைப்பது), நோன்பு திறப்பதில் விரைவுபடுத்துவது மற்றும் ஸஹர் (அதிகாலை) உணவைத் தாமதப்படுத்துவது."

381

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ النَّاسُ يُؤْمَرُونَ أَنْ يَضَعَ الرَّجُلُ الْيَدَ الْيُمْنَى عَلَى ذِرَاعِهِ الْيُسْرَى فِي الصَّلاَةِ ‏.‏ قَالَ أَبُو حَازِمٍ لاَ أَعْلَمُ إِلاَّ أَنَّهُ يَنْمِي ذَلِكَ ‏.‏

ஸஹ்ல் பின் ஸஅத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் தொழுகையில், ஒருவர் தம் வலது கையைத் தம் இடது முன்கையின் மீது வைக்குமாறு (நபி (ஸல்) அவர்களால்) கட்டளையிடப்பட்டு வந்தார்கள்."

அபூ ஹாஸிம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸஹ்ல் (ரலி) அவர்கள் இதை நபி (ஸல்) அவர்கள் வரை அறிவிக்கிறார்கள் என்றே நான் அறிகிறேன்."

382

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يَقْنُتُ فِي شَىْءٍ مِنَ الصَّلاَةِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் எந்தத் தொழுகையிலும் (குறிப்பிட்ட) குனூத் (துஆவை) ஓதவில்லை.

383

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الأَرْقَمِ، كَانَ يَؤُمُّ أَصْحَابَهُ فَحَضَرَتِ الصَّلاَةُ يَوْمًا فَذَهَبَ لِحَاجَتِهِ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ ‏ "‏ إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمُ الْغَائِطَ فَلْيَبْدَأْ بِهِ قَبْلَ الصَّلاَةِ ‏"‏ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-அர்கம் (ரழி) அவர்கள் தமது தோழர்களுக்கு இமாமாக நின்று தொழுவிப்பது வழக்கம். ஒரு நாள் தொழுகை நேரம் வந்தது; அப்போது அவர்கள் தமது இயற்கை தேவையை (மலம் கழிக்க) நிறைவேற்றச் சென்றார்கள். அவர்கள் திரும்பி வந்தபோது, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உங்களில் ஒருவர் மலம் கழிக்க நாடினால், அவர் தொழுகைக்கு முன்பே அதைச் செய்து கொள்ளட்டும்' என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்" எனக் கூறினார்கள்.

384

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لاَ يُصَلِّيَنَّ أَحَدُكُمْ وَهُوَ ضَامٌّ بَيْنَ وَرِكَيْهِ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தன் இரு தொடைகளுக்கிடையே இறுக்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் (மலஜலத்தை அடக்கிக்கொண்டிருக்கும்போது) தொழக்கூடாது."

385

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ الْمَلاَئِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلاَّهُ الَّذِي صَلَّى فِيهِ مَا لَمْ يُحْدِثِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ ‏"‏ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தாம் தொழுத இடத்திலேயே (அமர்ந்திருக்கும்) வரை, அவர் (தமது) உளூவை முறிக்காத வரையில், மலக்குகள் அவருக்காகப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். அவர்கள், 'அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லஹு, அல்லாஹும்மர்ஹம்ஹு' (இறைவா! இவரை மன்னிப்பாயாக! இறைவா! இவருக்குக் கருணை புரிவாயாக!) என்று கூறுகிறார்கள்."

386

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَزَالُ أَحَدُكُمْ فِي صَلاَةٍ مَا كَانَتِ الصَّلاَةُ تَحْبِسُهُ لاَ يَمْنَعُهُ أَنْ يَنْقَلِبَ إِلَى أَهْلِهِ إِلاَّ الصَّلاَةُ .

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் தொழுகையிலேயே இருக்கிறார், தொழுகை அவரைத் தடுத்து வைத்திருக்கும் வரை (அதாவது, அடுத்த தொழுகைக்காகவோ அல்லது தொழுகைக்குப் பிந்தைய திக்ருகளுக்காகவோ பள்ளிவாசலில் தங்கியிருக்கும் வரை). அவர் தன் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்வதைத் தொழுகையைத் தவிர வேறு எதுவும் தடுக்காத வரையில் (அவர் தொழுகையின் கூலியைப் பெறுகிறார்).”

387

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ أَنَّ أَبَا بَكْرِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، كَانَ يَقُولُ مَنْ غَدَا أَوْ رَاحَ إِلَى الْمَسْجِدِ لاَ يُرِيدُ غَيْرَهُ لِيَتَعَلَّمَ خَيْرًا أَوْ لِيُعَلِّمَهُ ثُمَّ رَجَعَ إِلَى بَيْتِهِ كَانَ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ رَجَعَ غَانِمًا .

அபூபக்ர் இப்னு அப்துர்ரஹ்மான் அவர்கள் கூறுவார்கள்: "எவர் ஒருவர் காலையிலோ அல்லது மாலையிலோ, (வேறு எந்த உலக நோக்கமும் இன்றி,) நன்மையைக் கற்றுக்கொள்வதற்காகவோ அல்லது அதைக் கற்பிப்பதற்காகவோ மட்டும் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று, பிறகு தனது வீட்டிற்குத் திரும்புகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அறியாமைக்கு எதிராக) ஜிஹாத் செய்து (ஆன்மீக) போர்ச்செல்வத்துடன் திரும்புபவரைப் போன்றவர் ஆவார்."

388

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُجْمِرِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ ثُمَّ جَلَسَ فِي مُصَلاَّهُ لَمْ تَزَلِ الْمَلاَئِكَةُ تُصَلِّي عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ فَإِنْ قَامَ مِنْ مُصَلاَّهُ فَجَلَسَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلاَةَ لَمْ يَزَلْ فِي صَلاَةٍ حَتَّى يُصَلِّيَ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"உங்களில் எவரேனும் (ஒரு தொழுகையை) தொழுதுவிட்டு, பின்னர் அவர் தொழுத இடத்திலேயே (அங்கிருந்து நகராமல்) அமர்ந்தால், வானவர்கள் அவருக்காக, 'அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லஹு, அல்லாஹும்மர்ஹம்ஹு' (இறைவா! இவரை மன்னிப்பாயாக! இறைவா! இவருக்குக் கருணை

புரிவாயாக!) என்று பிரார்த்திக்கிறார்கள். மேலும், அவர் தொழுத இடத்திலிருந்து எழுந்து சென்று, பள்ளிவாசலில் (அடுத்த) தொழுகைக்காகக் காத்திருந்தவாறு அமர்ந்தால், அவர் (அடுத்த தொழுகையை) நிறைவேற்றும் வரை தொழுகையிலேயே (தொழுகையின் நன்மைகளைப் பெற்றவராகவே) இருக்கிறார்."

389

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْقُوبَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَلاَ أُخْبِرُكُمْ بِمَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عِنْدَ الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارُ الصَّلاَةِ بَعْدَ الصَّلاَةِ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“எதன் மூலம் அல்லாஹ் பாவங்களை அழிக்கிறானோ, மேலும் எதன் மூலம் பதவிகளை உயர்த்துகிறானோ அவற்றை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? சிரமமான (அல்லது விரும்பத்தகாத) சூழ்நிலைகளில் முழுமையாக உளூச் செய்வது, பள்ளிவாசல்களை நோக்கி அதிகமான காலடிகளை எடுத்து வைப்பது, மேலும் ஒரு தொழுகைக்குப் பிறகு அடுத்த தொழுகைக்காகக் காத்திருப்பது. அதுவே (ஆன்மீக) எல்லைக் காவலாகும்; அதுவே (ஆன்மீக) எல்லைக் காவலாகும்; அதுவே (ஆன்மீக) எல்லைக் காவலாகும்.”

390

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، قَالَ يُقَالُ لاَ يَخْرُجُ أَحَدٌ مِنَ الْمَسْجِدِ بَعْدَ النِّدَاءِ - إِلاَّ أَحَدٌ يُرِيدُ الرُّجُوعَ إِلَيْهِ - إِلاَّ مُنَافِقٌ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகைக்கான அழைப்புக்குப் பிறகு, (மீண்டும்) திரும்பி வரும் எண்ணம் கொண்டவரைத் தவிர வேறு யாரும் பள்ளிவாசலை விட்டு வெளியேறுவதில்லை. (அவ்வாறு திரும்பி வரும் எண்ணமின்றி வெளியேறுபவன்) ஒரு நயவஞ்சகனே (ஆவான்) என்று சொல்லப்படுகிறது."

391

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ الزُّرَقِيِّ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ .

அபூ கதாதா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தால், அவர் அமர்வதற்கு முன்பு இரண்டு ரக்அத்கள் (பள்ளிவாசலுக்குரிய காணிக்கைத் தொழுகை) தொழட்டும்.”

392

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ قَالَ لَهُ أَلَمْ أَرَ صَاحِبَكَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ يَجْلِسُ قَبْلَ أَنْ يَرْكَعَ قَالَ أَبُو النَّضْرِ يَعْنِي بِذَلِكَ عُمَرَ بْنَ عُبَيْدِ اللَّهِ وَيَعِيبُ ذَلِكَ عَلَيْهِ أَنْ يَجْلِسَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ قَبْلَ أَنْ يَرْكَعَ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ حَسَنٌ وَلَيْسَ بِوَاجِبٍ .

அபூ அந்-நள்ர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர்ரஹ்மான் அவர்கள் தம்மிடம், “உங்கள் தோழர் (உமர் இப்னு உபைதுல்லாஹ்) பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்த பிறகு, (பள்ளிவாசலுக்குரிய இரண்டு ரக்அத்) தொழுவதற்கு முன்பு அமர்ந்ததை நான் பார்க்கவில்லையா?” என்று கேட்டார்கள்.

அபூ அந்-நள்ர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதன் மூலம் அவர்கள் உமர் இப்னு உபைதுல்லாஹ் அவர்களையே குறிப்பிட்டார்கள்; மேலும், அவர் பள்ளிவாசலுக்குள் வந்த பிறகு (பள்ளிவாசலுக்குரிய இரண்டு ரக்அத்) தொழுவதற்கு முன்பு அமர்ந்ததற்காக, அவர்கள் அவரைக் குறை கூறினார்கள்."

(இமாம்) மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவ்வாறு (தொழுவதற்கு முன்) அமர்வது நல்லது (அனுமதிக்கப்பட்டது), ஆனால் (பள்ளிவாசலுக்குரிய தொழுகை) கட்டாயமில்லை."

393

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا سَجَدَ وَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى الَّذِي يَضَعُ عَلَيْهِ جَبْهَتَهُ. قَالَ نَافِعٌ وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ فِي يَوْمٍ شَدِيدِ الْبَرْدِ وَإِنَّهُ لَيُخْرِجُ كَفَّيْهِ مِنْ تَحْتِ بُرْنُسٍ لَهُ حَتَّى يَضَعَهُمَا عَلَى الْحَصْبَاءِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஸஜ்தாச் செய்யும்போது தமது உள்ளங்கைகளை, தமது நெற்றியை வைக்கும் இடத்தின் மீதே வைப்பார்கள். நாஃபிஃ (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'கடும் குளிரான ஒரு நாளில், அன்னார் தங்களின் புர்னுஸ் (அதாவது, தலையையும் உடலையும் மூடும் ஆடை)க்குக் கீழிருந்து தங்களின் உள்ளங்கைகளை வெளியே எடுத்து, அவற்றைச் சிறு கற்கள் மீது வைப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன்.'

394

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ مَنْ وَضَعَ جَبْهَتَهُ بِالأَرْضِ فَلْيَضَعْ كَفَّيْهِ عَلَى الَّذِي يَضَعُ عَلَيْهِ جَبْهَتَهُ ثُمَّ إِذَا رَفَعَ فَلْيَرْفَعْهُمَا فَإِنَّ الْيَدَيْنِ تَسْجُدَانِ كَمَا يَسْجُدُ الْوَجْهُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறிவந்தார்கள்: "யார் தமது நெற்றியைத் தரையில் வைக்கிறாரோ, அவர் தமது உள்ளங்கைகளையும் (தரையில்) தமது நெற்றிக்கு அருகில் வைக்க வேண்டும். பிறகு, அவர் (தலையை) உயர்த்தும்போது, அவர் அவைகளையும் (உள்ளங்கைகளையும்) உயர்த்த வேண்டும்; ஏனெனில் முகம் ஸஜ்தா செய்வதைப் போலவே கைகளும் ஸஜ்தா செய்கின்றன."

395

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، سَلَمَةَ بْنِ دِينَارٍ عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَهَبَ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ لِيُصْلِحَ بَيْنَهُمْ وَحَانَتِ الصَّلاَةُ فَجَاءَ الْمُؤَذِّنُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالَ أَتُصَلِّي لِلنَّاسِ فَأُقِيمَ قَالَ نَعَمْ. فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَالنَّاسُ فِي الصَّلاَةِ فَتَخَلَّصَ حَتَّى وَقَفَ فِي الصَّفِّ فَصَفَّقَ النَّاسُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ لاَ يَلْتَفِتُ فِي صَلاَتِهِ فَلَمَّا أَكْثَرَ النَّاسُ مِنَ التَّصْفِيقِ الْتَفَتَ أَبُو بَكْرٍ فَرَأَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنِ امْكُثْ مَكَانَكَ فَرَفَعَ

أَبُو بَكْرٍ يَدَيْهِ فَحَمِدَ اللَّهَ عَلَى مَا أَمَرَهُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ اسْتَأْخَرَ حَتَّى اسْتَوَى فِي الصَّفِّ وَتَقَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَصَلَّى ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ " يَا أَبَا بَكْرٍ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَثْبُتَ إِذْ أَمَرْتُكَ " . فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا كَانَ لاِبْنِ أَبِي قُحَافَةَ أَنْ يُصَلِّيَ بَيْنَ يَدَىْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَا لِي رَأَيْتُكُمْ أَكْثَرْتُمْ مِنَ التَّصْفِيحِ مَنْ نَابَهُ شَىْءٌ فِي صَلاَتِهِ فَلْيُسَبِّحْ فَإِنَّهُ إِذَا سَبَّحَ الْتُفِتَ إِلَيْهِ وَإِنَّمَا التَّصْفِيحُ لِلنِّسَاءِ " .

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஅத் அஸ்ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பனூ அம்ர் இப்னு அவ்ஃப் குலத்தாரிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகச் சென்றார்கள். அப்போது தொழுகை நேரம் வந்தது. முஅத்தின் (தொழுகை அறிவிப்பாளர்) அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "நீங்கள் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்துகின்றீர்களா? நான் இகாமத் சொல்லட்டுமா?" என்று கேட்டார். அவர்கள், "ஆம்" என்றார்கள்.

அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் தொழுகை நடத்தினார்கள். மக்கள் தொழுதுகொண்டிருந்தபோது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வந்து, (மக்கள் கூட்டத்தின் வழியாக) வரிசைகளுக்கு இடையே புகுந்து வரிசையில் (மற்றவர்களுடன் இணைந்து) நின்றார்கள். மக்கள் கைதட்டினார்கள். ஆனால் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் தொழுகையில் (கவனச்சிதறல் இன்றி) திரும்பிக்கூடப் பார்க்காதவர் ஆவார்கள். மக்கள் அதிகமாகக் கைதட்டியபோது, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைக் கண்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நின்ற இடத்திலேயே நில்லும்" என்று அவருக்குச் சைகை செய்தார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் தம் கைகளை உயர்த்தி, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமக்கு இட்ட (அந்தக்) கட்டளைக்காக அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் (பின்வாங்கி) வரிசையில் (மற்றவர்களுடன்) சமமாக நிற்கும் வரை (பின்னால்) சென்றார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முன்னேறிச் சென்று தொழுகை நடத்தினார்கள்.

தொழுகையை முடித்ததும் (அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களை நோக்கி), "அபூபக்ர் அவர்களே! நான் உமக்குக் கட்டளையிட்ட பிறகும் நீர் (இமாமாக) நிலைத்து நிற்பதற்குத் தடையாக இருந்தது எது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் நின்று தொழுவது அபூ குஹாஃபாவின் மகனுக்கு (எனக்கு) தகுதியானது அன்று" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மக்களை நோக்கி), "நீங்கள் அதிகமாகக் கைதட்டியதை நான் கண்டேனே, (அது ஏன்?) தொழுகையில் ஒருவருக்கு ஏதேனும் ஏற்பட்டால் அவர் 'சுப்ஹானல்லாஹ்' என்று கூறட்டும். நிச்சயமாக அவர் 'தஸ்பீஹ்' கூறினால் (அவர் பக்கம்) கவனம் செலுத்தப்படும். கைதட்டுதல் பெண்களுக்குரியதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

396

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ، لَمْ يَكُنْ يَلْتَفِتُ فِي صَلاَتِهِ .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தமது தொழுகையில் (எந்தப் பக்கமும்) திரும்ப மாட்டார்கள் (என்பது அவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது).

397

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْقَارِئِ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أُصَلِّي وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَرَائِي وَلاَ أَشْعُرُ فَالْتَفَتُّ فَغَمَزَنِي .

அபூ ஜஃஃபர் அல்-காரீ அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் தொழுதுகொண்டிருந்தேன். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் எனக்குப் பின்னால் இருந்தார்கள்; நான் அதை அறிந்திருக்கவில்லை. அப்போது நான் (தொழுகையில் கிப்லாவை விட்டும்) திரும்பினேன்; உடனே அவர்கள் என்னை (தொழுகையின் ஒழுங்கைச் சுட்டிக்காட்டும் விதமாக) மெதுவாகத் தட்டினார்கள்."

398

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، أَنَّهُ قَالَ دَخَلَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ الْمَسْجِدَ فَوَجَدَ النَّاسَ رُكُوعًا فَرَكَعَ ثُمَّ دَبَّ حَتَّى وَصَلَ الصَّفَّ .

அபூ உமாமா இப்னு ஸஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தபோது, மக்கள் ருகூஃவில் இருப்பதைக் கண்டார்கள். எனவே, அவர்களும் ருகூஃ செய்தார்கள்; பின்னர் வரிசையை அடையும் வரை மெதுவாக முன்னேறிச் சென்றார்கள் (கால்களைத் தூக்காமல் அல்லது ஊர்ந்து).

399

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، كَانَ يَدِبُّ رَاكِعًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள், ருகூஉவில் இருக்கும் போது (முன் வரிசையை அடைய) ஊர்ந்து செல்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

400

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ الزُّرَقِيِّ، أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِيُّ، أَنَّهُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ نُصَلِّي عَلَيْكَ فَقَالَ قُولُوا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

அபூ ஹுமைத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (நபித்தோழர்கள்) "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்கள் மீது நாங்கள் எவ்வாறு ஸலவாத் கூறுவது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கூறினார்கள்: "நீங்கள் (பின்வருமாறு) கூறுங்கள்:

'யா அல்லாஹ்! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தார் மீது நீ ஸலவாத் புரிந்ததைப் போன்று, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், அன்னாரின் மனைவியர் மற்றும் அன்னாரின் சந்ததியினர் மீதும் நீ ஸலவாத் புரிவாயாக! மேலும் இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தார் மீது நீ பரக்கத் செய்ததைப் போன்று, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், அன்னாரின் மனைவியர் மற்றும் அன்னாரின் சந்ததியினர் மீதும் நீ பரக்கத் செய்வாயாக! நிச்சயமாக நீ புகழுக்குரியவனும், மகிமை மிக்கவனும் ஆவாய்.'"

401

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُجْمِرِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ قَالَ أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي مَجْلِسِ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ فَقَالَ لَهُ بَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ أَمَرَنَا اللَّهُ أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَكَيْفَ نُصَلِّي عَلَيْكَ قَالَ فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى تَمَنَّيْنَا أَنَّهُ لَمْ يَسْأَلْهُ ثُمَّ قَالَ قُولُوا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى

آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَالسَّلاَمُ كَمَا قَدْ عَلِمْتُمْ .

அபூ மஸ்ஊத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸஃத் இப்னு உபாதா (ரழி) அவர்களின் சபைக்கு எங்களிடம் வந்தார்கள். அப்போது பஷீர் இப்னு ஸஃத் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்கள் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லுமாறு அல்லாஹ் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளான். நாங்கள் தங்கள் மீது எவ்வாறு ஸலவாத்துச் சொல்வது?' என்று கேட்டார்.

அவர் (பஷீர்) அக்கேள்வியைக் கேட்டிருக்கக் கூடாதே என்று நாங்கள் விரும்பும் அளவுக்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள். பிறகு கூறினார்கள்: 'நீங்கள் (பின்வருமாறு) கூறுங்கள்:

அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா முஹம்மத், வ அலா ஆலி முஹம்மத், கமா ஸல்லைத்த அலா இப்ராஹீம். வ பாரிக் அலா முஹம்மத், வ அலா ஆலி முஹம்மத், கமா பாரக்த அலா ஆலி இப்ராஹீம், ஃபில் ஆலமீன இன்னக்க ஹமீதும் மஜீத்.

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மீது நீ ஸலவாத்துச் (அருள்மழை) பொழிந்தது போல், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தார் மீதும் ஸலவாத்துச் (அருள்மழை) பொழிவாயாக! மேலும் இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தார் மீது (அகிலங்களில்) நீ பரக்கத் (அபிவிருத்தி) செய்தது போல், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தார் மீதும் பரக்கத் (அபிவிருத்தி) செய்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே புகழுக்குரியவனும் மகிமை மிக்கவனும் ஆவாய்).

மேலும் 'ஸலாம்' (கூறும் முறை) என்பது நீங்கள் ஏற்கனவே அறிந்து கொண்டதுதான்'."

402

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، قَالَ رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَقِفُ عَلَى قَبْرِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَيُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَعَلَى أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் கூறியதாவது: 'நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் கப்றுக்கு அருகே நின்று, நபி (ஸல்)

அவர்கள் மீது ஸலவாத்துரைப்பதையும், அபூபக்ர் (ரழி) மற்றும் உமர் (ரழி) அவர்கள் மீது (அவர்களுக்காக) பிரார்த்தனை செய்வதையும் கண்டேன்.'

403

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكْعَتَيْنِ وَبَعْدَهَا رَكْعَتَيْنِ وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ وَبَعْدَ صَلاَةِ الْعِشَاءِ رَكْعَتَيْنِ وَكَانَ لاَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَنْصَرِفَ فَيَرْكَعَ رَكْعَتَيْنِ ‏.‏

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் லுஹருக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்களும், அதன்பிறகு இரண்டு ரக்அத்களும், மஃரிபுக்குப் பிறகு அவர்களுடைய வீட்டில் இரண்டு ரக்அத்களும், இஷாவுக்குப் பிறகு இரண்டு ரக்அத்களும் தொழுவார்கள். அவர்கள் ஜும்ஆவுக்குப் பிறகு (தொழும் இடத்தை விட்டுப்) புறப்படும் வரை தொழ மாட்டார்கள்; (அங்கிருந்து) புறப்பட்ட பின்னர் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.

404

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ أَتَرَوْنَ قِبْلَتِي هَا هُنَا فَوَاللَّهِ مَا يَخْفَى عَلَىَّ خُشُوعُكُمْ وَلاَ رُكُوعُكُمْ إِنِّي لأَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي ‏"‏ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் இங்கு (தொழுகையில்) நோக்கியிருக்கும் திசையை நீங்கள் காண்கிறீர்களா? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உங்களது உள்ளச்சமோ, உங்களது ருகூஃவோ எனக்கு மறைந்திருக்கவில்லை. நிச்சயமாக, என் முதுகுக்குப் பின்னாலும் நான் உங்களைக் காண்கிறேன் (இது ஒரு முஃஜிஸா - அற்புதம்).'

405

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَأْتِي قُبَاءً رَاكِبًا وَمَاشِيًا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குபாவிற்கு (வழக்கமாக) வாகனத்திலும் நடந்தும் செல்வார்கள்."

406

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ مُرَّةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " مَا تَرَوْنَ فِي الشَّارِبِ وَالسَّارِقِ وَالزَّانِي " . وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يُنْزَلَ فِيهِمْ . قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ " هُنَّ فَوَاحِشُ وَفِيهِنَّ عُقُوبَةٌ وَأَسْوَأُ السَّرِقَةِ الَّذِي يَسْرِقُ صَلاَتَهُ " . قَالُوا وَكَيْفَ يَسْرِقُ صَلاَتَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ " لاَ يُتِمُّ رُكُوعَهَا وَلاَ سُجُودَهَا " .

அன்-நுஃமான் இப்னு முர்ரா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "மது அருந்துபவர், திருடன் மற்றும் விபச்சாரி ஆகியோர் குறித்து நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். இது, அவர்கள் குறித்து (சட்டங்கள்) அருளப்படுவதற்கு முன்னால் நடந்ததாகும். அவர்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நன்கறிவார்கள்" என்று கூறினர். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவை மானக்கேடான பாவங்களாகும்; அவற்றில் (சட்ட ரீதியான) தண்டனையும் உண்டு. மேலும் திருட்டிலேயே மிக மோசமானது, தனது தொழுகையில் திருடுவதாகும்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவன் எவ்வாறு தனது தொழுகையைத் திருடுகிறான்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவன் ருகூவையும் ஸஜ்தாவையும் முழுமைப்படுத்தாமல் இருப்பதேயாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

407

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ اجْعَلُوا مِنْ صَلاَتِكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ .

உங்கள் தொழுகைகளில் சிலவற்றை உங்கள் வீடுகளில் ஆக்குங்கள் (அதாவது, கடமையல்லாத உபரித் தொழுகைகளை உங்கள் வீடுகளில் தொழுங்கள், இதன் மூலம் உங்கள் வீடுகளுக்கு அருள் கிடைக்கும்).

408

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ إِذَا لَمْ يَسْتَطِعِ الْمَرِيضُ

السُّجُودَ أَوْمَأَ بِرَأْسِهِ إِيمَاءً وَلَمْ يَرْفَعْ إِلَى جَبْهَتِهِ شَيْئًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறி வந்தார்கள்: "ஒரு நோயாளி ஸஜ்தா செய்ய இயலாதபோது, அவர் தமது தலையால் சைகை செய்ய வேண்டும் (அதாவது, குனிந்து); மேலும், தமது நெற்றிக்கு எதனையும் (தலையணை போன்ற) உயர்த்தக் கூடாது."

409

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا جَاءَ الْمَسْجِدَ - وَقَدْ صَلَّى النَّاسُ - بَدَأَ بِصَلاَةِ الْمَكْتُوبَةِ وَلَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا شَيْئًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்கு வந்தால், அங்கு மக்கள் (கடமையான தொழுகையை) ஏற்கனவே தொழுதிருந்தால், அவர்கள் கடமையான தொழுகையைத் தொடங்குவார்கள்; மேலும் அதற்கு முன் (வேறு எந்த உபரியான தொழுகையையும்) தொழமாட்டார்கள்.

410

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، مَرَّ عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يُصَلِّي فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَرَدَّ الرَّجُلُ كَلاَمًا فَرَجَعَ إِلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَقَالَ لَهُ إِذَا سُلِّمَ عَلَى أَحَدِكُمْ وَهُوَ يُصَلِّي فَلاَ يَتَكَلَّمْ وَلْيُشِرْ بِيَدِهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், தொழுது கொண்டிருந்த ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றபோது அவருக்கு ஸலாம் கூறினார்கள். அதற்கு அம்மனிதர் (வார்த்தைகளால்) பதிலளித்தார். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அவரிடம் திரும்பி வந்து, "உங்களில் ஒருவர் தொழுது கொண்டிருக்கும்போது அவருக்கு ஸலாம் கூறப்பட்டால், அவர் பேச வேண்டாம்; மாறாகத் தன் கையால் சைகை செய்யட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

411

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ مَنْ نَسِيَ صَلاَةً فَلَمْ يَذْكُرْهَا إِلاَّ وَهُوَ مَعَ الإِمَامِ فَإِذَا سَلَّمَ الإِمَامُ فَلْيُصَلِّ الصَّلاَةَ الَّتِي نَسِيَ ثُمَّ لِيُصَلِّ بَعْدَهَا الأُخْرَى .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒருவர் ஒரு தொழுகையை மறந்து, இமாமுடன் (ஜமாஅத் தொழுகையில்)

இருக்கும்போதுதான் அதை நினைவுகூர்ந்தால், இமாம் ஸலாம் கொடுத்த பிறகு, அவர் தாம் மறந்த தொழுகையைத் தொழட்டும்; பின்னர் அதற்குப் பின்னால் மற்றத் தொழுகையையும் (அதாவது, இமாமுடன் தொழுத தற்போதைய தொழுகையையும்) தொழட்டும்."

412

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنْ عَمِّهِ، وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أُصَلِّي وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ مُسْنِدٌ ظَهْرَهُ إِلَى جِدَارِ الْقِبْلَةِ فَلَمَّا قَضَيْتُ صَلاَتِي انْصَرَفْتُ إِلَيْهِ مِنْ قِبَلِ شِقِّي الأَيْسَرِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَنْصَرِفَ عَنْ يَمِينِكَ قَالَ فَقُلْتُ رَأَيْتُكَ فَانْصَرَفْتُ إِلَيْكَ . قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَإِنَّكَ قَدْ أَصَبْتَ إِنَّ قَائِلاً يَقُولُ انْصَرِفْ عَنْ يَمِينِكَ فَإِذَا كُنْتَ تُصَلِّي فَانْصَرِفْ حَيْثُ شِئْتَ إِنْ شِئْتَ عَنْ يَمِينِكَ وَإِنْ شِئْتَ عَنْ يَسَارِكَ .

வாஸி இப்னு ஹப்பான் அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் தொழுதுகொண்டிருந்தேன். அப்போது அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கிப்லாவின் சுவரில் தங்கள் முதுகைச் சாய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் தொழுகையை முடித்தபோது, என் இடது புறமாக அவர்களை நோக்கித் திரும்பினேன். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், 'உங்கள் வலதுபுறமாகத் திரும்புவதிலிருந்து உங்களைத் தடுத்தது எது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'நான் உங்களைப் பார்த்தேன், அதனால் உங்களை நோக்கித் திரும்பினேன்' என்று பதிலளித்தேன். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் செய்தது சரியே. (தொழுகை முடிந்ததும்) வலதுபுறமாகத் திரும்ப வேண்டும் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் தொழுது முடித்ததும், நீங்கள் விரும்பும் எந்தப் பக்கமாகவும் திரும்பலாம். நீங்கள் விரும்பினால் உங்கள் வலதுபுறமாகவும், நீங்கள் விரும்பினால் உங்கள் இடதுபுறமாகவும் (திரும்பலாம்).'

413

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَجُلٍ، مِنَ الْمُهَاجِرِينَ لَمْ يَرَ بِهِ بَأْسًا أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ أَأُصَلِّي فِي عَطَنِ الإِبِلِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ لاَ وَلَكِنْ صَلِّ فِي مُرَاحِ الْغَنَمِ .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா, தனது தந்தை உர்வா வழியாக, (அவர்) எந்தத் தீங்கையும் கண்டிராத முஹாஜிர்களில் ஒருவரிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்: அந்த

முஹாஜிர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரலி) அவர்களிடம், "(நான்) ஒட்டகங்கள் தங்கும் இடத்தில் தொழலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள், "இல்லை; ஆனால் நீங்கள் ஆட்டுத் தொழுவத்தில் தொழலாம்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

414

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ مَا صَلاَةٌ يُجْلَسُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ مِنْهَا ثُمَّ قَالَ سَعِيدٌ هِيَ الْمَغْرِبُ إِذَا فَاتَتْكَ مِنْهَا رَكْعَةٌ وَكَذَلِكَ سُنَّةُ الصَّلاَةِ كُلِّهَا ‏.‏

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் அமர்வு இருக்கக்கூடிய தொழுகை எது?" பிறகு ஸயீத் அவர்களே கூறினார்கள்: "அது மஃரிப் தொழுகையாகும், உனக்கு அதிலிருந்து ஒரு ரக்அத் தவறிவிட்டால் (அதாவது, நீ இமாமுடன் இரண்டாவது ரக்அத்தில் இணைந்து, பின்னர் தவறிய முதல் ரக்அத்தை நிறைவு செய்யும் போது). அவ்வாறே, எல்லாத் தொழுகைகளிலும் சுன்னாவின் நிலை இதுவே (அதாவது, தவறிய ரக்அத்துகளை நிறைவு செய்யும் முறை மற்றும் அமர்வுகளின் முக்கியத்துவம்)."

415

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ الزُّرَقِيِّ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الأَنْصَارِيِّ، ‏.‏ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتَ زَيْنَبَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَلأَبِي الْعَاصِ بْنِ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا ‏.‏

அபூ கத்தாதா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உமாமாவைச் சுமந்து கொண்டு தொழுவார்கள். (அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மகள் ஸைனப் மற்றும் அபுல் ஆஸ் இப்னு ரபீஆ இப்னு அப்த் ஷம்ஸ் ஆகியோரின் மகள் ஆவார்.) அவர்கள் ஸஜ்தா செய்யும்போது அவளைக் கீழே வைத்து விடுவார்கள்; மேலும் அவர்கள் (தொழுகையில்) எழுந்து நிற்கும்போது அவளைத் தூக்கிக் கொள்வார்கள்.

416

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏ يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلاَئِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلاَئِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلاَةِ الْعَصْرِ وَصَلاَةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَعْرُجُ الَّذِينَ بَاتُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவில் ஒரு வானவர் கூட்டமும் பகலில் ஒரு வானவர் கூட்டமும் உங்களிடையே ஒருவருக்கொருவர் மாறி மாறி வருகிறார்கள்; அவர்கள் அஸ்ர் தொழுகையின்போதும் ஃபஜ்ர் தொழுகையின்போதும் ஒன்று சேர்கிறார்கள். பின்னர், உங்களில் இரவு தங்கியிருந்த வானவர்கள் (அல்லாஹ்விடம்) மேலேறிச் செல்கிறார்கள். அப்போது அல்லாஹ் அவர்களிடம் - அவனே அவர்களைப் பற்றி நன்கறிந்தவன் - 'என் அடியார்களை நீங்கள் எந்த நிலையில் விட்டு வந்தீர்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'நாங்கள் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்தபோதும் அவர்கள் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள்; நாங்கள் அவர்களிடம் சென்றபோதும் அவர்கள் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள்' என்று கூறுகிறார்கள்."

417 ⋮

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَتْ عَائِشَةُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّي لِلنَّاسِ ‏.‏ قَالَ ‏"‏ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ ‏"‏ ‏.‏ قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ لِحَفْصَةَ قُولِي لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَفَعَلَتْ حَفْصَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ إِنَّكُنَّ لأَنْتُنَّ صَوَاحِبُ يُوسُفَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ مَا كُنْتُ لأُصِيبَ مِنْكِ خَيْرًا ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தச் சொல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரலி), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள்

உங்கள் இடத்தில் நின்றால், அவர்கள் அழுவதன் காரணமாக மக்களுக்கு (தம் குரலைக்) கேட்கச் செய்ய முடியாது. ஆகவே, உமர் (ரலி) அவர்களை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தச் சொல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.
நபி (ஸல்) அவர்கள், "அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தச் சொல்லுங்கள்" என்று (மீண்டும்) கூறினார்கள்.
ஆயிஷா (ரலி) கூறினார்கள்: "நான் ஹஃப்ஸா (ரலி) அவர்களிடம், 'நீ அவரிடம் (நபியிடம்), அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் உங்கள் இடத்தில் நின்றால், அவர்கள் அழுவதன் காரணமாக மக்களுக்கு (தம் குரலைக்) கேட்கச் செய்ய முடியாது; ஆகவே, உமர் (ரலி) அவர்களை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்' என்று கூறினேன். ஹஃப்ஸா (ரலி) அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள்.
அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக நீங்கள் யூசுஃப் (அலை) அவர்களின் தோழிகளைப் போன்றவர்கள்! அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தச் சொல்லுங்கள்!' என்று கூறினார்கள்."
பிறகு ஹஃப்ஸா (ரலி) ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம், "உன்னிடமிருந்து எனக்கு ஒருபோதும் எந்த நன்மையும் கிடைத்ததில்லை!" என்று கூறினார்.

418

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَدِيِّ بْنِ الْخِيَارِ، أَنَّهُ قَالَ بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم جَالِسٌ بَيْنَ ظَهْرَانَيِ النَّاسِ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ فَسَارَّهُ فَلَمْ يُدْرَ مَا سَارَّهُ بِهِ حَتَّى جَهَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَإِذَا هُوَ يَسْتَأْذِنُهُ فِي قَتْلِ رَجُلٍ مِنَ الْمُنَافِقِينَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ جَهَرَ " أَلَيْسَ يَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ " . فَقَالَ الرَّجُلُ بَلَى وَلاَ شَهَادَةَ لَهُ . فَقَالَ " أَلَيْسَ يُصَلِّي " . قَالَ بَلَى وَلاَ صَلاَةَ لَهُ . فَقَالَ صلى الله عليه وسلم " أُولَئِكَ الَّذِينَ نَهَانِي اللَّهُ عَنْهُمْ " .

உபய்துல்லாஹ் பின் அதீ பின் அல்கியார் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களிடையே அமர்ந்திருந்தபோது, ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து அவரிடம் இரகசியமாகப் பேசினார். அவர் (அந்த மனிதர்) எதைப் பற்றி இரகசியமாகப் பேசினார் என்பது (யாருக்கும்) தெரியவில்லை. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அதை) சப்தமிட்டுக் கூறியபோதுதான், அவர் ஒரு நயவஞ்சகனைக் கொல்ல அனுமதி கேட்டிருந்தார் என்பது வெளிப்பட்டது. இதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெளிப்படுத்தியபோது, 'அவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்றும், முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர், 'ஆம்; ஆனால் அவனுக்கு (உண்மையான) சாட்சியம் இல்லை' என்று பதிலளித்தார்.
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அவன் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர், 'ஆம்;

ஆனால் அவனுக்கு (உண்மையான) தொழுகை இல்லை' என்று பதிலளித்தார். (அப்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இத்தகையவர்களைக் (கொல்வதை விட்டும்) அல்லாஹ் என்னைத் தடுத்துள்ளான்' என்று கூறினார்கள்.

419

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا يُعْبَدُ اشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ .

அதா இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யா அல்லாஹ்! என் அடக்கத்தலத்தை (கபூரை) வணங்கப்படும் சிலையாக ஆக்கிவிடாதே!” (ஏனெனில்) தங்கள் நபிமார்களின் அடக்கத்தலங்களை (கபூர்களை) வணங்கும் இடங்களாக (மஸ்ஜிதுகளாக) ஆக்கிக்கொண்டவர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் கோபம் கடுமையாகிவிட்டது.

420

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مَحْمُودِ بْنِ الرَّبِيعِ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ عِتْبَانَ بْنَ مَالِكٍ، كَانَ يَؤُمُّ قَوْمَهُ وَهُوَ أَعْمَى وَأَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّهَا تَكُونُ الظُّلْمَةُ وَالْمَطَرُ وَالسَّيْلُ وَأَنَا رَجُلٌ ضَرِيرُ الْبَصَرِ فَصَلِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي بَيْتِي مَكَانًا أَتَّخِذُهُ مُصَلًّى . فَجَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ أَيْنَ تُحِبُّ أَنْ أُصَلِّيَ . فَأَشَارَ لَهُ إِلَى مَكَانٍ مِنَ الْبَيْتِ فَصَلَّى فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم .

மஹ்மூத் இப்னு ரபி அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உத்பான் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் (பார்வையற்றவராக இருந்த நிலையில்) தம் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்துபவராக இருந்தார்கள். அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "(சில சமயங்களில்) இருட்டாகவும், மழையாகவும், வெள்ளமாகவும் இருக்கிறது. நானோ கண்பார்வை இழந்த ஒரு மனிதன். அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் வீட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் தாங்கள் தொழுங்கள்; அதனை நான் தொழுமிடமாக ஆக்கிக்கொள்வேன்" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் வந்து, "நான் எங்கே தொழ

வேண்டும் என்று தாங்கள் விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் வீட்டிலுள்ள ஒரு இடத்தை அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அங்கே தொழுதார்கள்.

421

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ، أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الأُخْرَى .

அப்பாத் பின் தமீம் அவர்கள் தம் தந்தையின் சகோதரர் (அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் இப்னு ஆஸிம் அல்-மாஸினி) (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் மல்லாந்து படுத்திருந்த நிலையில், ஒரு காலை மற்றொன்றின் மீது வைத்திருந்ததை அவர் கண்டார்.'

422

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَعُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، - رضى الله عنهما - كَانَا يَفْعَلاَنِ ذَلِكَ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களும் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களும் அவ்வாறே (அதாவது, ஒவ்வொரு உறுப்பையும் ஒருமுறை கழுவுதல் போன்றே) செய்து வந்தார்கள்.

423

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، قَالَ لإِنْسَانٍ إِنَّكَ فِي زَمَانٍ كَثِيرٌ فُقَهَاؤُهُ قَلِيلٌ قُرَّاؤُهُ تُحْفَظُ فِيهِ حُدُودُ الْقُرْآنِ وَتُضَيَّعُ حُرُوفُهُ قَلِيلٌ مَنْ يَسْأَلُ كَثِيرٌ مَنْ يُعْطِي يُطِيلُونَ فِيهِ الصَّلاَةَ وَيَقْصُرُونَ الْخُطْبَةَ يُبَدُّونَ أَعْمَالَهُمْ قَبْلَ أَهْوَائِهِمْ وَسَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ قَلِيلٌ فُقَهَاؤُهُ كَثِيرٌ قُرَّاؤُهُ يُحْفَظُ فِيهِ حُرُوفُ الْقُرْآنِ وَتُضَيَّعُ حُدُودُهُ كَثِيرٌ مَنْ يَسْأَلُ قَلِيلٌ مَنْ يُعْطِي يُطِيلُونَ فِيهِ الْخُطْبَةَ وَيَقْصُرُونَ الصَّلاَةَ يُبَدُّونَ فِيهِ أَهْوَاءَهُمْ قَبْلَ أَعْمَالِهِمْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் ஒரு மனிதரிடம் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக நீர் ஒரு காலத்தில் இருக்கிறீர்; அதில் மார்க்க அறிஞர்கள் (ஃபுகஹா) அதிகமாகவும், குர்ஆன் ஓதுபவர்கள் குறைவாகவும் உள்ளனர்.

அதில் குர்ஆனின் வரம்புகள் (சட்டதிட்டங்கள்) பேணப்படுகின்றன; அதன் எழுத்துக்கள் (சரியான உச்சரிப்பு மற்றும் மனனம்) புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. (அதில்) கேட்பவர்கள் குறைவு; கொடுப்பவர்கள் அதிகம். அவர்கள் தொழுகையை நீட்டுகின்றனர்; குத்பாவைச் சுருக்குகின்றனர். தங்கள் மன இச்சைகளுக்கு முன் தங்கள் செயல்களை முற்படுத்துகின்றனர்.

மேலும் மக்களுக்கு ஒரு காலம் வரும்; அதில் மார்க்க அறிஞர்கள் (ஃபுகஹா) குறைவாகவும், குர்ஆன் ஓதுபவர்கள் அதிகமாகவும் இருப்பார்கள். அதில் குர்ஆனின் எழுத்துக்கள் (சரியான உச்சரிப்பு மற்றும் மனனம்) பேணப்படும்; அதன் வரம்புகள் (சட்டதிட்டங்கள்) புறக்கணிக்கப்படும். (அதில்) கேட்பவர்கள் அதிகம்; கொடுப்பவர்கள் குறைவு. அவர்கள் குத்பாவை நீட்டுவார்கள்; தொழுகையைச் சுருக்குவார்கள். தங்கள் செயல்களுக்கு முன் தங்கள் மன இச்சைகளை முற்படுத்துவார்கள்."

424

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ أَوَّلَ، مَا يُنْظَرُ فِيهِ مِنْ عَمَلِ الْعَبْدِ الصَّلاَةُ فَإِنْ قُبِلَتْ مِنْهُ نُظِرَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمَلِهِ وَإِنْ لَمْ تُقْبَلْ مِنْهُ لَمْ يُنْظَرْ فِي شَىْءٍ مِنْ عَمَلِهِ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடியானுடைய செயல்களில் முதலாவதாகக் (மறுமையில்) கவனத்தில் கொள்ளப்படுவது தொழுகையாகும் என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது. அது அவனிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், அவனுடைய மற்ற செயல்களும் கவனத்தில் கொள்ளப்படும்; அது அவனிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், அவனுடைய எந்தச் செயலும் கவனத்தில் கொள்ளப்படாது."

425

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ أَحَبُّ الْعَمَلِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الَّذِي يَدُومُ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான செயல், அதைச் செய்பவர் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்துவதாகும்.

426

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ رَجُلاَنِ أَخَوَانِ فَهَلَكَ أَحَدُهُمَا قَبْلَ صَاحِبِهِ بِأَرْبَعِينَ لَيْلَةً فَذُكِرَتْ فَضِيلَةُ الأَوَّلِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ " أَلَمْ يَكُنِ الآخَرُ مُسْلِمًا " . قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَانَ لاَ بَأْسَ بِهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " وَمَا يُدْرِيكُمْ مَا بَلَغَتْ بِهِ صَلاَتُهُ إِنَّمَا مَثَلُ الصَّلاَةِ كَمَثَلِ نَهْرٍ غَمْرٍ عَذْبٍ بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَقْتَحِمُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ فَمَا تَرَوْنَ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ فَإِنَّكُمْ لاَ تَدْرُونَ مَا بَلَغَتْ بِهِ صَلاَتُهُ " .

சஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "இரண்டு சகோதரர்கள் இருந்தார்கள்; அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரை விட நாற்பது இரவுகளுக்கு முன்பே இறந்துவிட்டார். (அந்த இருவரில்) முதலாவதாக இறந்தவரின் சிறப்பு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் குறிப்பிடப்பட்டபோது, அவர்கள் 'மற்றவர் முஸ்லிமாக இருக்கவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். (அங்கிருந்த) மக்கள், 'ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! மேலும் அவரிடம் எந்தத் தீங்கும் இருக்கவில்லை (அவர் நல்லவராகவும், இறைவனுக்குப் பிரியமானவராகவும் இருந்தார்)' என்று கூறினார்கள்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவருடைய தொழுகை அவருக்கு என்ன (பயனைப்) பெற்றுத் தந்துள்ளது என்பதை நீங்கள் எதைக் கொண்டு அறிந்துகொள்வீர்கள்? தொழுகை என்பது உங்கள் (ஒவ்வொருவரின்) வீட்டு வாசலில் ஓடும் இனிய நீர் நிறைந்த, ஆழமான ஆற்றைப் போன்றதாகும்; அதில் அவர் ஒவ்வொரு நாளும் ஐந்து முறை மூழ்கிக் குளிக்கிறார். (அவ்வாறு குளித்தால்) அது அவரது அழுக்கில் எதையேனும் மீதம் வைக்கும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? (அதுபோலவே,) அவருடைய தொழுகை அவருக்கு என்ன (பயனைப்) பெற்றுத் தந்துள்ளது என்பதை நீங்கள் உணரவில்லை.'"

427

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ، كَانَ إِذَا مَرَّ عَلَيْهِ بَعْضُ مَنْ يَبِيعُ فِي الْمَسْجِدِ دَعَاهُ فَسَأَلَهُ مَا مَعَكَ وَمَا تُرِيدُ فَإِنْ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَبِيعَهُ قَالَ عَلَيْكَ بِسُوقِ الدُّنْيَا وَإِنَّمَا هَذَا سُوقُ الآخِرَةِ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, அதா இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள், பள்ளிவாசலில் விற்பனை செய்யும் ஒருவர் கடந்து சென்றால், அவரை அழைத்து, "உம்மிடம் என்ன இருக்கிறது? நீர் எதை

நாடுகிறீர்?" என்று கேட்பார்கள். அவர், தான் அதை விற்பனை செய்ய விரும்புவதாகத் தெரிவித்தால், "நீர் உலகச் சந்தைக்குச் செல்லும்! இதுவோ மறுமையின் சந்தையாகும்" என்று கூறுவார்கள்.

428

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، بَنَى رَحْبَةً فِي نَاحِيَةِ الْمَسْجِدِ تُسَمَّى الْبُطَيْحَاءَ وَقَالَ مَنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَلْغَطَ أَوْ يُنْشِدَ شِعْرًا أَوْ يَرْفَعَ صَوْتَهُ فَلْيَخْرُجْ إِلَى هَذِهِ الرَّحْبَةِ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், பள்ளிவாசலின் ஒரு புறத்தில் ‘அல்-புதைஹா’ என்று அழைக்கப்படும் ஒரு முற்றத்தை அமைத்தார்கள். மேலும், "யார் (பள்ளிவாசலுக்குள்) குழப்பமான சத்தம் எழுப்பவோ அல்லது கவிதை பாடவோ அல்லது தன் குரலை உயர்த்தவோ விரும்புகிறாரோ, அவர் இந்த முற்றத்திற்குச் செல்லட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

429

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَ طَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدِ اللَّهِ، يَقُولُ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَائِرُ الرَّأْسِ يُسْمَعُ دَوِيُّ صَوْتِهِ وَلاَ نَفْقَهُ مَا يَقُولُ حَتَّى دَنَا فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الإِسْلاَمِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ " . قَالَ هَلْ عَلَىَّ غَيْرُهُنَّ قَالَ " لاَ إِلاَّ أَنْ تَطَّوَّعَ " . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " وَصِيَامُ شَهْرِ رَمَضَانَ " . قَالَ هَلْ عَلَىَّ غَيْرُهُ قَالَ " لاَ إِلاَّ أَنْ تَطَّوَّعَ " . قَالَ وَذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الزَّكَاةَ . فَقَالَ هَلْ عَلَىَّ غَيْرُهَا قَالَ " لاَ إِلاَّ أَنْ تَطَّوَّعَ " . قَالَ فَأَدْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ وَاللَّهِ لاَ أَزِيدُ عَلَى هَذَا وَلاَ أَنْقُصُ مِنْهُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَفْلَحَ الرَّجُلُ إِنْ صَدَقَ " .

தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நஜ்த் வாசிகளில் ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அவர் தலைவிரி கோலத்துடன் (மற்றும் தூசியடைந்த நிலையில்) இருந்தார். அவரது குரலின் இரைச்சல் (மட்டும்) கேட்டதே தவிர, அவர் அருகில் வரும் வரை அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. (அருகில் வந்ததும்) அவர் இஸ்லாத்தைப் பற்றிக் கேட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பகலிலும் இரவிலும் ஐந்து

தொழுகைகள் (உள்ளன)" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "இதைத் தவிர வேறு ஏதேனும் என் மீது (கடமையாக) உள்ளதா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; நீயாக விரும்பிச் செய்வதைத் தவிர (அதாவது உபரியான வணக்கங்களைத் தவிர)" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்பது" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "இதைத் தவிர வேறு ஏதேனும் என் மீது உள்ளதா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; நீயாக விரும்பிச் செய்வதைத் தவிர (அதாவது உபரியான வணக்கங்களைத் தவிர)" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜகாத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அதற்கும் அவர், "இதைத் தவிர வேறு ஏதேனும் என் மீது உள்ளதா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; நீயாக விரும்பிச் செய்வதைத் தவிர (அதாவது உபரியான வணக்கங்களைத் தவிர)" என்று கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர் திரும்பிச் செல்லும்போது, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் இதில் எதையும் கூட்டவும் மாட்டேன்; குறைக்கவும் மாட்டேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டே சென்றார்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவர் (தம் சொல்லில்) உண்மையானவராக இருந்தால் வெற்றி பெற்றுவிட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

430

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلاَثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ مَكَانَ كُلِّ عُقْدَةٍ عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَارْقُدْ فَإِنِ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقَدُهُ فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلاَّ أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسْلاَنَ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தூங்கும்போது ஷைத்தான் அவரது பிடரியில் மூன்று முடிச்சுகளைப் போடுகிறான். ஒவ்வொரு முடிச்சின் இடத்திலும், 'உனக்கு நீண்ட இரவு இருக்கிறது, எனவே தூங்கு' என்று கூறி (அவன்) அடிக்கிறான். அவர் விழித்தெழுந்து அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்தால், ஒரு முடிச்சு அவிழ்கிறது. அவர் வுளூ செய்தால், ஒரு முடிச்சு அவிழ்கிறது. அவர் தொழுதால், அவரது முடிச்சுகள் (அனைத்தும்) அவிழ்ந்துவிடுகின்றன. எனவே அவர் காலையில் சுறுசுறுப்பாகவும் நல்ல மனநிலையுடனும் அடைவார். அவ்வாறு இல்லையென்றால், அவர் கெட்ட மனநிலையுடனும் சோம்பலுடனும் காலையை அடைவார்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

10. كتاب العيدين

முவத்தா மாலிக்

10. இரண்டு பெருநாட்கள்

431

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ غَيْرَ، وَاحِدٍ، مِنْ عُلَمَائِهِمْ يَقُولُ لَمْ يَكُنْ فِي عِيدِ الْفِطْرِ وَلاَ فِي الأَضْحَى نِدَاءٌ وَلاَ إِقَامَةٌ مُنْذُ زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى الْيَوْمِ . قَالَ مَالِكٌ وَتِلْكَ السُّنَّةُ الَّتِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهَا عِنْدَنَا .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: தங்களின் மார்க்க அறிஞர்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோர், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலிருந்து இன்று வரை ஈதுல் ஃபித்ர் (பெருநாள்) அல்லது ஈதுல் அள்ஹா (பெருநாள்) தொழுகைக்காக பாங்கோ அல்லது இகாமத்தோ இருந்ததில்லை" என்று கூறுவதை தாம் கேட்டதாக.
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "அதுவே எங்களிடையே எவ்விதக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லாத சுன்னாவாகும்."

432

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَغْتَسِلُ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ يَغْدُوَ إِلَى الْمُصَلَّى .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஃபித்ர் பெருநாள் அன்று தொழும் இடத்திற்குச் செல்வதற்கு முன்பு (காலை வேளையில்) குஸ்ல் செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

433

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي

يَوْمَ الْفِطْرِ وَيَوْمَ الأَضْحَى قَبْلَ الْخُطْبَةِ .

இப்னு ஷிஹாப் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபித்ர் பெருநாள் அன்றும், அத்ஹா பெருநாள் அன்றும் குத்பாவிற்கு முன்பு தொழுவார்கள்.

434

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ، كَانَا يَفْعَلاَنِ ذَلِكَ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டது: அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களும் உமர் (ரலி) அவர்களும் (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட செயலை) அவ்வாறு செய்து வந்தார்கள் என்று அவருக்குச் செய்தி எட்டியது.

435

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ، مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ قَالَ شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَصَلَّى ثُمَّ انْصَرَفَ فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ إِنَّ هَذَيْنِ يَوْمَانِ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ صِيَامِهِمَا يَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ وَالآخَرُ يَوْمٌ تَأْكُلُونَ فِيهِ مِنْ نُسُكِكُمْ . قَالَ أَبُو عُبَيْدٍ ثُمَّ شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَجَاءَ فَصَلَّى ثُمَّ انْصَرَفَ فَخَطَبَ وَقَالَ إِنَّهُ قَدِ اجْتَمَعَ لَكُمْ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا عِيدَانِ فَمَنْ أَحَبَّ مِنْ أَهْلِ الْعَالِيَةِ أَنْ يَنْتَظِرَ الْجُمُعَةَ فَلْيَنْتَظِرْهَا وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَرْجِعَ فَقَدْ أَذِنْتُ لَهُ . قَالَ أَبُو عُبَيْدٍ ثُمَّ شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - وَعُثْمَانُ مَحْصُورٌ - فَجَاءَ فَصَلَّى ثُمَّ انْصَرَفَ فَخَطَبَ .

இப்னு அஸ்ஹரின் மவ்லாவான அபூ உபைது அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களுடன் பெருநாளில் கலந்துகொண்டேன். அவர்கள் தொழுது முடித்ததும் மக்களுக்கு உரை (குத்பா) நிகழ்த்தினார்கள். அப்போது, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இந்த இரண்டு நாட்களில் நோன்பு நோற்பதைத் தடை செய்துள்ளார்கள். (அவற்றில்) ஒன்று, உங்கள் நோன்பிலிருந்து நீங்கள் விடுபடும் (ஈதுல் ஃபித்ர்) நாள்; மற்றொன்று, உங்கள் குர்பானிப் பிராணியிலிருந்து நீங்கள் உண்ணும் (ஈதுல் அழ்ஹா) நாள்" என்று கூறினார்கள்.

அபூ உபைது அவர்கள் கூறினார்கள்: பிறகு நான் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்களுடன் பெருநாளில் கலந்துகொண்டேன். அவர்கள்

வந்து தொழுது முடித்ததும் உரை நிகழ்த்தினார்கள். அப்போது, "உங்களுடைய இந்த நாளில் உங்களுக்கு இரண்டு பெருநாள்கள் ஒன்றிணைந்துள்ளன (ஈதுல் அழ்ஹா வெள்ளிக்கிழமையுடன் இணைந்துள்ளது). எனவே, 'அல்-ஆலியா' (மதீனாவின் புறநகர்) வாசிகளில் எவரேனும் ஜுமுஆவுக்காகக் காத்திருக்க விரும்பினால் அவர்கள் காத்திருக்கலாம்; எவரேனும் திரும்பிச் செல்ல விரும்பினால், அவருக்கு நான் அனுமதியளித்துள்ளேன்" என்று கூறினார்கள்.

அபூ உபைது அவர்கள் கூறினார்கள்: பிறகு நான் அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்களுடன் பெருநாளில் கலந்துகொண்டேன் - அப்போது உஸ்மான் (ரலி) அவர்கள் முற்றுகையிடப்பட்டிருந்தார்கள். அலீ (ரலி) அவர்கள் வந்து தொழுது முடித்ததும் உரை நிகழ்த்தினார்கள்.

436

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَأْكُلُ يَوْمَ عِيدِ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ يَغْدُوَ .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் தம் தந்தை உர்வா (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: அவர் (உர்வா) ஈதுல் ஃபித்ர் தினத்தன்று (ஈத் தொழுகைக்காக) வெளியே செல்வதற்கு முன்பு வழக்கமாகச் சாப்பிடுவார்.

437

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا يُؤْمَرُونَ بِالأَكْلِ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ الْغُدُوِّ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ أَرَى ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ فِي الأَضْحَى .

சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: மக்கள் ஃபித்ர் தினத்தன்று (பெருநாள் தொழுகைக்காகப்) புறப்படுவதற்கு முன்பு சாப்பிடுமாறு பணிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.
இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: அழ்ஹா (பெருநாளி)ல் மக்கள் அவ்வாறு (சாப்பிட்டுவிட்டுப் புறப்பட) வேண்டும் என நான் கருதவில்லை.

438

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ سَعِيدٍ الْمَازِنِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ مَا كَانَ يَقْرَأُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله

عليه وسلم فِي الأَضْحَى وَالْفِطْرِ فَقَالَ كَانَ يَقْرَأُ بِـ { ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ } وَ { اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ } .

உபைதுல்லாஹ் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உத்பா இப்னு மஸ்ஊத் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், அபூவாக்கித் அல்லைஸீ (ரலி) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அத்ஹா மற்றும் ஃபித்ர் தொழுகைகளில் எதை ஓதுவார்கள்?” என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்: "அவர்கள் (ஸல்) 'காஃப் வல் குர்ஆனில் மஜீத்' (அத்தியாயம் 50 - ஸூரத்துல் காஃப்) மற்றும் 'இக்தரபதிஸ் ஸாஅது வன்ஷக்கல் கமர்' (அத்தியாயம் 54 - ஸூரத்துல் கமர்) ஆகியவற்றை ஓதுவார்கள்" என்று பதிலளித்தார்.

439

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّهُ قَالَ شَهِدْتُ الأَضْحَى وَالْفِطْرَ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ فَكَبَّرَ فِي الرَّكْعَةِ الأُولَى سَبْعَ تَكْبِيرَاتٍ قَبْلَ الْقِرَاءَةِ وَفِي الآخِرَةِ خَمْسَ تَكْبِيرَاتٍ قَبْلَ الْقِرَاءَةِ . قَالَ مَالِكٌ وَهُوَ الأَمْرُ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ وَجَدَ النَّاسَ قَدِ انْصَرَفُوا مِنَ الصَّلاَةِ يَوْمَ الْعِيدِ إِنَّهُ لاَ يَرَى عَلَيْهِ صَلاَةً فِي الْمُصَلَّى وَلاَ فِي بَيْتِهِ وَإِنَّهُ إِنْ صَلَّى فِي الْمُصَلَّى أَوْ فِي بَيْتِهِ لَمْ أَرَ بِذَلِكَ بَأْسًا وَيُكَبِّرُ سَبْعًا فِي الأُولَى قَبْلَ الْقِرَاءَةِ وَخَمْسًا فِي الثَّانِيَةِ قَبْلَ الْقِرَاءَةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களுடன் அத்ஹா மற்றும் ஃபித்ர் (பெருநாள்) தொழுகைகளில் கலந்துகொண்டேன். அவர்கள் (அத்தொழுகைகளின்) முதல் ரக்அத்தில் (குர்ஆன்) ஓதுவதற்கு முன்பு ஏழு தக்பீர்களும், இரண்டாவது ரக்அத்தில் (குர்ஆன்) ஓதுவதற்கு முன்பு ஐந்து தக்பீர்களும் கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே நம்மிடம் உள்ள நடைமுறையாகும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"பெருநாள் அன்று மக்கள் தொழுகையை முடித்துத் திரும்பிய பிறகு ஒரு மனிதர் (பெருநாள் திடலுக்கு தாமதமாக) வந்தால், அவர் திடலிலோ அல்லது வீட்டிலோ (பெருநாள்) தொழுவது (அவர் மீது) கடமை என்று நான் கருதவில்லை. ஆயினும், அவர் திடலிலோ அல்லது வீட்டிலோ தொழுதாலும்

அதில் தவறேதும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. (அப்படி அவர் தொழுதால்) முதல் ரக்அத்தில் (குர்ஆன்) ஓதுவதற்கு முன்பு ஏழு தக்பீர்களும், இரண்டாவது ரக்அத்தில் (குர்ஆன்) ஓதுவதற்கு முன்பு ஐந்து தக்பீர்களும் கூற வேண்டும்."

440

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، لَمْ يَكُنْ يُصَلِّي يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ الصَّلاَةِ وَلاَ بَعْدَهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஃபித்ர் பெருநாள் அன்று (பெருநாள்) தொழுகைக்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ (நஃபிலான) தொழுகைகள் எதனையும் தொழவில்லை.

441

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَغْدُو إِلَى الْمُصَلَّى بَعْدَ أَنْ يُصَلِّيَ الصُّبْحَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ .

மாலிக் (ரலி) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் ஸுப்ஹுத் தொழுத பின்னர், சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்னர் முஸல்லாவுக்கு (தொழும் இடத்திற்கு) அதிகாலையில் செல்வார்கள்.

442

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، أَنَّ أَبَاهُ الْقَاسِمَ، كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ أَنْ يَغْدُوَ، إِلَى الْمُصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ .

அல்-காஸிம் அவர்கள் (காலை வேளையில்) தொழுகையிடத்திற்கு (ஈத் தொழுகை மைதானத்திற்கு) புறப்படுவதற்கு முன்பு நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.

443

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ الصَّلاَةِ فِي الْمَسْجِدِ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள், ஃபித்ர் நாளன்று பள்ளிவாசலில் (பெருநாள்) தொழுகைக்கு முன்பு (தனிப்பட்ட) தொழுகைகளைத் தொழுவார்கள்.

موطأ مالك

11. كتاب صلاة الخوف

முவத்தா மாலிக்

11. பயத்தின் தொழுகை

444

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ رُومَانَ، عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَّاتٍ، عَمَّنْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَوْمَ ذَاتِ الرِّقَاعِ صَلاَةَ الْخَوْفِ أَنَّ طَائِفَةً صَفَّتْ مَعَهُ وَصَفَّتْ طَائِفَةٌ وِجَاهَ الْعَدُوِّ فَصَلَّى بِالَّتِي مَعَهُ رَكْعَةً ثُمَّ ثَبَتَ قَائِمًا وَأَتَمُّوا لأَنْفُسِهِمْ ثُمَّ انْصَرَفُوا فَصَفُّوا وِجَاهَ الْعَدُوِّ وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الأُخْرَى فَصَلَّى بِهِمُ الرَّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ مِنْ صَلاَتِهِ ثُمَّ ثَبَتَ جَالِسًا وَأَتَمُّوا لأَنْفُسِهِمْ ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ .

தாதுர் ரிகா தினத்தன்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் பய நேரத் தொழுகையைத் தொழுத ஒருவர் (ரழி) அறிவிக்கிறார்:
"ஒரு குழுவினர் அவருடன் (நபி (ஸல்) அவர்களுடன்) வரிசை அமைத்தார்கள். மற்றொரு குழுவினர் எதிரிக்கு எதிரே வரிசை அமைத்தார்கள். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தம்முடன் இருந்தவர்களுடன் ஒரு ரக்அத் தொழுதார்கள். பின்னர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) நின்ற நிலையிலேயே இருக்க, அக்குழுவினர் தமக்காக (மீதமுள்ள தொழுகையை) முழுமைப்படுத்தினார்கள். பின்னர் அவர்கள் (முன்னால் சென்று) எதிரிக்கு எதிரே வரிசை அமைத்தார்கள். மற்றொரு குழுவினர் வந்தார்கள். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தம் தொழுகையின் எஞ்சிய ரக்அத்தை அவர்களுடன் தொழுதார்கள். பின்னர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) அமர்ந்த நிலையிலேயே இருக்க, அக்குழுவினர் தமக்காக (மீதமுள்ள தொழுகையை) முழுமைப்படுத்தினார்கள். பின்னர் அவர்களுடன் (சேர்ந்து) ஸலாம் கொடுத்தார்கள்."

445

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَّاتٍ، أَنَّ سَهْلَ بْنَ أَبِي حَثْمَةَ، حَدَّثَهُ أَنَّ صَلاَةَ الْخَوْفِ أَنْ يَقُومَ الإِمَامُ وَمَعَهُ طَائِفَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ وَطَائِفَةٌ

مُوَاجِهَةَ الْعَدُوِّ فَيَرْكَعُ الْإِمَامُ رَكْعَةً وَيَسْجُدُ بِالَّذِينَ مَعَهُ ثُمَّ يَقُومُ فَإِذَا اسْتَوَى قَائِمًا ثَبَتَ وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمُ الرَّكْعَةَ الْبَاقِيَةَ ثُمَّ يُسَلِّمُونَ وَيَنْصَرِفُونَ وَالْإِمَامُ قَائِمٌ فَيَكُونُونَ وِجَاهَ الْعَدُوِّ ثُمَّ يُقْبِلُ الْآخَرُونَ الَّذِينَ لَمْ يُصَلُّوا فَيُكَبِّرُونَ وَرَاءَ الْإِمَامِ فَيَرْكَعُ بِهِمُ الرَّكْعَةَ وَيَسْجُدُ ثُمَّ يُسَلِّمُ فَيَقُومُونَ فَيَرْكَعُونَ لِأَنْفُسِهِمُ الرَّكْعَةَ الْبَاقِيَةَ ثُمَّ يُسَلِّمُونَ.

அச்ச நேரத் தொழுகை (செய்யும் முறை)யாவது: இமாம் தம் தோழர்களுள் ஒரு பிரிவினரைத் தம்முடன் வைத்துக்கொண்டு (தொழுகைக்காக) நிற்பார்; மற்றொரு பிரிவினர் எதிரியை முன்னோக்கி நிற்பார்கள். இமாம் தம்முடன் இருப்பவர்களுடன் ஒரு ரக்அத் ருகூஃ செய்து ஸஜ்தா செய்வார். பிறகு அவர் எழுந்து நிற்பார். அவர் நேராக நிமிர்ந்து நின்றதும், (அப்படியே) நிலையாக நிற்பார். (அதாவது, இரண்டாவது ரக்அத்தின் முதல் பகுதிக்கு.) அவர்கள் தங்களுக்கான மீதமுள்ள ரக்அத்தை (தனித்து) தாமே தொழுது முடிப்பார்கள். பிறகு அவர்கள் ஸலாம் கொடுத்துவிட்டு (தொழுகையை முடித்துக்கொண்டு) சென்று, எதிரிக்கு நேராக (காவலுக்கு) நிற்பார்கள். (அப்போது) இமாம் (அப்படியே) நின்றுகொண்டிருப்பார்.

பிறகு, (இதுவரை) தொழாத மற்றவர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் இமாமுக்குப் பின்னால் தக்பீர் (கூறி) சேருவார்கள். அவர்களுடன் இமாம் (தமது இரண்டாவது) ரக்அத்தைத் தொழுவார் (ருகூஃ செய்து ஸஜ்தா செய்வார்). பிறகு அவர் (இமாம்) ஸலாம் கொடுப்பார். (அவருடைய தொழுகை முடிவடையும்.) உடனே அவர்கள் எழுந்து, தங்களுக்கான மீதமுள்ள ரக்அத்தை (தனித்து) தாமே தொழுதுவிட்டு, பிறகு ஸலாம் கொடுப்பார்கள்.

446

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا سُئِلَ عَنْ صَلَاةِ الْخَوْفِ، قَالَ يَتَقَدَّمُ الْإِمَامُ وَطَائِفَةٌ مِنَ النَّاسِ فَيُصَلِّي بِهِمُ الْإِمَامُ رَكْعَةً وَتَكُونُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْعَدُوِّ لَمْ يُصَلُّوا فَإِذَا صَلَّى الَّذِينَ مَعَهُ رَكْعَةً اسْتَأْخَرُوا مَكَانَ الَّذِينَ لَمْ يُصَلُّوا وَلَا يُسَلِّمُونَ وَيَتَقَدَّمُ الَّذِينَ لَمْ يُصَلُّوا فَيُصَلُّونَ مَعَهُ رَكْعَةً ثُمَّ يَنْصَرِفُ الْإِمَامُ وَقَدْ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ فَتَقُومُ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنَ الطَّائِفَتَيْنِ فَيُصَلُّونَ لِأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً رَكْعَةً بَعْدَ أَنْ يَنْصَرِفَ الْإِمَامُ فَيَكُونُ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنَ الطَّائِفَتَيْنِ قَدْ صَلَّوْا رَكْعَتَيْنِ فَإِنْ كَانَ خَوْفًا هُوَ أَشَدَّ مِنْ ذَلِكَ صَلَّوْا رِجَالًا قِيَامًا عَلَى أَقْدَامِهِمْ أَوْ رُكْبَانًا مُسْتَقْبِلِي الْقِبْلَةِ أَوْ غَيْرَ مُسْتَقْبِلِيهَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம் அச்சவேளைத் தொழுகையைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்:

"இமாமும் மக்களில் ஒரு குழுவினரும் முன்னே செல்வார்கள். இமாம் அவர்களுடன் ஒரு ரக்அத் தொழுவிப்பார். (அதே நேரத்தில்) தொழாத மற்றொரு குழுவினர், இமாமுக்கும் எதிரிக்கும் இடையில் (பாதுகாப்புக்காக) இருப்பார்கள். இமாமுடன் இருந்தவர்கள் ஒரு ரக்அத் தொழுததும், அவர்கள் தொழாதவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குப் பின்வாங்கிச் செல்வார்கள்; (அப்போது) அவர்கள் சலாம் கொடுக்க மாட்டார்கள். பின்னர், தொழாதவர்கள் முன்னே வந்து, இமாமுடன் ஒரு ரக்அத் தொழுவார்கள்.

பின்னர் இமாம் (தொழுகையை முடித்துத்) திரும்புவார். அவர் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதிருப்பார். இமாம் திரும்பிய பிறகு, இரண்டு குழுக்களிலும் உள்ள ஒவ்வொருவரும் எழுந்து நின்று, தங்களுக்காக (தனித்தனியே மீதமுள்ள) ஒரு ரக்அத்தைத் தொழுவார்கள். இவ்வாறு, இரு குழுக்களில் ஒவ்வொன்றும் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதிருக்கும்.

பயம் இதைவிடக் கடுமையாக இருந்தால், (கால்களால்) நடந்த நிலையிலோ அல்லது வாகனத்திலோ, கிப்லாவை முன்னோக்கியோ அல்லது முன்னோக்காமலோ தொழுவார்கள்."

447

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَحَدِيثُ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَّاتٍ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي صَلاَةِ الْخَوْفِ ‏.‏

ஸஈத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அகழ் (கந்தக்) யுத்த நாளன்று சூரியன் மறையும் வரை லுஹர் மற்றும் அஸர் தொழுகைகளைத் தொழவில்லை (அதாவது, எதிரிகளின் கடுமையான முற்றுகை காரணமாக அவற்றின் நேரங்களில் தொழ இயலவில்லை).

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸாலிஹ் இப்னு கவ்வாத் அவர்களிடமிருந்து அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் அறிவித்த ஹதீஸே, அச்ச நேரத் தொழுகையைப் பற்றி நான் கேட்டவற்றில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்.

موطأ مالك

12. كتاب صلاة الكسوف

முவத்தா மாலிக்

12. கிரகணத் தொழுகை

448

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالنَّاسِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ ثُمَّ فَعَلَ فِي الرَّكْعَةِ الآخِرَةِ مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ فَخَطَبَ النَّاسَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لاَ يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلاَ لِحَيَاتِهِ فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ وَكَبِّرُوا وَتَصَدَّقُوا - ثُمَّ قَالَ - يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ عَبْدُهُ أَوْ تَزْنِيَ أَمَتُهُ يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلاً وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டது. உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினார்கள். (அத்தொழுகையில்) அவர்கள் நின்றார்கள்; மிக நீண்ட நேரம் நின்றார்கள். பிறகு ருகூவுச் செய்தார்கள்; அந்த ருகூவை நீண்ட நேரம் செய்தார்கள். பிறகு (ருகூவிலிருந்து) எழுந்தார்கள்; நீண்ட நேரம் நின்றார்கள். ஆனால், இது முதல் முறை நின்றதை விடக் குறைவான நேரமாகும். பிறகு ருகூவுச் செய்தார்கள்; அந்த ருகூவை நீண்ட நேரம் செய்தார்கள். ஆனால், இது முதல் முறை செய்த ருகூவை விடக் குறைவானதாகும். பிறகு (ருகூவிலிருந்து) நிமிர்ந்து ஸஜ்தாச் செய்தார்கள். பிறகு இரண்டாவது ரக்அத்திலும் அவ்வாறே செய்தார்கள். அவர்கள் (தொழுகையை முடித்து) திரும்பியபோது சூரியன் (கிரகணத்திலிருந்து) விலகியிருந்தது.

பிறகு அவர்கள் மக்களுக்கு உரை (குத்பா) நிகழ்த்தினார்கள். அதில் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்துவிட்டுப் பிறகு கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக சூரியனும் சந்திரனும் அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளில் இரண்டு அத்தாட்சிகளாகும். எவருடைய மரணத்திற்காகவும் அல்லது எவருடைய வாழ்வுக்காகவும் அவை கிரகணம் அடைவதில்லை. எனவே, நீங்கள் அதைக் கண்டால், அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்; தக்பீர் கூறுங்கள்; தர்மம் செய்யுங்கள்.' பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முஹம்மதின் சமூகமே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, தனது ஆண் அடிமையோ அல்லது பெண் அடிமையோ விபச்சாரம் செய்வதைக் குறித்து அல்லாஹ்வை விட அதிக ரோஷம் கொள்பவர் வேறு யாருமில்லை. முஹம்மதின் சமூகமே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் அறிந்திருப்பதை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் குறைவாகச் சிரிப்பீர்கள்; அதிகமாக அழுவீர்கள்'.

449

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ خَسَفَتِ الشَّمْسُ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَالنَّاسُ مَعَهُ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلاً نَحْوًا مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ - قَالَ - ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلاً ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الأَوَّلِ ثُمَّ سَجَدَ ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الأَوَّلِ ثُمَّ سَجَدَ ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ فَقَالَ " إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لاَ يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلاَ لِحَيَاتِهِ فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ " . قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ رَأَيْنَاكَ تَنَاوَلْتَ شَيْئًا فِي مَقَامِكَ هَذَا ثُمَّ رَأَيْنَاكَ تَكَعْكَعْتَ . فَقَالَ " إِنِّي رَأَيْتُ الْجَنَّةَ فَتَنَاوَلْتُ مِنْهَا عُنْقُودًا وَلَوْ أَخَذْتُهُ لأَكَلْتُمْ مِنْهُ مَا بَقِيَتِ الدُّنْيَا وَرَأَيْتُ النَّارَ فَلَمْ أَرَ كَالْيَوْمِ مَنْظَرًا قَطُّ أَفْظَعَ وَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ " . قَالُوا لِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ " لِكُفْرِهِنَّ " . قِيلَ أَيَكْفُرْنَ بِاللَّهِ . قَالَ " وَيَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الإِحْسَانَ لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ كُلَّهُ ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُّ " .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுதார்கள்; மக்களும் அவர்களுடன் தொழுதார்கள். அவர்கள் நீண்ட நேரம், ஏறக்குறைய 'சூரா அல்-பகரா'வை ஓதுவதற்கு எடுக்கும் நேரம்

அளவுக்கு நின்றார்கள். பின்னர் நீண்ட நேரம் ருகூச் செய்தார்கள். பின்னர் (ருகூவிலிருந்து) எழுந்து நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்; இது முதல் நிலையை விடக் குறைவானதாகும். பின்னர் நீண்ட நேரம் ருகூச் செய்தார்கள்; இது முதல் ருகூவை விடக் குறைவானதாகும். பிறகு ஸஜ்தாச் செய்தார்கள். பின்னர் (இரண்டாம் ரக்அத்திற்காக) எழுந்து நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்; இது (முழுத் தொழுகையின்) முதல் நிலையை விடக் குறைவானதாகும். பின்னர் நீண்ட நேரம் ருகூச் செய்தார்கள்; இது (முழுத் தொழுகையின்) முதல் ருகூவை விடக் குறைவானதாகும். பின்னர் (ருகூவிலிருந்து) எழுந்து நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்; இது (முழுத் தொழுகையின்) முதல் நிலையை விடக் குறைவானதாகும். பின்னர் நீண்ட நேரம் ருகூச் செய்தார்கள்; இது (முழுத் தொழுகையின்) முதல் ருகூவை விடக் குறைவானதாகும். பிறகு ஸஜ்தாச் செய்தார்கள். அவர்கள் (தொழுகையை) முடித்தபோது சூரியன் வெளிப்பட்டுவிட்டது.

அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக சூரியனும் சந்திரனும் அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளில் உள்ள இரண்டு அத்தாட்சிகளாகும். எவருடைய மரணத்திற்காகவும் எவருடைய வாழ்வுக்காகவும் அவை கிரகணம் அடைவதில்லை. எனவே, நீங்கள் அதைக் கண்டால் அல்லாஹ்வை திக்ரு செய்யுங்கள் (நினைவுகூருங்கள்).'

மக்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் நின்ற இடத்திலிருந்தே ஏதோ ஒன்றைப் பிடிக்கத் தாங்கள் (கையை) நீட்டியதையும், பின்னர் தாங்கள் பின்வாங்கியதையும் நாங்கள் கண்டோம்' என்று கூறினர்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் சொர்க்கத்தைக் கண்டேன். அதிலிருந்து ஒரு திராட்சைக் குலையைப் பிடிக்க (என் கையை) நீட்டினேன். அதை நான் எடுத்திருந்தால், இவ்வுலகம் இருக்கும் வரை நீங்கள் அதிலிருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டே இருந்திருப்பீர்கள். மேலும் நான் நரகத்தையும் கண்டேன். இன்றைய நாளைப் போன்று கோரமான ஒரு காட்சியை நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. நரகவாசிகளில் பெண்களையே அதிகமாகக் கண்டேன்.'

மக்கள், 'ஏன் (அவ்வாறிருக்கிறது) அல்லாஹ்வின் தூதரே?' என்று வினவினர். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்களின் நிராகரிப்பின் (குஃப்ர் - நன்றி மறத்தல்) காரணமாக' என்றார்கள்.

'அவர்கள் அல்லாஹ்வை நிராகரிக்கிறார்களா?' என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர்கள் கணவனை நிராகரிக்கிறார்கள் (கணவனுக்கு மாறுசெய்கிறார்கள்); (கணவன் செய்யும்) உபகாரத்தை நிராகரிக்கிறார்கள் (நன்றி மறக்கிறார்கள்). அவர்களில் ஒருத்திக்குக் காலம் பூராவும் நீ நன்மை செய்து, பின்னர் அவளுக்குப் பிடிக்காத ஒன்றை உன்னிடம் கண்டால், 'உன்னிடமிருந்து நான் ஒரு நன்மையையும் கண்டதில்லை' என்று சொல்லிவிடுவாள்.'"

450

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ يَهُودِيَّةً جَاءَتْ تَسْأَلُهَا فَقَالَتْ أَعَاذَكِ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ . فَسَأَلَتْ عَائِشَةُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَيُعَذَّبُ النَّاسُ فِي قُبُورِهِمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَائِذًا بِاللَّهِ مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَاتَ غَدَاةٍ مَرْكَبًا فَخَسَفَتِ الشَّمْسُ فَرَجَعَ ضُحًى فَمَرَّ بَيْنَ ظَهْرَانَيِ الْحُجَرِ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي وَقَامَ النَّاسُ وَرَاءَهُ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلاً ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلاً ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلاً وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الأَوَّلِ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَتَعَوَّذُوا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு யூதப் பெண்மணி இவர்களிடம் யாசகம் கேட்டு வந்தார். அப்போது அவர் (ஆயிஷாவிடம்), "கப்ருடைய வேதனையிலிருந்து அல்லாஹ் உங்களைக் காப்பாற்றுவானாக" என்று கூறினார். எனவே ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "மக்கள் தங்கள் கப்ருகளில் வேதனை செய்யப்படுவார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அவ்விதமான வேதனையிலிருந்து) அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடினார்கள்.

பின்னர் ஒரு நாள் காலை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வாகனத்தில் (வெளியே) சென்றார்கள். அப்போது சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டது. எனவே அவர்கள் முற்பகல் நேரத்தில் திரும்பி வந்து, (தம் துணைவியாரின்) அறைகளுக்கு இடையே சென்றார்கள். பிறகு அவர்கள் நின்று தொழுதார்கள்; மக்களும் அவர்களுக்குப் பின்னால் நின்றார்கள். அவர்கள் நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்; பின்னர் நீண்ட நேரம் ருகூஃ செய்தார்கள். பின்னர் (ருகூஃவிலிருந்து) நிமிர்ந்து நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்; ஆனால் இது முதல் (ரக்அத்தின்) நிலையை விடக் குறைவாக இருந்தது. பின்னர் நீண்ட நேரம் ருகூஃ செய்தார்கள்; ஆனால் இது முதல் (ரக்அத்தின்) ருகூஃவை விடக் குறைவாக இருந்தது. பின்னர் (ருகூஃவிலிருந்து) நிமிர்ந்து, சஜ்தா செய்தார்கள்.

பின்னர் (இரண்டாம் ரக்அத் தொழ) எழுந்தார்கள். நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்;

ஆனால் இது (தொழுகையின்) முதல் நிலையை விடக் குறைவாக இருந்தது. பின்னர் நீண்ட நேரம் ருகூஃ செய்தார்கள்; ஆனால் இது (தொழுகையின்) முதல் ருகூஃவை விடக் குறைவாக இருந்தது. பின்னர் (ருகூஃவிலிருந்து) நிமிர்ந்து நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்; ஆனால் இது (தொழுகையின்) முதல் நிலையை விடக் குறைவாக இருந்தது. பின்னர் நீண்ட நேரம் ருகூஃ செய்தார்கள்; ஆனால் இது (தொழுகையின்) முதல் ருகூஃவை விடக் குறைவாக இருந்தது. பின்னர் (ருகூஃவிலிருந்து) நிமிர்ந்து, சஜ்தா செய்தார்கள்.

தொழுகையை முடித்துத் திரும்பியதும், அல்லாஹ் நாடியவற்றை (மக்களுக்கு)க் கூறினார்கள். பின்னர் கப்ரின் வேதனையிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளுமாறு அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.

451

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، أَنَّهَا قَالَتْ أَتَيْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حِينَ خَسَفَتِ الشَّمْسُ فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ يُصَلُّونَ وَإِذَا هِيَ قَائِمَةٌ تُصَلِّي فَقُلْتُ مَا لِلنَّاسِ فَأَشَارَتْ بِيَدِهَا نَحْوَ السَّمَاءِ وَقَالَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ ‏.‏ فَقُلْتُ آيَةٌ فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا أَنْ نَعَمْ ‏.‏ قَالَتْ فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلاَّنِي الْغَشْىُ وَجَعَلْتُ أَصُبُّ فَوْقَ رَأْسِي الْمَاءَ فَحَمِدَ اللَّهَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ مَا مِنْ شَىْءٍ كُنْتُ لَمْ أَرَهُ إِلاَّ قَدْ رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي هَذَا حَتَّى الْجَنَّةُ وَالنَّارُ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَىَّ أَنَّكُمْ تُفْتَنُونَ فِي الْقُبُورِ مِثْلَ - أَوْ قَرِيبًا - مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَّالِ - لاَ أَدْرِي أَيَّتَهُمَا قَالَتْ أَسْمَاءُ - يُؤْتَى أَحَدُكُمْ فَيُقَالُ لَهُ مَا عِلْمُكَ بِهَذَا الرَّجُلِ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ - أَوِ الْمُوقِنُ لاَ أَدْرِي أَىَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ - فَيَقُولُ هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى فَأَجَبْنَا وَآمَنَّا وَاتَّبَعْنَا فَيُقَالُ لَهُ نَمْ صَالِحًا قَدْ عَلِمْنَا إِنْ كُنْتَ لَمُؤْمِنًا وَأَمَّا الْمُنَافِقُ - أَوِ الْمُرْتَابُ لاَ أَدْرِي أَيَّتَهُمَا قَالَتْ أَسْمَاءُ - فَيَقُولُ لاَ أَدْرِي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ ‏.‏

அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டபோது நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது மக்கள் (தொழுகையில்) நின்றுகொண்டிருந்தனர்; ஆயிஷாவும் தொழுதுகொண்டிருந்தார்கள். நான், 'மக்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?' என்று கேட்டேன். அவர்கள் தமது கையால் வானத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, 'சுப்ஹானல்லாஹ்' (அல்லாஹ் தூயவன்) என்று கூறினார்கள். நான், '(இது இறைவனின்) ஓர் அத்தாட்சியா?' என்று கேட்டேன். அவர்கள் தலையசைத்து 'ஆம்' என்றார்கள்."

அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மயக்கம் மேலிடும் வரை நான் (நீண்ட நேரம்) நின்றேன்; (மயக்கத்தைத் தெளிவிக்க) என் தலைமீது தண்ணீரை ஊற்றலானேன். (பிறகு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். பிறகு கூறினார்கள்: 'நான் இதற்கு முன் பார்த்திராத எதையும் - சொர்க்கம் மற்றும் நரகம் உட்பட - என்னுடைய இந்த இடத்தில் நான் கண்டுகொண்டேன். மேலும் எனக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது; நீங்கள் உங்கள் கப்ருகளில் (மண்ணறைகளில்) தஜ்ஜாலின் சோதனையைப் போன்ற - அல்லது அதற்கு நெருக்கமான - ஒரு சோதனையால் சோதிக்கப்படுவீர்கள்' (அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் இரண்டில் எதைச் சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது).

(மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:) 'உங்களில் ஒவ்வொருவரிடமும் (வானவர்) வந்து, இந்த மனிதரைப் பற்றி உனது அறிவு என்ன? என்று கேட்கப்படும். முஃமின் (இறைநம்பிக்கையாளர்) அல்லது மூக்கின் (உறுதிகொண்டவர்) - (அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் இரண்டில் எதைச் சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது) - அவர், 'அவர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர். தெளிவான சான்றுகளையும் நேர்வழியையும் எங்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள். நாங்கள் (அழைப்பை) ஏற்றுக்கொண்டோம்; ஈமான் கொண்டோம்; (அவரைப்) பின்பற்றினோம்' என்று கூறுவார். அவரிடம், 'நல்லவராக உறங்குவீராக! நீர் (உலகில்) முஃமினாக இருந்தீர் என்பதை நாம் அறிவோம்' என்று சொல்லப்படும்.

ஆனால் முனாஃபிக் (நயவஞ்சகர்) அல்லது முர்தாப் (சந்தேகம் கொண்டவர்) - (அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் இரண்டில் எதைச் சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது) - அவர், 'எனக்குத் தெரியாது; மக்கள் ஏதோ சொல்வதைக் கேட்டேன்; நானும் அதையே சொன்னேன்' என்று கூறுவார்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

13. كتاب الاستسقاء

முவத்தா மாலிக்

13. மழைக்காக வேண்டுதல்

452

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبَّادَ بْنَ تَمِيمٍ، يَقُولُ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ الْمَازِنِيَّ، يَقُولُ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى الْمُصَلَّى فَاسْتَسْقَى وَحَوَّلَ رِدَاءَهُ حِينَ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் அல்-மாஸினீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழும் இடத்திற்குச் சென்று மழைக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்; மேலும் அவர்கள் கிப்லாவை முன்னோக்கியபோது, தங்கள் மேலங்கியைத் திருப்பிப் போட்டுக் கொண்டார்கள் (அதன் பக்கங்களை மாற்றியமைத்து)."

453

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا اسْتَسْقَى قَالَ اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهِيمَتَكَ وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ وَأَحْىِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ .

அம்ர் இப்னு ஷுஐப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மழைக்காகப் பிரார்த்தித்தபோது (இஸ்திஸ்கா தொழுகையின் போது) பின்வருமாறு கூறினார்கள்:
“அல்லாஹும்மஸ் கி இபாதக வபஹீமதக, வன்ஷுர் ரஹ்மதக, வஅஹ்யி பலதகல் மய்யித்”
(பொருள்: “யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய அடியார்களுக்கும் (மனிதர்களுக்கும்) உன்னுடைய பிராணிகளுக்கும் நீர் புகட்டுவாயாக. உன்னுடைய அருளைப் பரப்புவாயாக (மழையின் மூலம் கருணையைப் பொழிவாயாக). உன்னுடைய உயிரற்ற பூமிக்கு (வறண்ட நிலத்திற்கு) உயிர் கொடுப்பாயாக (மீண்டும் செழிப்பாக்குவாயாக).”)

454

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ شَرِيكِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي نَمِرٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكَتِ الْمَوَاشِي وَتَقَطَّعَتِ السُّبُلُ فَادْعُ اللَّهَ ‏.‏ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَمُطِرْنَا مِنَ الْجُمُعَةِ إِلَى الْجُمُعَةِ ‏.‏ قَالَ فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَهَدَّمَتِ الْبُيُوتُ وَانْقَطَعَتِ السُّبُلُ وَهَلَكَتِ الْمَوَاشِي ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ اللَّهُمَّ ظُهُورَ الْجِبَالِ وَالآكَامِ وَبُطُونَ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتَ الشَّجَرِ ‏"‏ ‏.‏ قَالَ فَانْجَابَتْ عَنِ الْمَدِينَةِ انْجِيَابَ الثَّوْبِ ‏.‏

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! கால்நடைகள் அழிந்துவிட்டன; பாதைகள் துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டன. எனவே அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தித்தார்கள். உடனே, அந்த ஜும்ஆவிலிருந்து (அடுத்த) ஜும்ஆ வரை எங்களுக்கு மழை பொழிந்தது.

(அனஸ் (ரலி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்:) பின்னர் ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! வீடுகள் இடிந்துவிட்டன; பாதைகள் துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டன; கால்நடைகள் அழிந்துவிட்டன" என்று கூறினார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்:
"அல்லாஹும்ம ழுஹூரல் ஜிபாலி வல் ஆகாமி வ புதூனல் அவ்தியத்தி வ மனாபிதஷ் ஷஜர்"
(யா அல்லாஹ்! (மழையை) மலைகளின் உச்சி மீதும், குன்றுகள் மீதும், ஓடைகளின் உட்பகுதிகளிலும், மரங்கள் முளைக்கும் இடங்களிலும் பொழியச் செய்வாயாக!) என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

(அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:) உடனே, மதீனாவை விட்டு (மழை மேகங்கள்), ஆடை விலகுவதைப் போன்று விலகிச் சென்றன.

455

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلاَةَ الصُّبْحِ بِالْحُدَيْبِيَةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ " أَتَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ " . قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ " قَالَ أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِي فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي كَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ وَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِنَوْءِ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي مُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ " .

ஸைத் இப்னு காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இரவில் மழை பெய்த பின்னர் ஹுதைபிய்யாவில் எங்களுக்கு சுப்ஹு தொழுகையை நடத்தினார்கள். அவர்கள் (தொழுகையை) முடித்ததும் மக்களை நோக்கிச் சென்று கூறினார்கள், 'உங்கள் இறைவன் என்ன கூறினான் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?' அவர்கள் (மக்கள்) கூறினார்கள், 'அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நன்கறிவார்கள்.' அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், ‘என் அடிமைகளில் சிலர் என் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக காலைப் பொழுதை அடைந்திருக்கிறார்கள், மற்றவர்களோ என்னை நிராகரித்தவர்களாக காலைப் பொழுதை அடைந்திருக்கிறார்கள். யார், “அல்லாஹ்வின் பேரருளாலும் அவனுடைய கருணையாலும் எங்களுக்கு மழை பொழிந்தது” என்று கூறுகிறார்களோ, அவர்கள் என் மீது நம்பிக்கை கொண்டு நட்சத்திரங்களை நிராகரிக்கிறார்கள். ஆனால் யார், “இன்ன இன்ன நட்சத்திரத்தால் எங்களுக்கு மழை பொழிந்தது” என்று கூறுகிறார்களோ, அவர்கள் என்னை நிராகரித்து நட்சத்திரங்களை நம்புகிறார்கள்.’ ”

456

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ إِذَا أَنْشَأَتْ بَحْرِيَّةً ثُمَّ تَشَاءَمَتْ فَتِلْكَ عَيْنٌ غُدَيْقَةٌ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடலின் திசையிலிருந்து (ஒரு மேகம்) தோன்றி, பின்னர் அது அஷ்-ஷாம் (சிரியா) நோக்கிச் சென்றால், அது ஒரு செழிப்பான நீரூற்று (போன்ற மேகம், பெரும் மழையைப் பொழியும்)."

457

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، كَانَ يَقُولُ إِذَا أَصْبَحَ وَقَدْ مُطِرَ النَّاسُ مُطِرْنَا بِنَوْءِ الْفَتْحِ ثُمَّ يَتْلُو هَذِهِ الآيَةَ { مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلاَ مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلاَ مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ }

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், மக்களுக்கு மழை பெய்த பிறகு காலைப் பொழுது விடிந்ததும், 'நமக்கு 'ஃபத்ஹ்' எனும் நவ்வு (நட்சத்திர நிகழ்வு) மூலம் மழை பொழிந்தது' என்று கூறுவார்கள். பிறகு, 'மா யஃப்தஹில்லாஹு லின்னாஸி மின் ரஹ்மதின் ஃபாலா மும்ஸிக லஹா, வமா யும்ஸிக் ஃபாலா முர்ஸில லஹு மின் பஅதிஹி' (அல்லாஹ் மனிதர்களுக்குத் தன் அருளிலிருந்து எதைத் திறக்கிறானோ அதை யாரும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது; மேலும் அவன் எதைத் தடுத்து நிறுத்துகிறானோ அதை அவனுக்குப் பிறகு யாரும் அனுப்ப முடியாது) என்ற இறைவசனத்தை ஓதுவார்கள்.

موطأ مالك

14. كتاب القبلة

முவத்தா மாலிக்

14. கிப்லா

458

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ رَافِعِ بْنِ إِسْحَاقَ، مَوْلًى لآلِ الشِّفَاءِ - وَكَانَ يُقَالُ لَهُ مَوْلَى أَبِي طَلْحَةَ - أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا أَيُّوبَ الأَنْصَارِيَّ صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ بِمِصْرَ يَقُولُ وَاللَّهِ مَا أَدْرِي كَيْفَ أَصْنَعُ بِهَذِهِ الْكَرَايِيسِ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ إِذَا ذَهَبَ أَحَدُكُمُ الْغَائِطَ أَوِ الْبَوْلَ فَلاَ يَسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ وَلاَ يَسْتَدْبِرْهَا بِفَرْجِهِ ‏.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழரான அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்கள் எகிப்தில் இருந்தபோது கூறியதாவது: 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இந்தக் கழிப்பறைகளை (கிப்லாவை நோக்கி கட்டப்பட்டிருப்பதால்) எப்படிக் கையாள்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. (ஏனெனில்,) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் மலம் கழிக்கவோ அல்லது சிறுநீர் கழிக்கவோ செல்லும்போது, உங்கள் மறைவுறுப்புகளைக் கிப்லாவை நோக்கித் திருப்பவோ அல்லது கிப்லாவை நோக்கிப் பின்முதுகு காட்டவோ வேண்டாம்'.'

459

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنَ الأَنْصَارِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى أَنْ تُسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةُ لِغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ ‏.

அன்சாரிகளில் ஒருவர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கிப்லாவை முன்னோக்கி மலம் கழிப்பதையோ அல்லது சிறுநீர் கழிப்பதையோ தடை செய்தார்கள்.

460

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنْ عَمِّهِ، وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِنَّ أُنَاسًا يَقُولُونَ إِذَا قَعَدْتَ عَلَى حَاجَتِكَ فَلاَ تَسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ وَلاَ بَيْتَ الْمَقْدِسِ - قَالَ عَبْدُ اللَّهِ - لَقَدِ ارْتَقَيْتُ عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَنَا فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى لَبِنَتَيْنِ مُسْتَقْبِلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ لِحَاجَتِهِ ثُمَّ قَالَ لَعَلَّكَ مِنَ الَّذِينَ يُصَلُّونَ عَلَى أَوْرَاكِهِمْ ‏.‏ قَالَ قُلْتُ لاَ أَدْرِي وَاللَّهِ ‏.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, சிலர் கூறுகிறார்கள்: 'நீங்கள் மலஜலம் கழிப்பதற்காக அமரும்போது, கிப்லாவையோ அல்லது பைத்துல் மக்திஸையோ முன்னோக்காதீர்கள்.' (ஆனால்) நான் எங்களுடைய ஒரு வீட்டின் கூரையின் மீது ஏறினேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பைத்துல் மக்திஸை முன்னோக்கியவாறு, இரண்டு (சுடப்படாத) செங்கற்களின் மீது தமது தேவைக்காக அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தேன்."

பிறகு (அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், அறிவிப்பாளர் முஹம்மது இப்னு யஹ்யா இப்னு ஹப்பான் அவர்களிடம்), "ஒருவேளை நீங்கள் (தேவையற்ற விதத்தில் மார்க்கத்தில் கடுமை காட்டுபவர்களில் அல்லது தொழுகையில் முழுமையாக ஸுஜூது செய்யாமல்) தங்கள் இடுப்புப் பகுதியின் மீது அமர்ந்து தொழுபவர்களில் ஒருவராக இருக்கலாம்" என்று கூறினார்கள்.

(அதற்கு அறிவிப்பாளர்), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! எனக்குத் தெரியாது" என்று கூறினேன்.

461

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَأَى بُصَاقًا فِي جِدَارِ الْقِبْلَةِ فَحَكَّهُ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ يُصَلِّي فَلاَ يَبْصُقْ قِبَلَ وَجْهِهِ فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قِبَلَ وَجْهِهِ إِذَا صَلَّى ‏.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கிப்லாவின் சுவரில் எச்சிலைக் கண்டு, அதைச் சுரண்டி அகற்றினார்கள். பிறகு மக்களை நோக்கி, "உங்களில் ஒருவர் தொழும்போது தமக்கு முன்னால் (தொழும் திசையில்) துப்ப வேண்டாம். ஏனெனில், அவர் தொழும்போது பாக்கியம் பெற்றவனும்,

உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ் அவருக்கு முன்னால் (கிப்லாவின் திசையில்) இருக்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

462

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள் கிப்லாவின் சுவரில் (தொழுகையின் திசையான சுவரில்) எச்சிலையோ, அல்லது மூக்குச்சளியையோ அல்லது சளியையோ கண்டு, அதைச் சுரண்டி நீக்கினார்கள். (அதாவது, அசுத்தத்தை அகற்றினார்கள்).

463

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ بَيْنَمَا النَّاسُ بِقُبَاءٍ فِي صَلاَةِ الصُّبْحِ إِذْ جَاءَهُمْ آتٍ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَدْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ اللَّيْلَةَ قُرْآنٌ وَقَدْ أُمِرَ أَنْ يَسْتَقْبِلَ الْكَعْبَةَ فَاسْتَقْبِلُوهَا وَكَانَتْ وُجُوهُهُمْ إِلَى الشَّامِ فَاسْتَدَارُوا إِلَى الْكَعْبَةِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"மக்கள் குபாவில் ஸுப்ஹுத் தொழுகையைத் தொழுது கொண்டிருந்தபோது, ஒருவர் அவர்களிடம் வந்து, 'நிச்சயமாக நேற்றிரவு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு குர்ஆன் (கஃபாவை முன்னோக்குமாறு கட்டளையிடும் வசனம்) அருளப்பட்டுள்ளது. மேலும், அவர்கள் கஃபாவை முன்னோக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டுள்ளார்கள். ஆகவே, நீங்களும் அதையே (கஃபாவை) முன்னோக்குங்கள்' என்று கூறினார். (அப்போது) அவர்களது முகங்கள் ஷாம் (பைத்துல் முகத்தஸ் திசையான சிரியா) பகுதியை நோக்கியிருந்தன. உடனே அவர்கள் கஃபாவின் பக்கம் திரும்பினார்கள்."

464

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعْدَ أَنْ قَدِمَ الْمَدِينَةَ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ ثُمَّ حُوِّلَتِ الْقِبْلَةُ قَبْلَ بَدْرٍ بِشَهْرَيْنِ.

ஸஈத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்த பிறகு, பதினாறு மாதங்கள் பைத்துல் மக்திஸை (ஜெருசலேமில் உள்ள அல்-அக்ஸா பள்ளிவாசலை) நோக்கித் தொழுதார்கள். பின்னர், பத்ருப் போருக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு கிப்லா (தொழும் திசை) மாற்றப்பட்டது."

465

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ إِذَا تُوُجِّهَ قِبَلَ الْبَيْتِ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(கஅபா) ஆலயத்தை முன்னோக்கியவராக இருந்தால், கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் இடைப்பட்ட திசை கிப்லாவாகும்."

466

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ رَبَاحٍ، وَعُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، سَلْمَانَ الأَغَرِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ صَلاَةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلاَةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلاَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “என்னுடைய இந்த மஸ்ஜிதில் (மதீனாவில் உள்ள நபியின் பள்ளிவாசலில்) தொழப்படும் ஒரு தொழுகையானது, மஸ்ஜித் அல்-ஹராம் (மக்காவில் உள்ள புனித கஅபா பள்ளிவாசல்) தவிர, மற்ற எந்தப் பள்ளிவாசலிலும் தொழப்படும் ஆயிரம் தொழுகைகளை விடச் சிறந்ததாகும்.”

467

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ خُبَيْبِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَوْ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمِنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ وَمِنْبَرِي عَلَى حَوْضِي .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அல்லது அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்னுடைய இல்லத்திற்கும் (அதாவது, அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்ட அறைக்கும்) என்னுடைய மிம்பருக்கும் இடையில் உள்ள பகுதி (வணக்க வழிபாடுகளால்) சுவனப் பூங்காக்களில் ஒரு பூங்காவாகும். மேலும் என்னுடைய மிம்பர் என்னுடைய நீர்த்தடாகத்தின் (அல்-ஹவ்ழ்) மீது (மறுமையில்) அமைந்துள்ளது."

468

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْمَازِنِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمِنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் அல்மாஸினீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் வீட்டிற்கும் (அதாவது, ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறைக்கும்) என் மிம்பருக்கும் இடையில் உள்ள பகுதி சொர்க்கப் பூங்காக்களில் ஒரு பூங்காவாகும்."

469

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لاَ تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் பெண் அடியார்களை அல்லாஹ்வின் பள்ளிவாசல்களுக்குச் செல்வதை விட்டும் தடுக்காதீர்கள்."

470

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا شَهِدَتْ إِحْدَاكُنَّ صَلاَةَ الْعِشَاءِ فَلاَ تَمَسَّنَّ طِيبًا .

புஸ்ர் இப்னு சயீத் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எந்தப் பெண்ணும் இஷா தொழுகையில் கலந்துகொள்ளும்போது (பள்ளிவாசலுக்குச் செல்லும்போது) நறுமணம் பூசிக்கொள்ள வேண்டாம்."

471

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَاتِكَةَ بِنْتِ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ، امْرَأَةِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّهَا كَانَتْ تَسْتَأْذِنُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَسْكُتُ فَتَقُولُ وَاللَّهِ لأَخْرُجَنَّ إِلاَّ أَنْ تَمْنَعَنِي ‏.‏ فَلاَ يَمْنَعُهَا ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் மனைவியான அதீக்கா பின்த் ஸைத் இப்னு அம்ர் இப்னு நுஃபைல் (ரழி) அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் பள்ளிவாசலுக்குச் செல்ல அனுமதி கேட்பார். அதற்கு அவர் மௌனமாக இருப்பார் (அதாவது, நபியவர்களின் அனுமதியைக் கருதி வெளிப்படையாகத் தடுக்கமாட்டார், ஆனால் தனது விருப்பமின்மையையும் வெளிப்படுத்துவார்). எனவே அதீக்கா (ரழி), "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் என்னைத் தடை செய்யாதவரை நான் (நிச்சயமாக) வெளியே செல்வேன்" என்று கூறுவார். அவரை உமர் (ரழி) தடை செய்யமாட்டார் (ஏனெனில் நபியவர்களின் கட்டளையை மீற அவர் விரும்பவில்லை).

472

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ لَوْ أَدْرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا أَحْدَثَ النِّسَاءُ لَمَنَعَهُنَّ الْمَسَاجِدَ كَمَا مُنِعَهُ نِسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ فَقُلْتُ لِعَمْرَةَ أَوَمُنِعَ نِسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْمَسَاجِدَ قَالَتْ نَعَمْ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பெண்கள் (பள்ளிவாசல்களில்) ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை (அல்லது புதுமைகளை) கண்டிருந்தால், பனீ இஸ்ராயீல் சமூகத்துப் பெண்கள் (பள்ளிவாசல்களுக்குச் செல்வதிலிருந்து) தடுக்கப்பட்டது போலவே, இவர்களையும் பள்ளிவாசல்களுக்குச் செல்வதிலிருந்து தடுத்திருப்பார்கள்." யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள், தாம் அம்ரா அவர்களிடம், "பனீ இஸ்ராயீல் சமூகத்துப் பெண்கள் பள்ளிவாசல்களுக்குச் செல்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டிருந்தார்களா?" என்று கேட்டதாகவும், அதற்கு அம்ரா அவர்கள், "ஆம்" என்று பதிலளித்ததாகவும் கூறினார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

15. كتاب القرآن

முவத்தா மாலிக்

15. திருக்குர்ஆன்

473

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، . أَنَّ فِي الْكِتَابِ الَّذِي، كَتَبَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِعَمْرِو بْنِ حَزْمٍ "أَنْ لاَ يَمَسَّ الْقُرْآنَ إِلاَّ طَاهِرٌ".

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் இப்னு ஹஸ்ம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் (ரழி) அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், "தூய்மையானவரை (சிறு மற்றும் பெரும் தூய்மையின்மையிலிருந்து நீங்கியவரை) தவிர வேறு எவரும் குர்ஆனைத் தொடக்கூடாது" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

473

قَالَ مَالِكٌ: «وَلاَ يَحْمِلُ أَحَدٌ الْمُصْحَفَ بِعِلاَقَتِهِ وَلاَ عَلَى وِسَادَةٍ إِلاَّ وَهُوَ طَاهِرٌ، وَلَوْ جَازَ ذَلِكَ لَحُمِلَ فِي خَبِيئَتِهِ وَلَمْ يُكْرَهْ ذَلِكَ، لِأَنْ يَكُونَ فِي يَدَيِ الَّذِي يَحْمِلُهُ شَيْءٌ يُدَنِّسُ بِهِ الْمُصْحَفَ. وَلَكِنْ إِنَّمَا كُرِهَ ذَلِكَ لِمَنْ يَحْمِلُهُ وَهُوَ غَيْرُ طَاهِرٍ، إِكْرَامًا لِلْقُرْآنِ وَتَعْظِيمًا لَهُ» قَالَ مَالِكٌ: "أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ {لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ} [الواقعة: 79] إِنَّمَا هِيَ بِمَنْزِلَةِ هَذِهِ الْآيَةِ، الَّتِي فِي {عَبَسَ وَتَوَلَّى}، قَوْلُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: {كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ. فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ. فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ. مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ. بِأَيْدِي سَفَرَةٍ. كِرَامٍ بَرَرَةٍ}.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “தூய்மையாக இல்லாதவர் எவரும் குர்ஆனை அதன் வாரினாலோ அல்லது ஒரு தலையணையின் மீதோ எடுத்துச் செல்லக்கூடாது. அவ்வாறு (தூய்மையற்ற நிலையில்) எடுத்துச் செல்வது அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தால், அதை அதன் உறையிலோ (அல்லது பாதுகாப்பான பெட்டியிலோ) வைத்து எடுத்துச் செல்வது வெறுக்கப்படாமல் இருந்திருக்கும். (இந்தத் தடைக்குக் காரணம்) அதை எடுத்துச் செல்பவரின்

கைகளில் குர்ஆனை அசுத்தப்படுத்தும் ஏதேனும் ஒன்று இருக்கிறது என்பதல்ல; மாறாக குர்ஆனுக்கு மரியாதை செலுத்தும் விதமாகவும், அதைக் கண்ணியப்படுத்தும் பொருட்டும், ஒருவர் தூய்மையற்ற நிலையில் குர்ஆனை எடுத்துச் செல்வது வெறுக்கப்படுகிறது என்பதால்தான்.''

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ''{லா யமஸ்ஸுஹூ இல்லல் முதஹ்ஹரூன்} (56:79 - தூய்மையாளர்கள் தவிர வேறு எவரும் அதைத் தொடமாட்டார்கள்) எனும் இந்த வசனம் குறித்து நான் செவியுற்ற விளக்கங்களிலேயே மிகச் சிறந்தது யாதெனில், இது {அபஸ வததவல்லா} (அத்தியாயம் 80) எனும் அத்தியாயத்திலுள்ள பாக்கியமும் உயர்வும் மிக்க அல்லாஹ்வின் கூற்றான பின்வரும் வசனங்களின் தரத்திலாகும்: {கல்லா இன்னஹா தத்கிரா. ஃபமன் ஷாஅ தக்கரஹ். ஃபீ ஸுஹுஃபின் முகர்ரமா. மர்ஃபூஅதின் முதஹ்ஹரா. பிஅய்தீ ஸஃபரா. கிராமின் பரரா} (அப்படியல்ல! நிச்சயமாக இது ஒரு நல்லுபதேசம். எனவே, விரும்பியவர் அதை நினைவில் கொள்வார். கண்ணியப்படுத்தப்பட்ட ஏடுகளில், உயர்த்தப்பட்ட, தூய்மையாக்கப்பட்ட ஏடுகளில், தூதர்களான, கண்ணியமிக்க, நல்லோர்களான வானவர்களின் கைகளில் (அது உள்ளது)).''

474

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَمِيمَةَ السَّخْتِيَانِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ فِي قَوْمٍ وَهُمْ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ فَذَهَبَ لِحَاجَتِهِ ثُمَّ رَجَعَ وَهُوَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَتَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَلَسْتَ عَلَى وُضُوءٍ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ مَنْ أَفْتَاكَ بِهَذَا أَمُسَيْلِمَةُ

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் குர்ஆன் ஓதிக்கொண்டிருந்த சிலருடன் இருந்தார்கள். அவர்கள் தமது இயற்கைத் தேவைக்காகச் சென்று, பின்னர் குர்ஆன் ஓதிக்கொண்டே திரும்பி வந்தார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர் அவர்களிடம், "அமீருல் முஃமினீன் அவர்களே! நீங்கள் உளூச் செய்யாமல் குர்ஆன் ஓதுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "இதில் உங்களுக்கு யார் ஃபத்வா வழங்கியது? முஸைலமாவா (பொய்யான நபி என்று வாதிட்டவனா)?" என்று கேட்டார்கள்.

475

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدٍ الْقَارِيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَنْ فَاتَهُ حِزْبُهُ مِنَ اللَّيْلِ فَقَرَأَهُ حِينَ تَزُولُ الشَّمْسُ إِلَى صَلاَةِ الظُّهْرِ فَإِنَّهُ لَمْ يَفُتْهُ أَوْ كَأَنَّهُ أَدْرَكَهُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் இரவில் தனது (வழக்கமான குர்ஆன் ஓதும் அல்லது திக்ரு செய்யும்) ஹிஸ்பை தவறவிட்டு, சூரியன் உச்சி சாய்ந்ததிலிருந்து லுஹர் தொழுகை வரை அதை ஓதுவாரோ, அவர் அதைத் தவறவிடவில்லை; அல்லது, அவர் அதை அடைந்ததைப் போன்றதாகும்."

476

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أَنَا وَمُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، جَالِسَيْنِ فَدَعَا مُحَمَّدٌ رَجُلاً فَقَالَ أَخْبِرْنِي بِالَّذِي، سَمِعْتَ مِنْ، أَبِيكَ . فَقَالَ الرَّجُلُ أَخْبَرَنِي أَبِي أَنَّهُ، أَتَى زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ فَقَالَ لَهُ كَيْفَ تَرَى فِي قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ فِي سَبْعٍ فَقَالَ زَيْدٌ حَسَنٌ وَلأَنْ أَقْرَأَهُ فِي نِصْفٍ أَوْ عَشْرٍ أَحَبُّ إِلَىَّ وَسَلْنِي لِمَ ذَاكَ قَالَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ . قَالَ زَيْدٌ لِكَىْ أَتَدَبَّرَهُ وَأَقِفَ عَلَيْهِ .

யஹ்யா பின் ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நானும் முஹம்மது பின் யஹ்யா பின் ஹப்பானும் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது முஹம்மது ஒரு மனிதரை அழைத்து, 'உம் தந்தையிடமிருந்து நீர் செவியுற்றதை எனக்குத் தெரிவிப்பீராக' என்று கேட்டார். அம்மனிதர் கூறினார்: 'என் தந்தை எனக்குத் தெரிவித்தார்; அவர் ஸைத் பின் ஸாபித் (ரலி) அவர்களிடம் சென்று, "குர்ஆனை ஏழு நாட்களில் ஓதி முடிப்பது குறித்துத் தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஸைத் (ரலி), "அது நல்லதே. (எனினும்) அதை நான் அரை மாதத்திலோ அல்லது பத்து நாட்களிலோ ஓதி முடிப்பதையே அதிகம் விரும்புகிறேன். அது ஏன் என்று என்னிடம் கேளுங்கள்" என்றார். அதற்கு அவர், "நான் தங்களிடம் கேட்கிறேன்" என்றார். ஸைத் (ரலி), "நான் அதை ஆழ்ந்து சிந்தித்து, (அதன் அர்த்தங்களை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு) நிலைபெறுவதற்காகவே" என்று விடையளித்தார்.'"

477

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدٍ الْقَارِيِّ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ سَمِعْتُ هِشَامَ بْنَ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ، يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَؤُهَا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَقْرَأَنِيهَا فَكِدْتُ أَنْ أَعْجَلَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَمْهَلْتُهُ حَتَّى انْصَرَفَ ثُمَّ لَبَّبْتُهُ بِرِدَائِهِ فَجِئْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي سَمِعْتُ هَذَا يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأْتَنِيهَا فَقَالَ

رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ أَرْسِلْهُ - ثُمَّ قَالَ - اقْرَأْ يَا هِشَامُ ‏"‏ ‏.‏ فَقَرَأَ الْقِرَاءَةَ الَّتِي سَمِعْتُهُ يَقْرَأُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ هَكَذَا أُنْزِلَتْ ‏"‏ ‏.‏ ثُمَّ قَالَ لِي ‏"‏ اقْرَأْ ‏"‏ ‏.‏ فَقَرَأْتُهَا فَقَالَ ‏"‏ هَكَذَا أُنْزِلَتْ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أُنْزِلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرُفٍ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ‏"‏ ‏.‏

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"ஹிஷாம் இப்னு ஹகீம் இப்னு ஹிஸாம், 'சூரத்துல் ஃபுர்கான்' அத்தியாயத்தை நான் ஓதுவதிலிருந்து வித்தியாசமாக ஓதுவதை நான் கேட்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தாம் அதை எனக்கு (நான் ஓதுகின்ற விதத்தில்) ஓதிக் கொடுத்திருந்தார்கள். நான் அவரிடம் (தொழுகையிலேயே) விரைந்து செல்லவிருந்தேன்; ஆயினும் அவர் (தமது தொழுகையை) முடித்துத் திரும்பும் வரை நான் அவருக்கு அவகாசம் கொடுத்தேன். பின்னர் நான் அவருடைய மேலாடையின் கழுத்துப் பகுதியை (கழுத்தைச் சுற்றியுள்ள ஆடையைப்) பிடித்து, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அவரைக் கொண்டு வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் எனக்கு ஓதிக் கொடுத்த முறைக்கு மாற்றமாக, இந்த மனிதர் 'சூரத்துல் ஃபுர்கான்' அத்தியாயத்தை ஓதுவதை நான் கேட்டேன்' என்று கூறினேன்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அவரை விட்டுவிடுங்கள்' என்று கூறிவிட்டு, 'ஹிஷாமே! ஓதுங்கள்' என்றார்கள். நான் அவரை ஓதக் கேட்டவாறே அவர் ஓதிக் காட்டினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இவ்வாறே (இக்குர்ஆன்) இறக்கப்பட்டது' என்று கூறினார்கள். பின்னர் என்னிடம், 'ஓதுங்கள்' என்றார்கள். நானும் ஓதிக் காட்டினேன். (அதற்கு) அவர்கள், 'இவ்வாறே இறக்கப்பட்டது. நிச்சயமாக இந்தக் குர்ஆன் ஏழு அஹ்ருஃப்களில் (ஓதும் முறைகளில்/வழிகளில்) இறக்கப்பட்டது; எனவே அதிலிருந்து உங்களுக்கு எளிதானதை ஓதுங்கள்' என்று கூறினார்கள்."

478

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الإِبِلِ الْمُعَقَّلَةِ إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ ‏"‏ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'குர்ஆனை (மனனம் செய்து) தன்வசம் வைத்திருப்பவரின் உதாரணம், கால் கட்டப்பட்ட ஒட்டகங்களை உடைய ஒருவரின் உதாரணத்தைப் போன்றது. அவர் அவற்றை (தொடர்ந்து) பேணிப் பாதுகாத்தால், அவற்றை அவர் தக்க

வைத்துக் கொள்வார்; அவர் அவற்றை (கவனிக்காமல்) விட்டுவிட்டால், அவை தப்பிச் சென்றுவிடும்.'

479

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْىُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ "‏ أَحْيَانًا يَأْتِينِي فِي مِثْلِ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّهُ عَلَىَّ فَيَفْصِمُ عَنِّي وَقَدْ وَعَيْتُ مَا قَالَ وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلاً فَيُكَلِّمُنِي فَأَعِي مَا يَقُولُ ‏"‏ ‏.‏ قَالَتْ عَائِشَةُ وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَنْزِلُ عَلَيْهِ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَفْصِمُ عَنْهُ وَإِنَّ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்-ஹாரித் இப்னு ஹிஷாம் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "தங்களுக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) எவ்வாறு வருகிறது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சில சமயங்களில் அது மணி ஓசையைப் (போன்ற தொடர்ச்சியான, பலத்த சத்தமாக) எனக்கு வருகிறது. அதுதான் எனக்கு மிகவும் கடினமானதாக இருக்கிறது. அது என்னைவிட்டு நீங்கியதும் (அந்த நிலை முடிந்ததும்), அது கூறியவற்றை நான் (முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு) நினைவில் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். இன்னும் சில சமயங்களில் வானவர் ஒரு மனிதரின் தோற்றத்தில் எனக்குத் தோன்றி என்னிடம் பேசுகிறார். அவர் கூறுவதை நான் (முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு) நினைவில் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்."

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "கடும் குளிர் நிறைந்த ஒரு நாளில் வஹீ (இறைச்செய்தி) அவர் (ஸல்) மீது இறங்குவதை நான் கண்டேன்; அது அவரைவிட்டு நீங்கியதும் (அந்த நிலை முடிந்ததும்) அவரின் நெற்றி வியர்வையால் நனைந்து வழிந்து கொண்டிருந்தது."

480

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ أُنْزِلَتْ ‏{‏عَبَسَ وَتَوَلَّى‏}‏ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَجَعَلَ يَقُولُ يَا مُحَمَّدُ اسْتَدْنِينِي وَعِنْدَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم رَجُلٌ مِنْ عُظَمَاءِ الْمُشْرِكِينَ فَجَعَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه

وسلم يُعْرِضُ عَنْهُ وَيُقْبِلُ عَلَى الآخَرِ وَيَقُولُ يَا أَبَا فُلاَنٍ هَلْ تَرَى بِمَا أَقُولُ بَأْسًا . فَيَقُولُ لاَ وَالدِّمَاءِ مَا أَرَى بِمَا تَقُولُ بَأْسًا . فَأُنْزِلَتْ { عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ جَاءَهُ الأَعْمَى }

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

'{அபஸ வதவல்லா}' (அவன் கடுகடுத்தான், புறக்கணித்தான்) எனும் இறைவசனம் அப்துல்லாஹ் இப்னு உம்மி மக்தூம் (ரழி) அவர்களைக் குறித்து அருளப்பட்டது.

அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "முஹம்மதே! என்னை (உங்களிடம்) நெருக்கமாக்கிக் கொள்ளுங்கள்," என்று கூறத் தொடங்கினார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்களிடத்தில் இணைவைப்பவர்களின் தலைவர்களில் ஒருவர் (அமர்ந்திருந்தார்).

நபி (ஸல்) அவர்கள் (அப்துல்லாஹ்வை விட்டும்) முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளவும், மற்றவர் மீது (கவனம் செலுத்தி) முன்னோக்கவும் தொடங்கினார்கள். மேலும் அவரிடம், "இன்னாரின் தந்தையே! நான் சொல்வதில் ஏதேனும் தீங்கு இருப்பதாக நீர் காண்கிறீரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை; இரத்தத்தின் மீது ஆணையாக! நீர் சொல்வதில் நான் எந்தத் தீங்கையும் காணவில்லை" என்று கூறினார்.

ஆகவே, '{அபஸ வதவல்லா அன் ஜாஅஹுல் அஃமா}' (அவன் கடுகடுத்தான், புறக்கணித்தான் - அவனிடம் அந்த குருடர் வந்ததால்) எனும் வசனம் அருளப்பட்டது.

481

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَسِيرُ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ وَعُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَسِيرُ مَعَهُ لَيْلاً فَسَأَلَهُ عُمَرُ عَنْ شَىْءٍ فَلَمْ يُجِبْهُ ثُمَّ سَأَلَهُ فَلَمْ يُجِبْهُ ثُمَّ سَأَلَهُ فَلَمْ يُجِبْهُ . فَقَالَ عُمَرُ ثَكِلَتْكَ أُمُّكَ عُمَرُ نَزَرْتَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثَلاَثَ مَرَّاتٍ كُلُّ ذَلِكَ لاَ يُجِيبُكَ - قَالَ عُمَرُ - فَحَرَّكْتُ بَعِيرِي حَتَّى إِذَا كُنْتُ أَمَامَ النَّاسِ وَخَشِيتُ أَنْ يُنْزَلَ فِيَّ قُرْآنٌ فَمَا نَشِبْتُ أَنْ سَمِعْتُ صَارِخًا يَصْرُخُ بِي - قَالَ - فَقُلْتُ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ يَكُونَ نَزَلَ فِيَّ قُرْآنٌ - قَالَ - فَجِئْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ لَقَدْ أُنْزِلَتْ عَلَىَّ هَذِهِ اللَّيْلَةَ سُورَةٌ لَهِيَ أَحَبُّ إِلَىَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ . ثُمَّ قَرَأَ { إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا }

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்களின் தந்தை அறிவிக்கிறார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது பயணங்களில் ஒன்றில் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களும் இரவில் அவர்களுடன் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். அப்போது உமர் (ரழி) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்குப் பதிலளிக்கவில்லை. பிறகு (மீண்டும்) கேட்டார்கள்; அப்போதும் பதிலளிக்கவில்லை. பிறகு (மூன்றாம் முறையாகக்) கேட்டார்கள்; அப்போதும் பதிலளிக்கவில்லை. ஆகவே உமர் (ரழி) (தமக்கே உரித்தான பாணியில்), 'உமரே! உன் தாய் உன்னை இழக்கட்டும்! (உனக்கு நாசமுண்டாகட்டும்!) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் மூன்று முறை வற்புறுத்திக் கேட்டாய்; அந்த ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் உனக்குப் பதிலளிக்கவில்லை' என்று (தமக்குள்) கூறிக்கொண்டார்கள். உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: 'பிறகு நான் என் ஒட்டகத்தை விரட்டிச் சென்று மக்களுக்கு முன்னே வந்துவிட்டேன். (நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பதிலளிக்காததால்) என்னைப் பற்றி ஏதேனும் குர்ஆன் வசனம் அருளப்பட்டுவிடுமோ என்று நான் அஞ்சினேன். சிறிது நேரத்திற்குள், ஒருவர் என்னை உரக்க அழைப்பதைச் செவியுற்றேன். (அப்போது) நான், 'என்னைப் பற்றி ஏதேனும் குர்ஆன் வசனம் இறங்கியிருக்குமோ என்று நான் அஞ்சினேனே (அதுவே நடந்துவிட்டது போலும்)' என்று (மனதில்) எண்ணிக்கொண்டேன். நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து (அவர்களுக்கு) ஸலாம் கூறினேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இன்றிரவு என்மீது ஒரு அத்தியாயம் (சூரா) அருளப்பட்டது. சூரியன் எவற்றின் மீதெல்லாம் உதிக்கிறதோ (அந்த உலகம்) அனைத்தையும் விட அது எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்.' பிறகு அவர்கள், '{இன்னா ஃபதஹ்னா லக ஃபத்ஹன் முபீனா}' என்று ஓதிக்காட்டினார்கள்.

482

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ يَخْرُجُ فِيكُمْ قَوْمٌ تَحْقِرُونَ صَلاَتَكُمْ مَعَ صَلاَتِهِمْ وَصِيَامَكُمْ مَعَ صِيَامِهِمْ وَأَعْمَالَكُمْ مَعَ أَعْمَالِهِمْ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ وَلاَ يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ مُرُوقَ السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَّةِ تَنْظُرُ فِي النَّصْلِ فَلاَ تَرَى شَيْئًا وَتَنْظُرُ فِي الْقِدْحِ فَلاَ تَرَى شَيْئًا وَتَنْظُرُ فِي الرِّيشِ فَلاَ تَرَى شَيْئًا وَتَتَمَارَى فِي الْفُوقِ .

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூற நான் கேட்டேன்” என்று கூறினார்கள்:

"உங்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் தோன்றுவார்கள். அவர்களுடைய

தொழுகையையும், நோன்பையும், நற்செயல்களையும் பார்க்கும்போது உங்களுடைய தொழுகையையும், நோன்பையும், நற்செயல்களையும் நீங்கள் அற்பமாகக் கருதுவீர்கள். அவர்கள் குர்ஆனை ஓதுவார்கள்; ஆனால், அது அவர்களுடைய தொண்டைகளைத் தாண்டிச் செல்லாது. மேலும், வேட்டையாடப்பட்ட பிராணியை அம்பு ஊடுருவிச் செல்வதைப் போல் அவர்கள் தீனிலிருந்து (மார்க்கத்திலிருந்து) வெளியேறிவிடுவார்கள். நீங்கள் அதன் (அம்பின்) முனையைப் பார்ப்பீர்கள், அதில் எதையும் காணமாட்டீர்கள்; அதன் தண்டைப் பார்ப்பீர்கள், அதிலும் எதையும் காணமாட்டீர்கள்; அதன் இறகுகளைப் பார்ப்பீர்கள், அதிலும் எதையும் காணமாட்டீர்கள். மேலும், அதன் குதைமுனையில்கூட (ஏதேனும் ஒட்டியுள்ளதா என) உங்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்படும்."

483

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، مَكَثَ عَلَى سُورَةِ الْبَقَرَةِ ثَمَانِيَ سِنِينَ يَتَعَلَّمُهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஸூரத்துல் பகராவை (அதன் அர்த்தங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தல் ஆகியவற்றை) கற்றுணர எட்டு ஆண்டுகளைச் செலவிட்டார்கள்.

484

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، مَوْلَى الأَسْوَدِ بْنِ سُفْيَانَ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، قَرَأَ لَهُمْ { إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ } فَسَجَدَ فِيهَا فَلَمَّا انْصَرَفَ أَخْبَرَهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَجَدَ فِيهَا .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அவர்களுக்கு {இதாஸ் ஸமாயுன் ஷக்கத்} (அத்தியாயம் 84) ஐ ஓதினார்கள். (அதை ஓதும் போது) அதில் ஸஜ்தா செய்தார்கள். அவர்கள் (ஓதி) முடித்ததும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதில் ஸஜ்தா செய்தார்கள் என்று அவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள்.

485

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، مَوْلَى ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَجُلاً، مِنْ أَهْلِ مِصْرَ أَخْبَرَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَرَأَ سُورَةَ الْحَجِّ فَسَجَدَ فِيهَا سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ هَذِهِ السُّورَةَ فُضِّلَتْ بِسَجْدَتَيْنِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் அடிமையான நாஃபிஃ (ரஹ்) வாயிலாக அறிவித்தார்கள்: எகிப்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் நாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்களுக்கு அறிவித்தார்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ‘சூரத்துல் ஹஜ்’ அத்தியாயத்தை ஓதி, அதில் இரண்டு முறை ஸஜ்தாச் செய்தார்கள். பின்னர், "நிச்சயமாக இந்த அத்தியாயம் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் மூலம் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது" என்று கூறினார்கள்.

486

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَسْجُدُ فِي سُورَةِ الْحَجِّ سَجْدَتَيْنِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் சூரத்துல் ஹஜ்ஜில் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்வதைப் பார்த்தேன்.'

487

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ الأَعْرَجِ، . أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَرَأَ بِالنَّجْمِ إِذَا هَوَى فَسَجَدَ فِيهَا ثُمَّ قَامَ فَقَرَأَ بِسُورَةٍ أُخْرَى .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் ‘சூரத்து அந்-நஜ்ம்’ அத்தியாயத்தை (அதன் ஆரம்ப வசனமான 'இதா ஹவா'வுடன்) ஓதினார்கள்; அதில் (திலாவத்) ஸஜ்தா செய்தார்கள். பிறகு எழுந்து நின்று மற்றொரு அத்தியாயத்தை ஓதினார்கள்.

488

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَرَأَ سَجْدَةً وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَنَزَلَ فَسَجَدَ وَسَجَدَ النَّاسُ مَعَهُ ثُمَّ قَرَأَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ الأُخْرَى فَتَهَيَّأَ النَّاسُ لِلسُّجُودِ فَقَالَ عَلَى رِسْلِكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْتُبْهَا عَلَيْنَا إِلاَّ أَنْ نَشَاءَ . فَلَمْ يَسْجُدْ وَمَنَعَهُمْ أَنْ يَسْجُدُوا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஜும்ஆ நாளன்று மிம்பரின் மீது இருந்தபோது, ஸஜ்தா செய்ய வேண்டிய ஒரு (குர்ஆன்) வசனத்தை ஓதினார்கள். பிறகு அவர்கள் கீழே இறங்கி ஸஜ்தா செய்தார்கள்; மக்களும் அவர்களுடன் ஸஜ்தா செய்தார்கள். பிறகு, மற்றொரு ஜும்ஆவில் (அதே

வசனத்தை) அவர்கள் மீண்டும் ஓதினார்கள். அப்போது மக்கள் ஸஜ்தா செய்யத் தயாரானார்கள். உடனே அவர்கள், "நிதானமாக இருங்கள்! நாம் விரும்பினால் தவிர, அல்லாஹ் நம்மீது இதை கடமையாக்கவில்லை" என்று கூறினார்கள். எனவே அவர்கள் ஸஜ்தா செய்யவில்லை; மக்களையும் ஸஜ்தா செய்வதிலிருந்து தடுத்தார்கள்.

488

قَالَ مَالِكٌ: «الْأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ عَزَائِمَ سُجُودِ الْقُرْآنِ إِحْدَى عَشْرَةَ سَجْدَةً. لَيْسَ فِي الْمُفَصَّلِ مِنْهَا شَيْءٌ» قَالَ مَالِكٌ: «لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ يَقْرَأُ مِنْ سُجُودِ الْقُرْآنِ شَيْئًا، بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ. وَلَا بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ. وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ. وَعَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ، حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ. وَالسَّجْدَةُ مِنَ الصَّلَاةِ. فَلَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَقْرَأَ سَجْدَةً فِي تَيْنِكَ السَّاعَتَيْنِ» سُئِلَ مَالِكٌ: عَمَّنْ قَرَأَ سَجْدَةً. وَامْرَأَةٌ حَائِضٌ تَسْمَعُ، هَلْ لَهَا أَنْ تَسْجُدَ؟ قَالَ مَالِكٌ: «لَا يَسْجُدُ الرَّجُلُ، وَلَا الْمَرْأَةُ، إِلَّا وَهُمَا طَاهِرَانِ» وسُئِلَ عَنِ امْرَأَةٍ قَرَأَتْ سَجْدَةً. وَرَجُلٌ مَعَهَا يَسْمَعُ. أَعَلَيْهِ أَنْ يَسْجُدَ مَعَهَا؟ قَالَ مَالِكٌ: (لَيْسَ عَلَيْهِ أَنْ يَسْجُدَ مَعَهَا. إِنَّمَا تَجِبُ السَّجْدَةُ عَلَى الْقَوْمِ يَكُونُونَ مَعَ الرَّجُلِ. فَيَأْتَمُّونَ بِهِ فَيَقْرَأُ السَّجْدَةَ، فَيَسْجُدُونَ مَعَهُ. وَلَيْسَ عَلَى مَنْ سَمِعَ سَجْدَةً مِنْ إِنْسَانٍ يَقْرَؤُهَا، لَيْسَ لَهُ بِإِمَامٍ، أَنْ يَسْجُدَ تِلْكَ السَّجْدَةَ)

மாலிக் கூறினார்கள்: “எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், குர்ஆனின் கட்டாயமான சஜ்தாக்கள் பதினொன்று ஆகும். அவற்றில் எதுவும் ‘முஃபஸ்ஸல்’ அத்தியாயங்களில் இல்லை.”

மாலிக் கூறினார்கள்: “ஸுப்ஹு தொழுகைக்குப் பிறகும், அஸ்ர் தொழுகைக்குப் பிறகும் குர்ஆனின் சஜ்தா வசனங்களை (ஓதி) யாரும் சஜ்தா செய்யக்கூடாது. ஏனெனில், ஸுப்ஹுக்குப் பிறகு சூரியன் உதிக்கும் வரையிலும், அஸ்ருக்குப் பிறகு சூரியன் மறையும் வரையிலும் தொழுகையை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்துள்ளார்கள். சஜ்தாவும் தொழுகையின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே, இந்த இரண்டு நேரங்களிலும் யாரும் சஜ்தா செய்யக்கூடாது.”

சஜ்தா வசனத்தை ஒருவர் ஓதுவதைக் கேட்கும் மாதவிடாய் ஏற்பட்ட ஒரு பெண் சஜ்தா செய்யலாமா என்று மாலிக்கிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “ஆணும் பெண்ணும் சுத்தமாக இருந்தாலன்றி சஜ்தா செய்யக்கூடாது” என்று கூறினார்கள்.

சஜ்தா வசனத்தை ஓதும் ஒரு பெண்ணுடன் இருக்கும் ஆண், அவளுடன் சஜ்தா செய்ய வேண்டுமா என்று மாலிக்கிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “அவர் அவளுடன் சஜ்தா செய்ய வேண்டியதில்லை. தங்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் (இமாமான) ஒரு ஆணுடன் இருக்கும் மக்களுக்கு மட்டுமே சஜ்தா கடமையாகும்; அவர் ஓதும்போது அவர்களும் அவருடன் சஜ்தா செய்வார்கள். தனக்கு இமாமாக இல்லாத ஒரு மனிதர் சஜ்தா வசனத்தை ஓதுவதைக் கேட்பவர், அந்த சஜ்தாவைச் செய்ய வேண்டியதில்லை.”

489

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلاً، يَقْرَأُ { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ } يُرَدِّدُهَا فَلَمَّا أَصْبَحَ غَدَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ وَكَأَنَّ الرَّجُلَ يَتَقَالُّهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ .

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருவர் "குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்" என்று ஓதுவதையும், அதை அவர் மீண்டும் மீண்டும் ஓதிக்கொண்டிருந்ததையும் (அபூ ஸயீத்) கேட்டார்கள். காலையில், (ஓதிய) அந்த மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, (அவர் மீண்டும் மீண்டும் ஓதியதை) அவர் குறைவாகக் கருதியது போல, அதைப் பற்றி அவர்களிடம் குறிப்பிட்டார்கள். (அதற்கு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக அது குர்ஆனின் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குச் சமமானதாகும்."

490

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ حُنَيْنٍ، مَوْلَى آلِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ أَقْبَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَسَمِعَ رَجُلاً يَقْرَأُ { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ } فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " وَجَبَتْ " . فَسَأَلْتُهُ مَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ " الْجَنَّةُ " . فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَرَدْتُ أَنْ أَذْهَبَ إِلَيْهِ فَأُبَشِّرَهُ ثُمَّ فَرِقْتُ أَنْ يَفُوتَنِي الْغَدَاءُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَآثَرْتُ الْغَدَاءَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ ذَهَبْتُ إِلَى الرَّجُلِ فَوَجَدْتُهُ قَدْ ذَهَبَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் சென்று கொண்டிருந்தேன். அப்போது ஒரு மனிதர் **'{குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்}'** (அதாவது, சூரத்துல் இக்லாஸ் அத்தியாயத்தை) ஓதுவதை அவர்கள் கேட்டார்கள். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், '(அவருக்கு சொர்க்கம்) உறுதியாகிவிட்டது' என்று கூறினார்கள். நான் அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! எது (உறுதியாகிவிட்டது)?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'சொர்க்கம்' என்று கூறினார்கள்.

நான் அந்த மனிதரிடம் சென்று அவருக்கு அந்த நற்செய்தியைச் சொல்ல விரும்பினேன். ஆனால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடனான மதிய உணவை நான் தவறவிட்டு விடுவேனோ என்று அஞ்சினேன். எனவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் உணவருந்துவதையே நான் தேர்ந்தெடுத்தேன். பின்னர் நான் அந்த மனிதரிடம் சென்றபோது, அவர் சென்றுவிட்டதைக் கண்டேன்."

491

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ وَأَنَّ {تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ} تُجَادِلُ عَنْ صَاحِبِهَا .

ஹுமைத் பின் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்' (எனும் அத்தியாயம்) குர்ஆனின் மூன்றில் ஒரு பகுதிக்குச் சமமானது. மேலும் 'தபாரகல்லதீ பியதிஹில் முல்க்' (எனும் அத்தியாயம்) அதனை ஓதுபவருக்காக (அல்லாஹ்விடம்) வாதாடும் (அல்லது பரிந்து பேசும்).

492

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ قَالَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عَدْلَ عَشْرِ رِقَابٍ وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ وَمُحِيَتْ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلاَّ أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"எவர் ஒரு நாளில் நூறு முறை,

'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், வஹ்தஹு லா ஷரீக லஹ், லஹுல் முல்கு வ லஹுல் ஹம்து, வ ஹுவ அலா குல்லி ஷைஇன் கதீர்'

(பொருள்: அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. ஆட்சியும் புகழும் அவனுக்கே உரியன. அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் பேராற்றலுடையவன்)

என்று கூறுகிறாரோ, அது அவருக்கு பத்து அடிமைகளை விடுதலை செய்ததற்கு சமமாகும். அவருக்கு நூறு நன்மைகள் எழுதப்படுகின்றன; அவரிடமிருந்து நூறு தீய செயல்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. மேலும், அது அன்றைய நாளில் மாலை நேரம் வரும் வரை ஷைத்தானிடமிருந்து அவருக்கு ஒரு பாதுகாப்பாக இருக்கும். இதைவிட அதிகமாகச் செயல்பட்டவரைத் தவிர, அவர் கொண்டுவந்ததை விடச் சிறந்த ஒன்றை வேறு எவரும் கொண்டுவர முடியாது."

493

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَيٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ عَنْهُ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவர் ஒரு நாளில் நூறு முறை ‘சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி’ (அல்லாஹ் தூயவன்; அவனையே புகழ்கிறேன்) என்று கூறுகிறாரோ, அவருடைய பாவங்கள் கடலின் நுரை போன்று (எண்ணிக்கையில் அதிகமாக) இருந்தாலும் கூட, அவை அவரை விட்டும் நீக்கப்படும் (மன்னிக்கப்படும்).”

494

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ، مَوْلَى سُلَيْمَانَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ مَنْ سَبَّحَ دُبُرَ كُلِّ صَلاَةٍ ثَلاَثًا وَثَلاَثِينَ وَكَبَّرَ ثَلاَثًا وَثَلاَثِينَ وَحَمِدَ ثَلاَثًا

وَثَلاَثِينَ وَخَتَمَ الْمِائَةَ بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ ذُنُوبُهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ " .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"எவர் ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகும் (சுப்ஹானல்லாஹ் என்று) முப்பத்து மூன்று தடவைகளும், (அல்லாஹு அக்பர் என்று) முப்பத்து மூன்று தடவைகளும், (அல்ஹம்துலில்லாஹ் என்று) முப்பத்து மூன்று தடவைகளும் கூறி, மேலும், நூறை (மொத்த எண்ணிக்கையை) 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்கு வ லஹுல் ஹம்து வ ஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர்' என்பதைக் கொண்டு பூர்த்தி செய்கிறாரோ, அவருடைய பாவங்கள் கடலின் நுரை போன்று அதிகமாக இருந்தாலும் மன்னிக்கப்படும்."

495

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ صَيَّادٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ فِي الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ إِنَّهَا قَوْلُ الْعَبْدِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் நிலைத்திருக்கும் நற்செயல்கள் (அல்-பாகியாத்துஸ் ஸாலிஹாத்) குறித்துக் கூறியதாவது: அவை, ஓர் அடியான், 'அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்' (அல்லாஹு அக்பர்) என்றும், 'அல்லாஹ் தூய்மையானவன்' (சுப்ஹானல்லாஹ்) என்றும், 'எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே' (அல்ஹம்துலில்லாஹ்) என்றும், 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை' (லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்) என்றும், 'அல்லாஹ்வைக் கொண்டே அன்றி எந்த ஆற்றலும் வலிமையும் இல்லை' (லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்) என்றும் கூறுவதாகும்.

496

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ أَلاَ أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ، أَعْمَالِكُمْ وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِعْطَاءِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ قَالُوا بَلَى . قَالَ ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى . قَالَ زِيَادُ بْنُ أَبِي زِيَادٍ وَقَالَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ مَا عَمِلَ ابْنُ آدَمَ مِنْ عَمَلٍ أَنْجَى لَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ .

அபூத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் செயல்களில் மிகச் சிறந்ததையும், உங்கள் படித்தரங்களில் மிக உயர்ந்ததையும், உங்கள் அரசனிடம் மிகத் தூய்மையானதையும், தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைக் கொடுப்பதை விட உங்களுக்குச் சிறந்ததையும், உங்கள் எதிரிகளைச் சந்தித்து, நீங்கள் அவர்களின் கழுத்துகளை வெட்டுவதும், அவர்கள் உங்கள் கழுத்துகளை வெட்டுவதும் (போன்ற போரில் ஈடுபடுவதை) விட உங்களுக்குச் சிறந்ததையும் நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?"

அவர்கள், "ஆம் (அறிவியுங்கள்)" என்று கூறினார்கள்.

அவர், "அல்லாஹ் தஆலாவை நினைவு கூர்தல் (திக்ர்)" என்று கூறினார்கள்.

ஸியாத் இப்னு அபீ ஸியாத் அவர்கள் கூறினார்கள்; அபூ அப்துர் ரஹ்மான் முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் வேதனையிலிருந்து ஈடேற்றம் அளிப்பதில், அல்லாஹ்வை திக்ர் செய்வதை விட (சிறந்த) செயல் எதையும் ஆதமுடைய மகன் செய்வதில்லை."

497

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُجْمِرِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَحْيَى الزُّرَقِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَلَمَّا رَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَأْسَهُ مِنَ الرَّكْعَةِ وَقَالَ "سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ". قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ. فَلَمَّا انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ "مَنِ الْمُتَكَلِّمُ آنِفًا". فَقَالَ الرَّجُلُ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "لَقَدْ رَأَيْتُ بِضْعَةً وَثَلاَثِينَ مَلَكًا يَبْتَدِرُونَهَا أَيُّهُمْ يَكْتُبُهُنَّ أَوَّلاً".

ரிஃபாஆ இப்னு ராஃபி (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"ஒரு நாள் நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் தொழுது கொண்டிருந்தோம். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ருகூவிலிருந்து தங்கள் தலையை உயர்த்தி, 'ஸமிஅல்லாஹு லிமன் ஹமிதஹ்' (அல்லாஹ் தன்னை புகழ்வோரின் புகழுரையைச் செவியுறுகிறான்) என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்த ஒரு மனிதர், 'ரப்பனா வ லகல் ஹம்து, ஹம்தன் கஸீரன் தையிபன் முபாரக்கன் ஃபீஹி' (எங்கள் இரட்சகனே! உனக்கே எல்லாப் புகழும்; அதிகமான, தூய்மையான, பாக்கியம் நிறைந்த புகழ்) என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தொழுகையை) முடித்ததும், 'சற்று முன் பேசியது யார்?' என்று கேட்டார்கள். அந்த மனிதர், 'நான்தான், அல்லாஹ்வின் தூதரே!' என்றார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட வானவர்கள்

அவ்வார்த்தைகளைத் தங்களில் யார் முதலில் பதிவு செய்வது என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு விரைந்து செல்வதை நான் கண்டேன்' என்று கூறினார்கள்."

498

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ يَدْعُو بِهَا فَأُرِيدُ أَنْ أَخْتَبِئَ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لأُمَّتِي فِي الآخِرَةِ .

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு நபிக்கும் ஒரு பிரார்த்தனை (இறைவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஒரு சிறப்பு துஆ) வழங்கப்படுகிறது. நான் என்னுடைய அந்தப் பிரார்த்தனையை மறுமையில் என்னுடைய சமுதாயத்திற்காகப் பரிந்துரையாக (ஷஃபாஅத்தாக) பாதுகாத்து வைக்க விரும்புகிறேன்."

499

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَدْعُو فَيَقُولُ اللَّهُمَّ فَالِقَ الإِصْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ وَأَمْتِعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي وَقُوَّتِي فِي سَبِيلِكَ .

யா அல்லாஹ்! விடியலைப் பிளப்பவனே! இரவை ஓய்விடமாகவும், சூரியனையும் சந்திரனையும் கணக்கீட்டிற்காகவும் ஆக்கியவனே! என் கடனை என்னிலிருந்து தீர்த்து வைப்பாயாக! வறுமையிலிருந்து (நீக்கி) என்னைச் செல்வந்தனாக்குவாயாக! மேலும் உனது பாதையில் என்னுடைய செவிப்புலனையும், என்னுடைய பார்வையையும், என்னுடைய பலத்தையும் (என் வாழ்நாள் முழுவதும்) நான் அனுபவிக்கச் செய்வாயாக!

500

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَقُلْ أَحَدُكُمْ إِذَا دَعَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ لِيَعْزِمِ الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لاَ مُكْرِهَ لَهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“உங்களில் ஒருவர் துஆ செய்யும்போது, ‘அல்லாஹும்மஃஃபிர் லீ இன் ஷிஃத்’ (யா அல்லாஹ்! நீ நாடினால் என்னை மன்னிப்பாயாக!), ‘அல்லாஹும்மர்ஹம்னீ இன் ஷிஃத்’ (யா அல்லாஹ்! நீ நாடினால் எனக்கு அருள் புரிவாயாக!) என்று கூற வேண்டாம். அவர் கேட்பதில் உறுதியாகவும், (அல்லாஹ்வின் மீது முழு நம்பிக்கை வைத்து) தீர்மானமாகவும் இருக்கட்டும். ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வை நிர்ப்பந்திக்கக் கூடியவர் எவருமில்லை.”

501

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ، مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ يُسْتَجَابُ لأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ فَيَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் அவசரப்பட்டு, ‘நான் துஆ செய்தேன், எனக்கு பதிலளிக்கப்படவில்லை’ என்று கூறாத வரை, அவரது துஆவிற்கு பதிலளிக்கப்படும்.”

502

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الأَغَرِّ، وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الآخِرُ فَيَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நம்முடைய ரப்பாகிய அல்லாஹ், அருள் நிறைந்தவனும் உன்னதமானவனுமாகிய (அவன்), ஒவ்வொரு இரவும், இரவின் கடைசி மூன்றில் ஒரு பகுதி எஞ்சியிருக்கும்போது இவ்வுலக வானத்திற்கு (தனது மகத்துவத்திற்கு ஏற்ற விதத்தில்) இறங்குகிறான். மேலும் (பின்வருமாறு) கூறுகிறான்: 'என்னிடம் துஆ செய்பவர் யார்? நான் அவருக்கு பதிலளிப்பேன். என்னிடம் கேட்பவர் யார்? நான் அவருக்கு வழங்குவேன். என்னிடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுபவர் யார்? நான் அவரை மன்னிப்பேன்?'"

503

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، قَالَتْ كُنْتُ نَائِمَةً إِلَى جَنْبِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَفَقَدْتُهُ مِنَ اللَّيْلِ فَلَمَسْتُهُ بِيَدِي فَوَضَعْتُ يَدِي عَلَى قَدَمَيْهِ وَهُوَ سَاجِدٌ يَقُولُ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ ‏.‏

உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அருகில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தேன். இரவில் அவர்கள் (படுக்கையில்) இல்லாததைக் கண்டறிந்து, என் கையால் துழாவித் தேடிய போது, என் கை அவர்களின் பாதங்கள் மீது பட்டது. அவர்கள் ஸஜ்தாவில் இருந்துகொண்டு இவ்வாறு கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள்: 'உன் திருப்தியைக் கொண்டு உன் கோபத்திலிருந்தும், உன் மன்னிப்பைக் கொண்டு உன் தண்டனையிலிருந்தும், உன்னைக் கொண்டே உன்னிடமிருந்தும் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். உனது புகழை என்னால் எண்ணி முடிக்க முடியாது. நீ உன்னைப் புகழ்ந்து கொண்டதைப் போன்றே இருக்கிறாய்.'"

504

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ كَرِيزٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَفْضَلُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ وَأَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ ‏.‏

தல்ஹா இப்னு உபைதுல்லாஹ் இப்னு கரீஸ் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பிரார்த்தனைகளிலேயே மிகச் சிறந்தது அரஃபா நாளில் செய்யப்படும் பிரார்த்தனையாகும். மேலும், நானும் எனக்கு முன்னிருந்த நபிமார்களும் (அலைஹிமுஸ்ஸலாம்) கூறியவற்றில் மிகச் சிறந்தது, 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை, அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை' (லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு) என்பதாகும்."

505

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ طَاوُسٍ الْيَمَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُعَلِّمُهُمْ هَذَا الدُّعَاءَ كَمَا يُعَلِّمُهُمُ السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ يَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், குர்ஆனின் ஒரு சூராவை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதைப் போன்றே இந்த துவாவையும் கற்றுக் கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் கூறுவார்கள்:

"யா அல்லாஹ்! ஜஹன்னத்தின் வேதனையிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்பு தேடுகிறேன். கப்ருடைய (மண்ணறையின்) வேதனையிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்பு தேடுகிறேன். மஸீஹ் தஜ்ஜாலின் சோதனையிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்பு தேடுகிறேன். மேலும் வாழ்வு மற்றும் மரணத்தின் சோதனையிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்பு தேடுகிறேன்."

506

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ طَاوُسٍ الْيَمَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلاَةِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ يَقُولُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ أَنْتَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَأَخَّرْتُ وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நள்ளிரவில் (தஹஜ்ஜுத்) தொழுகைக்காக எழும்போது (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:
"யா அல்லாஹ்! உனக்கே எல்லாப் புகழும். நீ வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஒளி; உனக்கே எல்லாப் புகழும். நீ வானங்கள் மற்றும் பூமியை நிலைநிறுத்துபவன்; உனக்கே எல்லாப் புகழும். நீ வானங்கள் மற்றும்

பூமிக்கும், அவற்றில் உள்ள யாவற்றுக்கும் இறைவன். நீயே சத்தியம், உன் வாக்கும் சத்தியம். உன் வாக்குறுதி சத்தியம், உன்னை சந்திப்பதும் சத்தியம். சுவனம் சத்தியம், நரகம் சத்தியம், அந்த நேரம் (மறுமை நாள்) சத்தியம். யா அல்லாஹ்! நான் உனக்கே கட்டுப்பட்டேன், உன்னையே விசுவாசித்தேன், உன் மீதே நம்பிக்கை வைத்தேன், உன்பக்கமே திரும்பினேன், உன்னைக் கொண்டே வழக்காடுகிறேன் (சத்தியத்திற்காக வாதிடுகிறேன்), உன்னிடமே தீர்ப்புக் கோருகிறேன். எனவே நான் முந்திச் செய்ததையும், பிந்திச் செய்ததையும், இரகசியமாகச் செய்ததையும், வெளிப்படையாகச் செய்ததையும் எனக்கு மன்னிப்பாயாக. நீயே என் இறைவன் - உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை."

507

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَابِرِ بْنِ عَتِيكٍ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فِي بَنِي مُعَاوِيَةَ - وَهِيَ قَرْيَةٌ مِنْ قُرَى الأَنْصَارِ - فَقَالَ هَلْ تَدْرُونَ أَيْنَ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ مَسْجِدِكُمْ هَذَا فَقُلْتُ لَهُ نَعَمْ وَأَشَرْتُ لَهُ إِلَى نَاحِيَةٍ مِنْهُ فَقَالَ هَلْ تَدْرِي مَا الثَّلاَثُ الَّتِي دَعَا بِهِنَّ فِيهِ فَقُلْتُ نَعَمْ ‏.‏ قَالَ فَأَخْبِرْنِي بِهِنَّ ‏.‏ فَقُلْتُ دَعَا بِأَنْ لاَ يُظْهِرَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ وَلاَ يُهْلِكَهُمْ بِالسِّنِينَ فَأُعْطِيهُمَا وَدَعَا بِأَنْ لاَ يَجْعَلَ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ فَمُنِعَهَا ‏.‏ قَالَ صَدَقْتَ ‏.‏ قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَلَنْ يَزَالَ الْهَرْجُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜாபிர் இப்னு அதீக் அவர்கள் கூறியதாவது:

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அன்சாரிகளின் கிராமங்களில் ஒன்றான பனூ முஆவியா (குலத்தினர் வசித்த பகுதியில்) எங்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களுடைய இந்த மஸ்ஜிதில் எங்கே தொழுதார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

நான் அவரிடம், "ஆம்" என்று கூறி, அப்பள்ளிவாசலின் ஒரு பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டினேன். அவர், "அவர் (ஸல்) அவர்கள் அதில் துஆச் செய்த மூன்று விஷயங்கள் என்னவென்று உமக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். நான் "ஆம்" என்றேன். அவர், "அப்படியானால் அவற்றை எனக்குத் தெரிவியுங்கள்" என்றார்.

நான் கூறினேன்: "வேற்றாரிலிருந்து வரும் எந்த எதிரியும் அவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடாது என்றும், பஞ்சத்தால் (பல ஆண்டுகள் நீடிக்கும் வறட்சியால்) அவர்களை அழிக்கக்கூடாது என்றும் அவர்கள் துஆச் செய்தார்கள்; அவ்விரண்டும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. மேலும், அவர்களுக்குள்ளேயே சண்டையை (உள்நாட்டுப் போரை/மோதலை) ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று துஆச் செய்தார்கள்; ஆனால் அது

மறுக்கப்பட்டுவிட்டது."

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "நீர் உண்மையைக் கூறினீர்" என்று கூறிவிட்டு, "மறுமை நாள் வரை குழப்பம் ஓயாது" என்று கூறினார்கள்.

508

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَا مِنْ دَاعٍ يَدْعُو إِلاَّ كَانَ بَيْنَ إِحْدَى ثَلاَثٍ إِمَّا أَنْ يُسْتَجَابَ لَهُ وَإِمَّا أَنْ يُدَّخَرَ لَهُ وَإِمَّا أَنْ يُكَفَّرَ عَنْهُ ‏.‏

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த ஒரு பிரார்த்தனையாளரும் பிரார்த்திக்கும்போது, அவருக்கு மூன்று விளைவுகளில் ஒன்று இல்லாமல் போகாது: ஒன்று, அது அவருக்குப் பதிலளிக்கப்படும்; அல்லது, அது அவருக்காக (மறுமையில் நன்மையாக) சேமித்து வைக்கப்படும்; அல்லது, அதன் மூலம் அவருடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்."

509

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، قَالَ رَآنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَأَنَا أَدْعُو، وَأُشِيرُ، بِأَصْبُعَيْنِ أَصْبُعٍ مِنْ كُلِّ يَدٍ فَنَهَانِي ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் அவர்கள் கூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், நான் துஆ செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஒவ்வொரு கையிலிருந்தும் ஒரு விரல் என இரண்டு விரல்களால் (வானத்தை நோக்கி) சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு, (அவ்வாறு செய்வதிலிருந்து) என்னைத் தடுத்தார்கள்.

510

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَقُولُ إِنَّ الرَّجُلَ لَيُرْفَعُ بِدُعَاءِ وَلَدِهِ مِنْ بَعْدِهِ وَقَالَ بِيَدَيْهِ نَحْوَ السَّمَاءِ فَرَفَعَهُمَا ‏.‏

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒரு மனிதர், தம் மரணத்திற்குப் பிறகு தம் பிள்ளையின் (ஆண் அல்லது பெண் பிள்ளையின்) துஆவினால் (அவரது தகுதியிலும், நற்கூலியிலும்) உயர்த்தப்படுகிறார்." அவர்கள் தம் கைகளை வானத்தை நோக்கிச் சைகை செய்து, அவற்றை உயர்த்தினார்கள்.

511

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ إِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الآيَةُ { وَلاَ تَجْهَرْ بِصَلاَتِكَ وَلاَ تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلاً } فِي الدُّعَاءِ . قَالَ يَحْيَى وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الدُّعَاءِ فِي الصَّلاَةِ الْمَكْتُوبَةِ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِالدُّعَاءِ فِيهَا .

(ஹிஷாம் இப்னு உர்வா வழியாக) உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "{வலா தஜ்ஹர் பிஸலாதிக வலா துகாஃபித் பிஹா வப்தகி பைன தாலிக ஸபீலா} (எனும் இறைவசனம்) துஆவைப் பற்றியே அருளப்பட்டது."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: கடமையான தொழுகையில் துஆ செய்வது பற்றி மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அதில் துஆ செய்வதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

512

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَدْعُو فَيَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَإِذَا أَرَدْتَ فِي النَّاسِ فِتْنَةً فَاقْبِضْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு பிரார்த்திப்பவர்களாக இருந்தார்கள்:

"யா அல்லாஹ்! நற்செயல்களைச் செய்வதையும், வெறுக்கத்தக்க செயல்களை விடுவதையும், ஏழைகளை நேசிப்பதையும் நான் உன்னிடம் வேண்டுகிறேன். மக்களிடையே ஒரு சோதனையை (ஏற்படுத்த) நீ நாடினால், அச்சோதனைக்கு நான் ஆளாகாத நிலையில் என்னைக் கைப்பற்றிக்கொள்வாயாக."

513

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَا مِنْ دَاعٍ يَدْعُو إِلَى هُدًى إِلاَّ كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنِ اتَّبَعَهُ لاَ يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَا مِنْ دَاعٍ يَدْعُو إِلَى ضَلاَلَةٍ إِلاَّ كَانَ عَلَيْهِ مِثْلُ أَوْزَارِهِمْ لاَ يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் நேர்வழிக்கு அழைக்கிறாரோ, அவருக்கு, அவரைப் பின்பற்றுபவர்களுக்குக் கிடைக்கும்

நற்கூலியைப் போன்றே நற்கூலி உண்டு; அவர்களுடைய நற்கூலிகளிலிருந்து எதுவும் குறைக்கப்படாமலேயே. மேலும், யார் வழிகேட்டிற்கு அழைக்கிறாரோ, அவருக்கு, அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் மீதுள்ள பாவச் சுமைகளைப் போன்றே பாவச் சுமை உண்டு; அவர்களுடைய பாவச் சுமைகளிலிருந்து எதுவும் குறைக்கப்படாமலேயே."

514

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، قَالَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَئِمَّةِ الْمُتَّقِينَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'யா அல்லாஹ்! என்னை இறையச்சம் உடையவர்களின் தலைவர்களில் ஒருவனாக ஆக்குவாயாக!'

515

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا الدَّرْدَاءِ، كَانَ يَقُومُ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ فَيَقُولُ نَامَتِ الْعُيُونُ وَغَارَتِ النُّجُومُ وَأَنْتَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ .

அபூ தர்தா (ரழி) அவர்கள் நள்ளிரவில் (தஹஜ்ஜுத் தொழுகைக்காக) எழுந்து, "கண்கள் உறங்கிவிட்டன, நட்சத்திரங்கள் (வானில் இருந்து மறைந்து) அஸ்தமித்துவிட்டன. நீயோ உயிருள்ளவன், நிலையானவன்" என்று கூறுவார்கள்.

516

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الصُّنَابِحِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ الشَّمْسَ تَطْلُعُ وَمَعَهَا قَرْنُ الشَّيْطَانِ فَإِذَا ارْتَفَعَتْ فَارَقَهَا ثُمَّ إِذَا اسْتَوَتْ قَارَنَهَا فَإِذَا زَالَتْ فَارَقَهَا فَإِذَا دَنَتْ لِلْغُرُوبِ قَارَنَهَا فَإِذَا غَرَبَتْ فَارَقَهَا . وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الصَّلاَةِ فِي تِلْكَ السَّاعَاتِ .

அப்துல்லாஹ் அஸ்-ஸுனாபிஹி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சூரியன் உதிக்கும்போது அதனுடன் ஷைத்தானின் கொம்பும் (அதாவது, அவனது ஆதிக்கமும்) உதிக்கிறது. சூரியன் (வானில்) உயரும்போது அக்கொம்பு அதனைவிட்டு விலகிவிடுகிறது. பின்னர், சூரியன் நடு உச்சியை அடையும்போது அக்கொம்பு அதனுடன் இணைகிறது. சூரியன் (மேற்கில்) சரியும்போது அக்கொம்பு அதனைவிட்டு விலகிவிடுகிறது. சூரியன் அஸ்தமிக்க

நெருங்கும்போது அது மீண்டும் அதனுடன் இணைகிறது. சூரியன் மறைந்துவிட்டால் அக்கொம்பு அதனைவிட்டு விலகிவிடுகிறது." மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இந்த நேரங்களில் தொழுவதைத் தடைசெய்தார்கள்.

517

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ إِذَا بَدَا حَاجِبُ الشَّمْسِ فَأَخِّرُوا الصَّلاَةَ حَتَّى تَبْرُزَ وَإِذَا غَابَ حَاجِبُ الشَّمْسِ فَأَخِّرُوا الصَّلاَةَ حَتَّى تَغِيبَ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சூரியனின் முதல் பகுதி (ஓரம்) தோன்றும் பொழுது, அது முழுமையாகத் தென்படும் வரை தொழுகையைத் தாமதப்படுத்துங்கள் (அதாவது, சூரியன் முழுமையாக உதித்து, ஒரு ஈட்டி அளவு உயரும் வரை தொழ வேண்டாம்). மேலும் சூரியனின் கடைசிப் பகுதி (ஓரம்) மறையும் பொழுது, அது முழுமையாக மறைந்துவிடும் வரை தொழுகையைத் தாமதப்படுத்துங்கள் (அதாவது, சூரியன் முழுமையாக அஸ்தமிக்கும் வரை தொழ வேண்டாம்)."

518

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ دَخَلْنَا عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ بَعْدَ الظُّهْرِ فَقَامَ يُصَلِّي الْعَصْرَ فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ صَلاَتِهِ ذَكَرْنَا تَعْجِيلَ الصَّلاَةِ أَوْ ذَكَرَهَا فَقَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ تِلْكَ صَلاَةُ الْمُنَافِقِينَ تِلْكَ صَلاَةُ الْمُنَافِقِينَ تِلْكَ صَلاَةُ الْمُنَافِقِينَ يَجْلِسُ أَحَدُهُمْ حَتَّى إِذَا اصْفَرَّتِ الشَّمْسُ وَكَانَتْ بَيْنَ قَرْنَىِ الشَّيْطَانِ - أَوْ عَلَى قَرْنِ الشَّيْطَانِ - قَامَ فَنَقَرَ أَرْبَعًا لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلاَّ قَلِيلاً .

அல்-அலா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் லுஹருக்குப் பிறகு அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தோம். அவர்கள் எழுந்து அஸர் தொழுதார்கள். அவர்கள் தங்கள் தொழுகையை முடித்ததும், தொழுகையை (அதன் ஆரம்ப நேரத்தில்) விரைவுபடுத்துவது பற்றி நாங்கள் குறிப்பிட்டோம் -அல்லது அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறத் தாம் கேட்டதாக அவர்கள் கூறினார்கள்:

'இது நயவஞ்சகர்களின் தொழுகையாகும்; இது நயவஞ்சகர்களின் தொழுகையாகும்; இது நயவஞ்சகர்களின் தொழுகையாகும்! அவர்களில் ஒருவன் சூரியன் மஞ்சள் நிறமாக மாறி, அது ஷைத்தானின் இரு கொம்புகளுக்கு இடையில் -அல்லது ஷைத்தானின் கொம்பின் மீது- வரும் வரை அமர்ந்திருந்து, பிறகு எழுந்து நான்கு ரக்அத்களை (விரைவாகக்) கொத்துகிறான். அவற்றில் அல்லாஹ்வை அவன் குறைவாகவே நினைவு கூர்கிறான்.'"

519

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَتَحَرَّ أَحَدُكُمْ فَيُصَلِّيَ عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَلاَ عِنْدَ غُرُوبِهَا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும் சூரியன் உதயமாகும் நேரத்திலோ அல்லது அது மறையும் நேரத்திலோ (குறிப்பாக) தொழுவதற்காக நாட வேண்டாம்."

520

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الصَّلاَةِ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ وَعَنِ الصَّلاَةِ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அஸ்ர் தொழுகைக்குப் பிறகு சூரியன் மறையும் வரையிலும் உள்ள காலத்திலும், ஸுப்ஹு தொழுகைக்குப் பிறகு சூரியன் உதயமாகும் வரையிலும் உள்ள காலத்திலும் (நஃபிலான) தொழுகைகளைத் தடைசெய்தார்கள்.

521

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَقُولُ لاَ تَحَرَّوْا بِصَلاَتِكُمْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلاَ غُرُوبَهَا فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَطْلُعُ قَرْنَاهُ مَعَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَيَغْرُبَانِ مَعَ غُرُوبِهَا وَكَانَ يَضْرِبُ النَّاسَ عَلَى تِلْكَ الصَّلاَةِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "சூரியன் உதிக்கும்போதும் அல்லது சூரியன் மறையும்போதும் உங்கள் தொழுகையை (குறிப்பாக அந்நேரங்களில்) நிறைவேற்ற எண்ணாதீர்கள். ஏனெனில் ஷைத்தானின் (இரண்டு) கொம்புகள் சூரியன் உதிக்கும்போது உதித்து, அது மறையும்போது மறைகின்றன."
மேலும், உமர் (ரழி) அவர்கள் அத்தகைய தொழுகைக்காக (அந்நேரங்களில் தொழுததற்காக) மக்களை அடிப்பது வழக்கம்.

522

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّهُ رَأَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يَضْرِبُ الْمُنْكَدِرَ فِي الصَّلاَةِ بَعْدَ الْعَصْرِ .

அஸ்-ஸாயிப் இப்னு யஸீத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், அல்-முன்கதிர் என்பவரை அஸ்ர் தொழுகைக்குப் பின்னர் (அவர்) தொழுதுகொண்டிருந்தபோது அடித்ததைக் கண்டார்கள். (இது அஸ்ருக்குப் பிந்தைய தொழுகை தடைசெய்யப்பட்ட நேரம் என்பதால்).

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

16. كتاب الجنائز

முவத்தா மாலிக்

16. அடக்கங்கள்

523

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم غُسِّلَ فِي قَمِيصٍ .

ஜஃபர் இப்னு முஹம்மது தம் தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சட்டையுடன் (அவர்களின் மறைவிடங்கள் வெளிப்படாமல் இருப்பதற்காக) குளிப்பாட்டப்பட்டார்கள்.'

524

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَمِيمَةَ السَّخْتِيَانِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الأَنْصَارِيَّةِ، قَالَتْ دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ تُوُفِّيَتِ ابْنَتُهُ فَقَالَ " اغْسِلْنَهَا ثَلاَثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ إِنْ رَأَيْتُنَّ ذَلِكَ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ وَاجْعَلْنَ فِي الآخِرَةِ كَافُورًا أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ فَإِذَا فَرَغْتُنَّ فَآذِنَّنِي " . قَالَتْ فَلَمَّا فَرَغْنَا آذَنَّاهُ فَأَعْطَانَا حِقْوَهُ فَقَالَ " أَشْعِرْنَهَا إِيَّاهُ " . تَعْنِي بِحِقْوِهِ إِزَارَهُ .

உம்மு அதிய்யா அல்அன்ஸாரிய்யா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர்களுடைய மகள் இறந்தபோது எங்களிடம் வந்து, 'அவளை மூன்று முறை, அல்லது ஐந்து முறை, அல்லது அதைவிட அதிகமாக நீங்கள் தேவை என்று கருதினால், தண்ணீரினாலும் இலந்தை இலைகளாலும் குளிப்பாட்டுங்கள். இறுதித் தண்ணீரில் கற்பூரத்தையோ அல்லது சிறிதளவு கற்பூரத்தையோ சேருங்கள். நீங்கள் முடித்ததும் எனக்குத் தெரிவியுங்கள்' என்று கூறினார்கள். நாங்கள் முடித்தபோது அவரிடம் தெரிவித்தோம். அன்னார் எங்களுக்குத் தமது வேட்டியைத் தந்து, 'இதை அவளுக்கு (உடலுடன் படுமாறு) அணிவியுங்கள்'

என்று கூறினார்கள்." (அவரது வேட்டி என்பது அவரது கீழாடையைக் குறிக்கிறது).

525

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ عُمَيْسٍ، غَسَّلَتْ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ حِينَ تُوُفِّيَ ثُمَّ خَرَجَتْ فَسَأَلَتْ مَنْ حَضَرَهَا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ فَقَالَتْ إِنِّي صَائِمَةٌ وَإِنَّ هَذَا يَوْمٌ شَدِيدُ الْبَرْدِ فَهَلْ عَلَىَّ مِنْ غُسْلٍ فَقَالُوا لاَ .

அஸ்மா பின்த் உமைஸ் (ரழி) அவர்கள், அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் இறந்தபோது அவர்களைக் குளிப்பாட்டினார்கள். பிறகு, அவர்கள் வெளியே சென்று, அங்கே இருந்த முஹாஜிர்களிடம், "நான் நோன்பு நோற்றிருக்கிறேன்; மேலும் இது மிகவும் குளிரான நாள். (நான்) குஸ்ல் செய்ய வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

525

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَهْلَ الْعِلْمِ يَقُولُونَ إِذَا مَاتَتِ الْمَرْأَةُ وَلَيْسَ مَعَهَا نِسَاءٌ يُغَسِّلْنَهَا وَلاَ مِنْ ذَوِي الْمَحْرَمِ أَحَدٌ يَلِي ذَلِكَ مِنْهَا وَلاَ زَوْجٌ يَلِي ذَلِكَ مِنْهَا يُمِّمَتْ فَمُسِحَ بِوَجْهِهَا وَكَفَّيْهَا مِنَ الصَّعِيدِ . قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا هَلَكَ الرَّجُلُ وَلَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ إِلاَّ نِسَاءٌ يَمَّمْنَهُ أَيْضًا . قَالَ مَالِكٌ وَلَيْسَ لِغُسْلِ الْمَيِّتِ عِنْدَنَا شَىْءٌ مَوْصُوفٌ وَلَيْسَ لِذَلِكَ صِفَةٌ مَعْلُومَةٌ وَلَكِنْ يُغَسَّلُ فَيُطَهَّرُ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், அறிஞர்கள் கூறுவதைக் கேட்டதாக அறிவிப்பதாவது:
"ஒரு பெண் இறந்துவிட்டால், அவளைக் குளிப்பாட்டுவதற்குப் பெண்கள் யாரும் அவளுடன் இல்லாமலும், (அவளைக் குளிப்பாட்டும் பொறுப்பை ஏற்க) மஹ்ரமான உறவினர்களில் ஒருவரோ அல்லது (அவளது) கணவரோ இல்லாமலும் போனால், அவளுக்குத் 'தயம்மும்' செய்விக்கப்பட வேண்டும். (அதாவது) சுத்தமான மண்ணைக் கொண்டு அவளது முகத்திலும் இரு உள்ளங்கைகளிலும் தடவப்பட வேண்டும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு ஆண் இறந்துவிட்டால், அவருடன் பெண்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லையென்றால், (அப்பெண்கள் அவருக்குக் குளிப்பாட்ட முடியாததால்) அப்பெண்களும் அவருக்குத் 'தயம்மும்' செய்விக்க வேண்டும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மய்யித்தைக்

குளிப்பாட்டுவதற்கென்று எங்களிடம் (சட்ட ரீதியாக) வரையறுக்கப்பட்ட ஒன்றோ அல்லது அதற்கென அறியப்பட்ட குறிப்பிட்ட வழிமுறையோ கிடையாது. மாறாக, (உடல்) தூய்மையடையும் விதத்தில் அது குளிப்பாட்டப்பட வேண்டும்."

526

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كُفِّنَ فِي ثَلاَثَةِ أَثْوَابٍ بِيضٍ سَحُولِيَّةٍ لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ وَلاَ عِمَامَةٌ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று வெள்ளை சஹூலிய்யா (யமன் நாட்டிலுள்ள சஹூல் எனும் கிராமத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வகை பருத்தித் துணி) ஆடைகளில் கஃபனிடப்பட்டார்கள்; அவற்றில் நீண்ட சட்டை மற்றும் தலைப்பாகை எதுவும் இருக்கவில்லை.

527

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كُفِّنَ فِي ثَلاَثَةِ أَثْوَابٍ بِيضٍ سَحُولِيَّةٍ ‏.‏

யஹ்யா இப்னு சயீத் அறிவிக்கிறார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று வெள்ளையான, ஸஹூலிய்யா (யமன் அல்லது எகிப்திலுள்ள ஸஹூல் என்ற ஊரில் தயாரிக்கப்பட்ட) துணைகளில் கஃபனிடப்பட்டார்கள்.

528

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ، قَالَ لِعَائِشَةَ وَهُوَ مَرِيضٌ فِي كَمْ كُفِّنَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ فِي ثَلاَثَةِ أَثْوَابٍ بِيضٍ سَحُولِيَّةٍ ‏.‏ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ خُذُوا هَذَا الثَّوْبَ - لِثَوْبٍ عَلَيْهِ قَدْ أَصَابَهُ مِشْقٌ أَوْ زَعْفَرَانٌ - فَاغْسِلُوهُ ثُمَّ كَفِّنُونِي فِيهِ مَعَ ثَوْبَيْنِ آخَرَيْنِ ‏.‏ فَقَالَتْ عَائِشَةُ وَمَا هَذَا فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الْحَىُّ أَحْوَجُ إِلَى الْجَدِيدِ مِنَ الْمَيِّتِ وَإِنَّمَا هَذَا لِلْمُهْلَةِ ‏.‏

அபூபக்கர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரலி) அவர்கள் நோயுற்றிருந்தபோது ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எத்தனை துணிகளில் கஃபனிடப்பட்டார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரலி), "மூன்று வெண்மையான ஸஹூலிய்யா (பருத்தி) ஆடைகளில்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள், "இந்த ஆடையை - (அவர் அணிந்திருந்த) செம்மண் அல்லது குங்குமப்பூ சாயம் பட்ட ஓர் ஆடையை - எடுத்துத் துவையுங்கள்; பின்னர் இத்துடன் வேறு இரண்டு ஆடைகளைச் சேர்த்து எனக்கு கஃபனிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரலி), "இது எதற்காக?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அபூபக்கர் (ரலி), "இறந்தவரை விட உயிருள்ளவருக்கே புதிய ஆடை அதிகம் தேவைப்படுகிறது. இதுவோ தற்காலிகமானதே (உடல் சிதைந்து வெளியாகும் சீழ் மற்றும் திரவங்களுக்கு உரியதாகும்)."

529

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّهُ قَالَ الْمَيِّتُ يُقَمَّصُ وَيُؤَزَّرُ وَيُلَفُّ فِي الثَّوْبِ الثَّالِثِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ إِلاَّ ثَوْبٌ وَاحِدٌ كُفِّنَ فِيهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு இறந்தவருக்குச் சட்டை அணிவிக்கப்பட்டு, வேஷ்டி அணிவிக்கப்பட்டு, பின்னர் அவர் மூன்றாவது (ஆடையில்) சுற்றப்படுகிறார்; ஒரே ஒரு ஆடை மட்டுமே இருந்தால், அதிலேயே அவர் கஃபனிடப்படுகிறார்."

530

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ كَانُوا يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ وَالْخُلَفَاءُ هَلُمَّ جَرًّا وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும், அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களும், உமர் (ரழி) அவர்களும், அதற்குப் பிந்தைய கலீஃபாக்களும் (அதாவது, தொடர்ச்சியாக வந்த ஆட்சியாளர்களும்), மற்றும் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் ஜனாஸா (பாடை)க்கு முன்பாக நடந்து செல்பவர்களாக இருந்தனர்.

531

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهُدَيْرِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، رَأَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يَقْدُمُ النَّاسَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ فِي جَنَازَةِ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ ‏.‏

ரபீஆ இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்ஹதீர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஜைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரழி) அவர்களின் ஜனாஸாவில், உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் பாடைக்கு முன்னால் மக்களை (ஜனாஸா ஊர்வலத்தில்) தலைமை தாங்கிச் சென்றதை நான் கண்டேன்.

532

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، قَالَ مَا رَأَيْتُ أَبِي قَطُّ فِي جَنَازَةٍ إِلاَّ أَمَامَهَا - قَالَ - ثُمَّ يَأْتِي الْبَقِيعَ فَيَجْلِسُ حَتَّى يَمُرُّوا عَلَيْهِ ‏.‏

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் என் தந்தையை (உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி அவர்களை) ஒரு ஜனாஸா ஊர்வலத்திற்கு முன்னால் மட்டுமே பார்த்திருக்கிறேன். பிறகு அவர் அல்-பகீஃக்கு வந்து, (ஊர்வலத்தில் உள்ளவர்கள்) தம்மைக் கடந்து செல்லும் வரை அமர்ந்திருப்பார்கள்.'

533

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ الْمَشْىُ خَلْفَ الْجَنَازَةِ مِنْ خَطَإِ السُّنَّةِ ‏.‏

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஜனாஸாவின் பின்னால் நடப்பது சுன்னாவின் நடைமுறையில் ஒரு தவறு ஆகும் (ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜனாஸாவிற்கு முன்னால் நடந்தார்கள்).'

534

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّهَا قَالَتْ لأَهْلِهَا أَجْمِرُوا ثِيَابِي إِذَا مِتُّ ثُمَّ حَنِّطُونِي وَلاَ تَذُرُّوا عَلَى كَفَنِي حِنَاطًا وَلاَ تَتْبَعُونِي بِنَارٍ ‏.‏

அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்கள் தம் குடும்பத்தினரிடம் கூறியதாவது: "நான் இறந்ததும் என் ஆடைகளுக்கு (கஃபன் துணிக்கு) நறுமணப் புகையூட்டுங்கள்; பிறகு எனக்கு ஹனூத் செய்யுங்கள் (உடலில் நறுமணப் பொருள் பூசுங்கள்). என் கஃபன் துணியின் மீது ஹனூத் எதையும்

தூவாதீர்கள்; மேலும் நெருப்புடன் என்னைப் பின்தொடர்ந்து வராதீர்கள் (அடக்கம் செய்யும்போது தீப்பந்தம் போன்றவற்றை எடுத்து வர வேண்டாம்)."

535

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ نَهَى أَنْ يُتْبَعَ، بَعْدَ مَوْتِهِ بِنَارٍ. قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَكْرَهُ ذَلِكَ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள், தனது மரணத்திற்குப் பிறகு (அவரது ஜனாஸாவை) தீயுடன் (தீப்பந்தத்துடன்) பின்தொடர்வதை தடுத்தார்கள். யஹ்யா கூறினார்கள்: "மாலிக் அவர்கள் அதை வெறுப்பதை நான் கேட்டேன்."

536

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَعَى النَّجَاشِيَّ لِلنَّاسِ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ وَخَرَجَ بِهِمْ إِلَى الْمُصَلَّى فَصَفَّ بِهِمْ وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அந்-நஜாஷி (எனும் மன்னர்) அவர்கள் இறந்த நாளன்றே, (அவரது) மரணச் செய்தியை மக்களுக்கு அறிவித்தார்கள் (மற்றும் அவருக்காக ஜனாஸா தொழுகை நடத்தினார்கள்). மேலும் அவர்களுடன் தொழுகை இடத்திற்குச் சென்றார்கள்; பின்னர் அவர்களை வரிசைகளாக நிற்க வைத்து, நான்கு தக்பீர்கள் கூறினார்கள்.

537

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ مِسْكِينَةً مَرِضَتْ فَأُخْبِرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم - بِمَرَضِهَا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَعُودُ الْمَسَاكِينَ وَيَسْأَلُ عَنْهُمْ - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِذَا مَاتَتْ فَآذِنُونِي بِهَا " . فَخُرِجَ بِجَنَازَتِهَا لَيْلاً فَكَرِهُوا أَنْ يُوقِظُوا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَلَمَّا أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أُخْبِرَ بِالَّذِي كَانَ مِنْ شَأْنِهَا فَقَالَ " أَلَمْ آمُرْكُمْ أَنْ

تُؤْذِنُونِي بِهَا" . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَرِهْنَا أَنْ نُخْرِجَكَ لَيْلاً وَنُوقِظَكَ . فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى صَفَّ بِالنَّاسِ عَلَى قَبْرِهَا وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ .

அபூ உமாமா இப்னு ஸஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஓர் ஏழைப் பெண் நோய்வாய்ப்பட்டார். அவருடைய நோய் குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏழை மக்களை (நோய்) நலம் விசாரிப்பவர்களாகவும், அவர்களைப் பற்றி விசாரிப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள். (ஆகவே), அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவள் இறந்துவிட்டால் எனக்குத் தெரிவியுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

(அப்பெண் இறந்ததும்) அவருடைய ஜனாஸா இரவு நேரத்தில் வெளியே கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை எழுப்ப விரும்பவில்லை. காலை விடிந்ததும் அப்பெண் விஷயமாக நடந்தவை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவள் (இறந்து)விட்டால் எனக்குத் தெரிவிக்குமாறு நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் உங்களை இரவில் வெளியே வரச் செய்வதையும், உங்களை எழுப்புவதையும் விரும்பவில்லை" என்று கூறினார்கள். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அப்பெண்ணின் கபூருக்குச்) சென்று, கபூருக்கு அருகில் மக்களை வரிசையாக நிற்க வைத்து, நான்கு முறை தக்பீர் கூறி (ஜனாஸாத் தொழுகை நடத்தினார்கள்).

538

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الرَّجُلِ، يُدْرِكُ بَعْضَ التَّكْبِيرِ عَلَى الْجَنَازَةِ وَيَفُوتُهُ بَعْضُهُ فَقَالَ يَقْضِي مَا فَاتَهُ مِنْ ذَلِكَ .

மாலிக் அவர்கள், ஜனாஸா தொழுகையில் சொல்லப்படும் தக்பீர்களில் சிலவற்றை அடைந்துகொண்டு, மீதமுள்ளவற்றைத் தவறவிட்ட ஒரு மனிதரைப் பற்றி இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "அவர் தாம் தவறவிட்டதை நிறைவு செய்வார்" என்று கூறினார்கள்.

539

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَأَلَ أَبَا هُرَيْرَةَ كَيْفَ تُصَلِّي عَلَى الْجَنَازَةِ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ أَنَا لَعَمْرُ اللَّهِ، أُخْبِرُكَ أَتَّبِعُهَا، مِنْ أَهْلِهَا فَإِذَا وُضِعَتْ كَبَّرْتُ وَحَمِدْتُ اللَّهَ وَصَلَّيْتُ عَلَى نَبِيِّهِ ثُمَّ أَقُولُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ كَانَ يَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلاَ تَفْتِنَّا بَعْدَهُ .

ஸயீத் அல்-மக்புரீ (ரஹ்) அவர்களின் தந்தை, அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களிடம், 'தாங்கள் ஜனாஸா தொழுகையை எவ்வாறு நடத்துவீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் உமக்குச் சொல்கிறேன்! நான் (மரணமடைந்தவரின்) குடும்பத்தாரிடமிருந்து (அதாவது, அவரது வீட்டிலிருந்து) பின்தொடர்ந்து செல்வேன். ஜனாஸா வைக்கப்பட்டதும் நான் 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று கூறி, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனுடைய நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் கூறுவேன்.

பின்னர் நான் கூறுவேன்:
'யா அல்லாஹ்! இவன் உன்னுடைய அடிமை, உன்னுடைய ஆண் அடிமையின் மகன், உன்னுடைய பெண் அடிமையின் மகன். உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்றும், முஹம்மது (ஸல்) உன்னுடைய அடிமையும் உன்னுடைய தூதரும் ஆவார் என்றும் இவன் சாட்சியம் கூறி வந்தான்; இவனைப் பற்றி நீயே நன்கறிந்தவன். யா அல்லாஹ்! இவன் நன்மை செய்திருந்தால், இவனுடைய நன்மையை அதிகப்படுத்துவாயாக; இவன் தீமை செய்திருந்தால், இவனுடைய தீய செயல்களை மன்னித்துவிடுவாயாக. யா அல்லாஹ்! இவனு(க்காகத் தொழுதத)ன் நற்கூலியை எங்களுக்குத் தடுத்துவிடாதே, இவனுக்குப் பிறகு எங்களைச் சோதனையில் ஆழ்த்திவிடாதே.'

540

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ صَلَّيْتُ وَرَاءَ أَبِي هُرَيْرَةَ عَلَى صَبِيٍّ لَمْ يَعْمَلْ خَطِيئَةً قَطُّ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ .

ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களுக்குப் பின்னால் நின்று, ஒருபோதும்

பாவம் செய்திராத ஒரு சிறுவனுக்காக (ஜனாஸா) தொழுதேன். அப்போது அவர்கள், 'அல்லாஹும்ம அஇத்ஹு மின் அதாபில் கப்ரி' (யா அல்லாஹ்! இவனுக்குக் கப்ரின் வேதனையிலிருந்து பாதுகாப்பு அளிப்பாயாக!) என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்."

541

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يَقْرَأُ فِي الصَّلاَةِ عَلَى الْجَنَازَةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஜனாஸாத் தொழுகையில் (குர்ஆன்) ஓதுவதில்லை.

542

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي حَرْمَلَةَ، مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ بْنِ حُوَيْطِبٍ أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ، تُوُفِّيَتْ - وَطَارِقٌ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ - فَأُتِيَ بِجَنَازَتِهَا بَعْدَ صَلاَةِ الصُّبْحِ فَوُضِعَتْ بِالْبَقِيعِ . قَالَ وَكَانَ طَارِقٌ يُغَلِّسُ بِالصُّبْحِ . قَالَ ابْنُ أَبِي حَرْمَلَةَ فَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَقُولُ لأَهْلِهَا إِمَّا أَنْ تُصَلُّوا عَلَى جَنَازَتِكُمُ الآنَ وَإِمَّا أَنْ تَتْرُكُوهَا حَتَّى تَرْتَفِعَ الشَّمْسُ .

முஹம்மது பின் அபீ ஹர்மலா அவர்கள் கூறியதாவது:
தாரிக் அவர்கள் மதீனாவின் ஆளுநராக இருந்தபோது, ஸைனப் பின்த் அபீ ஸலமா (ரலி) அவர்கள் மரணமடைந்தார்கள். சுப்ஹுத் தொழுகைக்குப் பிறகு அவர்களின் ஜனாஸா (உடல்) கொண்டுவரப்பட்டு அல்பகீஃயில் வைக்கப்பட்டது. தாரிக் அவர்கள் சுப்ஹுத் தொழுகையை (இருள் பிரியும் முன்பே) மிக முன்னதாகத் தொழுபவராக இருந்தார். (அப்போது) அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் அக்குடும்பத்தாரிடம், "ஒன்று, நீங்கள் இப்போது உங்கள் ஜனாஸாவுக்காகத் தொழுகை நடத்தலாம்; அல்லது சூரியன் (நன்கு) உயரும் வரை அதை (தொழுகை நடத்தாமல்) விட்டுவிடலாம்" என்று கூறியதை நான் கேட்டேன்.

543

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، قَالَ يُصَلَّى عَلَى الْجَنَازَةِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَبَعْدَ الصُّبْحِ إِذَا صُلِّيَتَا لِوَقْتِهِمَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜனாஸா தொழுகையை, அஸ்ர் மற்றும் ஸுப்ஹ் தொழுகைகள் அவற்றின் உரிய நேரங்களில் தொழப்பட்டிருந்தால், அவற்றுக்குப் பிறகு தொழலாம்."

544

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا أَمَرَتْ أَنْ يُمَرَّ عَلَيْهَا بِسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْمَسْجِدِ حِينَ مَاتَ لِتَدْعُوَ لَهُ فَأَنْكَرَ ذَلِكَ النَّاسُ عَلَيْهَا فَقَالَتْ عَائِشَةُ مَا أَسْرَعَ النَّاسَ مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى سُهَيْلِ ابْنِ بَيْضَاءَ إِلاَّ فِي الْمَسْجِدِ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் இறந்தபோது, அவருக்காகப் பிரார்த்திப்பதற்காக (அதாவது, ஜனாஸா தொழுகை தொழுவதற்காக) அன்னாரின் உடலை பள்ளிவாசலில் தம்மைக் கடந்து கொண்டு செல்லுமாறு கட்டளையிட்டார்கள். மக்கள் இதை ஆட்சேபித்தனர். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், "மக்கள் எவ்வளவு அவசரப்படுகிறார்கள்! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸுஹைல் இப்னு பைளா (ரழி) அவர்களுக்குப் பள்ளிவாசலில்தான் (ஜனாஸா) தொழுதார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

545

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ صُلِّيَ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فِي الْمَسْجِدِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் ஜனாஸா தொழுகை மஸ்ஜிதில் நடத்தப்பட்டது."

546

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، وَأَبَا، هُرَيْرَةَ كَانُوا يُصَلُّونَ عَلَى الْجَنَائِزِ بِالْمَدِينَةِ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ فَيَجْعَلُونَ الرِّجَالَ مِمَّا يَلِي الإِمَامَ وَالنِّسَاءَ مِمَّا يَلِي الْقِبْلَةَ .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி), அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் மதீனாவில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின்

ஜனாஸா தொழுகைகளை நடத்தி வந்தார்கள். (அப்போது) அவர்கள் (மரணமடைந்த) ஆண்களை இமாமுக்கு அருகிலும், (மரணமடைந்த) பெண்களை கிப்லாவுக்கு அருகிலும் வைத்து வந்தார்கள்.

547

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا صَلَّى عَلَى الْجَنَائِزِ يُسَلِّمُ حَتَّى يُسْمِعَ مَنْ يَلِيهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், ஜனாஸா தொழுகை தொழும்போது, தமக்கு அருகில் இருப்பவர்கள் கேட்கும் அளவுக்கு (அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ் என்று கூறி) சலாம் கொடுப்பார்கள்.

548

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ لاَ يُصَلِّي الرَّجُلُ عَلَى الْجَنَازَةِ إِلاَّ وَهُوَ طَاهِرٌ. قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ لَمْ أَرَ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ يَكْرَهُ أَنْ يُصَلَّى عَلَى وَلَدِ الزِّنَا وَأُمِّهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தூய்மையான நிலையில் இருந்தாலன்றி எவரும் ஜனாஸா தொழுகை தொழக்கூடாது.' யஹ்யா கூறினார்: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'விபச்சாரத்தில் பிறந்த குழந்தைக்காகவோ அல்லது அதன் தாயாருக்காகவோ (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்துவதை ஆட்சேபிக்கும் அறிஞர்களில் எவரையும் நான் கண்டதில்லை.'

549

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم تُوُفِّيَ يَوْمَ الاِثْنَيْنِ وَدُفِنَ يَوْمَ الثُّلاَثَاءِ وَصَلَّى النَّاسُ عَلَيْهِ أَفْذَاذًا لاَ يَؤُمُّهُمْ أَحَدٌ. فَقَالَ نَاسٌ يُدْفَنُ عِنْدَ الْمِنْبَرِ. وَقَالَ آخَرُونَ يُدْفَنُ بِالْبَقِيعِ. فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ فَقَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ مَا دُفِنَ نَبِيٌّ قَطُّ إِلاَّ فِي مَكَانِهِ الَّذِي تُوُفِّيَ فِيهِ. فَحُفِرَ لَهُ فِيهِ فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ غُسْلِهِ أَرَادُوا

نَزْعَ قَمِيصِهِ فَسَمِعُوا صَوْتًا يَقُولُ لَا تَنْزِعُوا الْقَمِيصَ فَلَمْ يُنْزَعِ الْقَمِيصُ وَغُسِّلَ وَهُوَ عَلَيْهِ صلى الله عليه وسلم .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் திங்கட்கிழமை அன்று மரணமடைந்தார்கள்; செவ்வாய்க்கிழமை அன்று நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். மக்கள் அவர்கள் மீது தனித்தனியாகத் தொழுதார்கள்; அவர்களுக்கு யாரும் இமாமத் (தலைமை) தாங்கவில்லை. சிலர் "அவர்கள் மிம்பருக்கு அருகில் நல்லடக்கம் செய்யப்படுவார்கள்" என்றும், வேறு சிலர் "அல்-பகீயில் நல்லடக்கம் செய்யப்படுவார்கள்" என்றும் கூறினர்.

அப்போது அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரலி) அவர்கள் வந்து, "எந்தவொரு நபியும் தாம் மரணமடைந்த இடத்திலன்றி (வேறெங்கும்) நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டதில்லை என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்" என்றார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்காக அவ்விடத்திலேயே ஒரு குழி (கப்ரு) தோண்டப்பட்டது.

அவர்களைக் குளிப்பாட்ட முற்பட்டபோது, அவர்களின் சட்டையைக் களைய (மக்கள்) விரும்பினார்கள். ஆனால், "சட்டையைக் களையாதீர்கள்" என்று ஒரு குரல் கூறுவதை அவர்கள் கேட்டார்கள். எனவே, அவர்கள் சட்டையைக் களையவில்லை; அந்தச் சட்டையுடனேயே அவர்கள் குளிப்பாட்டப்பட்டார்கள்.

550

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ بِالْمَدِينَةِ رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا يَلْحَدُ وَالآخَرُ لَا يَلْحَدُ فَقَالُوا أَيُّهُمَا جَاءَ أَوَّلُ عَمِلَ عَمَلَهُ . فَجَاءَ الَّذِي يَلْحَدُ فَلَحَدَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"மதீனாவில் இரண்டு மனிதர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் லஹத் (பக்கவாட்டுப் புதைகுழி) அமைப்பவராகவும், மற்றவர் லஹத் அமைக்காதவராகவும் (அதாவது, ஷக் - நடுப்பகுதிப் புதைகுழி அமைப்பவராகவும்) இருந்தார்கள். (ஸஹாபாக்கள்), 'அவ்விருவரில் யார் முதலில் வருகிறாரோ, அவர் அந்தப் பணியைச் செய்யட்டும்' என்று கூறினார்கள். லஹத் அமைப்பவரே (முதலில்) வந்தார். ஆகவே, அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு லஹத் அமைத்தார்."

551

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تَقُولُ مَا صَدَّقْتُ بِمَوْتِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حَتَّى سَمِعْتُ وَقْعَ الْكَرَازِينِ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் மண்வெட்டிகள் (கல்லறையைத் தோண்டுவதற்காக) விழும் ஓசையைக் கேட்கும் வரை, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்பதை நான் நம்பவில்லை."

552

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ رَأَيْتُ ثَلاَثَةَ أَقْمَارٍ سَقَطْنَ فِي حُجْرَتِي فَقَصَصْتُ رُؤْيَاىَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ قَالَتْ فَلَمَّا تُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَدُفِنَ فِي بَيْتِهَا قَالَ لَهَا أَبُو بَكْرٍ هَذَا أَحَدُ أَقْمَارِكِ وَهُوَ خَيْرُهَا .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் மூன்று சந்திரன்கள் என் அறைக்குள் விழுவதைக் கண்டேன். எனது இந்தக் கனவை அபூபக்ர் அஸ்-சித்தீக் (ரலி) அவர்களிடம் தெரிவித்தேன்." பின்னர், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணித்து, என் வீட்டில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டபோது அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம், "இது உங்களின் சந்திரன்களில் ஒன்றாகும்; மேலும் இவர் அவர்களில் சிறந்தவர்" என்று கூறினார்கள்.

553

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ غَيْرِ، وَاحِدٍ، مِمَّنْ يَثِقُ بِهِ أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ وَسَعِيدَ بْنَ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ تُوُفِّيَا بِالْعَقِيقِ وَحُمِلاَ إِلَى الْمَدِينَةِ وَدُفِنَا بِهَا .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், தாம் நம்பகமான பலரிடமிருந்து எனக்கு அறிவித்தார்கள்: ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களும், ஸயீத் இப்னு ஸைத் இப்னு அம்ர் இப்னு நுஃபைல் (ரழி) அவர்களும் 'அல்-அகீக்' என்ற இடத்தில் மரணமடைந்தார்கள்; மேலும் (அவர்களின் உடல்கள்) மதீனாவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

554

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ مَا أُحِبُّ أَنْ أُدْفَنَ بِالْبَقِيعِ لأَنْ أُدْفَنَ بِغَيْرِهِ أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ أَنْ أُدْفَنَ بِهِ إِنَّمَا هُوَ أَحَدُ رَجُلَيْنِ إِمَّا ظَالِمٌ فَلاَ أُحِبُّ أَنْ أُدْفَنَ مَعَهُ وَإِمَّا صَالِحٌ فَلاَ أُحِبُّ أَنْ تُنْبَشَ لِي عِظَامُهُ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் பகீஃஃயில் அடக்கம் செய்யப்படுவதை விரும்பவில்லை. அதில் அடக்கம் செய்யப்படுவதை விட, வேறொரு இடத்தில் அடக்கம் செய்யப்படுவதையே நான் அதிகம் விரும்புகிறேன். ஏனெனில், (நான் அடக்கம் செய்யப்படும் இடத்தில்) இருப்பவர் இரண்டு வகையினரில் ஒருவராகவே இருப்பார். ஒன்று, அவர் அநியாயக்காரராக (ظالم - தாலிம்) இருப்பார்; அவருடன் சேர்ந்து அடக்கம் செய்யப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. அல்லது அவர் நல்லவராக (صالح - ஸாலிஹ்) இருப்பார்; (அவர் நல்லவராக இருந்தால்) எனக்காக அவருடைய எலும்புகள் தோண்டப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை."

555

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ وَاقِدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ مَسْعُودِ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُومُ فِي الْجَنَائِزِ ثُمَّ جَلَسَ بَعْدُ .

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜனாஸாக்களில் (அதாவது, ஜனாஸா ஊர்வலம் கடந்து செல்லும்போது) எழுந்து நிற்பவர்களாக இருந்தார்கள்; பின்னர் (அந்தப் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டு) அமர்ந்துவிட்டார்கள்.

556

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، كَانَ يَتَوَسَّدُ الْقُبُورَ وَيَضْطَجِعُ عَلَيْهَا . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا نُهِيَ عَنِ الْقُعُودِ عَلَى الْقُبُورِ فِيمَا نُرَى لِلْمَذَاهِبِ .

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கப்றுகளைத் தலையணையாகப் பயன்படுத்துவதும் அவற்றில் படுப்பதுமாக இருந்தார்கள்.
மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எமக்குத் தென்படுவதெல்லாம், ஒருவர் மலஜலம் கழிப்பதற்காக கப்றுகளின் மீது அமர்வது மட்டுமே தடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதாகும்."

557

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا أُمَامَةَ بْنَ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، يَقُولُ كُنَّا نَشْهَدُ الْجَنَائِزَ فَمَا يَجْلِسُ آخِرُ النَّاسِ حَتَّى يُؤْذَنُوا ‏.‏

அபூ உமாமா இப்னு சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் அவர்கள் கூறியதாவது: நாங்கள் ஜனாஸாக்களில் கலந்துகொள்வது வழக்கம். அப்போது, அவர்களுக்கு (அமரும்படி) அனுமதி அளிக்கப்படும் வரை மக்களில் கடைசியானவர்கள் அமரமாட்டார்கள்.

558

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَابِرِ بْنِ عَتِيكٍ، عَنْ عَتِيكِ بْنِ الْحَارِثِ، - وَهُوَ جَدُّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَابِرٍ أَبُو أُمِّهِ - أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَتِيكٍ أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم جَاءَ يَعُودُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ ثَابِتٍ فَوَجَدَهُ قَدْ غُلِبَ عَلَيْهِ فَصَاحَ بِهِ فَلَمْ يُجِبْهُ فَاسْتَرْجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَقَالَ ‏"‏ غُلِبْنَا عَلَيْكَ يَا أَبَا الرَّبِيعِ ‏"‏ ‏.‏ فَصَاحَ النِّسْوَةُ وَبَكَيْنَ فَجَعَلَ جَابِرٌ يُسَكِّتُهُنَّ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ دَعْهُنَّ فَإِذَا وَجَبَ فَلاَ تَبْكِيَنَّ بَاكِيَةٌ ‏"‏ ‏.‏ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوُجُوبُ قَالَ ‏"‏ إِذَا مَاتَ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَتِ ابْنَتُهُ وَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لأَرْجُو أَنْ تَكُونَ شَهِيدًا فَإِنَّكَ كُنْتَ قَدْ قَضَيْتَ جِهَازَكَ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْقَعَ أَجْرَهُ عَلَى قَدْرِ نِيَّتِهِ وَمَا تَعُدُّونَ الشَّهَادَةَ ‏"‏ ‏.‏ قَالُوا الْقَتْلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ الشُّهَدَاءُ سَبْعَةٌ سِوَى الْقَتْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْمَطْعُونُ شَهِيدٌ وَالْغَرِقُ شَهِيدٌ وَصَاحِبُ ذَاتِ الْجَنْبِ شَهِيدٌ وَالْمَبْطُونُ شَهِيدٌ وَالْحَرِقُ شَهِيدٌ وَالَّذِي يَمُوتُ تَحْتَ الْهَدْمِ شَهِيدٌ وَالْمَرْأَةُ تَمُوتُ بِجُمْعٍ شَهِيدٌ ‏"‏ ‏.‏

ஜாபிர் இப்னு அதீக் (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸாபித் (ரலி) அவர்களை (நோயுற்றிருந்த போது) நலம் விசாரிக்க வந்தார்கள். அப்போது அவர் (மயக்கத்தால் அல்லது மரணத்தின் விளிம்பில்) அறிவு மழுங்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். அவரை (சப்தமிட்டு) அழைத்தார்கள்; ஆனால் அவர் பதிலளிக்கவில்லை. உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இன்னா லில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜிஊன்" (நிச்சயமாக

நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள்; மேலும் அவனிடமே நாம் திரும்பிச் செல்பவர்கள்) என்று கூறினார்கள். மேலும், "அபூ ரபீஉவே! உமது விஷயத்தில் (உம்மைக் காப்பாற்ற இயலாமல்) நாங்கள் மிகைக்கப்பட்டு விட்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

(இதைக் கேட்ட) பெண்கள் சப்தமிட்டு அழுதார்கள்; ஜாபிர் (ரலி) அவர்களை அமைதிப்படுத்தலானார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவர்களை (அப்படியே) விட்டுவிடுங்கள். எப்போது (மரணம்) உறுதியாகிவிடுகிறதோ, அப்போது எந்தப் பெண்ணும் (சப்தமிட்டு) அழ வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உறுதியாவது என்றால் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அவர் மரணித்துவிட்டால்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

(அப்போது) அப்துல்லாஹ்வின் மகள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் ஒரு ஷஹீத் ஆவீர்கள் என நான் ஆதரவு வைத்திருந்தேன்; ஏனெனில் நீங்கள் (போருக்கான) உங்கள் ஆயத்தங்களை முடித்திருந்தீர்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் அவனுடைய எண்ணத்திற்கேற்ப அவனது நற்கூலியை நிச்சயமாக வழங்கியிருக்கிறான். ஷஹாதத் (தியாக மரணம்) என்பதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்படுவது" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டவர்களைத் தவிர மேலும் ஏழு வகை ஷஹீத்கள் உள்ளனர்: (கொள்ளை நோய்) தாஊனால் இறப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; தண்ணீரில் மூழ்கி இறப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; (நுரையீரல் சவ்வழற்சி போன்ற) விலா எலும்பு நோயால் இறப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; வயிற்று நோயால் இறப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; நெருப்பினால் (எரிந்து) இறப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; இடிபாடுகளுக்குள் சிக்கி இறப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; பிரசவத்தின்போது (அல்லது கர்ப்பம் காரணமாக) இறக்கும் பெண்ணும் ஷஹீத் ஆவார்."

559

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا، سَمِعَتْ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، تَقُولُ وَذُكِرَ لَهَا أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَقُولُ إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِبُكَاءِ الْحَىِّ. فَقَالَتْ عَائِشَةُ يَغْفِرُ اللَّهُ لأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَمَا إِنَّهُ لَمْ يَكْذِبْ وَلَكِنَّهُ نَسِيَ أَوْ أَخْطَأَ إِنَّمَا مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِيَهُودِيَّةٍ يَبْكِي عَلَيْهَا أَهْلُهَا فَقَالَ إِنَّكُمْ لَتَبْكُونَ عَلَيْهَا وَإِنَّهَا لَتُعَذَّبُ فِي قَبْرِهَا .

உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம், “உயிரோடு இருப்பவர்கள் அழுவதால் இறந்தவர்கள் வேதனை செய்யப்படுகிறார்கள்” என்று அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. அதற்கு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ் அபூ அப்துர்-ரஹ்மான் (அதாவது, இப்னு உமர் (ரலி)) அவர்களை மன்னிப்பானாக. நிச்சயமாக அவர் பொய் சொல்லவில்லை; ஆனால் அவர் மறந்துவிட்டார் அல்லது தவறு செய்துவிட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு யூதப் பெண்ணைக் கடந்து சென்றார்கள்; அவளுடைய குடும்பத்தினர் அவளுக்காக அழுது கொண்டிருந்தனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘நீங்கள் அவளுக்காக அழுது கொண்டிருக்கிறீர்கள்; அவளோ அவளுடைய கப்ரில் வேதனை செய்யப்படுகிறாள்’ என்று கூறினார்கள்.”

560

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَمُوتُ لأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلاَثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ فَتَمَسَّهُ النَّارُ إِلاَّ تَحِلَّةَ الْقَسَمِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த முஸ்லிமுக்கு மூன்று பிள்ளைகள் (பருவமடைவதற்கு முன்) இறந்துவிடுகிறார்களோ, அவரை (குர்ஆனில் கூறப்பட்டபடி, அனைவரும் நரகத்தின் மீது கடந்து செல்ல வேண்டும் என்ற இறைவனின் உறுதிமொழியை) நிறைவேற்றுவதற்காகவே தவிர நரக நெருப்பு தீண்டாது."

561

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ السَّلَمِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ لاَ يَمُوتُ لأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلاَثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ فَيَحْتَسِبُهُمْ إِلاَّ كَانُوا جُنَّةً مِنَ النَّارِ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَتِ امْرَأَةٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوِ اثْنَانِ قَالَ ‏"‏ أَوِ اثْنَانِ ‏"‏ ‏.‏

அபுந்நள்ர் அஸ்ஸலமீ அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த முஸ்லிமுக்கும் மூன்று குழந்தைகள் இறந்து, அவர் அதற்காக (இறைவனிடம் நன்மையை

நாடி) பொறுமையுடன் இருந்தால், அக்குழந்தைகள் அவருக்கு நரக நெருப்பிலிருந்து ஒரு கேடயமாக இருப்பார்கள்."

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்த ஒரு பெண்மணி, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இரண்டு என்றாலுமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இரண்டு என்றாலும் (அவ்வாறேதான்)" என்று கூறினார்கள்.

562

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ أَبِي الْحُبَابِ، سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ يُصَابُ فِي وَلَدِهِ وَحَامَّتِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَتْ لَهُ خَطِيئَةٌ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஃமின், தம் பிள்ளைகள் மற்றும் தம் நெருங்கியவர்கள் (உறவினர்கள் அல்லது அன்புக்குரியவர்கள்) விஷயத்தில், அவர் எந்தப் பாவமும் இல்லாத நிலையில் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் வரை தொடர்ந்து சோதிக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருப்பார்."

563

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِيُعَزِّ الْمُسْلِمِينَ فِي مَصَائِبِهِمُ الْمُصِيبَةُ بِي .

முஸ்லிம்களுக்குத் தங்களுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களின்போது, என் விஷயத்தில் (அதாவது, எனது மரணத்தால்) ஏற்பட்ட துன்பம் அவர்களுக்கு ஓர் ஆறுதலாக இருக்கட்டும்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

564

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ فَقَالَ كَمَا أَمَرَ اللَّهُ (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) اللَّهُمَّ أْجُرْنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَعْقِبْنِي خَيْرًا مِنْهَا إِلاَّ فَعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ بِهِ قَالَتْ أُمُّ

سَلَمَةَ فَلَمَّا تُوُفِّيَ أَبُو سَلَمَةَ قُلْتُ ذَلِكَ ثُمَّ قُلْتُ وَمَنْ خَيْرٌ مِنْ أَبِي سَلَمَةَ فَأَعْقَبَهَا اللَّهُ رَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَزَوَّجَهَا

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'ஒருவருக்கு ஏதேனும் துன்பம் நேரிட்டு, அல்லாஹ் கட்டளையிட்டுள்ளபடி, 'நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள்; மேலும் நிச்சயமாக நாம் அவனிடமே திரும்பிச் செல்பவர்கள்' (இன்னா லில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஊன்). (பிறகு) 'யா அல்லாஹ்! என் துன்பத்தில் எனக்கு நற்கூலி வழங்குவாயாக! மேலும் இதற்குப் பகரமாக இதைவிடச் சிறந்ததை எனக்குத் தருவாயாக!' (அல்லாஹும்ம ஃஜுர்னீ ஃபீ முஸீபதீ, வ அஃகிப்னீ கைரன் மின்ஹா) என்று அவர் கூறினால், அல்லாஹ் அவருக்கு அதைச் செய்வான்.'

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், 'அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் மரணித்தபோது நான் அவ்வாறு கூறினேன்; பிறகு நான், 'அபூ ஸலமாவை விடச் சிறந்தவர் யார்?' என்று (என் மனதிற்குள்) கூறினேன். பிறகு அல்லாஹ் அவருக்குப் பகரமாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை எனக்கு வழங்கினான்; அவர்கள் என்னை மணந்துகொண்டார்கள்.'

565

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ قَالَ هَلَكَتِ امْرَأَةٌ لِي فَأَتَانِي مُحَمَّدُ بْنُ كَعْبٍ الْقُرَظِيُّ يُعَزِّينِي بِهَا فَقَالَ إِنَّهُ كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ فَقِيهٌ عَالِمٌ عَابِدٌ مُجْتَهِدٌ وَكَانَتْ لَهُ امْرَأَةٌ - وَكَانَ بِهَا مُعْجَبًا وَلَهَا مُحِبًّا - فَمَاتَتْ فَوَجَدَ عَلَيْهَا وَجْدًا شَدِيدًا وَلَقِيَ عَلَيْهَا أَسَفًا حَتَّى خَلاَ فِي بَيْتٍ وَغَلَّقَ عَلَى نَفْسِهِ وَاحْتَجَبَ مِنَ النَّاسِ فَلَمْ يَكُنْ يَدْخُلُ عَلَيْهِ أَحَدٌ وَإِنَّ امْرَأَةً سَمِعَتْ بِهِ فَجَاءَتْهُ فَقَالَتْ إِنَّ لِي إِلَيْهِ حَاجَةً أَسْتَفْتِيهِ فِيهَا لَيْسَ يُجْزِينِي فِيهَا إِلاَّ مُشَافَهَتُهُ فَذَهَبَ النَّاسُ وَلَزِمَتْ بَابَهُ وَقَالَتْ مَا لِي مِنْهُ بُدٌّ. فَقَالَ لَهُ قَائِلٌ إِنَّ هَا هُنَا امْرَأَةً أَرَادَتْ أَنْ تَسْتَفْتِيَكَ وَقَالَتْ إِنْ أَرَدْتُ إِلاَّ مُشَافَهَتَهُ وَقَدْ ذَهَبَ النَّاسُ وَهِيَ لاَ تُفَارِقُ الْبَابَ. فَقَالَ ائْذَنُوا لَهَا. فَدَخَلَتْ عَلَيْهِ فَقَالَتْ إِنِّي جِئْتُكَ أَسْتَفْتِيكَ فِي أَمْرٍ. قَالَ وَمَا هُوَ قَالَتْ إِنِّي اسْتَعَرْتُ مِنْ جَارَةٍ لِي حَلْيًا فَكُنْتُ أَلْبَسُهُ وَأُعِيرُهُ زَمَانًا ثُمَّ إِنَّهُمْ أَرْسَلُوا إِلَيَّ فِيهِ أَفَأُؤَدِّيهِ إِلَيْهِمْ فَقَالَ نَعَمْ وَاللَّهِ. فَقَالَتْ إِنَّهُ قَدْ مَكَثَ عِنْدِي زَمَانًا. فَقَالَ ذَلِكِ أَحَقُّ لِرَدِّكِ إِيَّاهُ إِلَيْهِمْ

حِينَ أَعَارُوكِيهِ زَمَانًا . فَقَالَتْ أَىْ يَرْحَمُكَ اللَّهُ أَفَتَأْسَفُ عَلَى مَا أَعَارَكَ اللَّهُ ثُمَّ أَخَذَهُ مِنْكَ وَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْكَ فَأَبْصَرَ مَا كَانَ فِيهِ وَنَفَعَهُ اللَّهُ بِقَوْلِهَا .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"என்னுடைய மனைவி ஒருவர் இறந்துவிட்டார். முஹம்மத் இப்னு கஅப் அல்-குரழி அவர்கள் அதற்காக எனக்கு ஆறுதல் கூற வந்தார்கள். அவர்கள் (பின்வரும் சம்பவத்தை) கூறினார்கள்:

'பனீ இஸ்ராயீல் கூட்டத்தாரில் மார்க்கச் சட்டங்களை அறிந்தவரும் (ஃபகீஹ்), அறிஞரும், வணக்கசாலியும், (மார்க்கத்தில்) விடாமுயற்சி செய்பவருமான ஒரு மனிதர் இருந்தார். அவருக்கு ஒரு மனைவி இருந்தாள்; அவர் அவளை மிகவும் விரும்புபவராகவும் நேசிப்பவராகவும் இருந்தார். அவள் இறந்துவிட்டாள். அவர் அவள் மீது கடும் துயரத்தையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் அடைந்தார். இறுதியில் அவர் ஒரு வீட்டில் தனித்திருந்து, தன் மீது கதவைப் பூட்டிக்கொண்டு, மக்களிடமிருந்து தன்னை மறைத்துக்கொண்டார். அவரிடம் யாரும் செல்வதில்லை.

இந்நிலையில் ஒரு பெண் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, அவரிடம் வந்து, 'எனக்கு அவரிடம் ஒரு தேவை உள்ளது; அவரிடம் ஒரு மார்க்கத் தீர்ப்பு (ஃபத்வா) கேட்க வேண்டும். அவருடன் நேரில் பேசுவது மட்டுமே எனக்குப் போதுமானது' என்று கூறினாள். மக்கள் சென்றுவிட்டனர். ஆனால் அவள் அவரது வாசலிலேயே பிடிவாதமாக நின்று, 'எனக்கு அவரைச் சந்திப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை' என்று கூறினாள்.

அவரிடம் ஒருவர், 'இங்கே ஒரு பெண் இருக்கிறார்; அவர் உங்களிடம் ஒரு மார்க்கத் தீர்ப்பு கேட்க விரும்புகிறார். நான் அவரை நேரில் சந்திப்பதையே விரும்புகிறேன் (என்று கூறுகிறாள்). மக்கள் சென்றுவிட்டனர், ஆனால் அவர் வாசலை விட்டு நகரவில்லை' என்று கூறினார். அதற்கு அவர், 'அவரை உள்ளே வர அனுமதியுங்கள்' என்றார்.

அவள் உள்ளே நுழைந்து அவரிடம், 'நான் ஒரு விஷயத்தில் உங்களிடம் மார்க்கத் தீர்ப்பு கேட்க வந்துள்ளேன்' என்றாள். அவர், 'அது என்ன?' என்று கேட்டார். அவள், 'நான் எனது அண்டை வீட்டார் ஒருவரிடமிருந்து ஒரு நகையை இரவலாகப் பெற்றேன். அதை நீண்ட காலமாக நான் அணிந்துகொண்டும், (பிறருக்கு) இரவல் கொடுத்துக்கொண்டும் இருந்தேன். பிறகு அவர்கள் அதைத் (திருப்பிக்) கேட்டு ஆள் அனுப்பினார்கள். நான் அதை அவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமா?' என்று கேட்டாள்.

அதற்கு அவர், 'ஆம், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!' என்றார். அவள், 'அது என்னிடம் நீண்ட காலமாக தங்கியிருந்ததே?' என்றாள். அதற்கு அவர், 'அவர்கள் உனக்கு நீண்ட காலம் அதை இரவலாகக் கொடுத்திருந்த காரணத்தால், அதை நீ அவர்களிடம் திருப்புவதே மிக உரிமையானது' என்று கூறினார்.

அதற்கு அவள், 'அல்லாஹ் உங்களுக்கு அருள் புரிவானாக! அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஒன்றை இரவலாகக் கொடுத்து, பிறகு அதை உங்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டதற்காகவா நீங்கள் கவலைப்படுகிறீர்கள்? உங்களை விட அதற்கு அவனே அதிக உரிமையுடையவன்!' என்று கூறினாள்.

அப்போது அவர் தனது நிலையை உணர்ந்தார். அவளது சொல்லால் அல்லாஹ் அவருக்குப் பயனளித்தான்."

566

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الرِّجَالِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أُمِّهِ، عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ سَمِعَهَا تَقُولُ، لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْمُخْتَفِيَ وَالْمُخْتَفِيَةَ يَعْنِي نَبَّاشَ الْقُبُورِ ‏.‏

அம்ரா பின்த் அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (மறைவாகத் தோண்டித் திருடும்) ஆணையும், (மறைவாகத் தோண்டித் திருடும்) பெண்ணையும் சபித்தார்கள்.' அதாவது, கல்லறைகளைத் தோண்டுபவர்கள் (என்பது இதன் பொருளாகும்).

567

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تَقُولُ كَسْرُ عَظْمِ الْمُسْلِمِ مَيْتًا كَكَسْرِهِ وَهُوَ حَىٌّ ‏.‏ تَعْنِي فِي الإِثْمِ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இறந்த ஒரு முஸ்லிமின் எலும்பை முறிப்பது, அவர் உயிருடன் இருக்கும்போது அதை முறிப்பதைப் போன்றதாகும்." (இந்தக் கூற்று) பாவத்தின் (தீவிரம்) விஷயத்தில் (இரண்டும் சமம் என்பதையே) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

568

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ وَهُوَ مُسْتَنِدٌ إِلَى صَدْرِهَا وَأَصْغَتْ إِلَيْهِ يَقُولُ ‏"‏ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الأَعْلَى ‏"‏ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணிப்பதற்கு முன், என் மார்பில் சாய்ந்திருந்த நிலையில் (அவர்கள் கூறுவதை) நான் உன்னிப்பாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ, வர்ஹம்னீ, வஅல்ஹிக்னீ பிர்ரஃபீக் கில் அஃலா' (பொருள்: யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னித்து, என் மீது கருணை புரிந்து, என்னை உன்னதமான தோழர்களுடன் (அல்லாஹ்வுடனும், நபிமார்கள், உண்மையாளர்கள், தியாகிகள் மற்றும் நல்லோர்கள் அடங்கிய உயரிய சபையுடனும்) சேர்த்து வைப்பாயாக!)

569

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَا مِنْ نَبِيٍّ يَمُوتُ حَتَّى يُخَيَّرَ " . قَالَتْ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ " اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الأَعْلَى " . فَعَرَفْتُ أَنَّهُ ذَاهِبٌ .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"எந்த நபியும் (இவ்வுலகை விட்டு மறுமைக்குச் செல்ல) தேர்வு வழங்கப்படும் வரை மரணிப்பதில்லை" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (பின்னர்) நான் அவர்கள், "அல்லாஹும்ம! அர்ரஃபீக் அல்அஃலா" (யா அல்லாஹ்! உன்னத தோழமை) என்று கூறுவதைக் கேட்டேன். எனவே, அவர்கள் (இவ்வுலகை விட்டுப்) பிரியப்போகிறார்கள் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன்.

570

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ يُقَالُ لَهُ هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் மரணித்துவிட்டால், காலையிலும் மாலையிலும் அவருக்குரிய இடம் அவருக்குக் காட்டப்படும். அவர் சுவனவாசிகளில் ஒருவராக இருந்தால், (அது) சுவனவாசிகளின் (இடமாக) இருக்கும்; அவர் நரகவாசிகளில் ஒருவராக இருந்தால், (அது) நரகவாசிகளின் (இடமாக) இருக்கும். (அப்போது) அவரிடம், ‘அல்லாஹ் உயிர்த்தெழுப்பும் நாளில் உன்னை எழுப்பும் வரை இதுதான் உனது இருப்பிடம்’ என்று கூறப்படும்.”

571

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ كُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُهُ الأَرْضُ إِلاَّ عَجْبَ الذَّنَبِ مِنْهُ خُلِقَ وَفِيهِ يُرَكَّبُ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பூமி ஆதமுடைய மகனை (அவனுடைய உடலை) வால் எலும்பைத் தவிர மற்ற அனைத்தையும் தின்றுவிடுகிறது. அதிலிருந்தே அவன் படைக்கப்பட்டான்; மேலும் அதன் மீதே அவன் (மறுமையில்) கட்டமைக்கப்படுவான்."

572

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِك عَنِ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ الأَنْصَارِيِّ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَاهُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ كَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّمَا نَسَمَةُ الْمُؤْمِنِ طَيْرٌ يَعْلَقُ فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَهُ اللَّهُ إِلَى جَسَدِهِ يَوْمَ يَبْعَثُهُ

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முஃமினுடைய ஆன்மா (ரூஹ்) என்பது, அல்லாஹ் அவனை (அவனுடைய உடலை) எழுப்பும் நாளில், அந்த ஆன்மாவை அவனுடைய உடலுக்குத் திருப்பும் வரை, சுவனத்து மரங்களில் தங்கியிருக்கும் ஒரு பறவையாகும்.'"

573

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا أَحَبَّ عَبْدِي لِقَائِي أَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ وَإِذَا كَرِهَ لِقَائِي كَرِهْتُ لِقَاءَهُ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பாக்கியம் மிக்கவனும், மேலானவனுமாகிய அல்லாஹ் கூறினான்: 'என் அடியான் என்னைச் சந்திக்க (மரணத்தின் மூலம் என்னை அடைய) விரும்பினால், நானும் அவனைச் சந்திக்க (அவனுக்கு எளிதாக்கி, அவனை வரவேற்க) விரும்புகிறேன்; அவன் என்னைச் சந்திப்பதை (மரணத்தை) வெறுத்தால், நானும் அவனைச் சந்திப்பதை (அவனுக்கு எளிதாக்குவதை) வெறுக்கிறேன் (அவனுக்கு கடினமாக்குகிறேன்).'"

574

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ قَالَ رَجُلٌ لَمْ يَعْمَلْ حَسَنَةً قَطُّ لأَهْلِهِ إِذَا مَاتَ فَحَرِّقُوهُ ثُمَّ اذْرُوا نِصْفَهُ فِي الْبَرِّ وَنِصْفَهُ فِي الْبَحْرِ فَوَاللَّهِ لَئِنْ قَدَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ لَيُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا لاَ يُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ . فَلَمَّا مَاتَ الرَّجُلُ فَعَلُوا مَا أَمَرَهُمْ بِهِ فَأَمَرَ اللَّهُ الْبَرَّ فَجَمَعَ مَا فِيهِ وَأَمَرَ الْبَحْرَ فَجَمَعَ مَا فِيهِ ثُمَّ قَالَ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا قَالَ مِنْ خَشْيَتِكَ يَا رَبِّ وَأَنْتَ أَعْلَمُ . قَالَ فَغَفَرَ لَهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு மனிதர் தம் குடும்பத்தினரிடம், தாம் ஒருபோதும் ஒரு நல்ல காரியத்தையும் செய்ததில்லை என்றும், தாம் இறந்ததும் தம்மை எரித்துவிட வேண்டும் என்றும், பின்னர் தம் (சாம்பலின்) பாதியை நிலத்திலும் மறு பாதியை கடலிலும் தூவிவிட வேண்டும் என்றும் கூறினார். (மேலும்) 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ் என் மீது சக்தி பெற்றால், அகிலங்களில் வேறு எவருக்கும் கொடுக்காத ஒரு தண்டனையால் என்னை அல்லாஹ் தண்டிப்பான்' என்றும் கூறினார்.

அந்த மனிதர் இறந்தபோது, அவர் கட்டளையிட்டபடியே அவர்கள் செய்தார்கள். பின்னர் அல்லாஹ் நிலத்திடம் அதிலுள்ள அனைத்தையும் சேகரிக்குமாறும், கடலிடம் அதிலுள்ள அனைத்தையும் சேகரிக்குமாறும் கட்டளையிட்டான். (அவை ஒன்று சேர்ந்த) பின்னர் அவன் (அல்லாஹ்) அந்த மனிதரிடம், 'இதை ஏன் செய்தாய்?' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர், 'இறைவா! உனக்குப் பயந்தே (இதைச் செய்தேன்); நீயே நன்கறிந்தவன்' என்று கூறினார். எனவே, அல்லாஹ் அவரை மன்னித்தான்."

575

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: " كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، كَمَا تُنَاتَجُ الإِبِلُ مِنْ بَهِيمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحِسُّ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ " . قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَمُوتُ وَهُوَ صَغِيرٌ قَالَ: " اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ " .

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு குழந்தையும்

ஃபித்ராவில் (தூய்மையான இயற்கை நிலையில்) பிறக்கிறது. பின்னர் அதன் பெற்றோர்களே அதனை யூதனாகவோ அல்லது கிறிஸ்தவனாகவோ ஆக்கிவிடுகிறார்கள். (இது,) ஓர் ஒட்டகம் முழுமையான குட்டியை ஈன்றெடுப்பதைப் போன்றதாகும். அதில் (பிறப்பிலேயே மூக்கோ, காதோ துண்டிக்கப்பட்ட) ஏதேனும் குறையை நீங்கள் காண்கிறீர்களா?"

மக்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (மிகச்) சிறு வயதில் இறந்துவிடுபவர்களைப் பற்றித் தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவர்கள் (வளர்ந்திருந்தால்) என்ன செய்திருப்பார்கள் என்பதை அல்லாஹ்வே நன்கறிவான்" என்று கூறினார்கள்.

576

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لاَ تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனின் கப்ரைக் கடந்து செல்லும்போது, ‘அந்தோ! நான் அவனுடைய இடத்தில் (இந்த உலக வாழ்வின் துன்பங்கள், சோதனைகள் மற்றும் அமைதியின்மையின் காரணமாக மரணம் மேலானது என்று கருதி) இருந்திருக்கக் கூடாதா!’ என்று அவன் கூறும் வரை யுகமுடிவு நாள் வராது.”

577

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَلْحَلَةَ الدِّيلِيِّ، عَنْ مَعْبَدِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ بْنِ رِبْعِيٍّ، أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مُرَّ عَلَيْهِ بِجَنَازَةٍ فَقَالَ: "مُسْتَرِيحٌ وَمُسْتَرَاحٌ مِنْهُ". قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْمُسْتَرِيحُ وَالْمُسْتَرَاحُ مِنْهُ قَالَ: " الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ يَسْتَرِيحُ مِنْ نَصَبِ الدُّنْيَا وَأَذَاهَا إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ، وَالْعَبْدُ الْفَاجِرُ يَسْتَرِيحُ مِنْهُ الْعِبَادُ وَالْبِلاَدُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ ".

அபூ கத்தாதா இப்னு ரிப்ஈ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை ஒரு ஜனாஸா (பிரேதம்) கடந்து சென்றபோது, அவர்கள், "(ஒருவர்) ஓய்வு பெறுபவர் மற்றும் (இவரிடமிருந்து பிறர்) ஓய்வு பெறப்படுபவர்" என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள் (ஸஹாபாக்கள்), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஓய்வு பெறுபவர் யார்? எவரிடமிருந்து ஓய்வு பெறப்படுகிறதோ அவர் யார்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "இறைநம்பிக்கை கொண்ட அடியார், இவ்வுலகத்தின் சோர்வு மற்றும் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு அல்லாஹ்வின் அருளை நோக்கிச் சென்று ஓய்வு பெறுகிறார். பாவியான அடியார் (இறக்கும்போது), அவரிடமிருந்து மக்களும், ஊர்களும், மரங்களும், விலங்குகளும் ஓய்வு பெறுகின்றன" என்று கூறினார்கள்.

578

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَمَّا مَاتَ عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ وَمُرَّ بِجَنَازَتِهِ: ذَهَبْتَ وَلَمْ تَلَبَّسْ مِنْهَا بِشَىْءٍ .

உமர் இப்னு உபைதுல்லாஹ் அவர்களின் மவ்லாவான அபுந் நள்ர் அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உஸ்மான் இப்னு மள்ஊன் (ரழி) அவர்களின் ஜனாஸா ஊர்வலம் தம்மைக் கடந்து சென்றபோது, "(இவ்வுலகின் அலங்காரங்கள், ஆசைகள்) எதிலும் உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாமல் நீங்கள் சென்றுவிட்டீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

579

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، أَنَّهَا قَالَتْ سَمِعْتُ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم تَقُولُ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَاتَ لَيْلَةٍ فَلَبِسَ ثِيَابَهُ ثُمَّ خَرَجَ - قَالَتْ - فَأَمَرْتُ جَارِيَتِي بَرِيرَةَ تَتْبَعُهُ، فَتَبِعَتْهُ حَتَّى جَاءَ الْبَقِيعَ، فَوَقَفَ فِي أَدْنَاهُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقِفَ، ثُمَّ انْصَرَفَ فَسَبَقَتْهُ بَرِيرَةُ فَأَخْبَرَتْنِي، فَلَمْ أَذْكُرْ لَهُ شَيْئًا حَتَّى أَصْبَحَ ثُمَّ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: إِنِّي بُعِثْتُ إِلَى أَهْلِ الْبَقِيعِ لأُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் இரவு எழுந்து, தம் ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு பின்னர் வெளியே சென்றார்கள். நான் என்னுடைய அடிமைப் பெண்ணான பரீராவிடம், அவரைப் பின்தொடருமாறு கட்டளையிட்டேன். அவர் அவரை 'அல்-பகீஃ' எனும் அடக்கத்தலத்தை அடையும் வரை பின்தொடர்ந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதன் ஒரு முனையில் (அல்லது ஆரம்பத்தில்) அல்லாஹ் நாடிய நேரம் வரை நின்றார்கள்; பின்னர் அங்கிருந்து திரும்பினார்கள். பரீரா அவர்களுக்கு முன்பாகவே திரும்பி வந்து என்னிடம் (விபரத்தைத்) தெரிவித்தார். நான்

காலை வரை அவரிடம் எதுவும் சொல்லவில்லை; பின்னர் நான் அவரிடம் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நான் அல்-பகீஃ வாசிகளுக்காக (அவர்களின் பாவமன்னிப்பிற்காக) பிரார்த்தனை செய்ய அனுப்பப்பட்டேன்' என்று கூறினார்கள்."

580

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَسْرِعُوا بِجَنَائِزِكُمْ، فَإِنَّمَا هُوَ خَيْرٌ تُقَدِّمُونَهُ إِلَيْهِ أَوْ شَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "உங்கள் ஜனாஸாக்களை (மறைந்தவர்களை) விரைவுபடுத்துங்கள். ஏனெனில், அவர் (மறைந்தவர்) ஒரு நன்மையானவர் என்றால், நீங்கள் அவரை (அவரது நற்கூலியை நோக்கி) முற்படுத்தும் நன்மையாகும்; அல்லது அவர் (மறைந்தவர்) ஒரு தீயவர் என்றால், நீங்கள் உங்கள் கழுத்துகளிலிருந்து இறக்கிவைக்கும் தீமையாகும்."

موطأ مالك

17. كتاب الزكاة

முவத்தா மாலிக்

17. ஜகாத்

581

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم : لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ ذَوْدٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوَاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ .

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“ஐந்து ஒட்டகங்களுக்குக் குறைவானவற்றில் ஸகாத் இல்லை; ஐந்து அவாக் (இருநூறு தூய வெள்ளி திர்ஹம்கள்) களுக்குக் குறைவானவற்றில் ஸகாத் இல்லை; மேலும் ஐந்து அவ்ஸுக் (முந்நூறு ஸா) களுக்குக் குறைவானவற்றில் ஸகாத் இல்லை.”

582

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ الأَنْصَارِيِّ، ثُمَّ الْمَازِنِيِّ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ : لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ مِنَ التَّمْرِ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوَاقِيَّ مِنَ الْوَرِقِ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ ذَوْدٍ مِنَ الإِبِلِ صَدَقَةٌ .

அபூ ஸயீத் அல் குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஐந்து வஸக்குகளுக்குக் குறைவான பேரீச்சம்பழங்களுக்கு ஜகாத் இல்லை; ஐந்து அவாக்குகள் (ஊக்கியா) குறைவான வெள்ளிக்கு ஜகாத் இல்லை; ஐந்துக்கும் குறைவான ஒட்டகங்களுக்கு ஜகாத் இல்லை."

583

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، كَتَبَ إِلَى عَامِلِهِ عَلَى دِمَشْقَ فِي الصَّدَقَةِ: إِنَّمَا الصَّدَقَةُ فِي الْحَرْثِ وَالْعَيْنِ وَالْمَاشِيَةِ. قَالَ مَالِكٌ: وَلَا تَكُونُ الصَّدَقَةُ إِلَّا فِي ثَلَاثَةِ أَشْيَاءَ: فِي الْحَرْثِ وَالْعَيْنِ وَالْمَاشِيَةِ.

மாலிக் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதாவது:
உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் டமாஸ்கஸில் உள்ள தமது ஆளுநருக்கு ஜகாத்தைப் பற்றிக் கடிதம் எழுதினார்கள்: "நிச்சயமாக ஜகாத் என்பது உழவு செய்யப்பட்ட நிலத்தின் விளைபொருட்கள், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி, மற்றும் கால்நடைகள் ஆகியவற்றின் மீது மட்டுமே (கடமையாகும்)."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜகாத் மூன்று பொருட்களின் மீது மட்டுமே (கடமையாக) இருக்கும்: உழவு செய்யப்பட்ட நிலத்தின் விளைபொருட்கள், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி, மற்றும் கால்நடைகள்."

584

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُقْبَةَ، مَوْلَى الزُّبَيْرِ: أَنَّهُ سَأَلَ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ مُكَاتَبٍ، لَهُ قَاطَعَهُ بِمَالٍ عَظِيمٍ هَلْ عَلَيْهِ فِيهِ زَكَاةٌ فَقَالَ الْقَاسِمُ: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ لَمْ يَكُنْ يَأْخُذُ مِنْ مَالٍ زَكَاةً حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ. قَالَ الْقَاسِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ: وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ إِذَا أَعْطَى النَّاسَ أَعْطِيَاتِهِمْ يَسْأَلُ الرَّجُلَ هَلْ عِنْدَكَ مِنْ مَالٍ وَجَبَتْ عَلَيْكَ فِيهِ الزَّكَاةُ فَإِذَا قَالَ: نَعَمْ، أَخَذَ مِنْ عَطَائِهِ زَكَاةَ ذَلِكَ الْمَالِ، وَإِنْ قَالَ: لَا، أَسْلَمَ إِلَيْهِ عَطَاءَهُ وَلَمْ يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا.

அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான முஹம்மத் இப்னு உக்பா அவர்கள், அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்களிடம், (தமக்குச் சொந்தமான) ஒரு முகாத்தப் அடிமை (தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்காக) தமக்குச் செலுத்த ஒப்புக்கொண்ட ஒரு பெரிய தொகைக்கு (அதாவது, அந்தத் தொகையின் மீது) அவர் (முஹம்மத் இப்னு உக்பா) ஜகாத் கொடுக்க வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். அல்-காஸிம் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூபக்கர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள், எவருடைய செல்வத்திலிருந்தும், அது ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகும் வரை ஜகாத் வசூலிக்க மாட்டார்கள்."

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் மக்களுக்கு அவர்களுடைய படிகளைக் கொடுத்தபோது, அவர்களிடம், 'ஜகாத் கடமையான ஏதேனும் செல்வம் உங்களிடம் உள்ளதா?'

என்று கேட்பார்கள். அவர்கள், 'ஆம்' என்று கூறினால், அவர் அந்தச் செல்வத்தின் மீதான ஜகாத்தை அவர்களுடைய படிகளிலிருந்து எடுத்துக் கொள்வார்கள். அவர்கள், 'இல்லை' என்று கூறினால், அவர் அவர்களுடைய படிகளிலிருந்து எதையும் கழிக்காமல் அவர்களிடம் ஒப்படைப்பார்கள்."

585

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ قُدَامَةَ، عَنْ أَبِيهَا، أَنَّهُ قَالَ: كُنْتُ إِذَا جِئْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَقْبِضُ عَطَائِي سَأَلَنِي: هَلْ عِنْدَكَ مِنْ مَالٍ وَجَبَتْ عَلَيْكَ فِيهِ الزَّكَاةُ قَالَ فَإِنْ قُلْتُ: نَعَمْ أَخَذَ مِنْ عَطَائِي زَكَاةَ ذَلِكَ الْمَالِ، وَإِنْ قُلْتُ: لاَ، دَفَعَ إِلَيَّ عَطَائِي.

குதாமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் என்னுடைய உதவித்தொகையைப் (அதா) பெறுவதற்காக உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் வரும்போதெல்லாம், அவர்கள் என்னிடம், 'உங்களிடம் ஜகாத் கடமையாகியுள்ள ஏதேனும் செல்வம் இருக்கிறதா?' என்று கேட்பார்கள். நான் 'ஆம்' என்று கூறினால், அவர்கள் என்னுடைய உதவித்தொகையிலிருந்து அந்தச் செல்வத்தின் ஜகாத்தை எடுத்துக்கொள்வார்கள் (கழித்துவிடுவார்கள்). நான் 'இல்லை' என்று கூறினால், அவர்கள் என்னுடைய உதவித்தொகையை எனக்குச் செலுத்துவார்கள்.

586

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ: لاَ تَجِبُ فِي مَالٍ زَكَاةٌ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறி வந்தார்கள்: "சொத்தின் மீது ஓர் ஆண்டு கழியும் வரை ஜகாத் கடமையாகாது."

587

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ: أَوَّلُ مَنْ أَخَذَ مِنَ الأَعْطِيَةِ الزَّكَاةَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ. قَالَ مَالِكٌ: السُّنَّةُ الَّتِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهَا عِنْدَنَا أَنَّ الزَّكَاةَ تَجِبُ فِي عِشْرِينَ دِينَارًا عَيْنًا كَمَا تَجِبُ فِي مِائَتَىْ دِرْهَمٍ. قَالَ مَالِكٌ: لَيْسَ فِي عِشْرِينَ دِينَارًا نَاقِصَةً بَيِّنَةَ النُّقْصَانِ زَكَاةٌ، فَإِنْ زَادَتْ حَتَّى تَبْلُغَ بِزِيَادَتِهَا عِشْرِينَ دِينَارًا وَازِنَةً فَفِيهَا الزَّكَاةُ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ عِشْرِينَ دِينَارًا عَيْنًا الزَّكَاةُ، وَلَيْسَ فِي مِائَتَىْ دِرْهَمٍ نَاقِصَةً بَيِّنَةَ النُّقْصَانِ زَكَاةٌ، فَإِنْ زَادَتْ حَتَّى تَبْلُغَ

بِزِيَادَتِهَا مِائَتَىْ دِرْهَمٍ وَافِيَةً فَفِيهَا الزَّكَاةُ، فَإِنْ كَانَتْ تَجُوزُ بِجَوَازِ الْوَازِنَةِ رَأَيْتُ فِيهَا الزَّكَاةَ
دَنَانِيرَ كَانَتْ أَوْ دَرَاهِمَ . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ كَانَتْ عِنْدَهُ سِتُّونَ وَمِائَةُ دِرْهَمٍ وَازِنَةً وَصَرْفُ
الدَّرَاهِمِ بِبَلَدِهِ ثَمَانِيَةُ دَرَاهِمَ بِدِينَارٍ : أَنَّهَا لَا تَجِبُ فِيهَا الزَّكَاةُ، وَإِنَّمَا تَجِبُ الزَّكَاةُ فِي
عِشْرِينَ دِينَارًا عَيْنًا أَوْ مِائَتَىْ دِرْهَمٍ . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ كَانَتْ لَهُ خَمْسَةُ دَنَانِيرَ مِنْ فَائِدَةٍ أَوْ
غَيْرِهَا ، فَتَجَرَ فِيهَا فَلَمْ يَأْتِ الْحَوْلُ حَتَّى بَلَغَتْ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ : أَنَّهُ يُزَكِّيهَا وَإِنْ لَمْ تَتِمَّ إِلَّا
قَبْلَ أَنْ يَحُولَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ بِيَوْمٍ وَاحِدٍ ، أَوْ بَعْدَ مَا يَحُولُ عَلَيْهَا الْحَوْلُ بِيَوْمٍ وَاحِدٍ ، ثُمَّ لَا زَكَاةَ
فِيهَا حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ مِنْ يَوْمَ زُكِّيَتْ . وَقَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ كَانَتْ لَهُ عَشَرَةُ دَنَانِيرَ
فَتَجَرَ فِيهَا فَحَالَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ وَقَدْ بَلَغَتْ عِشْرِينَ دِينَارًا : أَنَّهُ يُزَكِّيهَا مَكَانَهَا وَلَا يَنْتَظِرُ بِهَا أَنْ
يَحُولَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ مِنْ يَوْمَ بَلَغَتْ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ لِأَنَّ الْحَوْلَ قَدْ حَالَ عَلَيْهَا وَهِيَ عِنْدَهُ
عِشْرُونَ ثُمَّ لَا زَكَاةَ فِيهَا حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ مِنْ يَوْمَ زُكِّيَتْ قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ
عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِي إِجَارَةِ الْعَبِيدِ وَخَرَاجِهِمْ وَكِرَاءِ الْمَسَاكِينِ وَكِتَابَةِ الْمُكَاتَبِ أَنَّهُ لَا تَجِبُ فِي
شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ الزَّكَاةُ قَلَّ ذَلِكَ أَوْ كَثُرَ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ مِنْ يَوْمِ يَقْبِضُهُ صَاحِبُهُ . وَقَالَ
مَالِكٌ فِي الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ يَكُونُ بَيْنَ الشُّرَكَاءِ إِنَّ مَنْ بَلَغَتْ حِصَّتُهُ مِنْهُمْ عِشْرِينَ دِينَارًا عَيْنًا أَوْ
مِائَتَيْ دِرْهَمٍ فَعَلَيْهِ فِيهَا الزَّكَاةُ وَمَنْ نَقَصَتْ حِصَّتُهُ عَمَّا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَلَا زَكَاةَ عَلَيْهِ وَإِنْ
بَلَغَتْ حِصَصُهُمْ جَمِيعًا مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ وَكَانَ بَعْضُهُمْ فِي ذَلِكَ أَفْضَلَ نَصِيبًا مِنْ بَعْضٍ أُخِذَ
مِنْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ بِقَدْرِ حِصَّتِهِ إِذَا كَانَ فِي حِصَّةِ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ
وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوَاقٍ مِنْ الْوَرِقِ صَدَقَةٌ
قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَيَّ فِي ذَلِكَ قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا كَانَتْ لِرَجُلٍ ذَهَبٌ أَوْ وَرِقٌ مُتَفَرِّقَةٌ
بِأَيْدِي أُنَاسٍ شَتَّى فَإِنَّهُ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يُحْصِيَهَا جَمِيعًا ثُمَّ يُخْرِجَ مَا وَجَبَ عَلَيْهِ مِنْ زَكَاتِهَا كُلِّهَا
قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ أَفَادَ ذَهَبًا أَوْ وَرِقًا إِنَّهُ لَا زَكَاةَ عَلَيْهِ فِيهَا حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ مِنْ يَوْمَ أَفَادَهَا

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "வழங்கப்படும் மானியத் தொகைகளிலிருந்து (சம்பளங்களிலிருந்து) முதன்முதலில் ஜகாத்தைப் பிடித்தவர் முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரலி) அவர்களாவார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் கருத்து வேறுபாடில்லாத

வழிமுறை (சுன்னா) என்னவென்றால், இருநூறு திர்ஹம்களுக்கு (வெள்ளி) ஜகாத் கடமையாவதைப் போன்றே, இருபது தீனார்கள் (தங்கம்) மீதும் ஜகாத் கடமையாகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எடையில் தெளிவாகக் குறைவுள்ள இருபது தீனார்களுக்கு ஜகாத் இல்லை. ஆனால் அதன் எடை அதிகரித்து, அந்த அதிகரிப்பின் மூலம் இருபது நிறைவான (துல்லியமான எடை கொண்ட) தீனார்களின் எடையை அடைந்தால், அதில் ஜகாத் உண்டு. இருபது தீனார்களுக்கும் குறைவான தங்க நாணயங்களில் ஜகாத் இல்லை. அவ்வாறே எடையில் தெளிவாகக் குறைவுள்ள இருநூறு திர்ஹம்களிலும் ஜகாத் இல்லை. ஆனால் அதன் எடை அதிகரித்து, அந்த அதிகரிப்பின் மூலம் இருநூறு நிறைவான திர்ஹம்களின் அளவை அடைந்தால், அதில் ஜகாத் உண்டு. அந்த (எடைக் குறைவான) நாணயங்கள், நிறைவான எடை கொண்ட நாணயங்களைப் போலவே (மக்களின் புழக்கத்தில்) செல்லுபடியாகுமானால், அவை தீனார்களாக இருந்தாலும் சரி, திர்ஹம்களாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றில் ஜகாத் உண்டு என்றே நான் கருதுகிறேன்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவரிடம் நூற்று அறுபது நிறைவான திர்ஹம்கள் உள்ளன; அவருடைய ஊரில் நாணய மாற்று விகிதம் ஒரு தீனாருக்கு எட்டு திர்ஹம்கள் என்ற நிலையில் உள்ளது (அதாவது, அதன் மதிப்பு இருபது தீனார்களுக்குச் சமமாக இருந்தாலும்). இருப்பினும், அந்தத் தொகையில் ஜகாத் கடமையில்லை. ஏனெனில், இருபது தீனார்கள் (தங்கம்) அல்லது இருநூறு திர்ஹம்கள் (வெள்ளி) ஆகியவற்றிலேயே தவிர ஜகாத் கடமையாகாது."

வியாபார லாபம் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழியிலோ ஐந்து தீனார்களைப் பெற்று, அதை வியாபாரத்தில் முதலீடு செய்த ஒரு மனிதரைப் பற்றி மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு வருடம் முடிவதற்குள் அது ஜகாத் கடமையாகும் அளவை அடைந்தால், அவர் அதற்கு ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும். அது (நிஸாப்) ஒரு வருடம் முடிவதற்கு ஒரு நாள் முன்புதான் பூர்த்தியானாலும் சரியே, அல்லது (ஜகாத்) ஒரு வருடம் முடிந்த ஒரு நாள் கழித்து செலுத்தப்பட்டாலும் சரியே (அதாவது, ஜகாத் கடமையான பிறகு உடனடியாகச் செலுத்தப்பட வேண்டும், தாமதமானாலும் கடமை நீங்காது). பிறகு, ஜகாத் கொடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகும் வரை அதில் ஜகாத் இல்லை."

இதேபோன்ற ஒரு மனிதரின் விஷயத்தில் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவரிடம் பத்து தீனார்கள் இருந்தன. அவர் அதைக் கொண்டு வியாபாரம் செய்தார். அவ்வருடம் பூர்த்தியானபோது அது இருபது தீனார்களாக உயர்ந்திருந்தது. அப்போது அவர் அந்த இடத்திலேயே அதற்கு ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும். ஜகாத் கடமையாகும் அளவை அது அடைந்த நாளிலிருந்து ஒரு வருடம் கழிய வேண்டும் என்று அவர் காத்திருக்கக் கூடாது. ஏனெனில், அவரிடம் அது இருபது தீனார்களாக இருக்கும் நிலையிலேயே (அசல் தொகையின்) ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகிவிட்டது. பிறகு, ஜகாத் கொடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அடுத்த வருடம் பூர்த்தியாகும் வரை அதில் ஜகாத் இல்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் ஒருமித்த கருத்து என்னவென்றால், அடிமைகளின் கூலி, அவர்களிடமிருந்து வரும் வருமானம், வீடுகளின் வாடகை, மற்றும் விடுதலைக்காக அடிமை செலுத்தும் தொகை (கிதாபத்) ஆகியவற்றில் - அத்தொகை குறைவாக இருந்தாலும் சரி, அதிகமாக இருந்தாலும் சரி - அதன் உரிமையாளர் அதைக் கைப்பற்றிய நாளிலிருந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகும் வரை, அதில் எதற்கும் ஜகாத் கடமையில்லை."

கூட்டுப் பங்காளிகளிடம் இருக்கும் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி குறித்து மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்களில் எவருடைய பங்கு இருபது தீனார்கள் (தங்கம்) அல்லது இருநூறு திர்ஹம்கள் (வெள்ளி) அளவை அடைகிறதோ, அவர் மீது ஜகாத் கடமையாகும். யாருடைய பங்கு ஜகாத் கடமையாகும் அளவிற்குக் குறைவாக உள்ளதோ, அவர் மீது ஜகாத் கடமையாகாது. அவர்கள் அனைவரின் பங்குகளும் மொத்தமாகச் சேர்ந்து ஜகாத் கடமையாகும் அளவை அடைந்திருந்து, அவர்களில் சிலரது பங்கு சிலரை விட அதிகமாக இருந்தால், ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் அவரவர் பங்கின் அளவிற்கு ஏற்ப ஜகாத் எடுக்கப்படும். அவர்களில் ஒவ்வொருவரின் பங்கும் (தனித்தனியாக) ஜகாத் கடமையாகும் அளவை அடையும்போது மட்டுமே இது பொருந்தும். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஐந்து அவாக் (வெள்ளி நாணயங்களுக்குக்) குறைவாக இருந்தால் ஜகாத் (சதகா) இல்லை' என்று கூறியுள்ளார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்விஷயத்தில் நான் செவியுற்றவற்றில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது இதுவே."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதனுக்குப் பலரிடம் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி சிதறிக் கிடந்தால், அவன் அவை அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கணக்கிட்டு, பின்னர் அந்த மொத்தத் தொகைக்குரிய ஜகாத்தை முழுமையாக வழங்க வேண்டும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் (புதிதாகத்) தங்கம் அல்லது வெள்ளியைச் சம்பாதிக்கிறாரோ, அவர் அதை அடைந்த நாளிலிருந்து அதன் மீது ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகும் வரை அவருக்கு அதில் ஜகாத் கடமையில்லை."

588

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ غَيْرِ، وَاحِدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَطَعَ لِبِلاَلِ بْنِ الْحَارِثِ الْمُزَنِيِّ مَعَادِنَ الْقَبَلِيَّةِ - وَهِيَ مِنْ نَاحِيَةِ الْفُرْعِ - فَتِلْكَ الْمَعَادِنُ لاَ يُؤْخَذُ مِنْهَا إِلَى الْيَوْمِ إِلاَّ الزَّكَاةُ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்-ஃபுர்உ திசையில் உள்ள அல்-கபலிய்யாவின் சுரங்கங்களை பிலால் இப்னு ஹாரிஸ் அல்-முஸனீ (ரலி) அவர்களுக்கு (நிலமானியமாக) வழங்கினார்கள்; மேலும், இந்நாள் வரை அவைகளிலிருந்து ஜகாத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் எடுக்கப்படுவதில்லை.

589

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ فِي الرِّكَازِ الْخُمُسُ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரிகாஸில் (பூமிக்கடியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பழங்காலப் புதையல் அல்லது கனிமங்களில்) ஐந்தில் ஒரு பங்கு (அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய) கடமையாகும்."

590

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تَلِي بَنَاتِ أَخِيهَا يَتَامَى فِي حَجْرِهَا لَهُنَّ الْحَلْىُ فَلاَ تُخْرِجُ مِنْ حُلِيِّهِنَّ الزَّكَاةَ ‏.‏

நபி(ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா(ரலி) அவர்கள், தம் சகோதரரின் அனாதை மகள்களை (அவர்களின் பாதுகாவலராக இருந்து) தம் அரவணைப்பில் பராமரித்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு நகைகள் இருந்தன. ஆயிஷா(ரலி) அவர்கள், அந்த நகைகளிலிருந்து ஜகாத் வழங்கவில்லை.

591

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُحَلِّي بَنَاتِهِ وَجَوَارِيَهُ الذَّهَبَ ثُمَّ لاَ يُخْرِجُ مِنْ حُلِيِّهِنَّ الزَّكَاةَ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ تِبْرٌ أَوْ حَلْىٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ لاَ يُنْتَفَعُ بِهِ لِلُّبْسِ فَإِنَّ عَلَيْهِ فِيهِ الزَّكَاةَ فِي كُلِّ عَامٍ يُوزَنُ فَيُؤْخَذُ رُبُعُ عُشْرِهِ إِلاَّ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ وَزْنِ عِشْرِينَ دِينَارًا عَيْنًا أَوْ مِائَتَىْ دِرْهَمٍ فَإِنْ نَقَصَ مِنْ ذَلِكَ فَلَيْسَ فِيهِ زَكَاةٌ وَإِنَّمَا تَكُونُ فِيهِ الزَّكَاةُ إِذَا كَانَ إِنَّمَا يُمْسِكُهُ لِغَيْرِ اللُّبْسِ فَأَمَّا التِّبْرُ وَالْحُلِيُّ الْمَكْسُورُ الَّذِي يُرِيدُ أَهْلُهُ إِصْلاَحَهُ وَلُبْسَهُ فَإِنَّمَا

هُوَ بِمَنْزِلَةِ الْمَتَاعِ الَّذِي يَكُونُ عِنْدَ أَهْلِهِ فَلَيْسَ عَلَى أَهْلِهِ فِيهِ زَكَاةٌ. قَالَ مَالِكٌ لَيْسَ فِي اللُّؤْلُؤِ وَلاَ فِي الْمِسْكِ وَلاَ الْعَنْبَرِ زَكَاةٌ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தம்முடைய பெண் மக்களுக்கும் அடிமைப் பெண்களுக்கும் தங்க நகைகளை அணிவிப்பார்கள். பிறகு அந்த நகைகளிலிருந்து அவர்கள் ஜகாத் வழங்குவதில்லை.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“ஒருவரிடம் அச்சடிக்கப்படாத தங்கம் (தாது) அல்லது வெள்ளி (தாது), அல்லது அணிவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படாத தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நகைகள் இருந்தால், அதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும். அது எடை பார்க்கப்பட்டு, அதிலிருந்து நாற்பதில் ஒரு பங்கு எடுக்கப்படும். ஆனால் அது இருபது (தூய) தீனார் தங்கம் அல்லது இருநூறு திர்ஹம் வெள்ளிக்கும் குறைவாக இருந்தால், அதில் ஜகாத் இல்லை. அணிவதைத் தவிர வேறு நோக்கங்களுக்காக நகைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே அதில் ஜகாத் இருக்கும். உரிமையாளர் பழுதுபார்த்து அணிந்து கொள்ள எண்ணும் அச்சடிக்கப்படாத தங்கம் (தாது), வெள்ளி (தாது) அல்லது உடைந்த நகைகள், உரிமையாளரிடம் இருக்கும் வீட்டுப் பொருட்களைப் போன்றே கருதப்படும். எனவே அவற்றிற்கு அதன் உரிமையாளர் மீது ஜகாத் இல்லை.”

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“முத்துக்கள், கஸ்தூரி அல்லது அம்பர் ஆகியவற்றிற்கு ஜகாத் இல்லை.”

592

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ اتَّجِرُوا فِي أَمْوَالِ الْيَتَامَى لاَ تَأْكُلُهَا الزَّكَاةُ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அனாதைகளின் செல்வத்தைக் கொண்டு வியாபாரம் செய்யுங்கள்; (ஏனெனில், அவ்வாறு செய்யாவிட்டால்) ஜகாத் அதை (வருடா வருடம் குறைத்து) தின்றுவிடாது.'

593

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَتْ عَائِشَةُ تَلِينِي وَأَخًا لِي يَتِيمَيْنِ فِي حَجْرِهَا فَكَانَتْ تُخْرِجُ مِنْ أَمْوَالِنَا الزَّكَاةَ.

அல்-காசிம் அவர்கள் கூறினார்கள்:
“ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், அநாதைகளாக இருந்த என்னையும் என் சகோதரர் ஒருவரையும் தங்கள் பொறுப்பில் (பாதுகாப்பாளராக இருந்து) பராமரித்து வந்தார்கள். மேலும், அவர்கள் எங்கள் செல்வத்திலிருந்து ஜகாத்தை வழங்கி வந்தார்கள்.”

594

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تُعْطِي أَمْوَالَ الْيَتَامَى الَّذِينَ فِي حَجْرِهَا مَنْ يَتَّجِرُ لَهُمْ فِيهَا .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், தங்கள் பராமரிப்பில் இருந்த அனாதைகளின் சொத்துக்களை, அந்த அனாதைகளின் சார்பாக அதனைக்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர்களிடம் கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

595

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ اشْتَرَى لِبَنِي أَخِيهِ - يَتَامَى فِي حَجْرِهِ - مَالاً فَبِيعَ ذَلِكَ الْمَالُ بَعْدُ بِمَالٍ كَثِيرٍ . قَالَ مَالِكٌ لاَ بَأْسَ بِالتِّجَارَةِ فِي أَمْوَالِ الْيَتَامَى لَهُمْ إِذَا كَانَ الْوَلِيُّ مَأْذُونًا فَلاَ أَرَى عَلَيْهِ ضَمَانًا .

யஹ்யா பின் ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: அவர் தமது பராமரிப்பில் இருந்த, தமது சகோதரரின் அநாதைப் பிள்ளைகளுக்காக (அவர்களின் செல்வத்தைக் கொண்டு) ஒரு சொத்தை வாங்கினார். பின்னர் அந்தச் சொத்து அதிகத் தொகைக்கு விற்கப்பட்டது.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அநாதைகளின் பாதுகாவலர் (வியாபாரம் செய்ய) அனுமதிக்கப்பட்டவராக இருந்தால், அநாதைகளின் நலனுக்காக அவர்களின் சொத்துக்களில் வியாபாரம் செய்வதில் குற்றமில்லை. மேலும், (வியாபாரத்தில் நஷ்டம் ஏற்பட்டால்) அவர் மீது எந்த நஷ்ட ஈட்டுப் பொறுப்பும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை."

596

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، كَانَ يَقُولُ هَذَا شَهْرُ زَكَاتِكُمْ فَمَنْ كَانَ عَلَيْهِ دَيْنٌ فَلْيُؤَدِّ دَيْنَهُ حَتَّى تَحْصُلَ أَمْوَالُكُمْ فَتُؤَدُّونَ مِنْهُ

الزَّكَاةَ .

அஸ்-ஸாயிப் இப்னு யஸீத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இது உங்கள் ஜகாத்தை (கணக்கிட்டு) செலுத்துவதற்கான மாதம். எனவே, எவர் மீது கடன் உள்ளதோ அவர் தனது கடனை அடைத்துவிடட்டும். அப்போதுதான் உங்கள் செல்வம் (ஜகாத் கடமையாகும் நிஸாப் அளவை அடைந்ததா என்பது) தெளிவாகும். பின்னர் அதிலிருந்து நீங்கள் ஜகாத்தை நிறைவேற்றுங்கள்."

597

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَمِيمَةَ السَّخْتِيَانِيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، كَتَبَ فِي مَالٍ قَبَضَهُ بَعْضُ الْوُلاَةِ ظُلْمًا يَأْمُرُ بِرَدِّهِ إِلَى أَهْلِهِ وَيُؤْخَذُ زَكَاتُهُ لِمَا مَضَى مِنَ السِّنِينَ ثُمَّ عَقَّبَ بَعْدَ ذَلِكَ بِكِتَابٍ أَنْ لاَ يُؤْخَذَ مِنْهُ إِلاَّ زَكَاةٌ وَاحِدَةٌ فَإِنَّهُ كَانَ ضِمَارًا .

அய்யூப் இப்னு அபீ தமீமா அஸ்-ஸக்தியானி (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்கள், தமது ஆளுநர்களில் சிலர் அநியாயமாக வசூலித்த செல்வம் குறித்து கடிதம் எழுதினார்கள். அதனை அதன் உரிமையாளரிடம் திருப்பிக் கொடுக்குமாறும், மேலும் கடந்துபோன ஆண்டுகளுக்காக அதிலிருந்து ஜகாத் வசூலிக்குமாறும் உத்தரவிட்டார்கள். பின்னர் அதற்குப் பிறகு, அதிலிருந்து ஜகாத் ஒருமுறை மட்டுமே வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்று (முந்தைய உத்தரவை மாற்றி) எழுதினார்கள். ஏனெனில் அது (அவ்வளவு காலமும்) கைவசமில்லாத செல்வமாக இருந்தது.

598

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ خُصَيْفَةَ، أَنَّهُ سَأَلَ سُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ عَنْ رَجُلٍ، لَهُ مَالٌ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ مِثْلُهُ أَعَلَيْهِ زَكَاةٌ فَقَالَ لاَ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا فِي الدَّيْنِ أَنَّ صَاحِبَهُ لاَ يُزَكِّيهِ حَتَّى يَقْبِضَهُ وَإِنْ أَقَامَ عِنْدَ الَّذِي هُوَ عَلَيْهِ سِنِينَ ذَوَاتِ عَدَدٍ ثُمَّ قَبَضَهُ صَاحِبُهُ لَمْ تَجِبْ عَلَيْهِ إِلاَّ زَكَاةٌ وَاحِدَةٌ فَإِنْ قَبَضَ مِنْهُ شَيْئًا لاَ تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَإِنَّهُ إِنْ كَانَ لَهُ مَالٌ سِوَى الَّذِي قُبِضَ تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَإِنَّهُ يُزَكَّى مَعَ مَا قَبَضَ مِنْ دَيْنِهِ ذَلِكَ . قَالَ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ نَاضٌّ غَيْرُ الَّذِي اقْتَضَى مِنْ دَيْنِهِ وَكَانَ الَّذِي اقْتَضَى مِنْ دَيْنِهِ لاَ تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَلاَ زَكَاةَ عَلَيْهِ فِيهِ وَلَكِنْ لِيَحْفَظْ عَدَدَ مَا اقْتَضَى فَإِنِ اقْتَضَى بَعْدَ ذَلِكَ عَدَدَ مَا تَتِمُّ بِهِ الزَّكَاةُ مَعَ مَا قَبَضَ قَبْلَ ذَلِكَ

فَعَلَيْهِ فِيهِ الزَّكَاةُ . قَالَ فَإِنْ كَانَ قَدِ اسْتَهْلَكَ مَا اقْتَضَى أَوَّلاً أَوْ لَمْ يَسْتَهْلِكْهُ فَالزَّكَاةُ وَاجِبَةٌ عَلَيْهِ مَعَ مَا اقْتَضَى مِنْ دَيْنِهِ فَإِذَا بَلَغَ مَا اقْتَضَى عِشْرِينَ دِينَارًا عَيْنًا أَوْ مِائَتَىْ دِرْهَمٍ فَعَلَيْهِ فِيهِ الزَّكَاةُ ثُمَّ مَا اقْتَضَى بَعْدَ ذَلِكَ مِنْ قَلِيلٍ أَوْ كَثِيرٍ فَعَلَيْهِ الزَّكَاةُ بِحَسَبِ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَالدَّلِيلُ عَلَى الدَّيْنِ يَغِيبُ أَعْوَامًا ثُمَّ يُقْتَضَى فَلاَ يَكُونُ فِيهِ إِلاَّ زَكَاةٌ وَاحِدَةٌ أَنَّ الْعُرُوضَ تَكُونُ عِنْدَ الرَّجُلِ لِلتِّجَارَةِ أَعْوَامًا ثُمَّ يَبِيعُهَا فَلَيْسَ عَلَيْهِ فِي أَثْمَانِهَا إِلاَّ زَكَاةٌ وَاحِدَةٌ وَذَلِكَ أَنَّهُ لَيْسَ عَلَى صَاحِبِ الدَّيْنِ أَوِ الْعُرُوضِ أَنْ يُخْرِجَ زَكَاةَ ذَلِكَ الدَّيْنِ أَوِ الْعُرُوضِ مِنْ مَالٍ سِوَاهُ وَإِنَّمَا يُخْرِجُ زَكَاةَ كُلِّ شَىْءٍ مِنْهُ وَلاَ يُخْرِجُ الزَّكَاةَ مِنْ شَىْءٍ عَنْ شَىْءٍ غَيْرِهِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الرَّجُلِ يَكُونُ عَلَيْهِ دَيْنٌ وَعِنْدَهُ مِنَ الْعُرُوضِ مَا فِيهِ وَفَاءٌ لِمَا عَلَيْهِ مِنَ الدَّيْنِ وَيَكُونُ عِنْدَهُ مِنَ النَّاضِّ سِوَى ذَلِكَ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَإِنَّهُ يُزَكِّي مَا بِيَدِهِ مِنْ نَاضٍّ تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ مِنَ الْعُرُوضِ وَالنَّقْدِ إِلاَّ وَفَاءُ دَيْنِهِ فَلاَ زَكَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى يَكُونَ عِنْدَهُ مِنَ النَّاضِّ فَضْلٌ عَنْ دَيْنِهِ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَعَلَيْهِ أَنْ يُزَكِّيَهُ .

யஸீத் இப்னு குஸைஃபா அவர்கள் சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்களிடம், ஒரு மனிதரிடம் செல்வம் இருந்து, அதே அளவு கடனும் அவர் மீது இருந்தால், அவர் மீது ஸகாத் கடமையாகுமா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், ‘‘இல்லை’’ என்று பதிலளித்தார்.

இமாம் மாலிக் கூறினார்கள்: "கடன் விஷயத்தில் நம்மிடம் எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் இல்லாத முடிவு இதுதான்: கடன் கொடுத்தவர் அதைக் கைப்பற்றும் வரை அதற்கான ஸகாத்தை செலுத்த வேண்டியதில்லை. கடன் வாங்கியவரிடம் அது பல ஆண்டுகள் இருந்து, பின்னர் கடன் கொடுத்தவர் அதை வசூலித்தாலும், அவர் ஒரு முறை மட்டுமே அதற்கான ஸகாத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அவர் கடனிலிருந்து (நிஸாபை அடையாத) ஒரு தொகையை வசூலித்து, அவருக்கு (நிஸாபை அடைந்த) வேறு செல்வம் இருந்தால், அவர் வசூலித்த அந்த கடன்தொகை அவரது மற்ற செல்வத்துடன் சேர்க்கப்பட்டு, அவர் அந்த மொத்த தொகைக்கும் ஸகாத் செலுத்த வேண்டும்."

மேலும் கூறினார்கள்: "அவர் தனது கடனிலிருந்து வசூலித்த ரொக்கப் பணத்தைத் தவிர வேறு ரொக்கப் பணம் அவரிடம் இல்லையென்றால், வசூலித்த தொகையும் ஸகாத் கடமையாகும் அளவை (நிஸாபை) எட்டவில்லை என்றால், அவர் அதன் மீது எந்த ஸகாத்தும் செலுத்த வேண்டியதில்லை. இருப்பினும், அவர் வசூலித்த தொகையை கணக்கில் குறித்து வைத்திருக்க வேண்டும். பின்னர், அவர் மற்றொரு தொகையை வசூலித்து, அது அவர் ஏற்கனவே வசூலித்த தொகையுடன்

சேர்க்கப்படும்போது ஸகாத் கடமையாகும் அளவை (நிஸாபை) அடைந்தால், அதற்கு அவர் ஸகாத் செலுத்த வேண்டும்."

மேலும் கூறினார்கள்: "முதலில் வசூலித்ததை அவர் செலவழித்திருந்தாலும் அல்லது செலவழிக்காவிட்டாலும், அவர் தனது கடனிலிருந்து வசூலித்த (மொத்த) தொகைக்கு (அது நிஸாபை அடைந்தால்) ஸகாத் கடமையாகும். அவர் திரும்பப் பெறுவது இருபது தங்க தீனார்களையோ அல்லது இருநூறு வெள்ளி திர்ஹங்களையோ அடைந்தால், அவர் அதற்கான ஸகாத்தைச் செலுத்துவார். அதற்குப் பிறகு அவர் திரும்பப் பெறும் வேறு எதற்கும், அது குறைந்த தொகையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அதிகமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தந்த தொகைக்கு ஏற்ப ஸகாத் செலுத்துவார்."

இமாம் மாலிக் கூறினார்கள்: "பல வருடங்களாக கைக்கு வராமல் இருந்து பின்னர் மீட்கப்படும் ஒரு கடனிலிருந்து ஸகாத் ஒரு முறை மட்டுமே எடுக்கப்படுகிறது என்பதற்கான ஆதாரம் இதுதான்: ஒரு மனிதரிடம் வர்த்தக நோக்கங்களுக்காக பொருட்கள் பல வருடங்கள் இருந்து, பின்னர் அவர் அவற்றை விற்றால், அவற்றின் விலைகளுக்கு அவர் ஒரு முறை மட்டுமே ஸகாத் செலுத்த வேண்டும். இது ஏனென்றால், கடன் கொடுத்தவர் அல்லது பொருட்களின் உரிமையாளர், அந்தக் கடனுக்கான அல்லது பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை, வேறு செல்வத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டியதில்லை. நிச்சயமாக எதற்கான ஸகாத்தும் அந்தப் பொருளிலிருந்து மட்டுமே எடுக்கப்படும்; வேறு எதிலிருந்தும் எடுக்கப்படாது."

இமாம் மாலிக் கூறினார்கள்: "கடன் பட்ட ஒருவர், கடனை அடைக்க போதுமான மதிப்புள்ள (வணிகப்) பொருட்களையும், அதுபோக ஸகாத் கடமையான ரொக்கப் பணத்தையும் வைத்திருந்தால், அவரைப் பொறுத்தவரை எங்கள் நிலைப்பாடு என்னவென்றால், அவர் கையில் உள்ள ரொக்கப் பணத்திற்கு (அது நிஸாபை அடைந்திருந்தால்) ஸகாத் செலுத்துவார். இருப்பினும், கடனை அடைக்க போதுமான (வணிகப்) பொருட்களும் ரொக்கப் பணமும் மட்டுமே அவரிடம் இருந்தால் (மீதம் ஏதுமில்லையெனில்), அவர் மீது எந்த ஸகாத்தும் கடமையில்லை. ஆனால், அவர் செலுத்த வேண்டிய கடனை விட அதிகமாக, அவரிடம் உள்ள ரொக்கப் பணம் ஸகாத் கடமையாகும் அளவை (நிஸாபை) எட்டினால், அவர் அதற்கான ஸகாத்தைச் செலுத்த வேண்டும்."

599

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ زُرَيْقِ بْنِ حَيَّانَ، - وَكَانَ زُرَيْقٌ عَلَى جَوَازِ مِصْرَ فِي زَمَانِ الْوَلِيدِ وَسُلَيْمَانَ وَعُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ - فَذَكَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ كَتَبَ إِلَيْهِ أَنِ انْظُرْ مَنْ مَرَّ بِكَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَخُذْ مِمَّا ظَهَرَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ مِمَّا يُدِيرُونَ مِنَ التِّجَارَاتِ مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ دِينَارًا دِينَارًا فَمَا نَقَصَ فَبِحِسَابِ ذَلِكَ حَتَّى يَبْلُغَ عِشْرِينَ دِينَارًا فَإِنْ نَقَصَتْ ثُلُثَ

دِينَارٍ فَدَعْهَا وَلَا تَأْخُذْ مِنْهَا شَيْئًا وَمَنْ مَرَّ بِكَ مِنْ أَهْلِ الذِّمَّةِ فَخُذْ مِمَّا يُدِيرُونَ مِنَ التِّجَارَاتِ
مِنْ كُلِّ عِشْرِينَ دِينَارًا دِينَارًا فَمَا نَقَصَ فَبِحِسَابِ ذَلِكَ حَتَّى يَبْلُغَ عَشَرَةَ دَنَانِيرَ فَإِنْ نَقَصَتْ
ثُلُثَ دِينَارٍ فَدَعْهَا وَلَا تَأْخُذْ مِنْهَا شَيْئًا وَاكْتُبْ لَهُمْ بِمَا تَأْخُذُ مِنْهُمْ كِتَابًا إِلَى مِثْلِهِ مِنَ الْحَوْلِ.
قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ عِنْدَنَا فِيمَا يُدَارُ مِنَ الْعُرُوضِ لِلتِّجَارَاتِ أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا صَدَّقَ مَالَهُ ثُمَّ اشْتَرَى
بِهِ عَرْضًا بَزًّا أَوْ رَقِيقًا أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ ثُمَّ بَاعَهُ قَبْلَ أَنْ يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ فَإِنَّهُ لَا يُؤَدِّي مِنْ ذَلِكَ
الْمَالِ زَكَاةً حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ مِنْ يَوْمَ صَدَّقَهُ وَأَنَّهُ إِنْ لَمْ يَبِعْ ذَلِكَ الْعَرْضَ سِنِينَ لَمْ
يَجِبْ عَلَيْهِ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ الْعَرْضِ زَكَاةٌ وَإِنْ طَالَ زَمَانُهُ فَإِذَا بَاعَهُ فَلَيْسَ فِيهِ إِلَّا زَكَاةٌ وَاحِدَةٌ
. قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِي بِالذَّهَبِ أَوِ الْوَرِقِ حِنْطَةً أَوْ تَمْرًا أَوْ غَيْرَهُمَا
لِلتِّجَارَةِ ثُمَّ يُمْسِكُهَا حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ ثُمَّ يَبِيعُهَا أَنَّ عَلَيْهِ فِيهَا الزَّكَاةَ حِينَ يَبِيعُهَا إِذَا
بَلَغَ ثَمَنُهَا مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ وَلَيْسَ ذَلِكَ مِثْلَ الْحَصَادِ يَحْصُدُهُ الرَّجُلُ مِنْ أَرْضِهِ وَلَا مِثْلَ
الْجِدَادِ. قَالَ مَالِكٌ وَمَا كَانَ مِنْ مَالٍ عِنْدَ رَجُلٍ يُدِيرُهُ لِلتِّجَارَةِ وَلَا يَنِضُّ لِصَاحِبِهِ مِنْهُ شَيْءٌ
تَجِبُ عَلَيْهِ فِيهِ الزَّكَاةُ فَإِنَّهُ يَجْعَلُ لَهُ شَهْرًا مِنَ السَّنَةِ يُقَوِّمُ فِيهِ مَا كَانَ عِنْدَهُ مِنْ عَرْضٍ لِلتِّجَارَةِ
وَيُحْصِي فِيهِ مَا كَانَ عِنْدَهُ مِنْ نَقْدٍ أَوْ عَيْنٍ فَإِذَا بَلَغَ ذَلِكَ كُلُّهُ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَإِنَّهُ يُزَكِّيهِ.
وَقَالَ مَالِكٌ وَمَنْ تَجَرَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمَنْ لَمْ يَتْجُرْ سَوَاءٌ لَيْسَ عَلَيْهِمْ إِلَّا صَدَقَةٌ وَاحِدَةٌ فِي كُلِّ
عَامٍ تَجَرُوا فِيهِ أَوْ لَمْ يَتْجُرُوا.

யஹ்யா பின் ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்-வலீத், ஸுலைமான் மற்றும் உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் ஆகியோரின் ஆட்சிக்காலத்தில் எகிப்தின் சுங்கப் பகுதிக்கு (ஜவாஸ்) பொறுப்பாளராக ஸுரைக் பின் ஹய்யான் இருந்தார். உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்:

"உங்களைக் கடந்து செல்லும் முஸ்லிம்களைக் கவனியுங்கள். அவர்களின் செல்வத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரிவதிலிருந்தும், அவர்கள் வர்த்தகத்திற்காகக் கையாளுபவற்றிலிருந்தும், ஒவ்வொரு நாற்பது தினாருக்கும் ஒரு தினார் வீதம் (ஜகாத்) எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்குக் குறைவாக இருந்தால், இருபது தினார்கள் வரை (அதாவது இருபது தினார்கள் அல்லது அதற்கு மேல் இருந்தால்) விகிதாச்சார அடிப்படையில் கணக்கிட்டு வசூலிக்கவும். இருபது தினார்களை விட ஒரு தினாரின் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைந்தால் (அதாவது 19 2/3 தினார்களுக்குக் குறைவாக இருந்தால்), அதை

விட்டுவிடுங்கள்; அதிலிருந்து எதையும் எடுக்காதீர்கள்.

உங்களைக் கடந்து செல்லும் அஹ்லுத் திம்மா (முஸ்லிம் அரசின் பாதுகாப்பில் வாழும் வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்கள்) பொறுத்தவரை, அவர்கள் வர்த்தகத்திற்காகக் கையாளுபவற்றிலிருந்து ஒவ்வொரு இருபது தினாருக்கும் ஒரு தினார் வீதம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்குக் குறைவாக இருந்தால், பத்து தினார்கள் வரை (அதாவது பத்து தினார்கள் அல்லது அதற்கு மேல் இருந்தால்) விகிதாச்சார அடிப்படையில் கணக்கிட்டு வசூலிக்கவும். பத்து தினார்களை விட ஒரு தினாரின் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைந்தால் (அதாவது 9 2/3 தினார்களுக்குக் குறைவாக இருந்தால்), அதை விட்டுவிடுங்கள்; அதிலிருந்து எதையும் எடுக்காதீர்கள். மேலும், அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் வசூலித்ததற்கு அத்தாட்சியாக அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் (ரசீது) எழுதிக் கொடுங்கள்; அது அடுத்த ஆண்டு இதே காலம் வரை செல்லும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் (மதீனாவில்), வர்த்தகத்திற்காகச் சுழற்சி முறையில் விடப்படும் பொருட்களைப் பொறுத்தவரை உள்ள நிலைப்பாடு என்னவென்றால், ஒரு மனிதர் தனது செல்வத்திற்கு ஜகாத் செலுத்திவிட்டு, பிறகு அதைக் கொண்டு துணி, அடிமைகள் அல்லது அது போன்ற பொருட்களை வாங்கினால், பின்னர் அவற்றின் மீது ஒரு வருடம் நிறைவடைவதற்கு முன்பு அவற்றை விற்றால், அவர் (மூலதனத்திற்கு) ஜகாத் செலுத்திய நாளிலிருந்து ஒரு வருடம் நிறைவடையும் வரை அந்தச் செல்வத்திற்கு அவர் மீண்டும் ஜகாத் செலுத்த வேண்டியதில்லை. அவர் அப்பொருட்களைப் பல வருடங்களாக விற்கவில்லை என்றால், அப்பொருட்களில் எதற்கும் அவர் ஜகாத் செலுத்த வேண்டியதில்லை; காலம் நீண்டாலும் சரியே. அவர் அவற்றை விற்கும்போது ஒரு முறை மட்டுமே ஜகாத் செலுத்த வேண்டும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தங்கம் அல்லது வெள்ளியைக் கொடுத்து கோதுமை, பேரீச்சம்பழம் அல்லது வேறு எதையும் வர்த்தக நோக்கங்களுக்காக வாங்கும் ஒரு மனிதரைப் பொறுத்தவரை எங்களிடத்தில் உள்ள நிலைப்பாடு என்னவென்றால், அவர் அதை ஒரு வருடம் நிறைவடையும் வரை வைத்துக்கொண்டு பின்னர் விற்றால், அதன் விலை ஜகாத் செலுத்த வேண்டிய அளவை (நிஸாப்) அடைந்திருந்தால், அவர் அதை விற்கும்போது மட்டுமே அதற்கான ஜகாத் செலுத்த வேண்டும். இது ஒரு மனிதர் தனது நிலத்திலிருந்து அறுவடை செய்யும் பயிர்கள் அல்லது தனது பேரீச்சை மரங்களிலிருந்து அறுவடை செய்யும் பேரீச்சம்பழங்கள் போன்றவற்றைப் போன்றதல்ல (ஏனெனில் அவற்றுக்கு அறுவடையின்போதே ஜகாத் கடமையாகும்)."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் வர்த்தகத்திற்காகப் பொருட்களைச் சுழற்சி முறையில் விடுகிறார், ஆனால் அவருக்குப் பணமாக (ரொக்கமாக) எதுவும் கையில் தங்குவதில்லை என்றால், அவர் ஆண்டின் ஒரு மாதத்தை நிர்ணயித்து, வர்த்தகத்திற்காகத் தன்னிடம் உள்ள பொருட்களை மதிப்பிட்டு, அத்துடன் தன்னிடம் ரொக்கமாக உள்ள தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைக் கணக்கிடுவார். இவை அனைத்தும் ஜகாத் செலுத்த வேண்டிய அளவை அடைந்தால், அவர் அதற்கு ஜகாத் செலுத்த வேண்டும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வர்த்தகம் செய்யும் முஸ்லிம்களுக்கும், வர்த்தகம் செய்யாதவர்களுக்கும் சட்டம் ஒன்றே. அவர்கள் எந்தவொரு ஆண்டிலும் ஒரு முறை மட்டுமே ஜகாத் (சதகா) செலுத்த வேண்டும்; அந்த ஆண்டில் அவர்கள் வர்த்தகம் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் சரியே."

600

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، وَهُوَ يُسْأَلُ عَنِ الْكَنْزِ، مَا هُوَ فَقَالَ هُوَ الْمَالُ الَّذِي لاَ تُؤَدَّى مِنْهُ الزَّكَاةُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் ‘கன்ஸ்’ (புதையல்/சேமிக்கப்பட்ட செல்வம்) என்றால் என்ன என்று வினவப்பட்டபோது, அவர்கள், “அது ஜகாத் செலுத்தப்படாத செல்வம் ஆகும்” என்று கூற நான் கேட்டேன்.

601

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ مَالٌ لَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مُثِّلَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَبِيبَتَانِ يَطْلُبُهُ حَتَّى يُمْكِنَهُ يَقُولُ أَنَا كَنْزُكَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: யார் தன்னிடம் செல்வம் இருந்தும் அதற்கான ஜகாத்தை நிறைவேற்றவில்லையோ, மறுமை நாளில் அவருடைய செல்வம் அவருக்கு, (மிகவும் கொடியதும், விஷம் நிறைந்ததுமான) ஒரு வழுக்கைத் தலைப் பாம்பாக ஆக்கப்படும். அதற்கு இரண்டு கரும்புள்ளிகள் (அல்லது விஷச் சுரப்பிகள்) இருக்கும். அது அவரைத் தேடி வரும்; இறுதியில் (அவரைப் பிடித்துக்கொள்ள) அது அவரைச் சென்றடையும். அப்போது அது, 'நான்தான் உனது செல்வம்; நான்தான் நீ சேமித்து வைத்த கருவூலம்' என்று கூறும்.

602

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَرَأَ كِتَابَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فِي الصَّدَقَةِ قَالَ فَوَجَدْتُ فِيهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كِتَابُ الصَّدَقَةِ فِي أَرْبَعٍ وَعِشْرِينَ مِنَ الإِبِلِ فَدُونَهَا الْغَنَمُ فِي كُلِّ خَمْسٍ شَاةٌ وَفِيمَا فَوْقَ ذَلِكَ إِلَى خَمْسٍ وَثَلاَثِينَ ابْنَةُ مَخَاضٍ فَإِنْ لَمْ تَكُنِ ابْنَةُ مَخَاضٍ فَابْنُ لَبُونٍ ذَكَرٌ

وَفِيمَا فَوْقَ ذَلِكَ إِلَى خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ بِنْتُ لَبُونٍ وَفِيمَا فَوْقَ ذَلِكَ إِلَى سِتِّينَ حِقَّةٌ طَرُوقَةُ الْفَحْلِ
وَفِيمَا فَوْقَ ذَلِكَ إِلَى خَمْسٍ وَسَبْعِينَ جَذَعَةٌ وَفِيمَا فَوْقَ ذَلِكَ إِلَى تِسْعِينَ ابْنَتَا لَبُونٍ وَفِيمَا فَوْقَ
ذَلِكَ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ حِقَّتَانِ طَرُوقَتَا الْفَحْلِ فَمَا زَادَ عَلَى ذَلِكَ مِنَ الإِبِلِ فَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ
بِنْتُ لَبُونٍ وَفِي كُلِّ خَمْسِينَ حِقَّةٌ وَفِي سَائِمَةِ الْغَنَمِ إِذَا بَلَغَتْ أَرْبَعِينَ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ شَاةٌ
وَفِيمَا فَوْقَ ذَلِكَ إِلَى مِائَتَيْنِ شَاتَانِ وَفِيمَا فَوْقَ ذَلِكَ إِلَى ثَلاَثِمِائَةٍ ثَلاَثُ شِيَاهٍ فَمَا زَادَ عَلَى ذَلِكَ
فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ وَلاَ يُخْرَجُ فِي الصَّدَقَةِ تَيْسٌ وَلاَ هَرِمَةٌ وَلاَ ذَاتُ عَوَارٍ إِلاَّ مَا شَاءَ الْمُصَّدِّقُ وَلاَ
يُجْمَعُ بَيْنَ مُفْتَرِقٍ وَلاَ يُفَرَّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ خَشْيَةَ الصَّدَقَةِ وَمَا كَانَ مِنْ خَلِيطَيْنِ فَإِنَّهُمَا
يَتَرَاجَعَانِ بَيْنَهُمَا بِالسَّوِيَّةِ وَفِي الرِّقَةِ إِذَا بَلَغَتْ خَمْسَ أَوَاقٍ رُبُعُ الْعُشْرِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் ஸதகா (ஜகாத்) குறித்து எழுதிய கடிதத்தை (அல்லது ஆவணத்தை) நான் படித்தேன். அதில் பின்வருமாறு காணப்பட்டது:
"பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்."
ஸதகா (ஜகாத்) பற்றிய விதிமுறை.

இருபத்து நான்கு ஒட்டகங்கள் வரை (உள்ள ஒட்டகங்களுக்கு), ஒவ்வொரு ஐந்து ஒட்டகங்களுக்கும் ஒரு ஆடு (ஜகாத்தாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்).

அதற்கு மேல் (இருபத்தைந்து முதல்) முப்பத்தைந்து வரை (உள்ள ஒட்டகங்களுக்கு), ஒரு 'பின்த் மகாக்' (இரண்டாம் ஆண்டில் உள்ள பெண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டும். 'பின்த் மகாக்' இல்லையென்றால், ஒரு 'இப்னு லபூன்' (மூன்றாம் ஆண்டில் உள்ள ஆண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேல் (முப்பத்தாறு முதல்) நாற்பத்தைந்து வரை (உள்ள ஒட்டகங்களுக்கு), ஒரு 'பின்த் லபூன்' (மூன்றாம் ஆண்டில் உள்ள பெண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேல் (நாற்பத்தாறு முதல்) அறுபது வரை (உள்ள ஒட்டகங்களுக்கு), சினைக்குத் தயாரான ஒரு 'ஹிக்கா' (நான்காம் ஆண்டில் உள்ள பெண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேல் (அறுபத்தி ஒன்று முதல்) எழுபத்தைந்து வரை (உள்ள ஒட்டகங்களுக்கு), ஒரு 'ஜதஆ' (ஐந்தாம் ஆண்டில் உள்ள பெண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேல் (எழுபத்தாறு முதல்) தொண்ணூறு வரை (உள்ள ஒட்டகங்களுக்கு), இரண்டு 'பின்த் லபூன்'கள் கொடுக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேல் (தொண்ணூற்று ஒன்று முதல்) நூற்று இருபது வரை (உள்ள ஒட்டகங்களுக்கு), சினைக்குத் தயாரான இரண்டு 'ஹிக்கா'க்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேல் ஒட்டகங்கள் அதிகரித்தால் (நூற்று இருபதுக்கு மேல்), ஒவ்வொரு நாற்பது ஒட்டகங்களுக்கும் ஒரு 'பின்த் லபூன்' வீதமும், ஒவ்வொரு ஐம்பது ஒட்டகங்களுக்கும் ஒரு 'ஹிக்கா' வீதமும் (கணக்கிட்டு) கொடுக்க வேண்டும்.

மேய்ச்சலுக்குச் செல்லும் ஆடுகள் நாற்பதை அடைந்து நூற்று இருபது வரை இருந்தால், ஒரு ஆடு (ஜகாத்தாகக்) கொடுக்க வேண்டும்.
அதற்கு மேல் (நூற்று இருபத்தி ஒன்று முதல்) இருநூறு வரை இருந்தால், இரண்டு ஆடுகள் (ஜகாத்தாகக்) கொடுக்க வேண்டும்.
அதற்கு மேல் (இருநூற்று ஒன்று முதல்) முன்னூறு வரை இருந்தால், மூன்று ஆடுகள் (ஜகாத்தாகக்) கொடுக்க வேண்டும்.
அதற்கு மேல் (முன்னூறுக்கு மேல்) அதிகரித்தால், ஒவ்வொரு நூறுக்கும் ஒரு ஆடு வீதம் (ஜகாத்தாகக்) கொடுக்க வேண்டும்.

ஸதகா (ஜகாத்)வில் ஆண் ஆட்டையோ (கிடா), வயது முதிர்ந்த ஆட்டையோ, குறைபாடுள்ள ஆட்டையோ எடுக்கக்கூடாது; ஸதகா வசூலிப்பவர் (தேவை கருதி) விரும்பினால் தவிர.

ஸதகா (ஜகாத்) (கொடுப்பதைத்) தவிர்ப்பதற்காக, பிரிக்கப்பட்டவை ஒன்று சேர்க்கப்படவோ, ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவை பிரிக்கப்படவோ கூடாது.

இரண்டு கூட்டாளிகள் (தங்கள் சொத்துக்களுக்குக் கூட்டாக ஸதகா (ஜகாத்) கொடுத்த பின்), தங்களுக்கிடையில் சமவிகிதத்தில் (தங்கள் பங்கை) கணக்குத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வெள்ளியைப் பொறுத்தவரை, அது ஐந்து ஊக்கியா (இருநூறு திர்ஹம்கள்) அளவை அடைந்தால், அதில் நாற்பதில் ஒரு பங்கு (ஸதகா/ஜகாத்) உண்டு.

603

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ الْمَكِّيِّ، عَنْ طَاوُسٍ الْيَمَانِيِّ، أَنَّ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ الأَنْصَارِيَّ، أَخَذَ مِنْ ثَلاَثِينَ بَقَرَةً تَبِيعًا وَمِنْ أَرْبَعِينَ بَقَرَةً مُسِنَّةً وَأُتِيَ بِمَا دُونَ ذَلِكَ فَأَبَى أَنْ يَأْخُذَ مِنْهُ شَيْئًا وَقَالَ لَمْ أَسْمَعْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِيهِ شَيْئًا حَتَّى أَلْقَاهُ فَأَسْأَلَهُ . فَتُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَبْلَ أَنْ يَقْدَمَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِيمَنْ كَانَتْ لَهُ غَنَمٌ عَلَى رَاعِيَيْنِ مُفْتَرِقَيْنِ أَوْ عَلَى رِعَاءٍ مُفْتَرِقِينَ فِي بُلْدَانٍ

شَتَّى أَنَّ ذَلِكَ يُجْمَعُ كُلُّهُ عَلَى صَاحِبِهِ فَيُؤَدِّي مِنْهُ صَدَقَتَهُ وَمِثْلُ ذَلِكَ الرَّجُلُ يَكُونُ لَهُ الذَّهَبُ أَوِ الْوَرِقُ مُتَفَرِّقَةً فِي أَيْدِي نَاسٍ شَتَّى أَنَّهُ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَجْمَعَهَا فَيُخْرِجَ مِنْهَا مَا وَجَبَ عَلَيْهِ فِي ذَلِكَ مِنْ زَكَاتِهَا . وَقَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَكُونُ لَهُ الضَّأْنُ وَالْمَعْزُ أَنَّهَا تُجْمَعُ عَلَيْهِ فِي الصَّدَقَةِ فَإِنْ كَانَ فِيهَا مَا تَجِبُ فِيهِ الصَّدَقَةُ صُدِّقَتْ وَقَالَ إِنَّمَا هِيَ غَنَمٌ كُلُّهَا وَفِي كِتَابِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَفِي سَائِمَةِ الْغَنَمِ إِذَا بَلَغَتْ أَرْبَعِينَ شَاةً شَاةٌ . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ كَانَتِ الضَّأْنُ هِيَ أَكْثَرَ مِنَ الْمَعْزِ وَلَمْ يَجِبْ عَلَى رَبِّهَا إِلاَّ شَاةٌ وَاحِدَةٌ أَخَذَ الْمُصَدِّقُ تِلْكَ الشَّاةَ الَّتِي وَجَبَتْ عَلَى رَبِّ الْمَالِ مِنَ الضَّأْنِ وَإِنْ كَانَتِ الْمَعْزُ أَكْثَرَ مِنَ الضَّأْنِ أُخِذَ مِنْهَا فَإِنِ اسْتَوَى الضَّأْنُ وَالْمَعْزُ أَخَذَ الشَّاةَ مِنْ أَيَّتِهِمَا شَاءَ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ الإِبِلُ الْعِرَابُ وَالْبُخْتُ يُجْمَعَانِ عَلَى رَبِّهِمَا فِي الصَّدَقَةِ . وَقَالَ إِنَّمَا هِيَ إِبِلٌ كُلُّهَا فَإِنْ كَانَتِ الْعِرَابُ هِيَ أَكْثَرَ مِنَ الْبُخْتِ وَلَمْ يَجِبْ عَلَى رَبِّهَا إِلاَّ بَعِيرٌ وَاحِدٌ فَلْيَأْخُذْ مِنَ الْعِرَابِ صَدَقَتَهَا فَإِنْ كَانَتِ الْبُخْتُ أَكْثَرَ فَلْيَأْخُذْ مِنْهَا فَإِنِ اسْتَوَتْ فَلْيَأْخُذْ مِنْ أَيَّتِهِمَا شَاءَ . قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ الْبَقَرُ وَالْجَوَامِيسُ تُجْمَعُ فِي الصَّدَقَةِ عَلَى رَبِّهَا . وَقَالَ إِنَّمَا هِيَ بَقَرٌ كُلُّهَا فَإِنْ كَانَتِ الْبَقَرُ هِيَ أَكْثَرَ مِنَ الْجَوَامِيسِ وَلاَ تَجِبُ عَلَى رَبِّهَا إِلاَّ بَقَرَةٌ وَاحِدَةٌ فَلْيَأْخُذْ مِنَ الْبَقَرِ صَدَقَتَهُمَا وَإِنْ كَانَتِ الْجَوَامِيسُ أَكْثَرَ فَلْيَأْخُذْ مِنْهَا فَإِنِ اسْتَوَتْ فَلْيَأْخُذْ مِنْ أَيَّتِهِمَا شَاءَ فَإِذَا وَجَبَتْ فِي ذَلِكَ الصَّدَقَةُ صُدِّقَ الصِّنْفَانِ جَمِيعًا . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ مَنْ أَفَادَ مَاشِيَةً مِنْ إِبِلٍ أَوْ بَقَرٍ أَوْ غَنَمٍ فَلاَ صَدَقَةَ عَلَيْهِ فِيهَا حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ مِنْ يَوْمَ أَفَادَهَا إِلاَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ قَبْلَهَا نِصَابُ مَاشِيَةٍ وَالنِّصَابُ مَا تَجِبُ فِيهِ الصَّدَقَةُ إِمَّا خَمْسُ ذَوْدٍ مِنَ الإِبِلِ وَإِمَّا ثَلاَثُونَ بَقَرَةً وَإِمَّا أَرْبَعُونَ شَاةً فَإِذَا كَانَ لِلرَّجُلِ خَمْسُ ذَوْدٍ مِنَ الإِبِلِ أَوْ ثَلاَثُونَ بَقَرَةً أَوْ أَرْبَعُونَ شَاةً ثُمَّ أَفَادَ إِلَيْهَا إِبِلاً أَوْ بَقَرًا أَوْ غَنَمًا بِاشْتِرَاءٍ أَوْ هِبَةٍ أَوْ مِيرَاثٍ فَإِنَّهُ يُصَدِّقُهَا مَعَ مَاشِيَتِهِ حِينَ يُصَدِّقُهَا وَإِنْ لَمْ يَحُلْ عَلَى الْفَائِدَةِ الْحَوْلُ وَإِنْ كَانَ مَا أَفَادَ مِنَ الْمَاشِيَةِ إِلَى مَاشِيَتِهِ قَدْ صُدِّقَتْ قَبْلَ أَنْ يَشْتَرِيَهَا بِيَوْمٍ وَاحِدٍ أَوْ قَبْلَ أَنْ يَرِثَهَا بِيَوْمٍ وَاحِدٍ فَإِنَّهُ يُصَدِّقُهَا مَعَ مَاشِيَتِهِ حِينَ يُصَدِّقُ مَاشِيَتَهُ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ مَثَلُ الْوَرِقِ يُزَكِّيهَا الرَّجُلُ ثُمَّ يَشْتَرِي بِهَا مِنْ رَجُلٍ آخَرَ عَرْضًا وَقَدْ وَجَبَتْ عَلَيْهِ فِي عَرْضِهِ ذَلِكَ إِذَا بَاعَهُ الصَّدَقَةُ فَيُخْرِجُ الرَّجُلُ الآخَرُ صَدَقَتَهَا هَذَا الْيَوْمَ وَيَكُونُ الآخَرُ قَدْ صَدَّقَهَا مِنَ الْغَدِ . قَالَ

مَالِكٌ فِي رَجُلٍ كَانَتْ لَهُ غَنَمٌ لَا تَجِبُ فِيهَا الصَّدَقَةُ فَاشْتَرَى إِلَيْهَا غَنَمًا كَثِيرَةً تَجِبُ فِي دُونِهَا الصَّدَقَةُ أَوْ وَرِثَهَا أَنَّهُ لَا تَجِبُ عَلَيْهِ فِي الْغَنَمِ كُلِّهَا الصَّدَقَةُ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ مِنْ يَوْمَ أَفَادَهَا بِاشْتِرَاءٍ أَوْ مِيرَاثٍ وَذَلِكَ أَنَّ كُلَّ مَا كَانَ عِنْدَ الرَّجُلِ مِنْ مَاشِيَةٍ لَا تَجِبُ فِيهَا الصَّدَقَةُ مِنْ إِبِلٍ أَوْ بَقَرٍ أَوْ غَنَمٍ فَلَيْسَ يُعَدُّ ذَلِكَ نِصَابَ مَالٍ حَتَّى يَكُونَ فِي كُلِّ صِنْفٍ مِنْهَا مَا تَجِبُ فِيهِ الصَّدَقَةُ فَذَلِكَ النِّصَابُ الَّذِي يُصَدِّقُ مَعَهُ مَا أَفَادَ إِلَيْهِ صَاحِبُهُ مِنْ قَلِيلٍ أَوْ كَثِيرٍ مِنَ الْمَاشِيَةِ. قَالَ مَالِكٌ وَلَوْ كَانَتْ لِرَجُلٍ إِبِلٌ أَوْ بَقَرٌ أَوْ غَنَمٌ تَجِبُ فِي كُلِّ صِنْفٍ مِنْهَا الصَّدَقَةُ ثُمَّ أَفَادَ إِلَيْهَا بَعِيرًا أَوْ بَقَرَةً أَوْ شَاةً صَدَّقَهَا مَعَ مَاشِيَتِهِ حِينَ يُصَدِّقُهَا. قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَيَّ فِي هَذَا. قَالَ مَالِكٌ فِي الْفَرِيضَةِ تَجِبُ عَلَى الرَّجُلِ فَلَا تُوجَدُ عِنْدَهُ أَنَّهَا إِنْ كَانَتِ ابْنَةَ مَخَاضٍ فَلَمْ تُوجَدْ أُخِذَ مَكَانَهَا ابْنُ لَبُونٍ ذَكَرٌ وَإِنْ كَانَتْ بِنْتَ لَبُونٍ أَوْ حِقَّةً أَوْ جَذَعَةً وَلَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ كَانَ عَلَى رَبِّ الْإِبِلِ أَنْ يَبْتَاعَهَا لَهُ حَتَّى يَأْتِيَهُ بِهَا وَلَا أُحِبُّ أَنْ يُعْطِيَهُ قِيمَتَهَا. وَقَالَ مَالِكٌ فِي الْإِبِلِ النَّوَاضِحِ وَالْبَقَرِ السَّوَانِي وَبَقَرِ الْحَرْثِ إِنِّي أَرَى أَنْ يُؤْخَذَ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ إِذَا وَجَبَتْ فِيهِ الصَّدَقَةُ.

முஆத் பின் ஜபல் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்கள், முப்பது மாடுகளுக்கு ஒரு 'தபீஉ'வையும் (ஒரு வயது முடிந்து இரண்டாம் வயதில் அடியெடுத்து வைத்த கன்று), நாற்பது மாடுகளுக்கு ஒரு 'முஸ்ஸினஹ்'வையும் (இரண்டு வயது முடிந்து மூன்றாம் வயதில் அடியெடுத்து வைத்த பசு) (ஜகாத்தாக) எடுத்தார்கள். முப்பதுக்கும் குறைவான எண்ணிக்கையில் மாடுகள் அவரிடம் கொண்டு வரப்பட்டபோது, அதிலிருந்து எதையும் எடுக்க அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். மேலும் அவர்கள், "நான் இது குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து எதையும் செவியுற்றதில்லை. நான் அவர்களை சந்திக்கும்போது, அவர்களிடம் இதுபற்றி கேட்பேன்" என்று கூறினார்கள். ஆனால், முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் (திரும்ப) வருவதற்கு முன்பே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வஃபாத் ஆகிவிட்டார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் கேட்டவற்றில் மிகச்சிறந்த கருத்து என்னவென்றால், ஒருவருக்கு இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மேய்ப்பர்களுடன் வெவ்வேறு இடங்களில் செம்மறி ஆடுகளோ அல்லது வெள்ளாடுகளோ இருந்தால், அவையனைத்தும் ஒன்றாக சேர்க்கப்பட்டு, உரிமையாளர் அவற்றிற்கு ஜகாத் செலுத்த வேண்டும் என்பதுதான். இது, ஒரு மனிதனின் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி பல்வேறு நபர்களின் கைகளில் சிதறிக் கிடக்கும் நிலையைப் போன்றது. அவன் அதையெல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டி, மொத்தத் தொகைக்குச் செலுத்த வேண்டிய ஜகாத்தை செலுத்த வேண்டும்."

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், செம்மறி ஆடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் வைத்திருக்கும் ஒரு மனிதனைப் பற்றி கூறும்போது, "ஜகாத்தை கணக்கிடுவதற்காக அவை இரண்டும் ஒன்றாகக் கூட்டப்படும்; அவை ஜகாத் கடமையாகும் எண்ணிக்கையை அடைந்தால், அவன் அவற்றிற்கு ஜகாத் செலுத்த வேண்டும். அவை அனைத்தும் ஒரே இனமாக (ஆடுகள் என்ற வகையில்) கருதப்படுகின்றன. உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களின் ஏட்டில், 'மேய்ச்சலுக்கு விடப்படும் ஆடுகளில், அவை நாற்பதை அடைந்தால் ஒரு ஆடு (ஜகாத்தாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்)' என்று உள்ளது" என்றார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெள்ளாடுகளை விட செம்மறி ஆடுகள் அதிகமாக இருந்து, அவற்றின் உரிமையாளர் ஒரே ஒரு ஆட்டை மட்டுமே ஜகாத்தாகச் செலுத்த வேண்டியிருந்தால், ஜகாத் வசூலிப்பவர் அந்த ஆட்டை செம்மறி ஆடுகளில் இருந்து எடுத்துக்கொள்வார். செம்மறி ஆடுகளை விட வெள்ளாடுகள் அதிகமாக இருந்தால், அவர் அதை வெள்ளாடுகளில் இருந்து எடுத்துக்கொள்வார். செம்மறி ஆடுகளும் வெள்ளாடுகளும் சம எண்ணிக்கையில் இருந்தால், அவர் விரும்பிய வகையிலிருந்து ஆட்டை எடுத்துக்கொள்வார்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதேபோல், உரிமையாளர் செலுத்த வேண்டிய ஜகாத்தை கணக்கிடுவதற்காக, அரேபிய ஒட்டகங்களும், 'பக்த்' (ஈரடுக்கு திமில் கொண்ட) ஒட்டகங்களும் ஒன்றாகக் கூட்டப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் ஒட்டகங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. 'பக்த்' ஒட்டகங்களை விட அரேபிய ஒட்டகங்கள் அதிகமாக இருந்து, உரிமையாளர் ஒரே ஒரு ஒட்டகத்தை மட்டுமே செலுத்த வேண்டியிருந்தால், ஜகாத் வசூலிப்பவர் அதை அரேபிய ஒட்டகங்களிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வார். இருப்பினும், 'பக்த்' ஒட்டகங்கள் அதிகமாக இருந்தால் அவர் அவற்றிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வார். இரண்டும் சம எண்ணிக்கையில் இருந்தால், அவர் விரும்பிய வகையிலிருந்து ஒட்டகத்தை எடுத்துக்கொள்வார்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதேபோல், பசுக்களும் எருமைகளும் ஒன்றாகக் கூட்டப்பட்டு அனைத்தும் கால்நடைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. எருமைகளை விட பசுக்கள் அதிகமாக இருந்து, உரிமையாளர் ஒரே ஒரு பசுவை மட்டுமே செலுத்த வேண்டியிருந்தால், ஜகாத் வசூலிப்பவர் அதை பசுக்களிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வார். எருமைகள் அதிகமாக இருந்தால், அவர் அவற்றிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வார். இரண்டும் சம எண்ணிக்கையில் இருந்தால், அவர் விரும்பிய வகையிலிருந்து பசுவை எடுத்துக்கொள்வார். எனவே ஜகாத் கடமையானால், இரண்டு வகைகளையும் (ஒரே இனமாகக்) கூட்டி கணக்கிடப்படும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒட்டகங்கள், மாடுகள், அல்லது செம்மறி ஆடுகள் மற்றும் வெள்ளாடுகள் என கால்நடைகளை (புதிதாக) அடைந்த எவருக்கும், அவர் அவற்றை வாங்கிய நாளிலிருந்து அல்லது அடைந்த நாளிலிருந்து ஒரு வருடம் முடியும் வரை ஜகாத் கடமையாகாது; அவரிடம் ஏற்கனவே கால்நடைகளில் நிஸாப் (குறைந்தபட்ச வரம்பு) அளவு

இருந்தாலன்றி. நிஸாப் என்பது ஜகாத் செலுத்த வேண்டிய அளவாகும்; அதாவது ஐந்து ஒட்டகங்கள், அல்லது முப்பது மாடுகள், அல்லது நாற்பது ஆடுகள். ஒருவரிடம் ஏற்கனவே ஐந்து ஒட்டகங்கள், அல்லது முப்பது மாடுகள், அல்லது நாற்பது ஆடுகள் இருந்து, பின்னர் அவர் கூடுதலாக ஒட்டகங்கள், அல்லது மாடுகள், அல்லது ஆடுகளை வியாபாரம், பரிசு, அல்லது வாரிசுரிமை மூலம் பெற்றால், அவர் ஏற்கனவே உள்ள கால்நடைகளுக்கு ஜகாத் செலுத்தும் போதே அவற்றிற்கும் சேர்த்து ஜகாத் செலுத்த வேண்டும்; புதிதாக வந்தவற்றின் மீது ஒரு வருடம் நிறைவடையவில்லை என்றாலும் கூட. மேலும், அவர் வாங்கிய கூடுதல் கால்நடைகளிலிருந்து, அவர் வாங்குவதற்கு முந்தைய நாள் அல்லது அவர் வாரிசுரிமையாகப் பெறுவதற்கு முந்தைய நாள் ஜகாத் எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அவர் ஏற்கனவே உள்ள கால்நடைகளுக்கு ஜகாத் செலுத்தும் போது இதற்கும் சேர்த்து ஜகாத் செலுத்த வேண்டும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதற்கு உதாரணம் வெள்ளிக்காசுகளைப் போன்றது; ஒரு நபர் தனது வெள்ளிக்காசுகளுக்கு ஜகாத் செலுத்துகிறார், பின்னர் அதைக் கொண்டு வேறொருவரிடமிருந்து வியாபாரப் பொருட்களை வாங்குகிறார். (அந்த வியாபாரப் பொருட்களை விற்றவருக்கு, அவர் விற்கும்போது அந்தப் பொருட்களுக்கு ஜகாத் கடமையாகியிருக்கலாம்.) ஆகவே, (வியாபாரப் பொருட்களை விற்ற) அந்த மற்றவர், (அவர் பெற்ற) வெள்ளிக்காசுகளுக்கு இன்றே ஜகாத் செலுத்துகிறார், (அதேசமயம், அந்தப் பொருட்களை வாங்கிய) இந்த நபர், (அவர் வாங்கிய) அந்தப் பொருட்களுக்கு (அவர் மீது ஒரு வருடம் நிறைவடைந்தால்) மறுநாளே ஜகாத் செலுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜகாத் கடமையாகும் அளவை (நிஸாபை) எட்டாத ஆடுகளை வைத்திருந்த ஒரு நபர், பின்னர் ஜகாத் கடமையாகும் அளவை விட அதிகமான எண்ணிக்கையில் கூடுதல் ஆடுகளை வாங்கினாலோ அல்லது வாரிசுரிமையாகப் பெற்றாலோ, அந்தப் புதிய விலங்குகளை அவர் அடைந்த நாளிலிருந்து ஒரு வருடம் முடியும் வரை, அவர் தனது அனைத்து ஆடுகளுக்கும் ஜகாத் செலுத்த வேண்டியதில்லை. இதற்குக் காரணம், ஒரு மனிதனிடம் ஒட்டகங்கள், மாடுகள், அல்லது ஆடுகள் என எந்தக் கால்நடைகள் இருந்தாலும், அவற்றில் ஏதேனும் ஒரு வகை ஜகாத் கடமையாகும் அளவை (நிஸாபை) எட்டும் வரை, அது நிஸாபாகக் கணக்கிடப்படாது. அந்த நிஸாப் அளவு இருந்தால்தான், அதனுடன் உரிமையாளர் கூடுதலாகப் பெற்ற - அது குறைவாக இருந்தாலும் சரி, அதிகமாக இருந்தாலும் சரி - கால்நடைகள் கணக்கிடப்படும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதனிடம் ஒவ்வொரு வகையிலும் ஜகாத் செலுத்த வேண்டிய நிஸாப் அளவுக்கு ஒட்டகங்கள், அல்லது மாடுகள், அல்லது ஆடுகள் இருந்து, பின்னர் அவன் மற்றொரு ஒட்டகம், அல்லது பசு, அல்லது ஆட்டைப் பெற்றால், அவன் அவற்றிற்கு ஜகாத் செலுத்தும் போது இதுவும் அவனது மற்ற விலங்குகளுடன் சேர்க்கப்பட வேண்டும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த விஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜகாத்துக்காக வசூலிக்கப்பட வேண்டிய வயதுடைய ஒட்டகம் ஒருவரிடம் இல்லாத பட்சத்தில், அவரிடம் வசூலிக்கப்பட வேண்டியது 'பின்த் மகாக்' (ஒரு வருடம் முடிந்து இரண்டாம் வயதில் உள்ள பெண் ஒட்டகம்) ஆக இருந்து, அது அவரிடம் இல்லையென்றால், அதற்குப் பதிலாக 'இப்னு லபூன்' (இரண்டு வருடம் முடிந்து மூன்றாம் வயதில் உள்ள ஆண் ஒட்டகம்) எடுத்துக்கொள்ளப்படும். 'பின்த் லபூன்' அல்லது 'ஹிக்கா' அல்லது 'ஜதஆ' (ஆகிய வயதுடைய ஒட்டகங்கள்) அவரிடம் இல்லையென்றால், ஒட்டகங்களின் உரிமையாளர் அவற்றை விலை கொடுத்து வாங்கி ஜகாத் வசூலிப்பவரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். உரிமையாளர் வசூலிப்பவருக்கு அதன் மதிப்பை (பணமாகக்) கொடுப்பதை நான் விரும்புவதில்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தண்ணீர் சுமக்கப் பயன்படுத்தப்படும் ஒட்டகங்கள், மற்றும் நீர் இறைக்கவோ அல்லது உழவு செய்யவோ பயன்படுத்தப்படும் மாடுகளைப் பற்றி நான் கருதுவது யாதெனில், ஜகாத் கடமையாகும் போது இத்தகைய விலங்குகளிலிருந்தும் ஜகாத் எடுக்கப்பட வேண்டும்."

604

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، عَنِ ابْنٍ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُفْيَانَ الثَّقَفِيِّ، عَنْ جَدِّهِ، سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، بَعَثَهُ مُصَدِّقًا فَكَانَ يَعُدُّ عَلَى النَّاسِ بِالسَّخْلِ فَقَالُوا أَتَعُدُّ عَلَيْنَا بِالسَّخْلِ وَلاَ تَأْخُذُ مِنْهُ شَيْئًا ‏.‏ فَلَمَّا قَدِمَ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ذَكَرَ لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ عُمَرُ نَعَمْ تَعُدُّ عَلَيْهِمْ بِالسَّخْلَةِ يَحْمِلُهَا الرَّاعِي وَلاَ تَأْخُذُهَا وَلاَ تَأْخُذُ الأَكُولَةَ وَلاَ الرُّبَّى وَلاَ الْمَاخِضَ وَلاَ فَحْلَ الْغَنَمِ وَتَأْخُذُ الْجَذَعَةَ وَالثَّنِيَّةَ وَذَلِكَ عَدْلٌ بَيْنَ غِذَاءِ الْغَنَمِ وَخِيَارِهِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَالسَّخْلَةُ الصَّغِيرَةُ حِينَ تُنْتَجُ ‏.‏ وَالرُّبَّى الَّتِي قَدْ وَضَعَتْ فَهِيَ تُرَبِّي وَلَدَهَا ‏.‏ وَالْمَاخِضُ هِيَ الْحَامِلُ ‏.‏ وَالأَكُولَةُ هِيَ شَاةُ اللَّحْمِ الَّتِي تُسَمَّنُ لِتُؤْكَلَ ‏.‏ وَقَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ تَكُونُ لَهُ الْغَنَمُ لاَ تَجِبُ فِيهَا الصَّدَقَةُ فَتَوَالَدُ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهَا الْمُصَدِّقُ بِيَوْمٍ وَاحِدٍ فَتَبْلُغُ مَا تَجِبُ فِيهِ الصَّدَقَةُ بِوِلاَدَتِهَا قَالَ مَالِكٌ إِذَا بَلَغَتِ الْغَنَمُ بِأَوْلاَدِهَا مَا تَجِبُ فِيهِ الصَّدَقَةُ فَعَلَيْهِ فِيهَا الصَّدَقَةُ وَذَلِكَ أَنَّ وِلاَدَةَ الْغَنَمِ مِنْهَا وَذَلِكَ مُخَالِفٌ لِمَا أُفِيدَ مِنْهَا بِاشْتِرَاءٍ أَوْ هِبَةٍ أَوْ مِيرَاثٍ وَمِثْلُ ذَلِكَ الْعَرْضُ لاَ يَبْلُغُ ثَمَنُهُ مَا تَجِبُ فِيهِ الصَّدَقَةُ ثُمَّ يَبِيعُهُ صَاحِبُهُ فَيَبْلُغُ بِرِبْحِهِ مَا تَجِبُ فِيهِ الصَّدَقَةُ فَيُصَدِّقُ

رِبْحَهُ مَعَ رَأْسِ الْمَالِ وَلَوْ كَانَ رِبْحُهُ فَائِدَةً أَوْ مِيرَاثًا لَمْ تَجِبْ فِيهِ الصَّدَقَةُ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ
الْحَوْلُ مِنْ يَوْمَ أَفَادَهُ أَوْ وَرِثَهُ . قَالَ مَالِكٌ فَغِذَاءُ الْغَنَمِ مِنْهَا كَمَا رِبْحُ الْمَالِ مِنْهُ غَيْرَ أَنَّ ذَلِكَ
يَخْتَلِفُ فِي وَجْهٍ آخَرَ أَنَّهُ إِذَا كَانَ لِلرَّجُلِ مِنَ الذَّهَبِ أَوِ الْوَرِقِ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ ثُمَّ أَفَادَ إِلَيْهِ
مَالًا تَرَكَ مَالَهُ الَّذِي أَفَادَ فَلَمْ يُزَكِّهِ مَعَ مَالِهِ الْأَوَّلِ حِينَ يُزَكِّيهِ حَتَّى يَحُولَ عَلَى الْفَائِدَةِ الْحَوْلُ
مِنْ يَوْمَ أَفَادَهَا وَلَوْ كَانَتْ لِرَجُلٍ غَنَمٌ أَوْ بَقَرٌ أَوْ إِبِلٌ تَجِبُ فِي كُلِّ صِنْفٍ مِنْهَا الصَّدَقَةُ ثُمَّ أَفَادَ
إِلَيْهَا بَعِيرًا أَوْ بَقَرَةً أَوْ شَاةً صَدَّقَهَا مَعَ صِنْفِ مَا أَفَادَ مِنْ ذَلِكَ حِينَ يُصَدِّقُهُ إِذَا كَانَ عِنْدَهُ مِنْ ذَلِكَ
الصِّنْفِ الَّذِي أَفَادَ نِصَابُ مَاشِيَةٍ . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ .

சுஃப்யான் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் இவரை ஜகாத் வசூலிப்பவராக அனுப்பினார்கள். இவர் மக்களிடம் (கால்நடைகளைக் கணக்கிடும்போது) ‘சக்ல்’களையும் (புதிதாக ஈன்ற குட்டிகளையும்) கணக்கில் சேர்த்து வந்தார். மக்கள், "எங்களிடம் சக்ல்களைக் கணக்கில் கொள்கிறீர்கள்; ஆனால் அவற்றை (ஜகாத்தாக) எடுப்பதில்லையே?" என்று கேட்டனர்.

இவர் உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் திரும்பி வந்து இது பற்றிக் கூறினார். அதற்கு உமர் (ரலி), "ஆம், மேய்ப்பர் சுமந்து செல்லும் (சிறிய) குட்டியையும் அவர்கள் கணக்கில் சேருங்கள்; ஆனால் அதை (ஜகாத்தாக) எடுக்காதீர்கள். மேலும் ‘அகூலா’வையோ, ‘ருப்பா’வையோ, ‘மாகித்’தையோ அல்லது ஆண் ஆட்டையோ (ஜகாத்தாக) எடுக்காதீர்கள். (மாறாக) ‘ஜதஆ’ மற்றும் ‘தனிய்யா’ ஆகியவற்றை (ஜகாத்தாக) எடுங்கள். இதுவே ஆடுகளின் பெருக்கத்திற்கும், அவற்றின் தரத்திற்கும் இடையே செய்யப்படும் நீதியாகும்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
‘சக்லா’ என்பது ஈன்றெடுக்கப்பட்ட சிறிய குட்டியாகும். ‘ருப்பா’ என்பது குட்டி ஈன்று பாலூட்டும் தாய் ஆடு. ‘மாகித்’ என்பது சினை ஆடு. ‘அகூலா’ என்பது உண்பதற்காகக் கொழுக்கவைக்கப்படும் ஆடு.

ஜகாத் கடமையாகும் எண்ணிக்கையை அடையாத ஆடுகளை வைத்திருக்கும் ஒருவரைப் பற்றி மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஜகாத் வசூலிப்பவர் வருவதற்கு ஒரு நாள் முன்பு அந்த ஆடுகள் குட்டிகளை ஈன்றதன் மூலம், ஜகாத் கடமையாகும் எண்ணிக்கையை அடைந்துவிட்டால், அந்த நபர் அவற்றுக்கு ஜகாத் செலுத்த வேண்டும். இதற்குக் காரணம், ஆடுகளின் குட்டிகள் அந்த மந்தையின் ஒரு பகுதியாகும். விலை கொடுத்து வாங்குவதன் மூலமோ, அன்பளிப்பாகவோ அல்லது வாரிசுரிமையாகவோ பெறுவது போன்ற நிலை இதுவல்ல. மாறாக, ஜகாத் கடமையாகும் அளவுக்கு மதிப்பு இல்லாத ஒரு வணிகப் பொருள்

விற்கப்பட்டு, அதனால் கிடைக்கும் லாபத்துடன் சேர்ந்து அது ஜகாத் கடமையாகும் மதிப்பை அடைவதைப் போன்றது இது. அப்போது அதன் உரிமையாளர் தனது லாபம் மற்றும் அசல் மூலதனம் இரண்டிற்கும் சேர்த்து ஜகாத் செலுத்த வேண்டும். அவருடைய லாபம் (வியாபாரத்தின் மூலம் அல்லாமல்) எதிர்பாராதவிதமாகக் கிடைத்ததாகவோ அல்லது வாரிசுரிமையாகக் கிடைத்ததாகவோ இருந்தால், அவர் அதைப் பெற்ற நாளிலிருந்து ஒரு வருடம் முடியும் வரை அதற்கு ஜகாத் செலுத்த வேண்டியதில்லை.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
செல்வத்திலிருந்து கிடைக்கும் லாபம் அந்தச் செல்வத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதைப் போலவே, ஆடுகளின் குட்டிகளும் மந்தையின் ஒரு பகுதியாகும். இருப்பினும், வேறொரு வகையில் இதில் வித்தியாசம் உள்ளது. ஒரு மனிதரிடம் ஜகாத் கடமையாகும் அளவுக்கு தங்கம் மற்றும் வெள்ளி இருந்து, பின்னர் அவர் கூடுதல் செல்வத்தைப் பெற்றால், அவர் ஏற்கனவே உள்ள செல்வத்திற்கு ஜகாத் செலுத்தும்போது, (புதிதாகப் பெற்ற) இச்செல்வத்தைச் சேர்த்து ஜகாத் செலுத்தமாட்டார். மாறாக இந்தப் புதிய செல்வம் கிடைத்து ஒரு வருடம் முடியும் வரை காத்திருப்பார். ஆனால், ஜகாத் கடமையாகும் அளவுக்கு ஆடுகள், மாடுகள் அல்லது ஒட்டகங்களை வைத்திருக்கும் ஒரு மனிதர், பின்னர் கூடுதலாக ஒரு ஒட்டகம், மாடு அல்லது ஆட்டைப் பெற்றால், அவர் அந்த குறிப்பிட்ட வகை கால்நடைகளில் ஏற்கனவே ஜகாத் கடமையாகும் அளவு (நிஸாப்) வைத்திருக்கும் பட்சத்தில், மற்றவற்றுக்கு ஜகாத் செலுத்தும் அதே நேரத்தில் இதற்கும் சேர்த்து ஜகாத் செலுத்துவார்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், "இது குறித்து நான் கேட்டவற்றில் இதுவே சிறந்தது" என்று கூறினார்கள்.

605

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ مُرَّ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بِغَنَمٍ مِنَ الصَّدَقَةِ فَرَأَى فِيهَا شَاةً حَافِلاً ذَاتَ ضَرْعٍ عَظِيمٍ فَقَالَ عُمَرُ مَا هَذِهِ الشَّاةُ فَقَالُوا شَاةٌ مِنَ الصَّدَقَةِ ‏.‏ فَقَالَ عُمَرُ مَا أَعْطَى هَذِهِ أَهْلُهَا وَهُمْ طَائِعُونَ لاَ تَفْتِنُوا النَّاسَ لاَ تَأْخُذُوا حَزَرَاتِ الْمُسْلِمِينَ نَكِّبُوا عَنِ الطَّعَامِ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் முன்பு ஸதகா (ஜகாத்) ஆடுகள் கொண்டு செல்லப்பட்டன. அவற்றில், பெரிய மடியுடைய, பால் நிரம்பிய ஓர் ஆட்டை அவர்கள் கண்டார்கள். உடனே உமர் (ரழி), 'இது என்ன ஆடு?'

என்று கேட்டார்கள். அதற்கு (அங்கிருந்தவர்கள்), 'இது ஸதகா (ஜகாத்) ஆடுகளில் ஒன்று' என்று பதிலளித்தார்கள்.
அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள், 'இதன் உரிமையாளர்கள் இதை மனமுவந்து கொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். மக்களைச் சோதனையில் ஆழ்த்தாதீர்கள் (அவர்களுக்கு சிரமத்தை ஏற்படுத்தாதீர்கள்). முஸ்லிம்களிடமிருந்து அவர்களின் சிறந்த பொருட்களை எடுக்காதீர்கள். உணவுக்காக (பயன்படும் கால்நடைகளை, அதாவது பால் தரும் அல்லது இனப்பெருக்கம் செய்யும் ஆடுகளை) விட்டுவிடுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

606

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي رَجُلاَنِ، مِنْ أَشْجَعَ أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ مَسْلَمَةَ الأَنْصَارِيَّ، كَانَ يَأْتِيهِمْ مُصَدِّقًا فَيَقُولُ لِرَبِّ الْمَالِ أَخْرِجْ إِلَىَّ صَدَقَةَ مَالِكَ. فَلاَ يَقُودُ إِلَيْهِ شَاةً فِيهَا وَفَاءٌ مِنْ حَقِّهِ إِلاَّ قَبِلَهَا. قَالَ مَالِكٌ السُّنَّةُ عِنْدَنَا - وَالَّذِي أَدْرَكْتُ عَلَيْهِ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا - أَنَّهُ لاَ يُضَيَّقُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ فِي زَكَاتِهِمْ وَأَنْ يُقْبَلَ مِنْهُمْ مَا دَفَعُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ.

அஷ்ஜா குலத்தைச் சேர்ந்த இருவர் எனக்கு அறிவித்ததாவது: முஹம்மத் பின் மஸ்லமா அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்கள் (ஜகாத்) வசூலிப்பவராக எங்களிடம் வருவார்கள். அவர் செல்வத்தின் உரிமையாளரிடம், "உமது செல்வத்திற்கான ஜகாத்தை என்னிடம் கொண்டு வாரும்" என்று கூறுவார்கள். ஜகாத் கடமையை நிறைவேற்றும் தகுதியுள்ள (அதாவது, குறைந்தபட்ச நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்யும்) எந்த ஓர் ஆடு அவரிடம் கொண்டு வரப்பட்டாலும், அதை அவர் ஏற்றுக்கொள்வார் (மேலதிகமாக எதையும் கோரமாட்டார்).

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் உள்ள சுன்னாவும் (வழிமுறையும்), எமது ஊரிலுள்ள அறிஞர்களிடம் நான் கண்டதும் யாதெனில், ஜகாத் விவகாரத்தில் முஸ்லிம்களுக்கு நெருக்கடி கொடுக்கப்படக் கூடாது; அவர்கள் தமது செல்வத்திலிருந்து எதைக் கொடுக்கிறார்களோ அதை அவர்களிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்."

607

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيٍّ إِلاَّ لِخَمْسَةٍ لِغَازٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ لِعَامِلٍ عَلَيْهَا أَوْ لِغَارِمٍ أَوْ لِرَجُلٍ اشْتَرَاهَا بِمَالِهِ أَوْ لِرَجُلٍ لَهُ جَارٌ مِسْكِينٌ فَتُصُدِّقَ عَلَى الْمِسْكِينِ فَأَهْدَى الْمِسْكِينُ

لِلْغَنِيِّ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي قَسْمِ الصَّدَقَاتِ أَنَّ ذَلِكَ لاَ يَكُونُ إِلاَّ عَلَى وَجْهِ الاِجْتِهَادِ مِنَ الْوَالِي فَأَىُّ الأَصْنَافِ كَانَتْ فِيهِ الْحَاجَةُ وَالْعَدَدُ أُوثِرَ ذَلِكَ الصِّنْفُ بِقَدْرِ مَا يَرَى الْوَالِي وَعَسَى أَنْ يَنْتَقِلَ ذَلِكَ إِلَى الصِّنْفِ الآخَرِ بَعْدَ عَامٍ أَوْ عَامَيْنِ أَوْ أَعْوَامٍ فَيُؤْثَرُ أَهْلُ الْحَاجَةِ وَالْعَدَدِ حَيْثُمَا كَانَ ذَلِكَ وَعَلَى هَذَا أَدْرَكْتُ مَنْ أَرْضَى مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ . قَالَ مَالِكٌ وَلَيْسَ لِلْعَامِلِ عَلَى الصَّدَقَاتِ فَرِيضَةٌ مُسَمَّاةٌ إِلاَّ عَلَى قَدْرِ مَا يَرَى الإِمَامُ .

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஐந்து வகையினரைத் தவிர, செல்வந்தருக்கு ஜகாத் (பெறுவது) அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல: (அவர்கள் யார் எனில்) அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுபவர், ஜகாத்தை வசூலிப்பவர், கடன்பட்டவர், தனது சொந்தப் பணத்தால் அதை (ஜகாத் பொருளை) வாங்குபவர், அல்லது ஒரு செல்வந்தருக்கு ஒரு ஏழை அண்டை வீட்டார் இருக்க, அந்த ஏழைக்கு (ஜகாத்) தர்மமாக வழங்கப்பட்டு, அந்த ஏழை அதை அந்த செல்வந்தருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினால் (அந்த செல்வந்தர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்)."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜகாத்தைப் பிரித்து வழங்குவது குறித்த எங்களது நிலைப்பாடு என்னவென்றால், அது பொறுப்பாளரின் (ஆட்சியாளரின்) இஜ்திஹாத் (ஆய்வு) முடிவைப் பொறுத்தது. எந்தப் பிரிவினர் அதிக தேவையுடையவர்களாகவும், அதிக எண்ணிக்கையிலும் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குப் பொறுப்பாளர் பொருத்தமாகக் கருதும் விதத்தில் முன்னுரிமை வழங்கப்படும். அது ஒரு வருடம், அல்லது இரண்டு, அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு (வேறொரு பிரிவினருக்கு) மாறக்கூடும். (எது எப்படியாயினும்) எங்கு தேவையுடையவர்கள் மற்றும் அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். நான் திருப்தியடையும் (மார்க்க) அறிஞர்கள் இவ்வாறு செய்வதை நான் கண்டிருக்கிறேன்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜகாத்தை வசூலிப்பவருக்கு, இமாம் பொருத்தமாகக் கருதும் அளவைத் தவிர, குறிப்பிட்ட பங்கு எதுவும் (மார்க்கத்தில்) நிர்ணயிக்கப்படவில்லை."

608

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ، قَالَ لَوْ مَنَعُونِي عِقَالاً لَجَاهَدْتُهُمْ عَلَيْهِ .

அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் (ஸகாத்தாகச் செலுத்த வேண்டிய) ஒரு கால் கட்டும் கயிற்றைக்கூட (தர) தடுத்தாலும், அதற்காக நான் அவர்களுடன் போரிடுவேன்."

609

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ. أَنَّهُ قَالَ شَرِبَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لَبَنًا فَأَعْجَبَهُ فَسَأَلَ الَّذِي سَقَاهُ مِنْ أَيْنَ هَذَا اللَّبَنُ فَأَخْبَرَهُ أَنَّهُ وَرَدَ عَلَى مَاءٍ - قَدْ سَمَّاهُ - فَإِذَا نَعَمٌ مِنْ نَعَمِ الصَّدَقَةِ وَهُمْ يَسْقُونَ فَحَلَبُوا لِي مِنْ أَلْبَانِهَا فَجَعَلْتُهُ فِي سِقَائِي فَهُوَ هَذَا. فَأَدْخَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَدَهُ فَاسْتَقَاءَهُ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ كُلَّ مَنْ مَنَعَ فَرِيضَةً مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَلَمْ يَسْتَطِعِ الْمُسْلِمُونَ أَخْذَهَا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِمْ جِهَادُهُ حَتَّى يَأْخُذُوهَا مِنْهُ.

ஸைத் பின் அஸ்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் (ஒரு முறை) பாலை அருந்தினார்கள். அது அவர்களுக்குப் பிடித்திருந்தது. எனவே தமக்கு அதைப் புகட்டியவரிடம், 'இந்தப் பால் எங்கிருந்து வந்தது?' என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அந்த மனிதர், தாம் ஒரு நீர்நிலைக்குச் சென்றதாகவும் - அதன் பெயரை அவர் குறிப்பிட்டார் - அங்கே ஸதகா (ஜகாத்) கால்நடைகள் நீர் அருந்திக் கொண்டிருந்ததாகவும் தெரிவித்தார். '(அங்கிருந்தவர்கள்) எனக்காக அவற்றின் பாலிலிருந்து கறந்தார்கள்; அதை நான் என் தோல்பையில் ஊற்றிக் கொண்டேன்; அதுவே இப்பால்' என்று அவர் கூறினார்.

உடனே உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் தமது கையை (தொண்டைக்குள்) நுழைத்து அதை வாந்தியெடுத்துவிட்டார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ்வின் கடமைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை எவரேனும் வழங்க மறுத்து, முஸ்லிம்களால் அதை அவரிடமிருந்து பெறமுடியாத நிலை இருந்தால், அதை அவரிடமிருந்து பெறும்வரை அவருடன் ஜிஹாத் (போர்) புரிவது அவர்கள் மீது கடமையாகும் என்பதே நம்மிடமுள்ள முடிவாகும்."

610

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَامِلاً، لِعُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ كَتَبَ إِلَيْهِ يَذْكُرُ أَنَّ رَجُلاً مَنَعَ زَكَاةَ مَالِهِ فَكَتَبَ إِلَيْهِ عُمَرُ أَنْ دَعْهُ وَلاَ تَأْخُذْ مِنْهُ زَكَاةً مَعَ الْمُسْلِمِينَ قَالَ فَبَلَغَ ذَلِكَ الرَّجُلَ فَاشْتَدَّ

عَلَيْهِ وَأَدَّى بَعْدَ ذَلِكَ زَكَاةَ مَالِهِ فَكَتَبَ عَامِلُ عُمَرَ إِلَيْهِ يَذْكُرُ لَهُ ذَلِكَ فَكَتَبَ إِلَيْهِ عُمَرُ أَنْ خُذْهَا مِنْهُ .

மாலிக் அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்களின் நிர்வாகிகளில் ஒருவர், ஒரு மனிதர் தனது செல்வத்திற்கான ஜகாத்தை வழங்க மறுத்துவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டு அவருக்குக் கடிதம் எழுதினார்.

அதற்கு உமர் அவர்கள் அந்த நிர்வாகிக்கு, "அவரை விட்டுவிடுங்கள்; முஸ்லிம்களுடன் சேர்த்து அவரிடமிருந்து ஜகாத் வசூலிக்க வேண்டாம்" என்று பதில் எழுதினார்கள்.

இச்செய்தி அம்மனிதருக்கு எட்டியபோது, அது அவருக்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது (சமூக ரீதியாகவும், ஆன்மீக ரீதியாகவும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாக உணர்ந்தார்). அதன் பிறகு அவர் தனது செல்வத்திற்கான ஜகாத்தைச் செலுத்தினார்.

உமர் அவர்களின் நிர்வாகி அதைத் தெரிவித்து அவருக்குக் கடிதம் எழுதினார். அதற்கு உமர் அவர்கள், "அவரிடமிருந்து அதைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்" என்று பதில் எழுதினார்கள்.

611

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الثِّقَةِ، عِنْدَهُ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، وَعَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ وَالْبَعْلِ الْعُشْرُ وَفِيمَا سُقِيَ بِالنَّضْحِ نِصْفُ الْعُشْرِ .

சுலைமான் இப்னு யஸார் மற்றும் புஸ்ர் இப்னு ஸஃத் ஆகியோர் அறிவிக்கின்றார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மழை நீரால், அல்லது நீரூற்றுகளால், அல்லது 'பஅல்' (வேர்கள் மூலம் நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சி வளரும் பயிர்கள்) ஆகியவற்றால் நீர் புகட்டப்படுபவற்றுக்கு பத்தில் ஒரு பங்கு (ஸகாத்) உண்டு. (விலங்குகள் அல்லது இயந்திரங்கள் மூலம்) நீர் இறைத்துப் பாசனம் செய்யப்படுபவற்றுக்கு இருபதில் ஒரு பங்கு (ஸகாத்) உண்டு."

612

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ لاَ يُؤْخَذُ فِي صَدَقَةِ النَّخْلِ الْجُعْرُورُ وَلاَ مُصْرَانُ الْفَارَةِ وَلاَ عَذْقُ ابْنِ حُبَيْقٍ . قَالَ وَهُوَ يُعَدُّ عَلَى صَاحِبِ الْمَالِ وَلاَ يُؤْخَذُ مِنْهُ فِي الصَّدَقَةِ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا مِثْلُ ذَلِكَ الْغَنَمُ تُعَدُّ عَلَى صَاحِبِهَا بِسِخَالِهَا وَالسَّخْلُ لاَ يُؤْخَذُ مِنْهُ فِي الصَّدَقَةِ وَقَدْ يَكُونُ فِي الأَمْوَالِ ثِمَارٌ لاَ تُؤْخَذُ الصَّدَقَةُ مِنْهَا مِنْ ذَلِكَ الْبُرْدِيُّ وَمَا أَشْبَهَهُ لاَ يُؤْخَذُ مِنْ أَدْنَاهُ كَمَا لاَ يُؤْخَذُ مِنْ خِيَارِهِ . قَالَ وَإِنَّمَا تُؤْخَذُ الصَّدَقَةُ مِنْ أَوْسَاطِ الْمَالِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ يُخْرَصُ مِنَ الثِّمَارِ إِلاَّ النَّخِيلُ وَالأَعْنَابُ فَإِنَّ ذَلِكَ يُخْرَصُ حِينَ يَبْدُو صَلاَحُهُ وَيَحِلُّ بَيْعُهُ وَذَلِكَ أَنَّ ثَمَرَ النَّخِيلِ وَالأَعْنَابِ يُؤْكَلُ رُطَبًا وَعِنَبًا فَيُخْرَصُ عَلَى أَهْلِهِ لِلتَّوْسِعَةِ عَلَى النَّاسِ وَلِئَلاَّ يَكُونَ عَلَى أَحَدٍ فِي ذَلِكَ ضِيقٌ فَيُخْرَصُ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ ثُمَّ يُخَلَّى بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ يَأْكُلُونَهُ كَيْفَ شَاءُوا ثُمَّ يُؤَدُّونَ مِنْهُ الزَّكَاةَ عَلَى مَا خُرِصَ عَلَيْهِمْ . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا مَا لاَ يُؤْكَلُ رَطْبًا وَإِنَّمَا يُؤْكَلُ بَعْدَ حَصَادِهِ مِنَ الْحُبُوبِ كُلِّهَا فَإِنَّهُ لاَ يُخْرَصُ وَإِنَّمَا عَلَى أَهْلِهَا فِيهَا إِذَا حَصَدُوهَا وَدَقُّوهَا وَطَيَّبُوهَا وَخَلَصَتْ حَبًّا فَإِنَّمَا عَلَى أَهْلِهَا فِيهَا الأَمَانَةُ يُؤَدُّونَ زَكَاتَهَا إِذَا بَلَغَ ذَلِكَ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ وَهَذَا الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ النَّخْلَ يُخْرَصُ عَلَى أَهْلِهَا وَثَمَرُهَا فِي رُءُوسِهَا إِذَا طَابَ وَحَلَّ بَيْعُهُ وَيُؤْخَذُ مِنْهُ صَدَقَتُهُ تَمْرًا عِنْدَ الْجِدَادِ فَإِنْ أَصَابَتِ الثَّمَرَةَ جَائِحَةٌ بَعْدَ أَنْ تُخْرَصَ عَلَى أَهْلِهَا وَقَبْلَ أَنْ تُجَذَّ فَأَحَاطَتِ الْجَائِحَةُ بِالثَّمَرِ كُلِّهِ فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةٌ فَإِنْ بَقِيَ مِنَ الثَّمَرِ شَىْءٌ يَبْلُغُ خَمْسَةَ أَوْسُقٍ فَصَاعِدًا بِصَاعِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أُخِذَ مِنْهُمْ زَكَاتُهُ وَلَيْسَ عَلَيْهِمْ فِيمَا أَصَابَتِ الْجَائِحَةُ زَكَاةٌ وَكَذَلِكَ الْعَمَلُ فِي الْكَرْمِ أَيْضًا وَإِذَا كَانَ لِرَجُلٍ قِطَعُ أَمْوَالٍ مُتَفَرِّقَةٌ أَوِ اشْتِرَاكٌ فِي أَمْوَالٍ مُتَفَرِّقَةٍ لاَ يَبْلُغُ مَالُ كُلِّ شَرِيكٍ أَوْ قِطَعُهُ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ وَكَانَتْ إِذَا جُمِعَ بَعْضُ ذَلِكَ إِلَى بَعْضٍ يَبْلُغُ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَإِنَّهُ يَجْمَعُهَا وَيُؤَدِّي زَكَاتَهَا .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"பேரீச்சம்பழங்களுக்கான ஸகாத்தில், 'அல்-ஜுஃஃரூர்', 'முஸ்ரான் அல்-ஃஃபாரா' மற்றும் 'அத்ஃஃக் இப்னு ஹுபைக்' (ஆகிய தரம் குறைந்த வகைகள்) எடுக்கப்படக் கூடாது."

மேலும் அவர் கூறினார்: "இவை (கணக்கிடும்போது) உரிமையாளரின் சொத்துக் கணக்கில் சேர்க்கப்படும்; ஆனால், ஸகாத்தாக அவற்றிலிருந்து எடுக்கப்படக் கூடாது."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இது ஆடுகளுக்கு ஒப்பானதாகும். ஆடுகளின் குட்டிகளும் உரிமையாளரின் கணக்கில் சேர்க்கப்படும்; ஆனால், அக்குட்டிகளே ஸகாத்தாக எடுக்கப்படுவதில்லை. மேலும் செல்வங்களில் (விளைச்சலில்) சில வகைகள் உள்ளன; அவற்றிலிருந்தும் ஸகாத் (குறிப்பிட்டு) எடுக்கப்படுவதில்லை. உதாரணத்திற்கு 'அல்-புர்தி' மற்றும் அது போன்ற (சில குறிப்பிட்ட) வகைகள். மிகக் குறைந்த தரத்திலிருந்தும் எடுக்கப்படக் கூடாது; மிக உயர்ந்த தரத்திலிருந்தும் எடுக்கப்படக் கூடாது."

மேலும் அவர் கூறினார்: "மாறாக, செல்வத்தின் நடுத்தரமான வகையிலிருந்தே ஸகாத் எடுக்கப்பட வேண்டும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எம்மிடம் ஒருமித்த கருத்து யாதெனில், பேரீச்சம்பழங்கள் மற்றும் திராட்சைகளைத் தவிர வேறு எந்தப் பழங்களும் (மரத்திலிருக்கும் போதே) மதிப்பிடப்படுவதில்லை ('கர்ஸ்' செய்யப்படுவதில்லை). இவை இரண்டும், அவற்றின் பயன் தென்பட்டு, விற்பனைக்குத் தகுதியாகும் போது மதிப்பிடப்படும். ஏனெனில், பேரீச்சம்பழங்களும் திராட்சைகளும் (பழுத்தவுடன்) ஈரமான கனிகளாகவும் உண்ணப்படுகின்றன. எனவே, மக்களுக்கு விசாலமளிக்கவும், அவர்களில் எவருக்கும் நெருக்கடி ஏற்படாமல் இருக்கவும் உரிமையாளர்களுக்கு மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. பின்னர் அவர்களுக்கும் அப்பழங்களுக்கும் இடையே (தடை நீக்கப்பட்டு) விடப்படும்; அவர்கள் விரும்பியவாறு அதனை உண்ணலாம். பின்னர் அவர்கள் மீது மதிப்பிடப்பட்ட அளவின் அடிப்படையில் அதிலிருந்து ஸகாத் செலுத்துவார்கள்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எவையெல்லாம் ஈரமான கனிகளாக உண்ணப்படாமல், அறுவடைக்குப் பிறகே உண்ணப்படுகின்றனவோ - அனைத்து வகையான தானியங்களைப்போல - அவை மதிப்பிடப்படுவதில்லை. உரிமையாளர்கள் அவற்றை அறுவடை செய்து, கதிரடித்து, தூய்மைப்படுத்தி, தானியமாக மாற்றிய பிறகே அவர்கள் மீது (ஸகாத்) கடமையாகும். இதில் உரிமையாளர்கள் மீது 'அமானிதம்' (நம்பிக்கை நாணயம்) உள்ளது. ஸகாத் கடமையாகும் அளவை அது எட்டினால், அவர்கள் அதன் ஸகாத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இதில் எம்மிடம் எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் இல்லை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எம்மிடம் ஒருமித்த கருத்து யாதெனில், பேரீச்சம்பழங்கள் மரங்களில் இருக்கும்போதே, அவை கனிந்து விற்பனைக்குத் தகுதியானதும் உரிமையாளர்களுக்கு மதிப்பீடு செய்யப்படும். அறுவடையின் போது உலர்ந்த பேரீச்சம்பழங்களாக ('தம்ர்') அதன் ஸகாத் பெறப்படும். மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட பிறகு, அறுவடைக்கு முன் ஏதேனும் பேரிடர் ஏற்பட்டு, அனைத்து

பழங்களும் அழிந்துவிட்டால், அவர்கள் மீது ஸகாத் இல்லை. பழங்களில் ஏதேனும் எஞ்சி, அது நபி (ஸல்) அவர்களின் 'ஸா' அளவின்படி ஐந்து 'அவ்சுக்' (Awsuq) அல்லது அதற்கு மேல் இருந்தால், அதற்கான ஸகாத் அவர்களிடம் பெறப்படும். பேரிடரால் அழிந்தவற்றிற்கு அவர்கள் மீது ஸகாத் இல்லை. திராட்சைத் தோட்டத்திலும் இவ்வாறே செயல்பட வேண்டும்."

"ஒரு நபருக்குச் சொந்தமான செல்வங்கள் (தோட்டங்கள்) வெவ்வேறு இடங்களில் சிதறி இருந்தாலோ, அல்லது வெவ்வேறு இடங்களில் உள்ள செல்வங்களில் பங்குதாரராக இருந்தாலோ, ஒவ்வொரு பங்கும் அல்லது இடமும் தனித்தனியாக ஸகாத் கடமையாகும் அளவை எட்டாவிட்டாலும், அவை அனைத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கும்போது ஸகாத் கடமையாகும் அளவை அடைந்தால், அவர் அவற்றை ஒன்றிணைத்து, அதற்கான ஸகாத்தைச் செலுத்த வேண்டும்."

613

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الزَّيْتُونِ، فَقَالَ فِيهِ الْعُشْرُ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا يُؤْخَذُ مِنَ الزَّيْتُونِ الْعُشْرُ بَعْدَ أَنْ يُعْصَرَ وَيَبْلُغَ زَيْتُونُهُ خَمْسَةَ أَوْسُقٍ فَمَا لَمْ يَبْلُغْ زَيْتُونُهُ خَمْسَةَ أَوْسُقٍ فَلاَ زَكَاةَ فِيهِ وَالزَّيْتُونُ بِمَنْزِلَةِ النَّخِيلِ مَا كَانَ مِنْهُ سَقَتْهُ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ أَوْ كَانَ بَعْلاً فَفِيهِ الْعُشْرُ وَمَا كَانَ يُسْقَى بِالنَّضْحِ فَفِيهِ نِصْفُ الْعُشْرِ وَلاَ يُخْرَصُ شَىْءٌ مِنَ الزَّيْتُونِ فِي شَجَرِهِ . وَالسُّنَّةُ عِنْدَنَا فِي الْحُبُوبِ الَّتِي يَدَّخِرُهَا النَّاسُ وَيَأْكُلُونَهَا أَنَّهُ يُؤْخَذُ مِمَّا سَقَتْهُ السَّمَاءُ مِنْ ذَلِكَ وَمَا سَقَتْهُ الْعُيُونُ وَمَا كَانَ بَعْلاً الْعُشْرُ وَمَا سُقِيَ بِالنَّضْحِ نِصْفُ الْعُشْرِ إِذَا بَلَغَ ذَلِكَ خَمْسَةَ أَوْسُقٍ بِالصَّاعِ الأَوَّلِ صَاعِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَمَا زَادَ عَلَى خَمْسَةِ أَوْسُقٍ فَفِيهِ الزَّكَاةُ بِحِسَابِ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَالْحُبُوبُ الَّتِي فِيهَا الزَّكَاةُ الْحِنْطَةُ وَالشَّعِيرُ وَالسُّلْتُ وَالذُّرَةُ وَالدُّخْنُ وَالأُرْزُ وَالْعَدَسُ وَالْجُلْبَانُ وَاللُّوبِيَا وَالْجُلْجُلاَنُ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الْحُبُوبِ الَّتِي تَصِيرُ طَعَامًا فَالزَّكَاةُ تُؤْخَذُ مِنْهَا بَعْدَ أَنْ تُحْصَدَ وَتَصِيرَ حَبًّا . قَالَ وَالنَّاسُ مُصَدَّقُونَ فِي ذَلِكَ وَيُقْبَلُ مِنْهُمْ فِي ذَلِكَ مَا دَفَعُوا . وَسُئِلَ مَالِكٌ مَتَى يُخْرَجُ مِنَ الزَّيْتُونِ الْعُشْرُ أَوْ نِصْفُهُ أَقَبْلَ النَّفَقَةِ أَمْ بَعْدَهَا فَقَالَ لاَ يُنْظَرُ إِلَى النَّفَقَةِ وَلَكِنْ يُسْأَلُ عَنْهُ أَهْلُهُ كَمَا يُسْأَلُ أَهْلُ الطَّعَامِ عَنِ الطَّعَامِ وَيُصَدَّقُونَ بِمَا قَالُوا فَمَنْ رُفِعَ مِنْ زَيْتُونِهِ خَمْسَةُ أَوْسُقٍ فَصَاعِدًا أُخِذَ مِنْ زَيْتِهِ الْعُشْرُ بَعْدَ أَنْ يُعْصَرَ وَمَنْ لَمْ يُرْفَعْ مِنْ زَيْتُونِهِ خَمْسَةُ أَوْسُقٍ لَمْ تَجِبْ عَلَيْهِ فِي زَيْتِهِ الزَّكَاةُ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ بَاعَ زَرْعَهُ وَقَدْ صَلَحَ وَيَبِسَ فِي أَكْمَامِهِ فَعَلَيْهِ زَكَاتُهُ وَلَيْسَ عَلَى الَّذِي اشْتَرَاهُ زَكَاةٌ وَلاَ يَصْلُحُ

بَيْعُ الزَّرْعِ حَتَّى يَيْبَسَ فِي أَكْمَامِهِ وَيَسْتَغْنِيَ عَنِ الْمَاءِ . قَالَ مَالِكٌ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى { وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ } أَنَّ ذَلِكَ الزَّكَاةُ وَقَدْ سَمِعْتُ مَنْ يَقُولُ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ بَاعَ أَصْلَ حَائِطِهِ أَوْ أَرْضَهُ وَفِي ذَلِكَ زَرْعٌ أَوْ ثَمَرٌ لَمْ يَبْدُ صَلاَحُهُ فَزَكَاةُ ذَلِكَ عَلَى الْمُبْتَاعِ وَإِنْ كَانَ قَدْ طَابَ وَحَلَّ بَيْعُهُ فَزَكَاةُ ذَلِكَ عَلَى الْبَائِعِ إِلاَّ أَنْ يَشْتَرِطَهَا عَلَى الْمُبْتَاعِ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடம் ஒலிவம் (Olives) பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள், "அவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கு (உஷ்ர் - ஸகாத்) உண்டு" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒலிவக் காய்கள் பிழியப்பட்ட பிறகே அதிலிருந்து பத்தில் ஒரு பங்கு (ஸகாத்) எடுக்கப்படும். (எனினும் ஸகாத் கடமையாக) அந்த ஒலிவக் காய்கள் ஐந்து 'அவ்ஸுக்' (Awsuq) அளவை அடைந்திருக்க வேண்டும். ஒலிவக் காய்கள் ஐந்து அவ்ஸுக் அளவை அடையவில்லை என்றால், அதில் ஸகாத் இல்லை.

ஒலிவ மரங்கள் பேரீச்சை மரங்களைப் போன்றவை. மழை நீர், ஊற்று நீர் அல்லது 'பஃல்' (வேர்கள் மூலம் தானாக நீர் உறிஞ்சுபவை) மூலம் விளையக்கூடியவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கு (ஸகாத்) உண்டு. பாசன கருவிகள் மூலம் (நீர் இறைத்து) நீர் பாய்ச்சப்படுபவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கில் பாதியளவே (இருபதில் ஒரு பங்கு) ஸகாத் உண்டு. ஒலிவக் காய்கள் மரத்தில் இருக்கும்போது (அதன் மகசூல்) மதிப்பிடப்படுவதில்லை.

மக்கள் சேமித்து உண்ணும் தானியங்கள் விஷயத்தில் நம்மிடம் உள்ள நடைமுறை (சுன்னா) என்னவென்றால்: மழை நீர், ஊற்று நீர் மற்றும் 'பஃல்' (இயற்கை நீர்) மூலம் விளைபவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கும், பாசன கருவிகள் மூலம் நீர் இறைத்து விளைவிக்கப்பட்டவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கில் பாதியும் (இருபதில் ஒரு பங்கு) ஸகாத் எடுக்கப்படும். இது, நபி (ஸல்) அவர்களின் அளவையான முதல் 'ஸா' (Sa') படி ஐந்து அவ்ஸுக் அளவை எட்டினால் மட்டுமே பொருந்தும். ஐந்து அவ்ஸுக்கிற்கு மேல் உள்ளவற்றிற்கும் இதே கணக்கீட்டின்படி ஸகாத் உண்டு."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸகாத் கடமையாகும் தானியங்களாவன: கோதுமை, பார்லி, ஸுல்த் (தோல் நீங்கிய பார்லி வகை), சோளம், தினை, அரிசி, பருப்பு, பட்டாணி, பீன்ஸ், எள் மற்றும் இது போன்று உணவாகப் பயன்படும் தானியங்கள். இவை அறுவடை செய்யப்பட்டு தானியங்களாக மாறிய பிறகு ஸகாத் எடுக்கப்படும்." மேலும் அவர், "மக்கள் (தங்கள் விளைச்சல் அளவு விஷயத்தில்) நம்பப்படுவார்கள்; அவர்கள் கொடுப்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம், "ஒலிவத்தின் ஸகாத்தான பத்தில் ஒரு பங்கு அல்லது அதில் பாதி எப்போது கொடுக்கப்பட வேண்டும்?

(பயிரிடுவதற்கான) செலவுகளை எடுப்பதற்கு முன்பா அல்லது பின்பா?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், “செலவுகள் கணக்கில் கொள்ளப்படாது. ஆனால், தானிய உரிமையாளர்களிடம் (விளைச்சல் பற்றி) கேட்பது போலவே ஒலிவத் தோட்ட உரிமையாளர்களிடமும் கேட்கப்படும். அவர்கள் கூறுவது உண்மை என ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். யாருடைய ஒலிவக் காய்களின் அளவு ஐந்து அவ்ஸுக் அல்லது அதற்கு மேல் இருக்கிறதோ, அது பிழியப்பட்ட பின் அதன் எண்ணெயிலிருந்து பத்தில் ஒரு பங்கு எடுக்கப்படும். யாருடைய ஒலிவக் காய்கள் ஐந்து அவ்ஸுக் அளவை அடையவில்லையோ, அவருடைய எண்ணெயில் ஸகாத் கடமையில்லை” என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் தனது பயிரை, அது முற்றி கதிர்களில் காய்ந்திருக்கும் நிலையில் விற்றாரோ, அதற்கான ஸகாத் (விற்றவர் மீது) கடமையாகும்; வாங்கியவர் மீது ஸகாத் இல்லை. பயிர்கள் கதிர்களில் முற்றி, இனி தண்ணீர் தேவைப்படாது என்ற நிலையை அடையும் வரை அவற்றை விற்பது கூடாது.”

அல்லாஹ் குர்ஆனில், “{வ ஆது ஹக்கஹு யவ்ம ஹஸாதிஹி} - ‘அதன் அறுவடை நாளில் அதற்குரிய (ஸகாத்) உரிமையை கொடுத்து விடுங்கள்’ (6:141)” என்று கூறுவது ஸகாத்தையே குறிக்கிறது என்று அறிஞர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டுள்ளேன் என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் தனது தோட்டத்தையோ அல்லது நிலத்தையோ விற்கும்போது, அதில் பயிர்களோ அல்லது பழங்களோ இருந்து, அவை இன்னும் முற்றிய நிலையை (பக்குவத்தை) அடையவில்லை என்றால், அதற்கான ஸகாத் வாங்குபவர் மீதே கடமையாகும். ஒருவேளை அவை முற்றி, விற்பனைக்குத் தகுதியான நிலையில் இருந்தால், அதற்கான ஸகாத் விற்பவர் மீதே கடமையாகும்; வாங்குபவர் ஸகாத்தை ஏற்பதாக நிபந்தனையிட்டால் தவிர.”

614

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عِرَاكِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ وَلاَ فِي فَرَسِهِ صَدَقَةٌ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் தனது (தனிப்பட்ட பயன்பாட்டிற்கான) அடிமை மீதோ அல்லது தனது (தனிப்பட்ட பயன்பாட்டிற்கான) குதிரை மீதோ எந்த ஸதகாவும் (கட்டாய ஜகாத்) செலுத்த வேண்டியதில்லை."

615

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ أَهْلَ الشَّامِ، قَالُوا لأَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ خُذْ مِنْ خَيْلِنَا وَرَقِيقِنَا صَدَقَةً . فَأَبَى ثُمَّ كَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَأَبَى عُمَرُ ثُمَّ كَلَّمُوهُ أَيْضًا فَكَتَبَ إِلَى عُمَرَ فَكَتَبَ إِلَيْهِ عُمَرُ إِنْ أَحَبُّوا فَخُذْهَا مِنْهُمْ وَارْدُدْهَا عَلَيْهِمْ وَارْزُقْ رَقِيقَهُمْ . قَالَ مَالِكٌ مَعْنَى قَوْلِهِ رَحِمَهُ اللَّهُ وَارْدُدْهَا عَلَيْهِمْ يَقُولُ عَلَى فُقَرَائِهِمْ .

சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

சிரியா நாட்டு மக்கள் அபூ உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ராஹ் (ரழி) அவர்களிடம், "எங்களுடைய குதிரைகள் மற்றும் அடிமைகளிடமிருந்து ஜகாத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். ஆனால் அபூ உபைதா (ரழி) அவர்கள் அதை மறுத்துவிட்டார்கள். பின்னர் அவர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள்; உமர் (ரழி) அவர்களும் அதை மறுத்துவிட்டார்கள். மீண்டும் அவர்கள் (சிரியா மக்கள்) அபூ உபைதா (ரழி) அவர்களிடம் பேசினார்கள்; மீண்டும் அவர் உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு எழுதினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் அவருக்கு, "அவர்கள் விரும்பினால், அவர்களிடமிருந்து அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; அதை அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள்; மேலும் அவர்களுடைய அடிமைகளுக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்குங்கள்" என்று பதில் எழுதினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் அவர் (உமர்) மீது கருணை காட்டுவானாக! 'அதை அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள்' என்ற வார்த்தைகள் மூலம் அவர் குறிப்பிடுவது, 'அவர்களுடைய ஏழைகளுக்கு (திருப்பிக் கொடுங்கள்)' என்பதாகும்."

616

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ كِتَابٌ مِنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ إِلَى أَبِي وَهُوَ بِمِنًى أَنْ لاَ يَأْخُذَ مِنَ الْعَسَلِ وَلاَ مِنَ الْخَيْلِ صَدَقَةً .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் தந்தை மினாவில் இருந்தபோது, தேனிலிருந்தோ குதிரைகளிலிருந்தோ ஸதகா (ஜகாத்) வசூலிக்க வேண்டாம் என்று உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்களிடமிருந்து அவருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது."

617

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ عَنْ صَدَقَةِ الْبَرَاذِينِ، فَقَالَ وَهَلْ فِي الْخَيْلِ مِنْ صَدَقَةٍ

இமாம் மாலிக் அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் அவர்களிடமிருந்து எனக்கு அறிவித்தார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்களிடம் வேலை செய்யும் குதிரைகளின் சதகா (ஜகாத்) பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'குதிரைகளுக்கு சதகா (ஜகாத்) உண்டா?' எனக் கூறினார்கள்.'

618

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَخَذَ الْجِزْيَةَ مِنْ مَجُوسِ الْبَحْرَيْنِ وَأَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ أَخَذَهَا مِنْ مَجُوسِ فَارِسَ وَأَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَخَذَهَا مِنَ الْبَرْبَرِ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பஹ்ரைனின் மஜூஸிகளிடமிருந்து ஜிஸ்யாவை வசூலித்தார்கள் என்றும், உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் பாரசீகத்தின் மஜூஸிகளிடமிருந்து அதை வசூலித்தார்கள் என்றும், உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள் பெர்பர்களிடமிருந்து அதை வசூலித்தார்கள் என்றும் எனக்குச் செய்தி எட்டியது."

619

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، ذَكَرَ الْمَجُوسَ فَقَالَ مَا أَدْرِي كَيْفَ أَصْنَعُ فِي أَمْرِهِمْ فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ أَشْهَدُ لَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் மஜூஸிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, "அவர்களின் விஷயத்தில் (அவர்களுடன் எவ்வாறு நடந்துகொள்வது என்று) எனக்குத் தெரியவில்லை" என்று கூறினார்கள். அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'வேதக்காரர்களுடன் (சட்ட ரீதியாக) நீங்கள் பின்பற்றும் அதே சுன்னாவை அவர்களுடனும் பின்பற்றுங்கள்' என்று கூற நான் செவியுற்றதாக சாட்சி கூறுகிறேன்."

620

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ أَسْلَمَ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، ضَرَبَ الْجِزْيَةَ عَلَى أَهْلِ الذَّهَبِ أَرْبَعَةَ دَنَانِيرَ وَعَلَى أَهْلِ الْوَرِقِ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا مَعَ ذَلِكَ أَرْزَاقُ الْمُسْلِمِينَ وَضِيَافَةُ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ .

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களின் மவ்லாவான அஸ்லம் அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், தங்கம் நாணயமாகப் புழங்கிய பகுதிகளில் வசித்தவர்கள் மீது நான்கு தீனார்களையும், வெள்ளி நாணயமாகப் புழங்கிய பகுதிகளில் வசித்தவர்கள் மீது நாற்பது திர்ஹம்களையும் ஜிஸ்யா வரியாக விதித்தார்கள். இத்துடன் முஸ்லிம்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கான (பங்களிப்பையும்) மற்றும் மூன்று நாட்கள் விருந்தோம்பலையும் (அவர்கள் மீது) கடமையாக்கினார்கள்.

621

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ إِنَّ فِي الظَّهْرِ نَاقَةً عَمْيَاءَ . فَقَالَ عُمَرُ ادْفَعْهَا إِلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَنْتَفِعُونَ بِهَا . قَالَ فَقُلْتُ وَهِيَ عَمْيَاءُ فَقَالَ عُمَرُ يَقْطُرُونَهَا بِالإِبِلِ . قَالَ فَقُلْتُ كَيْفَ تَأْكُلُ مِنَ الأَرْضِ قَالَ فَقَالَ عُمَرُ أَمِنْ نَعَمِ الْجِزْيَةِ هِيَ أَمْ مِنْ نَعَمِ الصَّدَقَةِ فَقُلْتُ بَلْ مِنْ نَعَمِ الْجِزْيَةِ . فَقَالَ عُمَرُ أَرَدْتُمْ - وَاللَّهِ - أَكْلَهَا . فَقُلْتُ إِنَّ عَلَيْهَا وَسْمَ الْجِزْيَةِ . فَأَمَرَ بِهَا عُمَرُ فَنُحِرَتْ وَكَانَ عِنْدَهُ صِحَافٌ تِسْعٌ فَلاَ تَكُونُ فَاكِهَةٌ وَلاَ طُرَيْفَةٌ إِلاَّ جَعَلَ مِنْهَا فِي تِلْكَ الصِّحَافِ فَبَعَثَ بِهَا إِلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَيَكُونُ الَّذِي يَبْعَثُ بِهِ إِلَى حَفْصَةَ ابْنَتِهِ مِنْ آخِرِ ذَلِكَ فَإِنْ كَانَ فِيهِ نُقْصَانٌ كَانَ فِي حَظِّ حَفْصَةَ - قَالَ - فَجَعَلَ فِي تِلْكَ الصِّحَافِ مِنْ لَحْمِ تِلْكَ الْجَزُورِ فَبَعَثَ بِهِ إِلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَأَمَرَ بِمَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِ تِلْكَ الْجَزُورِ فَصُنِعَ فَدَعَا عَلَيْهِ الْمُهَاجِرِينَ وَالأَنْصَارَ . قَالَ مَالِكٌ لاَ أَرَى أَنْ تُؤْخَذَ النَّعَمُ مِنْ أَهْلِ الْجِزْيَةِ إِلاَّ فِي جِزْيَتِهِمْ .

அஸ்லம் அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம், "(எங்கள்) கால்நடை மந்தையில் ஒரு குருட்டுப் பெண் ஒட்டகம் உள்ளது" என்று கூறினார்கள். அதற்கு உமர் (ரலி), "அதை ஒரு குடும்பத்தினரிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள்; அவர்கள் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளட்டும்"

என்றார்கள். அஸ்லம் அவர்கள், "அது கண்பார்வையற்றதாயிற்றே!" என்றார்கள். அதற்கு உமர் (ரலி), "அவர்கள் அதனை மற்ற ஒட்டகங்களுடன் (கயிற்றால்) இணைத்து (மேய்ச்சலுக்கு) அழைத்துச் செல்வார்கள்" என்றார்கள். அஸ்லம் அவர்கள், "அதனால் பூமியிலிருந்து எவ்வாறு (தானாக) மேய முடியும்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு உமர் (ரலி), "அது ஜிஸ்யா (வரியாகப் பெறப்பட்ட) கால்நடைகளில் உள்ளதா? அல்லது ஸதகா (தர்மமாகப் பெறப்பட்ட) கால்நடைகளில் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள். அஸ்லம் அவர்கள், "ஜிஸ்யா கால்நடைகளில் உள்ளது" என்று பதிலளித்தார்கள். உமர் (ரலி), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் அதனை உண்ணவே விரும்புகிறீர்கள்" என்றார்கள். அஸ்லம் அவர்கள், "அதன் மீது ஜிஸ்யாவின் முத்திரை இருக்கிறது" என்றார்கள்.

ஆகவே, உமர் (ரலி) அதனை அறுக்க உத்தரவிட்டார்கள். அவர்களிடம் ஒன்பது பெரிய தட்டுகள் இருந்தன. (அவருக்குக் கிடைக்கும்) எந்தவொரு பழமோ அல்லது ருசியான பண்டமோ எதுவாக இருந்தாலும், அவற்றில் ஒரு பகுதியை அந்தத் தட்டுகளில் வைத்து, நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். தம் மகள் ஹஃப்ஸா (ரலி) அவர்களுக்கு அனுப்புவதை இறுதியாக ஆக்குவார்கள். ஏதேனும் குறைவு ஏற்பட்டால் அது ஹஃப்ஸா (ரலி) அவர்களின் பங்கில் தான் இருக்கும். (அவ்வாறே,) அந்தத் தட்டுகளில் அறுக்கப்பட்ட அந்த ஒட்டகத்தின் இறைச்சியை வைத்து, நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். மீதமிருந்த இறைச்சியை சமைக்க உத்தரவிட்டு, முஹாஜிர்களையும் அன்ஸார்களையும் (உண்பதற்காக) அழைத்தார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜிஸ்யா வழங்கும் மக்களிடமிருந்து, அவர்களின் ஜிஸ்யா வரிக்காகவே தவிர, (வேறெதற்காகவும்) கால்நடைகள் பெறப்படுவதை நான் (சரியெனக்) கருதவில்லை."

622

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، كَتَبَ إِلَى عُمَّالِهِ أَنْ يَضَعُوا الْجِزْيَةَ عَمَّنْ أَسْلَمَ مِنْ أَهْلِ الْجِزْيَةِ حِينَ يُسْلِمُونَ. قَالَ مَالِكٌ مَضَتِ السُّنَّةُ أَنْ لاَ جِزْيَةَ عَلَى نِسَاءِ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلاَ عَلَى صِبْيَانِهِمْ وَأَنَّ الْجِزْيَةَ لاَ تُؤْخَذُ إِلاَّ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِينَ قَدْ بَلَغُوا الْحُلُمَ وَلَيْسَ عَلَى أَهْلِ الذِّمَّةِ وَلاَ عَلَى الْمَجُوسِ فِي نَخِيلِهِمْ وَلاَ كُرُومِهِمْ وَلاَ زُرُوعِهِمْ وَلاَ مَوَاشِيهِمْ صَدَقَةٌ لأَنَّ الصَّدَقَةَ إِنَّمَا وُضِعَتْ عَلَى الْمُسْلِمِينَ تَطْهِيرًا لَهُمْ وَرَدًّا عَلَى فُقَرَائِهِمْ وَوُضِعَتِ الْجِزْيَةُ عَلَى أَهْلِ الْكِتَابِ صَغَارًا لَهُمْ فَهُمْ مَا كَانُوا بِبَلَدِهِمُ الَّذِينَ صَالَحُوا عَلَيْهِ لَيْسَ عَلَيْهِمْ شَىْءٌ سِوَى الْجِزْيَةِ فِي شَىْءٍ مِنْ أَمْوَالِهِمْ إِلاَّ أَنْ يَتَّجِرُوا فِي بِلاَدِ الْمُسْلِمِينَ وَيَخْتَلِفُوا فِيهَا فَيُؤْخَذُ

مِنْهُمُ الْعُشْرُ فِيمَا يُدِيرُونَ مِنَ التِّجَارَاتِ وَذَلِكَ أَنَّهُمْ إِنَّمَا وُضِعَتْ عَلَيْهِمُ الْجِزْيَةُ وَصَالَحُوا عَلَيْهَا عَلَى أَنْ يُقَرُّوا بِبِلاَدِهِمْ وَيُقَاتَلَ عَنْهُمْ عَدُوُّهُمْ فَمَنْ خَرَجَ مِنْهُمْ مِنْ بِلاَدِهِ إِلَى غَيْرِهَا يَتْجُرُ إِلَيْهَا فَعَلَيْهِ الْعُشْرُ مَنْ تَجَرَ مِنْهُمْ مِنْ أَهْلِ مِصْرَ إِلَى الشَّامِ وَمِنْ أَهْلِ الشَّامِ إِلَى الْعِرَاقِ وَمِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ إِلَى الْمَدِينَةِ أَوِ الْيَمَنِ أَوْ مَا أَشْبَهَ هَذَا مِنَ الْبِلاَدِ فَعَلَيْهِ الْعُشْرُ وَلاَ صَدَقَةَ عَلَى أَهْلِ الْكِتَابِ وَلاَ الْمَجُوسِ فِي شَىْءٍ مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَلاَ مِنْ مَوَاشِيهِمْ وَلاَ ثِمَارِهِمْ وَلاَ زُرُوعِهِمْ مَضَتْ بِذَلِكَ السُّنَّةُ وَيُقَرُّونَ عَلَى دِينِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَى مَا كَانُوا عَلَيْهِ وَإِنِ اخْتَلَفُوا فِي الْعَامِ الْوَاحِدِ مِرَارًا فِي بِلاَدِ الْمُسْلِمِينَ فَعَلَيْهِمْ كُلَّمَا اخْتَلَفُوا الْعُشْرُ لأَنَّ ذَلِكَ لَيْسَ مِمَّا صَالَحُوا عَلَيْهِ وَلاَ مِمَّا شُرِطَ لَهُمْ وَهَذَا الَّذِي أَدْرَكْتُ عَلَيْهِ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்கள் தனது ஆளுநர்களுக்கு, "ஜிஸ்யா செலுத்திய மக்களில் எவரேனும் இஸ்லாத்தை ஏற்றால், அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்கும் நேரமே அவர்களிடமிருந்து ஜிஸ்யாவை நீக்கிவிடுங்கள்" என்று கடிதம் எழுதினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வேதமுடையோரின் பெண்கள் மீதோ, அவர்களின் குழந்தைகள் மீதோ ஜிஸ்யா இல்லை என்பதும், பருவ வயதை அடைந்த ஆண்களிடமிருந்து மட்டுமே ஜிஸ்யா வசூலிக்கப்படும் என்பதும்தான் நடைமுறையில் உள்ள சுன்னாவாகும். திம்மிகள் மற்றும் மஜூஸிகள் மீது அவர்களின் பேரீச்ச மரங்கள், திராட்சைக் கொடிகள், பயிர்கள் அல்லது கால்நடைகள் மீது எந்த ஜகாத்தும் இல்லை. ஏனெனில், முஸ்லிம்களைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காகவும், அவர்களிலுள்ள ஏழைகளுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காகவுமே முஸ்லிம்கள் மீது ஜகாத் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், வேதமுடையோர் மீது அவர்களைப் பணிவடையச் செய்வதற்காகவே ஜிஸ்யா விதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, அவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட தங்கள் நாட்டில் இருக்கும் வரை, ஜிஸ்யாவைத் தவிர அவர்களின் சொத்துக்களில் வேறு எதுவும் அவர்கள் மீது கடமையில்லை.

இருப்பினும், அவர்கள் முஸ்லிம் நாடுகளில் வந்துபோய் வர்த்தகம் செய்தால், அத்தகைய வர்த்தகத்தில் அவர்கள் ஈடுபடும் பொருட்களிலிருந்து பத்தில் ஒரு பங்கு (சுங்க வரியாக) எடுக்கப்படும். ஏனெனில், அவர்கள் தங்கள் சொந்த நாடுகளில் தங்கியிருப்பதற்கும், அவர்களின் எதிரிகளிடமிருந்து அவர்கள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும் ஒப்புக்கொண்டதன் அடிப்படையிலேயே அவர்கள் மீது ஜிஸ்யா விதிக்கப்பட்டது. எனவே, அவர்களில் எவரேனும் தங்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறி வேறு இடத்திற்கு வணிகம் செய்யச் சென்றால், அவர் மீது பத்தில் ஒரு பங்கு (சுங்க வரியாக) கடமையாகும். அவர்களில் எகிப்து வாசி ஒருவர் ஷாம் (சிரியா) தேசத்திற்கும், ஷாம் வாசி

ஈராக்கிற்கும், ஈராக் வாசி மதீனா அல்லது யமன் அல்லது இது போன்ற பிற தேசங்களுக்கும் வணிகம் செய்யச் சென்றால், அவர்கள் மீது பத்தில் ஒரு பங்கு (சுங்க வரியாக) கடமையாகும்.

வேதமுடையோர் மற்றும் மஜூஸிகள் மீது அவர்களின் சொத்துக்கள், கால்நடைகள், கனிகள் அல்லது பயிர்களில் எந்த ஜகாத்தும் இல்லை. சுன்னா இப்படியேதான் நடைமுறையில் உள்ளது. அவர்கள் தங்கள் மதத்திலேயே இருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் முன்பு இருந்த நிலையிலேயே இருப்பார்கள். அவர்கள் ஒரே ஆண்டில் பலமுறை முஸ்லிம் நாடுகளில் (வணிகத்திற்காக) வந்து சென்றாலும், ஒவ்வொரு முறை வரும்போதும் அவர்கள் மீது பத்தில் ஒரு பங்கு (சுங்க வரியாக) கடமையாகும். ஏனெனில், இது அவர்கள் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்திலோ அல்லது அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனையிலோ உள்ளடக்கப்படவில்லை. இதுவே நம் ஊரின் (மதீனாவின்) மார்க்க அறிஞர்கள் பின்பற்றி நான் கண்ட நடைமுறையாகும்."

623

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَأْخُذُ مِنَ النَّبَطِ مِنَ الْحِنْطَةِ وَالزَّيْتِ نِصْفَ الْعُشْرِ يُرِيدُ بِذَلِكَ أَنْ يَكْثُرَ الْحَمْلُ إِلَى الْمَدِينَةِ وَيَأْخُذُ مِنَ الْقُطْنِيَّةِ الْعُشْرَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், நபத்தியர்களிடமிருந்து (அவர்களது வணிகப் பொருட்களான) கோதுமை மற்றும் (ஆலிவ்) எண்ணெயிலிருந்து இருபதில் ஒரு பங்கை (1/20) வசூலித்து வந்தார்கள். இதன் மூலம் மதீனாவிற்கு (அத்தியாவசியப்) பொருட்கள் கொண்டுவரப்படுவதை அதிகரிக்க அவர்கள் விரும்பினார்கள். மேலும், பருப்பு வகைகளிலிருந்து பத்தில் ஒரு பங்கை (1/10) வசூலிப்பார்கள்.

624

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ غُلاَمًا عَامِلاً مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ عَلَى سُوقِ الْمَدِينَةِ فِي زَمَانِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَكُنَّا نَأْخُذُ مِنَ النَّبَطِ الْعُشْرَ .

அஸ்-ஸாஇப் இப்னு யஸீத் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: 'நான் ஒரு இளைஞனாக இருந்தபோது, உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களின் காலத்தில், மதீனாவின் சந்தையின் பொறுப்பாளராக இருந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு உத்பா இப்னு மஸ்ஊத் அவர்களுடன் (அவருக்கு உதவியாளராக)

நான் பணியாற்றினேன். அப்போது நாங்கள் நபதீயர்களிடமிருந்து பத்தில் ஒரு பங்கை (சுங்க வரியாக) வசூலித்து வந்தோம்.'

625

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَلَى أَىِّ وَجْهٍ كَانَ يَأْخُذُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ مِنَ النَّبَطِ الْعُشْرَ فَقَالَ ابْنُ شِهَابٍ كَانَ ذَلِكَ يُؤْخَذُ مِنْهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَأَلْزَمَهُمْ ذَلِكَ عُمَرُ ‏.‏

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம், "உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் நபாத்தியர்களிடமிருந்து (அதாவது, ஈராக் மற்றும் சிரியா பகுதிகளில் வாழ்ந்த அராபியரல்லாத விவசாய மற்றும் வர்த்தக சமூகத்தினரிடமிருந்து) எந்த அடிப்படையில் பத்தில் ஒரு பங்கை (உஶ்ர்) வசூலித்து வந்தார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "அது ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது; எனவே உமர் (ரழி) அவர்கள் அதை அவர்கள் மீது சுமத்தினார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

626

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَهُوَ يَقُولُ حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ عَتِيقٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - وَكَانَ الرَّجُلُ الَّذِي هُوَ عِنْدَهُ قَدْ أَضَاعَهُ - فَأَرَدْتُ أَنْ أَشْتَرِيَهُ مِنْهُ وَظَنَنْتُ أَنَّهُ بَائِعُهُ بِرُخْصٍ فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ ‏"‏ لاَ تَشْتَرِهِ وَإِنْ أَعْطَاكَهُ بِدِرْهَمٍ وَاحِدٍ فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي صَدَقَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ ‏"‏ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் ஒரு உயர்ந்த குதிரையை அல்லாஹ்வின் பாதையில் (பயன்படுத்துவதற்காக அல்லது சவாரி செய்வதற்காக) கொடுத்தேன். ஆனால், அதை வைத்திருந்த அந்த மனிதர் அதை உதாசீனப்படுத்தினார். நான் அதை அவரிடமிருந்து திரும்ப வாங்க விரும்பினேன்; மேலும் அவர் அதை மலிவாக விற்பார் என்று நான் நினைத்தேன். நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அதை வாங்காதீர்கள்; அவர் அதை உங்களுக்கு ஒரு திர்ஹத்திற்கு கொடுத்தாலும் சரி! ஏனெனில் தனது ஸதக்காவைத் திரும்பப் பெறுபவர் தனது வாந்தியைத் தானே விழுங்கும் நாயைப் போன்றவர் ஆவார்' என்று கூறினார்கள்."

627

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَرَادَ أَنْ يَبْتَاعَهُ فَسَأَلَ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ لاَ تَبْتَعْهُ وَلاَ تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஒருவரை ஏற்றிச் செல்வதற்காக ஒரு குதிரையை வழங்கினார்கள். பின்னர் அவர்கள் அதை வாங்க விரும்பினார்கள் (திரும்பப் பெற). எனவே அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அதை நீர் வாங்க வேண்டாம்; உமது ஸதகாவை நீர் திரும்பப் பெற வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

628

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُخْرِجُ زَكَاةَ الْفِطْرِ عَنْ غِلْمَانِهِ الَّذِينَ، بِوَادِي الْقُرَى وَبِخَيْبَرَ . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّ أَحْسَنَ، مَا سَمِعْتُ فِيمَا، يَجِبُ عَلَى الرَّجُلِ مِنْ زَكَاةِ الْفِطْرِ أَنَّ الرَّجُلَ يُؤَدِّي ذَلِكَ عَنْ كُلِّ مَنْ يَضْمَنُ نَفَقَتَهُ وَلاَ بُدَّ لَهُ مِنْ أَنْ يُنْفِقَ عَلَيْهِ وَالرَّجُلُ يُؤَدِّي عَنْ مُكَاتَبِهِ وَمُدَبَّرِهِ وَرَقِيقِهِ كُلِّهِمْ غَائِبِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ مَنْ كَانَ مِنْهُمْ مُسْلِمًا وَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ لِتِجَارَةٍ أَوْ لِغَيْرِ تِجَارَةٍ وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ مُسْلِمًا فَلاَ زَكَاةَ عَلَيْهِ فِيهِ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَبْدِ الآبِقِ إِنَّ سَيِّدَهُ إِنْ عَلِمَ مَكَانَهُ أَوْ لَمْ يَعْلَمْ وَكَانَتْ غَيْبَتُهُ قَرِيبَةً فَهُوَ يَرْجُو حَيَاتَهُ وَرَجْعَتَهُ فَإِنِّي أَرَى أَنْ يُزَكِّيَ عَنْهُ وَإِنْ كَانَ إِبَاقُهُ قَدْ طَالَ وَيَئِسَ مِنْهُ فَلاَ أَرَى أَنْ يُزَكِّيَ عَنْهُ . قَالَ مَالِكٌ تَجِبُ زَكَاةُ الْفِطْرِ عَلَى أَهْلِ الْبَادِيَةِ كَمَا تَجِبُ عَلَى أَهْلِ الْقُرَى وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَرَضَ زَكَاةَ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ عَلَى النَّاسِ عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ‘வாதி அல்குரா’ மற்றும் கைபரில் இருந்த அவர்களுடைய அடிமைகளுக்காக ஸகாத் அல்-ஃபித்ரைக் கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸகாத் அல்-ஃபித்ர் குறித்து நான் செவியுற்றவற்றில் மிகச் சிறந்தது யாதெனில், ஒரு மனிதர் தாம் பராமரிக்கக் கடமைப்பட்ட மற்றும் யாருக்காக செலவு செய்வது அவர் மீது

அவசியமோ, அந்த ஒவ்வொரு நபருக்காகவும் அதைச் செலுத்த வேண்டும் என்பதாகும். அவர் தனது முகாத்தப், முதப்பர் மற்றும் (மற்ற) அடிமைகள் ஆகிய அனைவருக்காகவும் - அவர்கள் (ஊரில்) இருந்தாலும் அல்லது வெளியூரில் இருந்தாலும் - (அவர்கள்) முஸ்லிம்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் (அவர்கள் வியாபாரப் பொருட்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வியாபாரப் பொருட்கள் அல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் சரி) அதைச் செலுத்த வேண்டும். ஆனால், அவர்களில் முஸ்லிம் அல்லாத எவருக்காகவும் அவர் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியதில்லை."

ஓடிப்போன அடிமையைப் பற்றி இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவன் எங்கே இருக்கிறான் என்று அவனுடைய எஜமானருக்குத் தெரிந்தாலும் அல்லது தெரியாவிட்டாலும், அவனது பிரிவு சமீபத்தில்தான் ஏற்பட்டது என்றும், அவன் உயிருடன் இருப்பான் மற்றும் திரும்பி வருவான் என்றும் எஜமானர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், அவனுக்காக அவர் (ஸகாத்) கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், அவன் ஓடிப்போய் நீண்ட காலமாகி, அவன் (திரும்புவான் என்பது) குறித்து எஜமானர் நம்பிக்கையிழந்துவிட்டால், அவனுக்காக அவர் (ஸகாத்) கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கருதவில்லை."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கிராமங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு ஸகாத் அல்-ஃபித்ர் கடமையாவதைப் போலவே பாலைவனத்தில் வசிக்கும் மக்களுக்கும் அது கடமையாகும். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானின் ஸகாத் அல்-ஃபித்ரை மக்களில் முஸ்லிமான ஒவ்வொரு சுதந்திரமானவர், அடிமை, ஆண் மற்றும் பெண் மீதும் கடமையாக்கினார்கள்."

629

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَرَضَ زَكَاةَ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ عَلَى النَّاسِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ரமளான் மாத இறுதியில் (ரமளானின் தூய்மைக்காக அல்லது நோன்புப் பெருநாள் கொண்டாட்டத்திற்காக) ஸகாத்துல் ஃபித்ரை (நோன்புப் பெருநாள் ஸகாத்தை) முஸ்லிம்களிலுள்ள சுதந்திரமானவர், அடிமை, ஆண், பெண் ஆகிய அனைவர் மீதும் ஒரு ஸாஃ பேரீச்சம்பழம் அல்லது ஒரு ஸாஃ வாற்கோதுமை எனக் கடமையாக்கினார்கள்."

630

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عِيَاضِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي سَرْحٍ الْعَامِرِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، يَقُولُ كُنَّا نُخْرِجُ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ أَقِطٍ أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ وَذَلِكَ بِصَاعِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم.

அபூ சயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நாங்கள் ஸகாத் அல்-ஃபித்ரை ஒரு ஸாஃ உணவுப் பொருள், அல்லது ஒரு ஸாஃ வாற்கோதுமை, அல்லது ஒரு ஸாஃ பேரீச்சம்பழம், அல்லது ஒரு ஸாஃ உலர்ந்த பாலாடைக்கட்டி (அகித்), அல்லது ஒரு ஸாஃ உலர்ந்த திராட்சை ஆகியவற்றைக் கொண்டு, நபி (ஸல்) அவர்களின் ஸாஃ அளவைப் பயன்படுத்தி வழமையாகக் கொடுத்து வந்தோம்.

631

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يُخْرِجُ فِي زَكَاةِ الْفِطْرِ إِلاَّ التَّمْرَ إِلاَّ مَرَّةً وَاحِدَةً فَإِنَّهُ أَخْرَجَ شَعِيرًا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஸகாத்துல் ஃபித்ரில் பேரீச்சம்பழத்தைத் தவிர வேறு எதையும் (பொதுவாக) வெளியேற்றியதில்லை; ஒரேயொரு முறை தவிர, அப்போது அவர்கள் வாற்கோதுமையை வெளியேற்றினார்கள்.

632

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَبْعَثُ بِزَكَاةِ الْفِطْرِ إِلَى الَّذِي تُجْمَعُ عِنْدَهُ قَبْلَ الْفِطْرِ بِيَوْمَيْنِ أَوْ ثَلاَثَةٍ.

நாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், நோன்புப் பெருநாளைக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாகவே, ஸகாத்துல் ஃபித்ரை (மக்களிடமிருந்து) சேகரிக்கும் பொறுப்பாளர் (அல்லது இமாம்) யாரிடம் இருக்கிறாரோ அவரிடம் அனுப்பி வைப்பார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

18. كتاب الصيام

முவத்தா மாலிக்

18. நோன்பு

633

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَكَرَ رَمَضَانَ فَقَالَ لاَ تَصُومُوا حَتَّى تَرَوُا الْهِلاَلَ وَلاَ تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْهُ فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَاقْدُرُوا لَهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமளான் மாதத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு (இவ்வாறு) கூறினார்கள்: "நீங்கள் பிறையைப் பார்க்கும் வரை நோன்பைத் துவங்காதீர்கள்; மேலும் நீங்கள் பிறையைப் பார்க்கும் வரை நோன்பை முடிக்காதீர்கள். உங்களுக்குப் பிறை மறைக்கப்பட்டால், அதை மதிப்பிடுங்கள் (அதாவது, ஷஃபான் மாதத்தை முப்பது நாட்களாகப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்)."

634

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ فَلاَ تَصُومُوا حَتَّى تَرَوُا الْهِلاَلَ وَلاَ تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْهُ فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَاقْدُرُوا لَهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மாதம் இருபத்தொன்பது நாட்களாகும் (அல்லது முப்பது நாட்களாகவும் இருக்கலாம்). நீங்கள் பிறையைப் பார்க்கும் வரை நோன்பைத் துவங்காதீர்கள்; மேலும், அதைப் பார்க்கும் வரை நோன்பை விடாதீர்கள். பிறை உங்களுக்கு மறைக்கப்பட்டால், (முந்தைய மாதத்தை) முப்பது நாட்களாகப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்."

635

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَكَرَ رَمَضَانَ فَقَالَ لاَ تَصُومُوا حَتَّى تَرَوُا الْهِلاَلَ وَلاَ تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْهُ فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا الْعِدَّةَ ثَلاَثِينَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள்: "நீங்கள் (ரமழான்) பிறையைப் பார்க்கும் வரை நோன்பு நோற்காதீர்கள். அதை (ஷவ்வால் பிறையை) பார்க்கும் வரை நோன்பை விடாதீர்கள். உங்களுக்கு (வானம் மேகமூட்டத்தால்) மறைக்கப்பட்டால், (நடப்பு மாதத்தின்) எண்ணிக்கையை முப்பதாகப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்."

636

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْهِلاَلَ، رُئِيَ فِي زَمَانِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ بِعَشِيٍّ فَلَمْ يُفْطِرْ عُثْمَانُ حَتَّى أَمْسَى وَغَابَتِ الشَّمْسُ . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فِي الَّذِي يَرَى هِلاَلَ رَمَضَانَ وَحْدَهُ أَنَّهُ يَصُومُ لاَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يُفْطِرَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ مِنْ رَمَضَانَ . قَالَ وَمَنْ رَأَى هِلاَلَ شَوَّالٍ وَحْدَهُ فَإِنَّهُ لاَ يُفْطِرُ لأَنَّ النَّاسَ يَتَّهِمُونَ عَلَى أَنْ يُفْطِرَ مِنْهُمْ مَنْ لَيْسَ مَأْمُونًا وَيَقُولُ أُولَئِكَ إِذَا ظَهَرَ عَلَيْهِمْ قَدْ رَأَيْنَا الْهِلاَلَ وَمَنْ رَأَى هِلاَلَ شَوَّالٍ نَهَارًا فَلاَ يُفْطِرْ وَيُتِمُّ صِيَامَ يَوْمِهِ ذَلِكَ فَإِنَّمَا هُوَ هِلاَلُ اللَّيْلَةِ الَّتِي تَأْتِي . قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ إِذَا صَامَ النَّاسُ يَوْمَ الْفِطْرِ - وَهُمْ يَظُنُّونَ أَنَّهُ مِنْ رَمَضَانَ - فَجَاءَهُمْ ثَبَتٌ أَنَّ هِلاَلَ رَمَضَانَ قَدْ رُئِيَ قَبْلَ أَنْ يَصُومُوا بِيَوْمٍ وَأَنَّ يَوْمَهُمْ ذَلِكَ أَحَدٌ وَثَلاَثُونَ فَإِنَّهُمْ يُفْطِرُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَيَّةَ سَاعَةٍ جَاءَهُمُ الْخَبَرُ غَيْرَ أَنَّهُمْ لاَ يُصَلُّونَ صَلاَةَ الْعِيدِ إِنْ كَانَ ذَلِكَ جَاءَهُمْ بَعْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் ஒருமுறை மாலை நேரத்தில் (சூரியன் மறைவதற்கு முன்) பிறை தென்பட்டது. ஆனால் உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் மாலை நேரம் வந்து சூரியன் மறையும் வரை தமது நோன்பை முறிக்கவில்லை.

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்:

"ரமழான் மாதத்தின் பிறையைத் தனித்து ஒருவர் கண்டால், அவர் நோன்பு நோற்க வேண்டும். அந்த நாள் ரமழானைச் சேர்ந்தது என்று அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும் நிலையில், அவர் நோன்பை விடுவது தகாது."

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷவ்வால் மாதத்தின் பிறையைத் தனித்து ஒருவர் கண்டால், அவர் நோன்பை விடக்கூடாது. ஏனெனில் (அவ்வாறு தனித்து கண்டவர் நோன்பை விட அனுமதிக்கப்பட்டால்), மக்களில் நம்பிக்கைக்குரியவர் அல்லாத ஒருவர் நோன்பை விட்டுவிட்டு, தாங்கள் (நோன்பை முறித்தது) தெரியவரும்போது 'நாங்கள் பிறையைக் கண்டோம்' என்று கூறுவார்கள் என்று அஞ்சப்படுகிறது. பகலில் ஷவ்வால் மாதத்தின் பிறையை யார் காண்கிறாரோ அவர் நோன்பை விடக்கூடாது; அந்நாளின் நோன்பை அவர் முழுமைப்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் அப்பிறை வரவிருக்கும் இரவுக்குரியதாகும்."

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்:
"மக்கள் நோன்புப் பெருநாள் (ஈதுல் ஃபித்ர்) அன்று, அது ரமழான் (மாதத்தின் கடைசி நாள்) என்று எண்ணி நோன்பு நோற்றிருக்க, பின்னர் 'அவர்கள் நோன்பு நோற்கத் தொடங்குவதற்கு ஒரு நாள் முன்பே ரமழான் மாதத்தின் பிறை பார்க்கப்பட்டுவிட்டது என்றும், அவர்களது (நோன்பு நோற்கும்) அந்த நாள் முப்பத்தோராவது நாள் என்றும்' அவர்களுக்கு உறுதியான செய்தி கிடைத்தால், அந்தச் செய்தி அவர்களுக்குக் கிடைத்த நேரத்திலேயே அவர்கள் நோன்பை விட்டுவிட வேண்டும். ஆனால், சூரியன் உச்சி சாய்ந்த பிறகு அந்தச் செய்தி அவர்களுக்குக் கிடைத்தால், அவர்கள் (அன்றைய தினம்) பெருநாள் தொழுகையைத் தொழ மாட்டார்கள்."

637

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لاَ يَصُومُ إِلاَّ مَنْ أَجْمَعَ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: ஃபஜ்ருக்கு முன் நோன்பு நோற்பதற்கு நிய்யத் செய்தவர் மட்டுமே (சரியான முறையில்) நோன்பு நோற்றவராவார்.

638

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَائِشَةَ، وَحَفْصَةَ، زَوْجَىِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم بِمِثْلِ ذَلِكَ ‏.‏

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள், இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவிகளான ஆயிஷா (ரழி) மற்றும் ஹஃப்ஸா (ரழி) ஆகியோரிடமிருந்து (முந்தைய ஹதீஸில் கூறப்பட்டதைப்) போன்றே அறிவித்தார்கள்.

639

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ .

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஅத் அஸ்ஸாஇதீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் நோன்பு திறப்பதை விரைவுபடுத்தும் காலமெல்லாம் நன்மையில் நிலைத்திருப்பார்கள்."

640

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَرْمَلَةَ الأَسْلَمِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் நோன்பு திறப்பதை விரைவுபடுத்தும் வரை நன்மையில் (இஸ்லாத்தின் வழிகாட்டலின்படி) நிலைத்திருப்பார்கள்."

641

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَعُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، كَانَا يُصَلِّيَانِ الْمَغْرِبَ حِينَ يَنْظُرَانِ إِلَى اللَّيْلِ الأَسْوَدِ قَبْلَ أَنْ يُفْطِرَا ثُمَّ يُفْطِرَانِ بَعْدَ الصَّلاَةِ وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ .

ஹுமைத் பின் அப்திர் ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களும் உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரலி) அவர்களும் ரமளான் மாதத்தில், கரிய இரவைக் கண்டதும் (அதாவது, மஃரிப் தொழுகையின் நேரம் முழுமையாக நுழைந்து, வானில் உள்ள செவ்வானம் மறைந்து இருள் சூழ்ந்ததும்), நோன்பு திறப்பதற்கு முன்பே மஃரிப் தொழுவார்கள்; பின்னர் தொழுகைக்குப் பிறகே நோன்பு திறப்பார்கள்.

642

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَعْمَرٍ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِي يُونُسَ، مَوْلَى عَائِشَةَ عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَجُلاً، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ وَاقِفٌ عَلَى الْبَابِ وَأَنَا أَسْمَعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُصْبِحُ جُنُبًا وَأَنَا أُرِيدُ الصِّيَامَ ‏.‏ فَقَالَ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ وَأَنَا أُصْبِحُ جُنُبًا وَأَنَا أُرِيدُ الصِّيَامَ فَأَغْتَسِلُ وَأَصُومُ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ لَسْتَ مِثْلَنَا قَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ‏.‏ فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَقَالَ ‏"‏ وَاللَّهِ إِنِّي لأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَعْلَمَكُمْ بِمَا أَتَّقِي ‏"‏ ‏.‏

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் வாசலில் நின்றுகொண்டு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் காலையில் ஜுனுப் நிலையில் (பெரிய அசுத்த நிலையில்) எழுகிறேன், மேலும் நான் நோன்பு நோற்க விரும்புகிறேன்" என்று கூறுவதை நான் செவியுற்றேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நானும் காலையில் ஜுனுப் நிலையில் எழுகிறேன், நோன்பு நோற்க விரும்புகிறேன். (அப்போது) நான் குஸ்ல் செய்துவிட்டு நோன்பு நோற்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் எங்களைப் போன்றவர்கள் அல்லர். அல்லாஹ் உங்களுடைய முந்தைய மற்றும் பிந்தைய தவறுகள் அனைத்தையும் மன்னித்துவிட்டான்" என்று கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கோபமடைந்து கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உங்களில் அல்லாஹ்வை மிகவும் அஞ்சுபவனாகவும், நான் எவ்வாறு தக்வாவைக் (இறையச்சத்தைக்) கைக்கொள்கிறேன் என்பதில் உங்களில் மிக்க அறிவுள்ளவனாகவும் இருக்கிறேன் என்று நான் நம்புகிறேன்."

643

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ زَوْجَىِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُمَا قَالَتَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جِمَاعٍ غَيْرِ احْتِلاَمٍ فِي رَمَضَانَ ثُمَّ يَصُومُ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியர்களான ஆயிஷா (ரழி) மற்றும் உம்மு ஸலமா (ரழி) ஆகியோர் கூறியதாவது:
"நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானில், கனவினால் (விந்து வெளியேறுதல்) அல்லாமல், தாம்பத்திய உறவினால் (ஏற்பட்ட) பெருந்தொடக்குடன் (ஜுனுபுடன்) காலையில் எழுவார்கள்; பின்னர் நோன்பு நோற்பார்கள்."

644

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَيٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا بَكْرِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، يَقُولُ كُنْتُ أَنَا وَأَبِي، عِنْدَ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ - وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ - فَذُكِرَ لَهُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ مَنْ أَصْبَحَ جُنُبًا أَفْطَرَ ذَلِكَ الْيَوْمَ . فَقَالَ مَرْوَانُ أَقْسَمْتُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ لَتَذْهَبَنَّ إِلَى أُمَّيِ الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ وَأُمِّ سَلَمَةَ فَلَتَسْأَلَنَّهُمَا عَنْ ذَلِكَ فَذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ وَذَهَبْتُ مَعَهُ حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى عَائِشَةَ فَسَلَّمَ عَلَيْهَا ثُمَّ قَالَ يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّا كُنَّا عِنْدَ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ فَذُكِرَ لَهُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ مَنْ أَصْبَحَ جُنُبًا أَفْطَرَ ذَلِكَ الْيَوْمَ . قَالَتْ عَائِشَةُ لَيْسَ كَمَا قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ أَتَرْغَبُ عَمَّا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَصْنَعُ فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ لاَ وَاللَّهِ . قَالَتْ عَائِشَةُ فَأَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ كَانَ يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جِمَاعٍ غَيْرِ احْتِلاَمٍ ثُمَّ يَصُومُ ذَلِكَ الْيَوْمَ . قَالَ ثُمَّ خَرَجْنَا حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ فَقَالَتْ مِثْلَ مَا قَالَتْ عَائِشَةُ . قَالَ فَخَرَجْنَا حَتَّى جِئْنَا مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ فَذَكَرَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ مَا قَالَتَا فَقَالَ مَرْوَانُ أَقْسَمْتُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ لَتَرْكَبَنَّ دَابَّتِي فَإِنَّهَا بِالْبَابِ فَلْتَذْهَبَنَّ إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ فَإِنَّهُ بِأَرْضِهِ بِالْعَقِيقِ فَلْتُخْبِرَنَّهُ ذَلِكَ . فَرَكِبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ وَرَكِبْتُ مَعَهُ حَتَّى أَتَيْنَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَتَحَدَّثَ مَعَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ سَاعَةً ثُمَّ ذَكَرَ لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ لَهُ أَبُو هُرَيْرَةَ لاَ عِلْمَ لِي بِذَاكَ إِنَّمَا أَخْبَرَنِيهِ مُخْبِرٌ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், அபூபக்ர் இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-ஹாரிஸ் இப்னு ஹிஷாம் அவர்களின் அடிமையான சுமைய் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து எனக்கு அறிவித்தார்கள். சுமைய் (ரஹ்) அவர்கள், அபூபக்ர் இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-ஹாரிஸ் இப்னு ஹிஷாம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதை தாம் செவியுற்றதாகக் கூறினார்கள்:

"நானும் என் தந்தையும் மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் மதீனாவின் ஆளுநராக

இருந்தபோது அவரிடம் இருந்தோம். அப்போது அவரிடம், அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள், "யாரேனும் ஜுனுப் (பெருந்துடக்கு) நிலையில் விடியற்காலையை அடைந்தால், அவர் அந்நாளில் நோன்பை விட்டுவிட வேண்டும் (அவர் நோன்பு நோற்கக் கூடாது)" என்று கூறுவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அதற்கு மர்வான், "அப்துர்-ரஹ்மானே! நான் உங்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்; நீர் இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னையர்களான ஆயிஷா (ரலி) மற்றும் உம்மு ஸலமா (ரலி) ஆகியோரிடம் சென்று இதைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டும்" என்று கூறினார்.

எனவே அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) சென்றார்கள்; நானும் அவர்களுடன் சென்றேன். நாங்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் சென்றோம். அவர் (அப்துர்-ரஹ்மான்) (ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்கு) ஸலாம் கூறிவிட்டு, "இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னையே! நாங்கள் மர்வான் இப்னு அல்-ஹகமுடன் இருந்தோம். அப்போது அவரிடம், அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள், 'யாரேனும் ஜுனுப் நிலையில் விடியற்காலையை அடைந்தால், அவர் அந்நாளில் நோன்பை விட்டுவிட வேண்டும்' என்று கூறுவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது" என்று கூறினார்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், "அப்துர்-ரஹ்மானே! அபூஹுரைரா (ரலி) கூறுவது சரியல்ல. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்த வழிமுறையை நீர் வெறுக்கிறீரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள், "இல்லை, அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக (நான் வெறுக்கவில்லை)" என்று கூறினார்கள். ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (கனவில் ஏற்படும்) ஸ்கலிதத்தினால் அல்லாமல், உடலுறவின் காரணமாக ஜுனுப் நிலையில் விடியற்காலையை அடைவார்கள்; பின்னர் அந்நாளில் நோன்பு நோற்பார்கள் என்று நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீது சாட்சி கூறுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

(அபூபக்ர்) தொடர்ந்தார்: "பிறகு நாங்கள் வெளியேறி உம்மு ஸலமா (ரலி) அவர்களிடம் சென்றோம். அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் அதே விஷயத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அவர்களும் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதைப் போலவே கூறினார்கள்.

பிறகு நாங்கள் புறப்பட்டு மர்வான் இப்னு அல்-ஹகமிடம் வந்தோம். அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள், அவ்விருவரும் கூறியதை அவரிடம் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு மர்வான், "அபூ முஹம்மத் (அப்துர்-ரஹ்மானே)! நான் உங்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்; நீர் வாசலில் உள்ள (என்னுடைய) வாகனத்தில் ஏறி, 'அல்-அகீக்' எனும் இடத்தில் உள்ள தனது நிலத்தில் இருக்கும் அபூஹுரைரா (ரலி) விடம் சென்று, இதை அவருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்" என்று கூறினார்.

எனவே அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் வாகனத்தில் ஏறினார்கள்; நானும் அவர்களுடன் ஏறினேன். நாங்கள் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்களிடம் வந்து

சேர்ந்தோம். அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் சிறிது நேரம் அவருடன் பேசினார்கள்; பின்னர் அந்த விஷயத்தை அவரிடம் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள், "எனக்கு இதைப் பற்றி (நேரடியாக) அறிவு இல்லை. வேறொருவர் தான் இதை எனக்குத் தெரிவித்தார்" என்று கூறினார்கள்."

645

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ زَوْجَىِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُمَا قَالَتَا إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جِمَاعٍ غَيْرِ احْتِلاَمٍ ثُمَّ يَصُومُ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்களும், உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களும் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கனவினால் அல்லாமல் தாம்பத்திய உறவினால் ஜுனுப் ஆக காலையில் ஜுனுப் நிலையில் இருப்பார்கள் (விழித்தெழுவார்கள்); பின்னர் நோன்பு நோற்பார்கள்."

646

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَجُلاً، قَبَّلَ امْرَأَتَهُ وَهُوَ صَائِمٌ فِي رَمَضَانَ فَوَجَدَ مِنْ ذَلِكَ وَجْدًا شَدِيدًا فَأَرْسَلَ امْرَأَتَهُ تَسْأَلُ لَهُ عَنْ ذَلِكَ فَدَخَلَتْ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهَا فَأَخْبَرَتْهَا أُمُّ سَلَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُقَبِّلُ وَهُوَ صَائِمٌ فَرَجَعَتْ فَأَخْبَرَتْ زَوْجَهَا بِذَلِكَ فَزَادَهُ ذَلِكَ شَرًّا وَقَالَ لَسْنَا مِثْلَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اللَّهُ يُحِلُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا شَاءَ . ثُمَّ رَجَعَتِ امْرَأَتُهُ إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ فَوَجَدَتْ عِنْدَهَا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَا لِهَذِهِ الْمَرْأَةِ " . فَأَخْبَرَتْهُ أُمُّ سَلَمَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَلاَّ أَخْبَرْتِيهَا أَنِّي أَفْعَلُ ذَلِكَ " . فَقَالَتْ قَدْ أَخْبَرْتُهَا فَذَهَبَتْ إِلَى زَوْجِهَا فَأَخْبَرَتْهُ فَزَادَهُ ذَلِكَ شَرًّا وَقَالَ لَسْنَا مِثْلَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اللَّهُ يُحِلُّ لِرَسُولِهِ صلى الله عليه وسلم مَا شَاءَ . فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَقَالَ " وَاللَّهِ إِنِّي لأَتْقَاكُمْ لِلَّهِ وَأَعْلَمُكُمْ بِحُدُودِهِ " .

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்றிருந்தபோது ஒரு மனிதர் தம் மனைவியை முத்தமிட்டார். இதனால் அவர் மிகுந்த மன வருத்தம் அடைந்தார். எனவே அவர் தம் மனைவியை, இதுபற்றி தனக்காகக் கேட்டு வருமாறு அனுப்பினார். அப்பெண்மணி நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, அவரிடம் அந்த விஷயத்தைக் கூறினார். அதற்கு உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கும்போது (தம் மனைவியரை) முத்தமிடுவார்கள்" என்று அவரிடம் தெரிவித்தார்.

எனவே அப்பெண்மணி திரும்பிச் சென்று தம் கணவரிடம் அதைக் கூறினார். ஆனால் அது அவருக்கு (தன் நிலை குறித்த) அச்சத்தையே அதிகப்படுத்தியது. மேலும் அவர், "நாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் போன்றவர்கள் அல்லர். அல்லாஹ் தன் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு தான் நாடியதை ஆகுமாக்குகிறான் (என்று அவர் கருதினார்)" என்று கூறினார்.

பிறகு அவருடைய மனைவி மீண்டும் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார். அங்கே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களுடன் இருப்பதைக் கண்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இப்பெண்ணுக்கு என்ன நேர்ந்தது (ஏன் மீண்டும் வந்தாள்)?" என்று கேட்டார்கள். உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அவரிடம் (விபரத்தைக்) கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நானும் அதைச் செய்கிறேன் என்று நீங்கள் அவரிடம் சொல்லவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நான் அவரிடம் சொன்னேன். அவர் தம் கணவரிடம் சென்று அவரிடம் சொன்னார். ஆனால் அது அவருக்கு (முந்தையதை விட) அச்சத்தையே அதிகப்படுத்தியது. அவர், 'நாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் போன்றவர்கள் அல்லர். அல்லாஹ் தன் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு தான் நாடியதை ஆகுமாக்குகிறான்' என்று கூறினார்" என்றார்கள்.

(இதைக் கேட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கோபமடைந்து, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உங்களில் அல்லாஹ்வை மிக அதிகமாக அஞ்சுபவனும், அவனுடைய வரம்புகளை உங்களை விட நன்கு அறிந்தவனும் நானே" என்று கூறினார்கள்.

647

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، - رضى الله عنها - أَنَّهَا قَالَتْ إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيُقَبِّلُ بَعْضَ أَزْوَاجِهِ وَهُوَ صَائِمٌ .

ثُمَّ ضَحِكَتْ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கும் போது தம் மனைவியரில் சிலரை முத்தமிடுவார்கள்.” பின்னர் அவர்கள் சிரித்தார்கள்.

648

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عَاتِكَةَ ابْنَةَ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ، - امْرَأَةَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - كَانَتْ تُقَبِّلُ رَأْسَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَهُوَ صَائِمٌ فَلاَ يَنْهَاهَا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் மனைவியான அதீகா பின்த் ஸைத் இப்னு அம்ர் இப்னு நுஃபைல் அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தபோது அவர்களின் தலையில் முத்தமிடுவார்கள்; அதனை உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் தடுக்கமாட்டார்கள்.

649

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ أَنَّ عَائِشَةَ بِنْتَ طَلْحَةَ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا، كَانَتْ عِنْدَ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَدَخَلَ عَلَيْهَا زَوْجُهَا هُنَالِكَ وَهُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ وَهُوَ صَائِمٌ فَقَالَتْ لَهُ عَائِشَةُ مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَدْنُوَ مِنْ أَهْلِكَ فَتُقَبِّلَهَا وَتُلاَعِبَهَا فَقَالَ أُقَبِّلُهَا وَأَنَا صَائِمٌ قَالَتْ نَعَمْ .

ஆயிஷா பின்த் தல்ஹா அவர்கள் கூறியதாவது: நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது அங்கு என் கணவர் அப்துல்லாஹ் பின் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீ பக்ர் அஸ்ஸித்தீக் அவர்கள் வந்தார்கள். அவர் நோன்பு நோற்றிருந்தார். (நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார்) ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அவரிடம், "உங்கள் மனைவியை நெருங்கி, அவளை முத்தமிட்டு, அவளுடன் கொஞ்சி விளையாடுவதிலிருந்து உங்களைத் தடுப்பது எது? (நோன்பு நோற்றிருந்தாலும் இது அனுமதிக்கப்பட்டதே)" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் நோன்பு நோற்றிருக்கும் நிலையில் அவளை முத்தமிடலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "ஆம் (அது அனுமதிக்கப்பட்டது)" என்று கூறினார்கள்.

650

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، وَسَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، كَانَا يُرَخِّصَانِ فِي الْقُبْلَةِ لِلصَّائِمِ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களும் ஸஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்களும், நோன்பாளி (தன் மனைவியை) முத்தமிடுவதற்கு அனுமதியளிப்பவர்களாக (சலுகை வழங்குபவர்களாக) இருந்தார்கள்.

651

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ إِذَا ذَكَرَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُقَبِّلُ وَهُوَ صَائِمٌ تَقُولُ وَأَيُّكُمْ أَمْلَكُ لِنَفْسِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கும்போது முத்தமிடுவார்கள் என்று குறிப்பிடும்போது, (அவர்) கூறுவார்: "உங்களில் யார் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட தன்னை அதிகம் அடக்கிக்கொள்ளக் கூடியவர்? (எனவே, நோன்பாளி முத்தமிடுவது அனுமதிக்கப்பட்டாலும், அது காம இச்சைக்கு இட்டுச்செல்லும் அபாயம் உள்ளவர்களுக்கு தகுதியற்றது என்பதை இது உணர்த்துகிறது.)"

652

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ قَالَ هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ قَالَ عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ لَمْ أَرَ الْقُبْلَةَ لِلصَّائِمِ تَدْعُو إِلَى خَيْرٍ .

உர்வா பின் அஸ்ஸுபைர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நோன்பாளி முத்தமிடுவது நன்மைக்கு இட்டுச்செல்லும் என்று நான் காணவில்லை (மாறாக, அது நோன்பை முறிக்கும் செயல்களுக்கு இட்டுச்செல்லும் அபாயம் உள்ளது)."

653

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، سُئِلَ عَنِ الْقُبْلَةِ، لِلصَّائِمِ فَأَرْخَصَ فِيهَا لِلشَّيْخِ وَكَرِهَهَا لِلشَّابِّ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், நோன்பு நோற்றிருக்கும் போது முத்தமிடுவது குறித்துக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், வயதானவர்களுக்கு அதை அனுமதித்தார்கள் என்றும், இளைஞர்களுக்கு அதை வெறுத்தார்கள் என்றும் (அதா இப்னு யஸார்) அறிவித்தார்கள்.

654

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَنْهَى عَنِ الْقُبْلَةِ، وَالْمُبَاشَرَةِ، لِلصَّائِمِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், நோன்பு நோற்றவர்களுக்கு முத்தமிடுவதையும், (நேரடி) உடல் ரீதியான நெருக்கத்தையும் (பாலுறவுக்கு இட்டுச்செல்லும் சாத்தியமுள்ள செயல்களையும்) தடை செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

655

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ إِلَى مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ فِي رَمَضَانَ فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ الْكَدِيدَ ثُمَّ أَفْطَرَ فَأَفْطَرَ النَّاسُ وَكَانُوا يَأْخُذُونَ بِالأَحْدَثِ فَالأَحْدَثِ مِنْ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (மக்கா) வெற்றி கொண்ட ஆண்டில் ரமளான் மாதத்தில் மக்காவிற்குப் புறப்பட்டார்கள். மேலும் 'அல்-கதீத்' (மக்காவிற்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள ஒரு இடம்) என்னும் இடத்தை அடையும் வரை நோன்பு நோற்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் நோன்பை முறித்தார்கள்; மக்களும் நோன்பை முறித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வழிமுறைகளில் மிகச் சமீபத்தியதையே பின்பற்றுவதை மக்கள் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் (அதாவது, ஒரு விஷயத்தில் நபியவர்கள் பலமுறை வெவ்வேறு விதமாகச் செய்திருந்தால், கடைசியாகச் செய்ததையே அவர்கள் பின்பற்றுவார்கள்).

656

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ بَعْضِ، أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَمَرَ

النَّاسَ فِي سَفَرِهِ عَامَ الْفَتْحِ بِالْفِطْرِ وَقَالَ تَقَوَّوْا لِعَدُوِّكُمْ ‏.‏ وَصَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏.‏ قَالَ أَبُو بَكْرٍ قَالَ الَّذِي حَدَّثَنِي لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالْعَرْجِ يَصُبُّ الْمَاءَ عَلَى رَأْسِهِ مِنَ الْعَطَشِ أَوْ مِنَ الْحَرِّ ثُمَّ قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ طَائِفَةً مِنَ النَّاسِ قَدْ صَامُوا حِينَ صُمْتَ - قَالَ - فَلَمَّا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالْكَدِيدِ دَعَا بِقَدَحٍ فَشَرِبَ فَأَفْطَرَ النَّاسُ ‏.‏

நபித்தோழர்களில் ஒருவர் அறிவிப்பதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மக்கா வெற்றியின் போது (மேற்கொண்ட) பயணத்தில், (நோன்பை முறித்து) "உங்கள் எதிரிக்காகப் பலம் பெறுங்கள்" என்று கூறி, மக்களை நோன்பை முறித்துக் கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டார்கள். (ஆரம்பத்தில்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தார்கள்.

மேலும் அந்தத் தோழர் கூறினார்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'அல்-அர்ஜ்' என்ற இடத்தில், தாகத்தின் காரணமாகவோ அல்லது வெப்பத்தின் காரணமாகவோ தங்கள் திருமுடியின் மீது தண்ணீர் ஊற்றிக் கொள்வதை கண்டேன்."

பிறகு ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் நோன்பு நோற்றபோதும் மக்களில் ஒரு குழுவினர் நோன்பைத் தொடர்ந்தனர்" என்று கூறினார்.

பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'அல்-கதீத்' என்ற இடத்தில் இருந்தபோது, ஒரு பாத்திரத்தைக் கொண்டுவரச் சொல்லி (அதிலிருந்து) அருந்தினார்கள்; உடனே அனைவரும் (அவரைப் பின்பற்றி) தங்கள் நோன்பை முறித்துக் கொண்டார்கள்.

657

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ سَافَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي رَمَضَانَ فَلَمْ يَعِبِ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ وَلاَ الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ ‏.‏

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "நாங்கள் ரமழானில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் பயணம் செய்தோம். அப்போது நோன்பு நோற்றவர்கள் நோன்பு நோற்காதவர்களைக் குறை கூறவில்லை; மேலும் நோன்பு நோற்காதவர்கள் நோன்பு நோற்றவர்களைக் குறை

கூறவில்லை (ஏனெனில் பயணம் நோன்பை விடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு காரணமாகும்)."

658

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ حَمْزَةَ بْنَ عَمْرٍو الأَسْلَمِيَّ، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَجُلٌ أَصُومُ أَفَأَصُومُ فِي السَّفَرِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنْ شِئْتَ فَصُمْ وَإِنْ شِئْتَ فَأَفْطِرْ ‏.‏

ஹம்ஸா இப்னு அம்ர் அல்-அஸ்லமீ (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் நோன்பு நோற்கும் ஒரு மனிதன் (அதாவது, நோன்பு நோற்பது எனக்குப் பழக்கமான ஒன்று). நான் பயணம் செய்யும்போது நோன்பு நோற்கலாமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் விரும்பினால் நோன்பு நோற்கலாம்; மேலும் நீங்கள் விரும்பினால் நோன்பை விட்டுவிடலாம்" என்று கூறினார்கள்.

659

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يَصُومُ فِي السَّفَرِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பயணம் செய்யும்போது நோன்பு நோற்க மாட்டார்கள்.

660

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يُسَافِرُ فِي رَمَضَانَ وَنُسَافِرُ مَعَهُ فَيَصُومُ عُرْوَةُ وَنُفْطِرُ نَحْنُ فَلاَ يَأْمُرُنَا بِالصِّيَامِ ‏.‏

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்கள் தன் தந்தை (உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர்) பற்றி அறிவித்தார்கள்: 'அவர்கள் ரமழானில் பயணம் செய்வார்கள்; நாங்களும் அவர்களுடன் பயணம் செய்வோம். அப்போது உர்வா அவர்கள் நோன்பு நோற்பார்கள்; நாங்களோ நோன்பு நோற்காமல் இருப்போம். ஆயினும், அவர்கள் எங்களை நோன்பு நோற்கும்படி ஏவமாட்டார்கள்.'

661

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ فِي رَمَضَانَ فَعَلِمَ أَنَّهُ دَاخِلٌ الْمَدِينَةَ مِنْ أَوَّلِ يَوْمِهِ دَخَلَ وَهُوَ صَائِمٌ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ مَنْ كَانَ فِي سَفَرٍ فَعَلِمَ أَنَّهُ دَاخِلٌ عَلَى أَهْلِهِ مِنْ أَوَّلِ يَوْمِهِ وَطَلَعَ لَهُ الْفَجْرُ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ دَخَلَ وَهُوَ صَائِمٌ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ فِي رَمَضَانَ فَطَلَعَ لَهُ الْفَجْرُ وَهُوَ بِأَرْضِهِ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ فَإِنَّهُ يَصُومُ ذَلِكَ الْيَوْمَ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَقْدَمُ مِنْ سَفَرِهِ وَهُوَ مُفْطِرٌ وَامْرَأَتُهُ مُفْطِرَةٌ حِينَ طَهُرَتْ مِنْ حَيْضِهَا فِي رَمَضَانَ أَنَّ لِزَوْجِهَا أَنْ يُصِيبَهَا إِنْ شَاءَ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், ரமழானில் பயணத்தில் இருக்கும்போது, அன்றைய நாளின் ஆரம்ப நேரத்திலேயே மதீனாவை அடைந்துவிடுவோம் என்று அறிந்தால், நோன்பு நோற்றவர்களாகவே நுழைவார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "பயணத்தில் இருக்கும் ஒருவர், அன்றைய நாளின் ஆரம்பத்தில் தன் குடும்பத்தாரிடம் சென்று சேர்ந்துவிடுவோம் என்று அறிந்து, அவர் (ஊருக்குள்) நுழைவதற்கு முன்னரே ஃபஜ்ர் உதயமாகிவிட்டால், அவர் நோன்பு நோற்றவராகவே நுழைய வேண்டும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமழானில் பயணம் செல்ல நாடும் ஒருவர், அவர் புறப்படுவதற்கு முன் தன் ஊரிலேயே இருக்கும்போது ஃபஜ்ர் உதயமாகிவிட்டால், அவர் அந்த நாளில் நோன்பு நோற்க வேண்டும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமழானில் பயணத்திலிருந்து திரும்பும் ஒருவர் நோன்பு நோற்காத நிலையில் இருந்து, அவரது மனைவியும் ரமழானில் மாதவிடாயிலிருந்து தூய்மையடைந்து நோன்பு நோற்காத நிலையில் இருந்தால், அவர் விரும்பினால் தன் மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளலாம்."

662

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلاً، أَفْطَرَ فِي رَمَضَانَ فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يُكَفِّرَ بِعِتْقِ رَقَبَةٍ أَوْ صِيَامِ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ أَوْ إِطْعَامِ سِتِّينَ مِسْكِينًا ‏.‏ فَقَالَ لاَ أَجِدُ ‏.‏ فَأُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله

عليه وسلم بِعَرَقٍ تَمْرٍ . فَقَالَ " خُذْ هَذَا فَتَصَدَّقْ بِهِ " . فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَحَدٌ أَحْوَجَ مِنِّي . فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى بَدَتْ أَنْيَابُهُ ثُمَّ قَالَ " كُلْهُ " .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ரமளானில் ஒருவர் (சட்டபூர்வமான காரணமின்றி) நோன்பை முறித்துவிட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதன் மூலமோ, அல்லது தொடர்ந்து இரண்டு மாதங்கள் நோன்பு நோற்பதன் மூலமோ, அல்லது அறுபது ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதன் மூலமோ கஃப்பாரா (பரிகாரம்) செய்யும்படி அவருக்கு உத்தரவிட்டார்கள். அதற்கு அவர், "(இவற்றைச் செய்ய) என்னிடம் வசதியில்லை" என்று கூறினார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பேரீச்சம்பழக் கூடை ஒன்று கொண்டு வரப்பட்டது. அண்ணலார், "இதை எடுத்து ஸதகாவாகக் கொடுத்துவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அம்மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னை விட அதிக தேவையுடையவர் வேறு யாரும் இல்லை" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது கடைவாய்ப் பற்கள் தெரியும் வரை சிரித்தார்கள்; பின்னர், "இதை (நீரே) உண்பீராக!" என்று கூறினார்கள்.

663

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْخُرَاسَانِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَضْرِبُ نَحْرَهُ وَيَنْتِفُ شَعْرَهُ وَيَقُولُ هَلَكَ الأَبْعَدُ . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " وَمَا ذَاكَ " . فَقَالَ أَصَبْتُ أَهْلِي وَأَنَا صَائِمٌ فِي رَمَضَانَ . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُعْتِقَ رَقَبَةً " . فَقَالَ لاَ . فَقَالَ " هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُهْدِيَ بَدَنَةً " . قَالَ لاَ . قَالَ " فَاجْلِسْ " . فَأُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِعَرَقِ تَمْرٍ فَقَالَ " خُذْ هَذَا فَتَصَدَّقْ بِهِ " . فَقَالَ مَا أَحَدٌ أَحْوَجَ مِنِّي . فَقَالَ " كُلْهُ وَصُمْ يَوْمًا مَكَانَ مَا أَصَبْتَ " . قَالَ مَالِكٌ قَالَ عَطَاءٌ فَسَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ كَمْ فِي ذَلِكَ الْعَرَقِ مِنَ التَّمْرِ فَقَالَ مَا بَيْنَ خَمْسَةَ عَشَرَ صَاعًا إِلَى عِشْرِينَ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு பாலைவன அரபி தனது மார்பில் அடித்துக்கொண்டும், தனது தலைமுடியைப் பிய்த்துக் கொண்டும், 'நான் அழிந்துவிட்டேன் (பாவத்தால் தொலைந்துவிட்டேன்)' என்று கூறியவாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'என்ன விஷயம்?' என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், 'நான் ரமழானில் நோன்பு நோற்றிருந்தபோது என் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டுவிட்டேன்' என்றார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'உன்னால் ஒரு அடிமையை விடுதலை செய்ய முடியுமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர், 'இல்லை' என்றார்.

பிறகு அவர்கள் அவரிடம், 'உன்னால் ஒரு பலிப்பிராணியை (ஒட்டகத்தை) தானம் செய்ய முடியுமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர், 'இல்லை' என்று பதிலளித்தார்.

அவர்கள், 'உட்காருங்கள்' என்றார்கள்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பேரீச்சம் பழங்கள் நிறைந்த 'அரக்' (ஒரு வகை கூடை) ஒன்று கொண்டு வரப்பட்டது. அவர்கள் (அந்த மனிதரிடம்), 'இதை எடுத்து ஸதகாவாகக் கொடுத்துவிடு' என்று கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர், 'என்னை விட அதிக தேவையுடையவர் வேறு யாரும் இல்லை' என்றார்.

அதற்கு (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்), 'இதை நீயே சாப்பிட்டுக்கொள். மேலும், (நோன்பை முறித்த) இதற்குப் பகரமாக ஒரு நாள் நோன்பு நோற்றுக்கொள்' என்று கூறினார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: அதா அவர்கள், தான் ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்களிடம் அந்தக் கூடையில் எத்தனை பேரீச்சம் பழங்கள் இருந்தன என்று கேட்டதாகவும், அதற்கு அவர்கள், "பதினைந்து முதல் இருபது ஸா வரை" என்று பதிலளித்ததாகவும் கூறினார்கள்.

664

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَحْتَجِمُ وَهُوَ صَائِمٌ - قَالَ - ثُمَّ تَرَكَ ذَلِكَ بَعْدُ فَكَانَ إِذَا صَامَ لَمْ يَحْتَجِمْ حَتَّى يُفْطِرَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தபோது (உடலிலிருந்து கொம்பு வைத்து) இரத்தம் எடுப்பவர்களாக (ஹிஜாமா செய்பவர்களாக) இருந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் அதனை விட்டுவிட்டார்கள்.

மேலும், நோன்பு நோற்றால் நோன்பு திறக்கும் வரை (உடலிலிருந்து கொம்பு வைத்து) இரத்தம் எடுக்கமாட்டார்கள் (ஹிஜாமா செய்யமாட்டார்கள்).

665

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَا يَحْتَجِمَانِ وَهُمَا صَائِمَانِ.

ஸஃது இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களும், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் நோன்பு நோற்றவர்களாக இருக்கும் நிலையில் (இரத்தத்தை வெளியேற்றும்) ஹிஜாமா செய்துகொள்வார்கள்.

666

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَحْتَجِمُ وَهُوَ صَائِمٌ ثُمَّ لَا يُفْطِرُ. قَالَ وَمَا رَأَيْتُهُ احْتَجَمَ قَطُّ إِلَّا وَهُوَ صَائِمٌ. قَالَ مَالِكٌ لَا تُكْرَهُ الْحِجَامَةُ لِلصَّائِمِ إِلَّا خَشْيَةً مِنْ أَنْ يَضْعُفَ وَلَوْلَا ذَلِكَ لَمْ تُكْرَهْ وَلَوْ أَنَّ رَجُلًا احْتَجَمَ فِي رَمَضَانَ ثُمَّ سَلِمَ مِنْ أَنْ يُفْطِرَ لَمْ أَرَ عَلَيْهِ شَيْئًا وَلَمْ آمُرْهُ بِالْقَضَاءِ لِذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي احْتَجَمَ فِيهِ لِأَنَّ الْحِجَامَةَ إِنَّمَا تُكْرَهُ لِلصَّائِمِ لِمَوْضِعِ التَّغْرِيرِ بِالصِّيَامِ فَمَنِ احْتَجَمَ وَسَلِمَ مِنْ أَنْ يُفْطِرَ حَتَّى يُمْسِيَ فَلَا أَرَى عَلَيْهِ شَيْئًا وَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءُ ذَلِكَ الْيَوْمِ.

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்கள், தம் தந்தை (உர்வா இப்னு அஸ்ஸுபைர்) அவர்களைப் பற்றிக் கூறியதாவது:
அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கும்போது இரத்தம் குத்தி எடுப்பார்கள்; பின்னர் (அதனால்) அவர்கள் நோன்பை முறித்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஹிஷாம் அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கும்போது மட்டுமே இரத்தம் குத்தி எடுப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நோன்பு நோற்றிருப்பவர் பலவீனமடைந்துவிடுவார் என்ற அச்சத்தின் காரணமாகவே அவருக்கு இரத்தம் குத்தி எடுப்பது வெறுக்கத்தக்கதாகக் கருதப்படுகிறது; அந்த அச்சம் இல்லையென்றால், அது வெறுக்கத்தக்கதாகக் கருதப்படாது. ரமளானில் இரத்தம் குத்தி எடுத்து, பின்னர் (அதனால்) தன் நோன்பை முறித்துக்கொள்ளாமல் பாதுகாப்பாக இருந்த ஒருவர் மீது எதையும் (குற்றம்) நான் காணவில்லை; மேலும் அவர் இரத்தம் குத்தி எடுத்த அந்த நாளுக்காக (நோன்பை) களாச் செய்ய (ஈடு செய்ய) வேண்டும் என்றும் நான் கூறமாட்டேன். ஏனெனில், நோன்பு ஆபத்துக்குள்ளாகும் நிலை

இருப்பதாலேயே நோன்பு நோற்றிருப்பவருக்கு இரத்தம் குத்தி எடுப்பது வெறுக்கத்தக்கதாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே இரத்தம் குத்தி எடுத்த ஒருவர், மாலை வரை நோன்பை முறிக்காமல் பாதுகாப்பாக இருந்தால், அவர் மீது எதையும் நான் காணவில்லை; மேலும் அந்நாளுக்காக அவர் களாச் செய்ய வேண்டியதும் இல்லை."

667

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ يَوْمُ عَاشُورَاءَ يَوْمًا تَصُومُهُ قُرَيْشٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَصُومُهُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْمَدِينَةَ صَامَهُ وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ فَلَمَّا فُرِضَ رَمَضَانُ كَانَ هُوَ الْفَرِيضَةَ وَتُرِكَ يَوْمُ عَاشُورَاءَ فَمَنْ شَاءَ صَامَهُ وَمَنْ شَاءَ تَرَكَهُ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஆஷூரா நாள் என்பது ஜாஹிலிய்யாக் காலத்தில் குறைஷிகள் நோன்பு நோற்கும் ஒரு நாளாக இருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் ஜாஹிலிய்யாக் காலத்தில் அந்நாளில் நோன்பு நோற்பவர்களாக இருந்தார்கள். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது, அவர்கள் அந்நாளில் நோன்பு நோற்றார்கள்; மேலும் அந்நாளில் நோன்பு நோற்கும்படி கட்டளையிட்டார்கள். ரமலான் நோன்பு கடமையாக்கப்பட்டபோது, அதுவே ஃபர்ளான (கடமையான) நோன்பாக ஆனது; ஆஷூரா நாள் (நோன்பின் கடமை) நீக்கப்பட்டது. எனவே, யார் விரும்பினாரோ அவர் அந்நாளில் நோன்பு நோற்றார்; யார் விரும்பினாரோ அவர் அதை விட்டுவிட்டார்."

668

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ، يَوْمَ عَاشُورَاءَ عَامَ حَجَّ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ أَيْنَ عُلَمَاؤُكُمْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ لِهَذَا الْيَوْمِ هَذَا يَوْمُ عَاشُورَاءَ وَلَمْ يُكْتَبْ عَلَيْكُمْ صِيَامُهُ وَأَنَا صَائِمٌ فَمَنْ شَاءَ فَلْيَصُمْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُفْطِرْ .

முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் ஹஜ் செய்த வருடத்தில், ஆஷூரா நாளன்று, மிம்பரில் இருந்தவாறு (மக்களிடம்) கூறியதாவது:

"மதீனாவின் மக்களே, உங்கள் அறிஞர்கள் எங்கே? நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இந்த நாளைப் பற்றிக் கூறியதை கேட்டேன்: 'இது ஆஷூரா நாள். மேலும், இதில் நோன்பு நோற்பது உங்கள் மீது கடமையாக்கப்படவில்லை. நான் (இன்று) நோன்பு நோற்கிறேன். எனவே, உங்களில் யார் நோன்பு நோற்க விரும்புகிறாரோ அவர் நோற்கலாம், யார் (நோன்பு) விரும்பவில்லையோ, அவர் நோற்க வேண்டியதில்லை.'"

669

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَرْسَلَ إِلَى الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ أَنَّ غَدًا، يَوْمُ عَاشُورَاءَ فَصُمْ وَأْمُرْ أَهْلَكَ أَنْ يَصُومُوا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், அல்-ஹாரித் இப்னு ஹிஷாம் (ரழி) அவர்களுக்கு, "நாளை ஆஷூரா நாள்; எனவே (அதில்) நோன்பு நோருங்கள்; மேலும் உங்கள் குடும்பத்தினரையும் நோன்பு நோற்கச் சொல்லுங்கள்" என்று செய்தி அனுப்பினார்கள்.

670

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ صِيَامِ يَوْمَيْنِ يَوْمِ الْفِطْرِ وَيَوْمِ الأَضْحَى .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபித்ர் நாள் மற்றும் அத்ஹா நாள் ஆகிய இரண்டு நாட்களில் (அவை பெருநாட்கள் என்பதால்) நோன்பு நோற்பதைத் தடை செய்தார்கள்.

671

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَهْلَ الْعِلْمِ، يَقُولُونَ لاَ بَأْسَ بِصِيَامِ الدَّهْرِ إِذَا أَفْطَرَ الأَيَّامَ الَّتِي نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ صِيَامِهَا وَهِيَ أَيَّامُ مِنًى وَيَوْمُ الأَضْحَى وَيَوْمُ الْفِطْرِ فِيمَا بَلَغَنَا . قَالَ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அறிவுடையோர் கூறுவதை நான் செவியுற்றுள்ளேன்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்பதைத் தடை செய்த நாட்களான மினா நாட்கள் (அதாவது, அய்யாமுத் தஷ்ரீக்), ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் மற்றும்

நோன்புப் பெருநாள் ஆகிய நாட்களில் - நமக்கு எட்டிய செய்தியின்படி - நோன்பு நோற்காமல் இருந்துவிட்டு, காலம் முழுவதும் தொடர்ந்து நோன்பு நோற்பதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை."
மேலும், (இமாம் மாலிக்) கூறினார்கள்: "இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நான் கேட்டறிந்தவற்றில் இதுவே நான் மிகவும் விரும்புவது."

672

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الْوِصَالِ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّكَ تُوَاصِلُ فَقَالَ إِنِّي لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ إِنِّي أُطْعَمُ وَأُسْقَى .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘அல்-விசால்’ (நோன்பை முறிக்காமல் தொடர் நோன்பு) நோற்பதைத் தடைசெய்தார்கள். (அப்போது) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் விசால் நோற்கிறீர்களே!” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), “நான் உங்களைப் போன்றவன் அல்லன். எனக்கு (அல்லாஹ்வால்) உணவளிக்கப்படுகிறது; மேலும் பருகத் தரப்படுகிறது” என்று கூறினார்கள்.

673

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " إِيَّاكُمْ وَالْوِصَالَ إِيَّاكُمْ وَالْوِصَالَ " . قَالُوا فَإِنَّكَ تُوَاصِلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ " إِنِّي لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ إِنِّي أَبِيتُ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي " .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “விஸால் (இரவு முழுவதும் நோன்பை முறிக்காமல் தொடர்வது) விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! விஸால் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்!”

அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஆனால் தாங்கள் விஸால் செய்கிறீர்களே, அல்லாஹ்வின் தூதரே!”

அவர் (ஸல்) பதிலளித்தார்கள்: “நான் உங்களைப் போன்றவன் அல்லன் (உங்கள் நிலையில் நான் இல்லை). நான் இரவைக் கழிக்கிறேன்; என் இறைவன் எனக்கு உணவளிக்கிறான் (உண்மையான உணவு மற்றும் பானம்

அல்ல, மாறாக ஆன்மீக ரீதியான பலம் மற்றும் ஆற்றல்); மேலும் எனக்கு அருந்தக் கொடுக்கிறான்.''

674

حَدَّثَنِي يَحْيَى عَنْ مَالِك أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ نَذَرَ صِيَامَ شَهْرٍ هَلْ لَهُ أَنْ يَتَطَوَّعَ فَقَالَ سَعِيدٌ لِيَبْدَأْ بِالنَّذْرِ قَبْلَ أَنْ يَتَطَوَّعَ قَالَ مَالِك وَبَلَغَنِي عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ مِثْلُ ذَلِكَ قَالَ مَالِك مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ نَذْرٌ مِنْ رَقَبَةٍ يُعْتِقُهَا أَوْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ بَدَنَةٍ فَأَوْصَى بِأَنْ يُوَفَّى ذَلِكَ عَنْهُ مِنْ مَالِهِ فَإِنَّ الصَّدَقَةَ وَالْبَدَنَةَ فِي ثُلُثِهِ وَهُوَ يُبَدَّى عَلَى مَا سِوَاهُ مِنْ الْوَصَايَا إِلَّا مَا كَانَ مِثْلَهُ وَذَلِكَ أَنَّهُ لَيْسَ الْوَاجِبُ عَلَيْهِ مِنْ النُّذُورِ وَغَيْرِهَا كَهَيْئَةِ مَا يَتَطَوَّعُ بِهِ مِمَّا لَيْسَ بِوَاجِبٍ وَإِنَّمَا يُجْعَلُ ذَلِكَ فِي ثُلُثِهِ خَاصَّةً دُونَ رَأْسِ مَالِهِ لِأَنَّهُ لَوْ جَازَ لَهُ ذَلِكَ فِي رَأْسِ مَالِهِ لَأَخَّرَ الْمُتَوَفَّى مِثْلَ ذَلِكَ مِنْ الْأُمُورِ الْوَاجِبَةِ عَلَيْهِ حَتَّى إِذَا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ وَصَارَ الْمَالُ لِوَرَثَتِهِ سَمَّى مِثْلَ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الَّتِي لَمْ يَكُنْ يَتَقَاضَاهَا مِنْهُ مُتَقَاضٍ فَلَوْ كَانَ ذَلِكَ جَائِزًا لَهُ أَخَّرَ هَذِهِ الْأَشْيَاءَ حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ مَوْتِهِ سَمَّاهَا وَعَسَى أَنْ يُحِيطَ بِجَمِيعِ مَالِهِ فَلَيْسَ ذَلِكَ لَهُ

சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்களிடம், ஒரு மாத காலம் நோன்பு நோற்பதாக நேர்ச்சை செய்துகொண்ட ஒருவர், (அதை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்) உபரியான நோன்புகளை நோற்கலாமா? என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு சயீத் (ரஹ்) அவர்கள், "அவர் உபரியான நோன்பை நோற்பதற்கு முன் நேர்ச்சையை நிறைவேற்றத் தொடங்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: சுலைமான் பின் யஸார் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும் இது போன்றே எனக்குச் செய்தி எட்டியது.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதாகவோ, அல்லது நோன்பு நோற்பதாகவோ, அல்லது ஸதகா கொடுப்பதாகவோ, அல்லது ஓர் ஒட்டகத்தை (பலியிட) நேர்ச்சை செய்திருந்து, (அதை நிறைவேற்றாமலேயே) இறந்து விடுகிறார். மேலும், தனது சொத்திலிருந்து அதனை நிறைவேற்றுமாறு அவர் மரண சாசனம் (வஸிய்யத்) செய்திருந்தால், அந்த ஸதகா மற்றும் ஒட்டகம் ஆகியவை அவரின் சொத்தின் மூன்றில் ஒரு பங்கிருந்தே (1/3) நிறைவேற்றப்படும்.

மற்ற மரண சாசனங்களை விட இதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும், (அதே போன்ற) கடமையான நேர்ச்சைகள் தவிர (அவை சமமாகவே கருதப்படும்). ஏனெனில், நேர்ச்சைகள் மூலமாகவும் மற்ற வகையிலும் அவர் மீது கடமையாகிவிட்ட விஷயங்கள், அவர் மீது கடமையில்லாத உபரியான

தர்மங்களைப் போன்றது அல்ல.

இவை அவரின் மொத்தச் சொத்திலிருந்து எடுக்கப்படாமல், மூன்றில் ஒரு பங்கிலிருந்தே பிரத்யேகமாக எடுக்கப்படும். ஏனெனில், மொத்தச் சொத்திலிருந்து இவற்றை நிறைவேற்ற அவருக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டால், இறப்பவர் தன் வாழ்நாளில் இது போன்ற கடமையான விஷயங்களைச் செய்யாமல் பிற்படுத்துவார். மரணம் அவரை நெருங்கி, சொத்து வாரிசுகளுக்குச் செல்லும் நிலை வரும்போது, (மனிதர்களில்) யாரும் அவரிடம் வந்து உரிமை கொண்டாடாத (ஆனால் இறைவன் பால் கடமையான) இது போன்ற விஷயங்களை நிறைவேற்றுமாறு கூறுவார்.

இது அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டால், இது போன்ற விஷயங்களை அவர் மரணம் வரை தாமதப்படுத்துவார். மரண வேளையில் இவற்றை அறிவிப்பார். ஒருவேளை அவை அவரின் மொத்தச் சொத்தையும் சூழ்ந்து விடக்கூடும். ஆகவே, அவருக்கு அந்த உரிமை இல்லை."

674

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِك أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ يُسْأَلُ هَلْ يَصُومُ أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ أَوْ يُصَلِّي أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ فَيَقُولُ لَا يَصُومُ أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ وَلَا يُصَلِّي أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், "ஒருவர் மற்றவருக்காக நோன்பு நோற்க முடியுமா? அல்லது ஒருவர் மற்றவருக்காகத் தொழுகை நிறைவேற்ற முடியுமா?" என்று கேட்கப்படுவது வழக்கமாக இருந்தது. அதற்கு அவர்கள், "யாரும் மற்றவருக்காக நோன்பு நோற்கவோ அல்லது மற்றவருக்காகத் தொழுகை நிறைவேற்றவோ முடியாது" என்று பதிலளிப்பார்கள்.

675

قَالَ مَالِك وَبَلَغَنِي عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، مِثْلُ ذَلِكَ . قَالَ مَالِك مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ نَذْرٌ مِنْ رَقَبَةٍ يُعْتِقُهَا أَوْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ بَدَنَةٍ فَأَوْصَى بِأَنْ يُوَفَّى ذَلِكَ عَنْهُ مِنْ مَالِهِ فَإِنَّ الصَّدَقَةَ وَالْبَدَنَةَ فِي ثُلُثِهِ وَهُوَ يُبَدَّى عَلَى مَا سِوَاهُ مِنَ الْوَصَايَا إِلَّا مَا كَانَ مِثْلَهُ وَذَلِكَ أَنَّهُ لَيْسَ الْوَاجِبُ عَلَيْهِ مِنَ النُّذُورِ وَغَيْرِهَا كَهَيْئَةِ مَا يَتَطَوَّعُ بِهِ مِمَّا لَيْسَ بِوَاجِبٍ وَإِنَّمَا يُجْعَلُ ذَلِكَ فِي ثُلُثِهِ خَاصَّةً دُونَ رَأْسِ مَالِهِ لِأَنَّهُ لَوْ جَازَ لَهُ ذَلِكَ فِي رَأْسِ مَالِهِ لَأَخَّرَ الْمُتَوَفَّى مِثْلَ ذَلِكَ مِنَ الْأُمُورِ الْوَاجِبَةِ عَلَيْهِ حَتَّى إِذَا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ وَصَارَ الْمَالُ لِوَرَثَتِهِ سَمَّى مِثْلَ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الَّتِي لَمْ يَكُنْ يَتَقَاضَاهَا مِنْهُ

مُتَقَاضٍ فَلَوْ كَانَ ذَلِكَ جَائِزًا لَهُ أَخَّرَ هَذِهِ الأَشْيَاءَ حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ مَوْتِهِ سَمَّاهَا وَعَسَى أَنْ يُحِيطَ بِجَمِيعِ مَالِهِ فَلَيْسَ ذَلِكَ لَهُ .

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்களிடமிருந்தும் இது போன்றதொரு செய்தி எனக்கு எட்டியது.

மேலும் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஒரு நபர் இறக்கும்போது, ஓர் அடிமையை விடுவித்தல், அல்லது நோன்பு நோற்றல், அல்லது தர்மம் செய்தல், அல்லது ஒட்டகம் பலியிடுதல் போன்ற ஏதேனும் ஒரு நேர்ச்சை தன் மீது கடமையாக இருக்க, அதை தனது சொத்திலிருந்து நிறைவேற்றுமாறு வஸிய்யத் (உயில்) செய்திருந்தால், அந்த தர்மமும் பலிப்பிராணியும் அவருடைய சொத்தின் மூன்றில் ஒரு பங்கிருந்தே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

இதைப் போன்ற (கடமையான) மற்ற உயில்களைத் தவிர்த்து, ஏனைய (விருப்பமான) உயில்களை விட இதுவே முதன்மை பெறும். அதற்குக் காரணம், அவர் மீது கடமையாகவுள்ள நேர்ச்சைகள் மற்றும் பிற விஷயங்கள், கடமையில்லாத நிலையில் அவர் விரும்பிச் செய்யும் உபரியான செயல்களைப் போன்றதல்ல.

மேலும், இது அவருடைய மொத்தச் செல்வத்திலிருந்து எடுக்கப்படாமல், மூன்றில் ஒரு பங்கில் மட்டுமே குறிப்பாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஏனெனில், அவருடைய மொத்தச் செல்வத்திலும் இதைச் செய்ய அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டால், இறந்தவர் தன் மீதுள்ள இது போன்ற கடமையான விஷயங்களைச் செய்யாமல் தாமதப்படுத்திக் கொண்டே இருந்திருப்பார். மரணத் தறுவாயில் தனது சொத்து வாரிசுகளுக்குச் செல்லும் நிலை வரும்போது, (கடன் கொடுத்தவர் எவரும்) தன்னிடம் வந்து வற்புறுத்திக் கேட்க முடியாத இது போன்ற விஷயங்களை அவர் குறிப்பிடுவார்.

ஆகவே, இது அனுமதிக்கப்பட்டால், அவர் இது போன்ற விஷயங்களை மரணம் வரை தாமதப்படுத்திவிட்டு, மரண வேளையில் இவற்றைக் குறிப்பிடுவார். ஒருவேளை அவை அவருடைய சொத்து முழுவதையும் சூழ்ந்துகொள்ளக்கூடும். எனவே அவ்வாறு செய்வது அவருக்கு ஆகுமானதல்ல.

676

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُسْأَلُ هَلْ يَصُومُ أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ، أَوْ يُصَلِّي أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ، فَيَقُولُ لاَ يَصُومُ أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ، وَلاَ يُصَلِّي أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களிடம், ஒருவர் மற்றவருக்காக நோன்பு நோற்க முடியுமா அல்லது ஒருவர் மற்றவருக்காகத் தொழ முடியுமா என்று கேட்கப்பட்டபோது, அவர், "யாரும் யாருக்காகவும் நோன்பு நோற்க முடியாது; யாரும் யாருக்காகவும் தொழ முடியாது" என்று கூறுவார்.

677

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَخِيهِ، خَالِدِ بْنِ أَسْلَمَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَفْطَرَ ذَاتَ يَوْمٍ فِي رَمَضَانَ فِي يَوْمٍ ذِي غَيْمٍ وَرَأَى أَنَّهُ قَدْ أَمْسَى وَغَابَتِ الشَّمْسُ . فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ طَلَعَتِ الشَّمْسُ . فَقَالَ عُمَرُ الْخَطْبُ يَسِيرٌ وَقَدِ اجْتَهَدْنَا . قَالَ مَالِكٌ يُرِيدُ بِقَوْلِهِ الْخَطْبُ يَسِيرٌ الْقَضَاءَ فِيمَا نُرَى - وَاللَّهُ أَعْلَمُ - وَخِفَّةَ مُؤْونَتِهِ وَيَسَارَتِهِ يَقُولُ نَصُومُ يَوْمًا مَكَانَهُ .

காலித் பின் அஸ்லம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், ரமளான் மாதத்தில் மேகமூட்டமான ஒரு நாளில், மாலை நேரம் வந்துவிட்டதாகவும் சூரியன் மறைந்துவிட்டதாகவும் எண்ணி (தவறுதலாக) நோன்பை முறித்தார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து, "அமீருல் மூமினீன் அவர்களே! சூரியன் (மீண்டும்) வெளிப்பட்டுவிட்டது" என்று கூறினார். அதற்கு உமர் (ரலி) அவர்கள், "விஷயம் எளிதானது. நாங்கள் (சரியான நேரத்தைக் கணிக்க) இஜ்திஹாத் செய்தோம்" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "நாங்கள் கருதுவதன்படி – அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன் – 'விஷயம் எளிதானது' என்று அவர்கள் கூறியது, (விடுபட்ட நோன்பை) 'களா' செய்வது (ஈடு செய்வது) குறித்தே ஆகும். மேலும் அதன் சுமை குறைவு என்பதாலும், அது எளிதானது என்பதாலும் (அவ்வாறு கூறினார்கள்). 'அதற்குப் பகரமாக நாங்கள் வேறொரு நாள் நோன்பு நோற்போம்' என்பதே அவர்கள் கூறியதன் கருத்தாகும்."

678

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ يَصُومُ قَضَاءَ رَمَضَانَ مُتَتَابِعًا مَنْ أَفْطَرَهُ مِنْ مَرَضٍ أَوْ فِي سَفَرٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: 'ரமழான் நோன்பை நோய் காரணமாகவோ அல்லது பயணத்தின் காரணமாகவோ முறித்தவர்,

(அவர் விடுபட்ட) நாட்களைத் தொடர்ச்சியாக களா நோன்பு நோற்க வேண்டும்.'

679

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، وَأَبَا، هُرَيْرَةَ اخْتَلَفَا فِي قَضَاءِ رَمَضَانَ فَقَالَ أَحَدُهُمَا يُفَرِّقُ بَيْنَهُ . وَقَالَ الآخَرُ لاَ يُفَرِّقُ بَيْنَهُ . لاَ أَدْرِي أَيَّهُمَا قَالَ يُفَرِّقُ بَيْنَهُ .

மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் வழியாக அறிவிக்கிறார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களும், அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களும் ரமழானில் விடுபட்ட நோன்புகளைக் களா செய்வது குறித்து கருத்து வேறுபாடு கொண்டார்கள். அவர்களில் ஒருவர், "அவற்றைத் தனித்தனியாகச் செய்யலாம் (அதாவது, தொடர்ச்சியற்ற நாட்களில் நோற்கலாம்)" என்றார். மற்றவர், "அவற்றைத் தனித்தனியாகச் செய்யக் கூடாது (அதாவது, தொடர்ச்சியாக நோற்க வேண்டும்)" என்றார். அவ்விருவரில் "அவற்றைத் தனித்தனியாகச் செய்யலாம்" என்று கூறியவர் யார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

680

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنِ اسْتَقَاءَ وَهُوَ صَائِمٌ فَعَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَمَنْ ذَرَعَهُ الْقَىْءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "யாரேனும் ஒருவர் நோன்பு நோற்றிருக்கும் நிலையில் (வேண்டுமென்றே) வாந்தியை வரவழைத்தால், அவர் (அந்த நோன்பை) களாச் செய்ய வேண்டும். ஆனால், அவருக்குத் தானாகவே வாந்தி வந்துவிட்டால், அவர் களாச் செய்ய வேண்டியதில்லை."

681

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يُسْأَلُ عَنْ قَضَاءِ، رَمَضَانَ فَقَالَ سَعِيدٌ أَحَبُّ إِلَىَّ أَنْ لاَ يُفَرَّقَ قَضَاءُ رَمَضَانَ وَأَنْ يُوَاتَرَ . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فِيمَنْ فَرَّقَ قَضَاءَ رَمَضَانَ فَلَيْسَ عَلَيْهِ إِعَادَةٌ وَذَلِكَ مُجْزِئٌ عَنْهُ وَأَحَبُّ ذَلِكَ إِلَىَّ أَنْ يُتَابِعَهُ . قَالَ مَالِكٌ مَنْ أَكَلَ أَوْ شَرِبَ فِي رَمَضَانَ سَاهِيًا أَوْ نَاسِيًا أَوْ مَا كَانَ مِنْ صِيَامٍ وَاجِبٍ عَلَيْهِ أَنَّ عَلَيْهِ قَضَاءَ يَوْمٍ مَكَانَهُ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்களிடம் ரமழான் (மாதத்தில் விடுபட்ட) நோன்புகளைக் கழா செய்வது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள், "ரமழான் (நோன்பின்) கழாவைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து நோற்காமல், தொடர்ச்சியாக நோற்பதே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமழான் (நோன்பின்) கழாவைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து நோற்றவர் குறித்து மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்: 'அவர் மீது மீண்டும் (அவற்றை) நோற்க வேண்டியதில்லை. அவர் செய்தது அவருக்குப் போதுமானது. இருப்பினும், அவர் அவற்றை தொடர்ச்சியாக நோற்பதே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்.'"

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "ரமழான் (நோன்பின்) போது அல்லது (ஒருவர் மீது) கடமையான வேறு ஏதேனும் நோன்பின் போது எவரேனும் கவனக்குறைவாகவோ (அலட்சியமாகவோ) அல்லது மறதியாகவோ உண்டாலோ அல்லது பருகினாலோ, அதற்குப் பதிலாக அவர் ஒரு நாளைக் கழா செய்வது அவர் மீது கடமையாகும்."

682

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ الْمَكِّيِّ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ قَالَ كُنْتُ مَعَ مُجَاهِدٍ وَهُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ فَجَاءَهُ إِنْسَانٌ فَسَأَلَهُ عَنْ صِيَامِ أَيَّامِ الْكَفَّارَةِ أَمُتَتَابِعَاتٍ أَمْ يَقْطَعُهَا قَالَ حُمَيْدٌ فَقُلْتُ لَهُ نَعَمْ يَقْطَعُهَا إِنْ شَاءَ . قَالَ مُجَاهِدٌ لاَ يَقْطَعُهَا فَإِنَّهَا فِي قِرَاءَةِ أُبَىِّ بْنِ كَعْبٍ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ مُتَتَابِعَاتٍ . قَالَ مَالِكٌ وَأَحَبُّ إِلَىَّ أَنْ يَكُونَ مَا سَمَّى اللَّهُ فِي الْقُرْآنِ يُصَامُ مُتَتَابِعًا . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الْمَرْأَةِ تُصْبِحُ صَائِمَةً فِي رَمَضَانَ فَتَدْفَعُ دُفْعَةً مِنْ دَمٍ عَبِيطٍ فِي غَيْرِ أَوَانِ حَيْضِهَا ثُمَّ تَنْتَظِرُ حَتَّى تُمْسِيَ أَنْ تَرَى مِثْلَ ذَلِكَ فَلاَ تَرَى شَيْئًا ثُمَّ تُصْبِحُ يَوْمًا آخَرَ فَتَدْفَعُ دُفْعَةً أُخْرَى وَهِيَ دُونَ الأُولَى ثُمَّ يَنْقَطِعُ ذَلِكَ عَنْهَا قَبْلَ حَيْضَتِهَا بِأَيَّامٍ فَسُئِلَ مَالِكٌ كَيْفَ تَصْنَعُ فِي صِيَامِهَا وَصَلاَتِهَا قَالَ مَالِكٌ ذَلِكَ الدَّمُ مِنَ الْحَيْضَةِ فَإِذَا رَأَتْهُ فَلْتُفْطِرْ وَلْتَقْضِ مَا أَفْطَرَتْ فَإِذَا ذَهَبَ عَنْهَا الدَّمُ فَلْتَغْتَسِلْ وَتَصُومُ . وَسُئِلَ عَمَّنْ أَسْلَمَ فِي آخِرِ يَوْمٍ مِنْ رَمَضَانَ هَلْ عَلَيْهِ قَضَاءُ رَمَضَانَ كُلِّهِ أَوْ يَجِبُ عَلَيْهِ قَضَاءُ الْيَوْمِ الَّذِي أَسْلَمَ فِيهِ فَقَالَ لَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءُ مَا مَضَى وَإِنَّمَا يَسْتَأْنِفُ الصِّيَامَ فِيمَا يُسْتَقْبَلُ وَأَحَبُّ إِلَىَّ أَنْ يَقْضِيَ الْيَوْمَ الَّذِي أَسْلَمَ فِيهِ .

ஹுமைத் பின் கைஸ் அல்-மக்கி அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: நான் முஜாஹித் அவர்களுடன் கஅபாவைச் சுற்றி 'தவாஃப்' (வலம்) செய்து கொண்டிருந்தபோது, ஒரு மனிதர் அவரிடம் வந்து, கஃப்பாராவிற்கான (பரிகார) நோன்பு நாட்களைத் தொடர்ச்சியாக நோற்க வேண்டுமா அல்லது இடைவிட்டு நோற்கலாமா என்று கேட்டார். நான் (ஹுமைத்) அவரிடம், "ஆம், அவர் விரும்பினால் அவற்றை இடைவிட்டு நோற்கலாம்" என்று கூறினேன். (அதற்கு) முஜாஹித் அவர்கள், "அவர் அவற்றை இடைவிட்டு நோற்கக் கூடாது. ஏனெனில், உபை பின் கஅப் (ரழி) அவர்களின் ஓதுதலில் (கிராஅத்தில்) அவை 'தலாத்ததி அய்யாமிம் முததாபிஆத்' (தொடர்ச்சியான மூன்று நாட்கள்) என்றே உள்ளன" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் குர்ஆனில் (பொதுவான பெயரில்) குறிப்பிட்டுள்ளவற்றைத் தொடர்ச்சியாக நோற்பதே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

ரமழானில் நோன்பு நோற்றிருக்கும் ஒரு பெண்ணிற்கு, அவளது மாதவிடாய் காலம் அல்லாத நேரத்தில், திடீரென 'தாம் அபீத்' (புதிய இரத்தம்) வெளிப்பட்டு, பிறகு அவள் மாலை வரை அதுபோன்று (மீண்டும்) வருமா என்று காத்திருந்து, எதுவும் வராமல், மறுநாள் காலையில் முந்தயதை விடக் குறைந்த அளவில் மீண்டும் இரத்தம் வெளிப்பட்டு, பிறகு அவளது மாதவிடாய் நாளுக்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பே அது நின்றுவிடுவது குறித்து இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அவளது நோன்பு மற்றும் தொழுகை குறித்து அவள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அந்த இரத்தம் மாதவிடாயைச் சார்ந்ததாகும். எனவே, அவள் அதைக் கண்டால் நோன்பை விட்டுவிட வேண்டும். அவள் விட்டுவிட்ட (நோன்புகளை) களா செய்ய வேண்டும். அவளிடமிருந்து இரத்தம் நின்றுவிட்டால், அவள் குளித்துவிட்டு (தொடர்ந்து) நோன்பு நோற்க வேண்டும்."

ரமழானின் கடைசி நாளில் இஸ்லாத்தை ஏற்ற ஒருவர், ரமழான் முழுவதையும் களா செய்ய வேண்டுமா அல்லது அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்ற அந்த நாளை மட்டும் களா செய்வது அவர் மீது கடமையா? என்று (இமாம் மாலிக் அவர்களிடம்) கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "சென்று போன எதற்கும் அவர் மீது களா இல்லை. இனி வருங்காலத்தில்தான் அவர் நோன்பைத் துவங்க வேண்டும். ஆயினும், அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்ற அந்த (ஒரு) நாளை அவர் களா செய்வது எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

683

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عَائِشَةَ، وَحَفْصَةَ، زَوْجَيِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَصْبَحَتَا صَائِمَتَيْنِ مُتَطَوِّعَتَيْنِ فَأُهْدِيَ لَهُمَا طَعَامٌ فَأَفْطَرَتَا عَلَيْهِ فَدَخَلَ عَلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ عَائِشَةُ فَقَالَتْ حَفْصَةُ وَبَدَرَتْنِي بِالْكَلاَمِ - وَكَانَتْ بِنْتَ أَبِيهَا - يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَنَا وَعَائِشَةُ صَائِمَتَيْنِ مُتَطَوِّعَتَيْنِ فَأُهْدِيَ إِلَيْنَا طَعَامٌ فَأَفْطَرْنَا عَلَيْهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اقْضِيَا مَكَانَهُ يَوْمًا آخَرَ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்களும் ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்களும் காலையில் உபரியான நோன்பைத் தொடங்கினார்கள். பின்னர் அவர்களுக்கு உணவு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது. அதனால் அவர்கள் (அதை உண்டு) தங்கள் நோன்பை முறித்துக் கொண்டார்கள்.

பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவ்விருவரிடமும் வந்தார்கள். ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: “ஹஃப்ஸா (ரழி) என்னை முந்திக்கொண்டு பேசினார் - அவர் தம் தந்தையின் (உமரின்) மகளாவார் (அதாவது, உமரைப் போன்று துணிச்சலானவர், நேரடியாகப் பேசக்கூடியவர்) - ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! நானும் ஆயிஷாவும் காலையில் உபரியான நோன்பைத் தொடங்கினோம். பின்னர் எங்களுக்கு உணவு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது. அதனால் நாங்கள் நோன்பை முறித்துக் கொண்டோம்’ என்று கூறினார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘அதற்குப் பகரமாக வேறொரு நாள் நோன்பு நோற்பீர்களாக’ என்று கூறினார்கள்.”

684

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، كَبِرَ حَتَّى كَانَ لاَ يَقْدِرُ عَلَى الصِّيَامِ فَكَانَ يَفْتَدِي . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ أَرَى ذَلِكَ وَاجِبًا وَأَحَبُّ إِلَىَّ أَنْ يَفْعَلَهُ إِذَا كَانَ قَوِيًّا عَلَيْهِ فَمَنْ فَدَى فَإِنَّمَا يُطْعِمُ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مُدًّا بِمُدِّ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் முதுமையடைந்து, நோன்பு நோற்க இயலாத நிலையை அடைந்தார்கள். எனவே, அவர்கள் (நோன்பிற்குப் பகரமாக) ஃபித்யா (பரிகாரம்) கொடுத்து வந்தார்கள். இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதை (ஃபித்யா கொடுப்பதை) நான் கட்டாயமாகக் கருதவில்லை. ஆயினும், அதைச் செய்வதற்கு ஒருவருக்கு (பொருளாதார) சக்தி இருந்தால், அவர் அதைச் செய்வதே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும். யார் ஃபித்யா கொடுக்கிறாரோ, அவர் (விடுபட்ட)

ஒவ்வொரு நாளுக்கும் பகரமாக, நபி (ஸல்) அவர்களின் 'முத்' அளவின்படி ஒரு 'முத்' உணவை அளிக்க வேண்டும்."

685

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، سُئِلَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَامِلِ، إِذَا خَافَتْ عَلَى وَلَدِهَا وَاشْتَدَّ عَلَيْهَا الصِّيَامُ قَالَ تُفْطِرُ وَتُطْعِمُ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مِسْكِينًا مُدًّا مِنْ حِنْطَةٍ بِمُدِّ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم . قَالَ مَالِكٌ وَأَهْلُ الْعِلْمِ يَرَوْنَ عَلَيْهَا الْقَضَاءَ كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ { فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ } وَيَرَوْنَ ذَلِكَ مَرَضًا مِنَ الأَمْرَاضِ مَعَ الْخَوْفِ عَلَى وَلَدِهَا .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம், ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணுக்கு நோன்பு நோற்பது கடினமாகி, அவள் தன் குழந்தைக்காகப் பயந்தால் (அவள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று) கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவள் நோன்பை விட்டுவிட வேண்டும்; ஒவ்வொரு நாளுக்கும் பதிலாக ஒரு ஏழைக்கு நபி (ஸல்) அவர்களின் 'முத்' (அளவை) படி ஒரு 'முத்' கோதுமையை உணவளிக்க வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மார்க்க அறிஞர்கள், அவள் (தவறவிட்ட நோன்புகளை) 'களா' செய்ய (மீண்டும் நோற்க) வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். ஏனெனில், கண்ணியத்துக்குரிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

Fபமன் கான மின்கும் மரீளன் அவ்'அலா ஸFபரின் Fப'இத்ததும் மின் அய்யாமின் உகர்

'(உங்களில் எவர் நோயாளியாகவோ அல்லது பயணத்திலோ இருக்கிறாரோ, அவர்) மற்ற நாட்களில் அத்தனை எண்ணிக்கையை (நோன்பு நோற்க வேண்டும்).'

மேலும் அவர்கள் அதனை (கர்ப்பிணிப் பெண்ணின் நிலை மற்றும் குழந்தை குறித்த பயம் ஆகியவற்றை) நோய்களில் ஒரு நோயாகவே கருதுகிறார்கள்."

686

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ كَانَ عَلَيْهِ قَضَاءُ رَمَضَانَ فَلَمْ يَقْضِهِ - وَهُوَ قَوِيٌّ عَلَى صِيَامِهِ - حَتَّى جَاءَ رَمَضَانُ آخَرُ فَإِنَّهُ يُطْعِمُ مَكَانَ

كُلِّ يَوْمٍ مِسْكِينًا مُدًّا مِنْ حِنْطَةٍ وَعَلَيْهِ مَعَ ذَلِكَ الْقَضَاءُ . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، مِثْلُ ذَلِكَ .

அப்துர் ரஹ்மான் பின் அல்காசிம் அவர்கள் தம் தந்தை (காசிம் பின் முஹம்மத்) அவர்கள் கூறுவதாக அறிவிக்கிறார்கள்:
"ஒருவர் ரமளான் (மாதத்தில் தவிர்க்க முடியாமல் விடுபட்ட) நோன்புகளைக் களாச் செய்ய வேண்டியிருந்து, அவற்றை நோற்பதற்கு அவருக்கு வலிமை இருந்தபோதிலும், அடுத்த ரமளான் (மாதம்) வரும்வரை அவர் அவற்றை நோற்கவில்லையென்றால், அவர் (விடுபட்ட) ஒவ்வொரு நாளுக்கும் ஒரு ஏழைக்கு ஒரு 'முத்' அளவு கோதுமையை உணவளிக்க வேண்டும்; அத்துடன் (விடுபட்ட நோன்புகளைக்) களாச் செய்வதும் அவர் மீது கடமையாகும்."
சயீத் பின் ஜுபைர் அவர்களிடமிருந்தும் இது போன்றே தமக்குச் செய்தி எட்டியதாக இமாம் மாலிக் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

688

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ سَمِعَ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم تَقُولُ إِنْ كَانَ لَيَكُونُ عَلَىَّ الصِّيَامُ مِنْ رَمَضَانَ فَمَا أَسْتَطِيعُ أَصُومُهُ حَتَّى يَأْتِيَ شَعْبَانُ

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ரமளான் மாதத்தின் (விடுபட்ட) நோன்புக் கடன் என்மீது இருப்பதுண்டு. (நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதன் காரணமாகவோ அல்லது வேறு காரணங்களாலோ) ஷஃபான் மாதம் வரும் வரை அவற்றை என்னால் களாச் செய்ய இயலாது.'

689

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ لاَ يُفْطِرُ وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ لاَ يَصُومُ وَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اسْتَكْمَلَ صِيَامَ شَهْرٍ قَطُّ إِلاَّ رَمَضَانَ وَمَا رَأَيْتُهُ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ صِيَامًا مِنْهُ فِي شَعْبَانَ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இனி நோன்பை விடவே மாட்டார்கள் என்று நாங்கள் கூறுமளவிற்கு நோன்பு நோற்பார்கள்; மேலும், இனி நோன்பு நோற்கவே மாட்டார்கள் என்று நாங்கள் கூறுமளவிற்கு நோன்பு நோற்காமல் விட்டுவிடுவார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமளான் மாதத்தைத் தவிர வேறு எந்த மாதமும் முழுமையாக நோன்பு நோற்றதை நான் பார்த்ததில்லை. மேலும், ஷஃபான் மாதத்தில் அவர்கள் நோற்றதை விட அதிகமாக வேறு எந்த மாதத்திலும் அவர்கள் நோன்பு நோற்றதை நான் பார்த்ததில்லை.”

690

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الصِّيَامُ جُنَّةٌ فَإِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلاَ يَرْفُثْ وَلاَ يَجْهَلْ فَإِنِ امْرُؤٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ إِنِّي صَائِمٌ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நோன்பு ஒரு கேடயமாகும் (பாவங்களிலிருந்தும் நரகத்திலிருந்தும் காக்கும்). ஆகவே, உங்களில் ஒருவர் நோன்பு நோற்றிருக்கும்போது, தீய பேச்சுக்கள் பேச வேண்டாம்; அறிவீனமாக (கோபமாகவோ, முட்டாள்தனமாகவோ) நடந்துகொள்ள வேண்டாம். யாரேனும் அவருடன் சண்டையிட்டாலோ அல்லது அவரைத் திட்டினாலோ, 'நான் நோன்பாளி! நான் நோன்பாளி!' என்று அவர் கூறட்டும் (தன் நிலையை நினைவூட்டி, சண்டையைத் தவிர்க்கும் விதமாக)."

691

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ إِنَّمَا يَذَرُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ مِنْ أَجْلِي فَالصِّيَامُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ كُلُّ حَسَنَةٍ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إِلاَّ الصِّيَامَ فَهُوَ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நோன்பாளியின் வாய்

வாடை அல்லாஹ்விடம் கஸ்தூரியின் நறுமணத்தை விடச் சிறந்ததாகும். (அல்லாஹ் கூறுகிறான்:) 'அவர் தம்முடைய இச்சையையும், தம்முடைய உணவையும், பானத்தையும் எனக்காக விட்டுவிடுகிறார். எனவே நோன்பு எனக்குரியது; அதற்கான கூலியை நானே வழங்குகிறேன்.' ஒவ்வொரு நற்செயலுக்கும் அது போன்ற பத்து மடங்கிலிருந்து எழுநூறு மடங்கு வரை நற்கூலி வழங்கப்படுகிறது, நோன்பைத் தவிர; நிச்சயமாக அது எனக்குரியது, அதற்கு நானே கூலி வழங்குகிறேன்."

692

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ إِذَا دَخَلَ رَمَضَانُ فُتِّحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமலான் மாதம் (அதன் முதல் இரவு தொடங்கி) வரும்போது, சுவர்க்கத்தின் வாசல்கள் திறக்கப்படுகின்றன (நற்காரியங்கள் செய்ய தூண்டுவதற்கும், அல்லாஹ்வின் அருளைப் பெறுவதற்கும்), நரகத்தின் வாசல்கள் மூடப்படுகின்றன (பாவங்கள் குறைவதாலும், அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பு அதிகரிப்பதாலும்), மேலும் ஷைத்தான்கள் சங்கிலியால் பிணைக்கப்படுகிறார்கள் (இதனால் அவர்கள் வழக்கம் போல் மக்களைத் தீய வழியில் தூண்ட முடியாது)."

موطأ مالك

19. كتاب الاعتكاف

முவத்தா மாலிக்

19. ரமளானில் இஃதிகாஃப்

693

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا اعْتَكَفَ يُدْنِي إِلَىَّ رَأْسَهُ فَأُرَجِّلُهُ وَكَانَ لاَ يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلاَّ لِحَاجَةِ الإِنْسَانِ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருக்கும்போது, தங்களின் தலையை என்னருகில் கொண்டு வருவார்கள்; நான் அதை வாரிவிடுவேன். மேலும், அவர்கள் மனிதனின் அத்தியாவசியத் தேவைக்காக (மலம், ஜலம் கழிப்பதற்காக) அன்றி வீட்டிற்குள் நுழைய மாட்டார்கள்.

694

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَائِشَةَ، كَانَتْ إِذَا اعْتَكَفَتْ لاَ تَسْأَلُ عَنِ الْمَرِيضِ إِلاَّ وَهِيَ تَمْشِي لاَ تَقِفُ ‏.‏

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருந்தபோது, நடந்து செல்லும் நிலையில் மட்டுமே நோயாளிகளைப் பற்றி விசாரிப்பார்கள்; (இஃதிகாஃப் விதிகளைப் பேணுவதற்காக) அவர்கள் நிற்கமாட்டார்கள்.

695

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الرَّجُلِ، يَعْتَكِفُ هَلْ يَدْخُلُ لِحَاجَتِهِ تَحْتَ سَقْفٍ فَقَالَ نَعَمْ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ أَنَّهُ لاَ يُكْرَهُ الاِعْتِكَافُ فِي كُلِّ مَسْجِدٍ يُجَمَّعُ فِيهِ وَلاَ أُرَاهُ كُرِهَ الاِعْتِكَافُ فِي الْمَسَاجِدِ الَّتِي لاَ يُجَمَّعُ فِيهَا إِلاَّ كَرَاهِيَةَ أَنْ

يَخْرُجَ الْمُعْتَكِفُ مِنْ مَسْجِدِهِ الَّذِي اعْتَكَفَ فِيهِ إِلَى الْجُمُعَةِ أَوْ يَدَعَهَا فَإِنْ كَانَ مَسْجِدًا لاَ يُجَمَّعُ فِيهِ الْجُمُعَةُ وَلاَ يَجِبُ عَلَى صَاحِبِهِ إِتْيَانُ الْجُمُعَةِ فِي مَسْجِدٍ سِوَاهُ فَإِنِّي لاَ أَرَى بَأْسًا بِالاِعْتِكَافِ فِيهِ لأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ { وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ } فَعَمَّ اللَّهُ الْمَسَاجِدَ كُلَّهَا وَلَمْ يَخُصَّ شَيْئًا مِنْهَا . قَالَ مَالِكٌ فَمِنْ هُنَالِكَ جَازَ لَهُ أَنْ يَعْتَكِفَ فِي الْمَسَاجِدِ الَّتِي لاَ يُجَمَّعُ فِيهَا الْجُمُعَةُ إِذَا كَانَ لاَ يَجِبُ عَلَيْهِ أَنْ يَخْرُجَ مِنْهُ إِلَى الْمَسْجِدِ الَّذِي تُجَمَّعُ فِيهِ الْجُمُعَةُ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ يَبِيتُ الْمُعْتَكِفُ إِلاَّ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي اعْتَكَفَ فِيهِ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ خِبَاؤُهُ فِي رَحَبَةٍ مِنْ رِحَابِ الْمَسْجِدِ وَلَمْ أَسْمَعْ أَنَّ الْمُعْتَكِفَ يَضْرِبُ بِنَاءً يَبِيتُ فِيهِ إِلاَّ فِي الْمَسْجِدِ أَوْ فِي رَحَبَةٍ مِنْ رِحَابِ الْمَسْجِدِ وَمِمَّا يَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ لاَ يَبِيتُ إِلاَّ فِي الْمَسْجِدِ قَوْلُ عَائِشَةَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا اعْتَكَفَ لاَ يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلاَّ لِحَاجَةِ الإِنْسَانِ . وَلاَ يَعْتَكِفُ فَوْقَ ظَهْرِ الْمَسْجِدِ وَلاَ فِي الْمَنَارِ يَعْنِي الصَّوْمَعَةَ . وَقَالَ مَالِكٌ يَدْخُلُ الْمُعْتَكِفُ الْمَكَانَ الَّذِي يُرِيدُ أَنْ يَعْتَكِفَ فِيهِ قَبْلَ غُرُوبِ الشَّمْسِ مِنَ اللَّيْلَةِ الَّتِي يُرِيدُ أَنْ يَعْتَكِفَ فِيهَا حَتَّى يَسْتَقْبِلَ بِاعْتِكَافِهِ أَوَّلَ اللَّيْلَةِ الَّتِي يُرِيدُ أَنْ يَعْتَكِفَ فِيهَا وَالْمُعْتَكِفُ مُشْتَغِلٌ بِاعْتِكَافِهِ لاَ يَعْرِضُ لِغَيْرِهِ مِمَّا يَشْتَغِلُ بِهِ مِنَ التِّجَارَاتِ أَوْ غَيْرِهَا وَلاَ بَأْسَ بِأَنْ يَأْمُرَ الْمُعْتَكِفُ بِبَعْضِ حَاجَتِهِ بِضَيْعَتِهِ وَمَصْلَحَةِ أَهْلِهِ وَأَنْ يَأْمُرَ بِبَيْعِ مَالِهِ أَوْ بِشَىْءٍ لاَ يَشْغَلُهُ فِي نَفْسِهِ فَلاَ بَأْسَ بِذَلِكَ إِذَا كَانَ خَفِيفًا أَنْ يَأْمُرَ بِذَلِكَ مَنْ يَكْفِيهِ إِيَّاهُ . قَالَ مَالِكٌ لَمْ أَسْمَعْ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ يَذْكُرُ فِي الاِعْتِكَافِ شَرْطًا وَإِنَّمَا الاِعْتِكَافُ عَمَلٌ مِنَ الأَعْمَالِ مِثْلُ الصَّلاَةِ وَالصِّيَامِ وَالْحَجِّ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الأَعْمَالِ مَا كَانَ مِنْ ذَلِكَ فَرِيضَةً أَوْ نَافِلَةً فَمَنْ دَخَلَ فِي شَىْءٍ مِنْ ذَلِكَ فَإِنَّمَا يَعْمَلُ بِمَا مَضَى مِنَ السُّنَّةِ وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يُحْدِثَ فِي ذَلِكَ غَيْرَ مَا مَضَى عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ لاَ مِنْ شَرْطٍ يَشْتَرِطُهُ وَلاَ يَبْتَدِعُهُ وَقَدِ اعْتَكَفَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَعَرَفَ الْمُسْلِمُونَ سُنَّةَ الاِعْتِكَافِ . قَالَ مَالِكٌ وَالاِعْتِكَافُ وَالْجِوَارُ سَوَاءٌ وَالاِعْتِكَافُ لِلْقَرَوِيِّ وَالْبَدَوِيِّ سَوَاءٌ .

மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம், "இஃதிகாஃப் இருப்பவர் தனது தேவைக்காக ஒரு கூரைக்குக் கீழே (வீட்டிற்குள்) செல்லலாமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அதில் தவறில்லை" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மிடம் எவ்விதக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லாத விஷயம் என்னவென்றால், ஜும்ஆ தொழுகை நடைபெறும் எந்தப் பள்ளிவாசலிலும் இஃதிகாஃப் இருப்பதில் வெறுப்பு ஏதுமில்லை. ஜும்ஆ நடைபெறாத பள்ளிவாசல்களில் இஃதிகாஃப் இருப்பதை நான் வெறுப்பதற்குக் காரணம், இஃதிகாஃப் இருப்பவர் ஜும்ஆ தொழுகைக்காகத் தான் இஃதிகாஃப் இருக்கும் பள்ளியை விட்டு வெளியேற வேண்டியிருக்கும் அல்லது (வெளியேறாவிட்டால்) ஜும்ஆவை விடவேண்டியிருக்கும். (ஜும்ஆ நடைபெறாத பள்ளியாக இருந்தாலும்) அங்கு இருப்பவர் ஜும்ஆவிற்காக வேறொரு பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டிய கடமை இல்லை என்றால் (உதாரணமாக அவர் மீது ஜும்ஆ கடமையில்லை என்றால்), அங்கே இஃதிகாஃப் இருப்பதில் தவறில்லை என நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில் அல்லாஹ் (தபாரக்க வதஆலா) கூறுகிறான்: **{وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ} 'வ அன்தும் ஆகிஃபூன ஃபில் மஸாஜித்' (நீங்கள் பள்ளிவாசல்களில் இஃதிகாஃப் இருக்கும் நிலையில்...)**. அல்லாஹ் பொதுவாக 'பள்ளிவாசல்கள்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளானே தவிர, அதில் எதையும் குறிப்பாக்கவில்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனவே, ஜும்ஆ தொழுகை நடைபெறும் பள்ளிவாசலுக்குச் செல்ல அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டிய அவசியம் இல்லாதவருக்கு, ஜும்ஆ நடைபெறாத பள்ளிவாசல்களிலும் இஃதிகாஃப் இருப்பது கூடும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஃதிகாஃப் இருப்பவர், தான் இஃதிகாஃப் இருக்கும் பள்ளிவாசலைத் தவிர வேறெங்கும் இரவில் தங்கக் கூடாது; அவருடைய கூடாரம் பள்ளிவாசலின் முற்றங்களில் ஒன்றில் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலே தவிர. பள்ளிவாசலிலோ அல்லது அதன் முற்றத்திலோ தவிர, இஃதிகாஃப் இருப்பவர் தங்குவதற்காக வேறெங்கும் கட்டுமானங்களை அமைப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. அவர் பள்ளியில் தான் தங்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆதாரமாக ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் செய்தி உள்ளது: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருக்கும்போது, மனிதனின் (இயற்கைத்) தேவைக்காகவே தவிர வீட்டிற்குள் நுழைய மாட்டார்கள்.' மேலும் பள்ளிவாசலின் மேற்புறத்திலோ, மினாராவிலோ (கோபுரம்) இஃதிகாஃப் இருக்கக் கூடாது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஃதிகாஃப் இருக்க நாடுபவர், எந்த இரவில் இஃதிகாஃபைத் தொடங்க விரும்புகிறாரோ அந்த இரவின் சூரியன் மறைவதற்கு முன்பே அவர் இஃதிகாஃப் இருக்கும் இடத்திற்குள் நுழைந்துவிட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர் நாடிய இரவின் ஆரம்ப நேரத்தை இஃதிகாஃபுடன் சந்திக்க முடியும். இஃதிகாஃப் இருப்பவர் தனது இஃதிகாஃபிலேயே ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். வியாபாரம் அல்லது அதுபோன்ற கவனத்தைத் திருப்பக்கூடிய வேறெதிலும் ஈடுபடக்கூடாது. இருப்பினும், இஃதிகாஃப் இருப்பவர் தனது நிலபுலன்கள் அல்லது குடும்ப நலன் சார்ந்த சில தேவைகளை நிறைவேற்றுமாறு பிறருக்கு ஏவுவதிலோ, அல்லது தனது பொருளை விற்றுவிடுமாறு ஏவுவதிலோ, அல்லது தன்னை (நேரடியாக) ஈடுபடுத்தாத பிற விஷயங்களை ஏவுவதிலோ தவறில்லை; அது இலகுவானதாக இருந்தால், அதைச் செய்து முடிக்கும் ஒருவரிடம் அதை ஏவுவதில் தவறில்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கல்விமான்களில் (அறிஞர்களில்) யாரும் இஃதிகாஃபில் 'நிபந்தனை' (ஷர்த்) விதிப்பதைப் பற்றிக் கூறியதாக நான் கேட்டதில்லை. இஃதிகாஃப் என்பது தொழுகை, நோன்பு, ஹஜ் மற்றும் அதுபோன்ற அமல்களைப் போன்ற ஒரு அமலாகும். அது கடமையானதானாலும் சரி, அல்லது உபரியானதானாலும் சரி (விதிமுறைகள் ஒன்றுதான்). இந்த அமல்களில் எதில் நுழைந்தாலும், அதுவரை நடைமுறையில் உள்ள வழிமுறைப்படியே (சுன்னா) செயல்பட வேண்டும். முஸ்லிம்கள் எதன் மீது நிலைத்திருக்கிறார்களோ அதற்கு மாற்றமாகப் புதிய ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு அவருக்கு உரிமையில்லை; அவர் தனக்காக விதித்துக்கொள்ளும் நிபந்தனையானாலும் சரி, அல்லது அவர் புதிதாக உருவாக்கும் பித்அத் ஆனாலும் சரி. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருந்துள்ளார்கள்; முஸ்லிம்களும் இஃதிகாஃபின் வழிமுறையை (சுன்னாவை) அறிந்து வைத்துள்ளனர்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஃதிகாஃப் என்பதும் 'ஜிவார்' (அல்லாஹ்வின் அண்டை வீட்டாராகத் தங்குதல்) என்பதும் சமமே. இஃதிகாஃப் சட்டங்கள் ஊர்வாசிகளுக்கும், பாலைவனவாசிகளுக்கும் சமமே."

696

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَنَافِعًا، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالاَ لاَ اعْتِكَافَ إِلاَّ بِصِيَامٍ بِقَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ ‏{‏وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلاَ تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ‏}‏ فَإِنَّمَا ذَكَرَ اللَّهُ الاِعْتِكَافَ مَعَ الصِّيَامِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ اعْتِكَافَ إِلاَّ بِصِيَامٍ ‏.‏

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களும், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் அவர்களின் மவ்லாவான நாஃபிஉ அவர்களும் கூறினார்கள்:

"நோன்புடன் அன்றி இஃதிகாஃப் கிடையாது. (இதற்கு ஆதாரம்) கண்ணியமிக்க உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் கூறியிருப்பதாகும்:

'(அதிகாலைப் பொழுதில்) வெண்மையான நூல், கருமையான நூலிலிருந்து உங்களுக்குத் தெளிவாகும் வரை உண்ணுங்கள், பருகுங்கள். பின்னர் இரவை அடையும் வரை நோன்பை முழுமையாக்குங்கள். நீங்கள் பள்ளிவாசல்களில் இஃதிகாஃப் இருக்கும்போது (உங்கள் மனைவியருடன்) உறவு கொள்ளாதீர்கள்.'

நிச்சயமாக அல்லாஹ் நோன்புடன் சேர்த்தே இஃதிகாஃபைக்

குறிப்பிட்டுள்ளான்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் உள்ள நடைமுறையும் இதுவேயாகும்; அதாவது, நோன்பின்றி இஃதிகாஃப் இல்லை."

697

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ زِيَادِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ أَبَا بَكْرِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، اعْتَكَفَ فَكَانَ يَذْهَبُ لِحَاجَتِهِ تَحْتَ سَقِيفَةٍ فِي حُجْرَةٍ مُغْلَقَةٍ فِي دَارِ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ ثُمَّ لاَ يَرْجِعُ حَتَّى يَشْهَدَ الْعِيدَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ .

அபூபக்ர் பின் அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் காலித் பின் அல்-வலீத் அவர்களின் வீட்டில் உள்ள ஒரு மூடிய அறையில், கூரையிடப்பட்ட இடத்தின் கீழ் தமது இயற்கை தேவைக்காகச் செல்வார்கள். பிறகு முஸ்லிம்களுடன் பெருநாள் தொழுகையில் கலந்துகொள்ளும் வரை (தமது இஃதிகாஃப் இடத்திற்கு) திரும்ப மாட்டார்கள்.

697

حَدَّثَنِي يَحْيَى عَنْ زِيَادٍ عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ رَأَى بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ إِذَا اعْتَكَفُوا الْعَشْرَ الأَوَاخِرَ مِنْ رَمَضَانَ لاَ يَرْجِعُونَ إِلَى أَهَالِيهِمْ حَتَّى يَشْهَدُوا الْفِطْرَ مَعَ النَّاسِ . قَالَ زِيَادٌ قَالَ مَالِكٌ وَبَلَغَنِي ذَلِكَ عَنْ أَهْلِ الْفَضْلِ الَّذِينَ مَضَوْا وَهَذَا أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ரமழானின் கடைசிப் பத்து நாட்களில் இஃதிகாஃப் இருக்கும் அறிஞர்களில் சிலர், மக்களுடன் ஈதுல் ஃபித்ரில் (ஈத் தொழுகை மற்றும் கொண்டாட்டங்களில்) கலந்துகொள்ளும் வரை தங்கள் குடும்பத்தினரிடம் திரும்பிச் செல்ல மாட்டார்கள் என்பதை நான் கண்டேன். (இதே நடைமுறை) காலஞ்சென்ற சிறப்புக்குரிய மக்களிடமிருந்தும் எனக்கு எட்டியது. மேலும், இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்.'

698

حَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرَادَ أَنْ يَعْتَكِفَ فَلَمَّا انْصَرَفَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي أَرَادَ أَنْ يَعْتَكِفَ فِيهِ وَجَدَ أَخْبِيَةً خِبَاءَ عَائِشَةَ وَخِبَاءَ حَفْصَةَ وَخِبَاءَ زَيْنَبَ فَلَمَّا رَآهَا سَأَلَ عَنْهَا فَقِيلَ لَهُ

هَذَا خِبَاءُ عَائِشَةَ وَحَفْصَةَ وَزَيْنَبَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم آلْبِرَّ تَقُولُونَ بِهِنَّ . ثُمَّ انْصَرَفَ فَلَمْ يَعْتَكِفْ حَتَّى اعْتَكَفَ عَشْرًا مِنْ شَوَّالٍ .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருக்க விரும்பினார்கள். அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருக்க விரும்பிய இடத்திற்குச் சென்றபோது, அங்கே சில கூடாரங்களைக் கண்டார்கள். அவை ஆயிஷா (ரழி), ஹஃப்ஸா (ரழி) மற்றும் ஸைனப் (ரழி) ஆகியோரின் கூடாரங்கள் ஆகும். அவற்றை அவர்கள் (ஸல்) பார்த்தபோது, அவற்றைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். "இவை ஆயிஷா (ரழி), ஹஃப்ஸா (ரழி) மற்றும் ஸைனப் (ரழி) ஆகியோரின் கூடாரங்கள்" என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. (அப்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நன்மையைத்தான் இவர்கள் மூலம் நாடுகிறீர்கள் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்களா? (அதாவது, இஃதிகாஃபின் தூய நோக்கத்திற்கு மாறான உள்நோக்கம் உள்ளதா என்று கேள்வி எழுப்பினார்கள்.)" என்று கேட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் (ஸல்) அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார்கள்; (ரமளானில்) இஃதிகாஃப் இருக்கவில்லை. பின்னர் ஷவ்வால் மாதத்தில் பத்து நாட்கள் இஃதிகாஃப் இருந்தார்கள்.

699

وَحَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَذْهَبُ لِحَاجَةِ الإِنْسَانِ فِي الْبُيُوتِ . قَالَ مَالِكٌ لاَ يَخْرُجُ الْمُعْتَكِفُ مَعَ جَنَازَةِ أَبَوَيْهِ وَلاَ مَعَ غَيْرِهَا .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மஸ்ஜிதிலிருந்து வெளியேறி) தம்முடைய இயற்கைக்கடனை நிறைவேற்றுவதற்காக (வீடுகளுக்கு அருகிலுள்ள அல்லது வீடுகளில் உள்ள) இடங்களுக்குச் செல்வார்கள். மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இஃதிகாஃப் இருப்பவர் தம் பெற்றோரின் இறுதிச் சடங்கிற்காகவோ அல்லது வேறு எதற்காகவோ வெளியேறக்கூடாது.'

700

حَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهَادِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْوُسُطَ مِنْ رَمَضَانَ فَاعْتَكَفَ عَامًا حَتَّى إِذَا كَانَ لَيْلَةَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ وَهِيَ اللَّيْلَةُ الَّتِي يَخْرُجُ فِيهَا مِنْ صُبْحِهَا مِنَ اعْتِكَافِهِ قَالَ مَنِ اعْتَكَفَ مَعِي

فَلْيَعْتَكِفِ الْعَشْرَ الأَوَاخِرَ وَقَدْ رَأَيْتُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ ثُمَّ أُنْسِيتُهَا وَقَدْ رَأَيْتُنِي أَسْجُدُ مِنْ صُبْحِهَا فِي مَاءٍ وَطِينٍ فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الأَوَاخِرِ وَالْتَمِسُوهَا فِي كُلِّ وِتْرٍ ‏.‏ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ فَأُمْطِرَتِ السَّمَاءُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ وَكَانَ الْمَسْجِدُ عَلَى عَرِيشٍ فَوَكَفَ الْمَسْجِدُ - قَالَ أَبُو سَعِيدٍ - فَأَبْصَرَتْ عَيْنَاىَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم انْصَرَفَ وَعَلَى جَبْهَتِهِ وَأَنْفِهِ أَثَرُ الْمَاءِ وَالطِّينِ مِنْ صُبْحِ لَيْلَةِ إِحْدَى وَعِشْرِينَ ‏.‏

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமளான் மாதத்தின் நடுப்பத்து நாட்களில் இஃதிகாஃப் இருப்பார்கள். (ஒரு வருடம்) அவ்வாறு இஃதிகாஃப் இருந்தார்கள். அவர்கள் தமது இஃதிகாஃபிலிருந்து வெளியேறும் காலைப் பொழுதைக் கொண்ட அந்த இருபத்தொன்றாம் இரவு வந்தபோது அவர்கள் கூறினார்கள்: “என்னுடன் இஃதிகாஃப் இருந்தவர் கடைசிப் பத்து நாட்களிலும் இஃதிகாஃப் இருக்கட்டும். அந்த (லைலத்துல் கத்ர்) இரவு எனக்குக் காட்டப்பட்டது; பின்னர் அது எனக்கு மறக்கடிக்கப்பட்டு விட்டது. (அடுத்த நாள்) காலைப் பொழுதில் நீரிலும் களிமண்ணிலும் நான் ஸஜ்தா செய்வதாகக் கண்டேன். எனவே, கடைசிப் பத்து நாட்களில் அதைத் தேடுங்கள்; ஒவ்வொரு ஒற்றைப்படை இரவிலும் அதைத் தேடுங்கள்.”

அபூ ஸயீத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அன்றைய இரவு வானம் மழை பொழிந்தது. பள்ளிவாசல் (பேரீச்ச மட்டைகளால் வேயப்பட்ட) பந்தலாக இருந்ததால் பள்ளிவாசல் ஒழுகியது. இருபத்தொன்றாம் இரவின் காலைப் பொழுதில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தொழுகையை முடித்துத்) திரும்பியபோது, அவர்களின் நெற்றியிலும் மூக்கிலும் நீர் மற்றும் களிமண்ணின் அடையாளத்தை என் கண்கள் கண்டன.”

701

وَحَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ ‏.‏

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமழானின் கடைசிப் பத்து இரவுகளில் லைலத்துல் கத்ரைத் தேடுங்கள் (அதாவது, அதை அடைவதற்காகக் கடுமையாக முயற்சி செய்யுங்கள்)."

702

وَحَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي السَّبْعِ الأَوَاخِرِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "லைலத்துல் கத்ரை கடைசி ஏழு நாட்களில் தேடுங்கள்."

703

وَحَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أُنَيْسٍ الْجُهَنِيَّ، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَجُلٌ شَاسِعُ الدَّارِ فَمُرْنِي لَيْلَةً أَنْزِلُ لَهَا . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم انْزِلْ لَيْلَةَ ثَلاَثٍ وَعِشْرِينَ مِنْ رَمَضَانَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உனைஸ் அல்ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் வெகு தொலைவில் இல்லம் உள்ள ஒரு மனிதன். எனவே, நான் (வந்து) தங்குவதற்காக ஒரு இரவை எனக்குக் குறிப்பிடுங்கள்” என்றார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “ரமளானின் இருபத்தி மூன்றாவது இரவில் தங்குங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

704

وَحَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي رَمَضَانَ فَقَالَ إِنِّي أُرِيتُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ فِي رَمَضَانَ حَتَّى تَلاَحَى رَجُلاَنِ فَرُفِعَتْ فَالْتَمِسُوهَا فِي التَّاسِعَةِ وَالسَّابِعَةِ وَالْخَامِسَةِ .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானில் எங்களிடம் வெளியே வந்து கூறினார்கள்: 'ரமழானில் இந்த இரவு (லைலத்துல் கத்ர்) எனக்குக் காட்டப்பட்டது; பின்னர் இரண்டு மனிதர்கள் வாக்குவாதம் செய்துகொண்டனர். அதனால் அதன் (சரியான நேரம் பற்றிய) ஞானம் உயர்த்தப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, அதை (ரமழானின் கடைசிப் பத்து நாட்களில் உள்ள) ஒன்பதாவதிலும், ஏழாவதிலும், ஐந்தாவதிலும் (அதாவது 29, 27, 25 ஆகிய இரவுகளில்) தேடுங்கள்.'

705

وَحَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رِجَالاً، مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أُرُوا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْمَنَامِ فِي السَّبْعِ الأَوَاخِرِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ إِنِّي أَرَى رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاطَأَتْ فِي السَّبْعِ الأَوَاخِرِ فَمَنْ كَانَ مُتَحَرِّيهَا فَلْيَتَحَرَّهَا فِي السَّبْعِ الأَوَاخِرِ ‏.‏

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் சிலருக்கு, (ரமழானின்) கடைசி ஏழு இரவுகளில் ‘லைலத்துல் கத்ர்’ கனவில் காட்டப்பட்டது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “உங்கள் கனவுகள் (லைலத்துல் கத்ர்) கடைசி ஏழு இரவுகளில் (தான் அமைந்திருப்பதாக) ஒத்திருப்பதைக் காண்கிறேன். எனவே, அதைத் தேடுபவர் (ரமழானின்) கடைசி ஏழு இரவுகளில் தேடட்டும்” என்று கூறினார்கள்.

706

وَحَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ مَنْ، يَثِقُ بِهِ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أُرِيَ أَعْمَارَ النَّاسِ قَبْلَهُ أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ فَكَأَنَّهُ تَقَاصَرَ أَعْمَارَ أُمَّتِهِ أَنْ لاَ يَبْلُغُوا مِنَ الْعَمَلِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ غَيْرُهُمْ فِي طُولِ الْعُمْرِ فَأَعْطَاهُ اللَّهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ‏.‏

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், அறிஞர்களில் தாம் நம்பிய ஒருவர் (பின்வருமாறு) கூறக் கேட்டார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு, தங்களுக்கு முன் சென்ற மக்களின் ஆயுட்காலங்கள் அல்லது அதிலிருந்து அல்லாஹ் நாடியது காட்டப்பட்டது. முந்தைய மக்கள் தங்கள் நீண்ட ஆயுட்காலங்களில் செய்த நற்செயல்களைப் போன்று, தமது உம்மத்தினர் (குறைந்த காலத்தில்) செய்ய முடியாது என்று கருதி, தமது உம்மத்தினரின் ஆயுட்காலங்களை அவர்கள் குறைவானதாகக் கண்டார்கள். எனவே, அல்லாஹ் அவர்களுக்கு ‘லைலத்துல் கத்ர்’ இரவை வழங்கினான். அது ஆயிரம் மாதங்களை விடச் சிறந்ததாகும்.”

707

وَحَدَّثَنِي زِيَادٌ، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَقُولُ مَنْ شَهِدَ الْعِشَاءَ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ فَقَدْ أَخَذَ بِحَظِّهِ مِنْهَا .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது: லைலத்துல் கத்ர் இரவில் இஷாத் தொழுகையில் எவர் கலந்து கொள்கிறாரோ, அவர் அதிலிருந்து தனது பங்கை (நன்மையை) பெற்றுக் கொண்டார்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

708

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ، أَنَّهَا وَلَدَتْ مُحَمَّدَ بْنَ أَبِي بَكْرٍ بِالْبَيْدَاءِ فَذَكَرَ ذَلِكَ أَبُو بَكْرٍ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ مُرْهَا فَلْتَغْتَسِلْ ثُمَّ لِتُهِلَّ ‏.‏

அஸ்மா பின்த் உமைஸ் (ரழி) அவர்கள் அல்-பைதா என்னுமிடத்தில் முஹம்மது இப்னு அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்களைப் பெற்றெடுத்தார்கள். அபூ பக்ர் (ரழி) அவர்கள் இதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அவர் குளித்துவிட்டு (பெறுகால இரத்தப்போக்குடன் இருந்தாலும்) பின்னர் இஹ்ராம் நிலைக்குள் நுழையுமாறு அவரிடம் சொல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

709

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ عُمَيْسٍ، وَلَدَتْ، مُحَمَّدَ بْنَ أَبِي بَكْرٍ بِذِي الْحُلَيْفَةِ فَأَمَرَهَا أَبُو بَكْرٍ أَنْ تَغْتَسِلَ، ثُمَّ تُهِلَّ ‏.‏

ஸஈத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: அஸ்மா பின்த் உமைஸ் (ரழி) அவர்கள் துல்-ஹுலைஃபாவில் முஹம்மத் இப்னு அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்களைப் பெற்றெடுத்தார்கள். அப்போது அபூ பக்ர் (ரழி) அவர்கள், குளித்துவிட்டுப் பின்னர் இஹ்ராம் அறிவிக்குமாறு (தல்பியா கூறுமாறு) அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.

710

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَغْتَسِلُ لإِحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ وَلِدُخُولِهِ مَكَّةَ وَلِوُقُوفِهِ عَشِيَّةَ عَرَفَةَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் இஹ்ராம் அணிவதற்காகவும், (அதை) அணிவதற்கு முன்னதாகவும், மக்காவிற்குள் நுழைவதற்காகவும், அரஃபா நாளன்று பிற்பகலில் (அரஃபாவில்) நிற்பதற்காகவும் குளிப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

711

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، وَالْمِسْوَرَ بْنَ مَخْرَمَةَ، اخْتَلَفَا بِالأَبْوَاءِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ يَغْسِلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ. وَقَالَ الْمِسْوَرُ بْنُ مَخْرَمَةَ لاَ يَغْسِلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ. قَالَ فَأَرْسَلَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ إِلَى أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ بَيْنَ الْقَرْنَيْنِ وَهُوَ يُسْتَرُ بِثَوْبٍ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ مَنْ هَذَا فَقُلْتُ أَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُنَيْنٍ أَرْسَلَنِي إِلَيْكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ أَسْأَلُكَ كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَغْسِلُ رَأْسَهُ وَهُوَ مُحْرِمٌ قَالَ فَوَضَعَ أَبُو أَيُّوبَ يَدَهُ عَلَى الثَّوْبِ فَطَأْطَأَهُ حَتَّى بَدَا لِي رَأْسُهُ ثُمَّ قَالَ لإِنْسَانٍ يَصُبُّ عَلَيْهِ اصْبُبْ. فَصَبَّ عَلَى رَأْسِهِ ثُمَّ حَرَّكَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ ثُمَّ قَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَفْعَلُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஹுனைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களுக்கும் அல்-மிஸ்வர் இப்னு மக்ரமா (ரழி) அவர்களுக்கும் 'அல்-அப்வா' என்னுமிடத்தில் (ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது) கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. இஹ்ராம் அணிந்தவர் தனது தலையைக் கழுவலாம் என்று அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள். ஆனால், இஹ்ராம் அணிந்தவர் தனது தலையைக் கழுவக் கூடாது என்று அல்-மிஸ்வர் இப்னு மக்ரமா (ரழி) கூறினார்கள்.

(அப்துல்லாஹ் இப்னு ஹுனைன் கூறினார்:) 'அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) என்னை அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள். அவர் (கிணற்றின்) இரண்டு தூண்களுக்கு மத்தியில் ஒரு துணியால் மறைக்கப்பட்ட நிலையில் குளித்துக் கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். நான் அவருக்கு ஸலாம் சொன்னேன். அவர், 'யார் இது?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஹுனைன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஹ்ராம் அணிந்திருக்கும்போது எவ்வாறு தமது

தலையைக் கழுவுவார்கள் என்று தங்களிடம் கேட்பதற்காக அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) என்னை அனுப்பினார்கள்' என்று பதிலளித்தேன்.

அபூ அய்யூப் (ரழி) தமது கையை அந்தத் துணியின் மீது வைத்து, நான் அவரது தலையைப் பார்க்கும் அளவிற்கு அதைத் தாழ்த்தினார்கள். பிறகு தமக்குத் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்த மனிதரிடம், 'ஊற்றுவீராக' என்று கூறினார்கள். அவர் (அபூ அய்யூப் அவர்களின்) தலையின் மீது தண்ணீர் ஊற்றினார். பின்னர் அவர் தமது இரு கைகளையும் (தலையில் வைத்து) அசைத்து, முன்பக்கமாகவும் பின்பக்கமாகவும் தேய்த்தார்கள். பிறகு, 'இவ்வாறுதான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்வதை நான் பார்த்தேன்' என்று கூறினார்கள்.

712

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لِيَعْلَى ابْنِ مُنْيَةَ وَهُوَ يَصُبُّ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ مَاءً وَهُوَ يَغْتَسِلُ اصْبُبْ عَلَى رَأْسِي . فَقَالَ يَعْلَى أَتُرِيدُ أَنْ تَجْعَلَهَا بِي إِنْ أَمَرْتَنِي صَبَبْتُ . فَقَالَ لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ اصْبُبْ فَلَنْ يَزِيدَهُ الْمَاءُ إِلاَّ شَعَثًا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், தாங்கள் குஸ்ல் செய்து கொண்டிருந்தபோது தங்களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்த யஃலா இப்னு முனய்யா (ரலி) அவர்களிடம், "என் தலையில் (தண்ணீரை) ஊற்றுவீராக" என்று கூறினார்கள். அதற்கு யஃலா (ரலி), "என்னை நீங்கள் (ஏதேனும் தவறு நடந்தால் அதற்கு) பொறுப்பாக்க முயற்சிக்கிறீர்களா? நீங்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டால் நான் ஊற்றுகிறேன்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி), "ஊற்றுவீராக! தண்ணீர் அதை (தலையை) மேலும் பரட்டையாகவே ஆக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

713

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا دَنَا مِنْ مَكَّةَ بَاتَ بِذِي طُوًى بَيْنَ الثَّنِيَّتَيْنِ حَتَّى يُصْبِحَ ثُمَّ يُصَلِّي الصُّبْحَ ثُمَّ يَدْخُلُ مِنَ الثَّنِيَّةِ الَّتِي بِأَعْلَى مَكَّةَ وَلاَ يَدْخُلُ إِذَا خَرَجَ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا حَتَّى يَغْتَسِلَ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ مَكَّةَ إِذَا دَنَا مِنْ مَكَّةَ بِذِي طُوًى وَيَأْمُرُ مَنْ مَعَهُ فَيَغْتَسِلُونَ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلُوا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் மக்காவை நெருங்கும்போது, 'தூ துவா'வில் உள்ள இரண்டு பாதைகளுக்கு இடையில் இரவைக் கழிப்பார்கள்.

(அங்கேயே தங்கி) விடிந்ததும் ஸுப்ஹு தொழுவார்கள். பிறகு மக்காவின் உயரமான பகுதியில் உள்ள பாதை வழியாக (மக்காவிற்குள்) நுழைவார்கள். அவர்கள் ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காகப் புறப்பட்டு, மக்காவை நெருங்கி தூ துவா'வில் (தங்கியிருக்கும்போது) குஸ்ல் செய்த பின்னரே மக்காவிற்குள் நுழைவார்கள். மேலும், தம்முடன் இருப்பவர்களையும் (குஸ்ல் செய்யுமாறு) ஏவுவார்கள்; அவர்களும் (மக்காவிற்குள்) நுழைவதற்கு முன் குஸ்ல் செய்வார்கள்.

714

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يَغْسِلُ رَأْسَهُ وَهُوَ مُحْرِمٌ إِلاَّ مِنَ الاِحْتِلاَمِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ سَمِعْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ يَقُولُونَ لاَ بَأْسَ أَنْ يَغْسِلَ الرَّجُلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ بِالْغَسُولِ بَعْدَ أَنْ يَرْمِيَ جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ وَقَبْلَ أَنْ يَحْلِقَ رَأْسَهُ وَذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ فَقَدْ حَلَّ لَهُ قَتْلُ الْقَمْلِ وَحَلْقُ الشَّعْرِ وَإِلْقَاءُ التَّفَثِ وَلُبْسُ الثِّيَابِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள், இஹ்ராம் அணிந்திருக்கும்போது கனவு ஸ்கலிதம் ஏற்பட்டால் தவிர, தங்கள் தலையைக் கழுவ மாட்டார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மார்க்க அறிஞர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்; இஹ்ராம் அணிந்த ஒருவர் 'ஜம்ரதுல் அகபா'வில் கல்லெறிந்த பிறகு, ஆனால் தன் தலையை மழிப்பதற்கு முன்பு, தலைக்குத் தேய்க்கும் பொருட்களைக் (சவர்க்காரம் அல்லது ஷாம்பூ போன்றவற்றை) கொண்டு தன் தலையைக் கழுவுவதில் தவறில்லை. ஏனெனில் அவர் 'ஜம்ரதுல் அகபா'வில் கல்லெறிந்து முடித்தவுடன் அவருக்குப் பேன்களைக் கொல்வதும், முடியை மழிப்பதும், அழுக்கையும் (இஹ்ராம் காரணமாக ஏற்பட்ட சோர்வு, அசுத்தம் மற்றும்) தனிப்பட்ட பராமரிப்பின் குறைபாடுகளையும் நீக்குவதும், (சாதாரண) ஆடைகளை அணிவதும் ஹலால் ஆகிவிடுகிறது."

715

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ مِنَ الثِّيَابِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ لاَ تَلْبَسُوا الْقُمُصَ وَلاَ الْعَمَائِمَ وَلاَ السَّرَاوِيلاَتِ وَلاَ الْبَرَانِسَ وَلاَ الْخِفَافَ إِلاَّ أَحَدٌ لاَ يَجِدُ نَعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسْ خُفَّيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ وَلاَ تَلْبَسُوا مِنَ الثِّيَابِ شَيْئًا مَسَّهُ الزَّعْفَرَانُ وَلاَ الْوَرْسُ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "இஹ்ராம் அணிந்தவர் என்ன ஆடைகளை அணியலாம்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சட்டைகள், தலைப்பாகைகள், கால்சட்டைகள், புர்னுஸ்கள் மற்றும் தோல் காலுறைகளை அணிய வேண்டாம். ஆனால், ஒருவருக்கு செருப்புகள் கிடைக்கவில்லை என்றால் அவர் தோல் காலுறைகளை அணியலாம்; அவற்றை கணுக்கால்களுக்குக் கீழே வெட்டிவிடட்டும். மேலும் குங்குமப்பூ அல்லது வர்ஸ் (மஞ்சள்) சாயம் தோய்ந்த எந்த ஆடைகளையும் அணிய வேண்டாம்."

716

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَلْبَسَ الْمُحْرِمُ ثَوْبًا مَصْبُوغًا بِزَعْفَرَانٍ أَوْ وَرْسٍ وَقَالَ مَنْ لَمْ يَجِدْ نَعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسْ خُفَّيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இஹ்ராம் அணிந்தவர் குங்குமப்பூ அல்லது வர்ஸ் (ஒரு வகை மஞ்சள் சாயம் தரும் செடி) கொண்டு சாயம் பூசப்பட்ட ஆடையை அணிவதை தடை செய்தார்கள். மேலும் அவர்கள், 'செருப்புகள் கிடைக்காதவர் தோல் காலுறைகளை (குஃப்ஃபைன்) அணியலாம்; ஆனால் அவர் அவற்றை கணுக்கால்களுக்குக் கீழ்ழே வெட்டிக்கொள்ள வேண்டும் (அவை செருப்புகளைப் போன்று காட்சியளிக்கும் வகையில்)' என்று கூறினார்கள்.

717

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَسْلَمَ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ يُحَدِّثُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، رَأَى عَلَى طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ ثَوْبًا مَصْبُوغًا وَهُوَ مُحْرِمٌ فَقَالَ عُمَرُ مَا هَذَا الثَّوْبُ الْمَصْبُوغُ يَا طَلْحَةُ فَقَالَ طَلْحَةُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّمَا هُوَ مَدَرٌ ‏.‏ فَقَالَ عُمَرُ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الرَّهْطُ أَئِمَّةٌ يَقْتَدِي بِكُمُ النَّاسُ فَلَوْ أَنَّ رَجُلاً جَاهِلاً رَأَى هَذَا الثَّوْبَ لَقَالَ إِنَّ طَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدِ اللَّهِ كَانَ يَلْبَسُ الثِّيَابَ الْمُصَبَّغَةَ فِي الإِحْرَامِ فَلاَ تَلْبَسُوا أَيُّهَا الرَّهْطُ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ الثِّيَابِ الْمُصَبَّغَةِ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான அஸ்லம் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், தல்ஹா இப்னு உபைதுல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில் அவர் மீது ஒரு சாயமிடப்பட்ட ஆடையைக் கண்டார்கள். அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள், "தல்ஹா அவர்களே! இது என்ன சாயமிடப்பட்ட ஆடை?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு தல்ஹா (ரழி) அவர்கள், "அமீருல் முஃமினீன் அவர்களே! இது மண் சாயமே (மண்ணால் சாயமிடப்பட்டது)" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இக்குழுவினரே! நீங்கள் மக்கள் பின்பற்றக்கூடிய தலைவர்களாக (இமாம்களாக) இருக்கிறீர்கள். விபரம் அறியாத ஒரு மனிதர் இந்த ஆடையைப் பார்த்தால், 'தல்ஹா இப்னு உபைதுல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் இஹ்ராம் நிலையில் சாயமிடப்பட்ட ஆடையை அணிந்திருந்தார்' என்று கூறுவார். ஆகவே, இக்குழுவினரே! இது போன்ற சாயமிடப்பட்ட ஆடைகளை அணியாதீர்கள்."

718

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّهَا كَانَتْ تَلْبَسُ الثِّيَابَ الْمُعَصْفَرَاتِ الْمُشَبَّعَاتِ وَهِيَ مُحْرِمَةٌ لَيْسَ فِيهَا زَعْفَرَانٌ. قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ عَنْ ثَوْبٍ مَسَّهُ طِيبٌ ثُمَّ ذَهَبَ مِنْهُ رِيحُ الطِّيبِ هَلْ يُحْرِمُ فِيهِ فَقَالَ نَعَمْ مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ صِبَاغٌ زَعْفَرَانٌ أَوْ وَرْسٌ.

அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்கள் இஹ்ராம் நிலையில் இருந்தபோது, குசும்பப்பூச் சாயத்தால் முழுமையாகச் சாயமிடப்பட்ட ஆடைகளை அணிந்திருந்தார்கள்; அவற்றில் எந்த குங்குமப்பூவும் இருக்கவில்லை.

யஹ்யா கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்களிடம், நறுமணம் பூசப்பட்ட ஒரு ஆடையிலிருந்து அதன் நறுமணம் நீங்கிவிட்டால் அதை இஹ்ராமுக்குப் பயன்படுத்தலாமா என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அதில் குங்குமப்பூவோ அல்லது வர்ஸ் (wars) எனப்படும் ஒருவகை மஞ்சள் நிறச் செடிச் சாயமோ இல்லாத வரை" என்று கூறினார்கள்.

719

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَكْرَهُ لُبْسَ الْمِنْطَقَةِ لِلْمُحْرِمِ

.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், இஹ்ராம் நிலையில் இருப்பவர் பெல்ட் அல்லது கச்சை அணிவதை (இஹ்ராமின் எளிமை மற்றும் அலங்காரமற்ற நிலைக்கு முரணாகக் கருதி) வெறுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

720

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ فِي الْمِنْطَقَةِ يَلْبَسُهَا الْمُحْرِمُ تَحْتَ ثِيَابِهِ أَنَّهُ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ إِذَا جَعَلَ طَرَفَيْهَا جَمِيعًا سُيُورًا يَعْقِدُ بَعْضَهَا إِلَى بَعْضٍ . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ .

ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள், இஹ்ராமில் இருப்பவர் தனது ஆடைக்குக் கீழே அணியும் கச்சையைப் பற்றிக் கூறும்போது, "அதன் இரு முனைகளையும் வார்களாக (நாடாக்களாக) அமைத்து, ஒன்றை மற்றொன்றுடன் இணைத்துக் கட்டிக்கொண்டால் அதில் தவறில்லை" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த விஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

721

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي الْفُرَافِصَةُ بْنُ عُمَيْرٍ الْحَنَفِيُّ، أَنَّهُ رَأَى عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ بِالْعَرْجِ يُغَطِّي وَجْهَهُ وَهُوَ مُحْرِمٌ .

அல்-ஃபுராஃபிஸா இப்னு உமைர் அல்-ஹனஃபீ அவர்கள், உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களை அல்-அர்ஜ் என்ற இடத்தில் கண்டார்கள். (அப்போது) அவர் (உஸ்மான் ரழி) இஹ்ராம் நிலையில் தமது முகத்தை மூடியிருந்தார்கள்.

722

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ مَا فَوْقَ الذَّقَنِ مِنَ الرَّأْسِ فَلاَ يُخَمِّرْهُ الْمُحْرِمُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "முகவாய்க்கட்டைக்கு மேல் உள்ள பகுதி தலையைச் சேர்ந்ததாகும். எனவே, இஹ்ராம் அணிந்தவர்

அதை (அதாவது முகத்தை) மறைக்கக் கூடாது" என்று கூறுவார்கள்.

723

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَفَّنَ ابْنَهُ وَاقِدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ وَمَاتَ بِالْجُحْفَةِ مُحْرِمًا وَخَمَّرَ رَأْسَهُ وَوَجْهَهُ وَقَالَ لَوْلاَ أَنَّا حُرُمٌ لَطَيَّبْنَاهُ. قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا يَعْمَلُ الرَّجُلُ مَا دَامَ حَيًّا فَإِذَا مَاتَ فَقَدِ انْقَضَى الْعَمَلُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில் அல்-ஜுஹ்ஃபாவில் மரணமடைந்த தங்கள் மகன் வாகித் இப்னு அப்துல்லாஹ்வை கஃபனிட்டார்கள். (அதாவது, அவரது உடலை கஃபன் துணியால் மூடினார்கள்.) மேலும், அவர்கள் (வாகித்தின்) தலையையும் முகத்தையும் மூடிவிட்டு, “நாங்கள் இஹ்ராம் அணிந்திருக்கவில்லை என்றால், நாங்கள் அவருக்கு நறுமணம் பூசியிருப்போம்” என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு மனிதன் உயிருடன் இருக்கும்போது மட்டுமே செயல்பட முடியும். அவர் இறந்துவிட்டால், அவரது செயல் முடிந்துவிடுகின்றது.”

724

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ لاَ تَنْتَقِبُ الْمَرْأَةُ الْمُحْرِمَةُ وَلاَ تَلْبَسُ الْقُفَّازَيْنِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், இஹ்ராம் அணிந்திருக்கும் ஒரு பெண் (இஹ்ராமின் நிபந்தனைகளில் ஒன்றாக) முகத்திரையையோ அல்லது கையுறைகளையோ அணியக்கூடாது என்று கூறிவந்தார்கள்.

725

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ، أَنَّهَا قَالَتْ كُنَّا نُخَمِّرُ وُجُوهَنَا وَنَحْنُ مُحْرِمَاتٌ وَنَحْنُ مَعَ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ.

ஃபாத்திமா பின்த் அல்-முந்திர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களுடன் இஹ்ராம் நிலையில் இருக்கும்போது எங்கள் முகங்களை மூடிக்கொள்வோம்."

726

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كُنْتُ أُطَيِّبُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لإِحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ وَلِحِلِّهِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு, அவர்கள் இஹ்ராம் அணிவதற்காக (இஹ்ராம்) அணிவதற்கு முன்பும், அவர்கள் (இஹ்ராமிலிருந்து) விடுபட்ட நிலையில் (கஅபா) ஆலயத்தை தவாஃப் செய்வதற்கு முன்பும் நறுமணம் பூசினேன்.

727

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا، جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ بِحُنَيْنٍ وَعَلَى الأَعْرَابِيِّ قَمِيصٌ وَبِهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ فَكَيْفَ تَأْمُرُنِي أَنْ أَصْنَعَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ انْزِعْ قَمِيصَكَ وَاغْسِلْ هَذِهِ الصُّفْرَةَ عَنْكَ وَافْعَلْ فِي عُمْرَتِكَ مَا تَفْعَلُ فِي حَجِّكَ ‏.

அதா இப்னு அபீ ரபாஹ் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹுனைனில் இருந்தபோது, ஒரு நாடோடி அரபி (பெடுயின்) அவர்களிடம் வந்தார். அவர் மஞ்சள் நிறம் படிந்த ஒரு சட்டையை அணிந்திருந்தார் (அது குங்குமப்பூ அல்லது மஞ்சள் நிறப் பூச்சுடைய நறுமணப் பொருளின் அடையாளமாக இருக்கலாம்). அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் அணிந்துள்ளேன். நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று எனக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உமது சட்டையைக் கழற்றிவிடும்; இந்த மஞ்சள் நிறத்தை (உமது உடலில் இருந்தோ அல்லது ஆடையிலிருந்தோ) கழுவிவிடும்; உமது உம்ராவில், ஹஜ்ஜில் நீர் செய்யும் காரியங்களையே செய்வீராக!" என்று கூறினார்கள்.

728

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ أَسْلَمَ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَجَدَ رِيحَ طِيبٍ وَهُوَ بِالشَّجَرَةِ فَقَالَ مِمَّنْ رِيحُ هَذَا الطِّيبِ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ مِنِّي يَا أَمِيرَ

الْمُؤْمِنِينَ. فَقَالَ مِنْكَ لَعَمْرُ اللَّهِ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ إِنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ طَيَّبَتْنِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ. فَقَالَ عُمَرُ عَزَمْتُ عَلَيْكَ لَتَرْجِعَنَّ فَلْتَغْسِلَنَّهُ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் மௌலாவான அஸ்லம் அவர்கள் அறிவித்ததாவது:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அஷ்-ஷஜராவில் (இஹ்ராம் அணியும் மிகாத் தளத்தில்) இருந்தபோது நறுமணத்தின் வாசனையை நுகர்ந்து, "இந்த நறுமணத்தின் வாசனை யாரிடமிருந்து வருகிறது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள், "என்னிடம் இருந்து, அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே!" என்று பதிலளித்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "உங்களிடமிருந்தா? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! (இஹ்ராம் நிலையில் இருக்கும்போது நறுமணம் பூசுவதா?)" என்று கூறினார்கள். முஆவியா (ரழி) அவர்கள், "உம்மு ஹபீபா (ரழி) அவர்கள் எனக்கு நறுமணம் பூசினார்கள், அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே!" என்று கூறினார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "நான் உமக்குக் கட்டளையிடுகிறேன்; நீர் திரும்பிச் சென்று அதைக் கழுவிவிட வேண்டும் (ஏனெனில் இஹ்ராம் நிலையில் நறுமணம் தடைசெய்யப்பட்டது)" என்று கூறினார்கள்.

729

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الصَّلْتِ بْنِ زُيَيْدٍ، عَنْ غَيْرِ، وَاحِدٍ، مِنْ أَهْلِهِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَجَدَ رِيحَ طِيبٍ وَهُوَ بِالشَّجَرَةِ وَإِلَى جَنْبِهِ كَثِيرُ بْنُ الصَّلْتِ فَقَالَ عُمَرُ مِمَّنْ رِيحُ هَذَا الطِّيبِ فَقَالَ كَثِيرٌ مِنِّي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لَبَّدْتُ رَأْسِي وَأَرَدْتُ أَنْ لاَ أَحْلِقَ. فَقَالَ عُمَرُ فَاذْهَبْ إِلَى شَرَبَةٍ فَادْلُكْ رَأْسَكَ حَتَّى تُنَقِّيَهُ. فَفَعَلَ كَثِيرُ بْنُ الصَّلْتِ. قَالَ مَالِكٌ الشَّرَبَةُ حَفِيرٌ تَكُونُ عِنْدَ أَصْلِ النَّخْلَةِ.

அஸ்-ஸல்த் பின் ஸுபைத் அவர்கள், தமது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் வழியாக அறிவிப்பதாவது:

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ‘அஷ்-ஷஜரா’வில் இருந்தபோது நறுமணத்தின் வாசனையை உணர்ந்தார்கள். அப்போது கதீர் பின் அஸ்-ஸல்த் அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களின் அருகில் இருந்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "இந்த நறுமணத்தின் வாசனை யாரிடமிருந்து வருகிறது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு கதீர் அவர்கள், "என்னிடமிருந்துதான், அமீர் அல்-மூஃமினீன் அவர்களே! நான் எனது தலையை (முடி கலைந்துவிடாமல் இருக்க ஏதேனும் பூசி) பிசுபிசுப்பாக்கி இருந்தேன்; மேலும் நான் (ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் இஹ்ராம் நிலையில் இருந்ததால்) அதை மழிக்கக்கூடாது

என்று எண்ணியிருந்தேன்" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள், "நீர் ஒரு ‘ஷரபா’விற்குச் சென்று, அது சுத்தமாகும் வரை உமது தலையைத் தேய்" என்று கூறினார்கள். கதீர் பின் அஸ்-ஸல்த் அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "‘ஷரபா’ என்பது பேரீச்சை மரத்தின் அடியிலுள்ள பள்ளம் ஆகும்."

730

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، وَرَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ الْوَلِيدَ بْنَ عَبْدِ الْمَلِكِ، سَأَلَ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ وَخَارِجَةَ بْنَ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ بَعْدَ أَنْ رَمَى الْجَمْرَةَ، وَحَلَقَ، رَأْسَهُ وَقَبْلَ أَنْ يُفِيضَ عَنِ الطِّيبِ فَنَهَاهُ سَالِمٌ وَأَرْخَصَ لَهُ خَارِجَةُ بْنُ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ . قَالَ مَالِكٌ لاَ بَأْسَ أَنْ يَدَّهِنَ الرَّجُلُ بِدُهْنٍ لَيْسَ فِيهِ طِيبٌ قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ وَقَبْلَ أَنْ يُفِيضَ مِنْ مِنًى بَعْدَ رَمْىِ الْجَمْرَةِ . قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ عَنْ طَعَامٍ فِيهِ زَعْفَرَانٌ هَلْ يَأْكُلُهُ الْمُحْرِمُ فَقَالَ أَمَّا مَا تَمَسُّهُ النَّارُ مِنْ ذَلِكَ فَلاَ بَأْسَ بِهِ أَنْ يَأْكُلَهُ الْمُحْرِمُ وَأَمَّا مَا لَمْ تَمَسَّهُ النَّارُ مِنْ ذَلِكَ فَلاَ يَأْكُلُهُ الْمُحْرِمُ .

அல்-வலீத் இப்னு அப்துல் மலிக் அவர்கள் ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்களிடமும் காரிஜா இப்னு ஸைத் இப்னு தாபித் அவர்களிடமும், ஜம்ராவில் கல்லெறிந்த பின்னரும், தலையை மழித்த பின்னரும், ஆனால் (தவாஃபுல் இஃபாதாவுக்காக மக்காவிற்குச் செல்ல) புறப்படுவதற்கு முன்னரும் தாம் நறுமணம் பூசிக்கொள்ளலாமா என்று கேட்டார்கள். ஸாலிம் அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய வேண்டாமெனத் தடுத்தார்கள்; ஆனால் காரிஜா இப்னு ஸைத் இப்னு தாபித் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யலாம் என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் இஹ்ராம் கட்டுவதற்கு முன்போ, அல்லது ஜம்ராவில் கல்லெறிந்த பின்னர் மினாவிலிருந்து (தவாஃபுல் இஃபாதாவுக்காக மக்காவிற்குச் செல்ல) புறப்படுவதற்கு முன்போ, நறுமணம் இல்லாத எண்ணெயைத் தேய்த்துக் கொள்வதில் தவறில்லை."

மாலிக் அவர்களிடம், "இஹ்ராம் கட்டியவர் குங்குமப்பூ கலந்த உணவை உண்ணலாமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது சமைக்கப்பட்டிருந்தால் இஹ்ராம் கட்டியவர் அதை உண்பதில் தவறில்லை. எனினும், அது சமைக்கப்படவில்லையெனில் அவர் அதை உண்ணக்கூடாது."

731

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " يُهِلُّ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ وَيُهِلُّ أَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ وَيُهِلُّ أَهْلُ نَجْدٍ مِنْ قَرْنٍ " . قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَبَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " وَيُهِلُّ أَهْلُ الْيَمَنِ مِنْ يَلَمْلَمَ " .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "மதீனாவாசிகள் துல்-ஹுலைஃபாவிலும், ஷாம் (லெவண்ட் பகுதி) வாசிகள் அல்-ஜுஹ்ஃபாவிலும், நஜ்து வாசிகள் கர்ன் (அல்-மனாஸில்) பகுதியிலும் இஹ்ராம் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "யமன் வாசிகள் யலம்லம் பகுதியிலிருந்து இஹ்ராம் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது."

732

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَهْلَ الْمَدِينَةِ أَنْ يُهِلُّوا مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ وَأَهْلَ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ وَأَهْلَ نَجْدٍ مِنْ قَرْنٍ . قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَمَّا هَؤُلاَءِ الثَّلاَثُ فَسَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأُخْبِرْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ وَيُهِلُّ أَهْلُ الْيَمَنِ مِنْ يَلَمْلَمَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மதீனாவாசிகள் துல்-ஹுலைஃபாவிலிருந்தும், ஷாம் (சிரியா) வாசிகள் அல்-ஜுஹ்ஃபாவிலிருந்தும், நஜ்து வாசிகள் கர்னிலிருந்தும் (இஹ்ராம் எனும் புனித நிலைக்குள்) நுழையுமாறு (தங்களின் தல்பியாவை உயர்த்தி) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்."

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த மூன்றையும் நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கேட்டேன். மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'யமன் வாசிகள் யலம்லமிலிருந்து (இஹ்ராம் எனும் புனித நிலைக்குள்) நுழைய வேண்டும் (தங்களின் தல்பியாவை உயர்த்த வேண்டும்)' என்று கூறியதாகவும் எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டது."

733

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، أَهَلَّ مِنَ الْفُرْعِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், அல்-ஃபுர்உ எனும் இடத்திலிருந்து இஹ்ராம் அணிந்தார்கள் (மற்றும் தல்பியா கூறினார்கள்).

734

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الثِّقَةِ، عِنْدَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، أَهَلَّ مِنْ إِيلْيَاءَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஈலியாவிலிருந்து (ஜெருசலேம்/ பைத்துல் முகத்தஸ்) இஹ்ராம் (ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காக) அணிந்தார்கள்.

735

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَهَلَّ مِنَ الْجِعِرَّانَةِ بِعُمْرَةٍ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்-ஜிஇர்ரானாவிலிருந்து உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் அணிந்தார்கள்.

736

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ تَلْبِيَةَ، رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ . قَالَ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَزِيدُ فِيهَا لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தல்பியா இதுதான்: "லப்பைக், அல்லாஹும்ம லப்பைக், லப்பைக், லா ஷரீக்க லக்க லப்பைக். இன்னல் ஹம்த வந்நிஃமத லக்க வல்முல்க், லா ஷரீக்க லக்." (இதன் பொருள்:) "இதோ, உன் சமூகத்தில் ஆஜராகிவிட்டேன், யா அல்லாஹ்! இதோ, உன் சமூகத்தில் ஆஜராகிவிட்டேன். இதோ, உன் சமூகத்தில் ஆஜராகிவிட்டேன். உனக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. இதோ, உன் சமூகத்தில் ஆஜராகிவிட்டேன். நிச்சயமாக, புகழும் அருட்கொடையும் உனக்கே உரியன;

ஆட்சியும் உனதே. உனக்கு யாதொரு இணையுமில்லை."

மேலும் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் (இதனுடன்) கூடுதலாகக் கூறுவார்கள்: "லப்பைக், லப்பைக், லப்பைக் வ ஸஃதைக் வல் கைரு பியதைக் லப்பைக் வர்ரஃபாவு இலைக்க வல்அமல்." (இதன் பொருள்:) "இதோ, உன் சமூகத்தில் ஆஜராகிவிட்டேன், இதோ, உன் சமூகத்தில் ஆஜராகிவிட்டேன். இதோ, உன் சமூகத்தில் ஆஜராகிவிட்டேன், உன் அழைப்பை ஏற்று ஆஜராகிவிட்டேன் (அல்லது உன் சேவைக்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன்). நன்மை(கள் அனைத்தும்) உன் கரங்களிலேயே உள்ளன, இதோ, உன் சமூகத்தில் ஆஜராகிவிட்டேன். எங்கள் நாட்டமெல்லாம் உன்பாலே, எங்கள் செயலும் (உனக்காகவே)."

737

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي فِي مَسْجِدِ ذِي الْحُلَيْفَةِ رَكْعَتَيْنِ فَإِذَا اسْتَوَتْ بِهِ رَاحِلَتُهُ أَهَلَّ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் துல்ஹுலைஃபாவில் உள்ள பள்ளிவாசலில் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். பின்னர், அவர்கள் தம்முடைய ஒட்டகத்தின் மீது அமர்ந்து, அது (பயணத்திற்கு) தயாராக நின்றதும், தல்பிய்யா கூறத் தொடங்குவார்கள்.

738

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ، يَقُولُ بَيْدَاؤُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تَكْذِبُونَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِيهَا مَا أَهَلَّ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلاَّ مِنْ عِنْدِ الْمَسْجِدِ يَعْنِي مَسْجِدَ ذِي الْحُلَيْفَةِ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறித்து நீங்கள் பொய்யுரைக்கும் உங்களுடைய இந்தப் ‘பைதா’ (என்ற திறந்தவெளிப் பகுதி) இருக்கிறதே, (உண்மையில்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்கு அருகிலிருந்து தவிர (வேறெங்கும்) இஹ்ராம் கட்டவில்லை. அதாவது துல்ஹுலைஃபாவின் பள்ளிவாசலிலிருந்து.”

739

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ جُرَيْجٍ، أَنَّهُ قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَأَيْتُكَ تَصْنَعُ أَرْبَعًا لَمْ أَرَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِكَ يَصْنَعُهَا . قَالَ وَمَا هُنَّ يَا ابْنَ جُرَيْجٍ قَالَ رَأَيْتُكَ لاَ تَمَسُّ مِنَ الأَرْكَانِ إِلاَّ الْيَمَانِيَيْنِ وَرَأَيْتُكَ تَلْبَسُ النِّعَالَ السِّبْتِيَّةَ وَرَأَيْتُكَ تَصْبُغُ بِالصُّفْرَةِ وَرَأَيْتُكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهَلَّ النَّاسُ إِذَا رَأَوُا الْهِلاَلَ وَلَمْ تُهْلِلْ أَنْتَ حَتَّى يَكُونَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَمَّا الأَرْكَانُ فَإِنِّي لَمْ أَرَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَمَسُّ إِلاَّ الْيَمَانِيَيْنِ وَأَمَّا النِّعَالُ السِّبْتِيَّةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَلْبَسُ النِّعَالَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعَرٌ وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا فَأَنَا أُحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا وَأَمَّا الصُّفْرَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَصْبُغُ بِهَا فَأَنَا أُحِبُّ أَنْ أَصْبُغَ بِهَا وَأَمَّا الإِهْلاَلُ فَإِنِّي لَمْ أَرَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُهِلُّ حَتَّى تَنْبَعِثَ بِهِ رَاحِلَتُهُ .

உபைது இப்னு ஜுரைஜ் அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம், “அபூ அப்துர் ரஹ்மானே! உங்கள் தோழர்களில் எவரும் செய்யாத நான்கு காரியங்களை நீங்கள் செய்வதை நான் கண்டிருக்கிறேன்” என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், “இப்னு ஜுரைஜே! அவை என்ன?” என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு உபைது அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: “நீங்கள் (கஅபாவின்) இரு யமானி மூலைகளை மட்டும் தொடுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன்; நீங்கள் முடியில்லாத காலணிகளை அணிந்திருப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன்; நீங்கள் மஞ்சள் சாயம் பூசுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன்; மேலும், நீங்கள் மக்காவில் இருந்தபோதும், மக்கள் (துல்ஹஜ்) பிறையைக் கண்டதும் தல்பியா கூறத் தொடங்கியபோதும், தர்வியா நாள் (துல்ஹஜ் 8ஆம் நாள்) வரும் வரை நீங்கள் அவ்வாறு செய்யாததை நான் கண்டேன்.”

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் (இதற்குப் பின்வருமாறு) பதிலளித்தார்கள்:
“மூலைகளைப் பொறுத்தவரை, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரு யமானி மூலைகளைத் தவிர (வேறெதையும்) தொடுவதை நான் பார்த்ததில்லை. காலணிகளைப் பொறுத்தவரை, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முடியில்லாத காலணிகளை அணிந்து, அவற்றில் உளூ செய்வதை நான் கண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, நான் அவற்றை அணிய விரும்புகிறேன். மஞ்சள் சாயம் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரை, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சாயம் பூச அதைப் பயன்படுத்துவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, நானும் சாயம் பூச விரும்புகிறேன். தல்பியாவைப் பொறுத்தவரை, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின்

வாகனம் அவர்களைச் சுமந்து (பயணத்திற்காகப்) புறப்படும் வரை அவர்கள் தல்பியா கூறத் தொடங்குவதை நான் கண்டதில்லை.''

740

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُصَلِّي فِي مَسْجِدِ ذِي الْحُلَيْفَةِ

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் துல்ஹுலைஃபாவின் பள்ளிவாசலில் (மதீனாவாசிகளின் மீகாத்) தொழுபவர்களாக இருந்தார்கள்.

741

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ الْمَلِكِ بْنَ مَرْوَانَ، أَهَلَّ مِنْ عِنْدِ مَسْجِدِ ذِي الْحُلَيْفَةِ حِينَ اسْتَوَتْ بِهِ رَاحِلَتُهُ وَأَنَّ أَبَانَ بْنَ عُثْمَانَ أَشَارَ عَلَيْهِ بِذَلِكَ.

அப்துல் மலிக் இப்னு மர்வான் அவர்கள், தமது சவாரிப் பிராணி (அவர் மீது அமர்ந்த நிலையில்) எழுந்து நின்றபோது, துல் ஹுலைஃபாவின் பள்ளிவாசலுக்கு அருகிலிருந்து (ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்கான) தல்பியா கூறினார்கள் என்பதையும், அபான் இப்னு உஸ்மான் அவர்கள் இதைச் செய்யுமாறு அவருக்கு ஆலோசனை கூறியிருந்தார்கள் என்பதையும் இமாம் மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது (அல்லது செவியுற்றார்கள்).

742

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ خَلاَّدِ بْنِ السَّائِبِ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَتَانِي جِبْرِيلُ فَأَمَرَنِي أَنْ آمُرَ أَصْحَابِي أَوْ مَنْ مَعِي أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالتَّلْبِيَةِ أَوْ بِالإِهْلاَلِ . يُرِيدُ أَحَدَهُمَا .

கல்லாத் பின் அஸ்-சாயிப் அல்-அன்சாரீ அவர்கள் தம் தந்தை (ரலி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:
"ஜிப்ரீல் (அலை) என்னிடம் வந்து, என் தோழர்கள் - அல்லது என்னுடன் இருப்பவர்கள் - 'தல்பியா' அல்லது 'இஹ்லால்' கூறும்போது தங்கள் குரல்களை உயர்த்த வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு நான் கட்டளையிடுமாறு எனக்குப் பணித்தார்கள்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (அதாவது, இவ்விரண்டில் ஒன்றையே (நபி ஸல் அவர்கள்) நாடினார்கள்.)

743

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الأَسْوَدِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَمِنَّا مَنْ أَهَلَّ بِعُمْرَةٍ وَمِنَّا مَنْ أَهَلَّ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ وَمِنَّا مَنْ أَهَلَّ بِالْحَجِّ وَأَهَلَّ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالْحَجِّ فَأَمَّا مَنْ أَهَلَّ بِعُمْرَةٍ فَحَلَّ وَأَمَّا مَنْ أَهَلَّ بِحَجٍّ أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَلَمْ يُحِلُّوا حَتَّى كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் விடைபெறும் ஹஜ்ஜுடைய ஆண்டில் (மக்காவை நோக்கி) புறப்பட்டோம். எங்களில் சிலர் உம்ரா செய்வதற்காக இஹ்ராம் அணிந்தோம்; எங்களில் சிலர் ஹஜ் மற்றும் உம்ரா இரண்டையும் (ஒரே இஹ்ராமில்) செய்வதற்காக இஹ்ராம் அணிந்தோம்; மேலும் எங்களில் சிலர் ஹஜ்ஜை மட்டும் (தனியாக) செய்வதற்காக இஹ்ராம் அணிந்தோம். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜை மட்டும் (தனியாக) செய்வதற்காக இஹ்ராம் அணிந்தார்கள். உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தவர்கள் (உம்ராவை நிறைவேற்றிய பின்) இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட்டார்கள். ஹஜ்ஜை மட்டும் (தனியாக) செய்வதற்காக இஹ்ராம் அணிந்தவர்களும், அல்லது ஹஜ் மற்றும் உம்ரா இரண்டையும் (ஒரே இஹ்ராமில்) செய்வதற்காக இஹ்ராம் அணிந்தவர்களும், பலியிடும் நாள் வரை இஹ்ராமிலிருந்து விடுபடவில்லை."

744

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَفْرَدَ الْحَجَّ .

உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜை (உம்ராவுடன் இணைக்காமல்) தனியான முறையில் செய்தார்கள்.

745

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الأَسْوَدِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ وَكَانَ يَتِيمًا فِي حَجْرِ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم

أَفْرَدَ الْحَجَّ.

உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜை மட்டும் நிறைவேற்றினார்கள் (அதாவது, ஹஜ்ஜுல் இஃப்ராத் எனும் வகையைச் செய்தார்கள், உம்ராவை அதனுடன் இணைக்கவில்லை).

746

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ الْمِقْدَادَ بْنَ الأَسْوَدِ، دَخَلَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ بِالسُّقْيَا وَهُوَ يَنْجَعُ بَكَرَاتٍ لَهُ دَقِيقًا وَخَبَطًا فَقَالَ هَذَا عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ يَنْهَى عَنْ أَنْ يُقْرَنَ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ. فَخَرَجَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَعَلَى يَدَيْهِ أَثَرُ الدَّقِيقِ وَالْخَبَطِ - فَمَا أَنْسَى أَثَرَ الدَّقِيقِ وَالْخَبَطِ عَلَى ذِرَاعَيْهِ - حَتَّى دَخَلَ عَلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَقَالَ أَنْتَ تَنْهَى عَنْ أَنْ يُقْرَنَ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ فَقَالَ عُثْمَانُ ذَلِكَ رَأْيِي. فَخَرَجَ عَلِيٌّ مُغْضَبًا وَهُوَ يَقُولُ لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ مَعًا. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ مَنْ قَرَنَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لَمْ يَأْخُذْ مِنْ شَعَرِهِ شَيْئًا وَلَمْ يَحْلِلْ مِنْ شَىْءٍ حَتَّى يَنْحَرَ هَدْيًا إِنْ كَانَ مَعَهُ وَيَحِلَّ بِمِنًى يَوْمَ النَّحْرِ.

மிக்தாத் இப்னுல் அஸ்வத் (ரழி) அவர்கள் அஸ்-ஸுக்யா எனும் இடத்தில் அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்றார்கள். அங்கு அலீ (ரழி) அவர்கள் தங்களின் இளம் பெண் ஒட்டகங்களுக்கு மாவு மற்றும் இலைகளைக் குழைத்துத் தீவனமாக ஊட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது மிக்தாத் (ரழி) அவர்கள், "இதோ! உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் சேர்த்துச் செய்வதைத் (கிறான் ஹஜ்ஜை) தடுக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

உடனே அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். அவர்களின் கைகளில் மாவு மற்றும் இலைகளின் அடையாளம் இருந்தது. (அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்:) "அவர்களின் முன்கைகளில் இருந்த அந்த மாவு மற்றும் இலைகளின் அடையாளத்தை நான் மறக்க மாட்டேன்". பிறகு அலீ (ரழி) அவர்கள் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, "ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் சேர்த்துச் செய்வதை (கிறான் ஹஜ்ஜை) நீங்கள் தடுக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், "அது என்னுடைய கருத்து" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அதனால் அலீ (ரழி) அவர்கள் கோபத்துடன் வெளியேறி, **"லப்பைக்க அல்லாஹும்ம லப்பைக், பிஹஜ்ஜதின் வ உம்ரதின் மஅன்"** (அல்லாஹ்வே! இதோ உன்னிடம் வந்துவிட்டேன்! ஹஜ் மற்றும் உம்ரா இரண்டையும் சேர்த்துச் செய்ய இதோ வந்துவிட்டேன்!) என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மிடமுள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் சேர்த்துச் செய்பவர், தம்முடன் குர்பானி பிராணி இருந்தால், அதை அறுக்கும் வரை தம் முடியிலிருந்து எதையும் களையக் கூடாது; (இஹ்ராம் காரணமாகத் தடுக்கப்பட்ட) எதிலிருந்தும் விடுபடக் கூடாது. அவர் குர்பானி நாளன்று மினாவில்தான் இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட வேண்டும்."

747

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ خَرَجَ إِلَى الْحَجِّ فَمِنْ أَصْحَابِهِ مَنْ أَهَلَّ بِحَجٍّ وَمِنْهُمْ مَنْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَهَلَّ بِعُمْرَةٍ فَأَمَّا مَنْ أَهَلَّ بِحَجٍّ أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَلَمْ يَحْلِلْ وَأَمَّا مَنْ كَانَ أَهَلَّ بِعُمْرَةٍ فَحَلُّوا . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُونَ مَنْ أَهَلَّ بِعُمْرَةٍ ثُمَّ بَدَا لَهُ أَنْ يُهِلَّ بِحَجٍّ مَعَهَا فَذَلِكَ لَهُ مَا لَمْ يَطُفْ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَقَدْ صَنَعَ ذَلِكَ ابْنُ عُمَرَ حِينَ قَالَ إِنْ صُدِدْتُ عَنِ الْبَيْتِ صَنَعْنَا كَمَا صَنَعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ الْتَفَتَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ مَا أَمْرُهُمَا إِلاَّ وَاحِدٌ أُشْهِدُكُمْ أَنِّي أَوْجَبْتُ الْحَجَّ مَعَ الْعُمْرَةِ . قَالَ مَالِكٌ وَقَدْ أَهَلَّ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِالْعُمْرَةِ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَنْ كَانَ مَعَهُ هَدْىٌ فَلْيُهْلِلْ بِالْحَجِّ مَعَ الْعُمْرَةِ ثُمَّ لاَ يَحِلُّ حَتَّى يَحِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا .

சுலைமான் பின் யசார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஹஜ்ஜத்துல் விதா ஆண்டில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜுக்காகப் புறப்பட்டார்கள். அவர்களது தோழர்களில் ஹஜ்ஜுக்காக (மட்டும்) இஹ்ராம் அணிந்தவர்களும் இருந்தார்கள்; ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் சேர்த்து இஹ்ராம் அணிந்தவர்களும் இருந்தார்கள்; உம்ராவுக்காக (மட்டும்) இஹ்ராம் அணிந்தவர்களும் இருந்தார்கள். ஹஜ்ஜுக்காக அல்லது ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் சேர்த்து இஹ்ராம் அணிந்தவர்கள் இஹ்ராமிலிருந்து வெளியேறவில்லை. ஆனால், உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தவர்கள் (உம்ராவை முடித்த பின்) இஹ்ராமிலிருந்து வெளியேறினார்கள்.

(இமாம்) மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அறிஞர்களில் சிலர் பின்வருமாறு கூறுவதை நான் செவியுற்றுள்ளேன்: "யாரேனும் உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்து, பின்னர் அதனுடன்

ஹஜ்ஜையும் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்பினால், அவர் கஅபாவைத் தவாஃப் செய்து ஸஃபா மற்றும் மர்வாவுக்கு இடையே (ஸயீ) செய்யாதவரை அவருக்கு அவ்வாறு செய்ய அனுமதியுண்டு." இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அவ்வாறே செய்தார்கள். அவர்கள் (ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லும்போது), "நான் கஅபாவை விட்டும் தடுக்கப்பட்டால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் (ஹுதைபிய்யாவில்) நாம் செய்தது போன்றே செய்வோம்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் தம் தோழர்களின் பக்கம் திரும்பி, "(ஹஜ், உம்ரா ஆகிய) இரண்டினதும் சட்டம் ஒன்றேதான். நான் உம்ராவுடன் ஹஜ்ஜையும் (சேர்த்து) கடமையாக்கிக் கொண்டேன் என்பதற்கு உங்களை சாட்சியாக ஆக்குகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:
ஹஜ்ஜத்துல் விதா ஆண்டில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்திருந்தனர். அப்போது அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "தம்முடன் குர்பானிப் பிராணியைக் (ஹத்யு) கொண்டு வந்திருப்பவர் உம்ராவுடன் ஹஜ்ஜுக்கும் இஹ்ராம் அணிந்துகொள்ளட்டும். பின்னர் அவ்விரண்டிலிருந்தும் (ஹஜ் மற்றும் உம்ரா) ஒரே நேரத்தில் விடுபடும் வரை அவர் இஹ்ராமிலிருந்து விடுபடக்கூடாது" என்று கூறினார்கள்.

748

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الثَّقَفِيِّ، أَنَّهُ سَأَلَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ - وَهُمَا غَادِيَانِ مِنْ مِنًى إِلَى عَرَفَةَ - كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ كَانَ يُهِلُّ الْمُهِلُّ مِنَّا فَلاَ يُنْكَرُ عَلَيْهِ وَيُكَبِّرُ الْمُكَبِّرُ فَلاَ يُنْكَرُ عَلَيْهِ ‏.‏

முஹம்மத் இப்னு அபீ பக்ர் அஸ்-ஸகஃபீ அவர்கள், அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களிடம், அவர்கள் இருவரும் மினாவிலிருந்து அரஃபாவிற்கு (காலை வேளையில்) சென்று கொண்டிருந்தபோது, "நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் (ஹஜ்ஜின் போது) இந்த நாளில் (அரஃபா நாளில்) என்ன செய்வீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அனஸ் (ரழி) அவர்கள், "எங்களில் தல்பியா சொல்பவர் (ஹஜ்ஜின் சடங்காக) தல்பியா சொல்வார்; யாரும் அதைக் குறை கூறவில்லை. மேலும் எங்களில் தக்பீர் ('அல்லாஹு அக்பர்' என்று அல்லாஹ்வை பெருமைப்படுத்தி) சொல்பவர் தக்பீர் சொல்வார்; அதையும் யாரும் குறை கூறவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

749

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، كَانَ يُلَبِّي فِي الْحَجِّ حَتَّى إِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ قَطَعَ التَّلْبِيَةَ. قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ الَّذِي لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ أَهْلُ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا.

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள், ஹஜ்ஜின்போது அரஃபா நாளன்று சூரியன் (உச்சியிலிருந்து) சாயும் வரை தல்பியா கூறுவார்கள்; பின்னர் அதை நிறுத்திவிடுவார்கள்.

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எங்கள் நகரத்திலுள்ள அறிஞர்கள் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வரும் நடைமுறை இதுவேயாகும்."

750

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا كَانَتْ تَتْرُكُ التَّلْبِيَةَ إِذَا رَجَعَتْ إِلَى الْمَوْقِفِ.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், தரித்து நிற்கும் இடத்திற்கு (அரஃபா மைதானத்திற்கு) திரும்பியதும் (அதாவது, அங்கு வந்து சேர்ந்ததும்) தல்பியா சொல்வதை நிறுத்தி விடுவார்கள்.

751

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقْطَعُ التَّلْبِيَةَ فِي الْحَجِّ إِذَا انْتَهَى إِلَى الْحَرَمِ حَتَّى يَطُوفَ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ يُلَبِّي حَتَّى يَغْدُوَ مِنْ مِنًى إِلَى عَرَفَةَ فَإِذَا غَدَا تَرَكَ التَّلْبِيَةَ وَكَانَ يَتْرُكُ التَّلْبِيَةَ فِي الْعُمْرَةِ إِذَا دَخَلَ الْحَرَمَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் ஹஜ் செய்யும்போது, ஹரமை அடைந்ததும் தல்பியா சொல்வதை நிறுத்திவிடுவார்கள். (கஅபா) ஆலயத்தை தவாஃப் செய்து, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவுக்கிடையே (சயீ) செய்து முடிக்கும் வரை (அவர்கள் தல்பியா சொல்வதை நிறுத்தியிருப்பார்கள்). பின்னர், மினாவிலிருந்து அரஃபாவுக்குப் புறப்படும் வரை தல்பியா சொல்வார்கள்; அவ்வாறு (அரஃபாவுக்குப்) புறப்படும்போது தல்பியா சொல்வதை விட்டுவிடுவார்கள். மேலும் அவர்கள் உம்ரா செய்யும்போது, ஹரமுக்குள் நுழைந்ததும் தல்பியா சொல்வதை நிறுத்திவிடுவார்கள்.

752

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لاَ يُلَبِّي وَهُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறுவார்கள்: "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கஅபாவை தவாஃப் செய்யும்போது தல்பியா கூற மாட்டார்கள்."

753

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا كَانَتْ تَنْزِلُ مِنْ عَرَفَةَ بِنَمِرَةَ ثُمَّ تَحَوَّلَتْ إِلَى الأَرَاكِ. قَالَتْ وَكَانَتْ عَائِشَةُ تُهِلُّ مَا كَانَتْ فِي مَنْزِلِهَا وَمَنْ كَانَ مَعَهَا فَإِذَا رَكِبَتْ فَتَوَجَّهَتْ إِلَى الْمَوْقِفِ تَرَكَتِ الإِهْلاَلَ. قَالَتْ وَكَانَتْ عَائِشَةُ تَعْتَمِرُ بَعْدَ الْحَجِّ مِنْ مَكَّةَ فِي ذِي الْحِجَّةِ ثُمَّ تَرَكَتْ ذَلِكَ فَكَانَتْ تَخْرُجُ قَبْلَ هِلاَلِ الْمُحَرَّمِ حَتَّى تَأْتِيَ الْجُحْفَةَ فَتُقِيمَ بِهَا حَتَّى تَرَى الْهِلاَلَ فَإِذَا رَأَتِ الْهِلاَلَ أَهَلَّتْ بِعُمْرَةٍ.

உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (ஹஜ்ஜின் போது) அரஃபா நாளில் நமிரா எனும் இடத்தில் தங்குவார்கள்; பின்னர் அல்-அராக் எனும் இடத்திற்கு மாறுவார்கள்.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களும், அவர்களுடன் இருந்தவர்களும், தாங்கள் தங்கியிருந்த இடத்தில் தல்பியா கூறுவார்கள். பின்னர், அவர்கள் (வாகனத்தில்) ஏறி (அரஃபாவில்) தங்கும் இடத்தை (அதாவது, அரஃபா மைதானத்தை) நோக்கிப் புறப்பட்டதும், தல்பியா கூறுவதை நிறுத்தி விடுவார்கள்.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் ஹஜ் முடிந்த பிறகு மக்காவிலிருந்து துல்ஹஜ் மாதத்திலேயே உம்ரா செய்பவர்களாக இருந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் அதைச் செய்வதை விட்டுவிட்டு, முஹர்ரம் மாதத்தின் பிறைக்கு முன்பே புறப்பட்டு அல்-ஜுஹ்ஃபாவிற்குச் சென்று, அங்கே அவர்கள் பிறை பார்க்கும் வரை தங்கியிருப்பார்கள். பின்னர், அவர்கள் (முஹர்ரம்) பிறையைப் பார்த்ததும், உம்ரா செய்வதற்காக இஹ்ராம் அணிந்து கொள்வார்கள்.

754

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، غَدَا يَوْمَ عَرَفَةَ مِنْ مِنًى فَسَمِعَ التَّكْبِيرَ عَالِيًا فَبَعَثَ الْحَرَسَ يَصِيحُونَ فِي النَّاسِ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهَا التَّلْبِيَةُ .

உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் அரஃபா நாளன்று மினாவிலிருந்து (அரஃபாவிற்குப்) புறப்பட்டபோது, தக்பீர் சப்தமாகச் சொல்லப்படுவதைக் கேட்டார்கள். எனவே அவர் காவலர்களை அனுப்பி, "மக்களே! (இது) தல்பியா (கூறவேண்டிய நேரம்)" என்று மக்களிடையே உரக்கக் கூறுமாறு பணித்தார்கள்.

755

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ يَا أَهْلَ مَكَّةَ مَا شَأْنُ النَّاسِ يَأْتُونَ شُعْثًا وَأَنْتُمْ مُدَّهِنُونَ أَهِلُّوا إِذَا رَأَيْتُمُ الْهِلاَلَ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கத்து வாசிகளே! மக்கள் (தூரத்து யாத்திரையால்) சடைத்த தலைமுடியுடன் வருகிறார்கள், ஆனால் நீங்கள் எண்ணெய் பூசியவர்களாக இருக்கிறீர்களே, இது என்ன நிலை? நீங்கள் பிறையைக் கண்டதும் (ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காக) இஹ்ராம் அணிந்து கொள்ளுங்கள்."

756

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ، أَقَامَ بِمَكَّةَ تِسْعَ سِنِينَ يُهِلُّ بِالْحَجِّ لِهِلاَلِ ذِي الْحِجَّةِ وَعُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ مَعَهُ يَفْعَلُ ذَلِكَ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا يُهِلُّ أَهْلُ مَكَّةَ وَغَيْرُهُمْ بِالْحَجِّ إِذَا كَانُوا بِهَا وَمَنْ كَانَ مُقِيمًا بِمَكَّةَ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهَا مِنْ جَوْفِ مَكَّةَ لاَ يَخْرُجُ مِنَ الْحَرَمِ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ أَهَلَّ مِنْ مَكَّةَ بِالْحَجِّ فَلْيُؤَخِّرِ الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ وَالسَّعْىَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ مِنًى وَكَذَلِكَ صَنَعَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَمَّنْ أَهَلَّ بِالْحَجِّ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ أَوْ غَيْرِهِمْ مِنْ مَكَّةَ لِهِلاَلِ ذِي الْحِجَّةِ كَيْفَ يَصْنَعُ بِالطَّوَافِ قَالَ أَمَّا الطَّوَافُ الْوَاجِبُ فَلْيُؤَخِّرْهُ وَهُوَ الَّذِي يَصِلُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ السَّعْىِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَلْيَطُفْ مَا بَدَا لَهُ وَلْيُصَلِّ رَكْعَتَيْنِ كُلَّمَا طَافَ سُبْعًا وَقَدْ فَعَلَ ذَلِكَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الَّذِينَ أَهَلُّوا بِالْحَجِّ فَأَخَّرُوا الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ وَالسَّعْىَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى

رَجَعُوا مِنْ مِنًى وَفَعَلَ ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَكَانَ يُهِلُّ لِهِلَالِ ذِي الْحِجَّةِ بِالْحَجِّ مِنْ مَكَّةَ
وَيُؤَخِّرُ الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ وَالسَّعْيَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ مِنًى . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ
رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ هَلْ يُهِلُّ مِنْ جَوْفِ مَكَّةَ بِعُمْرَةٍ قَالَ بَلْ يَخْرُجُ إِلَى الْحِلِّ فَيُحْرِمُ مِنْهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் மக்காவில் ஒன்பது வருடங்கள் தங்கியிருந்தார்கள். அன்னார் துல்ஹஜ் மாதத்தின் பிறையைக் கண்டதும் ஹஜ்ஜுக்காகத் தல்பியா கூறுவார்கள் (இஹ்ராம் அணிவார்கள்). அன்னாரோடு இருந்த உர்வா இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்களும் அவ்வாறே செய்வார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கா வாசிகள் மற்றும் அவர்களைத் தவிர அங்கு வசிக்கும் வேறு எவரும் அவர்கள் மக்காவில் இருந்தால் (அங்கிருந்தே) ஹஜ்ஜுக்காகத் தல்பியா கூற (இஹ்ராம் அணிய) வேண்டும். மேலும் மக்காவின் மையப்பகுதியில் வசிக்கும் மக்கா வாசிகள் அல்லாத எவரும் (இஹ்ராம் அணிவதற்காக) ஹரத்தை விட்டு வெளியேறக்கூடாது."

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்காவில் ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிபவர் (கஅபா) இல்லத்தின் தவாஃபையும் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையிலான ஸஃயியையும் அவர் மினாவிலிருந்து திரும்பி வரும் வரை தாமதப்படுத்த வேண்டும். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் இவ்வாறே செய்து வந்தார்கள்."

மதீனா வாசிகள் அல்லது வேறு எவரேனும் துல்ஹஜ் மாதத்தின் பிறையைக் கண்டதும் மக்காவில் ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தால் தவாஃப் செய்வது குறித்து மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அன்னார் கூறினார்கள்: "அவர்கள் (ஹஜ்ஜுக்குரிய) கடமையான தவாஃபை தாமதப்படுத்த வேண்டும்; அந்த தவாஃபைத் தொடர்ந்துதான் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையிலான ஸஃயை நிறைவேற்ற வேண்டும். (ஆனால்) அவர்கள் விரும்பும் (நபிலான) தவாஃபைச் செய்யலாம்; ஒவ்வொரு ஏழு சுற்றுகள் சுற்றிய பிறகும் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழ வேண்டும். ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிந்திருந்த அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் இவ்வாறே செய்தார்கள். அவர்கள் (கஅபா) இல்லத்தின் தவாஃபையும் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையிலான ஸஃயியையும் அவர்கள் மினாவிலிருந்து திரும்பி வரும் வரை தாமதப்படுத்தினார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் இதைச் செய்தார்கள்; துல்ஹஜ் மாதத்தின் பிறையைக் கண்டதும் மக்காவில் ஹஜ்ஜுக்காகத் தல்பியா கூறி (இஹ்ராம் அணிந்து), பின்னர் (கஅபா) இல்லத்தின் தவாஃபையும் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையிலான ஸஃயியையும் அவர் மினாவிலிருந்து திரும்பி வரும் வரை தாமதப்படுத்தினார்கள்."

மக்கா வாசிகளில் ஒருவர் மக்காவின் மையப்பகுதிக்குள்ளிருந்து உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணியலாமா என்று மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அன்னார் கூறினார்கள்: "கூடாது; அவர் ஹரம்

எல்லைக்கு வெளியே (ஹில் பகுதிக்குச்) சென்று அங்கிருந்து இஹ்ராம் அணிய வேண்டும்."

757

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّ زِيَادَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ كَتَبَ إِلَى عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ قَالَ مَنْ أَهْدَى هَدْيًا حَرُمَ عَلَيْهِ مَا يَحْرُمُ عَلَى الْحَاجِّ حَتَّى يُنْحَرَ الْهَدْىُ وَقَدْ بَعَثْتُ بِهَدْيٍ فَاكْتُبِي إِلَيَّ بِأَمْرِكِ أَوْ مُرِي صَاحِبَ الْهَدْيِ . قَالَتْ عَمْرَةُ قَالَتْ عَائِشَةُ لَيْسَ كَمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَا فَتَلْتُ قَلاَئِدَ هَدْىِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِيَدَىَّ ثُمَّ قَلَّدَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِيَدِهِ ثُمَّ بَعَثَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَعَ أَبِي فَلَمْ يَحْرُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم شَىْءٌ أَحَلَّهُ اللَّهُ لَهُ حَتَّى نُحِرَ الْهَدْىُ .

அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஸியாத் இப்னு அபீ சுஃப்யான் அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அதில், "அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், 'யார் ஒரு பலிப்பிராணியை (ஹரம் எல்லைக்கு) அனுப்புகிறாரோ, அவருக்கு அப்பிராணி அறுக்கப்படும் வரை, ஹஜ் செய்பவருக்குத் தடுக்கப்பட்ட அனைத்தும் தடுக்கப்பட்டதாகிவிடும்' என்று கூறுகிறார்கள். நான் ஒரு பலிப்பிராணியை அனுப்பியுள்ளேன். எனவே, இது குறித்துத் தங்கள் கட்டளையை எனக்கு எழுதுங்கள்; அல்லது (அப்பலிப்பிராணியைக்) கொண்டு செல்பவருக்குக் கட்டளையிடுங்கள்" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் (பதிலளித்துக்) கூறினார்கள்: "இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) கூறுவது போன்று இல்லை. நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பலிப்பிராணியின் கழுத்து மாலைகளை என் இரு கைகளாலும் திரித்தேன். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் கரத்தால் அதற்கு மாலையணிவித்தார்கள். பிறகு அதனை என் தந்தையுடன் (அபூபக்கர் சித்தீக் (ரலி) அவர்களுடன்) அனுப்பினார்கள். அப்பிராணி அறுக்கப்படும் வரை, அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அனுமதித்திருந்த எதுவும் அவர்களுக்குத் தடை செய்யப்பட்டதாக இருக்கவில்லை."

758

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ عَمْرَةَ بِنْتَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنِ الَّذِي، يَبْعَثُ بِهَدْيِهِ وَيُقِيمُ هَلْ يَحْرُمُ عَلَيْهِ شَىْءٌ فَأَخْبَرَتْنِي أَنَّهَا سَمِعَتْ عَائِشَةَ تَقُولُ لاَ يَحْرُمُ إِلاَّ مَنْ أَهَلَّ وَلَبَّى .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களிடம், 'ஒருவர் ஹத்யுப் பிராணியை (கஅபாவிற்கு) அனுப்பிவிட்டு, (தமது ஊரிலேயே) தங்கிவிடுபவருக்கு ஏதேனும் (இஹ்ராமின் சட்டங்கள்) ஹராமாகிவிடுமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் (அம்ரா) என்னிடம், ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், 'இஹ்ராம் பூண்டு (அதற்கான நிய்யத்தை அறிவித்து) தல்பியா கூறியவரைத் தவிர (வேறெவருக்கும்) எதுவும் ஹராமாகாது' என்று கூறுவதை தாம் கேட்டதாகக் கூறினார்கள்."

759

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهُدَيْرِ، أَنَّهُ رَأَى رَجُلاً مُتَجَرِّدًا بِالْعِرَاقِ فَسَأَلَ النَّاسَ عَنْهُ فَقَالُوا إِنَّهُ أَمَرَ بِهَدْيِهِ أَنْ يُقَلَّدَ فَلِذَلِكَ تَجَرَّدَ . قَالَ رَبِيعَةُ فَلَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ فَذَكَرْتُ لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ بِدْعَةٌ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَمَّنْ خَرَجَ بِهَدْىٍ لِنَفْسِهِ فَأَشْعَرَهُ وَقَلَّدَهُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ وَلَمْ يُحْرِمْ هُوَ حَتَّى جَاءَ الْجُحْفَةَ قَالَ لاَ أُحِبُّ ذَلِكَ وَلَمْ يُصِبْ مَنْ فَعَلَهُ وَلاَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يُقَلِّدَ الْهَدْىَ وَلاَ يُشْعِرَهُ إِلاَّ عِنْدَ الإِهْلاَلِ إِلاَّ رَجُلٌ لاَ يُرِيدُ الْحَجَّ فَيَبْعَثُ بِهِ وَيُقِيمُ فِي أَهْلِهِ . وَسُئِلَ مَالِكٌ هَلْ يَخْرُجُ بِالْهَدْىِ غَيْرُ مُحْرِمٍ فَقَالَ نَعَمْ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ . وَسُئِلَ أَيْضًا عَمَّا اخْتَلَفَ فِيهِ النَّاسُ مِنَ الإِحْرَامِ لِتَقْلِيدِ الْهَدْىِ مِمَّنْ لاَ يُرِيدُ الْحَجَّ وَلاَ الْعُمْرَةَ فَقَالَ الأَمْرُ عِنْدَنَا الَّذِي نَأْخُذُ بِهِ فِي ذَلِكَ قَوْلُ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعَثَ بِهَدْيِهِ ثُمَّ أَقَامَ فَلَمْ يَحْرُمْ عَلَيْهِ شَىْءٌ مِمَّا أَحَلَّهُ اللَّهُ لَهُ حَتَّى نُحِرَ هَدْيُهُ .

ரபீஆ இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-ஹுதைர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அவர்கள் ஒருமுறை ஈராக்கில் (தைக்கப்பட்ட ஆடைகளை களைந்து) இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில் ஒரு மனிதரைக் கண்டார்கள். ஆகவே, அவர்கள் அவரைப் பற்றி மக்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவர் தனது குர்பானிப் பிராணிக்கு மாலை அணிவிக்குமாறு கட்டளையிட்டுள்ளார், அதனால்தான் அவர் (இஹ்ராம் அணிந்து)

ஆடைகளை களைந்துள்ளார்" என்று கூறினார்கள்.

ரபீஆ அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் பின்னர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்து, இதைப் பற்றி அவர்களிடம் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'கஃபாவின் இறைவன் மீது ஆணையாக! இது ஒரு புதுமை (பித்அத்)' என்று கூறினார்கள்.

தனது குர்பானிப் பிராணியுடன் புறப்பட்டு, துல்-ஹுலைஃபாவில் அதற்கு அடையாளமிட்டு மாலை அணிவித்து, ஆனால் அல்-ஜுஹ்ஃபாவை அடையும் வரை இஹ்ராம் அணியாத ஒருவரைப் பற்றி இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "நான் அதை விரும்புவதில்லை; அவ்வாறு செய்பவர் சரியாகச் செயல்படவில்லை. ஒருவர் ஹஜ் செய்ய விரும்பாமல், தனது குர்பானிப் பிராணியை அனுப்பிவிட்டுத் தனது குடும்பத்துடனேயே தங்கியிருப்பவராக இருந்தாலன்றி, மற்றவர்கள் (ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காக) இஹ்ராம் அணியும்போது மட்டுமே தனது குர்பானிப் பிராணிக்கு மாலை அணிவிக்க வேண்டும் அல்லது அடையாளமிட வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

இஹ்ராம் அணியாத ஒருவர் குர்பானிப் பிராணியுடன் புறப்படலாமா என்று இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஆம். அதில் எந்தத் தவறும் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

ஹஜ் அல்லது உம்ரா செய்யும் எண்ணம் இல்லாதவர் குர்பானிப் பிராணிக்கு மாலை அணிவிப்பதால் இஹ்ராம் மேற்கொள்வது பற்றி மக்களிடையே நிலவும் கருத்து வேறுபாடுகள் குறித்தும் அவரிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "இது சம்பந்தமாக நாங்கள் பின்பற்றுவது உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதைத்தான்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தங்கள் குர்பானிப் பிராணியை அனுப்பி வைத்தார்கள்; ஆனால் தாங்கள் (மதீனாவிலேயே) தங்கிவிட்டார்கள். மேலும், அந்தப் பிராணி குர்பானி கொடுக்கப்படும் வரை, அல்லாஹ் அவர்களுக்கு ஹலாலாக்கியிருந்த எதுவும் அவர்களுக்கு ஹராமாக இருக்கவில்லை'" என்று கூறினார்கள்.

760

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ الْمَرْأَةُ الْحَائِضُ الَّتِي تُهِلُّ بِالْحَجِّ أَوِ الْعُمْرَةِ إِنَّهَا تُهِلُّ بِحَجِّهَا أَوْ عُمْرَتِهَا إِذَا أَرَادَتْ وَلَكِنْ لاَ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَلاَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَهِيَ تَشْهَدُ الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا مَعَ النَّاسِ غَيْرَ أَنَّهَا لاَ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَلاَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَلاَ تَقْرَبُ الْمَسْجِدَ حَتَّى تَطْهُرَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹஜ் அல்லது உம்ரா செய்வதற்காக இஹ்ராம் அணியும் மாதவிடாய் ஏற்பட்ட பெண், அவள் விரும்பினால் அவ்வாறு செய்துகொள்ளலாம். ஆனால் அவள்

கஅபாவை தவாஃப் செய்யவோ, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸயீ செய்யவோ கூடாது. அவள் மக்களுடன் சேர்ந்து மற்ற எல்லா ஹஜ் கிரியைகளிலும் பங்கேற்கலாம். ஆயினும், அவள் தூய்மையடையும் வரை கஅபாவை தவாஃப் செய்யவோ, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸயீ செய்யவோ, அல்லது பள்ளிவாசலை நெருங்கவோ கூடாது."

761

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اعْتَمَرَ ثَلاَثًا عَامَ الْحُدَيْبِيَةِ وَعَامَ الْقَضِيَّةِ وَعَامَ الْجِعِرَّانَةِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று முறை உம்ரா செய்தார்கள்: ஹுதைபிய்யா ஆண்டில் (உம்ரா செய்ய இஹ்ராம் அணிந்து புறப்பட்டார்கள், ஆனால் தடுக்கப்பட்டார்கள்), அல்-கழிய்யா ஆண்டில் மற்றும் அல்-ஜிஇர்ரானா ஆண்டில்.

762

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَمْ يَعْتَمِرْ إِلاَّ ثَلاَثًا إِحْدَاهُنَّ فِي شَوَّالٍ وَاثْنَتَيْنِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று உம்ராக்களை மட்டுமே செய்தார்கள்; அவற்றில் ஒன்று ஷவ்வால் மாதத்திலும், மற்ற இரண்டும் துல்-கஃதா மாதத்திலும் (நிறைவேற்றப்பட்டன).

763

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَرْمَلَةَ الأَسْلَمِيِّ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ فَقَالَ أَعْتَمِرُ قَبْلَ أَنْ أَحُجَّ، فَقَالَ سَعِيدٌ نَعَمْ قَدِ اعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَبْلَ أَنْ يَحُجَّ .

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஹர்மலா அல்-அஸ்லமீ அறிவித்தார்: ஒருவர் ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், "நான் ஹஜ் செய்வதற்கு முன்பு உம்ரா செய்யலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஸயீத் அவர்கள், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ் செய்வதற்கு முன்பு உம்ரா

செய்தார்கள் (எனவே அது அனுமதிக்கப்பட்டது மற்றும் சுன்னாவாகும்)" என்று கூறினார்கள்.

764

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ أَبِي سَلَمَةَ، اسْتَأْذَنَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ أَنْ يَعْتَمِرَ، فِي شَوَّالٍ فَأَذِنَ لَهُ فَاعْتَمَرَ ثُمَّ قَفَلَ إِلَى أَهْلِهِ وَلَمْ يَحُجَّ.

உமர் இப்னு அபீ ஸலமா (ரழி) அவர்கள், ஷவ்வால் மாதத்தில் உம்ரா செய்வதற்கு உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டார்கள். அவர்கள் அவருக்கு அனுமதி அளித்தார்கள். எனவே, அவர்கள் உம்ரா செய்தார்கள்; பின்னர் தங்கள் குடும்பத்தினரிடம் திரும்பிச் சென்றார்கள். மேலும் அவர்கள் ஹஜ் செய்யவில்லை.

765

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقْطَعُ التَّلْبِيَةَ فِي الْعُمْرَةِ إِذَا دَخَلَ الْحَرَمَ. قَالَ مَالِكٌ فِيمَنْ أَحْرَمَ مِنَ التَّنْعِيمِ إِنَّهُ يَقْطَعُ التَّلْبِيَةَ حِينَ يَرَى الْبَيْتَ. قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الرَّجُلِ يَعْتَمِرُ مِنْ بَعْضِ الْمَوَاقِيتِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ أَوْ غَيْرِهِمْ مَتَى يَقْطَعُ التَّلْبِيَةَ قَالَ أَمَّا الْمُهِلُّ مِنَ الْمَوَاقِيتِ فَإِنَّهُ يَقْطَعُ التَّلْبِيَةَ إِذَا انْتَهَى إِلَى الْحَرَمِ. قَالَ وَبَلَغَنِي أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ يَصْنَعُ ذَلِكَ.

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்) அவர்கள், தம் தந்தை (உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர்) அவர்கள் குறித்து அறிவிப்பதாவது: அவர் உம்ராச் செய்யும்போது ஹரத்திற்குள் நுழைந்தால் தல்பியாச் சொல்வதை நிறுத்திவிடுவார்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அத்-தன்ஈமில் இஹ்ராம் அணிந்த ஒருவர் (கஅபா) ஆலயத்தைக் காணும்போது தல்பியாச் சொல்வதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

யஹ்யா (இப்னு யஹ்யா) கூறினார்: இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம், 'மதீனாவாசிகளில் ஒருவர் அல்லது மற்ற ஊர்க்காரர், மீக்காத்துகளில் ஒன்றில் உம்ராவுக்காக (இஹ்ராம் அணிந்து) தொடங்கியவர், எப்போது தல்பியாச் சொல்வதை நிறுத்த வேண்டும்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'மீக்காத்துகளில் ஒன்றில் இஹ்ராம் அணிந்த ஒருவர் ஹரத்தின் எல்லைகளை அடையும்போது தல்பியாச் சொல்வதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்' என்று கூறினார்கள்.

மேலும் (இமாம் மாலிக் ரஹ்) அவர்கள், 'அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அவ்வாறு செய்துவந்ததாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்' என்றும் கூறினார்கள்.

766

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ نَوْفَلِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّهُ، سَمِعَ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، وَالضَّحَّاكَ بْنَ قَيْسٍ، عَامَ حَجَّ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ - وَهُمَا يَذْكُرَانِ التَّمَتُّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ - فَقَالَ الضَّحَّاكُ بْنُ قَيْسٍ لاَ يَفْعَلُ ذَلِكَ إِلاَّ مَنْ جَهِلَ أَمْرَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ . فَقَالَ سَعْدٌ بِئْسَ مَا قُلْتَ يَا ابْنَ أَخِي . فَقَالَ الضَّحَّاكُ فَإِنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَدْ نَهَى عَنْ ذَلِكَ . فَقَالَ سَعْدٌ قَدْ صَنَعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَصَنَعْنَاهَا مَعَهُ .

முஆவியா பின் அபீ சுஃப்யான் ஹஜ் செய்த ஆண்டில், ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களும், அத்-தஹ்ஹாக் பின் கைஸ் அவர்களும் ஹஜ்ஜுடன் உம்ராவைச் சேர்த்துச் செய்வது (தமத்துஃ) பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது அத்-தஹ்ஹாக் பின் கைஸ், "மகத்துவமும் கண்ணியமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் கட்டளையை அறியாதவரைத் தவிர வேறு யாரும் இதைச் செய்யமாட்டார்" என்று கூறினார்.

அதற்கு ஸஃத் (ரழி), "என் சகோதரரின் மகனே! நீர் கூறியது மிகவும் தவறானது" என்று கூறினார்.

அதற்கு அத்-தஹ்ஹாக், "நிச்சயமாக உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் இதைத் தடுத்துள்ளார்கள்" என்று கூறினார்.

அதற்கு ஸஃத் (ரழி), "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள்; நாங்களும் அவர்களுடன் அதைச் செய்தோம்" என்று கூறினார்.

767

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَدَقَةَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ وَاللَّهِ لأَنْ أَعْتَمِرَ قَبْلَ الْحَجِّ وَأُهْدِيَ أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ أَنْ أَعْتَمِرَ بَعْدَ الْحَجِّ فِي ذِي الْحِجَّةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! ஹஜ்ஜிற்கு முன் உம்ரா செய்து, (அதற்காக) ஒரு பிராணியைப் பலியிடுவதே, ஹஜ்ஜிற்குப் பிறகு துல்-ஹஜ் மாதத்தில் உம்ரா செய்வதை விட எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது.'

768

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنِ اعْتَمَرَ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ فِي شَوَّالٍ أَوْ ذِي الْقَعْدَةِ أَوْ فِي ذِي الْحِجَّةِ قَبْلَ الْحَجِّ ثُمَّ أَقَامَ بِمَكَّةَ حَتَّى يُدْرِكَهُ الْحَجُّ فَهُوَ مُتَمَتِّعٌ إِنْ حَجَّ وَعَلَيْهِ مَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعَ. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ إِذَا أَقَامَ حَتَّى الْحَجِّ ثُمَّ حَجَّ مِنْ عَامِهِ. قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ انْقَطَعَ إِلَى غَيْرِهَا وَسَكَنَ سِوَاهَا ثُمَّ قَدِمَ مُعْتَمِرًا فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ ثُمَّ أَقَامَ بِمَكَّةَ حَتَّى أَنْشَأَ الْحَجَّ مِنْهَا إِنَّهُ مُتَمَتِّعٌ يَجِبُ عَلَيْهِ الْهَدْىُ أَوِ الصِّيَامُ إِنْ لَمْ يَجِدْ هَدْيًا وَأَنَّهُ لَا يَكُونُ مِثْلَ أَهْلِ مَكَّةَ. وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ مِنْ غَيْرِ أَهْلِ مَكَّةَ دَخَلَ مَكَّةَ بِعُمْرَةٍ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ وَهُوَ يُرِيدُ الْإِقَامَةَ بِمَكَّةَ حَتَّى يُنْشِئَ الْحَجَّ أَمُتَمَتِّعٌ هُوَ فَقَالَ نَعَمْ هُوَ مُتَمَتِّعٌ وَلَيْسَ هُوَ مِثْلَ أَهْلِ مَكَّةَ وَإِنْ أَرَادَ الْإِقَامَةَ وَذَلِكَ أَنَّهُ دَخَلَ مَكَّةَ وَلَيْسَ هُوَ مِنْ أَهْلِهَا وَإِنَّمَا الْهَدْىُ أَوِ الصِّيَامُ عَلَى مَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ وَأَنَّ هَذَا الرَّجُلَ يُرِيدُ الْإِقَامَةَ وَلَا يَدْرِي مَا يَبْدُو لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ وَلَيْسَ هُوَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"யாரேனும் ஹஜ் மாதங்களான ஷவ்வால், துல்கஃதா அல்லது ஹஜ்ஜுக்கு முன் துல்ஹிஜ்ஜாவில் உம்ரா செய்து, பின்னர் ஹஜ் காலம் வரும் வரை மக்காவிலேயே தங்கி, (அதே ஆண்டில்) ஹஜ் செய்தால் அவர் 'தமத்துஃ' செய்பவராவார். (அவர் மீது) எளிதாகக் கிடைக்கும் குர்பானிப் பிராணியை அறுத்துப் பலியிடுவது கடமையாகும். அவருக்கு (அது) கிடைக்காவிட்டால் ஹஜ்ஜின் போது மூன்று நாட்களும், (ஊர்) திரும்பிய பிறகு ஏழு நாட்களும் நோன்பு நோற்க வேண்டும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் ஹஜ் வரை (மக்காவில்) தங்கியிருந்து, அதே ஆண்டில் ஹஜ் செய்தால் மட்டுமே இது (தமத்துஃ) பொருந்தும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்காவைச் சேர்ந்த ஒருவர், அங்கிருந்து வெளியேறி வேறிடத்தில் குடியேறி, பிறகு ஹஜ்

மாதங்களில் உம்ரா செய்வதற்காக (திரும்ப) வந்து, பின்னர் அங்கேயே தங்கி மக்காவிலிருந்து ஹஜ்ஜைத் தொடங்கினால், அவரும் 'தமத்துஃ' செய்பவராவார். அவர் மீது குர்பானி கொடுப்பதோ, அல்லது குர்பானி பிராணி கிடைக்காவிட்டால் நோன்பு நோற்பதோ கடமையாகும். அவர் மக்கா வாசிகளைப் போன்றவர் அல்லர்."

மக்காவைச் சேராத ஒருவர் ஹஜ் மாதங்களில் உம்ரா செய்வதற்காக மக்காவிற்குள் நுழைந்து, அங்கேயே தங்கி ஹஜ்ஜைத் தொடங்க நாடினால், "அவர் 'தமத்துஃ' செய்பவராவாரா?" என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆம்! அவரும் 'தமத்துஃ' செய்பவரே. அவர் (மக்காவில்) தங்க நாடினாலும் மக்கா வாசிகளைப் போன்றவர் அல்லர். ஏனெனில், அவர் மக்காவிற்குள் நுழையும்போது அவர் மக்கா வாசிகளில் ஒருவராக இருக்கவில்லை. மக்கா வாசிகளல்லாதோர் மீதுதான் குர்பானி அல்லது நோன்பு கடமையாகும். இந்த மனிதர் (தற்போது) தங்க நாடினாலும், அதன் பிறகு அவருக்கு என்ன ஏற்படும் (என்ன முடிவு தோன்றும்) என்பதை அவர் அறியமாட்டார். எனவே அவர் மக்கா வாசிகளில் ஒருவராக ஆகமாட்டார்."

769

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ مَنِ اعْتَمَرَ فِي شَوَّالٍ أَوْ ذِي الْقَعْدَةِ أَوْ فِي ذِي الْحِجَّةِ ثُمَّ أَقَامَ بِمَكَّةَ حَتَّى يُدْرِكَهُ الْحَجُّ فَهُوَ مُتَمَتِّعٌ إِنْ حَجَّ وَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْىِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعَ ‏.‏

ஸஈத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஷவ்வால், துல்-கஃதா அல்லது துல்-ஹஜ் மாதங்களில் உம்ரா செய்து, பின்னர் ஹஜ்ஜுடைய காலம் வரும்வரை மக்காவில் தங்கியிருந்து, (அந்த உம்ராவைத் தொடர்ந்து) ஹஜ் செய்தால், அவர் தமத்துஃ செய்பவராவார். அவருக்கு எளிதாகக் கிடைக்கும் எந்தப் பிராணியையேனும் அவர் பலியிட வேண்டும். அவரால் (அத்தகைய பிராணியைப்) பெற முடியாவிட்டால், அவர் ஹஜ்ஜின் போது மூன்று நாட்களும், அவர் (தமது ஊருக்கு) திரும்பியதும் ஏழு நாட்களும் நோன்பு நோற்க வேண்டும்."

770

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلاَّ الْجَنَّةُ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஓர் உம்ரா, அதற்கும் அடுத்த உம்ராவுக்கும் இடையில் நிகழும் (சிறு) பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகும். மேலும், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்ஜுக்கு சுவனம் அன்றி வேறு கூலி இல்லை."

771

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا بَكْرِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يَقُولُ جَاءَتِ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ إِنِّي قَدْ كُنْتُ تَجَهَّزْتُ لِلْحَجِّ فَاعْتَرَضَ لِي ‏.‏ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ "‏ اعْتَمِرِي فِي رَمَضَانَ فَإِنَّ عُمْرَةً فِيهِ كَحِجَّةٍ ‏"‏ ‏.‏

அபூபக்ர் இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு பெண்மணி வந்து, 'நான் ஹஜ்ஜுக்குத் தயாராகியிருந்தேன். ஆனால், (ஒரு தடை ஏற்பட்டு) என்னால் செல்ல முடியவில்லை' என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ரமழானில் உம்ரா செய்யுங்கள். ஏனெனில் அதில் உம்ரா செய்வது ஹஜ் செய்வது போன்றதாகும்' என்று கூறினார்கள்."

772

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ افْصِلُوا بَيْنَ حَجِّكُمْ وَعُمْرَتِكُمْ فَإِنَّ ذَلِكَ أَتَمُّ لِحَجِّ أَحَدِكُمْ وَأَتَمُّ لِعُمْرَتِهِ أَنْ يَعْتَمِرَ فِي غَيْرِ أَشْهُرِ الْحَجِّ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்கள் ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் பிரித்துக்கொள்ளுங்கள் (அதாவது, உம்ராவை ஹஜ் மாதங்கள் அல்லாத காலங்களில் செய்யுங்கள்). ஏனெனில், அது உங்களில் ஒருவரின் ஹஜ்ஜுக்கு மிகவும் பூரணமானதாகும். மேலும், ஹஜ் மாதங்கள் அல்லாத காலங்களில் உம்ரா செய்வதே உங்களின் உம்ராவுக்கு மிகவும் பூரணமானதாகும்.'

773

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، كَانَ إِذَا اعْتَمَرَ رُبَّمَا لَمْ يَحْطُطْ عَنْ رَاحِلَتِهِ حَتَّى يَرْجِعَ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ الْعُمْرَةُ سُنَّةٌ وَلاَ نَعْلَمُ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَرْخَصَ فِي تَرْكِهَا ‏.‏ قَالَ

مَالِكٌ وَلَا أَرَى لِأَحَدٍ أَنْ يَعْتَمِرَ فِي السَّنَةِ مِرَارًا . قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُعْتَمِرِ يَقَعُ بِأَهْلِهِ إِنَّ عَلَيْهِ فِي
ذَلِكَ الْهَدْيَ وَعُمْرَةً أُخْرَى يَبْتَدِئُ بِهَا بَعْدَ إِتْمَامِهِ الَّتِي أَفْسَدَ وَيُحْرِمُ مِنْ حَيْثُ أَحْرَمَ بِعُمْرَتِهِ
الَّتِي أَفْسَدَ إِلَّا أَنْ يَكُونَ أَحْرَمَ مِنْ مَكَانٍ أَبْعَدَ مِنْ مِيقَاتِهِ فَلَيْسَ عَلَيْهِ أَنْ يُحْرِمَ إِلَّا مِنْ مِيقَاتِهِ .
قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ دَخَلَ مَكَّةَ بِعُمْرَةٍ فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَهُوَ جُنُبٌ أَوْ عَلَى
غَيْرِ وُضُوءٍ ثُمَّ وَقَعَ بِأَهْلِهِ ثُمَّ ذَكَرَ - قَالَ - يَغْتَسِلُ أَوْ يَتَوَضَّأُ ثُمَّ يَعُودُ فَيَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَيَسْعَى
بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَيَعْتَمِرُ عُمْرَةً أُخْرَى وَيُهْدِي وَعَلَى الْمَرْأَةِ إِذَا أَصَابَهَا زَوْجُهَا وَهِيَ مُحْرِمَةٌ
مِثْلُ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا الْعُمْرَةُ مِنَ التَّنْعِيمِ فَإِنَّهُ مَنْ شَاءَ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الْحَرَمِ ثُمَّ يُحْرِمَ فَإِنَّ
ذَلِكَ مُجْزِئٌ عَنْهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَلَكِنِ الْفَضْلُ أَنْ يُهِلَّ مِنَ الْمِيقَاتِ الَّذِي وَقَّتَ رَسُولُ اللَّهِ صلى
الله عليه وسلم أَوْ مَا هُوَ أَبْعَدُ مِنَ التَّنْعِيمِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள் உம்ரா செய்யும்போது, சில சமயங்களில் தாங்கள் (மதீனாவிற்குத்) திரும்பி வரும் வரை தம் சவாரிப் பிராணியிலிருந்து (தங்குவதற்காகப் பொருட்களை) இறக்காமலேயே இருப்பார்கள் (அதாவது, உம்ராவை முடித்து உடனடியாகத் திரும்பிச் செல்வார்).

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம்ரா ஒரு வழிமுறையாகும் (சுன்னத்). அதை விட்டுவிடுவதற்கு சலுகை அளித்ததாக எந்த முஸ்லிமையும் நாம் அறியவில்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரே ஆண்டில் ஒருவர் பலமுறை உம்ரா செய்வதை நான் (சரியானதாகக்) கருதவில்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம்ரா செய்பவர் (இஹ்ராம் நிலையில்) தம் மனைவியுடன் கூடிவிட்டால், அதற்குப் பரிகாரமாக அவர் ஒரு பலிப்பிராணியை (ஹத்யு) அறுத்துப் பலியிட வேண்டும்; மேலும், தாம் பாழாக்கிய அந்த உம்ராவை நிறைவு செய்த பிறகு, வேறொரு (புதிய) உம்ராவைத் தொடங்க வேண்டும். அவர் பாழாக்கிய உம்ராவுக்காக எங்கிருந்து இஹ்ராம் அணிந்தாரோ அங்கிருந்தே (இந்தப் புதிய உம்ராவுக்கும்) இஹ்ராம் அணிய வேண்டும்; அவர் தனது மீகாத்தை விடத் தொலைவான இடத்திலிருந்து இஹ்ராம் அணிந்திருந்தாலே தவிர. (அவ்வாறு தொலைவிலிருந்து அணிந்திருந்தால்) அவர் தனது மீகாத்திலிருந்தே இஹ்ராம் அணிந்தால் போதுமானது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம்ரா செய்வதற்காக மக்காவிற்குள் நுழைந்த ஒருவர், பெருந்தொடக்கத்துடனோ (ஜுனுப்) அல்லது உளூ இல்லாமலோ கஅபாவை தவாஃப் செய்து, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவுக்கிடையே

ஸயீ செய்து, பின்னர் (அது நினைவில்லாமல்) தம் மனைவியுடன் கூடிவிட்டு, பிறகு அவருக்கு நினைவு வந்தால் - அவர் குளிக்கவோ அல்லது உளூச் செய்யவோ வேண்டும். பின்னர் திரும்பிச் சென்று கஅபாவை தவாஃப் செய்து, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவுக்கிடையே ஸயீ செய்ய வேண்டும். மேலும் (பரிகாரமாக) மற்றொரு உம்ரா செய்து, ஒரு பலிப்பிராணியையும் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பெண் இஹ்ராமில் இருக்கும்போது அவளது கணவர் அவளுடன் கூடிவிட்டால் அவள் மீதும் இது போன்றதே (கடமையாகும்)."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தன்ஈமில் இருந்து உம்ரா செய்வதைப் பொறுத்தவரை, எவர் ஹரமை விட்டு வெளியேறி, பின்னர் இஹ்ராம் அணிய விரும்புகிறாரோ அது அவருக்குப் போதுமானது - இன்ஷா அல்லாஹ். ஆயினும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நிர்ணயித்த மீகாத்திலிருந்தோ அல்லது தன்ஈமை விடத் தொலைவான இடத்திலிருந்தோ இஹ்ராம் கட்டுவதே சிறந்ததாகும்."

774

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعَثَ أَبَا رَافِعٍ وَرَجُلاً مِنَ الأَنْصَارِ فَزَوَّجَاهُ مَيْمُونَةَ بِنْتَ الْحَارِثِ وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالْمَدِينَةِ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ ‏.‏

சுலைமான் இப்னு யசார் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூ ராஃபி (ரழி) அவர்களையும் அன்சாரிகளில் ஒருவரையும் அனுப்பினார்கள். அவர்கள் இருவரும் மைமூனா பின்த் அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்களை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். (இந்தத் திருமணம் நடந்தபோது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மதீனாவிலிருந்து) புறப்படுவதற்கு முன்பு மதீனாவில் இருந்தார்கள்.

775

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهْبٍ، أَخِي بَنِي عَبْدِ الدَّارِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عُبَيْدِ اللَّهِ، أَرْسَلَ إِلَى أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ - وَأَبَانُ يَوْمَئِذٍ أَمِيرُ الْحَاجِّ وَهُمَا مُحْرِمَانِ - إِنِّي قَدْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْكِحَ طَلْحَةَ بْنَ عُمَرَ بِنْتَ شَيْبَةَ بْنِ جُبَيْرٍ وَأَرَدْتُ أَنْ تَحْضُرَ ‏.‏ فَأَنْكَرَ ذَلِكَ عَلَيْهِ أَبَانُ وَقَالَ سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ لاَ يَنْكِحِ الْمُحْرِمُ وَلاَ يُنْكِحُ وَلاَ يَخْطُبُ ‏.‏

உமர் இப்னு உபைதுல்லாஹ் அவர்கள், (அப்போது ஹஜ்ஜின் தலைவராக இருந்த) அபான் இப்னு உஸ்மான் அவர்களுக்கு - அவர்கள் இருவரும் இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில் - ஒரு செய்தியை அனுப்பினார்கள்: 'நான் ஷைபா இப்னு ஜுபைர் அவர்களின் மகளை தல்ஹா இப்னு உமர் அவர்களுக்கு மணமுடித்து வைக்க விரும்புகிறேன்; மேலும் தாங்கள் (இந்த திருமண நிகழ்வில்) கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறேன்.'

அதை அபான் இப்னு உஸ்மான் அவர்கள் ஆட்சேபித்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இஹ்ராம் அணிந்தவர் (தனக்காக) திருமணம் செய்யவோ, (மற்றவர்களுக்கு) திருமணம் செய்து வைக்கவோ, அல்லது (தனக்காகவோ பிறருக்காகவோ) திருமண நிச்சயம் செய்யவோ கூடாது' என்று கூறியதாக உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டுள்ளேன்' என்று கூறினார்கள்.

776

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، أَنَّ أَبَا غَطَفَانَ بْنَ طَرِيفٍ الْمُرِّيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَاهُ طَرِيفًا تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَهُوَ مُحْرِمٌ فَرَدَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ نِكَاحَهُ .

மாலிக் அவர்கள் தாவூத் இப்னுல் ஹுஸைன் வழியாக அறிவிக்கிறார்கள்: அபூ கத்தாஃபான் இப்னு தரீஃப் அல்-முர்ரி அவர்களுக்கு அறிவித்ததாவது: தம் தந்தை தரீஃப் அவர்கள் இஹ்ராம் நிலையில் இருந்தபோது ஒரு பெண்ணை மணந்துகொண்டார்கள். ஆகவே, உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அந்தத் திருமணத்தை ரத்து செய்தார்கள் (அதாவது, அதைச் செல்லாததாக்கினார்கள்).

777

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ لاَ يَنْكِحِ الْمُحْرِمُ وَلاَ

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: 'இஹ்ராம் அணிந்தவர் திருமணம் செய்யவோ கூடாது, மேலும் (பிறருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கவோ கூடாது).'

778

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَسَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، سُئِلُوا عَنْ نِكَاحِ الْمُحْرِمِ، فَقَالُوا لاَ يَنْكِحِ الْمُحْرِمُ وَلاَ يُنْكِحُ . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ الْمُحْرِمِ

إِنَّهُ يُرَاجِعُ امْرَأَتَهُ إِنْ شَاءَ إِذَا كَانَتْ فِي عِدَّةٍ مِنْهُ .

மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது என்னவென்றால்: ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப், ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் மற்றும் ஸுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோரிடம், இஹ்ராம் அணிந்த ஒருவர் திருமணம் செய்யலாமா என்று வினவப்பட்டபோது, அவர்கள், "இஹ்ராம் அணிந்தவர் (தனக்காக) திருமணம் செய்து கொள்ளவும் கூடாது; (பிறருக்கு) திருமணம் செய்து வைக்கவும் கூடாது" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: இஹ்ராம் அணிந்த ஒருவர், (விவாகரத்து செய்யப்பட்ட) தன் மனைவி இத்தா காலத்தில் இருந்தால், அவர் விரும்பினால் அவளை மீட்டிக்கொள்ளலாம்.

779

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم احْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَوْقَ رَأْسِهِ وَهُوَ يَوْمَئِذٍ بِلَحْيَىْ جَمَلٍ مَكَانٌ بِطَرِيقِ مَكَّةَ .

ஸுலைமான் இப்னு யஸார் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஹ்ராம் நிலையில் இருந்தபோது, மக்கா செல்லும் பாதையிலுள்ள 'லஹ்யய் ஜமல்' எனும் இடத்தில், தங்கள் தலையின் உச்சியில் ஹிஜாமா (இரத்தம் உறிஞ்சி எடுத்தல்) செய்துகொண்டார்கள்.

780

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لاَ يَحْتَجِمُ الْمُحْرِمُ إِلاَّ مِمَّا لاَ بُدَّ لَهُ مِنْهُ . قَالَ مَالِكٌ لاَ يَحْتَجِمُ الْمُحْرِمُ إِلاَّ مِنْ ضَرُورَةٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இஹ்ராம் அணிந்த ஒருவர், தவிர்க்க முடியாத தேவை ஏற்பட்டால் தவிர, ஹிஜாமா (இரத்தம் உறிஞ்சி எடுக்கும் சிகிச்சை) செய்துகொள்ளக்கூடாது."
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஹ்ராம் அணிந்த ஒருவர், அத்தியாவசியத் தேவை ஏற்பட்டால் தவிர, ஹிஜாமா செய்துகொள்ளக்கூடாது."

781

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ التَّيْمِيِّ عَنْ نَافِعٍ، مَوْلَى أَبِي قَتَادَةَ الأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى إِذَا كَانُوا بِبَعْضِ طَرِيقِ مَكَّةَ تَخَلَّفَ مَعَ أَصْحَابٍ لَهُ مُحْرِمِينَ وَهُوَ غَيْرُ مُحْرِمٍ فَرَأَى حِمَارًا وَحْشِيًّا فَاسْتَوَى عَلَى فَرَسِهِ فَسَأَلَ أَصْحَابَهُ أَنْ يُنَاوِلُوهُ سَوْطَهُ فَأَبَوْا عَلَيْهِ فَسَأَلَهُمْ رُمْحَهُ فَأَبَوْا فَأَخَذَهُ ثُمَّ شَدَّ عَلَى الْحِمَارِ فَقَتَلَهُ فَأَكَلَ مِنْهُ بَعْضُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَبَى بَعْضُهُمْ فَلَمَّا أَدْرَكُوا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ ‏ "‏ إِنَّمَا هِيَ طُعْمَةٌ أَطْعَمَكُمُوهَا اللَّهُ ‏"‏ ‏.

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அவர்கள் ஒருமுறை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தார்கள். அவர்கள் மக்காவிற்குச் செல்லும் சாலைகளில் ஒன்றை அடைந்தபோது, இஹ்ராம் அணிந்திருந்த தம் தோழர்கள் சிலருடன் அவர் பின்தங்கினார்கள்; அவரோ இஹ்ராம் அணிந்திருக்கவில்லை. அப்போது அவர் ஒரு காட்டுக் கழுதையைக் கண்டார்கள். எனவே, அவர் தம் குதிரையில் ஏறி, தம் தோழர்களிடம் தம்முடைய சாட்டையைக் கொடுக்குமாறு கேட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் (இஹ்ராம் அணிந்திருந்ததால் வேட்டையாட உதவக்கூடாது என்று கருதி) மறுத்துவிட்டார்கள். பிறகு, அவர் தம்முடைய ஈட்டியைக் கேட்டார்கள்; அதையும் அவர்கள் (அதே காரணத்திற்காக) கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். எனவே, அவரே அதை எடுத்து, அந்தக் கழுதையைத் தாக்கி அதைக் கொன்றார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் சிலர் அதிலிருந்து உண்டார்கள்; மற்றவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைச் சென்றடைந்தபோது, அவர்கள் இதைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அது அல்லாஹ் உங்களுக்கு உணவளித்த உணவாகும்" என்று கூறினார்கள்.

782

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ الزُّبَيْرَ بْنَ الْعَوَّامِ، كَانَ يَتَزَوَّدُ صَفِيفَ الظِّبَاءِ وَهُوَ مُحْرِمٌ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَالصَّفِيفُ الْقَدِيدُ ‏.‏

அஸ்-ஸுபைர் இப்னு அல்-அவ்வாம் (ரழி) அவர்கள், இஹ்ராம் நிலையில் இருக்கும்போது, உலர்ந்த மான் இறைச்சியை (ஸஃபீஃப் அத்-திபா - இஹ்ராம் நிலைக்கு முன் வேட்டையாடப்பட்ட அல்லது இஹ்ராம் நிலையில் இல்லாதவரால் வேட்டையாடப்பட்ட) பயண உணவாக எடுத்துச் செல்வார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸஃபீஃப் என்பது உலர்ந்த இறைச்சித் துண்டுகள் ஆகும்."

783

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ، أَخْبَرَهُ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، فِي الْحِمَارِ الْوَحْشِيِّ مِثْلَ حَدِيثِ أَبِي النَّضْرِ إِلاَّ أَنَّ فِي، حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ هَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَىْءٌ .

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள், காட்டுக்கழுதை (வேட்டை) குறித்த ஹதீஸை அபூந்நள்ர் அவர்களின் அறிவிப்பைப் போன்றே அறிவித்தார்கள். ஆயினும், ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்களின் அறிவிப்பில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(இப்போது) அதன் இறைச்சியில் ஏதேனும் உங்களிடம் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள்.

784

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيُّ، عَنْ عِيسَى بْنِ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ عُمَيْرِ بْنِ سَلَمَةَ الضَّمْرِيِّ، عَنِ الْبَهْزِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ يُرِيدُ مَكَّةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالرَّوْحَاءِ إِذَا حِمَارٌ وَحْشِيٌّ عَقِيرٌ فَذُكِرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ دَعُوهُ فَإِنَّهُ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ صَاحِبُهُ . فَجَاءَ الْبَهْزِيُّ وَهُوَ صَاحِبُهُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ شَأْنَكُمْ بِهَذَا الْحِمَارِ . فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَبَا بَكْرٍ فَقَسَمَهُ بَيْنَ الرِّفَاقِ ثُمَّ مَضَى حَتَّى إِذَا كَانَ بِالأُثَايَةِ - بَيْنَ الرُّوَيْثَةِ وَالْعَرْجِ - إِذَا ظَبْىٌ حَاقِفٌ فِي ظِلٍّ فِيهِ سَهْمٌ فَزَعَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَمَرَ رَجُلاً أَنْ يَقِفَ عِنْدَهُ لاَ يَرِيبُهُ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ حَتَّى يُجَاوِزَهُ .

அல்-பஹ்ஸீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில் மக்காவை நாடிப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் 'அர்-ரவ்ஹா' எனும் இடத்தை அடைந்தபோது, காயம்பட்டுக் கிடந்த ஒரு காட்டுக் கழுதையை(க்) கண்டார்கள். அது குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம்

சொல்லப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அதை விட்டுவிடுங்கள்; ஏனெனில், அதன் உரிமையாளர் விரைவில் வந்துவிடுவார்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, (அதன் உரிமையாளரான) அல்-பஹ்ஸீ (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இந்தக் கழுதையைத் தாங்கள் விரும்பியவாறு செய்துகொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களுக்குக் கட்டளையிட, அவர் அதைத் தோழர்களுக்கு மத்தியில் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

பிறகு அவர்கள் அங்கிருந்து சென்று, 'அர்-ருவைதா' மற்றும் 'அல்-அர்ஜ்' ஆகிய இடங்களுக்கு இடையே உள்ள 'அல்-அதாயா' எனும் இடத்தை அடைந்தபோது, நிழலில் ஒடுங்கிப் படுத்திருந்த ஒரு மானைக் கண்டார்கள். அதில் ஓர் அம்பு தைத்திருந்தது. (அறிவிப்பாளர்) அவர் கூறினார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதரை அதன் அருகில் நிற்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள், மக்கள் அனைவரும் அதைக் கடந்து செல்லும் வரை எவரும் அதைத் தொந்தரவு செய்யவேண்டாம் (என்று கூறினார்கள்).

785

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ أَقْبَلَ مِنَ الْبَحْرَيْنِ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالرَّبَذَةِ وَجَدَ رَكْبًا مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ مُحْرِمِينَ فَسَأَلُوهُ عَنْ لَحْمِ صَيْدٍ وَجَدُوهُ عِنْدَ أَهْلِ الرَّبَذَةِ فَأَمَرَهُمْ بِأَكْلِهِ قَالَ ثُمَّ إِنِّي شَكَكْتُ فِيمَا أَمَرْتُهُمْ بِهِ فَلَمَّا قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ عُمَرُ مَاذَا أَمَرْتَهُمْ بِهِ فَقَالَ أَمَرْتُهُمْ بِأَكْلِهِ . فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لَوْ أَمَرْتَهُمْ بِغَيْرِ ذَلِكَ لَفَعَلْتُ بِكَ يَتَوَاعَدُهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் பஹ்ரைனிலிருந்து திரும்பி, அர்-ரபதாவை அடைந்தபோது, அங்கு இஹ்ராம் அணிந்திருந்த ஈராக்கைச் சேர்ந்த ஒரு பயணக் கூட்டத்தினரைக் கண்டேன். அர்-ரபதா மக்களிடம் அவர்கள் கண்ட வேட்டைப் பிராணிகளின் இறைச்சியைத் தாங்கள் உண்ணலாமா என்று அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள். நான் அதை உண்ணுமாறு அவர்களுக்குக் கூறினேன்.

பிறகு, நான் அவர்களுக்குச் செய்யச் சொன்னதைப் பற்றி எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. எனவே நான் மதீனாவிற்குத் திரும்பியதும், உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் இது பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு உமர் (ரலி), "நீ அவர்களுக்கு என்ன செய்யச் சொன்னாய்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அதை உண்ணுமாறு அவர்களிடம் சொன்னேன்" என்றேன்.

அதற்கு உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், "நீ வேறு எதையாவது செய்யும்படி அவர்களிடம் சொல்லியிருந்தால், நான் உனக்கு (தண்டனை) ஏதேனும் செய்திருப்பேன்" என்று என்னை அச்சுறுத்தும் விதமாகக் கூறினார்கள்.

786

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ، يُحَدِّثُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ أَنَّهُ مَرَّ بِهِ قَوْمٌ مُحْرِمُونَ بِالرَّبَذَةِ فَاسْتَفْتَوْهُ فِي لَحْمِ صَيْدٍ وَجَدُوا نَاسًا أَحِلَّةً يَأْكُلُونَهُ فَأَفْتَاهُمْ بِأَكْلِهِ قَالَ ثُمَّ قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ بِمَ أَفْتَيْتَهُمْ قَالَ فَقُلْتُ أَفْتَيْتُهُمْ بِأَكْلِهِ . قَالَ فَقَالَ عُمَرُ لَوْ أَفْتَيْتَهُمْ بِغَيْرِ ذَلِكَ لأَوْجَعْتُكَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம் கூறியதாவது:

"இஹ்ராம் அணிந்திருந்த ஒரு கூட்டத்தினர் 'அர்-ரபதா' எனும் இடத்தில் என்னைக் கடந்து சென்றனர். அங்கு இஹ்ராம் அணியாத சிலர், வேட்டையாடப்பட்ட பிராணியின் இறைச்சியை உண்பதை அவர்கள் கண்டனர். அவ்வாறு (வேட்டையாடப்பட்ட) அதை உண்பது குறித்து என்னிடம் அவர்கள் மார்க்கத் தீர்ப்பு (ஃபத்வா) கேட்டனர். அதை உண்ணும்படி அவர்களுக்கு நான் தீர்ப்பளித்தேன்.

பிறகு நான் மதீனா வந்து உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்களுக்கு என்ன தீர்ப்பளித்தீர்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அதை உண்ணும்படி அவர்களுக்குத் தீர்ப்பளித்தேன்' என்றேன். அதற்கு உமர் (ரலி) அவர்கள், 'நீர் அவர்களுக்கு இதற்கு மாற்றமாக (வேறு) தீர்ப்பளித்திருந்தால், நான் உம்மைத் தண்டித்திருப்பேன்' என்று கூறினார்கள்."

787

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ كَعْبَ الأَحْبَارِ، أَقْبَلَ مِنَ الشَّامِ فِي رَكْبٍ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ وَجَدُوا لَحْمَ صَيْدٍ فَأَفْتَاهُمْ كَعْبٌ بِأَكْلِهِ قَالَ فَلَمَّا قَدِمُوا عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بِالْمَدِينَةِ ذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ مَنْ أَفْتَاكُمْ بِهَذَا قَالُوا كَعْبٌ . قَالَ فَإِنِّي قَدْ أَمَّرْتُهُ عَلَيْكُمْ حَتَّى تَرْجِعُوا ثُمَّ لَمَّا كَانُوا بِبَعْضِ طَرِيقِ مَكَّةَ مَرَّتْ بِهِمْ رِجْلٌ مِنْ جَرَادٍ فَأَفْتَاهُمْ كَعْبٌ أَنْ يَأْخُذُوهُ فَيَأْكُلُوهُ فَلَمَّا قَدِمُوا عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ذَكَرُوا لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ مَا

حَمَلَكَ عَلَى أَنْ تُفْتِيَهُمْ بِهَذَا قَالَ هُوَ مِنْ صَيْدِ الْبَحْرِ . قَالَ وَمَا يُدْرِيكَ قَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ - وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ - إِنْ هِيَ إِلاَّ نَثْرَةُ حُوتٍ يَنْثُرُهُ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّتَيْنِ .

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

கஅப் அல்-அஹ்பார் (ரழி) அவர்கள் ஷாமிலிருந்து (சிரியாவிலிருந்து) ஒரு கூட்டத்தினருடன் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். வழியில் ஓரிடத்தில் அவர்கள் வேட்டையாடப்பட்ட இறைச்சியைக் கண்டார்கள். கஅப் (ரழி) அவர்கள் அதை உண்ணுமாறு அவர்களுக்குத் தீர்ப்பளித்தார்கள். அவர்கள் மதீனா வந்து உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் இதைத் தெரிவித்தபோது, "உங்களுக்கு இவ்வாறு தீர்ப்பளித்தது யார்?" என்று உமர் (ரழி) கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "கஅப் (ரழி)" என்றனர். அதற்கு உமர் (ரழி), "நீங்கள் திரும்பி வரும் வரை அவரைத்தான் நான் உங்களுக்கு அமீராக நியமித்திருந்தேன்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு மக்கா செல்லும் வழியில் ஓரிடத்தில் இருந்தபோது, வெட்டுக்கிளிக் கூட்டம் ஒன்று அவர்களைக் கடந்து சென்றது. கஅப் (ரழி) அவர்கள் அவற்றைப் பிடித்து உண்ணுமாறு அவர்களுக்குத் தீர்ப்பளித்தார்கள். அவர்கள் உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தபோது இதுபற்றித் தெரிவித்தனர். அதற்கு உமர் (ரழி), "இவ்வாறு அவர்களுக்குத் தீர்ப்பளிக்க உங்களைத் தூண்டியது எது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு கஅப் (ரழி), "அது கடல் வேட்டைப் பிராணியாகும்" என்று பதிலளித்தார். உமர் (ரழி), "அது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்று வினவினர். அதற்கு கஅப் (ரழி), "அமீர் அல்-முஃமினீன் அவர்களே! என் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது ஆணையாக! அது ஒரு மீனின் தும்மலாகும்; அது ஒவ்வொரு ஆண்டும் இருமுறை தும்மும்" என்று பதிலளித்தார்.

788

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ الصَّعْبِ بْنِ جَثَّامَةَ اللَّيْثِيِّ، أَنَّهُ أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِمَارًا وَحْشِيًّا وَهُوَ بِالأَبْوَاءِ أَوْ بِوَدَّانَ فَرَدَّهُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا فِي وَجْهِي قَالَ إِنَّا لَمْ نَرُدَّهُ عَلَيْكَ إِلاَّ أَنَّا حُرُمٌ .

அஸ்-ஸஃப் இப்னு ஜத்தாமா அல்-லைஸீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்-அப்வா அல்லது வத்தான் என்ற இடத்தில் இருந்தபோது, அவர்களுக்கு நான் ஒரு காட்டுக் கழுதையை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதை என்னிடமே திருப்பிக் கொடுத்தார்கள். எனது முகத்தில் (தென்பட்ட வருத்தத்)தை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கண்டபோது, 'நாங்கள்

இஹ்ராம் நிலையில் இருந்ததாலேயே இதை உமக்குத் திருப்பிக் கொடுத்தோம் (வேறெந்த காரணத்திற்காகவும் அல்ல)' என்று கூறினார்கள்.

789

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، قَالَ رَأَيْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ بِالْعَرْجِ وَهُوَ مُحْرِمٌ فِي يَوْمٍ صَائِفٍ قَدْ غَطَّى وَجْهَهُ بِقَطِيفَةِ أُرْجُوَانٍ ثُمَّ أُتِيَ بِلَحْمِ صَيْدٍ فَقَالَ لأَصْحَابِهِ كُلُوا ‏.‏ فَقَالُوا أَوَلاَ تَأْكُلُ أَنْتَ فَقَالَ إِنِّي لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ إِنَّمَا صِيدَ مِنْ أَجْلِي ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களை அல்-அர்ஜ் என்ற இடத்தில், இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில், ஒரு கோடைக்காலத்தின் வெப்பமான நாளில் பார்த்தேன். அவர்கள் தங்கள் முகத்தை ஒரு ஊதா நிற கம்பளித் துணியால் மூடியிருந்தார்கள். பின்னர் அவர்களிடம் வேட்டை இறைச்சி கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள் தங்கள் தோழர்களிடம், 'உண்ணுங்கள்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'தாங்கள் உண்ணவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், 'நான் உங்களைப் போன்ற நிலையில் இல்லை. (ஏனெனில்) அது எனக்காகவே வேட்டையாடப்பட்டது' என்று கூறினார்கள்.

790

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ لَهُ يَا ابْنَ أُخْتِي إِنَّمَا هِيَ عَشْرُ لَيَالٍ فَإِنْ تَخَلَّجَ فِي نَفْسِكَ شَىْءٌ فَدَعْهُ تَعْنِي أَكْلَ لَحْمِ الصَّيْدِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ الْمُحْرِمِ يُصَادُ مِنْ أَجْلِهِ صَيْدٌ فَيُصْنَعُ لَهُ ذَلِكَ الصَّيْدُ فَيَأْكُلُ مِنْهُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ مِنْ أَجْلِهِ صِيدَ فَإِنَّ عَلَيْهِ جَزَاءَ ذَلِكَ الصَّيْدِ كُلِّهِ ‏.‏ وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الرَّجُلِ يُضْطَرُّ إِلَى أَكْلِ الْمَيْتَةِ وَهُوَ مُحْرِمٌ أَيَصِيدُ الصَّيْدَ فَيَأْكُلُهُ أَمْ يَأْكُلُ الْمَيْتَةَ فَقَالَ بَلْ يَأْكُلُ الْمَيْتَةَ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَمْ يُرَخِّصْ لِلْمُحْرِمِ فِي أَكْلِ الصَّيْدِ وَلاَ فِي أَخْذِهِ فِي حَالٍ مِنَ الأَحْوَالِ وَقَدْ أَرْخَصَ فِي الْمَيْتَةِ عَلَى حَالِ الضَّرُورَةِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَأَمَّا مَا قَتَلَ الْمُحْرِمُ أَوْ ذَبَحَ مِنَ الصَّيْدِ فَلاَ يَحِلُّ أَكْلُهُ لِحَلاَلٍ وَلاَ لِمُحْرِمٍ لأَنَّهُ لَيْسَ بِذَكِيٍّ كَانَ خَطَأً أَوْ عَمْدًا فَأَكْلُهُ لاَ يَحِلُّ وَقَدْ سَمِعْتُ

ذَلِكَ مِنْ غَيْرِ وَاحِدٍ وَالَّذِي يَقْتُلُ الصَّيْدَ ثُمَّ يَأْكُلُهُ إِنَّمَا عَلَيْهِ كَفَّارَةٌ وَاحِدَةٌ مِثْلُ مَنْ قَتَلَهُ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنْهُ.

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (தம் சகோதரி மகன் உர்வாவிடம்), "என் சகோதரி மகனே! இது பத்து இரவுகள் மட்டுமே. (இஹ்ராம் நிலையில் வேட்டையாடப்பட்ட இறைச்சி குறித்து) உன் மனதில் ஏதேனும் சந்தேகம் உறுத்தினால் அதை விட்டுவிடு" என்று கூறினார்கள். (இதன் மூலம் வேட்டையாடப்பட்ட இறைச்சியை உண்பதையே அவர்கள் நாடினார்கள்.)

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: இஹ்ராமில் இருக்கும் ஒரு மனிதருக்காக வேட்டைப் பிராணி வேட்டையாடப்பட்டு, அது அவருக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டு, அது தமக்காகவே வேட்டையாடப்பட்டது என்பதை அறிந்தும் அவர் அதிலிருந்து உண்டால், அந்த வேட்டைப் பிராணி முழுமைக்குமான பரிகாரம் (ஜஸா) அவர் மீது கடமையாகும்.

இஹ்ராமில் இருக்கும்போது செத்த பிராணியை உண்ண வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ள ஒருவர், (செத்த பிராணியை உண்பதற்குப் பதிலாக) வேட்டைப் பிராணியை வேட்டையாடி அதை உண்ண வேண்டுமா அல்லது செத்த பிராணியை உண்ண வேண்டுமா என்று மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் செத்த பிராணியையே உண்ண வேண்டும். ஏனெனில், அல்லாஹ் தபாரக வதஆலா இஹ்ராமில் இருப்பவர் வேட்டைப் பிராணியை உண்பதற்கோ அல்லது அதை எடுப்பதற்கோ எந்த சூழ்நிலையிலும் அனுமதி அளிக்கவில்லை. ஆனால், நிர்ப்பந்தமான நிலையில் செத்த பிராணியை உண்பதற்கு அவன் சலுகை அளித்துள்ளான்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஹ்ராமில் இருப்பவர் வேட்டைப் பிராணியைக் கொன்றாலோ அல்லது அறுத்தாலோ, அதை உண்பது இஹ்ராமில் இல்லாதவருக்கும் (ஹலால்) அல்லது இஹ்ராமில் இருப்பவருக்கும் (முஹ்ரிம்) ஹலால் அல்ல. ஏனெனில், அது (இஸ்லாமிய ஷரீஆ முறைப்படி) அறுக்கப்பட்டதாக ஆகாது. அது தவறுதலாகவோ அல்லது வேண்டுமென்றோ நடந்திருந்தாலும் சரியே; அதை உண்பது ஹலால் அல்ல. இதை நான் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களிடமிருந்து செவியுற்றுள்ளேன். வேட்டைப் பிராணியைக் கொன்று பின்னர் அதை உண்பவர் மீது ஒரேயொரு பரிகாரம் (கஃப்பாரா) மட்டுமே கடமையாகும். இது வேட்டைப் பிராணியைக் கொன்று ஆனால் அதிலிருந்து உண்ணாதவர் மீதுள்ளதைப் போன்றதேயாகும்."

791 ⋮

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ لَيْسَ عَلَى الْمُحْرِمِ فِي قَتْلِهِنَّ جُنَاحٌ الْغُرَابُ وَالْحِدَأَةُ وَالْعَقْرَبُ وَالْفَأْرَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இஹ்ராம் கட்டியவர் கொல்வதில் குற்றமில்லாத ஐந்து வகையான பிராணிகள் உள்ளன. அவை: காகம், பருந்து, தேள், எலி மற்றும் வெறிநாய் (அல்லது கடித்துக் குதறும் நாய்).”

792

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ مَنْ قَتَلَهُنَّ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ الْعَقْرَبُ وَالْفَأْرَةُ وَالْغُرَابُ وَالْحِدَأَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில் ஒருவர் ஐந்து (வகையான தீங்கு விளைவிக்கும்) பிராணிகளைக் கொல்வது குற்றமில்லை. (அவை:) தேள், எலி, காகம், பருந்து மற்றும் வெறி நாய்.”

793

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ خَمْسٌ فَوَاسِقُ يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ الْفَأْرَةُ وَالْعَقْرَبُ وَالْغُرَابُ وَالْحِدَأَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஐந்து தீங்கிழைக்கும் (மற்றும் தீங்கு செய்வதில் வரம்பு மீறிய) பிராணிகள் ஹரமில் கொல்லப்படலாம். (அவை): எலி, தேள், காகம், பருந்து மற்றும் கடிக்கும் நாய்."

794

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَمَرَ بِقَتْلِ الْحَيَّاتِ فِي الْحَرَمِ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْكَلْبِ الْعَقُورِ الَّذِي أُمِرَ بِقَتْلِهِ فِي الْحَرَمِ إِنَّ كُلَّ مَا عَقَرَ النَّاسَ وَعَدَا عَلَيْهِمْ

وَأَخَافَهُمْ مِثْلُ الأَسَدِ وَالنَّمِرِ وَالْفَهْدِ وَالذِّئْبِ فَهُوَ الْكَلْبُ الْعَقُورُ وَأَمَّا مَا كَانَ مِنَ السِّبَاعِ لاَ
يَعْدُو مِثْلُ الضَّبُعِ وَالثَّعْلَبِ وَالْهِرِّ وَمَا أَشْبَهَهُنَّ مِنَ السِّبَاعِ فَلاَ يَقْتُلُهُنَّ الْمُحْرِمُ فَإِنْ قَتَلَهُ فَدَاهُ
وَأَمَّا مَا ضَرَّ مِنَ الطَّيْرِ فَإِنَّ الْمُحْرِمَ لاَ يَقْتُلُهُ إِلاَّ مَا سَمَّى النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم الْغُرَابُ
وَالْحِدَأَةُ وَإِنْ قَتَلَ الْمُحْرِمُ شَيْئًا مِنَ الطَّيْرِ سِوَاهُمَا فَدَاهُ .

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், ஹரம் எல்லைக்குள் பாம்புகளைக் கொல்லும்படி உத்தரவிட்டார்கள்.

ஹரம் எல்லைக்குள் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்ட ‘கல்பும் அக்யூர்’ (கடித்துத் தாக்கும் இயல்புடைய விலங்கு) என்பது குறித்து மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

"எவையெல்லாம் மனிதர்களைக் கடித்து, அவர்கள் மீது பாய்ந்து தாக்கி, அவர்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்துகின்றனவோ - உதாரணமாக சிங்கம், புலி, சிறுத்தை மற்றும் ஓநாய் போன்றவை - அவையனைத்தும் ‘கல்பும் அக்யூர்’ என்ற வகையைச் சாரும்.

ஆனால், (மனிதர்களைப்) பாய்ந்து தாக்காத வேட்டையாடும் விலங்குகளான கழுதைப்புலி, நரி, பூனை மற்றும் இதைப் போன்றவற்றை இஹ்ராம் அணிந்தவர் கொல்லக்கூடாது. அவ்வாறு அவர் (அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை) கொன்றால் அதற்குப் பரிகாரம் செலுத்த வேண்டும்.

பறவைகளில் தீங்கு விளைவிப்பவற்றைப் பொறுத்தவரை, நபி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்ட காகம் மற்றும் பருந்து ஆகியவற்றைத் தவிர மற்றவற்றை இஹ்ராம் அணிந்தவர் கொல்லக்கூடாது. இவ்விரண்டைத் தவிர வேறு ஏதேனும் பறவையை இஹ்ராம் அணிந்தவர் கொன்றால், அதற்காக அவர் பரிகாரம் செலுத்த வேண்டும்."

795

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ،
عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهُدَيْرِ، أَنَّهُ رَأَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يُقَرِّدُ بَعِيرًا لَهُ فِي طِينٍ بِالسُّقْيَا
وَهُوَ مُحْرِمٌ . قَالَ مَالِكٌ وَأَنَا أَكْرَهُهُ .

ரபீஆ பின் அப்துல்லாஹ் பின் அல்ஹுதைர் அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில் ‘அஸ்-ஸுக்யா’ என்னுமிடத்தில் சேற்றில் தமது ஒட்டகத்திலிருந்து உண்ணிகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்தேன்.

மாலிக் அவர்கள், "நான் இதை வெறுக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

796

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، أَنَّهَا قَالَتْ سَمِعْتُ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم تُسْأَلُ عَنِ الْمُحْرِمِ أَيَحُكُّ جَسَدَهُ فَقَالَتْ نَعَمْ فَلْيَحْكُكْهُ وَلْيَشْدُدْ وَلَوْ رُبِطَتْ يَدَاىَ وَلَمْ أَجِدْ إِلاَّ رِجْلَىَّ لَحَكَكْتُ ‏.‏

அல்கமா இப்னு அபீ அல்கமா அவர்களுடைய தாயார் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், இஹ்ராம் அணிந்த ஒருவர் தம் உடலைச் சொறிந்துகொள்ளலாமா என்று வினவப்பட்டதை நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம், அவர் அதைச் சொறிந்துகொள்ளட்டும்; (தேவைப்பட்டால்) கடுமையாகச் சொறிந்துகொள்ளட்டும். என் கைகள் கட்டப்பட்டிருந்தாலும், என் கால்களை மட்டுமே என்னால் பயன்படுத்த முடிந்தாலும் நான் சொறிந்துகொள்வேன்' என்று கூறினார்கள்."

797

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، نَظَرَ فِي الْمِرْآةِ لِشَكْوٍ كَانَ بِعَيْنَيْهِ وَهُوَ مُحْرِمٌ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் இஹ்ராம் நிலையில் இருந்தபோது, தமது கண்களில் ஏற்பட்ட ஒரு உபாதையின் காரணமாகக் கண்ணாடியைப் பார்த்தார்கள்.

798

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَكْرَهُ أَنْ يَنْزِعَ الْمُحْرِمُ، حَلَمَةً أَوْ قُرَادًا عَنْ بَعِيرِهِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், இஹ்ராம் அணிந்தவர் தனது ஒட்டகத்திலிருந்து ஒரு சிறிய உண்ணியையோ அல்லது ஒரு பெரிய உண்ணியையோ அகற்றுவதை வெறுப்பவர்களாக இருந்தார்கள். மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்விஷயத்தைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிக விருப்பமானதாகும்."

799

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، . أَنَّهُ سَأَلَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ عَنْ ظُفْرٍ لَهُ انْكَسَرَ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَقَالَ سَعِيدٌ اقْطَعْهُ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الرَّجُلِ يَشْتَكِي أُذُنَهُ أَيَقْطُرُ فِي أُذُنِهِ مِنَ الْبَانِ الَّذِي لَمْ يُطَيَّبْ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَقَالَ لاَ أَرَى بِذَلِكَ بَأْسًا وَلَوْ جَعَلَهُ فِي فِيهِ لَمْ أَرَ بِذَلِكَ بَأْسًا . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يَبُطَّ الْمُحْرِمُ خُرَاجَهُ وَيَفْقَأَ دُمَّلَهُ وَيَقْطَعَ عِرْقَهُ إِذَا احْتَاجَ إِلَى ذَلِكَ .

முஹம்மது இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ மர்யம் அவர்கள், ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், தாம் இஹ்ராமில் இருந்தபோது தமது நகம் உடைந்துவிட்டது பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு ஸயீத் அவர்கள், "அதை வெட்டிவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

இஹ்ராமில் உள்ள ஒருவருக்குக் காதில் பிரச்சனை இருந்து, காதில் விடுவதற்காக வாசனை சேர்க்கப்படாத லூபான் (குங்கிலியப் பிசின்) பயன்படுத்தலாமா என்று மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அதில் எந்தத் தீங்கும் இருப்பதாக நான் காணவில்லை; மேலும் அவர் அதைத் தன் வாயில் ஊற்றிக்கொண்டாலும் அதிலும் எந்தத் தீங்கும் இருப்பதாக நான் காணவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் மாலிக் அவர்கள், "இஹ்ராமில் உள்ள ஒருவர் தேவை ஏற்பட்டால், தனக்குள்ள கட்டியை (அபசஸ்) அல்லது கொப்புளத்தைக் (பரு) கீறுவதிலோ, அல்லது நரம்பை வெட்டுவதிலோ எந்தத் தீங்கும் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

800

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ كَانَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ مِنْ خَثْعَمَ تَسْتَفْتِيهِ فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشِّقِّ الآخَرِ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ فِي الْحَجِّ أَدْرَكَتْ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا لاَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَثْبُتَ عَلَى الرَّاحِلَةِ أَفَأَحُجُّ عَنْهُ قَالَ نَعَمْ . وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
“அல்-ஃபழ்ல் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்களுக்குப் பின்னால் சவாரி செய்துகொண்டிருந்தபோது, கத்அம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் ஃபத்வா கேட்பதற்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அல்-ஃபழ்ல் (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணைப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள்; அப்பெண்ணும் அவர்களைப் பார்த்தாள். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபழ்ல் (ரழி) அவர்களின் முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பினார்கள் (அப்பெண்ணை மீண்டும் பார்க்காதவாறு).

அப்பெண் கூறினாள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் ஹஜ்ஜைக் கடமையாக்கியுள்ளான். என் தந்தையோ மிகவும் வயதானவர்; தன் வாகனத்தில் உறுதியாக அமர்ந்து பயணிக்க அவரால் இயலவில்லை. அவருக்காக நான் ஹஜ் செய்யலாமா?’

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘ஆம்’ என்று கூறினார்கள். இது இறுதி ஹஜ்ஜின்போது (ஹஜ்ஜத்துல் வதா) நடந்தது.”

801

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَلَّ هُوَ وَأَصْحَابُهُ بِالْحُدَيْبِيَةِ فَنَحَرُوا الْهَدْىَ وَحَلَقُوا رُءُوسَهُمْ وَحَلُّوا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ قَبْلَ أَنْ يَطُوفُوا بِالْبَيْتِ وَقَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَيْهِ الْهَدْىُ ثُمَّ لَمْ يُعْلَمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَمَرَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ وَلاَ مِمَّنْ كَانَ مَعَهُ أَنْ يَقْضُوا شَيْئًا وَلاَ يَعُودُوا لِشَىْءٍ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அவர்களின் தோழர்களும் ஹுதைபியாவில் (உம்ரா கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல்) இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் பலிப்பிராணிகளை அறுத்து, தங்கள் தலைமுடிகளைச் சிரைத்து, கஃபாவைச் சுற்றி வருவதற்கு முன்பும், பலிப்பிராணிகள் (ஹரம் பகுதிக்கு) வந்து சேருவதற்கு முன்பும் (இஹ்ராம் தடைகள்) அனைத்திலிருந்தும் விடுபட்டார்கள். பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் தோழர்களில் எவரையும் அல்லது தங்களுடன் இருந்தவர்களில் எவரையும் (விடுபட்ட) எதையும் களாச் செய்யவோ அல்லது எதையும் திரும்பச் செய்யவோ கட்டளையிட்டதாக அறியப்படவில்லை.

802

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ حِينَ خَرَجَ إِلَى مَكَّةَ مُعْتَمِرًا فِي الْفِتْنَةِ إِنْ صُدِدْتُ عَنِ الْبَيْتِ صَنَعْنَا كَمَا صَنَعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَهَلَّ

بِعُمْرَةٍ مِنْ أَجْلِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَهَلَّ بِعُمْرَةٍ عَامَ الْحُدَيْبِيَةِ ثُمَّ إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ نَظَرَ فِي أَمْرِهِ فَقَالَ مَا أَمْرُهُمَا إِلاَّ وَاحِدٌ ثُمَّ الْتَفَتَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ مَا أَمْرُهُمَا إِلاَّ وَاحِدٌ أُشْهِدُكُمْ أَنِّي قَدْ أَوْجَبْتُ الْحَجَّ مَعَ الْعُمْرَةِ. ثُمَّ نَفَذَ حَتَّى جَاءَ الْبَيْتَ فَطَافَ طَوَافًا وَاحِدًا وَرَأَى ذَلِكَ مُجْزِيًا عَنْهُ وَأَهْدَى.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், (நாட்டில்) குழப்பம் நிலவிய காலத்தில் உம்ரா செய்வதற்காக மக்காவிற்குப் புறப்பட்டபோது, "நான் (கஅபா) ஆலயத்தை விட்டும் தடுக்கப்பட்டால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் நாம் (ஹுதைபிய்யாவில்) இருந்தபோது செய்ததைப் போலவே செய்வோம்" என்று கூறினார்கள். ஹுதைபிய்யா ஆண்டில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் அணிந்திருந்த காரணத்தினால், இவர்களும் உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் அணிந்தார்கள்.

பிறகு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் தமது விவகாரத்தை மறுபரிசீலனை செய்து, "(தடுக்கப்படுவதைப் பொருத்தவரை) அவ்விரண்டின் நிலையும் ஒன்றே தான்" என்று கூறினார்கள். பிறகு தம் தோழர்களின் பக்கம் திரும்பி, "(தடுக்கப்படுவதில்) அவ்விரண்டின் நிலையும் ஒன்றே தான்; உம்ராவுடன் ஹஜ்ஜையும் நான் (என்மீது) கடமையாக்கிக் கொண்டேன் என்பதற்கு உங்களை சாட்சியாக்குகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அவர்கள் (மக்காவிற்குச்) சென்று கஅபாவை அடைந்து (ஹஜ் மற்றும் உம்ரா ஆகிய இரண்டிற்கும் சேர்த்து) ஒரே ஒரு தவாஃப் செய்தார்கள். அதுவே தமக்குப் போதுமானது என்று கருதினார்கள்; மேலும் குர்பானி பிராணியை அறுத்துப் பலியிட்டார்கள்.

803

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ الْمُحْصَرُ بِمَرَضٍ لاَ يَحِلُّ حَتَّى يَطُوفَ بِالْبَيْتِ وَيَسْعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَإِذَا اضْطُرَّ إِلَى لُبْسِ شَىْءٍ مِنَ الثِّيَابِ الَّتِي لاَ بُدَّ لَهُ مِنْهَا أَوِ الدَّوَاءِ صَنَعَ ذَلِكَ وَافْتَدَى.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: "இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில் நோயின் காரணமாக (ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் சடங்குகளை) நிறைவு செய்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட்ட ஒருவர், இறை இல்லத்தை (கஅபாவை) தவாஃப் செய்து, ஸஃபாவுக்கும் மர்வாவுக்கும் இடையில் ஸஃயு செய்த பின்னரே இஹ்ராமிலிருந்து வெளியேற முடியும். அவருக்கு ஏதேனும் ஆடைகளை அணிவது அல்லது மருத்துவ சிகிச்சை

மேற்கொள்வது அவசியமானால், அவர் அதைச் செய்து அதற்காகப் பரிகாரம் (ஃபித்யா) செலுத்த வேண்டும்."

804

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ الْمُحْرِمُ لاَ يُحِلُّهُ إِلاَّ الْبَيْتُ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இஹ்ராமில் இருப்பவரை இல்லம் (கஅபா) மட்டுமே (இஹ்ராமிலிருந்து) விடுவிக்கிறது."

805

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَمِيمَةَ السَّخْتِيَانِيِّ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ كَانَ قَدِيمًا أَنَّهُ قَالَ خَرَجْتُ إِلَى مَكَّةَ حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِبَعْضِ الطَّرِيقِ كُسِرَتْ فَخِذِي فَأَرْسَلْتُ إِلَى مَكَّةَ وَبِهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَالنَّاسُ فَلَمْ يُرَخِّصْ لِي أَحَدٌ أَنْ أَحِلَّ فَأَقَمْتُ عَلَى ذَلِكَ الْمَاءِ سَبْعَةَ أَشْهُرٍ حَتَّى أَحْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ ‏.‏

பஸ்ராவைச் சேர்ந்த ஒரு முதியவர் கூறியதாவது:
"நான் மக்காவிற்குப் புறப்பட்டேன். வழியில் (ஓரிடத்தில்) எனது தொடை எலும்பு முறிந்துவிட்டது. எனவே மக்காவிற்கு நான் ஆளனுப்பினேன். அங்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களும், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களும் மற்றும் (மற்ற) மக்களும் இருந்தனர். ஆனால் (இஹ்ராமிலிருந்து) வெளியேற யாரும் எனக்குச் சலுகை அளிக்கவில்லை. ஆகவே, ஓர் உம்ரா செய்து நான் (இஹ்ராமிலிருந்து) வெளியேறும் வரை ஏழு மாதங்கள் அந்த நீர்நிலையிலேயே தங்கினேன்."

806

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ مَنْ حُبِسَ دُونَ الْبَيْتِ بِمَرَضٍ فَإِنَّهُ لاَ يَحِلُّ حَتَّى يَطُوفَ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நோயினால் (இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில்) இல்லத்தை (கஅபாவை) அடைவதற்கு முன் தடுக்கப்பட்டவர், இல்லத்தை தவாஃப் செய்து, ஸஃபாவுக்கும் மர்வாவுக்கும் இடையில் (ஸயீ) செய்யும் வரை (இஹ்ராமிலிருந்து) விடுபட முடியாது.'

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ مَعْبَدَ بْنَ حُزَابَةَ الْمَخْزُومِيَّ، صُرِعَ بِبَعْضِ طَرِيقِ مَكَّةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَسَأَلَ مَنْ يَلِي عَلَى الْمَاءِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ فَوَجَدَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ وَمَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ فَذَكَرَ لَهُمُ الَّذِي عَرَضَ لَهُ فَكُلُّهُمْ أَمَرَهُ أَنْ يَتَدَاوَى بِمَا لاَ بُدَّ لَهُ مِنْهُ وَيَفْتَدِيَ فَإِذَا صَحَّ اعْتَمَرَ فَحَلَّ مِنْ إِحْرَامِهِ ثُمَّ عَلَيْهِ حَجُّ قَابِلٍ وَيُهْدِي مَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْىِ . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى هَذَا الأَمْرُ عِنْدَنَا فِيمَنْ أُحْصِرَ بِغَيْرِ عَدُوٍّ وَقَدْ أَمَرَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَبَا أَيُّوبَ الأَنْصَارِيَّ وَهَبَّارَ بْنَ الأَسْوَدِ حِينَ فَاتَهُمَا الْحَجُّ وَأَتَيَا يَوْمَ النَّحْرِ أَنْ يَحِلاَّ بِعُمْرَةٍ ثُمَّ يَرْجِعَا حَلاَلاً ثُمَّ يَحُجَّانِ عَامًا قَابِلاً وَيُهْدِيَانِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَكُلُّ مَنْ حُبِسَ عَنِ الْحَجِّ بَعْدَ مَا يُحْرِمُ إِمَّا بِمَرَضٍ أَوْ بِغَيْرِهِ أَوْ بِخَطَإٍ مِنَ الْعَدَدِ أَوْ خَفِيَ عَلَيْهِ الْهِلاَلُ فَهُوَ مُحْصَرٌ عَلَيْهِ مَا عَلَى الْمُحْصَرِ . قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ عَمَّنْ أَهَلَّ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ بِالْحَجِّ ثُمَّ أَصَابَهُ كَسْرٌ أَوْ بَطْنٌ مُتَحَرِّقٌ أَوِ امْرَأَةٌ تَطْلُقُ . قَالَ مَنْ أَصَابَهُ هَذَا مِنْهُمْ فَهُوَ مُحْصَرٌ يَكُونُ عَلَيْهِ مِثْلُ مَا عَلَى أَهْلِ الآفَاقِ إِذَا هُمْ أُحْصِرُوا . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ قَدِمَ مُعْتَمِرًا فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ حَتَّى إِذَا قَضَى عُمْرَتَهُ أَهَلَّ بِالْحَجِّ مِنْ مَكَّةَ ثُمَّ كُسِرَ أَوْ أَصَابَهُ أَمْرٌ لاَ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَحْضُرَ مَعَ النَّاسِ الْمَوْقِفَ . قَالَ مَالِكٌ أَرَى أَنْ يُقِيمَ حَتَّى إِذَا بَرَأَ خَرَجَ إِلَى الْحِلِّ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى مَكَّةَ فَيَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَيَسْعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ يَحِلُّ ثُمَّ عَلَيْهِ حَجُّ قَابِلٍ وَالْهَدْىُ . قَالَ مَالِكٌ فِيمَنْ أَهَلَّ بِالْحَجِّ مِنْ مَكَّةَ ثُمَّ طَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ مَرِضَ فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَحْضُرَ مَعَ النَّاسِ الْمَوْقِفَ . قَالَ مَالِكٌ إِذَا فَاتَهُ الْحَجُّ فَإِنِ اسْتَطَاعَ خَرَجَ إِلَى الْحِلِّ فَدَخَلَ بِعُمْرَةٍ فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ لأَنَّ الطَّوَافَ الأَوَّلَ لَمْ يَكُنْ نَوَاهُ لِلْعُمْرَةِ فَلِذَلِكَ يَعْمَلُ بِهَذَا وَعَلَيْهِ حَجُّ قَابِلٍ وَالْهَدْىُ . فَإِنْ كَانَ مِنْ غَيْرِ أَهْلِ مَكَّةَ فَأَصَابَهُ مَرَضٌ حَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْحَجِّ فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ حَلَّ بِعُمْرَةٍ وَطَافَ بِالْبَيْتِ طَوَافًا آخَرَ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ لأَنَّ طَوَافَهُ الأَوَّلَ وَسَعْيَهُ إِنَّمَا كَانَ نَوَاهُ لِلْحَجِّ وَعَلَيْهِ حَجُّ قَابِلٍ وَالْهَدْىُ .

சுலைமான் இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

மஅபத் இப்னு ஹுஸாபா அல்-மக்ஸூமி என்பவர் மக்காவிற்குச் செல்லும் வழியில் இஹ்ராம் அணிந்திருந்தபோது நோயால் பீடிக்கப்பட்டார் (அல்லது கீழே விழுந்து காயமடைந்தார்). அவர் தங்கியிருந்த நீர்நிலையின் பொறுப்பாளரிடம் விசாரித்தபோது, அங்கே அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி), அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) மற்றும் மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் ஆகியோரைச் சந்தித்தார். தனக்கு ஏற்பட்டதை அவர்களிடம் கூறினார். அதற்கு அவர்கள் அனைவரும், "அவசியமான சிகிச்சையை அவர் செய்துகொள்ளட்டும்; (அதற்குரிய) பரிகாரத்தைச் (ஃபித்யா) செலுத்தட்டும்; பின்னர் குணமாகியதும், உம்ரா செய்து தனது இஹ்ராமிலிருந்து விடுபடட்டும். பிறகு (அடுத்த) வருடம் ஹஜ் செய்வதுடன், தன்னால் இயன்ற ஹத்ய் (பலியிடும் பிராணி) ஒன்றையும் கொடுக்க வேண்டும்" என்று அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எதிரி அல்லாத பிற காரணங்களால் ஒருவர் தடுக்கப்பட்டால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதில் நம்மிடம் (மதீனாவில்) உள்ள நடைமுறை இதுவே. அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்களும், ஹப்பார் இப்னு அல்-அஸ்வத் (ரலி) அவர்களும் ஹஜ்ஜைத் தவறவிட்டு, குர்பானி கொடுக்கும் நாளன்று (மக்காவிற்கு) வந்தார்கள். அப்போது உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், 'நீங்கள் உம்ரா செய்து இஹ்ராமிலிருந்து விடுபடுங்கள்; பின்னர் இஹ்ராம் இல்லாதவர்களாகத் திரும்புங்கள்; வரும் ஆண்டில் ஹஜ் செய்யுங்கள்; மேலும் (ஹஜ்ஜின்போது) ஹத்ய் கொடுங்கள். யாருக்கு ஹத்ய் கிடைக்கவில்லையோ அவர் ஹஜ்ஜின் போது மூன்று நாட்களும், தன் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிய பிறகு ஏழு நாட்களும் நோன்பு நோற்க வேண்டும்' என்று கட்டளையிட்டார்கள்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஹ்ராம் அணிந்த பிறகு, நோய் அல்லது வேறு காரணத்தினாலோ, அல்லது (நாட்களைக்) கணக்கிடுவதில் ஏற்பட்ட தவறினாலோ, அல்லது பிறை மறைக்கப்பட்டதாலோ ஹஜ் செய்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட்ட எவரும், 'முஹ்ஸர்' (தடுக்கப்பட்டவர்) எனும் நிலையில் இருக்கிறார். தடுக்கப்பட்டவருக்குரிய சட்டமே இவருக்கும் பொருந்தும்."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மக்காவாசிகளில் ஒருவர் ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிந்து, பின்னர் அவருக்கு எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டாலோ, அல்லது கடுமையான வயிற்றுப்போக்கு (அல்லது வயிற்று எரிச்சல்) ஏற்பட்டாலோ, அல்லது ஒரு பெண் பிரசவ வலியால் துடித்தாலோ என்ன செய்வது என்று இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவர்களில் யாருக்கு இந்த நிலை ஏற்படுகிறதோ, அவரும் தடுக்கப்பட்டவர் (முஹ்ஸர்) எனும் நிலையில் இருக்கிறார். வெளியூர்களிலிருந்து வருபவர்கள் தடுக்கப்படும்போது அவர்களுக்கு என்ன சட்டமோ, அதுவே இவர்களுக்கும் பொருந்தும்."

ஹஜ் மாதங்களில் உம்ரா செய்யும் எண்ணத்துடன் வந்து, தனது உம்ராவை

முடித்து, (மீண்டும்) ஹஜ் செய்வதற்காக மக்காவிலிருந்து இஹ்ராம் அணிந்து, பின்னர் எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டாலோ அல்லது மக்களுடன் அரஃபாவில் தங்குவதற்கு முடியாதவாறு ஏதேனும் தடையோ ஏற்பட்ட ஒருவரைப் பற்றி இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் குணமாகும் வரை (மக்காவிலேயே) தங்க வேண்டும்; பின்னர் 'அல்-ஹில்' (ஹரம் எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள பகுதிக்குச்) சென்று, பிறகு மக்காவிற்குத் திரும்பி கஅபாவை தவாஃப் செய்ய வேண்டும்; ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்ய வேண்டும்; பின்னர் இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்பதே எனது கருத்து. பிறகு அவர் வரும் வருடம் மீண்டும் ஹஜ் செய்ய வேண்டும் மற்றும் ஹத்ய் கொடுக்க வேண்டும்."

மக்காவிலிருந்து ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிந்து, கஅபாவை தவாஃப் செய்து, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்து, பின்னர் நோய்வாய்ப்பட்டு மக்களுடன் அரஃபாவில் தங்க முடியாமல் போன ஒருவரைப் பற்றி இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்கு ஹஜ் தவறிவிட்டால், அவரால் முடிந்தால், அவர் 'அல்-ஹில்' பகுதிக்குச் சென்று, (மீண்டும் இஹ்ராம் அணிந்து) உம்ராவிற்காக உள்ளே வந்து கஅபாவை தவாஃப் செய்ய வேண்டும்; மேலும் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் அவர் செய்த முதல் தவாஃபை உம்ராவுக்காக அவர் நாடியிருக்கவில்லை (ஹஜ்ஜுக்காகவே நாடியிருந்தார்). எனவே அவர் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும். மேலும் அவர் வரும் வருடம் ஹஜ் செய்ய வேண்டும் மற்றும் ஹத்ய் கொடுக்க வேண்டும்."

"அவர் மக்காவாசிகள் அல்லாதவராக இருந்து, ஹஜ் செய்வதிலிருந்து அவரைத் தடுக்கும் நோய் அவருக்கு ஏற்பட்டு, (அதற்கு முன்) அவர் கஅபாவை தவாஃப் செய்து, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்திருந்தால், அவர் உம்ரா செய்து இஹ்ராமிலிருந்து வெளியேற வேண்டும். அவர் (மீண்டும்) கஅபாவை தவாஃப் செய்ய வேண்டும்; மற்றும் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் அவரது முதல் தவாஃப் மற்றும் ஸஃயீ ஹஜ்ஜுக்காக எண்ணப்பட்டிருந்தன (இப்போது உம்ரா மூலம் விடுபட மீண்டும் செய்ய வேண்டும்). மேலும் அவர் வரும் வருடம் ஹஜ் செய்ய வேண்டும் மற்றும் ஹத்ய் கொடுக்க வேண்டும்."

808

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، أَخْبَرَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ " أَلَمْ تَرَىْ أَنَّ قَوْمَكِ حِينَ بَنَوُا الْكَعْبَةَ اقْتَصَرُوا عَنْ قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ " . قَالَتْ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلاَ تَرُدُّهَا عَلَى قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لَوْلاَ حِدْثَانُ قَوْمِكِ بِالْكُفْرِ لَفَعَلْتُ " . قَالَ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَئِنْ كَانَتْ عَائِشَةُ سَمِعَتْ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ

صلى الله عليه وسلم مَا أُرَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم تَرَكَ اسْتِلاَمَ الرُّكْنَيْنِ اللَّذَيْنِ يَلِيَانِ الْحِجْرَ إِلاَّ أَنَّ الْبَيْتَ لَمْ يُتَمَّمْ عَلَى قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ ‏.‏

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் (என்னிடம்), "உன் சமூகத்தார் கஅபாவைக் கட்டியபோது இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் அடித்தளங்களைவிட (அதன் பரப்பளவைச்) சுருக்கிவிட்டார்கள் என்பதை நீ பார்க்கவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் அதை இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் அடித்தளங்களுக்குத் திருப்பிக் கட்டக் கூடாதா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உன் சமூகத்தார் இறைமறுப்பிலிருந்து (குஃப்ரிலிருந்து) விடுபட்டுப் புதியவர்களாக (இஸ்லாமைத் தழுவி அதிக காலம் ஆகாதவர்களாக) இல்லாவிட்டால் நான் (அவ்வாறு) செய்திருப்பேன்" என்று கூறினார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் இதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து செவியுற்றிருந்தால், கஅபா இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் அடித்தளத்தின் மீது முழுமையாகக் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை என்பதன் காரணமாகவே தவிர, 'ஹிஜ்ர்' (எனும் வளைந்த சுவர்) பகுதிக்கு அடுத்திலுள்ள இரு மூலைகளையும் தொடுவதை (இஸ்திலாம் செய்வதை) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விட்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் கருதவில்லை."

809

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، قَالَتْ مَا أُبَالِي أَصَلَّيْتُ فِي الْحِجْرِ أَمْ فِي الْبَيْتِ ‏.‏

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஹிஜ்ரிலோ அல்லது (கஅபா) இல்லத்திலோ தொழுவதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை."

810

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ شِهَابٍ، يَقُولُ سَمِعْتُ بَعْضَ، عُلَمَائِنَا يَقُولُ مَا حُجِرَ الْحِجْرُ فَطَافَ النَّاسُ مِنْ وَرَائِهِ إِلاَّ إِرَادَةَ أَنْ يَسْتَوْعِبَ النَّاسُ الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ كُلِّهِ ‏.‏

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் எமது அறிஞர்களில் சிலர் கூறக்கேட்டேன்: "ஹிஜ்ர் (இஸ்மாயீல் பகுதி) தடுக்கப்பட்டிருப்பதும், மக்கள் அதற்கு அப்பாலிருந்து தவாஃப் செய்வதும்,

(கஅபா எனும்) இறை இல்லம் முழுவதையும் மக்கள் தவாஃபில் உள்ளடக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும்."

811

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَمَلَ مِنَ الْحَجَرِ الأَسْوَدِ حَتَّى انْتَهَى إِلَيْهِ ثَلاَثَةَ أَطْوَافٍ ‏.‏

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜருல் அஸ்வத் கல்லிலிருந்து புறப்பட்டு மீண்டும் அதை வந்தடையும் வரை மூன்று சுற்றுகள் (ரமல் செய்து) வேகமாக நடப்பதை நான் கண்டேன்."

812

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَرْمُلُ مِنَ الْحَجَرِ الأَسْوَدِ إِلَى الْحَجَرِ الأَسْوَدِ ثَلاَثَةَ أَطْوَافٍ وَيَمْشِي أَرْبَعَةَ أَطْوَافٍ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் (கஃபாவைச் சுற்றி) ஹஜ்ருல் அஸ்வத் கல்லிலிருந்து தொடங்கி ஹஜ்ருல் அஸ்வத் கல் வரை மூன்று சுற்றுக்களை (தோள்களை அசைத்து) விரைவாகவும் (ரமல் செய்தும்), நான்கு சுற்றுக்களை சாதாரணமாக நடந்தும் வலம் வருவார்கள்.

813

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، كَانَ إِذَا طَافَ بِالْبَيْتِ يَسْعَى الأَشْوَاطَ الثَّلاَثَةَ يَقُولُ اللَّهُمَّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَا وَأَنْتَ تُحْيِي بَعْدَ مَا أَمَتَّا يَخْفِضُ صَوْتَهُ بِذَلِكَ ‏.‏

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்களின் தந்தை அவர்கள், (கஅபா) ஆலயத்தை தவாஃப் செய்யும்போது, மூன்று சுற்றுகளில் விரைந்து செல்வார்கள். (அப்போது), "யா அல்லாஹ்! உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; மேலும் நீயே மரணிக்கச் செய்த பின்னர் உயிர் கொடுக்கிறாய்" என்று மெல்லிய குரலில் கூறுவார்கள்.

814

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ رَأَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ مِنَ التَّنْعِيمِ - قَالَ - ثُمَّ رَأَيْتُهُ يَسْعَى حَوْلَ الْبَيْتِ الأَشْوَاطَ الثَّلاَثَةَ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள், 'அத்-தன்ஈம்' என்ற இடத்தில் உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் அணிந்ததை நான் கண்டேன். பின்னர் நான் அவரை கஅபாவைச் சுற்றி (தவாஃப் செய்யும் போது) முதல் மூன்று சுற்றுக்களில் விரைந்து நடந்ததை (ரமல் செய்ததை) கண்டேன்.

815

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا أَحْرَمَ مِنْ مَكَّةَ لَمْ يَطُفْ بِالْبَيْتِ وَلاَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ مِنًى وَكَانَ لاَ يَرْمُلُ إِذَا طَافَ حَوْلَ الْبَيْتِ إِذَا أَحْرَمَ مِنْ مَكَّةَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், மக்காவில் இஹ்ராம் அணிந்திருந்தால், மினாவிலிருந்து அவர்கள் திரும்பும் வரை கஅபாவை (வருகை தவாஃப்) செய்யவோ அல்லது ஸஃபாவுக்கும் மர்வாவுக்கும் இடையில் ஸஃயீ செய்யவோ மாட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் மக்காவில் இஹ்ராம் அணிந்திருந்தால் கஅபாவை தவாஃப் செய்யும்போது விரைந்து செல்லவும் (ரம்ல் செய்யவும்) மாட்டார்கள்.

816

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا قَضَى طَوَافَهُ بِالْبَيْتِ وَرَكَعَ الرَّكْعَتَيْنِ وَأَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ إِلَى الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ اسْتَلَمَ الرُّكْنَ الأَسْوَدَ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது என்னவென்றால்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பைத்துல்லாஹ்வில் தவாஃபை முடித்து, இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுது, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்குச் செல்ல நாடியபோது, அவர்கள் (ஸஃபா-மர்வாவுக்கு) புறப்படுவதற்கு முன்பு ஹஜருல் அஸ்வத் மூலையை இஸ்திலாம் செய்வார்கள் (தொட்டு முத்தமிடுவார்கள்).

817

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ " كَيْفَ صَنَعْتَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ فِي اسْتِلاَمِ الرُّكْنِ " . فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ اسْتَلَمْتُ وَتَرَكْتُ . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَصَبْتَ " .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அவர்களிடம், "அபூ முஹம்மத் அவர்களே! ருக்னை (ஹஜருல் அஸ்வத் மூலையை) இஸ்திலாம் செய்வது (தொட்டு முத்தமிடுவது) தொடர்பாக நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அப்துர் ரஹ்மான் (ரழி) அவர்கள், "(இடம் கிடைத்தபோது) இஸ்திலாம் செய்தேன்; (நெருக்கடியின்போது) விட்டுவிட்டேன்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீர் சரியாகவே செய்தீர்" என்று கூறினார்கள்.

818

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، كَانَ إِذَا طَافَ بِالْبَيْتِ يَسْتَلِمُ الأَرْكَانَ كُلَّهَا وَكَانَ لاَ يَدَعُ الْيَمَانِيَ إِلاَّ أَنْ يُغْلَبَ عَلَيْهِ .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்களின் தந்தை (உர்வா இப்னு ஸுபைர் அவர்கள்), (கஅபா) இல்லத்தை தவாஃப் செய்யும்போது எல்லா மூலைகளுக்கும் இஸ்திலாம் செய்வார்கள் (அதாவது, ஹஜருல் அஸ்வத் மற்றும் ருக்னுல் யமானி ஆகியவற்றைத் தொட்டும், மற்ற இரண்டு மூலைகளை நோக்கி சைகை செய்தும்); மேலும் (கூட்டம் காரணமாக) தடுக்கப்பட்டாலன்றி, யமானி மூலையை அவர்கள் விட்டுவிடமாட்டார்கள்.

819

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ وَهُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ لِلرُّكْنِ الأَسْوَدِ إِنَّمَا أَنْتَ حَجَرٌ وَلَوْلاَ أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَبَّلَكَ مَا قَبَّلْتُكَ ثُمَّ قَبَّلَهُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் இறையில்லத்தை தவாஃப் செய்து கொண்டிருந்தபோது ஹஜருல் அஸ்வத் கல்லிடம், "நீ வெறும் ஒரு கல் தான்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உன்னை முத்தமிடுவதை நான் பார்த்திருக்காவிட்டால், நான் உன்னை முத்தமிட்டிருக்க மாட்டேன்," என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் அதை முத்தமிட்டார்கள்.

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ لاَ يَجْمَعُ بَيْنَ السُّبْعَيْنِ لاَ يُصَلِّي بَيْنَهُمَا وَلَكِنَّهُ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ كُلِّ سُبْعٍ رَكْعَتَيْنِ فَرُبَّمَا صَلَّى عِنْدَ الْمَقَامِ أَوْ عِنْدَ غَيْرِهِ. وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الطَّوَافِ إِنْ كَانَ أَخَفَّ عَلَى الرَّجُلِ أَنْ يَتَطَوَّعَ بِهِ فَيَقْرُنَ بَيْنَ الأُسْبُوعَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ ثُمَّ يَرْكَعُ مَا عَلَيْهِ مِنْ رُكُوعِ تِلْكَ السُّبُوعِ قَالَ لاَ يَنْبَغِي ذَلِكَ وَإِنَّمَا السُّنَّةُ أَنْ يُتْبِعَ كُلَّ سُبْعٍ رَكْعَتَيْنِ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَدْخُلُ فِي الطَّوَافِ فَيَسْهُو حَتَّى يَطُوفَ ثَمَانِيَةَ أَوْ تِسْعَةَ أَطْوَافٍ قَالَ يَقْطَعُ إِذَا عَلِمَ أَنَّهُ قَدْ زَادَ ثُمَّ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَلاَ يَعْتَدُّ بِالَّذِي كَانَ زَادَ وَلاَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَبْنِيَ عَلَى التِّسْعَةِ حَتَّى يُصَلِّيَ سُبْعَيْنِ جَمِيعًا لأَنَّ السُّنَّةَ فِي الطَّوَافِ أَنْ يُتْبِعَ كُلَّ سُبْعٍ رَكْعَتَيْنِ. قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ شَكَّ فِي طَوَافِهِ بَعْدَ مَا يَرْكَعُ رَكْعَتَيِ الطَّوَافِ فَلْيَعُدْ فَلْيُتَمِّمْ طَوَافَهُ عَلَى الْيَقِينِ ثُمَّ لِيُعِدِ الرَّكْعَتَيْنِ لأَنَّهُ لاَ صَلاَةَ لِطَوَافٍ إِلاَّ بَعْدَ إِكْمَالِ السُّبْعِ. وَمَنْ أَصَابَهُ شَىْءٌ بِنَقْضِ وُضُوئِهِ وَهُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ أَوْ يَسْعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَوْ بَيْنَ ذَلِكَ فَإِنَّهُ مَنْ أَصَابَهُ ذَلِكَ وَقَدْ طَافَ بَعْضَ الطَّوَافِ أَوْ كُلَّهُ وَلَمْ يَرْكَعْ رَكْعَتَيِ الطَّوَافِ فَإِنَّهُ يَتَوَضَّأُ وَيَسْتَأْنِفُ الطَّوَافَ وَالرَّكْعَتَيْنِ وَأَمَّا السَّعْىُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَإِنَّهُ لاَ يَقْطَعُ ذَلِكَ عَلَيْهِ مَا أَصَابَهُ مِنِ انْتِقَاضِ وُضُوئِهِ وَلاَ يَدْخُلُ السَّعْىَ إِلاَّ وَهُوَ طَاهِرٌ بِوُضُوءٍ.

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்கள் தனது தந்தை (உர்வா) அவர்களைப் பற்றிக் கூறியதாவது:
அவர் (உர்வா), இரண்டு 'ஏழு சுற்றுக்களை' (தவாஃஃபுகளை) அவற்றுக்கிடையில் தொழாமல் ஒன்றாக இணைத்துச் செய்ய மாட்டார்கள். மாறாக, ஒவ்வொரு ஏழு சுற்றுக்களுக்குப் பின்னரும் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். சில நேரங்களில் 'மகாமு இப்ராஹீம்' இடத்திலும், அல்லது வேறிடத்திலும் தொழுவார்கள்.

உபரியான தவாஃஃப் செய்யும் ஒருவர், தனக்கு எளிதாக்கிக் கொள்வதற்காக, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட 'ஏழு சுற்றுக்களை' (தவாஃஃபுகளை) ஒன்றாக இணைத்துச் செய்துவிட்டு, பின்னர் அந்த (அனைத்து) சுற்றுக்களுக்குமான ருகூஉகளை (ரக்அத்களை)த் தொழலாமா? என்று இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அது தகுந்ததல்ல. ஒவ்வொரு ஏழு சுற்றுக்களையும் தொடர்ந்து இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவதே சுன்னத் (வழிமுறை) ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:

தவாஃபில் ஈடுபடும் ஒருவர் மறந்துபோய், எட்டு அல்லது ஒன்பது சுற்றுக்கள் சுற்றிவிட்டால், தான் அதிகப்படியாகச் செய்துவிட்டதை அறிந்தவுடன் அவர் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பின்னர் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழ வேண்டும். அவர் அதிகப்படியாகச் செய்ததை (அடுத்த தவாஃபிற்குக்) கணக்கில் கொள்ளக் கூடாது. அவர் ஒன்பது (சுற்றுகள்) செய்ததன் மீது (மேலும் கூட்டி), இரண்டு 'ஏழு சுற்றுக்களாக' (அதாவது 14 சுற்றுகளாக) ஆக்கிவிடக் கூடாது. ஏனெனில், ஒவ்வொரு ஏழு சுற்றுக்களையும் தொடர்ந்து இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவதே தவாஃபின் சுன்னத் ஆகும்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
தவாஃபின் இரண்டு ரக்அத்களைத் தொழுத பிறகு தனது தவாஃபில் சந்தேகம் கொள்பவர், (எத்தனை சுற்றுகள் என்பதில்) உறுதி ஏற்படும் வரை (தவாஃபிடத்திற்குத்) திரும்பிச் சென்று தனது தவாஃபை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். பின்னர் அந்த இரண்டு ரக்அத்களையும் மீண்டும் தொழ வேண்டும். ஏனெனில், ஏழு சுற்றுக்களை நிறைவு செய்த பின்னரே தவிர தவாஃபிற்கான தொழுகை செல்லுபடியாகாது.

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் கஅபாவை தவாஃப் செய்யும்போதோ, அல்லது ஸஃபா மற்றும் மர்வாவுக்கு இடையில் ஸயீ செய்யும்போதோ, அல்லது இவ்விரண்டுக்கும் இடையிலோ உளூ முறிந்துவிட்டால் (சட்டம் பின்வருமாறு):
யாரேனும் ஒருவருக்கு, தவாஃபின் ஒரு பகுதியையோ அல்லது முழுவதையுமோ முடித்த நிலையில், தவாஃபின் இரண்டு ரக்அத்களைத் தொழுவதற்கு முன் இவ்வாறு நேர்ந்தால், அவர் உளூ செய்துவிட்டு, தவாஃபையும் அந்த இரண்டு ரக்அத்களையும் புதிதாக (முதலிலிருந்து) தொடங்க வேண்டும்.
ஸஃபா மற்றும் மர்வாவுக்கு இடையிலான ஸயீயைப் பொறுத்தவரை, அவருக்கு ஏற்பட்ட உளூ முறிவு அதைத் துண்டிக்காது (அவர் தொடரலாம்). ஆயினும், உளூவுடன் தூய்மையாக இருந்தாலே தவிர அவர் ஸயீயில் நுழையக் கூடாது."

821

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَبْدٍ الْقَارِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، طَافَ بِالْبَيْتِ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بَعْدَ صَلاَةِ الصُّبْحِ فَلَمَّا قَضَى عُمَرُ طَوَافَهُ نَظَرَ فَلَمْ يَرَ الشَّمْسَ طَلَعَتْ فَرَكِبَ حَتَّى أَنَاخَ بِذِي طُوًى فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ ‏.‏

அப்துர்ரஹ்மான் இப்னு அப்துல் காரீ அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அவர் ஸுப்ஹுத் தொழுகைக்குப் பிறகு உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களுடன் கஅபாவைத் தவாஃப் செய்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள் தமது தவாஃபை முடித்தபோது, சூரியன் இன்னும் உதிக்கவில்லை என்பதைக் கண்டார்கள். எனவே, அவர்கள் (தமது வாகனத்தில்) சவாரி செய்து 'தூ துவா'

என்ற இடத்தை அடைந்து, தமது ஒட்டகத்தை மண்டியிடச் செய்து, இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்.

822

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ يَطُوفُ بَعْدَ صَلاَةِ الْعَصْرِ ثُمَّ يَدْخُلُ حُجْرَتَهُ فَلاَ أَدْرِي مَا يَصْنَعُ .

அபூஸ் ஸுபைர் அல்-மக்கீ அவர்கள் கூறியதாவது: நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அஸர் தொழுகைக்குப் பிறகு தவாஃப் செய்வதைப் பார்த்தேன். பிறகு அவர்கள் தமது அறைக்குள் சென்றார்கள். அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது.

823

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، أَنَّهُ قَالَ لَقَدْ رَأَيْتُ الْبَيْتَ يَخْلُو بَعْدَ صَلاَةِ الصُّبْحِ وَبَعْدَ صَلاَةِ الْعَصْرِ مَا يَطُوفُ بِهِ أَحَدٌ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ بَعْضَ أُسْبُوعِهِ ثُمَّ أُقِيمَتْ صَلاَةُ الصُّبْحِ أَوْ صَلاَةُ الْعَصْرِ فَإِنَّهُ يُصَلِّي مَعَ الإِمَامِ ثُمَّ يَبْنِي عَلَى مَا طَافَ حَتَّى يُكْمِلَ سُبْعًا ثُمَّ لاَ يُصَلِّي حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ أَوْ تَغْرُبَ . قَالَ وَإِنْ أَخَّرَهُمَا حَتَّى يُصَلِّيَ الْمَغْرِبَ فَلاَ بَأْسَ بِذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يَطُوفَ الرَّجُلُ طَوَافًا وَاحِدًا بَعْدَ الصُّبْحِ وَبَعْدَ الْعَصْرِ لاَ يَزِيدُ عَلَى سُبْعٍ وَاحِدٍ وَيُؤَخِّرُ الرَّكْعَتَيْنِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ كَمَا صَنَعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَيُؤَخِّرُهُمَا بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَإِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ صَلاَّهُمَا إِنْ شَاءَ وَإِنْ شَاءَ أَخَّرَهُمَا حَتَّى يُصَلِّيَ الْمَغْرِبَ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ .

அபூ ஸுபைர் அல்-மக்கீ அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் ஸுப்ஹுக்குப் பிறகும் அஸருக்குப் பிறகும் இறையில்லம் (கஅபா) ஆளரவமற்று இருப்பதையும், யாரும் அதில் தவாஃப் செய்யாமலிருப்பதையும் கண்டேன்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் தனது தவாஃபின் (ஏழு) சுற்றுக்களில் சிலவற்றைச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது ஸுப்ஹு அல்லது அஸர் தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்பட்டால், அவர் இமாமுடன் தொழ வேண்டும். பின்னர் தனது மீதமுள்ள சுற்றுக்களைத் தொடர்ந்து ஏழு சுற்றுக்கள் பூர்த்தியாகும் வரை செய்ய வேண்டும். பிறகு சூரியன் உதிக்கும் வரை அல்லது மறையும் வரை

அவர் (தவாஃபின் இரண்டு ரக்அத்) தொழக் கூடாது."

அவர் மேலும் கூறினார்கள்:
"அவர் மஃரிப் தொழும் வரை அந்த இரண்டு ரக்அத்களைத் தாமதப்படுத்துவதில் எந்தத் தவறும் இல்லை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஸுப்ஹுக்குப் பிறகோ அல்லது அஸருக்குப் பிறகோ, ஏழு சுற்றுக்கள் கொண்ட ஒரு முறைக்கு மேல் அதிகப்படுத்தாமல், ஒருவர் ஒரேயொரு தவாஃப் செய்வதில் தவறில்லை. உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் செய்தது போல, அவர் அந்த இரண்டு ரக்அத்களை சூரியன் உதிக்கும் வரையோ, அல்லது அஸருக்குப் பிறகு என்றால் சூரியன் மறையும் வரையோ தாமதப்படுத்த வேண்டும். பின்னர் சூரியன் மறைந்ததும், அவர் விரும்பினால் அவற்றை தொழலாம்; அல்லது அவர் விரும்பினால், மஃரிப் தொழும் வரை அவற்றை தாமதப்படுத்தலாம். அதில் எந்தத் தவறும் இல்லை."

824

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لاَ يَصْدُرَنَّ أَحَدٌ مِنَ الْحَاجِّ حَتَّى يَطُوفَ بِالْبَيْتِ فَإِنَّ آخِرَ النُّسُكِ الطَّوَافُ بِالْبَيْتِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِي قَوْلِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَإِنَّ آخِرَ النُّسُكِ الطَّوَافُ بِالْبَيْتِ إِنَّ ذَلِكَ - فِيمَا نُرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ - لِقَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ‏{‏وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ‏}‏ وَقَالَ ‏{‏ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ‏}‏ فَمَحِلُّ الشَّعَائِرِ كُلِّهَا وَانْقِضَاؤُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹஜ்ஜுக்கு வந்தவர்களில் எவரும் (கஅபா எனும்) அல்லாஹ்வின் இல்லத்தை தவாஃப் செய்யாமல் (மக்காவை விட்டு) வெளியேற வேண்டாம். ஏனெனில், நிச்சயமாக இறுதி கிரியை (ஹஜ்ஜின் சடங்குகளில் இறுதியானது) (கஅபா எனும்) அல்லாஹ்வின் இல்லத்தை தவாஃப் செய்வதாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களின் '(கஅபா எனும்) அல்லாஹ்வின் இல்லத்தை தவாஃப் செய்வதே இறுதி கிரியை' என்ற கூற்று குறித்துக் கூறினார்கள்:
"எங்கள் அபிப்பிராயத்தில் - அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன் - அதற்குக் காரணம், அருள்பாலிக்கப்பட்டவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: **'வமன் யுஅஃத்திம் ஷஆஇ ரல்லாஹி ஃபஇன்னஹா மின் தக்வல் குலூப்'** (எவர் அல்லாஹ்வின் சின்னங்களை கண்ணியப்படுத்துகிறாரோ, நிச்சயமாக அது உள்ளங்களின் இறையச்சத்திலிருந்தே ஆகும்). மேலும் அவன் கூறுகிறான்: **'சும்ம

மஹில்லுஹா இலல் பைதில் அதீக்'** (பின்னர் அவற்றின் (குர்பானி பிராணிகளின்) தங்குமிடம் பழமையான இல்லத்தின் அருகிலேயே உள்ளது). எனவே அனைத்து கிரியைகளின் (சின்னங்களின்) முடிவடையும் இடமும் அவை நிறைவுபெறும் இடமும் பழமையான இல்லத்தின் அருகிலேயே உள்ளன.

825

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، . أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، رَدَّ رَجُلاً مِنْ مَرِّ الظَّهْرَانِ لَمْ يَكُنْ وَدَّعَ الْبَيْتَ حَتَّى وَدَّعَ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், இல்லத்தில் (கஅபாவில்) விடைபெறும் தவாஃப் (தவாஃபுல் வதாஃ) செய்யாத ஒரு மனிதரை, அவர் (மக்காவிலிருந்து புறப்பட்டு) 'மர்ருள் ளஹ்ரான்' என்ற இடத்திலிருந்து (மக்காவிற்குத்) திரும்பிச் சென்று அதைச் செய்யும் வரை திருப்பி அனுப்பினார்கள்.

826

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ مَنْ أَفَاضَ فَقَدْ قَضَى اللَّهُ حَجَّهُ فَإِنَّهُ إِنْ لَمْ يَكُنْ حَبَسَهُ شَىْءٌ فَهُوَ حَقِيقٌ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ وَإِنْ حَبَسَهُ شَىْءٌ أَوْ عَرَضَ لَهُ فَقَدْ قَضَى اللَّهُ حَجَّهُ . قَالَ مَالِكٌ وَلَوْ أَنَّ رَجُلاً جَهِلَ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ حَتَّى صَدَرَ لَمْ أَرَ عَلَيْهِ شَيْئًا إِلاَّ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا فَيَرْجِعَ فَيَطُوفَ بِالْبَيْتِ ثُمَّ يَنْصَرِفَ إِذَا كَانَ قَدْ أَفَاضَ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"யார் 'தவாஃபுல் இஃபாளா' (கஅபாவைச் சுற்றிவரும் கடமையான தவாஃப்) செய்துவிட்டாரோ, அவரது ஹஜ்ஜை அல்லாஹ் பூர்த்தி செய்துவிட்டான். அவரை எதுவும் தடுக்காதிருப்பின், அவரது (மக்காவிலிருந்து புறப்படும்) கடைசிச் செயல் கஅபா ஆலயத்தை தவாஃப் செய்வதாக அமைவதுதான் அவருக்குத் தகுதியானது (மற்றும் விரும்பத்தக்கது). ஏதேனும் அவரைத் தடுத்தாலோ அல்லது அவருக்கு (தடை) ஏற்பட்டாலோ, அல்லாஹ் அவரது ஹஜ்ஜை பூர்த்தி செய்துவிட்டான்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒருவர் (ஊருக்குப்) புறப்பட்டுச் செல்லும் வரை, தனது கடைசிச் செயல் கஅபா ஆலயத்தை தவாஃப் செய்வதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அறியாதிருந்தால், அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் (பரிகாரமும்) இருப்பதாக நான்

கருதவில்லை. அவர் அருகாமையில் இருந்து, திரும்பி வந்து, கஅபாவை தவாஃப் செய்துவிட்டு, பின்னர் புறப்பட்டுச் சென்றாலே தவிர. இதுவும் அவர் ஏற்கனவே 'தவாஃபுல் இஃபாளா' செய்திருந்தால் மட்டுமே."

827

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الأَسْوَدِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ نَوْفَلٍ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ شَكَوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنِّي أَشْتَكِي فَقَالَ طُوفِي مِنْ وَرَاءِ النَّاسِ وَأَنْتِ رَاكِبَةٌ. قَالَتْ فَطُفْتُ رَاكِبَةً بَعِيرِي وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَئِذٍ يُصَلِّي إِلَى جَانِبِ الْبَيْتِ وَهُوَ يَقْرَأُ بِـ { الطُّورِ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ } .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் எனக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்று முறையிட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'மக்களுக்குப் பின்னால் வாகனத்தில் அமர்ந்து தவாஃப் செய்யுங்கள்' என்று கூறினார்கள். ஆகவே, நான் எனது ஒட்டகத்தில் அமர்ந்து தவாஃப் செய்தேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (கஅபா) இல்லத்தின் அருகே தொழுதுகொண்டும், (குர்ஆனின் 52வது அத்தியாயமான அத்தூரின் ஆரம்ப வசனங்களான) 'வத்தூரி வ கிதாபிம் மஸ்தூர்' (என்பவற்றை) ஓதிக்கொண்டிருந்தார்கள்."

828

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، أَنَّ أَبَا مَاعِزٍ الأَسْلَمِيَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سُفْيَانَ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، كَانَ جَالِسًا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ تَسْتَفْتِيهِ فَقَالَتْ إِنِّي أَقْبَلْتُ أُرِيدُ أَنْ أَطُوفَ بِالْبَيْتِ حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِبَابِ الْمَسْجِدِ هَرَقْتُ الدِّمَاءَ فَرَجَعْتُ حَتَّى ذَهَبَ ذَلِكَ عَنِّي ثُمَّ أَقْبَلْتُ حَتَّى إِذَا كُنْتُ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ هَرَقْتُ الدِّمَاءَ فَرَجَعْتُ حَتَّى ذَهَبَ ذَلِكَ عَنِّي ثُمَّ أَقْبَلْتُ حَتَّى إِذَا كُنْتُ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ هَرَقْتُ الدِّمَاءَ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ إِنَّمَا ذَلِكِ رَكْضَةٌ مِنَ الشَّيْطَانِ فَاغْتَسِلِي ثُمَّ اسْتَثْفِرِي بِثَوْبٍ ثُمَّ طُوفِي .

அபூ மாஇஸ் அல்அஸ்லமீ அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒருமுறை நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, ஒரு பெண்மணி அவர்களிடம் மார்க்கத் தீர்ப்பு கேட்க வந்தார். அப்பெண்மணி கூறினார்கள்: "நான் இறையில்லம் கஅபாவை தவாஃப் செய்யும் எண்ணத்துடன் புறப்பட்டேன். ஆனால், நான் பள்ளிவாசலின் வாயிலை அடைந்தபோது, எனக்கு இரத்தப்போக்கு ஏற்படத் தொடங்கியது. அதனால் அது நிற்கும் வரை நான் திரும்பிச் சென்றுவிட்டேன். பிறகு நான் மீண்டும் புறப்பட்டேன். அப்போதும், நான் பள்ளிவாசலின் வாயிலை அடைந்தபோது, எனக்கு இரத்தப்போக்கு ஏற்படத் தொடங்கியது. அதனால் அது நிற்கும் வரை நான் திரும்பிச் சென்றுவிட்டேன். பிறகு நான் மீண்டும் புறப்பட்டேன். அப்போதும், நான் பள்ளிவாசலின் வாயிலை அடைந்தபோது, எனக்கு இரத்தப்போக்கு ஏற்படத் தொடங்கியது."

அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது ஷைத்தானிடமிருந்து வரும் ஓர் உதைப்புதான் (அதாவது, இது மாதவிடாய் அல்ல, ஒரு நோயின் காரணமாக ஏற்படும் இரத்தப்போக்கு). நீங்கள் குளித்துவிட்டு, பின்னர் ஒரு துணியால் (உங்கள் மறைவிடத்தை) இறுகக் கட்டிக்கொண்டு தவாஃப் செய்யுங்கள்."

829

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، كَانَ إِذَا دَخَلَ مَكَّةَ مُرَاهِقًا خَرَجَ إِلَى عَرَفَةَ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ يَطُوفُ بَعْدَ أَنْ يَرْجِعَ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ وَاسِعٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ . وَسُئِلَ مَالِكٌ هَلْ يَقِفُ الرَّجُلُ فِي الطَّوَافِ بِالْبَيْتِ الْوَاجِبِ عَلَيْهِ يَتَحَدَّثُ مَعَ الرَّجُلِ فَقَالَ لاَ أُحِبُّ ذَلِكَ لَهُ . قَالَ مَالِكٌ لاَ يَطُوفُ أَحَدٌ بِالْبَيْتِ وَلاَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ إِلاَّ وَهُوَ طَاهِرٌ .

இமாம் மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது: ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்கள் மக்காவிற்குள் (அரஃபாவில் தங்கும் நேரம் தவறிவிடுமோ என்ற) நெருக்கடியான நிலையில் (முராஹிகன்) நுழைந்தால், கஅபாவைத் தவாஃப் செய்வதற்கும், ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் (ஸயீ) சுற்றுவதற்கும் முன்பாகவே அரஃபாவிற்குச் சென்றுவிடுவார்கள். பிறகு (மக்காவிற்குத்) திரும்பிய பின் தவாஃப் செய்வார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் நாடினால், இதில் தாராளத்திற்கு இடமுள்ளது."

தன் மீது கடமையான தவாஃபைச் செய்து கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதர், (நடுவில்) நின்று மற்றொருவருடன் பேசலாமா என்று இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவர் அவ்வாறு

செய்வதை நான் விரும்புவதில்லை" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "தூய்மையான நிலையில் இருப்பவரைத் தவிர வேறு யாரும் கஅபாவைத் தவாஃப் செய்யவோ, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவுக்கிடையே சுற்றவோ கூடாது."

830

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ حِينَ خَرَجَ مِنَ الْمَسْجِدِ وَهُوَ يُرِيدُ الصَّفَا وَهُوَ يَقُولُ نَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ ‏.‏ فَبَدَأَ بِالصَّفَا ‏.‏

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலிலிருந்து வெளியேறி, ஸஃபாவை நாடியவர்களாக இருந்தபோது, 'நப்தவு பிமா பதஅல்லாஹு பிஹி' (அல்லாஹ் எதைக் கொண்டு தொடங்கினானோ அதைக் கொண்டு நாம் தொடங்குகிறோம்) என்று கூறியதை நான் கேட்டேன். பின்னர் அவர்கள் ஸஃபாவிலிருந்து தொடங்கினார்கள்."

831

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا وَقَفَ عَلَى الصَّفَا يُكَبِّرُ ثَلاَثًا وَيَقُولُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ‏.‏ يَصْنَعُ ذَلِكَ ثَلاَثَ مَرَّاتٍ وَيَدْعُو وَيَصْنَعُ عَلَى الْمَرْوَةِ مِثْلَ ذَلِكَ ‏.‏

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸஃபாவில் நின்றபோது, மூன்று முறை “அல்லாஹு அக்பர்” என்று கூறுவார்கள். பின்னர், ***“லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்க்கு வலஹுல் ஹம்து வஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர்”** (பொருள்: வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு இணை யாருமில்லை. ஆட்சியும் அவனுக்கே! புகழும் அவனுக்கே! அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றலுள்ளவன்) என்று கூறுவார்கள். (இந்த திக்ரை) மூன்று முறை கூறி, ஒவ்வொரு முறை கூறிய பின்னரும் துஆ செய்வார்கள். பின்னர் மர்வாவிலும் அவ்வாறே செய்வார்கள்.

832

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، وَهُوَ عَلَى الصَّفَا يَدْعُو يَقُولُ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَإِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ كَمَا هَدَيْتَنِي لِلإِسْلاَمِ أَنْ لاَ تَنْزِعَهُ مِنِّي حَتَّى تَتَوَفَّانِي وَأَنَا مُسْلِمٌ ‏.‏

நாஃபி (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் ஸஃபாவில் துஆச் செய்து, (அதில்) பின்வருமாறு கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "யா அல்லாஹ்! 'என்னிடம் கேளுங்கள் - நான் உங்களுக்கு பதிலளிப்பேன்' என்று நீ கூறினாய். மேலும் நீ உனது வாக்குறுதியை மீறுவதில்லை. எனவே, நீ எனக்கு இஸ்லாத்தின்பால் வழிகாட்டியதைப் போலவே, அதை (இஸ்லாத்தை) என்னிடமிருந்து பறித்துவிட வேண்டாம் என்றும், நான் முஸ்லிமாக இருக்கும் நிலையில் என்னை மரணிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்றும் உன்னிடம் கேட்கிறேன்."

833

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ قُلْتُ لِعَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ، حَدِيثُ السِّنِّ أَرَأَيْتِ قَوْلَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ‏{‏ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ‏}‏ فَمَا عَلَى الرَّجُلِ شَىْءٌ أَنْ لاَ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ‏.‏ فَقَالَتْ عَائِشَةُ كَلاَّ لَوْ كَانَ كَمَا تَقُولُ لَكَانَتْ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لاَ يَطَّوَّفَ بِهِمَا إِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الآيَةُ فِي الأَنْصَارِ كَانُوا يُهِلُّونَ لِمَنَاةَ وَكَانَتْ مَنَاةُ حَذْوَ قُدَيْدٍ وَكَانُوا يَتَحَرَّجُونَ أَنْ

يَطُوفُوا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَلَمَّا جَاءَ الإِسْلاَمُ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا }

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் தனது தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கின்றார்கள்:

(என் தந்தை) உர்வா பின் அஸ்-சுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் (வயதில்) இளைஞனாக இருந்தபோது, உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ் (குர்ஆனில்),

'இன்னஸ் ஸஃபா வல் மர்வத மின் ஷஆரில்லாஹ் ஃபமன் ஹஜ்ஜல் பைத்த அவிஃதமர ஃபாலா ஜுனாஹ அலைஹி அய் யத்தவ்வஃப பிஹிமா'

(நிச்சயமாக ஸஃபாவும், மர்வாவும் அல்லாஹ்வின் அடையாளச் சின்னங்களில் உள்ளவையாகும். ஆகவே, யார் (கஅபா) இல்லத்திற்கு ஹஜ் அல்லது உம்ரா செய்கிறாரோ, அவர் அவ்விரண்டுக்குமிடையே சுற்றுவதில் அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை) என்று கூறியிருப்பதை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அப்படியானால், ஒருவர் அவ்விரண்டையும் (ஸஃபா, மர்வா) சுற்றி வராமல் இருப்பதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லைதானே?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இல்லை (அப்படியல்ல)! நீர் கூறுவது போன்று இருந்தால், (அந்த வசனம்) 'அவ்விரண்டுக்குமிடையே சுற்றாதிருப்பதில் அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை' என்று இருந்திருக்கும். மாறாக, இந்த வசனம் அன்ஸார்களைக் குறித்து அருளப்பட்டது. அவர்கள் (இஸ்லாத்திற்கு முன்) 'குதைத்' எனும் இடத்திற்கு எதிரே இருந்த 'மனாத்' எனும் சிலுக்காக இஹ்ராம் அணிபவர்களாக (தல்பியா கூறுபவர்களாக) இருந்தார்கள். அவர்கள் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவுக்கு இடையே சுற்றுவதைப் பாவமாகக் கருதித் தவிர்த்து வந்தார்கள். இஸ்லாம் வந்தபின், அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ்,

'இன்னஸ் ஸஃபா வல் மர்வத மின் ஷஆரில்லாஹ் ஃபமன் ஹஜ்ஜல் பைத்த அவிஃதமர ஃபாலா ஜுனாஹ அலைஹி அய் யத்தவ்வஃப பிஹிமா'

(நிச்சயமாக ஸஃபாவும், மர்வாவும் அல்லாஹ்வின் அடையாளச் சின்னங்களில் உள்ளவையாகும். ஆகவே, யார் (கஅபா) இல்லத்திற்கு ஹஜ் அல்லது உம்ரா செய்கிறாரோ, அவர் அவ்விரண்டுக்குமிடையே சுற்றுவதில் அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை) என்ற வசனத்தை அருளினான்."

834 ⋮

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ سَوْدَةَ بِنْتَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ، كَانَتْ عِنْدَ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ فَخَرَجَتْ تَطُوفُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فِي حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ مَاشِيَةً وَكَانَتِ امْرَأَةً ثَقِيلَةً فَجَاءَتْ حِينَ انْصَرَفَ النَّاسُ مِنَ الْعِشَاءِ فَلَمْ تَقْضِ طَوَافَهَا حَتَّى نُودِيَ بِالأُولَى مِنَ الصُّبْحِ فَقَضَتْ طَوَافَهَا فِيمَا بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ . وَكَانَ عُرْوَةُ إِذَا رَآهُمْ يَطُوفُونَ عَلَى الدَّوَابِّ يَنْهَاهُمْ أَشَدَّ النَّهْيِ فَيَعْتَلُّونَ بِالْمَرَضِ حَيَاءً مِنْهُ فَيَقُولُ لَنَا فِيمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ لَقَدْ خَابَ هَؤُلاَءِ وَخَسِرُوا . قَالَ مَالِكٌ مَنْ نَسِيَ السَّعْىَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فِي عُمْرَةٍ فَلَمْ يَذْكُرْ حَتَّى يَسْتَبْعِدَ مِنْ مَكَّةَ أَنَّهُ يَرْجِعُ فَيَسْعَى وَإِنْ كَانَ قَدْ أَصَابَ النِّسَاءَ فَلْيَرْجِعْ فَلْيَسْعَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى يُتِمَّ مَا بَقِيَ عَلَيْهِ مِنْ تِلْكَ الْعُمْرَةِ ثُمَّ عَلَيْهِ عُمْرَةٌ أُخْرَى وَالْهَدْىُ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الرَّجُلِ يَلْقَاهُ الرَّجُلُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَيَقِفُ مَعَهُ يُحَدِّثُهُ فَقَالَ لاَ أُحِبُّ لَهُ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ نَسِيَ مِنْ طَوَافِهِ شَيْئًا أَوْ شَكَّ فِيهِ فَلَمْ يَذْكُرْ إِلاَّ وَهُوَ يَسْعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَإِنَّهُ يَقْطَعُ سَعْيَهُ ثُمَّ يُتِمُّ طَوَافَهُ بِالْبَيْتِ عَلَى مَا يَسْتَيْقِنُ وَيَرْكَعُ رَكْعَتَىِ الطَّوَافِ ثُمَّ يَبْتَدِئُ سَعْيَهُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஸவ்தா பின்த் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் அவர்கள் உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்களின் வீட்டில் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஹஜ் அல்லது உம்ராவின்போது ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் நடந்தே ஸஃயீ செய்தார்கள். அவர்கள் கனமான சரீரம் கொண்டவராக இருந்தார்கள். இஷா தொழுகைக்குப் பிறகு மக்கள் திரும்பிய வேளையில் அவர்கள் (ஸஃயீ செய்ய) வந்தார்கள். சுப்ஹு தொழுகைக்கான முதல் அழைப்பு விடுக்கப்படும் வரை அவர்கள் தமது சுற்றுகளை (ஸஃயீயை) முடித்திருக்கவில்லை; அந்த (முதல்) அழைப்புக்கும் அதற்கும் (தொழுகைக்கும்) இடைப்பட்ட நேரத்தில் அதை (ஸஃயீயை) முடித்தார்கள்.

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள், மக்கள் வாகனங்களில் அமர்ந்து (ஸஃபா-மர்வா இடையே) வலம் வருவதைக் கண்டால், அவ்வாறு செய்ய வேண்டாமென அவர்களை மிகவும் கடுமையாகத் தடுப்பார்கள். உர்வா அவர்களிடம் கொண்ட (மரியாதை கலந்த) வெட்கத்தின் காரணமாக அவர்கள் தங்களுக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்று சாக்குச் சொல்வார்கள். அப்போது உர்வா (ரஹ்) எங்களிடம் தனிமையில், "நிச்சயமாக இவர்கள் நற்பேறு இழந்தவர்கள்; நஷ்டமடைந்தவர்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் உம்ராவில் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்வதை மறந்துவிட்டு, மக்காவிலிருந்து வெகுதூரம் சென்ற பின்னரே அவருக்கு அது நினைவுக்கு வந்தால், அவர் திரும்பி வந்து ஸஃயீ செய்ய வேண்டும்.

இதற்கிடையில், அவர் (மனைவியுடன்) தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்தால், அவர் திரும்பி வந்து அந்த உம்ராவின் மீதமுள்ளதை நிறைவு செய்வதற்காக ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு அவர் (பரிகாரமாக) மற்றொரு உம்ரா செய்து, ஒரு பலிப்பிராணியை (ஹத்யா) கொடுக்க வேண்டும்."

ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்யும்போது மற்றொரு மனிதரைச் சந்தித்து அவருடன் பேச நின்ற ஒருவரைப் பற்றி மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவர் அவ்வாறு செய்வதை நான் விரும்புவதில்லை" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் தனது தவாஃபின் சில பகுதிகளை மறந்துவிட்டால் அல்லது அது குறித்து சந்தேகப்பட்டால், ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்யும்போதுதான் அவருக்கு அது நினைவுக்கு வந்தால், அவர் ஸஃயீயை நிறுத்திவிட்டு, (கஅபா) ஆலயத்தின் தனது தவாஃபை, தான் உறுதியாகச் செய்த சுற்றுகளின் எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மீதமுள்ளதைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். அதன்பிறகு அவர் தவாஃபின் இரண்டு ரக்அத்களைத் தொழ வேண்டும்; பின்னர் ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் தனது ஸஃயீயை (முதலிலிருந்து) தொடங்க வேண்டும்."

835

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا نَزَلَ مِنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ مَشَى حَتَّى إِذَا انْصَبَّتْ قَدَمَاهُ فِي بَطْنِ الْوَادِي سَعَى حَتَّى يَخْرُجَ مِنْهُ .

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸஃபா மற்றும் மர்வா மலைகளிலிருந்து (பள்ளத்தாக்கை நோக்கி) இறங்கும்போது, அவர்களின் கால்கள் பள்ளத்தாக்கின் நடுப்பகுதியை அடையும் வரை நடந்து சென்றார்கள். (அப்பள்ளத்தாக்கின்) நடுப்பகுதியை அடைந்ததும், அதிலிருந்து வெளியேறும் வரை (சற்று) வேகமாக ஓடினார்கள்.

836

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ عُمَيْرٍ، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ بِنْتِ الْحَارِثِ، أَنَّ نَاسًا، تَمَارَوْا عِنْدَهَا يَوْمَ عَرَفَةَ فِي صِيَامِ رَسُولِ

اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ بَعْضُهُمْ هُوَ صَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَيْسَ بِصَائِمٍ فَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ بِقَدَحِ لَبَنٍ وَهُوَ وَاقِفٌ عَلَى بَعِيرِهِ فَشَرِبَ .

உம்முல் ஃபள்ல் பின்த் அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அரஃபா நாளில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கிறார்களா என்பது பற்றி மக்களில் சிலர் என்னிடம் விவாதித்தனர். அவர்களில் சிலர், “அவர் நோன்பு நோற்றிருக்கிறார்” என்றும், வேறு சிலர் “அவர் நோற்கவில்லை” என்றும் கூறினர். எனவே, அவர் தமது ஒட்டகத்தின் மீது நின்றிருந்த நிலையில் நான் அவரிடம் ஒரு கிண்ணம் பாலை அனுப்பினேன்; அவர் அதைப் பருகினார்.

837

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، كَانَتْ تَصُومُ يَوْمَ عَرَفَةَ . قَالَ الْقَاسِمُ وَلَقَدْ رَأَيْتُهَا عَشِيَّةَ عَرَفَةَ يَدْفَعُ الإِمَامُ ثُمَّ تَقِفُ حَتَّى يَبْيَضَّ مَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ النَّاسِ مِنَ الأَرْضِ ثُمَّ تَدْعُو بِشَرَابٍ فَتُفْطِرُ .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அரஃபா நாளில் நோன்பு நோற்பவர்களாக இருந்தார்கள்."

மேலும் அல்-காஸிம் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அவர்களை அரஃபா நாளின் மாலையில் பார்த்தேன்; இமாம் (அரஃபாவிலிருந்து முஸ்தலிஃபாவிற்கு) புறப்பட்டதும், அவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான நிலம் (கூட்டம் கலைந்து) தெளிவாகும் வரை அவர்கள் (அங்கேயே) நின்றார்கள். பிறகு அவர்கள் குடிப்பதற்கு ஏதேனும் கேட்டு நோன்பை முறித்தார்கள்."

838

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ صِيَامِ أَيَّامِ مِنًى .

சுலைமான் இப்னு யஸார் அறிவிக்கின்றார்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மினாவின் நாட்களில் (அதாவது, தஷ்ரீக் உடைய நாட்களில்) நோன்பு நோற்பதைத் தடைசெய்தார்கள்.

839

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعَثَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ حُذَافَةَ أَيَّامَ مِنًى يَطُوفُ يَقُولُ إِنَّمَا هِيَ أَيَّامُ أَكْلٍ وَشُرْبٍ وَذِكْرِ اللَّهِ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் இப்னு ஹுதாஃபா (ரழி) அவர்களை மினாவின் நாட்களில் சுற்றிவருவதற்கும் (மக்களிடையே சென்று அறிவிப்பதற்கும்), "நிச்சயமாக இவை உண்பதற்கும், பருகுவதற்கும், அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதற்கும் உரிய நாட்களாகும்" என்று கூறுவதற்கும் அனுப்பினார்கள்.

840

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ صِيَامِ يَوْمَيْنِ يَوْمِ الْفِطْرِ وَيَوْمِ الأَضْحَى .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு நாட்களில் – ஈதுல் ஃபித்ர் நாள் மற்றும் ஈதுல் அழ்ஹா நாள் – நோன்பு நோற்பதைத் தடுத்தார்கள்.

841

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهَادِي، عَنْ أَبِي مُرَّةَ، مَوْلَى أُمِّ هَانِئٍ أُخْتِ عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، دَخَلَ عَلَى أَبِيهِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ فَوَجَدَهُ يَأْكُلُ قَالَ فَدَعَانِي قَالَ فَقُلْتُ لَهُ إِنِّي صَائِمٌ . فَقَالَ هَذِهِ الأَيَّامُ الَّتِي نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ صِيَامِهِنَّ وَأَمَرَنَا بِفِطْرِهِنَّ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் என் தந்தை அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் என்னை (உணவருந்த) அழைத்தார். நான், "நான் நோன்பு நோற்றிருக்கிறேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர், "இவை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களை நோன்பு நோற்கத் தடை விதித்து, நோன்பை விட்டுவிடுமாறு (நோன்பை முறிக்குமாறு) எங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட நாட்களாகும்" என்று கூறினார்கள்.

842

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَهْدَى جَمَلاً كَانَ لأَبِي جَهْلِ بْنِ هِشَامٍ فِي حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் இப்னு முஹம்மது இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அபூ ஜஹ்ல் இப்னு ஹிஷாமிற்குச் சொந்தமாக இருந்த (போரில் கைப்பற்றப்பட்ட) ஒரு ஒட்டகத்தை, ஒரு ஹஜ்ஜிலோ அல்லது ஓர் உம்ராவிலோ பலியிட்டார்கள்.

843

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَأَى رَجُلاً يَسُوقُ بَدَنَةً فَقَالَ ‏"‏ ارْكَبْهَا ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا بَدَنَةٌ ‏.‏ فَقَالَ ‏"‏ ارْكَبْهَا وَيْلَكَ ‏"‏ ‏.‏ فِي الثَّانِيَةِ أَوِ الثَّالِثَةِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒருவர் தாம் பலியிடவிருந்த ஓர் ஒட்டகத்தை ஓட்டிச் செல்வதைப் பார்த்தார்கள். அப்போது அவரிடம், "அதன் மீது சவாரி செய்" என்று கூறினார்கள். அம்மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது பலியிடப் போகும் ஒட்டகம்" எனக் கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "அதன் மீது சவாரி செய்; உனக்குக் கேடு!" (இது ஒரு கண்டிப்பான அல்லது ஆச்சரியமான வெளிப்பாடு, சாபம் அல்ல) என்று இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது முறையாகக் கூறினார்கள்.

844

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ كَانَ يَرَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يُهْدِي فِي الْحَجِّ بَدَنَتَيْنِ بَدَنَتَيْنِ وَفِي الْعُمْرَةِ بَدَنَةً بَدَنَةً ‏.‏ قَالَ وَرَأَيْتُهُ فِي الْعُمْرَةِ يَنْحَرُ بَدَنَةً وَهِيَ قَائِمَةٌ فِي دَارِ خَالِدِ بْنِ أَسِيدٍ وَكَانَ فِيهَا مَنْزِلُهُ ‏.‏ قَالَ وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ طَعَنَ فِي لَبَّةِ بَدَنَتِهِ حَتَّى خَرَجَتِ الْحَرْبَةُ مِنْ تَحْتِ كَتِفِهَا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஹஜ்ஜின்போது இரண்டு இரண்டு ஒட்டகங்களையும், உம்ராவின்போது ஒவ்வோர் ஒட்டகத்தையும் (குர்பானிக்காக) காணிக்கையாக வழங்குவதை நான் கண்டேன். மேலும், அவர் கூறினார்கள்: உம்ராவின்போது காலித் இப்னு அஸீத் என்பவரின் இல்லத்தில்

– அங்குதான் இப்னு உமர் (ரழி) தங்கியிருந்தார்கள் – ஓர் ஒட்டகம் நின்றுகொண்டிருக்கும் நிலையில் அதை அவர் அறுப்பதை (நஹ்ர் செய்வதை) நான் கண்டேன். மேலும், அவர் தமது குர்பானி ஒட்டகத்தின் நெஞ்சுக்குழியில் (ஈட்டியால்) குத்தியபோது, அந்த ஈட்டி அதன் தோள்பட்டைக்குக் கீழே வெளிவந்ததையும் நான் பார்த்தேன்.

845

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، أَهْدَى جَمَلاً فِي حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ.

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அறிவிப்பதாவது: உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள், ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது ஓர் ஒட்டகத்தை அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள் (அது ஹரம் பகுதியில் அறுக்கப்பட வேண்டிய ஹதி (குர்பானி) ஆக இருக்கலாம்).

846

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْقَارِئِ، . أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَيَّاشِ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ الْمَخْزُومِيَّ، أَهْدَى بَدَنَتَيْنِ إِحْدَاهُمَا بُخْتِيَّةٌ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அய்யாஷ் இப்னு அபீ ரபிஆ அல்-மக்ஸூமீ அவர்கள் இரண்டு ஒட்டகங்களை (ஹரமிற்கு ஹத்யாக) அர்ப்பணித்தார். அவற்றில் ஒன்று பக்திய்யா (ஒரு குறிப்பிட்ட வகை பெரிய, வலிமையான ஒட்டகம்) ஆகும்.

847

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ . كَانَ يَقُولُ إِذَا نُتِجَتِ النَّاقَةُ فَلْيُحْمَلْ وَلَدُهَا حَتَّى يُنْحَرَ مَعَهَا فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ لَهُ مَحْمَلٌ حُمِلَ عَلَى أُمِّهِ حَتَّى يُنْحَرَ مَعَهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு ஒட்டகம் குட்டி ஈன்றால் (மற்றும் அது பலியிடப்பட வேண்டிய ஒட்டகமாக இருந்தால்), அக்குட்டியையும் (பலியின் ஒரு பகுதியாகக் கருதி) தாயுடன் அறுத்துப் பலியிடும் வரை சுமந்து செல்ல வேண்டும். அதற்கென (தனியாக) சுமந்து செல்லும் வசதி கிடைக்காவிட்டால், தாயுடன் அறுத்துப் பலியிடப்படும் வரை அதைத் தாயின் மீதே சுமந்து செல்ல வேண்டும்.'

848

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، قَالَ إِذَا اضْطُرِرْتَ إِلَى بَدَنَتِكَ فَارْكَبْهَا رُكُوبًا غَيْرَ فَادِحٍ وَإِذَا اضْطُرِرْتَ إِلَى لَبَنِهَا فَاشْرَبْ بَعْدَمَا يَرْوَى فَصِيلُهَا فَإِذَا نَحَرْتَهَا فَانْحَرْ فَصِيلَهَا مَعَهَا .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'உங்களுக்கு கடுமையான தேவை ஏற்பட்டால், உங்கள் குர்பானிப் பிராணியின் (ஹஜ் அல்லது உம்ராவில் பலியிடப்படும் ஒட்டகம் அல்லது மாடு) மீது, அதற்குப் பளு சுமத்தாத வகையில் சவாரி செய்யுங்கள். மேலும், உங்களுக்கு கடுமையான தேவை ஏற்பட்டால், அதன் (பால் குடிக்கும்) குட்டி (அல்லது கன்று) வயிறு நிரம்பக் குடித்த பிறகு அதன் பாலைக் குடியுங்கள். நீங்கள் அதை அறுக்கும்போது (நஹ்ர் செய்யும்போது), அதன் குட்டியையும் (அல்லது கன்றையும்) அதனுடன் சேர்த்து அறுத்துவிடுங்கள் (நஹ்ர் செய்யுங்கள்).'

849

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَهْدَى هَدْيًا مِنَ الْمَدِينَةِ قَلَّدَهُ وَأَشْعَرَهُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ يُقَلِّدُهُ قَبْلَ أَنْ يُشْعِرَهُ وَذَلِكَ فِي مَكَانٍ وَاحِدٍ وَهُوَ مُوَجَّهٌ لِلْقِبْلَةِ يُقَلِّدُهُ بِنَعْلَيْنِ وَيُشْعِرُهُ مِنَ الشِّقِّ الأَيْسَرِ ثُمَّ يُسَاقُ مَعَهُ حَتَّى يُوقَفَ بِهِ مَعَ النَّاسِ بِعَرَفَةَ ثُمَّ يَدْفَعُ بِهِ مَعَهُمْ إِذَا دَفَعُوا فَإِذَا قَدِمَ مِنًى غَدَاةَ النَّحْرِ نَحَرَهُ قَبْلَ أَنْ يَحْلِقَ أَوْ يُقَصِّرَ وَكَانَ هُوَ يَنْحَرُ هَدْيَهُ بِيَدِهِ يَصُفُّهُنَّ قِيَامًا وَيُوَجِّهُهُنَّ إِلَى الْقِبْلَةِ ثُمَّ يَأْكُلُ وَيُطْعِمُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் மதீனாவிலிருந்து குர்பானிப் பிராணியை (ஹத்யு) கொண்டு வரும்போது, துல்ஹுலைஃபாவில் அதற்கு மாலையிட்டு அடையாளம் இடுவார்கள். அடையாளம் இடுவதற்கு முன்பு மாலையிடுவார்கள். இவை இரண்டும் ஒரே இடத்தில், அது கிப்லாவை முன்னோக்கியவாறு நடைபெறும். அவர்கள் அப்பிராணிக்கு இரண்டு செருப்புகளால் மாலையிடுவார்கள்; மேலும் அதன் இடது பக்கத்தில் அடையாளம் இடுவார்கள்.

பின்னர் அது அவருடன் ஓட்டிச் செல்லப்பட்டு, மக்கள் அரஃபாவில் தங்கும் போது அதுவும் அங்கு நிறுத்தப்படும். பிறகு மக்கள் (அரஃபாவிலிருந்து முஸ்தலிஃபாவிற்கு) புறப்படும்போது, அவரும் அதைக் கொண்டு அவர்களுடன் புறப்படுவார். பலியிடும் நாள் காலையில் மினாவை அடைந்ததும், தம் தலையை மழிப்பதற்கு அல்லது கத்தரிப்பதற்கு முன்பாக

அதனை அறுப்பார்கள்.

அவர்கள் தம் குர்பானிப் பிராணிகளைத் தம் கையாலேயே அறுப்பார்கள்; அவற்றை நிற்க வைத்து கிப்லாவை முன்னோக்கி வரிசைப்படுத்துவார்கள். பின்னர் அதிலிருந்து உண்பார்கள்; (பிறருக்கும்) உண்ணக் கொடுப்பார்கள்.

850

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا طَعَنَ فِي سَنَامِ هَدْيِهِ وَهُوَ يُشْعِرُهُ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், தமது ஹத்ய் (ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பலிப்) பிராணியின் திமிலில் கீறியபொழுது (அதை அடையாளம் இடுவதற்காக), ‘‘பிஸ்மில்லாஹி வல்லாஹு அக்பர்’’ என்று கூறினார்கள்.

851

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ الْهَدْىُ مَا قُلِّدَ وَأُشْعِرَ وَوُقِفَ بِهِ بِعَرَفَةَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்: "பலிப்பிராணி (ஹத்யு) என்பது, எது (அல்லாஹ்வுக்காகப் பலியிடப்படுவதற்காக) மாலை அணிவிக்கப்பட்டு, (அதற்கு) அடையாளக்குறியிடப்பட்டு, அரஃபாவில் (ஹஜ்ஜின் ஒரு பகுதியாக) நிறுத்தப்பட்டதோ அதுவேயாகும்."

852

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُجَلِّلُ بُدْنَهُ الْقُبَاطِيَّ وَالأَنْمَاطَ وَالْحُلَلَ ثُمَّ يَبْعَثُ بِهَا إِلَى الْكَعْبَةِ فَيَكْسُوهَا إِيَّاهَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தமது பலிப்பிராணிகளுக்கு எகிப்தின் மெல்லிய துணிவகைகளாலும், சேண விரிப்புகளாலும், (விலையுயர்ந்த) ஆடைத் தொகுப்புகளாலும் போர்த்துவார்கள். பின்னர் அவற்றை (அதாவது பலிப்பிராணிகளை) கஅபாவிற்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். (அங்கு அந்தப் பலிப்பிராணிகளின் மீதிருந்து அகற்றப்பட்ட) அந்தப் போர்வைகளைக் கொண்டு கஅபாவை போர்த்தச் செய்வார்கள்.

853

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ دِينَارٍ مَا كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَصْنَعُ بِجِلَالِ بُدْنِهِ حِينَ كُسِيَتِ الْكَعْبَةُ هَذِهِ الْكِسْوَةَ قَالَ كَانَ يَتَصَدَّقُ بِهَا .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் (ரஹ்) அவர்களிடம், 'கஅபாவுக்கு இந்த ஆடை (கிஸ்வா) போர்த்தப்பட்டபோது, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தங்களுடைய குர்பானி ஒட்டகங்களின் (அலங்கார) விரிப்புகளை என்ன செய்வார்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'அவர் அவற்றை தர்மமாக (ஸதகாவாக) வழங்கி விடுவார்கள்' என்று கூறினார்.

854

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ فِي الضَّحَايَا وَالْبُدْنِ الثَّنِيُّ فَمَا فَوْقَهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், குர்பானி பிராணிகள் மற்றும் ஒட்டகங்கள் விஷயத்தில், " 'தனிய்' (பல் விழுந்து முளைத்தவை) மற்றும் அதை விட அதிக வயதுடையவையே (கூடும்)" என்று கூறுவார்கள்.

855

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ لاَ يَشُقُّ جِلاَلَ بُدْنِهِ وَلاَ يُجَلِّلُهَا حَتَّى يَغْدُوَ مِنْ مِنًى إِلَى عَرَفَةَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், மினாவிலிருந்து அரஃபாவிற்குச் செல்லும் வரை, தங்களுடைய குர்பானிப் பிராணிகளின் ஜூல்களைக் (அடையாளப்படுத்துவதற்காகவோ அல்லது வேறு நோக்கத்திற்காகவோ) கிழிக்கவோ, அல்லது அவற்றுக்கு ஜூல்களை (அணிவித்து) இடவோ மாட்டார்கள்.

856

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لِبَنِيهِ يَا بَنِيَّ لاَ يُهْدِيَنَّ أَحَدُكُمْ مِنَ الْبُدْنِ شَيْئًا يَسْتَحْيِي أَنْ يُهْدِيَهُ لِكَرِيمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْرَمُ الْكُرَمَاءِ وَأَحَقُّ مَنِ اخْتِيرَ

لَهُ.

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் தம் மகன்களிடம் கூறுவார்கள்: "என் மகன்களே! உங்களில் எவரும், தம்முடைய மதிப்பிற்குரிய ஒருவருக்கு அன்பளிப்புச் செய்ய வெட்கப்படும் எதையும் (அல்லாஹ்வுக்கான) பலிப் பிராணியாக ஆக்க வேண்டாம். ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் கொடைவள்ளல்களில் எல்லாம் மிக்க கொடைவள்ளலானவன்; மேலும், எவருக்காக (சிறந்தவை) தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனவோ அவர்களில் மிகத் தகுதியானவனும் அவனே."

857

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ صَاحِبَ، هَدْيِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ أَصْنَعُ بِمَا عَطِبَ مِنَ الْهَدْىِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ "‏ كُلُّ بَدَنَةٍ عَطِبَتْ مِنَ الْهَدْىِ فَانْحَرْهَا ثُمَّ أَلْقِ قِلاَدَتَهَا فِي دَمِهَا ثُمَّ خَلِّ بَيْنَهَا وَبَيْنَ النَّاسِ يَأْكُلُونَهَا ‏"‏ ‏.‏

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பலிப்பிராணியைப் பொறுப்பேற்றிருந்த மனிதர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! பயனற்றுப்போகும் (காயமடைந்த அல்லது நோயுற்ற) பலிப்பிராணியை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பயனற்றுப்போகும் எந்தப் பெரிய பலிப்பிராணியையும் (பதனாவையும்) அறுத்துவிடுங்கள். பிறகு, அதன் கழுத்து மாலையை அதன் இரத்தத்தில் எறிந்துவிடுங்கள். பின்னர் மக்கள் அதை உண்பதற்கு விட்டுவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

858

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ مَنْ سَاقَ بَدَنَةً تَطَوُّعًا فَعَطِبَتْ فَنَحَرَهَا ثُمَّ خَلَّى بَيْنَهَا وَبَيْنَ النَّاسِ يَأْكُلُونَهَا فَلَيْسَ عَلَيْهِ شَىْءٌ وَإِنْ أَكَلَ مِنْهَا أَوْ أَمَرَ مَنْ يَأْكُلُ مِنْهَا غَرِمَهَا ‏.‏

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் சுயவிருப்பத்தின் பேரில் ஒரு தியாகப் பிராணியை (ஹரமுக்கு) ஓட்டிச் சென்று, அது (வழியில்) செயலிழந்துவிட்டால் (அதாவது, பயணிக்க முடியாத நிலையை அடைந்துவிட்டால் அல்லது மரணத்தை நெருங்கிவிட்டால்), அவர் அதை அறுத்து, மக்கள் அதை உண்பதற்கு(த் தடையின்றி) விட்டுவிட வேண்டும். இந்நிலையில் அவர் மீது (பரிகாரம்)

ஏதுமில்லை. ஆனால், அவரே அதிலிருந்து உண்டாலோ, அல்லது (குறிப்பிட்ட) யாரையேனும் உண்ணுமாறு கூறினாலோ அவர் இழப்பீடு வழங்க வேண்டும்."

859

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، مِثْلَ ذَلِكَ.

மேலும், மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள்; அவர்கள் தவ்ர் இப்னு ஸைத் அத்-தீலீ (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து, அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முந்தைய ஹதீஸின் கருத்தை) அதைப் போன்றே அறிவித்தார்கள்.

860

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ مَنْ أَهْدَى بَدَنَةً جَزَاءً أَوْ نَذْرًا أَوْ هَدْىَ تَمَتُّعٍ فَأُصِيبَتْ فِي الطَّرِيقِ فَعَلَيْهِ الْبَدَلُ.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒருவர் பரிகாரமாகவோ, அல்லது ஒரு நேர்ச்சைக்காகவோ, அல்லது தமத்துஃ ஹஜ்ஜின் குர்பானியாகவோ ஓர் ஒட்டகத்தை (ஹரம் பகுதிக்கு பலிப்பிராணியாக) அனுப்பி, வழியில் அதற்குப் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் (அல்லது அது இறந்துவிட்டால்), அவர் ஒரு மாற்றுப் பிராணியை வழங்க வேண்டும்.'

861

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ مَنْ أَهْدَى بَدَنَةً ثُمَّ ضَلَّتْ أَوْ مَاتَتْ فَإِنَّهَا إِنْ كَانَتْ نَذْرًا أَبْدَلَهَا وَإِنْ كَانَتْ تَطَوُّعًا فَإِنْ شَاءَ أَبْدَلَهَا وَإِنْ شَاءَ تَرَكَهَا. وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَهْلَ الْعِلْمِ يَقُولُونَ لاَ يَأْكُلُ صَاحِبُ الْهَدْىِ مِنَ الْجَزَاءِ وَالنُّسُكِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஓர் ஒட்டகத்தை (ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது பலியிடுவதற்காக) அர்ப்பணித்து, பின்னர் அது வழிதவறிச் சென்றாலோ அல்லது இறந்துவிட்டாலோ, அது ஒரு நேர்ச்சையாக (கட்டாயக் கடமையாக) இருந்தால், அவர் அதற்குப் பகரமாக வேறொன்றை வழங்க வேண்டும். அது சுயமாக விரும்பிச் செய்யப்பட்டதாக (நஃபில்) இருந்தால், அவர் விரும்பினால் அதற்குப் பகரமாக வேறொன்றை வழங்கலாம்; அல்லது அவர் விரும்பினால் அதை விட்டுவிடலாம்."

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அறிஞர்கள் பின்வருமாறு கூறுவதை நான் செவியுற்றுள்ளேன்: 'குர்பானிப் பிராணியை (ஹத்ய்) வழங்குபவர், (ஹஜ்ஜின் போது வேட்டையாடுதல் போன்ற தடை செய்யப்பட்ட செயல்களுக்கான) ஈட்டுத்தொகை (ஜஸா) மற்றும் (ஹஜ்ஜின் தவறுகளுக்கான) பரிகாரமாக (நுசுக்) வழங்கப்படும் பிராணிகளிலிருந்து எதையும் உண்ணக் கூடாது'."

862

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَعَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، وَأَبَا، هُرَيْرَةَ سُئِلُوا عَنْ رَجُلٍ، أَصَابَ أَهْلَهُ وَهُوَ مُحْرِمٌ بِالْحَجِّ فَقَالُوا يَنْفُذَانِ يَمْضِيَانِ لِوَجْهِهِمَا حَتَّى يَقْضِيَا حَجَّهُمَا ثُمَّ عَلَيْهِمَا حَجُّ قَابِلٍ وَالْهَدْىُ . قَالَ وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَإِذَا أَهَلاَّ بِالْحَجِّ مِنْ عَامٍ قَابِلٍ تَفَرَّقَا حَتَّى يَقْضِيَا حَجَّهُمَا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி), அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோரிடம், ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில் ஒருவர் தம் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டது குறித்து வினவப்பட்டது.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் இருவரும் தங்கள் ஹஜ்ஜை தொடர்ந்து செய்து முடிக்க வேண்டும். பின்னர் அவர்கள் எதிர்வரும் ஆண்டில் ஹஜ் செய்ய வேண்டும்; மேலும் ஒரு பிராணியைப் பலியிட வேண்டும்."

மேலும் அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அடுத்த ஆண்டில் அவர்கள் ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணியும்போது, தங்கள் ஹஜ்ஜை முடிக்கும் வரை அவர்கள் (தாம்பத்திய உறவிலிருந்து ஒருவருக்கொருவர்) விலகியிருக்க வேண்டும்."

863

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ مَا تَرَوْنَ فِي رَجُلٍ وَقَعَ بِامْرَأَتِهِ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَلَمْ يَقُلْ لَهُ الْقَوْمُ شَيْئًا فَقَالَ سَعِيدٌ إِنَّ رَجُلاً وَقَعَ بِامْرَأَتِهِ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَبَعَثَ إِلَى الْمَدِينَةِ يَسْأَلُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ بَعْضُ النَّاسِ يُفَرَّقُ بَيْنَهُمَا إِلَى عَامٍ قَابِلٍ . فَقَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ لِيَنْفُذَا لِوَجْهِهِمَا فَلْيُتِمَّا حَجَّهُمَا الَّذِي أَفْسَدَاهُ فَإِذَا فَرَغَا رَجَعَا فَإِنْ أَدْرَكَهُمَا حَجٌّ قَابِلٌ فَعَلَيْهِمَا الْحَجُّ وَالْهَدْىُ وَيُهِلاَّنِ مِنْ حَيْثُ أَهَلاَّ بِحَجِّهِمَا الَّذِي أَفْسَدَاهُ . وَيَتَفَرَّقَانِ حَتَّى

يَقْضِيَا حَجَّهُمَا . قَالَ مَالِكٌ يُهْدِيَانِ جَمِيعًا بَدَنَةً بَدَنَةً . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ وَقَعَ بِامْرَأَتِهِ فِي الْحَجِّ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَنْ يَدْفَعَ مِنْ عَرَفَةَ وَيَرْمِيَ الْجَمْرَةَ إِنَّهُ يَجِبُ عَلَيْهِ الْهَدْىُ وَحَجُّ قَابِلٍ قَالَ فَإِنْ كَانَتْ إِصَابَتُهُ أَهْلَهُ بَعْدَ رَمْيِ الْجَمْرَةِ فَإِنَّمَا عَلَيْهِ أَنْ يَعْتَمِرَ وَيُهْدِيَ وَلَيْسَ عَلَيْهِ حَجُّ قَابِلٍ . قَالَ مَالِكٌ وَالَّذِي يُفْسِدُ الْحَجَّ أَوِ الْعُمْرَةَ حَتَّى يَجِبَ عَلَيْهِ فِي ذَلِكَ الْهَدْىُ فِي الْحَجِّ أَوِ الْعُمْرَةِ الْتِقَاءُ الْخِتَانَيْنِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَاءٌ دَافِقٌ . قَالَ وَيُوجِبُ ذَلِكَ أَيْضًا الْمَاءُ الدَّافِقُ إِذَا كَانَ مِنْ مُبَاشَرَةٍ فَأَمَّا رَجُلٌ ذَكَرَ شَيْئًا حَتَّى خَرَجَ مِنْهُ مَاءٌ دَافِقٌ فَلاَ أَرَى عَلَيْهِ شَيْئًا وَلَوْ أَنَّ رَجُلاً قَبَّلَ امْرَأَتَهُ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ ذَلِكَ مَاءٌ دَافِقٌ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ فِي الْقُبْلَةِ إِلاَّ الْهَدْىُ وَلَيْسَ عَلَى الْمَرْأَةِ الَّتِي يُصِيبُهَا زَوْجُهَا وَهِيَ مُحْرِمَةٌ مِرَارًا فِي الْحَجِّ أَوِ الْعُمْرَةِ وَهِيَ لَهُ فِي ذَلِكَ مُطَاوِعَةٌ إِلاَّ الْهَدْىُ وَحَجُّ قَابِلٍ إِنْ أَصَابَهَا فِي الْحَجِّ وَإِنْ كَانَ أَصَابَهَا فِي الْعُمْرَةِ فَإِنَّمَا عَلَيْهَا قَضَاءُ الْعُمْرَةِ الَّتِي أَفْسَدَتْ وَالْهَدْىُ .

ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில் தன் மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்பவரைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று (மக்களிடம்) கேட்டார்கள். அவர்களில் எவரும் அவருக்குப் பதிலளிக்கவில்லை. உடனே ஸயீத் அவர்கள், "இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில் தன் மனைவியுடன் உடலுறவு கொண்ட ஒரு மனிதர், இதுபற்றி (மார்க்கத் தீர்ப்புக் கேட்க) மதீனாவிற்கு ஆளனுப்பியுள்ளார்" என்று கூறினார்கள். (அங்கிருந்த) மக்களில் சிலர், "அவர்கள் இருவரும் அடுத்த ஆண்டு வரும்வரை பிரித்து வைக்கப்பட வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் தங்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்து, அவர்கள் பாழாக்கிய ஹஜ்ஜை முழுமைப்படுத்தட்டும். (ஹஜ்ஜை) முடித்ததும் அவர்கள் (தங்கள் ஊர்) திரும்பட்டும். பின்னர் அடுத்த ஆண்டு ஹஜ்ஜுக்காலம் அவர்களை அடைந்தால், அவர்கள் மீது (மீண்டும்) ஹஜ் செய்வதும், குர்பானி கொடுப்பதும் கடமையாகும். அவர்கள் (தங்கள்) பாழாக்கிய ஹஜ்ஜிற்காக எங்கிருந்து இஹ்ராம் அணிந்தார்களோ, அங்கிருந்தே (மீண்டும்) இஹ்ராம் அணிய வேண்டும். மேலும் அவர்கள் தங்கள் ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றும் வரை (கணவன் மனைவி இருவரும்) பிரிந்திருக்க வேண்டும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஓர் ஒட்டகத்தை (பதனஹ்) குர்பானி கொடுக்க வேண்டும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் ஹஜ்ஜின் போது, அரஃபாத் மைதானத்திலிருந்து திரும்பிய பிறகும், ஜம்ராவில் கல்லெறிவதற்கு முன்பும் தன் மனைவியுடன் உடலுறவு கொண்டால், அவர் மீது குர்பானி கொடுப்பதும், அடுத்த ஆண்டு ஹஜ்

செய்வதும் கடமையாகும். அவர் ஜம்ராவில் கல்லெறிந்த பிறகு உடலுறவு கொண்டிருந்தால், அவர் ஒரு உம்ரா செய்து ஒரு பலிப்பிராணியைக் குர்பானி கொடுத்தால் போதுமானது; அவர் மீது அடுத்த ஆண்டு ஹஜ் கடமையில்லை."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"விந்து வெளிப்படாவிட்டாலும், (ஆண் பெண்) உறுப்புகள் சந்தித்துக்கொண்டால், அது ஹஜ்ஜையோ அல்லது உம்ராவையோ பாழாக்கிவிடும். அதனால் ஹஜ் அல்லது உம்ராவில் குர்பானி கொடுப்பது அவசியமாகும். (பாலியல்) தீண்டலின் காரணமாக விந்து வெளிப்பட்டாலும் இதுவே சட்டமாகும். ஆனால், ஒரு மனிதர் எதையேனும் நினைத்துப் பார்த்ததனால் விந்து வெளிப்பட்டால், அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. ஒரு மனிதர் தன் மனைவியை முத்தமிட்டு, அதனால் விந்து வெளிப்படாவிட்டால், அந்த முத்தத்திற்காக அவர் ஒரு பலிப்பிராணியைக் குர்பானி கொடுப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் அவர் மீது கடமையில்லை (ஆனால் ஹஜ் அல்லது உம்ரா பாழாகாது)."

இஹ்ராமில் இருக்கும் ஒரு பெண், ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது தன் கணவனுக்கு இணங்கி, பலமுறை உடலுறவு கொண்டிருந்தாலும், அவள் மீது குர்பானி கொடுப்பதும், அடுத்த ஆண்டு ஹஜ் செய்வதுமே கடமையாகும். ஹஜ்ஜின் போது கணவன் அவளுடன் உடலுறவு கொண்டிருந்தால் (இந்தச் சட்டம் பொருந்தும்). உம்ராவின் போது அவன் அவளுடன் உடலுறவு கொண்டிருந்தால், அவள் பாழாக்கிய அந்த உம்ராவைக் களாச் செய்வதும், குர்பானி கொடுப்பதும் அவள் மீது கடமையாகும்.

864

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ يَسَارٍ، أَنَّ أَبَا أَيُّوبَ الأَنْصَارِيَّ، خَرَجَ حَاجًّا حَتَّى إِذَا كَانَ بِالنَّازِيَةِ مِنْ طَرِيقِ مَكَّةَ أَضَلَّ رَوَاحِلَهُ وَإِنَّهُ قَدِمَ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ يَوْمَ النَّحْرِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ عُمَرُ اصْنَعْ كَمَا يَصْنَعُ الْمُعْتَمِرُ ثُمَّ قَدْ حَلَلْتَ فَإِذَا أَدْرَكَكَ الْحَجُّ قَابِلاً فَاحْجُجْ وَأَهْدِ مَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْىِ ‏.‏

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் ஹஜ் செய்வதற்காகப் புறப்பட்டார்கள். பின்னர், மக்கா செல்லும் வழியில் அன்-நாஸியாவை அவர்கள் அடைந்தபோது, தமது சவாரிப் பிராணிகளை (ஒட்டகங்களை) தொலைத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் பலிப் பெருநாள் அன்று உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களை அடைந்து, நடந்ததை அவர்களிடம் கூறினார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம்ரா செய்பவர் (இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட) என்ன செய்வாரோ அதைச் செய்யுங்கள்; பின்னர் நீங்கள் (இஹ்ராமிலிருந்து) விடுபட்டுவிட்டீர்கள். பின்னர் அடுத்த ஆண்டு ஹஜ்ஜின் காலம் உங்களை அடைந்தால், ஹஜ் செய்யுங்கள்; மேலும்,

உங்களுக்கு எளிதான பலிப் பிராணியை (ஹத்யை) அறுத்து (காபாவை நோக்கி அனுப்பி) விடுங்கள்."

865

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ هَبَّارَ بْنَ الأَسْوَدِ، جَاءَ يَوْمَ النَّحْرِ وَعُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَنْحَرُ هَدْيَهُ فَقَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَخْطَأْنَا الْعِدَّةَ كُنَّا نُرَى أَنَّ هَذَا الْيَوْمَ يَوْمُ عَرَفَةَ. فَقَالَ عُمَرُ اذْهَبْ إِلَى مَكَّةَ فَطُفْ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ وَانْحَرُوا هَدْيًا إِنْ كَانَ مَعَكُمْ ثُمَّ احْلِقُوا أَوْ قَصِّرُوا وَارْجِعُوا فَإِذَا كَانَ عَامٌ قَابِلٌ فَحُجُّوا وَأَهْدُوا فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعَ. قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ قَرَنَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ ثُمَّ فَاتَهُ الْحَجُّ فَعَلَيْهِ أَنْ يَحُجَّ قَابِلاً وَيَقْرِنُ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَيُهْدِي هَدْيَيْنِ هَدْيًا لِقِرَانِهِ الْحَجَّ مَعَ الْعُمْرَةِ وَهَدْيًا لِمَا فَاتَهُ مِنَ الْحَجِّ.

சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஹப்பார் இப்னுல் அஸ்வத் அவர்கள், உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் தமது குர்பானிப் பிராணியை அறுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, (துல்ஹஜ் 10ஆம் நாளான) ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் அன்று வந்து, "அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே! நாங்கள் (நாட்களைக்) கணக்கிடுவதில் தவறிழைத்து விட்டோம்; இன்றைய தினம் அரஃபா நாள் என்று நாங்கள் எண்ணினோம்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "நீங்களும் உங்களுடன் இருப்பவர்களும் மக்காவுக்குச் சென்று தவாஃப் செய்யுங்கள். உங்களிடம் குர்பானிப் பிராணி இருந்தால் அதனையும் அறுங்கள். பின்னர் தலையை மழித்துக் கொள்ளுங்கள் அல்லது முடியைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு (உங்கள் இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட்டு) ஊர் திரும்புங்கள். பின்னர், மற்றொரு வருடம் (தவறவிட்ட ஹஜ்ஜை ஈடுசெய்ய) ஹஜ் செய்யுங்கள்; (அதற்காக) குர்பானி கொடுங்கள். அவ்வாறு (குர்பானிப் பிராணி) கிடைக்கவில்லையெனில், ஹஜ்ஜின்போது மூன்று நாட்களும், (ஊர்) திரும்பியதும் ஏழு நாட்களும் நோன்பு நோருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் சேர்த்துச் செய்ய நாடிய ஒருவர், பின்னர் ஹஜ்ஜைத் தவறவிட்டால் (அரஃபாவில் நிற்கத் தவறிவிட்டால்), அவர் மற்றொரு வருடம் உம்ராவுடன் சேர்த்து ஹஜ் செய்ய வேண்டும். மேலும் இரண்டு குர்பானிப் பிராணிகளைக் கொடுக்க வேண்டும்; ஒன்று, உம்ராவுடன் ஹஜ் செய்ததற்காகவும், மற்றொன்று, அவர் தவறவிட்ட ஹஜ்ஜுக்காகவும் ஆகும்."

866

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ، وَقَعَ بِأَهْلِهِ وَهُوَ بِمِنًى قَبْلَ أَنْ يُفِيضَ فَأَمَرَهُ أَنْ يَنْحَرَ بَدَنَةً .

யஹ்யா (ரழி) அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள், மாலிக் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து, அவர் (மாலிக் (ரழி) அவர்கள்) அபூ அஸ்ஸுபைர் அல்மக்கீ (ரழி) அவர்களிடமிருந்து, அவர் (அபூ அஸ்ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள்) அதா இப்னு அபீ ரபாஹ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (பின்வருமாறு அறிவித்தார்கள்): அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், மினாவில் அவர் (அந்த மனிதர்) (மக்காவிற்குச் சென்று) தவாஃபுல் இஃபாதா செய்வதற்கு முன்பு தன் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்ட ஒரு மனிதரைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது; மேலும், அவர் (அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள்) அந்த மனிதரிடம் ஒரு ஒட்டகத்தைப் (அல்லது மாட்டினைப்) பலியிடுமாறு கூறினார்கள்.

867

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، عَنْ عِكْرِمَةَ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لاَ أَظُنُّهُ إِلاَّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ الَّذِي يُصِيبُ أَهْلَهُ قَبْلَ أَنْ يُفِيضَ يَعْتَمِرُ وَيُهْدِي .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தவாஃப் அல்-இஃபாதா (ஹஜ்ஜின் பிரதான தவாஃப்) செய்வதற்கு முன்பு தம் மனைவியுடன் (பாலியல்) உறவு கொள்பவர் (பரிகாரமாக) உம்ரா செய்ய வேண்டும்; மேலும் (மக்காவில்) ஒரு பிராணியைப் பலியிட வேண்டும்."

868

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَبِيعَةَ بْنَ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يَقُولُ فِي ذَلِكَ مِثْلَ قَوْلِ عِكْرِمَةَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ نَسِيَ الإِفَاضَةَ حَتَّى خَرَجَ مِنْ مَكَّةَ وَرَجَعَ إِلَى بِلاَدِهِ فَقَالَ أَرَى إِنْ لَمْ يَكُنْ أَصَابَ النِّسَاءَ فَلْيَرْجِعْ فَلْيُفِضْ وَإِنْ كَانَ أَصَابَ النِّسَاءَ فَلْيَرْجِعْ فَلْيُفِضْ ثُمَّ لِيَعْتَمِرْ وَلْيُهْدِ وَلاَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَشْتَرِيَ هَدْيَهُ مِنْ مَكَّةَ وَيَنْحَرَهُ بِهَا وَلَكِنْ إِنْ لَمْ يَكُنْ سَاقَهُ مَعَهُ مِنْ حَيْثُ اعْتَمَرَ فَلْيَشْتَرِهِ بِمَكَّةَ ثُمَّ لِيُخْرِجْهُ إِلَى الْحِلِّ فَلْيَسُقْهُ مِنْهُ إِلَى مَكَّةَ ثُمَّ يَنْحَرُهُ بِهَا .

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து இக்ரிமா அவர்கள் அறிவித்ததைப் போலவே, ராபியா

பின் அபீ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களும் (ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றி) கூறுவதை நான் செவியுற்றேன். மேலும், "இவ்விஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்" என்றும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்.

தவாஃப் அல்-இஃபாதாவை மறந்து, மக்காவை விட்டு வெளியேறி தனது ஊருக்குத் திரும்பிய ஒருவரைப் பற்றி இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் பெண்களுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாதிருந்தால், அவர் திரும்பிச் சென்று தவாஃப் அல்-இஃபாதாவைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், அவர் பெண்களுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்தால், அவர் திரும்பிச் சென்று தவாஃப் அல்-இஃபாதாவைச் செய்வதுடன், பின்னர் ஒரு உம்ராவையும் செய்து, பலிப்பிராணி (ஹத்யு) ஒன்றையும் குர்பானி கொடுக்க வேண்டும். அவர் அந்தப் பலிப்பிராணியை மக்காவிலேயே வாங்கி அங்கேயே அறுக்கக் கூடாது. மாறாக, அவர் உம்ரா செய்யப் புறப்பட்ட இடத்திலிருந்து தன்னுடன் பலிப்பிராணியைக் கொண்டு வராதிருந்தால், அவர் மக்காவில் ஒன்றை விலைக்கு வாங்கி, பின்னர் அதை 'ஹில்' பகுதிக்கு (ஹரம் எல்லைக்கு வெளியே) கொண்டு சென்று, அங்கிருந்து அதை (ஓட்டிக் கொண்டு) மக்காவிற்குத் திரும்பக் கொண்டு வந்து அங்கே அறுக்க வேண்டும்."

869

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، كَانَ يَقُولُ { مَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْىِ } شَاةٌ .

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள) '{மா இஸ்தய்ஸர மினல் ஹத்யி}' (அதாவது, 'குர்பானிப் பிராணிகளில் எளிதாகக் கிடைப்பது') என்பது ஒரு செம்மறியாடு ஆகும்.

870

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، كَانَ يَقُولُ { مَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْىِ } شَاةٌ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ لأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لاَ تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا } فَمِمَّا يُحْكَمُ بِهِ فِي الْهَدْىِ شَاةٌ وَقَدْ سَمَّاهَا اللَّهُ هَدْيًا وَذَلِكَ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا وَكَيْفَ

يَشُكُّ أَحَدٌ فِي ذَلِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ لاَ يَبْلُغُ أَنْ يُحْكَمَ فِيهِ بِبَعِيرٍ أَوْ بَقَرَةٍ فَالْحُكْمُ فِيهِ شَاةٌ وَمَا لاَ يَبْلُغُ أَنْ يُحْكَمَ فِيهِ بِشَاةٍ فَهُوَ كَفَّارَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ إِطْعَامِ مَسَاكِينَ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள்; அவர்களுக்கு எட்டியது என்னவென்றால், அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "{மஸ்தைஸர மினல் ஹத்யி} (அதாவது, பலிப்பிராணிகளில் இலகுவானது) என்பது ஓர் ஆடு ஆகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: இவ்விஷயத்தில் நான் செவியுற்றவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும். ஏனெனில், அல்லாஹ் தபாரக வதஆலா தனது வேதத்தில் கூறுகிறான்:

"{யா அய்யுஹல்லதீன ஆமனூ லா தக்துலுஸ் ஸைத வஅன்தும் ஹுரும், வமன் கதலஹு மின்கும் முதஅம்மிதன் ஃபஜஸாஉன் மிஸ்லு மா கதல மினன் நஅமி யஹ்குமு பிஹி தவா அத்லின் மின்கும் ஹத்யன் பாலிஃகல் கஅபதி அவ் கஃப்பாரதுன் தஆமு மஸாகீன அவ் அத்லு தாலிக ஸியாமன்}"

(இதன் பொருள்: "நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! நீங்கள் இஹ்ராம் நிலையில் இருக்கும்போது வேட்டைப் பிராணிகளைக் கொல்லாதீர்கள். உங்களில் எவரேனும் வேண்டுமென்றே அதைக் கொன்றால், அவர் கொன்றதற்கு இணையான பரிகாரம் கால்நடைகளிலிருந்து செய்யப்பட வேண்டும்; அதை உங்களில் நீதியுள்ள இருவர் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்; (அப்பரிகாரம்) கஃபாவைச் சென்றடையும் பலிப்பிராணியாகவோ (ஹத்யு), அல்லது (அதற்குப் பரிகாரமாக) ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதாகவோ, அல்லது அதற்கு இணையான நோன்பாகவோ இருக்க வேண்டும்.") (அல்குர்ஆன் 5:95).

ஆகவே, பலிப்பிராணி (ஹத்யு) விஷயத்தில் தீர்ப்பளிக்கப்படுபவற்றில் ஆடும் ஒன்றாகும். அல்லாஹ் அதை 'ஹத்யு' (பலிப்பிராணி) என்று பெயரிட்டுள்ளான். இதில் நம்மிடம் எந்தக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. இதில் ஒருவர் எவ்வாறு சந்தேகம் கொள்ள முடியும்? ஒட்டகம் அல்லது மாடு தீர்ப்பளிக்கப்படும் நிலையை அடையாத ஒவ்வொன்றிற்கும், அதற்கான தீர்ப்பு ஓர் ஆடு ஆகும். ஓர் ஆடு தீர்ப்பளிக்கப்படும் நிலையை அடையாத ஒவ்வொன்றிற்கும், (அதற்கான பரிகாரம்) நோன்பு நோற்பது அல்லது ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதாகும்.

871

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ { مَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْىِ } بَدَنَةٌ أَوْ بَقَرَةٌ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள், "{மா இஸ்தைஸர மினல் ஹத்யி}" (பலியிடப்படும் பிராணியில் எளிதானது - அதாவது, ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது பலியிடப்படும் பிராணியில் வசதிக்கு ஏற்ப உள்ளதை) என்பது, ஒட்டகம் அல்லது மாடு ஆகும் என்று கூறுவார்கள்.

872

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ مَوْلاَةً، لِعَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يُقَالُ لَهَا رُقَيَّةُ أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا، خَرَجَتْ مَعَ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِلَى مَكَّةَ - قَالَتْ - فَدَخَلَتْ عَمْرَةُ مَكَّةَ يَوْمَ التَّرْوِيَةِ وَأَنَا مَعَهَا فَطَافَتْ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ دَخَلَتْ صُفَّةَ الْمَسْجِدِ فَقَالَتْ أَمَعَكِ مِقَصَّانِ فَقُلْتُ لاَ . فَقَالَتْ فَالْتَمِسِيهِ لِي . فَالْتَمَسْتُهُ حَتَّى جِئْتُ بِهِ فَأَخَذَتْ مِنْ قُرُونِ رَأْسِهَا فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ ذَبَحَتْ شَاةً .

அம்ரா பின்த் அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்களின் மவ்லாவான ருகையா (என்ற பெண்) அறிவித்தார்:
"நான் அம்ரா பின்த் அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்களுடன் மக்காவிற்கு (ஹஜ்ஜிற்காக) புறப்பட்டேன். அம்ரா அவர்கள் யவ்முத் தர்வியா (துல்ஹஜ் மாதம் எட்டாம் நாள்) அன்று மக்காவில் நுழைந்தார்கள்; நானும் அவர்களுடன் இருந்தேன். அவர்கள் இறையில்லத்தை தவாஃப் செய்தார்கள், ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்தார்கள், பின்னர் பள்ளிவாசலின் திண்ணையில் (சுஃப்பா) நுழைந்தார்கள். அவர்கள் என்னிடம், 'உன்னிடம் கத்தரிக்கோல் இருக்கிறதா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'இல்லை' என்றேன். அவர்கள், 'அப்படியானால், எனக்காக ஒன்றைத் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு வா' என்றார்கள். நான் சென்று ஒன்றைத் தேடி அதைக் கொண்டு வந்தேன்; அவர்கள் தங்கள் தலையின் முடிகற்றைகளிலிருந்து (சிறிது முடியை) வெட்டினார்கள். பின்னர், யவ்முன் நஹ்ர் (பலியிடும் நாள்) அன்று, அவர்கள் ஓர் ஆட்டை அறுத்துப் பலியிட்டார்கள்."

873

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَدَقَةَ بْنِ يَسَارٍ الْمَكِّيِّ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ جَاءَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَقَدْ ضَفَرَ رَأْسَهُ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنِّي قَدِمْتُ بِعُمْرَةٍ مُفْرَدَةٍ . فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَوْ كُنْتُ مَعَكَ أَوْ سَأَلْتَنِي لأَمَرْتُكَ أَنْ تَقْرِنَ . فَقَالَ الْيَمَانِيُّ قَدْ كَانَ ذَلِكَ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ خُذْ مَا تَطَايَرَ مِنْ رَأْسِكَ وَأَهْدِ . فَقَالَتِ امْرَأَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ مَا هَدْيُهُ يَا أَبَا

عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَقَالَ هَدْيُهُ . فَقَالَتْ لَهُ مَا هَدْيُهُ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَوْ لَمْ أَجِدْ إِلاَّ أَنْ أَذْبَحَ شَاةً لَكَانَ أَحَبَّ إِلَىَّ مِنْ أَنْ أَصُومَ .

சதகா பின் யஸார் அல்-மக்கீ அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

யமன் வாசிகளில் ஒருவர் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார். அவர் தம் தலைமுடியைப் பின்னலிட்டிருந்தார். அவர், "அபூ அப்துர்ரஹ்மானே! நான் தனித்த உம்ரா (உம்ரா முஃப்ரதா) செய்வதற்காக வந்துள்ளேன்" என்று கூறினார்.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவரிடம், "நான் உன்னுடன் இருந்திருந்தாலோ அல்லது நீ என்னிடம் கேட்டிருந்தாலோ, (ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும்) சேர்த்துச் செய்யுமாறு (கிரான்) நான் உனக்குக் கட்டளையிட்டிருப்பேன்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அந்த யமன் நாட்டார், "அது (ஏற்கெனவே) நடந்துவிட்டது" என்று கூறினார்.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி), "உன் தலையில் உள்ளதை (முடியை) கத்தரித்துவிடு; மேலும் பலிப்பிராணியை அறுத்துப் பலியிடு" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது ஈராக்கைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி, "அபூ அப்துர்ரஹ்மானே! அவருக்கான பலிப்பிராணி எது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் "அவருக்கான பலிப்பிராணியா?" என்று (வியப்புடன்) கேட்டார்கள்.

அப்பெண் அவரிடம் "அவருடைய பலிப்பிராணி என்னவாக இருக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டார். அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி), "(பலியிடுவதற்கு) ஓர் ஆட்டைத் தவிர வேறு எதையும் நான் பெறாவிட்டாலும், நோன்பு நோற்பதை விட அதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

874

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ الْمَرْأَةُ الْمُحْرِمَةُ إِذَا حَلَّتْ لَمْ تَمْتَشِطْ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْ قُرُونِ رَأْسِهَا وَإِنْ كَانَ لَهَا هَدْىٌ لَمْ تَأْخُذْ مِنْ شَعْرِهَا شَيْئًا حَتَّى تَنْحَرَ هَدْيَهَا . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُ لاَ يَشْتَرِكُ الرَّجُلُ وَامْرَأَتُهُ فِي بَدَنَةٍ وَاحِدَةٍ لِيُهْدِ كُلُّ وَاحِدٍ بَدَنَةً بَدَنَةً . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَمَّنْ بُعِثَ مَعَهُ بِهَدْىٍ يَنْحَرُهُ فِي حَجٍّ وَهُوَ مُهِلٌّ بِعُمْرَةٍ هَلْ يَنْحَرُهُ إِذَا حَلَّ أَمْ يُؤَخِّرُهُ حَتَّى يَنْحَرَهُ فِي الْحَجِّ وَيُحِلُّ هُوَ مِنْ عُمْرَتِهِ فَقَالَ

بَلْ يُؤَخِّرُهُ حَتَّى يَنْحَرَهُ فِي الْحَجِّ وَيُحِلُّ هُوَ مِنْ عُمْرَتِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَالَّذِي يُحْكَمُ عَلَيْهِ بِالْهَدْيِ فِي قَتْلِ الصَّيْدِ أَوْ يَجِبُ عَلَيْهِ هَدْيٌ فِي غَيْرِ ذَلِكَ فَإِنَّ هَدْيَهُ لاَ يَكُونُ إِلاَّ بِمَكَّةَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ } وَأَمَّا مَا عُدِلَ بِهِ الْهَدْىُ مِنَ الصِّيَامِ أَوِ الصَّدَقَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ يَكُونُ بِغَيْرِ مَكَّةَ حَيْثُ أَحَبَّ صَاحِبُهُ أَنْ يَفْعَلَهُ فَعَلَهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'இஹ்ராம் அணிந்த ஒரு பெண், (இஹ்ராமிலிருந்து) விடுபடும்போது, தனது தலைமுடியின் (கற்றைகளின்) நுனியிலிருந்து (இஹ்ராமிலிருந்து வெளியேறும் அடையாளமாக சிறிதளவு) எடுக்கும் வரை தனது தலைமுடியை வாரக்கூடாது. அவளிடம் குர்பானிப் பிராணி (ஹத்யு) இருந்தால், அப்பிராணி அறுக்கப்படும் வரை அவள் தனது தலைமுடியிலிருந்து எதையும் (வெட்டி) எடுக்கக்கூடாது.'

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் அறிஞர்கள் சிலர் கூறுவதைக் கேட்டதாகக் கூறுகிறார்கள்: 'ஒரு ஆணும் அவரது மனைவியும் (ஹஜ்ஜின் போது) ஒரே ஒட்டகத்தில் (பதனா - கூட்டு சேர்ந்து குர்பானி கொடுப்பதில்) பங்கு சேரக்கூடாது. ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக ஓர் ஒட்டகத்தை குர்பானி கொடுக்க வேண்டும்.'

உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் அணிந்திருக்கும் ஒருவரிடம், ஹஜ்ஜின் போது அறுப்பதற்காக குர்பானிப் பிராணி (ஹத்யு) கொடுத்து அனுப்பப்பட்டால், அவர் (உம்ராவிலிருந்து) விடுபடும்போது அதை அறுக்க வேண்டுமா? அல்லது ஹஜ்ஜின் போது அதை அறுக்கும் வரை அதைத் தாமதப்படுத்தி, (பிறகு) தனது உம்ராவிலிருந்து விடுபட வேண்டுமா? என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை, ஹஜ்ஜின் போது அதை அறுக்கும் வரை அவர் அதைத் தாமதப்படுத்த வேண்டும்; (அதன் பிறகே) அவர் தனது உம்ராவிலிருந்து விடுபட வேண்டும்' என்று கூறினார்கள்.

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'வேட்டையாடிய (குற்றக்) காரணத்தினால் யார் மீது குர்பானி (ஹத்யு) தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறதோ, அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணத்தினால் யார் மீது குர்பானி கடமையாகிறதோ, அவருடைய குர்பானி மக்காவில் மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அல்லாஹ் தபாரக்க வதஆலா, **'ஹத்யன் பாலி ஃகல் கஅபா'** (கஅபாவைச் சென்றடைய வேண்டிய குர்பானி) என்று கூறியுள்ளான். ஆனால், குர்பானிக்கு ஈடாக நோன்பு அல்லது தர்மம் (ஸதகா) எதைச் செய்ய வேண்டுமோ, அதை மக்கா அல்லாத (வேறெந்த) இடத்திலும் நிறைவேற்றலாம்; அதைச் செய்யக் கடமைப்பட்டவர் எங்கு செய்ய விரும்புகிறாரோ அங்கு அதைச் செய்யலாம்.'

875

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ خَالِدٍ الْمَخْزُومِيِّ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، كَانَ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ فَخَرَجَ مَعَهُ مِنَ الْمَدِينَةِ فَمَرُّوا عَلَى حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَهُوَ مَرِيضٌ بِالسُّقْيَا فَأَقَامَ عَلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ حَتَّى إِذَا خَافَ الْفَوَاتَ خَرَجَ وَبَعَثَ إِلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَأَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ وَهُمَا بِالْمَدِينَةِ فَقَدِمَا عَلَيْهِ ثُمَّ إِنَّ حُسَيْنًا أَشَارَ إِلَى رَأْسِهِ فَأَمَرَ عَلِيٌّ بِرَأْسِهِ فَحُلِقَ ثُمَّ نَسَكَ عَنْهُ بِالسُّقْيَا فَنَحَرَ عَنْهُ بَعِيرًا . قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ وَكَانَ حُسَيْنٌ خَرَجَ مَعَ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فِي سَفَرِهِ ذَلِكَ إِلَى مَكَّةَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான அபூ அஸ்மா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்களுடன் இருந்தேன். நாங்கள் மதீனாவிலிருந்து புறப்பட்டோம். அஸ்-ஸுக்யா என்ற இடத்தில் ஹுஸைன் இப்னு அலீ (ரழி) அவர்களைக் கடந்து சென்றோம்; அவர் அப்போது நோயுற்றிருந்தார். அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்களுடன் தங்கினார்கள். பிறகு, (ஹஜ்ஜுக்கு) தாமதமாகிவிடுவோம் என்று அஞ்சியபோது, அவர்கள் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். மேலும் மதீனாவில் இருந்த அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களுக்கும் அஸ்மா பின்த் உமைஸ் (ரழி) அவர்களுக்கும் ஆளனுப்பினார்கள்; அவர்கள் இருவரும் அவரிடம் வந்தார்கள்.

பின்னர் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் தமது தலையைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அலீ (ரழி) அவர்கள் அவரது தலையை மழிக்குமாறு உத்தரவிட்டார்கள்; (அவ்வாறே) மழிக்கப்பட்டது. பின்னர் அவருக்காக அஸ்-ஸுக்யாவில் ஒரு ஒட்டகத்தை அறுத்துப் பலியிட்டார்கள்.

யஹ்யா இப்னு சயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களுடன் மக்காவிற்கான அந்தப் பயணத்தில் புறப்பட்டிருந்தார்கள்."

876

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ عَرَفَةُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ وَارْتَفِعُوا عَنْ بَطْنِ عُرَنَةَ وَالْمُزْدَلِفَةُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ وَارْتَفِعُوا عَنْ بَطْنِ مُحَسِّرٍ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அரஃபா முழுவதும் (ஹஜ்ஜின் முக்கிய கடமையான) வுகூஃப் (தங்கும்) இடமாகும். ஆனால், உரனா பள்ளத்தாக்கைவிட்டு விலகியிருங்கள் (அங்கு வுகூஃப் செய்யாதீர்கள்).

மேலும், முஸ்தலிஃபா முழுவதும் (இரவு தங்கி வுகூஃப் செய்யக்கூடிய) இடமாகும். ஆனால், முஹஸ்ஸிர் பள்ளத்தாக்கைவிட்டு விலகியிருங்கள் (அங்கு தங்காதீர்கள்)."

877

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ اعْلَمُوا أَنَّ عَرَفَةَ كُلَّهَا مَوْقِفٌ إِلاَّ بَطْنَ عُرَنَةَ وَأَنَّ الْمُزْدَلِفَةَ كُلَّهَا مَوْقِفٌ إِلاَّ بَطْنَ مُحَسِّرٍ. قَالَ مَالِكٌ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ‏{‏فَلاَ رَفَثَ وَلاَ فُسُوقَ وَلاَ جِدَالَ فِي الْحَجِّ‏}‏ قَالَ فَالرَّفَثُ إِصَابَةُ النِّسَاءِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ‏{‏أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ‏}‏ قَالَ وَالْفُسُوقُ الذَّبْحُ لِلأَنْصَابِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ‏{‏أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ‏}‏. قَالَ وَالْجِدَالُ فِي الْحَجِّ أَنَّ قُرَيْشًا كَانَتْ تَقِفُ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ بِالْمُزْدَلِفَةِ بِقُزَحَ وَكَانَتِ الْعَرَبُ وَغَيْرُهُمْ يَقِفُونَ بِعَرَفَةَ فَكَانُوا يَتَجَادَلُونَ يَقُولُ هَؤُلاَءِ نَحْنُ أَصْوَبُ وَيَقُولُ هَؤُلاَءِ نَحْنُ أَصْوَبُ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ‏{‏لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلاَ يُنَازِعُنَّكَ فِي الأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ‏}‏ فَهَذَا الْجِدَالُ فِيمَا نُرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ وَقَدْ سَمِعْتُ ذَلِكَ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"உரனா பள்ளத்தாக்கை (பத்னு உரனா) தவிர அரஃபா முழுவதும் (ஹஜ்ஜின் போது) நிற்கும் இடமாகும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். மேலும் முஹஸ்ஸிர் பள்ளத்தாக்கை (பத்னு முஹஸ்ஸிர்) தவிர முஸ்தலிஃபா முழுவதும் (ஹஜ்ஜின் போது) நிற்கும் இடமாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்:
"ஃபலா ரஃபத வலா ஃபுஸூக வலா ஜிதால ஃபில் ஹஜ்"
(பொருள்: ஹஜ்ஜின் போது ரஃபத், ஃபுசூக் மற்றும் ஜிதால் ஆகியவை (செய்யப்பட) கூடாது.)

அவர் கூறினார்: ரஃபத் என்பது பெண்களுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதாகும். அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன். கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்:
"உஹில்ல லக்கும் லைலதஸ் சியாமி ரஃபது இலா நிஸாஇக்கும்"
(பொருள்: நோன்பு கால இரவில் உங்கள் மனைவியருடன் ரஃபத் (தாம்பத்திய உறவு) கொள்வது உங்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.)

ஃபுசூக் என்பது அன்ஸாப் (சிலைகள் அல்லது பலிபீடங்கள்) ஆகியவற்றிற்காக அறுத்துப் பலியிடுவதாகும். அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன். கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்:
“அவ் ஃபிஸ்கன் உஹில்ல லிகைரில்லாஹி பிஹி”
(பொருள்: அல்லது அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஃபிஸ்க் (பாவமான செயல்).)

ஹஜ்ஜின் போது ஜிதால் (வாதிடுதல்) என்பது, குறைஷியர்கள் முஸ்தலிஃபாவில் உள்ள மஷ்அருல் ஹராம் அருகில் (குஸா என்ற இடத்தில்) தங்கியிருக்க, அரேபியர்களும் மற்றவர்களும் அரஃபாவில் தங்கியிருந்தனர். (இதன் காரணமாக) அவர்கள் தங்களுக்குள் வாதிட்டுக் கொண்டனர். இக்கூட்டத்தினர் "நாங்கள் செய்வதே சரியானது" என்றும், அக்கூட்டத்தினர் "நாங்கள் செய்வதே சரியானது" என்றும் கூறினர். எனவே கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ் கூறினான்:
“லி குல்லி உம்மதின் ஜஅல்னா மன்ஸகன் ஹும் நாஸிகூஹு ஃபாலா யுனாஸிஉன்னக ஃபில் அம்ரி வத்உ இலா ரப்பிக்க இன்னக லஅலா ஹுதன் முஸ்தகீம்”
(பொருள்: ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் நாம் ஒரு (மன்ஸக்) வழிபாட்டு முறையை ஏற்படுத்தினோம். அதை அவர்கள் பின்பற்றினார்கள்; ஆகவே, இவ்விஷயத்தில் அவர்கள் உம்மிடம் தர்க்கிக்க வேண்டாம். மேலும், நீர் உம் இறைவனிடம் அழைப்பீராக. நிச்சயமாக நீர் நேரான வழிகாட்டலில் இருக்கின்றீர்.)

இதுவே எங்கள் கருத்தில் ஜிதால் என்பதன் பொருளாகும். அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன். இதை நான் அறிஞர்களிடமிருந்து கேட்டுள்ளேன்.

878

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ مَنْ لَمْ يَقِفْ بِعَرَفَةَ مِنْ لَيْلَةِ الْمُزْدَلِفَةِ قَبْلَ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ فَقَدْ فَاتَهُ الْحَجُّ وَمَنْ وَقَفَ بِعَرَفَةَ مِنْ لَيْلَةِ الْمُزْدَلِفَةِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْحَجَّ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் (வழக்கமாகக்) கூறுவார்கள்: "எவரொருவர் (அரஃபா நாளின் சூரியன் மறைந்த பின், அதாவது) முஸ்தலிஃபாவின் இரவில், ஃபஜ்ர் உதயமாவதற்கு முன்பு அரஃபாவில் நிற்கவில்லையோ, அவர் ஹஜ்ஜை தவறவிட்டுவிட்டார்; மேலும் எவரொருவர் (அரஃபா நாளின் சூரியன் மறைந்த பின், அதாவது) முஸ்தலிஃபாவின் இரவில், ஃபஜ்ர் உதயமாவதற்கு முன்பு அரஃபாவில் நிற்கிறாரோ, அவர் ஹஜ்ஜை அடைந்துவிட்டார்."

879

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ مَنْ أَدْرَكَهُ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَةِ الْمُزْدَلِفَةِ وَلَمْ يَقِفْ بِعَرَفَةَ فَقَدْ فَاتَهُ الْحَجُّ وَمَنْ وَقَفَ بِعَرَفَةَ مِنْ لَيْلَةِ الْمُزْدَلِفَةِ قَبْلَ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْحَجَّ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَبْدِ يُعْتَقُ فِي الْمَوْقِفِ بِعَرَفَةَ فَإِنَّ ذَلِكَ لاَ يَجْزِي عَنْهُ مِنْ حَجَّةِ الإِسْلاَمِ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ لَمْ يُحْرِمْ فَيُحْرِمُ بَعْدَ أَنْ يُعْتَقَ ثُمَّ يَقِفُ بِعَرَفَةَ مِنْ تِلْكَ اللَّيْلَةِ قَبْلَ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ فَإِنْ فَعَلَ ذَلِكَ أَجْزَأَ عَنْهُ وَإِنْ لَمْ يُحْرِمْ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ كَانَ بِمَنْزِلَةِ مَنْ فَاتَهُ الْحَجُّ إِذَا لَمْ يُدْرِكِ الْوُقُوفَ بِعَرَفَةَ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ مِنْ لَيْلَةِ الْمُزْدَلِفَةِ وَيَكُونُ عَلَى الْعَبْدِ حَجَّةُ الإِسْلاَمِ يَقْضِيهَا .

ஹிஷாம் அவர்களுடைய தந்தை (உர்வா) அவர்கள் கூறினார்கள்: “முஸ்தலிஃபா இரவில் (அரஃபாவில் வுகூஃப் செய்யாத நிலையில்) ஃபஜ்ர் அவரை அடைந்தவர், ஹஜ்ஜைத் தவறவிட்டுவிட்டார். முஸ்தலிஃபா இரவில் ஃபஜ்ர் உதயமாவதற்கு முன் அரஃபாவில் (வுகூஃப்) நின்றவர், ஹஜ்ஜை அடைந்து கொண்டார்.”

இமாம் மாலிக் அவர்கள், அரஃபாவில் வுகூஃப் செய்யும் இடத்தில் விடுதலை செய்யப்பட்ட ஒரு அடிமையைப் பற்றிக் கூறினார்கள்: “அவர் (அடிமையாக இருந்தபோது) நின்றது, இஸ்லாத்தின் கடமையான ஹஜ்ஜாக நிறைவேறாது. ஆனால், அவர் (அடிமையாக இருந்தபோது) இஹ்ராம் அணியாத நிலையில் இருந்து, விடுதலை செய்யப்பட்ட பின்னர் இஹ்ராம் அணிந்து, அதே இரவில் ஃபஜ்ர் உதயமாவதற்கு முன் அரஃபாவில் (மீண்டும்) நின்றால், அது அவருக்கு (கடமையான ஹஜ்ஜாக) போதுமானதாகும். ஆனால், ஃபஜ்ர் உதயமாகும் வரை அவர் இஹ்ராம் அணியவில்லை என்றால், அவர், முஸ்தலிஃபா இரவில் ஃபஜ்ர் உதயமாவதற்கு முன் அரஃபாவில் (வுகூஃப்) நிற்பதை அடையாமல் ஹஜ்ஜைத் தவறவிட்டவரைப் போன்ற நிலையில் இருப்பார். மேலும், அந்த அடிமை மீது இஸ்லாத்தின் கடமையான ஹஜ் (மீண்டும்) கடமையாகும், அதை அவர் (பின்னர்) நிறைவேற்ற வேண்டும்.”

880

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ سَالِمٍ، وَعُبَيْدِ اللَّهِ، ابْنَىْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ أَبَاهُمَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُقَدِّمُ أَهْلَهُ وَصِبْيَانَهُ مِنَ الْمُزْدَلِفَةِ إِلَى مِنًى حَتَّى يُصَلُّوا الصُّبْحَ بِمِنًى وَيَرْمُوا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ النَّاسُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் இரு புதல்வர்களான ஸாலிம் அவர்களும் உபைதுல்லாஹ் அவர்களும் அறிவிக்கிறார்கள்: "தங்களுடைய தந்தை அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தங்களுடைய குடும்பத்தினரையும் பிள்ளைகளையும் (தாம் வருவதற்கு) முன்னதாகவே முஸ்தலிஃபாவிலிருந்து மினாவிற்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். அவர்கள் மினாவில் ஃபஜ்ர் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், (பொதுவான) மக்கள் (அங்கு) வருவதற்கு முன்பாகவே (ஜம்ராவில்) கற்களை எறிவதற்காகவும் (இவ்வாறு செய்வார்கள்)."

881

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، أَنَّ مَوْلاَةً، لأَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ أَخْبَرَتْهُ قَالَتْ، جِئْنَا مَعَ أَسْمَاءَ ابْنَةِ أَبِي بَكْرٍ مِنًى بِغَلَسٍ - قَالَتْ - فَقُلْتُ لَهَا لَقَدْ جِئْنَا مِنًى بِغَلَسٍ. فَقَالَتْ قَدْ كُنَّا نَصْنَعُ ذَلِكَ مَعَ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكِ .

அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரலி) அவர்களின் மவ்லா (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைப் பெண்) ஒருவர் அறிவித்தார்: “நாங்கள் அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரலி) அவர்களுடன் அதிகாலை இருளிலேயே மினாவிற்கு வந்தோம். நான் அவர்களிடம், ‘நாங்கள் அதிகாலை இருளிலேயே மினாவிற்கு வந்துவிட்டோமே!’ என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், ‘நாங்கள் உன்னை விட சிறந்த ஒருவருடன் (அதாவது நபி (ஸல்) அவர்களுடன்) அவ்வாறு செய்வது வழக்கம்’ என்று கூறினார்கள்.”

882

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ طَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدِ اللَّهِ، كَانَ يُقَدِّمُ نِسَاءَهُ وَصِبْيَانَهُ مِنَ الْمُزْدَلِفَةِ إِلَى مِنًى . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَكْرَهُ رَمْىَ الْجَمْرَةِ حَتَّى يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ يَوْمِ النَّحْرِ وَمَنْ رَمَى فَقَدْ حَلَّ لَهُ النَّحْرُ .

தல்ஹா இப்னு உபைதுல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள், தம் பெண்களையும் சிறுவர்களையும் முஸ்தலிஃபாவிலிருந்து மினாவிற்கு (தமக்கு) முன்பாகவே அனுப்பி வைப்பவர்களாக இருந்தார்கள் என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

மேலும், நஹ்ருடைய நாள் ஃபஜ்ரு உதயமாகும் வரை ஜம்ராவில் கல்லெறிவதை அறிஞர்களில் சிலர் வெறுப்பதாகத் தான் செவியுற்றிருப்பதாகவும், (எனினும் அந்நேரத்தில்) எவர் கல்லெறிந்து விட்டாரோ அவருக்குப் பலியிடுவது ஆகுமாகிவிடும் என்றும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

883

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا، كَانَتْ تَرَى أَسْمَاءَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ بِالْمُزْدَلِفَةِ تَأْمُرُ الَّذِي يُصَلِّي لَهَا وَلأَصْحَابِهَا الصُّبْحَ يُصَلِّي لَهُمُ الصُّبْحَ حِينَ يَطْلُعُ الْفَجْرُ ثُمَّ تَرْكَبُ فَتَسِيرُ إِلَى مِنًى وَلاَ تَقِفُ .

ஃபாத்திமா பின்த் அல்-முந்திர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அவர்கள் (ஃபாத்திமா) அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்களை முஸ்தலிஃபாவில் பார்த்தார்கள். அவர்கள் (அஸ்மா), தமக்கும் தம்முடன் இருப்பவர்களுக்கும் ஸுப்ஹுத் தொழுகையை நடத்துபவரிடம், ‘வைகறை புலர்ந்த உடனேயே எங்களுக்குத் தொழுகையை நடத்திவிடுங்கள்’ என்று கட்டளையிடுவார்கள். பிறகு அவர்கள் (தமது வாகனத்தில்) ஏறி, எங்கும் நிற்காமல் மினாவிற்குச் சென்றுவிடுவார்கள்.

884

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ - وَأَنَا جَالِسٌ، مَعَهُ - كَيْفَ كَانَ يَسِيرُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ حِينَ دَفَعَ قَالَ كَانَ يَسِيرُ الْعَنَقَ فَإِذَا وَجَدَ فَجْوَةً نَصَّ . قَالَ مَالِكٌ قَالَ هِشَامٌ وَالنَّصُّ فَوْقَ الْعَنَقِ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது அவரிடம், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜத்துல் விதாவின் போது (அரஃபாவிலிருந்து முஸ்தலிஃபாவிற்கு) புறப்பட்டபோது எப்படிப் பயணம் செய்தார்கள்?’ என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு உஸாமா (ரழி) அவர்கள், ‘அவர்கள் மிதமான வேகத்தில் (அல்-அனக் எனும் ஒட்டகத்தின் நடை) சென்றார்கள்; ஆனால் (கூட்டத்தில்) ஓர் இடைவெளியைக் கண்டபோது வேகமெடுத்தார்கள் (அந்-நஸ் எனும் விரைவான நடை)’ என்று பதிலளித்தார்கள்."

(மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஹிஷாம் (ரஹ்) அவர்கள், ‘அந்-நஸ்’ (விரைவான நடை) என்பது ‘அல்-அனக்’ (மிதமான நடை) என்பதை விட அதிகமானது என்று கூறினார்கள்.)

885

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُحَرِّكُ رَاحِلَتَهُ فِي بَطْنِ مُحَسِّرٍ قَدْرَ رَمْيَةٍ بِحَجَرٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் முஹஸ்ஸிர் பள்ளத்தாக்கில் (யானைப்படையினர் மீது அல்லாஹ்வின் தண்டனை இறங்கிய இடம் என்பதால்), தங்களின் வாகனத்தை ஒரு கல் எறியும் தூரத்திற்கு விரைவுபடுத்துவார்கள்.

886

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ بِمِنًى " هَذَا الْمَنْحَرُ وَكُلُّ مِنًى مَنْحَرٌ " . وَقَالَ فِي الْعُمْرَةِ " هَذَا الْمَنْحَرُ - يَعْنِي الْمَرْوَةَ - وَكُلُّ فِجَاجِ مَكَّةَ وَطُرُقِهَا مَنْحَرٌ " .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மினாவில், "இது குர்பானி கொடுக்குமிடம்; மேலும் மினா முழுவதும் குர்பானி கொடுக்குமிடமாகும்" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் உம்ராவின்போது, "இது குர்பானி கொடுக்குமிடம் - அதாவது மர்வா - மேலும் மக்காவின் அனைத்து மலைப் பாதைகளும் அதன் சாலைகளும் குர்பானி கொடுக்குமிடமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

887

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ أَخْبَرَتْنِي عَمْرَةُ بِنْتُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهَا سَمِعَتْ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، تَقُولُ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِخَمْسِ لَيَالٍ بَقِينَ مِنْ ذِي الْقَعْدَةِ وَلاَ نُرَى إِلاَّ أَنَّهُ الْحَجُّ فَلَمَّا دَنَوْنَا مِنْ مَكَّةَ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدْىٌ إِذَا طَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَنْ يَحِلَّ . قَالَتْ عَائِشَةُ فَدُخِلَ عَلَيْنَا يَوْمَ النَّحْرِ بِلَحْمِ بَقَرٍ فَقُلْتُ مَا هَذَا فَقَالُوا انْحَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ أَزْوَاجِهِ . قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ فَذَكَرْتُ هَذَا الْحَدِيثَ لِلْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ فَقَالَ أَتَتْكَ وَاللَّهِ بِالْحَدِيثِ عَلَى وَجْهِهِ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"துல்-கஃதா மாதத்தில் ஐந்து இரவுகள் மீதமிருந்தபோது நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் புறப்பட்டோம். ஹஜ்ஜைத்தவிர வேறு எதையும் நாங்கள் (எண்ணத்தில்) கொண்டிருக்கவில்லை (அதாவது, உம்ராவை மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை). நாங்கள் மக்காவை நெருங்கியபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தம்முடன் பலிப்பிராணி இல்லாதவர்கள் கஅபாவைத் தவாஃப் செய்துவிட்டு, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்த பிறகு இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட வேண்டும் (அதாவது, உம்ராவை முடித்துவிட்டு சாதாரண நிலைக்குத் திரும்ப வேண்டும்) என்று கட்டளையிட்டார்கள்."

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "பலி கொடுக்கும் நாளில் எங்களிடம் மாட்டிறைச்சி கொண்டு வரப்பட்டது. 'இது என்ன?' என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் மனைவியருக்காக (ஹஜ்ஜின் பலிப்பிராணியாக மாட்டைக்) குர்பானி கொடுத்திருக்கிறார்கள்' என்று கூறினர்."

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் இந்த ஹதீஸை காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களிடம் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர் (அம்ரா) உங்களுக்கு ஹதீஸை மிகச்சரியாக அறிவித்துள்ளார்' என்று கூறினார்கள்."

888

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ حَفْصَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا شَأْنُ النَّاسِ حَلُّوا وَلَمْ تَحْلِلْ أَنْتَ مِنْ عُمْرَتِكَ فَقَالَ إِنِّي لَبَّدْتُ رَأْسِي وَقَلَّدْتُ هَدْيِي فَلاَ أَحِلُّ حَتَّى أَنْحَرَ ‏.‏

உம்முல் முஃமினீன் ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "மற்றவர்கள் அனைவரும் இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட்டுவிட்ட நிலையில், தாங்கள் தங்கள் உம்ராவிலிருந்து ஏன் விடுபடவில்லை?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நான் என் தலைக்கு 'தல்பீத்' செய்திருக்கிறேன் (தலைமுடியை ஒட்டச் செய்துள்ளேன், இதனால் அது சிதறாமல் இருக்கும்); மேலும் என் ஹத்யு பிராணிக்கு மாலை சூட்டியுள்ளேன் (அடையாளம் இட்டுள்ளேன்). ஆகவே, நான் (அதை) அறுத்துப் பலியிடும் வரை இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட மாட்டேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

889

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَحَرَ بَعْضَ هَدْيِهِ وَنَحَرَ غَيْرُهُ بَعْضَهُ .

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர்களுடைய ஹத்யுப் பிராணிகளில் (கஅபாவிற்குப் பலியிட கொண்டுவரப்பட்ட பிராணிகளில்) சிலவற்றைத் தாமே 'நஹ்ர்' செய்தார்கள் (ஒட்டகத்தின் கழுத்தில் குத்தி அறுக்கும் முறைப்படி அறுத்து பலியிட்டார்கள்); மீதமுள்ளவற்றை வேறொருவர் (அலீ (ரழி) அவர்கள்) 'நஹ்ர்' செய்தார்கள்.

890

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، قَالَ مَنْ نَذَرَ بَدَنَةً فَإِنَّهُ يُقَلِّدُهَا نَعْلَيْنِ وَيُشْعِرُهَا ثُمَّ يَنْحَرُهَا عِنْدَ الْبَيْتِ أَوْ بِمِنًى يَوْمَ النَّحْرِ لَيْسَ لَهَا مَحِلٌّ دُونَ ذَلِكَ وَمَنْ نَذَرَ جَزُورًا مِنَ الإِبِلِ أَوِ الْبَقَرِ فَلْيَنْحَرْهَا حَيْثُ شَاءَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யாரேனும் ('பத்னா' எனும்) ஒரு ஒட்டகத்தை (ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காக) நேர்ச்சை செய்தால், அவர் அதன் கழுத்தில் இரண்டு செருப்புகளை மாலையாக அணிவித்து, (அதன் திமிலில்) கீறி அடையாளமிட வேண்டும். பின்னர் அவர் அதை கஅபாவிற்கு அருகில் அல்லது மினாவில் குர்பானி கொடுக்கும் நாளில் அறுத்துப் பலியிட வேண்டும். இவைகளைத் தவிர வேறு இடங்கள் அதற்கு இல்லை. ஆனால், யாரேனும் ஒட்டகத்தையோ அல்லது மாட்டையோ (ஹஜ்ஜின் சடங்குகளுடன் தொடர்பில்லாத) அறுத்துப் பலியிடுவதாக நேர்ச்சை செய்தால், அவர் விரும்பும் இடத்தில் அதை அறுத்துப் பலியிடலாம்.'

891

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، كَانَ يَنْحَرُ بُدْنَهُ قِيَامًا . قَالَ مَالِكٌ لاَ يَجُوزُ لأَحَدٍ أَنْ يَحْلِقَ رَأْسَهُ حَتَّى يَنْحَرَ هَدْيَهُ وَلاَ يَنْبَغِي لأَحَدٍ أَنْ يَنْحَرَ قَبْلَ الْفَجْرِ يَوْمَ النَّحْرِ وَإِنَّمَا الْعَمَلُ كُلُّهُ يَوْمَ النَّحْرِ الذَّبْحُ وَلُبْسُ الثِّيَابِ وَإِلْقَاءُ التَّفَثِ وَالْحِلاَقُ لاَ يَكُونُ شَىْءٌ مِنْ ذَلِكَ يُفْعَلُ قَبْلَ يَوْمِ النَّحْرِ .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
தமது தந்தை (உர்வா இப்னு ஸுபைர்) அவர்கள் தமது குர்பானி ஒட்டகங்களை அவை நின்றுகொண்டிருக்கும்போதே அறுப்பார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தனது குர்பானிப் பிராணியை அறுக்கும் வரை யாரும் தலையை மழிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மேலும், குர்பானி நாளன்று விடியலுக்கு முன் யாரும் (குர்பானிப் பிராணிகளை) அறுக்கக்கூடாது. (உண்மையில், அறுக்கும் நேரம் ஈத் தொழுகைக்குப் பின்னரே ஆகும்.) குர்பானி நாளன்று செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள்: அறுத்தல், (இஹ்ராம் ஆடைகளைக் களைந்து சாதாரண) ஆடைகள் அணிதல், அசுத்தத்தைப் போக்குதல் (இஹ்ராம் நிலையில் ஏற்பட்ட அழுக்கு, நீளமான நகங்கள், கலைந்த முடி போன்றவற்றை நீக்கிச் சுத்தப்படுத்துதல்) மற்றும் தலையை மழித்தல் ஆகும். மேலும் இவற்றில் எதுவும் குர்பானி நாளுக்கு முன் செய்யப்படக்கூடாது."

892

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " اللَّهُمَّ ارْحَمِ الْمُحَلِّقِينَ " . قَالُوا وَالْمُقَصِّرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ " اللَّهُمَّ ارْحَمِ الْمُحَلِّقِينَ " . قَالُوا وَالْمُقَصِّرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ " وَالْمُقَصِّرِينَ " .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யா அல்லாஹ்! (ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது) தங்கள் தலைமுடியை மழிப்பவர்களுக்கு நீ கருணை புரிவாயாக."
அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (தலைமுடியைக்) குறைத்துக் கொள்பவர்களுக்கும்?" என்று கேட்டார்கள்.
அவர் (ஸல்) அவர்கள், "யா அல்லாஹ்! (ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது) தங்கள் தலைமுடியை மழிப்பவர்களுக்கு நீ கருணை புரிவாயாக" என்று கூறினார்கள்.
அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (தலைமுடியைக்) குறைத்துக் கொள்பவர்களுக்கும்?" என்று கேட்டார்கள்.
அவர் (ஸல்) அவர்கள், "குறைத்துக் கொள்பவர்களுக்கும் (கருணை புரிவாயாக)" என்று கூறினார்கள்.

893

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَدْخُلُ مَكَّةَ لَيْلاً وَهُوَ مُعْتَمِرٌ فَيَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَيُؤَخِّرُ الْحِلاَقَ حَتَّى يُصْبِحَ . قَالَ وَلَكِنَّهُ لاَ يَعُودُ إِلَى الْبَيْتِ فَيَطُوفُ بِهِ حَتَّى يَحْلِقَ رَأْسَهُ . قَالَ وَرُبَّمَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَأَوْتَرَ فِيهِ وَلاَ يَقْرَبُ الْبَيْتَ .

قَالَ مَالِكٌ التَّفَثُ حِلَاقُ الشَّعَرِ وَلُبْسُ الثِّيَابِ وَمَا يَتْبَعُ ذَلِكَ . قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ نَسِيَ الْحِلَاقَ بِمِنًى فِي الْحَجِّ هَلْ لَهُ رُخْصَةٌ فِي أَنْ يَحْلِقَ بِمَكَّةَ قَالَ ذَلِكَ وَاسِعٌ وَالْحِلَاقُ بِمِنًى أَحَبُّ إِلَيَّ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا أَنَّ أَحَدًا لاَ يَحْلِقُ رَأْسَهُ وَلاَ يَأْخُذُ مِنْ شَعَرِهِ حَتَّى يَنْحَرَ هَدْيًا إِنْ كَانَ مَعَهُ وَلاَ يَحِلُّ مِنْ شَىْءٍ حَرُمَ عَلَيْهِ حَتَّى يَحِلَّ بِمِنًى يَوْمَ النَّحْرِ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ { وَلاَ تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْىُ مَحِلَّهُ }

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-காஸிம் (ரஹ்) அவர்கள், தம் தந்தை (அல்-காஸிம்) குறித்து அறிவிப்பதாவது:

அவர்கள் உம்ரா செய்யும்போது இரவில் மக்காவிற்குள் நுழைவார்கள். (கஅபா) ஆலயத்தைச் சுற்றி தவாஃப் செய்வார்கள், ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயீ செய்வார்கள். மேலும் காலை வரை தலைமுடி மழிப்பதைத் தாமதப்படுத்துவார்கள். ஆனால், அவர்கள் தலைமுடியை மழிக்கும் வரை மீண்டும் (கஅபா) ஆலயத்திற்குச் சென்று தவாஃப் செய்ய மாட்டார்கள்.

(அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-காஸிம்) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: 'சில சமயங்களில் அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்து அங்கே வித்ரு தொழுகையைத் தொழுவார்கள்; (கஅபா) ஆலயத்திற்கு அருகில் செல்லாமலேயே.'

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அத்-தஃபத்' என்பது தலைமுடியை மழிப்பது, (சாதாரண) ஆடைகளை அணிவது மற்றும் அதுபோன்ற (இஹ்ராமிலிருந்து வெளியேறும்) காரியங்கள் ஆகும்.'

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்களிடம், ஹஜ்ஜின் போது மினாவில் (தலையை) மழிக்க மறந்த ஒருவர் மக்காவில் மழித்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அது அனுமதிக்கப்பட்டதே (விசாலமானது); ஆயினும் மினாவில் மழிப்பதே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது.'

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இங்கே (மதீனாவில்) நாங்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம் என்னவென்றால், யாரிடமாவது பலியிடும் பிராணி (ஹத்யு) இருந்தால், அதை அவர் அறுத்து பலியிடும் வரை யாரும் தங்கள் தலையை மழிக்கவோ அல்லது முடியை வெட்டவோ கூடாது. மேலும் அறுத்து பலியிடும் நாளில் (யவ்முன் நஹ்ர்) மினாவில் இஹ்ராமிலிருந்து வெளியேறும் வரை, அவருக்கு (இஹ்ராமினால்) ஹராமான காரியங்கள் எதுவும் ஹலாலாக ஆகாது. ஏனெனில், அருள் நிறைந்தவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'வலா தஹ்லிகூ ருஊஸகும் ஹத்தா யப்லுஹல் ஹத்யு மஹில்லஹ்'

(பலியிடும் பிராணி அதன் இடத்தை அடையும் வரை உங்கள் தலைகளை மழிக்காதீர்கள்).'

894

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا أَفْطَرَ مِنْ رَمَضَانَ وَهُوَ يُرِيدُ الْحَجَّ لَمْ يَأْخُذْ مِنْ رَأْسِهِ وَلاَ مِنْ لِحْيَتِهِ شَيْئًا حَتَّى يَحُجَّ . قَالَ مَالِكٌ لَيْسَ ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ரமளான் மாத நோன்புகளை முடித்த பிறகு (ஈதுல் ஃபித்ருக்குப் பின்) ஹஜ் செய்ய நாடினால், அவர்கள் ஹஜ் செய்யும் வரை தமது தலையிலிருந்தோ அல்லது தாடியிலிருந்தோ எதையும் (ஒரு முடியையும்) களைய மாட்டார்கள். இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அது மக்கள் மீது (கட்டாயமான) ஒன்றல்ல.'

895

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا حَلَقَ فِي حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ أَخَذَ مِنْ لِحْيَتِهِ وَشَارِبِهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஹஜ் அல்லது உம்ராவில் (இஹ்ராமிலிருந்து விடுபடும்போது தலையை) மழிக்கும்போது, தங்களின் தாடியிலிருந்தும் மீசையிலிருந்தும் (தேவையற்றவற்றை) எடுத்து (சீரமைத்து)க் கொள்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

896

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ رَجُلاً، أَتَى الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ فَقَالَ إِنِّي أَفَضْتُ وَأَفَضْتُ مَعِي بِأَهْلِي ثُمَّ عَدَلْتُ إِلَى شِعْبٍ فَذَهَبْتُ لأَدْنُوَ مِنْ أَهْلِي فَقَالَتْ إِنِّي لَمْ أُقَصِّرْ مِنْ شَعَرِي بَعْدُ فَأَخَذْتُ مِنْ شَعَرِهَا بِأَسْنَانِي ثُمَّ وَقَعْتُ بِهَا فَضَحِكَ الْقَاسِمُ وَقَالَ مُرْهَا فَلْتَأْخُذْ مِنْ شَعَرِهَا بِالْجَلَمَيْنِ . قَالَ مَالِكٌ أَسْتَحِبُّ فِي مِثْلِ هَذَا أَنْ يُهْرِقَ دَمًا وَذَلِكَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ قَالَ مَنْ نَسِيَ مِنْ نُسُكِهِ شَيْئًا فَلْيُهْرِقْ دَمًا .

ரபிஆ இப்னு அபி அப்த் அர்-ரஹ்மான் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

ஒரு மனிதர் காஸிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்களிடம் வந்து, "நான் (ஹஜ்ஜின் ஒரு பகுதியான) தவாஃப் அல்-இஃபாதா செய்தேன், என் மனைவியும்

என்னுடன் (அதை) செய்தாள். பிறகு நான் ஒரு மலைப்பாதைக்குச் சென்று என் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ள அவளை அணுகினேன். அவள், 'நான் இன்னும் என் தலைமுடியை வெட்டவில்லை' என்றாள். அதனால் நான் என் பற்களால் அவளுடைய தலைமுடியின் ஒரு பகுதியை (கடித்து) வெட்டிவிட்டு, பின்னர் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டேன்" என்று கூறினார்.

காஸிம் அவர்கள் சிரித்துவிட்டு, "அவளிடம் கத்தரிக்கோலால் அவளுடைய தலைமுடியை வெட்டிக்கொள்ளச் சொல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது போன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு பிராணி பலியிடப்பட வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். ஏனெனில் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், 'யார் ஹஜ்ஜின் கிரியைகளில் எதையாவது மறந்துவிடுகிறாரோ, அவர் ஒரு பிராணியைப் பலியிட வேண்டும்' என்று கூறியுள்ளார்கள்."

897

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ لَقِيَ رَجُلاً مِنْ أَهْلِهِ يُقَالُ لَهُ الْمُجَبَّرُ قَدْ أَفَاضَ وَلَمْ يَحْلِقْ وَلَمْ يُقَصِّرْ جَهِلَ ذَلِكَ فَأَمَرَهُ عَبْدُ اللَّهِ أَنْ يَرْجِعَ فَيَحْلِقَ أَوْ يُقَصِّرَ ثُمَّ يَرْجِعَ إِلَى الْبَيْتِ فَيُفِيضَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், அல்-முஜப்பார் என்றழைக்கப்பட்ட தமது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரைச் சந்தித்தார்கள். அவர் (சட்டத்தை) அறியாத நிலையில், (மினாவிலிருந்து மக்காவிற்கு) புறப்பட்டு (தவாஃப் அல்-இஃபாதா செய்வதற்காக) வந்திருந்தார், ஆனால் (தலைமுடியை) மழிக்காமலும் கத்தரிக்காமலும் இருந்தார். எனவே அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "திரும்பிச் சென்று (முடியை) மழித்துக் கொள்ளும் அல்லது கத்தரித்துக் கொள்ளும்; பின்னர் (இறை) இல்லத்திற்குத் திரும்பி வந்து தவாஃப் அல்-இஃபாதா செய்யும்" என்று கட்டளையிட்டார்கள்.

898

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُحْرِمَ دَعَا بِالْجَلَمَيْنِ فَقَصَّ شَارِبَهُ وَأَخَذَ مِنْ لِحْيَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْكَبَ وَقَبْلَ أَنْ يُهِلَّ مُحْرِمًا .

ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் இஹ்ராம் அணிய நாடும்போது இரண்டு கத்தரிக்கோல்களை வரவழைத்து, தாம் வாகனத்தில் ஏறுவதற்கு

முன்பும், இஹ்ராம் (தல்பியா) கூறுவதற்கு முன்பும் தமது மீசையைக் கத்தரித்து, தாடியிலிருந்தும் (அளவோடு) எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

899

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَنْ ضَفَرَ رَأْسَهُ فَلْيَحْلِقْ وَلاَ تَشَبَّهُوا بِالتَّلْبِيدِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(ஹஜ் அல்லது உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில்) யார் தம் தலைமுடியில் ஜடை பின்னிக்கொள்கிறாரோ, அவர் (இஹ்ராம் நீக்கும்போது) தம் தலையை மழித்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும், (ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது முடியைப் பாதுகாக்க ஒட்டும் பொருளைப் பூசும்) 'தல்பீத்' முறைக்கு நீங்கள் (பொதுவாக அல்லது தவறான முறையில்) ஒப்பாக வேண்டாம்."

900

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَنْ عَقَصَ رَأْسَهُ أَوْ ضَفَرَ أَوْ لَبَّدَ فَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِ الْحِلاَقُ.

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவரொருவர் தனது தலைமுடியை முடிந்து வைத்திருக்கிறாரோ, அல்லது அதனை ஜடையாகப் பின்னியிருக்கிறாரோ, அல்லது அதனை ஒட்டவைத்திருக்கிறாரோ (இஹ்ராம் நிலையில் அல்லது ஹஜ், உம்ரா சடங்குகளை நிறைவேற்றும் போது), அவர் தனது தலையை மழிக்க வேண்டும்.”

901

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ الْكَعْبَةَ هُوَ وَأُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَبِلاَلُ بْنُ رَبَاحٍ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ الْحَجَبِيُّ فَأَغْلَقَهَا عَلَيْهِ وَمَكَثَ فِيهَا . قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَسَأَلْتُ بِلاَلاً حِينَ خَرَجَ مَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ جَعَلَ عَمُودًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَمُودَيْنِ عَنْ يَسَارِهِ وَثَلاَثَةَ أَعْمِدَةٍ وَرَاءَهُ - وَكَانَ الْبَيْتُ يَوْمَئِذٍ عَلَى سِتَّةِ أَعْمِدَةٍ - ثُمَّ صَلَّى .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி), பிலால் இப்னு ரபாஹ் (ரழி) மற்றும் உஸ்மான் இப்னு தல்ஹா அல்-ஹஜாபி (ரழி) ஆகியோருடன் கஃபாவினுள் நுழைந்து, கதவைப் பூட்டிக்கொண்டு, சிறிது நேரம் அங்கே தங்கியிருந்தார்கள்.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: பிலால் (ரழி) அவர்கள் வெளியே வந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அங்கே என்ன செய்தார்கள் என்று அவர்களிடம் நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் தங்களுக்கு வலதுபுறம் ஒரு தூணும், இடதுபுறம் இரண்டு தூண்களும், தங்களுக்குப் பின்னால் மூன்று தூண்களும் இருக்குமாறு நின்றார்கள் (அந்த நேரத்தில் அந்த இல்லத்தில் ஆறு தூண்கள் இருந்தன). பின்னர் அவர்கள் தொழுதார்கள்."

902

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ قَالَ كَتَبَ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ مَرْوَانَ إِلَى الْحَجَّاجِ بْنِ يُوسُفَ أَنْ لاَ تُخَالِفَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فِي شَىْءٍ مِنْ أَمْرِ الْحَجِّ . قَالَ فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ عَرَفَةَ جَاءَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ وَأَنَا مَعَهُ فَصَاحَ بِهِ عِنْدَ سُرَادِقِهِ أَيْنَ هَذَا فَخَرَجَ عَلَيْهِ الْحَجَّاجُ وَعَلَيْهِ مِلْحَفَةٌ مُعَصْفَرَةٌ فَقَالَ مَا لَكَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَقَالَ الرَّوَاحَ إِنْ كُنْتَ تُرِيدُ السُّنَّةَ . فَقَالَ أَهَذِهِ السَّاعَةَ قَالَ نَعَمْ . قَالَ فَأَنْظِرْنِي حَتَّى أُفِيضَ عَلَىَّ مَاءً ثُمَّ أَخْرُجَ . فَنَزَلَ عَبْدُ اللَّهِ حَتَّى خَرَجَ الْحَجَّاجُ فَسَارَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَبِي فَقُلْتُ لَهُ إِنْ كُنْتَ تُرِيدُ أَنْ تُصِيبَ السُّنَّةَ الْيَوْمَ فَاقْصُرِ الْخُطْبَةَ وَعَجِّلِ الصَّلاَةَ - قَالَ - فَجَعَلَ يَنْظُرُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ كَيْمَا يَسْمَعَ ذَلِكَ مِنْهُ فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ قَالَ صَدَقَ سَالِمٌ .

ஸாலிம் பின் அப்துல்லாஹ் அவர்கள் கூறியதாவது:

அப்துல் மலிக் பின் மர்வான், ஹஜ்ஜாஜ் பின் யூசுஃபிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில், ஹஜ் தொடர்பான எந்த விஷயத்திலும் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு மாறுசெய்ய வேண்டாம் என்று அவருக்குக் கூறியிருந்தார்.

பிறகு அரஃபா நாள் வந்தபோது, சூரியன் சாய்ந்த நேரத்தில் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் (ஹஜ்ஜாஜிடம்) வந்தார்கள். நானும் அவர்களுடன் இருந்தேன். அவரது கூடாரத்திற்கு அருகில், 'இவர் எங்கே?' என்று சப்தமிட்டு அழைத்தார்கள்.

ஹஜ்ஜாஜ், குங்குமப்பூ சாயமிடப்பட்ட ஒரு போர்வையை அணிந்தவராக வெளியே வந்து, அவரிடம், 'அபூ அப்துர்-ரஹ்மானே! என்ன விஷயம்?' என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர்கள், 'நீங்கள் சுன்னாவைப் பின்பற்ற விரும்பினால், (தொழுகைக்காகப்) புறப்படுங்கள்' என்றார்கள்.

ஹஜ்ஜாஜ், 'இந்த நேரத்திலா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் 'ஆம்' என்றார்கள்.

ஹஜ்ஜாஜ், 'நான் என் மீது தண்ணீர் ஊற்றி (சுத்தம் செய்து)கொண்டு வெளியே வரும் வரை எனக்காகச் சற்றுப் பொறுத்திருங்கள்' என்றார்.

ஆகவே அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் (வாகனத்திலிருந்து) இறங்கி, ஹஜ்ஜாஜ் வெளியே வரும் வரை காத்திருந்தார்கள். பிறகு ஹஜ்ஜாஜ் (வெளியே வந்து) எனக்கும் என் தந்தைக்கும் இடையில் நடந்தார்.

அப்போது நான் அவரிடம், 'இன்று நீங்கள் சுன்னாவைச் செயல்படுத்த விரும்பினால், குத்பாவைச் சுருக்கமாகவும், தொழுகையை விரைவாகவும் நிறைவேற்றுங்கள்' என்று கூறினேன்.

அவர் (ஹஜ்ஜாஜ்) இதை அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும் கேட்கும் விதமாக அவர்களைப் பார்க்கலானார். அதைக் கண்ட அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், 'ஸாலிம் கூறுவது உண்மைதான்' என்றார்கள்.

903

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُصَلِّي الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ وَالصُّبْحَ بِمِنًى ثُمَّ يَغْدُو إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ إِلَى عَرَفَةَ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا أَنَّ الإِمَامَ لاَ يَجْهَرُ بِالْقُرْآنِ فِي الظُّهْرِ يَوْمَ عَرَفَةَ وَأَنَّهُ يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ عَرَفَةَ وَأَنَّ الصَّلاَةَ يَوْمَ عَرَفَةَ إِنَّمَا هِيَ ظُهْرٌ وَإِنْ وَافَقَتِ الْجُمُعَةَ فَإِنَّمَا هِيَ ظُهْرٌ وَلَكِنَّهَا قُصِرَتْ مِنْ أَجْلِ السَّفَرِ . قَالَ مَالِكٌ فِي إِمَامِ الْحَاجِّ إِذَا وَافَقَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ يَوْمَ عَرَفَةَ أَوْ يَوْمَ النَّحْرِ أَوْ بَعْضَ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ إِنَّهُ لاَ يُجَمِّعُ فِي شَىْءٍ مِنْ تِلْكَ الأَيَّامِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் மினாவில் ளுஹர், அஸ்ர், மஃரிப், இஷா மற்றும் ஸுப்ஹு ஆகிய தொழுகைகளைத் தொழுவார்கள். பிறகு சூரியன் உதித்த பின் (காலையில்) அரஃபாவிற்குச் செல்வார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(மதீனாவில்) எங்களிடத்தில்

கருத்து வேறுபாடு இல்லாத விஷயம் என்னவென்றால், அரஃபா நாளன்று லுஹர் தொழுகையில் இமாம் குர்ஆனை சப்தமாக ஓத மாட்டார்; மேலும் அந்நாளில் அவர் மக்களுக்கு குத்பா (உரை) நிகழ்த்துவார். அரஃபா நாளைய தொழுகை உண்மையில் லுஹர் தொழுகையே ஆகும். அது ஜும்ஆவுடன் (வெள்ளிக்கிழமையுடன்) ஒத்துப்போனாலும் அது லுஹர் தொழுகையே ஆகும். ஆனால் பயணத்தின் காரணமாக அது (கஸ்ர் செய்யப்பட்டு, அதாவது) சுருக்கித் தொழப்படுகிறது."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், ஹஜ்ஜுப் பயணிகளுக்குத் தலைமை தாங்கும் இமாமைப் பற்றிக் கூறினார்கள்: "அரஃபா நாள், அல்லது நஹ்ருடைய நாள் (பலியிடும் நாள்), அல்லது தஷ்ரீக் உடைய நாட்களில் ஏதேனும் ஒரு நாள் வெள்ளிக்கிழமையுடன் ஒத்துப்போனால், அந்த நாட்களில் எதிலும் அவர் ஜும்ஆ தொழுகையை நடத்தக் கூடாது."

904

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِالْمُزْدَلِفَةِ جَمِيعًا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முஸ்தலிஃபாவில் (ஹஜ்ஜின் போது) மஃரிப் மற்றும் இஷா தொழுகைகளைச் சேர்த்துத் தொழுதார்கள்.

905

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ كُرَيْبٍ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ عَرَفَةَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشِّعْبِ نَزَلَ فَبَالَ فَتَوَضَّأَ فَلَمْ يُسْبِغِ الْوُضُوءَ فَقُلْتُ لَهُ الصَّلاَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ‏.‏ فَقَالَ ‏"‏ الصَّلاَةُ أَمَامَكَ ‏"‏ ‏.‏ فَرَكِبَ فَلَمَّا جَاءَ الْمُزْدَلِفَةَ نَزَلَ فَتَوَضَّأَ فَأَسْبَغَ الْوُضُوءَ ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلاَةُ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثُمَّ أَنَاخَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَهُ فِي مَنْزِلِهِ ثُمَّ أُقِيمَتِ الْعِشَاءُ فَصَلاَّهَا وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا شَيْئًا ‏.‏

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அரஃபாவிலிருந்து புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் (மலைப் பாதையான) அஷ்-ஷிஃபுவை அடைந்தபோது (வாகனத்திலிருந்து) இறங்கிச் சிறுநீர் கழித்தார்கள். பின்னர் உளூ செய்தார்கள்; (அப்போது) உளூவை முழுமையாகச் செய்யவில்லை (சுருக்கமாகச் செய்தார்கள்). நான் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தொழுகையா?"

என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "தொழுகை (இடம்) உமக்கு முன்னால் உள்ளது" என்று கூறினார்கள். பின்னர் (வாகனத்தில்) ஏறினார்கள். முஸ்தலிஃபாவை அடைந்தபோது இறங்கி உளூ செய்தார்கள்; (இம்முறை) உளூவை முழுமையாகச் செய்தார்கள். பின்னர் தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்பட்டது; அவர்கள் மஃரிப் தொழுதார்கள். அதன்பிறகு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது ஒட்டகத்தை அதன் தங்குமிடத்தில் படுக்க வைத்தனர். பின்னர் இஷாவுக்காக இகாமத் சொல்லப்பட்டது; அவர்கள் அதனைத் தொழுதார்கள். அவ்விரண்டுக்கும் இடையில் வேறு எதையும் அவர்கள் தொழவில்லை.

906

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ يَزِيدَ الْخَطْمِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَا أَيُّوبَ الأَنْصَارِيَّ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِالْمُزْدَلِفَةِ جَمِيعًا .

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்கள், ஹஜ்ஜத்துல் விதாவின் போது முஸ்தலிஃபாவில் மஃரிப் மற்றும் இஷாவை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒன்றாகத் தொழுததாகத் தெரிவித்தார்கள்.

907

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُصَلِّي الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِالْمُزْدَلِفَةِ جَمِيعًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் முஸ்தலிஃபாவில் மஃரிபையும் இஷாவையும் (இஷாவின் நேரத்தில்) சேர்த்து (ஜம்உ செய்து) தொழுவார்கள்.

908

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم صَلَّى الصَّلاَةَ الرُّبَاعِيَّةَ بِمِنًى رَكْعَتَيْنِ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ صَلاَّهَا بِمِنًى رَكْعَتَيْنِ وَأَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ صَلاَّهَا بِمِنًى رَكْعَتَيْنِ وَأَنَّ عُثْمَانَ صَلاَّهَا بِمِنًى رَكْعَتَيْنِ شَطْرَ إِمَارَتِهِ ثُمَّ أَتَمَّهَا بَعْدُ .

உர்வா அவர்கள் அறிவித்ததாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மினாவில் நான்கு ரக்அத் தொழுகையை (லுஹர், அஸர், இஷா போன்ற) இரண்டு ரக்அத்களாகத்

தொழுதார்கள். மேலும், அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் மினாவில் அவற்றை இரண்டு ரக்அத்களாகத் தொழுதார்கள். மேலும், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் மினாவில் அவற்றை இரண்டு ரக்அத்களாகத் தொழுதார்கள். மேலும், உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் தம் ஆட்சியின் பாதிகாலம் வரை மினாவில் அவற்றை இரண்டு ரக்அத்களாகத் தொழுதார்கள்; பின்னர் அவற்றை முழுமையாக (நான்கு ரக்அத்துகளாக)த் தொழுதார்கள்.

909

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، . أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، لَمَّا قَدِمَ مَكَّةَ صَلَّى بِهِمْ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ يَا أَهْلَ مَكَّةَ أَتِمُّوا صَلاَتَكُمْ فَإِنَّا قَوْمٌ سَفْرٌ ‏.‏ ثُمَّ صَلَّى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَكْعَتَيْنِ بِمِنًى وَلَمْ يَبْلُغْنَا أَنَّهُ قَالَ لَهُمْ شَيْئًا ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் மக்காவிற்கு வந்தபோது, அவர்களுடன் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பிறகு (தொழுகையை) முடித்ததும், 'மக்கா வாசிகளே! உங்கள் தொழுகையை முழுமையாகத் தொழுங்கள்; ஏனெனில் நாங்கள் பயணிகள் (குறைத்துத் தொழுபவர்கள்) ஆவோம்' என்று கூறினார்கள்.

பின்னர், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் மினாவில் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். ஆனால் (அங்குள்ள) மக்களிடம் அவர்கள் ஏதேனும் கூறியதாகச் செய்தி எங்களுக்கு எட்டவில்லை.

910

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، صَلَّى لِلنَّاسِ بِمَكَّةَ رَكْعَتَيْنِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ يَا أَهْلَ مَكَّةَ أَتِمُّوا صَلاَتَكُمْ فَإِنَّا قَوْمٌ سَفْرٌ ‏.‏ ثُمَّ صَلَّى عُمَرُ رَكْعَتَيْنِ بِمِنًى وَلَمْ يَبْلُغْنَا أَنَّهُ قَالَ لَهُمْ شَيْئًا ‏.‏ سُئِلَ مَالِكٌ عَنْ أَهْلِ مَكَّةَ كَيْفَ صَلاَتُهُمْ بِعَرَفَةَ أَرَكْعَتَانِ أَمْ أَرْبَعٌ وَكَيْفَ بِأَمِيرِ الْحَاجِّ إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ أَيُصَلِّي الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ بِعَرَفَةَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ أَوْ رَكْعَتَيْنِ وَكَيْفَ صَلاَةُ أَهْلِ مَكَّةَ فِي إِقَامَتِهِمْ فَقَالَ مَالِكٌ يُصَلِّي أَهْلُ مَكَّةَ بِعَرَفَةَ وَمِنًى مَا أَقَامُوا بِهِمَا رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ يَقْصُرُونَ الصَّلاَةَ حَتَّى يَرْجِعُوا إِلَى مَكَّةَ ‏.‏ قَالَ وَأَمِيرُ الْحَاجِّ أَيْضًا إِذَا كَانَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ قَصَرَ الصَّلاَةَ بِعَرَفَةَ وَأَيَّامَ مِنًى وَإِنْ كَانَ أَحَدٌ سَاكِنًا بِمِنًى مُقِيمًا بِهَا فَإِنَّ ذَلِكَ يُتِمُّ الصَّلاَةَ بِمِنًى وَإِنْ كَانَ أَحَدٌ سَاكِنًا بِعَرَفَةَ مُقِيمًا بِهَا فَإِنَّ ذَلِكَ يُتِمُّ الصَّلاَةَ بِهَا أَيْضًا ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் மக்காவில் மக்களுக்கு இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுகை நடத்தினார்கள். தொழுகையை முடித்ததும், “மக்கா வாசிகளே! உங்கள் தொழுகையை முழுமைப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில் நாங்கள் பயணிகள்” என்று கூறினார்கள். பின்னர், உமர் (ரழி) அவர்கள் மினாவில் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்; (ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்) அவர்களிடம் (தொழுகையை முழுமைப்படுத்துமாறு) ஏதேனும் கூறியதாக நமக்குச் செய்தி எட்டவில்லை.

மக்கா வாசிகள் அரஃபாவில் எவ்வாறு தொழ வேண்டும்? இரண்டு ரக்அத்களா அல்லது நான்கு ரக்அத்களா? ஹஜ்ஜின் அமீர் (தலைவர்) மக்கா வாசியாக இருந்தால், அரஃபாவில் ழுஹர் மற்றும் அஸ்ர் தொழுகைகளை நான்கு ரக்அத்களாகத் தொழ வேண்டுமா அல்லது இரண்டாகத் தொழ வேண்டுமா? மக்கா வாசிகள் (அங்கு) தங்கியிருக்கும்போது அவர்களின் தொழுகை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? என்று இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்கா வாசிகள் அரஃபா மற்றும் மினாவில் தங்கியிருக்கும் காலமெல்லாம் இரண்டு இரண்டு ரக்அத்களாகவே தொழ வேண்டும். அவர்கள் மக்காவிற்குத் திரும்பும் வரை தொழுகையைச் சுருக்கியே தொழ வேண்டும்.”

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஹஜ்ஜின் அமீரும் மக்கா வாசியாக இருந்தால், அரஃபாவிலும் மினாவில் தங்கியிருக்கும் நாட்களிலும் தொழுகையைச் சுருக்கியே தொழ வேண்டும். யாரேனும் மினாவில் வசிப்பவராக (குடியிருப்பவராக) இருந்தால் அவர் மினாவில் தொழுகையை முழுமையாகத் தொழ வேண்டும். யாரேனும் அரஃபாவில் வசிப்பவராக (குடியிருப்பவராக) இருந்தால் அவரும் அங்கு தொழுகையை முழுமையாகத் தொழ வேண்டும்.”

911

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، خَرَجَ الْغَدَ مِنْ يَوْمِ النَّحْرِ حِينَ ارْتَفَعَ النَّهَارُ شَيْئًا فَكَبَّرَ فَكَبَّرَ النَّاسُ بِتَكْبِيرِهِ ثُمَّ خَرَجَ الثَّانِيَةَ مِنْ يَوْمِهِ ذَلِكَ بَعْدَ ارْتِفَاعِ النَّهَارِ فَكَبَّرَ فَكَبَّرَ النَّاسُ بِتَكْبِيرِهِ ثُمَّ خَرَجَ الثَّالِثَةَ حِينَ زَاغَتِ الشَّمْسُ فَكَبَّرَ فَكَبَّرَ النَّاسُ بِتَكْبِيرِهِ حَتَّى يَتَّصِلَ التَّكْبِيرُ وَيَبْلُغَ الْبَيْتَ فَيُعْلَمَ أَنَّ عُمَرَ قَدْ خَرَجَ يَرْمِي. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ التَّكْبِيرَ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ دُبُرَ الصَّلَوَاتِ وَأَوَّلُ ذَلِكَ تَكْبِيرُ الإِمَامِ وَالنَّاسُ مَعَهُ دُبُرَ صَلاَةِ الظُّهْرِ مِنْ يَوْمِ النَّحْرِ وَآخِرُ ذَلِكَ تَكْبِيرُ الإِمَامِ وَالنَّاسُ مَعَهُ دُبُرَ صَلاَةِ الصُّبْحِ مِنْ آخِرِ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ ثُمَّ يَقْطَعُ التَّكْبِيرَ. قَالَ مَالِكٌ وَالتَّكْبِيرُ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ عَلَى الرِّجَالِ

وَالنِّسَاءِ مَنْ كَانَ فِي جَمَاعَةٍ أَوْ وَحْدَهُ بِمِنًى أَوْ بِالآفَاقِ كُلِّهَا وَاجِبٌ وَإِنَّمَا يَأْتَمُّ النَّاسُ فِي ذَلِكَ بِإِمَامِ الْحَاجِّ وَبِالنَّاسِ بِمِنًى لأَنَّهُمْ إِذَا رَجَعُوا وَانْقَضَى الإِحْرَامُ ائْتَمُّوا بِهِمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَهُمْ فِي الْحِلِّ فَأَمَّا مَنْ لَمْ يَكُنْ حَاجًّا فَإِنَّهُ لاَ يَأْتَمُّ بِهِمْ إِلاَّ فِي تَكْبِيرِ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ . قَالَ مَالِكٌ الأَيَّامُ الْمَعْدُودَاتُ أَيَّامُ التَّشْرِيقِ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது:

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், அறுப்புப் பெருநாளான 'யவ்முந் நஹ்ர்' தினத்திற்கு மறுநாள், பகல் பொழுது சற்று உயர்ந்த போது வெளியே சென்று தக்பீர் கூறினார்கள்; அவர்களின் தக்பீரைத் தொடர்ந்து மக்களும் தக்பீர் கூறினர். பிறகு அதே நாளில் பகல் பொழுது நன்கு உயர்ந்த பிறகு இரண்டாவது முறையாக வெளியே வந்து தக்பீர் கூறினார்கள்; அவர்களின் தக்பீரைத் தொடர்ந்து மக்களும் தக்பீர் கூறினர். பின்னர் சூரியன் (உச்சியிலிருந்து) சாய்ந்த போது மூன்றாவது முறையாக வெளியே வந்து தக்பீர் கூறினார்கள்; அவர்களின் தக்பீரைத் தொடர்ந்து மக்களும் தக்பீர் கூறினர். எதுவரையெனில், தக்பீர் முழக்கம் தொடர்ச்சியாக ஒலித்து (கஅபா) ஆலயத்தை எட்டியது. (இதன் மூலம்) உமர் (ரலி) அவர்கள் கல்லெறிவதற்காக (ஜம்ராக்களுக்குப்) புறப்பட்டுவிட்டார்கள் என்பதை மக்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் (மதீனாவில்) உள்ள நடைமுறை யாதெனில், தஷ்ரீக் நாட்களில் ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பின்னரும் தக்பீர் கூறுவதாகும். அதில் முதன்மையானது, அறுப்புப் பெருநாள் அன்று லுஹர் தொழுகைக்குப் பின் இமாமும் அவருடன் மக்களும் சேர்ந்து கூறுவதாகும். அதில் இறுதியானது, தஷ்ரீக் நாட்களின் கடைசி நாளில் ஸுப்ஹு தொழுகைக்குப் பின் இமாமும் அவருடன் மக்களும் சேர்ந்து கூறுவதாகும். அதன் பிறகு (இமாம்) தக்பீர் கூறுவதை நிறுத்தி விடுவார்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தஷ்ரீக் நாட்களில் தக்பீர் கூறுவது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், அவர்கள் கூட்டாக இருந்தாலும் அல்லது தனியாக இருந்தாலும், மினாவில் இருந்தாலும் அல்லது (உலகின்) ஏனைய பகுதிகளிலோ இருந்தாலும் கடமையாகும். இதில் மக்கள் ஹஜ்ஜுடைய இமாமையும், மினாவில் உள்ள மக்களையும் பின்பற்றுகிறார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் (மினாவிலிருந்து) திரும்பி, இஹ்ராம் முடிந்துவிடும் போது, (இஹ்ராம் இல்லாத) ஹலால் நிலையில் அவர்களைப் போன்றாகும் வரை, அவர்களையே (இமாம்களாகப்) பின்பற்றுகிறார்கள். ஆனால் ஹஜ் செய்யாத ஒருவர், தஷ்ரீக் நாட்களின் தக்பீரைத் தவிர மற்றவற்றில் அவர்களைப் பின்பற்றுவதில்லை."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(குர்ஆனில் குறிப்பிடப்படும்) 'அய்யாமுல் மஃதூதாத்' (எண்ணப்பட்ட நாட்கள்) என்பது தஷ்ரீக் நாட்களாகும்."

912

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَاخَ بِالْبَطْحَاءِ الَّتِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ فَصَلَّى بِهَا . قَالَ نَافِعٌ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَفْعَلُ ذَلِكَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் துல்-ஹுலைஃபாவில் உள்ள அல்-பத்ஹா என்ற இடத்தில் (தமது பயணத்தின் போது) தமது ஒட்டகத்தை மண்டியிடச் செய்து அங்கு தொழுதார்கள். நாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் அவ்வாறு செய்வார்கள் (நபி (ஸல்) அவர்களின் சுன்னாவைப் பின்பற்றி).

913

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُصَلِّي الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِالْمُحَصَّبِ ثُمَّ يَدْخُلُ مَكَّةَ مِنَ اللَّيْلِ فَيَطُوفُ بِالْبَيْتِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அல்-முஹஸ்ஸபில் (மக்காவிற்கும் மினாவிற்கும் இடையில் உள்ள ஒரு பள்ளத்தாக்கு) லுஹர், அஸ்ர், மஃரிப் மற்றும் இஷாவைத் தொழுவார்கள்; பின்னர் இரவில் மக்காவிற்குள் நுழைந்து கஃபாவை தவாஃப் செய்வார்கள் (இது ஹஜ்ஜின் சடங்குகளை முடித்த பிறகு அல்லது மக்காவிலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன் செய்யப்படும் ஒரு நடைமுறையாகும்).

914

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ قَالَ زَعَمُوا أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَبْعَثُ رِجَالاً يُدْخِلُونَ النَّاسَ مِنْ وَرَاءِ الْعَقَبَةِ .

நாஃபி அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், அல்-அகபாவிற்குப் பின்னாலிருந்து (மினாவிற்குள் அல்லது ஜமராத் பகுதிக்கு) மக்களை உள்ளே அனுப்ப (அதாவது, ஹஜ்ஜின் போது கூட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்த) ஆட்களை அனுப்பி வந்தார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.'

915

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لاَ يَبِيتَنَّ أَحَدٌ مِنَ الْحَاجِّ لَيَالِيَ مِنًى مِنْ وَرَاءِ الْعَقَبَةِ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹஜ் செய்பவர் எவரும் மினாவின் இரவுகளை அல்-அகபா (ஜமரா) தூணுக்கு அப்பால் (மினாவின் எல்லைக்கு வெளியே) கழிக்கக் கூடாது."

916

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ فِي الْبَيْتُوتَةِ بِمَكَّةَ لَيَالِيَ مِنًى لاَ يَبِيتَنَّ أَحَدٌ إِلاَّ بِمِنًى .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள், மினாவின் இரவுகளில் மக்காவில் தங்குவது பற்றிப் பேசும்போது, (ஹஜ்ஜின் போது) மினாவைத் தவிர வேறு எங்கும் யாரும் இரவைக் கழிக்கக்கூடாது என்று கூறினார்கள்.

917

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَقِفُ عِنْدَ الْجَمْرَتَيْنِ الأُولَيَيْنِ وُقُوفًا طَوِيلاً حَتَّى يَمَلَّ الْقَائِمُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் முதல் இரண்டு ஜம்ராக்களிலும் (கல் எறிந்த பிறகு), அவருடன் நின்று கொண்டிருப்பவர் சோர்வடையும் அளவுக்கு மிக நீண்ட நேரம் (துஆச் செய்து) நிற்பார்கள்.

918

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقِفُ عِنْدَ الْجَمْرَتَيْنِ الأُولَيَيْنِ وُقُوفًا طَوِيلاً يُكَبِّرُ اللَّهَ وَيُسَبِّحُهُ وَيَحْمَدُهُ وَيَدْعُو اللَّهَ وَلاَ يَقِفُ عِنْدَ جَمْرَةِ الْعَقَبَةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் முதல் இரண்டு ஜம்ராக்களிலும் (கல் எறியும் இடங்களில்) நீண்ட நேரம் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் "அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்" (அல்லாஹு அக்பர்), "அல்லாஹ் தூய்மையானவன்" (சுப்ஹானல்லாஹ்), "அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்" (அல்ஹம்துலில்லாஹ்) என்று கூறியவாறும், அல்லாஹ்விடம்

துஆக்கள் செய்தவாறும் இருந்தார்கள். ஆனால் ஜம்ரதுல் அகபாவில் அவர்கள் நிற்கமாட்டார்கள்.

919

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يُكَبِّرُ عِنْدَ رَمْىِ الْجَمْرَةِ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ. وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُ الْحَصَى الَّتِي يُرْمَى بِهَا الْجِمَارُ مِثْلُ حَصَى الْخَذْفِ. قَالَ مَالِكٌ وَأَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ قَلِيلاً أَعْجَبُ إِلَىَّ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் நாஃபிஃ (ரஹ்) வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் ஜம்ராவில் (ஷைத்தானுக்கு) கல் எறியும் போதெல்லாம், ஒவ்வொரு கல் எறியும்போதும் 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று கூறுவார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் மேலும் கூறுகிறார்கள்: ஜம்ராக்களில் எறியப்படும் கற்கள் 'கத்ஃப்' (விரலால் சுண்டி எறியப்படும் அளவுள்ள) கற்களைப் போன்று இருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர்களில் சிலர் கூறுவதை நான் செவியுற்றேன். மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அதைவிடச் சிறிது பெரியதாக இருப்பது எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்.

920

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ مَنْ غَرَبَتْ لَهُ الشَّمْسُ مِنْ أَوْسَطِ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ وَهُوَ بِمِنًى فَلاَ يَنْفِرَنَّ حَتَّى يَرْمِيَ الْجِمَارَ مِنَ الْغَدِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "தஷ்ரீக் உடைய நாட்களின் நடுப்பகுதியில் (துல்ஹஜ் 12ஆம் நாள்) சூரியன் மறைந்துவிட்டால், மினாவில் இருக்கும் ஒருவர், மறுநாள் (துல்ஹஜ் 13ஆம் நாள்) ஜம்ராக்களில் கல்லெறியும் வரை (மினாவிலிருந்து) புறப்படக்கூடாது."

921

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّاسَ، كَانُوا إِذَا رَمَوُا الْجِمَارَ مَشَوْا ذَاهِبِينَ وَرَاجِعِينَ وَأَوَّلُ مَنْ رَكِبَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ.

அல்-காசிம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: மக்கள் ஜம்ராக்களில் கல்லெறிந்தபோது, அவர்கள் (கல்லெறியச்) செல்வதற்கும் (கல்லெறிந்து) திரும்பி வருவதற்கும் நடந்தே செல்வார்கள். முதன்முதலில் (ஜம்ராக்களுக்கு)

சவாரி செய்து சென்றவர் முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் ஆவார்.

922

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الْقَاسِمِ مِنْ أَيْنَ كَانَ الْقَاسِمُ يَرْمِي جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ فَقَالَ مِنْ حَيْثُ تَيَسَّرَ . قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ هَلْ يُرْمَى عَنِ الصَّبِيِّ وَالْمَرِيضِ فَقَالَ نَعَمْ وَيَتَحَرَّى الْمَرِيضُ حِينَ يُرْمَى عَنْهُ فَيُكَبِّرُ وَهُوَ فِي مَنْزِلِهِ وَيُهَرِيقُ دَمًا فَإِنْ صَحَّ الْمَرِيضُ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ رَمَى الَّذِي رُمِيَ عَنْهُ وَأَهْدَى وُجُوبًا . قَالَ مَالِكٌ لاَ أَرَى عَلَى الَّذِي يَرْمِي الْجِمَارَ أَوْ يَسْعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَهُوَ غَيْرُ مُتَوَضِّئٍ إِعَادَةً وَلَكِنْ لاَ يَتَعَمَّدُ ذَلِكَ .

யஹ்யா அவர்கள் மாலிக் அவர்களிடமிருந்து எனக்கு அறிவித்ததாவது: மாலிக் அவர்கள் அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு காசிம் அவர்களிடம், "காசிம் அவர்கள் ஜம்ரத்துல் அகபாவில் எங்கிருந்து கல்லெறிவார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "எங்கிருந்து முடியுமோ அங்கிருந்து" என்று பதிலளித்தார்கள்.

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்களிடம், "ஒரு குழந்தைக்காகவோ அல்லது ஒரு நோயாளிக்காகவோ (வேறு யாராவது) கல்லெறிய முடியுமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், "ஆம்" என்றார்கள். "மேலும் நோயாளி, தனக்காக எப்போது கற்கள் எறியப்படும் என்பதைக் கவனித்து, தான் தங்கியிருக்கும் இடத்திலேயே தக்பீர் கூற வேண்டும்; மேலும் அவர் ஒரு பலிப்பிராணியை அறுத்துப் பலியிட வேண்டும். தஷ்ரீக் நாட்களில் நோயாளி உடல் நலம் பெற்றால், தனக்காக (பிறரால்) நிறைவேற்றப்பட்ட கல்லெறிதலை அவர் (தானே மீண்டும்) நிறைவேற்ற வேண்டும்; மேலும் ஒரு பலிப்பிராணியை அறுப்பது அவர் மீது கடமையாகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜம்ராக்களில் கல்லெறிபவரோ அல்லது ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் வுளூ இல்லாமல் ஸயீ செய்பவரோ எதையும் மீண்டும் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால் அவர் வேண்டுமென்றே அவ்வாறு செய்யக்கூடாது."

923

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ ، كَانَ يَقُولُ لاَ تُرْمَى الْجِمَارُ فِي الأَيَّامِ الثَّلاَثَةِ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "அந்த மூன்று நாட்களில் (தஷ்ரீக் நாட்களில்) சூரியன் உச்சி சாய்ந்ததன் பின்னரேயன்றி ஜம்ராக்கள் மீது (ஹஜ்ஜின் ஒரு சடங்காக) கல் எறியப்படக் கூடாது."

924

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ أَبَا الْبَدَّاحِ بْنَ عَاصِمِ بْنِ عَدِيٍّ، أَخْبَرَهُ عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرْخَصَ لِرِعَاءِ الإِبِلِ فِي الْبَيْتُوتَةِ خَارِجِينَ عَنْ مِنًى يَرْمُونَ يَوْمَ النَّحْرِ ثُمَّ يَرْمُونَ الْغَدَ وَمِنْ بَعْدِ الْغَدِ لِيَوْمَيْنِ ثُمَّ يَرْمُونَ يَوْمَ النَّفْرِ ‏.‏

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒட்டகம் மேய்ப்பவர்களுக்கு, மினாவிற்கு வெளியே இரவில் தங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கினார்கள். (அதன்படி) அவர்கள் யவ்முந் நஹ்ர் (அறுத்துப் பலியிடும்) நாளில் கல் எறிவார்கள்; பிறகு மறுநாளுக்கும் அதற்கு அடுத்த நாளுக்கும் உரிய (கற்களை) (அதாவது, 11 மற்றும் 12 ஆம் நாட்களுக்குரிய கற்களை, அவர்கள் மினாவில் தங்காததால், ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் சேர்த்து) எறிவார்கள்; பிறகு (மினாவிலிருந்து) புறப்படும் நாளில் கல் எறிவார்கள்.

925

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَذْكُرُ، أَنَّهُ أُرْخِصَ لِلرِّعَاءِ أَنْ يَرْمُوا، بِاللَّيْلِ يَقُولُ فِي الزَّمَانِ الأَوَّلِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ تَفْسِيرُ الْحَدِيثِ الَّذِي أَرْخَصَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِرِعَاءِ الإِبِلِ فِي تَأْخِيرِ رَمْىِ الْجِمَارِ فِيمَا نُرَى - وَاللَّهُ أَعْلَمُ - أَنَّهُمْ يَرْمُونَ يَوْمَ النَّحْرِ فَإِذَا مَضَى الْيَوْمُ الَّذِي يَلِي يَوْمَ النَّحْرِ رَمَوْا مِنَ الْغَدِ وَذَلِكَ يَوْمُ النَّفْرِ الأَوَّلِ فَيَرْمُونَ لِلْيَوْمِ الَّذِي مَضَى ثُمَّ يَرْمُونَ لِيَوْمِهِمْ ذَلِكَ لأَنَّهُ لاَ يَقْضِي أَحَدٌ شَيْئًا حَتَّى يَجِبَ عَلَيْهِ فَإِذَا وَجَبَ عَلَيْهِ وَمَضَى كَانَ الْقَضَاءُ بَعْدَ ذَلِكَ فَإِنْ بَدَا لَهُمُ النَّفْرُ فَقَدْ فَرَغُوا وَإِنْ أَقَامُوا إِلَى الْغَدِ رَمَوْا مَعَ النَّاسِ يَوْمَ النَّفْرِ الآخِرِ وَنَفَرُوا ‏.‏

அதா பின் அபீ ரபாஹ் (ரஹ்) அவர்கள், (யாரோ) ஒருவர் குறிப்பிட்டதை தாம் செவியுற்றதாகக் கூறினார்கள்: (இஸ்லாத்தின்) ஆரம்ப காலத்தில் ஒட்டக மேய்ப்பாளர்களுக்கு இரவில் (ஜம்ராக்களில்) கல் எறிய அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒட்டக மேய்ப்பாளர்களுக்கு 'ஜம்ரா'க்களில் கல் எறிவதைத் தாமதப்படுத்த அனுமதி வழங்கிய ஹதீஸின் விளக்கமாவது - அல்லாஹ்வே மிக அறிந்தவன் - அவர்கள் 'யவ்முந் நஹ்ர்' (பலி கொடுக்கும் துல்ஹஜ் 10ஆம் நாள்) அன்று கல் எறிவார்கள். பிறகு குர்பானி நாளுக்கு அடுத்த நாள் (துல்ஹஜ் 11ஆம் நாள்) கழிந்ததும், அதற்கு மறுநாள் (துல்ஹஜ் 12ஆம் நாள்) (கல்) எறிவார்கள். அதுவே (மினாவிலிருந்து) புறப்படும் முதல் நாளாகும் (யவ்முந் நஃப்ர் அல்-அவ்வல்). அப்போது அவர்கள், கழிந்துபோன நாளுக்காகவும் (அதாவது துல்ஹஜ் 11ஆம் நாளுக்காகவும்) (முதலில்) கல் எறிவார்கள்; பிறகு அவர்களுடைய அந்த (தற்போதைய துல்ஹஜ் 12ஆம்) நாளுக்காகவும் கல் எறிவார்கள். ஏனெனில், ஒருவர் மீது ஒரு விஷயம் கடமையாகும் வரை அவர் அதை 'களா' (ஈடு) செய்ய முடியாது. அது அவர் மீது கடமையாகி, (அதைச் செய்யும் நேரம்) தவறிவிடும்போதுதான், அதற்குப் பிறகு அதை 'களா' செய்ய முடியும். எனவே, (இப்போது) அவர்கள் புறப்பட நினைத்தால், அவர்கள் (தம் கடமைகளை) முடித்துவிட்டார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் மறுநாள் (துல்ஹஜ் 13ஆம் நாள்) வரை தங்கினால், (மினாவிலிருந்து) புறப்படும் கடைசி நாளில் (துல்ஹஜ் 13ஆம் நாளில்) மக்களுடன் சேர்ந்து கல் எறிந்துவிட்டுப் புறப்படுவார்கள்."

926

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ نَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ ابْنَةَ أَخٍ، لِصَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ نُفِسَتْ بِالْمُزْدَلِفَةِ فَتَخَلَّفَتْ هِيَ وَصَفِيَّةُ حَتَّى أَتَتَا مِنًى بَعْدَ أَنْ غَرَبَتِ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِ النَّحْرِ فَأَمَرَهُمَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَنْ تَرْمِيَا الْجَمْرَةَ حِينَ أَتَتَا وَلَمْ يَرَ عَلَيْهِمَا شَيْئًا . قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ عَمَّنْ نَسِيَ جَمْرَةً مِنَ الْجِمَارِ فِي بَعْضِ أَيَّامِ مِنًى حَتَّى يُمْسِيَ قَالَ لِيَرْمِ أَىَّ سَاعَةٍ ذَكَرَ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ كَمَا يُصَلِّي الصَّلاَةَ إِذَا نَسِيَهَا ثُمَّ ذَكَرَهَا لَيْلاً أَوْ نَهَارًا فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ بَعْدَ مَا صَدَرَ وَهُوَ بِمَكَّةَ أَوْ بَعْدَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا فَعَلَيْهِ الْهَدْىُ .

அபூ பக்ர் இப்னு நாஃபிஃ அவர்களின் தந்தை (நாஃபிஃ) அறிவிக்கிறார்கள்: ஸஃபிய்யா பின்த் அபீ உபைது அவர்களின் சகோதரரின் மகள் முஸ்தலிஃபாவில் பிரசவத் தீட்டுக்குள்ளானார். எனவே அவரும் ஸஃபிய்யாவும் (மினாவிற்குச் செல்லாமல்) பின்தங்கிவிட்டனர். நஹ்ருடைய நாளில் (துல்ஹஜ் 10 அன்று) சூரியன் மறைந்த பிறகே அவர்கள் இருவரும் மினாவிற்கு வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் இருவரும் வந்து சேர்ந்த போதே ஜம்ராவில் (அகபா ஜம்ராவில்) கல்லெறியுமாறு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும் அவர்கள் மீது (தாமதமானதற்குக் குற்றப்பரிகாரமாக) எதுவும் கடமை என்று அவர்கள் கருதவில்லை.

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்:
மினாவின் நாட்களில் ஒன்றில் மாலைப் பொழுதாகும் வரை ஜம்ராக்களில் ஒன்றில் கல்லெறிய மறந்துவிட்டவரைப் பற்றி இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஒருவர் தொழுகையை மறந்து, பின்னர் பகலிலோ இரவிலோ நினைவுக்கு வரும்போது அதைத் தொழுவதைப் போலவே, இவரும் இரவிலோ பகலிலோ எப்போது நினைவுக்கு வருகிறதோ, அப்போது (மறந்த ஜம்ராவில்) கல்லெறிய வேண்டும். அவர் (மினாவிலிருந்து ஹஜ்ஜை முடித்து) மக்காவிற்குத் திரும்பிய பின்னரோ அல்லது அங்கிருந்து (மக்காவிலிருந்து) வெளியேறிய பின்னரோ அவருக்கு (கல்லெறிய மறந்தது) நினைவுக்கு வந்தால், அவர் மீது 'ஹத்ய்' (பலியிடுதல்) கடமையாகும்" என்று கூறினார்கள்.

927

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، خَطَبَ النَّاسَ بِعَرَفَةَ وَعَلَّمَهُمْ أَمْرَ الْحَجِّ وَقَالَ لَهُمْ فِيمَا قَالَ إِذَا جِئْتُمْ مِنًى فَمَنْ رَمَى الْجَمْرَةَ فَقَدْ حَلَّ لَهُ مَا حَرُمَ عَلَى الْحَاجِّ إِلاَّ النِّسَاءَ وَالطِّيبَ لاَ يَمَسَّ أَحَدٌ نِسَاءً وَلاَ طِيبًا حَتَّى يَطُوفَ بِالْبَيْتِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அரஃபாவில் மக்களுக்கு ஒரு குத்பா (சொற்பொழிவு) நிகழ்த்தி, அவர்களுக்கு ஹஜ்ஜின் கிரியைகளைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொற்பொழிவில் கூறியதாவது: "நீங்கள் மினாவை அடைந்து ஜம்ராவில் (அகபா ஜம்ராவில்) கல்லெறிந்து விட்டால், பெண்கள் (உடன் தாம்பத்திய உறவு) மற்றும் நறுமணத்தைத் தவிர, ஹஜ் செய்பவருக்கு ஹராமானவை அனைத்தும் ஹலால் ஆகிவிடும். இறை இல்லத்தை (கஅபாவை) தவாஃப் செய்யும் வரை எவரும் பெண்களை (தாம்பத்திய உறவு கொள்ளவோ) அல்லது நறுமணத்தை (பூசவோ) தொடக்கூடாது."

928

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَنْ رَمَى الْجَمْرَةَ ثُمَّ حَلَقَ أَوْ قَصَّرَ وَنَحَرَ هَدْيًا - إِنْ كَانَ مَعَهُ - فَقَدْ حَلَّ لَهُ مَا حَرُمَ عَلَيْهِ إِلاَّ النِّسَاءَ وَالطِّيبَ حَتَّى يَطُوفَ بِالْبَيْتِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யாரேனும் ஒருவர் (பெருநாள்

தினத்தில்) ஜம்ராவில் கல்லெறிந்து, பிறகு (தம்) தலையை மழித்துக்கொண்டால் அல்லது (தலை)முடியைக் குறைத்துக்கொண்டால், மேலும் தம்மிடம் குர்பானிப் பிராணி இருந்தால் அதையும் பலியிட்டால், அவருக்கு (இஹ்ராம் காரணமாக) ஹராமாக இருந்தவை அனைத்தும் ஹலால் ஆகிவிடும்; பெண்கள் (உடன் உறவு) மற்றும் நறுமணத்தைத் தவிர. (இவை) அவர் இறையில்லத்தை தவாஃப் செய்யும் வரை (அவருக்கு ஹராமாகவே இருக்கும்).'

929

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَأَهْلَلْنَا بِعُمْرَةٍ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "مَنْ كَانَ مَعَهُ هَدْىٌ فَلْيُهْلِلْ بِالْحَجِّ مَعَ الْعُمْرَةِ ثُمَّ لاَ يَحِلُّ حَتَّى يَحِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا". قَالَتْ فَقَدِمْتُ مَكَّةَ وَأَنَا حَائِضٌ فَلَمْ أَطُفْ بِالْبَيْتِ وَلاَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَشَكَوْتُ ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ "انْقُضِي رَأْسَكِ وَامْتَشِطِي وَأَهِلِّي بِالْحَجِّ وَدَعِي الْعُمْرَةَ". قَالَتْ فَفَعَلْتُ فَلَمَّا قَضَيْنَا الْحَجَّ أَرْسَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ إِلَى التَّنْعِيمِ فَاعْتَمَرْتُ فَقَالَ "هَذَا مَكَانُ عُمْرَتِكِ". فَطَافَ الَّذِينَ أَهَلُّوا بِالْعُمْرَةِ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ حَلُّوا مِنْهَا ثُمَّ طَافُوا طَوَافًا آخَرَ بَعْدَ أَنْ رَجَعُوا مِنْ مِنًى لِحَجِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَانُوا أَهَلُّوا بِالْحَجِّ أَوْ جَمَعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَإِنَّمَا طَافُوا طَوَافًا وَاحِدًا. وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، بِمِثْلِ ذَلِكَ.

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் ஹஜ்ஜத்துல் வதாஃ (பிரியாவிடை ஹஜ்) ஆண்டில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் புறப்பட்டோம். நாங்கள் உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் அணிந்தோம். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘தம்முடன் பலிப்பிராணி வைத்திருப்பவர் ஹஜ் மற்றும் உம்ரா இரண்டிற்கும் சேர்த்து இஹ்ராம் அணியட்டும்; மேலும் அவ்விரண்டிலிருந்தும் (ஒரே நேரத்தில்) விடுபடும் வரை அவர் இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட வேண்டாம்.’"

அவர்கள் (தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: "நான் மக்காவை அடைந்தபோது எனக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டிருந்தது. எனவே நான் கஅபாவை தவாஃப் செய்யவில்லை; ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயும் செய்யவில்லை. இது குறித்து நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம்

முறையிட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'உன் தலைமுடியை அவிழ்த்து, சீவிக்கொள்; உம்ராவை விட்டுவிட்டு ஹஜ்ஜிற்காக இஹ்ராம் அணிந்துகொள்' என்று கூறினார்கள்."

அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அவ்வாறே செய்தேன். நாங்கள் ஹஜ்ஜை முடித்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீ பக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களுடன் தன்ஈமிற்கு அனுப்பினார்கள். (அங்கிருந்து) நான் உம்ரா செய்தேன். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இது உன்னுடைய உம்ராவாகும் (நீ முன்னர் செய்ய முடியாமல் போனதற்கு ஈடாக இப்போது செய்த உம்ரா)' என்று கூறினார்கள்."

"உம்ராவிற்காக (மட்டும்) இஹ்ராம் அணிந்தவர்கள் கஅபாவை தவாஃப் செய்து, ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் ஸஃயும் செய்தார்கள்; பின்னர் இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் மினாவிலிருந்து திரும்பிய பிறகு தங்கள் ஹஜ்ஜிற்காக மற்றொரு தவாஃப் செய்தார்கள். ஆனால், ஹஜ்ஜிற்காக இஹ்ராம் அணிந்தவர்கள் அல்லது ஹஜ் மற்றும் உம்ராவை இணைத்து செய்தவர்கள், ஒரே ஒரு தவாஃப் மட்டுமே செய்தார்கள்."

931

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ قَدِمْتُ مَكَّةَ وَأَنَا حَائِضٌ، فَلَمْ أَطُفْ بِالْبَيْتِ وَلاَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَشَكَوْتُ ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لاَ تَطُوفِي بِالْبَيْتِ وَلاَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى تَطْهُرِي ‏.‏

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் மக்காவிற்கு வந்தபோது மாதவிடாயில் இருந்தேன். அதனால் நான் இறையில்லத்தை தவாஃப் செய்யவில்லை; ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் (ஸயீ) செல்லவும் இல்லை. இது குறித்து நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நீ தூய்மையாகும் வரை இறையில்லத்தை தவாஃப் செய்வதையும், ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் (ஸயீ) செய்வதையும் தவிர, ஹஜ் செய்பவர்கள் செய்யும் அனைத்தையும் நீயும் செய்' என்று கூறினார்கள்."

932

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيَىٍّ، حَاضَتْ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ ‏"‏ أَحَابِسَتُنَا هِيَ ‏"‏ ‏.‏

فَقِيلَ إِنَّهَا قَدْ أَفَاضَتْ . فَقَالَ " فَلاَ إِذًا " .

இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னையாரான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஸஃபிய்யா பின்த் ஹுயை (ரலி) அவர்கள் மாதவிடாய் அடைந்தார்கள். எனவே அதை நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “அவர்கள் நம்மைத் தாமதப்படுத்துவார்களா?” என்று கேட்டார்கள். “அவர்கள் ஏற்கனவே தவாஃப் அல்-இஃபாதா (ஹஜ்ஜின் முக்கிய தவாஃப்) செய்துவிட்டார்கள்” என்று கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அப்படியாயின் (புறப்படுவதற்கு) தடையில்லை” என்று கூறினார்கள்.

933

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيَىٍّ قَدْ حَاضَتْ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لَعَلَّهَا تَحْبِسُنَا أَلَمْ تَكُنْ طَافَتْ مَعَكُنَّ بِالْبَيْتِ " . قُلْنَ بَلَى . قَالَ " فَاخْرُجْنَ " .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, ஸஃபிய்யா பின்த் ஹுயை (ரழி) அவர்களுக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டுவிட்டது," என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவேளை அவர்கள் நம்மைத் தாமதப்படுத்திவிடுவார்கள் போலும் (அதாவது, விடைபெறும் தவாஃப் செய்யாததால்). அவர்கள் உங்களுடன் அந்த இல்லத்தை தவாஃப் செய்துவிட்டார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் (அங்கிருந்தவர்கள்), "ஆம், நிச்சயமாக," என்று பதிலளித்தார்கள். (அதற்குப்) பின்னர் அவர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், நீங்கள் புறப்படலாம்," என்று கூறினார்கள்.

934

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الرِّجَالِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، كَانَتْ إِذَا حَجَّتْ وَمَعَهَا نِسَاءٌ تَخَافُ أَنْ يَحِضْنَ قَدَّمَتْهُنَّ يَوْمَ النَّحْرِ فَأَفَضْنَ فَإِنْ حِضْنَ بَعْدَ ذَلِكَ لَمْ تَنْتَظِرْهُنَّ فَتَنْفِرُ بِهِنَّ - وَهُنَّ حُيَّضٌ - إِذَا كُنَّ قَدْ أَفَضْنَ .

ஆயிஷா உம்முல் முஃமினீன் (ரழி) அவர்கள், மாதவிடாய் வரவிருப்பதாக அஞ்சிய பெண்களுடன் ஹஜ் செய்துகொண்டிருந்தபோது, தியாகத் திருநாளன்று (யவ்முந் நஹ்ர்) அவர்களை (தவாஃப் அல்-இஃபாதா செய்ய) முன்னதாகவே அனுப்புவார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் தவாஃப் அல்-இஃபாதா செய்த பிறகு மாதவிடாய் ஏற்பட்டால், ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அவர்களுக்காகக் காத்திருக்கமாட்டார்கள்; அவர்கள் மாதவிடாயுடன் இருக்கும்போதே அவர்களுடன் (மக்காவிலிருந்து) புறப்பட்டு விடுவார்கள் - அவர்கள் தவாஃப் அல்-இஃபாதாவை முடித்திருந்தால்.

935

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَكَرَ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيَىٍّ فَقِيلَ لَهُ قَدْ حَاضَتْ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لَعَلَّهَا حَابِسَتُنَا " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا قَدْ طَافَتْ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " فَلاَ إِذًا " . قَالَ مَالِكٌ قَالَ هِشَامٌ قَالَ عُرْوَةُ قَالَتْ عَائِشَةُ . وَنَحْنُ نَذْكُرُ ذَلِكَ فَلِمَ يُقَدِّمُ النَّاسُ نِسَاءَهُمْ إِنْ كَانَ ذَلِكَ لاَ يَنْفَعُهُنَّ وَلَوْ كَانَ الَّذِي يَقُولُونَ لأَصْبَحَ بِمِنًى أَكْثَرُ مِنْ سِتَّةِ آلاَفِ امْرَأَةٍ حَائِضٍ كُلُّهُنَّ قَدْ أَفَاضَتْ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸஃபிய்யா பின்த் ஹுயை (ரழி) அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவருக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவேளை அவர் நம்மைத் தாமதப்படுத்துவாளோ?" என்று கேட்டார்கள். அதற்குத் தோழர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் தவாஃப் செய்துவிட்டார்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால் (அவர் நம்மைத் தாமதப்படுத்த) மாட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் இதைக் குறிப்பிட்டோம் (அல்லது நினைவுகூர்ந்தோம்). (மாதவிடாய்க்கு முன் தவாஃப் அல்-இஃபாதா செய்வது) அப்பெண்களுக்குப் பயனளிக்காது என்றால், மக்கள் ஏன் தங்கள் பெண்களை (அதைச் செய்ய) முற்படுத்துகிறார்கள்? அவர்கள் கூறுவது போல் (மாதவிடாய் ஏற்பட்டால் தவாஃப் அல்-இஃபாதா செல்லாது அல்லது புறப்பட முடியாது என்று) இருந்தால், மினாவில் ஆறாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாதவிடாய் ஏற்பட்ட பெண்கள் (மக்காவிலிருந்து புறப்பட முடியாமல்) தங்கியிருப்பார்கள்; அவர்கள் அனைவரும் (ஏற்கனவே) தவாஃப் அல்-இஃபாதாவை நிறைவேற்றியிருப்பார்கள்."

936

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَخْبَرَهُ أَنَّ أُمَّ سُلَيْمٍ بِنْتَ مِلْحَانَ اسْتَفْتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَحَاضَتْ - أَوْ وَلَدَتْ - بَعْدَ مَا أَفَاضَتْ يَوْمَ النَّحْرِ فَأَذِنَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَخَرَجَتْ.

உம்mு ஸுலைம் பின்த் மில்ஹான் (ரலி) அவர்கள், தியாகத் திருநாளில் தவாஃப் அல்-இஃபாதா செய்த பிறகு தங்களுக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டபோது - அல்லது (பிரசவத்திற்குப் பிந்தைய இரத்தப்போக்குடன்) ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தபோது - அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (தவாஃப் அல்-விடா செய்யாமல் ஊர் திரும்பலாமா என்பது குறித்து) மார்க்கத் தீர்ப்புக் கேட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு (மக்காவை விட்டுப்) புறப்பட அனுமதி அளித்தார்கள். ஆகவே அவர் (தவாஃப் அல்-விடா செய்யாமலேயே) புறப்பட்டுச் சென்றார்.

937

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَضَى فِي الضَّبُعِ بِكَبْشٍ وَفِي الْغَزَالِ بِعَنْزٍ وَفِي الأَرْنَبِ بِعَنَاقٍ وَفِي الْيَرْبُوعِ بِجَفْرَةٍ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், (இஹ்ராம் நிலையில் வேட்டையாடப்பட்ட) கழுதைப்புலிக்காக ஒரு செம்மறியாட்டுக் கிடாவையும், (இஹ்ராம் நிலையில் வேட்டையாடப்பட்ட) வெளிமானுக்காக ஒரு பெண் ஆட்டையும், (இஹ்ராம் நிலையில் வேட்டையாடப்பட்ட) முயலுக்காக ஓர் ஆண்டு நிறையாத பெண் ஆட்டுக்குட்டியையும், (இஹ்ராம் நிலையில் வேட்டையாடப்பட்ட) யர்பூஃவுக்காக நான்கு மாத ஆட்டுக்குட்டியையும் (பரிகாரமாகச் செலுத்த) தீர்ப்பளித்தார்கள்.

938

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ قُرَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، أَنَّ رَجُلاً، جَاءَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ إِنِّي أَجْرَيْتُ أَنَا وَصَاحِبٌ، لِي فَرَسَيْنِ نَسْتَبِقُ إِلَى ثُغْرَةِ ثَنِيَّةٍ فَأَصَبْنَا ظَبْيًا وَنَحْنُ مُحْرِمَانِ فَمَاذَا تَرَى فَقَالَ عُمَرُ لِرَجُلٍ إِلَى جَنْبِهِ تَعَالَ حَتَّى أَحْكُمَ أَنَا وَأَنْتَ. قَالَ فَحَكَمَا عَلَيْهِ بِعَنْزٍ فَوَلَّى الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ هَذَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ لاَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَحْكُمَ فِي ظَبْيٍ حَتَّى دَعَا رَجُلاً يَحْكُمُ مَعَهُ. فَسَمِعَ عُمَرُ قَوْلَ الرَّجُلِ فَدَعَاهُ فَسَأَلَهُ هَلْ تَقْرَأُ سُورَةَ الْمَائِدَةِ قَالَ

لَا . قَالَ فَهَلْ تَعْرِفُ هَذَا الرَّجُلَ الَّذِي حَكَمَ مَعِي فَقَالَ لَا . فَقَالَ لَوْ أَخْبَرْتَنِي أَنَّكَ تَقْرَأُ سُورَةَ الْمَائِدَةِ لأَوْجَعْتُكَ ضَرْبًا ثُمَّ قَالَ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ { يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ } وَهَذَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ .

முஹம்மது இப்னு ஸீரீன் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் வந்து, "நான் என் தோழர் ஒருவருடன் குதிரைப் பந்தயத்தில் ஈடுபட்டு, ஒரு கணவாயின் குறுகிய பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தோம். நாங்கள் இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில் ஒரு மானை வீழ்த்திவிட்டோம். இது குறித்துத் தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.
உமர் (ரலி) தம் பக்கத்திலிருந்த ஒருவரிடம், "வாருங்கள், நீங்களும் நானும் சேர்ந்து (இந்த விஷயத்தில்) தீர்ப்பளிப்போம்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் இருவரும் அம்மனிதருக்கு (பரிகாரமாக) ஒரு பெண் ஆட்டைத் தீர்ப்பளித்தனர். அந்த மனிதர் திரும்பிச் செல்லும்போது, "இவர்தான் அமீருல் மூஃமினீன்! ஒரு மானின் விஷயத்தில் தீர்ப்பு வழங்கத் தமக்குத் துணையாக வேறொரு மனிதரை அழைக்கும் நிலையில் இவர் உள்ளார்" என்று கூறிக்கொண்டே சென்றார்.
அம்மனிதர் கூறியதைச் செவியுற்ற உமர் (ரலி), அவரை அழைத்து, "நீர் சூரா அல்-மாயிதாவை ஓதுபவரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் "இல்லை" என்றார். உமர் (ரலி), "என்னுடன் சேர்ந்து தீர்ப்பளித்த இந்த மனிதரை உமக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கும் அவர் "இல்லை" என்றார். அதற்கு உமர் (ரலி), "நீர் சூரா அல்-மாயிதாவை ஓதுபவர் என்று என்னிடம் கூறியிருந்தால், உம்மை நோகும்படி அடித்திருப்பேன் (ஏனெனில், அதன் சட்டம் தெரிந்திருந்தும் நீர் ஏளனம் செய்திருப்பீர்)" என்று கூறினார்கள்.
பிறகு உமர் (ரலி) கூறினார்கள்: "கண்ணியமும் மேன்மையும் மிக்க அல்லாஹ் தன் வேதத்தில் கூறுகிறான்: **'யஹ்குமு பிஹி தவா அத்லின் மின்கும் ஹத்யன் பாலி ஃகல் கஅபதி'** ('உங்களில் நீதியுள்ள இருவர் அ(தற்கான பரிகாரத்)தைத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்; அது கஃபாவைச் சென்றடைய வேண்டிய பலிப்பிராணியாகும்' - திருக்குர்ஆன் 5:95). இவர் (என்னுடன் தீர்ப்பளித்தவர்) அப்துர்ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரலி) ஆவார்.

939

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، كَانَ يَقُولُ فِي الْبَقَرَةِ مِنَ الْوَحْشِ بَقَرَةٌ وَفِي الشَّاةِ مِنَ الظِّبَاءِ شَاةٌ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: காட்டுப் பசுவை (வேட்டையாடினால், அதற்கு ஈடாக) ஒரு பசுவும், மானை (வேட்டையாடினால், அதற்கு ஈடாக) ஒரு ஆடும் (கொடுக்கப்படும்).

940

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي حَمَامِ مَكَّةَ إِذَا قُتِلَ شَاةٌ. وَقَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ يُحْرِمُ بِالْحَجِّ أَوِ الْعُمْرَةِ وَفِي بَيْتِهِ فِرَاخٌ مِنْ حَمَامِ مَكَّةَ فَيُغْلَقُ عَلَيْهَا فَتَمُوتُ فَقَالَ أَرَى بِأَنْ يَفْدِيَ ذَلِكَ عَنْ كُلِّ فَرْخٍ بِشَاةٍ. قَالَ مَالِكٌ لَمْ أَزَلْ أَسْمَعُ أَنَّ فِي النَّعَامَةِ إِذَا قَتَلَهَا الْمُحْرِمُ بَدَنَةً. قَالَ مَالِكٌ أَرَى أَنَّ فِي بَيْضَةِ النَّعَامَةِ عُشْرَ ثَمَنِ الْبَدَنَةِ كَمَا يَكُونُ فِي جَنِينِ الْحُرَّةِ غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ وَلِيدَةٌ وَقِيمَةُ الْغُرَّةِ خَمْسُونَ دِينَارًا وَذَلِكَ عُشْرُ دِيَةِ أُمِّهِ وَكُلُّ شَىْءٍ مِنَ النُّسُورِ أَوِ الْعِقْبَانِ أَوِ الْبُزَاةِ أَوِ الرَّخَمِ فَإِنَّهُ صَيْدٌ يُودَى كَمَا يُودَى الصَّيْدُ إِذَا قَتَلَهُ الْمُحْرِمُ وَكُلُّ شَىْءٍ فُدِيَ فَفِي صِغَارِهِ مِثْلُ مَا يَكُونُ فِي كِبَارِهِ وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ مَثَلُ دِيَةِ الْحُرِّ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ فَهُمَا بِمَنْزِلَةٍ وَاحِدَةٍ سَوَاءٌ.

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது: “மக்காவின் புறா கொல்லப்பட்டால், (அதற்குப் பரிகாரமாக) ஓர் ஆடு (கொடுப்பது) கடமையாகும்.”

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்காவாசிகளில் ஒருவர் ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் அணிந்திருக்கும் நிலையில், அவருடைய வீட்டில் மக்கா புறாக் குஞ்சுகள் இருந்து, அவை அடைக்கப்பட்டு (அதனால்) இறந்துவிட்டால், ஒவ்வொரு குஞ்சுக்காகவும் ஓர் ஆட்டை அவர் பரிகாரமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.”

மேலும் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “இஹ்ராம் அணிந்தவர் நெருப்புக்கோழியை கொன்றால், (அதற்குப் பரிகாரமாக) ஓர் ஒட்டகம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் தொடர்ந்து செவியுற்று வருகிறேன்.”

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “நெருப்புக்கோழியின் முட்டைக்கு, ஒட்டகத்தின் விலையில் பத்தில் ஒரு பங்கு (பரிகாரமாகக்) கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இது, சுதந்திரமான ஒரு பெண்ணின் கருவில் உள்ள சிசுவிற்கு (அது கலைக்கப்பட்டால்) ஓர் ஆண் அடிமை அல்லது பெண் அடிமை நஷ்டஈடாகக் (‘குர்ரா’) கொடுக்கப்படுவதைப் போன்றதாகும். அந்த ‘குர்ரா’வின் மதிப்பு ஐம்பது தீனார்கள் ஆகும். இது, அச்சிசுவின் தாய்க்கான நஷ்டஈட்டில் (‘தியா’) பத்தில் ஒரு பங்காகும்.

கழுகுகள், வல்லூறுகள், பருந்து வகைகள் அல்லது பிணந்தின்னிக் கழுகுகள் ஆகிய அனைத்தும் வேட்டைப் பிராணிகளாகும். இஹ்ராம் அணிந்தவர் அவற்றை வேட்டையாடிக் கொன்றால், மற்ற வேட்டைப் பிராணிகளுக்கு வழங்கப்படுவதைப் போலவே இவற்றிற்கும் பரிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். பரிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டிய எவ்வுயிரினத்திற்கும், அதன் பெரியதற்கு

என்ன பரிகாரமோ அதுவே அதன் சிறியதற்கும் உரியதாகும். இது, சுதந்திரமான ஒருவரின் நஷ்டஈடு ('தியா') சிறியவர், பெரியவர் ஆகிய இருவருக்கும் ஒரே நிலையில் சமமாக இருப்பதைப் போன்றதாகும்.''

941

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَجُلاً، جَاءَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنِّي أَصَبْتُ جَرَادَاتٍ بِسَوْطِي وَأَنَا مُحْرِمٌ . فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَطْعِمْ قَبْضَةً مِنْ طَعَامٍ .

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
ஒரு மனிதர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "அமீருல் முஃமினீன்! நான் இஹ்ராம் நிலையில் இருந்தபோது என் சாட்டையால் சில வெட்டுக்கிளிகளைக் கொன்றுவிட்டேன்" என்று கூறினார். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "ஒரு கைப்பிடி உணவு (தர்மமாக) அளியுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

942

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَجُلاً، جَاءَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَسَأَلَهُ عَنْ جَرَادَاتٍ، قَتَلَهَا وَهُوَ مُحْرِمٌ فَقَالَ عُمَرُ لِكَعْبٍ تَعَالَ حَتَّى نَحْكُمَ . فَقَالَ كَعْبٌ دِرْهَمٌ . فَقَالَ عُمَرُ لِكَعْبٍ إِنَّكَ لَتَجِدُ الدَّرَاهِمَ لَتَمْرَةٌ خَيْرٌ مِنْ جَرَادَةٍ .

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
ஒரு மனிதர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, தாம் இஹ்ராம் நிலையில் இருந்தபோது கொன்ற சில வெட்டுக்கிளிகள் குறித்துக் கேட்டார். உமர் (ரழி) அவர்கள் கஅப் அவர்களிடம், "வாருங்கள், நாம் தீர்ப்பளிப்போம்" என்று கூறினார்கள். கஅப் அவர்கள், "ஒரு திர்ஹம்" என்று கூறினார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் கஅப் அவர்களிடம், "நிச்சயமாக உமக்கு திர்ஹம்கள் (எளிதாகக்) கிடைக்கின்றன. ஒரு வெட்டுக்கிளியை விட ஒரு பேரீச்சம்பழம் மேலானதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

943

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ بْنِ مَالِكٍ الْجَزَرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مُحْرِمًا فَآذَاهُ الْقَمْلُ

فِي رَأْسِهِ فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَحْلِقَ رَأْسَهُ وَقَالَ صُمْ ثَلاَثَةَ أَيَّامٍ أَوْ أَطْعِمْ سِتَّةَ مَسَاكِينَ مُدَّيْنِ مُدَّيْنِ لِكُلِّ إِنْسَانٍ أَوِ انْسُكْ بِشَاةٍ أَىَّ ذَلِكَ فَعَلْتَ أَجْزَأَ عَنْكَ .

கஅப் இப்னு உஜ்ரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இஹ்ராம் அணிந்திருந்தபோது, அவருடைய தலையில் பேன்கள் இருந்ததால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவருடைய தலையை மழித்துக்கொள்ளுமாறு அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், "மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பீராக! அல்லது ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு 'முத்' (ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தானியம்) வீதம் ஆறு ஏழை மக்களுக்கு உணவளிப்பீராக! அல்லது ஓர் ஆட்டைப் பலியிடுவீராக! இவற்றில் எதை நீர் செய்தாலும் அது உமக்குப் போதுமானதாக இருக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

944

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ أَبِي الْحَجَّاجِ، عَنِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهُ " لَعَلَّكَ آذَاكَ هَوَامُّكَ " . فَقُلْتُ نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " احْلِقْ رَأْسَكَ وَصُمْ ثَلاَثَةَ أَيَّامٍ أَوْ أَطْعِمْ سِتَّةَ مَسَاكِينَ أَوِ انْسُكْ بِشَاةٍ " .

கஅப் இப்னு உஜ்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உம்முடைய பூச்சிகள் (உமது தலையில் உள்ள பேன்கள்) உமக்குத் துன்பம் விளைவிக்கின்றனவோ (இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில்)?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று பதிலளித்தார்கள். மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உமது தலையை மழித்துவிட்டு, மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பீராக; அல்லது ஆறு ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பீராக; அல்லது ஓர் ஆட்டை அறுத்துப் பலியிடுவீராக" என்று கூறினார்கள்.

945

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْخُرَاسَانِيِّ، أَنَّهُ قَالَ حَدَّثَنِي شَيْخٌ، بِسُوقِ الْبُرَمِ بِالْكُوفَةِ عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَنِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَنَا أَنْفُخُ تَحْتَ قِدْرٍ لأَصْحَابِي وَقَدِ امْتَلأَ رَأْسِي وَلِحْيَتِي قَمْلاً فَأَخَذَ بِجَبْهَتِي ثُمَّ قَالَ احْلِقْ هَذَا الشَّعَرَ وَصُمْ

ثَلاَثَةَ أَيَّامٍ أَوْ أَطْعِمْ سِتَّةَ مَسَاكِينَ . وَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلِمَ أَنَّهُ لَيْسَ عِنْدِي مَا أَنْسُكُ بِهِ .

கஅப் இப்னு உஜ்ரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் என் தோழர்களுக்காக ஒரு சமையல் பாத்திரத்தின் கீழ் (நெருப்பை) ஊதிக் கொண்டிருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். என் தலையிலும் தாடியிலும் பேன்கள் நிறைந்திருந்தன. அவர்கள் என் நெற்றியைப் பிடித்து, 'இந்த முடியை மழித்துக்கொள். (அதற்குப் பரிகாரமாக) மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பாயாக அல்லது ஆறு ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பாயாக' என்று கூறினார்கள். (ஏனெனில், பரிகாரமாக) பலியிடுவதற்கு என்னிடம் எதுவும் இல்லை என்பதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்."

946

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَمِيمَةَ السَّخْتِيَانِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ مَنْ نَسِيَ مِنْ نُسُكِهِ شَيْئًا أَوْ تَرَكَهُ فَلْيُهْرِقْ دَمًا . قَالَ أَيُّوبُ لاَ أَدْرِي قَالَ تَرَكَ أَوْ نَسِيَ . قَالَ مَالِكٌ مَا كَانَ مِنْ ذَلِكَ هَدْيًا فَلاَ يَكُونُ إِلاَّ بِمَكَّةَ وَمَا كَانَ مِنْ ذَلِكَ نُسُكًا فَهُوَ يَكُونُ حَيْثُ أَحَبَّ صَاحِبُ النُّسُكِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யாரேனும் தனது (ஹஜ் அல்லது உம்ரா) கிரியைகளில் எதையேனும் மறந்துவிட்டாலோ அல்லது விட்டுவிட்டாலோ, அவர் ஒரு பிராணியை அறுத்துப் பலியிடட்டும் (அதாவது, ஒரு தியாகம் செய்ய வேண்டும்).' அய்யூப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: '(இப்னு அப்பாஸ்) 'விட்டுவிட்டாலோ' என்று கூறினாரா அல்லது 'மறந்துவிட்டாலோ' என்று கூறினாரா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.' மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அதில் 'ஹத்யு' (ஹஜ்ஜின் ஒரு பகுதியாக அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட மீறலுக்கான தியாகம்) ஆக இருந்தால், அது மக்காவில் மட்டுமே அறுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், அது (ஹத்யு அல்லாத, ஒரு கடமையை விட்டதற்கான) தியாகமாக (நுஸுக்) இருந்தால், அந்த தியாகத்தைச் செய்யக் கடமைப்பட்டவர் விரும்பும் இடத்தில் அதை அறுத்துப் பலியிடலாம்.'

947

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عِيسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّهُ قَالَ وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِلنَّاسِ بِمِنًى وَالنَّاسُ يَسْأَلُونَهُ فَجَاءَهُ

رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ أَشْعُرْ فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَنْحَرَ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ انْحَرْ وَلاَ حَرَجَ ‏"‏ ‏.‏ ثُمَّ جَاءَهُ آخَرُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ أَشْعُرْ فَنَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أَرْمِيَ قَالَ ‏"‏ ارْمِ وَلاَ حَرَجَ ‏"‏ ‏.‏ قَالَ فَمَا سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ شَىْءٍ قُدِّمَ وَلاَ أُخِّرَ إِلاَّ قَالَ ‏"‏ افْعَلْ وَلاَ حَرَجَ ‏"‏ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மினாவில் மக்களுக்காக நின்றார்கள். மக்கள் அன்னாரிடம் கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது ஒரு மனிதர் வந்து அன்னாரிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் (சட்டம்) அறியாமல் குர்பானி கொடுப்பதற்கு முன்பே தலைமுடியை மழித்துவிட்டேன்' என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'குர்பானி கொடுங்கள்; குற்றமில்லை' என்று கூறினார்கள். பிறகு மற்றொருவர் அன்னாரிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் (சட்டம்) அறியாமல் கல்லெறிவதற்கு முன்பே குர்பானி கொடுத்துவிட்டேன்' என்று கூறினார். அதற்கு அன்னார், 'கல்லெறியுங்கள்; குற்றமில்லை' என்று கூறினார்கள். (ஹஜ் கிரியைகளில்) எதை முற்படுத்திச் செய்வது அல்லது எதைப் பிற்படுத்திச் செய்வது குறித்துக் கேட்கப்பட்ட போதெல்லாம், 'செய்யுங்கள்; குற்றமில்லை' என்றே நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

948

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا قَفَلَ مِنْ غَزْوٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ يُكَبِّرُ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ مِنَ الأَرْضِ ثَلاَثَ تَكْبِيرَاتٍ ثُمَّ يَقُولُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு போர்ப் பயணம் (அல்லது இராணுவப் பயணம்), ஹஜ் அல்லது உம்ராவிலிருந்து திரும்பும்போது, நிலத்தின் ஒவ்வொரு உயரமான பகுதியிலும் மூன்று தக்பீர்களைக் கூறுவார்கள். பின்னர் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு, லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்க்கு வலஹுல் ஹம்து, வஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர். ஆயிபூன, தாயிபூன, ஆபிதூன, ஸாஜிதூன லிரப்பினா ஹாமிதூன். ஸதக்கல்லாஹு வஃதஹு, வநஸர அப்தஹு, வஹஸமல் அஹ்ஸாப வஹ்தஹு.”

(பொருள்: “அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை, அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. ஆட்சியெல்லாம் அவனுக்கே உரியது, புகழனைத்தும் அவனுக்கே உரியது, அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் பேராற்றல் மிக்கவன். (நாங்கள்) திரும்பி வருபவர்கள், தவ்பா செய்பவர்கள், வணங்குபவர்கள், சிரம் பணிபவர்கள், எங்கள் இறைவனைப் புகழ்பவர்கள். அல்லாஹ் தனது வாக்கை உண்மையாக்கினான், தனது அடியாருக்கு வெற்றியளித்தான், மேலும் (எதிரி) கூட்டத்தாரை அவன் தனியாகவே தோற்கடித்தான்.”)

949

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ كُرَيْبٍ، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَرَّ بِامْرَأَةٍ وَهِيَ فِي مِحَفَّتِهَا فَقِيلَ لَهَا هَذَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَخَذَتْ بِضَبْعَىْ صَبِيٍّ كَانَ مَعَهَا فَقَالَتْ أَلِهَذَا حَجٌّ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ نَعَمْ وَلَكِ أَجْرٌ ‏.‏

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அடிமை குறைப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பல்லக்கில் இருந்த ஒரு பெண்ணைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்பெண்ணிடம், "இவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்" என்று கூறப்பட்டது. அவள், தன்னுடன் இருந்த ஒரு சிறுவனின் மேற்கைகளை (அல்லது முன்கைகளை) பிடித்துக்கொண்டு, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவனுக்கு ஹஜ் உண்டா (அதாவது, இவன் செய்யும் ஹஜ் செல்லுமா)?" என்று கேட்டாள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்; (இவனுக்கு ஹஜ் உண்டு, ஆனால் அது அவனது கட்டாய ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றாது. எனினும்) உனக்கும் ஒரு நற்கூலி உண்டு" என்று கூறினார்கள்.

950

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي عَبْلَةَ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ كَرِيزٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ مَا رُئِيَ الشَّيْطَانُ يَوْمًا هُوَ فِيهِ أَصْغَرُ وَلاَ أَدْحَرُ وَلاَ أَحْقَرُ وَلاَ أَغْيَظُ مِنْهُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ وَمَا ذَاكَ إِلاَّ لِمَا رَأَى مِنْ تَنَزُّلِ الرَّحْمَةِ وَتَجَاوُزِ اللَّهِ عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ إِلاَّ مَا أُرِيَ يَوْمَ بَدْرٍ ‏"‏ ‏.‏ قِيلَ وَمَا رَأَى يَوْمَ بَدْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ‏"‏ أَمَا إِنَّهُ قَدْ رَأَى جِبْرِيلَ يَزَعُ الْمَلاَئِكَةَ ‏"‏ ‏.‏

தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் பின் கரீஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷைத்தான் அரஃபா

நாளை விட வேறு எந்த நாளிலும் மிகவும் சிறியவனாகவும் (அற்பமானவனாகவும்), மிகவும் விரட்டப்பட்டவனாகவும், மிகவும் இழிவானவனாகவும், மிகவும் கோபமடைந்தவனாகவும் காணப்படுவதில்லை. இதற்குக் காரணம், அவன் (அந்நாளில்) இறங்கும் (இறை)அருளையும், பெரும் பாவங்களை அல்லாஹ் மன்னிப்பதையும் பார்ப்பதேயாகும்; பத்ரு நாளில் அவனுக்குக் காட்டப்பட்டதைத் தவிர."

"(அல்லாஹ்வின் தூதரே!) பத்ரு நாளில் அவன் என்ன கண்டான்?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக அவன், ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் வானவர்களை அணிவகுத்து நிறுத்துவதைக் கண்டான்" என்று கூறினார்கள்.

951

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَيَّاشِ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ كَرِيزٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَفْضَلُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ وَأَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ ‏.‏

தல்ஹா இப்னு உபைதுல்லாஹ் இப்னு கரீஸ் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மிகச்சிறந்த துஆ அரஃபா நாளைய துஆ ஆகும். மேலும், நானும் எனக்கு முன் இருந்த நபிமார்களும் கூறியவற்றில் சிறந்தது, 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு' என்பதாகும்."

952

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ وَعَلَى رَأْسِهِ الْمِغْفَرُ فَلَمَّا نَزَعَهُ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْنُ خَطَلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ "‏ اقْتُلُوهُ ‏"‏ ‏.‏

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மக்கா) வெற்றியின்போது, தலையில் கவசம் அணிந்தவர்களாக மக்காவுக்குள் நுழைந்தார்கள். அவர்கள் அதைக் கழற்றியபோது, ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! இப்னு கத்தல் கஃபாவின் திரைகளைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறான்” என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “அவனைக் கொல்லுங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

953

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، أَقْبَلَ مِنْ مَكَّةَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِقُدَيْدٍ جَاءَهُ خَبَرٌ مِنَ الْمَدِينَةِ فَرَجَعَ فَدَخَلَ مَكَّةَ بِغَيْرِ إِحْرَامٍ . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، بِمِثْلِ ذَلِكَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் மக்காவிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் குதைதில் இருந்தபோது, மதீனாவிலிருந்து அவர்களுக்கு ஒரு செய்தி வந்தது. அதனால் அவர்கள் திரும்பிச் சென்று, இஹ்ராம் அணியாமல் மக்காவிற்குள் நுழைந்தார்கள் (அவர் ஹஜ் அல்லது உம்ரா நோக்கத்தில் இல்லாததால் அல்லது ஏற்கனவே அவற்றை முடித்திருந்ததால் இது அனுமதிக்கப்பட்டது).

955

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَلْحَلَةَ الدِّيلِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِمْرَانَ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ عَدَلَ إِلَىَّ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَأَنَا نَازِلٌ، تَحْتَ سَرْحَةٍ بِطَرِيقِ مَكَّةَ فَقَالَ مَا أَنْزَلَكَ تَحْتَ هَذِهِ السَّرْحَةِ فَقُلْتُ أَرَدْتُ ظِلَّهَا . فَقَالَ هَلْ غَيْرُ ذَلِكَ فَقُلْتُ لاَ مَا أَنْزَلَنِي إِلاَّ ذَلِكَ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ إِذَا كُنْتَ بَيْنَ الأَخْشَبَيْنِ مِنْ مِنًى - وَنَفَخَ بِيَدِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ - فَإِنَّ هُنَاكَ وَادِيًا يُقَالُ لَهُ السُّرَرُ بِهِ شَجَرَةٌ سُرَّ تَحْتَهَا سَبْعُونَ نَبِيًّا .

முஹம்மத் பின் இம்ரான் அல்-அன்சாரியின் தந்தை அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் மக்கா செல்லும் வழியில் ஒரு மரத்தின் கீழ் தங்கியிருந்தபோது, அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். 'இந்த மரத்தின் கீழ் உங்களை இறங்கச் செய்தது எது?' என்று அவர்கள்

கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'இதன் நிழலை நாடியே (தங்கினேன்)' என்று கூறினேன். 'வேறு ஏதேனும் (காரணம்) உண்டா?' என்று அவர்கள் கேட்க, 'இல்லை, இதைத்தவிர வேறு எதுவும் என்னை இறங்கச் செய்யவில்லை' என்று நான் கூறினேன்.

அப்போது அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

'நீங்கள் மினாவின் 'அக்ஷபைன்' (எனும் இரு மலைகளுக்கு) இடையே இருந்தால் - (இதைச் சொல்லும்போது) தமது கையை கிழக்குத் திசை நோக்கி (சைகை செய்து) நீட்டினார்கள் - அங்கு 'அஸ்-ஸுரர்' எனப்படும் ஒரு பள்ளத்தாக்கு உள்ளது. அதில் ஒரு மரம் இருக்கிறது. அதன் கீழ் எழுபது நபிமார்களின் தொப்புள்கொடி அறுக்கப்பட்டுள்ளது'."

956

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، مَرَّ بِامْرَأَةٍ مَجْذُومَةٍ وَهِيَ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ فَقَالَ لَهَا يَا أَمَةَ اللَّهِ لاَ تُؤْذِي النَّاسَ لَوْ جَلَسْتِ فِي بَيْتِكِ ‏.‏ فَجَلَسَتْ فَمَرَّ بِهَا رَجُلٌ بَعْدَ ذَلِكَ فَقَالَ لَهَا إِنَّ الَّذِي كَانَ قَدْ نَهَاكِ قَدْ مَاتَ فَاخْرُجِي ‏.‏ فَقَالَتْ مَا كُنْتُ لأُطِيعَهُ حَيًّا وَأَعْصِيَهُ مَيِّتًا ‏.‏

இப்னு அபீ முலைக்கா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், (கஅபா) இல்லத்தை தவாஃப் செய்து கொண்டிருந்த தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்மணியைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்பெண்ணிடம், "அல்லாஹ்வின் அடியாளே! மக்களைச் சங்கடப்படுத்தாதே. நீ உன் வீட்டிலேயே அமர்ந்திருந்தால் (நன்றாக இருக்கும்)," என்று கூறினார்கள். அவளும் (உமரின் அறிவுரைக்குக் கீழ்ப்படிந்து தன் வீட்டிலேயே) அமர்ந்து கொண்டாள்.

அதன்பிறகு ஒரு மனிதர் அவளைக் கடந்து சென்றார். அவளிடம், "உன்னைத் தடுத்தவர் (உமர்) இறந்துவிட்டார்; எனவே, (இப்போது நீ தவாஃப் செய்ய) வெளியே வா," என்று கூறினார். அதற்கு அவள், "அவர் உயிருடன் இருந்தபோது அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்துவிட்டு, அவர் இறந்த பிறகு அவருக்கு நான் மாறு செய்பவளாக இருக்க மாட்டேன்," என்று பதிலளித்தாள்.

957

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، كَانَ يَقُولُ مَا بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْبَابِ الْمُلْتَزَمُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், "(ஹஜருல் அஸ்வத்) மூலைக்கும் (கஃபாவின்) வாசலுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி 'அல்-முல்தஸம்' ஆகும்" என்று கூறி வந்தார்கள்.

958

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَذْكُرُ، أَنَّ رَجُلاً، مَرَّ عَلَى أَبِي ذَرٍّ بِالرَّبَذَةِ وَأَنَّ أَبَا ذَرٍّ سَأَلَهُ أَيْنَ تُرِيدُ فَقَالَ أَرَدْتُ الْحَجَّ . فَقَالَ هَلْ نَزَعَكَ غَيْرُهُ فَقَالَ لاَ . قَالَ فَأْتَنِفِ الْعَمَلَ . قَالَ الرَّجُلُ فَخَرَجْتُ حَتَّى قَدِمْتُ مَكَّةَ فَمَكَثْتُ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ إِذَا أَنَا بِالنَّاسِ مُنْقَصِفِينَ عَلَى رَجُلٍ فَضَاغَطْتُ عَلَيْهِ النَّاسَ فَإِذَا أَنَا بِالشَّيْخِ الَّذِي وَجَدْتُ بِالرَّبَذَةِ يَعْنِي أَبَا ذَرٍّ قَالَ فَلَمَّا رَآنِي عَرَفَنِي فَقَالَ هُوَ الَّذِي حَدَّثْتُكَ .

ஒரு மனிதர் 'ரபதா' எனும் இடத்தில் அபூ தர் (ரழி) அவர்களைக் கடந்து சென்றார். அபூ தர் (ரழி) அவரிடம், "எங்கே செல்ல நாடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் ஹஜ் செய்ய நாடியுள்ளேன்" என்று பதிலளித்தார்.

அபூ தர் (ரழி), "வேறு எதுவும் உம்மை (உமது இருப்பிடத்திலிருந்து) வெளியேற்றியதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் "இல்லை" என்றார். அபூ தர் (ரழி), "(அப்படியென்றால்) அமலைப் புதிதாகத் துவங்குங்கள்" என்றார்கள்.

அந்த மனிதர் கூறினார்: "நான் புறப்பட்டு மக்காவை அடைந்தேன்; அல்லாஹ் நாடிய காலம் வரை அங்கு தங்கினேன். பிறகு (ஒரு நாள்) மக்கள் ஒரு மனிதரைச் சுற்றி முண்டியடித்துக் கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். நான் மக்களுக்கு இடையே நெரிசலில் புகுந்து அவரிடம் சென்றேன். அங்கே ரபதாவில் நான் சந்தித்த அதே பெரியவர் (ஷைக்) இருந்தார். அவர்தான் அபூ தர் (ரழி). அவர் என்னைப் பார்த்ததும் அடையாளம் கண்டுகொண்டார். பிறகு, 'நான் உனக்குச் சொன்னது இதுதான்' என்று கூறினார்கள்."

959

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الاِسْتِثْنَاءِ، فِي الْحَجِّ فَقَالَ أَوَيَصْنَعُ ذَلِكَ أَحَدٌ وَأَنْكَرَ ذَلِكَ . سُئِلَ مَالِكٌ هَلْ يَحْتَشُّ الرَّجُلُ لِدَابَّتِهِ مِنَ الْحَرَمِ فَقَالَ لاَ .

மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் (அஸ்-ஸுஹ்ரி) அவர்களிடம், ஹஜ்ஜில் (இஹ்ராம் அணியும்போது) ஒருவர் (தனக்கு ஏதேனும்) தடை ஏற்பட்டால் (அதாவது, நோய், எதிரி அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணத்தால் ஹஜ்ஜை முடிக்க முடியாமல் போனால்) எந்த இடத்திலும் இஹ்ராமிலிருந்து விலகிக் கொள்ளலாம் என்ற நிபந்தனையை (இஷ்டிராத்) விதிப்பது பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "யாராவது அப்படிச் செய்வார்களா?" என்று கேட்டு, அதனை மறுத்தார்கள்.

மாலிக் அவர்களிடம், ஒருவர் தனது வாகனப் பிராணிக்காக ஹரத்திலிருந்து (மக்கா மற்றும் அதன் சுற்றுப்புற புனித எல்லைக்குள் இருந்து) புல் வெட்டலாமா என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், "இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

960

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ الصِّيَامُ لِمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ لِمَنْ لَمْ يَجِدْ هَدْيًا مَا بَيْنَ أَنْ يُهِلَّ بِالْحَجِّ إِلَى يَوْمِ عَرَفَةَ فَإِنْ لَمْ يَصُمْ صَامَ أَيَّامَ مِنًى . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي ذَلِكَ مِثْلَ قَوْلِ عَائِشَةَ رضى الله تعالى عنها .

ஆயிஷா (ரழி), முஃமின்களின் அன்னை அவர்கள் கூறியதாவது: "ஹஜ்ஜுடன் உம்ராவை இணைத்து (தமத்துஃ ஹஜ்) செய்பவர், பலிப்பிராணி (ஹதி) கிடைக்கப்பெறாத நிலையில், ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் கட்டியதிலிருந்து அரஃபா நாள் வரை (மூன்று) நோன்புகளை நோற்பார். அவ்வாறு அவர் (அந்த நோன்புகளை) நோற்கவில்லையென்றால், மினா நாட்களில் (அதாவது தஷ்ரீக் நாட்களில்) நோன்பு நோற்பார்."

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் கூற்றைப் போன்றே இது குறித்துக் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

21. كتاب الجهاد

முவத்தா மாலிக்

21. ஜிஹாத்

962

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الدَّائِمِ الَّذِي لاَ يَفْتُرُ مِنْ صَلاَةٍ وَلاَ صِيَامٍ حَتَّى يَرْجِعَ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்பவர், அவர் (போரிலிருந்து) திரும்பி வரும் வரை, தனது தொழுகையிலிருந்தும் நோன்பிலிருந்தும் சற்றும் தளராமல், இடைவிடாது நோன்பு நோற்று, தொழுதுகொண்டிருக்கும் ஒருவரைப் போன்றவராவார்.”

963

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ تَكَفَّلَ اللَّهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِهِ - لاَ يُخْرِجُهُ مِنْ بَيْتِهِ إِلاَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ وَتَصْدِيقُ كَلِمَاتِهِ - أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ يَرُدَّهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مَعَ مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ், அவனுடைய பாதையில் ஜிஹாத் செய்பவருக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறான். (அவரை அவருடைய இல்லத்திலிருந்து வெளியேறச் செய்தது அல்லாஹ்வின் பாதையில்) ஜிஹாத் செய்வதும், அவனுடைய வார்த்தைகளை உண்மையென நம்புவதும் மட்டுமே என்ற நிலையில், ஒன்று அவரைச் சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்வதாகவோ, அல்லது அவர் அடைந்த நற்கூலி

அல்லது போர்ச்செல்வத்துடன் அவர் புறப்பட்ட தம் இல்லத்திற்கே அவரைத் திருப்பி அனுப்புவதாகவோ (அல்லாஹ் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறான்)."

964

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ الْخَيْلُ لِرَجُلٍ أَجْرٌ وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ وَعَلَى رَجُلٍ وِزْرٌ فَأَمَّا الَّذِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَطَالَ لَهَا فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ فَمَا أَصَابَتْ فِي طِيَلِهَا ذَلِكَ مِنَ الْمَرْجِ أَوِ الرَّوْضَةِ كَانَ لَهُ حَسَنَاتٌ وَلَوْ أَنَّهَا قَطَعَتْ طِيَلَهَا ذَلِكَ فَاسْتَنَّتْ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ كَانَتْ آثَارُهَا وَأَرْوَاثُهَا حَسَنَاتٍ لَهُ وَلَوْ أَنَّهَا مَرَّتْ بِنَهَرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَمْ يُرِدْ أَنْ يَسْقِيَ بِهِ كَانَ ذَلِكَ لَهُ حَسَنَاتٍ فَهِيَ لَهُ أَجْرٌ وَرَجُلٌ رَبَطَهَا تَغَنِّيًا وَتَعَفُّفًا وَلَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي رِقَابِهَا وَلاَ فِي ظُهُورِهَا فَهِيَ لِذَلِكَ سِتْرٌ وَرَجُلٌ رَبَطَهَا فَخْرًا وَرِيَاءً وَنِوَاءً لأَهْلِ الإِسْلاَمِ فَهِيَ عَلَى ذَلِكَ وِزْرٌ ‏"‏ ‏.‏ وَسُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْحُمُرِ فَقَالَ ‏"‏ لَمْ يَنْزِلْ عَلَىَّ فِيهَا شَىْءٌ إِلاَّ هَذِهِ الآيَةُ الْجَامِعَةُ الْفَاذَّةُ ‏{‏فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ‏}‏ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"குதிரைகள் (மூன்று விதமான மனிதர்களுக்கு) மூன்று விதமாக அமைகின்றன. ஒரு மனிதருக்கு நற்கூலியாகவும், மற்றொருவருக்குப் பாதுகாப்பாகவும், இன்னொருவருக்குப் பாவச் சுமையாகவும் இருக்கின்றன.

எவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அறப்போருக்காகப்) பயன்படுத்துவதற்காகக் குதிரையை அர்ப்பணித்து, அதை ஒரு புல்வெளியில் அல்லது பூங்காவில் நீண்ட கயிற்றில் கட்டி மேய விடுகிறாரோ, அக்கயிற்றின் அளவுக்குள் அந்தப் புல்வெளியிலிருந்தோ பூங்காவிலிருந்தோ அது எதையெல்லாம் உண்கிறதோ அது அவருக்கு நன்மைகளாக அமையும். அது தன் கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு ஒன்று அல்லது இரண்டு மேடுகளைத் தாண்டிச் சென்றால், அதன் கால்தடங்களும் அதன் சாணமும் அவருக்கு நன்மைகளாகும். அது ஓர் ஆற்றைக் கடக்கும்போது, அவர் அதற்கு நீர் புகட்ட நாடியிருக்காவிட்டாலும், அது அதிலிருந்து நீர் அருந்தினால், அதுவும் அவருக்கு நன்மைகளாகவே அமையும். இத்தகைய குதிரை அவருக்கு நற்கூலியாகும்.

மற்றொரு மனிதர் (பிறரிடம் கையேந்தாமல்) தன்னிறைவு பெறுவதற்காகவும், மானத்தைக் காத்துக்கொள்வதற்காகவும் குதிரையை வளர்க்கிறார்; அதன் கழுத்துகளிலும் முதுகுகளிலும் உள்ள அல்லாஹ்வின் உரிமையை அவர்

மறப்பதில்லை. அக்குதிரை அவருக்கு (வறுமையிலிருந்து காக்கும்) பாதுகாப்பாகும்.

வேறொருவர் பெருமைக்காகவும், பகட்டுக்காகவும், இஸ்லாமிய மக்களுக்கு விரோதமாகவும் குதிரையை வளர்க்கிறார். அது அவருக்குப் பாவச் சுமையாகும்."

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கழுதைகளைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவற்றைப் பற்றி இந்த ஒரு பொதுவான, தனித்துவமிக்க வசனத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் எனக்கு அருளப்படவில்லை" என்று கூறிவிட்டு (பின்வருமாறு ஓதினார்கள்):

"ஃபமன் யஃமல் மித்கால தர்ரதின் கைரன் யரஹ். வமன் யஃமல் மித்கால தர்ரதின் ஷர்ரன் யரஹ்."

"(இதன் பொருள்): எவர் ஓர் அணுவளவு நன்மை செய்தாலும் அத(ன் பயன)னை அவர் கண்டுகொள்வார். எவர் ஓர் அணுவளவு தீமை செய்தாலும், அத(ன் பயன)னையும் அவர் கண்டுகொள்வார்." (திருக்குர்ஆன் 99:7, 8)

965

وَحَدَّثَنِي عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَعْمَرٍ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَلاَ أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ النَّاسِ مَنْزِلاً رَجُلٌ آخِذٌ بِعِنَانِ فَرَسِهِ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَلاَ أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ النَّاسِ مَنْزِلاً بَعْدَهُ رَجُلٌ مُعْتَزِلٌ فِي غُنَيْمَتِهِ يُقِيمُ الصَّلاَةَ وَيُؤْتِي الزَّكَاةَ وَيَعْبُدُ اللَّهَ لاَ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا .

அதா இப்னு யசார் அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'மக்களில் சிறந்த தகுதியுடையவர் யார் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லட்டுமா? (அவர்) அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரிட) தன் குதிரையின் கடிவாளத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதர். அவருக்குப் பிறகு மக்களில் சிறந்த தகுதியுடையவர் யார் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லட்டுமா? (அவர்) தனது சில ஆடுகளுடன் (சமூகத்திலிருந்து) விலகி வாழும் ஒரு மனிதர்; அவர் தொழுகையை நிலைநிறுத்தி, ஜகாத் கொடுத்து, அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காமல் அவனை வணங்குகிறார்.'

966

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ أَخْبَرَنِي عُبَادَةُ بْنُ الْوَلِيدِ بْنِ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْيُسْرِ وَالْعُسْرِ وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ وَأَنْ لاَ نُنَازِعَ الأَمْرَ أَهْلَهُ وَأَنْ نَقُولَ أَوْ نَقُومَ بِالْحَقِّ حَيْثُمَا كُنَّا لاَ نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةَ لاَئِمٍ .

உபாதா பின் அஸ்ஸாமித் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், இலகுவிலும் கஷ்டத்திலும், உற்சாகத்திலும் தயக்கத்திலும் (அவர்கள் இடும் கட்டளைகளை) செவியேற்று கீழ்ப்படிவதற்கும், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுடன் (ஆட்சியாளர்களுடன்) தர்க்கிக்காமல் இருப்பதற்கும், நாங்கள் எங்கிருந்தாலும் அல்லாஹ்வின் விஷயத்தில் பழிப்பவரின் பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாமல் உண்மையைப் பேசுவதற்கும் அல்லது (உண்மையை) நிலைநாட்டுவதற்கும் பிரமாணம் செய்தோம்."

967

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، قَالَ كَتَبَ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ يَذْكُرُ لَهُ جُمُوعًا مِنَ الرُّومِ وَمَا يَتَخَوَّفُ مِنْهُمْ فَكَتَبَ إِلَيْهِ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّهُ مَهْمَا يَنْزِلْ بِعَبْدٍ مُؤْمِنٍ مِنْ مُنْزَلِ شِدَّةٍ يَجْعَلِ اللَّهُ بَعْدَهُ فَرَجًا وَإِنَّهُ لَنْ يَغْلِبَ عُسْرٌ يُسْرَيْنِ وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ }

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்:
அபூ உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ராஹ் அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் அவர்களுக்கு, ரோமானியப் (பைசாந்தியப்) படைகளின் பெருந்திரளையும், அவற்றால் தமக்கு ஏற்பட்ட அச்சத்தையும் குறிப்பிட்டு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் அவர்கள் அவருக்குப் பதிலளித்து எழுதினார்கள்:
"(இறைவனைப் போற்றிய பின்), ஓர் இறைவிசுவாசியான அடியாருக்கு எத்தகைய துன்பம் ஏற்பட்டாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அதன்பிறகு ஒரு நிவாரணத்தை ஏற்படுத்துவான்; மேலும், ஒரு கஷ்டம் இரண்டு இலகுக்களை மிகைக்காது. மேலும் அல்லாஹ் உயர்ந்தோன் தன் திருமறையில் கூறுகிறான்: 'யா அய்யுஹல்லதீன ஆமனூ இஸ்பிரூ வஸாபிரூ வராபிதூ வத்தகுல்லாஹ லஅல்லகும் துஃப்லிஹூன்'
(பொருள்: ஈமான் கொண்டவர்களே! பொறுமையுடன் இருங்கள்; (இன்னல்களைச் சகிப்பதில் ஒருவரையொருவர்) மிஞ்சுங்கள்; (எதிரிகளை

எதிர்க்க) ஆயத்தமாக இருங்கள்; அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள்; நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள்.)"

968

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ ‏.‏

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், எதிரியின் தேசத்திற்கு குர்ஆனுடன் (குர்ஆன் பிரதியுடன்) பயணம் செய்வதைத் தடை செய்தார்கள் என்று அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள். (அங்கு அது எதிரிகளால் அவமதிக்கப்படலாம் அல்லது கைப்பற்றப்படலாம் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக).

969

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ ابْنٍ لِكَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، - قَالَ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ، أَنَّهُ - قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الَّذِينَ قَتَلُوا ابْنَ أَبِي الْحُقَيْقِ عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ - قَالَ - فَكَانَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يَقُولُ بَرَّحَتْ بِنَا امْرَأَةُ ابْنِ أَبِي الْحُقَيْقِ بِالصِّيَاحِ فَأَرْفَعُ السَّيْفَ عَلَيْهَا ثُمَّ أَذْكُرُ نَهْىَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَكُفُّ وَلَوْلاَ ذَلِكَ اسْتَرَحْنَا مِنْهَا ‏.‏

கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் மகன் (அப்துர் ரஹ்மான் பின் கஅப்) அறிவிக்கிறார்:

'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இப்னு அபீ ஹுகைக்கைக் கொல்வதற்காகச் சென்றவர்களிடம் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் கொல்வதற்குத் தடை விதித்தார்கள்.' (அக்குழுவில் இருந்த) ஒருவர் கூறினார்: 'இப்னு அபீ ஹுகைக்கின் மனைவி கத்திக் கூச்சலிட்டு எங்களுக்குப் பெரும் தொல்லை கொடுத்தாள். நான் அவள் மீது வாளை ஓங்குவேன்; பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தடையை நினைவு கூர்ந்து (அவளைக் கொல்வதிலிருந்து) தடுத்துக்கொள்வேன். அதுமட்டும் இல்லையென்றால், நாங்கள் அவளிடமிருந்து (இந்தத் தொல்லையிலிருந்து) விடுபட்டிருப்போம்.'

970

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَأَى فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ امْرَأَةً مَقْتُولَةً فَأَنْكَرَ ذَلِكَ وَنَهَى عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ .

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (தங்களின்) போர்ப் பயணங்களில் ஒன்றில் கொல்லப்பட்டிருந்த ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தார்கள்; அதனை அவர்கள் கண்டித்து, பெண்களையும் குழந்தைகளையும் கொல்வதைத் தடை செய்தார்கள்.

971

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ، بَعَثَ جُيُوشًا إِلَى الشَّامِ فَخَرَجَ يَمْشِي مَعَ يَزِيدَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ - وَكَانَ أَمِيرَ رُبْعٍ مِنْ تِلْكَ الأَرْبَاعِ - فَزَعَمُوا أَنَّ يَزِيدَ قَالَ لأَبِي بَكْرٍ إِمَّا أَنْ تَرْكَبَ وَإِمَّا أَنْ أَنْزِلَ . فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا أَنْتَ بِنَازِلٍ وَمَا أَنَا بِرَاكِبٍ إِنِّي أَحْتَسِبُ خُطَاىَ هَذِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَالَ لَهُ إِنَّكَ سَتَجِدُ قَوْمًا زَعَمُوا أَنَّهُمْ حَبَّسُوا أَنْفُسَهُمْ لِلَّهِ فَذَرْهُمْ وَمَا زَعَمُوا أَنَّهُمْ حَبَّسُوا أَنْفُسَهُمْ لَهُ وَسَتَجِدُ قَوْمًا فَحَصُوا عَنْ أَوْسَاطِ رُءُوسِهِمْ مِنَ الشَّعَرِ فَاضْرِبْ مَا فَحَصُوا عَنْهُ بِالسَّيْفِ وَإِنِّي مُوصِيكَ بِعَشْرٍ لاَ تَقْتُلَنَّ امْرَأَةً وَلاَ صَبِيًّا وَلاَ كَبِيرًا هَرِمًا وَلاَ تَقْطَعَنَّ شَجَرًا مُثْمِرًا وَلاَ تُخَرِّبَنَّ عَامِرًا وَلاَ تَعْقِرَنَّ شَاةً وَلاَ بَعِيرًا إِلاَّ لِمَأْكُلَةٍ وَلاَ تَحْرِقَنَّ نَحْلاً وَلاَ تُفَرِّقَنَّهُ وَلاَ تَغْلُلْ وَلاَ تَجْبُنْ .

அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் அஷ்-ஷாம் பகுதிக்கு படைகளை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள், படைப்பிரிவுகளில் ஒன்றின் தளபதியாக இருந்த யஸீத் இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்களுடன் நடந்து சென்றார்கள். யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களிடம், "நீங்கள் சவாரி செய்வீர்களா அல்லது நான் இறங்கட்டுமா?" என்று கேட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் சவாரி செய்ய மாட்டேன், நீங்களும் இறங்க வேண்டாம். என்னுடைய இந்த அடிகள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (நன்மையை நாடி) இருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்."

பின்னர் அவரிடம் கூறினார்கள்: "தங்களை முழுமையாக அல்லாஹ்வுக்கு அர்ப்பணித்து விட்டதாகக் கூறும் ஒரு கூட்டத்தினரை (அதாவது, துறவிகள் அல்லது மடங்களில் தங்கியிருப்பவர்களை) நீங்கள் காண்பீர்கள். அவர்கள் தங்களை எதற்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்டதாகக் கூறுகிறார்களோ, அதில் அவர்களை விட்டுவிடுங்கள். தங்கள் தலைகளின் நடுப்பகுதியை மழித்திருக்கும் ஒரு கூட்டத்தினரையும் (அதாவது, எதிரிப் படையின்

போர்வீரர்களையும்) நீங்கள் காண்பீர்கள்; அவர்கள் மழித்திருக்கும் பகுதியை வாளால் வெட்டுங்கள் (அதாவது, அவர்களுடன் போரிடுங்கள்).

மேலும் நான் உங்களுக்கு பத்து விஷயங்களை அறிவுறுத்துகிறேன்: பெண்களையோ, குழந்தைகளையோ, அல்லது வயதான, பலவீனமானவரையோ கொல்லாதீர்கள். பழம் தரும் மரங்களை வெட்டாதீர்கள். மக்கள் வசிக்கும் இடத்தை அழிக்காதீர்கள். உணவுக்காகத் தவிர ஆடுகளையோ ஒட்டகங்களையோ அறுக்காதீர்கள். தேனீக்கூடுகளை எரிக்காதீர்கள், அவற்றை சிதறடிக்காதீர்கள். (போர்ச்செல்வத்திலிருந்து) திருடாதீர்கள், கோழையாகவும் இருக்காதீர்கள்."

972

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، كَتَبَ إِلَى عَامِلٍ مِنْ عُمَّالِهِ أَنَّهُ بَلَغَنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً يَقُولُ لَهُمْ اغْزُوا بِاسْمِ اللَّهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُقَاتِلُونَ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ لاَ تَغُلُّوا وَلاَ تَغْدِرُوا وَلاَ تُمَثِّلُوا وَلاَ تَقْتُلُوا وَلِيدًا وَقُلْ ذَلِكَ لِجُيُوشِكَ وَسَرَايَاكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ .

உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் தமது ஆளுநர்களில் ஒருவருக்கு (பின்வருமாறு) எழுதினார்கள்:

'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு படைப்பிரிவை அனுப்பும்போது, அவர்களிடம் 'அல்லாஹ்வின் பெயரால், அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுங்கள். அல்லாஹ்வை மறுப்பவர்களுடன் நீங்கள் போரிடுகிறீர்கள். (போர்ச் செல்வங்களை முறையாகப் பங்கிடுவதற்கு முன்) திருடாதீர்கள்; (உடன்படிக்கையை மீறி) மோசடி செய்யாதீர்கள்; (சடலங்களின்) உறுப்புகளைச் சிதைக்காதீர்கள்; மேலும் குழந்தைகளைக் கொல்லாதீர்கள்' என்று கூறுவார்கள் என எங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதையே உங்கள் படைகளுக்கும் படைப்பிரிவுகளுக்கும் கூறுங்கள், இன் ஷா அல்லாஹ். வஸ்ஸலாமு அலைக்க (உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக).'

973

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَتَبَ إِلَى عَامِلِ جَيْشٍ كَانَ بَعَثَهُ إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّ رِجَالاً مِنْكُمْ يَطْلُبُونَ الْعِلْجَ حَتَّى إِذَا أَسْنَدَ فِي الْجَبَلِ وَامْتَنَعَ قَالَ رَجُلٌ مَطْرَسْ - يَقُولُ لاَ تَخَفْ - فَإِذَا أَدْرَكَهُ قَتَلَهُ وَإِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لاَ أَعْلَمُ مَكَانَ وَاحِدٍ فَعَلَ ذَلِكَ إِلاَّ ضَرَبْتُ عُنُقَهُ . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ لَيْسَ هَذَا الْحَدِيثُ بِالْمُجْتَمَعِ عَلَيْهِ

وَلَيْسَ عَلَيْهِ الْعَمَلُ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الإِشَارَةِ بِالأَمَانِ أَهِيَ بِمَنْزِلَةِ الْكَلاَمِ فَقَالَ نَعَمْ وَإِنِّي أَرَى أَنْ يُتَقَدَّمَ إِلَى الْجُيُوشِ أَنْ لاَ تَقْتُلُوا أَحَدًا أَشَارُوا إِلَيْهِ بِالأَمَانِ لأَنَّ الإِشَارَةَ عِنْدِي بِمَنْزِلَةِ الْكَلاَمِ وَإِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ قَالَ مَا خَتَرَ قَوْمٌ بِالْعَهْدِ إِلاَّ سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْعَدُوَّ .

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், தாம் அனுப்பி வைத்திருந்த ஒரு படைத் தளபதிக்கு எழுதினார்கள்:

"உங்களில் சிலர் (அரபு அல்லாத, பலம் பொருந்திய போர்வீரனான) மனிதர் ஒருவரைத் துரத்திச் செல்கின்றனர்; அவன் மலைமீது ஏறித் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளும்போது, (உங்களில்) ஒருவன் 'மத்ரஸ்' - அதாவது 'பயப்பட வேண்டாம்' - என்று கூறுகிறான். பிறகு அவனைக் கைப்பற்றியதும், அவனைக் கொன்றுவிடுகிறான் என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது. என் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது ஆணையாக! அச்செயலைச் செய்தவர் யார் என்று எனக்குத் தெரிந்தால் நான் அவரது கழுத்தை வெட்டிவிடுவேன்."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: இமாம் மாலிக் அவர்கள், "இந்த ஹதீஸ் (அறிஞர்களால்) ஏகோபித்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதல்ல; இதன் அடிப்படையில் சட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை" என்று கூறியதைக் கேட்டேன்.

சைகை மூலம் பாதுகாப்பு (அமான்) அளிப்பது, பேச்சின் மூலம் பாதுகாப்பு அளிப்பதைப் போன்றதா? என்று இமாம் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள். மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "சைகை மூலம் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்ட எவரையும் கொல்லக் கூடாது என்று படைகளுக்கு முன்கூட்டியே கட்டளையிடப்பட வேண்டும் என்பதே என் கருத்து. ஏனெனில், என்னைப் பொறுத்தவரை சைகை என்பது பேச்சின் அந்தஸ்தைப் பெற்றதாகும். அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், 'எந்தவொரு கூட்டத்தாரும் ஒப்பந்தத்தில் துரோகம் இழைத்தால், அல்லாஹ் அவர்கள் மீது அவர்களது எதிரியை ஆதிக்கம் செலுத்தச் செய்யாமல் இருப்பதில்லை' என்று கூறியதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது."

974

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَعْطَى شَيْئًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ إِذَا بَلَغْتَ وَادِيَ الْقُرَى فَشَأْنَكَ بِهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஏதேனும் ஒன்றை (ஒரு பயணியின் பயணச் செலவுக்காக) வழங்கும்போது, அதனைப் பெற்றுக்கொள்பவரிடம், "நீர் 'வாதியுல் குரா'வை

அடைந்துவிட்டால், பிறகு அது உமது விஷயமாகிவிடும் (அதை நீர் விரும்பியவாறு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்)" என்று கூறுவார்கள்.

975

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَقُولُ إِذَا أُعْطِيَ الرَّجُلُ الشَّىْءَ فِي الْغَزْوِ فَيَبْلُغُ بِهِ رَأْسَ مَغْزَاتِهِ فَهُوَ لَهُ. وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ أَوْجَبَ عَلَى نَفْسِهِ الْغَزْوَ فَتَجَهَّزَ حَتَّى إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ مَنَعَهُ أَبَوَاهُ أَوْ أَحَدُهُمَا فَقَالَ لاَ يُكَابِرْهُمَا وَلَكِنْ يُؤَخِّرُ ذَلِكَ إِلَى عَامٍ آخَرَ فَأَمَّا الْجِهَازُ فَإِنِّي أَرَى أَنْ يَرْفَعَهُ حَتَّى يَخْرُجَ بِهِ فَإِنْ خَشِيَ أَنْ يَفْسُدَ بَاعَهُ وَأَمْسَكَ ثَمَنَهُ حَتَّى يَشْتَرِيَ بِهِ مَا يُصْلِحُهُ لِلْغَزْوِ فَإِنْ كَانَ مُوسِرًا يَجِدُ مِثْلَ جِهَازِهِ إِذَا خَرَجَ فَلْيَصْنَعْ بِجِهَازِهِ مَا شَاءَ.

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒரு மனிதருக்கு ஒரு போர்ப்பயணத்தில் ஏதேனும் ஒன்று கொடுக்கப்பட்டு, அவர் அதனைக் கொண்டு (போரின் ஆரம்பக் கட்டத்தையோ அல்லது போர்க்களத்தையோ) சென்றடைந்தால், அது அவருக்கே உரியதாகும்."

மாலிக் அவர்களிடம், ஒரு மனிதர் போர்ப்பயணத்திற்குச் செல்வதாகத் தன்மீது கடமையாக்கிக்கொண்டு, தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டபின், அவர் வெளியேற விரும்பியபோது, அவருடைய பெற்றோரில் ஒருவர் அல்லது இருவரும் அவரைத் தடுத்தனர் (என்றால் என்ன செய்வது?) என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் அவர்களுக்கு முரண்படக்கூடாது. மாறாக, அதை மற்றொரு ஆண்டிற்குத் தள்ளிப்போடட்டும். உபகரணங்களைப் பொறுத்தவரை, அவர் (அடுத்த முறை) போருக்குப் புறப்படும் வரை அவற்றை வைத்திருக்க வேண்டும் என்றே நான் கருதுகிறேன். அவை கெட்டுவிடும் என்று அவர் பயந்தால், அவற்றை விற்று அதன் பணத்தை வைத்திருக்கட்டும்; அதைக் கொண்டு போர்ப்பயணத்திற்குத் தேவையானவற்றை அவர் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அவர் வசதியானவராகவும், அவர் (மீண்டும்) வெளியேறும்போது தனது உபகரணங்களைப் போன்றதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமென்றால், அவர் தனது உபகரணங்களுடன் விரும்பியதைச் செய்துகொள்ளட்டும் (அதாவது, அவற்றை விற்று வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம்)."

976

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعَثَ سَرِيَّةً فِيهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قِبَلَ نَجْدٍ فَغَنِمُوا إِبِلاً كَثِيرَةً فَكَانَ سُهْمَانُهُمُ اثْنَىْ

عَشَرَ بَعِيرًا أَوْ أَحَدَ عَشَرَ بَعِيرًا وَنُفِّلُوا بَعِيرًا بَعِيرًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் இடம்பெற்றிருந்த ஒரு (சிறு) படைப்பிரிவை நஜ்த் பகுதியை நோக்கி அனுப்பினார்கள். அவர்கள் (அப்போரில்) ஏராளமான ஒட்டகங்களைப் போர்ச் செல்வமாகப் பெற்றார்கள். அவர்களது (போர்ச் செல்வப்) பங்கு பன்னிரண்டு அல்லது பதினொரு ஒட்டகங்களாக இருந்தன. மேலும், அவர்களுக்குத் தலா ஓர் ஒட்டகம் மேலதிகமாக (நஃஃப்லாக) வழங்கப்பட்டது.

977

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ كَانَ النَّاسُ فِي الْغَزْوِ إِذَا اقْتَسَمُوا غَنَائِمَهُمْ يَعْدِلُونَ الْبَعِيرَ بِعَشْرِ شِيَاهٍ . قَالَ مَالِكٌ فِي الأَجِيرِ فِي الْغَزْوِ إِنَّهُ إِنْ كَانَ شَهِدَ الْقِتَالَ وَكَانَ مَعَ النَّاسِ عِنْدَ الْقِتَالِ وَكَانَ حُرًّا فَلَهُ سَهْمُهُ وَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلاَ سَهْمَ لَهُ وَأَرَى أَنْ لاَ يُقْسَمَ إِلاَّ لِمَنْ شَهِدَ الْقِتَالَ مِنَ الأَحْرَارِ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"போர் பயணங்களில் மக்கள் தங்கள் போர்ச்செல்வங்களைப் பங்கிடும்போது, ஒரு ஒட்டகத்தைப் பத்து ஆடுகளுக்குச் சமமாக ஆக்குவார்கள்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் போர் பயணங்களில் கூலிக்கு வேலை செய்பவரைப் பற்றிக் கூறினார்கள்:
"அவர் போரில் கலந்து கொண்டு, சண்டையின்போது மக்களுடன் இருந்து, மேலும் அவர் ஒரு சுதந்திர மனிதராக இருந்தால், அவருக்கு அவரின் பங்கு உண்டு. அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்றால், அவருக்குப் பங்கு இல்லை. போரில் கலந்து கொண்ட சுதந்திர மனிதர்களுக்கு மட்டுமே (போர்ச்செல்வம்) பங்கிடப்பட வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்."

978

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدًا، لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَبَقَ وَأَنَّ فَرَسًا لَهُ عَارَ فَأَصَابَهُمَا الْمُشْرِكُونَ ثُمَّ غَنِمَهُمَا الْمُسْلِمُونَ فَرُدَّا عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تُصِيبَهُمَا الْمَقَاسِمُ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டியதாவது: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் ஓர் அடிமை தப்பி ஓடிவிட்டார். மேலும் அவருடைய குதிரை ஒன்று வழிதவறிச் சென்றுவிட்டது. இணைவைப்பாளர்கள் அவற்றைக் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள். பின்னர் முஸ்லிம்கள் அவற்றை (போரில்) கைப்பற்றினார்கள். (போர்ச்)செல்வங்கள் பங்கீடு செய்யப்படுவதற்கு முன்பாக, அவை அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன.

979

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ كَثِيرِ بْنِ أَفْلَحَ، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ، مَوْلَى أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ بْنِ رِبْعِيٍّ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ حُنَيْنٍ فَلَمَّا الْتَقَيْنَا كَانَتْ لِلْمُسْلِمِينَ جَوْلَةٌ - قَالَ - فَرَأَيْتُ رَجُلاً مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدْ عَلاَ رَجُلاً مِنَ الْمُسْلِمِينَ - قَالَ - فَاسْتَدَرْتُ لَهُ حَتَّى أَتَيْتُهُ مِنْ وَرَائِهِ فَضَرَبْتُهُ بِالسَّيْفِ عَلَى حَبْلِ عَاتِقِهِ فَأَقْبَلَ عَلَىَّ فَضَمَّنِي ضَمَّةً وَجَدْتُ مِنْهَا رِيحَ الْمَوْتِ ثُمَّ أَدْرَكَهُ الْمَوْتُ فَأَرْسَلَنِي - قَالَ - فَلَقِيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَقُلْتُ مَا بَالُ النَّاسِ فَقَالَ أَمْرُ اللَّهِ . ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ رَجَعُوا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "مَنْ قَتَلَ قَتِيلاً لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلَبُهُ" . قَالَ فَقُمْتُ ثُمَّ قُلْتُ مَنْ يَشْهَدُ لِي ثُمَّ جَلَسْتُ . ثُمَّ قَالَ "مَنْ قَتَلَ قَتِيلاً لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلَبُهُ" . قَالَ فَقُمْتُ ثُمَّ قُلْتُ مَنْ يَشْهَدُ لِي ثُمَّ جَلَسْتُ ثُمَّ قَالَ ذَلِكَ الثَّالِثَةَ فَقُمْتُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "مَا لَكَ يَا أَبَا قَتَادَةَ" . قَالَ فَاقْتَصَصْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ . فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ صَدَقَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَلَبُ ذَلِكَ الْقَتِيلِ عِنْدِي فَأَرْضِهِ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ لاَ هَاءَ اللَّهِ إِذًا لاَ يَعْمِدُ إِلَى أَسَدٍ مِنْ أُسْدِ اللَّهِ يُقَاتِلُ عَنِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَيُعْطِيكَ سَلَبَهُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "صَدَقَ فَأَعْطِهِ إِيَّاهُ" . فَأَعْطَانِيهِ فَبِعْتُ الدِّرْعَ فَاشْتَرَيْتُ بِهِ مَخْرَفًا فِي بَنِي سَلِمَةَ فَإِنَّهُ لأَوَّلُ مَالٍ تَأَثَّلْتُهُ فِي الإِسْلاَمِ .

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"ஹுனைன் போரின் (ஆண்டில்) நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் புறப்பட்டோம். (இரு தரப்பினரும்) சந்தித்தபோது, முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தற்காலிகப் பின்னடைவு (அல்லது பின்வாங்கல்) ஏற்பட்டது. அப்போது இணைவைப்பாளர்களில் ஒருவன் முஸ்லிம்களில்

ஒருவரை மிகைத்து (தாக்கிக் கொண்டு) இருப்பதை நான் கண்டேன். உடனே நான் அவனைச் சுற்றி வளைத்து, அவனுக்குப் பின்னால் வந்து அவனது தோள்பட்டைக்கும் கழுத்துக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் (அல்லது கழுத்தின் அடிப்பாகத்தில்) வாளால் வெட்டினேன். அவன் என் பக்கம் திரும்பி, என்னை இறுகக் கட்டியணைத்தான்; அதில் நான் மரணத்தின் வாடையை உணர்ந்தேன். பின்னர் மரணம் அவனை ஆட்கொண்டது; அவன் என்னை விட்டுவிட்டான்.

பிறகு நான் உமர் இப்னு கத்தாப் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்து, 'மக்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், '(இது) அல்லாஹ்வின் கட்டளை' என்று பதிலளித்தார்கள். பின்னர் மக்கள் (மீண்டும் போர்க்களத்திற்கு) திரும்பினர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'யார் (எதிரிகளில்) ஒருவரைக் கொன்று, அதற்குரிய அத்தாட்சியை வைத்திருக்கிறாரோ, அவருக்கு, கொல்லப்பட்டவனின் (போர்) உடைமைகள் சேரும்' என்று கூறினார்கள்.

நான் எழுந்து நின்று, 'எனக்காக யார் சாட்சி சொல்வார்கள்?' என்று கேட்டேன்; பிறகு அமர்ந்துவிட்டேன். மீண்டும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'யார் (எதிரிகளில்) ஒருவரைக் கொன்று, அதற்குரிய அத்தாட்சியை வைத்திருக்கிறாரோ, அவருக்கு, கொல்லப்பட்டவனின் உடைமைகள் சேரும்' என்று கூறினார்கள். நான் (மீண்டும்) எழுந்து நின்று, 'எனக்காக யார் சாட்சி சொல்வார்கள்?' என்று கேட்டேன்; பிறகு அமர்ந்துவிட்டேன். மூன்றாவது முறையும் அவர்கள் அதையே கூறினார்கள். ஆகவே நான் எழுந்து நின்றேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அபூ கதாதாவே! உமக்கு என்ன நேர்ந்தது?' என்று கேட்டார்கள். நான் நடந்ததை அவர்களிடம் விவரித்தேன்.

அப்போது கூட்டத்திலிருந்த ஒரு மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவர் (அபூ கதாதா) உண்மையைத்தான் சொன்னார். கொல்லப்பட்ட அந்த நபரின் உடைமைகள் என்னிடம் உள்ளன. எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதரே! (அதை அபூ கதாதாவுக்குக் கொடுத்து) அவரைத் திருப்திப்படுத்துங்கள்!' என்று கூறினார்.

அதற்கு அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள், 'இல்லை! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ்வுக்காகவும் அவனது தூதருக்காகவும் போரிடும் அல்லாஹ்வின் சிங்கங்களில் ஒரு சிங்கத்தை விடுத்து, அவனது உடைமைகளை உமக்குக் கொடுக்க நபி (ஸல்) அவர்கள் நாடமாட்டார்கள்' என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அவர் (அபூபக்கர்) உண்மையைச் சொன்னார். அதை அவரிடம் (அபூ கதாதாவிடம்) கொடுத்துவிடுவீராக' என்று கூறினார்கள்.

அவர் அதை எனக்குக் கொடுத்தார். நான் அந்தக் கவசத்தை விற்று, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு 'பனூ சலிமா' பகுதியில் ஒரு தோட்டத்தை

வாங்கினேன். அதுவே நான் இஸ்லாத்தில் சம்பாதித்த (எனக்கு நிலைத்திருந்த) முதல் சொத்தாகும்."

980

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ رَجُلاً، يَسْأَلُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ عَنِ الأَنْفَالِ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ الْفَرَسُ مِنَ النَّفَلِ وَالسَّلَبُ مِنَ النَّفَلِ . قَالَ ثُمَّ عَادَ الرَّجُلُ لِمَسْأَلَتِهِ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ ذَلِكَ أَيْضًا ثُمَّ قَالَ الرَّجُلُ الأَنْفَالُ الَّتِي قَالَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ مَا هِيَ قَالَ الْقَاسِمُ فَلَمْ يَزَلْ يَسْأَلُهُ حَتَّى كَادَ أَنْ يُحْرِجَهُ ثُمَّ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ أَتَدْرُونَ مَا مَثَلُ هَذَا مَثَلُ صَبِيغٍ الَّذِي ضَرَبَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ . قَالَ وَسُئِلَ مَالِكٌ عَمَّنْ قَتَلَ قَتِيلاً مِنَ الْعَدُوِّ أَيَكُونُ لَهُ سَلَبُهُ بِغَيْرِ إِذْنِ الإِمَامِ قَالَ لاَ يَكُونُ ذَلِكَ لأَحَدٍ بِغَيْرِ إِذْنِ الإِمَامِ وَلاَ يَكُونُ ذَلِكَ مِنَ الإِمَامِ إِلاَّ عَلَى وَجْهِ الاِجْتِهَادِ وَلَمْ يَبْلُغْنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ قَتَلَ قَتِيلاً فَلَهُ سَلَبُهُ إِلاَّ يَوْمَ حُنَيْنٍ .

அல்-காஸிம் பின் முஹம்மத் அவர்கள் கூறியதாவது:
ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடம் 'அல்-அன்ஃபால்' பற்றிக் கேட்பதை நான் செவியுற்றேன். அதற்கு இப்னு அப்பாஸ் (ரலி), "குதிரை 'நஃபல்' (கூடுதல் வெகுமதி) வகையைச் சார்ந்தது; மற்றும் 'சலப்' (போரில் கொல்லப்பட்ட எதிரியிடமிருந்து கைப்பற்றப்படும் பொருட்கள்) 'நஃபல்' வகையைச் சார்ந்தது" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அம்மனிதர் தனது கேள்வியை மீண்டும் கேட்டார். இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அதே பதிலைக் கூறினார்கள். பிறகு அம்மனிதர், "அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் கூறியுள்ளானே அந்த 'அன்ஃபால்' என்பது என்ன?" என்று கேட்டார். அல்-காஸிம் கூறினார்: அவர் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களைச் சங்கடப்படுத்தும் வரை தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டே இருந்தார். பிறகு இப்னு அப்பாஸ் (ரலி), "இவருடைய உதாரணம் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இது உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களால் அடிக்கப்பட்ட சபீக் என்பவரின் உதாரணத்தைப் போன்றது" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்களிடம், "எதிரிகளில் ஒருவனைக் கொன்ற ஒருவருக்கு, இமாமின் அனுமதியின்றி அவரிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட உடமைகள் ('சலப்') உரியதாகுமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர் கூறினார்: "இமாமின் அனுமதியின்றி யாருக்கும் அது உரியதாகாது. இமாம் தனது இஜ்திஹாதின் (சுய ஆய்வின்/முடிவின்) அடிப்படையிலேயே அன்றி அது நிகழ்வதில்லை. ஹுனைன் தினத்தைத் தவிர, 'யார் ஒரு எதிரியைக் கொல்கிறாரோ, அவருக்கு அவனது 'சலப்' (போரில் கொல்லப்பட்ட எதிரியிடமிருந்து கைப்பற்றப்படும் பொருட்கள்) உரியதாகும்' என்று

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக எனக்குச் செய்தி எட்டவில்லை."

981

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ النَّاسُ يُعْطَوْنَ النَّفَلَ مِنَ الْخُمُسِ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ النَّفَلِ هَلْ يَكُونُ فِي أَوَّلِ مَغْنَمٍ قَالَ ذَلِكَ عَلَى وَجْهِ الاِجْتِهَادِ مِنَ الإِمَامِ وَلَيْسَ عِنْدَنَا فِي ذَلِكَ أَمْرٌ مَعْرُوفٌ مَوْثُوقٌ إِلاَّ اجْتِهَادُ السُّلْطَانِ وَلَمْ يَبْلُغْنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَفَّلَ فِي مَغَازِيهِ كُلِّهَا وَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّهُ نَفَّلَ فِي بَعْضِهَا يَوْمَ حُنَيْنٍ وَإِنَّمَا ذَلِكَ عَلَى وَجْهِ الاِجْتِهَادِ مِنَ الإِمَامِ فِي أَوَّلِ مَغْنَمٍ وَفِيمَا بَعْدَهُ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"மக்களுக்கு குமுஸிலிருந்து நஃபல் (கூடுதல் சன்மானம்) வழங்கப்பட்டு வந்தது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்விஷயத்தில் நான் கேள்விப்பட்டவற்றில் அதுவே மிகச் சிறந்தது."

மாலிக் அவர்களிடம் நஃபல் (கூடுதல் சன்மானம்) பற்றியும், அது (போரில் கிடைத்த) கனீமத்துப் பொருட்களின் முதல் பங்கிலிருந்து (வழங்கப்படுமா) என்பது பற்றியும் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது இமாமின் இஜ்திஹாத் (தனிப்பட்ட ஆய்வு மற்றும் முடிவு) அடிப்படையில்தான் (தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்). சுல்தானின் (அல்லது ஆட்சியாளரின்) இஜ்திஹாத் என்பதைத் தவிர, அது பற்றி அறியப்பட்ட நம்பகமான கட்டளை எம்மிடம் இல்லை. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர்களின் அனைத்துப் போர்களிலும் நஃபல் (கூடுதல் சன்மானம்) கொடுத்ததாக எனக்குச் செய்தி எட்டவில்லை. அவற்றில் சிலவற்றில், (அதாவது) ஹுனைன் தினத்தன்று அவர்கள் நஃபல் (கூடுதல் சன்மானம்) கொடுத்தார்கள் என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது. அது (நஃபல்) கனீமத்துப் பொருட்களின் முதல் பங்கிலிருந்து (வழங்கப்படுமா) அல்லது அதற்குப் பிறகு உள்ளவற்றிலிருந்து (வழங்கப்படுமா) என்பது இமாமின் இஜ்திஹாத் (தனிப்பட்ட ஆய்வு மற்றும் முடிவு) அடிப்படையிலானது."

982

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، كَانَ يَقُولُ لِلْفَرَسِ سَهْمَانِ وَلِلرَّجُلِ سَهْمٌ . قَالَ مَالِكٌ وَلَمْ أَزَلْ أَسْمَعُ ذَلِكَ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ يَحْضُرُ بِأَفْرَاسٍ كَثِيرَةٍ فَهَلْ يُقْسَمُ لَهَا كُلِّهَا فَقَالَ لَمْ أَسْمَعْ بِذَلِكَ وَلاَ أَرَى أَنْ يُقْسَمَ إِلاَّ لِفَرَسٍ وَاحِدٍ الَّذِي يُقَاتِلُ عَلَيْهِ . قَالَ مَالِكٌ لاَ أَرَى الْبَرَاذِينَ وَالْهُجْنَ إِلاَّ مِنَ الْخَيْلِ لأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ فِي كِتَابِهِ { وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً } وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ { وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ } فَأَنَا أَرَى الْبَرَاذِينَ وَالْهُجُنَ مِنَ الْخَيْلِ إِذَا أَجَازَهَا الْوَالِي وَقَدْ قَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ وَسُئِلَ عَنِ الْبَرَاذِينِ هَلْ فِيهَا مِنْ صَدَقَةٍ فَقَالَ وَهَلْ فِي الْخَيْلِ مِنْ صَدَقَةٍ

யஹ்யா அவர்கள் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்கள், "(போர்) குதிரைக்கு இரண்டு பங்குகளும், (போர்) வீரருக்கு ஒரு பங்கும் உண்டு" என்று கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள் எனத் தமக்குச் செய்தி எட்டியதாக (இமாம்) மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், "நான் அதையே தொடர்ந்து செவியுற்று வருகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

பல குதிரைகளுடன் (போரில்) கலந்துகொண்ட ஒரு மனிதர், அக்குதிரைகள் அனைத்துக்கும் (போர்ச்செல்வத்தில்) பங்கு பெறுவாரா என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "நான் அவ்வாறு (அனைத்துக் குதிரைகளுக்கும் பங்கு வழங்கப்படும் என்று) கேள்விப்பட்டதில்லை. அவர் எந்தக் குதிரையின் மீது போரிட்டாரோ அந்தக் குதிரைக்கு மட்டுமே பங்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பொதி சுமக்கும் குதிரைகளையும் (அல்-பராதீன் - பாரசீகக் குதிரைகள் அல்லது கலப்பினக் குதிரைகள்) கலப்பினக் குதிரைகளையும் (அல்-ஹுஜ்ன் - அரபு மற்றும் பாரசீகக் குதிரைகளின் கலப்பு) 'அல்-கைல்' எனும் (பொதுவான) குதிரை இனத்தைச் சார்ந்தவையாகவே நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில், அல்லாஹ் தபாரக வதஆலா தனது வேதத்தில் கூறினான்:

'வல்கைல வல்பிகால வல்ஹமீர லிதர்கபூஹா வஸீனா' (குதிரைகளையும், கோவேறு கழுதைகளையும், கழுதைகளையும் நீங்கள் சவாரி செய்வதற்காகவும், அவை உங்களுக்கு அலங்காரமாகவும் (அவன் படைத்தான்).)

மேலும் கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்கவன் கூறினான்:

'வஅஇத்தூ லஹும் மஸ்ததஃதும் மின் குவ்வத்தின் வமின் ரிபாதில் கைலி துர்ஹிபூன பிஹி அதுவ்வல்லாஹி வஅதுவ்வக்கும்' (அவர்களுக்காக உங்களால் இயன்ற அளவு பலத்தையும், போர்க் குதிரைகளையும் (தயார் செய்து) வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் அல்லாஹ்வின் எதிரியையும், உங்கள் எதிரியையும் நீங்கள் அச்சுறுத்தலாம்.)

எனவே, ஆளுநர் அவற்றை (போருக்குத் தகுதியானவை என) ஏற்றுக்கொண்டால், பொதி சுமக்கும் குதிரைகளும் (அல்-பராதீன்) கலப்பினக் குதிரைகளும் (அல்-ஹுஜூன்) 'அல்-கைல்' எனும் (போர்க்)குதிரை இனத்தைச் சார்ந்தவையாகவே கருதப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்."

சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்களிடம் பொதி சுமக்கும் குதிரைகள் (பராதீன்) குறித்தும், 'அவற்றில் ஸதகா (ஜகாத்) உண்டா?' என்பது குறித்தும் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "குதிரைகளில் ஸதகா (ஜகாத்) உண்டா என்ன?" என்று கூறினார்கள்.

983

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ صَدَرَ مِنْ حُنَيْنٍ وَهُوَ يُرِيدُ الْجِعِرَّانَةَ سَأَلَهُ النَّاسُ حَتَّى دَنَتْ بِهِ نَاقَتُهُ مِنْ شَجَرَةٍ فَتَشَبَّكَتْ بِرِدَائِهِ حَتَّى نَزَعَتْهُ عَنْ ظَهْرِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " رُدُّوا عَلَىَّ رِدَائِي أَتَخَافُونَ أَنْ لاَ أَقْسِمَ بَيْنَكُمْ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ سَمُرِ تِهَامَةَ نَعَمًا لَقَسَمْتُهُ بَيْنَكُمْ ثُمَّ لاَ تَجِدُونِي بَخِيلاً وَلاَ جَبَانًا وَلاَ كَذَّابًا " . فَلَمَّا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَامَ فِي النَّاسِ فَقَالَ " أَدُّوا الْخِيَاطَ وَالْمِخْيَطَ فَإِنَّ الْغُلُولَ عَارٌ وَنَارٌ وَشَنَارٌ عَلَى أَهْلِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ " . قَالَ ثُمَّ تَنَاوَلَ مِنَ الأَرْضِ وَبَرَةً مِنْ بَعِيرٍ أَوْ شَيْئًا ثُمَّ قَالَ " وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لِي مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَلاَ مِثْلَ هَذِهِ إِلاَّ الْخُمُسُ وَالْخُمُسُ مَرْدُودٌ عَلَيْكُمْ " .

அம்ர் இப்னு ஷுஐப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹுனைனிலிருந்து புறப்பட்டு, அல்-ஜிஇர்ரானாவை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, மக்கள் அவர்களிடம் (போர் வெற்றிப் பொருட்களின்) பங்கு கேட்டனர். (அவர்கள் நெருக்கமாகக் கேட்டதால்) அவரது ஒட்டகம் ஒரு மரத்தின் அருகே நெருங்கியது. (அம்மரத்தின் கிளைகள்/முட்கள்) அவரது மேலங்கியில் சிக்கி, அதை

அவரது முதுகிலிருந்து கழற்றிவிட்டது.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் மேலங்கியை என்னிடம் திருப்பிக் கொடுங்கள். அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழங்கிய போர் வெற்றிப் பொருட்களை நான் உங்களிடையே பங்கிட்டுத் தரமாட்டேன் என்று அஞ்சுகிறீர்களா? என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! 'திஹாமா'வின் (முள்) மரங்களின் எண்ணிக்கையளவு கால்நடைகளை அல்லாஹ் உங்களுக்கு (போர்ச் செல்வமாக) வழங்கியிருந்தாலும், நான் அதை உங்களிடையே பங்கிட்டுக் கொடுத்திருப்பேன். பிறகு நீங்கள் என்னைக் கஞ்சனாகவோ, கோழையாகவோ அல்லது பொய்யனாகவோ காணமாட்டீர்கள்."

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (வாகனத்திலிருந்து) இறங்கி மக்கள் மத்தியில் நின்று, "ஊசியையும் நூலையும் கூட ஒப்படைத்து விடுங்கள். ஏனெனில், போர் வெற்றிப் பொருட்களிலிருந்து (மறைத்து) மோசடி செய்வது, மறுமை நாளில் அதைச் செய்தவர்களுக்கு அவமானமாகவும், நெருப்பாகவும், இழிவாகவும் இருக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் தரையிலிருந்து ஒட்டகத்தின் ஓர் உரோமத்தை அல்லது அது போன்ற ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு, "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழங்கிய போர் வெற்றிப் பொருட்களில் - இந்த (உரோமம்) போன்றது கூட - எனக்குரியதல்ல; 'ஐந்தில் ஒரு பங்கை'த் (குமுஸ்) தவிர! அந்த ஐந்தில் ஒரு பங்கும் உங்களுக்கே திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது" என்று கூறினார்கள்.

984

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ خَالِدٍ الْجُهَنِيَّ، قَالَ تُوُفِّيَ رَجُلٌ يَوْمَ حُنَيْنٍ وَإِنَّهُمْ ذَكَرُوهُ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَزَعَمَ زَيْدٌ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ " . فَتَغَيَّرَتْ وُجُوهُ النَّاسِ لِذَلِكَ فَزَعَمَ زَيْدٌ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " إِنَّ صَاحِبَكُمْ قَدْ غَلَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ " . قَالَ فَفَتَحْنَا مَتَاعَهُ فَوَجَدْنَا خَرَزَاتٍ مِنْ خَرَزِ يَهُودَ مَا تُسَاوِينَ دِرْهَمَيْنِ .

ஜைத் இப்னு காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஹுனைன் தினத்தன்று ஒரு மனிதர் மரணமடைந்தார். அவரைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உங்கள் தோழருக்காக நீங்கள் தொழுகை நடத்துங்கள்' என்று கூறினார்கள். அதனால் மக்களின் முகங்கள் மாறிப்போயின (நபியவர்கள் தொழுகை நடத்தாததால் ஏற்பட்ட ஆச்சரியம் அல்லது கலக்கம் காரணமாக). அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக உங்கள் தோழர், அல்லாஹ்வின் பாதையில்

(கிடைத்த போர்ச்செல்வங்களிலிருந்து) திருடிவிட்டார்' என்று கூறினார்கள். எனவே நாங்கள் அவருடைய மூட்டைகளைத் திறந்து பார்த்தோம். அதில் இரண்டு திர்ஹம்கள்கூடப் பெறாத யூதர்களின் மணிகளைக் கண்டோம்."

985

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ الْكِنَانِيِّ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَتَى النَّاسَ فِي قَبَائِلِهِمْ يَدْعُو لَهُمْ وَأَنَّهُ تَرَكَ قَبِيلَةً مِنَ الْقَبَائِلِ - قَالَ - وَإِنَّ الْقَبِيلَةَ وَجَدُوا فِي بَرْدَعَةِ رَجُلٍ مِنْهُمْ عِقْدَ جَزْعٍ غُلُولاً فَأَتَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَكَبَّرَ عَلَيْهِمْ كَمَا يُكَبِّرُ عَلَى الْمَيِّتِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-முஃகீரா இப்னு அபீ புர்தா அல்-கினானீ அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (பல்வேறு) குலத்தாரிடம் சென்று அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். ஆனால் ஒரு குலத்தாரை மட்டும் (பிரார்த்தனை செய்யாமல்) விட்டுவிட்டார்கள். (அப்போது ஒரு அறிவிப்பாளர்) கூறினார்: அக்குலத்தினர், தங்களில் ஒருவருடைய சேணத்தில் (போர் நிதியிலிருந்து) கையாடல் செய்யப்பட்ட ஒரு கோமேதக மாலையைக் கண்டெடுத்தார்கள். (இதன் பிறகு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம் வந்து, இறந்தவருக்குத் தக்பீர் கூறுவதைப் போன்று அவர்களுக்குத் தக்பீர் கூறினார்கள் (அதாவது, அவர்களின் செயலின் தீவிரத்தையும், அவர்கள் மீதுள்ள வெறுப்பையும் வெளிப்படுத்தினார்கள்).

986

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، عَنْ أَبِي الْغَيْثِ، سَالِمٍ مَوْلَى ابْنِ مُطِيعٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ حُنَيْنٍ فَلَمْ نَغْنَمْ ذَهَبًا وَلاَ وَرِقًا إِلاَّ الأَمْوَالَ الثِّيَابَ وَالْمَتَاعَ - قَالَ - فَأَهْدَى رِفَاعَةُ بْنُ زَيْدٍ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم غُلاَمًا أَسْوَدَ يُقَالُ لَهُ مِدْعَمٌ فَوَجَّهَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى وَادِي الْقُرَى حَتَّى إِذَا كُنَّا بِوَادِي الْقُرَى بَيْنَمَا مِدْعَمٌ يَحُطُّ رَحْلَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذْ جَاءَهُ سَهْمٌ عَائِرٌ فَأَصَابَهُ فَقَتَلَهُ فَقَالَ النَّاسُ هَنِيئًا لَهُ الْجَنَّةُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " كَلاَّ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ الشَّمْلَةَ الَّتِي أَخَذَ يَوْمَ حُنَيْنٍ مِنَ الْمَغَانِمِ لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ لَتَشْتَعِلُ عَلَيْهِ نَارًا

" . قَالَ فَلَمَّا سَمِعَ النَّاسُ ذَلِكَ جَاءَ رَجُلٌ بِشِرَاكٍ أَوْ شِرَاكَيْنِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " شِرَاكٌ أَوْ شِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ " .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஹுனைன் (போர் நடைபெற்ற) ஆண்டில் புறப்பட்டோம். நாங்கள் தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைப் போர்ச் செல்வங்களாக அடையவில்லை; (மாறாக, கிடைத்த) செல்வங்கள் ஆடைகள் மற்றும் பொருட்களாகவே இருந்தன. (அபூ ஹுரைரா ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ரிஃபாஆ இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்கள், மித்அம் என்ற பெயருடைய ஒரு கருப்பு அடிமைச் சிறுவனை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக அளித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'வாதி அல்-குரா'வை நோக்கிச் சென்றார்கள். நாங்கள் வாதி அல்-குராவை அடைந்தபோது, மித்அம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் சேணத்தை இறக்கிக் கொண்டிருந்தார்; அப்போது குறி தவறிய அம்பு ஒன்று அவர் மீது பாய்ந்து அவரைக் கொன்றது. மக்கள், 'அவருக்கு நல்வாழ்த்துக்கள்! (அவருக்குக் கிடைத்தது) சொர்க்கம்!' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அப்படியல்ல! என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! ஹுனைன் தினத்தன்று போர்ச்செல்வங்கள் பங்கிடப்படுவதற்கு முன்பு (கணக்கில் வராமல்) அவர் எடுத்த ஒரு போர்வை அவர் மீது நெருப்பாக எரிந்து கொண்டிருக்கிறது' என்று கூறினார்கள். (அபூ ஹுரைரா ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: மக்கள் அதைக் கேட்டபோது, ஒரு மனிதர் ஒரு செருப்பு வாரையோ அல்லது இரண்டு செருப்பு வார்களையோ அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நெருப்பாலான ஒரு செருப்பு வார் அல்லது இரண்டு செருப்பு வார்கள்!' என்று கூறினார்கள்.

987

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ مَا ظَهَرَ الْغُلُولُ فِي قَوْمٍ قَطُّ إِلاَّ أُلْقِيَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ وَلاَ فَشَا الزِّنَا فِي قَوْمٍ قَطُّ إِلاَّ كَثُرَ فِيهِمُ الْمَوْتُ وَلاَ نَقَصَ قَوْمٌ الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِلاَّ قُطِعَ عَنْهُمُ الرِّزْقُ وَلاَ حَكَمَ قَوْمٌ بِغَيْرِ الْحَقِّ إِلاَّ فَشَا فِيهِمُ الدَّمُ وَلاَ خَتَرَ قَوْمٌ بِالْعَهْدِ إِلاَّ سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْعَدُوَّ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள் (அதாவது, இது நபிமொழியாக இல்லாமல், அவர்களின் சொந்தக் கூற்றாக அறிவிக்கப்பட்டது):

"எந்த மக்களிடத்தில் கனீமத் பொருட்களில் மோசடி செய்வது (போர்ச் செல்வங்களில் திருடுவது) வெளிப்படுகிறதோ, அவர்களுடைய உள்ளங்களில்

திகில் போடப்படுகிறது. எந்த மக்களிடத்தில் விபச்சாரம் பரவுகிறதோ, அவர்களிடையே மரணம் மிகுதியாக ஏற்படுகிறது. எந்த மக்கள் அளவையிலும் நிறுவையிலும் குறைவு செய்கிறார்களோ, அவர்களுடைய வாழ்வாதாரம் துண்டிக்கப்படுகிறது. எந்த மக்கள் அநியாயமாகத் தீர்ப்பளிக்கிறார்களோ, அவர்களிடையே இரத்தம் சிந்துதல் பரவுகிறது. எந்த மக்கள் உடன்படிக்கையை முறிக்கிறார்களோ, அல்லாஹ் அவர்களுடைய எதிரிகளை அவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தச் செய்கிறான்."

988

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي أُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُقْتَلُ ثُمَّ أُحْيَا فَأُقْتَلُ ثُمَّ أُحْيَا فَأُقْتَلُ ‏.‏ فَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يَقُولُ ثَلاَثًا أَشْهَدُ بِاللَّهِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டுக் கொல்லப்பட வேண்டும், பின்னர் மீண்டும் உயிர் கொடுக்கப்பட்டு நான் கொல்லப்பட வேண்டும், பின்னர் மீண்டும் உயிர் கொடுக்கப்பட்டு நான் கொல்லப்பட வேண்டும் என விரும்புகிறேன்." அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் மூன்று முறை, "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக இதற்கு நான் சாட்சி கூறுகிறேன்!" என்று கூறினார்கள்.

989

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏ يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الآخَرَ كِلاَهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيُقَاتِلُ فَيُسْتَشْهَدُ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ் இரண்டு மனிதர்களைப் பார்த்து சிரிக்கிறான் (அதாவது, அவர்களின் செயல்களை ஏற்று, அவர்கள் மீது திருப்தி கொள்கிறான்). அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரைக் கொன்றுவிடுகிறார், ஆனால் அவர்கள் இருவரும் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்கள்: (அவர்களில்) ஒருவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டு கொல்லப்படுகிறார் (தியாகியாகிறார்), பின்னர் அல்லாஹ் (அவரை கொன்ற) மற்றவரின் தவ்பாவை (மனந்திருந்தி பாவமன்னிப்பு கோருதலை) ஏற்கிறான், அதனால் அவரும் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) போரிட்டு ஷஹீத் ஆகிறார் (தியாகியாகிறார்)."

990

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لاَ يُكْلَمُ أَحَدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكْلَمُ فِي سَبِيلِهِ - إِلاَّ جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَجُرْحُهُ يَثْعَبُ دَمًا اللَّوْنُ لَوْنُ دَمٍ وَالرِّيحُ رِيحُ الْمِسْكِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"என் ஆத்மா எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்வின் பாதையில் காயம்படும் எவரும் (அதாவது, தியாகி) – மேலும் அவனது பாதையில் யார் காயப்படுகிறார்கள் என்பதை அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன் – அவர் மறுமை நாளன்று தம் காயத்திலிருந்து இரத்தம் பீறிட்டு வழியக்கூடிய நிலையில்தான் வருவார். அதன் நிறம் இரத்தத்தின் நிறமாக இருக்கும்; ஆனால் அதன் மணம் கஸ்தூரியின் மணமாக இருக்கும்."

991

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَقُولُ اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْ قَتْلِي بِيَدِ رَجُلٍ صَلَّى لَكَ سَجْدَةً وَاحِدَةً يُحَاجُّنِي بِهَا عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "யா அல்லாஹ்! உனக்கு ஒரேயொரு ஸஜ்தாவாவது செய்த, அதன்மூலம் கியாமத் நாளில் உன்னிடம் என்னுடன் தர்க்கம் செய்யக்கூடிய ஒரு மனிதனின் கையால் என் மரணம் நிகழாதே!"

992

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلاً غَيْرَ مُدْبِرٍ أَيُكَفِّرُ اللَّهُ عَنِّي خَطَايَاىَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "نَعَمْ" . فَلَمَّا أَدْبَرَ الرَّجُلُ نَادَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَوْ أَمَرَ بِهِ فَنُودِيَ لَهُ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "كَيْفَ قُلْتَ" . فَأَعَادَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم "نَعَمْ إِلاَّ الدَّيْنَ كَذَلِكَ قَالَ لِي جِبْرِيلُ" .

அபூ கத்தாதா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில், பொறுமையுடனும், நற்கூலியை எதிர்பார்த்தவனாகவும், (எதிரிகளை) முன்னோக்கிச் செல்பவனாகவும், பின்வாங்காதவனாகவும் கொல்லப்பட்டால், அல்லாஹ் என்னுடைய தவறுகளை மன்னிப்பானா?" என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் "ஆம்" என்று கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர் திரும்பிச் சென்றபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரை அழைத்தார்கள் - அல்லது அவரை அழைக்கக் கட்டளையிட்டார்கள். அவர் அழைக்கப்பட்டபோது, அவரிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீர் எப்படிச் சொன்னீர்?" என்று கேட்டார்கள். அவர் தம் வார்த்தைகளை அவர்களிடம் மீண்டும் கூறினார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "ஆம்; கடனைத் தவிர. ஜிப்ரீல் என்னிடம் இவ்வாறே கூறினார்" என்று கூறினார்கள்.

993 ⋮

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِشُهَدَاءِ أُحُدٍ "هَؤُلاَءِ أَشْهَدُ عَلَيْهِمْ" . فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ أَلَسْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ بِإِخْوَانِهِمْ أَسْلَمْنَا كَمَا أَسْلَمُوا وَجَاهَدْنَا كَمَا جَاهَدُوا . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "بَلَى وَلَكِنْ لاَ أَدْرِي مَا تُحْدِثُونَ بَعْدِي" . فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ بَكَى ثُمَّ قَالَ أَئِنَّا لَكَائِنُونَ بَعْدَكَ

உமர் இப்னு உபைதுல்லாஹ் அவர்களின் மவ்லாவான அபுந் நத்ர் அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்

உஹுத் தியாகிகள் (ஷஹீதுகள்) குறித்து, "நான் இவர்களுக்காக சாட்சி கூறுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது அபூபக்கர் சித்தீக் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அவர்களுடைய சகோதரர்கள் இல்லையா? அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றவாறே நாங்களும் இஸ்லாத்தை ஏற்றோம்; மேலும் அவர்கள் ஜிஹாத் செய்தவாறே நாங்களும் ஜிஹாத் செய்தோம்" என்று கேட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்! ஆனால் எனக்குப் பிறகு நீங்கள் என்ன (மாற்றங்களை அல்லது புதுமைகளை) ஏற்படுத்துவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது" என்று கூறினார்கள்.

அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் அழுதார்கள்; மீண்டும் அழுதார்கள். பிறகு, "(உமது வழியிலிருந்து தவறிவிடுவோமோ என்ற அச்சத்துடன்) உங்களுக்குப் பிறகும் நாங்கள் நிலைத்திருக்கப் போகிறோமா!" என்று கூறினார்கள்.

994

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم جَالِسًا وَقَبْرٌ يُحْفَرُ بِالْمَدِينَةِ فَاطَّلَعَ رَجُلٌ فِي الْقَبْرِ فَقَالَ بِئْسَ مَضْجَعُ الْمُؤْمِنِ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ بِئْسَ مَا قُلْتَ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَ الرَّجُلُ إِنِّي لَمْ أُرِدْ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا أَرَدْتُ الْقَتْلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ لاَ مِثْلَ لِلْقَتْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا عَلَى الأَرْضِ بُقْعَةٌ هِيَ أَحَبُّ إِلَىَّ أَنْ يَكُونَ قَبْرِي بِهَا مِنْهَا ‏"‏ ‏.‏ ثَلاَثَ مَرَّاتٍ يَعْنِي الْمَدِينَةَ ‏.‏

யஹ்யா பின் சயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"மதீனாவில் ஒரு கப்று தோண்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அங்கே) அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர் அந்தக் கப்றை எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, 'ஒரு முஃமினுக்கு இது ஒரு மோசமான படுக்கை!' என்று கூறினார். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நீர் கூறியது மிக மோசமானது!' என்று கூறினார்கள்.
அதற்கு அந்த மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் இதை (கப்றை இழிவுபடுத்தும் எண்ணத்தில்) நாடவில்லை; மாறாக, அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்படுவதையே (நான் விரும்பினேன்)' என்றார்.
அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்படுவதற்கு நிகர் எதுவுமில்லை. பூமியில், எனது கப்று அமைவதற்கு இதை (மதீனாவை) விட எனக்கு மிக விருப்பமான இடம் வேறெதுவும் இல்லை' என்று கூறினார்கள்." (இவ்வாறு அவர்கள் மூன்று முறை கூறினார்கள்).

995

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَهَادَةً فِي سَبِيلِكَ وَوَفَاةً بِبَلَدِ رَسُولِكَ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் (வழக்கமாக) கூறுவார்கள்: "யா அல்லாஹ்! உனது பாதையில் ஷஹாதத்தையும் (தியாக மரணத்தையும்), உனது தூதர் (ஸல்) அவர்களின் நகரத்தில் (மதீனாவில்) மரணத்தையும் நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன்!"

996

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ كَرَمُ الْمُؤْمِنِ تَقْوَاهُ وَدِينُهُ حَسَبُهُ وَمُرُوءَتُهُ خُلُقُهُ وَالْجُرْأَةُ وَالْجُبْنُ غَرَائِزُ يَضَعُهَا اللَّهُ حَيْثُ شَاءَ فَالْجَبَانُ يَفِرُّ عَنْ أَبِيهِ وَأُمِّهِ وَالْجَرِيءُ يُقَاتِلُ عَمَّا لاَ يَئُوبُ بِهِ إِلَى رَحْلِهِ وَالْقَتْلُ حَتْفٌ مِنَ الْحُتُوفِ وَالشَّهِيدُ مَنِ احْتَسَبَ نَفْسَهُ عَلَى اللَّهِ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஃமினின் கண்ணியம் அவனது தக்வா (இறையச்சம்) ஆகும். அவனது மார்க்கம் அவனது (உண்மையான) பாரம்பரியப் பெருமையாகும். அவனது ஆண்மை அவனது நற்குணமாகும். துணிச்சலும் கோழைத்தனமும் அல்லாஹ் தான் நாடிய இடத்தில் வைக்கும் இயல்பான குணங்களாகும். கோழை, தன் தந்தை மற்றும் தாயை விட்டும் வெருண்டோடுகிறான். துணிச்சல் மிக்கவனோ, தன் இருப்பிடத்திற்குத் திரும்ப எடுத்துச் செல்ல முடியாதவற்றிற்காகவும் (மறுமைப் பலனை எதிர்பார்த்து) போரிடுகிறான். கொல்லப்படுவது (அல்லாஹ்வால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட) மரணங்களில் ஒரு வகையாகும். ஷஹீத் (தியாகி) என்பவன் அல்லாஹ்விடம் நற்கூலியை எதிர்பார்த்து (தன் உயிரை) அர்ப்பணிப்பவன் ஆவான்."

997

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، غُسِّلَ وَكُفِّنَ وَصُلِّيَ عَلَيْهِ وَكَانَ شَهِيدًا يَرْحَمُهُ اللَّهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் குளிப்பாட்டப்பட்டார்கள், கஃபனிடப்பட்டார்கள், மேலும் அவர்களுக்காகத் தொழுகை நடத்தப்பட்டது. அவர் ஒரு ஷஹீத் (தியாகி) ஆக இருந்தார்கள் (இருந்தபோதிலும், இஸ்லாமிய சட்டப்படி பொதுவாக ஷஹீத்கள் குளிப்பாட்டப்படவோ,

தொழுகை நடத்தப்படவோ மாட்டார்கள் என்ற பொதுவான விதிக்கு மாறாக இது நடந்தது). அல்லாஹ் அவருக்குக் கருணை காட்டுவானாக.

997

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُمْ كَانُوا يَقُولُونَ الشُّهَدَاءُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لاَ يُغَسَّلُونَ وَلاَ يُصَلَّى عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ وَإِنَّهُمْ يُدْفَنُونَ فِي الثِّيَابِ الَّتِي قُتِلُوا فِيهَا . قَالَ مَالِكٌ وَتِلْكَ السُّنَّةُ فِيمَنْ قُتِلَ فِي الْمُعْتَرَكِ فَلَمْ يُدْرَكْ حَتَّى مَاتَ . قَالَ وَأَمَّا مَنْ حُمِلَ مِنْهُمْ فَعَاشَ مَا شَاءَ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ فَإِنَّهُ يُغَسَّلُ وَيُصَلَّى عَلَيْهِ كَمَا عُمِلَ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ .

அறிஞர்கள் கூறுவதாக மாலிக்(ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது: "அல்லாஹ்வின் பாதையில் உயிர்நீத்த தியாகிகள் குளிப்பாட்டப்பட மாட்டார்கள்; அவர்களில் எவருக்கும் (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்தப்படவும் மாட்டாது. அவர்கள் கொல்லப்பட்ட ஆடைகளிலேயே அடக்கம் செய்யப்படுவார்கள்."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "போர்க்களத்தில் கொல்லப்பட்டு, (உயிருடன்) மீட்கப்படாமல் அங்கேயே இறந்துவிட்டவருக்கான வழிமுறை (சுன்னா) இதுவாகும். ஆனால், அவர்களில் எவர் (போர்க்களத்திலிருந்து) எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அதன்பிறகு அல்லாஹ் நாடிய காலம் வரை உயிர் வாழ்கிறாரோ, உமர் இப்னு அல்-கத்தாப்(ரலி) அவர்கள் விஷயத்தில் செய்யப்பட்டது போன்று, அவர் குளிப்பாட்டப்பட்டு, அவருக்காக (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்தப்படும்."

998

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَحْمِلُ فِي الْعَامِ الْوَاحِدِ عَلَى أَرْبَعِينَ أَلْفِ بَعِيرٍ يَحْمِلُ الرَّجُلَ إِلَى الشَّامِ عَلَى بَعِيرٍ وَيَحْمِلُ الرَّجُلَيْنِ إِلَى الْعِرَاقِ عَلَى بَعِيرٍ فَجَاءَهُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ فَقَالَ احْمِلْنِي وَسُحَيْمًا . فَقَالَ لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ نَشَدْتُكَ اللَّهَ أَسُحَيْمٌ زِقٌّ قَالَ لَهُ نَعَمْ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், ஓராண்டில் 40,000 ஒட்டகங்களை (சவாரிக்கு) வழங்குபவர்களாக இருந்தார்கள். ஷாம் தேசத்திற்குச் செல்லும் ஒரு மனிதரை ஒரு ஒட்டகத்திலும், ஈராக்கிற்குச் செல்லும் இரண்டு மனிதர்களை ஒரு ஒட்டகத்திலும் அவர்கள் ஏற்றி அனுப்புவார்கள்.

ஈராக்கிலிருந்து ஒரு மனிதர் அவரிடம் வந்து, "எனக்கும் ஸுஹைமுக்கும்

சவாரி தாருங்கள்" என்று கேட்டார்.
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக உன்னிடம் கேட்கிறேன்! ஸுஹைம் என்பது ஒரு தண்ணீர்ப் பையா?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று கூறினார்.

999

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا ذَهَبَ إِلَى قُبَاءٍ يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ فَتُطْعِمُهُ وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ فَدَخَلَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَوْمًا فَأَطْعَمَتْهُ وَجَلَسَتْ تَفْلِي فِي رَأْسِهِ فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குபாவுக்குச் (பள்ளிவாசலுக்கு) செல்லும்போது, உம்மு ஹராம் பின்த் மில்ஹான் (ரழி) அவர்களின் வீட்டிற்குச் செல்வது வழக்கம். அப்போது அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு உணவளிப்பார். உம்மு ஹராம் (ரழி) அவர்கள் உபாதா இப்னு அஸ்-ஸாமித் (ரழி) அவர்களின் மனைவியாக இருந்தார். ஒரு நாள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் சென்றபோது, அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு உணவளித்தார். பிறகு (நபி (ஸல்) அவர்களின்) தலையில் பேன் பார்ப்பதற்காக அமர்ந்தார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உறங்கிவிட்டார்கள். பின்னர் புன்னகைத்தவாறு விழித்தார்கள்.

உம்மு ஹராம் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்களைப் புன்னகைக்க வைத்தது எது?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள், "என் சமுதாயத்தினர் சிலர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுபவர்களாக எனக்குக் காட்டப்பட்டார்கள். அரியணைகளில் வீற்றிருக்கும் அரசர்களைப் போன்று, அவர்கள் நடுக்கடலில் (கப்பல்களில்) பயணம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்" என்று கூறினார்கள். (அறிவிப்பாளர் இஸ்ஹாக் அவர்கள் இதில் உறுதியாக இல்லை).

உம்மு ஹராம் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்களில் ஒருவராக என்னையும் ஆக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்" என்று கேட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காகப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

பிறகு (மீண்டும்) தலையைச் சாய்த்து உறங்கினார்கள். பின்னர் புன்னகைத்தவாறு விழித்தார்கள். உம்மு ஹராம் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்களைப் புன்னகைக்க வைத்தது எது?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள், "என் சமுதாயத்தினர் சிலர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுபவர்களாக எனக்குக் காட்டப்பட்டார்கள். அரியணைகளில் வீற்றிருக்கும் அரசர்களைப் போன்று அவர்கள் இருந்தார்கள்" என்று (முன்பு) கூறியது போலவே கூறினார்கள்.

உம்மு ஹராம் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்களில் ஒருவராக என்னையும் ஆக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் முதலாவது கூட்டத்தினரில் இருக்கிறீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு முஆவியா (ரழி) அவர்களின் ஆட்சி காலத்தில் உம்மு ஹராம் (ரழி) கடல் பயணம் மேற்கொண்டார். (கரைக்கு) வந்திறங்கியபோது, தனது வாகனத்திலிருந்து (கீழே) விழுந்து இறந்துவிட்டார்.

1000

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَوْلاَ أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لأَحْبَبْتُ أَنْ لاَ أَتَخَلَّفَ عَنْ سَرِيَّةٍ تَخْرُجُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكِنِّي لاَ أَجِدُ مَا أَحْمِلُهُمْ عَلَيْهِ وَلاَ يَجِدُونَ مَا يَتَحَمَّلُونَ عَلَيْهِ فَيَخْرُجُونَ وَيَشُقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا بَعْدِي فَوَدِدْتُ أَنِّي أُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُقْتَلُ ثُمَّ أُحْيَا فَأُقْتَلُ ثُمَّ أُحْيَا فَأُقْتَلُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"என் சமூகத்தாருக்குச் சிரமம் ஏற்படும் என்று நான் கருதியிராவிட்டால், அல்லாஹ்வின் பாதையில் புறப்படும் எந்தவொரு போர்ப்படையிலிருந்தும் நான் ஒருபோதும் பின்தங்கியிருக்க விரும்பியிருக்க மாட்டேன். ஆனால், அவர்களை (வாகனங்களில்) ஏற்றிச் செல்வதற்கான வசதிகளை நான் காணவில்லை; அவர்களும் (தங்கள் சொந்தச் செலவில் சவாரி செய்து) புறப்படுவதற்கு எதையும் காணவில்லை. (இதனால் அவர்கள் என்னுடன் புறப்பட முடியாமல்) எனக்குப் பின்னால் தங்கிவிடுவது அவர்களுக்கு மிகுந்த வருத்தமளிக்கிறது. ஆகவே, நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டுக் கொல்லப்படவும், பின்னர் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு (மீண்டும் போரிட்டுக்) கொல்லப்படவும், பின்னர் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு (மீண்டும் போரிட்டுக்) கொல்லப்படவும் விரும்புகிறேன்."

1001

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَنْ يَأْتِينِي بِخَبَرِ سَعْدِ بْنِ الرَّبِيعِ الأَنْصَارِيِّ ‏.‏ فَقَالَ رَجُلٌ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ‏.‏ فَذَهَبَ الرَّجُلُ يَطُوفُ بَيْنَ الْقَتْلَى فَقَالَ لَهُ سَعْدُ بْنُ الرَّبِيعِ مَا شَأْنُكَ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ بَعَثَنِي إِلَيْكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لآتِيَهُ بِخَبَرِكَ ‏.‏ قَالَ فَاذْهَبْ إِلَيْهِ فَأَقْرِئْهُ مِنِّي السَّلاَمَ وَأَخْبِرْهُ أَنِّي قَدْ طُعِنْتُ اثْنَتَىْ عَشْرَةَ طَعْنَةً وَأَنِّي قَدْ أُنْفِذَتْ مَقَاتِلِي وَأَخْبِرْ قَوْمَكَ أَنَّهُ لاَ عُذْرَ لَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ إِنْ قُتِلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَوَاحِدٌ مِنْهُمْ حَىٌّ ‏.‏

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் கூறியதாவது:

"உஹத் தினத்தன்று, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஸஅத் இப்னு ரபீஃ அல்அன்சாரி (ரழி) அவர்களைப் பற்றிய செய்தியை எனக்கு யார் கொண்டு வருவார்?' என்று கேட்டார்கள். ஒரு மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான்' என்று கூறினார். எனவே அந்த மனிதர் கொல்லப்பட்டவர்களிடையே சுற்றித் திரிந்தார். அப்போது ஸஅத் இப்னு ரபீஃ (ரழி) அவரிடம், 'உனக்கு என்ன வேண்டும்?' என்று கேட்டார். அந்த மனிதர் அவரிடம், 'உங்களைப் பற்றிய செய்தியைத் தெரிந்து வர அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை தங்களிடம் அனுப்பினார்கள்' என்று கூறினார்.

அதற்கு அவர் (ஸஅத்) கூறினார்: 'அவரிடம் சென்று, என் சலாமைத் தெரிவியுங்கள். மேலும் அவரிடம், நான் பன்னிரண்டு முறை குத்தப்பட்டுள்ளேன் என்றும், என் முக்கிய உறுப்புகள் ஊடுருவப்பட்டுவிட்டன (நான் மரணத்தின் விளிம்பில் உள்ளேன்) என்றும் கூறுங்கள். மேலும் உங்கள் சமூகத்தாரிடம், அவர்களில் ஒருவன் உயிருடன் இருக்கும்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கொல்லப்பட்டால், அல்லாஹ்விடம் அவர்களுக்குச் சொல்ல எந்தக் காரணமும் இருக்காது என்று தெரிவியுங்கள்.'"

1002

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَغَّبَ فِي الْجِهَادِ وَذَكَرَ الْجَنَّةَ وَرَجُلٌ مِنَ الأَنْصَارِ يَأْكُلُ تَمَرَاتٍ فِي يَدِهِ فَقَالَ إِنِّي لَحَرِيصٌ عَلَى الدُّنْيَا إِنْ جَلَسْتُ حَتَّى أَفْرُغَ مِنْهُنَّ ‏.‏ فَرَمَى مَا فِي يَدِهِ فَحَمَلَ بِسَيْفِهِ فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ ‏.‏

யஹ்யா பின் ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜிஹாதில் ஆர்வமூட்டினார்கள்; மேலும் சுவனத்தைப்

பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது அன்சாரிகளில் ஒருவர் தம் கையில் இருந்த சில பேரீச்சம்பழங்களைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர், "இவற்றை நான் சாப்பிட்டு முடிக்கும் வரை நான் அமர்ந்திருந்தால், நிச்சயமாக நான் இவ்வுலகத்தின் மீது பெரும் ஆசை கொண்டவனாவேன்" என்று கூறினார். உடனே அவர் தன் கையில் இருந்ததை எறிந்துவிட்டு, தன் வாளை எடுத்துக்கொண்டு, கொல்லப்படும் வரை போரிட்டார்.

1003

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّهُ قَالَ الْغَزْوُ غَزْوَانِ فَغَزْوٌ تُنْفَقُ فِيهِ الْكَرِيمَةُ وَيُيَاسَرُ فِيهِ الشَّرِيكُ وَيُطَاعُ فِيهِ ذُو الأَمْرِ وَيُجْتَنَبُ فِيهِ الْفَسَادُ فَذَلِكَ الْغَزْوُ خَيْرٌ كُلُّهُ وَغَزْوٌ لاَ تُنْفَقُ فِيهِ الْكَرِيمَةُ وَلاَ يُيَاسَرُ فِيهِ الشَّرِيكُ وَلاَ يُطَاعُ فِيهِ ذُو الأَمْرِ وَلاَ يُجْتَنَبُ فِيهِ الْفَسَادُ فَذَلِكَ الْغَزْوُ لاَ يَرْجِعُ صَاحِبُهُ كَفَافًا .

முஆத் இப்னு ஜபல் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"இராணுவப் படையெடுப்புகள் இரண்டு வகைப்படும். ஒரு வகையான படையெடுப்பில் சிறந்த செல்வம் செலவிடப்படும்; சக கூட்டாளியிடம் இணக்கமாக நடந்து கொள்ளப்படும்; அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படியப்படும்; ஊழலும் (குழப்பமும்) தவிர்க்கப்படும். அந்தப் படையெடுப்பு முழுவதுமே நன்மையாகும்.

மற்றொரு வகையான படையெடுப்பில் சிறந்த செல்வம் செலவிடப்படுவதில்லை; சக கூட்டாளியிடம் இணக்கமாக நடந்து கொள்ளப்படுவதில்லை; அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படியப்படுவதில்லை; ஊழலும் (குழப்பமும்) தவிர்க்கப்படுவதில்லை. அந்தப் படையெடுப்பில் ஈடுபடுபவர் (இறைவனிடமிருந்து எந்த நன்மையையும் பெறாமல் அல்லது பாவத்துடன்) சமநிலையில் மீள்வதில்லை."

1004

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الْخَيْلُ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“குதிரைகளின் நெற்றி முடியில் கியாம நாள் வரை நன்மை இருக்கிறது (அதாவது, இஸ்லாமியப் போர்களில் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் கிடைக்கும் வெகுமதிகள், அருள்கள் மற்றும் நன்மைகள்).”

1005

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَابَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي قَدْ أُضْمِرَتْ مِنَ الْحَفْيَاءِ وَكَانَ أَمَدُهَا ثَنِيَّةَ الْوَدَاعِ وَسَابَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضَمَّرْ مِنَ الثَّنِيَّةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ مِمَّنْ سَابَقَ بِهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (பந்தயத்திற்காக) தயார்படுத்தப்பட்ட (உடல் மெலிவாக்கப்பட்ட) குதிரைகளுக்கிடையே அல்-ஹஃப்யாவிலிருந்து தனியத்துல் வதா வரை ஒரு பந்தயம் நடத்தினார்கள். மேலும் அவர்கள், தயார்படுத்தப்படாத (உடல் மெலிவாக்கப்படாத) குதிரைகளுக்கிடையே (அதே) தனியத்துல் வதாவிலிருந்து பனூ ஸுரைக் மஸ்ஜித் வரை ஒரு பந்தயம் நடத்தினார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அப்பந்தயங்களில் (தமது குதிரையுடன்) கலந்துகொண்டவர்களில் ஒருவராவார்.

1006

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ لَيْسَ بِرِهَانِ الْخَيْلِ بَأْسٌ إِذَا دَخَلَ فِيهَا مُحَلِّلٌ فَإِنْ سَبَقَ أَخَذَ السَّبَقَ وَإِنْ سُبِقَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ شَىْءٌ .

ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"குதிரைப் பந்தயத்தில் (பந்தயத்தை சட்டபூர்வமாக்கும் நோக்கில், பந்தயத் தொகையைச் செலுத்தாத) ஒரு போட்டியாளர் (முஹல்லில்) பங்கேற்றால் அதில் தவறில்லை. அவர் வெற்றி பெற்றால் பந்தயப் பொருளை எடுத்துக்கொள்வார்; அவர் தோற்கடிக்கப்பட்டால் அவர் மீது எதுவும் (இழப்பீடு அல்லது அபராதம்) இல்லை."

1007

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رُئِيَ وَهُوَ يَمْسَحُ وَجْهَ فَرَسِهِ بِرِدَائِهِ فَسُئِلَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ إِنِّي عُوتِبْتُ اللَّيْلَةَ فِي الْخَيْلِ .

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தமது மேலாடையால் தமது குதிரையின் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் காணப்பட்டார்கள். அது குறித்து அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அதற்கு அவர்கள், 'இன்றிரவு குதிரைகள் விஷயத்தில் நான் கண்டிக்கப்பட்டேன் (அல்லது குதிரைகளின் முக்கியத்துவம் குறித்து எனக்கு நினைவூட்டப்பட்டது)' என்று கூறினார்கள்.'

1008

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ خَرَجَ إِلَى خَيْبَرَ أَتَاهَا لَيْلاً وَكَانَ إِذَا أَتَى قَوْمًا بِلَيْلٍ لَمْ يُغِرْ حَتَّى يُصْبِحَ فَخَرَجَتْ يَهُودُ بِمَسَاحِيهِمْ وَمَكَاتِلِهِمْ فَلَمَّا رَأَوْهُ قَالُوا مُحَمَّدٌ وَاللَّهِ مُحَمَّدٌ وَالْخَمِيسُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبَتْ خَيْبَرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கைபருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றபோது, அவர்கள் இரவில் அங்கு சென்றடைந்தார்கள். அவர்கள் இரவில் ஒரு கூட்டத்தினரை அடைந்தால், காலை வரை அவர்கள் தாக்கமாட்டார்கள்.

(அடுத்த) காலையில், யூதர்கள் தங்கள் மண்வெட்டிகளுடனும் கூடைகளுடனும் வெளியே வந்தனர். அவர்கள் அவரை (ஸல்) கண்டபோது, "முஹம்மது (ஸல்)! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, முஹம்மது (ஸல்) அவர்களும் அவர்களது இராணுவமும்!" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹு அக்பர்! கைபர் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. நாம் ஒரு கூட்டத்தினரின் (நிலப்பரப்பில் போரிடுவதற்காக) இறங்கும்போது, எச்சரிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அது ஒரு தீய காலைப் பொழுதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1009

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ نُودِيَ فِي الْجَنَّةِ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلاَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلاَةِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ

دُعِيَ مِنْ بَابِ الرَّيَّانِ " . فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلَى مَنْ يُدْعَى مِنْ هَذِهِ الأَبْوَابِ مِنْ ضَرُورَةٍ فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الأَبْوَابِ كُلِّهَا قَالَ " نَعَمْ وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ " .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் எவரொருவர் ஒரு ஜோடியைச் செலவு செய்கிறாரோ (அதாவது, ஒரே வகையிலான இரண்டு பொருட்களை அல்லது இரண்டு அலகுகளை, உதாரணமாக இரண்டு ஒட்டகங்கள், இரண்டு திர்ஹம்கள், இரண்டு ஆடைகள் போன்றவற்றை), அவர் சொர்க்கத்தில் 'அல்லாஹ்வின் அடியாரே! இது நன்மையானது (சிறந்தது)!' என்று அழைக்கப்படுவார். எனவே யார் தொழுகையாளிகளாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் 'தொழுகையின் வாசல்' வழியாக அழைக்கப்படுவார்கள். யார் ஜிஹாத் செய்பவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் 'ஜிஹாத்தின் வாசல்' வழியாக அழைக்கப்படுவார்கள். யார் ஸதகா (தர்மம்) செய்பவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் 'ஸதகாவின் வாசல்' வழியாக அழைக்கப்படுவார்கள். யார் நோன்பாளிகளாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் 'ரய்யான்' எனும் வாசல் வழியாக அழைக்கப்படுவார்கள்."

அபூபக்கர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இந்த வாசல்களில் ஏதேனும் ஒன்றிலிருந்து அழைக்கப்படுபவருக்கு எந்தக் குறையும் இல்லை (அதுவே போதுமானது). ஆனால் யாராவது இந்த வாசல்கள் அனைத்திலிருந்தும் அழைக்கப்படுவார்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம், நீங்களும் அவர்களில் ஒருவராக இருப்பீர்கள் என்று நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

1010

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَمْرَو بْنَ الْجَمُوحِ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو الأَنْصَارِيَّيْنِ، ثُمَّ السَّلَمِيَّيْنِ كَانَا قَدْ حَفَرَ السَّيْلُ قَبْرَهُمَا وَكَانَ قَبْرُهُمَا مِمَّا يَلِي السَّيْلَ وَكَانَا فِي قَبْرٍ وَاحِدٍ وَهُمَا مِمَّنِ اسْتُشْهِدَ يَوْمَ أُحُدٍ فَحُفِرَ عَنْهُمَا لِيُغَيَّرَا مِنْ مَكَانِهِمَا فَوُجِدَا لَمْ يَتَغَيَّرَا كَأَنَّهُمَا مَاتَا بِالأَمْسِ وَكَانَ أَحَدُهُمَا قَدْ جُرِحَ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى جُرْحِهِ فَدُفِنَ وَهُوَ كَذَلِكَ فَأُمِيطَتْ يَدُهُ عَنْ جُرْحِهِ ثُمَّ أُرْسِلَتْ فَرَجَعَتْ كَمَا كَانَتْ وَكَانَ بَيْنَ أُحُدٍ وَبَيْنَ يَوْمَ حُفِرَ عَنْهُمَا سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ سَنَةً . قَالَ مَالِكٌ لاَ بَأْسَ أَنْ يُدْفَنَ الرَّجُلاَنِ وَالثَّلاَثَةُ فِي قَبْرٍ وَاحِدٍ مِنْ ضَرُورَةٍ وَيُجْعَلَ الأَكْبَرُ مِمَّا يَلِي الْقِبْلَةَ .

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அபீ ஸஅஸஆ அவர்களுக்கு (பின்வரும் செய்தி) எட்டியது: பனூ ஸலமா குலத்தைச் சேர்ந்த அன்சாரிகளான அம்ர் இப்னு அல்-ஜமூஹ் அவர்களும், அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் அவர்களும் (அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த) கப்ரை (சவக்குழியை) வெள்ளம் தோண்டிவிட்டது. அவர்களது கப்ரு வெள்ளம் செல்லும் பாதைக்கு அருகில் இருந்தது. அவர்கள் இருவரும் ஒரே கப்ரில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் உஹுத் போரில் ஷஹீதானவர்கள் (உயிர்த்தியாகிகள்). எனவே, அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து மாற்றுவதற்காகத் தோண்டப்பட்டது. அவர்கள் இருவரும் (உடலில்) எந்த மாற்றமும் இன்றி, நேற்றைய தினம் மரணித்தவர்களைப் போன்று காணப்பட்டார்கள்.

அவர்களில் ஒருவர் காயப்பட்டிருந்தார். அவர் தன் காயத்தின் மீது கையை வைத்த நிலையிலேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தார். அவரது காயத்திலிருந்து கை விலக்கப்பட்டு, பின்னர் விடப்பட்டதும் அது மீண்டும் பழைய இடத்திற்குத் திரும்பியது. உஹுத் போருக்கும், அவர்கள் (கப்ரு) தோண்டப்பட்ட நாளுக்கும் இடையில் நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் கடந்திருந்தன.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவசியத்தின் காரணமாக இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்களை ஒரே கப்ரில் நல்லடக்கம் செய்வதில் தவறில்லை. அவர்களில் (வயதிலோ அல்லது சிறப்பிலோ) பெரியவர் கிப்லாவை முன்னோக்கியவராக வைக்கப்படுவார்."

1011

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ قَالَ قَدِمَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ مَالٌ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَقَالَ مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأْىٌ أَوْ عِدَةٌ فَلْيَأْتِنِي فَجَاءَهُ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فَحَفَنَ لَهُ ثَلاَثَ حَفَنَاتٍ .

ரபீஆ இப்னு அபீ அப்துர்ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்: "பஹ்ரைனிலிருந்து அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் செல்வம் வந்தது. அப்போது அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் யாருக்கேனும் வாக்குறுதியோ அல்லது உறுதிமொழியோ இருந்தால், அவர் என்னிடம் வரட்டும்' என்று கூறினார்கள். எனவே, ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம் வந்தார்கள். அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் அவருக்கு மூன்று கைப்பிடி (தம் இரு கைகளால் அள்ளி) வழங்கினார்கள்."

موطأ مالك

22. كتاب النذور والأيمان

முவத்தா மாலிக்

22. நேர்த்திக்கடன்கள் மற்றும் சத்தியங்கள்

1012

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ، اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ وَلَمْ تَقْضِهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اقْضِهِ عَنْهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஸஃத் இப்னு உபாதா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (மார்க்கத் தீர்ப்பு கோரி) வினவி, “என் தாய் ஒரு நேர்ச்சையை நிறைவேற்றாமல் இறந்துவிட்டார்கள்” என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “அதை அவர்களுக்காக நீர் நிறைவேற்றும்” என்று கூறினார்கள். (இதன் மூலம் இறந்தவருக்காக நேர்ச்சையை நிறைவேற்றுவது அனுமதிக்கப்பட்டது என்பதை உணர்த்தினார்கள்.)

1013

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَمَّتِهِ، أَنَّهَا حَدَّثَتْهُ عَنْ جَدَّتِهِ، أَنَّهَا كَانَتْ جَعَلَتْ عَلَى نَفْسِهَا مَشْيًا إِلَى مَسْجِدِ قُبَاءٍ فَمَاتَتْ وَلَمْ تَقْضِهِ فَأَفْتَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ ابْنَتَهَا أَنْ تَمْشِيَ عَنْهَا . قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ لاَ يَمْشِي أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ .

அப்துல்லாஹ் பின் அபீ பக்ர் (ரஹ்) அவர்களின் அத்தை (அதாவது, இறந்த பாட்டியின் மகள்) அறிவிக்கின்றார்கள்:

தனது பாட்டி குபா பள்ளிவாசலுக்கு நடந்து செல்வதாகத் தன்மீது நேர்ச்சை செய்திருந்தார். ஆனால் அதை நிறைவேற்றாமலேயே அவர் இறந்துவிட்டார். எனவே, அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், பாட்டியின் மகளிடம் அவருக்காக (பாட்டிக்காக) நடந்து செல்லுமாறு மார்க்கத் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

"ஒருவர் மற்றொருவருக்காக நடந்து செல்லக்கூடாது" என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டுள்ளேன் என யஹ்யா கூறுகிறார்.

1014

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي حَبِيبَةَ، قَالَ قُلْتُ لِرَجُلٍ وَأَنَا حَدِيثُ السِّنِّ، مَا عَلَى الرَّجُلِ أَنْ يَقُولَ عَلَىَّ مَشْىٌ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ وَلَمْ يَقُلْ عَلَىَّ نَذْرُ مَشْىٍ . فَقَالَ لِي رَجُلٌ هَلْ لَكَ أَنْ أُعْطِيَكَ هَذَا الْجِرْوَ - لِجِرْوِ قِثَّاءٍ فِي يَدِهِ - وَتَقُولُ عَلَىَّ مَشْىٌ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ قَالَ فَقُلْتُ نَعَمْ فَقُلْتُهُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ حَدِيثُ السِّنِّ ثُمَّ مَكَثْتُ حَتَّى عَقَلْتُ فَقِيلَ لِي إِنَّ عَلَيْكَ مَشْيًا فَجِئْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ لِي عَلَيْكَ مَشْىٌ . فَمَشَيْتُ . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا الأَمْرُ عِنْدَنَا .

அப்துல்லாஹ் பின் அபீ ஹபீபா அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது ஒரு மனிதரிடம், "ஒருவர் 'நடந்து செல்வதாக நேர்ச்சை (நத்ர்) செய்கிறேன்' என்று கூறாமல், 'அல்லாஹ்வின் ஆலயத்திற்கு நடந்து செல்வது என் மீது கடமை' என்று மட்டும் சொன்னால், அவர் மீது என்ன (கடமை) இருக்கிறது?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு ஒரு மனிதர் தம் கையில் ஒரு பிஞ்சு வெள்ளரிக்காயை வைத்துக்கொண்டு, "நான் உனக்கு இந்தப் பிஞ்சு வெள்ளரிக்காயைத் தரவா? அதற்காக நீ 'அல்லாஹ்வின் ஆலயத்திற்கு நடந்து செல்வது என் மீது கடமை' என்று சொல்வாயா?" என்று கேட்டார்.

நான் "ஆம்" என்றேன். அந்நாளில் நான் சிறுவனாக இருந்ததால் அவ்வாறே கூறினேன். பிறகு நான் விவரம் தெரிந்த பருவத்தை அடைந்தபோது, "உன் மீது நடந்து செல்வது கடமையாகிவிட்டது" என்று என்னிடம் சொல்லப்பட்டது.

ஆகவே நான் ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம் சென்று, இது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நீ நடந்து செல்ல வேண்டும்" என்று கூறினார்கள். எனவே நான் நடந்து சென்றேன்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே நம்மிடம் உள்ள நடைமுறையாகும்."

1015

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ أُذَيْنَةَ اللَّيْثِيِّ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجْتُ مَعَ جَدَّةٍ لِي عَلَيْهَا مَشْىٌ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ عَجَزَتْ فَأَرْسَلَتْ مَوْلًى لَهَا يَسْأَلُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَخَرَجْتُ مَعَهُ فَسَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ مُرْهَا فَلْتَرْكَبْ ثُمَّ لْتَمْشِ مِنْ حَيْثُ عَجَزَتْ . قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ وَنَرَى عَلَيْهَا مَعَ ذَلِكَ الْهَدْىَ . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَأَبَا، سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ كَانَا يَقُولاَنِ مِثْلَ قَوْلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ .

உர்வா பின் உதய்னா அல்-லைதீ அவர்கள் கூறினார்கள்:

'அல்லாஹ்வின் ஆலயத்திற்கு நடந்து செல்வதாக (நேர்ச்சை செய்திருந்த) என் பாட்டியுடன் நான் புறப்பட்டேன். நாங்கள் வழியில் சிறிது தூரம் சென்றபோது, அவர்களால் (தொடர்ந்து) நடக்க முடியவில்லை. எனவே அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் (மார்க்கத் தீர்ப்பு) கேட்பதற்காகத் தம்முடைய மவ்லா (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமை) ஒருவரை அனுப்பினார்கள். நானும் அவருடன் சென்றேன். அவர் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் கேட்டார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி), 'அவரிடம் வாகனத்தில் ஏறிச் செல்லுமாறு கூறுவீராக! பிறகு எந்த இடத்திலிருந்து அவரால் நடக்க முடியவில்லையோ அந்த இடத்திலிருந்து அவர் (மீண்டும்) நடக்கட்டும்' என்று கூறினார்கள்.'

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: இமாம் மாலிக் அவர்கள், 'அவர் மீது இத்துடன் 'ஹத்ய்' (ஹரம் எல்லைக்குள் அறுக்கப்படும் குர்பானிப் பிராணி) கொடுப்பதும் கடமையாகும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்' எனக் கூறியதை நான் கேட்டுள்ளேன்.

சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் மற்றும் அபூ ஸலமா பின் அப்துர் ரஹ்மான் ஆகியோரும் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதைப் போலவே கூறிவந்தனர் என்று இமாம் மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

1017

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ عَلَىَّ مَشْىٌ فَأَصَابَتْنِي خَاصِرَةٌ فَرَكِبْتُ حَتَّى أَتَيْتُ مَكَّةَ فَسَأَلْتُ عَطَاءَ بْنَ أَبِي رَبَاحٍ وَغَيْرَهُ فَقَالُوا عَلَيْكَ هَدْىٌ . فَلَمَّا قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ سَأَلْتُ عُلَمَاءَهَا فَأَمَرُونِي أَنْ أَمْشِيَ مَرَّةً أُخْرَى مِنْ حَيْثُ عَجَزْتُ فَمَشَيْتُ . قَالَ يَحْيَى

وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فَالْأَمْرُ عِنْدَنَا فِيمَنْ يَقُولُ عَلَيَّ مَشْيٌ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ أَنَّهُ إِذَا عَجَزَ رَكِبَ ثُمَّ
عَادَ فَمَشَى مِنْ حَيْثُ عَجَزَ فَإِنْ كَانَ لَا يَسْتَطِيعُ الْمَشْيَ فَلْيَمْشِ مَا قَدَرَ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيَرْكَبْ وَعَلَيْهِ
هَدْيُ بَدَنَةٍ أَوْ بَقَرَةٍ أَوْ شَاةٍ إِنْ لَمْ يَجِدْ إِلَّا هِيَ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الرَّجُلِ يَقُولُ لِلرَّجُلِ أَنَا
أَحْمِلُكَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ فَقَالَ مَالِكٌ إِنْ نَوَى أَنْ يَحْمِلَهُ عَلَى رَقَبَتِهِ يُرِيدُ بِذَلِكَ الْمَشَقَّةَ وَتَعَبَ
نَفْسِهِ فَلَيْسَ ذَلِكَ عَلَيْهِ وَلْيَمْشِ عَلَى رِجْلَيْهِ وَلْيُهْدِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ نَوَى شَيْئًا فَلْيَحْجُجْ وَلْيَرْكَبْ
وَلْيَحْجُجْ بِذَلِكَ الرَّجُلِ مَعَهُ وَذَلِكَ أَنَّهُ قَالَ أَنَا أَحْمِلُكَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ فَإِنْ أَبَى أَنْ يَحُجَّ مَعَهُ فَلَيْسَ
عَلَيْهِ شَيْءٌ وَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ . قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ عَنِ الرَّجُلِ يَحْلِفُ بِنُذُورٍ مُسَمَّاةٍ مَشْيًا إِلَى
بَيْتِ اللَّهِ أَنْ لَا يُكَلِّمَ أَخَاهُ أَوْ أَبَاهُ بِكَذَا وَكَذَا نَذْرًا لِشَيْءٍ لَا يَقْوَى عَلَيْهِ وَلَوْ تَكَلَّفَ ذَلِكَ كُلَّ عَامٍ
لَعُرِفَ أَنَّهُ لَا يَبْلُغُ عُمْرُهُ مَا جَعَلَ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لَهُ هَلْ يُجْزِيهِ مِنْ ذَلِكَ نَذْرٌ وَاحِدٌ أَوْ
نُذُورٌ مُسَمَّاةٌ فَقَالَ مَالِكٌ مَا أَعْلَمُهُ يُجْزِئُهُ مِنْ ذَلِكَ إِلَّا الْوَفَاءُ بِمَا جَعَلَ عَلَى نَفْسِهِ فَلْيَمْشِ مَا
قَدَرَ عَلَيْهِ مِنَ الزَّمَانِ وَلْيَتَقَرَّبْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِمَا اسْتَطَاعَ مِنَ الْخَيْرِ .

யஹ்யா பின் ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் (அல்லாஹ்வின் இல்லத்திற்கு) நடந்து செல்வதாக நேர்ச்சை செய்திருந்தேன். ஆனால் எனக்கு விலாப்புறத்தில் (கடுமையான) வலி ஏற்பட்டது. எனவே நான் மக்கா வரும் வரை வாகனத்தில் பயணம் செய்தேன். (இது குறித்து) நான் அதா பின் அபீ ரபாஹ் மற்றும் பலரிடமும் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'உங்கள் மீது ஒரு பலிப்பிராணி (கொடுப்பது) கடமையாகும்' என்று கூறினார்கள். நான் மதீனாவிற்கு வந்தபோது, அங்குள்ள அறிஞர்களிடம் கேட்டேன். நான் (வலியால்) இயலாமல் போன இடத்திலிருந்து மீண்டும் நடந்து செல்லுமாறு அவர்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். அவ்வாறே நான் நடந்தேன்."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் இல்லத்திற்கு நடந்து செல்வதாக (நேர்ச்சை) சொல்லி, பின்னர் இயலாமல் போய் வாகனத்தில் பயணம் செய்தவர் விஷயத்தில் எங்களிடம் உள்ள நடைமுறையானது: அவர் திரும்பிச் சென்று, எங்கே இயலாமல் போனாரோ அங்கிருந்து நடந்து செல்ல வேண்டும். (அவரால் அதே பயணத்தில் திரும்பிச் செல்ல முடியாவிட்டால், அடுத்த ஆண்டு அல்லது வேறு ஒரு பயணத்தில் இதைச் செய்ய வேண்டும்.) அவரால் நடக்க முடியாவிட்டால், அவரால் முடிந்த அளவு நடந்துவிட்டுப் பின்னர் வாகனத்தில் செல்ல வேண்டும். மேலும் அவர் மீது ஓர் ஒட்டகம், அல்லது ஒரு மாடு, அல்லது ஓர் ஆடு பலி கொடுப்பது கடமையாகும் - ஆட்டைத் தவிர வேறு எதுவும் அவருக்குக் கிடைக்காவிட்டால் (ஆடு போதுமானது)."

ஒரு மனிதர் மற்றொருவரிடம், "நான் உன்னை அல்லாஹ்வின் இல்லத்திற்குச்

சுமந்து செல்கிறேன்" என்று கூறியது குறித்து மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் தனது கழுத்தில் சுமந்து செல்வதை நாடி, அதன் மூலம் தனக்குச் சிரமத்தையும் சோர்வையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்பியிருந்தால், அது அவர் மீது கடமையல்ல. அவர் (சுமக்காமல்) தன் கால்களால் நடந்து சென்று, ஒரு பலிப்பிராணியை (அறுத்துப்) பலியிடட்டும். அவர் (சுமப்பது போன்ற) எதையும் நாடவில்லை என்றால், அவர் ஹஜ் செய்து வாகனத்தில் பயணம் செய்யட்டும்; மேலும் அந்த மனிதரையும் தன்னுடன் ஹஜ்ஜுக்கு அழைத்துச் செல்லட்டும். ஏனெனில் அவர், 'நான் உன்னை அல்லாஹ்வின் இல்லத்திற்குச் சுமந்து செல்வேன்' என்று கூறியுள்ளார். அந்த மனிதர் அவருடன் ஹஜ் செய்ய மறுத்துவிட்டால், இவர் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை. அவர் தன் மீது உள்ளதை நிறைவேற்றிவிட்டார்."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்களிடம் (ஒரு மனிதரைப் பற்றிக்) கேட்கப்பட்டது: "ஒருவர், அல்லாஹ்வின் இல்லத்திற்கு நடந்து செல்வதாகக் குறிப்பிட்ட (அதிக) எண்ணிக்கையிலான நேர்ச்சைகளைச் செய்துள்ளார்; அல்லது தன் சகோதரனிடமோ தந்தையிடமோ பேசினால் இன்னின்னவாறு செய்வேன் என்று, தன்னால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமான எண்ணிக்கையிலான நேர்ச்சைகளைச் சத்தியத்தின் மூலம் தன் மீது சுமத்திக்கொண்டார். அவர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதைச் செய்ய முயன்றாலும், அவர் தன் மீது சுமத்திக்கொண்டதை அவரது ஆயுட்காலம் முடியும் வரை நிறைவேற்ற முடியாது என்று அறியப்படுகிறது. இந்நிலையில், அவருக்குப் பரிகாரமாக ஒரு நேர்ச்சை அல்லது குறிப்பிட்ட சில நேர்ச்சைகளை மட்டும் நிறைவேற்றுவது போதுமானதா?"

அதற்கு மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் தன் மீது கடமையாக்கிக் கொண்டதை (முழுமையாக) நிறைவேற்றுவதைத் தவிர வேறெதுவும் அவருக்குப் போதுமானதாக ஆகும் என நான் அறியவில்லை. அவர் தன் காலத்தில் இயன்றவரை நடந்து செல்லட்டும்; மேலும் தன்னால் முடிந்த நல்லறங்களின் மூலம் அல்லாஹ்வை நெருங்கட்டும்."

1018

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ، وَثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، أَنَّهُمَا أَخْبَرَاهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَحَدُهُمَا يَزِيدُ فِي الْحَدِيثِ عَلَى صَاحِبِهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَأَى رَجُلاً قَائِمًا فِي الشَّمْسِ فَقَالَ " مَا بَالُ هَذَا " . فَقَالُوا نَذَرَ أَنْ لاَ يَتَكَلَّمَ وَلاَ يَسْتَظِلَّ مِنَ الشَّمْسِ وَلاَ يَجْلِسَ وَيَصُومَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مُرُوهُ فَلْيَتَكَلَّمْ وَلْيَسْتَظِلَّ وَلْيَجْلِسْ وَلْيُتِمَّ صِيَامَهُ " . قَالَ مَالِكٌ وَلَمْ أَسْمَعْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله

عليه وسلم أَمَرَهُ بِكَفَّارَةٍ وَقَدْ أَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يُتِمَّ مَا كَانَ لِلَّهِ طَاعَةً وَيَتْرُكَ مَا كَانَ لِلَّهِ مَعْصِيَةً .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதர் வெயிலில் நிற்பதைக் கண்டார்கள். "இவருக்கு என்ன நேர்ந்தது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு மக்கள், "அவர் பேசாமலிருக்கவும், வெயிலில் நிழல் தேடாமலிருக்கவும், உட்காராமலிருக்கவும், நோன்பு நோற்கவும் நேர்ச்சை செய்திருக்கிறார்" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவருக்குக் கட்டளையிடுங்கள்! அவர் பேசட்டும்; நிழல் தேடட்டும்; உட்காரட்டும்; தனது நோன்பை நிறைவு செய்யட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்த மனிதருக்கு எந்தக் கஃப்பாராவையும் (பரிகாரம்) செய்யும்படி கட்டளையிட்டதாக நான் கேள்விப்படவில்லை. (மாறாக,) அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிவதாக உள்ளதை நிறைவு செய்யவும், அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்வதாக உள்ளதைக் கைவிடவும் மட்டுமே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்."

1019

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ أَتَتِ امْرَأَةٌ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَتْ إِنِّي نَذَرْتُ أَنْ أَنْحَرَ ابْنِي . فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ لاَ تَنْحَرِي ابْنَكِ وَكَفِّرِي عَنْ يَمِينِكِ . فَقَالَ شَيْخٌ عِنْدَ ابْنِ عَبَّاسٍ وَكَيْفَ يَكُونُ فِي هَذَا كَفَّارَةٌ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ وَ { الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ } ثُمَّ جَعَلَ فِيهِ مِنَ الْكَفَّارَةِ مَا قَدْ رَأَيْتَ .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு பெண் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடம் வந்து, "நான் என் மகனைப் பலியிட நேர்ச்சை செய்துள்ளேன்" என்று கூறினார். இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உன் மகனைப் பலியிடாதே. உன் நேர்ச்சைக்காக (சத்தியத்திற்காக) கஃப்பாரா செய்."

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களுடன் இருந்த ஒரு முதியவர், "இதற்கு என்ன கஃப்பாரா இருக்கிறது?" என்று கேட்டார்.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ்

கூறினான்: **"அல்லதீன யுளாஹிரூன மின்க்கும் மின் நிஸாயிஹிம்"**
(உங்களில் எவர்கள் தங்கள் மனைவியரைப் பற்றி, 'என் தாயின் முதுகைப்போல் ஆகிவிட்டாய்' என்று கூறுகிறார்களோ...) பின்னர் நீங்கள் அறிந்தவாறு அதற்கான கஃப்பாராவை அவன் கடமையாக்கினான்."

1020

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ الأَيْلِيِّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ الصِّدِّيقِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَ اللَّهَ فَلاَ يَعْصِهِ ‏.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவர் அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிவதாக நேர்ச்சை செய்கிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படியட்டும். எவர் அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்வதாக நேர்ச்சை செய்கிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்ய வேண்டாம்.”

1021

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ لَغْوُ الْيَمِينِ قَوْلُ الإِنْسَانِ لاَ وَاللَّهِ بَلَى وَاللَّهِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي هَذَا أَنَّ اللَّغْوَ حَلِفُ الإِنْسَانِ عَلَى الشَّىْءِ يَسْتَيْقِنُ أَنَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ يُوجَدُ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ فَهُوَ اللَّغْوُ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَعَقْدُ الْيَمِينِ أَنْ يَحْلِفَ الرَّجُلُ أَنْ لاَ يَبِيعَ ثَوْبَهُ بِعَشَرَةِ دَنَانِيرَ ثُمَّ يَبِيعَهُ بِذَلِكَ أَوْ يَحْلِفَ لَيَضْرِبَنَّ غُلاَمَهُ ثُمَّ لاَ يَضْرِبُهُ وَنَحْوَ هَذَا فَهَذَا الَّذِي يُكَفِّرُ صَاحِبُهُ عَنْ يَمِينِهِ وَلَيْسَ فِي اللَّغْوِ كَفَّارَةٌ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا الَّذِي يَحْلِفُ عَلَى الشَّىْءِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ آثِمٌ وَيَحْلِفُ عَلَى الْكَذِبِ وَهُوَ يَعْلَمُ لِيُرْضِيَ بِهِ أَحَدًا أَوْ لِيَعْتَذِرَ بِهِ إِلَى مُعْتَذَرٍ إِلَيْهِ أَوْ لِيَقْطَعَ بِهِ مَالاً فَهَذَا أَعْظَمُ مِنْ أَنْ تَكُونَ فِيهِ كَفَّارَةٌ ‏.

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"லக்வுல் யமீன் (வீணான சத்தியம்) என்பது, ஒரு மனிதர் (பேச்சு வாக்கில்) 'இல்லை; அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!', 'ஆம்; அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!' என்று கூறுவதாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"இது குறித்து நான் செவியுற்றவற்றில் மிக அழகிய விளக்கம் யாதெனில்: 'லக்வு' என்பது, ஒரு மனிதர் ஒரு விஷயத்தின் மீது சத்தியம் செய்யும்போது, அது அவ்வாறுதான் இருக்கிறது என்று அவர் உறுதியாக நம்புவார்; பின்னர் அது (அவர் நினைத்ததற்கு) மாற்றமாக இருப்பது தெரியவரும். இதுவே 'லக்வு' ஆகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
" 'அக்துல் யமீன்' (கட்டுப்படுத்தும் சத்தியம்) என்பது, ஒரு மனிதர் தனது ஆடையைப் பத்து தீனார்களுக்கு விற்கமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்துவிட்டு, பிறகு அப்போதே அதை விற்றுவிடுவது; அல்லது தனது அடிமையை (குலாமை) நிச்சயமாக அடிப்பேன் என்று சத்தியம் செய்துவிட்டு, பிறகு அவனை அடிக்காமல் விட்டுவிடுவது; இது போன்றவையாகும். இத்தகைய சத்தியத்திற்கே அதைச் செய்தவர் 'கஃப்ஃபாரா' (பரிகாரம்) செய்ய வேண்டும். 'லக்வு' சத்தியத்தில் 'கஃப்ஃபாரா' இல்லை."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எவர் ஒரு விஷயத்தின் மீது சத்தியம் செய்யும்போது, தான் பாவம் செய்வதாக அறிந்திருந்தும், (வேண்டுமென்றே) பொய்யின் மீது சத்தியம் செய்கிறாரோ—அவர் அதன் மூலம் ஒருவரைத் திருப்திப்படுத்தவோ, அல்லது தன் மீது வருத்தம் கொண்டவரிடம் சாக்குப்போக்குச் சொல்லவோ, அல்லது அதன் மூலம் (பிறருடைய) செல்வத்தை அபகரிக்கவோ அவ்வாறு செய்திருப்பின்—அதற்கு 'கஃப்ஃபாரா' (பரிகாரம்) இருப்பதை விட அது மிகப் பெரும் (பாவ)காரியமாகும்."

1022

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ قَالَ وَاللَّهِ ثُمَّ قَالَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ لَمْ يَفْعَلِ الَّذِي حَلَفَ عَلَيْهِ لَمْ يَحْنَثْ . قَالَ مَالِكٌ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي الثُّنْيَا أَنَّهَا لِصَاحِبِهَا مَا لَمْ يَقْطَعْ كَلاَمَهُ وَمَا كَانَ مِنْ ذَلِكَ نَسَقًا يَتْبَعُ بَعْضُهُ بَعْضًا قَبْلَ أَنْ يَسْكُتَ فَإِذَا سَكَتَ وَقَطَعَ كَلاَمَهُ فَلاَ ثُنْيَا لَهُ . قَالَ يَحْيَى وَقَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَقُولُ كَفَرَ بِاللَّهِ أَوْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ ثُمَّ يَحْنَثُ إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْهِ كَفَّارَةٌ وَلَيْسَ بِكَافِرٍ وَلاَ مُشْرِكٍ حَتَّى يَكُونَ قَلْبُهُ مُضْمِرًا عَلَى الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ وَلْيَسْتَغْفِرِ اللَّهَ وَلاَ يَعُدْ إِلَى شَىْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَبِئْسَ مَا صَنَعَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எவரேனும் 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக' என்று சத்தியம் செய்து, பின்னர் 'அல்லாஹ் நாடினால்' (இன் ஷா அல்லாஹ்) என்று கூறி, பிறகு அவர் சத்தியம் செய்ததைச் செய்யவில்லை என்றால், அவர் சத்தியத்தை முறித்தவர் ஆகமாட்டார்.'

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்த விதிவிலக்கு

(சத்தியத்தில் 'இன் ஷா அல்லாஹ்' கூறுவது) பற்றி நான் கேட்டவற்றில் மிகச் சிறந்தது என்னவென்றால், பேசுபவர் மௌனமாவதற்கு முன், பேச்சின் ஓட்டத்தைத் துண்டிக்காமல், ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து அதைச் சொன்னால் மட்டுமே அந்த விதிவிலக்கு அவருக்குப் பயனளிக்கும். அவர் மௌனமாகி, பேச்சின் ஓட்டத்தைத் துண்டித்துவிட்டால், அவருக்கு அந்த விதிவிலக்கு இல்லை.'

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒருவர் 'நான் அல்லாஹ்வை நிராகரித்தவன்' அல்லது 'அல்லாஹ்வுக்கு இணை கற்பித்தவன்' என்று (சத்தியமாக) கூறி, பிறகு அந்தச் சத்தியத்தை முறித்தால், அவருக்குப் பரிகாரம் (கஃபாரா) ஏதுமில்லை. அவருடைய உள்ளம் இறைநிராகரிப்பையோ (குஃப்ர்) அல்லது இணைவைப்பையோ (ஷிர்க்) மறைத்து வைத்திருந்தாலே தவிர, அவர் இறைநிராகரிப்பாளராகவோ அல்லது இணைவைப்பாளராகவோ ஆகமாட்டார். அவர் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோர வேண்டும்; அத்தகைய செயலுக்கு மீண்டும் திரும்பக் கூடாது. அவர் செய்தது மிகத் தீய செயலாகும்.'

1023

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ حَلَفَ بِيَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيُكَفِّرْ عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَفْعَلِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாரேனும் ஒரு சத்தியம் (யமீன்) செய்து, பின்னர் அதைவிட வேறு ஒன்று சிறந்ததாகக் கண்டால், அவர் தனது சத்தியத்திற்காக கஃப்பாரா (பரிகாரம்) செய்யட்டும்; மேலும் எது சிறந்ததோ அதைச் செய்யட்டும்.”

1024

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ حَلَفَ بِيَمِينٍ فَوَكَّدَهَا ثُمَّ حَنِثَ فَعَلَيْهِ عِتْقُ رَقَبَةٍ أَوْ كِسْوَةُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ وَمَنْ حَلَفَ بِيَمِينٍ فَلَمْ يُؤَكِّدْهَا ثُمَّ حَنِثَ فَعَلَيْهِ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ لِكُلِّ مِسْكِينٍ مُدٌّ مِنْ حِنْطَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ

.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒருவர் தாம் வலியுறுத்திச் செய்த சத்தியத்தை முறித்துவிட்டால், அவர் ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்ய வேண்டும்; அல்லது பத்து ஏழைகளுக்கு ஆடை வழங்க வேண்டும். ஒருவர் தாம் வலியுறுத்தாமல் செய்த சத்தியத்தை முறித்துவிட்டால், அவர் பத்து ஏழைகளுக்கு உணவளிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஏழைக்கும் ஒரு 'முத்' அளவு கோதுமை வழங்கப்பட வேண்டும். அதற்கான வசதி இல்லாதவர், மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்க வேண்டும்."

1025

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يُكَفِّرُ عَنْ يَمِينِهِ، بِإِطْعَامِ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ لِكُلِّ مِسْكِينٍ مُدٌّ مِنْ حِنْطَةٍ وَكَانَ يَعْتِقُ الْمِرَارَ إِذَا وَكَّدَ الْيَمِينَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், தம் சத்தியத்திற்கு கஃப்பாராவாக (பரிகாரமாக) பத்து ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பார்கள்; ஒவ்வொரு ஏழைக்கும் ஒரு 'முத்' அளவு கோதுமை (வழங்கப்படும்). அவர்கள் சத்தியத்தை வலியுறுத்திச் செய்திருந்தால், (அதற்குப் பரிகாரமாக) பலமுறை அடிமைகளை உரிமை விடுவார்கள்.

1026

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ أَدْرَكْتُ النَّاسَ وَهُمْ إِذَا أَعْطَوْا فِي كَفَّارَةِ الْيَمِينِ أَعْطَوْا مُدًّا مِنْ حِنْطَةٍ بِالْمُدِّ الأَصْغَرِ وَرَأَوْا ذَلِكَ مُجْزِئًا عَنْهُمْ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي الَّذِي يُكَفِّرُ عَنْ يَمِينِهِ بِالْكِسْوَةِ أَنَّهُ إِنْ كَسَا الرِّجَالَ كَسَاهُمْ ثَوْبًا ثَوْبًا وَإِنْ كَسَا النِّسَاءَ كَسَاهُنَّ ثَوْبَيْنِ ثَوْبَيْنِ دِرْعًا وَخِمَارًا وَذَلِكَ أَدْنَى مَا يُجْزِي كُلاًّ فِي صَلاَتِهِ ‏.‏

சுலைமான் பின் யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் (நபித்தோழர்களான) மக்களைச் சந்தித்திருக்கிறேன். அவர்கள் சத்தியத்திற்கான பரிகாரத்தை (கஃப்பாரா) நிறைவேற்றும்போது, சிறிய ‘முத்’ (எனும் அளவையால்) ஒரு ‘முத்’ கோதுமையை வழங்குபவர்களாக இருந்தார்கள். அதையே அவர்கள் தங்களுக்குப் போதுமானது என்றும் கருதினார்கள்.”

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஆடை அணிவிப்பதன் மூலம் தனது சத்தியத்திற்கான பரிகாரத்தை நிறைவேற்றுபவர் குறித்து நான் செவியுற்றவற்றில் மிகச் சிறந்தது என்னவென்றால், அவர் ஆண்களுக்கு ஆடை அணிவித்தால், அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஆடை அணிவிக்க வேண்டும். அவர் பெண்களுக்கு ஆடை அணிவித்தால், அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சட்டை மற்றும் ஒரு தலை முக்காடு என

இரண்டு ஆடைகளை அணிவிக்க வேண்டும். ஏனெனில், தொழுகையில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இதுவே (குறைந்தபட்சம்) போதுமானதாகும்.”

1027

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَدْرَكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ - رضى الله عنه - وَهُوَ يَسِيرُ فِي رَكْبٍ وَهُوَ يَحْلِفُ بِأَبِيهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஒரு பயணக் குழுவில் (சவாரி செய்து) சென்று கொண்டிருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களை அடைந்தார்கள். அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் தம் தந்தையின் மீது சத்தியம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் தந்தையர் மீது சத்தியம் செய்வதை உங்களுக்குத் தடுக்கிறான். எனவே, எவரேனும் சத்தியம் செய்வதாக இருந்தால் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்யட்டும்; அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

1028

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ لاَ وَمُقَلِّبِ الْقُلُوبِ .

மாலிக் அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இல்லை; உள்ளங்களைப் புரட்டுபவன் மீது சத்தியமாக!" என்று கூறுவார்கள்.

1029

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حَفْصِ بْنِ عُمَرَ بْنِ خَلْدَةَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا لُبَابَةَ بْنَ عَبْدِ الْمُنْذِرِ، حِينَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَهْجُرُ دَارَ قَوْمِي الَّتِي أَصَبْتُ فِيهَا الذَّنْبَ وَأُجَاوِرُكَ وَأَنْخَلِعُ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُجْزِيكَ مِنْ ذَلِكَ الثُّلُثُ .

அபூ லுபாபா இப்னு அப்துல் முன்திர் (ரழி) அவர்கள் – அல்லாஹ் அவர்களின் தவ்பாவை ஏற்றுக்கொண்டபோது – கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் தவறிழைத்த எனது சமூகத்தாரின் இல்லத்தை விட்டு வெளியேறி, தங்களுடன் தங்கியிருந்து, எனது சொத்துக்கள் அனைத்தையும் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கும் ஸதகாவாகக் கொடுத்துவிடட்டுமா?" அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கை நீர் கொடுப்பதே உமக்குப் போதுமானது" என்று கூறினார்கள்.

1030

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحَجَبِيِّ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، - رضى الله عنها أَنَّهَا سُئِلَتْ عَنْ رَجُلٍ قَالَ مَالِي فِي رِتَاجِ الْكَعْبَةِ. فَقَالَتْ عَائِشَةُ يُكَفِّرُهُ مَا يُكَفِّرُ الْيَمِينَ. قَالَ مَالِكٌ فِي الَّذِي يَقُولُ مَالِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ يَحْنَثُ قَالَ يَجْعَلُ ثُلُثَ مَالِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَذَلِكَ لِلَّذِي جَاءَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي أَمْرِ أَبِي لُبَابَةَ.

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், "எனது செல்வம் கஃபாவின் வாசலில் (அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது)" என்று கூறிய ஒரு மனிதரைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "சத்தியத்திற்குச் செய்யும் பரிகாரத்தையே (கஃப்பாரா) இதற்கும் அவர் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் 'எனது செல்வம் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது)' என்று கூறி, பின்னர் (அச்சத்தியத்தை) முறித்துவிட்டால், அவர் தனது செல்வத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை அல்லாஹ்வின் பாதையில் (செலவிட) வேண்டும். ஏனெனில், அபூ லுபாபா (ரழி) அவர்களின் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து வந்த (வழிமுறை) இதுவேயாகும்."

موطأ مالك

23. كتاب الضحايا

முவத்தா மாலிக்

23. பலியிடும் கால்நடைகள்

1031

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ فَيْرُوزَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سُئِلَ مَاذَا يُتَّقَى مِنَ الضَّحَايَا فَأَشَارَ بِيَدِهِ وَقَالَ "أَرْبَعًا" . وَكَانَ الْبَرَاءُ يُشِيرُ بِيَدِهِ وَيَقُولُ يَدِي أَقْصَرُ مِنْ يَدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "الْعَرْجَاءُ الْبَيِّنُ ظَلْعُهَا وَالْعَوْرَاءُ الْبَيِّنُ عَوَرُهَا وَالْمَرِيضَةُ الْبَيِّنُ مَرَضُهَا وَالْعَجْفَاءُ الَّتِي لاَ تُنْقِي" .

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், குர்பானிக்காக எந்தெந்தப் பிராணிகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று வினவப்பட்டது. அவர்கள் (ஸல்) தங்கள் கையால் சுட்டிக்காட்டி, "நான்கு" என்று கூறினார்கள். அல்-பரா (ரழி) அவர்கள் தங்கள் கையால் சுட்டிக்காட்டி, "என் கை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கையை விடச் சிறியது. (அவை:) நொண்டித்தனம் தெளிவாகத் தெரியும் நொண்டி விலங்கு, தெளிவாக ஒற்றைக் கண்ணுடைய விலங்கு, நோய் தெளிவாகத் தெரியும் விலங்கு, மேலும் கொழுப்பில்லாத மெலிந்த விலங்கு" என்று கூறினார்கள்.

1032

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَتَّقِي مِنَ الضَّحَايَا وَالْبُدْنِ الَّتِي لَمْ تُسِنَّ وَالَّتِي نَقَصَ مِنْ خَلْقِهَا . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், குர்பானிப் பிராணிகள் மற்றும் ஒட்டகங்களில், (பலியிடுவதற்கான) தகுந்த வயதை அடையாதவற்றையும், உடல் குறைபாடுகள் உள்ளவற்றையும் தவிர்ப்பார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் கேட்டவற்றில் இதுவே எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானதாகும்."

1033

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، ضَحَّى مَرَّةً بِالْمَدِينَةِ. قَالَ نَافِعٌ فَأَمَرَنِي أَنْ أَشْتَرِيَ لَهُ كَبْشًا فَحِيلاً أَقْرَنَ ثُمَّ أَذْبَحَهُ يَوْمَ الأَضْحَى فِي مُصَلَّى النَّاسِ. قَالَ نَافِعٌ فَفَعَلْتُ ثُمَّ حُمِلَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَحَلَقَ رَأْسَهُ حِينَ ذُبِحَ الْكَبْشُ وَكَانَ مَرِيضًا لَمْ يَشْهَدِ الْعِيدَ مَعَ النَّاسِ. قَالَ نَافِعٌ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَقُولُ لَيْسَ حِلاَقُ الرَّأْسِ بِوَاجِبٍ عَلَى مَنْ ضَحَّى. وَقَدْ فَعَلَهُ ابْنُ عُمَرَ.

நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் மதீனாவில் ஒருமுறை குர்பானி கொடுத்தார்கள். நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், தனக்காக கொம்புள்ள, வீரியமிக்க ஓர் ஆட்டுக்கடாவை வாங்குமாறும், பின்னர் அதை ஹஜ்ஜுப் பெருநாளன்று (ஈதுல் அழ்ஹா) மக்கள் தொழுகை நடத்தும் திடலில் (ஈத்காவில்) அறுக்குமாறும் எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்."

நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அவ்வாறே செய்தேன். பின்னர் அது அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் கொண்டு செல்லப்பட்டது. அந்த ஆட்டுக்கடா அறுக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் தம் தலையை மழித்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் நோயுற்றிருந்ததால் மக்களுடன் பெருநாள் தொழுகையில் (ஈத் தொழுகையில்) கலந்துகொள்ளவில்லை."

மேலும் நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குர்பானி கொடுப்பவர் மீது தலைமுடி களைவது கட்டாயமில்லை" என்று அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள். எனினும், இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் (தாம் கட்டாயமில்லை என்று கூறியிருந்தபோதிலும்) அவ்வாறு செய்தார்கள்.

1034

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ أَبَا بُرْدَةَ بْنَ نِيَارٍ، ذَبَحَ ضَحِيَّتَهُ قَبْلَ أَنْ يَذْبَحَ، رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَوْمَ الأَضْحَى فَزَعَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَمَرَهُ أَنْ يَعُودَ بِضَحِيَّةٍ أُخْرَى. قَالَ أَبُو بُرْدَةَ لاَ أَجِدُ إِلاَّ جَذَعًا يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ وَإِنْ لَمْ تَجِدْ إِلاَّ جَذَعًا فَاذْبَحْ.

அபூ புர்தா இப்னு நியார் (ரலி) அவர்கள், ஹஜ்ஜுப் பெருநாளன்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தமது) குர்பானி கொடுப்பதற்கு முன்பே தமது குர்பானிப் பிராணியை அறுத்துவிட்டார்கள். எனவே, வேறொரு குர்பானிப் பிராணியை அறுக்குமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனக்குக் கட்டளையிட்டதாக அவர் கூறினார். அப்போது அபூ புர்தா (ரலி), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னிடம் ஒரு 'ஜதஅ' (ஆறு மாதங்கள் நிரம்பிய ஆட்டுக்குட்டி) தவிர வேறு எதுவும் இல்லை" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உம்மிடம் அந்த 'ஜதஅ'வைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லையென்றாலும், அதையே அறுப்பீராக!" என்று கூறினார்கள்.

1035

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ، أَنَّ عُوَيْمِرَ بْنَ أَشْقَرَ، ذَبَحَ ضَحِيَّتَهُ قَبْلَ أَنْ يَغْدُوَ، يَوْمَ الأَضْحَى وَأَنَّهُ ذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَمَرَهُ أَنْ يَعُودَ بِضَحِيَّةٍ أُخْرَى.

உவைமிர் இப்னு அஷ்கர் (ரழி) அவர்கள், தியாகத் திருநாள் அன்று (ஈத் தொழுகைக்குப்) புறப்படுவதற்கு முன்பே தமது குர்பானிப் பிராணியை அறுத்துப் பலியிட்டார்கள். இது குறித்து அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கூறியபோது, மற்றொரு பிராணியை அறுத்துப் பலியிடுமாறு அவருக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்.

1036

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الضَّحَايَا بَعْدَ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ ثُمَّ قَالَ بَعْدُ كُلُوا وَتَصَدَّقُوا وَتَزَوَّدُوا وَادَّخِرُوا .

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், குர்பானிப் பிராணிகளின் இறைச்சியை மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு உண்பதைத் தடை விதித்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் (ஸல்), "உண்ணுங்கள், ஸதகா கொடுங்கள், உங்களுக்காக (உங்களின் தேவைக்காக) எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், (பிற்காலப் பயன்பாட்டிற்காக) சேமித்து வையுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1037

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَاقِدٍ، أَنَّهُ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الضَّحَايَا بَعْدَ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَقَالَتْ صَدَقَ سَمِعْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم تَقُولُ دَفَّ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ حَضْرَةَ الأَضْحَى فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " ادَّخِرُوا الثَّلاَثَ وَتَصَدَّقُوا بِمَا بَقِيَ ". قَالَتْ فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَقَدْ كَانَ النَّاسُ يَنْتَفِعُونَ بِضَحَايَاهُمْ وَيَجْمِلُونَ مِنْهَا الْوَدَكَ وَيَتَّخِذُونَ مِنْهَا الأَسْقِيَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ " وَمَا ذَلِكَ ". أَوْ كَمَا قَالَ. قَالُوا نَهَيْتَ عَنْ لُحُومِ الضَّحَايَا بَعْدَ ثَلاَثٍ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ مِنْ أَجْلِ الدَّافَّةِ الَّتِي دَفَّتْ عَلَيْكُمْ فَكُلُوا وَتَصَدَّقُوا وَادَّخِرُوا ".

அப்துல்லாஹ் இப்னு வாகித் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், குர்பானிப் பிராணிகளின் இறைச்சியை மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு உண்பதைத் தடை செய்தார்கள்."

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் இது குறித்து அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களிடம் கூறினேன். அதற்கு அவர், 'அவர் கூறியது உண்மையே' என்றார். ஏனெனில், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியதை நான் கேட்டுள்ளேன்:

'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் குர்பானிப் பெருநாளின் போது கிராமப்புறத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் (ஏழ்மையின் காரணமாக மதீனாவிற்கு) திரண்டு வந்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், '(குர்பானி இறைச்சியை) மூன்று நாட்களுக்குச் சேமித்து வையுங்கள்; மீதமுள்ளதை ஸதகாவாகக் கொடுத்து விடுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.'

(ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: பிறகு (சில காலம் கழித்து) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், 'மக்கள் தங்கள் குர்பானிப் பிராணிகள் மூலம் பயனடைகிறார்கள்; அதன் கொழுப்பை உருக்கிப் பயன்படுத்துகிறார்கள்; (அதன் தோல்களிலிருந்து) தோற்பைகளைச் செய்து கொள்கிறார்கள்' என்று கூறப்பட்டது.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அதற்கென்ன (இப்போது)?' என்று கேட்டார்கள். (அல்லது அது போன்று கூறினார்கள்).

அதற்கு மக்கள், 'மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு குர்பானிப் பிராணிகளின்

இறைச்சியை (உண்ண) நீங்கள் தடை செய்தீர்களே?' என்றார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், '(ஏழ்மையின் காரணமாக) உங்களிடம் திரண்டு வந்த மக்களுக்காகவே நான் உங்களுக்குத் தடை விதித்தேன். (இனி) நீங்கள் உண்ணுங்கள்; ஸதகா கொடுங்கள்; சேமித்தும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார்கள்."

1038

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ فَقَدَّمَ إِلَيْهِ أَهْلُهُ لَحْمًا . فَقَالَ انْظُرُوا أَنْ يَكُونَ هَذَا مِنْ لُحُومِ الأَضْحَى . فَقَالُوا هُوَ مِنْهَا . فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ أَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْهَا فَقَالُوا إِنَّهُ قَدْ كَانَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعْدَكَ أَمْرٌ . فَخَرَجَ أَبُو سَعِيدٍ فَسَأَلَ عَنْ ذَلِكَ فَأُخْبِرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ نَهَيْتُكُمْ عَنْ لُحُومِ الأَضْحَى بَعْدَ ثَلاَثٍ فَكُلُوا وَتَصَدَّقُوا وَادَّخِرُوا وَنَهَيْتُكُمْ عَنِ الاِنْتِبَاذِ فَانْتَبِذُوا وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَنَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَزُورُوهَا وَلاَ تَقُولُوا هُجْرًا . يَعْنِي لاَ تَقُولُوا سُوءًا .

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் ஒரு பயணத்திலிருந்து திரும்பி வந்தார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் அவர்களுக்கு இறைச்சியை முன்வைத்தனர். அப்போது அவர்கள், "இது குர்பானி இறைச்சியிலிருந்து உள்ளதா எனப் பாருங்கள்?" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், இது அதிலிருந்துதான்" என்று கூறினார்கள். அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைத் தடை செய்யவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "உங்களுக்குப் பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து ஒரு (புதிய) கட்டளை (அதாவது அனுமதி) வந்துள்ளது" என்று கூறினார்கள். அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் வெளியே சென்று அதைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியதாக அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது:

"குர்பானி இறைச்சிகளை மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு (சேமித்து வைத்து) உண்ண நான் உங்களைத் தடை செய்திருந்தேன்; (இனி) நீங்கள் உண்ணுங்கள், தர்மம் செய்யுங்கள் மற்றும் சேமித்தும் வையுங்கள். நபீத் (பானம்) தயாரிக்க நான் உங்களைத் தடை செய்திருந்தேன்; (இனி) நீங்கள் நபீத் (பானம்) தயாரியுங்கள்; ஆனால் போதையேற்றக்கூடிய ஒவ்வொன்றும் ஹராம் ஆகும். கப்ருகளைத் தரிசிக்க நான் உங்களைத் தடை செய்திருந்தேன்; (இனி) அவற்றை நீங்கள் தரிசியுங்கள்; ஆனால் தகாத வார்த்தைகளைக் கூறாதீர்கள் (அதாவது, அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கும் அல்லது இஸ்லாத்திற்கு முரணான வார்த்தைகளைச் சொல்லாதீர்கள்)."

1039

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ قَالَ نَحَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ الْحُدَيْبِيَةِ الْبَدَنَةَ عَنْ سَبْعَةٍ وَالْبَقَرَةَ عَنْ سَبْعَةٍ .

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நாங்கள் ஹுதைபிய்யா ஆண்டில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஓர் ஒட்டகத்தை ஏழு பேர்களுக்காகவும், ஒரு மாட்டையும் ஏழு பேர்களுக்காகவும் பலியிட்டோம் (இது ஹத்யுக்காக செய்யப்பட்ட பலியாகும்).'

1040

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ صَيَّادٍ، أَنَّ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَا أَيُّوبَ الأَنْصَارِيَّ أَخْبَرَهُ قَالَ كُنَّا نُضَحِّي بِالشَّاةِ الْوَاحِدَةِ يَذْبَحُهَا الرَّجُلُ عَنْهُ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ ثُمَّ تَبَاهَى النَّاسُ بَعْدُ فَصَارَتْ مُبَاهَاةً .

அபூ அய்யூப் அல்-அன்ஸாரி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நாங்கள் ஓர் ஆட்டை உளுஹிய்யாவாகக் கொடுத்து வந்தோம். ஒரு மனிதர் தமக்காகவும் தம் குடும்பத்தினருக்காகவும் அதை அறுப்பார். பின்னர் மக்கள் (ஒருவருக்கொருவர்) பெருமை பாராட்டத் (மிகைத்துக் காட்டத்) தொடங்கினார்கள்; அது (அவர்களின்) பெருமைக்குரிய விஷயமாக ஆகிவிட்டது.'

1041

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ مَا نَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْهُ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ إِلاَّ بَدَنَةً وَاحِدَةً أَوْ بَقَرَةً وَاحِدَةً . قَالَ مَالِكٌ لاَ أَدْرِي أَيَّتُهُمَا قَالَ ابْنُ شِهَابٍ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமக்காகவும் தம் குடும்பத்தாருக்காகவும் ஒரேயொரு ஒட்டகத்தை அல்லது ஒரேயொரு பசுவை மட்டுமே குர்பானி கொடுத்தார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் அவ்விரண்டில் எதைக் கூறினார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது."

1042

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، قَالَ الأَضْحَى يَوْمَانِ بَعْدَ يَوْمِ الأَضْحَى . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، مِثْلُ ذَلِكَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அறுத்துப் பலியிடும் நாளுக்குப் பிறகு (மேலும்) இரண்டு நாட்கள் (குர்பானி கொடுப்பதற்கான) நாட்கள் ஆகும்.'
அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும் இது போன்றே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1044

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، لَمْ يَكُنْ يُضَحِّي عَمَّا فِي بَطْنِ الْمَرْأَةِ . قَالَ مَالِكٌ الضَّحِيَّةُ سُنَّةٌ وَلَيْسَتْ بِوَاجِبَةٍ وَلاَ أُحِبُّ لأَحَدٍ مِمَّنْ قَوِيَ عَلَى ثَمَنِهَا أَنْ يَتْرُكَهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஒரு பெண்ணின் வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தைக்காக குர்பானி கொடுப்பவர்களாக இருக்கவில்லை.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குர்பானி (ஈதுல் அழ்ஹா தியாகம்) என்பது சுன்னாவாகும்; அது கடமையல்ல. எனினும், அதற்கான விலையைச் செலுத்த சக்தி பெற்ற எவரும் அதைக் கைவிடுவதை நான் விரும்பவில்லை."

موطأ مالك

24. كتاب الذبائح

முவத்தா மாலிக்

24. விலங்குகளை அறுப்பது

1045

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ يَأْتُونَنَا بِلُحْمَانٍ وَلاَ نَدْرِي هَلْ سَمَّوُا اللَّهَ عَلَيْهَا أَمْ لاَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَمُّوا اللَّهَ عَلَيْهَا ثُمَّ كُلُوهَا . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ فِي أَوَّلِ الإِسْلاَمِ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! பாலைவனத்தைச் சேர்ந்த சிலர் எங்களுக்கு இறைச்சிகளைக் கொண்டு வருகிறார்கள். (அவற்றை அறுக்கும்போது) அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்பட்டதா இல்லையா என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை’ என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘நீங்கள் அதன் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறி (உண்ணத் தொடங்கி) உண்ணுங்கள்’ என்று கூறினார்கள்.”
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இது இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் (நடந்த நிகழ்வு).”

1046

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَيَّاشِ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ الْمَخْزُومِيَّ، أَمَرَ غُلاَمًا لَهُ أَنْ يَذْبَحَ ذَبِيحَةً فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَذْبَحَهَا قَالَ لَهُ سَمِّ اللَّهَ . فَقَالَ لَهُ الْغُلاَمُ قَدْ سَمَّيْتُ . فَقَالَ لَهُ سَمِّ اللَّهَ وَيْحَكَ . قَالَ لَهُ قَدْ سَمَّيْتُ اللَّهَ . فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَيَّاشٍ وَاللَّهِ لاَ أَطْعَمُهَا أَبَدًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அய்யாஷ் இப்னு அபீ ரபிஆ அல்-மக்ஸூமீ (ரழி) அவர்கள், தங்களுடைய அடிமைகளில் ஒருவருக்கு ஒரு பிராணியை அறுக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அந்த அடிமை அதை அறுக்க முற்பட்டபோது, அப்துல்லாஹ் இப்னு அய்யாஷ் (ரழி) அவர்கள் அவனிடம், "அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்" என்று கூறினார்கள். அந்த அடிமை அவரிடம், "நான் பெயரைச் சொல்லிவிட்டேன்" என்று கூறினான். அப்துல்லாஹ் இப்னு அய்யாஷ் (ரழி) அவர்கள் அவனிடம், "அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல், உனக்கு என்ன கேடு! (அவன் சரியாகச் சொல்லவில்லை அல்லது அவர் கேட்கவில்லை என்று சந்தேகித்ததால்)" என்று கூறினார்கள். அந்த அடிமை அவரிடம், "நான் அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்லிவிட்டேன்" என்று கூறினான். அப்துல்லாஹ் இப்னு அய்யாஷ் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் ஒருபோதும் அதை உண்ணமாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

1047

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَجُلاً، مِنَ الأَنْصَارِ مِنْ بَنِي حَارِثَةَ كَانَ يَرْعَى لِقْحَةً لَهُ بِأُحُدٍ فَأَصَابَهَا الْمَوْتُ فَذَكَّاهَا بِشِظَاظٍ فَسُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ لَيْسَ بِهَا بَأْسٌ فَكُلُوهَا ‏.‏

அதா பின் யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: பனூ ஹாரிஸா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அன்சாரி ஒருவர், உஹத் (மலை)ப் பகுதியில் தனக்குச் சொந்தமான ஒரு பால் தரும் பெண் ஒட்டகத்தை (அல்லது கர்ப்பிணி ஒட்டகத்தை) மேய்த்துக் கொண்டிருந்தார். அதற்கு மரணம் நெருங்கியபோது (அது இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தபோது), அவர் அதை ஒரு கூர்மையான மரத்துண்டால் (அல்லது குச்சியால்) அறுத்தார் (இஸ்லாமிய முறைப்படி அறுத்துப் பலியிட்டார்). அதுபற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள், "அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை; அதை உண்ணுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1048

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنَ الأَنْصَارِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ سَعْدٍ، أَوْ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ أَنَّ جَارِيَةً، لِكَعْبِ بْنِ مَالِكٍ كَانَتْ تَرْعَى غَنَمًا لَهَا بِسَلْعٍ فَأُصِيبَتْ شَاةٌ مِنْهَا فَأَدْرَكَتْهَا فَذَكَّتْهَا بِحَجَرٍ فَسُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِهَا فَكُلُوهَا ‏.‏

முஆத் இப்னு ஸஃத் அல்லது ஸஃத் இப்னு முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

கஅப் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களின் ஓர் அடிமைப் பெண் ‘ஸல்உ’ (மதீனாவுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு மலை) எனும் இடத்தில் அவளுடைய ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தாள். (அவற்றில்) ஓர் ஆடு (இறக்கும் தருவாயில்) பாதிக்கப்பட்டபோது, அவள் அதை (விரைந்து) அடைந்து ஒரு கல்லால் (இஸ்லாமிய முறைப்படி) அறுத்தாள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அதுபற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை; ஆகவே அதை உண்ணுங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

1049

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ ذَبَائِحِ نَصَارَى الْعَرَبِ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِهَا وَتَلاَ هَذِهِ الآيَةَ { وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ } .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடம் அரபு கிறிஸ்தவர்கள் அறுத்த பிராணிகளைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவற்றில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை (அவை அனுமதிக்கப்பட்டவை)" என்று கூறினார்கள். மேலும், (அவர்கள் ஏன் இந்த வசனத்தை ஓதினார்கள் என்பதற்கான விளக்கமாக) "வமன் யதவல்லஹும் மின்கும் ஃபஇன்னஹு மின்ஹும்" (உங்களில் எவர் அவர்களை உற்ற நண்பர்களாக ஆக்கிக்கொள்கிறாரோ, அவர் அவர்களைச் சார்ந்தவரே) எனும் இறைவசனத்தை ஓதினார்கள்.

1050

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، كَانَ يَقُولُ مَا فَرَى الأَوْدَاجَ فَكُلُوهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இரத்த நரம்புகள் அறுக்கப்பட்ட (முறையான அறுப்பு மூலம் உயிர் நீக்கப்பட்ட) எதையும் நீங்கள் உண்ணுங்கள்."

1051

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَا ذُبِحَ بِهِ إِذَا بَضَعَ فَلاَ بَأْسَ بِهِ إِذَا اضْطُرِرْتَ إِلَيْهِ .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் (அவ்வாறு அறுக்க) நிர்ப்பந்திக்கப்படும்போது, அறுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பொருள் (உயிரின் சதையை) வெட்டக்கூடியதாக இருந்தால், அதில் எந்தப் பாதகமும் இல்லை.'

1052

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي مُرَّةَ، مَوْلَى عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَنَّهُ سَأَلَ أَبَا هُرَيْرَةَ عَنْ شَاةٍ، ذُبِحَتْ فَتَحَرَّكَ بَعْضُهَا فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْكُلَهَا ثُمَّ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ فَقَالَ إِنَّ الْمَيْتَةَ لَتَتَحَرَّكُ وَنَهَاهُ عَنْ ذَلِكَ. وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ شَاةٍ تَرَدَّتْ فَتَكَسَّرَتْ فَأَدْرَكَهَا صَاحِبُهَا فَذَبَحَهَا فَسَالَ الدَّمُ مِنْهَا وَلَمْ تَتَحَرَّكْ فَقَالَ مَالِكٌ إِذَا كَانَ ذَبَحَهَا وَنَفَسُهَا يَجْرِي وَهِيَ تَطْرِفُ فَلْيَأْكُلْهَا.

அகீல் இப்னு அபீ தாலிப் அவர்களின் மவ்லாவான அபூ முர்ரா அவர்கள், அறுக்கப்பட்ட பின்னர் அதன் ஒரு பகுதி அசைந்த ஆட்டைப் பற்றி அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதை உண்ணுமாறு அவர்கள் அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். பின்னர் அவர் அதைப்பற்றி ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக, செத்த பிராணியும் (சடலமும்) அசையக்கூடும் (அறுக்கப்பட்ட பின்னரும் உயிர் பிரிந்ததன் விளைவாக சில அசைவுகள் ஏற்படலாம்)" என்று கூறி, அதை உண்பதைத் தடுத்தார்கள்.

கீழே விழுந்து (உடல்) முறிந்த ஓர் ஆட்டைப் பற்றியும், அதன் உரிமையாளர் அதை (உயிருடன்) அடைந்து அறுத்ததைப் பற்றியும் மாலிக் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதிலிருந்து இரத்தம் வழிந்தது, ஆனால் அது அசையவில்லை. அதற்கு மாலிக் அவர்கள், "அவர் அதை அறுக்கும்போது அதன் சுவாசம் (மூச்சு) ஓடிக்கொண்டிருந்து (அது உயிருடன் இருந்தது என்பதற்கு இது ஒரு அடையாளம்), அது தன் கண்களைச் சிமிட்டினால், அவர் அதை உண்ணலாம்" என்று கூறினார்கள்.

1053

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا نُحِرَتِ النَّاقَةُ فَذَكَاةُ مَا فِي بَطْنِهَا فِي ذَكَاتِهَا إِذَا كَانَ قَدْ تَمَّ خَلْقُهُ وَنَبَتَ شَعَرُهُ فَإِذَا خَرَجَ مِنْ بَطْنِ أُمِّهِ ذُبِحَ حَتَّى يَخْرُجَ الدَّمُ مِنْ جَوْفِهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒரு பெண் ஒட்டகம் அறுக்கப்படும்போது (நஹ்ர் செய்யப்படும்போது), அதன் வயிற்றில் இருக்கும் குட்டி முழுமையாக உருவாகி அதன் உரோமம் முளைத்திருந்தால், அதன் அறுப்பு (தகாத்) அதன் தாயின் அறுப்பிலேயே அடங்கும். ஆனால், அது தன் தாயின் வயிற்றிலிருந்து (உயிருடன்)

வெளியே வந்தால், அதன் உடலிலிருந்து இரத்தம் வெளியேறும் வகையில் அது (தனியாக) அறுக்கப்பட வேண்டும்."

1054

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسَيْطٍ اللَّيْثِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ ذَكَاةُ مَا فِي بَطْنِ الذَّبِيحَةِ فِي ذَكَاةِ أُمِّهِ إِذَا كَانَ قَدْ تَمَّ خَلْقُهُ وَنَبَتَ شَعَرُهُ .

அறுக்கப்பட்ட பிராணியின் கருவில் உள்ள குட்டியின் அறுப்பு (அதாவது, அதை உண்ணுவதற்கு ஆகுமாக்குவது), அது முழுமையாக உருவாகியிருந்து அதன் ரோமம் முளைத்திருந்தால், அதன் தாயின் அறுப்பிலேயே அடங்கும்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

25. كتاب الصيد

முவத்தா மாலிக்

25. விளையாட்டு

1055

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ قَالَ رَمَيْتُ طَائِرَيْنِ بِحَجَرٍ وَأَنَا بِالْجُرُفِ، فَأَصَبْتُهُمَا فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَمَاتَ فَطَرَحَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَأَمَّا الآخَرُ فَذَهَبَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يُذَكِّيهِ بِقَدُومٍ فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُذَكِّيَهُ فَطَرَحَهُ عَبْدُ اللَّهِ أَيْضًا .

நாஃபி அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் (மதீனாவிற்கு அருகிலுள்ள) அல்-ஜுருஃப் என்ற இடத்தில் இருந்தேன்; (அப்போது) இரண்டு பறவைகள் மீது ஒரு கல்லை எறிந்தேன். அது அவற்றைத் தாக்கியது. அவற்றில் ஒன்று இறந்துவிட்டது; அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அதை எறிந்துவிட்டார்கள். மற்றொன்றை அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு வாச்சியால் (இஸ்லாமிய முறைப்படி) அறுப்பதற்காகச் சென்றார்கள். அவர்கள் அதை அறுப்பதற்கு முன்பே அது இறந்துவிட்டது. எனவே அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அதையும் எறிந்துவிட்டார்கள்."

1056

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، كَانَ يَكْرَهُ مَا قَتَلَ الْمِعْرَاضُ وَالْبُنْدُقَةُ .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள், மழுங்கிய குச்சியாலும் (அல்லது அதன் கூர்மையற்ற பகுதியால் தாக்கும் அம்பாலும்) மற்றும் களிமண் உருண்டையாலும் கொல்லப்பட்ட (வேட்டைப்) பிராணிகளை (உண்பதை) வெறுத்தார்கள் (ஏனெனில் அவை இஸ்லாமிய சட்டப்படி அறுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படாது, மாறாக இறந்தவையாகக் கருதப்படும்).

1057

سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَكْرَهُ أَنْ تُقْتَلَ الإِنْسِيَّةُ، بِمَا يُقْتَلُ بِهِ الصَّيْدُ مِنَ الرَّمْيِ وَأَشْبَاهِهِ. قَالَ مَالِكٌ وَلاَ أَرَى بَأْسًا بِمَا أَصَابَ الْمِعْرَاضُ إِذَا خَسَقَ وَبَلَغَ الْمَقَاتِلَ أَنْ يُؤْكَلَ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَىْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ } قَالَ فَكُلُّ شَىْءٍ نَالَهُ الإِنْسَانُ بِيَدِهِ أَوْ رُمْحِهِ أَوْ بِشَىْءٍ مِنْ سِلاَحِهِ فَأَنْفَذَهُ وَبَلَغَ مَقَاتِلَهُ فَهُوَ صَيْدٌ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள், வேட்டைப் பிராணிகள் (அம்பெய்து) கொல்லப்படுவதைப் போன்று, அம்பெறிதல் மற்றும் அது போன்றவற்றின் மூலம் வீட்டு விலங்குகள் கொல்லப்படுவதை வெறுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "வேட்டையாடப் பயன்படும் (கூர்மையற்ற) தடி (மிஃராத்) பாய்ந்து, அது (உடலைத்) துளைத்து உயிர்நாடியைச் சென்றடைந்தால், அதனை உண்பதில் நான் எந்தத் தவறும் காண்பதில்லை.

அல்லாஹ் தபா ரக வதஆலா கூறினான்: '{ஈமான் கொண்டவர்களே! உங்கள் கைகளும் உங்கள் ஈட்டிகளும் அடைகின்ற வேட்டைப் பிராணிகளில் சிலவற்றைக் கொண்டு நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களைச் சோதிப்பான்}' (அல்குர்ஆன் 5:94).

ஆகவே, மனிதன் தன் கையாலோ, தன் ஈட்டியாலோ அல்லது தனது ஆயுதங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்டோ அடைந்து, அது (விலங்கின் உடலைத்) துளைத்து, அதன் உயிர்நாடியைச் சென்றடைந்தால் அது (அனுமதிக்கப்பட்ட) வேட்டைப் பிராணியாகும். அல்லாஹ் தஆலா கூறியதைப் போன்றே இது அமையும்."

1057

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَهْلَ الْعِلْمِ يَقُولُونَ إِذَا أَصَابَ الرَّجُلُ الصَّيْدَ فَأَعَانَهُ عَلَيْهِ غَيْرُهُ مِنْ مَاءٍ أَوْ كَلْبٍ غَيْرِ مُعَلَّمٍ لَمْ يُؤْكَلْ ذَلِكَ الصَّيْدُ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ سَهْمُ الرَّامِي قَدْ قَتَلَهُ أَوْ بَلَغَ مَقَاتِلَ الصَّيْدِ حَتَّى لاَ يَشُكَّ أَحَدٌ فِي أَنَّهُ هُوَ قَتَلَهُ وَأَنَّهُ لاَ يَكُونُ لِلصَّيْدِ حَيَاةٌ بَعْدَهُ. قَالَ وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ لاَ بَأْسَ بِأَكْلِ الصَّيْدِ - وَإِنْ غَابَ عَنْكَ مَصْرَعُهُ - إِذَا وَجَدْتَ بِهِ أَثَرًا مِنْ كَلْبِكَ أَوْ كَانَ بِهِ سَهْمُكَ مَا لَمْ يَبِتْ فَإِذَا بَاتَ فَإِنَّهُ يُكْرَهُ أَكْلُهُ.

மாலிக் அவர்கள், அறிஞர்கள் (பின்வருமாறு) கூறுவதைக் கேட்டதாகக் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர் ஒரு வேட்டைப் பிராணியை (அம்பால்) தாக்கி, தண்ணீர் அல்லது பயிற்சியளிக்கப்படாத நாய் போன்ற வேறு ஏதேனும் (அதை வீழ்த்த) அவருக்கு உதவி இருந்தால், அந்த வேட்டைக்காரனின் அம்புதான் அதைக் கொன்றது அல்லது அதன் முக்கிய உறுப்பைத் தாக்கியது என்பதிலும், அதன் பிறகு அந்த வேட்டைப் பிராணிக்கு உயிர் இருக்கவில்லை என்பதிலும் எவருக்கும் சந்தேகம் இல்லாத நிலை இருந்தாலன்றி அந்த வேட்டைப் பிராணியை உண்ணக்கூடாது.

(மாலிக் அவர்கள்) கூறினார்கள்: வேட்டைப் பிராணி விழுந்த இடம் உங்களுக்கு மறைந்துவிட்டாலும், அதில் உங்கள் நாயின் அடையாளம் காணப்பட்டாலோ அல்லது உங்கள் அம்பு தைத்திருந்தாலோ, அது இரவு முழுவதும் (அப்படியே) தங்கியிராத வரையில் அதை உண்பதில் குற்றமில்லை. அது இரவு முழுவதும் (அப்படியே) தங்கியிருந்தால், அதை உண்பது வெறுக்கத்தக்கதாகும்.

1058

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي الْكَلْبِ الْمُعَلَّمِ كُلْ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ إِنْ قَتَلَ وَإِنْ لَمْ يَقْتُلْ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட நாயைப் பற்றிக் கூறியதாவது: "அது உனக்காகப் பிடித்து வைத்திருப்பதை, அது (வேட்டையாடிய பிராணியைக்) கொன்றிருந்தாலும் கொல்லாவிட்டாலும் நீ உண்."

1059

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَمَّنْ سَمِعَ نَافِعًا، يَقُولُ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَإِنْ أَكَلَ وَإِنْ لَمْ يَأْكُلْ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "(பேரீச்சம்பழத்தின் ஸகாத் குறித்து) அது (பழமாக) உண்ணப்பட்டாலும் சரி, உண்ணப்படாவிட்டாலும் சரி (ஸகாத் கடமையாகும்)" என்று கூறினார்கள்.

1060

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْكَلْبِ الْمُعَلَّمِ، إِذَا قَتَلَ الصَّيْدَ فَقَالَ سَعْدٌ كُلْ وَإِنْ لَمْ تَبْقَ إِلاَّ بِضْعَةٌ وَاحِدَةٌ. وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سَعْدِ بْنِ

أَبِي وَقَّاصٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْكَلْبِ الْمُعَلَّمِ، إِذَا قَتَلَ الصَّيْدَ فَقَالَ سَعْدٌ كُلْ وَإِنْ لَمْ تَبْقَ إِلاَّ بِضْعَةٌ وَاحِدَةٌ.

ஸஃது இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களிடம், பயிற்றுவிக்கப்பட்ட நாய் வேட்டையாடிய பிராணியைப் பற்றி (அவர்களிடம்) கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள், "அதிலிருந்து ஒரே ஒரு துண்டு மீதம் இருந்தாலும் கூட சாப்பிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1060

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُونَ فِي الْبَازِي وَالْعُقَابِ وَالصَّقْرِ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا كَانَ يَفْقَهُ كَمَا تَفْقَهُ الْكِلاَبُ الْمُعَلَّمَةُ فَلاَ بَأْسَ بِأَكْلِ مَا قَتَلَتْ مِمَّا صَادَتْ إِذَا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَى إِرْسَالِهَا. قَالَ مَالِكٌ وَأَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي الَّذِي يَتَخَلَّصُ الصَّيْدَ مِنْ مَخَالِبِ الْبَازِي أَوْ مِنَ الْكَلْبِ ثُمَّ يَتَرَبَّصُ بِهِ فَيَمُوتُ أَنَّهُ لاَ يَحِلُّ أَكْلُهُ. قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ كُلُّ مَا قُدِرَ عَلَى ذَبْحِهِ وَهُوَ فِي مَخَالِبِ الْبَازِي أَوْ فِي الْكَلْبِ فَيَتْرُكُهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى ذَبْحِهِ حَتَّى يَقْتُلَهُ الْبَازِي أَوِ الْكَلْبُ فَإِنَّهُ لاَ يَحِلُّ أَكْلُهُ. قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ الَّذِي يَرْمِي الصَّيْدَ فَيَنَالُهُ وَهُوَ حَىٌّ فَيُفَرِّطُ فِي ذَبْحِهِ حَتَّى يَمُوتَ فَإِنَّهُ لاَ يَحِلُّ أَكْلُهُ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا أَرْسَلَ كَلْبَ الْمَجُوسِيِّ الضَّارِيَ فَصَادَ أَوْ قَتَلَ إِنَّهُ إِذَا كَانَ مُعَلَّمًا فَأَكْلُ ذَلِكَ الصَّيْدِ حَلاَلٌ لاَ بَأْسَ بِهِ وَإِنْ لَمْ يُذَكِّهِ الْمُسْلِمُ وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ مَثَلُ الْمُسْلِمِ يَذْبَحُ بِشَفْرَةِ الْمَجُوسِيِّ أَوْ يَرْمِي بِقَوْسِهِ أَوْ بِنَبْلِهِ فَيَقْتُلُ بِهَا فَصَيْدُهُ ذَلِكَ وَذَبِيحَتُهُ حَلاَلٌ لاَ بَأْسَ بِأَكْلِهِ وَإِذَا أَرْسَلَ الْمَجُوسِيُّ كَلْبَ الْمُسْلِمِ الضَّارِيَ عَلَى صَيْدٍ فَأَخَذَهُ فَإِنَّهُ لاَ يُؤْكَلُ ذَلِكَ الصَّيْدُ إِلاَّ أَنْ يُذَكَّى وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ مَثَلُ قَوْسِ الْمُسْلِمِ وَنَبْلِهِ يَأْخُذُهَا الْمَجُوسِيُّ فَيَرْمِي بِهَا الصَّيْدَ فَيَقْتُلُهُ وَبِمَنْزِلَةِ شَفْرَةِ الْمُسْلِمِ يَذْبَحُ بِهَا الْمَجُوسِيُّ فَلاَ يَحِلُّ أَكْلُ شَىْءٍ مِنْ ذَلِكَ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், அறிஞர்கள் சிலர் வல்லூறு, கழுகு, பருந்து மற்றும் இது போன்றவற்றைக் குறித்துக் கூறுவதைக் கேட்டதாகத் தெரிவித்தார்கள்: "பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட வேட்டை நாய்கள் (கட்டளையை) விளங்குவதைப் போன்று இவையும் விளங்கிக் கொண்டால், இவற்றை (வேட்டைக்கு) அனுப்பும்போது அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், இவை வேட்டையாடிக் கொன்றதை உண்பதில் குற்றமில்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வல்லூறின் நகங்களிலிருந்தோ அல்லது நாயிடமிருந்தோ வேட்டைப் பிராணியை மீட்டெடுத்த ஒருவர், (அது உயிருடன் இருக்கும்போதே) அதை அறுக்காமல் தாமதித்து, அதனால் அது இறந்துவிட்டால், அதை உண்பது ஆகுமானதல்ல (ஹலால் அல்ல) என்பதே இவிஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் மிகச் சிறந்த முடிவாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவ்வாறே, வல்லூறின் நகங்களிலோ அல்லது நாயிடமோ ஒரு பிராணி அகப்பட்டிருக்கும் நிலையில், அதை அறுக்கத் திறமிருந்தும் அதன் எஜமானன் (அறுக்காமல்) விட்டுவிட்டு, அதனால் அவ்வல்லூறு அல்லது நாய் அதை கொன்றுவிட்டால், அதை உண்பது ஆகுமானதல்ல."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மேலும், வேட்டைப் பிராணியின் மீது அம்பெய்து, அது உயிருடன் இருக்கும்போதே அதனிடம் சென்றடைந்தும், அதை அறுப்பதில் கவனக்குறைவாக இருந்து, அதனால் அது இறந்துவிட்டால், அதையும் உண்பது ஆகுமானதல்ல."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் (மதீனாவில்) ஏகோபித்த முடிவு யாதெனில்: ஒரு முஸ்லிம், மஜூஸி (நெருப்பு வணங்கி) ஒருவருக்குச் சொந்தமான பயிற்சி பெற்ற வேட்டை நாயை (வேட்டைக்கு) அனுப்பினால், அது (பிராணியை) வேட்டையாடினாலோ அல்லது கொன்றாலோ, அந்த வேட்டைப் பிராணியை உண்பது ஹலால் ஆகும்; அதில் குற்றமில்லை. அம்முஸ்லிம் அதை (நேரில்) அறுக்காவிட்டாலும் சரியே!

இதற்கு உதாரணம் என்னவெனில், ஒரு முஸ்லிம் மஜூஸியின் கத்தியைக் கொண்டு அறுப்பதைப் போன்றும், அல்லது அவரது வில் மற்றும் அம்புகளைப் பயன்படுத்தி (பிராணியைக்) கொல்வதைப் போன்றும் இது அமையும். (கருவி மஜூஸியினுடையதாக இருந்தாலும்) அவரால் வேட்டையாடப்பட்டதும், அவரால் அறுக்கப்பட்டதும் ஹலால் ஆகும்; அதை உண்பதில் குற்றமில்லை.

மாறாக, ஒரு மஜூஸி, முஸ்லிமுக்குச் சொந்தமான பயிற்சி பெற்ற வேட்டை நாயை வேட்டைக்கு அனுப்பி, அது (பிராணியைப்) பிடித்தால், அந்த வேட்டைப் பிராணி (முறைப்படி) அறுக்கப்பட்டால் ஒழிய உண்ணப்படக் கூடாது. இது, மஜூஸி ஒருவர் முஸ்லிமின் வில் மற்றும் அம்பை எடுத்து வேட்டையாடி (பிராணியைக்) கொல்வதைப் போன்றும், முஸ்லிமின் கத்தியைக் கொண்டு மஜூஸி அறுப்பதைப் போன்றும் அமையும். ஆகவே, இதில் எதையும் உண்பது ஆகுமானதல்ல."

1061

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبِي هُرَيْرَةَ، سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ
عَمَّا لَفَظَ الْبَحْرُ فَنَهَاهُ عَنْ أَكْلِهِ. قَالَ نَافِعٌ ثُمَّ انْقَلَبَ عَبْدُ اللَّهِ فَدَعَا بِالْمُصْحَفِ فَقَرَأَ { أُحِلَّ

لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ } قَالَ نَافِعٌ فَأَرْسَلَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ إِلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ إِنَّهُ لاَ بَأْسَ بِأَكْلِهِ .

நாஃபி (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அபீ ஹுரைரா அவர்கள், கடலால் (கரைக்கு) ஒதுக்கப்பட்டதை உண்பது குறித்து அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அதை உண்ணுவதை அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) தடுத்தார்கள்.

(நாஃபி (ரஹ்) தொடர்ந்து கூறினார்கள்:) பிறகு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) திரும்பி, குர்ஆன் பிரதியை (முஸ்ஹஃப்) கொண்டுவரச் சொல்லி, **"உஹில்ல லக்கும் சைதுல் பஹ்ரி வ தஆமுஹு"** ("கடலில் வேட்டையாடப்பட்டதும், அதன் உணவும் உங்களுக்கு ஹலாலாக்கப்பட்டுள்ளன") (என்ற வசனத்தை) ஓதினார்கள்.

(மேலும்) நாஃபி (ரஹ்) கூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அபீ ஹுரைரா அவர்களிடம் "அதை உண்பதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை" (என்று தெரிவிப்பதற்காக) என்னை அனுப்பினார்கள்.

1062

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ سَعْدٍ الْجَارِيِّ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ عَنِ الْحِيتَانِ، يَقْتُلُ بَعْضُهَا بَعْضًا أَوْ تَمُوتُ صَرَدًا فَقَالَ لَيْسَ بِهَا بَأْسٌ . قَالَ سَعْدٌ ثُمَّ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான ஸஃத் அல்-ஜாரீ அவர்கள் கூறியதாவது:
'நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், ஒன்றையொன்று கொன்றதால் இறந்த மீன்கள் அல்லது கடும் குளிரால் இறந்த மீன்கள் குறித்துக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அதில் எந்தத் தடையும் இல்லை (அதை உண்பதில் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை)' எனக் கூறினார்கள்.'
பிறகு ஸஃத் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் அதன்பின் அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டேன்; அவர்களும் அவ்வாறே கூறினார்கள்.'

1063

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّهُمَا كَانَا لاَ يَرَيَانِ بِمَا لَفَظَ الْبَحْرُ بَأْسًا .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) மற்றும் ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரலி) ஆகியோர், கடலால் வெளியேற்றப்பட்டதை (உண்பதில்) எந்தத் தீங்கும் இல்லை என்று கருதினார்கள்.

1064

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ نَاسًا، مِنْ أَهْلِ الْجَارِ قَدِمُوا فَسَأَلُوا مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ عَمَّا لَفَظَ الْبَحْرُ فَقَالَ لَيْسَ بِهِ بَأْسٌ وَقَالَ اذْهَبُوا إِلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ فَاسْأَلُوهُمَا عَنْ ذَلِكَ ثُمَّ ائْتُونِي فَأَخْبِرُونِي مَاذَا يَقُولاَنِ فَأَتَوْهُمَا فَسَأَلُوهُمَا فَقَالاَ لاَ بَأْسَ بِهِ . فَأَتَوْا مَرْوَانَ فَأَخْبَرُوهُ . فَقَالَ مَرْوَانُ قَدْ قُلْتُ لَكُمْ . قَالَ مَالِكٌ لاَ بَأْسَ بِأَكْلِ الْحِيتَانِ يَصِيدُهَا الْمَجُوسِيُّ لأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ فِي الْبَحْرِ ‏ "‏ هُوَ الطَّهُورُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مَيْتَتُهُ ‏"‏ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا أُكِلَ ذَلِكَ مَيْتًا فَلاَ يَضُرُّهُ مَنْ صَادَهُ .

அபூ ஸலமா பின் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்-ஜாரைச் சேர்ந்த சிலர் மர்வான் பின் அல்-ஹகம் அவர்களிடம் வந்து, கடலில் இருந்து கரை ஒதுங்கியவற்றை (உண்பது) பற்றி அவரிடம் கேட்டார்கள். அவர், “அதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லை” என்று கூறினார். மேலும் மர்வான், “நீங்கள் ஸைத் பின் ஸாபித் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, இது பற்றிக் கேளுங்கள். பிறகு என்னிடம் வந்து அவர்கள் இருவரும் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதை எனக்குத் தெரிவியுங்கள்” என்று கூறினார். அவர்கள் அவ்விருவரிடமும் சென்று, அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அவர்கள் இருவரும், “அதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லை” என்றே கூறினர். அவர்கள் மர்வான் அவர்களிடம் திரும்பி வந்து, அவரிடம் தெரிவித்தார்கள். மர்வான், “நான் (ஏற்கெனவே) உங்களிடம் கூறினேன்” என்றார்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: மஜூஸிகளால் பிடிக்கப்பட்ட மீனை உண்பதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லை. ஏனெனில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கடல் பற்றிக் கூறும்போது, “அதன் நீர் தூய்மையானது; அதில் இறந்தவை ஹலால் ஆகும்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அது இறந்த நிலையில் உண்ணப்படுவதால், அதைப் பிடித்தவர் யாராக இருந்தாலும் அதனால் எந்தப் பாதிப்பும் இல்லை.”

1065

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلاَنِيِّ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُشَنِيِّ،
أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَكْلُ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السِّبَاعِ حَرَامٌ .

அபூ ஸஃலபா அல்-குஷனீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'வேட்டையாடும் விலங்குகளில் (ஊனுண்ணி மிருகங்களில்) கோரைப் பற்களுடையவற்றை உண்பது ஹராம்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1066

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَكِيمٍ، عَنْ عَبِيدَةَ بْنِ سُفْيَانَ الْحَضْرَمِيِّ، عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَكْلُ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السِّبَاعِ حَرَامٌ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "கோரைப் பற்களுடைய வேட்டையாடும் விலங்குகளை (ஊனுண்ணிகளை) உண்பது ஹராம் ஆகும்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1067

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِشَاةٍ مَيِّتَةٍ كَانَ أَعْطَاهَا مَوْلاَةً لِمَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ " أَفَلاَ انْتَفَعْتُمْ بِجِلْدِهَا " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا مَيْتَةٌ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّمَا حُرِّمَ أَكْلُهَا " .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தங்கள் மனைவி மைமூனா (ரழி) அவர்களின் ஒரு மவ்லாவிற்கு (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைப் பெண்ணிற்கு)க் கொடுக்கப்பட்டிருந்த இறந்த ஆடு ஒன்றைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது அவர்கள், 'இதன் தோலை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கக் கூடாதா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது (தானாக) இறந்த பிராணி ஆயிற்றே!' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இதை உண்பது மட்டுமே ஹராம் (விலக்கப்பட்டது)' என்று கூறினார்கள்.

1068

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنِ ابْنِ وَعْلَةَ الْمِصْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا دُبِغَ الإِهَابُ فَقَدْ طَهُرَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு தோல் பதனிடப்படும்போது அது தூய்மையாகிவிடும்."

1069

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسَيْطٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَمَرَ أَنْ يُسْتَمْتَعَ بِجُلُودِ الْمَيْتَةِ إِذَا دُبِغَتْ .

நபியவர்கள் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், செத்த பிராணிகளின் தோல்கள் பதனிடப்பட்டால், அவற்றிலிருந்து பயனடையுமாறு (அவற்றை உபயோகிக்குமாறு) கட்டளையிட்டார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

26. كتاب العقيقة

முவத்தா மாலிக்

26. அகீகா

1070

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ بَنِي ضَمْرَةَ عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْعَقِيقَةِ فَقَالَ " لاَ أُحِبُّ الْعُقُوقَ " . وَكَأَنَّهُ إِنَّمَا كَرِهَ الاِسْمَ وَقَالَ " مَنْ وُلِدَ لَهُ وَلَدٌ فَأَحَبَّ أَنْ يَنْسُكَ عَنْ وَلَدِهِ فَلْيَفْعَلْ " .

பனூ தம்ரா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதரின் தந்தை (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அகீகா பற்றி கேட்கப்பட்டது. அவர்கள், 'நான் மாறுசெய்வதை (உகுக்) விரும்புவதில்லை,' என்று கூறினார்கள்; (அது) அவர்கள் (அகீகா என்ற) அந்தப் பெயரை விரும்பாததைப் போலத் தோன்றியது. அவர்கள் (மேலும்) கூறினார்கள், 'எவருக்கேனும் ஒரு குழந்தை பிறந்து, அவர் தம் குழந்தைக்காக அறுத்துப்பலியிட விரும்பினால், அவர் அதைச் செய்யட்டும்.'"

1071

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ وَزَنَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم شَعَرَ حَسَنٍ وَحُسَيْنٍ وَزَيْنَبَ وَأُمِّ كُلْثُومٍ فَتَصَدَّقَتْ بِزِنَةِ ذَلِكَ فِضَّةً .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மகளான ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள், ஹஸன் (ரழி), ஹுஸைன் (ரழி), ஸைனப் (ரழி) மற்றும் உம்மு குல்தூம் (ரழி) ஆகியோரின் தலைமுடியை எடைபோட்டு, (குழந்தை பிறந்த ஏழாம் நாளில் தலைமுடியை மழித்து) அதற்கு சமமான எடையளவு வெள்ளியை ஸதக்காவாகக் கொடுத்தார்கள்.

1072

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، أَنَّهُ قَالَ وَزَنَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم شَعَرَ حَسَنٍ وَحُسَيْنٍ فَتَصَدَّقَتْ بِزِنَتِهِ فِضَّةً .

முஹம்மது இப்னு அலி இப்னு அல்-ஹுசைன் அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மகளான ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள், ஹஸன் (ரழி) மற்றும் ஹுசைன் (ரழி) ஆகியோரின் முடியை (அகீகா சடங்கின் போது) எடைபோட்டு, அதன் எடைக்கு நிகரான வெள்ளியை ஸதக்காவாகக் கொடுத்தார்கள்.

1073

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، لَمْ يَكُنْ يَسْأَلُهُ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ عَقِيقَةً إِلاَّ أَعْطَاهُ إِيَّاهَا وَكَانَ يَعُقُّ عَنْ وَلَدِهِ بِشَاةٍ شَاةٍ عَنِ الذُّكُورِ وَالإِنَاثِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களின் குடும்பத்தினரில் எவரேனும் அவரிடம் அகீகா செய்யுமாறு கேட்டால், அவர் அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருந்ததில்லை. மேலும், அவர் தம்முடைய ஆண் மற்றும் பெண் பிள்ளைகள் இருவருக்கும் தலா ஓர் ஆட்டையே அகீகாவாகக் கொடுத்து வந்தார்கள்.

1074

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ أَبِي يَسْتَحِبُّ الْعَقِيقَةَ، وَلَوْ بِعُصْفُورٍ .

முஹம்மது இப்னு இப்ராஹீம் இப்னு அல்-ஹாரிஸ் அத்-தைமீ அவர்கள் கூறினார்கள்: 'என் தந்தை அகீகா (செய்வதை) விரும்பத்தக்கது என்று நான் செவியுற்றேன், ஒரு சிட்டுக்குருவியாக இருப்பினும் (அதைச் செய்வது விரும்பத்தக்கது என்று அவர் கருதினார்).'

1075

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّهُ عُقَّ عَنْ حَسَنٍ، وَحُسَيْنٍ، ابْنَىْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ .

மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியதென்று (அவர் வழியாக) அறிவிக்கப்பட்டது: அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களின்

புதல்வர்களான ஹஸன் (ரழி), ஹுஸைன் (ரழி) ஆகியோருக்கு அகீகா நிறைவேற்றப்பட்டது.

1076

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ أَبَاهُ، عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ كَانَ يَعُقُّ عَنْ بَنِيهِ الذُّكُورِ، وَالإِنَاثِ، بِشَاةٍ شَاةٍ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الْعَقِيقَةِ أَنَّ مَنْ عَقَّ فَإِنَّمَا يَعُقُّ عَنْ وَلَدِهِ بِشَاةٍ شَاةٍ الذُّكُورِ وَالإِنَاثِ وَلَيْسَتِ الْعَقِيقَةُ بِوَاجِبَةٍ وَلَكِنَّهَا يُسْتَحَبُّ الْعَمَلُ بِهَا وَهِيَ مِنَ الأَمْرِ الَّذِي لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ النَّاسُ عِنْدَنَا فَمَنْ عَقَّ عَنْ وَلَدِهِ فَإِنَّمَا هِيَ بِمَنْزِلَةِ النُّسُكِ وَالضَّحَايَا لاَ يَجُوزُ فِيهَا عَوْرَاءُ وَلاَ عَجْفَاءُ وَلاَ مَكْسُورَةٌ وَلاَ مَرِيضَةٌ وَلاَ يُبَاعُ مِنْ لَحْمِهَا شَىْءٌ وَلاَ جِلْدُهَا وَيُكْسَرُ عِظَامُهَا وَيَأْكُلُ أَهْلُهَا مِنْ لَحْمِهَا وَيَتَصَدَّقُونَ مِنْهَا وَلاَ يُمَسُّ الصَّبِيُّ بِشَىْءٍ مِنْ دَمِهَا .

உர்வா இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள், தங்களுடைய ஆண் மற்றும் பெண் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் தலா ஒரு ஆட்டை அகீகா கொடுத்து வந்தார்கள். (இது மாலிக் வழியாக, ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அறிவித்ததாகும்.)

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அகீகாவைப் பற்றி நம்மிடமுள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், ஒருவர் தம் பிள்ளைகளுக்கு அகீகா கொடுத்தால், அவர் ஆண் குழந்தையாக இருந்தாலும் பெண் குழந்தையாக இருந்தாலும் (ஒவ்வொருவருக்கும்) ஒரு ஆட்டையே கொடுப்பார். (இதுவே எமது மத்ஹபின் நிலைப்பாடாகும்.) அகீகா கடமையானது அல்ல; ஆனால் அதைச் செய்வது விரும்பத்தக்கது (சுன்னத்தாகும்). மேலும், அது நம்மிடையே (மதீனாவில்) மக்களால் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் ஒரு நடைமுறையாகும்.

யார் தம் பிள்ளைகளுக்கு அகீகா கொடுக்கிறாரோ, அது (ஹஜ்ஜின்) பலிப் பிராணிகள் மற்றும் குர்பானிப் பிராணிகளின் அந்தஸ்தில் உள்ளதாகும். (எனவே, அவற்றிற்குரிய நிபந்தனைகள் அகீகாவுக்கும் பொருந்தும்.) ஒற்றைக் கண்ணுடையது, மெலிந்தது, எலும்பு முறிந்தது அல்லது நோயுற்றது போன்ற (குறைபாடுள்ள) பிராணிகளை இதில் பயன்படுத்துவது கூடாது. அதன் இறைச்சியோ அல்லது தோலோ விற்கப்படக் கூடாது. அதன் எலும்புகள் உடைக்கப்படும். குடும்பத்தினர் அதன் இறைச்சியை உண்பார்கள்; மேலும் அதிலிருந்து தர்மமும் செய்வார்கள். குழந்தையின் மீது (அப்பிராணியின்) இரத்தம் எதுவும் பூசப்படக் கூடாது.”

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

27. كتاب الفرائض

முவத்தா மாலிக்

27. சொத்துரிமை சட்டங்கள்

1077

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ، كَتَبَ إِلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ يَسْأَلُهُ عَنِ الْجَدِّ، فَكَتَبَ إِلَيْهِ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ إِنَّكَ كَتَبْتَ إِلَيَّ تَسْأَلُنِي عَنِ الْجَدِّ، وَاللَّهُ، أَعْلَمُ وَذَلِكَ مِمَّا لَمْ يَكُنْ يَقْضِي فِيهِ إِلاَّ الأُمَرَاءُ - يَعْنِي الْخُلَفَاءَ - وَقَدْ حَضَرْتُ الْخَلِيفَتَيْنِ قَبْلَكَ يُعْطِيَانِهِ النِّصْفَ مَعَ الأَخِ الْوَاحِدِ وَالثُّلُثَ مَعَ الاِثْنَيْنِ فَإِنْ كَثُرَتِ الإِخْوَةُ لَمْ يُنَقِّصُوهُ مِنَ الثُّلُثِ .

முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள், ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்களிடம் பாட்டனார் (வாரிசுரிமை) குறித்துக் கேட்டு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் அவருக்கு (பதிலாக) எழுதினார்கள்:

"நீங்கள் பாட்டனார் குறித்து என்னிடம் கேட்டு எனக்கு எழுதியுள்ளீர்கள். அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன். அது அமீர்கள், அதாவது கலீஃபாக்களால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படும் விஷயங்களில் ஒன்றாகும். உங்களுக்கு முன்னர் நான் இரண்டு கலீஃபாக்களுடன் (அதாவது உமர் மற்றும் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களுடன்) இருந்திருக்கிறேன்; அவர்கள் ஒரு உடன்பிறப்புடன் (இருக்கும்போது) பாட்டனாருக்குப் பாதியையும், இரு உடன்பிறப்புகளுடன் (இருக்கும்போது) மூன்றில் ஒரு பங்கையும் கொடுத்தார்கள். உடன்பிறப்புகள் அதைவிட அதிகமாக இருந்தாலும், அவர்கள் அவருடைய (பாட்டனாருடைய) மூன்றில் ஒரு பங்கைக் குறைக்கவில்லை."

1078

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ ذُؤَيْبٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، فَرَضَ لِلْجَدِّ الَّذِي يَفْرِضُ النَّاسُ لَهُ الْيَوْمَ .

கபிஸா இப்னு துஅய்ப் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், பாட்டனாருக்கு (வாரிசுரிமையில்) இன்று மக்கள் (பொதுவாக) நிர்ணயிக்கும் பங்கையே (சட்டமாக) நிர்ணயித்தார்கள்.

1079

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ فَرَضَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ لِلْجَدِّ مَعَ الإِخْوَةِ الثُّلُثَ. قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا وَالَّذِي أَدْرَكْتُ عَلَيْهِ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا أَنَّ الْجَدَّ أَبَا الأَبِ لاَ يَرِثُ مَعَ الأَبِ دِنْيَا شَيْئًا وَهُوَ يُفْرَضُ لَهُ مَعَ الْوَلَدِ الذَّكَرِ وَمَعَ ابْنِ الاِبْنِ الذَّكَرِ السُّدُسُ فَرِيضَةً وَهُوَ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مَا لَمْ يَتْرُكِ الْمُتَوَفَّى أَخًا أَوْ أُخْتًا لأَبِيهِ يُبَدَّأُ بِأَحَدٍ إِنْ شَرَّكَهُ بِفَرِيضَةٍ مُسَمَّاةٍ فَيُعْطَوْنَ فَرَائِضَهُمْ فَإِنْ فَضَلَ مِنَ الْمَالِ السُّدُسُ فَمَا فَوْقَهُ فُرِضَ لِلْجَدِّ السُّدُسُ فَرِيضَةً. قَالَ مَالِكٌ وَالْجَدُّ وَالإِخْوَةُ لِلأَبِ وَالأُمِّ إِذَا شَرَّكَهُمْ أَحَدٌ بِفَرِيضَةٍ مُسَمَّاةٍ يُبَدَّأُ بِمَنْ شَرَّكَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْفَرَائِضِ فَيُعْطَوْنَ فَرَائِضَهُمْ فَمَا بَقِيَ بَعْدَ ذَلِكَ لِلْجَدِّ وَالإِخْوَةِ مِنْ شَىْءٍ فَإِنَّهُ يُنْظَرُ أَىُّ ذَلِكَ أَفْضَلُ لِحَظِّ الْجَدِّ أُعْطِيَهُ الثُّلُثُ مِمَّا بَقِيَ لَهُ وَلِلإِخْوَةِ أَوْ يَكُونُ بِمَنْزِلَةِ رَجُلٍ مِنَ الإِخْوَةِ فِيمَا يَحْصُلُ لَهُ وَلَهُمْ يُقَاسِمُهُمْ بِمِثْلِ حِصَّةِ أَحَدِهِمْ أَوِ السُّدُسُ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ كُلِّهِ أَىُّ ذَلِكَ كَانَ أَفْضَلَ لِحَظِّ الْجَدِّ أُعْطِيَهُ الْجَدُّ وَكَانَ مَا بَقِيَ بَعْدَ ذَلِكَ لِلإِخْوَةِ لِلأَبِ وَالأُمِّ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الأُنْثَيَيْنِ إِلاَّ فِي فَرِيضَةٍ وَاحِدَةٍ تَكُونُ قِسْمَتُهُمْ فِيهَا عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ وَتِلْكَ الْفَرِيضَةُ امْرَأَةٌ تُوُفِّيَتْ وَتَرَكَتْ زَوْجَهَا وَأُمَّهَا وَأُخْتَهَا لأُمِّهَا وَأَبِيهَا وَجَدَّهَا فَلِلزَّوْجِ النِّصْفُ وَلِلأُمِّ الثُّلُثُ وَلِلْجَدِّ السُّدُسُ وَلِلأُخْتِ لِلأُمِّ وَالأَبِ النِّصْفُ ثُمَّ يُجْمَعُ سُدُسُ الْجَدِّ وَنِصْفُ الأُخْتِ فَيُقْسَمُ أَثْلاَثًا لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الأُنْثَيَيْنِ فَيَكُونُ لِلْجَدِّ ثُلُثَاهُ وَلِلأُخْتِ ثُلُثُهُ. قَالَ مَالِكٌ وَمِيرَاثُ الإِخْوَةِ لِلأَبِ مَعَ الْجَدِّ إِذَا لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ إِخْوَةٌ لأَبٍ وَأُمٍّ كَمِيرَاثِ الإِخْوَةِ لِلأَبِ وَالأُمِّ سَوَاءٌ ذَكَرُهُمْ كَذَكَرِهِمْ وَأُنْثَاهُمْ كَأُنْثَاهُمْ فَإِذَا اجْتَمَعَ الإِخْوَةُ لِلأَبِ وَالأُمِّ وَالإِخْوَةُ لِلأَبِ فَإِنَّ الإِخْوَةَ لِلأَبِ وَالأُمِّ يُعَادُّونَ الْجَدَّ بِإِخْوَتِهِمْ لأَبِيهِمْ فَيَمْنَعُونَهُ بِهِمْ كَثْرَةَ الْمِيرَاثِ بِعَدَدِهِمْ وَلاَ يُعَادُّونَهُ بِالإِخْوَةِ لِلأُمِّ لأَنَّهُ لَوْ لَمْ يَكُنْ مَعَ الْجَدِّ غَيْرُهُمْ لَمْ يَرِثُوا مَعَهُ شَيْئًا وَكَانَ الْمَالُ كُلُّهُ لِلْجَدِّ فَمَا حَصَلَ لِلإِخْوَةِ مِنْ بَعْدِ حَظِّ

الْجَدِّ فَإِنَّهُ يَكُونُ لِلإِخْوَةِ مِنَ الأَبِ وَالأُمِّ دُونَ الإِخْوَةِ لِلأَبِ وَلاَ يَكُونُ لِلإِخْوَةِ لِلأَبِ مَعَهُمْ شَىْءٌ إِلاَّ
أَنْ يَكُونَ الإِخْوَةُ لِلأَبِ وَالأُمِّ امْرَأَةً وَاحِدَةً فَإِنْ كَانَتِ امْرَأَةً وَاحِدَةً فَإِنَّهَا تُعَادُّ الْجَدَّ بِإِخْوَتِهَا
لأَبِيهَا مَا كَانُوا فَمَا حَصَلَ لَهُمْ وَلَهَا مِنْ شَىْءٍ كَانَ لَهَا دُونَهُمْ مَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ أَنْ تَسْتَكْمِلَ
فَرِيضَتَهَا وَفَرِيضَتُهَا النِّصْفُ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ كُلِّهِ فَإِنْ كَانَ فِيمَا يُحَازُ لَهَا وَلإِخْوَتِهَا لأَبِيهَا فَضْلٌ
عَنْ نِصْفِ رَأْسِ الْمَالِ كُلِّهِ فَهُوَ لإِخْوَتِهَا لأَبِيهَا لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ لَمْ يَفْضُلْ شَىْءٌ فَلاَ
شَىْءَ لَهُمْ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு சுலைமான் பின் யஸார் (ரஹ்) வழியாக எட்டியது. அவர் கூறினார்கள்: 'உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி), உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரலி) மற்றும் ஸைத் பின் தாபித் (ரலி) ஆகியோர், சகோதரர்களுடன் (சேர்ந்து வாரிசுரிமை பெறும்) பாட்டனாருக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கை நிர்ணயித்தனர்.'

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எங்களிடம் ஏகோபித்த முடிவும், எமது ஊரிலுள்ள அறிஞர்கள் செயல்பட நான் கண்டதும் யாதெனில்: தந்தைவழிப் பாட்டனார் (அபுல் அப்) தந்தை உயிருடன் இருக்கும்போது சிறிதும் வாரிசுரிமை பெறமாட்டார். (தந்தை இல்லாத நிலையில்,) இறந்தவருக்கு ஆண் பிள்ளை அல்லது ஆண் பேரப் பிள்ளை இருக்கும்போது, பாட்டனாருக்கு ஆறில் ஒரு பாகம் (1/6) ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட பங்காக உண்டு. இது அல்லாத நிலையில், இறந்தவர் (தன்) தந்தைவழிச் சகோதரனையோ அல்லது சகோதரியையோ விட்டுச் செல்லாதபோது, (முதலில்) குறிப்பிட்ட பங்குடையவர்களுக்கு (அவர்களின்) பங்குகள் வழங்கப்படும். பிறகு சொத்தில் ஆறில் ஒரு பாகமோ அல்லது அதற்கு அதிகமாகவோ எஞ்சியிருந்தால், பாட்டனாருக்கு ஆறில் ஒரு பாகம் ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட பங்காக அளிக்கப்படும்.'

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பாட்டனாரும், தாய் தந்தை வழி (உடன் பிறந்த) சகோதரர்களும் இருக்கும் நிலையில், இவர்களுடன் குறிப்பிட்ட பங்குடைய வாரிசுகள் (அஹ்லுல் ஃபராயிழ்) இணைந்தால், முதலில் அவர்களுக்கு (அதாவது குறிப்பிட்ட பங்குடையவர்களுக்கு) அவர்களுடைய பங்குகள் வழங்கப்படும். அதற்குப் பிறகு பாட்டனாருக்கும் சகோதரர்களுக்கும் எஞ்சியிருப்பதை அவதானிக்க வேண்டும். (அப்போது பின்வரும் மூன்றில்) பாட்டனாருக்கு எது அதிக பலனளிக்கக்கூடியதோ அது அவருக்கு வழங்கப்படும்:
1. எஞ்சிய சொத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் (ثلث الباقي).
2. அல்லது சகோதரர்களில் ஒருவரைப் போன்று அவரும் பங்கீட்டுக் கொள்வது (முகாஸமா - அதாவது சகோதரர்களின் எண்ணிக்கையில் தானும் ஒருவராகத் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு சமமாகப் பங்கிடுதல்).
3. அல்லது மொத்த மூலதனத்தில் ஆறில் ஒரு பாகம் (சுதுஸ் மின் ரஃசுல் மால்).

இவற்றில் எது பாட்டனாருக்குச் சிறந்ததோ அது அவருக்குக் கொடுக்கப்படும். பிறகு எஞ்சியது தாய் தந்தை வழிச் சகோதரர்களுக்குரியதாகும். (அதில்) ஓர் ஆணுக்கு இரண்டு பெண்களின் பங்கு என்ற விகிதத்தில் வழங்கப்படும்.

ஆனால் ஒரேயொரு (அக்தரிய்யா எனப்படும்) நிலையில் மட்டும் அவர்களின் பங்கீடு மாறுபடும். அதாவது, ஒரு பெண் இறந்து, தன் கணவர், தாய், (தாய் தந்தை வழி) உடன் பிறந்த சகோதரி மற்றும் பாட்டனார் ஆகியோரை விட்டுச் செல்கிறார். (விதிப்படி, கணவருக்குப் பாதி, தாய்க்கு மூன்றில் ஒரு பாகம், பாட்டனாருக்கு ஆறில் ஒரு பாகம், சகோதரிக்குப் பாதி என்று வரும். இங்கு மொத்தப் பங்குகள் முழுச் சொத்தை விட அதிகமாகி, 'அவ்ல்' (Awl) ஏற்படும் என்பதால், பங்கீட்டு முறை மாறுபடும்.) அப்போது பாட்டனாரின் ஆறில் ஒரு பாகமும், சகோதரியின் பாதியும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு, அவை மூன்றாகப் பிரிக்கப்படும். அதில் ஆணுக்கு இரண்டு பெண்களின் பங்கு என்ற விகிதத்தில் (பிரித்தால்), பாட்டனாருக்கு அப்பங்கின் மூன்றில் இரண்டு பாகமும், சகோதரிக்கு மூன்றில் ஒரு பாகமும் கிடைக்கும்.'

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் (இக்வா லி அப் வ உம்) இல்லாதபோது, தந்தைவழிச் சகோதரர்கள் (இக்வா லி அப்) பாட்டனாருடன் பெறும் வாரிசுரிமையானது, உடன் பிறந்த சகோதரர்களின் வாரிசுரிமையைப் போன்றதேயாகும். அவர்களில் ஆண்கள் ஆண்களைப் போன்றும், பெண்கள் பெண்களைப் போன்றும் கருதப்படுவர்.

ஆனால் உடன் பிறந்த சகோதரர்களும் தந்தைவழிச் சகோதரர்களும் (கலந்து) இருக்கும்போது, உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் பாட்டனாரின் பங்கைக் குறைப்பதற்காகத் தந்தைவழிச் சகோதரர்களையும் (கணக்கில்) சேர்த்துக்கொள்வார்கள் (அல்-முஆத்தாஹ்). (இவ்வாறு பாட்டனாரின் பங்கைக் குறைத்த பின்), பாட்டனார் சென்றது போக மீதமுள்ளதை உடன் பிறந்த சகோதரர்களே எடுத்துக்கொள்வார்கள்; தந்தைவழிச் சகோதரர்களுக்கு அவர்களுடன் ஒன்றும் கிடைக்காது. அவர்கள் தாய்வழிச் சகோதரர்களை (இக்வா லி உம் - பாட்டனாருக்கு எதிராகக்) கணக்கில் கொள்ளமாட்டார்கள். ஏனெனில் பாட்டனாருடன் தாய்வழிச் சகோதரர்கள் மட்டும் இருந்தால் அவர்கள் வாரிசுரிமை பெறமாட்டார்கள்; சொத்து முழுவதும் பாட்டனாருக்கே உரியதாகும்.

உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் (இக்வா லி அப் வ உம்) ஒரு பெண்ணாக இருந்தால் தவிர (மேற்சொன்னவாறு தந்தைவழிச் சகோதரர்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காமல் போகாது). அவ்வாறு உடன் பிறந்தவள் ஒரு பெண்ணாக இருந்தால், அவள் பாட்டனாருடன் பங்கீடும்போது தந்தைவழிச் சகோதரர்கள் எத்தனையோ அத்தனையையும் கணக்கில் கொள்வாள். பிறகு அவளுக்கும் அவர்களுக்கும் (தந்தைவழிச் சகோதரர்களுக்கும்) கிடைத்ததில், அவள் தனது நிர்ணயிக்கப்பட்ட பங்கை முழுமையாகப் பெறுவாள். அவளுடைய நிர்ணயிக்கப்பட்ட பங்கு மொத்த மூலதனத்தில் பாதியாகும். மொத்த மூலதனத்தின் பாதியை விட அவளுக்கும் தந்தைவழிச் சகோதரர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டதில் மிச்சமிருந்தால், அது தந்தைவழிச் சகோதரர்களுக்குச்

சேரும் (ஆணுக்கு இரண்டு பெண்களின் பங்கு என்ற விகிதத்தில்). மிச்சம் ஏதும் இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை.'

1080

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ خَرَشَةَ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ ذُؤَيْبٍ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَتِ الْجَدَّةُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ تَسْأَلُهُ مِيرَاثَهَا فَقَالَ لَهَا أَبُو بَكْرٍ مَا لَكِ فِي كِتَابِ اللَّهِ شَىْءٌ وَمَا عَلِمْتُ لَكِ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم شَيْئًا فَارْجِعِي حَتَّى أَسْأَلَ النَّاسَ فَسَأَلَ النَّاسَ . فَقَالَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ حَضَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَعْطَاهَا السُّدُسَ . فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ هَلْ مَعَكَ غَيْرُكَ فَقَامَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ الأَنْصَارِيُّ فَقَالَ مِثْلَ مَا قَالَ الْمُغِيرَةُ فَأَنْفَذَهُ لَهَا أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ ثُمَّ جَاءَتِ الْجَدَّةُ الأُخْرَى إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ تَسْأَلُهُ مِيرَاثَهَا فَقَالَ لَهَا مَا لَكِ فِي كِتَابِ اللَّهِ شَىْءٌ وَمَا كَانَ الْقَضَاءُ الَّذِي قُضِيَ بِهِ إِلاَّ لِغَيْرِكِ وَمَا أَنَا بِزَائِدٍ فِي الْفَرَائِضِ شَيْئًا وَلَكِنَّهُ ذَلِكَ السُّدُسُ فَإِنِ اجْتَمَعْتُمَا فَهُوَ بَيْنَكُمَا وَأَيَّتُكُمَا خَلَتْ بِهِ فَهُوَ لَهَا .

கபீஸா பின் துஐப் அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு பாட்டி அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து தனது வாரிசுரிமைப் பங்கைக் கேட்டார். அதற்கு அபூபக்கர் (ரழி) அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் உமக்கென (பங்கு) எதுவும் இல்லை. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் சுன்னாவிலும் உமக்கென எதுவும் இருப்பதாக நான் அறியவில்லை. ஆகவே, மக்களிடம் நான் விசாரிக்கும் வரை நீர் திரும்பிச் செல்லுங்கள்" என்று கூறினார்.

பிறகு அவர் மக்களிடம் (இது குறித்து) விசாரித்தார். அப்போது முகீரா பின் ஷுஅபா (ரழி), "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பாட்டிக்கு ஆறில் ஒரு பங்கை (சுதுஸ்) வழங்கியபோது நான் அங்கிருந்தேன்" என்று கூறினார். அதற்கு அபூபக்கர் (ரழி), "உம்முடன் வேறு யாரேனும் இருந்தார்களா?" என்று கேட்டார். உடனே முஹம்மத் பின் மஸ்லமா அல்அன்சாரி (ரழி) எழுந்து, முகீரா (ரழி) கூறியதைப் போன்றே கூறினார். ஆகவே, அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அப்பங்கினை அவருக்கு (அந்தப் பாட்டிக்கு) வழங்கச் செய்தார்கள்.

பிறகு மற்றொரு பாட்டி உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து தனது வாரிசுரிமைப் பங்கைக் கேட்டார். அதற்கு அவர் அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் உமக்கென எதுவும் இல்லை. (முன்பு) அளிக்கப்பட்டத் தீர்ப்பும் உன்னுடைய பாட்டிக்கு அல்லாமல் (வேறொரு

பாட்டிக்கே, அதாவது ஒரு பாட்டிக்கு மட்டுமே) வழங்கப்பட்டது. நிர்ணயிக்கப்பட்ட வாரிசுரிமைப் பாகங்களில் (ஃபராயிள்) எதனையும் நான் அதிகப்படுத்தப்போவதில்லை. ஆனால், அந்த ஆறில் ஒரு பங்குதான் (உமக்கும் கிடைக்கும்). நீங்கள் இருவரும் (ஒன்றாக) இருந்தால் அப்பங்கு உங்கள் இருவருக்குமிடையே பகிரப்படும். உங்களில் எவர் தனித்து இருக்கிறாரோ அது அவருக்கே உரியதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1081

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ قَالَ أَتَتِ الْجَدَّتَانِ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَأَرَادَ أَنْ يَجْعَلَ السُّدُسَ، لِلَّتِي مِنْ قِبَلِ الأُمِّ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ مِنَ الأَنْصَارِ أَمَا إِنَّكَ تَتْرُكُ الَّتِي لَوْ مَاتَتْ وَهُوَ حَىٌّ كَانَ إِيَّاهَا يَرِثُ فَجَعَلَ أَبُو بَكْرٍ السُّدُسَ بَيْنَهُمَا.

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்கள் கூறியதாவது: இரண்டு பாட்டிகள் அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் தாய்வழிப் பாட்டிக்கு ஆறில் ஒரு பங்கைக் கொடுக்க விரும்பினார்கள். அப்போது அன்சாரிகளில் ஒருவர், "(இறந்தவர்) உயிருடன் இருக்க, அப்பெண்மணி (தந்தைவழிப் பாட்டி) இறந்துவிட்டால், அப்பெண்மணியிடமிருந்து அவர் வாரிசுரிமை பெறுவாரே! அத்தகைய ஒருவரை நீங்கள் விட்டுவிடுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். எனவே அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் ஆறில் ஒரு பங்கை அவ்விருவருக்கும் மத்தியில் பிரித்துக் கொடுத்தார்கள்.

1082

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ أَبَا بَكْرِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، كَانَ لاَ يَفْرِضُ إِلاَّ لِلْجَدَّتَيْنِ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ وَالَّذِي أَدْرَكْتُ عَلَيْهِ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا أَنَّ الْجَدَّةَ أُمَّ الأُمِّ لاَ تَرِثُ مَعَ الأُمِّ دِنْيَا شَيْئًا وَهِيَ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ يُفْرَضُ لَهَا السُّدُسُ فَرِيضَةً وَأَنَّ الْجَدَّةَ أُمَّ الأَبِ لاَ تَرِثُ مَعَ الأُمِّ وَلاَ مَعَ الأَبِ شَيْئًا وَهِيَ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ يُفْرَضُ لَهَا السُّدُسُ فَرِيضَةً فَإِذَا اجْتَمَعَتِ الْجَدَّتَانِ أُمُّ الأَبِ وَأُمُّ الأُمِّ وَلَيْسَ لِلْمُتَوَفَّى دُونَهُمَا أَبٌ وَلاَ أُمٌّ. قَالَ مَالِكٌ فَإِنِّي سَمِعْتُ أَنَّ أُمَّ الأُمِّ إِنْ كَانَتْ أَقْعَدَهُمَا كَانَ لَهَا السُّدُسُ دُونَ أُمِّ الأَبِ وَإِنْ كَانَتْ أُمُّ الأَبِ أَقْعَدَهُمَا أَوْ كَانَتَا فِي الْقُعْدُدِ مِنَ الْمُتَوَفَّى بِمَنْزِلَةٍ سَوَاءٍ فَإِنَّ السُّدُسَ بَيْنَهُمَا نِصْفَانِ. قَالَ مَالِكٌ وَلاَ مِيرَاثَ لأَحَدٍ مِنَ الْجَدَّاتِ إِلاَّ لِلْجَدَّتَيْنِ لأَنَّهُ

بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَرَّثَ الْجَدَّةَ ثُمَّ سَأَلَ أَبُو بَكْرٍ عَنْ ذَلِكَ حَتَّى أَتَاهُ الثَّبَتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ وَرَّثَ الْجَدَّةَ فَأَنْفَذَهُ لَهَا ثُمَّ أَتَتِ الْجَدَّةُ الأُخْرَى إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهَا مَا أَنَا بِزَائِدٍ فِي الْفَرَائِضِ شَيْئًا فَإِنِ اجْتَمَعْتُمَا فَهُوَ بَيْنَكُمَا وَأَيَّتُكُمَا خَلَتْ بِهِ فَهُوَ لَهَا . قَالَ مَالِكٌ ثُمَّ لَمْ نَعْلَمْ أَحَدًا وَرَّثَ غَيْرَ جَدَّتَيْنِ مُنْذُ كَانَ الإِسْلاَمُ إِلَى الْيَوْمِ .

அபூபக்ர் பின் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அல்ஹாரித் பின் ஹிஷாம் அவர்கள், (வாரிசுரிமைச் சட்டத்தில்) இரண்டு பாட்டிகளுக்கு மட்டுமே வாரிசுரிமைப் பங்கை நிர்ணயிப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘‘எங்களிடத்தில் ஏகோபித்த முடிவும், எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் இல்லாததும், எங்களது ஊரின் (மதீனாவின்) கல்விமான்கள் கடைப்பிடித்து வருவதாக நான் கண்டறிந்ததும் ஆன நடைமுறை யாதெனில்: ‘தாயின் தாய்’ (தாய்வழிப் பாட்டி), இறந்தவரின் தாய் உயிருடன் இருக்கும்போது எதையும் வாரிசாகப் பெறமாட்டார். அவர் (தாய்) இல்லாதபட்சத்தில் அவருக்கு (தாய்வழிப் பாட்டிக்கு) ஆறில் ஒரு பாகம் (1/6) கட்டாயப் பங்காக வழங்கப்படும். மேலும், ‘தந்தையின் தாய்’ (தந்தைவழிப் பாட்டி), இறந்தவரின் தாயுடனோ அல்லது தந்தையுடனோ இருக்கும்போது எதையும் வாரிசாகப் பெறமாட்டார். அவர்கள் (தாய், தந்தை) இல்லாதபட்சத்தில் அவருக்கு ஆறில் ஒரு பாகம் கட்டாயப் பங்காக வழங்கப்படும்.’’

தந்தைவழிப் பாட்டி, தாய்வழிப் பாட்டி ஆகிய இருவரும் இருந்து, இறந்தவருக்கு இவர்கள் தவிர தந்தையோ தாயோ இல்லையென்றால் – இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘‘தாய்வழிப் பாட்டி (உறவு முறையில் இறந்தவருக்கு) மிக நெருக்கமானவராக இருந்தால், தந்தைவழிப் பாட்டிக்கு இல்லாமல் அவருக்கே அந்த ஆறில் ஒரு பங்கு முழுமையாகச் சேரும் என்று நான் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். ஆனால், தந்தைவழிப் பாட்டி (உறவு முறையில்) மிக நெருக்கமானவராக இருந்தாலோ, அல்லது அவர்கள் இருவரும் உறவு முறையில் சம அந்தஸ்தில் இருந்தாலோ, அந்த ஆறில் ஒரு பங்கு அவர்கள் இருவருக்கும் மத்தியில் சமமாகப் பங்கிடப்படும்.’’

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘‘இந்த இரண்டு பாட்டிகளைத் தவிர வேறு எந்தப் பாட்டிகளுக்கும் வாரிசுரிமை கிடையாது. ஏனெனில், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பாட்டிக்கு வாரிசுரிமை வழங்கினார்கள்’ என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியது. பிறகு அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பாட்டிக்கு வாரிசுரிமைப் பங்களித்தார்கள்’ என்பதற்கான உறுதியான ஆதாரம் தன்னிடம் வரும்வரை அதைப் பற்றி (மக்களிடம்) விசாரித்தார்கள். (ஆதாரம் கிடைத்ததும்) அதை அவருக்காக (பாட்டிக்காக) நிறைவேற்றினார்கள். பிறகு மற்றொரு பாட்டி உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் வந்தார். அப்போது அவர், ‘அல்லாஹ் விதித்த பாகப்பிரிவினையில் நான் எதையும் அதிகப்படுத்துபவன் அல்லன்.

நீங்கள் இருவரும் (ஒரே நிலையில்) ஒன்று சேர்ந்தால், அது (ஆறில் ஒரு பங்கு) உங்கள் இருவருக்கும் உரியதாகும். உங்களில் எவர் (உறவுமுறையில்) தனித்து இருக்கிறாரோ அது அவருக்கே உரியதாகும்' என்று கூறினார்.''

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ''இஸ்லாத்தின் ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை இந்த இரண்டு பாட்டிகளைத் தவிர வேறு யாரையும் (பாட்டிகள் வழியில்) வாரிசுகளாக ஆக்கிய எவரையும் நாங்கள் அறியவில்லை.''

1083

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْكَلاَلَةِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ "‏ يَكْفِيكَ مِنْ ذَلِكَ الآيَةُ الَّتِي أُنْزِلَتْ فِي الصَّيْفِ آخِرَ سُورَةِ النِّسَاءِ ‏"‏ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் 'கலாலா' (பெற்றோர் அல்லது சந்ததி இல்லாமல் மரணித்தவர்) பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "சூரா அந்-நிஸாவின் இறுதியில் கோடைக்காலத்தில் இறக்கப்பட்ட ஆயத் உங்களுக்குப் போதுமானது" என்று கூறினார்கள்.

1084

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَنْظَلَةَ الزُّرَقِيِّ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ عَنْ مَوْلًى، لِقُرَيْشٍ كَانَ قَدِيمًا يُقَالُ لَهُ ابْنُ مِرْسَى أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَلَمَّا صَلَّى الظُّهْرَ قَالَ يَا يَرْفَا هَلُمَّ ذَلِكَ الْكِتَابَ - لِكِتَابٍ كَتَبَهُ فِي شَأْنِ الْعَمَّةِ - فَنَسْأَلَ عَنْهَا وَنَسْتَخْبِرَ فِيهَا ‏.‏ فَأَتَاهُ بِهِ يَرْفَا فَدَعَا بِتَوْرٍ أَوْ قَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ فَمَحَا ذَلِكَ الْكِتَابَ فِيهِ ثُمَّ قَالَ لَوْ رَضِيَكِ اللَّهُ وَارِثَةً أَقَرَّكِ لَوْ رَضِيَكِ اللَّهُ أَقَرَّكِ ‏.‏

இப்னு மிர்ஸா என்று அழைக்கப்பட்ட குறைஷிகளின் மவ்லா ஒருவர் அறிவிக்கின்றார்:

நான் உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தேன். அவர்கள் ளுஹ்ர் தொழுத பின்னர், "யர்ஃபா! அந்தக் குறிப்பேட்டைக் கொண்டு வா!" என்று கூறினார்கள். அது (தந்தை வழி) அத்தை(யின் வாரிசுரிமை) விஷயமாக அவர்கள் எழுதிய ஒரு குறிப்பேடாகும். "நாங்கள் அவளைப் பற்றிக் கேட்போம்; அவளைப் பற்றிய தகவல்களையும் விசாரிப்போம்" (என்றும் கூறினார்கள்). யர்ஃபா அதை அவர்களிடம்

கொண்டுவந்தார். உமர் (ரலி) தண்ணீர் இருந்த ஒரு சிறிய பாத்திரத்தை அல்லது கிண்ணத்தை வரவழைத்து, அதில் அந்தக் குறிப்பை (நீரில் கரைத்து) அழித்தார்கள். பின்னர், "அல்லாஹ் உன்னை ஒரு வாரிசாகப் பொருந்திக் கொண்டிருந்தால், உன்னை உறுதிப்படுத்தியிருப்பான்; அல்லாஹ் உன்னை (வாரிசாகப்) பொருந்திக் கொண்டிருந்தால் உன்னை உறுதிப்படுத்தியிருப்பான்" என்று கூறினார்கள்.

1085

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ، كَثِيرًا يَقُولُ كَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَقُولُ عَجَبًا لِلْعَمَّةِ تُورَثُ وَلاَ تَرِثُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் வழக்கமாகக் கூறுவார்கள்: 'தந்தையின் சகோதரி (அத்தை) அவர்களிடமிருந்து (அவரது சொத்து) வாரிசுரிமை பெறப்படுகிறது, ஆனால் அவர்கள் (அத்தை) (தமது மருமகன்/மருமகளிடமிருந்து) வாரிசுரிமை பெறுவதில்லை என்பது ஒரு ஆச்சரியம்.'

1086

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ عُمَرَ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ .

உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “ஒரு முஸ்லிம் ஒரு காஃபிரிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெறமாட்டார்” என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1087

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ إِنَّمَا، وَرِثَ أَبَا طَالِبٍ عَقِيلٌ وَطَالِبٌ وَلَمْ يَرِثْهُ عَلِيٌّ - قَالَ - فَلِذَلِكَ تَرَكْنَا نَصِيبَنَا مِنَ الشِّعْبِ .

அலி இப்னு ஹுசைன் இப்னு அலி இப்னு அபீ தாலிப் அவர்கள் தெரிவித்ததாவது:
"அபூ தாலிப் அவர்களிடமிருந்து அகீலும் தாலிபும் மட்டுமே வாரிசுரிமை பெற்றார்கள்; அலி (இப்னு அபீ தாலிப்) அவர்கள் அவரிடமிருந்து

வாரிசுரிமை பெறவில்லை (ஏனெனில் அபூ தாலிப் இஸ்லாத்தை ஏற்காத நிலையில் மரணித்தார், மேலும் முஸ்லிம்கள் முஸ்லிமல்லாதவர்களிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெற முடியாது)." மேலும் அவர், "அதன் காரணமாகவே, நாங்கள் (அதாவது அலி இப்னு அபீ தாலிபின் சந்ததியினர்) 'அஷ்ஷஃப்' (எனும் பள்ளத்தாக்கில் இருந்த அபூ தாலிபின் வீடு அல்லது சொத்து)வில் உள்ள எங்கள் பங்கை விட்டுக்கொடுத்துவிட்டோம்" என்று கூறினார்.

1088

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ الأَشْعَثِ، أَخْبَرَهُ أَنَّ عَمَّةً لَهُ يَهُودِيَّةً أَوْ نَصْرَانِيَّةً تُوُفِّيَتْ وَأَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ الأَشْعَثِ ذَكَرَ ذَلِكَ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَقَالَ لَهُ مَنْ يَرِثُهَا فَقَالَ لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَرِثُهَا أَهْلُ دِينِهَا ‏.‏ ثُمَّ أَتَى عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ فَسَأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ أَتَرَانِي نَسِيتُ مَا قَالَ لَكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَرِثُهَا أَهْلُ دِينِهَا ‏.‏

முஹம்மது இப்னு அல்-அஷ்அத் அவர்கள் கூறியதாவது:

தமக்கு ஒரு யூத அல்லது கிறிஸ்தவ அத்தை இருந்ததாகவும், அவர் இறந்துவிட்டதாகவும் கூறினார்கள். முஹம்மது இப்னு அல்-அஷ்அத் அவர்கள் அதை உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் குறிப்பிட்டு, "அவருக்கு யார் வாரிசாவார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், "அவருடைய மதத்தைச் சார்ந்தவர்களே அவருக்கு வாரிசாவார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அவர் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்களிடம் சென்று, அதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு உஸ்மான் (ரலி) அவர்கள், "உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் உன்னிடம் கூறியதை நான் மறந்துவிட்டேன் என்று நினைக்கிறாயா? அவருடைய மதத்தைச் சார்ந்தவர்களே அவருக்கு வாரிசாவார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1089

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَكِيمٍ، أَنَّ نَصْرَانِيًّا، أَعْتَقَهُ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ هَلَكَ - قَالَ إِسْمَاعِيلُ - فَأَمَرَنِي عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ أَنْ أَجْعَلَ مَالَهُ فِي بَيْتِ الْمَالِ ‏.‏

இஸ்மாயீல் இப்னு அபீ ஹகீம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்ட ஒரு கிறிஸ்தவர் இறந்துவிட்டார். இஸ்மாயீல் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவருடைய சொத்தை பைத்துல் மாலில் வைக்குமாறு உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.'

1090

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الثِّقَةِ، عِنْدَهُ أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ أَبَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَنْ يُوَرِّثَ، أَحَدًا مِنَ الأَعَاجِمِ إِلاَّ أَحَدًا وُلِدَ فِي الْعَرَبِ. قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ جَاءَتِ امْرَأَةٌ حَامِلٌ مِنْ أَرْضِ الْعَدُوِّ فَوَضَعَتْهُ فِي أَرْضِ الْعَرَبِ فَهُوَ وَلَدُهَا يَرِثُهَا إِنْ مَاتَتْ وَتَرِثُهُ إِنْ مَاتَ مِيرَاثَهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا وَالسُّنَّةُ الَّتِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهَا وَالَّذِي أَدْرَكْتُ عَلَيْهِ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا أَنَّهُ لاَ يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ بِقَرَابَةٍ وَلاَ وَلاَءٍ وَلاَ رَحِمٍ وَلاَ يَحْجُبُ أَحَدًا عَنْ مِيرَاثِهِ. قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ كُلُّ مَنْ لاَ يَرِثُ إِذَا لَمْ يَكُنْ دُونَهُ وَارِثٌ فَإِنَّهُ لاَ يَحْجُبُ أَحَدًا عَنْ مِيرَاثِهِ.

சயீத் பின் அல்முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "அரபியர்களிடையே பிறந்தவரைத் தவிர, அஜமிகளிலிருந்து (அரபியர் அல்லாதவர்களிலிருந்து) வேறு எவரையும் வாரிசாக்குவதை உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் மறுத்தார்கள்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண் எதிரி நாட்டிலிருந்து வந்து அரபு நாட்டில் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தால், அக்குழந்தை அவளுடைய குழந்தையாகவே (கருதப்பட்டு), அவள் இறந்தால் அக்குழந்தை அவளிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெறும்; அக்குழந்தை இறந்தால் அவள் அதனிடமிருந்து அல்லாஹ்வுடைய வேதத்தின்படி (தனக்குரிய பங்கை) வாரிசுரிமையாகப் பெறுவாள்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் ஏகோபித்த முடிவும், கருத்து வேறுபாடில்லாத சுன்னாவும், எமது ஊரிலுள்ள மார்க்க அறிஞர்கள் கடைப்பிடிக்க நான் கண்டதும் என்னவென்றால், ஒரு முஸ்லிம் ஒரு காஃபிரிடமிருந்து உறவின் முறையிலோ, வலாஃ (உரிமையிட்ட) முறையிலோ அல்லது கருவின் (தாய்வழி) உறவு முறையிலோ வாரிசுரிமை பெறமாட்டார். மேலும், அவர் (அந்தக் காஃபிரின்) வாரிசுரிமையிலிருந்து வேறு எவரையும் தடுக்கவும் மாட்டார்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதேபோல, வாரிசுரிமை பெறத் தகுதியற்ற எவரும், (இறந்தவருக்கு) அவரை விட நெருங்கிய வாரிசு

இல்லாதிருந்தாலும், அவர் (இறந்தவரின் சொத்திலிருந்து) வேறு எவரையும் தடுக்க மாட்டார்."

1091

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ غَيْرِ، وَاحِدٍ، مِنْ عُلَمَائِهِمْ . أَنَّهُ لَمْ يَتَوَارَثْ مَنْ قُتِلَ يَوْمَ الْجَمَلِ وَيَوْمَ صِفِّينَ وَيَوْمَ الْحَرَّةِ ثُمَّ كَانَ يَوْمَ قُدَيْدٍ فَلَمْ يُوَرَّثْ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ صَاحِبِهِ شَيْئًا إِلاَّ مَنْ عُلِمَ أَنَّهُ قُتِلَ قَبْلَ صَاحِبِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ وَلاَ شَكَّ عِنْدَ أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا وَكَذَلِكَ الْعَمَلُ فِي كُلِّ مُتَوَارِثَيْنِ هَلَكَا بِغَرَقٍ أَوْ قَتْلٍ أَوْ غَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الْمَوْتِ إِذَا لَمْ يُعْلَمْ أَيُّهُمَا مَاتَ قَبْلَ صَاحِبِهِ لَمْ يَرِثْ أَحَدٌ مِنْهُمَا مِنْ صَاحِبِهِ شَيْئًا وَكَانَ مِيرَاثُهُمَا لِمَنْ بَقِيَ مِنْ وَرَثَتِهِمَا يَرِثُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا وَرَثَتُهُ مِنَ الأَحْيَاءِ . وَقَالَ مَالِكٌ لاَ يَنْبَغِي أَنْ يَرِثَ أَحَدٌ أَحَدًا بِالشَّكِّ وَلاَ يَرِثُ أَحَدٌ أَحَدًا إِلاَّ بِالْيَقِينِ مِنَ الْعِلْمِ وَالشُّهَدَاءِ وَذَلِكَ أَنَّ الرَّجُلَ يَهْلِكُ هُوَ وَمَوْلاَهُ الَّذِي أَعْتَقَهُ أَبُوهُ فَيَقُولُ بَنُو الرَّجُلِ الْعَرَبِيِّ قَدْ وَرِثَهُ أَبُونَا فَلَيْسَ ذَلِكَ لَهُمْ أَنْ يَرِثُوهُ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلاَ شَهَادَةٍ إِنَّهُ مَاتَ قَبْلَهُ وَإِنَّمَا يَرِثُهُ أَوْلَى النَّاسِ بِهِ مِنَ الأَحْيَاءِ . قَالَ مَالِكٌ وَمِنْ ذَلِكَ أَيْضًا الأَخَوَانِ لِلأَبِ وَالأُمِّ يَمُوتَانِ وَلأَحَدِهِمَا وَلَدٌ وَالآخَرُ لاَ وَلَدَ لَهُ وَلَهُمَا أَخٌ لأَبِيهِمَا فَلاَ يُعْلَمُ أَيُّهُمَا مَاتَ قَبْلَ صَاحِبِهِ فَمِيرَاثُ الَّذِي لاَ وَلَدَ لَهُ لأَخِيهِ لأَبِيهِ وَلَيْسَ لِبَنِي أَخِيهِ لأَبِيهِ وَأُمِّهِ شَىْءٌ . قَالَ مَالِكٌ وَمِنْ ذَلِكَ أَيْضًا أَنْ تَهْلَكَ الْعَمَّةُ وَابْنُ أَخِيهَا أَوِ ابْنَةُ الأَخِ وَعَمُّهَا فَلاَ يُعْلَمُ أَيُّهُمَا مَاتَ قَبْلُ فَإِنْ لَمْ يُعْلَمْ أَيُّهُمَا مَاتَ قَبْلُ لَمْ يَرِثِ الْعَمُّ مِنِ ابْنَةِ أَخِيهِ شَيْئًا وَلاَ يَرِثُ ابْنُ الأَخِ مِنْ عَمَّتِهِ شَيْئًا .

ரபீஆ இப்னு அபீ அப்த் அர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள், அக்காலத்து அறிஞர்களில் ஒருவருக்கும் மேற்பட்டவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

ஜமல் போர், ஸிஃப்பீன் போர், அல்-ஹர்ரா மற்றும் குதைது ஆகிய நாட்களில் கொல்லப்பட்டவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாரிசாகவில்லை. அவர்களிலொருவர் தன் தோழருக்கு முன் கொல்லப்பட்டார் என்பது உறுதியாக அறியப்பட்டால் தவிர, அவர்களில் எவரும் மற்றவரிடமிருந்து எதையும் வாரிசாகப் பெறவில்லை.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது கருத்து வேறுபாடு இல்லாத, நம் ஊரிலுள்ள (மதீனா) கல்விமான்கள் எவரிடமும் சந்தேகம் இல்லாத விஷயமாகும். தண்ணீரில் மூழ்கியோ, கொல்லப்பட்டோ அல்லது

வேறு விதமான இறப்புகளிலோ மரணமடைந்த, ஒருவருக்கொருவர் வாரிசாகக்கூடிய இருவரின் நிலையும் இதுவேயாகும். அவர்களில் யார் முதலில் இறந்தார் என்பது அறியப்படாதபோது, அவர்களில் யாரும் மற்றவரிடமிருந்து எதையும் வாரிசுரிமையாகப் பெற மாட்டார்கள். அவர்களின் சொத்துக்கள், உயிருடன் இருக்கும் அவர்களின் வாரிசுகளுக்கே தனித்தனியாகச் சேரும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சந்தேகம் இருக்கும்போது யாரும் மற்றவரிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெறக்கூடாது. உறுதியான அறிவு மற்றும் சாட்சிகள் இருக்கும்போது மட்டுமே ஒருவர் மற்றவரிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெற வேண்டும். ஏனெனில், ஒரு மனிதரும், அவருடைய தந்தை விடுவித்த அவருடைய மவ்லாவும் (உரிமை விடப்பட்ட அடிமை) இறந்துவிடக்கூடும். அந்த அரபு மனிதரின் மகன்கள், 'எங்கள் தந்தை அந்த மவ்லாவிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெற்றார்' என்று கூறலாம். ஆனால் அவர் (தந்தை) மவ்லாவுக்கு முன் இறந்தார் என்பதற்கு அறிவோ சாட்சியமோ இல்லாமல் அவர்கள் மவ்லாவிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெற உரிமையில்லை. (உண்மையில்) உயிருடன் இருப்பவர்களில் அந்த மவ்லாவுக்கு மிக நெருக்கமானவர்களே அவரிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெறுவார்கள்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதற்கு மற்றொரு உதாரணம்: தாய் தந்தை வழி (உடன் பிறந்த) சகோதரர்கள் இருவர் இறந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்குப் பிள்ளை இருக்கிறது, மற்றவருக்கு இல்லை. அவர்களுக்குத் தந்தை வழிச் சகோதரர் ஒருவர் இருக்கிறார். உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் இருவரில் யார் முதலில் இறந்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இந்நிலையில், பிள்ளையில்லாதவரின் சொத்து அவரது தந்தை வழிச் சகோதரருக்கே சேரும். (இறந்த) தாய் தந்தை வழிச் சகோதரரின் மகன்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காது."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதற்கு மற்றொரு உதாரணம்: ஒரு தந்தையின் சகோதரியும் (அத்தை) அவருடைய சகோதரன் மகனும் இறந்துவிடுகிறார்கள். அல்லது சகோதரன் மகளும் அவளுடைய தந்தையின் சகோதரரும் (மாமா) இறந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களில் யார் முதலில் இறந்தார்கள் என்பது அறியப்படவில்லை. யார் முதலில் இறந்தார்கள் என்று தெரியாதபோது, தந்தையின் சகோதரர் (மாமா) தன் சகோதரன் மகளிடமிருந்து எதையும் வாரிசாகப் பெற மாட்டார்; அவ்வாறே சகோதரன் மகன் தன் தந்தையின் சகோதரியிடமிருந்து எதையும் வாரிசாகப் பெற மாட்டார்."

1092

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، كَانَ يَقُولُ فِي وَلَدِ الْمُلاَعَنَةِ وَوَلَدِ الزِّنَا إِنَّهُ إِذَا مَاتَ وَرِثَتْهُ أُمُّهُ حَقَّهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِخْوَتُهُ لأُمِّهِ حُقُوقَهُمْ وَيَرِثُ الْبَقِيَّةَ مَوَالِي أُمِّهِ إِنْ كَانَتْ مَوْلاَةً وَإِنْ كَانَتْ عَرَبِيَّةً وَرِثَتْ حَقَّهَا وَوَرِثَ إِخْوَتُهُ لأُمِّهِ حُقُوقَهُمْ وَكَانَ مَا بَقِي

لِلْمُسْلِمِينَ . قَالَ مَالِكٌ وَبَلَغَنِي عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ ، مِثْلُ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ
أَدْرَكْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا .

உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்கள், 'லியான்' செய்யப்பட்ட தம்பதியின் குழந்தை மற்றும் விபச்சாரத்தின் மூலம் பிறந்த குழந்தை பற்றிக் கூறியதாவது: "அக்குழந்தை இறந்துவிட்டால், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் வேதத்தின்படி, அதன் தாய் தனது வாரிசுரிமைப் பங்கை (அக்குழந்தையிடமிருந்து) பெறுவார். (அக்குழந்தையின்) தாய்வழிச் சகோதரர்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பெறுவார்கள். மீதமுள்ளவற்றை, அந்தத் தாய் (விடுவிக்கப்பட்ட) அடிமைப் பெண்ணாக இருந்தால், அவரின் முன்னாள் எஜமானர்கள் (மவாலிகள்) வாரிசாகப் பெறுவார்கள். அவர் அரபுப் பெண்ணாக (சுதந்திரப் பெண்ணாக, மவாலிகள் இல்லாதவராக) இருந்தால், (அக்குழந்தையின் தாய்) தனது பங்கைப் பெறுவார்; (அக்குழந்தையின்) தாய்வழிச் சகோதரர்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பெறுவார்கள்; எஞ்சியவை முஸ்லிம்களுக்குச் (பைத்துல் மாலுக்குச்) சேரும்."
மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்களிடமிருந்தும் இது போன்றே எனக்குச் செய்தி எட்டியது."
மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்கள் நகரத்தில் உள்ள அறிஞர்கள் இம்முறையிலேயே செயல்பட நான் கண்டேன்."

موطأ مالك

28. كتاب النكاح

முவத்தா மாலிக்

28. திருமணம்

1094

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَخْطُبُ أَحَدُكُمْ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தம் சகோதரர் (ஒரு பெண்ணுக்கு) திருமணப் பேச்சு (நடத்தி) இருக்கும்போது, (அதே பெண்ணை) பெண் கேட்க வேண்டாம்."

1095

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَخْطُبُ أَحَدُكُمْ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் தம் சகோதரர் பெண் கேட்டிருக்கும்போது (அவர் நிராகரிக்கப்படாத நிலையில்) பெண் கேட்க வேண்டாம்.”

1096

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { وَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لاَ تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلاَّ أَنْ تَقُولُوا قَوْلاً مَعْرُوفًا } أَنْ يَقُولَ

الرَّجُلُ لِلْمَرْأَةِ وَهِيَ فِي عِدَّتِهَا مِنْ وَفَاةِ زَوْجِهَا إِنَّكِ عَلَىَّ لَكَرِيمَةٌ وَإِنِّي فِيكِ لَرَاغِبٌ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَائِقٌ إِلَيْكِ خَيْرًا وَرِزْقًا وَنَحْوَ هَذَا مِنَ الْقَوْلِ .

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-காஸிம் அவர்களின் தந்தை (அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத்) அவர்கள், கண்ணியமும் மேன்மையும் மிக்க அல்லாஹ்வின் வார்த்தையான (திருக்குர்ஆன் 2:235) "{வலா ஜுனாஹ அலைக்கும் ஃபீமா அரல்ல்தும் பிஹி மின் கித்பத்தின் நிஸாஇ அவ் அக்னன்தும் ஃபீ அன்ஃஃபுஸிக்கும் அலிமல்லாஹு அன்னக்கும் ஸதத்குரூனஹுன்ன வலாகின் லா துவாஇதூஹுன்ன ஸிர்ரன் இல்லா அன் துகூலூ கவ்லன் மஃரூஃபா}" (இதன் கருத்து: "பெண்களிடம் நீங்கள் திருமண ஆசை வார்த்தைகளை சாடை மாடையாகக் கூறுவதிலோ, அல்லது உங்கள் மனங்களில் மறைத்து வைப்பதிலோ உங்கள் மீது குற்றமில்லை. நீங்கள் அவர்களை நினைவுகூர்வீர்கள் என்பதை அல்லாஹ் அறிவான்; ஆனால், கண்ணியமான சொல்லை நீங்கள் கூறினாலன்றி, அவர்களுடன் இரகசியமாக வாக்குறுதி செய்துகொள்ளாதீர்கள்") குறித்து (விளக்கமளித்து) கூறினார்கள்: கணவன் இறந்த பிறகு தனது 'இத்தா' காலத்தில் இருக்கும் ஒரு பெண்ணிடம் ஒரு ஆண், "நிச்சயமாக நீ என்னிடத்தில் கண்ணியமிக்கவர்; நான் உன் மீது விருப்பம் கொண்டுள்ளேன்; அல்லாஹ் உனக்கு நன்மையையும் வாழ்வாதாரத்தையும் கொண்டுவருவான்" என்று கூறுவதையும், இது போன்ற (நேரடியாகத் திருமணப் பிரஸ்தாபமில்லாத) சொற்களைக் கூறுவதையும் (இந்த வசனம்) குறிக்கிறது.

1097

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْفَضْلِ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الأَيِّمُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا وَالْبِكْرُ تُسْتَأْذَنُ فِي نَفْسِهَا وَإِذْنُهَا صُمَاتُهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முன்னர் திருமணம் ஆன பெண், அவளுடைய பொறுப்பாளரை விட (தன் திருமண விஷயத்தில்) அவளே அதிக உரிமை கொண்டவள்; மேலும், கன்னிப்பெண்ணிடம் (அவளுடைய திருமண விஷயத்தில்) அவளுடைய சம்மதம் கேட்கப்பட வேண்டும்; அவளுடைய மௌனமே அவளுடைய சம்மதமாகும்."

1098

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لاَ تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ إِلاَّ بِإِذْنِ وَلِيِّهَا أَوْ ذِي الرَّأْىِ مِنْ أَهْلِهَا أَوِ السُّلْطَانِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) வாயிலாகக் கிடைத்த செய்தியில், உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண், அவளுடைய பாதுகாவலரின் அனுமதியுடனோ அல்லது அவளுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விவேகமுடைய ஒருவரின் அனுமதியுடனோ அல்லது ஆட்சியாளரின் (சுல்தானின்) அனுமதியுடனோ தவிர திருமணம் செய்து வைக்கப்பட மாட்டாள்."

1099

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَسَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، كَانَا يُنْكِحَانِ بَنَاتِهِمَا الأَبْكَارَ وَلاَ يَسْتَأْمِرَانِهِنَّ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي نِكَاحِ الأَبْكَارِ . قَالَ مَالِكٌ وَلَيْسَ لِلْبِكْرِ جَوَازٌ فِي مَالِهَا حَتَّى تَدْخُلَ بَيْتَهَا وَيُعْرَفَ مِنْ حَالِهَا .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களும் ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்களும் தங்கள் கன்னி மகள்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள்; மேலும் அவர்கள் (அம்மகள்களிடம்) கலந்தாலோசிக்கவில்லை.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கன்னியர்களின் திருமணம் குறித்து அதுவே எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறையாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கன்னிப்பெண் தன் (கணவன்) வீட்டிற்குள் நுழைந்து, அவளுடைய நிலை (முதிர்ச்சி மற்றும் சுயநிர்ணயத் திறன்) அறியப்படும் வரை அவளுடைய செல்வத்தில் (சுயமாகச் செயல்பட) அவளுக்கு அனுமதியில்லை."

1100

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَسَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، كَانُوا يَقُولُونَ فِي الْبِكْرِ يُزَوِّجُهَا أَبُوهَا بِغَيْرِ إِذْنِهَا إِنَّ ذَلِكَ لاَزِمٌ لَهَا .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டியதாவது: அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது, சாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் மற்றும் சுலைமான் இப்னு யசார் ஆகியோர், "தன் அனுமதியின்றித் தந்தையால் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்ட

கன்னியைப் பற்றி, 'நிச்சயமாக அந்தத் திருமணம் அவளைக் கட்டுப்படுத்தும்'" என்று கூறுபவர்களாக இருந்தனர்.

1101

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم جَاءَتْهُ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ وَهَبْتُ نَفْسِي لَكَ فَقَامَتْ قِيَامًا طَوِيلاً فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ زَوِّجْنِيهَا إِنْ لَمْ تَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَىْءٍ تُصْدِقُهَا إِيَّاهُ " . فَقَالَ مَا عِنْدِي إِلاَّ إِزَارِي هَذَا . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنْ أَعْطَيْتَهَا إِيَّاهُ جَلَسْتَ لاَ إِزَارَ لَكَ فَالْتَمِسْ شَيْئًا " . فَقَالَ مَا أَجِدُ شَيْئًا . قَالَ " الْتَمِسْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ " . فَالْتَمَسَ فَلَمْ يَجِدْ شَيْئًا . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " هَلْ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ شَىْءٌ " . فَقَالَ نَعَمْ مَعِي سُورَةُ كَذَا وَسُورَةُ كَذَا . لِسُوَرٍ سَمَّاهَا . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " قَدْ أَنْكَحْتُكَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ " .

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஅத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு பெண்மணி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் என்னை உங்களுக்கே அர்ப்பணித்து விட்டேன்" என்று கூறினாள். அவள் நீண்ட நேரம் (பதிலுக்காக) நின்றாள். பின்னர் ஒரு மனிதர் எழுந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே, உங்களுக்கு அவளிடம் தேவை இல்லையென்றால், அவளை எனக்கு மணமுடித்து வையுங்கள்" என்று கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவளுக்கு மஹராகக் கொடுக்க உன்னிடம் ஏதேனும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர், "என்னுடைய இந்தக் கீழாடையைத் தவிர வேறு எதுவும் என்னிடம் இல்லை" என்றார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீ அதை அவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டால், உனக்கு உடுத்த ஆடை இருக்காது, எனவே வேறு ஏதாவது தேடு" என்று கூறினார்கள்.

அவர், "என்னால் எதையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை" என்றார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒரு இரும்பு மோதிரமாக

இருந்தாலும் சரி, வேறு ஏதாவது தேடு" என்று கூறினார்கள்.

அவர் தேடினார், ஆனால் எதையும் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உனக்கு குர்ஆனில் இருந்து ஏதேனும் (மனனம்) தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர், "ஆம். எனக்கு இன்ன இன்ன சூரா, இன்ன இன்ன சூரா தெரியும்," என்று அவர் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உனக்கு குர்ஆனில் இருந்து தெரிந்தவற்றிற்காக (அதாவது, நீ அவளுக்கு குர்ஆனை கற்றுக்கொடுப்பதற்காக) அவளை உனக்கு நான் மணமுடித்துத் தருகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

1102

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَيُّمَا رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَبِهَا جُنُونٌ أَوْ جُذَامٌ أَوْ بَرَصٌ فَمَسَّهَا فَلَهَا صَدَاقُهَا كَامِلاً وَذَلِكَ لِزَوْجِهَا غُرْمٌ عَلَى وَلِيِّهَا . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا يَكُونُ ذَلِكَ غُرْمًا عَلَى وَلِيِّهَا لِزَوْجِهَا إِذَا كَانَ وَلِيُّهَا الَّذِي أَنْكَحَهَا هُوَ أَبُوهَا أَوْ أَخُوهَا أَوْ مَنْ يُرَى أَنَّهُ يَعْلَمُ ذَلِكَ مِنْهَا فَأَمَّا إِذَا كَانَ وَلِيُّهَا الَّذِي أَنْكَحَهَا ابْنَ عَمٍّ أَوْ مَوْلًى أَوْ مِنَ الْعَشِيرَةِ مِمَّنْ يُرَى أَنَّهُ لاَ يَعْلَمُ ذَلِكَ مِنْهَا فَلَيْسَ عَلَيْهِ غُرْمٌ وَتَرُدُّ تِلْكَ الْمَرْأَةُ مَا أَخَذَتْهُ مِنْ صَدَاقِهَا وَيَتْرُكُ لَهَا قَدْرَ مَا تُسْتَحَلُّ بِهِ .

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த ஒரு ஆண், மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட அல்லது குஷ்டரோகம் அல்லது வெண்குஷ்டம் உடைய ஒரு பெண்ணை மணந்து, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டால், அவள் தன்னுடைய மஹர் முழுவதையும் பெற்றுக்கொள்வாள். (இத்தகைய குறைபாட்டை மறைத்துத் திருமணம் செய்து கொடுத்ததற்காக) அவளுடைய கணவனுக்கு அவளுடைய பாதுகாவலரிடமிருந்து நஷ்டஈடு உண்டு."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "பாதுகாவலர் அவளுடைய தந்தை, சகோதரன் அல்லது அவளுடைய நிலையைப் பற்றி அறிந்தவராகக் கருதப்படும் ஒருவராக இருந்தால் மட்டுமே, கணவனுக்கு அவளுடைய பாதுகாவலரிடமிருந்து நஷ்டஈடு உண்டு. அவளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் பாதுகாவலர் (அவளுடைய) தந்தையின் சகோதரர் மகனாகவோ, ஒரு மவ்லாவாகவோ அல்லது அவளுடைய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவராகவோ இருந்து, அவர் அவளுடைய நிலையைப் பற்றி

அறியாதவராகக் கருதப்பட்டால், அவர் மீது எந்த நஷ்டஈடும் இல்லை. மேலும், அந்தப் பெண் தான் மஹ்ராகப் பெற்றதைத் திருப்பிக் கொடுப்பாள். (தாம்பத்திய உறவு மூலம்) அவளை ஆகுமாக்கியதற்காக (சட்டப்படி அவளுக்குரிய) ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை கணவன் அவளுக்கு விட்டுவிடுவான்."

1103

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَةَ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، - وَأُمُّهَا بِنْتُ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ - كَانَتْ تَحْتَ ابْنٍ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَمَاتَ وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا وَلَمْ يُسَمِّ لَهَا صَدَاقًا فَابْتَغَتْ أُمُّهَا صَدَاقَهَا فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَيْسَ لَهَا صَدَاقٌ وَلَوْ كَانَ لَهَا صَدَاقٌ لَمْ نُمْسِكْهُ وَلَمْ نَظْلِمْهَا . فَأَبَتْ أُمُّهَا أَنْ تَقْبَلَ ذَلِكَ فَجَعَلُوا بَيْنَهُمْ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ فَقَضَى أَنْ لاَ صَدَاقَ لَهَا وَلَهَا الْمِيرَاثُ .

நாஃபிஉ அவர்கள் கூறியதாவது:

உபைதுல்லாஹ் பின் உமர் அவர்களின் மகள் – இவருடைய தாயார் ஸைத் பின் அல்கத்தாப் அவர்களின் மகளாவார் – அப்துல்லாஹ் பின் உமர் அவர்களின் மகனுக்கு மனைவியாக இருந்தார். (அப்பெண்ணின் கணவர்) அவருடன் உடலுறவு கொள்வதற்கு முன்பும், அவருக்கான மணக்கொடையை நிர்ணயிப்பதற்கு முன்பும் இறந்துவிட்டார். அப்பெண்ணின் தாயார் (தம் மகளுக்கான) மணக்கொடையைக் கோரினார்.

அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் உமர், "அவளுக்கு மணக்கொடை கிடையாது. அவளுக்கு மணக்கொடை (உரிமையாக) இருந்திருந்தால் நாங்கள் அதை (எங்களிடம்) வைத்திருக்க மாட்டோம்; அவளுக்கு அநீதி இழைத்திருக்கவும் மாட்டோம்" என்று கூறினார். அப்பெண்ணின் தாயார் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். எனவே, அவர்கள் ஸைத் பின் தாபித் அவர்களைத் தங்களுக்கிடையே (தீர்ப்பளிப்பவராக) நியமித்தனர். அவளுக்கு மணக்கொடை இல்லை என்றும், ஆனால் அவளுக்கு வாரிசுரிமை உண்டு என்றும் ஸைத் பின் தாபித் தீர்ப்பளித்தார்.

1104

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، كَتَبَ فِي خِلاَفَتِهِ إِلَى بَعْضِ عُمَّالِهِ أَنَّ كُلَّ مَا اشْتَرَطَ الْمُنْكِحُ - مَنْ كَانَ أَبًا أَوْ غَيْرَهُ - مِنْ حِبَاءٍ أَوْ كَرَامَةٍ فَهُوَ لِلْمَرْأَةِ إِنِ ابْتَغَتْهُ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْمَرْأَةِ يُنْكِحُهَا أَبُوهَا وَيَشْتَرِطُ فِي صَدَاقِهَا الْحِبَاءَ يُحْبَى بِهِ إِنَّ مَا كَانَ مِنْ شَرْطٍ يَقَعُ بِهِ النِّكَاحُ فَهُوَ لاِبْنَتِهِ إِنِ ابْتَغَتْهُ وَإِنْ فَارَقَهَا زَوْجُهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا فَلِزَوْجِهَا شَطْرُ الْحِبَاءِ

الَّذِي وَقَعَ بِهِ النِّكَاحُ . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُزَوِّجُ ابْنَهُ صَغِيرًا لَا مَالَ لَهُ إِنَّ الصَّدَاقَ عَلَى أَبِيهِ إِذَا كَانَ الْغُلَامُ يَوْمَ تَزَوَّجَ لَا مَالَ لَهُ وَإِنْ كَانَ لِلْغُلَامِ مَالٌ فَالصَّدَاقُ فِي مَالِ الْغُلَامِ إِلَّا أَنْ يُسَمِّيَ الْأَبُ أَنَّ الصَّدَاقَ عَلَيْهِ وَذَلِكَ النِّكَاحُ ثَابِتٌ عَلَى الِابْنِ إِذَا كَانَ صَغِيرًا وَكَانَ فِي وِلَايَةِ أَبِيهِ . قَالَ مَالِكٌ فِي طَلَاقِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا وَهِيَ بِكْرٌ فَيَعْفُو أَبُوهَا عَنْ نِصْفِ الصَّدَاقِ إِنَّ ذَلِكَ جَائِزٌ لِزَوْجِهَا مِنْ أَبِيهَا فِيمَا وَضَعَ عَنْهُ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ فِي كِتَابِهِ { إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ } فَهُنَّ النِّسَاءُ اللَّاتِي قَدْ دُخِلَ بِهِنَّ { أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ } فَهُوَ الْأَبُ فِي ابْنَتِهِ الْبِكْرِ وَالسَّيِّدُ فِي أَمَتِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا الَّذِي سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ وَالَّذِي عَلَيْهِ الْأَمْرُ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ فِي الْيَهُودِيَّةِ أَوِ النَّصْرَانِيَّةِ تَحْتَ الْيَهُودِيِّ أَوِ النَّصْرَانِيِّ فَتُسْلِمُ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا أَنَّهُ لَا صَدَاقَ لَهَا . قَالَ مَالِكٌ لَا أَرَى أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ بِأَقَلَّ مِنْ رُبْعِ دِينَارٍ وَذَلِكَ أَدْنَى مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்கள் தமது கிலாஃபத் காலத்தில் தமது ஆளுநர்களுக்குப் பின்வருமாறு எழுதினார்கள்: "திருமணம் செய்து வைப்பவர் (மணப்பெண்ணின் பொறுப்பாளர் - *முன்கிஹ்*), அவர் தந்தையாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலும், (தனக்கென) அன்பளிப்பாகவோ (*ஹிபா*) அல்லது சன்மானமாகவோ (*கராமா*) இடும் நிபந்தனை எதுவாயினும், மணப்பெண் அதை விரும்பினால் அது அவளுக்கே உரியதாகும்."

ஒரு பெண்ணின் தந்தை அவளுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கும்போது, அவளது மஹரில் (தனக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென) ஓர் அன்பளிப்பை (*ஹிபா*) நிபந்தனையாக விதிப்பது குறித்து இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "திருமணம் நடைபெறுவதற்கு (தந்தையால்) எது நிபந்தனையாக விதிக்கப்பட்டதோ, அந்தப் பெண் விரும்பினால் அது அவளுக்கே உரியதாகும். அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பே கணவன் அவளைப் பிரிந்தால், திருமணம் நடைபெறக் காரணமாக இருந்த அந்த அன்பளிப்பில் பாதியை கணவன் பெற்றுக்கொள்வான்."

ஒரு மனிதன் சொத்து ஏதுமில்லாத தன் சிறு வயது மகனுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பது குறித்து இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "திருமணம் நடக்கும் நாளில் அச்சிறுவனுக்குச் செல்வம் ஏதும் இல்லையெனில், மஹர் (கொடுக்கும் பொறுப்பு) தந்தையின் மீதே கடமையாகும். அச்சிறுவனுக்குச் செல்வம் இருந்தால், தந்தை மஹரைத் தன் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டாலன்றி, மஹர் அச்சிறுவனின் செல்வத்திலிருந்தே கொடுக்கப்படும். மகன் சிறுவனாகவும் தந்தையின் பொறுப்பிலும் இருக்கும்

பட்சத்தில் அத்திருமணம் அவன் மீது செல்லுபடியாகும்."

ஒரு மனிதன் கன்னிப்பெண்ணான தன் மனைவியைத் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பே விவாகரத்து செய்து, அப்பெண்ணின் தந்தை (கணவன் கொடுக்க வேண்டிய) மஹறில் பாதியை விட்டுக்கொடுப்பது குறித்து இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்பெண்ணின் தந்தை அவ்வாறு விட்டுக்கொடுப்பதை கணவன் (தன் கடமையிலிருந்து நீங்குவதற்காக) ஏற்றுக்கொள்வது கூடும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ் (தபாரக்க வதஆலா) தன் வேதத்தில், **"இல்லா அன் யஃஃஃபூன"** ("அப்பெண்கள் விட்டுக்கொடுத்தாலன்றி" - அல்குர்ஆன் 2:237) என்று கூறுகிறான். இங்கு பெண்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுவோர், தாம்பத்திய உறவு கொள்ளப்பட்ட பெண்களாவர். **"அவ் யஃஃஃபுவல்லதீ பியதிஹி உக்குதத்துன் நிக்காஹ்"** ("அல்லது திருமண ஒப்பந்தம் யார் கையில் இருக்கிறதோ அவர் விட்டுக்கொடுத்தாலன்றி" - அல்குர்ஆன் 2:237) என்பது, தன் கன்னிப் பெண் விஷயத்தில் தந்தையையும், தன் அடிமைப்பெண் விஷயத்தில் எஜமானனையும் குறிக்கும்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த விஷயத்தில் நான் கேள்விப்பட்டதும், நம்மிடம் நடைமுறையில் இருப்பதும் இதுவேயாகும்."

ஒரு யூத அல்லது கிறிஸ்தவப் பெண், ஒரு யூதனையோ அல்லது கிறிஸ்தவனையோ மணம் முடித்திருந்து, தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பு அவள் இஸ்லாத்தை ஏற்றால், அவளுக்கு மஹர் ஏதும் கிடையாது என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கால் தீனாருக்கும் குறைவான மஹறில் பெண்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. அதுவே (திருட்டில்) கை துண்டிக்கும் தண்டனைக்குரிய மிகக் குறைந்த அளவாகும்."

1105

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَضَى فِي الْمَرْأَةِ إِذَا تَزَوَّجَهَا الرَّجُلُ أَنَّهُ إِذَا أُرْخِيَتِ السُّتُورُ فَقَدْ وَجَبَ الصَّدَاقُ .

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், ஒரு ஆண் மணமுடித்த பெண்ணின் விஷயத்தில், (அவர்கள் இருவரும் தனிமையில் இருக்கும் விதமாக) திரைகள் தொங்கவிடப்பட்டுவிட்டால், மஹர் கடமையாகிவிடும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1106

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، كَانَ يَقُولُ إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بِامْرَأَتِهِ فَأُرْخِيَتْ عَلَيْهِمَا السُّتُورُ فَقَدْ وَجَبَ الصَّدَاقُ .

ஸைத் பின் ஸாபித் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் தன் மனைவியுடன் (இல்லற உறவுக்காக) தனித்திருந்து, அவர்கள் இருவர் மீதும் திரைகள் தொங்கவிடப்பட்டுவிட்டால், மஹர் (மணக்கொடை) கடமையாகிவிடும்."

1107

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَقُولُ إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بِالْمَرْأَةِ فِي بَيْتِهَا صُدِّقَ الرَّجُلُ عَلَيْهَا وَإِذَا دَخَلَتْ عَلَيْهِ فِي بَيْتِهِ صُدِّقَتْ عَلَيْهِ . قَالَ مَالِكٌ أَرَى ذَلِكَ فِي الْمَسِيسِ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهَا فِي بَيْتِهَا فَقَالَتْ قَدْ مَسَّنِي وَقَالَ لَمْ أَمَسَّهَا صُدِّقَ عَلَيْهَا فَإِنْ دَخَلَتْ عَلَيْهِ فِي بَيْتِهِ فَقَالَ لَمْ أَمَسَّهَا وَقَالَتْ قَدْ مَسَّنِي صُدِّقَتْ عَلَيْهِ .

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒருவர் தன் மனைவியின் வீட்டில் அவளுடன் தனித்திருந்தால் (அதாவது, தாம்பத்திய உறவுக்கான சாத்தியக்கூறுகளுடன் தனிமையில் இருந்தால்), (ஏற்படும் சர்ச்சையில்) அவர் நம்பப்படுவார். அவள் அவருடைய வீட்டில் அவனுடன் தனித்திருந்தால், அவள் நம்பப்படுவாள்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இது தாம்பத்திய உறவு (அல்லது அதற்கு வழிவகுக்கும் உடல் தொடர்பு) குறித்தது என்று நான் கருதுகிறேன். அவர் அவளுடைய வீட்டில் அவளுடன் தனித்திருந்து, அவள், 'அவர் என்னைத் தீண்டினார் (தாம்பத்திய உறவு கொண்டார்)' என்று கூற, அவர், 'நான் அவளைத் தீண்டவில்லை (தாம்பத்திய உறவு கொள்ளவில்லை)' என்று கூறினால், அவர் நம்பப்படுவார். அவள் அவருடைய வீட்டில் அவனுடன் தனித்திருந்து, அவர், 'நான் அவளைத் தீண்டவில்லை (தாம்பத்திய உறவு கொள்ளவில்லை)' என்று கூற, அவள், 'அவர் என்னைத் தீண்டினார் (தாம்பத்திய உறவு கொண்டார்)' என்று கூறினால், அவள் நம்பப்படுவாள்."

1108

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ الْمَخْزُومِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ

اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ تَزَوَّجَ أُمَّ سَلَمَةَ وَأَصْبَحَتْ عِنْدَهُ قَالَ لَهَا لَيْسَ بِكِ عَلَى أَهْلِكِ هَوَانٌ إِنْ شِئْتِ سَبَّعْتُ عِنْدَكِ وَسَبَّعْتُ عِنْدَهُنَّ وَإِنْ شِئْتِ ثَلَّثْتُ عِنْدَكِ وَدُرْتُ . فَقَالَتْ ثَلِّثْ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உம்மு ஸலமா (ரலி) அவர்களை மணமுடித்து, அவர்களிடத்தில் (முதல் இரவை கழித்து) காலையில் இருந்தபோது அவரிடம் கூறினார்கள்: "உங்கள் (மற்ற) மனைவியருடன் ஒப்பிடுகையில் உங்களுக்கு எந்தக் குறைவும் (தாழ்வும்) இல்லை. நீங்கள் விரும்பினால், நான் உங்களுடன் ஏழு (இரவுகள்) தங்குவேன்; (அப்படிச் செய்தால்) மற்ற மனைவியரிடமும் ஏழு (இரவுகள்) தங்குவேன். நீங்கள் விரும்பினால், நான் உங்களுடன் மூன்று (இரவுகள்) தங்குவேன்; பின்னர் (மற்ற மனைவியரை) முறைவைத்து சந்திப்பேன்." அதற்கு அவர்கள் (உம்மு ஸலமா), "மூன்று (இரவுகள்) தங்குங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1109

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لِلْبِكْرِ سَبْعٌ وَلِلثَّيِّبِ ثَلاَثٌ .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கன்னிப்பெண்ணுக்கு ஏழு (இரவுகள் தங்கும் உரிமை), மேலும் ஏற்கனவே திருமணம் ஆன ஒரு பெண்ணுக்கு மூன்று (இரவுகள் தங்கும் உரிமை) உண்டு."

1110

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، سُئِلَ عَنِ الْمَرْأَةِ، تَشْتَرِطُ عَلَى زَوْجِهَا أَنَّهُ لاَ يَخْرُجُ بِهَا مِنْ بَلَدِهَا فَقَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ يَخْرُجُ بِهَا إِنْ شَاءَ . قَالَ مَالِكٌ فَالأَمْرُ عِنْدَنَا ذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا شَرَطَ الرَّجُلُ لِلْمَرْأَةِ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ عِنْدَ عُقْدَةِ النِّكَاحِ أَنْ لاَ أَنْكِحَ عَلَيْكِ وَلاَ أَتَسَرَّرَ إِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ بِشَىْءٍ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ يَمِينٌ بِطَلاَقٍ أَوْ عِتَاقَةٍ فَيَجِبُ ذَلِكَ عَلَيْهِ وَيَلْزَمُهُ .

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்களிடம், ஒரு பெண் தன் கணவரிடம், தன்னைத் தன் ஊரை விட்டு வெளியே அழைத்துச் செல்லக் கூடாது என்று நிபந்தனை விதிப்பதைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள், "அவன் விரும்பினால் அவளை (அவளது ஊரை விட்டு) அழைத்துச் செல்லலாம்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணுக்கு —அது திருமண ஒப்பந்தத்தின் போது என்றாலும் சரியே— 'நான் உன் மீது (வேறொரு பெண்ணைத்) திருமணம் செய்யமாட்டேன்' என்றோ, 'அடிமைப் பெண்ணுடன் உறவு கொள்ள மாட்டேன்' என்றோ நிபந்தனை விதித்தால், அந்த நிபந்தனை செல்லுபடியாகாது; அந்த நிபந்தனையுடன் விவாகரத்து அல்லது (அடிமை) விடுதலை செய்வதாகச் சத்தியம் செய்திருந்தால் ஒழிய. அவ்வாறு (சத்தியம்) இருந்தால் அது அவர் மீது கடமையாகவும் அவசியமாகவும் ஆகிறது."

1111

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ رِفَاعَةَ الْقُرَظِيِّ، عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الزَّبِيرِ، أَنَّ رِفَاعَةَ بْنَ سِمْوَالٍ، طَلَّقَ امْرَأَتَهُ تَمِيمَةَ بِنْتَ وَهْبٍ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثَلاَثًا فَنَكَحَتْ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الزَّبِيرِ فَاعْتَرَضَ عَنْهَا فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَمَسَّهَا فَفَارَقَهَا فَأَرَادَ رِفَاعَةُ أَنْ يَنْكِحَهَا - وَهُوَ زَوْجُهَا الأَوَّلُ الَّذِي كَانَ طَلَّقَهَا - فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَنَهَاهُ عَنْ تَزْوِيجِهَا وَقَالَ ‏ "‏ لاَ تَحِلُّ لَكَ حَتَّى تَذُوقَ الْعُسَيْلَةَ ‏"‏ ‏.‏

ரிஃபாஆ இப்னு ஸிம்வால் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் தம் மனைவி தமீமா பின்த் வஹ்ப் அவர்களை மூன்று முறை விவாகரத்துச் செய்தார்கள். பின்னர், தமீமா அவர்கள் அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்களை மணந்துகொண்டார்கள். ஆனால், அவரால் அவளுடன் (தாம்பத்திய உறவு கொள்ள) இயலவில்லை (அதாவது, தாம்பத்திய உறவு கொள்வதில் அவருக்குத் தடை ஏற்பட்டது). எனவே, அவர் தமீமா அவர்களைப் பிரிந்துவிட்டார். பின்னர் ரிஃபாஆ அவர்கள் தமீமா அவர்களை மீண்டும் திருமணம் செய்ய விரும்பினார்கள் - இவரே அவளை விவாகரத்து செய்த முதல் கணவர் ஆவார். இச்செய்தி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரிஃபாஆ அவளைத் திருமணம் செய்வதைத் தடுத்தார்கள். மேலும், "அவள் (மற்றொரு கணவனுடன்) தாம்பத்திய உறவின் இனிமையைச் சுவைக்கும் வரை அவள் உமக்கு ஹலால் ஆகமாட்டாள்" என்று கூறினார்கள்.

1112

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا سُئِلَتْ عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ الْبَتَّةَ فَتَزَوَّجَهَا بَعْدَهُ رَجُلٌ آخَرُ فَطَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمَسَّهَا هَلْ يَصْلُحُ لِزَوْجِهَا الأَوَّلِ أَنْ يَتَزَوَّجَهَا فَقَالَتْ عَائِشَةُ لاَ حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَتَهَا ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், ஒரு மனிதர் தன் மனைவியை முற்றிலுமாக (மூன்று தலாக் கூறி அல்லது இறுதி தலாக் என்ற எண்ணத்தில்) விவாகரத்து செய்துவிட்டு, பிறகு அவளை மற்றொரு மனிதர் மணந்து, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பே அவளை விவாகரத்து செய்துவிட்டால், (அவளுடைய) முதல் கணவன் அவளை (மீண்டும்) திருமணம் செய்து கொள்வது கூடுமா? என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், “இல்லை; அந்த (இரண்டாவது) கணவன் அவளிடத்தில் (தாம்பத்திய) இனிமையைச் சுவைக்கும் வரை (முதல் கணவனுக்கு அனுமதியில்லை)” என்று கூறினார்கள்.

1113

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ، طَلَّقَ امْرَأَتَهُ الْبَتَّةَ ثُمَّ تَزَوَّجَهَا بَعْدَهُ رَجُلٌ آخَرُ فَمَاتَ عَنْهَا قَبْلَ أَنْ يَمَسَّهَا هَلْ يَحِلُّ لِزَوْجِهَا الأَوَّلِ أَنْ يُرَاجِعَهَا فَقَالَ الْقَاسِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ لاَ يَحِلُّ لِزَوْجِهَا الأَوَّلِ أَنْ يُرَاجِعَهَا . قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُحَلِّلِ إِنَّهُ لاَ يُقِيمُ عَلَى نِكَاحِهِ ذَلِكَ حَتَّى يَسْتَقْبِلَ نِكَاحًا جَدِيدًا فَإِنْ أَصَابَهَا فِي ذَلِكَ فَلَهَا مَهْرُهَا .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களிடம், ஒரு மனிதர் தன் மனைவியை முழுமையாக விவாகரத்து செய்த பிறகு, அவருக்குப் பிறகு மற்றொரு மனிதர் அவளை மணந்து, தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பே இறந்துவிட்டால், அவளது முதல் கணவர் அவளிடம் திரும்பிச் செல்வது அனுமதிக்கப்படுமா என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள், "முதல் கணவர் அவளிடம் திரும்பிச் செல்வது ஹலால் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் முஹல்லில் (முதல் கணவனுக்காக மனைவியை ஹலால் ஆக்கும் நோக்குடன் திருமணம் செய்பவர்) குறித்து கூறினார்கள்: "அவர் அந்தத் திருமணத்தில் (தஹ்லீல் நோக்குடன் செய்யப்பட்டதால்) நிலைத்திருக்கக் கூடாது (அது செல்லாது). அவர் ஒரு புதிய திருமணத்தை (சரியான நோக்கத்துடன்) மேற்கொள்ளும் வரை (அந்தத் திருமணம் செல்லாது). அவ்வாறு (செல்லாத) திருமணத்தில் அவர் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்தால், அவளுக்கு அவளுடைய மஹர் உண்டு."

1114

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا وَلاَ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண்ணையும் அவளுடைய தந்தையின் சகோதரியையும், அல்லது ஒரு பெண்ணையும் அவளுடைய தாயின் சகோதரியையும் (ஒரே நேரத்தில் மனைவியராக) ஒன்றிணைக்கக் கூடாது."

1115

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ يُنْهَى أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا أَوْ عَلَى خَالَتِهَا وَأَنْ يَطَأَ الرَّجُلُ وَلِيدَةً وَفِي بَطْنِهَا جَنِينٌ لِغَيْرِهِ.

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
ஒரு பெண்ணை அவளது அத்தையின் (தந்தையின் சகோதரி) மீதோ அல்லது அவளது சித்தியின் (தாயின் சகோதரி) மீதோ (அதாவது, இருவரையும் ஒரே நேரத்தில்) திருமணம் செய்வதும், மற்றொரு ஆணின் குழந்தையைச் சுமந்து கொண்டிருக்கும் ஓர் அடிமைப் பெண்ணுடன் ஒரு ஆண் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன.

1116

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ عَنْ رَجُلٍ، تَزَوَّجَ امْرَأَةً ثُمَّ فَارَقَهَا قَبْلَ أَنْ يُصِيبَهَا هَلْ تَحِلُّ لَهُ أُمُّهَا فَقَالَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ لاَ الأُمُّ مُبْهَمَةٌ لَيْسَ فِيهَا شَرْطٌ وَإِنَّمَا الشَّرْطُ فِي الرَّبَائِبِ.

ஸைத் பின் ஸாபித் (ரலி) அவர்களிடம், ஒரு மனிதர் ஒரு பெண்ணை மணந்து, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பு அவளைப் பிரிந்துவிட்டால், அப்பெண்ணின் தாயை மணப்பது ஆகுமானதா? என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு ஸைத் பின் ஸாபித் (ரலி), "இல்லை. (மனைவியின்) தாய் நிபந்தனையின்றி தடுக்கப்பட்டவர் ஆவார். நிபந்தனையானது வளர்ப்பு மகள்களைப் (ரபாயிப்) பற்றியது மட்டுமேயாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1117

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ غَيْرِ، وَاحِدٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، اسْتُفْتِيَ وَهُوَ بِالْكُوفَةِ عَنْ نِكَاحِ الأُمِّ، بَعْدَ الاِبْنَةِ إِذَا لَمْ تَكُنِ الاِبْنَةُ مُسَّتْ فَأَرْخَصَ فِي ذَلِكَ ثُمَّ إِنَّ ابْنَ مَسْعُودٍ قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَسَأَلَ عَنْ ذَلِكَ فَأُخْبِرَ أَنَّهُ لَيْسَ كَمَا قَالَ وَإِنَّمَا الشَّرْطُ فِي الرَّبَائِبِ فَرَجَعَ ابْنُ مَسْعُودٍ إِلَى

الْكُوفَةِ فَلَمْ يَصِلْ إِلَى مَنْزِلِهِ حَتَّى أَتَى الرَّجُلَ الَّذِي أَفْتَاهُ بِذَلِكَ فَأَمَرَهُ أَنْ يُفَارِقَ امْرَأَتَهُ . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ تَكُونُ تَحْتَهُ الْمَرْأَةُ ثُمَّ يَنْكِحُ أُمَّهَا فَيُصِيبُهَا إِنَّهَا تَحْرُمُ عَلَيْهِ امْرَأَتُهُ وَيُفَارِقُهُمَا جَمِيعًا وَيَحْرُمَانِ عَلَيْهِ أَبَدًا إِذَا كَانَ قَدْ أَصَابَ الأُمَّ فَإِنْ لَمْ يُصِبِ الأُمَّ لَمْ تَحْرُمْ عَلَيْهِ امْرَأَتُهُ وَفَارَقَ الأُمَّ . وَقَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَتَزَوَّجُ الْمَرْأَةَ ثُمَّ يَنْكِحُ أُمَّهَا فَيُصِيبُهَا إِنَّهُ لاَ تَحِلُّ لَهُ أُمُّهَا أَبَدًا وَلاَ تَحِلُّ لأَبِيهِ وَلاَ لاِبْنِهِ وَلاَ تَحِلُّ لَهُ ابْنَتُهَا وَتَحْرُمُ عَلَيْهِ امْرَأَتُهُ . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا الزِّنَا فَإِنَّهُ لاَ يُحَرِّمُ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ لأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ { وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ } فَإِنَّمَا حَرَّمَ مَا كَانَ تَزْوِيجًا وَلَمْ يَذْكُرْ تَحْرِيمَ الزِّنَا فَكُلُّ تَزْوِيجٍ كَانَ عَلَى وَجْهِ الْحَلاَلِ يُصِيبُ صَاحِبُهُ امْرَأَتَهُ فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ التَّزْوِيجِ الْحَلاَلِ فَهَذَا الَّذِي سَمِعْتُ وَالَّذِي عَلَيْهِ أَمْرُ النَّاسِ عِنْدَنَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் கூஃபாவில் இருந்தபோது, ஒரு மகளைத் திருமணம் செய்து அவளைத் தீண்டுவதற்கு (தாம்பத்தியம் கொள்வதற்கு) முன்பே அவளது தாயைத் திருமணம் செய்வது குறித்து அவர்களிடம் மார்க்கத் தீர்ப்புக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் அனுமதியளித்தார்கள். பிறகு இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) மதீனா வந்தபோது அது குறித்துக் கேட்டார்கள். அப்போது, ‘‘(தடையாவதற்கான) அந்த நிபந்தனை வளர்ப்புப் பெண் மக்களுக்கே (அர்-ரபாயிப்) உரியதாகும் (அதாவது, மனைவியின் தாய்க்கு அந்த நிபந்தனை இல்லை; மகளை மணந்தாலே தாய் ஹராம் ஆகிவிடுவாள்)’’ என்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. உடனே இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) கூஃபா திரும்பினார்கள்; தமது இல்லத்தைச் சென்றடைவதற்கு முன்பாகவே, (முன்பு) தம்மிடம் தீர்ப்புக் கேட்ட அந்த மனிதரிடம் சென்று, அவர் தம் மனைவியை (அதாவது அவர் இரண்டாவதாக மணந்த தாயை) விட்டுப் பிரிந்துவிடுமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் ஒரு பெண்ணை மனைவியாக வைத்திருக்கும் நிலையில், அவளுடைய தாயையும் திருமணம் செய்து அத்தாயுடன் உடலுறவு கொண்டால், அவருடைய (முதல்) மனைவி அவருக்கு ஹராம் ஆகிவிடுவாள். (இந்த நிலையில்) அவர் அவர்கள் இருவரையும் பிரிந்துவிட வேண்டும். அவர் அந்தத் தாயுடன் உடலுறவு கொண்டிருந்தால், அவர்கள் இருவரும் அவருக்கு என்றென்றும் ஹராம் ஆவார்கள். அவர் அந்தத் தாயுடன் உடலுறவு கொள்ளவில்லை என்றால், அவருடைய (முதல்) மனைவி அவருக்கு ஹராம் ஆகமாட்டாள்; அவர் அந்தத் தாயை மட்டும் பிரிந்துவிட வேண்டும்.

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து, பிறகு அவளுடைய தாயையும் மணந்து அத்தாயுடன் உடலுறவு கொண்டால், அந்தத் தாய் அவருக்கு ஒருபோதும் ஹலால் ஆகமாட்டாள்; அவள் அவனுடைய தந்தைக்கோ அல்லது அவனுடைய மகனுக்கோ ஹலால் இல்லை. மேலும் அவளுடைய மகள்

(அவன் முதலில் மணந்த பெண்) அவனுக்கு ஹலால் இல்லை; அவனுடைய மனைவி அவருக்கு ஹராம் ஆகிவிடுவாள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் (விபச்சாரம் குறித்துக்) கூறினார்கள்: விபச்சாரம் இவற்றில் எதையும் ஹராம் ஆக்காது. ஏனெனில், பாக்கியம் மிக்கவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ், **'வ உம்மஹாது நிஸாஇக்கும்'** ("மேலும் உங்கள் மனைவியரின் தாய்மார்கள்") என்று (திருமண உறவின் மூலமே) குறிப்பிட்டுள்ளான். திருமண உறவின் மூலம் ஏற்படுவதையே அவன் தடுத்துள்ளான்; விபச்சாரத்தின் மூலம் ஹராம் ஆவதை அவன் குறிப்பிடவில்லை. எனவே, ஹலாலான முறையில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு திருமணத்திலும் கணவன் தன் மனைவியோடு சேர்வதே (உறவுகொள்வதே), அங்கீகரிக்கப்பட்ட திருமணத்தின் அந்தஸ்தைப் பெறும் (அதுவே உறவுமுறைத் தடைகளை ஏற்படுத்தும்). இதுவே நான் செவியுற்றது; இதுவே எங்களிடம் நடைமுறையில் உள்ள வழிமுறையாகும்.

1118

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الشِّغَارِ وَالشِّغَارُ أَنْ يُزَوِّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوِّجَهُ الآخَرُ ابْنَتَهُ لَيْسَ بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'ஷிகார்' முறையைத் தடுத்தார்கள். ஷிகார் என்பது, ஒரு மனிதர் தன் மகளை மற்றொரு மனிதருக்கு மணமுடித்துக் கொடுப்பதும், அதற்கு நிபந்தனையாக அந்த மற்றொருவர் தன் மகளை இவருக்கு மணமுடித்துக் கொடுப்பதும் ஆகும்; இவர்களுக்கிடையே மஹர் (மணக்கொடை) எதுவும் இருக்காது.

1119

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَمُجَمِّعٍ، ابْنَىْ يَزِيدَ بْنِ جَارِيَةَ الأَنْصَارِيِّ عَنْ خَنْسَاءَ بِنْتِ خِدَامٍ الأَنْصَارِيَّةِ، أَنَّ أَبَاهَا، زَوَّجَهَا وَهِيَ ثَيِّبٌ فَكَرِهَتْ ذَلِكَ فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَرَدَّ نِكَاحَهُ ‏.‏

கன்ஸா பின்த் கிதாம் அல்-அன்சாரிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அவர்கள் (முன்னர்) திருமணம் முடித்திருந்த ஒரு பெண்ணாக (விதவை அல்லது விவாகரத்து பெற்றவராக) இருந்த நிலையில், அவர்களுடைய தந்தை அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். அதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. எனவே, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்களிடம் வந்தார்கள். அப்போது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்தத் திருமணத்தை ரத்து செய்தார்கள்.

1120

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أُتِيَ بِنِكَاحٍ لَمْ يَشْهَدْ عَلَيْهِ إِلاَّ رَجُلٌ وَامْرَأَةٌ فَقَالَ هَذَا نِكَاحُ السِّرِّ وَلاَ أُجِيزُهُ وَلَوْ كُنْتُ تَقَدَّمْتُ فِيهِ لَرَجَمْتُ .

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம், ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் மட்டுமே சாட்சிகளாக இருந்த ஒரு திருமணம் (குறித்த வழக்கு) கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது ஒரு இரகசியத் திருமணமாகும். இதை நான் அங்கீகரிக்க மாட்டேன். (இத்தகைய திருமணங்கள் குறித்து) நான் முன்பே எச்சரித்திருந்தால், (இதைச் செய்தவர்களுக்குக்) கல்லெறி தண்டனை அளித்திருப்பேன்."

1121

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ طُلَيْحَةَ الأَسَدِيَّةَ، كَانَتْ تَحْتَ رُشَيْدٍ الثَّقَفِيِّ فَطَلَّقَهَا فَنَكَحَتْ فِي عِدَّتِهَا فَضَرَبَهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَضَرَبَ زَوْجَهَا بِالْمِخْفَقَةِ ضَرَبَاتٍ وَفَرَّقَ بَيْنَهُمَا ثُمَّ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحَتْ فِي عِدَّتِهَا فَإِنْ كَانَ زَوْجُهَا الَّذِي تَزَوَّجَهَا لَمْ يَدْخُلْ بِهَا فُرِّقَ بَيْنَهُمَا ثُمَّ اعْتَدَّتْ بَقِيَّةَ عِدَّتِهَا مِنْ زَوْجِهَا الأَوَّلِ ثُمَّ كَانَ الآخَرُ خَاطِبًا مِنَ الْخُطَّابِ وَإِنْ كَانَ دَخَلَ بِهَا فُرِّقَ بَيْنَهُمَا ثُمَّ اعْتَدَّتْ بَقِيَّةَ عِدَّتِهَا مِنَ الأَوَّلِ ثُمَّ اعْتَدَّتْ مِنَ الآخَرِ ثُمَّ لاَ يَجْتَمِعَانِ أَبَدًا . قَالَ

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் மற்றும் சுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்:

துலைஹா அல்-அஸதிய்யா அவர்கள் ருஷைத் அத்-தகஃபீ என்பவரின் மனைவியாக இருந்தார்கள். அவர் அவளை விவாகரத்து செய்தார். அவள் தனது இத்தா காலத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டாள். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அவளையும் அவளுடைய (புதிய) கணவனையும் சாட்டையால் பலமுறை அடித்தார்கள்; மேலும் அவர்களைப் பிரித்தார்கள். பிறகு உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"எந்த ஒரு பெண் தனது இத்தா காலத்தில் திருமணம் செய்து, அவளைத் திருமணம் செய்த கணவன் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாதிருந்தால், அவ்விருவரும் பிரிக்கப்பட வேண்டும். பிறகு அவள்

தனது முதல் கணவனின் இத்தா காலத்தின் எஞ்சிய நாட்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு மற்றவர் (இரண்டாம் கணவன்) அவளை (இத்தா முடிந்த பிறகு) மணமுடிக்க விரும்பும் மற்ற ஆண்களைப் போன்று ஒருவராக இருப்பார்.

ஆனால், அவன் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்தால், அவ்விருவரும் பிரிக்கப்பட வேண்டும். பிறகு அவள் தனது முதல் கணவனிடமிருந்து உள்ள இத்தா காலத்தின் எஞ்சிய நாட்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்; பின்னர் மற்றவரிடமிருந்தும் இத்தா இருக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அவ்விருவரும் எக்காலத்திலும் ஒன்று சேரக் கூடாது."

1122

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، سُئِلاَ عَنْ رَجُلٍ، كَانَتْ تَحْتَهُ امْرَأَةٌ حُرَّةٌ فَأَرَادَ أَنْ يَنْكِحَ عَلَيْهَا أَمَةً فَكَرِهَا أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَهُمَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) மற்றும் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) ஆகியோரிடம், ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணை மனைவியாகக் கொண்ட ஒரு மனிதன், அவளுக்கு மேலாக ஒரு அடிமைப் பெண்ணை மணக்க விரும்பியது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அவ்விருவரையும் (அதாவது, சுதந்திரமான மனைவியையும் அடிமை மனைவியையும்) அவன் (ஒரே நேரத்தில்) இணைத்துக்கொள்வதை அவர்கள் (இருவரும்) வெறுத்தார்கள் (ஏனெனில், சுதந்திரமான பெண்ணின் மீது அடிமைப் பெண்ணை மனைவியாகக் கொள்வது, அடிமைப் பெண்ணின் சந்ததி அடிமையாகிவிடும் என்பதால், சுதந்திரமான பெண்ணின் அந்தஸ்தைக் குறைப்பதாக அமையும், மேலும் சமூக ரீதியாக விரும்பத்தகாத விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்).

1123

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لاَ تُنْكَحُ الأَمَةُ عَلَى الْحُرَّةِ إِلاَّ أَنْ تَشَاءَ الْحُرَّةُ فَإِنْ طَاعَتِ الْحُرَّةُ فَلَهَا الثُّلُثَانِ مِنَ الْقَسْمِ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ يَنْبَغِي لِحُرٍّ أَنْ يَتَزَوَّجَ أَمَةً وَهُوَ يَجِدُ طَوْلاً لِحُرَّةٍ وَلاَ يَتَزَوَّجَ أَمَةً إِذَا لَمْ يَجِدْ طَوْلاً لِحُرَّةٍ إِلاَّ أَنْ يَخْشَى الْعَنَتَ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ فِي كِتَابِهِ { وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ } وَقَالَ { ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ } قَالَ مَالِكٌ وَالْعَنَتُ هُوَ الزِّنَا .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
“ஒரு சுதந்திரமான பெண் (ஏற்கனவே) மனைவியாக இருக்கும்போது, அந்த சுதந்திரமான பெண் விரும்பினால் ஒழிய, ஓர் அடிமைப் பெண்ணை மணமுடித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்த சுதந்திரமான பெண் சம்மதித்தால், (இரவுகளைப்) பங்கீடு செய்வதில் அவளுக்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு உண்டு.”

மாலிக் அவர்கள் கூறியதாவது:
“ஒரு சுதந்திரமான மனிதர், ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணை மணமுடித்துக்கொள்ள வசதியிருக்கும்போது (அதாவது, மஹர் கொடுத்து அவளைப் பராமரிக்கும் சக்தி இருக்கும்போது), ஓர் அடிமைப் பெண்ணை மணமுடித்துக்கொள்ளக் கூடாது (அது விரும்பத்தக்கதல்ல). மேலும், அவர் ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணை மணமுடித்துக்கொள்ள வசதியில்லாதபோதும், (விபச்சாரத்தில்) விழுந்துவிடுவோமோ என்று ‘அல்-அனத்’-தை அஞ்சினால் ஒழிய, ஓர் அடிமைப் பெண்ணை மணமுடித்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில், அல்லாஹ்—அவன் அருள் நிறைந்தவனாகவும் உயர்ந்தவனாகவும் இருக்கின்றான்—அவனது வேதத்தில் கூறினான்:

‘வமன் லம் யஸ்ததிஃ மின்கும் தவ்லன் அன் யன்கிஹல் முஹ்ஸனாத்தில் முஃமினாதீ ஃபமிம்மா மலக்கத் ஐமானுக்கும் மின் ஃபதயாதிகுமுல் முஃமினாத்’

(இதன் பொருள்: உங்களில் எவருக்கு முஃமினான, சுதந்திரமான பெண்களை மணமுடித்துக்கொள்ள வசதியில்லையோ, (அவர்கள்) உங்கள் வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்ட முஃமினான அடிமைப் பெண்களை (மணந்துகொள்ளுங்கள்).)

மேலும் அவன் கூறினான்:

‘தாலிக்க லிமன் கஷியல் அனத மின்கும்’

(இதன் பொருள்: அது உங்களில் ‘அல்-அனத்’-தை அஞ்சுபவர்களுக்கே உரியது.)”

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்-அனத் என்பது விபச்சாரம் ஆகும்.”

1124

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي الرَّجُلِ يُطَلِّقُ الأَمَةَ ثَلاَثًا ثُمَّ يَشْتَرِيهَا إِنَّهَا لاَ تَحِلُّ لَهُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ‏.‏

ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒருவர் தனது அடிமைப் பெண்ணை மூன்று முறை விவாகரத்து செய்து, பின்னர் அவளை (வேறு

ஒருவரிடமிருந்து) வாங்கினால், அவள் வேறொரு கணவரைத் திருமணம் செய்யும் வரை அவருக்கு ஹலால் ஆகமாட்டாள்.

1125

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، سُئِلَا عَنْ رَجُلٍ، زَوَّجَ عَبْدًا لَهُ جَارِيَةً فَطَلَّقَهَا الْعَبْدُ الْبَتَّةَ ثُمَّ وَهَبَهَا سَيِّدُهَا لَهُ هَلْ تَحِلُّ لَهُ بِمِلْكِ الْيَمِينِ فَقَالَا لَا تَحِلُّ لَهُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் மற்றும் ஸுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோரிடம், "ஒரு மனிதர் தனது ஆண் அடிமைக்கு ஓர் அடிமைப் பெண்ணை மணமுடித்து வைத்து, அந்த அடிமை அவளை முழுமையாகத் தலாக் (முத்தலாக்) செய்துவிட்டால், பின்னர் (அந்த அடிமைப் பெண்ணின்) எஜமானர் அவளை (தலாக் செய்த) அந்த அடிமைக்கு (உடைமையாக)க் கொடுத்துவிட்டால், அவள் (முன்னாள் கணவனான) அந்த அடிமைக்கு வலக்கரத்தின் உடைமையின் மூலம் (அதாவது, அடிமைப் பெண்ணாக) ஹலாலாகிவிடுவாளா?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள், "இல்லை. அவள் மற்றொரு கணவரை மணமுடிக்கும் வரை அவனுக்கு ஹலால் ஆக மாட்டாள்" என்று கூறினார்கள்.

1126

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنْ رَجُلٍ، كَانَتْ تَحْتَهُ أَمَةٌ مَمْلُوكَةٌ فَاشْتَرَاهَا وَقَدْ كَانَ طَلَّقَهَا وَاحِدَةً فَقَالَ تَحِلُّ لَهُ بِمِلْكِ يَمِينِهِ مَا لَمْ يَبُتَّ طَلَاقَهَا فَإِنْ بَتَّ طَلَاقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ بِمِلْكِ يَمِينِهِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَنْكِحُ الْأَمَةَ فَتَلِدُ مِنْهُ ثُمَّ يَبْتَاعُهَا إِنَّهَا لَا تَكُونُ أُمَّ وَلَدٍ لَهُ بِذَلِكَ الْوَلَدِ الَّذِي وَلَدَتْ مِنْهُ وَهِيَ لِغَيْرِهِ حَتَّى تَلِدَ مِنْهُ وَهِيَ فِي مِلْكِهِ بَعْدَ ابْتِيَاعِهِ إِيَّاهَا . قَالَ مَالِكٌ وَإِنِ اشْتَرَاهَا وَهِيَ حَامِلٌ مِنْهُ ثُمَّ وَضَعَتْ عِنْدَهُ كَانَتْ أُمَّ وَلَدِهِ بِذَلِكَ الْحَمْلِ فِيمَا نُرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ .

மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம், ஒரு அடிமைப் பெண்ணை மனைவியாகக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதர், பின்னர் அவளை (விலைக்கு) வாங்கி, (ஏற்கனவே) அவளுக்கு ஒரு முறை தலாக் கூறியது பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் தனது தலாக்கை மீளமுடியாததாக (அல்-பத்தா) ஆக்காத வரை, அவள் 'வலக்கரச் சொந்தம்' (அதாவது, அடிமைப் பெண் என்ற முறையில்) எனும்

அடிப்படையில் அவருக்கு ஹலால் ஆவாள். அவர் அவளை மீளமுடியாதபடி தலாக் கூறிவிட்டால், அவள் மற்றொரு கணவரை மணக்கும் வரை, வலக்கரச் சொந்தத்தால் அவள் அவருக்கு ஹலால் ஆக மாட்டாள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் ஒரு அடிமைப் பெண்ணை மணமுடித்து, பின்னர் அவள் மூலம் அவருக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்து, பின்னர் அவர் அவளை விலைக்கு வாங்கினால், அவள் வேறொருவருக்குச் சொந்தமானவளாக இருந்தபோது அவருக்குப் பிறந்த அந்தக் குழந்தையின் காரணமாக அவள் அவருக்கு 'உம்மு வலத்' ஆக மாட்டாள். அவர் அவளை வாங்கிய பிறகு அவள் அவருடைய உடைமையில் இருக்கும்போது அவள் மூலம் அவருக்கு (வேறொரு) குழந்தை பிறக்கும் வரை (அவள் உம்மு வலத் ஆக மாட்டாள்)."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் அவளை வாங்கும்போது அவள் அவர் மூலம் கர்ப்பமாக இருந்து, பின்னர் அவள் அவருக்குச் சொந்தமானவளாக இருக்கும்போது பிரசவித்தால், அந்தக் கர்ப்பத்தின் மூலம் அவள் அவருடைய 'உம்மு வலத்' ஆவாள் என்பதே எமது கருத்து. அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன்."

1127

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، سُئِلَ عَنِ الْمَرْأَةِ، وَابْنَتِهَا، مِنْ مِلْكِ الْيَمِينِ تُوطَأُ إِحْدَاهُمَا بَعْدَ الأُخْرَى فَقَالَ عُمَرُ مَا أُحِبُّ أَنْ أَخْبُرَهُمَا جَمِيعًا ‏.‏ وَنَهَى عَنْ ذَلِكَ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம், வலக்கரங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு பெண்ணையும் அவளுடைய மகளையும் பற்றியும், அவ்விருவரில் ஒருத்தியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்ட பின்னர் மற்றவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளலாமா என்பது பற்றியும் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "அவ்விருவரையும் ஒன்றாக (தாம்பத்திய உறவுக்காக) அனுபவிப்பதை நான் விரும்பவில்லை" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர் அதைத் தடை செய்தார்கள்.

1128

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ ذُؤَيْبٍ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ عَنِ الأُخْتَيْنِ، مِنْ مِلْكِ الْيَمِينِ هَلْ يُجْمَعُ بَيْنَهُمَا فَقَالَ عُثْمَانُ أَحَلَّتْهُمَا آيَةٌ وَحَرَّمَتْهُمَا آيَةٌ فَأَمَّا أَنَا فَلاَ أُحِبُّ أَنْ أَصْنَعَ ذَلِكَ ‏.‏ قَالَ فَخَرَجَ مِنْ عِنْدِهِ فَلَقِيَ رَجُلاً مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى

اللهعليه وسلم فَسَأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ لَوْ كَانَ لِي مِنَ الأَمْرِ شَىْءٌ ثُمَّ وَجَدْتُ أَحَدًا فَعَلَ ذَلِكَ لَجَعَلْتُهُ نَكَالاً ‏.‏ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ أُرَاهُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ ‏.‏

கபிஸா இப்னு துஅய்ப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம், தனக்குச் சொந்தமான (அடிமைப் பெண்களான) இரண்டு சகோதரிகளை (தாம்பத்திய உறவில்) ஒன்றிணைக்கலாமா என்று கேட்டார். அதற்கு உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், "ஒரு இறைவசனம் அவர்களை ஹலால் ஆக்குகிறது; மற்றொரு இறைவசனம் அவர்களை ஹராம் ஆக்குகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் அதைச் செய்ய விரும்ப மாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

அம்மனிதர் அவரிடமிருந்து வெளியேறி, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவரைச் சந்தித்து, அதைப் பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு அவர், "எனக்கு ஏதேனும் அதிகாரம் இருந்து, அதைச் செய்த ஒருவரைக் கண்டால், நான் அவரை (மற்றவர்களுக்குப் பாடமாக) தண்டிப்பேன்" என்று கூறினார்.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்."

1129

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، مِثْلُ ذَلِكَ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِي الأَمَةِ تَكُونُ عِنْدَ الرَّجُلِ فَيُصِيبُهَا ثُمَّ يُرِيدُ أَنْ يُصِيبَ أُخْتَهَا إِنَّهَا لاَ تَحِلُّ لَهُ حَتَّى يُحَرِّمَ عَلَيْهِ فَرْجَ أُخْتِهَا بِنِكَاحٍ أَوْ عِتَاقَةٍ أَوْ كِتَابَةٍ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ يُزَوِّجُهَا عَبْدَهُ أَوْ غَيْرَ عَبْدِهِ ‏.‏

அஸ்-ஸுபைர் இப்னுல் அவ்வாம் (ரழி) அவர்கள் இது போன்றதைக் கூறினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர் தம்மிடம் உள்ள ஓர் அடிமைப் பெண்ணுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்து, பின்னர் அவளுடைய சகோதரியுடனும் (தாம்பத்திய) உறவு கொள்ள விரும்பினால், அவளுடன் (முதல் அடிமைப் பெண்ணுடன்) தாம்பத்திய உறவு கொள்வதை அவர் தமக்குத் தடை (ஹராம்) ஆக்கிக் கொள்ளாத வரை, அவளுடைய சகோதரி அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டவளாக (ஹலால்) ஆக மாட்டாள். (அதாவது, முதல் அடிமைப் பெண்ணை) திருமணம் செய்து கொடுத்தல், விடுதலை செய்தல், கிதாபா (விடுதலைக்கான ஒப்பந்தம்) அல்லது இது போன்ற (அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதை நிரந்தரமாகத் தடை செய்யும்) வழிகளின் மூலம் (அவர் இதைச் செய்யலாம்). (உதாரணமாக) அவளைத் தன்

அடிமைக்கோ அல்லது தன் அடிமையல்லாத வேறு ஒருவருக்கோ அவர் மணம் முடித்துக் கொடுக்கலாம்.

1130

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَهَبَ لاِبْنِهِ جَارِيَةً فَقَالَ لاَ تَمَسَّهَا فَإِنِّي قَدْ كَشَفْتُهَا ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் தமது மகனுக்கு ஒரு அடிமைப் பெண்ணைக் கொடுத்து, "அவளை நீ தீண்டாதே! ஏனெனில் நான் அவளை (உடலுறவு நோக்கில்) வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

1131

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْمُجَبَّرِ، أَنَّهُ قَالَ وَهَبَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لاِبْنِهِ جَارِيَةً قَالَ لاَ تَقْرَبْهَا فَإِنِّي قَدْ أَرَدْتُهَا فَلَمْ أَنْشَطْ إِلَيْهَا ‏.‏

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அல்-முஜப்பிர் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் தம்முடைய மகனுக்கு ஒரு அடிமைப் பெண்ணைக் கொடுத்துவிட்டு, (அவரிடம்) "நீ அவளை நெருங்காதே! ஏனெனில் நான் அவளை (தாம்பத்தியத்திற்காக) விரும்பினேன்; ஆனால் என்னால் அவளிடம் (தாம்பத்தியத்தில்) ஈடுபட முடியவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

1132

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ أَبَا نَهْشَلِ بْنَ الأَسْوَدِ، قَالَ لِلْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِنِّي رَأَيْتُ جَارِيَةً لِي مُنْكَشِفًا عَنْهَا وَهِيَ فِي الْقَمَرِ فَجَلَسْتُ مِنْهَا مَجْلِسَ الرَّجُلِ مِنَ امْرَأَتِهِ فَقَالَتْ إِنِّي حَائِضٌ فَقُمْتُ فَلَمْ أَقْرَبْهَا بَعْدُ أَفَأَهَبُهَا لاِبْنِي يَطَؤُهَا فَنَهَاهُ الْقَاسِمُ عَنْ ذَلِكَ ‏.‏

அபூ நஹ்ஷல் இப்னு அல்-அஸ்வத் அவர்கள் அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களிடம் கூறினார்கள்: 'என்னுடைய ஓர் அடிமைப் பெண்ணை நிலவொளியில் திறந்த மேனியுடன் நான் கண்டேன். அதனால் ஓர் ஆண் தன் மனைவியுடன் (தாம்பத்திய உறவு கொள்ளும் நோக்கில்) அமரும் விதத்தில் நான் அவளுடன் அமர்ந்தேன். அவள் மாதவிடாயாக இருப்பதாகக் கூறினாள்; அதனால் நான் எழுந்துவிட்டேன். அதன்பிறகு நான் அவளை நெருங்கவில்லை. (இப்போது) தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்காக நான் அவளை என் மகனுக்குக் கொடுக்கலாமா?' அல்-காஸிம் அவர்கள்

அதைத் தடை செய்தார்கள் (ஏனெனில், தந்தையின் இந்தச் செயல், முழுமையடையாவிட்டாலும், மகனுக்கு அவளை ஹராமாக்கிவிடும்).

1133

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي عَبْلَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ، أَنَّهُ وَهَبَ لِصَاحِبٍ لَهُ جَارِيَةً ثُمَّ سَأَلَهُ عَنْهَا فَقَالَ قَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَهَبَهَا لاِبْنِي فَيَفْعَلَ بِهَا كَذَا وَكَذَا ‏.‏ فَقَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ لَمَرْوَانُ كَانَ أَوْرَعَ مِنْكَ وَهَبَ لاِبْنِهِ جَارِيَةً ثُمَّ قَالَ لاَ تَقْرَبْهَا فَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُ سَاقَهَا مُنْكَشِفَةً ‏.‏

அப்துல் மலிக் இப்னு மர்வான் அவர்கள், தம்முடைய நண்பர் ஒருவருக்கு ஓர் அடிமைப் பெண்ணைக் கொடுத்தார்கள். பின்னர் அவரிடம் (அந்த நண்பரிடம்) அவளைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். அதற்கு அவர் (அந்த நண்பர்), "நான் அவளை என் மகனுக்கு, அவளுடன் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்ய (அதாவது பாலுறவு கொள்ள)க் கொடுக்க எண்ணியிருந்தேன்" என்று கூறினார். அதற்கு அப்துல் மலிக் அவர்கள் (தம் நண்பரிடம்) கூறினார்கள்: "மர்வான் உங்களை விடப் பேணுதலுள்ளவராக இருந்தார்கள். (ஏனெனில்) அவர் தம் மகனுக்கு ஓர் அடிமைப் பெண்ணைக் கொடுத்தார்கள். பின்னர், 'அவளை நெருங்காதே! ஏனெனில் நான் அவளுடைய கால் திரையின்றி (மறைக்கப்படாமல்) இருப்பதைக் கண்டேன்' என்று கூறினார்கள்."

1134

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ الْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ هُنَّ أُولاَتُ الأَزْوَاجِ وَيَرْجِعُ ذَلِكَ إِلَى أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ الزِّنَا ‏.‏

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண்களில் 'முஹ்ஸனாத்' என்பவர்கள் கணவன்மார்களை உடையவர்கள் ஆவார்கள். (விபச்சாரத் தடை மற்றும் அதற்கான தண்டனை தொடர்பான சட்டங்களில் இந்தச் சொல் கணவனுள்ள பெண்களைக் குறிக்கிறது.) இது, அல்லாஹ் விபச்சாரத்தை ஹராமாக்கியுள்ளான் என்பதைக் குறிக்கிறது."

1135

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، وَبَلَغَهُ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُمَا كَانَا يَقُولاَنِ إِذَا نَكَحَ الْحُرُّ الأَمَةَ فَمَسَّهَا فَقَدْ أَحْصَنَتْهُ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَكُلُّ مَنْ أَدْرَكْتُ كَانَ يَقُولُ ذَلِكَ تُحْصِنُ

الْأَمَةُ الْحُرَّ إِذَا نَكَحَهَا فَمَسَّهَا فَقَدْ أَحْصَنَتْهُ . قَالَ مَالِكٌ يُحْصِنُ الْعَبْدُ الْحُرَّةَ إِذَا مَسَّهَا بِنِكَاحٍ وَلَا تُحْصِنُ الْحُرَّةُ الْعَبْدَ إِلَّا أَنْ يَعْتِقَ وَهُوَ زَوْجُهَا فَيَمَسَّهَا بَعْدَ عِتْقِهِ فَإِنْ فَارَقَهَا قَبْلَ أَنْ يَعْتِقَ فَلَيْسَ بِمُحْصَنٍ حَتَّى يَتَزَوَّجَ بَعْدَ عِتْقِهِ وَيَمَسَّ امْرَأَتَهُ . قَالَ مَالِكٌ وَالْأَمَةُ إِذَا كَانَتْ تَحْتَ الْحُرِّ ثُمَّ فَارَقَهَا قَبْلَ أَنْ تَعْتِقَ فَإِنَّهُ لَا يُحْصِنُهَا نِكَاحُهُ إِيَّاهَا وَهِيَ أَمَةٌ حَتَّى تُنْكَحَ بَعْدَ عِتْقِهَا وَيُصِيبَهَا زَوْجُهَا فَذَلِكَ إِحْصَانُهَا وَالْأَمَةُ إِذَا كَانَتْ تَحْتَ الْحُرِّ فَتَعْتِقُ وَهِيَ تَحْتَهُ قَبْلَ أَنْ يُفَارِقَهَا فَإِنَّهُ يُحْصِنُهَا إِذَا عَتَقَتْ وَهِيَ عِنْدَهُ إِذَا هُوَ أَصَابَهَا بَعْدَ أَنْ تَعْتِقَ . وَقَالَ مَالِكٌ وَالْحُرَّةُ النَّصْرَانِيَّةُ وَالْيَهُودِيَّةُ وَالْأَمَةُ الْمُسْلِمَةُ يُحْصِنَّ الْحُرَّ الْمُسْلِمَ إِذَا نَكَحَ إِحْدَاهُنَّ فَأَصَابَهَا .

யஹ்யா அவர்கள் மாலிக் அவர்களிடமிருந்தும், மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடமிருந்தும் எனக்கு அறிவித்தார்கள். மேலும் அவர் அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்களிடமிருந்து கேட்டிருந்தார், அவர்கள் இருவரும் கூறினார்கள்: "ஒரு சுதந்திரமான ஆண் ஒரு அடிமைப் பெண்ணை மணந்து, தாம்பத்திய உறவு கொண்டால், அவள் அவனை முஹ்ஸன் ஆக்குகிறாள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் பார்த்த (அறிவுடைய) மக்கள் அனைவரும், ஒரு அடிமைப் பெண் ஒரு சுதந்திரமான ஆணை மணந்து, தாம்பத்திய உறவு கொள்ளும்போது, அவள் அவனை முஹ்ஸன் ஆக்குகிறாள் என்று கூறினார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடிமை ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளும்போது அவளை முஹ்ஸனா ஆக்குகிறான். மேலும் ஒரு சுதந்திரமான பெண் ஒரு அடிமை ஆணை முஹ்ஸன் ஆக்கமாட்டாள், அவன் அவளுடைய கணவனாக இருக்கும் நிலையில் விடுவிக்கப்பட்டு, அவன் விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டால் தவிர. அவன் விடுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு அவளிடமிருந்து பிரிந்துவிட்டால், அவன் விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு (மற்றொரு பெண்ணை) மணந்து, தாம்பத்திய உறவு கொள்ளும் வரை அவன் முஹ்ஸன் ஆகமாட்டான்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடிமைப் பெண் ஒரு சுதந்திரமான ஆணுக்கு மணமுடித்து வைக்கப்பட்டு, பின்னர் அவள் விடுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு அவன் அவளிடமிருந்து பிரிந்துவிட்டால், அவளுடனான அவனது திருமணம் அவளை முஹ்ஸனா ஆக்காது. அவள் விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு (மற்றொரு ஆணுக்கு) மணமுடிக்கப்பட்டு, தன் கணவனுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளும் வரை அவள் முஹ்ஸனா ஆகமாட்டாள். அது அவளுக்கு இஹ்ஸானை அளிக்கிறது. அவள் ஒரு சுதந்திரமான ஆணின் மனைவியாக இருந்து, அவன் அவளிடமிருந்து பிரிவதற்கு முன்பு அவள் அவனது மனைவியாக இருக்கும்போதே விடுவிக்கப்பட்டால், அவள் விடுவிக்கப்பட்ட

பிறகு அவன் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டால், அந்த ஆண் அவளை முஹ்ஸனா ஆக்குகிறான்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கிறிஸ்தவ மற்றும் யூத சுதந்திரப் பெண்களும், முஸ்லிம் அடிமைப் பெண்ணும், ஒரு முஸ்லிம் சுதந்திரமான ஆண் அவர்களில் ஒருவரை மணந்து, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளும்போது, அவனை முஹ்ஸன் ஆக்குகிறார்கள்."

1136

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَالْحَسَنِ، ابْنَىْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنْ أَبِيهِمَا، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، رضى الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ مُتْعَةِ النِّسَاءِ يَوْمَ خَيْبَرَ وَعَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْحُمُرِ الإِنْسِيَّةِ.

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கைபர் தினத்தன்று பெண்களுடனான தற்காலிகத் திருமணத்தையும் (முத்ஆ), வீட்டுக் கழுதைகளின் இறைச்சியையும் உண்பதை தடை செய்தார்கள்.

1137

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ خَوْلَةَ بِنْتَ حَكِيمٍ، دَخَلَتْ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَتْ إِنَّ رَبِيعَةَ بْنَ أُمَيَّةَ اسْتَمْتَعَ بِامْرَأَةٍ فَحَمَلَتْ مِنْهُ. فَخَرَجَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَزِعًا يَجُرُّ رِدَاءَهُ فَقَالَ هَذِهِ الْمُتْعَةُ وَلَوْ كُنْتُ تَقَدَّمْتُ فِيهَا لَرَجَمْتُ.

கவ்லா பின்த் ஹகீம் அவர்கள் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் அவர்களிடம் வந்து, "ரபீஆ இப்னு உமய்யா ஒரு பெண்ணுடன் தற்காலிகத் திருமணம் செய்துகொண்டார். அப்பெண் அவரால் கர்ப்பமாகியுள்ளார்" என்று கூறினார்கள். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் கலக்கத்துடன் தமது மேலாடையை இழுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்து, "இது தற்காலிகத் திருமணமாகும். இது குறித்து நான் முன்னரே (ஒரு தெளிவான தடை அல்லது தண்டனைச் சட்டம்) பிறப்பித்திருந்தால், நான் (அவரை) கல்லெறி தண்டனை அளித்திருப்பேன்" என்று கூறினார்கள்.

1138

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَبِيعَةَ بْنَ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يَقُولُ يَنْكِحُ الْعَبْدُ أَرْبَعَ نِسْوَةٍ. قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ وَالْعَبْدُ مُخَالِفٌ لِلْمُحَلِّلِ إِنْ أَذِنَ لَهُ سَيِّدُهُ ثَبَتَ نِكَاحُهُ وَإِنْ لَمْ يَأْذَنْ لَهُ سَيِّدُهُ فُرِّقَ بَيْنَهُمَا وَالْمُحَلِّلُ يُفَرَّقُ بَيْنَهُمَا عَلَى كُلِّ حَالٍ إِذَا أُرِيدَ بِالنِّكَاحِ التَّحْلِيلُ. قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَبْدِ إِذَا مَلَكَتْهُ امْرَأَتُهُ أَوِ الزَّوْجُ يَمْلِكُ امْرَأَتَهُ إِنَّ مِلْكَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا صَاحِبَهُ يَكُونُ فَسْخًا بِغَيْرِ طَلاَقٍ وَإِنْ تَرَاجَعَا بِنِكَاحٍ بَعْدُ لَمْ تَكُنْ تِلْكَ الْفُرْقَةُ طَلاَقًا. قَالَ مَالِكٌ وَالْعَبْدُ إِذَا أَعْتَقَتْهُ امْرَأَتُهُ إِذَا مَلَكَتْهُ وَهِيَ فِي عِدَّةٍ مِنْهُ لَمْ يَتَرَاجَعَا إِلاَّ بِنِكَاحٍ جَدِيدٍ.

ரபீஆ இப்னு அபீ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறியதாவது: "ஓர் அடிமை நான்கு பெண்களை மணமுடிக்கலாம்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே இவிஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் மிகச் சிறந்ததாகும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமை (திருமணம் செய்யும் விஷயத்தில்) 'முஹல்லில்' என்பவனிடமிருந்து வேறுபடுகிறான். அந்த அடிமைக்கு அவனது எஜமானர் (திருமணத்திற்கு) அனுமதி அளித்தால் அவனது திருமணம் நிலைபெறும். அவனது எஜமானர் அவனுக்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை என்றால், (கணவன் மனைவிக்கு இடையே) பிரிவு ஏற்படுத்தப்படும். ஆனால், 'தஹ்லீல்' (விவாகரத்து செய்யப்பட்ட பெண்ணை முதல் கணவனுக்கு ஆகுமாக்குவது) எனும் நோக்கத்தில் திருமணம் செய்யப்பட்டால், எந்நிலையிலும் முஹல்லிலுக்கும் அப்பெண்ணுக்கும் இடையே பிரிவு ஏற்படுத்தப்படும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமையை அவனது மனைவி உடமையாக்கிக் கொண்டாலோ, அல்லது ஒரு கணவன் தனது அடிமை மனைவியை உடமையாக்கிக் கொண்டாலோ, அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரை உடமையாக்குவது என்பது தலாக் (விவாகரத்து) இல்லாமலேயே 'ஃபஸ்ஹ்' (திருமண ரத்து) ஆகிவிடும். அதன் பிறகு அவர்கள் இருவரும் (புதிய) நிக்காஹ்வின் மூலம் மீண்டும் சேர்ந்தால், (ஏற்கனவே நிகழ்ந்த) அந்தப் பிரிவு 'தலாக்' ஆகக் கருதப்படாது."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமையை அவனது மனைவி உடமையாக்கிக் கொண்டு, (அதனால் ஏற்பட்ட பிரிவினால்) அவள் அவனிடமிருந்து 'இத்தா'வில் இருக்கும் நிலையில் அவனை விடுதலை செய்தால், ஒரு புதிய நிக்காஹ் (திருமண ஒப்பந்தம்) மூலமே தவிர அவர்கள் மீண்டும் இணைய முடியாது."

1139

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ نِسَاءً، كُنَّ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُسْلِمْنَ بِأَرْضِهِنَّ وَهُنَّ غَيْرُ مُهَاجِرَاتٍ وَأَزْوَاجُهُنَّ حِينَ أَسْلَمْنَ كُفَّارٌ مِنْهُنَّ بِنْتُ الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ . وَكَانَتْ تَحْتَ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ فَأَسْلَمَتْ يَوْمَ الْفَتْحِ وَهَرَبَ زَوْجُهَا صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ مِنَ الإِسْلاَمِ فَبَعَثَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ابْنَ عَمِّهِ وَهْبَ بْنَ عُمَيْرٍ بِرِدَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَمَانًا لِصَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ وَدَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى الإِسْلاَمِ وَأَنْ يَقْدَمَ عَلَيْهِ فَإِنْ رَضِيَ أَمْرًا قَبِلَهُ وَإِلاَّ سَيَّرَهُ شَهْرَيْنِ فَلَمَّا قَدِمَ صَفْوَانُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِرِدَائِهِ نَادَاهُ عَلَى رُءُوسِ النَّاسِ فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ هَذَا وَهْبَ بْنَ عُمَيْرٍ جَاءَنِي بِرِدَائِكَ وَزَعَمَ أَنَّكَ دَعَوْتَنِي إِلَى الْقُدُومِ عَلَيْكَ فَإِنْ رَضِيتُ أَمْرًا قَبِلْتُهُ وَإِلاَّ سَيَّرْتَنِي شَهْرَيْنِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " انْزِلْ أَبَا وَهْبٍ " . فَقَالَ لاَ وَاللَّهِ لاَ أَنْزِلُ حَتَّى تُبَيِّنَ لِي . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " بَلْ لَكَ تَسِيرُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ " . فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قِبَلَ هَوَازِنَ بِحُنَيْنٍ . فَأَرْسَلَ إِلَى صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ يَسْتَعِيرُهُ أَدَاةً وَسِلاَحًا عِنْدَهُ فَقَالَ صَفْوَانُ أَطَوْعًا أَمْ كَرْهًا فَقَالَ " بَلْ طَوْعًا " . فَأَعَارَهُ الأَدَاةَ وَالسِّلاَحَ الَّتِي عِنْدَهُ ثُمَّ خَرَجَ صَفْوَانُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ كَافِرٌ فَشَهِدَ حُنَيْنًا وَالطَّائِفَ وَهُوَ كَافِرٌ وَامْرَأَتُهُ مُسْلِمَةٌ وَلَمْ يُفَرِّقْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَيْنَهُ وَبَيْنَ امْرَأَتِهِ حَتَّى أَسْلَمَ صَفْوَانُ وَاسْتَقَرَّتْ عِنْدَهُ امْرَأَتُهُ بِذَلِكَ النِّكَاحِ .

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் பெண்கள் தங்கள் ஊர்களிலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் (மக்காவிலிருந்து மதீனாவிற்கு) ஹிஜ்ரத் செய்யாதவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றபோது அவர்களின் கணவன்மார்கள் இறைமறுப்பாளர்களாக (காஃபிர்களாக) இருந்தனர். அவர்களில் அல்-வலீத் இப்னு முகீராவின் மகளும் ஒருவர். அவர் ஸஃப்வான் இப்னு உமைய்யாவின் மனைவியாவார். மக்கா வெற்றியின் நாளில் அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றார். ஆனால் அவரின் கணவர் ஸஃப்வான் இப்னு உமைய்யா இஸ்லாத்தை விட்டும் (பயந்து) வெருண்டோடினார்.

எனவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஸஃப்வான் இப்னு உமைய்யாவுக்குப் பாதுகாப்பு (அபயம்) அளிப்பதற்காகத் தமது மேலங்கியைக்

கொடுத்து, (ஸஃப்வானின்) தந்தையின் சகோதரர் மகனான வஹ்ப் இப்னு உமைரை (ரழி) அவரிடம் அனுப்பினார்கள். மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவரை இஸ்லாத்திற்கு வருமாறும், (மதீனாவிற்கு) தம்மிடம் வருமாறும் அழைப்பு விடுத்தார்கள். (அவர் வந்து) ஒரு விஷயத்தை (இஸ்லாத்தை) ஏற்றுக்கொண்டால், அதை அங்கீகரிப்பார் (அவர் முஸ்லிமாவார்). இல்லையெனில், அவருக்கு இரண்டு மாதங்கள் (பாதுகாப்புடன் பயணிக்கும்) அவகாசம் வழங்கப்படும் (என்று கூறினார்கள்).

ஸஃப்வான் அந்த மேலங்கியுடன் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபோது, மக்கள் கூட்டத்திற்கு மத்தியில் (சப்தமாக) அவர்களை அழைத்து, "முஹம்மதே! இதோ இந்த வஹ்ப் இப்னு உமைர் உமது மேலங்கியைக் கொண்டு வந்து, நீர் என்னை உம்மிடம் வருமாறு அழைத்ததாகவும், நான் ஒரு விஷயத்தை (இஸ்லாத்தை) ஏற்றுக்கொண்டால், அதை நீர் அங்கீகரிப்பீர் என்றும், இல்லையெனில், நீர் எனக்கு இரண்டு மாதங்கள் (பாதுகாப்புடன் பயணிக்கும்) அவகாசம் தருவீர்கள் என்றும் கூறுகிறார்" என்று சொன்னார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(உமது வாகனத்திலிருந்து) இறங்குவீராக, அபூ வஹ்பே!" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை, அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீர் எனக்குத் தெளிவுபடுத்தும் வரை நான் இறங்கமாட்டேன்" என்றார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(இரண்டு மாதங்கள் அல்ல), மாறாக உமக்கு நான்கு மாதங்கள் (பாதுகாப்புடன் பயணிக்கும்) அவகாசம் உண்டு" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹுனைனில் (நடைபெற்ற போரில்) ஹவாஸின்களை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள், ஸஃப்வான் இப்னு உமைய்யாவிடமிருந்த (போர்) கருவிகளையும் ஆயுதங்களையும் இரவல் தருமாறு ஆளனுப்பினார்கள். ஸஃப்வான், "(இது) விருப்பத்துடனா? அல்லது வலுக்கட்டாயமாகவா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "மாறாக, விருப்பத்துடன்தான் (உத்தரவாதத்துடன் கூடிய இரவல்)" என்று கூறினார்கள். ஆகவே, அவர் தன்னிடம் இருந்த கருவிகளையும் ஆயுதங்களையும் அவர்களுக்கு இரவலாகக் கொடுத்தார்.

பின்னர், ஸஃப்வான் இறைமறுப்பாளராக (காஃபிராக) இருக்கும் நிலையிலேயே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் புறப்பட்டார். அவர் காஃபிராகவே ஹுனைன் மற்றும் தாயிஃப் போர்களில் கலந்துகொண்டார். அவருடைய மனைவியோ முஸ்லிமாக இருந்தார். ஸஃப்வான் இஸ்லாத்தை ஏற்கும் வரை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கும் அவருடைய மனைவிக்கும் இடையே பிரிவை ஏற்படுத்தவில்லை. அந்த (பழைய) திருமண பந்தத்திலேயே அவருடைய மனைவி அவருடன் நிலைத்திருந்தார்.

1140

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ بَيْنَ إِسْلاَمِ صَفْوَانَ وَبَيْنَ إِسْلاَمِ امْرَأَتِهِ نَحْوٌ مِنْ شَهْرٍ. قَالَ ابْنُ شِهَابٍ وَلَمْ يَبْلُغْنَا أَنَّ امْرَأَةً هَاجَرَتْ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَزَوْجُهَا كَافِرٌ مُقِيمٌ بِدَارِ الْكُفْرِ إِلاَّ فَرَّقَتْ هِجْرَتُهَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ زَوْجِهَا إِلاَّ أَنْ يَقْدَمَ زَوْجُهَا مُهَاجِرًا قَبْلَ أَنْ تَنْقَضِيَ عِدَّتُهَا.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸஃஃப்வான் (ரழி) அவர்களின் இஸ்லாத்திற்கும் அவருடைய மனைவியின் இஸ்லாத்திற்கும் இடையில் ஏறக்குறைய ஒரு மாதம் இருந்தது. இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் (மேலும்) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வுக்காகவும் அவனுடைய தூதருக்காகவும் (ஸல்) ஹிஜ்ரத் செய்த எந்தப் பெண்ணைப் பற்றியும், அவளுடைய கணவன் குஃஃப்ருடைய தேசத்தில் வசிக்கும் காஃஃபிராக இருந்த நிலையில், அவளுடைய ஹிஜ்ரத் அவளையும் அவளுடைய கணவனையும் பிரித்துவிட்டது என்பதைத் தவிர நாங்கள் கேள்விப்படவில்லை; அவளுடைய இத்தா காலம் முடிவடைவதற்கு முன்பு அவளுடைய கணவன் ஹிஜ்ரத் செய்து வந்தாலொழிய.

1141

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ أُمَّ حَكِيمٍ بِنْتَ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، وَكَانَتْ تَحْتَ عِكْرِمَةَ بْنِ أَبِي جَهْلٍ فَأَسْلَمَتْ يَوْمَ الْفَتْحِ وَهَرَبَ زَوْجُهَا عِكْرِمَةُ بْنُ أَبِي جَهْلٍ مِنَ الإِسْلاَمِ حَتَّى قَدِمَ الْيَمَنَ فَارْتَحَلَتْ أُمُّ حَكِيمٍ حَتَّى قَدِمَتْ عَلَيْهِ بِالْيَمَنِ فَدَعَتْهُ إِلَى الإِسْلاَمِ فَأَسْلَمَ وَقَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامَ الْفَتْحِ فَلَمَّا رَآهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَثَبَ إِلَيْهِ فَرِحًا وَمَا عَلَيْهِ رِدَاءٌ حَتَّى بَايَعَهُ فَثَبَتَا عَلَى نِكَاحِهِمَا ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا أَسْلَمَ الرَّجُلُ قَبْلَ امْرَأَتِهِ وَقَعَتِ الْفُرْقَةُ بَيْنَهُمَا إِذَا عُرِضَ عَلَيْهَا الإِسْلاَمُ فَلَمْ تُسْلِمْ لأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ { وَلاَ تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ }.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

இக்ரிமா இப்னு அபீ ஜஹ்லின் மனைவியான உம்மு ஹகீம் பின்த் அல்-ஹாரித் இப்னு ஹிஷாம் அவர்கள் மக்கா வெற்றியின் நாளில் இஸ்லாத்தை ஏற்றார். ஆனால், அவரின் கணவர் இக்ரிமா இப்னு அபீ ஜஹ்ல் இஸ்லாத்தை (ஏற்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக) யமனுக்குத் தப்பி ஓடினார். உம்மு ஹகீம் பயணம் மேற்கொண்டு யமன் சென்று அவரை இஸ்லாத்திற்கு அழைத்தார்; அவரும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் மக்கா வெற்றி ஆண்டில்

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரைக் கண்டபோது, மகிழ்ச்சியினால் (தங்கள் உடலில்) மேலங்கி இல்லாத நிலையில் அவரை நோக்கி விரைந்து சென்று அவரிடம் பைஅத் (உறுதிமொழி) பெற்றார்கள். அவர்கள் இருவரும் தங்களின் (பழைய) திருமண பந்தத்திலேயே நிலைத்திருந்தார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கணவன் தன் மனைவிக்கு முன் முஸ்லிமாகி, அவளுக்கு இஸ்லாத்தை எடுத்துரைத்தும் அவள் முஸ்லிமாக மறுத்துவிட்டால், அவர்களுக்கு இடையே பிரிவு ஏற்பட்டுவிடும். ஏனெனில், அல்லாஹ் தபாரக்க வதஆலா தன் வேதத்தில், **"{வலா தும்ஸிகூ பிஇஸமில் கவா.ஃபிர்}"** (நிராகரிக்கும் பெண்களின் திருமண உறவுகளைப் பற்றிப் பிடிக்காதீர்கள்) என்று கூறுகிறான்."

1142

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ، جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَبِهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ فَسَأَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَخْبَرَهُ أَنَّهُ تَزَوَّجَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " كَمْ سُقْتَ إِلَيْهَا " . فَقَالَ زِنَةَ نَوَاةٍ مِنْ ذَهَبٍ . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَوْلِمْ وَلَوْ بِشَاةٍ " .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள், மேலும் அவர்களிடத்தில் மஞ்சள் நிறத்தின் ஒரு சுவடு (திருமணத்திற்காகப் பூசப்பட்டிருந்த வாசனைத் திரவியத்தின் அடையாளம்) இருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அவர் (அப்துர் ரஹ்மான்) தாம் திருமணம் செய்துகொண்டதாக அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவளுக்கு எவ்வளவு (மஹர்) கொடுத்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஒரு பேரீச்சங்கொட்டையின் எடைக்கு நிகரான தங்கம்" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "ஓர் ஆட்டைக் கொண்டேனும் விருந்து (வலீமா) கொடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1143

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ لَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُولِمُ بِالْوَلِيمَةِ مَا فِيهَا خُبْزٌ وَلاَ لَحْمٌ .

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு திருமண விருந்து (வலீமா) நடத்தினார்கள்; அதில் ரொட்டியோ, இறைச்சியோ இருக்கவில்லை என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது.'

1144

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى وَلِيمَةٍ فَلْيَأْتِهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் வலீமா விருந்துக்கு (திருமண விருந்துக்கு) அழைக்கப்படும்போது, அதற்கு அவர் செல்லட்டும் (கலந்துகொள்வது கடமையாகும் அல்லது மிகவும் வலியுறுத்தப்பட்ட சுன்னத்தாகும்)."

1145

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى لَهَا الأَغْنِيَاءُ وَيُتْرَكُ الْمَسَاكِينُ وَمَنْ لَمْ يَأْتِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உணவுகளில் மிக மோசமானது திருமண விருந்து உணவாகும்; அதில் செல்வந்தர்கள் அழைக்கப்பட்டு ஏழைகள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். மேலும், ஓர் அழைப்பை (சரியான காரணமின்றி) ஏற்காதவர் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கும் மாறு செய்துவிட்டார்."

1146

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ إِنَّ خَيَّاطًا دَعَا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِطَعَامٍ صَنَعَهُ . قَالَ أَنَسٌ فَذَهَبْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى ذَلِكَ الطَّعَامِ فَقَرَّبَ إِلَيْهِ خُبْزًا مِنْ شَعِيرٍ وَمَرَقًا فِيهِ دُبَّاءٌ . قَالَ أَنَسٌ

فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَتَتَبَّعُ الدُّبَّاءَ مِنْ حَوْلِ الْقَصْعَةِ فَلَمْ أَزَلْ أُحِبُّ الدُّبَّاءَ بَعْدَ ذَلِكَ الْيَوْمِ .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு தையல்காரர் தாம் தயாரித்திருந்த உணவை உண்ணுமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை அழைத்தார். நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அந்த உணவை உண்ணச் சென்றேன். அவர் வாற்கோதுமை ரொட்டியையும், பூசணிக்காய் போடப்பட்ட குழம்பையும் அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பாத்திரத்தின் ஓரங்களில் இருந்த பூசணிக்காயைத் தேடி எடுப்பதை நான் பார்த்தேன். எனவே, அன்றிலிருந்து நான் பூசணிக்காயை விரும்புபவனாகவே இருக்கிறேன்."

1147

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمُ الْمَرْأَةَ أَوِ اشْتَرَى الْجَارِيَةَ فَلْيَأْخُذْ بِنَاصِيَتِهَا وَلْيَدْعُ بِالْبَرَكَةِ وَإِذَا اشْتَرَى الْبَعِيرَ فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ .

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்களில் ஒருவர் ஒரு பெண்ணை மணமுடிக்கும்போது அல்லது ஒரு அடிமைப் பெண்ணை வாங்கும்போது, அவளுடைய நெற்றி முடியைப் பிடித்துக் கொண்டு (அவளுக்காக) பரக்கத்திற்காகப் பிரார்த்திக்கட்டும் (அதாவது, 'யா அல்லாஹ்! இவளின் நன்மையையும், இவளை நீ படைத்திருக்கும் நன்மையையும் நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். இவளின் தீமையிலிருந்தும், இவளை நீ படைத்திருக்கும் தீமையிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்' என்று கூறட்டும்). மேலும், ஒரு ஒட்டகத்தை வாங்கும்போது, அதன் திமிலின் உச்சியைப் பிடித்துக் கொண்டு, ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடட்டும்.'

1148

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، أَنَّ رَجُلاً، خَطَبَ إِلَى رَجُلٍ أُخْتَهُ فَذَكَرَ أَنَّهَا قَدْ كَانَتْ أَحْدَثَتْ فَبَلَغَ ذَلِكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَضَرَبَهُ - أَوْ كَادَ يَضْرِبُهُ - ثُمَّ قَالَ مَا لَكَ وَلِلْخَبَرِ

அபூ அஸ்ஸுபைர் அல்மக்கி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருவர் ஒரு மனிதரிடம் அவரது சகோதரியைப் பெண் கேட்டார். அந்த

மனிதர், அவள் (முன்பு) ஒரு தவறைச் செய்திருந்தாள் (பெரும்பாலும் விபச்சாரம் போன்ற ஒரு பெரும் பாவம்) என்று குறிப்பிட்டார். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்கு இச்செய்தி எட்டியது. அவர்கள் அந்த மனிதரை அடித்தார்கள் - அல்லது அடிக்கவிருந்தார்கள். பிறகு, "அந்தச் செய்தியோடு உமக்கு என்ன வேலை?" என்று கேட்டார்கள்.

1149

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَعُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، كَانَا يَقُولاَنِ فِي الرَّجُلِ يَكُونُ عِنْدَهُ أَرْبَعُ نِسْوَةٍ فَيُطَلِّقُ إِحْدَاهُنَّ الْبَتَّةَ أَنَّهُ يَتَزَوَّجُ إِنْ شَاءَ وَلاَ يَنْتَظِرُ أَنْ تَنْقَضِيَ عِدَّتُهَا .

அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களும் உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்களும் கூறுவார்கள்: "நான்கு மனைவிகளைக் கொண்டிருந்த ஒருவர், அவர்களில் ஒருவரைத் திரும்பப் பெற முடியாதபடி (இறுதியாக) விவாகரத்து செய்துவிட்டால், அவர் விரும்பினால் (உடனடியாகத்) திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்; மேலும் அவர் அவளுடைய இத்தாவின் நிறைவுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை."

1150

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَعُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، أَفْتَيَا الْوَلِيدَ بْنَ عَبْدِ الْمَلِكِ عَامَ قَدِمَ الْمَدِينَةَ بِذَلِكَ غَيْرَ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ قَالَ طَلَّقَهَا فِي مَجَالِسَ شَتَّى .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களும் உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்களும், அல்-வலீத் இப்னு அப்துல் மலிக் அவர்கள் மதீனாவிற்கு வருகை தந்த வருடத்தில் அவருக்கு (முன்னர் வழங்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பின் அடிப்படையில்) அதே தீர்ப்பை வழங்கினார்கள். ஆயினும் அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள், "(ஒருவர்) தம் மனைவியை பல்வேறு அமர்வுகளில் விவாகரத்து செய்தார் (என்றாலும், தீர்ப்பு அதே அடிப்படையில் அமையும்)" என்று கூறினார்கள்.

1151

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ ثَلاَثٌ لَيْسَ فِيهِنَّ لَعِبٌ النِّكَاحُ وَالطَّلاَقُ وَالْعِتْقُ .

ஸஈத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "விளையாட்டுக்கு இடமில்லாத மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன: திருமணம், தலாக் மற்றும் விடுதலை செய்தல் (ஆகியவை, ஒருவன் விளையாட்டாகச் செய்தாலும் அவை சட்டப்பூர்வமாகச் செல்லுபடியாகும்)."

1152

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، أَنَّهُ تَزَوَّجَ بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ مَسْلَمَةَ الأَنْصَارِيِّ فَكَانَتْ عِنْدَهُ حَتَّى كَبِرَتْ فَتَزَوَّجَ عَلَيْهَا فَتَاةً شَابَّةً فَآثَرَ الشَّابَّةَ عَلَيْهَا فَنَاشَدَتْهُ الطَّلاَقَ فَطَلَّقَهَا وَاحِدَةً ثُمَّ أَمْهَلَهَا حَتَّى إِذَا كَادَتْ تَحِلُّ رَاجَعَهَا ثُمَّ عَادَ فَآثَرَ الشَّابَّةَ فَنَاشَدَتْهُ الطَّلاَقَ فَطَلَّقَهَا وَاحِدَةً ثُمَّ رَاجَعَهَا ثُمَّ عَادَ فَآثَرَ الشَّابَّةَ فَنَاشَدَتْهُ الطَّلاَقَ فَقَالَ مَا شِئْتِ إِنَّمَا بَقِيَتْ وَاحِدَةٌ فَإِنْ شِئْتِ اسْتَقْرَرْتِ عَلَى مَا تَرَيْنَ مِنَ الأُثْرَةِ وَإِنْ شِئْتِ فَارَقْتُكِ ‏.‏ قَالَتْ بَلْ أَسْتَقِرُّ عَلَى الأُثْرَةِ ‏.‏ فَأَمْسَكَهَا عَلَى ذَلِكَ وَلَمْ يَرَ رَافِعٌ عَلَيْهِ إِثْمًا حِينَ قَرَّتْ عِنْدَهُ عَلَى الأُثْرَةِ ‏.‏

ராஃபி இப்னு கதீஜ் (ரழி) அவர்கள் முஹம்மது இப்னு மஸ்லமா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்தார்கள். அவர் வயதாகும் வரை அவருடன் இருந்தார்கள். பின்னர், அவர் ஒரு இளம் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து, அவரை விட அந்த இளம் பெண்ணுக்கு முன்னுரிமை அளித்தார்கள். அவர் தன்னை விவாகரத்து செய்யுமாறு அவரிடம் கெஞ்சினார்கள். எனவே, அவர் அவளை ஒரு முறை விவாகரத்து செய்தார்கள். பிறகு, அவளுக்கு அவகாசம் அளித்து அவளுடைய இத்தா காலம் முடியும் தருவாயில் இருக்கும்போது, அவளை மீண்டும் (மனைவியாக) ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்போதும் அந்த இளம் பெண்ணுக்கே முன்னுரிமை அளித்தார்கள். எனவே, அவர் தன்னை விவாகரத்து செய்யுமாறு அவரிடம் கெஞ்சினார்கள். அவர் அவளை ஒரு முறை விவாகரத்து செய்தார்கள், பிறகு அவளை மீண்டும் (மனைவியாக) ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்போதும் அந்த இளம் பெண்ணுக்கே முன்னுரிமை அளித்தார்கள். அவரும் தன்னை விவாகரத்து செய்யுமாறு கெஞ்சினார்கள். அதற்கு அவர், “உனக்கு என்ன வேண்டும்? இன்னும் ஒரு தலாக் மட்டுமே மீதமுள்ளது. நீ விரும்பினால், நான் காட்டும் இந்த முன்னுரிமையை சகித்துக்கொண்டு (என்னுடன்) தொடர்ந்து வாழலாம். அல்லது நீ விரும்பினால், நான் உன்னைப் பிரிந்து விடுகிறேன்” என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், “இந்த முன்னுரிமையை சகித்துக்கொண்டு நான் (உங்களுடன்) தொடர்ந்து வாழ்கிறேன்” என்று கூறினார்கள். அதன்படியே அவர் அவளைத் தன்னுடன் வைத்துக்கொண்டார்கள். முன்னுரிமைப் பாகுபாட்டை சகித்துக்கொண்டு அவள் அவருடன் தங்கியிருந்தபோது, தாம் எந்தத் தவறான செயலையும் செய்ததாக ராஃபி (ரழி) அவர்கள் கருதவில்லை.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

29. كتاب الطلاق

முவத்தா மாலிக்

29. விவாகரத்து

1153

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ إِنِّي طَلَّقْتُ امْرَأَتِي مِائَةَ تَطْلِيقَةٍ فَمَاذَا تَرَى عَلَىَّ فَقَالَ لَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ طَلُقَتْ مِنْكَ لِثَلاَثٍ وَسَبْعٌ وَتِسْعُونَ اتَّخَذْتَ بِهَا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا .

ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், "நான் என் மனைவியை நூறு தலாக் கூறி விவாகரத்து செய்துவிட்டேன். என் நிலை குறித்து நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "அவள் உன்னிடமிருந்து மூன்று தலாக்குகளால் விவாகரத்து ஆகிவிட்டாள். (மீதமுள்ள) தொண்ணூற்றேழைக் கொண்டு நீ அல்லாஹ்வின் வசனங்களைப் பரிகசித்துள்ளாய்" என்று கூறினார்கள்.

1154

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، جَاءَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ فَقَالَ إِنِّي طَلَّقْتُ امْرَأَتِي ثَمَانِيَ تَطْلِيقَاتٍ . فَقَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ فَمَاذَا قِيلَ لَكَ قَالَ قِيلَ لِي إِنَّهَا قَدْ بَانَتْ مِنِّي . فَقَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ صَدَقُوا مَنْ طَلَّقَ كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ فَقَدْ بَيَّنَ اللَّهُ لَهُ وَمَنْ لَبَسَ عَلَى نَفْسِهِ لَبْسًا جَعَلْنَا لَبْسَهُ مُلْصَقًا بِهِ لاَ تَلْبِسُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَنَتَحَمَّلَهُ عَنْكُمْ هُوَ كَمَا يَقُولُونَ .

ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்வூத் (ரலி) அவர்களிடம் வந்து, "நான் என் மனைவிக்கு எட்டு தலாக்குகள் அளித்துவிட்டேன்" என்று கூறினார். இப்னு மஸ்வூத் (ரலி), "உனக்கு என்ன கூறப்பட்டது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அவள் என்னிடமிருந்து (முற்றிலும்) பிரிந்துவிட்டாள் என்று எனக்குக் கூறப்பட்டது" என்றார். இப்னு மஸ்வூத் (ரலி) கூறினார்கள்:

"அவர்கள் உண்மையையே கூறியுள்ளனர். எவர் அல்லாஹ் கட்டளையிட்ட விதத்தில் தலாக் கூறுகிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் (சரியான வழிமுறையைத்) தெளிவுபடுத்தியுள்ளான். மேலும் எவர் தனக்குத் தானே (விஷயத்தைக்) குழப்பிக் கொள்கிறாரோ, நாம் அவரின் குழப்பத்தை அவர் மீதே சுமத்துவோம். நீங்கள் உங்களுக்குத் தானே குழப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாதீர்கள், (அப்படிச் செய்தால்) நாங்கள் அதை உங்கள் சார்பில் சுமக்க மாட்டோம் (அதாவது, அதன் விளைவுகளை நீங்கள் தான் ஏற்க வேண்டும்). அது அவர்கள் சொல்வது போன்றே உள்ளது."

1155

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ لَهُ الْبَتَّةُ مَا يَقُولُ النَّاسُ فِيهَا قَالَ أَبُو بَكْرٍ فَقُلْتُ لَهُ كَانَ أَبَانُ بْنُ عُثْمَانَ يَجْعَلُهَا وَاحِدَةً. فَقَالَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ لَوْ كَانَ الطَّلاَقُ أَلْفًا مَا أَبْقَتِ الْبَتَّةُ مِنْهَا شَيْئًا مَنْ قَالَ الْبَتَّةَ فَقَدْ رَمَى الْغَايَةَ الْقُصْوَى.

அபூபக்ர் பின் ஹஸ்ம் அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் என்னிடம், "'அல்பத்த' (முழுமையான, முடிவான விவாகரத்து) குறித்து மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், "அபான் பின் உஸ்மான் அவர்கள் அதனை ஒரு தலாக் (மட்டுமே) என்று கருதி வந்தார்கள்" என்று கூறினேன். அதற்கு உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள், "தலாக் (உரிமை) ஆயிரமாக இருந்தாலும், 'அல்பத்த' அதில் எதையும் மிச்சம் வைத்திருக்காது (அனைத்தையும் முடித்துவிடும்). யார் 'அல்பத்த' என்று சொல்கிறாரோ, அவர் (விவாகரத்தின்) இறுதி எல்லையை அடைந்துவிட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

1156

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، كَانَ يَقْضِي فِي الَّذِي يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ الْبَتَّةَ أَنَّهَا ثَلاَثُ تَطْلِيقَاتٍ. قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ.

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்கள், ஒருவர் தம் மனைவியை ‘அல் பத்தா’ (முழுமையாக அறுதியிட்டு) தலாக் கூறினால், அது மூன்று தலாக்குகளாகக் கருதப்படும் என்று தீர்ப்பளிப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்விஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் அதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."

1157

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّهُ كُتِبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ مِنَ الْعِرَاقِ أَنَّ رَجُلاً قَالَ لاِمْرَأَتِهِ حَبْلُكِ عَلَى غَارِبِكِ فَكَتَبَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِلَى عَامِلِهِ أَنْ مُرْهُ يُوَافِينِي بِمَكَّةَ فِي الْمَوْسِمِ فَبَيْنَمَا عُمَرُ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ إِذْ لَقِيَهُ الرَّجُلُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَقَالَ عُمَرُ مَنْ أَنْتَ فَقَالَ أَنَا الَّذِي أَمَرْتَ أَنْ أُجْلَبَ عَلَيْكَ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَسْأَلُكَ بِرَبِّ هَذِهِ الْبَنِيَّةِ مَا أَرَدْتَ بِقَوْلِكَ حَبْلُكِ عَلَى غَارِبِكِ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ لَوِ اسْتَحْلَفْتَنِي فِي غَيْرِ هَذَا الْمَكَانِ مَا صَدَقْتُكَ أَرَدْتُ بِذَلِكَ الْفِرَاقَ ‏.‏ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ هُوَ مَا أَرَدْتَ ‏.‏

ஈராக்கிலிருந்து உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்கு எழுதப்பட்ட ஒரு செய்தியில், ஒரு மனிதர் தன் மனைவியிடம், "உன் கயிறு உன் மேல்பாகத்தில் உள்ளது (அதாவது, நீ சுதந்திரமாகச் செல்லலாம் அல்லது உன்னை நான் கைவிட்டுவிட்டேன் என்ற பொருளில்)" என்று கூறியது தெரியவந்தது.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் தம் ஆளுநருக்கு, ஹஜ்ஜின் போது அந்த மனிதரை மக்காவிற்குத் தம்மிடம் வரச்சொல்லி உத்தரவிடுமாறு எழுதினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் (கஅபாவை) தவாஃப் செய்து கொண்டிருந்தபோது, அந்த மனிதர் அவர்களைச் சந்தித்து ஸலாம் கூறினார்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம் "நீ யார்?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "தம்மை வரவழைக்க தாங்கள் உத்தரவிட்ட மனிதர் நானே" என்று பதிலளித்தார்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "இந்தக் கட்டிடத்தின் இறைவன் மீது சத்தியமாக நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன், 'உன் கயிறு உன் மேல்பாகத்தில் உள்ளது' என்ற உன் கூற்றின் மூலம் நீ என்ன நாடினாய்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அந்த மனிதர், "நீங்கள் இந்த இடத்தைத் தவிர வேறு இடத்தில் என்னைச் சத்தியம் செய்ய வைத்திருந்தால், நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். நான் அதன் மூலம் பிரிவினையை நாடினேன்" என்று பதிலளித்தார்.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "நீ நாடியது அதுதான்" என்று கூறினார்கள்.

1158

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، كَانَ يَقُولُ فِي الرَّجُلِ يَقُولُ لِامْرَأَتِهِ أَنْتِ عَلَيَّ حَرَامٌ إِنَّهَا ثَلاَثُ تَطْلِيقَاتٍ. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டியது என்னவென்றால், அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள், ஒரு மனிதர் தன் மனைவியிடம் "நீ எனக்கு ஹராம்" என்று கூறினால், அது மூன்று தலாக்குகள் ஆகும் என்று வழக்கமாகக் கூறுவார்கள். மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது தொடர்பாக நான் கேட்டவற்றில் இதுவே சிறந்தது."

1159

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ فِي الْخَلِيَّةِ وَالْبَرِيَّةِ إِنَّهَا ثَلاَثُ تَطْلِيقَاتٍ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், "அல்-கலிய்யா" (விடுவிக்கப்பட்டவள்) மற்றும் "அல்-பரிய்யா" (நீங்கிக்கொண்டவள்) (என்ற சொற்களைக் கொண்டு விவாகரத்து பிரகடனம் செய்யப்பட்டால்), ஒவ்வொன்றும் மூன்று தலாக்குகளாகும் என்று கூறுவார்கள்.

1160

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، . أَنَّ رَجُلاً، كَانَتْ تَحْتَهُ وَلِيدَةٌ لِقَوْمٍ فَقَالَ لأَهْلِهَا شَأْنَكُمْ بِهَا . فَرَأَى النَّاسُ أَنَّهَا تَطْلِيقَةٌ وَاحِدَةٌ.

அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: ஒரு மனிதர், ஒரு கூட்டத்தாருக்குச் சொந்தமான ஓர் அடிமைப் பெண்ணை (மனைவியாக) வைத்திருந்தார். அவர் அப்பெண்ணின் உரிமையாளர்களிடம், "அவள் உங்கள் பொறுப்பு (இனி அவளுடன் எனக்கு எந்த சம்பந்தமும் இல்லை)," என்று கூறினார். எனவே, மக்கள் அதனை ஒரு 'தலாக்' (விவாகரத்து) என்று கருதினார்கள்.

1161

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ شِهَابٍ، يَقُولُ فِي الرَّجُلِ يَقُولُ لِامْرَأَتِهِ بَرِئْتِ مِنِّي وَبَرِئْتُ مِنْكِ إِنَّهَا ثَلاَثُ تَطْلِيقَاتٍ بِمَنْزِلَةِ الْبَتَّةِ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَقُولُ لِامْرَأَتِهِ أَنْتِ خَلِيَّةٌ أَوْ بَرِيَّةٌ

أَوْ بَائِنَةٌ إِنَّهَا ثَلاَثُ تَطْلِيقَاتٍ لِلْمَرْأَةِ الَّتِي قَدْ دَخَلَ بِهَا وَيُدَيَّنُ فِي الَّتِي لَمْ يَدْخُلْ بِهَا أَوَاحِدَةً أَرَادَ أَمْ ثَلاَثًا فَإِنْ قَالَ وَاحِدَةً أُحْلِفَ عَلَى ذَلِكَ وَكَانَ خَاطِبًا مِنَ الْخُطَّابِ لأَنَّهُ لاَ يُخْلِي الْمَرْأَةَ الَّتِي قَدْ دَخَلَ بِهَا زَوْجُهَا وَلاَ يُبِينُهَا وَلاَ يُبْرِيهَا إِلاَّ ثَلاَثُ تَطْلِيقَاتٍ وَالَّتِي لَمْ يَدْخُلْ بِهَا تُخْلِيهَا وَتُبْرِيهَا وَتُبِينُهَا الْوَاحِدَةُ . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறுவதாவது:
ஒரு மனிதன் தன் மனைவியிடம், "நீ என்னிடமிருந்து நீங்கிவிட்டாய் (பரீஅத்), நான் உன்னிடமிருந்து நீங்கிவிட்டேன்," என்று கூறினால், அது 'அல்-பத்தா' (திரும்பப் பெற முடியாத உறுதியான பிரிவு) போன்று மூன்று தலாக்குகள் ஆகும்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதன் தன் மனைவியிடம், "நீ 'கலிய்யா' (விடுபட்டவள்) அல்லது 'பரிய்யா' (நீங்கியவள்) அல்லது 'பாயினா' (பிரிந்தவள்)" என்று கூறினால், தாம்பத்திய உறவு கொண்ட பெண்ணாக இருந்தால் அது மூன்று தலாக்குகளாகக் கணக்கிடப்படும். தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாத பெண்ணாக இருந்தால், (அவனது நோக்கம் குறித்து) அவனது வாக்குறுதி (சத்தியத்துடன்) ஏற்கப்படும்; அவன் நாடியது ஒன்றா அல்லது மூன்றா (என்று கேட்கப்படும்). அவன் 'ஒன்று' என்று சொன்னால், அதற்காக அவனிடம் சத்தியம் வாங்கப்படும். (பிறகு அவளைத் திருமணம் செய்ய) மணம் பேசக்கூடியவர்களில் ஒருவனாக அவனும் ஆகிவிடுவான். ஏனெனில், தாம்பத்திய உறவு கொண்ட கணவன் தன் மனைவியை மூன்று தலாக்குகள் மூலமாகவே தவிர (மேற்சொன்ன சொற்களால்) விடுவிக்கவோ, பிரிக்கவோ அல்லது நீக்கவோ முடியாது. ஆனால் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாத பெண்ணை ஒரு தலாக்கே விடுவித்து, நீக்கி, பிரித்துவிடும்.

மேலும் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் கேட்டவற்றில் இதுவே மிகச் சிறந்தது."

1162

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، جَاءَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنِّي جَعَلْتُ أَمْرَ امْرَأَتِي فِي يَدِهَا فَطَلَّقَتْ نَفْسَهَا فَمَاذَا تَرَى فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أُرَاهُ كَمَا قَالَتْ . فَقَالَ الرَّجُلُ لاَ تَفْعَلْ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ . فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ أَنَا أَفْعَلُ أَنْتَ فَعَلْتَهُ .

ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "அபூ அப்துர்-ரஹ்மான்! நான் என் மனைவியின் (விவாகரத்து) அதிகாரத்தை

அவளுடைய கையில் கொடுத்தேன்; அவள் தன்னைத்தானே விவாகரத்து செய்துகொண்டாள். இதுபற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "அது அவள் சொன்னபடியேதான் (செல்லும்) என்று நான் கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர், "அவ்வாறு செய்யாதீர்கள், அபூ அப்துர்-ரஹ்மான்!" என்று கூறினார். அதற்கு இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "நானா (இதைச்) செய்கிறேன்? நீங்கள்தானே அதைச் செய்தீர்கள்!" என்று கூறினார்கள்.

1163

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ ، كَانَ يَقُولُ إِذَا مَلَّكَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ أَمْرَهَا فَالْقَضَاءُ مَا قَضَتْ بِهِ إِلاَّ أَنْ يُنْكِرَ عَلَيْهَا وَيَقُولَ لَمْ أُرِدْ إِلاَّ وَاحِدَةً فَيَحْلِفُ عَلَى ذَلِكَ وَيَكُونُ أَمْلَكَ بِهَا مَا كَانَتْ فِي عِدَّتِهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
ஒரு ஆண் தன் மனைவிக்கு அவளுடைய விவாகரத்து விஷயத்தில் (தலாக் கூறும்) அதிகாரத்தை அளித்தால், அவள் தீர்மானிப்பதைப் பொறுத்தே அதன் முடிவு அமையும். அவன் அதை மறுத்து, தான் ஒரே ஒரு (தலாக்) மட்டுமே கொடுக்க எண்ணியதாகக் கூறி, அதற்காக அவன் சத்தியம் செய்தால் தவிர. (அவ்வாறு சத்தியம் செய்தால்) அப்போது அவள் 'இத்தா'வில் இருக்கும்போது அவளை மீளழைத்துக் கொள்ள அவனுக்கு அதிக உரிமை உண்டு.

1164

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، كَانَ جَالِسًا عِنْدَ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ فَأَتَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عَتِيقٍ وَعَيْنَاهُ تَدْمَعَانِ فَقَالَ لَهُ زَيْدٌ مَا شَأْنُكَ فَقَالَ مَلَّكْتُ امْرَأَتِي أَمْرَهَا فَفَارَقَتْنِي . فَقَالَ لَهُ زَيْدٌ مَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ قَالَ الْقَدَرُ . فَقَالَ زَيْدٌ ارْتَجِعْهَا إِنْ شِئْتَ فَإِنَّمَا هِيَ وَاحِدَةٌ وَأَنْتَ أَمْلَكُ بِهَا .

காரிஜா இப்னு ஸைத் இப்னு தாபித் அவர்கள் தெரிவித்ததாவது:

தாம் ஸைத் இப்னு தாபித் (ரலி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, முஹம்மது இப்னு அபீஅதீக் அவர்கள் கண்களில் கண்ணீர் மல்க ஸைத் (ரலி) அவர்களிடம் வந்தார்கள். ஸைத் (ரலி) அவர்கள் அவரிடம், "என்ன விஷயம்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "நான் என் மனைவிக்கு அவளுடைய காரியப் பொறுப்பை

(தலாக் கூறும் அதிகாரத்தை) அவளிடமே ஒப்படைத்துவிட்டேன்; அவள் என்னைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டாள் (தலாக் கூறிவிட்டாள்)" என்று கூறினார்.

ஸைத் (ரலி) அவர்கள் அவரிடம், "அதைச் செய்ய உன்னைத் தூண்டியது எது?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "விதி" என்று கூறினார்.

ஸைத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீ விரும்பினால் அவளிடம் திரும்பிச் செல். ஏனெனில் இது ஒரேயொரு (திரும்பப் பெறக்கூடிய) தலாக் தான். மேலும் அவளிடத்தில் உனக்கே அதிக உரிமை உண்டு."

1165

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ ثَقِيفٍ مَلَّكَ امْرَأَتَهُ أَمْرَهَا فَقَالَتْ أَنْتَ الطَّلاَقُ فَسَكَتَ ثُمَّ قَالَتْ أَنْتَ الطَّلاَقُ فَقَالَ بِفِيكِ الْحَجَرُ ‏.‏ ثُمَّ قَالَتْ أَنْتَ الطَّلاَقُ فَقَالَ بِفِيكِ الْحَجَرُ ‏.‏ فَاخْتَصَمَا إِلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ فَاسْتَحْلَفَهُ مَا مَلَّكَهَا إِلاَّ وَاحِدَةً وَرَدَّهَا إِلَيْهِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَكَانَ الْقَاسِمُ يُعْجِبُهُ هَذَا الْقَضَاءُ وَيَرَاهُ أَحْسَنَ مَا سَمِعَ فِي ذَلِكَ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ وَأَحَبُّهُ إِلَىَّ ‏.‏

இமாம் மாலிக் அவர்கள் அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-காசிம் வழியாக, தன் தந்தை (அல்-காசிம்) அறிவித்ததாகக் கூறினார்கள்:

ஸகீஃப் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர் தம் மனைவியிடம் அவளுடைய (விவாகரத்து) விவகாரத்தை அவளிடமே ஒப்படைத்தார். அவள், "நீர் தலாக் செய்யப்பட்டவர்" என்று கூறினாள். அவன் மௌனமாக இருந்தான். பிறகு அவள், "நீர் தலாக் செய்யப்பட்டவர்" என்று கூறினாள். அவன், "உன் வாயில் கல் விழட்டும்" என்றான். பிறகு அவள், "நீர் தலாக் செய்யப்பட்டவர்" என்று கூறினாள். அவன், "உன் வாயில் கல் விழட்டும்" என்றான்.

ஆகவே, அவர்கள் இருவரும் (தங்கள் வழக்கை முன்வைத்து) மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்களிடம் சென்றார்கள். மர்வான் அந்த மனிதரிடம், அவளுக்கு ஒரேயொரு முறை (தலாக் கூறும்) அதிகாரத்தை மட்டுமே வழங்கியதாகச் சத்தியம் செய்யச் சொன்னார். (அவன் சத்தியம் செய்ததும் மர்வான்) அவளை அவனிடமே திருப்பியனுப்பினார்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்தத் தீர்ப்பு அல்-காசிம் அவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. மேலும், இந்த விஷயத்தில் தாம் செவியுற்றவற்றில் இதுவே மிகச் சிறந்தது என்று அவர்கள் கருதினார்கள்."

(மேலும்) இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த விஷயத்தில் நான்

செவியுற்றவற்றில் இதுவே மிகச் சிறந்ததாகும்; எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதும் இதுவே."

1166

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا خَطَبَتْ عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ قُرَيْبَةَ بِنْتَ أَبِي أُمَيَّةَ فَزَوَّجُوهُ ثُمَّ إِنَّهُمْ عَتَبُوا عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَقَالُوا مَا زَوَّجْنَا إِلاَّ عَائِشَةَ فَأَرْسَلَتْ عَائِشَةُ إِلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهُ فَجَعَلَ أَمْرَ قُرَيْبَةَ بِيَدِهَا فَاخْتَارَتْ زَوْجَهَا فَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ طَلاَقًا .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அவர்கள் அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அபீ பக்ர் (ரலி) அவர்களுக்காக குறைபா பின்த் அபீ உமய்யாவை பெண் கேட்டார்கள். அப்பெண்ணின் வீட்டார் அவளை அப்துர் ரஹ்மான் (ரலி) அவர்களுக்கு மணமுடித்து வைத்தார்கள். பிறகு அவர்கள் அப்துர் ரஹ்மான் (ரலி) அவர்களிடம் குறை கண்டார்கள். மேலும், "நாங்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்காகவே (இவளை) மணமுடித்துக் கொடுத்தோம்" என்று கூறினார்கள். எனவே ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அப்துர் ரஹ்மான் (ரலி) அவர்களுக்கு ஆளனுப்பி, அவரிடம் அதுபற்றி தெரிவித்தார்கள். அவர் (அப்துர் ரஹ்மான்) குறைபாவிடம் அவளைப் பற்றிய முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை (அதாவது, திருமண பந்தத்தில் நீடிப்பதா அல்லது பிரிவதா என்ற முடிவை) வழங்கினார்கள். அவள் தன் கணவரையே தேர்ந்தெடுத்தாள். எனவே (முடிவெடுக்கும் பொறுப்பை அவளிடம் ஒப்படைத்தது) விவாகரத்தாகக் கருதப்படவில்லை.

1167

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم زَوَّجَتْ حَفْصَةَ بِنْتَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُنْذِرَ بْنَ الزُّبَيْرِ - وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ غَائِبٌ بِالشَّامِ - فَلَمَّا قَدِمَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ قَالَ وَمِثْلِي يُصْنَعُ هَذَا بِهِ وَمِثْلِي يُفْتَاتُ عَلَيْهِ فَكَلَّمَتْ عَائِشَةُ الْمُنْذِرَ بْنَ الزُّبَيْرِ فَقَالَ الْمُنْذِرُ فَإِنَّ ذَلِكَ بِيَدِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ . فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ مَا كُنْتُ لأَرُدَّ أَمْرًا قَضَيْتِيهِ فَقَرَّتْ حَفْصَةُ عِنْدَ الْمُنْذِرِ وَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ طَلاَقًا .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், அப்துர் ரஹ்மான் ஷாம் தேசத்தில் இல்லாதபோது ஹஃப்ஸா பின்த் அப்துர் ரஹ்மானை அல்-முந்திர் இப்னு அஸ்-ஸுபைருக்குத் திருமணம் செய்து

வைத்தார்கள். அப்துர் ரஹ்மான் வந்தபோது, "என்னைப்போன்ற ஒருவருக்கு இவ்வாறு செய்யப்படுமா? (என் அனுமதியின்றி) என்னைப் போன்றவரின் விஷயத்தில் முடிவெடுக்கப்படுமா?" என்று கூறினார். ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அல்-முந்திர் இப்னு அஸ்-ஸுபைரிடம் பேசினார்கள். அதற்கு அல்-முந்திர், "அவ்விஷயம் அப்துர் ரஹ்மானின் கையில் உள்ளது" என்று கூறினார். உடனே அப்துர் ரஹ்மான், "நீங்கள் முடித்துவிட்ட ஒரு காரியத்தை நான் மறுக்க மாட்டேன்" என்று கூறினார். எனவே, ஹஃப்ஸா அல்-முந்திரிடமே தங்கினார். இது ஒரு விவாகரத்தாக ஆகவில்லை.

1168

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، وَأَبَا، هُرَيْرَةَ سُئِلاَ عَنِ الرَّجُلِ، يُمَلِّكُ امْرَأَتَهُ أَمْرَهَا فَتَرُدُّ ذَلِكَ إِلَيْهِ وَلاَ تَقْضِي فِيهِ شَيْئًا فَقَالاَ لَيْسَ ذَلِكَ بِطَلاَقٍ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடமும் அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடமும் ஒரு மனிதரின் (செயல் குறித்து) கேட்கப்பட்டது; அவர் தனது மனைவிக்கு அவளுடைய (விவாகரத்து தொடர்பான) விவகாரத்தில் அவளுக்கே அதிகாரம் வழங்கினார். ஆனால் அவள் அந்த அதிகாரத்தை அவரிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டாள்; அதில் அவள் எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை. அதற்கு அவ்விருவரும், "இது தலாக் (விவாகரத்து) ஆகாது" என்று கூறினார்கள்.

1169

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ إِذَا مَلَّكَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ أَمْرَهَا فَلَمْ تُفَارِقْهُ وَقَرَّتْ عِنْدَهُ فَلَيْسَ ذَلِكَ بِطَلاَقٍ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُمَلَّكَةِ إِذَا مَلَّكَهَا زَوْجُهَا أَمْرَهَا ثُمَّ افْتَرَقَا وَلَمْ تَقْبَلْ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَلَيْسَ بِيَدِهَا مِنْ ذَلِكَ شَىْءٌ وَهُوَ لَهَا مَا دَامَا فِي مَجْلِسِهِمَا ‏.‏

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் தம் மனைவியின் விவகாரத்தை (அதாவது, தன்னை விவாகரத்து செய்துகொள்ளும் உரிமையை) அவளிடமே ஒப்படைத்து, அவள் (அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தி) அவரைப் பிரியாமல் அவருடனேயே தங்கியிருந்தால், அது தலாக் ஆகாது."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"(தலாக் கூறும்) அதிகாரம் வழங்கப்பட்ட பெண்ணைப் பொறுத்தவரை, கணவன் அவளிடம் அவளது விவகாரத்தை (முடிவெடுக்கும் உரிமையை) ஒப்படைத்த பின், அவர்கள் இருவரும் (அந்தச் சபையிலிருந்து) பிரிந்து

சென்று, (பிரிவதற்கு முன்) அவள் அதில் எதையும் ஏற்காதிருந்தால் (அதாவது, அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தாதிருந்தால்), அதன் பிறகு அவளிடத்தில் அந்த அதிகாரம் எதுவும் இருக்காது. அவர்கள் இருவரும் அந்தச் சபையில் இருக்கும் வரை மட்டுமே அந்த அதிகாரம் அவளுக்கு உரியதாகும்."

1170

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا آلَى الرَّجُلُ مِنِ امْرَأَتِهِ لَمْ يَقَعْ عَلَيْهِ طَلاَقٌ وَإِنْ مَضَتِ الأَرْبَعَةُ الأَشْهُرِ حَتَّى يُوقَفَ فَإِمَّا أَنْ يُطَلِّقَ وَإِمَّا أَنْ يَفِيءَ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا .

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் தம் மனைவியுடன் (தாம்பத்திய உறவு கொள்வதில்லை என) 'இலா' (சத்தியம்) செய்தால், நான்கு மாதங்கள் கடந்துவிட்டாலும் (தானாக) விவாகரத்து ஏற்படாது. அவர் (நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்புக்காக) நிறுத்தப்படும் வரை (இந்த நிலை நீடிக்கும்). அப்போது, ஒன்று அவர் விவாகரத்து அளிக்க வேண்டும் அல்லது (மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவுக்கு) மீள வேண்டும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதுவே எங்களிடையே நடைமுறையில் உள்ளது."

1171

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ أَيُّمَا رَجُلٍ آلَى مِنِ امْرَأَتِهِ فَإِنَّهُ إِذَا مَضَتِ الأَرْبَعَةُ الأَشْهُرِ وُقِفَ حَتَّى يُطَلِّقَ أَوْ يَفِيءَ وَلاَ يَقَعُ عَلَيْهِ طَلاَقٌ إِذَا مَضَتِ الأَرْبَعَةُ الأَشْهُرِ حَتَّى يُوقَفَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"எந்த ஒரு மனிதர் தன் மனைவியுடன் (தாம்பத்தியம் கொள்வதில்லை என) சத்தியம் செய்து, நான்கு மாதங்கள் கடந்துவிட்டால், அவர் விவாகரத்து அளிக்கும் வரை அல்லது (தாம்பத்தியத்திற்குத்) திரும்பும் வரை அவர் (நீதிமன்றத்தால்) நிறுத்தி வைக்கப்படுவார். நான்கு மாதங்கள் கடந்துவிட்டதால் அவர் மீது விவாகரத்து நிகழாது; அவர் (நீதிமன்றத்தால்) நிறுத்தி வைக்கப்படும் வரை (அது நிகழாது)."

1172

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَأَبَا، بَكْرِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ كَانَا يَقُولاَنِ فِي الرَّجُلِ يُولِي مِنِ امْرَأَتِهِ إِنَّهَا إِذَا مَضَتِ الأَرْبَعَةُ الأَشْهُرِ فَهِيَ تَطْلِيقَةٌ وَلِزَوْجِهَا عَلَيْهَا الرَّجْعَةُ مَا كَانَتْ فِي الْعِدَّةِ.

ஸயீத் அல்-முஸய்யப் அவர்களும் அபூபக்ர் இப்னு அப்துர்ரஹ்மான் அவர்களும், தம் மனைவியுடன் (தாம்பத்திய உறவு கொள்வதில்லை என) 'ஈலா' (சத்தியம்) செய்த ஒரு மனிதரைப் பற்றிக் கூறினார்கள்: "நான்கு மாதங்கள் கடந்துவிட்டால், அது (ஒரு) தலாக் ஆகும். அவள் தன் இத்தாவில் (காத்திருக்கும் காலத்தில்) இருக்கும் வரை அவளைத் திரும்பப் பெறும் உரிமை அவளது கணவனுக்கு உண்டு."

1173

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، كَانَ يَقْضِي فِي الرَّجُلِ إِذَا آلَى مِنِ امْرَأَتِهِ أَنَّهَا إِذَا مَضَتِ الأَرْبَعَةُ الأَشْهُرِ فَهِيَ تَطْلِيقَةٌ وَلَهُ عَلَيْهَا الرَّجْعَةُ مَا دَامَتْ فِي عِدَّتِهَا. قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ كَانَ رَأْىُ ابْنِ شِهَابٍ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُولِي مِنِ امْرَأَتِهِ فَيُوقَفُ فَيُطَلِّقُ عِنْدَ انْقِضَاءِ الأَرْبَعَةِ الأَشْهُرِ ثُمَّ يُرَاجِعُ امْرَأَتَهُ أَنَّهُ إِنْ لَمْ يُصِبْهَا حَتَّى تَنْقَضِيَ عِدَّتُهَا فَلاَ سَبِيلَ لَهُ إِلَيْهَا وَلاَ رَجْعَةَ لَهُ عَلَيْهَا إِلاَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ عُذْرٌ مِنْ مَرَضٍ أَوْ سِجْنٍ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الْعُذْرِ فَإِنَّ ارْتِجَاعَهُ إِيَّاهَا ثَابِتٌ عَلَيْهَا فَإِنْ مَضَتْ عِدَّتُهَا ثُمَّ تَزَوَّجَهَا بَعْدَ ذَلِكَ فَإِنَّهُ إِنْ لَمْ يُصِبْهَا حَتَّى تَنْقَضِيَ الأَرْبَعَةُ الأَشْهُرِ وُقِفَ أَيْضًا فَإِنْ لَمْ يَفِئْ دَخَلَ عَلَيْهِ الطَّلاَقُ بِالإِيلاَءِ الأَوَّلِ إِذَا مَضَتِ الأَرْبَعَةُ الأَشْهُرِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَلَيْهَا رَجْعَةٌ لأَنَّهُ نَكَحَهَا ثُمَّ طَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمَسَّهَا فَلاَ عِدَّةَ لَهُ عَلَيْهَا وَلاَ رَجْعَةَ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُولِي مِنِ امْرَأَتِهِ فَيُوقَفُ بَعْدَ الأَرْبَعَةِ الأَشْهُرِ فَيُطَلِّقُ ثُمَّ يَرْتَجِعُ وَلاَ يَمَسُّهَا فَتَنْقَضِي أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ قَبْلَ أَنْ تَنْقَضِيَ عِدَّتُهَا إِنَّهُ لاَ يُوقَفُ وَلاَ يَقَعُ عَلَيْهِ طَلاَقٌ وَإِنَّهُ إِنْ أَصَابَهَا قَبْلَ أَنْ تَنْقَضِيَ عِدَّتُهَا كَانَ أَحَقَّ بِهَا وَإِنْ مَضَتْ عِدَّتُهَا قَبْلَ أَنْ يُصِيبَهَا فَلاَ سَبِيلَ لَهُ إِلَيْهَا وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُولِي مِنِ امْرَأَتِهِ ثُمَّ يُطَلِّقُهَا فَتَنْقَضِي الأَرْبَعَةُ الأَشْهُرِ قَبْلَ انْقِضَاءِ عِدَّةِ الطَّلاَقِ قَالَ هُمَا تَطْلِيقَتَانِ إِنْ هُوَ وُقِفَ وَلَمْ يَفِئْ وَإِنْ مَضَتْ عِدَّةُ الطَّلاَقِ قَبْلَ الأَرْبَعَةِ الأَشْهُرِ فَلَيْسَ الإِيلاَءُ بِطَلاَقٍ وَذَلِكَ أَنَّ الأَرْبَعَةَ الأَشْهُرِ

الَّتِي كَانَتْ تُوقَفُ بَعْدَهَا مَضَتْ وَلَيْسَتْ لَهُ يَوْمَئِذٍ بِامْرَأَةٍ. قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ حَلَفَ أَنْ لَا يَطَأَ امْرَأَتَهُ يَوْمًا أَوْ شَهْرًا ثُمَّ مَكَثَ حَتَّى يَنْقَضِيَ أَكْثَرُ مِنَ الْأَرْبَعَةِ الْأَشْهُرِ فَلَا يَكُونُ ذَلِكَ إِيلَاءً وَإِنَّمَا يُوقَفُ فِي الْإِيلَاءِ مَنْ حَلَفَ عَلَى أَكْثَرَ مِنَ الْأَرْبَعَةِ الْأَشْهُرِ فَأَمَّا مَنْ حَلَفَ أَنْ لَا يَطَأَ امْرَأَتَهُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ أَوْ أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ فَلَا أَرَى عَلَيْهِ إِيلَاءً لِأَنَّهُ إِذَا دَخَلَ الْأَجَلُ الَّذِي يُوقَفُ عِنْدَهُ خَرَجَ مِنْ يَمِينِهِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ وَقْفٌ. قَالَ مَالِكٌ مَنْ حَلَفَ لِامْرَأَتِهِ أَنْ لَا يَطَأَهَا حَتَّى تَفْطِمَ وَلَدَهَا فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَكُونُ إِيلَاءً.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்கள், ஒரு மனிதன் தனது மனைவியுடன் (தாம்பத்திய உறவு கொள்வதில்லை என) சத்தியம் (ஈலா) செய்தால், நான்கு மாதங்கள் கடந்ததும் அது ஒரு விவாகரத்தாக (தலாக்) கருதப்படும் என்றும், அவள் இத்தா (காத்திருப்புக் காலம்) முடியும் வரை அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளும் (ருஜூஃ) உரிமை அவனுக்கு உண்டு என்றும் தீர்ப்பளித்ததாக எனக்குச் செய்தி கிடைத்தது. இப்னு ஷிஹாப் (அல்-ஜுஹ்ரி) அவர்களின் கருத்தும் இதுவேயாகும்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒருவன் ஈலா செய்துவிட்டு (நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு நீதிமன்றத்தில்) நிறுத்தப்படும்போது தலாக் சொல்லிவிட்டு, பிறகு தன் மனைவியை மீட்டிக் கொள்கிறான் (ருஜூஃ செய்கிறான்). ஆனால் அவளுடைய இத்தா முடிவதற்குள் அவனுடன் தாம்பத்தியம் செய்யவில்லை என்றால், அவனுக்கு அவளிடம் உரிமை இல்லை (ருஜூஃ செல்லாது); நோய் அல்லது சிறைவாசம் போன்ற முறையான காரணங்கள் இருந்தால் தவிர. இத்தா முடிந்த பிறகு மீண்டும் அவளை மணந்து, பின்னும் நான்கு மாதங்களாகத் தாம்பத்தியம் செய்யாமல் இருந்து (நீதிமன்றத்தில்) நிறுத்தப்பட்டால், முதல் ஈலாவின் காரணமாக தலாக் ஏற்பட்டுவிடும்; அவளைத் தீண்டுவதற்கு முன்பே தலாக் ஏற்பட்டதால் அவளுக்கு இத்தா கிடையாது, அவனால் மீட்கவும் முடியாது.

மாலிக் (ரஹ்) மேலும் கூறினார்கள்: ஒருவன் ஈலா செய்து, (நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு) நிறுத்தப்பட்டு, தலாக் சொல்லி, மீண்டும் மீட்டிக் கொள்கிறான்; ஆனால் இத்தா முடியும் வரை தாம்பத்தியம் செய்யவில்லை, அதற்குள் மீண்டும் ஒரு நான்கு மாதங்கள் கடந்துவிட்டன எனில், அவன் மீண்டும் நிறுத்தப்பட வேண்டியதில்லை (புதிய தலாக் விழாது). இத்தா முடிவதற்குள் கூடினால் அவன் அவளுக்கு உரிமையாளன், கூடவில்லை எனில் உரிமை அற்றுப்போகும்.

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்கள்: ஈலா செய்தவன் (சாதாரணமாக ஒரு) தலாக் சொல்லி, அத்தலாக்கின் இத்தா முடிவதற்குள் ஈலாவின் நான்கு மாதங்கள் முடிந்து, அவன் (மீண்டும் தாம்பத்தியம் செய்யாமல்) நிறுத்தப்பட்டால், அவை இரண்டு தலாக்குகளாகக் கருதப்படும். ஆனால் ஈலாவின் நான்கு மாதங்கள்

முடிவதற்கு முன்பே தலாக்கின் இத்தா முடிந்துவிட்டால், (பழைய) ஈலா செல்லாது; ஏனெனில் காலம் முடியும் போது அவள் அவன் மனைவியாக இல்லை.

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்கள்: ஒரு நாள் அல்லது ஒரு மாதம் என்று சத்தியம் செய்து நான்கு மாதங்கள் கடந்துவிட்டால் அது ஈலா ஆகாது. நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் சத்தியம் செய்தால் மட்டுமே ஈலா (சட்டம்) பொருந்தும். குழந்தைக்குப் பால் மறக்கடிக்கும் வரை (சுமார் இரண்டு ஆண்டுகள்) தாம்பத்தியம் செய்ய மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்தாலும் அது ஈலா ஆகாது (ஏனெனில் இது தீங்கு செய்யும் நோக்கம் கொண்டதல்ல, குழந்தையின் நலன் சார்ந்தது).

1175

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنْ إِيلاَءِ الْعَبْدِ، فَقَالَ هُوَ نَحْوُ إِيلاَءِ الْحُرِّ وَهُوَ عَلَيْهِ وَاجِبٌ وَإِيلاَءُ الْعَبْدِ شَهْرَانِ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடம் ஓர் அடிமையின் 'ஈலா' (மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்தல்) பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள், "அது சுதந்திரமான மனிதனின் ஈலாவைப் போன்றதே; அது அவன் மீதும் கடமையாகும். அடிமையின் ஈலா இரண்டு மாதங்களாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1176

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ الزُّرَقِيِّ، أَنَّهُ سَأَلَ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ، طَلَّقَ امْرَأَةً إِنْ هُوَ تَزَوَّجَهَا فَقَالَ الْقَاسِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ إِنَّ رَجُلاً جَعَلَ امْرَأَةً عَلَيْهِ كَظَهْرِ أُمِّهِ إِنْ هُوَ تَزَوَّجَهَا فَأَمَرَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِنْ هُوَ تَزَوَّجَهَا أَنْ لاَ يَقْرَبَهَا حَتَّى يُكَفِّرَ كَفَّارَةَ الْمُتَظَاهِرِ.

ஸயீத் பின் அம்ர் பின் சுலைம் அஸ்ஸுரகீ அவர்கள், அல்-காஸிம் பின் முஹம்மத் அவர்களிடம், ஒரு மனிதர் ஒரு பெண்ணை மணந்தால் (அவள் தனக்கு) தலாக் விடப்பட்டவள் என்று (சபதம்) கூறுவதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அல்-காஸிம் பின் முஹம்மத் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு மனிதர், தான் ஒரு பெண்ணை மணந்தால் அவள் தனக்குத் தன் தாயின் முதுகைப் போன்றவள் (என்று ழிஹார்) ஆக்கிக்கொண்டார். எனவே உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், 'அவன் அவளை மணந்தால், ழிஹார் செய்தவர் நிறைவேற்ற வேண்டிய பரிகாரத்தை (கஃப்பாரா)

நிறைவேற்றும் வரை அவளை நெருங்கக் கூடாது' என்று அவனுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.'

1177

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ عَنْ رَجُلٍ تَظَاهَرَ مِنِ امْرَأَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَنْكِحَهَا فَقَالاَ إِنْ نَكَحَهَا فَلاَ يَمَسَّهَا حَتَّى يُكَفِّرَ كَفَّارَةَ الْمُتَظَاهِرِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: ஒரு மனிதர் அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களிடமும் சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்களிடமும், ஒருவன் தன் மனைவியைத் திருமணம் செய்வதற்கு முன்பே அவளிடமிருந்து ழிஹார் (தன் மனைவியைத் தன் தாயின் முதுகுடன் ஒப்பிட்டு, அவளைத் தனக்கு ஹராமாக்கும் பிரகடனம்) செய்தது குறித்துக் கேட்டார். அதற்கு அவ்விருவரும், "அவன் அவளைத் திருமணம் செய்தால், ழிஹார் பிரகடனம் செய்ததற்கான கஃபாராவை (பிராயச்சித்தத்தை) நிறைவேற்றும் வரை அவன் அவளைத் தீண்டக்கூடாது (அதாவது, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளக்கூடாது)" என்று கூறினார்கள்.

1178

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ فِي رَجُلٍ تَظَاهَرَ مِنْ أَرْبَعَةِ نِسْوَةٍ لَهُ بِكَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْهِ إِلاَّ كَفَّارَةٌ وَاحِدَةٌ . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، مِثْلَ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي كَفَّارَةِ الْمُتَظَاهِرِ { فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا } . { فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا } . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَتَظَاهَرُ مِنِ امْرَأَتِهِ فِي مَجَالِسَ مُتَفَرِّقَةٍ قَالَ لَيْسَ عَلَيْهِ إِلاَّ كَفَّارَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِنْ تَظَاهَرَ ثُمَّ كَفَّرَ ثُمَّ تَظَاهَرَ بَعْدَ أَنْ يُكَفِّرَ فَعَلَيْهِ الْكَفَّارَةُ أَيْضًا . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ تَظَاهَرَ مِنِ امْرَأَتِهِ ثُمَّ مَسَّهَا قَبْلَ أَنْ يُكَفِّرَ لَيْسَ عَلَيْهِ إِلاَّ كَفَّارَةٌ وَاحِدَةٌ وَيَكُفُّ عَنْهَا حَتَّى يُكَفِّرَ وَلْيَسْتَغْفِرِ اللَّهَ وَذَلِكَ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ . قَالَ مَالِكٌ وَالظِّهَارُ مِنْ ذَوَاتِ الْمَحَارِمِ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَالنَّسَبِ سَوَاءٌ . قَالَ مَالِكٌ وَلَيْسَ عَلَى النِّسَاءِ ظِهَارٌ . قَالَ مَالِكٌ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا } . قَالَ سَمِعْتُ أَنَّ تَفْسِيرَ ذَلِكَ أَنْ يَتَظَاهَرَ الرَّجُلُ مِنِ امْرَأَتِهِ ثُمَّ يُجْمِعَ عَلَى إِمْسَاكِهَا

وَإِصَابَتِهَا فَإِنْ أَجْمَعَ عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ وَجَبَتْ عَلَيْهِ الْكَفَّارَةُ وَإِنْ طَلَّقَهَا وَلَمْ يُجْمِعْ بَعْدَ تَظَاهُرِهِ مِنْهَا عَلَى إِمْسَاكِهَا وَإِصَابَتِهَا فَلَا كَفَّارَةَ عَلَيْهِ. قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ تَزَوَّجَهَا بَعْدَ ذَلِكَ لَمْ يَمَسَّهَا حَتَّى يُكَفِّرَ كَفَّارَةَ الْمُتَظَاهِرِ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَتَظَاهَرُ مِنْ أَمَتِهِ إِنَّهُ إِنْ أَرَادَ أَنْ يُصِيبَهَا فَعَلَيْهِ كَفَّارَةُ الظِّهَارِ قَبْلَ أَنْ يَطَأَهَا. قَالَ مَالِكٌ لَا يَدْخُلُ عَلَى الرَّجُلِ إِيلَاءٌ فِي تَظَاهُرِهِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُضَارًّا لَا يُرِيدُ أَنْ يَفِيءَ مِنْ تَظَاهُرِهِ.

உர்வா இப்னு அஸ்-சுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் தனது நான்கு மனைவியரிடமும் ஒரே வார்த்தையில் 'ளிஹார்' (Zihar) செய்தால், அவர் மீது ஒரே ஒரு கஃப்பாரா (பரிகாரம்) மட்டுமே கடமையாகும்.

ரபிஆ இப்னு அபீ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களிடமிருந்தும் இது போன்றே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மிடம் நடைமுறை இதுவேயாகும். ளிஹார் செய்தவருக்கான பரிகாரம் குறித்து அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

{ஃபதஹ்ரீரு ரகபதின் மின் கப்லி அன் யதமாஸ்ஸா. ஃபமன் லம் யஜித் ஃபஸியாமு ஷஹ்ரைனி முததாபிஐனி மின் கப்லி அன் யதமாஸ்ஸா ஃபமன் லம் யஸ்ததிஃ ஃப இத்ஆமு சித்தீன மிஸ்கீனா}

'(தம்பதியர்) ஒருவரையொருவர் தீண்டுவதற்கு முன் ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதாகும். (அவ்வாறு செய்ய) எவர் சக்தியற்றவராக இருக்கிறாரோ, (அவர்) அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் தீண்டுவதற்கு முன் தொடர்ந்து இரண்டு மாதங்கள் நோன்பு நோற்க வேண்டும். எவர் (இதற்கும்) சக்தி பெறவில்லையோ (அவர்) அறுபது ஏழைகளுக்கு உணவளிக்க வேண்டும்.' (அல்-குர்ஆன் 58:3-4)"

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் தனது மனைவியிடம் வெவ்வேறு சபைகளில் ளிஹார் செய்தால், அவர் மீது ஒரே ஒரு கஃப்பாரா மட்டுமே கடமையாகும். ஆனால் அவர் ளிஹார் செய்து, அதற்காக கஃப்பாரா கொடுத்து, கஃப்பாரா கொடுத்த பிறகு மீண்டும் ளிஹார் செய்தால், அவர் மீது மீண்டும் கஃப்பாரா கடமையாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் தனது மனைவியிடம் ளிஹார் செய்து, கஃப்பாரா கொடுப்பதற்கு முன் அவளைத் தீண்டிவிட்டாரோ (தாம்பத்திய உறவு கொண்டாரோ), அவர் மீது ஒரே ஒரு கஃப்பாரா மட்டுமே கடமையாகும். அவர் கஃப்பாரா கொடுக்கும் வரை அவளை விட்டும் விலகியிருக்க வேண்டும்; மேலும் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேட வேண்டும். இதுவே நான் கேட்டவற்றில் மிகச் சிறந்ததாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பால்குடி உறவு (ரளாஆ) மற்றும் வம்சாவளி (நஸப்) மூலம் தடைசெய்யப்பட்ட உறவுமுறைகளைக் (மஹ்ரம்) கொண்டு (மனைவியை ஒப்பிட்டு) ளிஹார் செய்வதும் (சட்ட ரீதியாக) சமமானதே (அதாவது, இரு வகையிலும் ளிஹார் ஆகும்)."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண்களுக்கு 'ளிஹார்' (எனும் சட்டம்) இல்லை (அதாவது, பெண்கள் ளிஹார் செய்ய முடியாது)."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கண்ணியமும் மேன்மையும் மிக்க அல்லாஹ்வின் வார்த்தையான:

{வல்லதீன யுழாஹிரூன மின் நிஸாயிஹிம் சும்ம யஊதூன லிமா காலூ}

'எவர்கள் தங்கள் மனைவியருடன் 'ளிஹார்' செய்து, பின்னர் தாங்கள் கூறியதை விட்டும் திரும்புகிறார்களோ...' (அல்-குர்ஆன் 58:3).

என்பதன் விளக்கமாவது: ஒரு மனிதர் தன் மனைவியிடம் ளிஹார் செய்து, பின்னர் அவளைத் தன்னுடன் வைத்துக்கொள்ளவும் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளவும் முடிவு செய்வதாகும். அவ்வாறு அவர் முடிவு செய்தால், அவர் மீது கஃப்பாரா கடமையாகும். அவர் அவளை விவாகரத்து செய்துவிட்டு, ளிஹார் செய்த பிறகு அவளைத் தன்னுடன் வைத்துக்கொள்ளவோ தாம்பத்திய உறவு கொள்ளவோ நாடவில்லை என்றால், அவர் மீது எந்த கஃப்பாராவும் இல்லை."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதற்குப் பிறகு (விவாகரத்திற்குப் பின்) அவர் அவளை மணந்தால், ளிஹார் செய்ததற்கான கஃப்பாராவை நிறைவேற்றும் வரை அவளைத் தீண்டக்கூடாது."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் தனது அடிமைப் பெண்ணிடம் ளிஹார் செய்து, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ள விரும்பினால், அவளுடன் உறவு கொள்வதற்கு முன்பு அவர் ளிஹாரின் கஃப்பாராவை நிறைவேற்ற வேண்டும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தனது ளிஹாரிலிருந்து மீள்வதை (அதாவது, மனைவியுடன் உறவை மீண்டும் தொடர்வதை) விரும்பாமல், (மனைவிக்கு) தீங்கு இழைப்பவராக இருந்தாலே தவிர, ஒரு ஆணின் ளிஹாரில் 'ஈலா' (எனும் சத்தியம்) நுழையாது (அதாவது, ளிஹார் தானாகவே ஈலாவாக மாறாது)."

1180

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلاً، يَسْأَلُ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ عَنْ رَجُلٍ، قَالَ لاِمْرَأَتِهِ كُلُّ امْرَأَةٍ أَنْكِحُهَا عَلَيْكِ مَا عِشْتِ فَهِيَ عَلَىَّ كَظَهْرِ أُمِّي ‏.‏ فَقَالَ عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ

يُجْزِئُهُ عَنْ ذَلِكَ عِتْقُ رَقَبَةٍ .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்கள் கூறியதாவது:
ஒரு மனிதர் உர்வா இப்னு அஸ்ஸுபைர் அவர்களிடம், ஒருவர் தம் மனைவியிடம் "நீ உயிருடன் இருக்கும் வரை உன்னுடன் (மனைவியாக) இருக்கும்போது நான் மணமுடிக்கும் எந்தப் பெண்ணும் எனக்கு என் தாயின் முதுகைப்போல் ஆவாள்" என்று கூறியது பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு உர்வா இப்னு அஸ்ஸுபைர் அவர்கள், "அதற்கு ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வது அவருக்குப் போதுமானது" என்று கூறினார்கள்.

1181

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنْ ظِهَارِ الْعَبْدِ، فَقَالَ نَحْوُ ظِهَارِ الْحُرِّ . قَالَ مَالِكٌ يُرِيدُ أَنَّهُ يَقَعُ عَلَيْهِ كَمَا يَقَعُ عَلَى الْحُرِّ . قَالَ مَالِكٌ وَظِهَارُ الْعَبْدِ عَلَيْهِ وَاجِبٌ وَصِيَامُ الْعَبْدِ فِي الظِّهَارِ شَهْرَانِ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَبْدِ يَتَظَاهَرُ مِنِ امْرَأَتِهِ إِنَّهُ لاَ يَدْخُلُ عَلَيْهِ إِيلاَءٌ وَذَلِكَ أَنَّهُ لَوْ ذَهَبَ يَصُومُ صِيَامَ كَفَّارَةِ الْمُتَظَاهِرِ دَخَلَ عَلَيْهِ طَلاَقُ الإِيلاَءِ قَبْلَ أَنْ يَفْرُغَ مِنْ صِيَامِهِ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடம் ஓர் அடிமையின் 'திஹார்' பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்), "அது சுதந்திரமான ஒருவரின் திஹாரைப் போன்றதே" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(சுதந்திரமானவருக்குத் திஹார் சட்டம்) ஏற்படுவதைப் போன்றே, அடிமைக்கும் அது ஏற்படும் என்று அவர் கருதுகிறார்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அடிமையின் திஹார் அவன் மீது அமலாகும்; திஹாரிற்காக அடிமை நோற்கவேண்டிய நோன்பு இரண்டு மாதங்களாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தன் மனைவியிடம் திஹார் செய்த அடிமைக்கு 'ஈலா' (எனும் சட்டம்) பொருந்தாது. ஏனெனில், திஹார் செய்தவர் (அதற்குப் பரிகாரமாக) கஃப்பாரா நோன்பு நோற்கச் சென்றால், அவர் அந்நோன்பை முடிப்பதற்கு முன்னரே ஈலாவின் விவாகரத்து அவருக்கு ஏற்பட்டுவிடும்."

1182

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ فِي بَرِيرَةَ ثَلاَثُ سُنَنٍ فَكَانَتْ إِحْدَى السُّنَنِ الثَّلاَثِ أَنَّهَا أُعْتِقَتْ فَخُيِّرَتْ فِي زَوْجِهَا وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " الْوَلاَءُ لِمَنْ أَعْتَقَ " . وَدَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَالْبُرْمَةُ تَفُورُ بِلَحْمٍ فَقُرِّبَ إِلَيْهِ خُبْزٌ وَأُدْمٌ مِنْ أُدْمِ الْبَيْتِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَلَمْ أَرَ بُرْمَةً فِيهَا لَحْمٌ " . فَقَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَكِنْ ذَلِكَ لَحْمٌ تُصُدِّقَ بِهِ عَلَى بَرِيرَةَ وَأَنْتَ لاَ تَأْكُلُ الصَّدَقَةَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " هُوَ عَلَيْهَا صَدَقَةٌ وَهُوَ لَنَا هَدِيَّةٌ " .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"பரீரா (ரலி) அவர்கள் விஷயத்தில் மூன்று வழிமுறைகள் (சுன்னாக்கள்) இருந்தன.

மூன்று சுன்னாக்களில் ஒன்று: அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டபோது, அவரது கணவர் விஷயத்தில் (அவருடன் வாழ்வதா அல்லது பிரிந்து விடுவதா என) அவருக்குத் தேர்வு செய்யும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'வாரிசுரிமை (அல்-வலா) என்பது ஒருவரை விடுதலை செய்தவருக்கே உரியது' என்று கூறினார்கள்.

(பிறகு ஒரு சமயம்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (வீட்டிற்குள்) வந்தார்கள்; அப்போது ஒரு பாத்திரத்தில் இறைச்சி கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்களுக்கு ரொட்டியும், வீட்டு இருப்பிலிருந்து துணை உணவுகளும் கொண்டுவரப்பட்டன. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இறைச்சியுடன் கூடிய ஒரு பாத்திரத்தை நான் பார்க்கவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள் (வீட்டார்), 'ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஆனால், அது பரீரா (ரலி) அவர்களுக்கு ஸதகாவாகக் கொடுக்கப்பட்ட இறைச்சி; நீங்கள் ஸதகாவை உண்பதில்லையே!' என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அது அவருக்கு (பரீராவுக்கு) ஸதகா; நமக்கு அது அன்பளிப்பு' என்று கூறினார்கள்."

1183

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ . أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي الأَمَةِ تَكُونُ تَحْتَ الْعَبْدِ فَتَعْتِقُ إِنَّ الأَمَةَ لَهَا الْخِيَارُ مَا لَمْ يَمَسَّهَا . قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ مَسَّهَا زَوْجُهَا فَزَعَمَتْ أَنَّهَا جَهِلَتْ أَنَّ لَهَا الْخِيَارَ فَإِنَّهَا تُتَّهَمُ وَلاَ تُصَدَّقُ بِمَا ادَّعَتْ مِنَ الْجَهَالَةِ وَلاَ خِيَارَ لَهَا بَعْدَ أَنْ يَمَسَّهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
ஓர் அடிமைப் பெண் ஓர் அடிமையின் மனைவியாக இருந்து பின்னர் அவள் விடுதலை செய்யப்பட்டால், அவளுடைய கணவன் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாத வரை அவளுக்குத் தேர்வுரிமை உண்டு (அதாவது, திருமணத்தை ரத்து செய்யும் உரிமை).

1184

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ مَوْلاَةً، لِبَنِي عَدِيٍّ يُقَالُ لَهَا زَبْرَاءُ أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ عَبْدٍ وَهِيَ أَمَةٌ يَوْمَئِذٍ فَعَتَقَتْ قَالَتْ فَأَرْسَلَتْ إِلَىَّ حَفْصَةُ زَوْجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَدَعَتْنِي فَقَالَتْ إِنِّي مُخْبِرَتُكِ خَبَرًا وَلاَ أُحِبُّ أَنْ تَصْنَعِي شَيْئًا إِنَّ أَمْرَكِ بِيَدِكِ مَا لَمْ يَمْسَسْكِ زَوْجُكِ فَإِنْ مَسَّكِ فَلَيْسَ لَكِ مِنَ الأَمْرِ شَىْءٌ . قَالَتْ فَقُلْتُ هُوَ الطَّلاَقُ ثُمَّ الطَّلاَقُ ثُمَّ الطَّلاَقُ . فَفَارَقَتْهُ ثَلاَثًا .

உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
பனூ அதி கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஸப்ரா என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு மவ்லா (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைப் பெண்) கூறியதாவது:
நான் ஒரு அடிமைப் பெண்ணாக இருந்தபோது ஓர் அடிமையின் மனைவியாக இருந்தேன். பின்னர் நான் விடுவிக்கப்பட்டேன். (அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் எனக்கு ஆளனுப்பி, என்னை அழைத்தார்கள். அவர்கள் என்னிடம், "நான் உனக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்கிறேன். நீ (அவசரமாகவோ, தவறாகவோ) எதையும் செய்வதை நான் விரும்பவில்லை. உன் கணவர் உன்னைத் தீண்டாதவரை உன் (மணவிலக்கு) விவகாரம் உன் கையில் உள்ளது. அவர் உன்னைத் தீண்டிவிட்டால், (அவ்விஷயத்தில்) உனக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை" என்று கூறினார்கள். (அதைக் கேட்ட) நான், "இது தலாக்! பிறகு தலாக்! பிறகு தலாக்!" என்று கூறினேன். இவ்வாறு அவர் (தன் கணவரை) மும்முறை விவாகரத்துச் செய்து பிரிந்தார்.

1185

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ أَيُّمَا رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَبِهِ جُنُونٌ أَوْ ضَرَرٌ فَإِنَّهَا تُخَيَّرُ فَإِنْ شَاءَتْ قَرَّتْ وَإِنْ شَاءَتْ فَارَقَتْ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِي الأَمَةِ تَكُونُ تَحْتَ الْعَبْدِ ثُمَّ تَعْتِقُ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا أَوْ يَمَسَّهَا إِنَّهَا إِنِ اخْتَارَتْ نَفْسَهَا فَلاَ صَدَاقَ لَهَا وَهِيَ تَطْلِيقَةٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا ‏.‏

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது: ஓர் ஆண் ஒரு பெண்ணை மணந்து, அவர் (கணவர்) மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவராகவோ அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் குறைபாடு உடையவராகவோ இருந்தால், அப்பெண்ணுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை உண்டு. அவள் விரும்பினால் (அவருடன்) தங்கியிருக்கலாம்; அவள் விரும்பினால் அவரைவிட்டுப் பிரிந்துவிடலாம்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறியதாவது: ஓர் அடிமைப் பெண், ஓர் அடிமை ஆணின் கீழ் (மனைவியாக) இருக்கும் நிலையில், கணவன் அவளுடன் இல்லறம் நடத்துவதற்கு முன்போ அல்லது அவளைத் தீண்டுவதற்கு முன்போ அவள் விடுதலை செய்யப்பட்டு, அவள் (திருமண பந்தத்திலிருந்து) தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டால், அவளுக்கு மஹர் (மணக்கொடை) ஏதுமில்லை. இது ஒரு தலாக்காகும். இதுவே நம்மிடம் உள்ள நடைமுறையாகும்.

1186

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ إِذَا خَيَّرَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ فَاخْتَارَتْهُ فَلَيْسَ ذَلِكَ بِطَلاَقٍ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُخَيَّرَةِ إِذَا خَيَّرَهَا زَوْجُهَا فَاخْتَارَتْ نَفْسَهَا فَقَدْ طَلُقَتْ ثَلاَثًا وَإِنْ قَالَ زَوْجُهَا لَمْ أُخَيِّرْكِ إِلاَّ وَاحِدَةً فَلَيْسَ لَهُ ذَلِكَ ‏.‏ وَذَلِكَ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُهُ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ خَيَّرَهَا فَقَالَتْ قَدْ قَبِلْتُ وَاحِدَةً وَقَالَ لَمْ أُرِدْ هَذَا وَإِنَّمَا خَيَّرْتُكِ فِي الثَّلاَثِ جَمِيعًا أَنَّهَا إِنْ لَمْ تَقْبَلْ إِلاَّ وَاحِدَةً أَقَامَتْ عِنْدَهُ عَلَى نِكَاحِهَا وَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ فِرَاقًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى ‏.‏

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒருவர் தன் மனைவிக்கு (தன்னைத்) தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை வழங்கும்போது, அவள் அவரையே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டால், அது விவாகரத்து ஆகாது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் கேட்டவற்றிலேயே இதுதான் சிறந்தது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"(தன்னைத்) தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்ட ஒரு பெண், அவளுடைய கணவன் அவளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை வழங்கிய பின் அவள் தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டால், அவள் மும்முறை தலாக் விடப்பட்டவளாக ஆவாள். அவளுடைய கணவர், 'நான் அவளுக்கு ஒரு தலாக்கிற்கு மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை வழங்கினேன்' என்று கூறினால், அது அவருக்குப் பயன்படாது. நான் கேட்டவற்றிலேயே இதுதான் சிறந்தது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் தன் மனைவிக்கு (தன்னைத்) தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை அளித்து, அவள், 'நான் ஒன்றை (ஒரு தலாக்கை) ஏற்றுக்கொள்கிறேன்' என்று கூறினால்; அதற்கு அவர், 'நான் இதை நாடவில்லை; நான் (தலாக்) மூன்றையும் சேர்த்தே தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை வழங்கினேன்' என்று கூறினால் - அவள் ஒன்றைத்தவிர வேறு எதையும் ஏற்காத நிலையில் - அவள் அவருடன் தன் திருமண பந்தத்திலேயே நீடித்திருப்பாள். அது பிரிவினை ஆகாது. இன்ஷா அல்லாஹ் தஆலா (அல்லாஹ் மிக உயர்ந்தவன் நாடினால்)."

1187

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ عَنْ حَبِيبَةَ بِنْتِ سَهْلٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ ثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شَمَّاسٍ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَرَجَ إِلَى الصُّبْحِ فَوَجَدَ حَبِيبَةَ بِنْتَ سَهْلٍ عِنْدَ بَابِهِ فِي الْغَلَسِ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَنْ هَذِهِ " . فَقَالَتْ أَنَا حَبِيبَةُ بِنْتُ سَهْلٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ " مَا شَأْنُكِ " . قَالَتْ لاَ أَنَا وَلاَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ . لِزَوْجِهَا فَلَمَّا جَاءَ زَوْجُهَا ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " هَذِهِ حَبِيبَةُ بِنْتُ سَهْلٍ قَدْ ذَكَرَتْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَذْكُرَ " . فَقَالَتْ حَبِيبَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كُلُّ مَا أَعْطَانِي عِنْدِي . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِثَابِتِ بْنِ قَيْسٍ " خُذْ مِنْهَا " . فَأَخَذَ مِنْهَا وَجَلَسَتْ فِي بَيْتِ أَهْلِهَا .

ஹபீபா பின்த் ஸஹ்ல் அல்-அன்சாரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அவர் ஸாபித் இப்னு கைஸ் இப்னு ஷம்மாஸ் (ரழி) அவர்களின் மனைவியாக இருந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ர் தொழுகைக்காக (வீட்டிலிருந்து) வெளியே சென்றபோது, இருளில் ஹபீபா பின்த் ஸஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் (நபியவர்களின்) வாசலில் இருப்பதைக் கண்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "யார் இது?" என்று

கேட்டார்கள்.
அவர், "நான் ஹபீபா பின்த் ஸஹ்ல், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று கூறினார்.
அவர்கள், "உனது விஷயம் என்ன?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர், "நானும் ஸாபித் இப்னு கைஸும் (இனி சேர்ந்து வாழ முடியாது, எங்கள் உறவு முடிந்துவிட்டது)" என்று (தன் கணவரைப் பற்றிக்) கூறினார்.

அவருடைய கணவர் ஸாபித் இப்னு கைஸ் (ரழி) அவர்கள் வந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "இவர் ஹபீபா பின்த் ஸஹ்ல். அல்லாஹ் நாடியதை அவர் குறிப்பிட்டுவிட்டார் (அவர் பிரிந்து செல்ல விரும்புகிறார்)" என்று கூறினார்கள்.

ஹபீபா (ரழி) கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (என் கணவர்) எனக்குக் கொடுத்த அனைத்தும் என்னிடம் உள்ளன."
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸாபித் இப்னு கைஸ் (ரழி) அவர்களிடம், "அதை அவரிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவரும் அதை எடுத்துக்கொண்டார். மேலும் அவர் (ஹபீபா) தன் குடும்பத்தாரின் வீட்டில் தங்கினார்.

1188

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ مَوْلَاةٍ، لِصَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ . أَنَّهَا اخْتَلَعَتْ مِنْ زَوْجِهَا بِكُلِّ شَيْءٍ لَهَا فَلَمْ يُنْكِرْ ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُفْتَدِيَةِ الَّتِي تَفْتَدِي مِنْ زَوْجِهَا أَنَّهُ إِذَا عُلِمَ أَنَّ زَوْجَهَا أَضَرَّ بِهَا وَضَيَّقَ عَلَيْهَا وَعُلِمَ أَنَّهُ ظَالِمٌ لَهَا مَضَى الطَّلَاقُ وَرَدَّ عَلَيْهَا مَالَهَا . قَالَ فَهَذَا الَّذِي كُنْتُ أَسْمَعُ وَالَّذِي عَلَيْهِ أَمْرُ النَّاسِ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ لَا بَأْسَ بِأَنْ تَفْتَدِيَ الْمَرْأَةُ مِنْ زَوْجِهَا بِأَكْثَرَ مِمَّا أَعْطَاهَا .

ஸஃபிய்யா பின்த் அபீ உபைது அவர்களின் மவ்லா (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைப்பெண்) ஒருவர், தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் (இழப்பீடாகக்) கொடுத்துத் தன் கணவரிடமிருந்து குல்உ (விவாகரத்து) பெற்றுக்கொண்டார். இதனை அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“தன் கணவனிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளும் ஒரு பெண்ணின் விஷயத்தில், அவளுடைய கணவன் அவளுக்குத் தீங்கு இழைப்பவன் என்றும், அவளுக்கு நெருக்கடி கொடுப்பவன் என்றும், அவள் மீது அநீதி இழைப்பவன் என்றும் அறியப்பட்டால், அந்த விவாகரத்து (தலாக்) செல்லும். மேலும், அவன் (அவளுக்கு அநீதி இழைத்ததால், அவளிடமிருந்து இழப்பீடாகப் பெற்றிருந்தால்) அந்தப் பொருளை அவளிடமே திருப்பித் தர வேண்டும். இதுவே நான் செவியுற்றதும், நம்மிடையே உள்ள

நடைமுறையுமாகும்.”

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“ஒரு பெண் தன் கணவன் தனக்குக் கொடுத்த மஹரை (மணக்கொடையை) விட அதிகமானதைக் கொடுத்துத் தன்னை விடுவித்துக்கொள்வதில் தவறில்லை.”

1189

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ رُبَيِّعَ بِنْتَ مُعَوِّذِ بْنِ عَفْرَاءَ، جَاءَتْ هِيَ وَعَمُّهَا إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَأَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا اخْتَلَعَتْ مِنْ زَوْجِهَا فِي زَمَانِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَبَلَغَ ذَلِكَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ فَلَمْ يُنْكِرْهُ . وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ عِدَّتُهَا عِدَّةُ الْمُطَلَّقَةِ .

ருபய்யி பின்த் முஅவ்வித் இப்னு அஃப்ரா (ரழி) அவர்கள், தம்முடைய தந்தையின் சகோதரருடன் (அதாவது, தம் அண்ணனுடன்) அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார்கள். உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் தாம் ஒரு இழப்பீட்டுக்காகத் தம் கணவரை விவாகரத்து (குல்ஃ) செய்துவிட்டதாகவும், உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை என்றும் அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள்.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், (அதற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக) “அவளுடைய இத்தா (காத்திருப்புக்காலம்) விவாகரத்து செய்யப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் இத்தா ஆகும்” என்று கூறினார்கள்.

1190

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، وَابْنَ، شِهَابٍ كَانُوا يَقُولُونَ عِدَّةُ الْمُخْتَلِعَةِ مِثْلُ عِدَّةِ الْمُطَلَّقَةِ ثَلاَثَةُ قُرُوءٍ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُفْتَدِيَةِ إِنَّهَا لاَ تَرْجِعُ إِلَى زَوْجِهَا إِلاَّ بِنِكَاحٍ جَدِيدٍ فَإِنْ هُوَ نَكَحَهَا فَفَارَقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمَسَّهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ عَلَيْهَا عِدَّةٌ مِنَ الطَّلاَقِ الآخَرِ وَتَبْنِي عَلَى عِدَّتِهَا الأُولَى . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ إِذَا افْتَدَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ زَوْجِهَا بِشَىْءٍ عَلَى أَنْ يُطَلِّقَهَا فَطَلَّقَهَا طَلاَقًا مُتَتَابِعًا نَسَقًا فَذَلِكَ ثَابِتٌ عَلَيْهِ فَإِنْ كَانَ بَيْنَ ذَلِكَ صُمَاتٌ فَمَا أَتْبَعَهُ بَعْدَ الصُّمَاتِ فَلَيْسَ بِشَىْءٍ .

சயீத் பின் அல்-முஸய்யப், சுலைமான் பின் யஸார் மற்றும் இப்னு ஷிஹாப் ஆகியோர், "குலா (ஈட்டுத் தொகையளித்து மணவிலக்கு) செய்துகொண்ட

பெண்ணுக்கான இத்தா, விவாகரத்து செய்யப்பட்ட பெண்ணின் இத்தாவைப் போன்றதே; (அதாவது) மூன்று குரூஉ (மாதவிடாய்க் காலங்கள் அல்லது தூய்மைக் காலங்கள்) ஆகும்" என்று மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

மாலிக் அவர்கள் (ஈட்டுத்தொகை கொடுத்துத்) தன்னை விடுவித்துக் கொண்ட பெண்ணைப் பற்றிக் கூறும்போது: "புதிய நிக்காஹ் (திருமண ஒப்பந்தம்) மூலமாகவே தவிர அவள் தன் கணவனிடம் திரும்ப முடியாது. அவர் (கணவர்) அவளை (மீண்டும்) திருமணம் செய்து, அவளைத் தீண்டுவதற்கு முன்பே அவளைப் பிரிந்துவிட்டால், அந்தப் பிந்தைய விவாகரத்துக்காக அவள் மீது இத்தா ஏதும் இல்லை; அவள் தனது முதல் இத்தாவையே தொடர வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் மாலிக் அவர்கள், "இதுவே இவ்விஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் மிகச் சிறந்தது" என்றும் கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண் தன் கணவர் தன்னை விவாகரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு பொருளைக் கொடுத்து, அவர் அவளைத் தொடர்ந்து (இடைவெளியின்றி) விவாகரத்து செய்தால், அந்த விவாகரத்துகள் (அவர் மீது) நிலைபெறும் (அதாவது, பல விவாகரத்துகளாகக் கணக்கிடப்படும்). ஆனால், அதற்கிடையில் மௌனம் இருந்து, மௌனத்திற்குப் பிறகு அவர் அதைத் தொடர்ந்தால், அது செல்லாது."

1191

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّ عُوَيْمِرًا الْعَجْلاَنِيَّ جَاءَ إِلَى عَاصِمِ بْنِ عَدِيٍّ الأَنْصَارِيِّ فَقَالَ لَهُ يَا عَاصِمُ أَرَأَيْتَ رَجُلاً وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلاً أَيَقْتُلُهُ فَتَقْتُلُونَهُ أَمْ كَيْفَ يَفْعَلُ سَلْ لِي يَا عَاصِمُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم . فَسَأَلَ عَاصِمٌ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ فَكَرِهَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْمَسَائِلَ وَعَابَهَا حَتَّى كَبُرَ عَلَى عَاصِمٍ مَا سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَلَمَّا رَجَعَ عَاصِمٌ إِلَى أَهْلِهِ جَاءَهُ عُوَيْمِرٌ فَقَالَ يَا عَاصِمُ مَاذَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ عَاصِمٌ لِعُوَيْمِرٍ لَمْ تَأْتِنِي بِخَيْرٍ قَدْ كَرِهَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْمَسْأَلَةَ الَّتِي سَأَلْتُهُ عَنْهَا . فَقَالَ عُوَيْمِرٌ وَاللَّهِ لاَ أَنْتَهِي حَتَّى أَسْأَلَهُ عَنْهَا . فَأَقْبَلَ عُوَيْمِرٌ حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَسْطَ النَّاسِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ رَجُلاً وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلاً أَيَقْتُلُهُ فَتَقْتُلُونَهُ أَمْ كَيْفَ يَفْعَلُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَدْ أُنْزِلَ فِيكَ وَفِي

صَاحِبَتِكَ فَاذْهَبْ فَأْتِ بِهَا ‏.‏ قَالَ سَهْلٌ فَتَلاَعَنَا وَأَنَا مَعَ النَّاسِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه
وسلم فَلَمَّا فَرَغَا مِنْ تَلاَعُنِهِمَا قَالَ عُوَيْمِرٌ كَذَبْتُ عَلَيْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ أَمْسَكْتُهَا ‏.‏ فَطَلَّقَهَا
ثَلاَثًا قَبْلَ أَنْ يَأْمُرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ‏.‏ وَقَالَ مَالِكٌ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَكَانَتْ تِلْكَ بَعْدُ سُنَّةَ الْمُتَلاَعِنَيْنِ ‏.‏

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஅத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

உவைமிர் அல்-அஜ்லானீ (ரழி) அவர்கள், ஆஸிம் இப்னு அதீ அல்-அன்சாரீ (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "ஆஸிம் அவர்களே! ஒருவன் தன் மனைவியுடன் (அன்னிய) ஆணைக் கண்டால் (விஷயத்தில்) தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்? அவன் அவனைக் கொன்றுவிட வேண்டுமா? அவ்வாறு (கொன்று) விட்டால் (பதிலுக்கு) நீங்கள் அவனைக் கொன்றுவிடுவீர்களா? அல்லது அவன் என்னதான் செய்ய வேண்டும்? ஆஸிம் அவர்களே! எனக்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஆகவே, ஆஸிம் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (இத்தகைய) கேள்விகளை வெறுத்தார்கள்; மேலும் அதைக் குறை கூறினார்கள். ஆஸிம் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து செவியுற்றது அவர்களுக்குப் பாரமாகத் தெரியும் அளவுக்கு (நபி (ஸல்) அவர்களின் வெறுப்பு இருந்தது).

ஆஸிம் (ரழி) அவர்கள் தம் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பியபோது, உவைமிர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம் வந்து, "ஆஸிம்! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களிடம் என்ன கூறினார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். ஆஸிம் (ரழி) அவர்கள் உவைமிர் (ரழி) அவர்களிடம், "நீர் எனக்கு எந்த நன்மையையும் கொண்டு வரவில்லை. நான் கேட்ட கேள்வியை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெறுத்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு உவைமிர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்கும் வரை ஓயமாட்டேன்!" என்று கூறினார்கள். பிறகு உவைமிர் (ரழி) அவர்கள் புறப்பட்டு, மக்கள் மத்தியில் (அமர்ந்திருந்த) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒருவன் தன் மனைவியுடன் (வேறொரு) ஆணைக் கண்டால் அவன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறீர்கள்? அவன் அவனைக் கொன்றுவிட வேண்டுமா? அவ்வாறு (கொன்று) விட்டால் (பதிலுக்கு) நீங்கள் அவனைக் கொன்றுவிடுவீர்களா? அல்லது அவன் என்னதான் செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உன்னையும் உன் மனைவியையும் குறித்து (குர்ஆன் வசனம்) அருளப்பட்டுள்ளது; எனவே சென்று அவளை அழைத்து வா" என்று கூறினார்கள்.

ஸஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் (தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: "பிறகு அவர்கள் இருவரும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முன்னிலையில் 'லிகான்' (சாபப் பிரமாணம்) செய்துகொண்டார்கள். அப்போது நானும் மக்களுடன் அங்கிருந்தேன். அவர்கள் இருவரும் சாபப் பிரமாணத்தை முடித்தபோது, உவைமிர் (ரழி) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இதற்குப் பிறகும்) நான் அவளை (மனைவியாக) வைத்துக்கொண்டால், அவள் மீது நான் பொய் கூறியவனாகிவிடுவேன்' என்று கூறி, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிடுவதற்கு முன்பே அவளை மூன்று முறை (முத்)தலாக் சொன்னார்."

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "லிகான் செய்யும் தம்பதியருக்கான வழிமுறையாக (சுன்னத்) இதுவே ஆகிவிட்டது."

1192

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلاً، لاَعَنَ امْرَأَتَهُ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَانْتَفَلَ مِنْ وَلَدِهَا فَفَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَيْنَهُمَا وَأَلْحَقَ الْوَلَدَ بِالْمَرْأَةِ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதர் தம் மனைவியுடன் ‘லிஆன்’ (விபச்சாரக் குற்றச்சாட்டு தொடர்பாக பரஸ்பரம் சத்தியம் செய்து சாபமிடுதல்) செய்து, அவளது குழந்தையை மறுத்தார். எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவ்விருவரையும் பிரித்துவிட்டு, அக்குழந்தையை அப்பெண்ணுடன் சேர்த்து வைத்தார்கள்.

1193

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، كَانَ يَقُولُ فِي وَلَدِ الْمُلاَعَنَةِ وَوَلَدِ الزِّنَا أَنَّهُ إِذَا مَاتَ وَرِثَتْهُ أُمُّهُ حَقَّهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَإِخْوَتُهُ لأُمِّهِ حُقُوقَهُمْ وَيَرِثُ الْبَقِيَّةَ مَوَالِي أُمِّهِ إِنْ كَانَتْ مَوْلاَةً وَإِنْ كَانَتْ عَرَبِيَّةً وَرِثَتْ حَقَّهَا وَوَرِثَ إِخْوَتُهُ لأُمِّهِ حُقُوقَهُمْ وَكَانَ مَا بَقِيَ لِلْمُسْلِمِينَ . قَالَ مَالِكٌ وَبَلَغَنِي عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، مِثْلُ ذَلِكَ . وَعَلَى ذَلِكَ أَدْرَكْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا .

உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்கள் கூறியதாவது:
"லிஆன் செய்யப்பட்ட பெண்ணின் குழந்தை அல்லது விபசாரத்தின் மூலம் பிறந்த குழந்தை இறந்துவிட்டால், அவனது தாய், மேலான அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் உள்ள அவளது பங்கை வாரிசாகப் பெறுவாள். மேலும் அவனது

தாய்வழிச் சகோதரர்கள் அவர்களின் பங்குகளைப் பெறுவார்கள். மீதமுள்ளதை, அவனது தாய் (முன்பு அடிமையாக இருந்து) விடுதலை செய்யப்பட்டவளாக இருந்தால், அவளது வலா உரிமை உடையவர்கள் வாரிசாகப் பெறுவார்கள். அவள் அரபுப் பெண்ணாக இருந்தால் (அவளுக்கு வலா உரிமை உடையவர்கள் இல்லாததால்), அவனது தாய் அவளது பங்கை வாரிசாகப் பெறுவாள், அவனது தாய்வழிச் சகோதரர்கள் அவர்களின் பங்குகளைப் பெறுவார்கள். மீதமுள்ளவை முஸ்லிம்களுக்குச் (பைத்துல் மாலுக்கு) செல்லும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்களிடமிருந்தும் இதே போன்ற ஒரு கருத்தை நான் அறிந்தேன். மேலும், எங்கள் நகரிலுள்ள அறிவுடைய மக்கள் (மதீனாவாசிகள்) இந்த நடைமுறையிலேயே இருப்பதைக் கண்டேன்."

1195

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِيَاسِ بْنِ الْبُكَيْرِ، أَنَّهُ قَالَ طَلَّقَ رَجُلٌ امْرَأَتَهُ ثَلاَثًا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا ثُمَّ بَدَا لَهُ أَنْ يَنْكِحَهَا فَجَاءَ يَسْتَفْتِي فَذَهَبْتُ مَعَهُ أَسْأَلُ لَهُ فَسَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا هُرَيْرَةَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالاَ لاَ نَرَى أَنْ تَنْكِحَهَا حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَكَ ‏.‏ قَالَ فَإِنَّمَا طَلاَقِي إِيَّاهَا وَاحِدَةٌ ‏.‏ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّكَ أَرْسَلْتَ مِنْ يَدِكَ مَا كَانَ لَكَ مِنْ فَضْلٍ ‏.‏

முஹம்மது இப்னு இயாஸ் இப்னு அல்-புகைர் அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒரு மனிதர் தனது மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பு அவளை மூன்று முறை விவாகரத்து செய்தார். பின்னர் அவளை (மீண்டும்) திருமணம் செய்துகொள்ள அவருக்கு விருப்பம் ஏற்பட்டது. எனவே, அவர் மார்க்கத் தீர்ப்பைத் தேடி வந்தார். அவருக்காக (அது பற்றிக்) கேட்பதற்கு நானும் அவருடன் சென்றேன். அவர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோரிடம் இது பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு அவ்விருவரும், 'அவள் உங்களையன்றி வேறொரு கணவனை மணம் முடிக்காத வரை, நீங்கள் அவளை மணம் முடிப்பதை நாங்கள் (சரியெனக்) காணவில்லை' என்று கூறினர். (அதற்கு) அவர், 'நான் அவளை விவாகரத்து செய்தது ஒரு முறை மட்டுமே (எனக் கருதப்பட வேண்டும்)' என்று கூறினார். அதற்கு இப்னு அப்பாஸ் (ரழி), 'உங்களிடம் இருந்த அனுகூலத்தை உங்கள் கையை விட்டு நீங்களே நழுவ விட்டுவிட்டீர்கள்' என்று கூறினார்கள்."

1196

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الأَشَجِّ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ أَبِي عَيَّاشٍ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ يَسْأَلُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلاَثًا قَبْلَ أَنْ يَمَسَّهَا قَالَ عَطَاءٌ فَقُلْتُ إِنَّمَا طَلاَقُ الْبِكْرِ وَاحِدَةٌ. فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ إِنَّمَا أَنْتَ قَاصٌّ الْوَاحِدَةُ تُبِينُهَا وَالثَّلاَثَةُ تُحَرِّمُهَا حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ.

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் வந்து அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்களிடம், ஒரு மனிதன் தன் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பு அவளை மூன்று முறை தலாக் கூறிவிட்டது குறித்துக் கேட்டார். அதா அவர்கள் கூறினார்கள், 'தாம்பத்திய உறவு கொள்ளப்படாத பெண்ணின் தலாக் ஒன்றே ஆகும் (அவளைத் தீண்டுவதற்கு முன் மூன்று தலாக் கூறப்பட்டாலும் அது ஒன்றாகவே கணக்கிடப்படும்).' அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம், 'நீர் ஒரு கதை சொல்பவராகவே இருக்கிறீர். ஒரு தலாக் அவளைப் பிரித்துவிடுகிறது; (ஆனால்) மூன்று (தலாக்குகள்), அவள் மற்றொரு கணவனை மணக்கும் வரை அவளை (முதல் கணவனுக்கு) ஹராம் ஆக்கிவிடுகின்றன' என்று கூறினார்கள்.

1197

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الأَشَجِّ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي عَيَّاشٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ كَانَ جَالِسًا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ وَعَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ فَجَاءَهُمَا مُحَمَّدُ بْنُ إِيَاسِ بْنِ الْبُكَيْرِ فَقَالَ إِنَّ رَجُلاً مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلاَثًا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا فَمَاذَا تَرَيَانِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ إِنَّ هَذَا الأَمْرَ مَا لَنَا فِيهِ قَوْلٌ فَاذْهَبْ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ فَإِنِّي تَرَكْتُهُمَا عِنْدَ عَائِشَةَ فَسَلْهُمَا ثُمَّ ائْتِنَا فَأَخْبِرْنَا. فَذَهَبَ فَسَأَلَهُمَا فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ لأَبِي هُرَيْرَةَ أَفْتِهِ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَقَدْ جَاءَتْكَ مُعْضِلَةٌ. فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ الْوَاحِدَةُ تُبِينُهَا وَالثَّلاَثَةُ تُحَرِّمُهَا حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ مِثْلَ ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا وَالثَّيِّبُ إِذَا مَلَكَهَا الرَّجُلُ فَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا إِنَّهَا تَجْرِي مَجْرَى الْبِكْرِ الْوَاحِدَةُ تُبِينُهَا وَالثَّلاَثُ تُحَرِّمُهَا حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ.

மாலிக் எனக்கு அறிவித்தார்கள், யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்களிடமிருந்து, அவர் புகைய்ர் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-அஷஜ்ஜ் அவர்களிடமிருந்து, அவர் முஆவியா இப்னு அபீ அய்யாஷ் அல்-அன்சாரி அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள். முஆவியா இப்னு அபீ அய்யாஷ் அல்-அன்சாரி அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் மற்றும் ஆஸிம் இப்னு உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் ஆகியோருடன் அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்போது முஹம்மது இப்னு இயாஸ் இப்னு அல்-புகைய்ர் அவர்கள் அவ்விருவரிடமும் வந்து, "பாலைவனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர் தனது மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன் மூன்று தலாக் கூறிவிட்டார். நீங்கள் இருவரும் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த விஷயத்தில் எங்களுக்கு எந்தக் கருத்தும் இல்லை. நீங்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் மற்றும் அபூ ஹுரைரா ஆகியோரிடம் செல்லுங்கள். நான் அவர்களை ஆயிஷாவிடம் விட்டு வந்தேன். அவர்களிடம் கேட்டுவிட்டு, பின்னர் எங்களிடம் வந்து (அவர்கள் கூறியதை) எங்களுக்குத் தெரிவியுங்கள்."

அவர் சென்று அவ்விருவரிடமும் கேட்டார். அப்போது இப்னு அப்பாஸ் அவர்கள் அபூ ஹுரைராவிடம், "அபூ ஹுரைரா அவர்களே, (இந்த விஷயத்தில்) நீங்கள் தீர்ப்பு வழங்குங்கள்! ஏனெனில், ஒரு கடினமான கேள்வி உங்களிடம் வந்துள்ளது" என்று கூறினார்கள்.

அபூ ஹுரைரா அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு தலாக் அவளைப் பிரித்துவிடும் (அதாவது, அவளை விவாகரத்து செய்துவிடும்), மூன்று தலாக்குகள் அவள் வேறொரு கணவனை மணக்கும் வரை அவளை (முந்தைய கணவனுக்கு) ஹராமாக்கிவிடும்."

இப்னு அப்பாஸ் அவர்களும் அதைப் போன்றே கூறினார்கள்.

மாலிக் கூறினார்கள்: "எங்களிடையே இந்த நடைமுறையே உள்ளது. மேலும், ஒரு ஆண் ஒரு 'தய்யிப்' (முன்னர் திருமணம் முடித்த) பெண்ணை மணந்து, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளவில்லை என்றால், அவள் ஒரு 'பிக்ர்' (கன்னிப்) பெண்ணைப் போலவே கருதப்படுவாள். (அதாவது, தாம்பத்திய உறவுக்கு முன் தலாக் கூறப்பட்டால்) ஒரு தலாக் அவளைப் பிரித்துவிடும், மூன்று தலாக்குகள் அவள் வேறொரு கணவனை மணக்கும் வரை அவளை (முந்தைய கணவனுக்கு) ஹராமாக்கிவிடும்."

1198

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ، - قَالَ وَكَانَ أَعْلَمَهُمْ بِذَلِكَ - وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ،

طَلَّقَ امْرَأَتَهُ الْبَتَّةَ وَهُوَ مَرِيضٌ فَوَرَّثَهَا عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ مِنْهُ بَعْدَ انْقِضَاءِ عِدَّتِهَا .

தல்ஹா இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அவ்ஃப் மற்றும் அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்: (இப்னு ஷிஹாப் கூறினார்: இந்த விஷயத்தில் அவர்களில் தல்ஹா தான் மிகவும் அறிந்தவராக இருந்தார்.) அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் நோயுற்றிருந்தபோது, தம் மனைவியை மீள முடியாதவாறு விவாகரத்துச் செய்தார்கள். அப்பெண்ணின் ‘இத்தா’ காலம் முடிந்த பின்னரும், உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணை (அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் அவர்களின் சொத்துக்கு) வாரிசாக்கினார்கள்.

1199

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْفَضْلِ، عَنِ الأَعْرَجِ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، وَرَّثَ نِسَاءَ ابْنِ مُكْمِلٍ مِنْهُ وَكَانَ طَلَّقَهُنَّ وَهُوَ مَرِيضٌ .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள், இப்னு முக்மில் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது விவாகரத்து செய்திருந்த அவரது மனைவியரை, (அவர் இறந்த பிறகு) அவரிடமிருந்து (அவரது சொத்திலிருந்து) வாரிசுரிமை பெறச் செய்தார்கள்.

1200

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَبِيعَةَ بْنَ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يَقُولُ بَلَغَنِي أَنَّ امْرَأَةَ، عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ سَأَلَتْهُ أَنْ يُطَلِّقَهَا فَقَالَ إِذَا حِضْتِ ثُمَّ طَهُرْتِ فَآذِنِينِي فَلَمْ تَحِضْ حَتَّى مَرِضَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فَلَمَّا طَهُرَتْ آذَنَتْهُ فَطَلَّقَهَا الْبَتَّةَ أَوْ تَطْلِيقَةً لَمْ يَكُنْ بَقِيَ لَهُ عَلَيْهَا مِنَ الطَّلاَقِ غَيْرُهَا وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ يَوْمَئِذٍ مَرِيضٌ فَوَرَّثَهَا عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ مِنْهُ بَعْدَ انْقِضَاءِ عِدَّتِهَا .

ரபீஆ பின் அபீ அப்துர்ரஹ்மான் அவர்கள் கூறியதாவது:

"அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்களின் மனைவி, தம்மை விவாகரத்து செய்யுமாறு அவரிடம் கோரியதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது. அதற்கு அவர்கள், 'உனக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டு, பின்னர் நீ தூய்மையடைந்ததும் எனக்குத் தெரிவி' என்று கூறினார்கள். அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) நோய்வாய்ப்படும் வரை அப்பெண்ணுக்கு மாதவிடாய் ஏற்படவில்லை. அப்பெண் (மாதவிடாயிலிருந்து) தூய்மையடைந்ததும்

அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள். அப்போது அவர், அப்பெண்ணை 'அல்-பத்தா' (திரும்பப் பெற முடியாத) விவாகரத்துச் செய்தார் அல்லது (அவருக்கு) அப்பெண் மீது மீதமிருந்த ஒரே ஒரு விவாகரத்தை (மூன்றாவது விவாகரத்தை) அளித்தார். அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அந்நாளில் நோயுற்றிருந்தார்கள். எனவே, அப்பெண்ணின் இத்தா காலம் முடிந்த பிறகு, உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரலி) அப்பெண்ணை (அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவ்ஃபின்) வாரிசாக்கினார்கள்."

1201

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، قَالَ كَانَتْ عِنْدَ جَدِّي حَبَّانَ امْرَأَتَانِ هَاشِمِيَّةٌ وَأَنْصَارِيَّةٌ فَطَلَّقَ الأَنْصَارِيَّةَ وَهِيَ تُرْضِعُ فَمَرَّتْ بِهَا سَنَةٌ ثُمَّ هَلَكَ عَنْهَا وَلَمْ تَحِضْ فَقَالَتْ أَنَا أَرِثُهُ لَمْ أَحِضْ فَاخْتَصَمَتَا إِلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَقَضَى لَهَا بِالْمِيرَاثِ فَلاَمَتِ الْهَاشِمِيَّةُ عُثْمَانَ فَقَالَ هَذَا عَمَلُ ابْنِ عَمِّكِ هُوَ أَشَارَ عَلَيْنَا بِهَذَا يَعْنِي عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ .

முஹம்மத் இப்னு யஹ்யா இப்னு ஹப்பான் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"என்னுடைய பாட்டனார் ஹப்பான் அவர்களுக்கு இரண்டு மனைவியர் இருந்தனர். ஒருவர் ஹாஷிமிய்யா குலத்தைச் சேர்ந்தவர்; மற்றொருவர் அன்சாரிய்யா குலத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் அன்சாரிய்யா மனைவியை அவர் பாலூட்டிக்கொண்டிருந்தபோது விவாகரத்து செய்தார்கள். ஒரு வருடம் கடந்துவிட்டது; பின்னர் அவர் (ஹப்பான்) இறந்துவிட்டார். (அப்போதும்) அந்த மனைவிக்கு மாதவிடாய் ஏற்படவில்லை.

அவர் (அந்த அன்சாரிய்யா மனைவி), 'நான் அவரிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெறுவேன். எனக்கு இன்னும் மாதவிடாய் ஏற்படவில்லை (எனவே எனது இத்தா காலம் இன்னும் முடிவடையவில்லை)' என்று கூறினார். அவ்விருவரும் உதுமான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் (தங்கள்) வழக்கைக் கொண்டு சென்றனர். அவர் (அந்த அன்சாரிய்யா) மனைவி வாரிசுரிமை பெறுவார் என்று உதுமான் (ரழி) தீர்ப்பளித்தார்கள்.

அப்போது ஹாஷிமிய்யா மனைவி உதுமான் (ரழி) அவர்களைக் குறை கூறினார். அதற்கு அவர் (உதுமான்), 'இது உங்கள் தந்தையின் சகோதரருடைய மகனின் நடைமுறை. அவர்தான் இதை எங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டினார்' என்று கூறினார்." (அதாவது அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களைக் குறிப்பிட்டார்கள்).

1202

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ شِهَابٍ، يَقُولُ إِذَا طَلَّقَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ ثَلاَثًا وَهُوَ مَرِيضٌ فَإِنَّهَا تَرِثُهُ. قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ طَلَّقَهَا وَهُوَ مَرِيضٌ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا فَلَهَا نِصْفُ الصَّدَاقِ وَلَهَا الْمِيرَاثُ وَلاَ عِدَّةَ عَلَيْهَا وَإِنْ دَخَلَ بِهَا ثُمَّ طَلَّقَهَا فَلَهَا الْمَهْرُ كُلُّهُ وَالْمِيرَاثُ الْبِكْرُ وَالثَّيِّبُ فِي هَذَا عِنْدَنَا سَوَاءٌ.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒருவர் நோயுற்றிருக்கும் நிலையில் தன் மனைவியை மும்முறை தலாக் கூறிவிட்டால், (அவளுக்கு வாரிசுரிமை மறுக்கும் எண்ணத்தில் அவ்வாறு செய்திருந்தாலும்) அவள் அவனிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெறுவாள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவன் நோயுற்றிருக்கும்போது, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பே அவளை விவாகரத்து செய்தால், அவளுக்கு மஹ்ரின் பாதி கிடைக்கும்; அவளுக்கு வாரிசுரிமையும் உண்டு; மேலும் அவள் மீது ‘இத்தா’ இல்லை. அவன் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்து, பிறகு அவளை விவாகரத்து செய்திருந்தால், அவளுக்கு முழு மஹ்ரும் கிடைக்கும்; அவளுக்கு வாரிசுரிமையும் உண்டு. எங்களைப் பொறுத்தவரை, இந்த விஷயத்தில் கன்னிப் பெண்ணும், ஏற்கனவே திருமணமான பெண்ணும் சமமானவர்களே."

1203

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ، طَلَّقَ امْرَأَةً لَهُ فَمَتَّعَ بِوَلِيدَةٍ.

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் தம் மனைவியை விவாகரத்துச் செய்தார்கள். பின்னர், (விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட மனைவிக்கு அன்பளிப்பாக) ஓர் அடிமைப் பெண்ணை வழங்கினார்கள்.

1204

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لِكُلِّ مُطَلَّقَةٍ مُتْعَةٌ إِلاَّ الَّتِي تُطَلَّقُ وَقَدْ فُرِضَ لَهَا صَدَاقٌ وَلَمْ تُمَسَّ فَحَسْبُهَا نِصْفُ مَا فُرِضَ لَهَا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் முத்ஆ (ஆறுதல் பரிசு) உண்டு; மஹர் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, தாம்பத்திய உறவு கொள்ளப்படாமல் விவாகரத்துச் செய்யப்பட்டவளைத் தவிர. அவளுக்கு, நிர்ணயிக்கப்பட்ட மஹரில் பாதி உண்டு."

1205

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ لِكُلِّ مُطَلَّقَةٍ مُتْعَةٌ. قَالَ مَالِكٌ وَبَلَغَنِي عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، مِثْلُ ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ لَيْسَ لِلْمُتْعَةِ عِنْدَنَا حَدٌّ مَعْرُوفٌ فِي قَلِيلِهَا وَلاَ كَثِيرِهَا.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "விவாகரத்து செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் முத்ஆ (ஆறுதல் பரிசு/இழப்பீடு) உண்டு."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்களிடமிருந்தும் இது போன்றே எனக்குச் செய்தி எட்டியது."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் முத்ஆவிற்கு (ஆறுதல் பரிசிற்கு) அதன் குறைந்த அளவிலோ அல்லது அதிக அளவிலோ அறியப்பட்ட ஒரு வரம்பு ஏதுமில்லை."

1207

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ نُفَيْعًا، مُكَاتَبًا كَانَ لأُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَوْ عَبْدًا لَهَا كَانَتْ تَحْتَهُ امْرَأَةٌ حُرَّةٌ فَطَلَّقَهَا اثْنَتَيْنِ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُرَاجِعَهَا فَأَمَرَهُ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَأْتِيَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ فَيَسْأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ فَلَقِيَهُ عِنْدَ الدَّرَجِ آخِذًا بِيَدِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ فَسَأَلَهُمَا فَابْتَدَرَاهُ جَمِيعًا فَقَالاَ حَرُمَتْ عَلَيْكَ حَرُمَتْ عَلَيْكَ.

சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் முகாதப் (சுதந்திரம் பெற ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) அல்லது அவர்களின் அடிமையாக இருந்த நுஃபை என்பவர், ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணை மனைவியாகக் கொண்டிருந்தார். அவர் அவளை இரண்டு முறை விவாகரத்து செய்தார். பின்னர் அவளுடன் மீண்டும் சேர விரும்பினார்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார்கள், உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் சென்று அதைப் பற்றி கேட்குமாறு அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். அவர் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களைப் படிகள் இருக்குமிடத்தில் சந்தித்தபோது, அவர்கள் ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்களின் கையைப் பிடித்திருந்தார்கள். அவர் அவர்கள் இருவரிடமும் கேட்டார். அவர்கள் இருவரும் முந்திக்கொண்டு, "அவள் உமக்கு ஹராம். அவள் உமக்கு ஹராம்" என்று கூறினார்கள்.

1208

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ نُفَيْعًا، مُكَاتَبًا كَانَ لأُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم طَلَّقَ امْرَأَةً حُرَّةً تَطْلِيقَتَيْنِ فَاسْتَفْتَى عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ فَقَالَ حَرُمَتْ عَلَيْكَ ‏.‏

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாகிய உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் 'முகாத்தப்' (சுதந்திரம் பெறுவதற்காக ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) ஆன நுஃபைஃ, தனது சுதந்திரமான மனைவியை இரண்டு முறை விவாகரத்துச் செய்தார். எனவே, அவர் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் ஒரு மார்க்கத் தீர்ப்பைக் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவள் உமக்கு ஹராம் (இனி அவளை நீர் மீண்டும் மணக்க முடியாது, அவள் வேறொருவரை மணந்து விவாகரத்துச் செய்யப்பட்டால் அன்றி)."

1209

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، أَنَّ نُفَيْعًا، مُكَاتَبًا كَانَ لأُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم اسْتَفْتَى زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ فَقَالَ إِنِّي طَلَّقْتُ امْرَأَةً حُرَّةً تَطْلِيقَتَيْنِ ‏.‏ فَقَالَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ حَرُمَتْ عَلَيْكَ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் 'முகாதப்' (சுதந்திரம் பெறுவதற்காக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட அடிமை) ஆன நுஃபைஃ என்பவர், ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்களிடம் மார்க்கத் தீர்ப்புக் கோரினார். அவர், "நான் சுதந்திரமான பெண்ணான என் மனைவியை இரண்டு முறை விவாகரத்து செய்துவிட்டேன்" என்று கூறினார். அதற்கு ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி), "அவள் உனக்கு ஹராமாகிவிட்டாள் (அதாவது, ஒரு அடிமைக்கு இரண்டு விவாகரத்துகள் ஒரு சுதந்திர மனிதனுக்கு மூன்று விவாகரத்துகளுக்கு சமம் என்பதால், அவள் உனக்கு நிரந்தரமாகத் தடைசெய்யப்பட்டுவிட்டாள்)" என்று கூறினார்கள்.

1210

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ إِذَا طَلَّقَ الْعَبْدُ امْرَأَتَهُ تَطْلِيقَتَيْنِ فَقَدْ حَرُمَتْ عَلَيْهِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ حُرَّةً كَانَتْ أَوْ أَمَةً وَعِدَّةُ الْحُرَّةِ ثَلاَثُ حِيَضٍ وَعِدَّةُ الأَمَةِ حَيْضَتَانِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமை தன் மனைவியை இரண்டு முறை தலாக் கூறிவிட்டால், அவள் மற்றொரு கணவனை மணக்கும் வரை – (அந்த மனைவி) சுதந்திரமானவளாக இருந்தாலும் சரி, அடிமையாக இருந்தாலும் சரி – அவள் அவருக்கு ஹராமாகிவிடுவாள். சுதந்திரமான பெண்ணின் இத்தா மூன்று மாதவிடாய்க் காலங்கள் ஆகும், மேலும் அடிமைப் பெண்ணின் இத்தா இரண்டு மாதவிடாய்க் காலங்கள் ஆகும்."

1211

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ مَنْ أَذِنَ لِعَبْدِهِ أَنْ يَنْكِحَ فَالطَّلاَقُ بِيَدِ الْعَبْدِ لَيْسَ بِيَدِ غَيْرِهِ مِنْ طَلاَقِهِ شَىْءٌ فَأَمَّا أَنْ يَأْخُذَ الرَّجُلُ أَمَةَ غُلاَمِهِ أَوْ أَمَةَ وَلِيدَتِهِ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: “ஒரு மனிதர் தனது அடிமைக்குத் திருமணம் செய்ய அனுமதி அளித்தால், விவாகரத்து (தலாக்) அந்த அடிமையின் கையில்தான் இருக்கும்; அவனது விவாகரத்து விஷயத்தில் வேறு யாருக்கும் எந்த அதிகாரமும் இல்லை. ஆனால், ஒரு மனிதர் தனது ஆண் அடிமையின் அடிமைப் பெண்ணையோ அல்லது தனது பெண் அடிமையின் அடிமைப் பெண்ணையோ (உறவு கொள்வதற்காக) எடுத்துக் கொள்வதில் அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை.”

1212

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ أَيُّمَا امْرَأَةٍ فَقَدَتْ زَوْجَهَا فَلَمْ تَدْرِ أَيْنَ هُوَ فَإِنَّهَا تَنْتَظِرُ أَرْبَعَ سِنِينَ ثُمَّ تَعْتَدُّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ثُمَّ تَحِلُّ. قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ تَزَوَّجَتْ بَعْدَ انْقِضَاءِ عِدَّتِهَا فَدَخَلَ بِهَا زَوْجُهَا أَوْ لَمْ يَدْخُلْ بِهَا فَلاَ سَبِيلَ لِزَوْجِهَا الأَوَّلِ إِلَيْهَا. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا وَإِنْ أَدْرَكَهَا زَوْجُهَا قَبْلَ أَنْ تَتَزَوَّجَ فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا. قَالَ مَالِكٌ وَأَدْرَكْتُ النَّاسَ يُنْكِرُونَ الَّذِي قَالَ بَعْضُ النَّاسِ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّهُ قَالَ يُخَيَّرُ زَوْجُهَا الأَوَّلُ إِذَا جَاءَ فِي صَدَاقِهَا أَوْ فِي امْرَأَتِهِ.

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கணவனைத் தொலைத்துவிட்டு, அவன் எங்கு இருக்கிறான் என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கும் எந்தப் பெண்ணாக இருந்தாலும், அவள் நான்கு ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டும். பிறகு நான்கு மாதங்கள் மற்றும் பத்து நாட்கள் 'இத்தா' இருக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அவள் (மறுமணத்திற்கு) ஆகுமானவள் ஆவாள்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவள் தனது 'இத்தா' காலம் முடிந்த பிறகு திருமணம் செய்துகொண்டு, அவளது (புதிய) கணவன் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டாலும் அல்லது கொள்ளாவிட்டாலும் சரியே, அவளது முதல் கணவனுக்கு அவள் மீது எந்த வழியும் (உரிமையும்) இல்லை."

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே நம்மிடம் உள்ள நடைமுறையாகும். அவள் (மறு) திருமணம் செய்வதற்கு முன் அவளது (முதல்) கணவன் அவளை அடைந்துவிட்டால், அவரே அவளுக்கு அதிக உரிமை படைத்தவர் ஆவார்."

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், 'முதல் கணவன் வந்தால், அவனது மஹர் (திரும்பப் பெறுவது) அல்லது அவனது மனைவி (திரும்பப் பெறுவது) ஆகியவற்றில் ஒன்றைத் தேர்வு செய்ய அவனுக்கு உரிமை அளிக்கப்படும்' என்று கூறியதாகச் சிலர் சொல்வதை (அறிஞர்களான) மக்கள் மறுப்பதை நான் கண்டேன்."

1213

قَالَ مَالِكٌ وَبَلَغَنِي أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَالَ فِي الْمَرْأَةِ يُطَلِّقُهَا زَوْجُهَا وَهُوَ غَائِبٌ عَنْهَا ثُمَّ يُرَاجِعُهَا فَلاَ يَبْلُغُهَا رَجْعَتُهُ وَقَدْ بَلَغَهَا طَلاَقُهُ إِيَّاهَا فَتَزَوَّجَتْ أَنَّهُ إِنْ دَخَلَ بِهَا زَوْجُهَا الآخَرُ أَوْ لَمْ

يَدْخُلْ بِهَا فَلاَ سَبِيلَ لِزَوْجِهَا الأَوَّلِ الَّذِي كَانَ طَلَّقَهَا إِلَيْهَا . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي هَذَا وَفِي الْمَفْقُودِ .

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கணவன் தன் மனைவியை விட்டுத் தூரத்திலிருக்கும் நிலையில் அவளை விவாகரத்துச் செய்கிறான்; பின்னர் (விவாகரத்தை ரத்து செய்து) அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்கிறான். ஆனால், அவர் திரும்ப அழைத்துக்கொண்ட செய்தி அவளுக்கு எட்டவில்லை; அதேசமயம் அவர் விவாகரத்துச் செய்த செய்தி அவளுக்கு எட்டியிருந்தது. அதனால் அவள் (தனது இத்தா காலம் முடிந்ததாகக் கருதி) மறுமணம் செய்துகொண்டாள். (இந்நிலையில்,) அவளுடைய இரண்டாவது கணவன் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருப்பினும் அல்லது கொள்ளாவிட்டாலும் சரியே! அவளை விவாகரத்துச் செய்த அவளுடைய முதல் கணவருக்கு, அவளை அடைய எந்த வழியும் இல்லை." இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது குறித்தும், மற்றும் காணாமல் போனவர் குறித்தும் நான் செவியுற்றவற்றில் இதுவே எனக்கு மிக விருப்பமான கருத்தாகும்."

1214

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَسَأَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ يُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهُرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهُرَ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ يُطَلَّقَ لَهَا النِّسَاءُ ‏"‏ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் தமது மனைவி மாதவிடாய்க் காலத்தில் இருந்தபோது விவாகரத்து செய்தார்கள். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளுமாறு அவருக்குக் கட்டளையிடுவீராக! பிறகு அவள் தூய்மையடைந்து, பிறகு (மீண்டும்) மாதவிடாய் கண்டு, பின்னர் தூய்மையடையும் வரை அவளை (தம்முடன்) வைத்திருக்கச் சொல்லுங்கள். பிறகு அவர் விரும்பினால், அவளை (தம்முடன்) வைத்துக்கொள்ளலாம்; அல்லது அவர் விரும்பினால், அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பு அவளை விவாகரத்து

செய்துவிடலாம். பெண்கள் விவாகரத்துச் செய்யப்பட வேண்டும் என அல்லாஹ் கட்டளையிட்டுள்ள (சரியான) ‘இத்தா’ காலம் இதுவேயாகும்."

1215

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا انْتَقَلَتْ حَفْصَةَ بِنْتَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ حِينَ دَخَلَتْ فِي الدَّمِ مِنَ الْحَيْضَةِ الثَّالِثَةِ. قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَذُكِرَ ذَلِكَ لِعَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَقَالَتْ صَدَقَ عُرْوَةُ وَقَدْ جَادَلَهَا فِي ذَلِكَ نَاسٌ فَقَالُوا إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ { ثَلاَثَةَ قُرُوءٍ } فَقَالَتْ عَائِشَةُ صَدَقْتُمْ تَدْرُونَ مَا الأَقْرَاءُ إِنَّمَا الأَقْرَاءُ الأَطْهَارُ.

உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஹஃப்ஸா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீ பக்ர் அஸ்ஸித்தீக் அவர்கள், தமது மூன்றாவது மாதவிடாயின் இரத்தப்போக்கில் நுழைந்தபோது (தமது இத்தா முடிந்ததாகக் கருதி) இடம் மாறினார்கள்.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
'இது அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களிடம் குறிப்பிடப்பட்டது. அதற்கு அவர், 'உர்வா உண்மையையே சொன்னார்' என்று கூறினார்.' (ஹஃப்ஸாவின் இத்தா முடிந்தது குறித்து) மக்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் தர்க்கித்தார்கள். அவர்கள், 'கண்ணியமும் மேன்மையும் மிக்க அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் **{தலாஸத்த குரூஃ}** (மூன்று குரூஃ) என்று கூறுகிறானே?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், 'நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான். **அக்ரா** (குரூஃ) என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? நிச்சயமாக **அக்ரா** என்பது (மாதவிடாயற்ற) தூய்மைக் காலங்களாகும்' என்று கூறினார்கள்.

1216

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا بَكْرِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يَقُولُ مَا أَدْرَكْتُ أَحَدًا مِنْ فُقَهَائِنَا إِلاَّ وَهُوَ يَقُولُ هَذَا. يُرِيدُ قَوْلَ عَائِشَةَ.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது: அபூபக்ர் இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள், "நமது ஃபுகஹாக்களில் (மார்க்க சட்ட வல்லுநர்களில்) எவரையும், இதைச் சொல்லாதவராக நான் கண்டதில்லை" என்று கூறக் கேட்டேன். (அவர் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் கூற்றையே குறிப்பிடுகிறார்).

1217

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، وَزَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ الأَحْوَصَ، هَلَكَ بِالشَّامِ حِينَ دَخَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي الدَّمِ مِنَ الْحَيْضَةِ الثَّالِثَةِ وَقَدْ كَانَ طَلَّقَهَا فَكَتَبَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ إِلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ يَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ فَكَتَبَ إِلَيْهِ زَيْدٌ إِنَّهَا إِذَا دَخَلَتْ فِي الدَّمِ مِنَ الْحَيْضَةِ الثَّالِثَةِ فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ وَبَرِئَ مِنْهَا وَلاَ تَرِثُهُ وَلاَ يَرِثُهَا .

சுலைமான் இப்னு யசார் அவர்கள் அறிவித்ததாவது:

அல்-அஹ்வஸ் என்பவர், (முன்னரே) தம் மனைவியை (முழுமையாக, மீளமுடியாத வகையில்) விவாகரத்து செய்திருந்த நிலையில், அப்பெண் தனது மூன்றாவது மாதவிடாயின் இரத்தப்போக்கை அடைந்தபோது ஷாம் (சிரியா) நாட்டில் இறந்துவிட்டார். முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரலி) அவர்கள் இதுபற்றி ஸைத் இப்னு தாபித் (ரலி) அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதிக் கேட்டார்கள்.

அதற்கு ஸைத் (ரலி) அவர்கள், "அவள் தனது மூன்றாவது மாதவிடாயின் இரத்தப்போக்கை அடைந்ததும், அவள் அவரிடமிருந்து விடுபட்டுவிட்டாள்; அவரும் அவளிடமிருந்து விடுபட்டுவிட்டார். அவள் அவருக்கு வாரிசாக மாட்டாள்; அவரும் அவளுக்கு வாரிசாக மாட்டார்" என்று பதில் எழுதினார்கள்.

1218

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَسَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبِي، بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَسُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ وَابْنِ شِهَابٍ أَنَّهُمْ كَانُوا يَقُولُونَ إِذَا دَخَلَتِ الْمُطَلَّقَةُ فِي الدَّمِ مِنَ الْحَيْضَةِ الثَّالِثَةِ فَقَدْ بَانَتْ مِنْ زَوْجِهَا وَلاَ مِيرَاثَ بَيْنَهُمَا وَلاَ رَجْعَةَ لَهُ عَلَيْهَا .

அல்-காஸிம் பின் முஹம்மத், ஸாலிம் பின் அப்தில்லாஹ், அபூபக்ர் பின் அப்துர் ரஹ்மான், சுலைமான் பின் யஸார் மற்றும் இப்னு ஷிஹாப் ஆகியோர் கூறிவந்ததாக மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது: "விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட பெண் தனது மூன்றாவது மாதவிடாயின் இரத்தப்போக்கை அடையும்போது, அவள் தன் கணவனிடமிருந்து (முழுமையாகப்) பிரிந்துவிடுகிறாள். அவர்களுக்கிடையில் வாரிசுரிமை ஏதுமில்லை; மேலும் அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளும் உரிமை அவனுக்கு இல்லை."

1219

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا طَلَّقَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ فَدَخَلَتْ فِي الدَّمِ مِنَ الْحَيْضَةِ الثَّالِثَةِ فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ وَبَرِئَ مِنْهَا . قَالَ مَالِكٌ وَهُوَ الأَمْرُ عِنْدَنَا .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: 'ஒரு கணவர் தன் மனைவியை விவாகரத்துச் செய்து, அவள் மூன்றாவது மாதவிடாயின் இரத்தப்போக்கில் நுழைந்துவிட்டால், அவள் அவரிடமிருந்து விடுபடுகிறாள் (அதாவது, அவளது இத்தா காலம் முடிந்து, அவளது விவாகரத்து உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது); அவரும் அவளிடமிருந்து விடுபடுகிறார் (அதாவது, அவளுக்கு அவர் மஹ்ரம் அல்லாத அந்நியராகிவிடுகிறார்).' இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறையும் இதுவேயாகும்.'

1220

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْفُضَيْلِ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، مَوْلَى الْمَهْرِيِّ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَسَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، كَانَا يَقُولاَنِ إِذَا طُلِّقَتِ الْمَرْأَةُ فَدَخَلَتْ فِي الدَّمِ مِنَ الْحَيْضَةِ الثَّالِثَةِ فَقَدْ بَانَتْ مِنْهُ وَحَلَّتْ .

அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது மற்றும் சாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் ஆகியோர் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண் விவாகரத்துச் செய்யப்பட்டு, அவளுக்கு மூன்றாவது மாதவிடாய் (காலம்) தொடங்கிவிட்டால் (அதாவது, இரத்தம் வெளியேறத் தொடங்கினால்), அவள் அவனிடமிருந்து (இத்தா காலம் முடிந்து) முற்றிலுமாகப் பிரிந்துவிடுகிறாள்; மேலும் அவள் (வேறொருவரைத்) திருமணம் செய்துகொள்ள ஆகுமானவளாகி விடுகிறாள்."

1221

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَابْنِ، شِهَابٍ وَسُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ أَنَّهُمْ كَانُوا يَقُولُونَ عِدَّةُ الْمُخْتَلِعَةِ ثَلاَثَةُ قُرُوءٍ .

இமாம் மாலிக் அவர்களுக்கு ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப், இப்னு ஷிஹாப் மற்றும் சுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோர், “குல்ஃ விவாகரத்து பெற்ற பெண்ணின் இத்தா மூன்று குரூஉக்கள் (அதாவது, மூன்று மாதவிடாய் அல்லது சுத்த காலங்கள்) ஆகும்” என்று கூறியதாகச் செய்தி எட்டியது.

1222

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ شِهَابٍ، يَقُولُ عِدَّةُ الْمُطَلَّقَةِ الأَقْرَاءُ وَإِنْ تَبَاعَدَتْ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது: "விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட பெண்ணின் இத்தா மாதவிடாய் சுழற்சிகளாகும்; அவை நீண்ட இடைவெளிவிட்டு வந்தாலும் சரியே."

1223

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنَ الأَنْصَارِ أَنَّ امْرَأَتَهُ، سَأَلَتْهُ الطَّلاَقَ فَقَالَ لَهَا إِذَا حِضْتِ فَآذِنِينِي . فَلَمَّا حَاضَتْ آذَنَتْهُ فَقَالَ إِذَا طَهُرْتِ فَآذِنِينِي فَلَمَّا

அன்சாரிகளில் ஒருவர் அறிவிக்கிறார்: அவருடைய மனைவி அவரிடம் விவாகரத்து கேட்டார். அதற்கு அவர் அவளிடம், "உனக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டதும் எனக்குத் தெரிவி" என்று கூறினார். அவளுக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டபோது, அவள் அவருக்குத் தெரிவித்தாள். அப்போது அவர், "நீ தூய்மையடைந்ததும் எனக்குத் தெரிவி" என்று கூறினார். (இங்கு ஹதீஸ் முழுமையடையவில்லை, அடுத்த கட்டளை அல்லது நிகழ்வு குறிப்பிடப்படவில்லை.)

1224

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَسُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُمَا يَذْكُرَانِ، أَنَّ يَحْيَى بْنَ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ، طَلَّقَ ابْنَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَكَمِ الْبَتَّةَ فَانْتَقَلَهَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْحَكَمِ فَأَرْسَلَتْ عَائِشَةُ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ وَهُوَ يَوْمَئِذٍ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ فَقَالَتِ اتَّقِ اللَّهَ وَارْدُدِ الْمَرْأَةَ إِلَى بَيْتِهَا . فَقَالَ مَرْوَانُ فِي حَدِيثِ سُلَيْمَانَ إِنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ غَلَبَنِي وَقَالَ مَرْوَانُ فِي حَدِيثِ الْقَاسِمِ أَوَمَا بَلَغَكِ شَأْنُ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ فَقَالَتْ عَائِشَةُ لاَ يَضُرُّكَ أَنْ لاَ تَذْكُرَ حَدِيثَ فَاطِمَةَ . فَقَالَ مَرْوَانُ إِنْ كَانَ بِكِ الشَّرُّ فَحَسْبُكِ مَا بَيْنَ هَذَيْنِ مِنَ الشَّرِّ .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் மற்றும் சுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோர் அறிவிப்பதாவது:

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் இப்னு அல்-ஆஸ், அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அல்-

ஹகமின் மகளைத் திரும்பப்பெற முடியாதபடி (அல்-பத்தஹ்) விவாகரத்துச் செய்தார். அதனால் அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அல்-ஹகம் அவளை (கணவர் வீட்டிலிருந்து) அப்புறப்படுத்திக் கூட்டிச் சென்றார். மூஃமின்களின் தாயார் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், அச்சமயம் மதீனாவின் ஆளுநராக இருந்த மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்களிடம் ஆளனுப்பி, "அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள்; அப்பெண்ணை அவளுடைய வீட்டிற்கே திருப்பியனுப்புங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

சுலைமான் அவர்களின் அறிவிப்பில், "அப்துர் ரஹ்மான் என்னை மிகைத்துவிட்டார்" என்று மர்வான் கூறியதாக உள்ளது.

அல்-காஸிம் அவர்களின் அறிவிப்பில், "ஃபாத்திமா பின்த் கைஸ் (ரலி) அவர்களின் விவகாரம் உங்களுக்கு எட்டவில்லையா?" என்று மர்வான் கேட்டதாக உள்ளது. அதற்கு ஆயிஷா (ரலி), "ஃபாத்திமாவின் செய்தியை நீங்கள் குறிப்பிடாமல் இருப்பது உங்களுக்கு எந்தத் தீங்கையும் தராது (அதை நீங்கள் ஆதாரமாகக் காட்ட வேண்டாம்)" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு மர்வான், "உங்களுக்குத் தீமை (பற்றி கவலை) இருந்தால், இந்த இருவருக்கும் (விவாகரத்து செய்த கணவன்-மனைவிக்கு) இடையில் உள்ள தீமையே உங்களுக்குப் போதுமானது (அவர்களைப் பிரித்து வைப்பதற்கு அதுவே போதுமான காரணம்)" என்று கூறினார்.

1225

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ بِنْتَ سَعِيدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ، كَانَتْ تَحْتَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَطَلَّقَهَا الْبَتَّةَ فَانْتَقَلَتْ فَأَنْكَرَ ذَلِكَ عَلَيْهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ .

நாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஸயீத் இப்னு ஸைத் இப்னு அம்ர் இப்னு நுஃபைல் அவர்களின் மகள், அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் அவர்களின் மனைவியாக இருந்தார்கள். அவர் (கணவர்) அவளைத் திரும்பப்பெற முடியாதபடி தலாக் செய்துவிட்டார். ஆகவே, அவள் (தனது இத்தா காலம் முடியும் முன்பே) வேறிடத்திற்குச் சென்றாள். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அதற்காக அவளைக் கண்டித்தார்கள்.

1226

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، طَلَّقَ امْرَأَةً لَهُ فِي مَسْكَنِ حَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَكَانَ طَرِيقَهُ إِلَى الْمَسْجِدِ فَكَانَ يَسْلُكُ الطَّرِيقَ الأُخْرَى مِنْ أَدْبَارِ

الْبُيُوتِ كَرَاهِيَةَ أَنْ يَسْتَأْذِنَ عَلَيْهَا حَتَّى رَاجَعَهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில் தம்முடைய மனைவியரில் ஒருவரை விவாகரத்துச் செய்தார்கள். அது (ஹஃப்ஸாவின் வீடு) பள்ளிவாசலுக்குச் செல்லும் அவரது (இப்னு உமரின்) பாதையில் இருந்தது. எனவே, அவர் அவளை (மீண்டும்) சேர்த்துக்கொள்ளும் வரை, அவளிடத்தில் (அனுமதி கேட்டு) நுழைய விரும்பாதவராக, வீடுகளின் பின்பகுதியிலுள்ள மற்றொரு பாதையில் செல்லலானார்.

1227

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، سُئِلَ عَنِ الْمَرْأَةِ، يُطَلِّقُهَا زَوْجُهَا وَهِيَ فِي بَيْتٍ بِكِرَاءٍ عَلَى مَنِ الْكِرَاءُ فَقَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ عَلَى زَوْجِهَا . قَالَ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ عِنْدَ زَوْجِهَا قَالَ فَعَلَيْهَا . قَالَ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ عِنْدَهَا قَالَ فَعَلَى الأَمِيرِ .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், ஒரு பெண் வாடகை வீட்டில் இருக்கும்போது அவளுடைய கணவர் அவளை விவாகரத்து செய்துவிட்டால், (அவளுடைய இத்தா காலத்திற்கான) வாடகையை யார் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள், "அது அவளுடைய கணவர் மீது கடமையாகும்" என்று கூறினார்கள். (கேள்வி கேட்டவர்) "அவளுடைய கணவரிடம் (செலுத்த) வசதி இல்லையெனில்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால் அது அவள் மீது கடமையாகும்" என்று கூறினார்கள். (கேள்வி கேட்டவர்) "அவளிடமும் (செலுத்த) வசதி இல்லையெனில்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால் அது அமீர் மீது கடமையாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1228

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، مَوْلَى الأَسْوَدِ بْنِ سُفْيَانَ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، أَنَّ أَبَا عَمْرِو بْنَ حَفْصٍ، طَلَّقَهَا الْبَتَّةَ وَهُوَ غَائِبٌ بِالشَّامِ فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا وَكِيلُهُ بِشَعِيرٍ فَسَخِطَتْهُ فَقَالَ وَاللَّهِ مَا لَكِ عَلَيْنَا مِنْ شَىْءٍ . فَجَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ " لَيْسَ لَكِ عَلَيْهِ نَفَقَةٌ " . وَأَمَرَهَا أَنْ تَعْتَدَّ فِي بَيْتِ أُمِّ شَرِيكٍ ثُمَّ قَالَ " تِلْكَ امْرَأَةٌ يَغْشَاهَا أَصْحَابِي اعْتَدِّي عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ أُمِّ

مَكْتُومٍ فَإِنَّهُ رَجُلٌ أَعْمَى تَضَعِينَ ثِيَابَكِ عِنْدَهُ فَإِذَا حَلَلْتِ فَآذِنِينِي " . قَالَتْ فَلَمَّا حَلَلْتُ ذَكَرْتُ لَهُ أَنَّ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ وَأَبَا جَهْمٍ بْنَ هِشَامٍ خَطَبَانِي . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَمَّا أَبُو جَهْمٍ فَلاَ يَضَعُ عَصَاهُ عَنْ عَاتِقِهِ وَأَمَّا مُعَاوِيَةُ فَصُعْلُوكٌ لاَ مَالَ لَهُ انْكِحِي أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ " . قَالَتْ فَكَرِهْتُهُ ثُمَّ قَالَ " انْكِحِي أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ " . فَنَكَحْتُهُ فَجَعَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ خَيْرًا وَاغْتَبَطْتُ بِهِ .

ஃபாத்திமா பின்த் கைஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அபூ அம்ர் இப்னு ஹஃப்ஸ் (ரழி) அவர்கள் ஷாமில் (சிரியாவில்) இருந்தபோது என்னை (திரும்பப் பெற முடியாதவாறு) முழுமையாக விவாகரத்துச் செய்துவிட்டார்கள். அவருடைய முகவர் என்னிடம் சிறிதளவு வாற்கோதுமையை அனுப்பி வைத்தார். அதை நான் வெறுத்(துக் கோபப்பட்)டேன். உடனே அவர் (அந்த முகவர்), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உமக்குத் தருவதற்கு எங்களிடம் (கடமை) எதுவும் இல்லை" என்று கூறினார்.

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, இது பற்றிக் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "உனக்கு (அவரிடமிருந்து) ஜீவனாம்சம் இல்லை" என்று கூறினார்கள். மேலும், உம்மு ஷரீக் (ரழி) வீட்டில் இத்தாவைக் கழிக்க வேண்டும் என்று எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். பின்னர், "அப்பெண்மணி, என் தோழர்கள் அதிகம் வருகை தரும் ஒருவராவார். (எனவே,) இப்னு உம்மி மக்தூம் (ரழி) வீட்டில் இத்தாவைக் கழி. ஏனெனில் அவர் ஒரு பார்வையற்ற மனிதர்; அவரிடம் (சிரமமின்றி) உனது மேலாடையைக் களைந்து இருக்கலாம். உனது இத்தா முடிந்ததும் எனக்குத் தெரிவி" என்று கூறினார்கள்.

நான் இத்தா முடிந்ததும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்களும் அபூ ஜஹ்ம் இப்னு ஹிஷாம் (ரழி) அவர்களும் என்னைப் பெண் கேட்டுள்ளனர்" என்று கூறினேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அபூ ஜஹ்ம், தனது தோளிலிருந்து கைத்தடியைக் கீழே வைக்கமாட்டார் (கண்டிப்பானவர் அல்லது அதிகம் பிரயாணம் செய்பவர்). முஆவியாவோ ஏழை; அவரிடம் செல்வம் ஏதுமில்லை. எனவே நீ உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்களைத் திருமணம் செய்துகொள்" என்று கூறினார்கள்.

நான் அவரை(த் திருமணம் செய்ய) விரும்பவில்லை. பிறகு மீண்டும் அவர்கள், "நீ உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்களைத் திருமணம் செய்துகொள்" என்று கூறினார்கள். எனவே நான் அவரையே மணந்து கொண்டேன். அல்லாஹ் அதில் நன்மையை ஏற்படுத்தினான்; அவரை மணந்ததற்காக நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

1229

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ شِهَابٍ، يَقُولُ الْمَبْتُوتَةُ لاَ تَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهَا حَتَّى تَحِلَّ وَلَيْسَتْ لَهَا نَفَقَةٌ إِلاَّ أَنْ تَكُونَ حَامِلاً فَيُنْفَقُ عَلَيْهَا حَتَّى تَضَعَ حَمْلَهَا. قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا الأَمْرُ عِنْدَنَا.

மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்: "முற்றிலுமாக விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட பெண், (அவளது இத்தா காலம் முடிந்து) மறுமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை பெறும் வரை தன் வீட்டை விட்டு வெளியேறக் கூடாது. அவள் கர்ப்பமாக இருந்தாலன்றி, அவளுக்கு ஜீவனாம்சம் கிடையாது. (அவள் கர்ப்பமாக இருக்கும்) அந்நிலையில், அவள் பிரசவிக்கும் வரை அவளுக்காகச் செலவு செய்யப்படும்." மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே எங்களிடையே நடைமுறையில் உள்ள நடைமுறை."

1230

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، وَعَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسَيْطٍ اللَّيْثِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَيُّمَا امْرَأَةٍ طُلِّقَتْ فَحَاضَتْ حَيْضَةً أَوْ حَيْضَتَيْنِ ثُمَّ رَفَعَتْهَا حَيْضَتُهَا فَإِنَّهَا تَنْتَظِرُ تِسْعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ بَانَ بِهَا حَمْلٌ فَذَلِكَ وَإِلاَّ اعْتَدَّتْ بَعْدَ التِّسْعَةِ الأَشْهُرِ ثَلاَثَةَ أَشْهُرٍ ثُمَّ حَلَّتْ.

ஸஈத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
“விவாகரத்து செய்யப்பட்ட எந்தப் பெண்ணுக்காவது, ஒருமுறை அல்லது இருமுறை மாதவிடாய் ஏற்பட்டு, பிறகு அவளது மாதவிடாய் நின்றுவிட்டால் (அல்லது தடைபட்டுவிட்டால்), அவள் ஒன்பது மாதங்கள் காத்திருக்க வேண்டும். அவள் கர்ப்பமாக இருப்பது தெளிவாகத் தெரிந்தால், அதுவே (அவளது இத்தாவின் காலக்கெடுவாகும்). இல்லையென்றால், அந்த ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பிறகு அவள் மேலும் மூன்று மாதங்கள் இத்தா இருக்க வேண்டும்; அதன் பிறகு அவள் (திருமணம் செய்துகொள்ள) ஆகுமானவள் ஆவாள்.”

1231

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ الطَّلاَقُ لِلرِّجَالِ وَالْعِدَّةُ لِلنِّسَاءِ.

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது: "தலாக் (விவாகரத்து செய்யும் அதிகாரம்) ஆண்களுக்குரியது; இத்தா (காத்திருப்பு காலம் கடைபிடிக்கும் கடமை) பெண்களுக்குரியது."

1232

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ عِدَّةُ الْمُسْتَحَاضَةِ سَنَةٌ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الْمُطَلَّقَةِ الَّتِي تَرْفَعُهَا حَيْضَتُهَا حِينَ يُطَلِّقُهَا زَوْجُهَا أَنَّهَا تَنْتَظِرُ تِسْعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ لَمْ تَحِضْ فِيهِنَّ اعْتَدَّتْ ثَلاَثَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ حَاضَتْ قَبْلَ أَنْ تَسْتَكْمِلَ الأَشْهُرَ الثَّلاَثَةَ اسْتَقْبَلَتِ الْحَيْضَ فَإِنْ مَرَّتْ بِهَا تِسْعَةُ أَشْهُرٍ قَبْلَ أَنْ تَحِيضَ اعْتَدَّتْ ثَلاَثَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ حَاضَتِ الثَّانِيَةَ قَبْلَ أَنْ تَسْتَكْمِلَ الأَشْهُرَ الثَّلاَثَةَ اسْتَقْبَلَتِ الْحَيْضَ فَإِنْ مَرَّتْ بِهَا تِسْعَةُ أَشْهُرٍ قَبْلَ أَنْ تَحِيضَ اعْتَدَّتْ ثَلاَثَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ حَاضَتِ الثَّالِثَةَ كَانَتْ قَدِ اسْتَكْمَلَتْ عِدَّةَ الْحَيْضِ فَإِنْ لَمْ تَحِضِ اسْتَقْبَلَتْ ثَلاَثَةَ أَشْهُرٍ ثُمَّ حَلَّتْ وَلِزَوْجِهَا عَلَيْهَا فِي ذَلِكَ الرَّجْعَةُ قَبْلَ أَنْ تَحِلَّ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ قَدْ بَتَّ طَلاَقَهَا. قَالَ مَالِكٌ السُّنَّةُ عِنْدَنَا أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَلَهُ عَلَيْهَا رَجْعَةٌ فَاعْتَدَّتْ بَعْضَ عِدَّتِهَا ثُمَّ ارْتَجَعَهَا ثُمَّ فَارَقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمَسَّهَا أَنَّهَا لاَ تَبْنِي عَلَى مَا مَضَى مِنْ عِدَّتِهَا وَأَنَّهَا تَسْتَأْنِفُ مِنْ يَوْمِ طَلَّقَهَا عِدَّةً مُسْتَقْبَلَةً وَقَدْ ظَلَمَ زَوْجُهَا نَفْسَهُ وَأَخْطَأَ إِنْ كَانَ ارْتَجَعَهَا وَلاَ حَاجَةَ لَهُ بِهَا. قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا أَسْلَمَتْ وَزَوْجُهَا كَافِرٌ ثُمَّ أَسْلَمَ فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا مَا دَامَتْ فِي عِدَّتِهَا فَإِنِ انْقَضَتْ عِدَّتُهَا فَلاَ سَبِيلَ لَهُ عَلَيْهَا وَإِنْ تَزَوَّجَهَا بَعْدَ انْقِضَاءِ عِدَّتِهَا لَمْ يُعَدَّ ذَلِكَ طَلاَقًا وَإِنَّمَا فَسَخَهَا مِنْهُ الإِسْلاَمُ بِغَيْرِ طَلاَقٍ.

ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "இஸ்திஹாளா (தொடர் இரத்தப்போக்கு) உள்ள பெண்ணின் இத்தா (காத்திருப்புப் காலம்) ஒரு வருடமாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"விவாகரத்து செய்யப்பட்ட ஒரு பெண்ணுக்கு, கணவன் விவாகரத்துச் செய்த நேரத்திலியே மாதவிடாய் நின்றுவிட்டால், அவள் ஒன்பது மாதங்கள் காத்திருக்க வேண்டும் என்பதே எங்களிடம் உள்ள நடைமுறையாகும். அந்த (ஒன்பது) மாதங்களில் அவளுக்கு மாதவிடாய் ஏற்படாவிட்டால், அவள் மூன்று மாதங்கள் இத்தா இருக்க வேண்டும். அந்த மூன்று மாதங்கள் நிறைவடைவதற்குள் அவளுக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டால், அவள் (மாதங்களைக் கணக்கிடுவதை விட்டுவிட்டு) மாதவிடாய்க் கணக்கைத்

துவங்குவாள்.

பிறகு மாதவிடாய் ஏற்படாமல் ஒன்பது மாதங்கள் கழிந்தால், அவள் மூன்று மாதங்கள் இத்தா இருக்க வேண்டும். அந்த மூன்று மாதங்கள் முடிவதற்குள் அவளுக்கு இரண்டாவது மாதவிடாய் ஏற்பட்டால், அவள் (மீண்டும்) மாதவிடாய்க் கணக்கைத் துவங்குவாள். பின்னர் மாதவிடாய் ஏற்படாமல் ஒன்பது மாதங்கள் கழிந்தால், அவள் மூன்று மாதங்கள் இத்தா இருக்க வேண்டும். அவளுக்கு மூன்றாவது மாதவிடாய் ஏற்பட்டால், மாதவிடாயின் இத்தா பூர்த்தியாகிவிடும். அவளுக்கு (மூன்றாவது முறையாகவும்) மாதவிடாய் ஏற்படவில்லை என்றால், அவள் (புதிதாக) மூன்று மாதங்கள் இத்தா இருக்க வேண்டும்; பிறகு அவள் (திருமணம் செய்துகொள்ள) ஆகுமானவள் ஆகிவிடுவாள். அவள் ஆகுமாவதற்கு முன், அவளது கணவன் அவளைத் திரும்ப அழைக்கலாம்; அவன் அவளைத் திரும்ப அழைக்க முடியாதபடி (இறுதி) விவாகரத்து செய்திருந்தால் தவிர."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"எங்களிடம் உள்ள சுன்னா வழிமுறை என்னவென்றால், ஒருவன் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்து, அவளைத் திரும்ப அழைக்கும் உரிமை அவனுக்கு இருக்கும் நிலையில், அவள் தனது இத்தாவின் ஒரு பகுதியை முடித்த பிறகு அவன் அவளைத் திரும்ப அழைத்து, அவளுடன் உடலுறவு கொள்வதற்கு முன்பே அவளைப் பிரிந்துவிட்டால், அவள் ஏற்கனவே கழித்த இத்தா நாட்களின் அடிப்படையில் (மீதமுள்ள நாட்களைத்) தொடரக் கூடாது. மாறாக, அவன் (இரண்டாவதாக) விவாகரத்து செய்த நாளிலிருந்து புதிதாக இத்தாவைத் துவங்க வேண்டும். அவனுக்கு அவளிடம் எந்தத் தேவையும் இல்லாத நிலையில் அவளைத் திரும்ப அழைத்திருந்தால், அவளது கணவன் தனக்குத்தானே அநீதி இழைத்துவிட்டான்; தவறு செய்துவிட்டான்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஒரு பெண் இஸ்லாத்தை ஏற்று, அவளது கணவன் காஃபிராக இருந்து, பின்னர் அவனும் இஸ்லாத்தை ஏற்றால், அவள் இத்தாவில் இருக்கும் வரை அவளுக்கு அவன் அதிக உரிமையுடையவன் ஆவான். அவளது இத்தா முடிந்துவிட்டால், அவனுக்கு அவள் மீது எந்த உரிமையும் இல்லை. அவளது இத்தா முடிந்த பிறகு அவன் அவளை (மீண்டும்) திருமணம் செய்தால், (அவள் இஸ்லாத்தை ஏற்றதால் ஏற்பட்ட) அந்தப் பிரிவினை விவாகரத்தாகக் கருதப்படாது. இஸ்லாம் (மார்க்கம் மாறிய காரணத்தால்) தலாக் இல்லாமலேயே அவளை அவனிடமிருந்து பிரித்துவிட்டது."

1233

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ فِي الْحَكَمَيْنِ اللَّذَيْنِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى { وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلاَحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا } إِنَّ إِلَيْهِمَا الْفُرْقَةَ بَيْنَهُمَا وَالاِجْتِمَاعَ . قَالَ مَالِكٌ

وَذَلِكَ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ الْحَكَمَيْنِ يَجُوزُ قَوْلُهُمَا بَيْنَ الرَّجُلِ وَامْرَأَتِهِ فِي الْفُرْقَةِ وَالِاجْتِمَاعِ .

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்கள், அல்லாஹ் உன்னதமானவன் (தன் திருமறையில்):

"{வ இன் கிஃப்தும் ஷிகாக பைனிஹிமா ஃபப்அஸூ ஹகமம் மின் அஹ்லிஹி வ ஹகமம் மின் அஹ்லிஹா, இன் யுரீதா இஸ்லாஹன் யுவஃபிகில்லாஹு பைனஹுமா, இன்னல்லாஹ கான அலீமன் கபீரா}"

"(கணவன் மனைவி ஆகிய) அவ்விருவரிடையே பிளவு ஏற்படும் என்று நீங்கள் அஞ்சினால், அவனுடைய உறவினர்களிலிருந்து ஒரு மத்தியஸ்தரையும் அவளுடைய உறவினர்களிலிருந்து ஒரு மத்தியஸ்தரையும் நியமியுங்கள். அவ்விருவரும் இணக்கத்தை நாடினால் அல்லாஹ் அவர்களிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தவனாகவும், (யாவற்றையும்) ஆழ்ந்தறிபவனாகவும் இருக்கின்றான்" (4:35)

என்று கூறிய அந்த இரண்டு மத்தியஸ்தர்களைக் குறித்து, "நிச்சயமாக, அவ்விருவரையும் பிரித்துவிடுவதும் மற்றும் சேர்த்து வைப்பதும் அவ்விருவரிடமே (அவர்களது அதிகாரத்திலேயே) உள்ளது" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அறிவுடையோரிடமிருந்து நான் கேட்டவற்றில் இதுவே மிகச் சிறந்ததாகும். (அதாவது) கணவன் மனைவிக்கிடையே பிரிவினை மற்றும் இணக்கம் (ஒன்று சேருதல்) ஆகியவற்றில் அந்த இரண்டு மத்தியஸ்தர்களின் சொல்லும் (தீர்ப்பும்) செல்லுபடியாகும்."

1234

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، وَسَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، وَالْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَابْنَ، شِهَابٍ وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ كَانُوا يَقُولُونَ إِذَا حَلَفَ الرَّجُلُ بِطَلاَقِ الْمَرْأَةِ قَبْلَ أَنْ يَنْكِحَهَا ثُمَّ أَثِمَ إِنَّ ذَلِكَ لاَزِمٌ لَهُ إِذَا نَكَحَهَا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி), அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி), அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி), ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ், அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத், இப்னு ஷிஹாப் மற்றும் ஸுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோர் கூறியதாவது:
"ஒருவர் ஒரு பெண்ணை மணப்பதற்கு முன்பே அவளை விவாகரத்துச் செய்வதாகச் சத்தியம் செய்திருந்து, பின்னர் அவர் (சத்தியத்தின்

நிபந்தனையை நிறைவேற்றி) தவறிழைத்தால், அவர் அவளை மணக்கும்போது அவ்விவாகரத்து அவருக்குக் கட்டுப்படியாகும்."

1235

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، كَانَ يَقُولُ فِيمَنْ قَالَ كُلُّ امْرَأَةٍ أَنْكِحُهَا فَهِيَ طَالِقٌ إِنَّهُ إِذَا لَمْ يُسَمِّ قَبِيلَةً أَوِ امْرَأَةً بِعَيْنِهَا فَلاَ شَىْءَ عَلَيْهِ . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَقُولُ لاِمْرَأَتِهِ أَنْتِ الطَّلاَقُ وَكُلُّ امْرَأَةٍ أَنْكِحُهَا فَهِيَ طَالِقٌ وَمَالُهُ صَدَقَةٌ إِنْ لَمْ يَفْعَلْ كَذَا وَكَذَا فَحَنِثَ قَالَ أَمَّا نِسَاؤُهُ فَطَلاَقٌ كَمَا قَالَ وَأَمَّا قَوْلُهُ كُلُّ امْرَأَةٍ أَنْكِحُهَا فَهِيَ طَالِقٌ فَإِنَّهُ إِذَا لَمْ يُسَمِّ امْرَأَةً بِعَيْنِهَا أَوْ قَبِيلَةً أَوْ أَرْضًا أَوْ نَحْوَ هَذَا فَلَيْسَ يَلْزَمُهُ ذَلِكَ وَلْيَتَزَوَّجْ مَا شَاءَ وَأَمَّا مَالُهُ فَلْيَتَصَدَّقْ بِثُلُثِهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் திருமணம் செய்யும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தலாக் (விவாகரத்து) ஆவாள்," என்று ஒருவர் கூறினால், (அதில்) அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட கோத்திரத்தையோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணையோ பெயரிட்டுக் குறிப்பிடவில்லை என்றால், அவர் மீது எந்தக் கடப்பாடும் இல்லை.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் கேட்டவற்றில் இதுவே மிகச் சிறந்தது."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதன் தன் மனைவியிடம், "நீ தலாக் செய்யப்பட்டவள்; மேலும் நான் திருமணம் செய்யும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தலாக் செய்யப்படுவாள்; மேலும் (இன்ன காரியத்தைச் செய்யாவிட்டால்) எனது சொத்துக்கள் அனைத்தும் ஸதகாவாகும்" என்று கூறி, (அக்காரியத்தைச் செய்யாமல்) அவன் தனது சத்தியத்தை முறித்துவிட்டால் (அதன் சட்டம் வருமாறு):

அவனது மனைவிகளைப் பொறுத்தவரை, அவன் கூறியபடியே அது தலாக் ஆகும். மேலும், 'நான் திருமணம் செய்யும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தலாக் செய்யப்படுவாள்' என்ற அவனது கூற்றைப் பொறுத்தவரை, அவன் ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணையோ, கோத்திரத்தையோ, அல்லது நாட்டையோ, அல்லது அது போன்றவற்றையோ பெயரிட்டுக் குறிப்பிடவில்லை என்றால், அது அவன் மீது கடப்பாடாகாது; அவன் விரும்பியபடி திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். அவனது சொத்தைப் பொறுத்தவரை, அவன் அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கை ஸதகாவாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும்.

1236

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ تَزَوَّجَ امْرَأَةً فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَمَسَّهَا فَإِنَّهُ يُضْرَبُ لَهُ أَجَلٌ سَنَةً فَإِنْ مَسَّهَا وَإِلاَّ فُرِّقَ بَيْنَهُمَا .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் ஒரு பெண்ணை மணந்து, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ள முடியாவிட்டால், அவருக்கு ஒரு வருட காலக்கெடு நிர்ணயிக்கப்படும். அவர் (அதற்குள்) அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அவர்கள் பிரிக்கப்படுவார்கள்."

1237

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ مَتَى يُضْرَبُ لَهُ الأَجَلُ أَمِنْ يَوْمِ يَبْنِي بِهَا أَمْ مِنْ يَوْمِ تُرَافِعُهُ إِلَى السُّلْطَانِ فَقَالَ بَلْ مِنْ يَوْمِ تُرَافِعُهُ إِلَى السُّلْطَانِ . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا الَّذِي قَدْ مَسَّ امْرَأَتَهُ ثُمَّ اعْتَرَضَ عَنْهَا فَإِنِّي لَمْ أَسْمَعْ أَنَّهُ يُضْرَبُ لَهُ أَجَلٌ وَلاَ يُفَرَّقُ بَيْنَهُمَا .

இமாம் மாலிக் அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம், "(இலா எனும் சத்தியம் செய்த) கணவனுக்கு எப்போது காலக்கெடு நிர்ணயிக்கப்படும்? அவன் அவளுடன் இல்லறத்தைத் துவங்கிய நாளிலிருந்தா? அல்லது அப்பெண் (தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி குறித்து) சுல்தானிடம் முறையிடும் நாளிலிருந்தா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "மாறாக, அவள் சுல்தானிடம் முறையிடும் நாளிலிருந்துதான்" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "தன் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டு, பின்னர் அவளை விட்டும் (தாம்பத்திய உறவிலிருந்து) விலகியவரைப் பொறுத்தவரை, அவருக்கு ஒரு காலக்கெடு விதிக்கப்படுவதாகவோ அல்லது அவர்கள் பிரிக்கப்படுவதாகவோ நான் கேள்விப்படவில்லை."

1238

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِرَجُلٍ مِنْ ثَقِيفٍ أَسْلَمَ وَعِنْدَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ حِينَ أَسْلَمَ الثَّقَفِيُّ أَمْسِكْ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا وَفَارِقْ سَائِرَهُنَّ .

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஸகீஃப் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர் இஸ்லாத்தை ஏற்றபோது, அவருக்குப் பத்து மனைவிகள் இருந்தனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம்,

'அவர்களில் நான்கு பேரை (மட்டும்) வைத்துக்கொண்டு, மீதமுள்ளவர்களைப் பிரித்துவிடுங்கள்' என்று கூறியதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது.'

1239

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَحُمَيْدَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَعُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، كُلُّهُمْ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ أَيُّمَا امْرَأَةٍ طَلَّقَهَا زَوْجُهَا تَطْلِيقَةً أَوْ تَطْلِيقَتَيْنِ ثُمَّ تَرَكَهَا حَتَّى تَحِلَّ وَتَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَيَمُوتَ عَنْهَا أَوْ يُطَلِّقَهَا ثُمَّ يَنْكِحُهَا زَوْجُهَا الأَوَّلُ فَإِنَّهَا تَكُونُ عِنْدَهُ عَلَى مَا بَقِيَ مِنْ طَلاَقِهَا . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ السُّنَّةُ عِنْدَنَا الَّتِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهَا .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவிக்கிறார்கள்:
"எந்த ஒரு பெண்ணை அவளது கணவன் ஒரு முறை அல்லது இரு முறை விவாகரத்து செய்து, பின்னர் அவள் (இத்தா காலம் முடிந்து, மறுமணம் செய்ய) அனுமதிக்கப்படும் வரை அவளை விட்டுவிட்டு, பிறகு அவள் வேறொரு கணவனை மணந்து, அந்தக் கணவன் இறந்துவிட்டாலோ அல்லது அவளை விவாகரத்து செய்துவிட்டாலோ, பின்னர் அவளது முதல் கணவன் அவளை (மீண்டும்) மணந்தால், அவள் அவனிடம் (முன்னர் நடந்த) விவாகரத்துகளில் மீதமுள்ளதன் அடிப்படையிலேயே இருப்பாள்."
இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் கருத்து வேறுபாடில்லாத நடைமுறை (சுன்னா) இதுவேயாகும்."

1240

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ الأَحْنَفِ، أَنَّهُ تَزَوَّجَ أُمَّ وَلَدٍ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ - قَالَ - فَدَعَانِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ فَجِئْتُهُ فَدَخَلْتُ عَلَيْهِ فَإِذَا سِيَاطٌ مَوْضُوعَةٌ وَإِذَا قَيْدَانِ مِنْ حَدِيدٍ وَعَبْدَانِ لَهُ قَدْ أَجْلَسَهُمَا فَقَالَ طَلِّقْهَا وَإِلاَّ وَالَّذِي يُحْلَفُ بِهِ فَعَلْتُ بِكَ كَذَا وَكَذَا . قَالَ فَقُلْتُ هِيَ الطَّلاَقُ أَلْفًا . قَالَ فَخَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهِ فَأَدْرَكْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ بِطَرِيقِ مَكَّةَ فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي كَانَ مِنْ شَأْنِي فَتَغَيَّظَ عَبْدُ اللَّهِ وَقَالَ لَيْسَ ذَلِكَ بِطَلاَقٍ وَإِنَّهَا لَمْ تَحْرُمْ عَلَيْكَ فَارْجِعْ إِلَى أَهْلِكَ . قَالَ فَلَمْ تُقْرِرْنِي نَفْسِي حَتَّى أَتَيْتُ

عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ - وَهُوَ يَوْمَئِذٍ بِمَكَّةَ أَمِيرٌ عَلَيْهَا - فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي كَانَ مِنْ شَأْنِي وَبِالَّذِي قَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَالَ فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ لَمْ تَحْرُمْ عَلَيْكَ فَارْجِعْ إِلَى أَهْلِكَ. وَكَتَبَ إِلَى جَابِرِ بْنِ الأَسْوَدِ الزُّهْرِيِّ - وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ - يَأْمُرُهُ أَنْ يُعَاقِبَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَأَنْ يُخَلِّيَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِي - قَالَ - فَقَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَجَهَّزَتْ صَفِيَّةُ امْرَأَةُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ امْرَأَتِي حَتَّى أَدْخَلَتْهَا عَلَىَّ بِعِلْمِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ثُمَّ دَعَوْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَوْمَ عُرْسِي لِوَلِيمَتِي فَجَاءَنِي.

தாபித் இப்னு அல்-அஹ்னஃப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஜைத் இப்னு அல்-கத்தாப் அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு 'உம்மு வலத்' (தன் எஜமானருக்குக் குழந்தை பெற்றுக் கொடுத்த அடிமைப் பெண்) ஒருவரை நான் மணந்திருந்தேன்.

(தாபித் கூறுகிறார்கள்): "அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஜைத் இப்னு அல்-கத்தாப் என்னை அழைத்தார். நான் அவரிடம் சென்றேன். நான் அவரிடம் நுழைந்தபோது, அங்கே சாட்டைகளும் இரண்டு இரும்பு விலங்குகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் அவர் அங்கே அமரச் செய்திருந்த அவருடைய இரண்டு அடிமைகளும் இருந்தனர். அவர், 'அவளைத் தலாக் (விவாகரத்து) செய்; இல்லையெனில், எவர் மீது சத்தியம் செய்யப்படுகிறதோ அவர் மீது ஆணையாக, நான் உனக்கு இன்னின்னதைச் செய்வேன்!' என்று மிரட்டினார். நான், 'அவள் ஆயிரம் முறை தலாக் (விடப்பட்டவள்)' என்று கூறினேன்.

பிறகு நான் அவரை விட்டு வெளியேறி, மக்கா செல்லும் வழியில் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தேன். எனக்கு நேர்ந்ததைப் பற்றி அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கடும் கோபம் கொண்டார்கள். 'அது தலாக் ஆகாது; அவள் உனக்கு ஹராம் ஆகவில்லை; எனவே உன் மனைவியிடம் திரும்பு' என்று கூறினார்கள்.

(இருப்பினும்) எனக்கு மன அமைதி ஏற்படவில்லை. எனவே, அக்காலத்தில் மக்காவின் அமீராக இருந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஜுபைர் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். எனக்கு நேர்ந்ததையும், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் எனக்குச் சொன்னதையும் அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஜுபைர் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம், 'அவள் உனக்கு ஹராம் ஆகவில்லை; எனவே உன் மனைவியிடம் திரும்பு' என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் மதீனாவின் அமீராக இருந்த ஜாபிர் இப்னு அல்-அஸ்வத் அஸ்-ஜுஹ்ரி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அதில், அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்துர்-ரஹ்மானைத் தண்டிக்கும்படியும், எனக்கும் என் மனைவிக்கும் இடையே குறுக்கிட வேண்டாம் என்றும் அவருக்கு

உத்தரவிட்டார்கள்.

நான் மதீனாவிற்குச் சென்றேன். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் மனைவியான ஸஃபிய்யா அவர்கள் என் மனைவியை (திருமணத்திற்கு) ஆயத்தப்படுத்தி, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுக்குத் தெரிந்தே அவளை என்னிடம் அனுப்பி வைத்தார்கள். பின்னர் என் திருமண (வலிமா) விருந்துக்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களை அழைத்தேன்; அவர்களும் வந்தார்கள்."

1241

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، قَرَأَ { يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ } لِقُبُلِ عِدَّتِهِنَّ . قَالَ مَالِكٌ يَعْنِي بِذَلِكَ أَنْ يُطَلِّقَ فِي كُلِّ طُهْرٍ مَرَّةً .

அப்துல்லாஹ் பின் தீனார் அவர்கள் கூறியதாவது:
அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள், **"யா அய்யுஹன் நபிய்யு இதா தல்லக்துமுன் நிஸாஅ ஃபதல்லிகூஹுன்ன லிகுபுலி இத்ததிஹின்ன"** என்று ஓதுவதை நான் கேட்டேன்.
(இதன் பொருள்: "நபியே! நீங்கள் பெண்களை விவாகரத்துச் செய்யும்போது, அவர்களின் 'இத்தா'வின் ஆரம்பத்தில் அவர்களை விவாகரத்துச் செய்யுங்கள் (அதாவது, அவர்களின் தூய்மைக் காலத்தில், உடலுறவு கொள்ளாத நிலையில்).")

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு தூய்மைக் காலத்திலும் ஒரு முறை தலாக் சொல்வதையே இது குறிக்கின்றது."

1242

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ الرَّجُلُ إِذَا طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثُمَّ ارْتَجَعَهَا قَبْلَ أَنْ تَنْقَضِيَ عِدَّتُهَا كَانَ ذَلِكَ لَهُ وَإِنْ طَلَّقَهَا أَلْفَ مَرَّةٍ فَعَمَدَ رَجُلٌ إِلَى امْرَأَتِهِ فَطَلَّقَهَا حَتَّى إِذَا شَارَفَتِ انْقِضَاءَ عِدَّتِهَا رَاجَعَهَا ثُمَّ طَلَّقَهَا ثُمَّ قَالَ لاَ وَاللَّهِ لاَ آوِيكِ إِلَىَّ وَلاَ تَحِلِّينَ أَبَدًا . فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { الطَّلاَقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ } فَاسْتَقْبَلَ النَّاسُ الطَّلاَقَ جَدِيدًا مِنْ يَوْمِئِذٍ مَنْ كَانَ طَلَّقَ مِنْهُمْ أَوْ لَمْ يُطَلِّقْ .

உர்வா இப்னு ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

(இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில்) ஒரு மனிதர் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்துவிட்டு, அவளுடைய 'இத்தா' (காத்திருக்கும் காலம்) முடிவதற்குள் அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொண்டால், அது அவருக்கு (அவளை மீண்டும் மனைவியாக வைத்துக்கொள்ளும் உரிமையாக) இருந்தது - அவர் அவளை ஆயிரம் முறை விவாகரத்து செய்திருந்தாலும் சரியே.

அப்போது, ஒரு மனிதர் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்தார்; அவளது இத்தா முடியும் தறுவாயில் அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொண்டார்; பிறகு (மீண்டும்) அவளை விவாகரத்து செய்தார். பிறகு அவர் (அப்பெண்ணிடம்), 'இல்லை! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் உன்னை என்னுடன் சேர்த்துக்கொள்ளவும் மாட்டேன்; (வேறொருவரை மணக்க) உன்னை ஒருபோதும் அனுமதிக்கவும் மாட்டேன்' என்று கூறினார். (இவ்வாறாக அவளைத் துன்புறுத்த எண்ணினார்.)

அப்போது கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் பின்வரும் வசனத்தை அருளினான்:

'அத்-தலாகு மரஸ்த்தான் ஃப இம்ஸாகும் பி-மஃரூஃப் அவ் தஸ்ரீஹும் பி-இஹ்ஸான்'

(தலாக் (விவாகரத்து) என்பது இரண்டு முறைகளே! பின்னர் (அவளை) முறையான வகையில் (மனைவியாக) நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அல்லது நல்ல முறையில் அவளை அனுப்பிவிட வேண்டும்.)

அந்நாளிலிருந்து மக்கள் - அவர்களில் (ஏற்கனவே) விவாகரத்து செய்திருந்தாலும் சரி அல்லது செய்யாதிருந்தாலும் சரி - விவாகரத்தை(க் கணக்கிடுவதை)ப் புதிதாகத் துவங்கினர். (அதாவது, இந்த வசனம் அருளப்பட்ட பிறகு, அனைவருக்கும் தலாக் எண்ணிக்கை பூஜ்ஜியத்திலிருந்து மீண்டும் கணக்கிடப்பட்டது.)

1243

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، أَنَّ الرَّجُلَ، كَانَ يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ ثُمَّ يُرَاجِعُهَا وَلاَ حَاجَةَ لَهُ بِهَا وَلاَ يُرِيدُ إِمْسَاكَهَا كَيْمَا يُطَوِّلَ بِذَلِكَ عَلَيْهَا الْعِدَّةَ لِيُضَارَّهَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { وَلاَ تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ } يَعِظُهُمُ اللَّهُ بِذَلِكَ .

தவ்ர் இப்னு ஸைத் அத்-திலீ அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒருவர் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்வார். பின்னர் அவளிடம் தனக்கு எந்தத் தேவையுமில்லாதபோதும், அவளை (மனைவியாக) தக்க வைத்துக் கொள்ளும் எண்ணம் இல்லாதபோதும், அவளுக்குத் தீங்கு

விளைவிப்பதற்காக, அதன் மூலம் அவளுடைய இத்தா காலத்தை நீளமாக்குவதற்காக அவளை (மீண்டும் திருமண பந்தத்திற்குள்) திரும்ப அழைத்துக்கொள்வார். எனவே, பாக்கியம் நிறைந்தவனும், மிக்க உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ் (பின்வரும் வசனத்தை) அருளினான்:

"வலா தும்ஸிகூஹுன்ன ளிராரன் லிதஃததூ; வமன் யஃப்அல் தாலிக்க ஃபகத் ளலம நஃப்ஸஹ்"

(பொருள்: "வரம்பு மீறுவதற்காக, அவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் விதத்தில் அவர்களைத் தடுத்து வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். எவர் அவ்வாறு செய்கிறாரோ, அவர் நிச்சயமாக தமக்குத் தாமே அநீதி இழைத்துக் கொண்டார்.")

அல்லாஹ் இதன் மூலம் அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்கிறான்.

1244

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، سُئِلاَ عَنْ طَلاَقِ السَّكْرَانِ، فَقَالاَ إِذَا طَلَّقَ السَّكْرَانُ جَازَ طَلاَقُهُ وَإِنْ قَتَلَ قُتِلَ بِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் மற்றும் சுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோரிடம், போதையில் இருப்பவரின் விவாகரத்து குறித்துக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "போதையில் இருப்பவர் விவாகரத்து செய்தால், அவரது விவாகரத்து செல்லும். அவர் கொலை செய்தால், அதற்காக அவர் கொல்லப்படுவார்" என்று கூறினர்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மிடத்தில் நடைமுறையும் இதுவே ஆகும்."

1245

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَقُولُ إِذَا لَمْ يَجِدِ الرَّجُلُ مَا يُنْفِقُ عَلَى امْرَأَتِهِ فُرِّقَ بَيْنَهُمَا . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ أَدْرَكْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا .

இமாம் மாலிக் அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்: “ஒருவர் தன் மனைவிக்குச் செலவு செய்ய (வாழ்வாதாரம்) வழியற்றவராக இருந்தால், அவர்கள் (நீதிமன்றத்தால்) பிரிக்கப்படுவார்கள்.”

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “எங்கள் நகரத்தில் உள்ள அறிஞர்கள் இந்த நடைமுறையிலேயே இருப்பதைக் கண்டேன்.”

1246

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ وَأَبُو هُرَيْرَةَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَامِلِ يُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ آخِرَ الأَجَلَيْنِ . وَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ إِذَا وَلَدَتْ فَقَدْ حَلَّتْ . فَدَخَلَ أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ وَلَدَتْ سُبَيْعَةُ الأَسْلَمِيَّةُ بَعْدَ وَفَاةِ زَوْجِهَا بِنِصْفِ شَهْرٍ فَخَطَبَهَا رَجُلاَنِ أَحَدُهُمَا شَابٌّ وَالآخَرُ كَهْلٌ فَحَطَّتْ إِلَى الشَّابِّ فَقَالَ الشَّيْخُ لَمْ تَحِلِّي بَعْدُ . وَكَانَ أَهْلُهَا غَيَبًا وَرَجَا إِذَا جَاءَ أَهْلُهَا أَنْ يُؤْثِرُوهُ بِهَا فَجَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ قَدْ حَلَلْتِ فَانْكِحِي مَنْ شِئْتِ .

அபூ சலமா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள் கூறியதாவது:
கணவர் இறந்த ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண் (மறுமணம் செய்துகொள்ளும்) காலம் குறித்து அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரலி) ஆகியோரிடம் கேட்கப்பட்டது.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், "(இரண்டு அவகாசங்களில்) பிந்திய காலக்கெடுவை (கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்)" என்று கூறினார்கள். அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள், "அவள் பிரசவித்ததும், அவள் (திருமணம் செய்துகொள்ள) ஆகுமானவளாகிவிடுவாள்" என்று கூறினார்கள்.

எனவே அபூ சலமா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு சலமா (ரலி) அவர்களிடம் சென்று, அதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு உம்மு சலமா (ரலி) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினார்கள்:

"சுபைஆ அல்-அஸ்லமியா (ரலி) அவர்கள் தன் கணவர் இறந்த அரை மாதத்திற்குப் பிறகு பிரசவித்தார்கள். அப்போது இருவர் அவரை மணமுடிக்கக் கேட்டார்கள். ஒருவர் இளைஞர்; மற்றவர் வயதானவர் (அல்லது நடுத்தர வயதுடையவர்). சுபைஆ அந்த இளைஞரை விரும்பினார். உடனே அந்த வயதானவர், 'நீ இன்னும் (திருமணம் செய்துகொள்ள) ஆகுமானவளாகவில்லை' என்று கூறினார். சுபைஆவின் குடும்பத்தினர் வெளியூரில் இருந்தனர். அவருடைய குடும்பத்தினர் வந்தால் (அவர்கள்) தன்னை (அவளுக்கு) மணம் முடித்து வைப்பார்கள் என்று அவர் நம்பினார்.

ஆகவே, சுபைஆ (ரலி) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றார். அப்போது அவர்கள், 'நீ (திருமணம் செய்துகொள்ள)

ஆகுமானவளாகிவிட்டாய். எனவே, நீ விரும்பியவரை மணந்து கொள்' என்று கூறினார்கள்."

1247

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْمَرْأَةِ، يُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا وَهِيَ حَامِلٌ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ إِذَا وَضَعَتْ حَمْلَهَا فَقَدْ حَلَّتْ . فَأَخْبَرَهُ رَجُلٌ مِنَ الأَنْصَارِ كَانَ عِنْدَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَالَ لَوْ وَضَعَتْ وَزَوْجُهَا عَلَى سَرِيرِهِ لَمْ يُدْفَنْ بَعْدُ لَحَلَّتْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், கர்ப்பமாக இருக்கும்போது கணவர் இறந்துவிட்ட ஒரு பெண்ணைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவள் தன் கருவை ஈன்றெடுத்ததும், அவள் (இத்தா காலம் முடிந்து, மறுமணம் செய்ய) அனுமதிக்கப்பட்டாள்." அவருடன் இருந்த அன்சாரிகளில் ஒருவர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "அவளுடைய கணவர் இன்னும் அடக்கம் செய்யப்படாமல் அவரது படுக்கையில் இருக்கும்போதே அவள் தன் கருவை ஈன்றெடுத்திருந்தால், அவள் (இத்தா காலம் முடிந்து, மறுமணம் செய்ய) அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பாள்" என்று கூறியதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

1248

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ سُبَيْعَةَ الأَسْلَمِيَّةَ نُفِسَتْ بَعْدَ وَفَاةِ زَوْجِهَا بِلَيَالٍ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَدْ حَلَلْتِ فَانْكِحِي مَنْ شِئْتِ .

அல்-மிஸ்வர் இப்னு மக்ரமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: சுபய்யா அல்-அஸ்லமியா (ரழி) அவர்கள் தம் கணவர் இறந்த சில இரவுகளுக்குப் பிறகு பிரசவித்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "நீங்கள் (இத்தா காலம் முடிந்து மறுமணம் செய்ய) ஹலால் ஆகிவிட்டீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் விரும்பியவரை மணந்துகொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1249

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، وَأَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ اخْتَلَفَا فِي الْمَرْأَةِ تُنْفَسُ بَعْدَ وَفَاةِ زَوْجِهَا بِلَيَالٍ فَقَالَ أَبُو

سَلَمَةَ إِذَا وَضَعَتْ مَا فِي بَطْنِهَا فَقَدْ حَلَّتْ . وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ آخِرَ الأَجَلَيْنِ . فَجَاءَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَقَالَ أَنَا مَعَ ابْنِ أَخِي . يَعْنِي أَبَا سَلَمَةَ فَبَعَثُوا كُرَيْبًا مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَسْأَلُهَا عَنْ ذَلِكَ فَجَاءَهُمْ فَأَخْبَرَهُمْ أَنَّهَا قَالَتْ وَلَدَتْ سُبَيْعَةُ الأَسْلَمِيَّةُ بَعْدَ وَفَاةِ زَوْجِهَا بِلَيَالٍ فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ قَدْ حَلَلْتِ فَانْكِحِي مَنْ شِئْتِ .

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களும், அபூ ஸலமா பின் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களும், கணவர் இறந்த சில இரவுகளுக்குப் பிறகு பிரசவித்த ஒரு பெண்ணின் (இத்தா) விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டனர். அபூ ஸலமா (ரலி), "அவள் தன் கருவிலுள்ளதைப் பெற்றெடுத்தவுடன், (மறுமணத்திற்கு) ஆகுமானவளாகி விடுகிறாள்" என்று கூறினார். இப்னு அப்பாஸ் (ரலி), "(இத்தாவிற்கான) இரண்டு தவணைகளில் பிந்தியதையே (அவள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்)" என்று கூறினார். அப்போது அபூ ஹுரைரா (ரலி) வந்து, "நான் என் சகோதரர் மகனுடனே (அபூ ஸலமாவுடனே) இருக்கிறேன்" என்று கூறினார். (இதன் தெளிவுக்காக) அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் மவ்லாவான குரைப் என்பவரை, நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் உம்மு ஸலமா (ரலி) அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்க அவர்கள் அனுப்பினார்கள். அவர் அவர்களிடம் திரும்பி வந்து, உம்மு ஸலமா (ரலி) தெரிவித்ததாகக் கூறினார்: "சுபைஆ அல்-அஸ்லமிய்யா (ரலி) தன் கணவர் இறந்த சில இரவுகளுக்குப் பிறகு குழந்தை பெற்றெடுத்தார். அவர் அந்த விஷயத்தை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கூறியபோது, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "நீ (திருமணம் செய்துகொள்ள) ஆகுமானவளாகி விட்டாய்; எனவே நீ விரும்பியவரை மணம் முடித்துக் கொள்" என்று கூறினார்கள்."

1250

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنْ عَمَّتِهِ، زَيْنَبَ بِنْتِ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ أَنَّ الْفُرَيْعَةَ بِنْتَ مَالِكِ بْنِ سِنَانٍ، - وَهِيَ أُخْتُ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - أَخْبَرَتْهَا أَنَّهَا، جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم تَسْأَلُهُ أَنْ تَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهَا فِي بَنِي خُدْرَةَ فَإِنَّ زَوْجَهَا خَرَجَ فِي طَلَبِ أَعْبُدٍ لَهُ أَبَقُوا حَتَّى إِذَا كَانُوا بِطَرَفِ الْقَدُومِ لَحِقَهُمْ فَقَتَلُوهُ . قَالَتْ فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ أَرْجِعَ إِلَى أَهْلِي فِي بَنِي خُدْرَةَ فَإِنَّ زَوْجِي لَمْ يَتْرُكْنِي فِي مَسْكَنٍ يَمْلِكُهُ وَلاَ نَفَقَةَ . قَالَتْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " نَعَمْ " . قَالَتْ فَانْصَرَفْتُ حَتَّى إِذَا كُنْتُ فِي الْحُجْرَةِ نَادَانِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَوْ أَمَرَ بِي

فَنُودِيتُ لَهُ فَقَالَ "كَيْفَ قُلْتِ" . فَرَدَّدْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ الَّتِي ذَكَرْتُ لَهُ مِنْ شَأْنِ زَوْجِي فَقَالَ "امْكُثِي فِي بَيْتِكِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ" . قَالَتْ فَاعْتَدَدْتُ فِيهِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا - قَالَتْ - فَلَمَّا كَانَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ أَرْسَلَ إِلَىَّ فَسَأَلَنِي عَنْ ذَلِكَ فَأَخْبَرْتُهُ فَاتَّبَعَهُ وَقَضَى بِهِ .

அல்-ஃபுரையா பின்த் மாலிக் பின் சினான் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, பனூ குத்ரா குலத்தாரிலுள்ள என் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்ல அனுமதி கேட்டேன். ஏனெனில், தப்பி ஓடிய தம் அடிமைகளைத் தேடிச் சென்ற என் கணவர், 'தரஃபுல் கதூம்' என்னுமிடத்தில் அவர்களை மடக்கியபோது அவர்கள் அவரைக் கொன்றுவிட்டனர்.

நான் (இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம்), "என் கணவர் (தமக்குச்) சொந்தமான தங்குமிடத்தையோ, ஜீவனாம்சத்தையோ எனக்கு விட்டுச் செல்லவில்லை. எனவே, பனூ குத்ரா குலத்தாரிலுள்ள என் குடும்பத்தாரிடம் நான் திரும்பிச் செல்லலாமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'ஆம்' என்றார்கள்.

எனவே நான் புறப்பட்டேன். நான் (பள்ளிவாசலின்) அறையை அடைந்தபோது, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை அழைத்தார்கள்; அல்லது (என்னை அழைக்குமாறு) உத்தரவிட நான் அழைக்கப்பட்டேன். அவர்கள், "நீ என்ன சொன்னாய்?" என்று கேட்டார்கள். என் கணவர் குறித்து நான் கூறியிருந்த விவரத்தை அவர்களிடம் திரும்பச் சொன்னேன்.

அப்போது அவர்கள், "விதிக்கப்பட்ட (இத்தா) காலக்கெடு முடியும் வரை, நீ உன் வீட்டிலேயே தங்கியிரு" என்று கூறினார்கள்.

ஆகவே, நான் நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் அந்த வீட்டிலேயே இத்தா இருந்தேன். உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரலி) (ஆட்சிக்கு) வந்தபோது, என்னிடம் ஆள் அனுப்பி இது குறித்துக் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அவர்கள் அதைப் பின்பற்றி (அவ்வாறே) தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1251

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ الْمَكِّيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، . أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَرُدُّ الْمُتَوَفَّى عَنْهُنَّ أَزْوَاجُهُنَّ مِنَ الْبَيْدَاءِ يَمْنَعُهُنَّ الْحَجَّ .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள், கணவன் இறந்த பெண்களை (அவர்களின் இத்தா காலத்தின் போது) ‘அல்-பைதா’விலிருந்து திருப்பி அனுப்பி, அவர்களை ஹஜ் செய்வதிலிருந்து தடுத்தார்கள்.

1252

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ السَّائِبَ بْنَ خَبَّابٍ، تُوُفِّيَ وَإِنَّ امْرَأَتَهُ جَاءَتْ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَذَكَرَتْ لَهُ وَفَاةَ زَوْجِهَا وَذَكَرَتْ لَهُ حَرْثًا لَهُمْ بِقَنَاةَ وَسَأَلَتْهُ هَلْ يَصْلُحُ لَهَا أَنْ تَبِيتَ فِيهِ فَنَهَاهَا عَنْ ذَلِكَ فَكَانَتْ تَخْرُجُ مِنَ الْمَدِينَةِ سَحَرًا فَتُصْبِحُ فِي حَرْثِهِمْ فَتَظَلُّ فِيهِ يَوْمَهَا ثُمَّ تَدْخُلُ الْمَدِينَةَ إِذَا أَمْسَتْ فَتَبِيتُ فِي بَيْتِهَا .

யஹ்யா பின் ஸயீத் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது:

ஸாயிப் பின் கப்பாப் அவர்கள் மரணமடைந்தார். அவருடைய மனைவி அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் வந்து, தன் கணவர் இறந்துவிட்ட செய்தியையும், 'கனாத்' என்னுமிடத்தில் தங்களுக்கு ஒரு விளைநிலம் இருப்பதையும் குறிப்பிட்டு, "அங்கு (இரவில்) தங்குவது தமக்குச் சரியாகுமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் தடை விதித்தார்கள். எனவே, அப்பெண் சஹர் நேரத்தில் மதீனாவிலிருந்து புறப்பட்டு, (காலையில்) தங்கள் விளைநிலத்தை அடைந்து, பகல் பொழுதை அங்கு கழிப்பார். பிறகு மாலை நேரம் வந்ததும் மதீனாவுக்குள் நுழைந்து, இரவைத் தன் வீட்டில் கழிப்பார்.

1253

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي الْمَرْأَةِ الْبَدَوِيَّةِ يُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا إِنَّهَا تَنْتَوِي حَيْثُ انْتَوَى أَهْلُهَا . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا الأَمْرُ عِنْدَنَا .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா அவர்கள் தமது தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:
"கணவர் மரணித்த ஒரு பதுவிப் பெண் (கிராமப்புறப் பெண்), தன் குடும்பத்தார் எங்கு (குடிபெயர்ந்து) தங்குகிறார்களோ அங்கேயே அவளும் (குடிபெயர்ந்து) தங்கலாம்."
மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே எங்களிடையே உள்ள நடைமுறையாகும்."

1254

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لاَ تَبِيتُ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا وَلاَ الْمَبْتُوتَةُ إِلاَّ فِي بَيْتِهَا .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"கணவன் இறந்த பெண்ணும், முற்றிலுமாக விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட பெண்ணும் (அவர்கள் இத்தா இருக்கும் காலத்தில்) தமது வீட்டைத் தவிர (வேறெங்கும்) இரவைக் கழிக்கக் கூடாது."

1255

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، يَقُولُ إِنَّ يَزِيدَ بْنَ عَبْدِ الْمَلِكِ فَرَّقَ بَيْنَ رِجَالٍ وَبَيْنَ نِسَائِهِمْ وَكُنَّ أُمَّهَاتِ أَوْلاَدِ رِجَالٍ هَلَكُوا فَتَزَوَّجُوهُنَّ بَعْدَ حَيْضَةٍ أَوْ حَيْضَتَيْنِ فَفَرَّقَ بَيْنَهُمْ حَتَّى يَعْتَدِدْنَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا . فَقَالَ الْقَاسِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ سُبْحَانَ اللَّهِ يَقُولُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ {وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا} مَا هُنَّ مِنَ الأَزْوَاجِ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள், அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக அறிவிப்பதாவது:

"யஸீத் இப்னு அப்துல் மலிக், (சில) ஆண்களையும் அவர்களின் (புதிதாகத் திருமணம் செய்த) மனைவியரையும் பிரித்து வைத்தார். அப்பெண்கள், இறந்துபோன ஆண்களுக்குக் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்த அடிமைப் பெண்களாய் (உம்முல் வலத்) இருந்தனர். (அவர்களின் எஜமானர்கள் இறந்த பிறகு) ஒரு மாதவிடாய் அல்லது இரண்டு மாதவிடாய்க் காலத்திற்குப் பிறகு (வேறு ஆண்கள்) அவர்களைத் திருமணம் செய்திருந்தனர். ஆகவே, அவர்கள் நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் (விதவைக்குரிய) இத்தா இருக்கும் வரை அவர் அவர்களைப் பிரித்து வைத்தார்."

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஸுப்ஹானல்லாஹ்! (அல்லாஹ் தூயவன்). அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் கூறுகிறான்:

'வல்லதீன யுதவஃஃப்பவ்ன மின்கும் வயதரூன அஸ்வாஜா'
{உங்களில் எவரேனும் மனைவியரை விட்டு மரித்து விட்டால்...}

(ஆனால், இந்த உம்முல் வலத் பெண்கள்) 'மனைவியர்' என்பதில் சேர மாட்டார்கள் (எனவே அவர்களுக்கு இந்த இத்தா பொருந்தாது).

1256

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ عِدَّةُ أُمِّ الْوَلَدِ إِذَا تُوُفِّيَ عَنْهَا سَيِّدُهَا حَيْضَةٌ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம்மு வலத் (தன் எஜமானனுக்கு ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த அடிமைப் பெண்) என்பவளின் எஜமான் இறந்துவிட்டால் அவளுடைய இத்தா (காத்திருக்கும் காலம்) ஒரு மாதவிடாய் காலம் ஆகும்."

1257

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ عِدَّةُ أُمِّ الْوَلَدِ إِذَا تُوُفِّيَ عَنْهَا سَيِّدُهَا حَيْضَةٌ. قَالَ مَالِكٌ وَهُوَ الأَمْرُ عِنْدَنَا. قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ مِمَّنْ تَحِيضُ فَعِدَّتُهَا ثَلاَثَةُ أَشْهُرٍ.

அல்-காசிம் பின் முஹம்மத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம்முல் வலத் (எஜமானின் மூலமாகப் பிள்ளையைப் பெற்ற அடிமைப் பெண்) உடைய எஜமானர் இறந்துவிட்டால், அவளுடைய இத்தா ஒரு மாதவிடாய்க் காலமாகும்."

மாலிக் கூறினார்கள்: "இதுவே எங்களிடையே உள்ள நடைமுறையாகும்."

மாலிக் (மேலும்) கூறினார்கள்: "அவள் மாதவிடாய் ஏற்படுபவளாக இல்லாவிட்டால், அவளுடைய இத்தா மூன்று மாதங்களாகும்."

1258

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، كَانَا يَقُولاَنِ عِدَّةُ الأَمَةِ إِذَا هَلَكَ عَنْهَا زَوْجُهَا شَهْرَانِ وَخَمْسُ لَيَالٍ.

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் மற்றும் சுலைமான் இப்னு யஸார் ஆகியோர் கூறியதாவது: "ஓர் அடிமைப் பெண்ணின் கணவர் இறந்துவிட்டால் அவளுடைய இத்தா இரண்டு மாதங்களும் ஐந்து இரவுகளும் ஆகும்."

1259

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، مِثْلَ ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَبْدِ يُطَلِّقُ الأَمَةَ طَلاَقًا لَمْ يَبُتَّهَا فِيهِ لَهُ عَلَيْهَا فِيهِ الرَّجْعَةُ ثُمَّ يَمُوتُ وَهِيَ فِي عِدَّتِهَا مِنْ طَلاَقِهِ إِنَّهَا تَعْتَدُّ عِدَّةَ الأَمَةِ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا شَهْرَيْنِ وَخَمْسَ لَيَالٍ وَإِنَّهَا إِنْ عَتَقَتْ وَلَهُ عَلَيْهَا رَجْعَةٌ ثُمَّ لَمْ تَخْتَرْ فِرَاقَهُ بَعْدَ الْعِتْقِ حَتَّى يَمُوتَ وَهِيَ فِي عِدَّتِهَا مِنْ طَلاَقِهِ اعْتَدَّتْ عِدَّةَ الْحُرَّةِ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا وَذَلِكَ أَنَّهَا إِنَّمَا وَقَعَتْ عَلَيْهَا عِدَّةُ الْوَفَاةِ بَعْدَ مَا عَتَقَتْ فَعِدَّتُهَا عِدَّةُ الْحُرَّةِ. قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا الأَمْرُ عِنْدَنَا.

மாலிக் அவர்கள் ஓர் அடிமையைப் பற்றி (பின்வருமாறு) கூறினார்கள்: ஓர் அடிமைப் பெண்ணை (அவன்) தலாக் கூறி, அதை முடிவானதாக ஆக்காத நிலையில், அவளை மீள அழைத்துக்கொள்ளும் உரிமை அவனுக்கு இருக்கும்போது, பின்னர் அவன் இறந்துவிட்டால், அவள் அவனது தலாக்கின் காரணமாக இத்தாவில் இருக்கும்போது, கணவன் இறந்த அடிமைப் பெண்ணின் இத்தாவை அவள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அது இரண்டு மாதங்களும் ஐந்து நாட்களுமாகும்.

அவள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்து, அவளை மீள அழைத்துக்கொள்ளும் உரிமை அவனுக்கு இருந்து, விடுதலைக்குப் பிறகு அவனைப் பிரிந்து செல்ல அவள் விரும்பாத நிலையில், அவள் (தலாக்) இத்தாவில் இருக்கும்போது அவன் இறந்துவிட்டால், கணவன் இறந்த சுதந்திரமான பெண் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய இத்தாவை அவள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அது நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களுமாகும். ஏனென்றால், அவள் விடுதலை செய்யப்பட்ட பின்னரே இறப்புக்கான இத்தா அவளுக்கு ஏற்பட்டது. எனவே அவளுடைய இத்தா ஒரு சுதந்திரப் பெண்ணின் இத்தாவாகும்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எங்களிடத்தில் நடைமுறை இதுவேயாகும்.'

1260

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنِ ابْنِ مُحَيْرِيزٍ، أَنَّهُ قَالَ دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَرَأَيْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ فَسَأَلْتُهُ عَنِ الْعَزْلِ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي غَزْوَةِ بَنِي الْمُصْطَلِقِ فَأَصَبْنَا سَبْيًا مِنْ سَبْىِ الْعَرَبِ فَاشْتَهَيْنَا النِّسَاءَ وَاشْتَدَّتْ عَلَيْنَا الْعُزْبَةُ وَأَحْبَبْنَا الْفِدَاءَ

فَأَرَدْنَا أَنْ نَعْزِلَ فَقُلْنَا نَعْزِلُ وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَيْنَ أَظْهُرِنَا قَبْلَ أَنْ نَسْأَلَهُ . فَسَأَلْنَاهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ مَا عَلَيْكُمْ أَنْ لاَ تَفْعَلُوا مَا مِنْ نَسَمَةٍ كَائِنَةٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلاَّ وَهِيَ كَائِنَةٌ .

இப்னு முஹைரீஸ் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றேன்; அங்கே அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்களைப் பார்த்தேன். எனவே, நான் அவர்களுக்கு அருகில் அமர்ந்து, அவர்களிடம் 'அஸ்ல்' பற்றிக் கேட்டேன்.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் பனூ அல்-முஸ்தலிக் போருக்காகப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் சில அரபியர்களைப் போர்க் கைதிகளாகப் பிடித்தோம். நாங்கள் பெண்களை விரும்பினோம்; ஏனெனில் பிரம்மச்சரியம் எங்களுக்குக் கடினமாக இருந்தது. நாங்கள் மீட்டுத்தொகையை விரும்பினோம் (அதாவது, போர்க் கைதிகளை விற்றுப் பணம் பெற விரும்பினோம், கருவுற்றால் விற்பது கடினம் என்பதால்); அதனால் நாங்கள் 'அஸ்ல்' செய்ய விரும்பினோம்.

நாங்கள் (எங்களுக்குள்), 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நம்மிடையே இருக்கும்போது, அவர்களிடம் கேட்பதற்கு முன்பாக நாம் அஸ்ல் செய்யலாமா?' என்று பேசிக்கொண்டோம். நாங்கள் அவர்களிடம் அதுபற்றிக் கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் அவ்வாறு செய்வதில் (அஸ்ல் செய்வதில்) உங்களுக்கு எந்தத் தவறும் இல்லை. கியாம நாள் வரை எந்த ஓர் ஆன்மா உருவாக இருக்கிறதோ, அது உருவாகியே தீரும்.'"

1261

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَعْزِلُ .

சஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்கள், ‘அஸ்ல்’ (புணர்ச்சி இடைமுறிப்பு) செய்து வந்தார்கள்.

1262

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنِ ابْنِ أَفْلَحَ، مَوْلَى أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ عَنْ أُمِّ وَلَدٍ، لأَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ أَنَّهُ كَانَ يَعْزِلُ .

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் புணர்ச்சிப் பின்தவிர்ப்பு (அஸ்ல்) செய்பவர்களாக இருந்தார்கள் என்று, அவர்களின் 'உம்மு வலத்' (அதாவது, அடிமைப் பெண்ணாக இருந்து அவர்களுக்கு குழந்தை பெற்றுக் கொடுத்தவர்) ஒருவர் அறிவிக்கிறார்.

1263

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. أَنَّهُ كَانَ لَا يَعْزِلُ وَكَانَ يَكْرَهُ الْعَزْلَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் 'அஸ்ல்' (புணர்ச்சி இடைமுறிப்பு) செய்வதில்லை; மேலும் அவர்கள் அதனை வெறுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

1264

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ سَعِيدٍ الْمَازِنِيِّ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ عَمْرِو بْنِ غَزِيَّةَ. أَنَّهُ كَانَ جَالِسًا عِنْدَ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ فَجَاءَهُ ابْنُ قَهْدٍ - رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ - فَقَالَ يَا أَبَا سَعِيدٍ إِنَّ عِنْدِي جَوَارِيَ لِي لَيْسَ نِسَائِي اللَّاتِي أُكِنُّ بِأَعْجَبَ إِلَيَّ مِنْهُنَّ وَلَيْسَ كُلُّهُنَّ يُعْجِبُنِي أَنْ تَحْمِلَ مِنِّي أَفَأَعْزِلُ فَقَالَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ أَفْتِهِ يَا حَجَّاجُ. قَالَ فَقُلْتُ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ إِنَّمَا نَجْلِسُ عِنْدَكَ لِنَتَعَلَّمَ مِنْكَ. قَالَ أَفْتِهِ. قَالَ فَقُلْتُ هُوَ حَرْثُكَ إِنْ شِئْتَ سَقَيْتَهُ وَإِنْ شِئْتَ أَعْطَشْتَهُ. قَالَ وَكُنْتُ أَسْمَعُ ذَلِكَ مِنْ زَيْدٍ فَقَالَ زَيْدٌ صَدَقَ.

அல்-ஹஜ்ஜாஜ் இப்னு அம்ர் இப்னு கஸிய்யா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நான் ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, யமன் நாட்டைச் சேர்ந்த இப்னு கஹ்த் என்பவர் அவரிடம் வந்தார். அவர், "அபூ ஸயீத் அவர்களே! என்னிடம் அடிமைப் பெண்கள் உள்ளனர். என் பாதுகாப்பிலுள்ள என் மனைவியர் (சட்டப்பூர்வமான உறவில் உள்ளவர்கள்), இந்த அடிமைப் பெண்களை விட எனக்கு அதிக விருப்பமானவர்கள் அல்லர். மேலும், அவர்கள் அனைவரும் என் மூலம் கர்ப்பம் தரிப்பதை நான் விரும்பவில்லை. எனவே நான் 'அஸ்ல்' (புணர்ச்சியின்போது விந்தை வெளியேற்றுதல்) செய்யலாமா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்கள், "ஹஜ்ஜாஜ் அவர்களே! இவருக்குத் தீர்ப்பு வழங்குங்கள்" என்று கூறினார்கள். நான், "அல்லாஹ் உங்களை மன்னிப்பானாக! நாங்கள் தங்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்காகவே தங்களிடம் அமர்ந்திருக்கிறோம்" என்று கூறினேன். அவர், "இவருக்குத் தீர்ப்பு வழங்குங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஆகவே நான், "அவள் உங்கள் விளைநிலம். நீங்கள் விரும்பினால் அதற்கு நீர் பாய்ச்சுங்கள் (கருத்தரிக்கச் செய்யுங்கள்); நீங்கள் விரும்பினால் அதைத் தாகத்துடன் விட்டுவிடுங்கள் (கருத்தரிப்பதைத் தடுங்கள்)" என்று கூறினேன். இதை நான் ஸைத் (ரழி) அவர்களிடமிருந்தே (முன்பு) செவியுற்றிருந்தேன். ஸைத் (ரழி) அவர்கள், "இவர் உண்மையையே கூறியுள்ளார்" என்று கூறினார்கள்.

1265

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ الْمَكِّيِّ، عَنْ رَجُلٍ، يُقَالُ لَهُ ذَفِيفٌ أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ ابْنُ عَبَّاسٍ عَنِ الْعَزْلِ فَدَعَا جَارِيَةً لَهُ فَقَالَ أَخْبِرِيهِمْ. فَكَأَنَّهَا اسْتَحْيَتْ. فَقَالَ هُوَ ذَلِكَ أَمَّا أَنَا فَأَفْعَلُهُ. يَعْنِي أَنَّهُ يَعْزِلُ. قَالَ مَالِكٌ لاَ يَعْزِلُ الرَّجُلُ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحُرَّةِ إِلاَّ بِإِذْنِهَا وَلاَ بَأْسَ أَنْ يَعْزِلَ عَنْ أَمَتِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهَا وَمَنْ كَانَتْ تَحْتَهُ أَمَةُ قَوْمٍ فَلاَ يَعْزِلُ إِلاَّ بِإِذْنِهِمْ.

தாஃபிஃப் என்பவர் கூறியதாவது:
இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடம் ‘அஸ்ல்’ (உடலுறவின் போது விந்துவை வெளியேற்றுதல்) செய்வது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அவர்கள் தங்களது அடிமைப் பெண்களில் ஒருவரை அழைத்து, "இவர்களுக்குச் சொல்" என்று கூறினார்கள். அவள் வெட்கப்பட்டாள். உடனே அவர்கள், "விஷயம் அதுதான்; நானே அதைச் செய்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். அதாவது, தாம் ‘அஸ்ல்’ செய்வதாகக் கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணுடன், அவள் அனுமதி அளித்தால் தவிர, ஒரு ஆண் ‘அஸ்ல்’ செய்வதில்லை. அவளுடைய அனுமதியின்றி ஓர் அடிமைப் பெண்ணுடன் ‘அஸ்ல்’ செய்வதில் குற்றமில்லை. பிறருடைய அடிமைப் பெண்ணை மனைவியாகக் கொண்ட ஒருவர், அவளுடைய எஜமானர்கள் அவருக்கு அனுமதி அளித்தால் தவிர, அவளுடன் ‘அஸ்ல்’ செய்வதில்லை."

1266

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ نَافِعٍ، عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ هَذِهِ الأَحَادِيثَ الثَّلاَثَةَ، قَالَتْ زَيْنَبُ دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ حَبِيبَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حِينَ تُوُفِّيَ أَبُوهَا أَبُو سُفْيَانَ بْنُ حَرْبٍ فَدَعَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ بِطِيبٍ فِيهِ صُفْرَةٌ خَلُوقٌ أَوْ غَيْرُهُ فَدَهَنَتْ بِهِ جَارِيَةً ثُمَّ مَسَحَتْ بِعَارِضَيْهَا ثُمَّ قَالَتْ وَاللَّهِ مَا لِي بِالطِّيبِ مِنْ حَاجَةٍ غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ لاَ يَحِلُّ

لِامْرَأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ أَنْ تُحِدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلاَثِ لَيَالٍ إِلاَّ عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا .

ஜைனப் பின்த் அபீ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஹபீபா (ரழி) அவர்களை, அவர்களுடைய தந்தை அபூ சுஃப்யான் இப்னு ஹர்ப் மரணித்திருந்தபோது நான் சந்தித்தேன். உம்மு ஹபீபா (ரழி) அவர்கள் மஞ்சள் நிறமுள்ள 'கலூக்' அல்லது வேறொரு வாசனைத் திரவியத்தை வரவழைத்தார்கள். அதை ஒரு சிறுமியின் மீது பூசிவிட்டு, பின்னர் தம்முடைய கன்னங்களின் இரு பக்கங்களிலும் தடவிக்கொண்டார்கள்.

பிறகு, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! எனக்கு வாசனைத் திரவியத்தின் தேவை இல்லை. ஆனால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு பெண், கணவனைத் தவிர, இறந்த வேறு யாருக்காகவும் மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் துக்கம் அனுஷ்டிப்பது (அலங்காரங்களைத் தவிர்த்து, வாசனைப் பூசாமல் இருப்பது) ஹலால் (ஆகுமானது) இல்லை; கணவனுக்கு நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களுமாகும்’ என்று கூறுவதை நான் கேட்டுள்ளேன்" என்று கூறினார்கள்.

1267

قَالَتْ زَيْنَبُ ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَى زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حِينَ تُوُفِّيَ أَخُوهَا فَدَعَتْ بِطِيبٍ فَمَسَّتْ مِنْهُ ثُمَّ قَالَتْ وَاللَّهِ مَا لِي بِالطِّيبِ حَاجَةٌ غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ لاَ يَحِلُّ لاِمْرَأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ تُحِدُّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلاَثِ لَيَالٍ إِلاَّ عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا .

ஸைனப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
பின்னர் நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஸைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரழி) அவர்களிடம், அவர்களின் சகோதரர் இறந்தபோது சென்றேன். அவர்கள் வாசனைத் திரவியத்தைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, அதிலிருந்து சிறிதளவு பூசிக்கொண்டு கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! எனக்கு வாசனைத் திரவியத்தின் தேவை இல்லை. ஆயினும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பும் ஒரு பெண், இறந்தவருக்காக மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் துக்கம் (அதாவது, அலங்காரங்களைத் தவிர்த்து, வாசனைப் பூசாமல்) கடைப்பிடிப்பது ஹலால் இல்லை; கணவருக்காக நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் தவிர" என்று கூறுவதை நான் கேட்டுள்ளேன்.'

1268

قَالَتْ زَيْنَبُ وَسَمِعْتُ أُمِّي أُمَّ سَلَمَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم تَقُولُ جَاءَتِ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَتِي تُوُفِّيَ عَنْهَا زَوْجُهَا وَقَدِ اشْتَكَتْ عَيْنَيْهَا أَفَتَكْحُلُهُمَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ لاَ ‏"‏ ‏.‏ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلاَثًا كُلَّ ذَلِكَ يَقُولُ ‏"‏ لاَ ‏"‏ ثُمَّ قَالَ ‏"‏ إِنَّمَا هِيَ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا وَقَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ تَرْمِي بِالْبَعْرَةِ عَلَى رَأْسِ الْحَوْلِ ‏"‏ ‏.‏ قَالَ حُمَيْدُ بْنُ نَافِعٍ فَقُلْتُ لِزَيْنَبَ وَمَا تَرْمِي بِالْبَعْرَةِ عَلَى رَأْسِ الْحَوْلِ فَقَالَتْ زَيْنَبُ كَانَتِ الْمَرْأَةُ إِذَا تُوُفِّيَ عَنْهَا زَوْجُهَا دَخَلَتْ حِفْشًا وَلَبِسَتْ شَرَّ ثِيَابِهَا وَلَمْ تَمَسَّ طِيبًا وَلاَ شَيْئًا حَتَّى تَمُرَّ بِهَا سَنَةٌ ثُمَّ تُؤْتَى بِدَابَّةٍ حِمَارٍ أَوْ شَاةٍ أَوْ طَيْرٍ فَتَفْتَضُّ بِهِ فَقَلَّمَا تَفْتَضُّ بِشَىْءٍ إِلاَّ مَاتَ ثُمَّ تَخْرُجُ فَتُعْطَى بَعْرَةً فَتَرْمِي بِهَا ثُمَّ تُرَاجِعُ بَعْدُ مَا شَاءَتْ مِنْ طِيبٍ أَوْ غَيْرِهِ ‏.‏

ஸைனப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'என் தாயாரும், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியுமான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: ஒரு பெண் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் மகளின் கணவர் இறந்துவிட்டார், அவளுடைய கண்களில் நோய் உள்ளது, அவள் அவற்றுக்கு சுர்மா இடலாமா?' என்று கேட்டாள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இல்லை' என்று இரண்டு அல்லது மூன்று முறை கூறினார்கள்; (அவர் கேட்ட ஒவ்வொரு முறையும்) 'இல்லை' என்றே பதிலளித்தார்கள். பிறகு அவர்கள், 'இது (இத்தா காலம்) நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் மட்டுமே. (ஆனால்) ஜாஹிலிய்யா காலத்தில், உங்களில் ஒருத்தி ஒரு வருடம் முடியும் போதுதான் (கால்நடைப்) புழுக்கையை வீசுவாள்' என்று கூறினார்கள்.'

ஹுமைத் பின் நாஃபிஃ கூறினார்கள்: 'நான் ஸைனப் (ரழி) அவர்களிடம் 'வருடம் முடியும் போது புழுக்கையை வீசுவது' என்பதன் பொருள் என்னவென்று கேட்டேன். அதற்கு ஸைனப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் ஒரு பெண்ணின் கணவர் இறந்துவிட்டால், அவள் ஒரு சிறிய குடிசைக்குள் சென்று மிக மோசமான ஆடைகளை அணிந்துகொள்வாள். ஒரு வருடம் முடியும் வரை அவள் நறுமணத்தையோ அல்லது வேறு எதையுமோ தீண்டமாட்டாள். பிறகு அவளிடம் ஒரு விலங்கு – ஒரு கழுதை, ஒரு ஆடு, அல்லது ஒரு பறவை – கொண்டுவரப்படும். அவள் அதன் மீது (தன் உடலைத்) தேய்த்துக் கொள்வாள். அவள் எதன் மீது தன்னைத் தேய்த்துக் கொண்டாலும், அது இறந்துவிடும்; அவ்வாறு அது இறக்காமல் தப்புவது அரிதாகவே இருந்தது. பிறகு அவள் வெளியே வருவாள், அவளுக்கு ஒரு புழுக்கை கொடுக்கப்படும். அவள் அதை எறிந்துவிடுவாள். பிறகு அவள் விரும்பிய வாசனை திரவியங்கள் அல்லது வேறு எதற்கும் திரும்புவாள்.'

1269

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، وَحَفْصَةَ، زَوْجَيِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ "لاَ يَحِلُّ لاِمْرَأَةٍ تُؤْمِنُ

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியர்களான ஆயிஷா (ரலி) மற்றும் ஹஃப்ஸா (ரலி) ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்:
"நம்பிக்கை கொண்ட (அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பும்) ஒரு பெண்ணுக்கு (பின்வரும் காரியங்கள்) ஹலால் இல்லை (அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல)" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1270

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ لاِمْرَأَةٍ حَادٍّ عَلَى زَوْجِهَا اشْتَكَتْ عَيْنَيْهَا فَبَلَغَ ذَلِكَ مِنْهَا اكْتَحِلِي بِكُحْلِ الْجِلاَءِ بِاللَّيْلِ وَامْسَحِيهِ بِالنَّهَارِ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள், தன் கணவருக்காக இத்தா (துக்க அனுஷ்டிப்பு) காலகட்டத்தில் இருந்த ஒரு பெண்ணிடம், அப்பெண் தன் கண்களில் ஏற்பட்ட உபாதை குறித்து முறையிட்டாள் (என்ற செய்தி உம்மு ஸலமாவுக்கு எட்டியபோது), "(நீ) இரவில் குஹ்ல் அல்-ஜிலா (என்ற அஞ்சனத்தை) பூசிக்கொள்; பகலில் அதைத் துடைத்துவிடு" என்று கூறினார்கள்.

1271

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَسُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُمَا كَانَا يَقُولاَنِ فِي الْمَرْأَةِ يُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا إِنَّهَا إِذَا خَشِيَتْ عَلَى بَصَرِهَا مِنْ رَمَدٍ أَوْ شَكْوٍ أَصَابَهَا إِنَّهَا تَكْتَحِلُ وَتَتَدَاوَى بِدَوَاءٍ أَوْ كُحْلٍ وَإِنْ كَانَ فِيهِ طِيبٌ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا كَانَتِ الضَّرُورَةُ فَإِنَّ دِينَ اللَّهِ يُسْرٌ ‏.‏

ஸாலிம் பின் அப்துல்லாஹ் மற்றும் சுலைமான் பின் யஸார் ஆகியோர் கூறியதாவது:
கணவன் இறந்து (இத்தா இருக்கும்) ஒரு பெண், கண் அழற்சி (ரமத்) அல்லது தனக்கு ஏற்பட்ட ஏதேனும் உபாதையினால் தனது பார்வைக்கு ஆபத்து நேருமோ என்று அஞ்சினால், அவள் குஹ்ல் இட்டுக்கொள்ளலாம். மேலும் மருந்து கொண்டோ அல்லது குஹ்ல் கொண்டோ சிகிச்சை

பெற்றுக்கொள்ளலாம் - அதில் நறுமணம் இருந்தாலும் சரியே.
மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு நிர்ப்பந்தம் இருக்குமானால், அல்லாஹ்வின் மார்க்கம் எளிதானதாகும்."

1272

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ أَبِي عُبَيْدٍ، اشْتَكَتْ عَيْنَيْهَا وَهِيَ حَادٌّ عَلَى زَوْجِهَا عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَلَمْ تَكْتَحِلْ حَتَّى كَادَتْ عَيْنَاهَا تَرْمَصَانِ . قَالَ مَالِكٌ تَدَّهِنُ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا بِالزَّيْتِ وَالشَّبْرَقِ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ إِذَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ طِيبٌ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ تَلْبَسُ الْمَرْأَةُ الْحَادُّ عَلَى زَوْجِهَا شَيْئًا مِنَ الْحَلْىِ خَاتَمًا وَلاَ خَلْخَالاً وَلاَ غَيْرَ ذَلِكَ مِنَ الْحَلْىِ وَلاَ تَلْبَسُ شَيْئًا مِنَ الْعَصْبِ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ عَصْبًا غَلِيظًا وَلاَ تَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْبُوغًا بِشَىْءٍ مِنَ الصِّبْغِ إِلاَّ بِالسَّوَادِ وَلاَ تَمْتَشِطُ إِلاَّ بِالسِّدْرِ وَمَا أَشْبَهَهُ مِمَّا لاَ يَخْتَمِرُ فِي رَأْسِهَا .

நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
ஸஃபிய்யா பின்த் அபீ உபைத் அவர்கள் தம் கணவர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுக்காகத் துக்கம் அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருந்தபோது, கண் வலியால் அவதிப்பட்டார்கள். அவர்களின் கண்களில் பீளை (ரமஸ்) சாரும் அளவிற்கு நிலைமை முற்றியும் அவர்கள் சுர்மா இடவில்லை.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"கணவன் இறந்த ஒரு பெண், நறுமணம் இல்லாத பட்சத்தில் எண்ணெய், ஷப்ரக் (ஒருவகை மூலிகை) மற்றும் அது போன்றவற்றைக் கொண்டு (உடலில்) எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளலாம்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"கணவனுக்காகத் துக்கம் அனுஷ்டிக்கும் ஒரு பெண் மோதிரம், கொலுசு அல்லது இது போன்ற வேறு எந்த ஆபரணத்தையும் அணியக்கூடாது. அஸ்ப் (யமன் நாட்டுப் பட்டாடை வகை) ஆடைகளில், கனமான அஸ்ப் (அலங்காரமற்றது) தவிர வேறு எதையும் அணியக்கூடாது. கருப்பு நிறத்தைத் தவிர வேறு எதனாலும் சாயமிடப்பட்ட ஆடையை அவள் அணியக்கூடாது. மேலும், இலந்தை இலை மற்றும் அது போன்று தலையில் (வாசனைப் பூச்சாகப்) படியாதவற்றைக் கொண்டே தவிர, அவள் தலை வாரிக் கொள்ளக் கூடாது."

1273

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ وَهِيَ حَادٌّ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ وَقَدْ جَعَلَتْ عَلَى عَيْنَيْهَا صَبِرًا فَقَالَ ‏"‏ مَا هَذَا يَا أُمَّ سَلَمَةَ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَتْ إِنَّمَا هُوَ صَبِرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ‏.‏ قَالَ ‏"‏ اجْعَلِيهِ فِي اللَّيْلِ وَامْسَحِيهِ بِالنَّهَارِ ‏"‏ ‏.‏

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு (இத்தா காலம் அனுஷ்டித்து) துக்கம் அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருந்த உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். அப்போது உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் தங்கள் கண்களில் கற்றாழையைப் பூசியிருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உம்மு ஸலமா! இது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது கற்றாழை மட்டுமே (மருத்துவ நோக்கத்திற்காக)" என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இதை இரவில் பூசிக்கொண்டு, பகலில் (அலங்காரமாகத் தெரியாதவாறு) துடைத்து விடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1274

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تَقُولُ تَجْمَعُ الْحَادُّ رَأْسَهَا بِالسِّدْرِ وَالزَّيْتِ ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “கணவனை இழந்த (இத்தா இருக்கும்) பெண் தன் தலையை இலந்தை இலைகளாலும் எண்ணெயாலும் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.”

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

30. كتاب الرضاع

முவத்தா மாலிக்

30. பாலூட்டுதல்

1275

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَخْبَرَتْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ عِنْدَهَا وَأَنَّهَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أُرَاهُ فُلاَنًا " . لِعَمِّ لِحَفْصَةَ مِنَ الرَّضَاعَةِ . فَقَالَتْ عَائِشَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ كَانَ فُلاَنٌ حَيًّا - لِعَمِّهَا مِنَ الرَّضَاعَةِ - دَخَلَ عَلَىَّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " نَعَمْ إِنَّ الرَّضَاعَةَ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلاَدَةُ " .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் தெரிவித்ததாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னுடன் இருந்தார்கள். அப்போது ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில் நுழைய அனுமதி கேட்கும் ஒரு ஆணின் குரலை நான் கேட்டேன். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ ஒரு மனிதர் தங்களின் வீட்டிற்குள் நுழைய அனுமதி கேட்கிறார்!" என்று கூறினேன்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவர் இன்னார் (ஹஃப்ஸாவின் பால்குடி உறவுமுறை கொண்ட மாமா) என்று நான் கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (எனது) இன்னார் (எனக்கு பால்குடி உறவுமுறை கொண்ட மாமா) உயிரோடு இருந்தால், அவர் என்னிடம் வரலாமா?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம். பிறப்பு (உறவுமுறைகள்) ஹராமாக்குவதைப் போலவே பால்குடியும் (உறவுமுறைகளை) ஹராமாக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

1276

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ جَاءَ عَمِّي مِنَ الرَّضَاعَةِ يَسْتَأْذِنُ عَلَىَّ فَأَبَيْتُ أَنْ آذَنَ لَهُ عَلَىَّ حَتَّى أَسْأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ " إِنَّهُ عَمُّكِ فَأْذَنِي لَهُ " . قَالَتْ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا أَرْضَعَتْنِي الْمَرْأَةُ وَلَمْ يُرْضِعْنِي الرَّجُلُ . فَقَالَ " إِنَّهُ عَمُّكِ فَلْيَلِجْ عَلَيْكِ " . قَالَتْ عَائِشَةُ وَذَلِكَ بَعْدَ مَا ضُرِبَ عَلَيْنَا الْحِجَابُ . وَقَالَتْ عَائِشَةُ يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ الْوِلاَدَةِ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"என் பால்குடிச் சித்தப்பா (பாலூட்டல் உறவுடைய என் தந்தையின் சகோதரர்) என்னிடம் வர அனுமதி கேட்டார். இது குறித்து நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கும் வரை அவருக்கு அனுமதியளிக்க நான் மறுத்துவிட்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வந்தார்கள்; நான் அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர் உனது சித்தப்பா (பாலூட்டல் உறவுடையவர்); எனவே அவருக்கு அனுமதி கொடு.'

நான் கூறினேன்: 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! பெண் தான் எனக்குப் பாலூட்டினாள்; ஆண் அல்ல.'

அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர் உனது சித்தப்பா (பாலூட்டல் உறவுடையவர்); எனவே அவரை உள்ளே நுழைய அனுமதியுங்கள்.'"

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது எங்கள் மீது ஹிஜாப் (திரை) கடமையாக்கப்பட்ட பிறகு நடந்தது."

மேலும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பிறப்பால் ஹராமாக்கப்படுபவை அனைத்தும் பாலூட்டலால் ஹராமாக்கப்படும்."

1277

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّ أَفْلَحَ أَخَا أَبِي الْقُعَيْسِ جَاءَ يَسْتَأْذِنُ عَلَيْهَا وَهُوَ عَمُّهَا مِنَ الرَّضَاعَةِ بَعْدَ أَنْ أُنْزِلَ

الْحِجَابُ قَالَتْ فَأَبَيْتُ أَنْ آذَنَ لَهُ عَلَىَّ فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي صَنَعْتُ فَأَمَرَنِي أَنْ آذَنَ لَهُ عَلَىَّ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அபுல் குஜஸ் என்பவரின் சகோதரரான அஃப்லஹ், ஹிஜாப் (திரை) சட்டம் அருளப்பட்ட பிறகு, என்னைச் சந்திக்க அனுமதி கேட்டு வந்தார். அவர் எனக்குப் பாலூட்டுதலின் உறவு முறை வழியாகத் தந்தை வழி மாமா ஆவார். (எனவே,) நான் அவருக்கு அனுமதி மறுத்துவிட்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வந்தபோது, நான் செய்ததைப் பற்றி அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர்கள், அவருக்கு அனுமதி வழங்குமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.

1278

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَا كَانَ فِي الْحَوْلَيْنِ وَإِنْ كَانَ مَصَّةً وَاحِدَةً فَهُوَ يُحَرِّمُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட காலத்தில் (குழந்தைக்குப் பால் புகட்டப்பட்டால்), அது ஒரே ஒரு உறிஞ்சலாக இருந்தாலும் கூட, அது (பாலுறவுத் திருமணத்தை) ஹராமாக்கிவிடும்."

1279

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ، كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَأَرْضَعَتْ إِحْدَاهُمَا غُلاَمًا وَأَرْضَعَتِ الأُخْرَى جَارِيَةً فَقِيلَ لَهُ هَلْ يَتَزَوَّجُ الْغُلاَمُ الْجَارِيَةَ فَقَالَ لاَ اللِّقَاحُ وَاحِدٌ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், ஒரு மனிதருக்கு இரண்டு மனைவிகள் இருந்து, அவர்களில் ஒரு மனைவி ஒரு சிறுவனுக்குப் பாலூட்டி, மற்ற மனைவி ஒரு சிறுமிக்குப் பாலூட்டியிருந்தால், அந்தச் சிறுவன் அந்தச் சிறுமியை மணக்க முடியுமா என்று கேட்கப்பட்டது. அவர்கள், "இல்லை. (அவர்களின்) தந்தை ஒருவரே (என்பதால், பாலூட்டப்பட்ட குழந்தைகள் இருவரும் பால் சகோதர சகோதரிகளாவர்)" என்று கூறினார்கள்.

1280

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ لاَ رَضَاعَةَ إِلاَّ لِمَنْ أُرْضِعَ فِي الصِّغَرِ وَلاَ رَضَاعَةَ لِكَبِيرٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் சிறு குழந்தையாக இருக்கும்போது பாலூட்டப்பட்டாலன்றி (சட்டரீதியான) பால்குடி உறவு ஏற்படாது. பெரியவருக்குப் பாலூட்டுவது (சட்டரீதியான) பால்குடி உறவாகாது."

1281

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَخْبَرَهُ أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أَرْسَلَتْ بِهِ وَهُوَ يَرْضَعُ إِلَى أُخْتِهَا أُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالَتْ أَرْضِعِيهِ عَشْرَ رَضَعَاتٍ حَتَّى يَدْخُلَ عَلَىَّ . قَالَ سَالِمٌ فَأَرْضَعَتْنِي أُمُّ كُلْثُومٍ ثَلاَثَ رَضَعَاتٍ ثُمَّ مَرِضَتْ فَلَمْ تُرْضِعْنِي غَيْرَ ثَلاَثِ رَضَعَاتٍ فَلَمْ أَكُنْ أَدْخُلُ عَلَى عَائِشَةَ مِنْ أَجْلِ أَنَّ أُمَّ كُلْثُومٍ لَمْ تُتِمَّ لِي عَشْرَ رَضَعَاتٍ .

ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், ஸாலிம் பால்குடிக்கும் பருவத்தில் இருந்தபோது, அவரைத் தம் சகோதரி உம்மு குல்தூம் பின்த் அபீ பக்ர் அஸ்ஸித்தீக் அவர்களிடம் அனுப்பி, "அவருக்குப் பத்து முறை பாலூட்டுங்கள்; அதனால் அவர் (எனக்கு மஹ்ரமானவராக ஆகி) என்னிடம் (சுதந்திரமாக) வர முடியும்" என்று கூறினார்கள்.

ஸாலிம் அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம்மு குல்தூம் எனக்கு மூன்று முறை பாலூட்டினார்கள். பிறகு அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டார்கள். எனவே, மூன்று முறைக்கு மேல் எனக்கு அவர்கள் பாலூட்டவில்லை. உம்மு குல்தூம் எனக்குப் பத்து முறை பாலூட்டுவதை முழுமைப்படுத்தாத காரணத்தினால், என்னால் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் (மஹ்ரமானவராக) செல்ல முடியவில்லை."

1282

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ أَبِي عُبَيْدٍ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّ حَفْصَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أَرْسَلَتْ بِعَاصِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدٍ إِلَى أُخْتِهَا فَاطِمَةَ بِنْتِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ تُرْضِعُهُ عَشْرَ

رَضَعَاتٍ لِيَدْخُلَ عَلَيْهَا وَهُوَ صَغِيرٌ يَرْضَعُ فَفَعَلَتْ فَكَانَ يَدْخُلُ عَلَيْهَا .

ஸஃபிய்யா பின்த் அபீ உபைத் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னை ஹஃப்ஸா (ரலி) அவர்கள், ஆஸிம் பின் அப்துல்லாஹ் பின் ஸஅத் என்பவரைத் தம் சகோதரி ஃபாத்திமா பின்த் உமர் பின் அல்கத்தாப் அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள். அவர் (ஹஃப்ஸாவிடம்) வந்து செல்வதற்கு ஏதுவாக, ஆஸிம் பால்குடிப் பருவத்தில் இருக்கும்போதே அவருக்குப் பத்து முறை பாலூட்டுமாறு (தம் சகோதரியிடம்) கூறினார்கள். ஃபாத்திமா அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார். எனவே, ஆஸிம் அவர்கள் ஹஃப்ஸா அவர்களிடம் வந்து செல்பவராக இருந்தார்.

1283

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَدْخُلُ عَلَيْهَا مَنْ أَرْضَعَتْهُ أَخَوَاتُهَا وَبَنَاتُ أَخِيهَا وَلاَ يَدْخُلُ عَلَيْهَا مَنْ أَرْضَعَهُ نِسَاءُ إِخْوَتِهَا .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், தங்களுடைய சகோதரிகளும், தங்களுடைய சகோதரரின் மகள்களும் பாலூட்டியவர்களைத் தம்மிடம் வர அனுமதிப்பார்கள் (ஏனெனில் அவர்கள் பாலூட்டல் உறவின் மூலம் மஹ்ரம்கள் ஆவார்கள்). ஆனால், தங்களுடைய சகோதரர்களின் மனைவிகள் பாலூட்டியவர்களைத் தம்மிடம் வர அனுமதிக்கமாட்டார்கள் (ஏனெனில் அவர்கள் பாலூட்டல் உறவின் மூலம் மஹ்ரம்கள் அல்ல).

1284

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عُقْبَةَ، أَنَّهُ سَأَلَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ عَنِ الرَّضَاعَةِ، فَقَالَ سَعِيدٌ كُلُّ مَا كَانَ فِي الْحَوْلَيْنِ وَإِنْ كَانَتْ قَطْرَةً وَاحِدَةً فَهُوَ يُحَرِّمُ وَمَا كَانَ بَعْدَ الْحَوْلَيْنِ فَإِنَّمَا هُوَ طَعَامٌ يَأْكُلُهُ . قَالَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ عُقْبَةَ ثُمَّ سَأَلْتُ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ فَقَالَ مِثْلَ مَا قَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ .

இப்ராஹீம் இப்னு உக்பா அவர்கள், சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம் பாலூட்டுதல் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு சயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் ஏற்படுகின்ற (பால்) அனைத்தும், அது ஒரு சொட்டாக இருந்தாலும் கூட, (திருமண உறவை)

ஹராமாக்கிவிடும். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எதுவாக இருந்தாலும், அது உண்ணப்படும் உணவு மட்டுமேயாகும்.'

1285

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ لاَ رَضَاعَةَ إِلاَّ مَا كَانَ فِي الْمَهْدِ وَإِلاَّ مَا أَنْبَتَ اللَّحْمَ وَالدَّمَ ‏.‏

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது: "(பால்குடி உறவை ஏற்படுத்தும்) பால்குடி என்பது தொட்டிலில் (குழந்தைப் பருவத்தில், அதாவது இரண்டு வயதுக்குள்) இருக்கும்போதும், (குழந்தையின்) தசையை வளரச் செய்து இரத்தத்தை ஊறச் செய்கின்ற (அளவுக்குப் போதுமான) பால்குடியைத் தவிர வேறெதுவும் ஆகாது."

1286

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ الرَّضَاعَةُ قَلِيلُهَا وَكَثِيرُهَا تُحَرِّمُ وَالرَّضَاعَةُ مِنْ قِبَلِ الرِّجَالِ تُحَرِّمُ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ الرَّضَاعَةُ قَلِيلُهَا وَكَثِيرُهَا إِذَا كَانَ فِي الْحَوْلَيْنِ تُحَرِّمُ فَأَمَّا مَا كَانَ بَعْدَ الْحَوْلَيْنِ فَإِنَّ قَلِيلَهُ وَكَثِيرَهُ لاَ يُحَرِّمُ شَيْئًا وَإِنَّمَا هُوَ بِمَنْزِلَةِ الطَّعَامِ ‏.‏

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"பாலூட்டுதல் குறைவாக இருந்தாலும் சரி, அதிகமாக இருந்தாலும் சரி, (திருமண உறவை) ஹராமாக்கிவிடும். ஆண்கள் தரப்பிலிருந்து (அதாவது, பாலூட்டிய பெண்ணின் கணவன் மூலம் ஏற்படும் பால் உறவும்) (திருமண உறவை) ஹராமாக்கும்."

யஹ்யா அவர்கள், தாம் மாலிக் அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டதாகக் கூறினார்கள்:
"பாலூட்டுதல் குறைவாக இருந்தாலும் சரி, அதிகமாக இருந்தாலும் சரி, அது (குழந்தையின்) முதல் இரண்டு வருடங்களுக்குள் இருந்தால் (திருமண உறவை) ஹராமாக்கிவிடும். முதல் இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகுள்ளதைப் பொறுத்தவரை, அது குறைவாக இருந்தாலும் சரி, அதிகமாக இருந்தாலும் சரி, அது எதையும் ஹராமாக்காது. அது உணவைப் போன்றதேயாகும்."

1287

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَضَاعَةِ الْكَبِيرِ، فَقَالَ أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ، أَنَّ أَبَا حُذَيْفَةَ بْنَ عُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَكَانَ، مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَكَانَ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا وَكَانَ تَبَنَّى سَالِمًا الَّذِي يُقَالُ لَهُ سَالِمٌ مَوْلَى أَبِي حُذَيْفَةَ كَمَا تَبَنَّى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ وَأَنْكَحَ أَبُو حُذَيْفَةَ سَالِمًا وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ ابْنُهُ أَنْكَحَهُ بِنْتَ أَخِيهِ فَاطِمَةَ بِنْتَ الْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَهِيَ يَوْمَئِذٍ مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ الأُوَلِ وَهِيَ مِنْ أَفْضَلِ أَيَامَى قُرَيْشٍ فَلَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ فِي زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ مَا أَنْزَلَ فَقَالَ { ادْعُوهُمْ لآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ } رُدَّ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْ أُولَئِكَ إِلَى أَبِيهِ فَإِنْ لَمْ يُعْلَمْ أَبُوهُ رُدَّ إِلَى مَوْلاَهُ فَجَاءَتْ سَهْلَةُ بِنْتُ سُهَيْلٍ وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي حُذَيْفَةَ وَهِيَ مِنْ بَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ كُنَّا نَرَى سَالِمًا وَلَدًا وَكَانَ يَدْخُلُ عَلَىَّ وَأَنَا فُضُلٌ وَلَيْسَ لَنَا إِلاَّ بَيْتٌ وَاحِدٌ فَمَاذَا تَرَى فِي شَأْنِهِ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرْضِعِيهِ خَمْسَ رَضَعَاتٍ فَيَحْرُمُ بِلَبَنِهَا . وَكَانَتْ تَرَاهُ ابْنًا مِنَ الرَّضَاعَةِ فَأَخَذَتْ بِذَلِكَ عَائِشَةُ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ فِيمَنْ كَانَتْ تُحِبُّ أَنْ يَدْخُلَ عَلَيْهَا مِنَ الرِّجَالِ فَكَانَتْ تَأْمُرُ أُخْتَهَا أُمَّ كُلْثُومٍ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ وَبَنَاتِ أَخِيهَا أَنْ يُرْضِعْنَ مَنْ أَحَبَّتْ أَنْ يَدْخُلَ عَلَيْهَا مِنَ الرِّجَالِ وَأَبَى سَائِرُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَدْخُلَ عَلَيْهِنَّ بِتِلْكَ الرَّضَاعَةِ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ وَقُلْنَ لاَ وَاللَّهِ مَا نَرَى الَّذِي أَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَهْلَةَ بِنْتَ سُهَيْلٍ إِلاَّ رُخْصَةً مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي رَضَاعَةِ سَالِمٍ وَحْدَهُ لاَ وَاللَّهِ لاَ يَدْخُلُ عَلَيْنَا بِهَذِهِ الرَّضَاعَةِ أَحَدٌ فَعَلَى هَذَا كَانَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي رَضَاعَةِ الْكَبِيرِ .

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடம் பெரிய வயதுடையவருக்குப் பாலூட்டுவது (ரழாஅத் அல்-கபீர்) குறித்துக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள்:

நபித்தோழரும், பத்ருப் போரில் கலந்துகொண்டவருமான அபூ ஹுதைஃபா இப்னு உத்பா இப்னு ரபீஆ (ரலி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸைத் இப்னு ஹாரிஸாவைத் தத்தெடுத்தது போன்று, அபூ ஹுதைஃபாவின் மவ்லா என்று அழைக்கப்பட்ட ஸாலிமைத்

தத்தெடுத்திருந்தார்கள். அபூ ஹுதைஃபா (ரலி) ஸாலிமைத் தமது மகனாகவே கருதி வந்தார்கள். மேலும், அபூ ஹுதைஃபா (ரலி) ஸாலிமுக்குத் தமது சகோதரர் வலீத் இப்னு உத்பாவின் மகளான ஃபாத்திமாவை மணமுடித்து வைத்தார்கள். ஃபாத்திமா (ரலி) ஆரம்ப காலத்தில் ஹிஜ்ரத் செய்த பெண்களில் ஒருவராகவும், அக்காலத்தில் குறைஷிகளின் மிகச் சிறந்த திருமணத்திற்குத் தகுதியான பெண்களில் (கன்னிப் பெண்கள், விதவைகள் அல்லது விவாகரத்து பெற்றவர்கள் உட்பட) ஒருவராகவும் திகழ்ந்தார்கள்.

ஸைத் இப்னு ஹாரிஸா (ரலி) அவர்கள் விஷயத்தில் அல்லாஹ், "{அவர்களை அவர்களின் (உண்மையான) தந்தையர் பெயர்களைச் சொல்லி அழையுங்கள். அதுவே அல்லாஹ்விடம் மிக நீதமானதாகும். அவர்களின் தந்தையர்களை நீங்கள் அறியவில்லையாயின், அவர்கள் உங்களுக்கு மார்க்கச் சகோதரர்களாகவும், உற்ற நண்பர்களாகவும் (மவாலிகள்) இருக்கிறார்கள்}" (அல்-குர்ஆன் 33:5) என்ற வசனத்தை அருளியபோது, (தத்தெடுக்கப்பட்ட) ஒவ்வொருவரும் அவரவர் தந்தையோடு இணைக்கப்பட்டனர். தந்தை அறியப்படாதவர், அவரது காப்பாளருடன் (மவ்லா) இணைக்கப்பட்டார்.

இந்நிலையில், அபூ ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்களின் மனைவியும், ஆமிர் இப்னு லுஅய் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவருமான ஸஹ்லா பின்த் ஸுஹைல் (ரலி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் ஸாலிமை (எங்கள்) மகனாகவே கருதி வந்தோம். ஆனால், நான் வீட்டு ஆடையில் (முழுமையாக மறைக்கப்படாத நிலையில்) இருக்கும்போது அவர் என்னிடம் வருகிறார். எங்களிடம் இருப்பது ஒரேயொரு அறைதான். எனவே அவர் விஷயத்தில் தாங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "அவருக்கு ஐந்து முறை பாலூட்டுவீராக! அப்பாலின் காரணமாக அவர் (உமக்கு) மஹ்ரமாகிவிடுவார்" என்று கூறினார்கள். (அதன் பிறகு) அப்பெண் அவரைப் பால்குடி மகனாகக் கருதினார்.

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், தம்மிடம் (மஹ்ரமல்லாத) ஆண்கள் வருவதை அனுமதிக்க இந்த (சலுகை)யை ஒரு ஆதாரமாக எடுத்துக்கொண்டார்கள். (அதன்படி) தம்மிடம் வர விரும்பும் ஆண்களுக்குப் பாலூட்டுமாறு தமது சகோதரி உம்மு குல்தூம் பின்த் அபூபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரலி) அவர்களுக்கும், தமது சகோதரரின் புதல்விகளுக்கும் கட்டளையிட்டு வந்தார்கள்.

ஆனால், நபி (ஸல்) அவர்களின் மற்ற மனைவியர், இத்தகைய பாலூட்டல் மூலம் எந்த ஒரு மனிதரும் தம்மிடம் நுழைவதை மறுத்தார்கள். "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! ஸஹ்லா பின்த் ஸுஹைல் (ரலி) அவர்களுக்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டது, ஸாலிமுக்கு மட்டும் வழங்கப்பட்ட ஒரு சலுகை (ருஹ்ஸத்) என்றே நாங்கள் கருதுகிறோம். இல்லை! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இத்தகைய பாலூட்டல் மூலம் எவரும் எங்களிடம் வரக் கூடாது" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

பெரிய வயதுடையவருக்குப் பாலூட்டுவது குறித்து நபி (ஸல்) அவர்களின் (மற்ற) மனைவியரின் கருத்து இதுவாகவே இருந்தது.

1288

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَأَنَا مَعَهُ عِنْدَ دَارِ الْقَضَاءِ يَسْأَلُهُ عَنْ رَضَاعَةِ الْكَبِيرِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ إِنِّي كَانَتْ لِي وَلِيدَةٌ وَكُنْتُ أَطَؤُهَا فَعَمَدَتِ امْرَأَتِي إِلَيْهَا فَأَرْضَعَتْهَا فَدَخَلْتُ عَلَيْهَا فَقَالَتْ دُونَكَ فَقَدْ وَاللَّهِ أَرْضَعْتُهَا . فَقَالَ عُمَرُ أَوْجِعْهَا وَأْتِ جَارِيَتَكَ فَإِنَّمَا الرَّضَاعَةُ رَضَاعَةُ الصَّغِيرِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் தீர்ப்புகள் வழங்கப்படும் இடத்தில் இருந்தபோது, ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து, 'வளர்ந்தவருக்குப் பாலூட்டுவது' குறித்துக் கேட்டார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு மனிதர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "என்னிடம் ஓர் அடிமைப் பெண் இருக்கிறாள். நான் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வது வழக்கம். என் மனைவி அவளிடம் (திட்டமிட்டுச்) சென்று அவளுக்குப் பாலூட்டினாள். நான் (அந்த அடிமைப் பெண்ணிடம்) சென்றபோது, என் மனைவி (என்னைத் தடுத்து), 'அவளை அணுகாதே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் அவளுக்குப் பாலூட்டிவிட்டேன்' என்று கூறினாள்" என்றார். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "உன் மனைவியைத் தண்டிப்பாயாக! உன் அடிமைப் பெண்ணிடம் நீ செல். ஏனெனில், (சிறு) குழந்தைக்குப் பாலூட்டுவது மட்டுமே பால்குடி உறவை ஏற்படுத்தும்" என்று கூறினார்கள்.'"

1289

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَجُلاً، سَأَلَ أَبَا مُوسَى الأَشْعَرِيَّ فَقَالَ إِنِّي مَصِصْتُ عَنِ امْرَأَتِي، مِنْ ثَدْيِهَا لَبَنًا فَذَهَبَ فِي بَطْنِي فَقَالَ أَبُو مُوسَى لاَ أُرَاهَا إِلاَّ قَدْ حَرُمَتْ عَلَيْكَ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ انْظُرْ مَاذَا تُفْتِي بِهِ الرَّجُلَ فَقَالَ أَبُو مُوسَى فَمَاذَا تَقُولُ أَنْتَ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ لاَ رَضَاعَةَ إِلاَّ مَا كَانَ فِي الْحَوْلَيْنِ . فَقَالَ أَبُو مُوسَى لاَ تَسْأَلُونِي عَنْ شَىْءٍ مَا كَانَ هَذَا الْحَبْرُ بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ .

ஒரு மனிதர் அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்களிடம், "நான் என் மனைவியின் மார்பகத்திலிருந்து பாலை உறிஞ்சிக் குடித்தேன். அது என் வயிற்றுக்குள் சென்றது" என்று கூறினார். அதற்கு அபூ மூஸா (ரழி), "அவள் உனக்கு ஹராம் (மணமுடிக்க விலக்கப்பட்டவள்) ஆகிவிட்டாள் என்றே நான் கருதுகிறேன்" என்று கூறினார். அப்போது அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி), "இம்மனிதருக்கு நீங்கள் என்ன தீர்ப்பு வழங்குகிறீர்கள் என்பதைச் சற்று கவனியுங்கள்" என்றார். அபூ மூஸா (ரழி), "அப்படியானால் நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி), "(குழந்தைப் பருவத்தின்) இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் புகட்டப்படும் பால் மட்டுமே பால்குடி உறவை ஏற்படுத்தும்" என்று கூறினார். உடனே அபூ மூஸா (ரழி), "இந்த அறிஞர் உங்களிடையே இருக்கும்போது என்னிடம் எதைப் பற்றியும் கேட்காதீர்கள்" என்று கூறினார்.

1290

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ الْوِلاَدَةِ ‏.‏

ஆயிஷா உம்முல் முஃமினீன் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பிறப்பின் காரணமாக (திருமணம் செய்ய) ஹராமான உறவுகள், பால்குடியின் காரணமாகவும் (திருமணம் செய்ய) ஹராமாகும்.'

1291

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ نَوْفَلٍ، أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، عَنْ جُدَامَةَ بِنْتِ وَهْبٍ الأَسَدِيَّةِ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهَا أَنَّهَا، سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَنْهَى عَنِ الْغِيلَةِ حَتَّى ذَكَرْتُ أَنَّ الرُّومَ وَفَارِسَ يَصْنَعُونَ ذَلِكَ فَلاَ يَضُرُّ أَوْلاَدَهُمْ ‏.‏

ஜுதாமா பின்த் வஹ்ப் அல்-அசதிய்யா (ரழி) அவர்கள், தாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறக் கேட்டதாக அறிவிக்கின்றார்: “நான் அல்-கீலா (கர்ப்பிணிப் பெண் தன் குழந்தைக்குப் பாலூட்டுதல்) என்பதைத் தடை செய்ய நாடினேன். ஆனால், ரோமானியர்களும் பாரசீகர்களும் அவ்வாறு செய்வதையும், அதனால் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு எவ்விதத் தீங்கும் ஏற்படாததையும் நான் நினைவுகூர்ந்தேன்.”

1292

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ فِيمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ ثُمَّ نُسِخْنَ بِخَمْسٍ مَعْلُومَاتٍ فَتُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ فِيمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'குர்ஆனில் அருளப்பட்டவற்றில், 'பத்து அறியப்பட்ட பாலூட்டல்கள் (திருமணத்தை) ஹராமாக்கும்' என்பதும் இருந்தது. பின்னர் அது 'ஐந்து அறியப்பட்ட பாலூட்டல்கள்' என்பதன் மூலம் நீக்கப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்தபோது, அது (ஐந்து பாலூட்டல்கள் என்ற சட்டம்) குர்ஆனில் ஓதப்படுபவையாக (அதாவது, சட்டமாக நடைமுறையில்) இருந்தது.'

موطأ مالك

31. كتاب البيوع

முவத்தா மாலிக்

31. வணிக பரிவர்த்தனைகள்

1293

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الثِّقَةِ، عِنْدَهُ عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ الْعُرْبَانِ .

قَالَ مَالِكٌ: وَذَلِكَ فِيمَا نُرَى - وَاللَّهُ أَعْلَمُ - أَنْ يَشْتَرِيَ الرَّجُلُ الْعَبْدَ، أَوِ الْوَلِيدَةَ. أَوْ يَتَكَارَى الدَّابَّةَ. ثُمَّ يَقُولُ لِلَّذِي اشْتَرَى مِنْهُ، أَوْ تَكَارَى مِنْهُ: أُعْطِيكَ دِينَاراً، أَوْ دِرْهَماً، أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، أَوْ أَقَلَّ. عَلَى أَنِّي إِنْ أَخَذْتُ السِّلْعَةَ، أَوْ رَكِبْتُ مَا تَكَارَيْتُ مِنْكَ، فَالَّذِي أَعْطَيْتُكَ هُوَ مِنْ ثَمَنِ السِّلْعَةِ. أَوْ مِنْ كِرَاءِ الدَّابَّةِ، وَإِنْ تَرَكْتُ ابْتِيَاعَ السِّلْعَةِ، أَوْ كِرَاءَ الدَّابَّةِ، فَمَا أَعْطَيْتُكَ لَكَ بَاطِلٌ بِغَيْرِ شَيْءٍ.

قَالَ مَالِكٌ: وَالأَمْرُ عِنْدَنَا، أَنَّهُ لاَ بَأْسَ بِأَنْ يَبْتَاعَ الْعَبْدَ التَّاجِرَ الْفَصِيحَ، بِالأَعْبُدِ مِنَ الْحَبَشَةِ، أَوْ مِنْ جِنْسٍ مِنَ الأَجْنَاسِ، لَيْسُوا مِثْلَهُ فِي الْفَصَاحَةِ، وَلاَ فِي التِّجَارَةِ، وَالنَّفَاذِ، وَالْمَعْرِفَةِ. لاَ بَأْسَ بِهَذَا، أَنْ يَشْتَرِيَ مِنْهُ الْعَبْدَ بِالْعَبْدَيْنِ، أَوْ بِالأَعْبُدِ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ. إِذَا اخْتَلَفَ، فَبَانَ اخْتِلاَفُهُ. فَإِنْ أَشْبَهَ بَعْضُ ذَلِكَ بَعْضاً، حَتَّى يَتَقَارَبَ، فَلاَ تَأْخُذَنَّ مِنْهُ اثْنَيْنِ بِوَاحِدٍ، إِلَى أَجَلٍ. وَإِنِ اخْتَلَفَتْ أَجْنَاسُهُمْ.

قَالَ مَالِكٌ: وَلاَ بَأْسَ بِأَنْ تَبِيعَ مَا اشْتَرَيْتَ مِنْ ذَلِكَ، قَبْلَ أَنْ تَسْتَوْفِيَهُ. إِذَا انْتَقَدْتَ ثَمَنَهُ مِنْ غَيْرِ

صَاحِبِهِ الَّذِي اشْتَرَيْتَهُ مِنْهُ.

قَالَ مَالِكٌ: لاَ يَنْبَغِي أَنْ يُسْتَثْنَى جَنِينٌ فِي بَطْنِ أُمِّهِ، إِذَا بِيعَتْ. لِأَنَّ ذَلِكَ غَرَرٌ. لاَ يُدْرَى أَذَكَرٌ هُوَ أَمْ (1) أُنْثَى أو حَسَنٌ (2) أَوْ قَبِيحٌ. أَوْ نَاقِصٌ، أَوْ تَامٌّ. أَوْ حَيٌّ أَوْ مَيِّتٌ؟. وَذَلِكَ يَضَعُ مِنْ ثَمَنِهَا.

قَالَ مَالِكٌ، فِي الرَّجُلِ يَبْتَاعُ الْعَبْدَ. أَوِ الْوَلِيدَةَ. بِمِائَةِ دِينَارٍ إِلَى أَجَلٍ. ثُمَّ يَنْدَمُ الْبَائِعُ. فَيَسْأَلُ الْمُبْتَاعَ أَنْ يُقِيلَهُ بِعَشَرَةِ دَنَانِيرَ. يَدْفَعُهَا إِلَيْهِ نَقْداً. أَوْ إِلَى أَجَلٍ. وَيَمْحُو عَنْهُ الْمِائَةَ دِينَارٍ الَّتِي لَهُ. قَالَ مَالِكٌ: لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ. وَإِنْ نَدِمَ الْمُبْتَاعُ. فَسَأَلَ الْبَائِعَ أَنْ يُقِيلَهُ فِي الْجَارِيَةِ. أَوِ الْعَبْدِ. وَيَزِيدَهُ عَشَرَةَ دَنَانِيرَ نَقْداً. أَوْ إِلَى أَجَلٍ أَبْعَدَ مِنَ الأَجَلِ الَّذِي اشْتَرَى إِلَيْهِ الْعَبْدَ. أَوِ الْوَلِيدَةَ. فَإِنَّ ذَلِكَ لاَ يَنْبَغِي. وَإِنَّمَا كَرِهَ ذَلِكَ؛ لِأَنَّ الْبَائِعَ كَأَنَّهُ بَاعَ مِنْهُ مِائَةَ دِينَارٍ لَهُ. إِلَى سَنَةٍ قَبْلَ أَنْ تَحِلَّ. بِجَارِيَةٍ. وَبِعَشَرَةِ دَنَانِيرَ نَقْداً. أَوْ إِلَى أَجَلٍ أَبْعَدَ مِنَ السَّنَةِ. فَدَخَلَ فِي ذَلِكَ بَيْعُ الذَّهَبِ بِالذَّهَبِ إِلَى أَجَلٍ.

قَالَ مَالِكٌ، فِي الرَّجُلِ يَبِيعُ مِنَ الرَّجُلِ الْجَارِيَةَ بِمِائَةِ دِينَارٍ إِلَى أَجَلٍ، ثُمَّ يَشْتَرِيهَا بِأَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ الثَّمَنِ الَّذِي بَاعَهَا بِهِ إِلَى أَبْعَدَ مِنْ ذَلِكَ الأَجَلِ، الَّذِي بَاعَهَا إِلَيْهِ: إِنَّ ذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ. وَتَفْسِيرُ مَا كُرِهَ مِنْ ذَلِكَ، أَنْ يَبِيعَ الرَّجُلُ الْجَارِيَةَ إِلَى أَجَلٍ. ثُمَّ يَبْتَاعُهَا إِلَى أَجَلٍ أَبْعَدَ مِنْهُ. يَبِيعُهَا بِثَلاَثِينَ دِينَاراً إِلَى شَهْرٍ، ثُمَّ يَبْتَاعُهَا بِسِتِّينَ دِينَاراً، إِلَى سَنَةٍ، أَوْ إِلَى نِصْفِ سَنَةٍ. فَصَارَ، إِنْ رَجَعَتْ إِلَيْهِ سِلْعَتُهُ بِعَيْنِهَا، وَأَعْطَاهُ صَاحِبُهُ ثَلاَثِينَ دِينَاراً، إِلَى شَهْرٍ؛ بِسِتِّينَ دِينَاراً، إِلَى سَنَةٍ، أَوْ إِلَى نِصْفِ سَنَةٍ. فَهَذَا لاَ يَنْبَغِي.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அர்பான்' (ஒரு பொருளை வாங்குவதற்கு அல்லது வாடகைக்கு எடுப்பதற்கு முன்பணம் செலுத்தி, அந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேறாவிட்டால் முன்பணம் திரும்பப் பெறப்படாது என்ற நிபந்தனையுடன் செய்யப்படும்) வியாபாரத்தைத் தடை செய்தார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வே நன்கு அறிந்தவன்; எங்கள் பார்வையில் இதன் பொருளாவது: ஒருவன் ஓர் அடிமையையோ அல்லது அடிமைப் பெண்ணையோ விலைக்கு வாங்குகிறான், அல்லது ஒரு பிராணியை வாடகைக்கு அமர்த்துகிறான். பிறகு அவன் விற்பவரிடமோ அல்லது வாடகைக்கு விடுபவரிடமோ, 'நான் உமக்கு ஒரு தீனாரையோ அல்லது ஒரு திர்ஹமையோ (முன்பணமாகத்) தருகிறேன். நான் அப்பொருளை வாங்கிக்கொண்டால் அல்லது பிராணியை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டால், நான் கொடுத்த அந்தத் தொகை பொருளின் விலையிலோ அல்லது வாடகையிலோ சேர்ந்துவிடும். நான் அப்பொருளை வாங்கவில்லை என்றாலோ அல்லது பிராணியை வாடகைக்கு எடுக்கவில்லை என்றாலோ, நான் உமக்குக் கொடுத்தது உமக்கே உரியது (திரும்பத் தர வேண்டியதில்லை)' என்று கூறுவதாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடம் உள்ள நடைமுறையின்படி, அரபு மொழி பேசும் வியாபாரத் திறனுள்ள ஓர் அடிமையை, அவனுக்கு நிகரில்லாத (பேச்சுத்திறன், வியாபாரம் மற்றும் அறிவாற்றல் குறைந்த) அபிசீனிய அல்லது வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த பல அடிமைகளுக்குப் பகரமாக விற்பதில் தவறில்லை. அவ்விரு வகையினரும் வெவ்வேறானவர்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியும் நிலையில், இது போன்ற ஓர் அடிமையை, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அடிமைகளுக்குப் பகரமாகக் குறிப்பிட்ட தவணை முறையில் விற்பதில் குற்றமில்லை. ஆனால், அவ்விரு வகையினரும் ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமானவர்களாக இருந்து, பெரிய வேறுபாடுகள் இல்லையென்றால், அவர்களின் இனங்கள் வேறாக இருந்தாலும், ஒன்றை இரண்டுக்குப் பகரமாகத் தவணை முறையில் வாங்கக் கூடாது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"மேற்கூறிய முறையில் (பண்டமாற்றாக) நீர் வாங்கியவற்றை, அவற்றை முழுக் கைப்பற்றுவதற்கு (உடைமைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு) முன்பாகவே விற்பதில் தவறில்லை; ஆனால், நீர் எவரிடமிருந்து அவற்றை வாங்கினீரோ அவரைத் தவிர்த்து வேறொருவரிடமிருந்து அதற்கான விலையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஓர் அடிமைப் பெண் விற்கப்படும்போது, அவள் வயிற்றிலிருக்கும் சிசுவை (விற்பனையாளர் தனக்குரியதாக) விதிவிலக்குச் செய்துகொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் அது 'கரர்' (மோசடி அல்லது நிச்சயமற்ற நிலை) ஆகும். அது ஆணா, பெண்ணா, அழகானதா, குரூபமானதா, முழுமையானதா, குறையுள்ளதா, உயிருள்ளதா அல்லது செத்ததா என்று தெரியாது. இவையனைத்தும் அவளுடைய விலையைக் குறைக்கக்கூடியவையாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் ஓர் அடிமையையோ அல்லது அடிமைப் பெண்ணையோ நூறு தீனார்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத் தவணையில் வாங்குகிறார். பிறகு விற்பனையாளர் (அதை விற்றதற்காக) வருத்தப்பட்டு, வாங்கியவரிடம், 'இவ்வியாபாரத்தை ரத்துச் செய்துவிடுங்கள், நான் உமக்கு பத்து தீனார்களை

உடனே ரொக்கமாகவோ அல்லது தவணையிலோ தருகிறேன்' என்று கேட்டு, தனக்குச் சேர வேண்டிய (மீதமுள்ள) நூறு தீனார்களின் உரிமையை விட்டுவிடுவதில் தவறில்லை.

ஆனால், வாங்கியவர் வருத்தப்பட்டு, விற்பனையாளரிடம், 'அந்த அடிமைப்பெண் அல்லது அடிமையின் வியாபாரத்தை ரத்துச் செய்துவிடுங்கள், நான் உமக்கு பத்து தீனார்களை ரொக்கமாகவோ, அல்லது அந்த அடிமையை வாங்கியதற்கான தவணைக் காலத்தை விட அதிகமான காலத் தவணையிலோ தருகிறேன்' என்று கேட்டால், அது கூடாது. அது வெறுக்கத்தக்கதாகும்.
ஏனெனில், விற்பனையாளர் தனக்குச் சேர வேண்டிய நூறு தீனார்களை (கடனை), தவணை முடிவதற்கு முன்பே ஒரு அடிமைப்பெண்ணாகவும், (கூடுதலாக) ரொக்கமாகவோ அல்லது ஓராண்டுக்கும் மேலான தவணையிலோ பெறப்படும் பத்து தீனார்களாகவும் மாற்றிக்கொள்வது போலாகும். இதில் குறிப்பிட்ட தவணையில் தங்கத்திற்குத் தங்கம் விற்பது (எனும் வட்டி) நுழைந்துவிடுகிறது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் மற்றொருவருக்கு ஓர் அடிமைப் பெண்ணை நூறு தீனார்களுக்குக் கடன் தவணையில் விற்றுவிட்டு, பிறகு அவளை தான் விற்ற விலையை விட அதிகமான விலைக்கோ, அல்லது தான் விற்ற தவணைக் காலத்தை விட அதிகமான காலத்திற்கோ திரும்ப வாங்குவது கூடாது.
இது ஏன் தடுக்கப்பட்டது என்பதற்கான விளக்கம் யாதெனில்: ஒருவர் ஓர் அடிமைப் பெண்ணை ஒரு தவணைக் காலத்திற்கு விற்கிறார். பிறகு அவளையே அதைவிட நீண்ட தவணைக் காலத்திற்குத் திரும்ப வாங்குகிறார். உதாரணமாக, அவளை முப்பது தீனார்களுக்கு ஒரு மாதத் தவணையில் விற்கிறார். பிறகு அவளையே அறுபது தீனார்களுக்கு ஓர் ஆண்டு அல்லது அரையாண்டுத் தவணையில் திரும்ப வாங்குகிறார்.
முடிவில் அவனது பொருள் (அடிமைப் பெண்) அவனுக்கே திரும்ப வந்துவிட்டது. ஆனால், அவன் (தான் கொடுத்த) ஒரு மாதத் தவணையுடைய முப்பது தீனார்களுக்குப் பகரமாக, ஓர் ஆண்டு அல்லது அரையாண்டுத் தவணையுடைய அறுபது தீனார்களைப் பெறுகிறான் (வட்டி லாபம் அடைகிறான்). இது ஆகுமானதல்ல."

1294

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَنْ بَاعَ عَبْدًا وَلَهُ مَالٌ فَمَالُهُ لِلْبَائِعِ إِلاَّ أَنْ يَشْتَرِطَهُ الْمُبْتَاعُ .

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "செல்வமுடைய ஓர் அடிமையை யாரேனும் விற்றால், வாங்குபவர் (அச்செல்வமும் தமக்கே வேண்டுமென) நிபந்தனையிட்டாலே தவிர, அச்செல்வம் விற்பவருக்கே உரியதாகும்."

1295

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، أَنَّ أَبَانَ بْنَ عُثْمَانَ، وَهِشَامَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، كَانَا يَذْكُرَانِ فِي خُطْبَتِهِمَا عُهْدَةَ الرَّقِيقِ فِي الأَيَّامِ الثَّلاَثَةِ مِنْ حِينِ يُشْتَرَى الْعَبْدُ أَوِ الْوَلِيدَةُ وَعُهْدَةَ السَّنَةِ. قَالَ مَالِكٌ مَا أَصَابَ الْعَبْدُ أَوِ الْوَلِيدَةُ فِي الأَيَّامِ الثَّلاَثَةِ مِنْ حِينِ يُشْتَرَيَانِ حَتَّى تَنْقَضِيَ الأَيَّامُ الثَّلاَثَةُ فَهُوَ مِنَ الْبَائِعِ وَإِنَّ عُهْدَةَ السَّنَةِ مِنَ الْجُنُونِ وَالْجُذَامِ وَالْبَرَصِ فَإِذَا مَضَتِ السَّنَةُ فَقَدْ بَرِئَ الْبَائِعُ مِنَ الْعُهْدَةِ كُلِّهَا. قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ بَاعَ عَبْدًا أَوْ وَلِيدَةً مِنْ أَهْلِ الْمِيرَاثِ أَوْ غَيْرِهِمْ بِالْبَرَاءَةِ فَقَدْ بَرِئَ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ وَلاَ عُهْدَةَ عَلَيْهِ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ عَلِمَ عَيْبًا فَكَتَمَهُ فَإِنْ كَانَ عَلِمَ عَيْبًا فَكَتَمَهُ لَمْ تَنْفَعْهُ الْبَرَاءَةُ وَكَانَ ذَلِكَ الْبَيْعُ مَرْدُودًا وَلاَ عُهْدَةَ عِنْدَنَا إِلاَّ فِي الرَّقِيقِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் இப்னு முஹம்மது இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அபான் இப்னு உஸ்மான் அவர்களும், ஹிஷாம் இப்னு இஸ்மாயீல் அவர்களும் தங்கள் குத்பாக்களில், ஓர் ஆண் அடிமையையோ அல்லது பெண் அடிமையையோ வாங்கும் போது (பின்பற்றப்பட வேண்டிய) மூன்று நாள் பொறுப்பு ஒப்பந்தம் பற்றியும், ஓராண்டுப் பொறுப்பு ஒப்பந்தம் பற்றியும் குறிப்பிடுபவர்களாக இருந்தனர்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் ஆண் அல்லது பெண் அடிமை வாங்கப்பட்ட நேரத்திலிருந்து மூன்று நாட்கள் முடியும் வரை அவர்களுக்கு ஏற்படும் எதற்கும் விற்பனையாளரே பொறுப்பாவார். ஓராண்டுப் பொறுப்பு ஒப்பந்தமானது பைத்தியம், தொழுநோய் மற்றும் வெண் குஷ்டம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். ஓராண்டு கடந்துவிட்டால், விற்பனையாளர் அப்பொறுப்புகள் அனைத்திலிருந்தும் நீங்கிவிடுவார்."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு வாரிசுதாரரோ அல்லது வேறு எவரேனுமோ ஓர் ஆண் அடிமையையோ அல்லது பெண் அடிமையையோ '(குறைகளுக்கு) நான் பொறுப்பல்ல' என்று கூறி விற்றால், அவர் அடிமையிலுள்ள எந்தக் குறைபாட்டிற்கும் பொறுப்பாக மாட்டார்; மேலும் அவர் மீது எந்தப் பொறுப்பு ஒப்பந்தமும் இருக்காது - அவர் ஒரு குறையை அறிந்திருந்து அதை மறைத்திருந்தாலே தவிர. அவர் ஒரு குறையை அறிந்திருந்து அதை மறைத்திருந்தால், 'நான் பொறுப்பல்ல' என்று அவர் கூறியது அவருக்குப் பயனளிக்காது; அந்த வியாபாரம் ரத்து செய்யப்பட்டு (அடிமை) திருப்பித் தரப்படுவார். எம்மைப் பொறுத்தவரை, அடிமைகள் விஷயத்தில் மட்டுமே இந்தப் பொறுப்புச் சட்டம் உள்ளது."

1296

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، بَاعَ غُلَامًا لَهُ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ وَبَاعَهُ بِالْبَرَاءَةِ فَقَالَ الَّذِي ابْتَاعَهُ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بِالْغُلَامِ دَاءٌ لَمْ تُسَمِّهِ لِي. فَاخْتَصَمَا إِلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ. فَقَالَ الرَّجُلُ بَاعَنِي عَبْدًا وَبِهِ دَاءٌ لَمْ يُسَمِّهِ. وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بِعْتُهُ بِالْبَرَاءَةِ. فَقَضَى عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنْ يَحْلِفَ لَهُ لَقَدْ بَاعَهُ الْعَبْدَ وَمَا بِهِ دَاءٌ يَعْلَمُهُ فَأَبَى عَبْدُ اللَّهِ أَنْ يَحْلِفَ وَارْتَجَعَ الْعَبْدَ فَصَحَّ عِنْدَهُ فَبَاعَهُ عَبْدُ اللَّهِ بَعْدَ ذَلِكَ بِأَلْفٍ وَخَمْسِمِائَةِ دِرْهَمٍ. قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ كُلَّ مَنِ ابْتَاعَ وَلِيدَةً فَحَمَلَتْ أَوْ عَبْدًا فَأَعْتَقَهُ وَكُلَّ أَمْرٍ دَخَلَهُ الْفَوْتُ حَتَّى لَا يُسْتَطَاعَ رَدُّهُ فَقَامَتِ الْبَيِّنَةُ إِنَّهُ قَدْ كَانَ بِهِ عَيْبٌ عِنْدَ الَّذِي بَاعَهُ أَوْ عُلِمَ ذَلِكَ بِاعْتِرَافٍ مِنَ الْبَائِعِ أَوْ غَيْرِهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ أَوِ الْوَلِيدَةَ يُقَوَّمُ وَبِهِ الْعَيْبُ الَّذِي كَانَ بِهِ يَوْمَ اشْتَرَاهُ فَيُرَدُّ مِنَ الثَّمَنِ قَدْرُ مَا بَيْنَ قِيمَتِهِ صَحِيحًا وَقِيمَتِهِ وَبِهِ ذَلِكَ الْعَيْبُ. قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِي الْعَبْدَ ثُمَّ يَظْهَرُ مِنْهُ عَلَى عَيْبٍ يَرُدُّهُ مِنْهُ وَقَدْ حَدَثَ بِهِ عِنْدَ الْمُشْتَرِي عَيْبٌ آخَرُ إِنَّهُ إِذَا كَانَ الْعَيْبُ الَّذِي حَدَثَ بِهِ مُفْسِدًا مِثْلُ الْقَطْعِ أَوِ الْعَوَرِ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الْعُيُوبِ الْمُفْسِدَةِ فَإِنَّ الَّذِي اشْتَرَى الْعَبْدَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ إِنْ أَحَبَّ أَنْ يُوضَعَ عَنْهُ مِنْ ثَمَنِ الْعَبْدِ بِقَدْرِ الْعَيْبِ الَّذِي كَانَ بِالْعَبْدِ يَوْمَ اشْتَرَاهُ وُضِعَ عَنْهُ وَإِنْ أَحَبَّ أَنْ يَغْرَمَ قَدْرَ مَا أَصَابَ الْعَبْدَ مِنَ الْعَيْبِ عِنْدَهُ ثُمَّ يَرُدُّ الْعَبْدَ فَذَلِكَ لَهُ وَإِنْ مَاتَ الْعَبْدُ عِنْدَ الَّذِي اشْتَرَاهُ أُقِيمَ الْعَبْدُ وَبِهِ الْعَيْبُ الَّذِي كَانَ بِهِ يَوْمَ اشْتَرَاهُ فَيُنْظَرُ كَمْ ثَمَنُهُ فَإِنْ كَانَتْ قِيمَةُ الْعَبْدِ يَوْمَ اشْتَرَاهُ بِغَيْرِ عَيْبٍ مِائَةَ دِينَارٍ وَقِيمَتُهُ يَوْمَ اشْتَرَاهُ وَبِهِ الْعَيْبُ ثَمَانُونَ دِينَارًا وُضِعَ عَنِ الْمُشْتَرِي مَا بَيْنَ الْقِيمَتَيْنِ وَإِنَّمَا تَكُونُ الْقِيمَةُ يَوْمَ اشْتُرِيَ الْعَبْدُ. قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ مَنْ رَدَّ وَلِيدَةً مِنْ عَيْبٍ وَجَدَهُ بِهَا وَكَانَ قَدْ أَصَابَهَا أَنَّهَا إِنْ كَانَتْ بِكْرًا فَعَلَيْهِ مَا نَقَصَ مِنْ ثَمَنِهَا وَإِنْ كَانَتْ ثَيِّبًا فَلَيْسَ عَلَيْهِ فِي إِصَابَتِهِ إِيَّاهَا شَيْءٌ لِأَنَّهُ كَانَ ضَامِنًا لَهَا. قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِيمَنْ بَاعَ عَبْدًا أَوْ وَلِيدَةً أَوْ حَيَوَانًا بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَهْلِ الْمِيرَاثِ أَوْ غَيْرِهِمْ فَقَدْ بَرِئَ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ فِيمَا بَاعَ إِلَّا أَنْ يَكُونَ عَلِمَ فِي ذَلِكَ عَيْبًا فَكَتَمَهُ فَإِنْ كَانَ عَلِمَ عَيْبًا فَكَتَمَهُ لَمْ تَنْفَعْهُ تَبْرِئَتُهُ وَكَانَ مَا بَاعَ مَرْدُودًا عَلَيْهِ. قَالَ

مَالِكٌ فِي الْجَارِيَةِ تُبَاعُ بِالْجَارِيَتَيْنِ ثُمَّ يُوجَدُ بِإِحْدَى الْجَارِيَتَيْنِ عَيْبٌ تُرَدُّ مِنْهُ قَالَ تُقَامُ
الْجَارِيَةُ الَّتِي كَانَتْ قِيمَةَ الْجَارِيَتَيْنِ فَيُنْظَرُ كَمْ ثَمَنُهَا ثُمَّ تُقَامُ الْجَارِيَتَانِ بِغَيْرِ الْعَيْبِ الَّذِي
وُجِدَ بِإِحْدَاهُمَا تُقَامَانِ صَحِيحَتَيْنِ سَالِمَتَيْنِ ثُمَّ يُقْسَمُ ثَمَنُ الْجَارِيَةِ الَّتِي بِيعَتْ بِالْجَارِيَتَيْنِ
عَلَيْهِمَا بِقَدْرِ ثَمَنِهِمَا حَتَّى يَقَعَ عَلَى كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا حِصَّتُهَا مِنْ ذَلِكَ عَلَى الْمُرْتَفِعَةِ بِقَدْرِ
ارْتِفَاعِهَا وَعَلَى الأُخْرَى بِقَدْرِهَا ثُمَّ يُنْظَرُ إِلَى الَّتِي بِهَا الْعَيْبُ فَيُرَدُّ بِقَدْرِ الَّذِي وَقَعَ عَلَيْهَا مِنْ
تِلْكَ الْحِصَّةِ إِنْ كَانَتْ كَثِيرَةً أَوْ قَلِيلَةً وَإِنَّمَا تَكُونُ قِيمَةُ الْجَارِيَتَيْنِ عَلَيْهِ يَوْمَ قَبْضِهِمَا . قَالَ
مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِي الْعَبْدَ فَيُؤَاجِرُهُ بِالإِجَارَةِ الْعَظِيمَةِ أَوِ الْغَلَّةِ الْقَلِيلَةِ ثُمَّ يَجِدُ بِهِ عَيْبًا يُرَدُّ
مِنْهُ إِنَّهُ يَرُدُّهُ بِذَلِكَ الْعَيْبِ وَتَكُونُ لَهُ إِجَارَتُهُ وَغَلَّتُهُ وَهَذَا الأَمْرُ الَّذِي كَانَتْ عَلَيْهِ الْجَمَاعَةُ
بِبَلَدِنَا وَذَلِكَ لَوْ أَنَّ رَجُلاً ابْتَاعَ عَبْدًا فَبَنَى لَهُ دَارًا قِيمَةُ بِنَائِهَا ثَمَنُ الْعَبْدِ أَضْعَافًا ثُمَّ وَجَدَ بِهِ عَيْبًا
يُرَدُّ مِنْهُ رَدَّهُ وَلاَ يُحْسَبُ لِلْعَبْدِ عَلَيْهِ إِجَارَةٌ فِيمَا عَمِلَ لَهُ فَكَذَلِكَ تَكُونُ لَهُ إِجَارَتُهُ إِذَا آجَرَهُ مِنْ
غَيْرِهِ لأَنَّهُ ضَامِنٌ لَهُ وَهَذَا الأَمْرُ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِيمَنِ ابْتَاعَ رَقِيقًا فِي صَفْقَةٍ
وَاحِدَةٍ فَوَجَدَ فِي ذَلِكَ الرَّقِيقِ عَبْدًا مَسْرُوقًا أَوْ وَجَدَ بِعَبْدٍ مِنْهُمْ عَيْبًا أَنَّهُ يُنْظَرُ فِيمَا وُجِدَ
مَسْرُوقًا أَوْ وَجَدَ بِهِ عَيْبًا فَإِنْ كَانَ هُوَ وَجْهَ ذَلِكَ الرَّقِيقِ أَوْ أَكْثَرَهُ ثَمَنًا أَوْ مِنْ أَجْلِهِ اشْتَرَى وَهُوَ
الَّذِي فِيهِ الْفَضْلُ فِيمَا يَرَى النَّاسُ كَانَ ذَلِكَ الْبَيْعُ مَرْدُودًا كُلُّهُ وَإِنْ كَانَ الَّذِي وُجِدَ مَسْرُوقًا أَوْ
وُجِدَ بِهِ الْعَيْبُ مِنْ ذَلِكَ الرَّقِيقِ فِي الشَّيْءِ الْيَسِيرِ مِنْهُ لَيْسَ هُوَ وَجْهَ ذَلِكَ الرَّقِيقِ وَلاَ مِنْ أَجْلِهِ
اشْتُرِيَ وَلاَ فِيهِ الْفَضْلُ فِيمَا يَرَى النَّاسُ رُدَّ ذَلِكَ الَّذِي وُجِدَ بِهِ الْعَيْبُ أَوْ وُجِدَ مَسْرُوقًا بِعَيْنِهِ
بِقَدْرِ قِيمَتِهِ مِنَ الثَّمَنِ الَّذِي اشْتَرَى بِهِ أُولَئِكَ الرَّقِيقَ .

யஹ்யா இப்னு சயீத், சாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் வழியாக அறிவிக்கிறார்:
அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தங்களுடைய அடிமைகளில்
ஒருவனை எண்ணூறு திர்ஹம்களுக்கு, 'குறைகளுக்குத் தான் பொறுப்பல்ல'
(பராஅத்) என்ற நிபந்தனையுடன் விற்றார்கள். அந்த அடிமையை
வாங்கியவர், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "இந்த
அடிமைக்கு ஒரு நோய் உள்ளது, அதைப்பற்றி நீங்கள் என்னிடம்
கூறவில்லை" என்று முறையிட்டார். அவர்கள் இருவரும் வாதிட்டு, உஸ்மான்
இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் தீர்ப்புக்காகச் சென்றார்கள். அந்த
மனிதர், "அவர் எனக்கு ஒரு அடிமையை விற்றார், அவனுக்கு ஒரு நோய்
இருந்தது, அதைப்பற்றி அவர் என்னிடம் கூறவில்லை" என்றார். அதற்கு
அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், "நான் அவனுக்கு, 'குறைகளுக்கு நான்

பொறுப்பல்ல' என்ற நிபந்தனையுடன்தான் விற்றேன்" என்று கூறினார்கள். உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள், "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அந்த அடிமைக்குத் தமக்குத் தெரிந்த எந்த நோயும் இல்லை என்று சத்தியம் செய்ய வேண்டும்" என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் சத்தியம் செய்ய மறுத்துவிட்டார்கள். எனவே அந்த அடிமை அவர்களிடமே திருப்பி அனுப்பப்பட்டான். அந்த அடிமை இவர்களிடத்தில் (திருப்பிக் கொண்டு வரப்பட்ட பின்) சுகமடைந்தான். பின்னர் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அவனை 1500 திர்ஹம்களுக்கு விற்றார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் ஏகோபித்த முடிவு என்னவென்றால், ஒரு மனிதர் ஒரு பெண் அடிமையை வாங்கி அவள் கர்ப்பமாகிவிட்டால், அல்லது ஒரு அடிமையை வாங்கி பின்னர் அவனை விடுதலை செய்துவிட்டால், அல்லது வாங்கிய பொருளைத் திருப்பித் தர முடியாதபடி வேறு ஏதேனும் ஒரு நிலை (ஃபௌத்) ஏற்பட்டிருந்தால், மேலும் விற்பனையாளரின் கையில் இருந்தபோதே அப்பொருளில் ஒரு குறைபாடு இருந்தது என்பதற்குத் தெளிவான ஆதாரம் நிறுவப்பட்டால், அல்லது அந்தக் குறைபாட்டை விற்பனையாளர் அல்லது வேறு யாரேனும் ஒப்புக்கொண்டால், அந்த அடிமை அல்லது பெண் அடிமை வாங்கப்பட்ட நாளில் அந்தக் குறைபாட்டுடன் என்ன விலைக்கு இருந்திருப்பார்கள் என்று மதிப்பிடப்படும். பின்னர், நல்ல நிலையில் உள்ள அதன் மதிப்பிற்கும், அந்தக் குறைபாட்டுடன் உள்ள அதன் மதிப்பிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் வாங்கியவருக்கு விலையிலிருந்து திருப்பித் தரப்படும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் ஏகோபித்த முடிவு என்னவென்றால், ஒரு மனிதர் ஒரு அடிமையை வாங்கி, பின்னர் அந்த அடிமையிடம் திருப்பி அனுப்பக்கூடிய ஒரு குறைபாடு இருப்பதைக் கண்டறிந்து, இதற்கிடையில் வாங்கியவரிடம் அந்த அடிமை இருக்கும்போதே மற்றொரு குறைபாடும் ஏற்பட்டிருந்தால் - உதாரணமாக ஒரு உறுப்பை இழப்பது, ஒரு கண்ணை இழப்பது அல்லது அதுபோன்ற ஏதேனும் பெரும் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருந்தால் - வாங்கியவருக்கு இரண்டு தேர்வுகள் உண்டு. அவர் விரும்பினால், அந்த அடிமைக்கு (வாங்கிய நாளில்) இருந்த பழைய குறைபாட்டிற்கு ஏற்ப விலையைக் குறைத்துக் கொண்டு அடிமையைத் தம்மிடமே வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது அவர் விரும்பினால், தம்மிடத்தில் அடிமைக்கு ஏற்பட்ட (புதிய) குறைபாட்டிற்கு நஷ்ட ஈடு செலுத்திவிட்டு அடிமையைத் திருப்பி அனுப்பிவிடலாம். இந்தத் தேர்வு அவனுடையது. ஒருவேளை அந்த அடிமை வாங்கியவரிடத்தில் இறந்துவிட்டால், அவன் வாங்கப்பட்ட நாளில் அவனுக்கு இருந்த (பழைய) குறைபாட்டுடன் மதிப்பிடப்படுவான். அவனுடைய உண்மையான விலை என்னவாக இருந்திருக்கும் என்று பார்க்கப்படும். வாங்கப்பட்ட நாளில் குறைபாடு இல்லாத அந்த அடிமையின் விலை 100 தினார் ஆகவும், வாங்கப்பட்ட நாளில் குறைபாடுள்ள அவனுடைய விலை 80 தினார் ஆகவும் இருந்திருந்தால், அந்த வித்தியாசத் தொகையை (விற்பவர்) வாங்கியவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த விலைகள் அடிமை வாங்கப்பட்ட நாளைய சந்தை மதிப்பின்படி கணக்கிடப்படும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் ஏகோபித்த முடிவு என்னவென்றால், ஒரு மனிதர் ஒரு பெண் அடிமையிடம் ஒரு குறைபாட்டைக் கண்டறிந்து அவளைத் திருப்பி அனுப்பினால், மேலும் அவர் ஏற்கனவே அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்தால், அவள் கன்னியாக இருந்திருக்கும் பட்சத்தில், அவளுடைய கன்னித் தன்மை நீங்கியதால் அவளுடைய விலையில் ஏற்பட்ட குறைவை அவர் ஈடுசெய்ய வேண்டும். அவள் கன்னியாக இல்லாவிட்டால் (தய்ப்), அவர் அவளுடைய பொறுப்பாளியாக (ழாமின்) இருந்ததால், அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டதற்காக அவர் மீது எந்த நஷ்ட ஈடும் இல்லை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் ஏகோபித்த முடிவு என்னவென்றால், வாரிசுதாரர்களோ அல்லது மற்றவர்களோ, ஒரு அடிமை, பெண் அடிமை, அல்லது ஒரு பிராணியை 'குறைகளுக்கு நான் பொறுப்பல்ல' (பராஅத்) என்று கூறி விற்றால், அவர் விற்ற பொருளில் உள்ள எந்தவொரு குறைபாட்டிற்கும் அவர் பொறுப்பல்ல; அவர் அந்தக் குறைபாட்டை அறிந்திருந்து அதை மறைத்தாலன்றி. அவர் ஒரு குறைபாடு இருப்பதை அறிந்திருந்து அதை மறைத்திருந்தால், 'நான் பொறுப்பல்ல' என்று அவர் கூறிய நிபந்தனை அவருக்குப் பயனளிக்காது. மேலும் அவர் விற்ற பொருள் அவருக்கே திருப்பித் தரப்படும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள், ஒரு பெண் அடிமை (விற்பனைப் பொருளாக) இரண்டு பெண் அடிமைகளுக்குப் பகரமாக (விலையாக) விற்கப்பட்ட சூழ்நிலையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். பின்னர் (கைமாற்றப்பட்ட) அந்த இரண்டு அடிமைப் பெண்களில் ஒருத்தியிடம், அவளைத் திருப்பி அனுப்பக்கூடிய ஒரு குறைபாடு இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. அவர்கள் கூறினார்கள்: "மற்ற இரண்டு அடிமைப் பெண்களுக்குப் பகரமாகக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த ஒரு பெண் அடிமை மதிப்பிடப்படுவாள். பின்னர் (வாங்கப்பட்ட) மற்ற இரண்டு அடிமைப் பெண்களும், அவர்களில் ஒருத்தியிடம் உள்ள குறைபாட்டைப் புறக்கணித்து, குறையற்ற நல்ல நிலையில் உள்ளவர்களாகக் கருதி மதிப்பிடப்படுவார்கள். பின்னர் அந்த ஒற்றைப் பெண் அடிமையின் விலை, இவ்விரு அடிமைப் பெண்களின் மதிப்பிற்கு ஏற்ப அவர்கள் இருவர் மீதும் பங்கிடப்படும் - அதிக விலை கொண்டவளுக்கு அவளுடைய மதிப்பிற்கு ஏற்பவும், மற்றவளுக்கு அவளுடைய மதிப்பிற்கு ஏற்பவும் பங்கு வைக்கப்படும். பின்னர் குறைபாடு உள்ளவளைப் பார்த்து, அவளுக்கான பங்கில் அந்தக் குறைபாட்டின் அளவு எவ்வளவோ, அது சிறியதோ பெரியதோ, அது வாங்குபவருக்குத் திருப்பித் தரப்படும். அந்த இரண்டு அடிமைப் பெண்களின் மதிப்பும் அவர்கள் கைப்பற்றப்பட்ட நாளைய சந்தை மதிப்பின் அடிப்படையில் இருக்கும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் ஒரு அடிமையை வாங்கிய ஒரு மனிதனைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர் அந்த அடிமையை அதிக கூலிக்கோ அல்லது குறைந்த வருமானத்திற்கோ வாடகைக்கு விட்டார், பின்னர் அந்த அடிமையிடம் அவனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு குறைபாடு இருப்பதைக் கண்டறிந்தார். அவர்கள் கூறினார்கள்: "அந்த மனிதன் குறைபாட்டின் காரணமாக அடிமையைத் திருப்பிக் கொடுத்தால், அதிலிருந்து வந்த வாடகையையும் வருவாயையும் அவரே வைத்துக் கொள்வார். இதுவே

எங்கள் ஊரில் நடைமுறை. ஏனெனில், ஒரு மனிதர் ஒரு அடிமையை வாங்கி, அந்த அடிமை அவருக்காக ஒரு வீட்டைக் கட்டியிருந்தால், மேலும் அந்த வீட்டின் மதிப்பு அடிமையின் விலையை விட பல மடங்கு அதிகமாக இருந்து, பின்னர் அந்த அடிமையிடம் அவனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு குறைபாடு இருப்பதைக் கண்டறிந்து அவனைத் திருப்பிக் கொடுத்தால், அந்த அடிமை தனக்காகச் செய்த வேலைக்கு அவர் (விற்பவருக்கு) பணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. அதேபோல், அவனை வாடகைக்கு விடுவதன் மூலம் கிடைத்த எந்த வருமானத்தையும் அவரே வைத்துக் கொள்வார். ஏனென்றால் (அந்த அடிமைக்கு ஏதேனும் நேர்ந்தால்) அவரே அதற்குப் பொறுப்பாளியாக (ழாமின்) இருந்தார். இதுவே எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், ஒருவர் ஒரே ஒப்பந்தத்தில் (சஃப்கா) பல அடிமைகளை வாங்கி, பின்னர் அவர்களில் ஒருவர் திருடப்பட்டவராகவோ அல்லது குறைபாடு உடையவராகவோ இருப்பதைக் கண்டறிந்தால், அந்தத் திருடப்பட்ட அல்லது குறைபாடு உள்ள அடிமையைப் பார்க்க வேண்டும். அவர் அந்த அடிமைக்கூட்டத்தின் மிகச் சிறந்த பகுதியாகவோ (வஜ்ஹ்), அல்லது அதிக விலை உடையவராகவோ, அல்லது அவருக்காகவே அந்த முழுக் கூட்டத்தையும் வாங்கியிருந்தாலோ, அல்லது மக்களால் அதிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவராகக் கருதப்படுபவராகவோ இருந்தால், அந்த வியாபாரம் முழுவதும் ரத்து செய்யப்பட்டு, அனைவரும் திருப்பித் தரப்படுவர். திருடப்பட்டதாகவோ அல்லது குறைபாடு உடையவராகவோ கண்டறியப்பட்டவர் அந்த அடிமைகளில் சிறந்தவர் இல்லையென்றால், மேலும் அவருக்காக அவர் அவர்களை வாங்கவில்லை என்றால், மேலும் மக்களால் முக்கியமாகக் கருதப்படுபவராக இல்லையென்றால், குறைபாடு உடையவராகவோ அல்லது திருடப்பட்டவராகவோ கண்டறியப்பட்டவர் மட்டுமே திருப்பித் தரப்படுவார். மேலும் வாங்குபவருக்கு மொத்த விலையில் இவருக்குரிய பங்கு மட்டும் திருப்பித் தரப்படும்."

1297

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ ابْتَاعَ جَارِيَةً مِنِ امْرَأَتِهِ زَيْنَبَ الثَّقَفِيَّةِ وَاشْتَرَطَتْ عَلَيْهِ أَنَّكَ إِنْ بِعْتَهَا فَهِيَ لِي بِالثَّمَنِ الَّذِي تَبِيعُهَا بِهِ فَسَأَلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ عَنْ ذَلِكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لاَ تَقْرَبْهَا وَفِيهَا شَرْطٌ لأَحَدٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் தமது மனைவி ஸைனப் அத்-தகஃபிய்யாவிடமிருந்து ஒரு அடிமைப் பெண்ணை வாங்கினார்கள். (அப்போது), "நீங்கள் அவளை (வேறெவருக்கேனும்) விற்றால், நீங்கள் விற்கும் அதே விலைக்கு அவள் எனக்கே உரியவள்" என்று ஸைனப் (ரழி) அவர்கள் நிபந்தனை விதித்தார்கள். இது குறித்து அப்துல்லாஹ் இப்னு

மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "அவள் விஷயத்தில் பிறருக்கு ஒரு நிபந்தனை இருக்கும் நிலையில் அவளை நீங்கள் நெருங்காதீர்கள் (அதாவது, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாதீர்கள்)" என்று கூறினார்கள்.

1298

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لاَ يَطَأُ الرَّجُلُ وَلِيدَةً إِلاَّ وَلِيدَةً إِنْ شَاءَ بَاعَهَا وَإِنْ شَاءَ وَهَبَهَا وَإِنْ شَاءَ أَمْسَكَهَا وَإِنْ شَاءَ صَنَعَ بِهَا مَا شَاءَ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِيمَنِ اشْتَرَى جَارِيَةً عَلَى شَرْطِ أَنْ لاَ يَبِيعَهَا أَوْ لاَ يَهَبَهَا أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الشُّرُوطِ فَإِنَّهُ لاَ يَنْبَغِي لِلْمُشْتَرِي أَنْ يَطَأَهَا وَذَلِكَ أَنَّهُ لاَ يَجُوزُ لَهُ أَنْ يَبِيعَهَا وَلاَ يَهَبَهَا فَإِذَا كَانَ لاَ يَمْلِكُ ذَلِكَ مِنْهَا فَلَمْ يَمْلِكْهَا مِلْكًا تَامًّا لأَنَّهُ قَدِ اسْتُثْنِيَ عَلَيْهِ فِيهَا مَا مَلَكَهُ بِيَدِ غَيْرِهِ فَإِذَا دَخَلَ هَذَا الشَّرْطُ لَمْ يَصْلُحْ وَكَانَ بَيْعًا مَكْرُوهًا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒருவர் ஓர் அடிமைப் பெண்ணுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளக் கூடாது; அவர் விரும்பினால் அவளை விற்கவும், விரும்பினால் அவளை அன்பளிப்பாக வழங்கவும், விரும்பினால் அவளை (தன்னிடமே) வைத்துக்கொள்ளவும், விரும்பினால் அவளைக் கொண்டு தான் நாடியதைச் செய்யவும் (அதாவது, அவளின் மீது முழுமையான உடைமை கொண்டிருக்க வேண்டும்) என்ற உரிமை பெற்றிருந்தாலே தவிர."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஓர் அடிமைப் பெண்ணை, அவளை விற்கவோ அன்பளிப்பாக வழங்கவோ கூடாது அல்லது இதுபோன்ற நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் ஒருவர் வாங்கினால், வாங்குபவர் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வது தகாது. ஏனெனில், அவளை விற்கவோ அன்பளிப்பாக வழங்கவோ அவருக்கு அனுமதியில்லை. அவர் அவள் விஷயத்தில் அந்த (உரிமையை) பெற்றிருக்காதபோது, அவளை முழுமையான உரிமையாக அவர் பெற்றிருக்கவில்லை. ஏனெனில், அவர் (வாங்கியவர்) அவளின் மீது கொண்டிருந்த உடைமையில், (விற்பவரின் நிபந்தனையால்) சில உரிமைகள் அவருக்கு விதிவிலக்காக ஆக்கப்பட்டுவிட்டன (அதாவது, அவரது உடைமையின் மீது பிறரின் நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது). எனவே, இந்த நிபந்தனை (வியாபாரத்தில்) இடம்பெற்றால் அது முறையானதல்ல; மேலும் அது வெறுக்கத்தக்க ஒரு வியாபாரமாகும்."

1299

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَامِرٍ، أَهْدَى لِعُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ جَارِيَةً وَلَهَا زَوْجٌ ابْتَاعَهَا بِالْبَصْرَةِ فَقَالَ عُثْمَانُ لاَ أَقْرَبُهَا حَتَّى يُفَارِقَهَا زَوْجُهَا ‏.‏ فَأَرْضَى ابْنُ عَامِرٍ زَوْجَهَا فَفَارَقَهَا ‏.‏

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் அவர்கள், உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களுக்கு, தாம் பஸ்ராவில் வாங்கிய கணவர் உள்ள ஓர் அடிமைப் பெண்ணை அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள். அதற்கு உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், "அவளுடைய கணவர் அவளைப் பிரியும் வரை நான் அவளை நெருங்க மாட்டேன் (அதாவது, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ள மாட்டேன்)" என்று கூறினார்கள். ஆகவே, இப்னு ஆமிர் அவர்கள் (அப்பெண்ணின்) கணவரைத் திருப்திப்படுத்தினார்கள்; அவரும் அவளைப் பிரிந்துவிட்டார்.

1300

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ، ابْتَاعَ وَلِيدَةً فَوَجَدَهَا ذَاتَ زَوْجٍ فَرَدَّهَا ‏.‏

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரலி) அவர்கள் ஒரு அடிமைப் பெண்ணை வாங்கினார்கள்; அவளுக்கு ஒரு கணவர் இருப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள், எனவே அவளைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள் (இஸ்லாமிய சட்டப்படி கணவனுள்ள ஒரு பெண்ணை, அவள் அடிமையாக இருந்தாலும், வாங்குவது அல்லது அவளுடன் உறவு கொள்வது அனுமதிக்கப்படாததால்).

1301

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ بَاعَ نَخْلاً قَدْ أُبِّرَتْ فَثَمَرُهَا لِلْبَائِعِ إِلاَّ أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பேரீச்சை மரங்கள் மகரந்தச் சேர்க்கை செய்யப்பட்ட பின்னர் விற்கப்பட்டால், வாங்குபவர் (அவற்றின்) பழமும் தனக்குச் சேரவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தாலன்றி, அப்பழம் விற்பவருக்கே சொந்தமாகும்."

1302

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ الثِّمَارِ حَتَّى يَبْدُوَ صَلاَحُهَا نَهَى الْبَائِعَ وَالْمُشْتَرِيَ ‏.‏

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பழங்கள் பழுத்து (பயன்பாட்டிற்குத் தகுதியானதாகத்) தெரியும் வரை அவற்றை விற்பதைத் தடை செய்தார்கள். விற்பவரையும் வாங்குபவரையும் அவர்கள் தடுத்தார்கள்.

1303

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ الثِّمَارِ حَتَّى تُزْهِيَ ‏.‏ فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا تُزْهِي فَقَالَ ‏"‏ حِينَ تَحْمَرُّ ‏"‏ ‏.‏ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ أَرَأَيْتَ إِذَا مَنَعَ اللَّهُ الثَّمَرَةَ فَبِمَ يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَالَ أَخِيهِ ‏"‏ ‏.‏

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பழங்கள் நிறம் மாறும் (பழுக்கத் தொடங்கும்) வரை அவற்றை விற்பனை செய்வதைத் தடை செய்தார்கள். அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிறம் மாறுவது (பழுக்கத் தொடங்குவது) என்றால் என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அது சிவப்பாகும் போது" என்று கூறினார்கள்.
மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "சொல்லுங்கள்! அல்லாஹ் அந்தப் பழத்தைத் தடுத்துவிட்டால் (அழித்துவிட்டால் அல்லது பழுக்க விடாமல் செய்துவிட்டால்), உங்களில் ஒருவர் தம் சகோதரரின் செல்வத்தை எதன் அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்வார்?" என்று கேட்டார்கள்.

1304

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الرِّجَالِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَارِثَةَ عَنْ أُمِّهِ، عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ الثِّمَارِ حَتَّى تَنْجُوَ مِنَ الْعَاهَةِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَبَيْعُ الثِّمَارِ قَبْلَ أَنْ يَبْدُوَ صَلاَحُهَا مِنْ بَيْعِ الْغَرَرِ ‏.‏

அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பழங்கள் சேதத்திலிருந்து (பாதிப்பிலிருந்து) பாதுகாப்பாகும் வரை விற்பதைத் தடைசெய்தார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "பழங்கள் பழுக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்பு விற்பது ஒரு நிச்சயமற்ற பரிவர்த்தனை (கரர்) ஆகும்."

1305

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّهُ كَانَ لاَ يَبِيعُ ثِمَارَهُ حَتَّى تَطْلُعَ الثُّرَيَّا ‏.‏

ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரலி) அவர்கள், துரய்யா (ப்ளீடஸ்) நட்சத்திரம் தென்படும் வரை (பழங்கள் பழுத்து, அவற்றின் குறைபாடுகள் தெளிவாகும் வரை) தம் பழங்களை விற்க மாட்டார்கள்.

1306

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرْخَصَ لِصَاحِبِ الْعَرِيَّةِ أَنْ يَبِيعَهَا بِخَرْصِهَا ‏.‏

ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அரீய்யா' (எனும், ஒருவருக்கு தானமாக வழங்கப்பட்ட அல்லது விற்கப்பட்ட பேரீச்ச மரத்தின்) உரிமையாளர், அதில் உள்ள (பழங்களின்) மதிப்பீட்டு (அளவிற்கு உலர்ந்த பேரீச்சம் பழங்களுக்கு) விற்பனை செய்ய அனுமதியளித்தார்கள்.'

1307

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، مَوْلَى ابْنِ أَبِي أَحْمَدَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرْخَصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا بِخَرْصِهَا فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ فِي خَمْسَةِ أَوْسُقٍ ‏.‏ يَشُكُّ دَاوُدُ قَالَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஐந்து அவ்ஸக்குகள் அல்லது ஐந்து அவ்ஸக்குகளுக்கும் குறைவான அளவில், 'அராயா'வை (பனை மரத்தில் உள்ள புதிய பேரீச்சம்பழங்களை) அதன் உத்தேசக் கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் விற்பனை செய்ய அனுமதி அளித்தார்கள். (அறிவிப்பாளர்) தாவூத் அவர்கள், "ஐந்து அவ்ஸக்குகள் என்றா அல்லது ஐந்துக்கும் குறைவானது என்றா" என்பதில் சந்தேகிக்கின்றார்.

1308

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الرِّجَالِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أُمِّهِ، عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ سَمِعَهَا تَقُولُ، ابْتَاعَ رَجُلٌ ثَمَرَ حَائِطٍ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَعَالَجَهُ وَقَامَ فِيهِ حَتَّى تَبَيَّنَ لَهُ النُّقْصَانُ فَسَأَلَ رَبَّ الْحَائِطِ أَنْ يَضَعَ لَهُ أَوْ أَنْ يُقِيلَهُ فَحَلَفَ أَنْ لاَ يَفْعَلَ فَذَهَبَتْ أُمُّ الْمُشْتَرِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ تَأَلَّى أَنْ لاَ يَفْعَلَ خَيْرًا ‏.‏ فَسَمِعَ بِذَلِكَ رَبُّ الْحَائِطِ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ لَهُ ‏.‏

அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதர் ஒரு சுற்றுச்சுவருள்ள தோட்டத்தின் பழங்களை வாங்கினார். அவர் அதைப் பராமரித்து, (அதன் விளைச்சலுக்காக) உழைத்து வந்தார். அவருக்கு (எதிர்பார்த்த விளைச்சலில்) குறைபாடு ஏற்பட்டு, நஷ்டம் தெளிவாகத் தெரிந்தபோது, அவர் தோட்டத்தின் உரிமையாளரிடம் தனக்கு (விலையைக்) குறைக்குமாறு அல்லது (விற்பனையை) ரத்து செய்யுமாறு கேட்டார். ஆனால் உரிமையாளர் அவ்வாறு செய்ய மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்தார். வாங்கியவரின் தாயார் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று இதுபற்றித் தெரிவித்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், '(அவர்) நன்மை செய்ய மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்துள்ளார்' என்று கூறினார்கள். தோட்டத்தின் உரிமையாளர் இதைக் கேள்விப்பட்டு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அது அவருக்கே (உரியது)' என்று கூறினார்.

1309

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَضَى بِوَضْعِ الْجَائِحَةِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَالْجَائِحَةُ الَّتِي تُوضَعُ عَنِ الْمُشْتَرِي الثُّلُثُ فَصَاعِدًا وَلاَ يَكُونُ مَا دُونَ ذَلِكَ جَائِحَةً ‏.‏

இமாம் மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது என்னவென்றால், உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள், (பயிர் அல்லது பழங்களில் ஏற்படும்) பெரும் சேதத்திற்காக (அதன் விலையில்) தள்ளுபடி செய்யுமாறு தீர்ப்பளித்தார்கள்.
இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மிடம் (மதீனாவில்) நடைமுறையும் இதுவேயாகும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "வாங்குபவருக்குத் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டிய பெரும் சேதம் (அல்-ஜாயிஹா) என்பது, (பயிரின் அல்லது பழத்தின் மொத்த மதிப்பில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது அதற்கு அதிகமாகச் சேதமடைவதாகும். அதற்குக் குறைவாக இருந்தால் அது பெரும் சேதமாகக் கருதப்படாது."

1310

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، كَانَ يَبِيعُ ثَمَرَ حَائِطِهِ وَيَسْتَثْنِي مِنْهُ .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள், தமது தோட்டத்தின் விளைபொருட்களை விற்பனை செய்வார்கள்; மேலும் அதில் சிலவற்றை (விற்பனையில் இருந்து விலக்கி) ஒதுக்கி வைத்துக் கொள்வார்கள்.

1311

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ جَدَّهُ، مُحَمَّدَ بْنَ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ بَاعَ ثَمَرَ حَائِطٍ لَهُ يُقَالُ لَهُ الأَفْرَاقُ بِأَرْبَعَةِ آلاَفِ دِرْهَمٍ وَاسْتَثْنَى مِنْهُ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ تَمْرًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அவர்களுடைய பாட்டனார் முஹம்மது இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் அவர்கள், 'அல்-அஃப்ராக்' என்றழைக்கப்பட்ட தங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு தோட்டத்தின் பழங்களை 4,000 திர்ஹம்களுக்கு விற்றார்கள்; மேலும், (அந்தத் தோட்டத்தின் பழங்களில் இருந்து) 800 திர்ஹம்கள் மதிப்புள்ள உலர்ந்த பேரீச்சம்பழங்களை (விற்பனையிலிருந்து) விலக்கிக் கொண்டார்கள்.

1312

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الرِّجَالِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَارِثَةَ أَنَّ أُمَّهُ، عَمْرَةَ بِنْتَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ كَانَتْ تَبِيعُ ثِمَارَهَا وَتَسْتَثْنِي مِنْهَا . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا بَاعَ ثَمَرَ حَائِطِهِ أَنَّ لَهُ أَنْ يَسْتَثْنِيَ مِنْ ثَمَرِ حَائِطِهِ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ ثُلُثِ الثَّمَرِ لاَ يُجَاوِزُ ذَلِكَ وَمَا كَانَ دُونَ الثُّلُثِ فَلاَ بَأْسَ بِذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا الرَّجُلُ يَبِيعُ ثَمَرَ حَائِطِهِ وَيَسْتَثْنِي مِنْ ثَمَرِ حَائِطِهِ ثَمَرَ نَخْلَةٍ أَوْ نَخَلاَتٍ يَخْتَارُهَا وَيُسَمِّي عَدَدَهَا فَلاَ أَرَى بِذَلِكَ بَأْسًا لأَنَّ رَبَّ

الْحَائِطِ إِنَّمَا اسْتَثْنَى شَيْئًا مِنْ ثَمَرِ حَائِطِ نَفْسِهِ وَإِنَّمَا ذَلِكَ شَىْءٌ احْتَبَسَهُ مِنْ حَائِطِهِ وَأَمْسَكَهُ لَمْ يَبِعْهُ وَبَاعَ مِنْ حَائِطِهِ مَا سِوَى ذَلِكَ .

அபூ அர்-ரிஜால் முஹம்மது இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஹாரிஸா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அவர்களுடைய தாயார் அம்ரா பின்த் அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள் தமது பழங்களை விற்கும்போது, அதிலிருந்து (சிலவற்றை) தவிர்த்துக்கொள்வார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறை யாதெனில், ஒருவர் தமது தோட்டத்துப் பழங்களை விற்கும்போது, அத்தோட்டத்துப் பழங்களிலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு வரை (விற்பனை செய்யாமல்) அவர் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு மேல் அவர் செல்லக்கூடாது. மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குக் குறைவாக இருந்தால் அதில் எந்தத் தவறும் இல்லை."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தமது தோட்டத்துப் பழங்களை விற்கும்போது, அவர் தேர்ந்தெடுத்து, எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிட்ட ஒரு பேரீச்சை மரம் அல்லது பல பேரீச்சை மரங்களின் பழங்களை (விற்பனை செய்யாமல்) தவிர்த்துக்கொள்வதில் எந்தத் தவறும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. ஏனெனில், தோட்டத்தின் உரிமையாளர் தமது சொந்தத் தோட்டத்தின் பழங்களிலிருந்து சிலவற்றை மட்டுமே தவிர்த்துக்கொண்டார். அது அவர் தமது தோட்டத்திலிருந்து தடுத்து வைத்துக்கொண்ட, விற்காத பொருளாகும்; அது அல்லாத மற்றவற்றை அவர் தமது தோட்டத்திலிருந்து விற்றுவிட்டார்."

1313

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " التَّمْرُ بِالتَّمْرِ مِثْلاً بِمِثْلٍ " . فَقِيلَ لَهُ إِنَّ عَامِلَكَ عَلَى خَيْبَرَ يَأْخُذُ الصَّاعَ بِالصَّاعَيْنِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " ادْعُوهُ لِي " . فَدُعِيَ لَهُ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَتَأْخُذُ الصَّاعَ بِالصَّاعَيْنِ " . فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لاَ يَبِيعُونَنِي الْجَنِيبَ بِالْجَمْعِ صَاعًا بِصَاعٍ . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " بِعِ الْجَمْعَ بِالدَّرَاهِمِ ثُمَّ ابْتَعْ بِالدَّرَاهِمِ جَنِيبًا " .

அதா பின் யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

"பேரீச்சம்பழத்திற்குப் பேரீச்சம்பழம் சமத்திற்குச் சமம் ஆகும்" என்று

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அப்போது அவர்களிடம், "கைபரில் உள்ள உங்களுடைய ஊழியர் ஒரு ஸாஃவை இரண்டு ஸாஃகளுக்கு வாங்குகிறார்" என்று கூறப்பட்டது.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவரை என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே அவர் அழைக்கப்பட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "நீர் ஒரு ஸாஃவை இரண்டு ஸாஃகளுக்கு வாங்குகிறீரா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! 'ஜனீப்' (உயர்தர) பேரீச்சம்பழங்களை 'ஜம்உ' (தரமற்ற அல்லது கலப்படமான) பேரீச்சம்பழங்களுக்குப் பகரமாக ஒரு ஸாஃவுக்கு ஒரு ஸாஃ என்ற கணக்கில் அவர்கள் எனக்கு விற்பதில்லை" என்று கூறினார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "'ஜம்உ' (தரமற்ற அல்லது கலப்படமான) பேரீச்சம்பழத்தைத் திர்ஹம்களுக்கு விற்றுவிடும்; பின்னர் அந்தத் திர்ஹம்களைக் கொண்டு 'ஜனீப்' (உயர்தர) பேரீச்சம்பழத்தை வாங்கிக்கொள்ளும்" என்று கூறினார்கள்.

1314

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ سُهَيْلِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اسْتَعْمَلَ رَجُلاً عَلَى خَيْبَرَ فَجَاءَهُ بِتَمْرٍ جَنِيبٍ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَكُلُّ تَمْرِ خَيْبَرَ هَكَذَا " . فَقَالَ لاَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَنَأْخُذُ الصَّاعَ مِنْ هَذَا بِالصَّاعَيْنِ وَالصَّاعَيْنِ بِالثَّلاَثَةِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لاَ تَفْعَلْ بِعِ الْجَمْعَ بِالدَّرَاهِمِ ثُمَّ ابْتَعْ بِالدَّرَاهِمِ جَنِيبًا " .

அபூ சயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கைபரில் ஒரு மனிதரை (அங்குள்ள பேரீச்சம்பழங்களுக்கு) முகவராக நியமித்தார்கள். அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சிறந்த பேரீச்சம்பழங்களைக் கொண்டு வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "கைபரின் பேரீச்சம்பழங்கள் அனைத்தும் இதுபோலவே இருக்கின்றனவா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "இல்லை; அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் இந்த (சிறந்த) வகையின் ஒரு ஸாஃ அளவை இரண்டு ஸாஃ (சாதாரண பேரீச்சம்பழங்களுக்கு) மாற்றாகவும், இரண்டு ஸாஃ அளவை

மூன்று (சாதாரண பேரீச்சம்பழங்களுக்கு) மாற்றாகவும் வாங்குகிறோம்" என்று கூறினார்.

(இதைக் கேட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவ்வாறு செய்யாதீர்கள். கலவையான (தரமற்ற) பேரீச்சம்பழங்களை திர்ஹம்களுக்கு விற்றுவிட்டு, பின்னர் அந்த திர்ஹம்களைக் கொண்டு சிறந்த (தரமான) பேரீச்சம்பழங்களை வாங்குங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1315

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّ زَيْدًا أَبَا عَيَّاشٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، سَأَلَ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ عَنِ الْبَيْضَاءِ، بِالسُّلْتِ فَقَالَ لَهُ سَعْدٌ أَيَّتُهُمَا أَفْضَلُ قَالَ الْبَيْضَاءُ . فَنَهَاهُ عَنْ ذَلِكَ . وَقَالَ سَعْدٌ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُسْأَلُ عَنِ اشْتِرَاءِ التَّمْرِ بِالرُّطَبِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ أَيَنْقُصُ الرُّطَبُ إِذَا يَبِسَ ‏"‏ . فَقَالُوا نَعَمْ . فَنَهَى عَنْ ذَلِكَ .

ஸைத் அபூ அய்யாஷ் அவர்கள், ஸஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களிடம் வெள்ளைக் கோதுமையை ‘சுல்த்’ (எனும் ஒரு வகை வாற்கோதுமை)க்கு (பண்டமாற்று செய்வது) பற்றிக் கேட்டார்கள். ஸஅத் (ரழி) அவரிடம், "அவ்விரண்டில் எது சிறந்தது?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "வெள்ளைக் கோதுமை" என்று கூறியபோது, ஸஅத் (ரழி) அதைத் தடைசெய்தார்கள்.

மேலும் ஸஅத் (ரழி) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் உலர்ந்த பேரீச்சம்பழங்களைப் பசுமையான பேரீச்சம்பழங்களுக்கு (பண்டமாற்றாக) விற்பது பற்றி கேட்கப்பட்டதை நான் செவியுற்றேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்), 'பசுமையான பேரீச்சம்பழம் காய்ந்தால் (அளவில்) குறையுமா?' என்று கேட்டார்கள். 'ஆம்' என்று கூறப்பட்டபோது, அவர்கள் அதைத் தடைசெய்தார்கள்."

1316

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الْمُزَابَنَةِ وَالْمُزَابَنَةُ بَيْعُ الثَّمَرِ بِالتَّمْرِ كَيْلاً وَبَيْعُ الْكَرْمِ بِالزَّبِيبِ كَيْلاً .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘முஸாபனா’வைத் தடை செய்தார்கள். முஸாபனா என்பது, அளவின்படி (மரத்திலுள்ள) ஈரம் காயாத பேரீச்சம்பழங்களை, காய்ந்த பேரீச்சம்பழங்களுக்குப் பதிலாக விற்பதும்,

அளவின்படி (கொடியிலுள்ள) ஈரம் காயாத திராட்சைகளை, உலர்ந்த திராட்சைகளுக்குப் பதிலாக விற்பதும் ஆகும்.

1317

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، مَوْلَى ابْنِ أَبِي أَحْمَدَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الْمُزَابَنَةِ وَالْمُحَاقَلَةِ وَالْمُزَابَنَةُ اشْتِرَاءُ الثَّمَرِ بِالتَّمْرِ فِي رُءُوسِ النَّخْلِ وَالْمُحَاقَلَةُ كِرَاءُ الأَرْضِ بِالْحِنْطَةِ .

மாலிக், தாவூத் இப்னுல் ஹுஸைன், அபூ ஸுஃப்யான் (இப்னு அபீ அஹ்மதின் அடிமை) ஆகியோர் வழியாக அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முஸாபனா மற்றும் முஹாகலாவைத் தடுத்தார்கள்.

முஸாபனா என்பது, பேரீச்ச மரங்களில் உள்ள (ஈரப்) பழங்களை, உலர்ந்த பேரீச்சம்பழங்களுக்கு ஈடாக (மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில்) வாங்குவதாகும். முஹாகலா என்பது, கோதுமைக்கு ஈடாக நிலத்தை குத்தகைக்கு விடுவதாகும்.

1318

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الْمُزَابَنَةِ وَالْمُحَاقَلَةِ وَالْمُزَابَنَةُ اشْتِرَاءُ الثَّمَرِ بِالتَّمْرِ وَالْمُحَاقَلَةُ اشْتِرَاءُ الزَّرْعِ بِالْحِنْطَةِ وَاسْتِكْرَاءُ الأَرْضِ بِالْحِنْطَةِ . قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَسَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ عَنِ اسْتِكْرَاءِ الأَرْضِ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْمُزَابَنَةِ وَتَفْسِيرُ الْمُزَابَنَةِ أَنَّ كُلَّ شَىْءٍ مِنَ الْجِزَافِ الَّذِي لاَ يُعْلَمُ كَيْلُهُ وَلاَ وَزْنُهُ وَلاَ عَدَدُهُ ابْتِيعَ بِشَىْءٍ مُسَمًّى مِنَ الْكَيْلِ أَوِ الْوَزْنِ أَوِ الْعَدَدِ وَذَلِكَ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ يَكُونُ لَهُ الطَّعَامُ الْمُصَبَّرُ الَّذِي لاَ يُعْلَمُ كَيْلُهُ مِنَ الْحِنْطَةِ أَوِ التَّمْرِ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الأَطْعِمَةِ أَوْ يَكُونُ لِلرَّجُلِ السِّلْعَةُ مِنَ الْحِنْطَةِ أَوِ النَّوَى أَوِ الْقَضْبِ أَوِ الْعُصْفُرِ أَوِ الْكُرْسُفِ أَوِ الْكَتَّانِ أَوِ الْقَزِّ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ السِّلَعِ لاَ يُعْلَمُ كَيْلُ شَىْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَلاَ وَزْنُهُ وَلاَ عَدَدُهُ فَيَقُولُ الرَّجُلُ لِرَبِّ تِلْكَ السِّلْعَةِ كِلْ سِلْعَتَكَ هَذِهِ أَوْ مُرْ مَنْ يَكِيلُهَا أَوْ زِنْ مِنْ ذَلِكَ مَا يُوزَنُ أَوْ عُدَّ مِنْ ذَلِكَ مَا كَانَ

يُعَدُّ فَمَا نَقَصَ عَنْ كَيْلِ كَذَا وَكَذَا صَاعًا - لِتَسْمِيَةٍ يُسَمِّيهَا - أَوْ وَزْنِ كَذَا وَكَذَا رِطْلاً أَوْ عَدَدِ كَذَا وَكَذَا فَمَا نَقَصَ مِنْ ذَلِكَ فَعَلَيَّ غُرْمُهُ لَكَ حَتَّى أُوفِيَكَ تِلْكَ التَّسْمِيَةَ فَمَا زَادَ عَلَى تِلْكَ التَّسْمِيَةِ فَهُوَ لِي أَضْمَنُ مَا نَقَصَ مِنْ ذَلِكَ عَلَى أَنْ يَكُونَ لِي مَا زَادَ. فَلَيْسَ ذَلِكَ بَيْعًا وَلَكِنَّهُ الْمُخَاطَرَةُ وَالْغَرَرُ وَالْقِمَارُ يَدْخُلُ هَذَا لأَنَّهُ لَمْ يَشْتَرِ مِنْهُ شَيْئًا بِشَىْءٍ أَخْرَجَهُ وَلَكِنَّهُ ضَمِنَ لَهُ مَا سُمِّيَ مِنْ ذَلِكَ الْكَيْلِ أَوِ الْوَزْنِ أَوِ الْعَدَدِ عَلَى أَنْ يَكُونَ لَهُ مَا زَادَ عَلَى ذَلِكَ فَإِنْ نَقَصَتْ تِلْكَ السِّلْعَةُ عَنْ تِلْكَ التَّسْمِيَةِ أَخَذَ مِنْ مَالِ صَاحِبِهِ مَا نَقَصَ بِغَيْرِ ثَمَنٍ وَلاَ هِبَةٍ طَيِّبَةٍ بِهَا نَفْسُهُ فَهَذَا يُشْبِهُ الْقِمَارَ وَمَا كَانَ مِثْلَ هَذَا مِنَ الأَشْيَاءِ فَذَلِكَ يَدْخُلُهُ. قَالَ مَالِكٌ وَمِنْ ذَلِكَ أَيْضًا أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ لَهُ الثَّوْبُ أَضْمَنُ لَكَ مِنْ ثَوْبِكَ هَذَا كَذَا وَكَذَا ظِهَارَةَ قَلَنْسُوَةٍ قَدْرُ كُلِّ ظِهَارَةٍ كَذَا وَكَذَا - لِشَىْءٍ يُسَمِّيهِ - فَمَا نَقَصَ مِنْ ذَلِكَ فَعَلَيَّ غُرْمُهُ حَتَّى أُوفِيَكَ وَمَا زَادَ فَلِي. أَوْ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ أَضْمَنُ لَكَ مِنْ ثِيَابِكَ هَذِي كَذَا وَكَذَا قَمِيصًا ذَرْعُ كُلِّ قَمِيصٍ كَذَا وَكَذَا فَمَا نَقَصَ مِنْ ذَلِكَ فَعَلَيَّ غُرْمُهُ وَمَا زَادَ عَلَى ذَلِكَ فَلِي. أَوْ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ لَهُ الْجُلُودُ مِنْ جُلُودِ الْبَقَرِ أَوِ الإِبِلِ أُقَطِّعُ جُلُودَكَ هَذِهِ نِعَالاً عَلَى إِمَامٍ يُرِيهِ إِيَّاهُ. فَمَا نَقَصَ مِنْ مِائَةِ زَوْجٍ فَعَلَيَّ غُرْمُهُ وَمَا زَادَ فَهُوَ لِي بِمَا ضَمِنْتُ لَكَ. وَمِمَّا يُشْبِهُ ذَلِكَ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ عِنْدَهُ حَبُّ الْبَانِ اعْصُرْ حَبَّكَ هَذَا فَمَا نَقَصَ مِنْ كَذَا وَكَذَا رِطْلاً فَعَلَيَّ أَنْ أُعْطِيَكَهُ وَمَا زَادَ فَهُوَ لِي. فَهَذَا كُلُّهُ وَمَا أَشْبَهَهُ مِنَ الأَشْيَاءِ أَوْ ضَارَعَهُ مِنَ الْمُزَابَنَةِ الَّتِي لاَ تَصْلُحُ وَلاَ تَجُوزُ. وَكَذَلِكَ - أَيْضًا - إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ لَهُ الْخَبَطُ أَوِ النَّوَى أَوِ الْكُرْسُفُ أَوِ الْكَتَّانُ أَوِ الْقَضْبُ أَوِ الْعُصْفُرُ أَبْتَاعُ مِنْكَ هَذَا الْخَبَطَ بِكَذَا وَكَذَا صَاعًا مِنْ خَبَطٍ يُخْبَطُ مِثْلَ خَبَطِهِ أَوْ هَذَا النَّوَى بِكَذَا وَكَذَا صَاعًا مِنْ نَوًى مِثْلِهِ وَفِي الْعُصْفُرِ وَالْكُرْسُفِ وَالْكَتَّانِ وَالْقَضْبِ مِثْلَ ذَلِكَ. فَهَذَا كُلُّهُ يَرْجِعُ إِلَى مَا وَصَفْنَا مِنَ الْمُزَابَنَةِ.

சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'முஸாபனா' மற்றும் 'முஹாகலா' ஆகியவற்றைத் தடை செய்தார்கள். 'முஸாபனா' என்பது (மரத்திலுள்ள) புதிய பேரீச்சம்பழங்களை (உலர்ந்த) பேரீச்சம்பழங்களுக்குப் பகரமாக விற்பதாகும். 'முஹாகலா' என்பது (வயலிலுள்ள) பயிரைக் கோதுமைக்குக் பகரமாக விற்பதும், கோதுமைக்குக் பகரமாக நிலத்தை வாடகைக்கு விடுவதும் ஆகும்.

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்களிடம் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்களுக்கு நிலத்தை வாடகைக்கு விடுவது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அதில் தவறில்லை" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முஸாபனாவைத் தடை செய்தார்கள். முஸாபனாவின் விளக்கமாவது: அளவோ, எடையோ, எண்ணிக்கையோ அறியப்படாத குத்துமதிப்பான ஒரு பொருளை, குறிப்பிட்ட அளவு, எடை அல்லது எண்ணிக்கையுள்ள ஒரு பொருளுக்குப் பகரமாக விலைக்கு வாங்குவதாகும்.

உதாரணமாக, ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரிடம், அவரிடம் இருக்கும் அளவு அறியப்படாத கோதுமையோ, பேரீச்சம்பழமோ அல்லது இது போன்ற உணவுப் பொருட்கள் குவியலாக இருக்கும்போதோ; அல்லது அந்த மனிதரிடம் கோதுமை, பேரீச்சம்பழக் கொட்டைகள், கால்நடைத் தீவனப் பயிர்கள், குசும்பா, பருத்தி, சணல், பட்டு அல்லது இது போன்ற சரக்குகள் இருந்து, அவற்றின் அளவோ, எடையோ, எண்ணிக்கையோ தெரியாத நிலையில் இருக்கும்போதோ; வாங்குபவர் அந்தப் பொருளின் உரிமையாளரிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: "உன்னுடைய இந்தச் சரக்கை அளந்துவிடு (அல்லது நிறுத்துவிடு, அல்லது எண்ணிவிடு). நான் குறிப்பிட்ட இவ்வளவு 'ஸா' அளவை விட, அல்லது இவ்வளவு 'ராத்தல்' எடையை விட, அல்லது இத்தனை எண்ணிக்கையை விடக் குறைவாக இருந்தால், அந்தக் குறைவை ஈடுசெய்யும் பொறுப்பு என்னைச் சாரும் (நான் உனக்கு அந்த அளவை பூர்த்தி செய்து தருவேன்); நான் குறிப்பிட்ட அளவை விட அதிகமாக இருந்தால் அது எனக்குரியது."

இது வியாபாரம் ஆகாது. மாறாக இது ஆபத்து, மோசடி மற்றும் சூதாட்டம் கலந்த செயலாகும். ஏனெனில், அவர் ஒரு பொருளைக் கொடுத்து மற்றொரு பொருளை வாங்கவில்லை. மாறாக, அளவு, எடை அல்லது எண்ணிக்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்து அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்; கூடுதலாக இருப்பதை தான் எடுத்துக்கொள்வதற்காக இவ்வாறு செய்கிறார். ஒருவேளை அந்தச் சரக்கு அவர் குறிப்பிட்ட அளவை விடக் குறைந்தால், எவ்வித விலையோ அல்லது மனமுவந்த அன்பளிப்போ இன்றி உரிமையாளரின் பணத்தை (நஷ்டஈடு என்ற பெயரில்) அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார். எனவே இது சூதாட்டத்தைப் போன்றதாகும். இது போன்ற அனைத்து விஷயங்களும் இதில் அடங்கும்.

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: இதில் பின்வரும் விஷயங்களும் அடங்கும். உதாரணமாக, துணி வைத்திருக்கும் ஒருவரிடம் ஒரு மனிதர், "உன்னிடம் இருக்கும் இந்தத் துணியிலிருந்து இத்தனை தொப்பி உறைகளை (Lining of caps) எனக்குத் தைத்துத் தருவதற்கு நான் பொறுப்பேற்கிறேன்; ஒவ்வொரு உறையும் இன்னின்ன அளவில் இருக்க வேண்டும். இதில் எண்ணிக்கை குறைந்தால், நான் அதை ஈடுசெய்வேன்; அதிகமாக இருந்தால் அது எனக்குரியது" என்று கூறுவது. அல்லது ஒரு

மனிதர் மற்றொருவரிடம், "உன்னுடைய இந்தத் துணியிலிருந்து இத்தனை சட்டைகள் வருவதற்கு நான் பொறுப்பேற்கிறேன்; ஒவ்வொரு சட்டையும் இன்னின்ன அளவில் இருக்க வேண்டும். இதில் குறைந்தால் நான் ஈடுசெய்வேன்; அதற்கு மேல் மிஞ்சினால் அது எனக்குரியது" என்று கூறுவது.

அல்லது மாட்டுத் தோல் அல்லது ஒட்டகத் தோல் வைத்திருப்பவரிடம் ஒரு மனிதர், "நான் உனக்குக் காட்டும் இந்த மாதிரியின் அடிப்படையில் உன்னுடைய இந்தத் தோல்களைச் செருப்புகளாக வெட்டித் தருகிறேன். நூறு ஜோடிகளுக்குக் குறைவாக இருந்தால் அதை நான் ஈடுசெய்வேன்; நான் பொறுப்பேற்ற அளவை விட அதிகமாக இருந்தால் அது எனக்குரியது" என்று கூறுவது.

இதைப் போன்றதே, 'பான்' விதைகள் (வாசனை எண்ணெய் வித்துக்கள்) வைத்திருப்பவரிடம் ஒரு மனிதர், "உன்னுடைய இந்த விதைகளை ஆட்டி எண்ணெய் எடு; குறிப்பிட்ட இத்தனை ராத்தல் எடையை விடக் குறைந்தால் அதை நான் உனக்குக் கொடுத்து விடுவேன்; அதிகமாக இருந்தால் அது எனக்குரியது" என்று கூறுவதும் ஆகும்.

இவை அனைத்தும், மற்றும் இதைப் போன்ற அல்லது இதை ஒத்த அனைத்தும் 'முஸாபனா' வகையைச் சார்ந்தவையாகும். இவை ஆகுமானதோ, செல்லத்தக்கதோ அல்ல.

அதேபோல, ஒருவரிடம் இலைத்தீவனம் (Khabat), பேரீச்சம்பழக் கொட்டைகள், பருத்தி, சணல், கால்நடைத் தீவனப் பயிர் அல்லது குசும்பா இருக்கும்போது, மற்றொரு மனிதர் அவரிடம், "உன்னிடமுள்ள இந்த இலைத்தீவனத்தை, அதே வகையான இலைத்தீவனத்தில் இத்தனை 'ஸா' அளவிற்குப் பகரமாக நான் வாங்கிக் கொள்கிறேன்" என்று கூறுவதும்; அல்லது "இந்தப் பேரீச்சம்பழக் கொட்டைகளை, அதே போன்ற கொட்டைகளில் இத்தனை 'ஸா' அளவிற்குப் பகரமாக வாங்கிக் கொள்கிறேன்" என்று கூறுவதும்; குசும்பா, பருத்தி, சணல் மற்றும் தீவனப் பயிர்கள் விஷயத்தில் இது போன்று செய்வதும் (தடைசெய்யப்பட்டதாகும்). இவை அனைத்தும் நாம் மேலே விவரித்த 'முஸாபனா' எனும் வகையிலேயே சாரும்.

1319

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم السَّعْدَيْنِ أَنْ يَبِيعَا آنِيَةً مِنَ الْمَغَانِمِ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ فَبَاعَا كُلَّ ثَلاَثَةٍ بِأَرْبَعَةٍ عَيْنًا أَوْ كُلَّ أَرْبَعَةٍ بِثَلاَثَةٍ عَيْنًا فَقَالَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَرْبَيْتُمَا فَرُدَّا

யஹ்யா இப்னு சயீத் அவர்கள் கூறியதாவது:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், போரில் கிடைத்த பொருட்களிலிருந்து தங்கம் அல்லது வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட

பாத்திரங்களை (அவற்றின் மதிப்பை அறிந்து) விற்குமாறு இரு சஅத் (ரழி) அவர்களுக்கும் கட்டளையிட்டார்கள். அவர்கள் (அந்தப் பாத்திரங்களை) ஒவ்வொரு மூன்று (எடை) அலகுகளையும் நான்கு (எடை) அலகு நாணயங்களுக்காகவோ அல்லது ஒவ்வொரு நான்கு (எடை) அலகுகளையும் மூன்று (எடை) அலகு நாணயங்களுக்காகவோ (உண்மையான தங்கம்/ வெள்ளி) நாணயங்களாக விற்றார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம், 'நீங்கள் வட்டிக்குரியதைச் செய்துவிட்டீர்கள்; எனவே அதைத் திருப்பிக் கொடுங்கள்' என்று கூறினார்கள்."

1320

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي تَمِيمٍ، عَنْ أَبِي الْحُبَابِ، سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الدِّينَارُ بِالدِّينَارِ وَالدِّرْهَمُ بِالدِّرْهَمِ لاَ فَضْلَ بَيْنَهُمَا ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு தீனாருக்கு ஒரு தீனார், ஒரு திர்ஹத்திற்கு ஒரு திர்ஹம்; அவற்றுக்கிடையில் மிகை கூடாது (அதாவது, சமமாகவே பரிமாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும்; வட்டி கூடாது)."

1321

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ وَلاَ تُشِفُّوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلاَ تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ وَلاَ تُشِفُّوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلاَ تَبِيعُوا مِنْهَا شَيْئًا غَائِبًا بِنَاجِزٍ ‏.‏

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தங்கத்திற்குத் தங்கத்தை சரிக்குச் சமமாகவே தவிர விற்காதீர்கள்; மேலும், ஒன்றைவிட மற்றொன்றை (எடையிலோ அல்லது அளவிலோ) அதிகப்படுத்தாதீர்கள். வெள்ளிக்கு வெள்ளியை சரிக்குச் சமமாகவே தவிர விற்காதீர்கள்; மேலும், ஒன்றைவிட மற்றொன்றை (எடையிலோ அல்லது அளவிலோ) அதிகப்படுத்தாதீர்கள். மேலும், அவற்றில் (தங்கம் அல்லது வெள்ளியில்) இல்லாத ஒன்றை, (உடனடியாக) கையில் இருக்கும் ஒன்றிற்கு விற்காதீர்கள்."

1322

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ الْمَكِّيِّ، عَنْ مُجَاهِدٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَجَاءَهُ صَائِغٌ فَقَالَ لَهُ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنِّي أَصُوغُ الذَّهَبَ ثُمَّ أَبِيعُ الشَّىْءَ مِنْ ذَلِكَ بِأَكْثَرَ مِنْ وَزْنِهِ فَأَسْتَفْضِلُ مِنْ ذَلِكَ قَدْرَ عَمَلِ يَدِي . فَنَهَاهُ عَبْدُ اللَّهِ عَنْ ذَلِكَ فَجَعَلَ الصَّائِغُ يُرَدِّدُ عَلَيْهِ الْمَسْأَلَةَ وَعَبْدُ اللَّهِ يَنْهَاهُ حَتَّى انْتَهَى إِلَى بَابِ الْمَسْجِدِ أَوْ إِلَى دَابَّةٍ يُرِيدُ أَنْ يَرْكَبَهَا ثُمَّ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ الدِّينَارُ بِالدِّينَارِ وَالدِّرْهَمُ بِالدِّرْهَمِ لاَ فَضْلَ بَيْنَهُمَا هَذَا عَهْدُ نَبِيِّنَا إِلَيْنَا وَعَهْدُنَا إِلَيْكُمْ .

முஜாஹித் அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது ஒரு பொற்கொல்லர் அவர்களிடம் வந்து, 'அபூ அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்களே! நான் தங்கத்தை (ஆபரணங்களாக) வடிவமைக்கிறேன்; பின்னர் நான் வடிவமைத்த அந்த (ஆபரணத்தை) அதன் எடையை விடக் கூடுதலாக விற்கிறேன். என் கைவேலைக்கான கூலியை நான் (அதன் மூலம்) இலாபமாகப் பெறுகிறேன்' என்று கூறினார்.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அதை (அவ்வாறு விற்பதை) அவருக்குத் தடை விதித்தார்கள். அதனால் அந்தப் பொற்கொல்லர் அவரிடம் அந்தக் கேள்வியை மீண்டும் மீண்டும் கேட்டார். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் பள்ளிவாசலின் கதவருகே அல்லது தாம் சவாரி செய்ய விரும்பிய ஒரு பிராணியிடம் வரும் வரை தொடர்ந்து அவருக்குத் தடை விதித்துக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

பின்னர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு தீனாருக்கு ஒரு தீனார், மற்றும் ஒரு திர்ஹத்திற்கு ஒரு திர்ஹம் (என்ற விகிதத்தில் மட்டுமே பரிமாற்றம் நிகழ வேண்டும்). அவற்றுக்கிடையே எந்த ஒரு கூடுதலான மதிப்பும் இருக்கக் கூடாது. இது எங்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதி (மற்றும் கட்டளை), மேலும் இது உங்களுக்கு எங்கள் வாக்குறுதி (மற்றும் அறிவுரை) ஆகும்.'"

1323

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ جَدِّهِ، مَالِكِ بْنِ أَبِي عَامِرٍ أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، قَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ "‏ لاَ تَبِيعُوا الدِّينَارَ بِالدِّينَارَيْنِ وَلاَ الدِّرْهَمَ بِالدِّرْهَمَيْنِ ‏"‏ ‏.‏

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'ஒரு தீனாரை இரண்டு தீனார்களுக்கும்,

ஒரு திர்ஹத்தை இரண்டு திர்ஹங்களுக்கும் விற்காதீர்கள் (அதாவது, ஒரே வகையான நாணயங்களை சமமற்ற அளவில் பரிமாற்றம் செய்யாதீர்கள்)' என்று கூறினார்கள்.'

1324

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ، بَاعَ سِقَايَةً مِنْ ذَهَبٍ أَوْ وَرِقٍ بِأَكْثَرَ مِنْ وَزْنِهَا فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَنْهَى عَنْ مِثْلِ هَذَا إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ . فَقَالَ لَهُ مُعَاوِيَةُ مَا أَرَى بِمِثْلِ هَذَا بَأْسًا . فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ مَنْ يَعْذِرُنِي مِنْ مُعَاوِيَةَ أَنَا أُخْبِرُهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَيُخْبِرُنِي عَنْ رَأْيِهِ لاَ أُسَاكِنُكَ بِأَرْضٍ أَنْتَ بِهَا . ثُمَّ قَدِمَ أَبُو الدَّرْدَاءِ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَكَتَبَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِلَى مُعَاوِيَةَ أَنْ لاَ تَبِيعَ ذَلِكَ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ وَزْنًا بِوَزْنٍ .

அதா இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் ஒரு தங்கம் அல்லது வெள்ளியாலான குடிக்கும் பாத்திரத்தை அதன் எடையை விட அதிகமான விலைக்கு விற்றார்கள். அப்போது அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இது போன்றவற்றை, சரிக்குச் சமமாகவே தவிர (கூடுதலாக விற்பதை) தடை செய்வதை நான் கேட்டுள்ளேன்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு முஆவியா (ரழி) அவர்கள், "இதில் எந்தத் தீங்கையும் நான் காணவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

உடனே அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்கள், "முஆவியாவிடம் இருந்து (அவர் அல்லாஹ்வின் தூதரின் கூற்றை புறக்கணித்ததற்காக) எனக்கு யார் நியாயம் வழங்குவார்? நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து ஒரு செய்தியை அவருக்குச் சொல்கிறேன்; அவரோ தனது சொந்தக் கருத்தை எனக்குக் கூறுகிறார்! நீர் இருக்கும் பூமியில் நான் உங்களோடு வசிக்க மாட்டேன்!" என்று கூறினார்கள். பின்னர் அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, விபரத்தை அவர்களிடம் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் முஆவியா (ரழி) அவர்களுக்கு, "சரிக்குச் சமமாகவும், எடைக்கு எடை சமமாகவும் தவிர அதை விற்காதீர்கள்" என்று எழுதினார்கள்.

1325

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لاَ تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ وَلاَ تُشِفُّوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلاَ تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ وَلاَ تُشِفُّوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلاَ تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالذَّهَبِ أَحَدُهُمَا غَائِبٌ وَالآخَرُ نَاجِزٌ وَإِنِ اسْتَنْظَرَكَ إِلَى أَنْ يَلِجَ بَيْتَهُ فَلاَ تُنْظِرْهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمُ الرَّمَاءَ وَالرَّمَاءُ هُوَ الرِّبَا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தங்கத்திற்குத் தங்கத்தைச் சரிக்குச் சரியாக அன்றி விற்காதீர்கள்; மேலும் ஒரு பங்கை மற்றொரு பங்கை விட அதிகமாக்காதீர்கள். வெள்ளிக்கு வெள்ளியைச் சரிக்குச் சரியாக அன்றி விற்காதீர்கள்; மேலும் ஒரு பங்கை மற்றொரு பங்கை விட அதிகமாக்காதீர்கள். வெள்ளியைத் தங்கத்திற்கு விற்கும்போது, அவற்றில் ஒன்று (கையில்) இல்லாமலும் மற்றொன்று ரொக்கமாகவும் இருக்கும் நிலையில் விற்காதீர்கள். ஒருவர் தம் இல்லத்திற்குள் நுழையும் வரை (அதாவது, அங்கிருந்து பொருளை எடுத்து வரும் வரை) உங்களிடம் அவகாசம் கேட்டாலும், அவருக்கு அவகாசம் அளிக்காதீர்கள். நிச்சயமாக நான் உங்கள் விஷயத்தில் 'ரமா'வை அஞ்சுகிறேன். 'ரமா' என்பது வட்டியாகும்."

1326

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لاَ تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ وَلاَ تُشِفُّوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلاَ تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ وَلاَ تُشِفُّوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلاَ تَبِيعُوا شَيْئًا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِزٍ ‏.‏ وَإِنِ اسْتَنْظَرَكَ إِلَى أَنْ يَلِجَ بَيْتَهُ فَلاَ تُنْظِرْهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمُ الرَّمَاءَ وَالرَّمَاءُ هُوَ الرِّبَا ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தங்கத்திற்குத் தங்கம் சரிக்குச் சமமாகவே தவிர விற்காதீர்கள்; அதன் ஒரு பகுதியை மற்றொரு பகுதியின் மீது அதிகரிக்காதீர்கள். வெள்ளிக்கு வெள்ளி சரிக்குச் சமமாகவே தவிர விற்காதீர்கள்; மேலும் அதன் ஒரு பகுதியை மற்றொரு பகுதியின் மீது அதிகரிக்காதீர்கள். அவற்றின் எதையும் இல்லாத ஒன்றை, உள்ள ஒன்றுக்கு விற்காதீர்கள் (அதாவது, பரிமாற்றம் செய்யப்படும் இரு பொருட்களும் ஒரே நேரத்தில், உடனடியாகக் கைமாற வேண்டும்; ஒன்றைத் தாமதப்படுத்தக் கூடாது). ஒருவர் தனது வீட்டிற்குச் சென்று வரும் வரை (பணம் செலுத்துவதற்காக) உங்களிடம் காத்திருக்குமாறு கேட்டால், அவருக்கு அவகாசம் அளிக்காதீர்கள். நான் உங்களுக்கு 'ரமா'வை அஞ்சுகிறேன். 'ரமா' என்பது வட்டியாகும்."

1327

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ الدِّينَارُ بِالدِّينَارِ وَالدِّرْهَمُ بِالدِّرْهَمِ وَالصَّاعُ بِالصَّاعِ وَلاَ يُبَاعُ كَالِئٌ بِنَاجِزٍ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு தீனாருக்கு ஒரு தீனார், ஒரு திர்ஹத்திற்கு ஒரு திர்ஹம், ஒரு ஸாவுக்கு ஒரு ஸா (ஆகியன சமமாக, கைமாறாக விற்கப்பட வேண்டும்). ஒரு தவணைப் பொருள் ஒரு உடனடிப் பொருளுக்கு விற்கப்படக் கூடாது."

1328

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ لاَ رِبًا إِلاَّ فِي ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ أَوْ مَا يُكَالُ أَوْ يُوزَنُ بِمَا يُؤْكَلُ أَوْ يُشْرَبُ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள், "தங்கம் அல்லது வெள்ளி அல்லது அளக்கப்படும் அல்லது எடைபோடப்படும், உண்ணப்படும் அல்லது பருகப்படும் பொருட்களில் மட்டுமே வட்டி உண்டு" என்று கூறியதை அபுஸ்ஸினாத் அவர்கள் கேட்டார்கள்.

1329

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ قَطْعُ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ مِنَ الْفَسَادِ فِي الأَرْضِ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يَشْتَرِيَ الرَّجُلُ الذَّهَبَ بِالْفِضَّةِ وَالْفِضَّةَ بِالذَّهَبِ جِزَافًا إِذَا كَانَ تِبْرًا أَوْ حَلْيًا قَدْ صِيغَ فَأَمَّا الدَّرَاهِمُ الْمَعْدُودَةُ وَالدَّنَانِيرُ الْمَعْدُودَةُ فَلاَ يَنْبَغِي لأَحَدٍ أَنْ يَشْتَرِيَ ذَلِكَ جِزَافًا حَتَّى يُعْلَمَ وَيُعَدَّ فَإِنِ اشْتُرِيَ ذَلِكَ جِزَافًا فَإِنَّمَا يُرَادُ بِهِ الْغَرَرُ حِينَ يُتْرَكُ عَدُّهُ وَيُشْتَرَى جِزَافًا وَلَيْسَ هَذَا مِنْ بُيُوعِ الْمُسْلِمِينَ فَأَمَّا مَا كَانَ يُوزَنُ مِنَ التِّبْرِ وَالْحَلْىِ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يُبَاعَ ذَلِكَ جِزَافًا وَإِنَّمَا ابْتِيَاعُ ذَلِكَ جِزَافًا كَهَيْئَةِ الْحِنْطَةِ وَالتَّمْرِ وَنَحْوِهِمَا مِنَ الأَطْعِمَةِ الَّتِي تُبَاعُ جِزَافًا وَمِثْلُهَا يُكَالُ فَلَيْسَ بِابْتِيَاعِ ذَلِكَ جِزَافًا بَأْسٌ . قَالَ مَالِكٌ مَنِ اشْتَرَى مُصْحَفًا أَوْ سَيْفًا أَوْ خَاتَمًا وَفِي شَىْءٍ مِنْ ذَلِكَ ذَهَبٌ أَوْ فِضَّةٌ بِدَنَانِيرَ أَوْ دَرَاهِمَ فَإِنَّ مَا اشْتُرِيَ مِنْ ذَلِكَ وَفِيهِ الذَّهَبُ بِدَنَانِيرَ فَإِنَّهُ يُنْظَرُ إِلَى قِيمَتِهِ فَإِنْ كَانَتْ قِيمَةُ ذَلِكَ الثُّلُثَيْنِ

وَقِيمَةُ مَا فِيهِ مِنَ الذَّهَبِ الثُّلُثَ فَذَلِكَ جَائِزٌ لَا بَأْسَ بِهِ إِذَا كَانَ ذَلِكَ يَدًا بِيَدٍ وَلَا يَكُونُ فِيهِ
تَأْخِيرٌ وَمَا اشْتُرِيَ مِنْ ذَلِكَ بِالْوَرِقِ مِمَّا فِيهِ الْوَرِقُ نُظِرَ إِلَى قِيمَتِهِ فَإِنْ كَانَ قِيمَةُ ذَلِكَ الثُّلُثَيْنِ
وَقِيمَةُ مَا فِيهِ مِنَ الْوَرِقِ الثُّلُثَ فَذَلِكَ جَائِزٌ لَا بَأْسَ بِهِ إِذَا كَانَ ذَلِكَ يَدًا بِيَدٍ وَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ مِنْ
أَمْرِ النَّاسِ عِنْدَنَا .

ஸஈத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"தங்கம் மற்றும் வெள்ளியை (நாணயங்களின் ஓரங்களை) வெட்டுவது பூமியில் குழப்பம் விளைவிப்பதில் உள்ளதாகும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தங்கத்திற்குப் பகரமாக வெள்ளியையோ, வெள்ளிக்குப் பகரமாக தங்கத்தையோ, அது வார்ப்படாத (கட்டித்) தங்கமாகவோ அல்லது செய்யப்பட்ட ஆபரணமாகவோ இருந்தால், அதை (எடையிடாமல்) தோராயமாக வாங்குவதில் தவறில்லை. ஆனால், எண்ணிக்கைக்குரிய திர்ஹம்களையும், எண்ணிக்கைக்குரிய தீனார்களையும், அவை (எத்தனை என) அறியப்பட்டு எண்ணப்படும் வரை தோராயமாக வாங்குவது எவருக்கும் தகாது.

அதை (எண்ணாமல்) தோராயமாக வாங்கினால், அதன் எண்ணிக்கையைக் கைவிட்டு தோராயமாக வாங்கும் அந்த நேரத்தில் அங்கு மோசடி (கறர்) நாடப்படுகிறது. இது முஸ்லிம்களின் வியாபார முறையைச் சார்ந்ததல்ல.

வார்ப்படாத தங்கம் மற்றும் ஆபரணங்களைப் பொறுத்தவரை, அவை (வழக்கமாக) எடையிடப்படக்கூடியவையாக இருந்தாலும், அவற்றை (எடையிடாமல்) தோராயமாக விற்பதில் தவறில்லை. அவற்றை தோராயமாக வாங்குவது, கோதுமை, பேரீச்சம்பழம் மற்றும் இது போன்ற உணவுப் பொருட்களைப் போன்றதாகும்; இவை (வழக்கமாக) அளவிடப்பட்டாலும், இவற்றை (அளவிடாமல்) தோராயமாக விற்பது அனுமதிக்கப்பட்டதே."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் குர்ஆன் பிரதியையோ (முஸ்ஹஃப்), வாளையோ அல்லது மோதிரத்தையோ தீனார்கள் அல்லது திர்ஹம்களைக் கொடுத்து வாங்கும் போது, அப்பொருட்களில் தங்கமோ அல்லது வெள்ளியோ கலந்திருந்தால் (சட்டம் பின்வருமாறு):

தீனார்களுக்குப் பகரமாக வாங்கப்படும் அப்பொருளில் தங்கம் இருந்தால், அதன் மதிப்பு கவனிக்கப்படும். அப்பொருளின் (வேலைப்பாடற்ற பகுதியின்) மதிப்பு மூன்றில் இரண்டு பங்காகவும், அதிலுள்ள தங்கத்தின் மதிப்பு மூன்றில் ஒரு பங்காகவும் இருந்தால், அது கைமாறாக (ரொக்கமாக) இருக்கும் பட்சத்திலும், அதில் எந்தத் தாமதமும் இல்லாத பட்சத்திலும் அது கூடும்; அதில் தவறில்லை.

வெள்ளி நாணயங்களைக் கொண்டு வாங்கப்படும் அப்பொருளில் வெள்ளி (வேலைப்பாடு) இருந்தால், அதன் மதிப்பு கவனிக்கப்படும். அப்பொருளின் (வேலைப்பாடற்ற பகுதியின்) மதிப்பு மூன்றில் இரண்டு பங்காகவும், அதிலுள்ள வெள்ளியின் மதிப்பு மூன்றில் ஒரு பங்காகவும் இருந்தால், அது கைமாறாக (ரொக்கமாக) இருக்கும் பட்சத்தில் அது கூடும்; அதில் தவறில்லை. இதுவே நம்மிடம் மக்களின் நடைமுறையாக இருந்து வருகிறது."

1330

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسِ بْنِ الْحَدَثَانِ النَّصْرِيِّ، أَنَّهُ الْتَمَسَ صَرْفًا بِمِائَةِ دِينَارٍ قَالَ فَدَعَانِي طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ فَتَرَاوَضْنَا حَتَّى اصْطَرَفَ مِنِّي وَأَخَذَ الذَّهَبَ يُقَلِّبُهَا فِي يَدِهِ ثُمَّ قَالَ حَتَّى يَأْتِيَنِي خَازِنِي مِنَ الْغَابَةِ . وَعُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَسْمَعُ . فَقَالَ عُمَرُ وَاللَّهِ لاَ تُفَارِقُهُ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ - ثُمَّ قَالَ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " الذَّهَبُ بِالْوَرِقِ رِبًا إِلاَّ هَاءَ وَهَاءَ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رِبًا إِلاَّ هَاءَ وَهَاءَ وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ رِبًا إِلاَّ هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رِبًا إِلاَّ هَاءَ وَهَاءَ .

மாலிக் இப்னு அவ்ஸ் இப்னு அல்-ஹதஸான் அன்-நஸ்ரி அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் நூறு தீனார்களை (வெள்ளி நாணயங்களுக்கு) மாற்றத் தேடினேன். அப்போது தல்ஹா இப்னு உபய்துல்லாஹ் என்னை அழைத்து, என்னுடன் விலைபேசி, என்னிடமிருந்து (தீனார்களைப் பெற்றுக்கொண்டு) மாற்றிக்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டார். அவர் அந்தத் தங்கத்தை எடுத்து, தம் கையில் வைத்துப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு, "அல்-ஃகாபாவிலிருந்து என் பொருளாளர் என்னிடம் வரும் வரை (மாற்றுப் பணத்திற்காகப்) பொறுத்திருங்கள்" என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவரிடமிருந்து அதை (மாற்றுப் பணத்தைப்) பெற்றுக்கொள்ளாமல் அவரை விட்டுப் பிரியாதீர்கள்!" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர் (உமர்) கூறினார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தங்கத்திற்கு வெள்ளி (மாற்றுவது) வட்டியாகும்; கைக்குக் கை பரிமாற்றம் (உடனடியாக நடப்பது) தவிர. கோதுமைக்கு கோதுமை வட்டியாகும்; கைக்குக் கை பரிமாற்றம் (உடனடியாக நடப்பது) தவிர. பேரீச்சம்பழத்திற்கு பேரீச்சம்பழம் வட்டியாகும்; கைக்குக் கை பரிமாற்றம் (உடனடியாக நடப்பது)

தவிர. பார்லிக்கு பார்லி வட்டியாகும்; கைக்குக் கை பரிமாற்றம் (உடனடியாக நடப்பது) தவிர."

1331

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسَيْطٍ، أَنَّهُ رَأَى سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ يُرَاطِلُ الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ فَيُفْرِغُ ذَهَبَهُ فِي كِفَّةِ الْمِيزَانِ وَيُفْرِغُ صَاحِبُهُ الَّذِي يُرَاطِلُهُ ذَهَبَهُ فِي كِفَّةِ الْمِيزَانِ الأُخْرَى فَإِذَا اعْتَدَلَ لِسَانُ الْمِيزَانِ أَخَذَ وَأَعْطَى. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي بَيْعِ الذَّهَبِ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ بِالْوَرِقِ مُرَاطَلَةً أَنَّهُ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ أَنْ يَأْخُذَ أَحَدَ عَشَرَ دِينَارًا بِعَشَرَةِ دَنَانِيرَ يَدًا بِيَدٍ إِذَا كَانَ وَزْنُ الذَّهَبَيْنِ سَوَاءً عَيْنًا بِعَيْنٍ وَإِنْ تَفَاضَلَ الْعَدَدُ وَالدَّرَاهِمُ أَيْضًا فِي ذَلِكَ بِمَنْزِلَةِ الدَّنَانِيرِ. قَالَ مَالِكٌ مَنْ رَاطَلَ ذَهَبًا بِذَهَبٍ أَوْ وَرِقًا بِوَرِقٍ فَكَانَ بَيْنَ الذَّهَبَيْنِ فَضْلُ مِثْقَالٍ فَأَعْطَى صَاحِبَهُ قِيمَتَهُ مِنَ الْوَرِقِ أَوْ مِنْ غَيْرِهَا فَلاَ يَأْخُذُهُ فَإِنَّ ذَلِكَ قَبِيحٌ وَذَرِيعَةٌ إِلَى الرِّبَا لأَنَّهُ إِذَا جَازَ لَهُ أَنْ يَأْخُذَ الْمِثْقَالَ بِقِيمَتِهِ حَتَّى كَأَنَّهُ اشْتَرَاهُ عَلَى حِدَتِهِ جَازَ لَهُ أَنْ يَأْخُذَ الْمِثْقَالَ بِقِيمَتِهِ مِرَارًا لأَنْ يُجِيزَ ذَلِكَ الْبَيْعَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ صَاحِبِهِ. قَالَ مَالِكٌ وَلَوْ أَنَّهُ بَاعَهُ ذَلِكَ الْمِثْقَالَ مُفْرَدًا لَيْسَ مَعَهُ غَيْرُهُ لَمْ يَأْخُذْهُ بِعُشْرِ الثَّمَنِ الَّذِي أَخَذَهُ بِهِ لأَنْ يُجَوِّزَ لَهُ الْبَيْعَ فَذَلِكَ الذَّرِيعَةُ إِلَى إِحْلاَلِ الْحَرَامِ وَالأَمْرُ الْمَنْهِيُّ عَنْهُ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُرَاطِلُ الرَّجُلَ وَيُعْطِيهِ الذَّهَبَ الْعُتُقَ الْجِيَادَ وَيَجْعَلُ مَعَهَا تِبْرًا ذَهَبًا غَيْرَ جَيِّدَةٍ وَيَأْخُذُ مِنْ صَاحِبِهِ ذَهَبًا كُوفِيَّةً مُقَطَّعَةً وَتِلْكَ الْكُوفِيَّةُ مَكْرُوهَةٌ عِنْدَ النَّاسِ فَيَتَبَايَعَانِ ذَلِكَ مِثْلاً بِمِثْلٍ إِنَّ ذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ. قَالَ مَالِكٌ وَتَفْسِيرُ مَا كُرِهَ مِنْ ذَلِكَ أَنَّ صَاحِبَ الذَّهَبِ الْجِيَادِ أَخَذَ فَضْلَ عُيُونِ ذَهَبِهِ فِي التِّبْرِ الَّذِي طَرَحَ مَعَ ذَهَبِهِ وَلَوْلاَ فَضْلُ ذَهَبِهِ عَلَى ذَهَبِ صَاحِبِهِ لَمْ يُرَاطِلْهُ صَاحِبُهُ بِتِبْرِهِ ذَلِكَ إِلَى ذَهَبِهِ الْكُوفِيَّةِ فَامْتَنَعَ وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَرَادَ أَنْ يَبْتَاعَ ثَلاَثَةَ أَصْوُعٍ مِنْ تَمْرٍ عَجْوَةٍ بِصَاعَيْنِ وَمُدٍّ مِنْ تَمْرٍ كَبِيسٍ فَقِيلَ لَهُ هَذَا لاَ يَصْلُحُ. فَجَعَلَ صَاعَيْنِ مِنْ كَبِيسٍ وَصَاعًا مِنْ حَشَفٍ يُرِيدُ أَنْ يُجِيزَ بِذَلِكَ بَيْعَهُ فَذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ لأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُ الْعَجْوَةِ لِيُعْطِيَهُ صَاعًا مِنَ الْعَجْوَةِ بِصَاعٍ مِنْ حَشَفٍ وَلَكِنَّهُ إِنَّمَا أَعْطَاهُ ذَلِكَ لِفَضْلِ الْكَبِيسِ أَوْ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ بِعْنِي ثَلاَثَةَ أَصْوُعٍ مِنَ الْبَيْضَاءِ بِصَاعَيْنِ وَنِصْفٍ مِنْ حِنْطَةٍ شَامِيَّةٍ فَيَقُولُ هَذَا لاَ يَصْلُحُ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ.

فَيَجْعَلُ صَاعَيْنِ مِنْ حِنْطَةٍ شَامِيَّةٍ وَصَاعًا مِنْ شَعِيرٍ يُرِيدُ أَنْ يُجِيزَ بِذَلِكَ الْبَيْعَ فِيمَا بَيْنَهُمَا فَهَذَا لَا يَصْلُحُ لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيُعْطِيَهُ بِصَاعٍ مِنْ شَعِيرٍ صَاعًا مِنْ حِنْطَةٍ بَيْضَاءَ لَوْ كَانَ ذَلِكَ الصَّاعُ مُفْرَدًا وَإِنَّمَا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ لِفَضْلِ الشَّامِيَّةِ عَلَى الْبَيْضَاءِ فَهَذَا لَا يَصْلُحُ وَهُوَ مِثْلُ مَا وَصَفْنَا مِنَ التِّبْرِ . قَالَ مَالِكٌ فَكُلُّ شَيْءٍ مِنَ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ وَالطَّعَامِ كُلِّهِ الَّذِي لَا يَنْبَغِي أَنْ يُبَاعَ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ فَلَا يَنْبَغِي أَنْ يُجْعَلَ مَعَ الصِّنْفِ الْجَيِّدِ مِنَ الْمَرْغُوبِ فِيهِ الشَّيْءُ الرَّدِيءُ الْمَسْخُوطُ لِيُجَازَ الْبَيْعُ وَلِيُسْتَحَلَّ بِذَلِكَ مَا نُهِيَ عَنْهُ مِنَ الْأَمْرِ الَّذِي لَا يَصْلُحُ إِذَا جُعِلَ ذَلِكَ مَعَ الصِّنْفِ الْمَرْغُوبِ فِيهِ وَإِنَّمَا يُرِيدُ صَاحِبُ ذَلِكَ أَنْ يُدْرِكَ بِذَلِكَ فَضْلَ جَوْدَةِ مَا يَبِيعُ فَيُعْطِي الشَّيْءَ الَّذِي لَوْ أَعْطَاهُ وَحْدَهُ لَمْ يَقْبَلْهُ صَاحِبُهُ وَلَمْ يَهْمُمْ بِذَلِكَ وَإِنَّمَا يَقْبَلُهُ مِنْ أَجْلِ الَّذِي يَأْخُذُ مَعَهُ لِفَضْلِ سِلْعَةِ صَاحِبِهِ عَلَى سِلْعَتِهِ فَلَا يَنْبَغِي لِشَيْءٍ مِنَ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ وَالطَّعَامِ أَنْ يَدْخُلَهُ شَيْءٌ مِنْ هَذِهِ الصِّفَةِ فَإِنْ أَرَادَ صَاحِبُ الطَّعَامِ الرَّدِيءِ أَنْ يَبِيعَهُ بِغَيْرِهِ فَلْيَبِعْهُ عَلَى حِدَتِهِ وَلَا يَجْعَلْ مَعَ ذَلِكَ شَيْئًا فَلَا بَأْسَ بِهِ إِذَا كَانَ كَذَلِكَ .

யஸீத் பின் அப்துல்லாஹ் பின் குஸைத் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்கள் தங்கத்திற்குத் தங்கத்தை எடையிட்டுப் பரிமாற்றம் செய்வதை நான் பார்த்தேன். அவர் தனது தங்கத்தை தராசின் ஒரு தட்டில் கொட்டினார். அவருடன் பரிமாற்றம் செய்பவர் தனது தங்கத்தை மறு தட்டில் கொட்டினார். தராசின் முள் சமநிலைக்கு வந்ததும், அவர்கள் (அதை) எடுத்துப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தங்கத்திற்குத் தங்கம் மற்றும் வெள்ளிக்கு வெள்ளி ஆகியவற்றை எடையிட்டுப் பரிமாற்றம் செய்வது குறித்து எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவெனில்: இரண்டு தங்கங்களின் எடையும் சரியாக சமமாக இருக்கும் பட்சத்தில் (மற்றும் ஒரே வகையாகவும் இருந்தால்), பத்து தீனார்களுக்குப் பதினொரு தீனார்களைக் கையும் கலுமாக (ரொக்கமாக) வாங்கிக்கொள்வதில் தவறில்லை. நாணயங்களின் எண்ணிக்கை கூடினாலும் குறைந்தாலும் சரியே. இதில் திர்ஹம்களும் தீனார்களின் நிலையிலேயே வைக்கப்படும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யாரேனும் தங்கத்திற்குத் தங்கத்தையோ, அல்லது வெள்ளிக்கு வெள்ளியையோ எடையிட்டு மாற்றும்போது, இரண்டுக்கும் இடையில் ஒரு 'மிஸ்கால்' (எடை) அளவு கூடுதல் இருந்து, அதற்காக அவர் தனது தோழருக்கு (பரிமாற்றம் செய்பவருக்கு) அதன் மதிப்பை வெள்ளியிலோ அல்லது வேறு எதிலுமோ கொடுத்தால், அவர் அதை வாங்கக் கூடாது. ஏனெனில், அது அருவருக்கத்தக்கதும், வட்டிக்கு இட்டுச்செல்லும்

வழியுமாகும். ஏனெனில், அந்த ஒரு மிஸ்கால் அளவிற்குரிய மதிப்பைத் தனியாகப் பெறுவதற்கு அவர் அனுமதிக்கப்பட்டால், அவர் அதைத் தனியாக விலை கொடுத்து வாங்கியதைப் போன்றாகிவிடும். பின்னர் அவர் தனது தோழருக்கும் தனக்கும் இடையிலான அந்த வியாபாரத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, அந்த மிஸ்கால் அளவிற்கு அதன் மதிப்பை (மீண்டும் மீண்டும்) பெற்றுக்கொள்ளவும் அனுமதிக்கப்படலாம்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அவர் அந்த ஒரு மிஸ்காலை, அதனுடன் வேறு எதுவும் இல்லாத நிலையில் தனியாக விற்றிருந்தால், அந்த வியாபாரத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அவர் வாங்கிய அந்த விலையில் பத்தில் ஒரு பங்குக்குக் கூட அதை வாங்கியிருக்கமாட்டார். இது ஹராமானதை ஹலாலாக்குவதற்கு இட்டுச்செல்லும் வழியாகும். இது தடுக்கப்பட்ட விஷயமாகும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு நபர் மற்றொரு நபருடன் எடையிட்டு மாற்றும்போது, அவரிடம் நல்ல பழைய தங்க நாணயங்களைக் கொடுத்து, அவற்றுடன் அச்சடிக்கப்படாத தங்கத்தையும் (தங்கக் கட்டி/Ore) சேர்த்து, மக்களிடம் விருப்பமில்லாத துண்டு துண்டான கூஃபா நகரத் தங்கத்திற்குப் பகரமாகக் கொடுக்கிறார். பின்னர் இருவரும் சமத்திற்குச் சமமாக வியாபாரம் செய்துகொள்கிறார்கள் என்றால், இது முறையல்ல."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இதில் வெறுக்கத்தக்க விஷயம் என்னவெனில், நல்ல தங்கத்தை வைத்திருப்பவர், தனது தங்கத்துடன் சேர்த்த அச்சடிக்கப்படாத தங்கத்தை விற்பதற்காக, தனது நல்ல தங்கத்தின் உயர்வை ஒரு வழியாகப் பயன்படுத்துகிறார். தனது தோழருடைய தங்கத்தை விட இவருடைய தங்கம் உயர்ந்ததாக இல்லாவிட்டால், அவர் தனது கூஃபி தங்கத்திற்குப் பகரமாக இவருடைய அச்சடிக்கப்படாத தங்கத்தை எடையிட்டு வாங்கியிருக்கமாட்டார்; அதை மறுத்திருப்பார்.

இதற்கு உதாரணம் என்னவெனில், ஒரு நபர் மூன்று 'ஸாஃ' அஜ்வா பேரீச்சம்பழங்களை, இரண்டு 'ஸாஃ' மற்றும் ஒரு 'முத்' கபீஸ் பேரீச்சம்பழங்களுக்கு வாங்க விரும்புகிறார். அவரிடம் 'இது கூடாது' என்று சொல்லப்படுகிறது. உடனே அவர் தனது வியாபாரத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் நோக்கில், (அந்த இரண்டு ஸாஃ கபீஸ் பேரீச்சம்பழத்துடன்) ஒரு 'ஸாஃ' பதறான பேரீச்சம்பழத்தைச் (ஹஷஃப்) சேர்த்து (மூன்று ஸாஃ ஆக்கி) விடுகிறார். இது கூடாது. ஏனெனில் அஜ்வாவை வைத்திருப்பவர், அந்த ஒரு 'ஸாஃ' பதறான பேரீச்சம்பழத்திற்காக ஒரு 'ஸாஃ' அஜ்வாவைக் கொடுத்திருக்கமாட்டார். கபீஸ் பேரீச்சம்பழத்தின் உயர்விற்காகவே அவர் அதைச் செய்தார்.

அல்லது, ஒரு நபர் இன்னொருவரிடம், 'எனக்கு மூன்று ஸாஃ வெள்ளை கோதுமையை, இரண்டரை ஸாஃ சிரிய நாட்டு கோதுமைக்கு விற்பாயாக' என்று கேட்கிறார். அதற்கு அவர், 'சமத்திற்குச் சமமாகவே தவிர இது

கூடாது' என்று கூறுகிறார். உடனே அவர் அவர்களுக்கு மத்தியிலுள்ள வியாபாரத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் நோக்கில், இரண்டு ஸாஃ சிறிய கோதுமையுடன் ஒரு ஸாஃ பார்லியைச் சேர்த்துவிடுகிறார். இது கூடாது. ஏனெனில், அந்த ஒரு ஸாஃ பார்லி தனியாக இருந்திருந்தால், ஒரு 'ஸாஃ' வெள்ளை கோதுமைக்கு பகரமாக அவர் அதைத் தந்திருக்கமாட்டார். வெள்ளை கோதுமையை விட சிறிய கோதுமை உயர்ந்தது என்பதாலேயே அவர் அதைக் கொடுத்தார். இது கூடாது. அச்சடிக்கப்படாத தங்கம் குறித்து நாம் விவரித்ததைப் போன்றதே இதுவும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தங்கம், வெள்ளி மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் ஆகியவற்றில் சமத்திற்குச் சமமாக மட்டுமே விற்கப்பட வேண்டிய எதிலும், ஒரு வியாபாரத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காகவும், தடுக்கப்பட்ட முறையற்ற ஒன்றை ஹலாலாக்கிக்கொள்வதற்காகவும், உயர்ந்த விரும்பத்தக்க பொருளுடன் தரமற்ற வெறுக்கத்தக்க ஒன்றைச் சேர்க்கக்கூடாது. ஏனெனில், விரும்பத்தக்க பொருளுடன் அதைச் சேர்ப்பவர், தான் விற்கும் பொருளின் தரத்தின் உயர்வை அடைந்துகொள்ளவே நாடுகிறார். அவர் தனியாகக் கொடுத்தால் மறுக்கப்படக்கூடிய, மற்றும் வாங்குபவர் விரும்பாத ஒரு பொருளைக் கொடுக்கிறார். ஆனால், வாங்குபவரின் பொருளை விட இவருடைய பொருள் உயர்ந்தது என்பதால், அதனுடன் சேர்த்து இதையும் பெற்றுக்கொள்கிறார். ஆகவே, தங்கம், வெள்ளி மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் எதிலும் இத்தகைய பண்பு நுழையக்கூடாது. தரமற்ற உணவை உடையவர் அதை வேறொன்றுக்கு விற்க விரும்பினால், அவர் அதைத் தனியாக விற்கட்டும்; அதனுடன் எதையும் சேர்க்க வேண்டாம். அவ்வாறு (தனியாக) இருந்தால் அதில் தவறில்லை."

1332

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنِ ابْتَاعَ طَعَامًا فَلاَ يَبِعْهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உணவுப் பொருளை வாங்கும் எவரும், அதை முழுமையாகத் தம் வசப்படுத்திக் கொள்ளும் வரை (அல்லது அதன் முழு உரிமையையும் பெற்றுக்கொள்ளும் வரை) விற்கக் கூடாது."

1333

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنِ ابْتَاعَ طَعَامًا فَلاَ يَبِعْهُ حَتَّى يَقْبِضَهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யார் உணவுப் பொருளை வாங்குகிறாரோ, அவர் அதைத் தன் கைவசம் பெறும் வரை விற்க வேண்டாம்."

1334

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ كُنَّا فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَبْتَاعُ الطَّعَامَ فَيَبْعَثُ عَلَيْنَا مَنْ يَأْمُرُنَا بِانْتِقَالِهِ مِنَ الْمَكَانِ الَّذِي ابْتَعْنَاهُ فِيهِ إِلَى مَكَانٍ سِوَاهُ قَبْلَ أَنْ نَبِيعَهُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் நாங்கள் உணவுப் பொருட்களை வாங்குவது வழக்கம். நாங்கள் வாங்கிய பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கு முன்பு, அவற்றை வாங்கிய இடத்திலிருந்து வேறோர் இடத்திற்கு நகர்த்துமாறு கட்டளையிடுபவரை (நபி (ஸல்) அவர்கள்) எங்களிடம் அனுப்புவார்கள்."

1335

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ حَكِيمَ بْنَ حِزَامٍ، ابْتَاعَ طَعَامًا أَمَرَ بِهِ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لِلنَّاسِ فَبَاعَ حَكِيمٌ الطَّعَامَ قَبْلَ أَنْ يَسْتَوْفِيَهُ فَبَلَغَ ذَلِكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَرَدَّهُ عَلَيْهِ وَقَالَ لاَ تَبِعْ طَعَامًا ابْتَعْتَهُ حَتَّى تَسْتَوْفِيَهُ.

நாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஹகீம் இப்னு ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் மக்களுக்காக (விநியோகிக்க) கட்டளையிட்டிருந்த உணவுப் பொருட்களை விலைக்கு வாங்கினார்கள். ஹகீம் (ரழி) அவர்கள் அந்த உணவுப் பொருட்களைத் தம் கைவசம் முழுமையாகப் பெறுவதற்கு முன்பே விற்றுவிட்டார்கள். இச்செய்தி உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்கு எட்டியது. அவர்கள் அதை (அந்த விற்பனையை) ரத்து செய்துவிட்டு, "நீர் விலைக்கு வாங்கிய உணவுப் பொருளைக் கைவசம் முழுமையாகப் பெறும் வரை அதை விற்காதீர்" என்று கூறினார்கள்.

1336

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ، أَنَّ صُكُوكًا، خَرَجَتْ لِلنَّاسِ فِي زَمَانِ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ مِنْ طَعَامِ الْجَارِ فَتَبَايَعَ النَّاسُ تِلْكَ الصُّكُوكَ بَيْنَهُمْ قَبْلَ أَنْ يَسْتَوْفُوهَا فَدَخَلَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ

وَرَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ فَقَالاَ أَتُحِلُّ بَيْعَ الرِّبَا يَا مَرْوَانُ . فَقَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ وَمَا ذَاكَ فَقَالاَ هَذِهِ الصُّكُوكُ تَبَايَعَهَا النَّاسُ ثُمَّ بَاعُوهَا قَبْلَ أَنْ يَسْتَوْفُوهَا فَبَعَثَ مَرْوَانُ الْحَرَسَ يَتْبَعُونَهَا يَنْزِعُونَهَا مِنْ أَيْدِي النَّاسِ وَيَرُدُّونَهَا إِلَى أَهْلِهَا .

மர்வான் பின் அல்-ஹகம் அவர்களின் காலத்தில், 'அல்-ஜார்' (எனும் இடத்தின்) உணவுப் பொருட்களுக்காக மக்களுக்கு இரசீதுகள் (சகூக்) வழங்கப்பட்டதாக இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

மக்கள் அப்பொருட்களைத் (தங்கள் பொறுப்பில்) முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பே, அந்த இரசீதுகளைத் தங்களுக்குள் விற்றுக்கொள்ளலானார்கள்.

அப்போது ஸைத் பின் ஸாபித் (ரலி) அவர்களும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவரும் மர்வான் பின் அல்-ஹகம் அவர்களிடம் சென்று, "மர்வானே! நீங்கள் வட்டி வியாபாரத்தை ஹலால் ஆக்குகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்விடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்! அது என்ன?" என்று கேட்டார்.

அவர்கள் இருவரும், "மக்கள் இந்த இரசீதுகளை வாங்குகிறார்கள்; பின்னர் (அப்பொருட்களை) கைப்பற்றுவதற்கு முன்பே அவற்றை விற்று விடுகிறார்கள்" என்று கூறினர்.

உடனே மர்வான் காவலாளிகளை அனுப்பி, அந்த இரசீதுகளைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, மக்களின் கைகளிலிருந்து அவற்றைப் பறிமுதல் செய்து, அவற்றின் (உரிய) உரிமையாளர்களிடம் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு உத்தரவிட்டார்.

1337

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، أَرَادَ أَنْ يَبْتَاعَ طَعَامًا مِنْ رَجُلٍ إِلَى أَجَلٍ فَذَهَبَ بِهِ الرَّجُلُ الَّذِي يُرِيدُ أَنْ يَبِيعَهُ الطَّعَامَ إِلَى السُّوقِ فَجَعَلَ يُرِيهِ الصُّبَرَ وَيَقُولُ لَهُ مِنْ أَيِّهَا تُحِبُّ أَنْ أَبْتَاعَ لَكَ فَقَالَ الْمُبْتَاعُ أَتَبِيعُنِي مَا لَيْسَ عِنْدَكَ فَأَتَيَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَذَكَرَا ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لِلْمُبْتَاعِ لاَ تَبْتَعْ مِنْهُ مَا لَيْسَ عِنْدَهُ . وَقَالَ لِلْبَائِعِ لاَ تَبِعْ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ .

ஒரு மனிதர் இன்னொரு மனிதரிடமிருந்து தவணை முறையில் உணவுப் பொருளை வாங்க விரும்பினார். அந்த உணவுப் பொருளை விற்க விரும்பியவர், (வாங்குபவரான) அவருடன் சந்தைக்குச் சென்றார். அங்கு

அவர் (விற்பவர்) பல குவியல்களைக் காட்டி, "நான் உங்களுக்காக இவற்றில் எதை வாங்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். வாங்குபவர் அவரிடம், "உங்களிடம் இல்லாததை எனக்கு விற்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார். ஆகவே, அவர்கள் இருவரும் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, அந்த விஷயத்தை அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் வாங்குபவரிடம், "அவரிடம் இல்லாததை நீங்கள் வாங்காதீர்கள்" என்று கூறினார்கள். மேலும் விற்பவரிடம், "உங்களிடம் இல்லாததை நீங்கள் விற்காதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1338

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ جَمِيلَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُؤَذِّنَ، يَقُولُ لِسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ إِنِّي رَجُلٌ أَبْتَاعُ مِنَ الأَرْزَاقِ الَّتِي تُعْطَى النَّاسُ بِالْجَارِ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ أُرِيدُ أَنْ أَبِيعَ الطَّعَامَ الْمَضْمُونَ عَلَىَّ إِلَى أَجَلٍ . فَقَالَ لَهُ سَعِيدٌ أَتُرِيدُ أَنْ تُوَفِّيَهُمْ مِنْ تِلْكَ الأَرْزَاقِ الَّتِي ابْتَعْتَ فَقَالَ نَعَمْ . فَنَهَاهُ عَنْ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ أَنَّهُ مَنِ اشْتَرَى طَعَامًا بُرًّا أَوْ شَعِيرًا أَوْ سُلْتًا أَوْ ذُرَةً أَوْ دُخْنًا أَوْ شَيْئًا مِنَ الْحُبُوبِ الْقِطْنِيَّةِ أَوْ شَيْئًا مِمَّا يُشْبِهُ الْقِطْنِيَّةَ مِمَّا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ أَوْ شَيْئًا مِنَ الأُدْمِ كُلِّهَا الزَّيْتِ وَالسَّمْنِ وَالْعَسَلِ وَالْخَلِّ وَالْجُبْنِ وَالشَّبْرَقِ وَاللَّبَنِ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الأُدْمِ فَإِنَّ الْمُبْتَاعَ لاَ يَبِيعُ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ حَتَّى يَقْبِضَهُ وَيَسْتَوْفِيَهُ .

ஜமீல் பின் அப்துர் ரஹ்மான் அல்முஅத்தின் அவர்கள், ஸயீத் பின் அல்முஸய்யப் அவர்களிடம் கூறியதாவது:

"நான் 'அல்ஜார்' என்னுமிடத்தில் மக்களுக்கு வழங்கப்படும் உணவுப் பங்குகளில் (அர்ஸாக்), அல்லாஹ் நாடியவற்றை வாங்கும் ஒரு நபராவேன். பிறகு (நான் வாங்கிய அந்தப் பொருட்களைக் கைவசம் பெறுவதற்கு முன்பே), என் பொறுப்பிலுள்ள உணவை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவில் (எதிர்காலத்தில்) வழங்குவதாகக் கூறி (முன்பணம் பெற்று) விற்க விரும்புகிறேன்."

அதற்கு ஸயீத் அவர்கள், "நீர் வாங்கிய அந்த உணவுப் பங்குகளைக் கொண்டே, நீர் (விற்ற) அவர்களுக்குப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்க நாடுகிறீரா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "ஆம்" என்றார். ஆகவே ஸயீத் அவர்கள், அவ்வாறு செய்வதைத் தடுத்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறியதாவது:

"எங்களிடம் எவ்விதக் கருத்து வேறுபாடுமின்றி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட முடிவு யாதெனில், கோதுமை, பார்லி, சுல்த் (உமியில்லாத பார்லி), சோளம், கம்பு, அல்லது ஜகாத் கடமையாகும் பயறு வகைகள் மற்றும் அவை போன்ற தானியங்கள், அல்லது எண்ணெய், நெய், தேன், காடி (வினிகர்), பாலாடைக்கட்டி, ஷப்ராக் (ஒருவகை மூலிகை அல்லது பாலாடைக்கட்டி), பால் மற்றும் இது போன்ற துணை உணவுகளை (உத்ம்) விலைக்கு வாங்கியவர், அவற்றைத் தன் கைவசம் கொண்டுவந்து முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ளாத வரை, அதில் எதையும் (வேறொருவருக்கு) விற்கக் கூடாது என்பதாகும்."

1339

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، يَنْهَيَانِ أَنْ يَبِيعَ الرَّجُلُ، حِنْطَةً بِذَهَبٍ إِلَى أَجَلٍ ثُمَّ يَشْتَرِيَ بِالذَّهَبِ تَمْرًا قَبْلَ أَنْ يَقْبِضَ الذَّهَبَ

அபூஸ்ஸினாத் அவர்கள், ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்களும் சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்களும் ஒரு மனிதர், கோதுமையை தவணை முறையில் தங்கத்திற்கு விற்பதையும், பின்னர் அந்தத் தங்கத்தை அவர் (உண்மையில்) கைவசம் பெறுவதற்கு முன்பே அதைக் கொண்டு பேரீச்சம்பழங்களை வாங்குவதையும் தடை விதித்ததை கேட்டார்கள். (இது கடனுக்குக் கடன் விற்பனை செய்வதாகும் - பய் அல்-கலீ பி அல்-கலீ).

1340

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ فَرْقَدٍ، . أَنَّهُ سَأَلَ أَبَا بَكْرِ بْنَ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ عَنِ الرَّجُلِ، يَبِيعُ الطَّعَامَ مِنَ الرَّجُلِ بِذَهَبٍ إِلَى أَجَلٍ ثُمَّ يَشْتَرِي بِالذَّهَبِ تَمْرًا قَبْلَ أَنْ يَقْبِضَ الذَّهَبَ فَكَرِهَ ذَلِكَ وَنَهَى عَنْهُ . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، بِمِثْلِ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا نَهَى سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ وَسُلَيْمَانُ بْنُ يَسَارٍ وَأَبُو بَكْرِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ وَابْنُ شِهَابٍ عَنْ أَنْ لاَ يَبِيعَ الرَّجُلُ حِنْطَةً بِذَهَبٍ ثُمَّ يَشْتَرِيَ الرَّجُلُ بِالذَّهَبِ تَمْرًا قَبْلَ أَنْ يَقْبِضَ الذَّهَبَ مِنْ بَيْعِهِ الَّذِي اشْتَرَى مِنْهُ الْحِنْطَةَ فَأَمَّا أَنْ يَشْتَرِيَ بِالذَّهَبِ الَّتِي بَاعَ بِهَا الْحِنْطَةَ إِلَى أَجَلٍ تَمْرًا مِنْ غَيْرِ بَائِعِهِ الَّذِي بَاعَ مِنْهُ الْحِنْطَةَ قَبْلَ أَنْ يَقْبِضَ الذَّهَبَ وَيُحِيلَ الَّذِي اشْتَرَى مِنْهُ التَّمْرَ عَلَى غَرِيمِهِ الَّذِي بَاعَ مِنْهُ الْحِنْطَةَ بِالذَّهَبِ الَّتِي لَهُ عَلَيْهِ فِي ثَمَنِ التَّمْرِ فَلاَ بَأْسَ بِذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فَلَمْ يَرَوْا بِهِ بَأْسًا .

கதீர் இப்னு ஃபர்கத் அவர்கள், அபூபக்ர் இப்னு முஹம்மது இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் அவர்களிடம், "ஒருவர் மற்றொருவருக்குத் தவணை முறையில் (செலுத்தப்பட வேண்டிய) தங்கத்திற்காக உணவை விற்றுவிட்டு, பிறகு அந்தத் தங்கத்தைப் பெறுவதற்கு முன்பே, அதைக் கொண்டு பேரீச்சம்பழங்களை வாங்குவது" பற்றிக் கேட்டார்கள். அவர் அதை வெறுத்தார்; மேலும் அதைத் தடை செய்தார்கள்.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடமிருந்தும் இது போன்றே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப், சுலைமான் இப்னு யஸார், அபூபக்ர் இப்னு முஹம்மது இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் மற்றும் இப்னு ஷிஹாப் ஆகியோர் தடை செய்தது என்னவென்றால், "ஒருவர் கோதுமையைத் தங்கத்திற்கு விற்றுவிட்டு, பின்னர் அவர் கோதுமையை விற்ற அந்த நபரிடமிருந்தே (அதாவது, கோதுமை வாங்கியவரிடமிருந்தே) தங்கத்தைப் பெறுவதற்கு முன்பே, அந்தத் தங்கத்தைக் கொண்டு பேரீச்சம்பழங்களை வாங்குவதையுமே" ஆகும்.

ஆனால், ஒருவர் கோதுமையை விற்றதற்காகத் தமக்குத் தரப்பட வேண்டிய தவணை முறைத் தங்கத்தைக் கொண்டு, அந்தக் கோதுமையை வாங்கியவர் அல்லாத வேறொருவரிடமிருந்து, அந்தத் தங்கத்தைப் பெறுவதற்கு முன்பே பேரீச்சம்பழங்களை வாங்குவதில் குற்றமில்லை. மேலும், (அவ்வாறு வாங்கும்போது) பேரீச்சம்பழத்திற்கான விலையாக, தமக்குக் கோதுமைக்கான தங்கத்தைத் தர வேண்டிய தம் கடனாளி பக்கம், பேரீச்சம்பழம் விற்றவரைத் திருப்பி விடுவதில் (அதாவது, கடனை மாற்றி விடுவதில் - ஹவாலா செய்வதில்) எந்தத் தீங்கும் இல்லை.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் இதுபற்றி அறிவுடையோரில் பலரிடம் கேட்டேன்; அவர்கள் இதில் எந்தத் தீங்கையும் காணவில்லை."

1342

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ لاَ بَأْسَ بِأَنْ يُسَلِّفَ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فِي الطَّعَامِ الْمَوْصُوفِ بِسِعْرٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى مَا لَمْ يَكُنْ فِي زَرْعٍ لَمْ يَبْدُ صَلاَحُهُ أَوْ تَمْرٍ لَمْ يَبْدُ صَلاَحُهُ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِيمَنْ سَلَّفَ فِي طَعَامٍ بِسِعْرٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَحَلَّ الأَجَلُ فَلَمْ يَجِدِ الْمُبْتَاعُ عِنْدَ الْبَائِعِ وَفَاءً مِمَّا ابْتَاعَ مِنْهُ فَأَقَالَهُ فَإِنَّهُ لاَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَأْخُذَ مِنْهُ إِلاَّ وَرِقَهُ أَوْ ذَهَبَهُ أَوِ الثَّمَنَ الَّذِي دَفَعَ إِلَيْهِ بِعَيْنِهِ وَإِنَّهُ لاَ يَشْتَرِي مِنْهُ بِذَلِكَ الثَّمَنِ شَيْئًا حَتَّى يَقْبِضَهُ مِنْهُ وَذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا أَخَذَ غَيْرَ الثَّمَنِ الَّذِي دَفَعَ إِلَيْهِ أَوْ صَرَفَهُ فِي سِلْعَةٍ غَيْرِ الطَّعَامِ الَّذِي ابْتَاعَ مِنْهُ فَهُوَ بَيْعُ الطَّعَامِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَوْفَى ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَقَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه

وسلم عَنْ بَيْعِ الطَّعَامِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَوْفَى . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ نَدِمَ الْمُشْتَرِي فَقَالَ لِلْبَائِعِ أَقِلْنِي
وَأُنْظِرُكَ بِالثَّمَنِ الَّذِي دَفَعْتُ إِلَيْكَ . فَإِنَّ ذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ وَأَهْلُ الْعِلْمِ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَذَلِكَ أَنَّهُ لَمَّا
حَلَّ الطَّعَامُ لِلْمُشْتَرِي عَلَى الْبَائِعِ أَخَّرَ عَنْهُ حَقَّهُ عَلَى أَنْ يُقِيلَهُ فَكَانَ ذَلِكَ بَيْعَ الطَّعَامِ إِلَى أَجَلٍ
قَبْلَ أَنْ يُسْتَوْفَى . قَالَ مَالِكٌ وَتَفْسِيرُ ذَلِكَ أَنَّ الْمُشْتَرِيَ حِينَ حَلَّ الأَجَلُ وَكَرِهَ الطَّعَامَ أَخَذَ بِهِ
دِينَارًا إِلَى أَجَلٍ وَلَيْسَ ذَلِكَ بِالإِقَالَةِ وَإِنَّمَا الإِقَالَةُ مَا لَمْ يَزْدَدْ فِيهِ الْبَائِعُ وَلاَ الْمُشْتَرِي فَإِذَا وَقَعَتْ
فِيهِ الزِّيَادَةُ بِنَسِيئَةٍ إِلَى أَجَلٍ أَوْ بِشَىْءٍ يَزْدَادُهُ أَحَدُهُمَا عَلَى صَاحِبِهِ أَوْ بِشَىْءٍ يَنْتَفِعُ بِهِ أَحَدُهُمَا
فَإِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ بِالإِقَالَةِ وَإِنَّمَا تَصِيرُ الإِقَالَةُ إِذَا فَعَلاَ ذَلِكَ بَيْعًا وَإِنَّمَا أُرْخِصَ فِي الإِقَالَةِ وَالشِّرْكِ
وَالتَّوْلِيَةِ مَا لَمْ يَدْخُلْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ زِيَادَةٌ أَوْ نُقْصَانٌ أَوْ نَظِرَةٌ فَإِنْ دَخَلَ ذَلِكَ زِيَادَةٌ أَوْ نُقْصَانٌ أَوْ
نَظِرَةٌ صَارَ بَيْعًا يُحِلُّهُ مَا يُحِلُّ الْبَيْعَ وَيُحَرِّمُهُ مَا يُحَرِّمُ الْبَيْعَ . قَالَ مَالِكٌ مَنْ سَلَّفَ فِي حِنْطَةٍ
شَامِيَّةٍ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يَأْخُذَ مَحْمُولَةً بَعْدَ مَحِلِّ الأَجَلِ . قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ مَنْ سَلَّفَ فِي صِنْفٍ مِنَ
الأَصْنَافِ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يَأْخُذَ خَيْرًا مِمَّا سَلَّفَ فِيهِ أَوْ أَدْنَى بَعْدَ مَحِلِّ الأَجَلِ وَتَفْسِيرُ ذَلِكَ أَنْ
يُسَلِّفَ الرَّجُلُ فِي حِنْطَةٍ مَحْمُولَةٍ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يَأْخُذَ شَعِيرًا أَوْ شَامِيَّةً وَإِنْ سَلَّفَ فِي تَمْرٍ عَجْوَةٍ
فَلاَ بَأْسَ أَنْ يَأْخُذَ صَيْحَانِيًّا أَوْ جَمْعًا وَإِنْ سَلَّفَ فِي زَبِيبٍ أَحْمَرَ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يَأْخُذَ أَسْوَدَ إِذَا كَانَ
ذَلِكَ كُلُّهُ بَعْدَ مَحِلِّ الأَجَلِ إِذَا كَانَتْ مَكِيلَتُهُ ذَلِكَ سَوَاءً بِمِثْلِ كَيْلِ مَا سَلَّفَ فِيهِ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"விவரிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருளில், அறியப்பட்ட விலையில், குறிப்பிட்ட காலக்கெடு வரை ஒருவர் மற்றொருவருக்கு முன்பணம் கொடுத்து வியாபாரம் (சலஃப்) செய்வதில் தவறில்லை. (ஆனால், சலஃப் செய்யப்படும் பொருள்) அதன் நல்ல நிலை (பயன்பாட்டிற்குரிய பக்குவம்) வெளிப்படாத பயிர்களாகவோ அல்லது அதன் நல்ல நிலை வெளிப்படாத பேரீச்சம்பழங்களாகவோ இருக்கக்கூடாது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையில், குறிப்பிட்ட காலக்கெடு வரை உணவுப் பொருட்களுக்கு முன்பணம் (சலஃப்) செலுத்திய ஒருவரின் விஷயத்தில் நம்மிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், அந்தக் காலக்கெடு வந்ததும், வாங்கியவர் விற்பவரிடத்தில் தான் வாங்கிய பொருளை (வாக்குறுதி அளித்தபடி) நிறைவேற்றப் போதுமான சரக்கு இல்லை என்பதைக் கண்டு, (அப்பரிவர்த்தனையை) அவர் ரத்து (இகாலஃ) செய்தால், அவர் (விற்பவரிடமிருந்து) தான் கொடுத்த வெள்ளி நாணயங்களையோ, அல்லது தங்கத்தையோ அல்லது தான் கொடுத்த அதே விலையையோ (பணத்தையோ)

தவிர வேறு எதையும் திரும்பப் பெறுவது தகாது. அந்தப் பணத்தைக் கைப்பற்றும் வரை அதைக் கொண்டு அவரிடமிருந்து வேறு எதையும் அவர் வாங்கக்கூடாது. ஏனெனில், அவர் தான் கொடுத்த விலையைத் (பணத்தைத்) தவிர்த்து வேறு எதையாவது எடுத்துக்கொண்டாலோ, அல்லது அவரிடமிருந்து வாங்கிய உணவுப் பொருளுக்குப் பகரமாக வேறு பொருட்களுக்கு அதை மாற்றிக் கொண்டாலோ, அது உணவுப் பொருளை (முழுமையாகக்) கைப்பற்றுவதற்கு முன்னரே விற்பது போலாகும்."

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"உணவுப் பொருட்களை (முழுமையாகக்) கைப்பற்றுவதற்கு முன்னரே அவற்றை விற்பனை செய்வதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்துள்ளார்கள்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"பொருளை வாங்கியவர் (தான் வாங்கியதில்) வருத்தப்பட்டு, விற்பவரிடம் 'எனக்காக இந்த வியாபாரத்தை ரத்து (இகாலஃ) செய்துகொள்; (அதற்குப் பகரமாக) நான் உனக்குக் கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பித் தர உனக்கு அவகாசம் அளிக்கிறேன்' என்று கூறினால் அது முறையானதல்ல. அறிஞர்கள் அதைத் தடை செய்துள்ளார்கள். ஏனெனில், விற்பவரிடமிருந்து வாங்குபவருக்கு உணவுப் பொருள் கிடைக்க வேண்டியிருக்கையில், அவர் வியாபாரத்தை ரத்துச் செய்வதற்காகத் தனக்குச் சேர வேண்டிய உரிமையை (பணத்தைத் திரும்பப் பெறுவதை) தாமதப்படுத்துகிறார். இது, உணவுப் பொருளைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்னரே, காலக்கெடுவுடன் கூடிய வேறொரு வியாபாரமாக ஆகிவிடுகிறது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"இதன் விளக்கமாவது: காலக்கெடு வந்ததும், வாங்குபவர் அந்த உணவை விரும்பாமல், அதற்குப் பகரமாக ஒரு தீனாரை (தங்க நாணயத்தை) கடனாகப் பெற்றுக் கொண்டால், அது வியாபார ரத்து (இகாலஃ) ஆகாது. விற்பவரோ அல்லது வாங்குபவரோ எதையும் அதிகப்படுத்தாமல் இருப்பதே 'இகாலஃ' (ரத்து செய்தல்) ஆகும். ஒரு காலக்கெடு வரை பணத்தைத் தாமதப்படுத்துவதன் மூலமோ, அல்லது அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரை விட எதையேனும் அதிகப்படுத்துவதன் மூலமோ, அல்லது அவர்களில் ஒருவர் பயனடையும் வகையிலோ அதில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டால், அது 'இகாலஃ' ஆகாது. அவர்கள் அவ்வாறு செய்தால் அந்த 'இகாலஃ' ஒரு (புதிய) வியாபாரமாகிவிடும். அதிகரிப்போ, குறைப்போ அல்லது காலத் தாமதமோ நுழையாத வரையில் தான் 'இகாலஃ' (ரத்து செய்தல்), ஷிர்க் (கூட்டு வர்த்தகம்), மற்றும் தவ்லியா (அடக்க விலைக்கே விற்றல்) ஆகியவற்றில் சலுகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் அதிகரிப்போ, குறைப்போ அல்லது காலத் தாமதமோ நுழைந்தால், அது ஒரு (புதிய) வியாபாரமாகிவிடும். வியாபாரத்தை எவையெல்லாம் ஆகுமாக்குமோ அவை இதையும் ஆகுமாக்கும்; எவையெல்லாம் வியாபாரத்தை ஹராம் (தடை) ஆக்குமோ அவை இதையும் ஹராம் ஆக்கும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"யாரேனும் சிரியா நாட்டுக் கோதுமைக்கு முன்பணம் (சலஃப்)

செலுத்தியிருந்து, காலக்கெடு முடிந்த பிறகு (அதற்குப் பகரமாக) 'மஹ்மூலா' (வேறொரு வகைக்) கோதுமையை எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அவ்வாறே, வகைகளில் ஏதேனும் ஒரு வகைக்கு முன்பணம் செலுத்தியவர், காலக்கெடு முடிந்த பிறகு, தான் முன்பணம் செலுத்தியதை விட சிறந்ததையோ அல்லது தரம் குறைந்ததையோ எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை. இதன் விளக்கமாவது: ஒருவர் 'மஹ்மூலா' கோதுமைக்கு முன்பணம் செலுத்தியிருந்து, (காலக்கெடு முடிந்த பின்) பார்லி (barley) அல்லது சிரியா நாட்டுக் கோதுமையை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் தவறில்லை. அவர் 'அஜ்வா' பேரீச்சம்பழத்திற்கு முன்பணம் செலுத்தியிருந்து, 'ஸைஹானி' வகையையோ அல்லது 'ஜம்உ' வகையையோ எடுத்துக்கொண்டால் தவறில்லை. அவர் சிவப்பு உலர் திராட்சைக்கு முன்பணம் செலுத்தியிருந்து, கருப்பு உலர் திராட்சையை எடுத்துக்கொண்டால் தவறில்லை. இவை அனைத்தும் காலக்கெடு முடிந்த பிறகு நடைபெற வேண்டும். மேலும், அவர் எடுத்துக்கொள்ளும் பொருளின் அளவானது (அளவை), அவர் முன்பணம் செலுத்திய பொருளின் அளவிற்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும்."

1343

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، قَالَ فَنِيَ عَلَفُ حِمَارِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فَقَالَ لِغُلاَمِهِ خُذْ مِنْ حِنْطَةِ أَهْلِكَ فَابْتَعْ بِهَا شَعِيرًا وَلاَ تَأْخُذْ إِلاَّ مِثْلَهُ .

சுலைமான் இப்னு யசார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்களின் கழுதையின் தீவனம் தீர்ந்துவிட்டது. எனவே அவர் தம் பணியாளரிடம், 'உமது குடும்பத்தாரின் கோதுமையிலிருந்து எடுத்து, அதைக் கொண்டு வாற்கோதுமையை வாங்குவீராக! மேலும் (கொடுத்த கோதுமையின்) சம அளவை மட்டுமே (வாற்கோதுமையாக) பெற்றுக்கொள்வீராக!' என்று கூறினார்கள்.

1344

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الأَسْوَدِ بْنِ عَبْدِ يَغُوثَ فَنِيَ عَلَفُ دَابَّتِهِ فَقَالَ لِغُلاَمِهِ خُذْ مِنْ حِنْطَةِ أَهْلِكَ طَعَامًا فَابْتَعْ بِهَا شَعِيرًا وَلاَ تَأْخُذْ إِلاَّ مِثْلَهُ .

ஸுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்கள் தெரிவித்ததாவது:
அப்துர் ரஹ்மான் இப்னுல் அஸ்வத் இப்னு அப்து யகூஸ் அவர்களுடைய கால்நடையின் தீவனம் தீர்ந்துவிட்டது. ஆகவே, அவர்கள் தம்

அடிமையிடம், "உன் குடும்பத்தினரின் கோதுமையிலிருந்து (பயன்பாட்டிற்கான) தானியத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதைக் கொண்டு வாற்கோதுமையை வாங்கு. மேலும், (நீ கொடுத்த கோதுமைக்கு) சம அளவை மட்டும் (வாற்கோதுமையாக) எடுத்துக்கொள்" என்று கூறினார்கள்.

1345

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنِ ابْنِ مُعَيْقِيبٍ الدَّوْسِيِّ، مِثْلُ ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ وَهُوَ الأَمْرُ عِنْدَنَا. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنْ لاَ تُبَاعَ الْحِنْطَةُ بِالْحِنْطَةِ وَلاَ التَّمْرُ بِالتَّمْرِ وَلاَ الْحِنْطَةُ بِالتَّمْرِ وَلاَ التَّمْرُ بِالزَّبِيبِ وَلاَ الْحِنْطَةُ بِالزَّبِيبِ وَلاَ شَىْءٌ مِنَ الطَّعَامِ كُلِّهِ إِلاَّ يَدًا بِيَدٍ فَإِنْ دَخَلَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ الأَجَلُ لَمْ يَصْلُحْ وَكَانَ حَرَامًا وَلاَ شَىْءَ مِنَ الأُدْمِ كُلِّهَا إِلاَّ يَدًا بِيَدٍ. قَالَ مَالِكٌ وَلاَ يُبَاعُ شَىْءٌ مِنَ الطَّعَامِ وَالأُدْمِ إِذَا كَانَ مِنْ صِنْفٍ وَاحِدٍ اثْنَانِ بِوَاحِدٍ فَلاَ يُبَاعُ مُدُّ حِنْطَةٍ بِمُدَّىْ حِنْطَةٍ وَلاَ مُدُّ تَمْرٍ بِمُدَّىْ تَمْرٍ وَلاَ مُدُّ زَبِيبٍ بِمُدَّىْ زَبِيبٍ وَلاَ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الْحُبُوبِ وَالأُدْمِ كُلِّهَا إِذَا كَانَ مِنْ صِنْفٍ وَاحِدٍ وَإِنْ كَانَ يَدًا بِيَدٍ إِنَّمَا ذَلِكَ بِمَنْزِلَةِ الْوَرِقِ بِالْوَرِقِ وَالذَّهَبِ بِالذَّهَبِ لاَ يَحِلُّ فِي شَىْءٍ مِنْ ذَلِكَ الْفَضْلُ وَلاَ يَحِلُّ إِلاَّ مِثْلاً بِمِثْلٍ يَدًا بِيَدٍ. قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا اخْتَلَفَ مَا يُكَالُ أَوْ يُوزَنُ مِمَّا يُؤْكَلُ أَوْ يُشْرَبُ فَبَانَ اخْتِلاَفُهُ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يُؤْخَذَ مِنْهُ اثْنَانِ بِوَاحِدٍ يَدًا بِيَدٍ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يُؤْخَذَ صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ بِصَاعَيْنِ مِنْ حِنْطَةٍ وَصَاعٌ مِنْ تَمْرٍ بِصَاعَيْنِ مِنْ زَبِيبٍ وَصَاعٌ مِنْ حِنْطَةٍ بِصَاعَيْنِ مِنْ سَمْنٍ فَإِذَا كَانَ الصِّنْفَانِ مِنْ هَذَا مُخْتَلِفَيْنِ فَلاَ بَأْسَ بِاثْنَيْنِ مِنْهُ بِوَاحِدٍ أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ يَدًا بِيَدٍ فَإِنْ دَخَلَ ذَلِكَ الأَجَلُ فَلاَ يَحِلُّ. قَالَ مَالِكٌ وَلاَ تَحِلُّ صُبْرَةُ الْحِنْطَةِ بِصُبْرَةِ الْحِنْطَةِ وَلاَ بَأْسَ بِصُبْرَةِ الْحِنْطَةِ بِصُبْرَةِ التَّمْرِ يَدًا بِيَدٍ وَذَلِكَ أَنَّهُ لاَ بَأْسَ أَنْ يُشْتَرَى الْحِنْطَةُ بِالتَّمْرِ جِزَافًا. قَالَ مَالِكٌ وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ مِنَ الطَّعَامِ وَالأُدْمِ فَبَانَ اخْتِلاَفُهُ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يُشْتَرَى بَعْضُهُ بِبَعْضٍ جِزَافًا يَدًا بِيَدٍ فَإِنْ دَخَلَهُ الأَجَلُ فَلاَ خَيْرَ فِيهِ وَإِنَّمَا اشْتِرَاءُ ذَلِكَ جِزَافًا كَاشْتِرَاءِ بَعْضِ ذَلِكَ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ جِزَافًا. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَنَّكَ تَشْتَرِي الْحِنْطَةَ بِالْوَرِقِ جِزَافًا وَالتَّمْرَ بِالذَّهَبِ جِزَافًا فَهَذَا حَلاَلٌ لاَ بَأْسَ بِهِ. قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ صَبَّرَ صُبْرَةَ طَعَامٍ وَقَدْ عَلِمَ كَيْلَهَا ثُمَّ بَاعَهَا جِزَافًا وَكَتَمَ الْمُشْتَرِي كَيْلَهَا فَإِنَّ ذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ فَإِنْ أَحَبَّ الْمُشْتَرِي أَنْ يَرُدَّ ذَلِكَ الطَّعَامَ عَلَى الْبَائِعِ رَدَّهُ بِمَا كَتَمَهُ كَيْلَهُ وَغَرَّهُ وَكَذَلِكَ كُلُّ مَا

عَلِمَ الْبَائِعُ كَيْلَهُ وَعَدَدَهُ مِنَ الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ ثُمَّ بَاعَهُ جِزَافًا وَلَمْ يَعْلَمِ الْمُشْتَرِي ذَلِكَ فَإِنَّ الْمُشْتَرِيَ إِنْ أَحَبَّ أَنْ يَرُدَّ ذَلِكَ عَلَى الْبَائِعِ رَدَّهُ وَلَمْ يَزَلْ أَهْلُ الْعِلْمِ يَنْهَوْنَ عَنْ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ خَيْرَ فِي الْخُبْزِ قُرْصٍ بِقُرْصَيْنِ وَلاَ عَظِيمٍ بِصَغِيرٍ إِذَا كَانَ بَعْضُ ذَلِكَ أَكْبَرَ مِنْ بَعْضٍ فَأَمَّا إِذَا كَانَ يَتَحَرَّى أَنْ يَكُونَ مِثْلاً بِمِثْلٍ فَلاَ بَأْسَ بِهِ وَإِنْ لَمْ يُوزَنْ . قَالَ مَالِكٌ لاَ يَصْلُحُ مُدُّ زُبْدٍ وَمُدُّ لَبَنٍ بِمُدَّىْ زُبْدٍ وَهُوَ مِثْلُ الَّذِي وَصَفْنَا مِنَ التَّمْرِ الَّذِي يُبَاعُ صَاعَيْنِ مِنْ كَبِيسٍ وَصَاعًا مِنْ حَشَفٍ بِثَلاَثَةِ أَصْوُعٍ مِنْ عَجْوَةٍ حِينَ قَالَ لِصَاحِبِهِ إِنَّ صَاعَيْنِ مِنْ كَبِيسٍ بِثَلاَثَةِ أَصْوُعٍ مِنَ الْعَجْوَةِ لاَ يَصْلُحُ . فَفَعَلَ ذَلِكَ لِيُجِيزَ بَيْعَهُ وَإِنَّمَا جَعَلَ صَاحِبُ اللَّبَنِ اللَّبَنَ مَعَ زُبْدِهِ لِيَأْخُذَ فَضْلَ زُبْدِهِ عَلَى زُبْدِ صَاحِبِهِ حِينَ أَدْخَلَ مَعَهُ اللَّبَنَ . قَالَ مَالِكٌ وَالدَّقِيقُ بِالْحِنْطَةِ مِثْلاً بِمِثْلٍ لاَ بَأْسَ بِهِ وَذَلِكَ لأَنَّهُ أَخْلَصَ الدَّقِيقَ فَبَاعَهُ بِالْحِنْطَةِ مِثْلاً بِمِثْلٍ وَلَوْ جَعَلَ نِصْفَ الْمُدِّ مِنْ دَقِيقٍ وَنِصْفَهُ مِنْ حِنْطَةٍ فَبَاعَ ذَلِكَ بِمُدٍّ مِنْ حِنْطَةٍ كَانَ ذَلِكَ مِثْلَ الَّذِي وَصَفْنَا لاَ يَصْلُحُ لأَنَّهُ إِنَّمَا أَرَادَ أَنْ يَأْخُذَ فَضْلَ حِنْطَتِهِ الْجَيِّدَةِ حَتَّى جَعَلَ مَعَهَا الدَّقِيقَ فَهَذَا لاَ يَصْلُحُ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு, காசிம் இப்னு முஹம்மத் வழியாக, இப்னு முஜக்கீப் அத்-தவ்ஸி (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இதைப் போன்றதே (முந்தைய ஹதீஸில் கூறப்பட்டதைப் போன்றதே) ஒரு செய்தி எட்டியது.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "இதுவே எங்களிடம் நடைமுறையாக உள்ளது."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "எங்களிடம் ஒருமித்த கருத்து என்னவென்றால், கோதுமைக்குக் கோதுமையோ, பேரீச்சைக்குப் பேரீச்சையோ, கோதுமைக்குப் பேரீச்சையோ, பேரீச்சைக்கு உலர்திராட்சையோ, கோதுமைக்கு உலர்திராட்சையோ, அல்லது எந்த உணவுப் பொருளையும் 'கைக்குக் கை' (உடனடியாகப்) பரிமாற்றம் செய்வதைத் தவிர (வேறு விதமாக) விற்கக் கூடாது. அந்தப் பரிவர்த்தனையில் ஏதேனும் 'காலக்கெடு' (தவணை) நுழைந்தால், அது செல்லாது; அது ஹராம் ஆகும். அவ்வாறே, 'துணை உணவுகள்' (உத்ம் - கறி, நெய் போன்ற உணவுடன் சேர்த்து உண்ணப்படும் பொருட்கள்) எதுவாயினும் 'கைக்குக் கை' (உடனடியாகப்) பரிமாற்றம் செய்தாலன்றி விற்கக் கூடாது."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "உணவுப் பொருட்களும் துணை உணவுகளும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவையாக இருக்கும்போது, ஒன்றிற்கு இரண்டு என்ற விகிதத்தில் விற்கப்படக் கூடாது. ஒரு முத் கோதுமைக்கு இரண்டு முத் கோதுமையோ, ஒரு முத் பேரீச்சைக்கு இரண்டு முத் பேரீச்சையோ, ஒரு முத் உலர்திராட்சைக்கு இரண்டு முத்

உலர்திராட்சையோ விற்கப்படக் கூடாது. தானியங்கள் மற்றும் அனைத்து துணை உணவுகளும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவையாக இருக்கும்போது, அது 'கைக்குக் கை' (உடனடிப்) பரிமாற்றமாக இருந்தாலும் சரியே, (அதிகரிப்புடன் கூடிய) இத்தகைய வியாபாரம் கூடாது.

இது வெள்ளிக்கு வெள்ளியையும், தங்கத்திற்குத் தங்கத்தையும் (கூடுதல் குறைவின்றி) விற்பது போன்றதேயாகும். இந்தப் பரிவர்த்தனையில் எந்தவிதமான அதிகரிப்பும் ஹலால் இல்லை; சமத்திற்கு சமமாக, 'கைக்குக் கை' (உடனடியாகப்) பரிமாற்றம் செய்வது மட்டுமே ஹலால் ஆகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "அளக்கப்படும் அல்லது எடைபோடப்படும் உணவுப் பொருட்களில் அல்லது பானங்களில் (இனம்) தெளிவான வேறுபாடு இருந்தால், 'கைக்குக் கை' (உடனடிப்) பரிமாற்றத்தில் ஒரு வகைக்கு இரண்டு என்ற விகிதத்தில் எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை. ஒரு ஸாஃ பேரீச்சைக்கு இரண்டு ஸாஃ கோதுமையையும், ஒரு ஸாஃ பேரீச்சைக்கு இரண்டு ஸாஃ உலர்திராட்சையையும், ஒரு ஸாஃ கோதுமைக்கு இரண்டு ஸாஃ நெய்யையும் எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை. இந்த இரு வகைகளும் வேறுபட்டிருந்தால், 'கைக்குக் கை' (உடனடிப்) பரிமாற்றத்தில் ஒன்றிற்கு இரண்டு அல்லது அதற்கும் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை. ஆனால் அந்தப் பரிவர்த்தனையில் காலக்கெடு நுழைந்தால், அது ஹலால் அல்ல."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒரு கோதுமைக் குவியலுக்கு மற்றொரு கோதுமைக் குவியலை (அளவீடு செய்யாமல்) விற்பது ஹலால் அல்ல. ஆனால், ஒரு கோதுமைக் குவியலுக்கு ஒரு பேரீச்சைக் குவியலை 'கைக்குக் கை' (உடனடியாகப்) பரிமாற்றம் செய்வதில் தவறில்லை. ஏனெனில், கோதுமைக்குப் பேரீச்சையைத் துல்லியமான அளவீடு இல்லாமல் குவியலாக (ஜுஸாஃப் - தோராயமாக) வாங்குவதில் தவறில்லை."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "உணவு மற்றும் துணை உணவுகளில் (இனம்) மாறுபட்டு, அந்த வேறுபாடு தெளிவாக இருக்கும் பட்சத்தில், துல்லியமான அளவீடு இல்லாமல் 'கைக்குக் கை' (உடனடிப்) பரிமாற்றத்தில் ஒரு வகையை மற்றொரு வகையுடன் குவியலாகப் (ஜுஸாஃப் - தோராயமாக) பண்டமாற்று செய்வதில் தவறில்லை. ஆனால் விற்பனையில் காலக்கெடு நுழைந்தால், அதில் எந்த நன்மையும் இல்லை. துல்லியமான அளவீடு இல்லாமல் இத்தகைய பொருட்களைப் பண்டமாற்று செய்வது, துல்லியமாக அளவிடாமல் தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைக் கொண்டு (மற்ற) பொருட்களை வாங்குவதைப் போன்றது."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஏனென்றால், நீங்கள் கோதுமையை வெள்ளியைக் கொண்டும், பேரீச்சையைத் தங்கத்தைக் கொண்டும் (அளவீடு செய்யாமல்) குவியலாக (ஜுஸாஃப் - தோராயமாக) வாங்குகிறீர்கள்; இது ஹலால் ஆகும். அதில் தவறில்லை."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒருவர் உணவுக் குவியலின் அளவை அறிந்திருந்தும், வாங்குபவரிடமிருந்து அதன் அளவை மறைத்து,

துல்லியமாக அளவிடப்படாதது போல் ஒரு குவியலாக (ஜுஸாஃப் - தோராயமாக) விற்பனை செய்வது முறையல்ல. வாங்குபவர் அந்த உணவை விற்பனையாளரிடம் திருப்பித் தர விரும்பினால், (விற்பனையாளர் அதன் அளவை மறைத்து அவரை ஏமாற்றியதால்) அதைத் திருப்பித் தரலாம். விற்பனையாளருக்கு அளவு மற்றும் எண்ணிக்கை தெரிந்த எந்தவொரு உணவு அல்லது பிற பொருட்களுக்கும் இது பொருந்தும்; அவற்றை அவர் அளவீடு இல்லாமல் விற்கிறார், ஆனால் வாங்குபவருக்கு (அதன் அளவு) தெரியாது என்றால், வாங்குபவர் அதை விற்பனையாளரிடம் திருப்பித் தர விரும்பினால், திருப்பித் தரலாம். அறிஞர்கள் (எப்போதும்) அத்தகைய பரிவர்த்தனையைத் தடை செய்து வந்துள்ளனர்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒரு வட்ட ரொட்டிக்கு இரண்டு வட்ட ரொட்டிகளை விற்பதில் எந்த நன்மையும் இல்லை; சில மற்றவற்றை விடப் பெரியதாக இருக்கும்போது, பெரியதிற்குச் சிறியதை விற்பதிலும் (அதாவது, சமமற்ற அளவில்) நன்மை இல்லை. அவை சமத்திற்கு சமமாக இருப்பதை (விற்பவரும் வாங்குபவரும்) உறுதி செய்யும்போது, அவை எடைபோடப்படாவிட்டாலும், அந்த விற்பனையில் தவறில்லை."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒரு முத் வெண்ணெய் மற்றும் ஒரு முத் பாலை, இரண்டு முத் வெண்ணெய்க்கு விற்பது செல்லாது. இது எதைப் போன்றதென்றால், (ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு ரக பேரீச்சைகளை மாற்றும்போது) 'இரண்டு ஸாஃ கபீஸ் பேரீச்சைக்கு மூன்று ஸாஃ அஜ்வா பேரீச்சை என்பது கூடாது' என்று தன் தோழரிடம் ஒருவர் கூறியபோது, அந்த வியாபாரத்தைச் செல்லுபடியாக்குவதற்காக, (இரண்டு ஸாஃ கபீஸ் பேரீச்சையுடன்) ஒரு ஸாஃ ஹஷஃப் (தரமற்ற) பேரீச்சையைச் சேர்த்து, மூன்று ஸாஃ அஜ்வா பேரீச்சைக்கு மாற்றாக விற்பதைப் போன்றதாகும். பாலின் உரிமையாளர், தனது வெண்ணெயுடன் பாலையும் சேர்த்து, மற்றவரின் வெண்ணெயை விடத் தனது வெண்ணெயின் (அளவு) கூடுதலைப் பெற நாடுகிறார் (இது ரிபாவுக்கான தந்திரமான செயலாகும்)."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "கோதுமை மாவுக்குக் கோதுமை என்பது சமத்திற்கு சமமாகும்; அதில் தவறில்லை. இது, அவர் (கோதுமையை அரைத்து) சுத்தமான மாவை, கோதுமைக்குச் சமத்திற்கு சமமாக விற்கும் பட்சத்தில் பொருந்தும். ஆனால் அவர் அரை முத் மாவு மற்றும் அரை முத் கோதுமையைச் சேர்த்து, அதை ஒரு முத் கோதுமைக்கு விற்றால், அது நாங்கள் (மேலே) விவரித்ததைப் போலாகிவிடும்; அது கூடாது. ஏனெனில், அவர் தனது உயர்தரக் கோதுமையின் மேன்மையைச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு, அதனுடன் மாவையும் சேர்த்து (அதிகப்படியாகப் பெற) விரும்புகிறார். எனவே இது கூடாது."

1346

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، أَنَّهُ سَأَلَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ فَقَالَ إِنِّي رَجُلٌ أَبْتَاعُ الطَّعَامَ يَكُونُ مِنَ الصُّكُوكِ بِالْجَارِ فَرُبَّمَا ابْتَعْتُ مِنْهُ بِدِينَارٍ وَنِصْفِ دِرْهَمٍ فَأُعْطَى بِالنِّصْفِ طَعَامًا. فَقَالَ سَعِيدٌ لاَ وَلَكِنْ أَعْطِ أَنْتَ دِرْهَمًا وَخُذْ بَقِيَّتَهُ طَعَامًا.

முஹம்மது இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ மர்யம் அவர்கள், ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம் கேட்டார்கள்:

"நான் அல்-ஜாரில் (அரசு வழங்கும்) உணவு ரசீதுகளை வாங்கும் ஒரு மனிதன். சில நேரங்களில் நான் ஒரு தீனார் மற்றும் அரை திர்ஹத்திற்கு (உணவு) வாங்குவேன்; (அதில்) அந்த அரைத் திர்ஹத்திற்குப் பகரமாக எனக்கு உணவு வழங்கப்படும் (அதாவது, நான் செலுத்த வேண்டிய அரை திர்ஹத்திற்குப் பதிலாக, அதற்குச் சமமான உணவு எனக்குக் கொடுக்கப்படும், இது பணத்தையும் உணவையும் கலக்கும் ஒரு பரிமாற்றம்)."

அதற்கு ஸயீத் அவர்கள், "இல்லை (அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம்); மாறாக, நீர் ஒரு திர்ஹத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, (அதன் மதிப்புக்குரிய) மீதமுள்ள உணவை எடுத்துக்கொள்வீராக! (அதாவது, பணத்திற்குப் பதிலாக உணவை நேரடியாகப் பெறவும், பணத்தையும் உணவையும் கலந்து பரிமாற்றம் செய்ய வேண்டாம்)" என்று கூறினார்கள்.

1347

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ سِيرِينَ، كَانَ يَقُولُ لاَ تَبِيعُوا الْحَبَّ فِي سُنْبُلِهِ حَتَّى يَبْيَضَّ. قَالَ مَالِكٌ مَنِ اشْتَرَى طَعَامًا بِسِعْرٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَلَمَّا حَلَّ الأَجَلُ قَالَ الَّذِي عَلَيْهِ الطَّعَامُ لِصَاحِبِهِ لَيْسَ عِنْدِي طَعَامٌ فَبِعْنِي الطَّعَامَ الَّذِي لَكَ عَلَىَّ إِلَى أَجَلٍ. فَيَقُولُ صَاحِبُ الطَّعَامِ هَذَا لاَ يَصْلُحُ لأَنَّهُ قَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ بَيْعِ الطَّعَامِ حَتَّى يُسْتَوْفَى. فَيَقُولُ الَّذِي عَلَيْهِ الطَّعَامُ لِغَرِيمِهِ فَبِعْنِي طَعَامًا إِلَى أَجَلٍ حَتَّى أَقْضِيَكَهُ. فَهَذَا لاَ يَصْلُحُ لأَنَّهُ إِنَّمَا يُعْطِيهِ طَعَامًا ثُمَّ يَرُدُّهُ إِلَيْهِ. فَيَصِيرُ الذَّهَبُ الَّذِي أَعْطَاهُ ثَمَنَ الَّذِي كَانَ لَهُ عَلَيْهِ وَيَصِيرُ الطَّعَامُ الَّذِي أَعْطَاهُ مُحَلِّلاً فِيمَا بَيْنَهُمَا وَيَكُونُ ذَلِكَ إِذَا فَعَلاَهُ بَيْعَ الطَّعَامِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَوْفَى. قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ لَهُ عَلَى رَجُلٍ طَعَامٌ ابْتَاعَهُ مِنْهُ وَلِغَرِيمِهِ عَلَى رَجُلٍ طَعَامٌ مِثْلُ ذَلِكَ الطَّعَامِ فَقَالَ الَّذِي عَلَيْهِ الطَّعَامُ لِغَرِيمِهِ أُحِيلُكَ عَلَى غَرِيمٍ لِي عَلَيْهِ مِثْلُ الطَّعَامِ الَّذِي لَكَ عَلَىَّ بِطَعَامِكَ الَّذِي لَكَ عَلَىَّ. قَالَ مَالِكٌ إِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الطَّعَامُ إِنَّمَا هُوَ طَعَامٌ ابْتَاعَهُ فَأَرَادَ أَنْ

يُحِيلَ غَرِيمَهُ بِطَعَامٍ ابْتَاعَهُ فَإِنَّ ذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ وَذَلِكَ بَيْعُ الطَّعَامِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَوْفَى فَإِنْ كَانَ الطَّعَامُ سَلَفًا حَالاًّ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يُحِيلَ بِهِ غَرِيمَهُ لأَنَّ ذَلِكَ لَيْسَ بِبَيْعٍ وَلاَ يَحِلُّ بَيْعُ الطَّعَامِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَوْفَى لِنَهْىِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ ذَلِكَ غَيْرَ أَنَّ أَهْلَ الْعِلْمِ قَدِ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنَّهُ لاَ بَأْسَ بِالشِّرْكِ وَالتَّوْلِيَةِ وَالإِقَالَةِ فِي الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَنَّ أَهْلَ الْعِلْمِ أَنْزَلُوهُ عَلَى وَجْهِ الْمَعْرُوفِ وَلَمْ يُنْزِلُوهُ عَلَى وَجْهِ الْبَيْعِ وَذَلِكَ مِثْلُ الرَّجُلِ يُسَلِّفُ الدَّرَاهِمَ النُّقَّصَ فَيُقْضَى دَرَاهِمَ وَازِنَةً فِيهَا فَضْلٌ فَيَحِلُّ لَهُ ذَلِكَ وَيَجُوزُ وَلَوِ اشْتَرَى مِنْهُ دَرَاهِمَ نُقَّصًا بِوَازِنَةٍ لَمْ يَحِلَّ ذَلِكَ وَلَوِ اشْتَرَطَ عَلَيْهِ حِينَ أَسْلَفَهُ وَازِنَةً وَإِنَّمَا أَعْطَاهُ نُقَّصًا لَمْ يَحِلَّ لَهُ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَمِمَّا يُشْبِهُ ذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ الْمُزَابَنَةِ وَأَرْخَصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا بِخَرْصِهَا مِنَ التَّمْرِ وَإِنَّمَا فُرِقَ بَيْنَ ذَلِكَ أَنَّ بَيْعَ الْمُزَابَنَةِ بَيْعٌ عَلَى وَجْهِ الْمُكَايَسَةِ وَالتِّجَارَةِ وَأَنَّ بَيْعَ الْعَرَايَا عَلَى وَجْهِ الْمَعْرُوفِ لاَ مُكَايَسَةَ فِيهِ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ يَنْبَغِي أَنْ يَشْتَرِيَ رَجُلٌ طَعَامًا بِرُبُعٍ أَوْ ثُلُثٍ أَوْ كِسْرٍ مِنْ دِرْهَمٍ عَلَى أَنْ يُعْطَى بِذَلِكَ طَعَامًا إِلَى أَجَلٍ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يَبْتَاعَ الرَّجُلُ طَعَامًا بِكِسْرٍ مِنْ دِرْهَمٍ إِلَى أَجَلٍ ثُمَّ يُعْطَى دِرْهَمًا وَيَأْخُذُ بِمَا بَقِيَ لَهُ مِنْ دِرْهَمِهِ سِلْعَةً مِنَ السِّلَعِ لأَنَّهُ أَعْطَى الْكِسْرَ الَّذِي عَلَيْهِ فِضَّةً وَأَخَذَ بِبَقِيَّةِ دِرْهَمِهِ سِلْعَةً فَهَذَا لاَ بَأْسَ بِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يَضَعَ الرَّجُلُ عِنْدَ الرَّجُلِ دِرْهَمًا ثُمَّ يَأْخُذُ مِنْهُ بِرُبُعٍ أَوْ بِثُلُثٍ أَوْ بِكِسْرٍ مَعْلُومٍ سِلْعَةً مَعْلُومَةً فَإِذَا لَمْ يَكُنْ فِي ذَلِكَ سِعْرٌ مَعْلُومٌ وَقَالَ الرَّجُلُ آخُذُ مِنْكَ بِسِعْرِ كُلِّ يَوْمٍ فَهَذَا لاَ يَحِلُّ لأَنَّهُ غَرَرٌ يَقِلُّ مَرَّةً وَيَكْثُرُ مَرَّةً وَلَمْ يَفْتَرِقَا عَلَى بَيْعٍ مَعْلُومٍ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ بَاعَ طَعَامًا جِزَافًا وَلَمْ يَسْتَثْنِ مِنْهُ شَيْئًا ثُمَّ بَدَا لَهُ أَنْ يَشْتَرِيَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنَّهُ لاَ يَصْلُحُ لَهُ أَنْ يَشْتَرِيَ مِنْهُ شَيْئًا إِلاَّ مَا كَانَ يَجُوزُ لَهُ أَنْ يَسْتَثْنِيَ مِنْهُ وَذَلِكَ الثُّلُثُ فَمَا دُونَهُ فَإِنْ زَادَ عَلَى الثُّلُثِ صَارَ ذَلِكَ إِلَى الْمُزَابَنَةِ وَإِلَى مَا يُكْرَهُ فَلاَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَشْتَرِيَ مِنْهُ شَيْئًا إِلاَّ مَا كَانَ يَجُوزُ لَهُ أَنْ يَسْتَثْنِيَ مِنْهُ وَلاَ يَجُوزُ لَهُ أَنْ يَسْتَثْنِيَ مِنْهُ إِلاَّ الثُّلُثَ فَمَا دُونَهُ وَهَذَا الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا .

முஹம்மத் பின் ஸிரீன் (ரஹ்) அவர்கள், "கதிரில் உள்ள தானியம் முற்றி வெண்மையாகும் வரை அதை விற்காதீர்கள்" என்று கூறிவந்ததாக மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட

காலக்கெடுவில் தருவதாகக் கூறி, நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு உணவை வாங்குகிறார். அந்தக் காலக்கெடு வந்ததும், உணவுத் தானியத்தைத் தரவேண்டியவர் அதன் உரிமையாளரிடம், 'என்னிடம் உணவு இல்லை, ஆகவே நான் உங்களுக்குத் தர வேண்டிய உணவை, (இன்னொரு) காலக்கெடுவின் அடிப்படையில் எனக்கு விற்றுவிடுங்கள்' என்று கூறுகிறார். அதற்கு உணவின் உரிமையாளர், 'இது முறையாகாது. ஏனெனில், உணவைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன் அதை விற்பதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்துள்ளார்கள்' என்று கூறுகிறார்.

பிறகு உணவு தரவேண்டியவர் தனது கடன்காரரிடம், 'நான் உங்களுக்குத் தரவேண்டியதை அடைப்பதற்காக, எனக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவில் (நான் உங்களுக்குத் திருப்பித் தரும் வகையில்) உணவை விற்பனை செய்யுங்கள்' என்று கேட்கிறார். இதுவும் முறையாகாது. ஏனெனில், (உரிமையாளர்) கடனாளிக்கு (புதிதாக) உணவை விற்று, பின்னர் (கடனாளி) அதையே (அசல் கடனுக்குப் பகரமாக) அவரிடமே (உரிமையாளரிடமே) திருப்பிக் கொடுக்கிறார். இதன் மூலம், (கடனாளிக்கு) அவர் (உரிமையாளர்) கொடுத்த (பணம் அல்லது) தங்கம், தனக்குத் தரவேண்டிய (அசல்) கடனுக்குப் பகரமாக அமைகிறது. அவர் (உரிமையாளர்) கொடுத்த உணவோ, அவர்கள் இருவருக்கும் இடையில் (தடை செய்யப்பட்டதை ஆகுமாக்கும்) ஒரு தற்காலிகத் தீர்வாக (ஹீலா) ஆகிறது. அவர்கள் இதைச் செய்தால், அது உணவைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பே விற்பனை செய்ததாக ஆகிவிடும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் மற்றொருவருக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டியுள்ளது (அதை அவர் அவரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கியிருந்தார்). (அதே கடனாளிக்கு) அதே போன்ற உணவு வேறொருவரிடமிருந்து வர வேண்டியுள்ளது. இப்போது உணவு தரவேண்டியவர் (அசல் கடனாளி) தனது கடன்காரரிடம், 'நான் உங்களுக்குத் தரவேண்டிய உணவுக்குப் பகரமாக, எனக்குத் தரவேண்டிய ஒரு கடனாளிக்கு உங்களை நான் பொறுப்பு மாற்றம் (ஹவாலா) செய்கிறேன். நான் உங்களுக்குத் தரவேண்டிய உணவை அவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று கூறுகிறார்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உணவு தரவேண்டியவர், அந்த உணவை (முன்பு) விலைக்கு வாங்கியிருந்து, அந்த வாங்கிய உணவின் அடிப்படையில் தனது கடன்காரருக்குப் பொறுப்பு மாற்றம் (ஹவாலா) செய்ய விரும்பினால், அது முறையாகாது. ஏனெனில் இது உணவைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பே விற்பனை செய்வதாகும். ஆனால், அந்த உணவு முன்பணமாக (சலஃப் - கடன்) கொடுக்கப்பட்டு உடனடியாகக் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தால், அதைக் கொண்டு தனது கடன்காரருக்குப் பொறுப்பு மாற்றம் செய்வதில் தவறில்லை. ஏனெனில் அது விற்பனை அல்ல. உணவை முழுமையாகக் கைப்பற்றுவதற்கு முன் விற்பது ஆகுமானது (ஹலால்) அல்ல; ஏனெனில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைத் தடை செய்துள்ளார்கள். இருப்பினும், உணவு மற்றும் பிற பொருட்களின் விற்பனையில், கூட்டு சேர்தல் (ஷிர்க்), அடக்க விலைக்கே விற்றல் (தவ்லியா), மற்றும் வியாபாரத்தை ரத்து செய்தல் (இகாலா) ஆகியவற்றில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்று அறிஞர்கள் ஒருமித்த கருத்து

தெரிவித்துள்ளனர்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஏனெனில், அறிஞர்கள் இதனை உபகாரம் மற்றும் நன்மையின் அடிப்படையில் வைத்துள்ளார்களே தவிர, விற்பனையின் அடிப்படையில் வைக்கவில்லை. இது எத்தகையதென்றால், ஒரு மனிதர் எடை குறைந்த திர்ஹம்களைக் கடனாகக் கொடுக்கிறார். பின்னர் அவருக்குக் கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்போது முழு எடை உள்ள திர்ஹம்களாக, அதாவது அவர் கொடுத்ததை விட அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இது அவருக்கு ஆகுமானது மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். ஆனால், அவர் எடை குறைந்த திர்ஹம்களைக் கொடுத்து முழு எடையுள்ள திர்ஹம்களை விலைக்கு வாங்கியிருந்தால், அது ஆகுமானதல்ல. அல்லது அவர் கடன் கொடுக்கும்போதே முழு எடையுள்ள திர்ஹம்களைத் திரும்பத் தரவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்து, ஆனால் கொடுத்தது எடை குறைந்ததாக இருந்தால், அது அவருக்கு ஆகுமானதல்ல."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதனைப் போன்றே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'முஸாபனா' (Muzabanah – மரத்திலிருக்கும் பேரீச்சம்பழத்தை, பறிக்கப்பட்ட காய்ந்த பேரீச்சம்பழத்திற்கு மதிப்பிட்டு விற்பது) முறையிலான விற்பனையைத் தடை செய்தார்கள். ஆனால், 'அராயா' (Araya) முறையில் பேரீச்சம்பழத்தை அதன் மதிப்பீட்டு அளவுக்கு விற்பனை செய்வதற்குச் சலுகையளித்தார்கள். இவை இரண்டுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்னவென்றால், முஸாபனா விற்பனையானது வணிக நோக்கம் மற்றும் கறாரான பேரத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். ஆனால் அராயா விற்பனையானது உபகாரம் மற்றும் நன்மையின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும்; அதில் கறாரான பேரம் இல்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் கால் திர்ஹம் அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு திர்ஹம் அல்லது ஒரு திர்ஹமின் சிறு பகுதிக்கு உணவை வாங்குவதும், அதற்குப் பகரமாக (பின்னர்) ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவில் உணவு வழங்கப்படுவதாக ஒப்பந்தம் செய்வதும் தகாது. ஆனால், ஒருவர் ஒரு திர்ஹமின் சிறு பகுதிக்கு ஒரு காலக்கெடுவின் அடிப்படையில் உணவை வாங்கிவிட்டு, பின்னர் ஒரு (முழு) திர்ஹமைக் கொடுத்து, தனது திர்ஹமில் மீதமுள்ள தொகைக்கு ஏதேனும் ஒரு பொருளை வாங்கிக்கொள்வதில் தவறில்லை. ஏனெனில், அவர் தான் கொடுக்க வேண்டிய சில்லறைப் பகுதிக்கு வெள்ளியை (திர்ஹமை) கொடுத்துவிட்டார், மீதமுள்ள தனது திர்ஹமுக்குப் பகரமாக ஒரு பொருளை எடுத்துக்கொண்டார். இதில் எந்தத் தவறும் இல்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் மற்றொருவரிடம் ஒரு திர்ஹமை (வைப்புத் தொகையாக) வைத்துவிட்டு, பின்னர் அதிலிருந்து கால் வாசி அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சில்லறை அளவுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட விலை நிர்ணயிக்கப்படாமல், 'தினசரி விலையின் அடிப்படையில் உன்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்கிறேன்' என்று கூறினால், அது ஆகுமானது அல்ல. ஏனெனில் இது 'கரர்' (நிச்சயமற்ற தன்மை) ஆகும். விலை ஒருமுறை குறையலாம், ஒருமுறை அதிகரிக்கலாம். அவர்கள்

ஒரு குறிப்பிட்ட விற்பனை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் பிரியவில்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் உணவை 'ஜிஸாஃப்' (எடை போடாமல் குத்துமதிப்பாக) முறையில் விற்று, அதிலிருந்து எதையும் விதிவிலக்கு செய்யாமல் இருந்து, பின்னர் அதிலிருந்து எதையேனும் வாங்க நினைத்தால், அது அவருக்கு முறையாகாது - அவர் எதை விதிவிலக்கு செய்திருக்க முடியுமோ அதைத் தவிர. அது மூன்றில் ஒரு பகுதியோ அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ இருக்க வேண்டும். மூன்றில் ஒரு பகுதியை விட அதிகமானால், அது 'முஸாபனா' ஆகிவிடும் மற்றும் வெறுக்கத்தக்க செயலாகிவிடும். எனவே, அவர் விதிவிலக்கு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டதைத் தவிர வேறு எதையும் அதிலிருந்து வாங்கக்கூடாது. மேலும் மூன்றில் ஒரு பகுதி அல்லது அதற்குக் குறைவானதைத் தவிர வேறு எதையும் விதிவிலக்கு செய்யவும் கூடாது. இதுவே நம்மிடம் எவ்விதக் கருத்துவேறுபாடும் இல்லாத விஷயமாகும்."

1348

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لاَ حُكْرَةَ فِي سُوقِنَا لاَ يَعْمِدُ رِجَالٌ بِأَيْدِيهِمْ فُضُولٌ مِنْ أَذْهَابٍ إِلَى رِزْقٍ مِنْ رِزْقِ اللَّهِ نَزَلَ بِسَاحَتِنَا فَيَحْتَكِرُونَهُ عَلَيْنَا وَلَكِنْ أَيُّمَا جَالِبٍ جَلَبَ عَلَى عَمُودِ كَبِدِهِ فِي الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ فَذَلِكَ ضَيْفُ عُمَرَ فَلْيَبِعْ كَيْفَ شَاءَ اللَّهُ وَلْيُمْسِكْ كَيْفَ شَاءَ اللَّهُ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நமது சந்தையில் பதுக்கல் இருக்கக் கூடாது. தங்கள் கைகளில் அதிகப்படியான தங்கம் வைத்திருக்கும் மனிதர்கள், அல்லாஹ் நமது முற்றத்திற்கு அனுப்பிய அவனுடைய வாழ்வாதாரங்களில் ஒன்றை (விலைக்கு வாங்கி) நமக்கு எதிராகப் பதுக்கி வைக்க (எண்ணி) நாடக்கூடாது. ஆனால், கோடைக்காலத்திலும் குளிர்காலத்திலும் மிகுந்த சிரமத்துடன் பொருட்களைக் கொண்டு வருபவர் எவரோ, அவர் உமரின் விருந்தினர் ஆவார். அவர் அல்லாஹ் நாடியவாறு விற்கட்டும்; அல்லாஹ் நாடியவாறு (தன்னிடமே) வைத்துக்கொள்ளட்டும்."

1349

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يُوسُفَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، مَرَّ بِحَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ وَهُوَ يَبِيعُ زَبِيبًا لَهُ بِالسُّوقِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِمَّا أَنْ تَزِيدَ فِي السِّعْرِ وَإِمَّا أَنْ تُرْفَعَ مِنْ سُوقِنَا ‏.‏

ஸஈத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், சந்தையில் தனக்குரிய உலர் திராட்சையை விற்றுக்கொண்டிருந்த ஹாத்தப் இப்னு அபீ பல்தஆ (ரழி) அவர்களைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "ஒன்று விலையை (சந்தையின் பொதுவான விலைக்கு ஏற்ப) உயர்த்துங்கள்; அல்லது எங்கள் சந்தையை விட்டு வெளியேறுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1350

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، كَانَ يَنْهَى عَنِ الْحُكْرَةِ، .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது என்னவென்றால், உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள் (அத்தியாவசியப் பொருட்களை) பதுக்குவதைத் தடை செய்து வந்தார்கள்.

1351

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ حَسَنِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، بَاعَ جَمَلاً لَهُ يُدْعَى عُصَيْفِيرًا بِعِشْرِينَ بَعِيرًا إِلَى أَجَلٍ.

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள், தங்களுக்குச் சொந்தமான 'உஸைஃபிர்' என்றழைக்கப்பட்ட ஒட்டகத்தை, குறிப்பிட்ட தவணைக்கு (செலுத்தப்பட வேண்டிய) இருபது ஒட்டகங்களுக்கு விற்றார்கள்.

1352

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، اشْتَرَى رَاحِلَةً بِأَرْبَعَةِ أَبْعِرَةٍ مَضْمُونَةٍ عَلَيْهِ يُوفِيهَا صَاحِبَهَا بِالرَّبَذَةِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு சவாரி ஒட்டகத்தை நான்கு ஒட்டகங்களுக்கு (ஈடாக) வாங்கினார்கள். அவற்றை அதன் உரிமையாளரிடம் அர்-ரபதாவில் முழுமையாகக் கொடுப்பதாக அவர் உறுதியளித்தார் (அதாவது, அந்த நான்கு ஒட்டகங்களும் அவர் மீது கடமையாக இருந்தன).

1353

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنْ بَيْعِ الْحَيَوَانِ، اثْنَيْنِ بِوَاحِدٍ إِلَى أَجَلٍ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ بَأْسَ بِالْجَمَلِ بِالْجَمَلِ مِثْلِهِ وَزِيَادَةِ دَرَاهِمَ يَدًا بِيَدٍ وَلاَ بَأْسَ بِالْجَمَلِ بِالْجَمَلِ مِثْلِهِ وَزِيَادَةِ دَرَاهِمَ الْجَمَلُ بِالْجَمَلِ يَدًا بِيَدٍ وَالدَّرَاهِمُ إِلَى أَجَلٍ . قَالَ وَلاَ خَيْرَ فِي الْجَمَلِ بِالْجَمَلِ مِثْلِهِ وَزِيَادَةِ دَرَاهِمَ الدَّرَاهِمُ نَقْدًا وَالْجَمَلُ إِلَى أَجَلٍ وَإِنْ أَخَّرْتَ الْجَمَلَ وَالدَّرَاهِمَ لاَ خَيْرَ فِي ذَلِكَ أَيْضًا . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يَبْتَاعَ الْبَعِيرَ النَّجِيبَ بِالْبَعِيرَيْنِ أَوْ بِالأَبْعِرَةِ مِنَ الْحَمُولَةِ مِنْ مَاشِيَةِ الإِبِلِ وَإِنْ كَانَتْ مِنْ نَعَمٍ وَاحِدَةٍ فَلاَ بَأْسَ أَنْ يُشْتَرَى مِنْهَا اثْنَانِ بِوَاحِدٍ إِلَى أَجَلٍ إِذَا اخْتَلَفَتْ فَبَانَ اخْتِلاَفُهَا وَإِنْ أَشْبَهَ بَعْضُهَا بَعْضًا وَاخْتَلَفَتْ أَجْنَاسُهَا أَوْ لَمْ تَخْتَلِفْ فَلاَ يُؤْخَذُ مِنْهَا اثْنَانِ بِوَاحِدٍ إِلَى أَجَلٍ . قَالَ مَالِكٌ وَتَفْسِيرُ مَا كُرِهَ مِنْ ذَلِكَ أَنْ يُؤْخَذَ الْبَعِيرُ بِالْبَعِيرَيْنِ لَيْسَ بَيْنَهُمَا تَفَاضُلٌ فِي نَجَابَةٍ وَلاَ رِحْلَةٍ فَإِذَا كَانَ هَذَا عَلَى مَا وَصَفْتُ لَكَ فَلاَ يُشْتَرَى مِنْهُ اثْنَانِ بِوَاحِدٍ إِلَى أَجَلٍ وَلاَ بَأْسَ أَنْ تَبِيعَ مَا اشْتَرَيْتَ مِنْهَا قَبْلَ أَنْ تَسْتَوْفِيَهُ مِنْ غَيْرِ الَّذِي اشْتَرَيْتَهُ مِنْهُ إِذَا انْتَقَدْتَ ثَمَنَهُ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ سَلَّفَ فِي شَىْءٍ مِنَ الْحَيَوَانِ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَوَصَفَهُ وَحَلاَّهُ وَنَقَدَ ثَمَنَهُ فَذَلِكَ جَائِزٌ وَهُوَ لاَزِمٌ لِلْبَائِعِ وَالْمُبْتَاعِ عَلَى مَا وَصَفَا وَحَلَّيَا وَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ مِنْ عَمَلِ النَّاسِ الْجَائِزِ بَيْنَهُمْ وَالَّذِي لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ أَهْلُ الْعِلْمِ بِبَلَدِنَا .

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம், விலங்கினங்களை தவணை முறையில் ஒன்றுக்கு இரண்டு என்ற விகிதத்தில் விற்பது பற்றி கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், ‘‘அதில் எந்தத் தவறுமில்லை’’ என்று கூறினார்கள்.

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘‘எங்களிடம் ஏகோபித்த முடிவு என்னவென்றால், ஒரு ஒட்டகத்திற்கு பகரமாக அதே போன்ற மற்றொரு ஒட்டகத்தையும், அதனுடன் கூடுதலாக சில திர்ஹம்களையும் சேர்த்து ‘கையோடு கை’ (ரொக்கமாக) மாற்றிக்கொள்வதில் எந்தத் தவறுமில்லை. (அதேபோல்) ஒரு ஒட்டகத்திற்கு பகரமாக அதே போன்ற மற்றொரு ஒட்டகத்தையும், அதனுடன் கூடுதலாக சில திர்ஹம்களையும் சேர்த்து, ஒட்டகங்கள் ‘கையோடு கை’யாகவும், திர்ஹம்கள் தவணை முறையிலும் பரிமாறப்படுவதில் எந்தத் தவறுமில்லை.’’ அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: ‘‘ஆனால், ஒரு ஒட்டகத்திற்கு பகரமாக அதே போன்ற மற்றொரு ஒட்டகத்தையும், அதனுடன் கூடுதலாக சில திர்ஹம்களையும் சேர்த்து, திர்ஹம்கள் ரொக்கமாகவும், ஒட்டகம் தவணை முறையிலும் பரிமாற்றம் செய்வதில் எந்த நன்மையும் இல்லை (அது கூடாது, ஏனெனில் இது ரிபா

அல்-ஃபழ்ல் மற்றும் ரிபா அல்-நஸீஆ ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கும்). ஒட்டகம் மற்றும் திர்ஹம்கள் இரண்டையும் தாமதப்படுத்தினாலும் (தவணை வைத்தாலும்) அதிலும் எந்த நன்மையும் இல்லை (ஏனெனில் இது கடன் மீது கடன் (காலிஃ பி காலிஃ) ஆகும், இது தடைசெய்யப்பட்டது)."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சவாரிக்குரிய உயர்தர ஒட்டகம் (நஜீப்) ஒன்றுக்கு பகரமாக, சுமை சுமக்கும் ஒட்டகக் கூட்டத்திலிருந்து (ஹமூலா) இரண்டு ஒட்டகங்களையோ அல்லது பல ஒட்டகங்களையோ வாங்குவதில் தவறில்லை; அவை ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருந்தாலும் சரியே (ஏனெனில் அவற்றின் தரம் மற்றும் பயன்பாட்டில் தெளிவான வேறுபாடு உள்ளது). (பரிமாற்றப்படும்) ஒட்டகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டிருந்து, அவற்றின் வேறுபாடு தெளிவாகத் தெரியும் பட்சத்தில், அவற்றில் ஒன்றை கொடுத்து இரண்டை தவணை முறையில் வாங்குவதில் தவறில்லை. ஆனால், இனங்கள் வெவ்வேறாக இருந்தாலும் அல்லது இல்லாவிட்டாலும், அவை ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தத்தன்மை உடையவையாக இருந்தால் (அதாவது, தரம் அல்லது பயன்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு இல்லாவிட்டால்), அவற்றில் ஒன்றை கொடுத்து இரண்டை தவணை முறையில் வாங்கக்கூடாது (ஏனெனில் இது ரிபா அல்-ஃபழ்ல் (கூடுதல் வட்டி) ஆகிவிடும்)."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதில் வெறுக்கத்தக்கதாகக் (தடுக்கப்பட்டதாகக்) கருதப்படுவதற்கான விளக்கம் என்னவென்றால், தரம் அல்லது பயணத் திறன் ஆகியவற்றில் எவ்வித வேறுபாடும் இல்லாத நிலையில், ஒரு ஒட்டகத்தை கொடுத்து இரண்டு ஒட்டகங்களை (தவணையில்) பெறுவதாகும். நான் உனக்கு விவரித்தபடி இது (வேறுபாடின்றி) இருந்தால், அவற்றில் ஒன்றை கொடுத்து இரண்டை தவணை முறையில் வாங்கக்கூடாது. கால்நடைகளில் நீ வாங்கியவற்றை, அவற்றை முழுமையாகக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பே, நீ யாரிடமிருந்து வாங்கினாயோ அவரைத் தவிர்த்து வேறொருவருக்கு, அதன் விலையை நீ (வாங்கியவருக்கு) ரொக்கமாகச் செலுத்தியிருந்தால் விற்பதில் தவறில்லை (இது 'பயன் பெறுவதற்கு முன் விற்பது' என்ற தடையின் விதிவிலக்கு, ஏனெனில் விலங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளாகும்)."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் கால்நடைகளுக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட தவணைக்கு முன்பணம் (சலம்) செலுத்தி, அதன் தன்மைகளை விவரித்து, அடையாளமிட்டு, அதற்கான விலையை ரொக்கமாகச் செலுத்தினால் அது அனுமதிக்கப்பட்டதே (இது 'பைஉஸ் சலம்' எனப்படும்). வாங்குபவர் மற்றும் விற்பவர் விவரித்த மற்றும் அடையாளப்படுத்திய பண்புகள் அவர்கள் மீது கடமையாகும் (அதாவது, ஒப்பந்தம் அந்த விவரிப்புகளின்படி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்). மக்களிடையே இது தொடர்ந்து அனுமதிக்கப்பட்ட நடைமுறையாகவும், நமது ஊரிலுள்ள (மதீனா) அறிஞர்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தும் வழிமுறையாகவும் உள்ளது."

1354

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ حَبَلِ الْحَبَلَةِ . وَكَانَ بَيْعًا يَتَبَايَعُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ كَانَ الرَّجُلُ يَبْتَاعُ الْجَزُورَ إِلَى أَنْ تُنْتَجَ النَّاقَةُ . ثُمَّ تُنْتَجَ الَّتِي فِي بَطْنِهَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘ஹபல் அல்-ஹபலா’ எனப்படும் வியாபாரத்தைத் தடை செய்தார்கள். அது ஜாஹிலிய்யா காலத்து மக்கள் வழக்கமாகச் செய்துவந்த ஒரு வியாபாரமாகும். (அதாவது) ஒரு மனிதர், (சினையாக உள்ள) ஒரு பெண் ஒட்டகம் ஈன்று, பின்னர் அதன் வயிற்றில் உள்ள குட்டியும் ஈன்றெடுக்கும் வரை(த் தவணையிட்டு) அறுப்பதற்கான ஒட்டகத்தை வாங்குவார்.

1355

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ لاَ رِبًا فِي الْحَيَوَانِ وَإِنَّمَا نُهِيَ مِنَ الْحَيَوَانِ عَنْ ثَلاَثَةٍ عَنِ الْمَضَامِينِ وَالْمَلاَقِيحِ وَحَبَلِ الْحَبَلَةِ . وَالْمَضَامِينُ بَيْعُ مَا فِي بُطُونِ إِنَاثِ الإِبِلِ وَالْمَلاَقِيحُ بَيْعُ مَا فِي ظُهُورِ الْجِمَالِ . قَالَ مَالِكٌ لاَ يَنْبَغِي أَنْ يَشْتَرِيَ أَحَدٌ شَيْئًا مِنَ الْحَيَوَانِ بِعَيْنِهِ إِذَا كَانَ غَائِبًا عَنْهُ وَإِنْ كَانَ قَدْ رَآهُ وَرَضِيَهُ عَلَى أَنْ يَنْقُدَ ثَمَنَهُ لاَ قَرِيبًا وَلاَ بَعِيدًا . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا كُرِهَ ذَلِكَ لأَنَّ الْبَائِعَ يَنْتَفِعُ بِالثَّمَنِ وَلاَ يُدْرَى هَلْ تُوجَدُ تِلْكَ السِّلْعَةُ عَلَى مَا رَآهَا الْمُبْتَاعُ أَمْ لاَ فَلِذَلِكَ كُرِهَ ذَلِكَ وَلاَ بَأْسَ بِهِ إِذَا كَانَ مَضْمُونًا مَوْصُوفًا .

ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

"கால்நடைகளில் வட்டி (ரிபா) இல்லை. கால்நடைகளில் மூன்று விஷயங்கள் மட்டுமே தடை செய்யப்பட்டுள்ளன: அல்-மதாமீன், அல்-மலாகீஹ் மற்றும் ஹபல் அல்-ஹபலா. அல்-மதாமீன் என்பது பெண் ஒட்டகங்களின் வயிறுகளில் உள்ளதை (கருவை) விற்பதாகும். அல்-மலாகீஹ் என்பது ஆண் ஒட்டகங்களின் முதுகுகளில் உள்ளதை (விந்து/சினை) விற்பதாகும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட கால்நடை தம்மிடம் இல்லாத நிலையில் (மறைவாக இருக்கும்போது), அதை ஏற்கனவே பார்த்துத் திருப்தியடைந்திருந்தாலும், அதற்கான விலையை (முழுமையாக) உடனே செலுத்திவிடுவதாகக் கூறி வாங்குவது கூடாது. (விலையைச் செலுத்துவதில்) எந்தவித தாமதமும் இல்லாமல் (சமீபமானதாகவோ அல்லது நீண்ட காலமானதாகவோ) இருந்தாலும் சரி."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் (மேலும்) கூறினார்கள்: "இது வெறுக்கப்படுவதற்குக் காரணம் யாதெனில், விற்பவர் அந்த விலையைப் (பணத்தைப்) பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்; ஆனால் வாங்குபவர் பார்த்த நிலையில் அந்தப் பொருள் (கால்நடை) கிடைக்குமா அல்லது கிடைக்காதா என்பது தெரிவதில்லை. எனவேதான் இது வெறுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அப்பொருள் (குறிப்பிட்டதாக இல்லாமல்) பண்புகள் வர்ணிக்கப்பட்டு, உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டதாக இருந்தால் அதில் தவறில்லை."

1356

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறைச்சியை உயிருள்ள பிராணிக்கு விற்பதை (அல்லது பண்டமாற்று செய்வதை) தடுத்தார்கள்.

1357

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ مِنْ مَيْسِرِ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ بَيْعُ الْحَيَوَانِ بِاللَّحْمِ بِالشَّاةِ وَالشَّاتَيْنِ .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "உயிருள்ள பிராணியை இறைச்சிக்காக விற்பது ஜாஹிலிய்யா கால மக்களின் சூதாட்டங்களில் ஒன்றாகும். (அதாவது, ஒரு உயிருள்ள ஆட்டை) ஓர் ஆட்டின் இறைச்சிக்கோ அல்லது இரண்டு ஆடுகளின் இறைச்சிக்கோ (பகரமாக விற்பது)."

1358

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ نُهِيَ عَنْ بَيْعِ الْحَيَوَانِ، بِاللَّحْمِ . قَالَ أَبُو الزِّنَادِ فَقُلْتُ لِسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَرَأَيْتَ رَجُلاً اشْتَرَى شَارِفًا بِعَشَرَةِ شِيَاهٍ فَقَالَ سَعِيدٌ إِنْ كَانَ اشْتَرَاهَا لِيَنْحَرَهَا فَلاَ خَيْرَ فِي ذَلِكَ . قَالَ أَبُو الزِّنَادِ وَكُلُّ مَنْ أَدْرَكْتُ مِنَ النَّاسِ يَنْهَوْنَ عَنْ بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِاللَّحْمِ . قَالَ أَبُو الزِّنَادِ وَكَانَ ذَلِكَ يُكْتَبُ فِي عُهُودِ الْعُمَّالِ فِي زَمَانِ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ وَهِشَامِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ يَنْهَوْنَ عَنْ ذَلِكَ .

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: “உயிருள்ள பிராணியை இறைச்சிக்குப் பகரமாக விற்பனை செய்வது தடை

செய்யப்பட்டுள்ளது.''

அபூ அஜ்-ஜினாத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், ''ஒருவர் ஒரு முதிர்ந்த ஒட்டகத்தைப் பத்து ஆடுகளுக்கு வாங்குவதைப் பற்றித் தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?'' என்று கேட்டேன்.
அதற்கு சயீத் அவர்கள், ''அவர் அதை அறுப்பதற்காக வாங்கினால் அதில் எந்த நன்மையும் இல்லை'' என்று கூறினார்கள்.

அபூ அஜ்-ஜினாத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
''நான் சந்தித்த மக்கள் அனைவரும் உயிருள்ள பிராணியை இறைச்சிக்குப் பகரமாக விற்பனை செய்வதைத் தடுத்தார்கள்.''

மேலும் அபூ அஜ்-ஜினாத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
''அபான் இப்னு உஸ்மான் மற்றும் ஹிஷாம் இப்னு இஸ்மாயீல் ஆகியோரின் காலத்தில் ஆளுநர்களின் நியமனக் கடிதங்களில் இச்செயலைத் தடை செய்து எழுதப்பட்டிருந்தது.''

1359

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَمَهْرِ الْبَغِيِّ وَحُلْوَانِ الْكَاهِنِ . يَعْنِي بِمَهْرِ الْبَغِيِّ مَا تُعْطَاهُ الْمَرْأَةُ عَلَى الزِّنَا وَحُلْوَانُ الْكَاهِنِ رَشْوَتُهُ وَمَا يُعْطَى عَلَى أَنْ يَتَكَهَّنَ .

யஹ்யா அவர்கள் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர்கள் இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர்கள் அபூ பக்ர் இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அல்-ஹாரித் இப்னு ஹிஷாம் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர்கள் அபூ மஸ்ஊத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நாயின் விற்பனை விலையையும், விபச்சாரியின் கூலியையும், குறிசொல்பவரின் கூலியையும் தடைசெய்தார்கள். (அதாவது,) விபச்சாரியின் கூலி என்பது, ஒரு பெண் விபச்சாரத்திற்காகப் பெறும் கூலியாகும். குறிசொல்பவரின் கூலி என்பது, அவனது லஞ்சமும் அவன் குறி சொல்வதற்காகப் பெறும் கூலியுமாகும்.

1360

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعٍ وَسَلَفٍ .
قَالَ مَالِكٌ وَتَفْسِيرُ ذَلِكَ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ آخُذُ سِلْعَتَكَ بِكَذَا وَكَذَا عَلَى أَنْ تُسْلِفَنِي كَذَا

وَكَذَا . فَإِنْ عَقَدَا بَيْعَهُمَا عَلَى هَذَا فَهُوَ غَيْرُ جَائِزٍ فَإِنْ تَرَكَ الَّذِي اشْتَرَطَ السَّلَفَ مَا اشْتَرَطَ مِنْهُ كَانَ ذَلِكَ الْبَيْعُ جَائِزًا . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يُشْتَرَى الثَّوْبُ مِنَ الْكَتَّانِ أَوِ الشَّطَوِيِّ أَوِ الْقَصَبِيِّ بِالأَثْوَابِ مِنَ الإِتْرِيبِيِّ أَوِ الْقَسِّيِّ أَوِ الزِّيقَةِ أَوِ الثَّوْبِ الْهَرَوِيِّ أَوِ الْمَرْوِيِّ بِالْمَلاَحِفِ الْيَمَانِيَّةِ وَالشَّقَائِقِ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ الْوَاحِدُ بِالاِثْنَيْنِ أَوِ الثَّلاَثَةِ يَدًا بِيَدٍ أَوْ إِلَى أَجَلٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ صِنْفٍ وَاحِدٍ فَإِنْ دَخَلَ ذَلِكَ نَسِيئَةٌ فَلاَ خَيْرَ فِيهِ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ يَصْلُحُ حَتَّى يَخْتَلِفَ فَيَبِينَ اخْتِلاَفُهُ فَإِذَا أَشْبَهَ بَعْضُ ذَلِكَ بَعْضًا وَإِنِ اخْتَلَفَتْ أَسْمَاؤُهُ فَلاَ يَأْخُذْ مِنْهُ اثْنَيْنِ بِوَاحِدٍ إِلَى أَجَلٍ وَذَلِكَ أَنْ يَأْخُذَ الثَّوْبَيْنِ مِنَ الْهَرَوِيِّ بِالثَّوْبِ مِنَ الْمَرْوِيِّ أَوِ الْقُوهِيِّ إِلَى أَجَلٍ أَوْ يَأْخُذَ الثَّوْبَيْنِ مِنَ الْفُرْقُبِيِّ بِالثَّوْبِ مِنَ الشَّطَوِيِّ فَإِذَا كَانَتْ هَذِهِ الأَجْنَاسُ عَلَى هَذِهِ الصِّفَةِ فَلاَ يُشْتَرَى مِنْهَا اثْنَانِ بِوَاحِدٍ إِلَى أَجَلٍ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ بَأْسَ أَنْ تَبِيعَ مَا اشْتَرَيْتَ مِنْهَا قَبْلَ أَنْ تَسْتَوْفِيَهُ مِنْ غَيْرِ صَاحِبِهِ الَّذِي اشْتَرَيْتَهُ مِنْهُ إِذَا انْتَقَدْتَ ثَمَنَهُ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், விற்பனையையும் கடனையும் (ஒரே ஒப்பந்தத்தில் நிபந்தனையாக இணைப்பதை)த் தடை செய்தார்கள் என்று இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதன் விளக்கம் என்னவென்றால், ஒருவர் மற்றொருவரிடம், 'நீர் எனக்கு இன்னின்னதைக் கடனாகக் கொடுத்தால், நான் உமது சரக்கை இன்னின்ன விலைக்கு வாங்கிக்கொள்கிறேன்' என்று கூறுவதாகும். இந்த அடிப்படையில் இருவரும் விற்பனை ஒப்பந்தம் செய்தால் அது அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல. கடனை நிபந்தனையிட்டவர் அந்நிபந்தனையை விட்டுவிட்டால், அந்த விற்பனை கூடும்."

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "லினன் (கத்தான்), அல்லது ஷத்தவீ, அல்லது கஸபீ (ஆகிய) ஆடைகளை; இத்ரீபீ, அல்லது கஸ்ஸீ, அல்லது ஸிகா (ஆகிய) ஆடைகளுக்குப் பகரமாகவும்; ஹரவீ அல்லது மர்வீ ஆடைகளை, யமன் நாட்டுப் போர்வைகள் (யமானியா) மற்றும் ஷகாயிக் போன்றவற்றிற்குப் பகரமாகவும், (அதாவது வெவ்வேறு இனங்களைச் சார்ந்த ஆடைகளை) ஒன்றுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று என்ற விகிதத்தில், கைக்குக் கை (ரொக்கமாக) அல்லது தவணையில் வாங்குவதில் தவறில்லை. (ஆனால், அவை) ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவையாக இருந்து, அதில் தவணை முறை நுழைந்தால் அதில் எந்த நன்மையும் இல்லை."

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவ்விரு சரக்குகளும் வேறுபட்டவையாக இருந்து, அவற்றின் வேறுபாடு தெளிவாகத் தெரிந்தால் ஒழிய (தவணையில் விற்பது) கூடாது. பெயர்கள் வெவ்வேறாக இருந்தாலும்,

அவற்றில் சில மற்றவற்றை ஒத்திருந்தால், அவற்றை ஒன்றுக்கு இரண்டு என்ற விகிதத்தில் தவணையில் வாங்கக்கூடாது. அதாவது, ஹரவீயில் இரு ஆடைகளை மர்வீயில் ஓர் ஆடைக்கோ அல்லது கூஹீயில் ஓர் ஆடைக்கோ தவணை முறையில் வாங்குவதும்; அல்லது ஃபுர்குபீயில் இரு ஆடைகளை ஷத்தவீயில் ஓர் ஆடைக்குப் பகரமாக வாங்குவதும் (கூடாது). இவ்வகைகள் அனைத்தும் ஒரே தன்மையுடையவை. எனவே, இவற்றில் ஒன்றை இரண்டுக்கு என்று தவணை முறையில் வாங்கக்கூடாது."

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்வகை ஆடைகளை நீங்கள் விலைக்கு வாங்கிய பின், அவற்றை முழுமையாகக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பே, அவற்றை விற்ற உரிமையாளரைத் தவிர்த்து வேறொருவருக்கு விற்பதில் தவறில்லை; (முதல் விற்பனையின்) விலையை ரொக்கமாகச் செலுத்தியிருந்தால்."

1361

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ، وَرَجُلٌ، يَسْأَلُهُ عَنْ رَجُلٍ، سَلَّفَ فِي سَبَائِبَ فَأَرَادَ بَيْعَهَا قَبْلَ أَنْ يَقْبِضَهَا فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ تِلْكَ الْوَرِقُ بِالْوَرِقِ . وَكَرِهَ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ فِيمَا نُرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنَّهُ أَرَادَ أَنْ يَبِيعَهَا مِنْ صَاحِبِهَا الَّذِي اشْتَرَاهَا مِنْهُ بِأَكْثَرَ مِنَ الثَّمَنِ الَّذِي ابْتَاعَهَا بِهِ وَلَوْ أَنَّهُ بَاعَهَا مِنْ غَيْرِ الَّذِي اشْتَرَاهَا مِنْهُ لَمْ يَكُنْ بِذَلِكَ بَأْسٌ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِيمَنْ سَلَّفَ فِي رَقِيقٍ أَوْ مَاشِيَةٍ أَوْ عُرُوضٍ فَإِذَا كَانَ كُلُّ شَىْءٍ مِنْ ذَلِكَ مَوْصُوفًا فَسَلَّفَ فِيهِ إِلَى أَجَلٍ فَحَلَّ الأَجَلُ فَإِنَّ الْمُشْتَرِيَ لاَ يَبِيعُ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ مِنَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْهُ بِأَكْثَرَ مِنَ الثَّمَنِ الَّذِي سَلَّفَهُ فِيهِ قَبْلَ أَنْ يَقْبِضَ مَا سَلَّفَهُ فِيهِ وَذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا فَعَلَهُ فَهُوَ الرِّبَا صَارَ الْمُشْتَرِي إِنْ أَعْطَى الَّذِي بَاعَهُ دَنَانِيرَ أَوْ دَرَاهِمَ فَانْتَفَعَ بِهَا فَلَمَّا حَلَّتْ عَلَيْهِ السِّلْعَةُ وَلَمْ يَقْبِضْهَا الْمُشْتَرِي بَاعَهَا مِنْ صَاحِبِهَا بِأَكْثَرَ مِمَّا سَلَّفَهُ فِيهَا فَصَارَ أَنْ رَدَّ إِلَيْهِ مَا سَلَّفَهُ وَزَادَهُ مِنْ عِنْدِهِ . قَالَ مَالِكٌ مَنْ سَلَّفَ ذَهَبًا أَوْ وَرِقًا فِي حَيَوَانٍ أَوْ عُرُوضٍ إِذَا كَانَ مَوْصُوفًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ حَلَّ الأَجَلُ فَإِنَّهُ لاَ بَأْسَ أَنْ يَبِيعَ الْمُشْتَرِي تِلْكَ السِّلْعَةَ مِنَ الْبَائِعِ قَبْلَ أَنْ يَحِلَّ الأَجَلُ أَوْ بَعْدَ مَا يَحِلُّ بِعَرْضٍ مِنَ الْعُرُوضِ يُعَجِّلُهُ وَلاَ يُؤَخِّرُهُ بَالِغًا مَا بَلَغَ ذَلِكَ الْعَرْضُ إِلاَّ الطَّعَامَ فَإِنَّهُ لاَ يَحِلُّ أَنْ يَبِيعَهُ حَتَّى يَقْبِضَهُ وَلِلْمُشْتَرِي أَنْ يَبِيعَ تِلْكَ السِّلْعَةَ مِنْ غَيْرِ صَاحِبِهِ الَّذِي ابْتَاعَهَا مِنْهُ بِذَهَبٍ أَوْ وَرِقٍ أَوْ عَرْضٍ مِنَ الْعُرُوضِ يَقْبِضُ ذَلِكَ وَلاَ يُؤَخِّرُهُ لأَنَّهُ إِذَا أَخَّرَ ذَلِكَ قَبُحَ وَدَخَلَهُ مَا يُكْرَهُ مِنَ الْكَالِئِ

بِالْكَالِئِ وَالْكَالِئُ بِالْكَالِئِ أَنْ يَبِيعَ الرَّجُلُ دَيْنًا لَهُ عَلَى رَجُلٍ بِدَيْنٍ عَلَى رَجُلٍ آخَرَ . قَالَ مَالِكٌ
وَمَنْ سَلَّفَ فِي سِلْعَةٍ إِلَى أَجَلٍ وَتِلْكَ السِّلْعَةُ مِمَّا لاَ يُؤْكَلُ وَلاَ يُشْرَبُ فَإِنَّ الْمُشْتَرِيَ يَبِيعُهَا مِمَّنْ
شَاءَ بِنَقْدٍ أَوْ عَرْضٍ قَبْلَ أَنْ يَسْتَوْفِيَهَا مِنْ غَيْرِ صَاحِبِهَا الَّذِي اشْتَرَاهَا مِنْهُ وَلاَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَبِيعَهَا
مِنَ الَّذِي ابْتَاعَهَا مِنْهُ إِلاَّ بِعَرْضٍ يَقْبِضُهُ وَلاَ يُؤَخِّرُهُ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ كَانَتِ السِّلْعَةُ لَمْ تَحِلَّ فَلاَ
بَأْسَ بِأَنْ يَبِيعَهَا مِنْ صَاحِبِهَا بِعَرْضٍ مُخَالِفٍ لَهَا بَيِّنٍ خِلاَفُهُ يَقْبِضُهُ وَلاَ يُؤَخِّرُهُ . قَالَ مَالِكٌ فِيمَنْ
سَلَّفَ دَنَانِيرَ أَوْ دَرَاهِمَ فِي أَرْبَعَةِ أَثْوَابٍ مَوْصُوفَةٍ إِلَى أَجَلٍ فَلَمَّا حَلَّ الأَجَلُ تَقَاضَى صَاحِبَهَا
فَلَمْ يَجِدْهَا عِنْدَهُ وَوَجَدَ عِنْدَهُ ثِيَابًا دُونَهَا مِنْ صِنْفِهَا فَقَالَ لَهُ الَّذِي عَلَيْهِ الأَثْوَابُ أُعْطِيكَ بِهَا
ثَمَانِيَةَ أَثْوَابٍ مِنْ ثِيَابِي هَذِهِ . إِنَّهُ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ إِذَا أَخَذَ تِلْكَ الأَثْوَابَ الَّتِي يُعْطِيهِ قَبْلَ أَنْ
يَفْتَرِقَا فَإِنْ دَخَلَ ذَلِكَ الأَجَلُ فَإِنَّهُ لاَ يَصْلُحُ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ قَبْلَ مَحِلِّ الأَجَلِ فَإِنَّهُ لاَ يَصْلُحُ أَيْضًا
إِلاَّ أَنْ يَبِيعَهُ ثِيَابًا لَيْسَتْ مِنْ صِنْفِ الثِّيَابِ الَّتِي سَلَّفَهُ فِيهَا .

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
“ஒருவர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், ‘ஸபாயிப்’ (எனப்படும் ஒரு வகை துணிக்கு) முன்பணம் செலுத்தி, அதைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பே (அதே வியாபாரியிடம்) விற்க விரும்புவது குறித்துக் கேட்டார். அதற்கு இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், ‘அது வெள்ளிக்கு பகரமாக வெள்ளியை விற்பதாகும் (வட்டி)’ என்று கூறி, அதை வெறுத்தார்கள்.”

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அல்லாஹ்வே மிக அறிந்தவன்; எங்கள் பார்வையில் அதன் காரணமென்னவென்றால், அவர் எவரிடமிருந்து அப்பொருளை (முன்பணம் கொடுத்து) வாங்கினாரோ, அவரிடமே தான் வாங்கிய விலையை விட அதிக விலைக்கு விற்க விரும்பினார். அவர் அப்பொருளை தான் வாங்கியவரைத் தவிர வேறொருவரிடம் விற்றிருந்தால், அதில் எந்தத் குற்றமும் இருந்திருக்காது.”

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அடிமைகள், கால்நடைகள் அல்லது வியாபாரப் பொருட்களில் முன்பணம் (சலஃப்) செலுத்துவது தொடர்பாக எங்களிடம் ஒருமித்த கருத்து என்னவென்றால்: விற்கப்படும் பொருள் வர்ணிக்கப்பட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடு நிர்ணயிக்கப்பட்டு முன்பணம் செலுத்தப்பட்டால், அந்தக் காலக்கெடு வரும்போது, பொருளை வாங்கியவர் தான் முன்பணம் செலுத்திய அப்பொருளை முழுமையாகக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பு, அதை விற்றவரிடமே தான் கொடுத்த விலையை விட அதிக விலைக்கு விற்கக்கூடாது. ஏனெனில், அவர் அவ்வாறு செய்தால் அது வட்டியாகிவிடும். அதாவது, வாங்குபவர்

விற்பனையாளருக்குத் தீனார்களையோ அல்லது திர்ஹம்களையோ கொடுத்து, அவர் (விற்பவர்) அவற்றின் மூலம் பயனடைகிறார். பின்னர் சரக்குக் கைக்கு வரும்போது, வாங்குபவர் அதைக் கைப்பற்றாமலேயே அதன் உரிமையாளருக்கே, தான் முன்பணம் செலுத்தியதை விட அதிக விலைக்கு விற்றால், அவர் தான் முன்பணம் செலுத்தியதையே தனக்கு அதிகமாகத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது போன்றாகிவிடும்.''

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
''விவரிக்கப்பட்ட விலங்குகள் அல்லது பொருட்களுக்காகத் தங்கத்தையோ வெள்ளியையோ ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடு வரை முன்பணமாகச் செலுத்தியவர், அந்தக் காலக்கெடு வந்ததும், அந்தக் காலக்கெடு முடிவதற்கு முன்போ அல்லது பின்போ, அப்பொருளை விற்றவரிடமே வேறொரு பொருளுக்குப் பகரமாக விற்பதில் தவறில்லை. அந்தப் பொருள் எத்தகையதாக இருந்தாலும் சரியே. ஆனால், அப்பரிமாற்றம் உடனடியாக நடைபெற வேண்டும்; தாமதப்படுத்தக்கூடாது. ஆனால் உணவுப் பொருளாக இருந்தால் அதை முழுமையாகக் கைப்பற்றும் முன் விற்பது ஆகுமானதல்ல. வாங்கியவர் அப்பொருளை, தான் வாங்கியவரைத் தவிர்த்து வேறொருவரிடம் தங்கம், வெள்ளி அல்லது ஏதேனும் ஒரு பொருளுக்குப் பகரமாக விற்கலாம். ஆனால் அதையும் அவர் உடனடியாகக் கைப்பற்ற வேண்டும்; தாமதப்படுத்தக்கூடாது. ஏனெனில் அவர் தாமதப்படுத்தினால், அது மோசமானதாகும். மேலும் அதில் 'அல்-காலி பில்-காலி' (கடனுக்குப் பகரமாகக் கடன்) எனும் வெறுக்கத்தக்க நிலை ஏற்படுகிறது. 'அல்-காலி பில்-காலி' என்பது ஒரு மனிதன் தனக்குத் தரவேண்டிய கடனை, மற்றொரு மனிதன் மீதுள்ள கடனுக்குப் பகரமாக விற்பதாகும்.''

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
''உண்ணக்கூடியதாகவோ அல்லது பருகக்கூடியதாகவோ இல்லாத ஒரு பொருளுக்கு ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடு வரை முன்பணம் செலுத்தியிருந்தால், அவர் அப்பொருளைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பே, அதை விற்றவரைத் தவிர்த்து தான் விரும்பும் எவரிடமும் பணத்திற்கோ அல்லது பொருளுக்கோ விற்கலாம். ஆனால் அதை விற்றவரிடமே விற்பதாக இருந்தால், உடனடியாகக் கைப்பற்றப்படும், தாமதப்படுத்தப்படாத பொருளுக்குப் பகரமாகவே தவிர விற்கக்கூடாது.''

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
''பொருளை ஒப்படைப்பதற்கான காலக்கெடு இன்னும் வரவில்லை என்றால், தெளிவாக வேறுபட்ட வேறொரு பொருளுக்குப் பகரமாக, அப்பொருளை அதன் உரிமையாளருக்கே (விற்றவருக்கே) விற்பதில் தவறில்லை. ஆனால் அது உடனடியாகக் கைப்பற்றப்பட வேண்டும்; தாமதப்படுத்தக்கூடாது.''

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
''குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் வழங்கப்பட வேண்டிய நான்கு குறிப்பிட்ட ஆடைகளுக்காகத் தீனார்களையோ திர்ஹம்களையோ முன்பணமாகச் செலுத்திய ஒருவரைப் பற்றி (கேட்கப்பட்டது). காலக்கெடு வந்தபோது, அவர் உரிமையாளரிடம் (விற்பவரிடம்) அப்பொருட்களைக் கேட்டார். ஆனால் அவரிடம் அவை இருக்கவில்லை. மாறாக, அதைவிடத் தரம் குறைந்த

ஆடைகளே இருந்தன. கடன்பட்டவர் (விற்பவர்) அவரிடம், ‘(நீ முன்பணம் செலுத்திய ஆடைகளுக்குப் பகரமாக) என்னுடைய இந்த ஆடைகளில் எட்டு ஆடைகளை உனக்குத் தருகிறேன்’ என்று கூறினார். இதில் தவறில்லை; ஆனால் அவர்கள் இருவரும் பிரிந்து செல்வதற்கு முன்பே அந்த ஆடைகளை அவர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதில் காலத்தாமதம் ஏற்பட்டால் அது சரியானதல்ல. மேலும் காலக்கெடு முடிவதற்கு முன்பாகவே இவ்வாறு செய்வதும் சரியானதல்ல; அவர் முன்பணம் செலுத்திய ஆடை வகையைச் சாராத வேறு வகை ஆடைகளை அவருக்கு விற்றால் தவிர.”

1362

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ. أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரே விற்பனையில் இரண்டு விற்பனைகளை (அதாவது, ஒரு பொருளுக்கு இரண்டு விலைகளை நிர்ணயித்து, அல்லது ஒரு விற்பனையை மற்றொரு விற்பனையுடன் நிபந்தனைப்படுத்துவதை) தடை செய்தார்கள்.

1363

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، قَالَ لِرَجُلٍ ابْتَعْ لِي هَذَا الْبَعِيرَ بِنَقْدٍ حَتَّى أَبْتَاعَهُ مِنْكَ إِلَى أَجَلٍ فَسُئِلَ عَنْ ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَكَرِهَهُ وَنَهَى عَنْهُ.

ஒரு மனிதர் மற்றொருவரிடம், "இந்த ஒட்டகத்தை எனக்காக ரொக்கத்திற்கு வாங்குங்கள்; நான் அதை உங்களிடமிருந்து தவணைக்கு வாங்கிக்கொள்வதற்காக (அதாவது, நான் அதை உங்களிடமிருந்து அதிக விலைக்கு தவணை முறையில் வாங்கிக்கொள்ளும் நோக்கத்தில்)" என்று கூறினார். இதுபற்றி அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் அதை வெறுத்தார்கள்; மேலும் அதைத் தடை செய்தார்கள்.

1364

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ، اشْتَرَى سِلْعَةً بِعَشَرَةِ دَنَانِيرَ نَقْدًا أَوْ بِخَمْسَةَ عَشَرَ دِينَارًا إِلَى أَجَلٍ فَكَرِهَ ذَلِكَ وَنَهَى عَنْهُ. قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ ابْتَاعَ سِلْعَةً مِنْ رَجُلٍ بِعَشَرَةِ دَنَانِيرَ نَقْدًا أَوْ بِخَمْسَةَ عَشَرَ دِينَارًا إِلَى أَجَلٍ قَدْ وَجَبَتْ لِلْمُشْتَرِي بِأَحَدِ

الثَّمَنَيْنِ إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي ذَلِكَ لِأَنَّهُ إِنْ أَخَّرَ الْعَشَرَةَ كَانَتْ خَمْسَةَ عَشَرَ إِلَى أَجَلٍ وَإِنْ نَقَدَ الْعَشَرَةَ كَانَ إِنَّمَا اشْتَرَى بِهَا الْخَمْسَةَ عَشَرَ الَّتِي إِلَى أَجَلٍ . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ اشْتَرَى مِنْ رَجُلٍ سِلْعَةً بِدِينَارٍ نَقْدًا أَوْ بِشَاةٍ مَوْصُوفَةٍ إِلَى أَجَلٍ قَدْ وَجَبَ عَلَيْهِ بِأَحَدِ الثَّمَنَيْنِ إِنَّ ذَلِكَ مَكْرُوهٌ لَا يَنْبَغِي لِأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَدْ نَهَى عَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ وَهَذَا مِنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ قَالَ لِرَجُلٍ أَشْتَرِي مِنْكَ هَذِهِ الْعَجْوَةَ خَمْسَةَ عَشَرَ صَاعًا أَوِ الصَّيْحَانِيَّ عَشَرَةَ أَصْوُعٍ أَوِ الْحِنْطَةَ الْمَحْمُولَةَ خَمْسَةَ عَشَرَ صَاعًا أَوِ الشَّامِيَّةَ عَشَرَةَ أَصْوُعٍ بِدِينَارٍ قَدْ وَجَبَتْ لِي إِحْدَاهُمَا إِنَّ ذَلِكَ مَكْرُوهٌ لَا يَحِلُّ وَذَلِكَ أَنَّهُ قَدْ أَوْجَبَ لَهُ عَشَرَةَ أَصْوُعٍ صَيْحَانِيًّا فَهُوَ يَدَعُهَا وَيَأْخُذُ خَمْسَةَ عَشَرَ صَاعًا مِنَ الْعَجْوَةِ أَوْ تَجِبُ عَلَيْهِ خَمْسَةَ عَشَرَ صَاعًا مِنَ الْحِنْطَةِ الْمَحْمُولَةِ فَيَدَعُهَا وَيَأْخُذُ عَشَرَةَ أَصْوُعٍ مِنَ الشَّامِيَّةِ فَهَذَا أَيْضًا مَكْرُوهٌ لَا يَحِلُّ وَهُوَ أَيْضًا يُشْبِهُ مَا نُهِيَ عَنْهُ مِنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ وَهُوَ أَيْضًا مِمَّا نُهِيَ عَنْهُ أَنْ يُبَاعَ مِنْ صِنْفٍ وَاحِدٍ مِنَ الطَّعَامِ اثْنَانِ بِوَاحِدٍ .

மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியதாவது:
அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களிடம், ஒரு மனிதர் ஒரு சரக்கை பத்து தீனார்களுக்கு ரொக்கமாகவோ அல்லது பதினைந்து தீனார்களுக்குத் தவணை முறையிலோ வாங்குவது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், அதை வெறுத்தார்கள் என்றும், அதைத் தடுத்தார்கள் என்றும் கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரிடமிருந்து ஒரு சரக்கை பத்து தீனார்களுக்கு ரொக்கமாகவோ அல்லது பதினைந்து தீனார்களுக்குத் தவணை முறையிலோ (என்று ஒப்பந்தத்தின்போது விலை நிர்ணயம் செய்யப்படாமல்) வாங்கும்போது, (அதாவது, இரண்டு விலைகளில் ஏதேனும் ஒன்று வாங்குபவர் மீது உறுதியாகிவிடும் என்ற நிபந்தனையுடன் வாங்கும்போது), இது ஆகுமானதல்ல. ஏனெனில், அவர் (பத்து தீனார் ரொக்க விலையைச் செலுத்தாது) தாமதப்படுத்தினால், அது தவணைக்கான பதினைந்து தீனார்களாக ஆகிவிடும் (அதாவது, ரொக்க விலையைத் தாமதப்படுத்துவதன் மூலம் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது). அவர் (பத்து தீனாரை) ரொக்கமாகச் செலுத்தினால், (உண்மையில்) தவணைக்குரிய பதினைந்து தீனார்களுக்குப் பகரமாக இதைக் கொண்டு வாங்கியவர் போலாவார் (அதாவது, ரொக்க விலை என்பது தவணை விலையின் தள்ளுபடியாக அமைகிறது, ஆனால் ஒப்பந்தத்தின்போது விலை உறுதியாகவில்லை).

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர் ஒருவரிடமிருந்து ஒரு சரக்கை ஒரு தீனார் ரொக்கத்திற்கோ,

அல்லது வருணிக்கப்பட்ட ஓர் ஆட்டைத் தவணை முறைக்கோ (என்று ஒப்பந்தத்தின்போது விலை நிர்ணயம் செய்யப்படாமல்) வாங்கும்போது, (அதாவது, இரண்டு விலைகளில் ஏதேனும் ஒன்று வாங்குபவர் மீது உறுதியாகிவிடும் என்ற நிபந்தனையுடன் வாங்கும்போது), இது வெறுக்கத்தக்கது; ஆகுமானதல்ல. ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரே விற்பனையில் இரண்டு விற்பனைகள் செய்வதைத் தடுத்துள்ளார்கள். இது "ஒரே விற்பனையில் இரண்டு விற்பனைகள்" என்ற வகையைச் சார்ந்ததாகும்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர் மற்றொருவரிடம், "நான் உன்னிடமிருந்து இந்தப் பதினைந்து ஸாஃ 'அஜ்வா' (பேரீச்சம்பழத்தையோ), அல்லது பத்து ஸாஃ 'ஸய்ஹானீ' (பேரீச்சம்பழத்தையோ), அல்லது பதினைந்து ஸாஃ 'மஹ்மூலா' (இறக்குமதி செய்யப்பட்ட) கோதுமையையோ, அல்லது பத்து ஸாஃ 'ஷாமிய்யா' (ஷாம் தேசத்து) கோதுமையையோ ஒரு தீனாருக்கு வாங்கிக் கொள்கிறேன்; இவற்றில் ஒன்று எனக்கு உறுதியாகிவிட வேண்டும்" என்று கூறுவது பற்றி (பேசினார்கள்). இது வெறுக்கத்தக்கது என்றும், ஹலால் (அனுமதிக்கப்பட்டது) அல்ல என்றும் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள். ஏனெனில், அவர் (வாங்குபவர்) பத்து ஸாஃ 'ஸய்ஹானீ' தனக்கு உரியது என்று உறுதி செய்துவிட்டு, பிறகு அவற்றை விட்டுவிட்டு பதினைந்து ஸாஃ 'அஜ்வா'வை எடுத்துக் கொள்கிறார்; அல்லது, பதினைந்து ஸாஃ 'மஹ்மூலா' கோதுமை தனக்கு உரியது என்று உறுதி செய்துவிட்டு, அவற்றை விட்டுவிட்டு பத்து ஸாஃ 'ஷாமிய்யா' கோதுமையை எடுத்துக் கொள்கிறார். இதுவும் வெறுக்கத்தக்கது; ஹலால் அல்ல. இதுவும் தடை செய்யப்பட்ட "ஒரே விற்பனையில் இரண்டு விற்பனைகள்" என்பதை ஒத்திருக்கிறது. மேலும், ஒரே வகையான உணவில் இரண்டை ஒன்றிற்கு (பகரமாக) விற்பதைத் தடுக்கும் சட்டத்திலும் இது அடங்கும்.

1365

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ. قَالَ مَالِكٌ وَمِنَ الْغَرَرِ وَالْمُخَاطَرَةِ أَنْ يَعْمِدَ الرَّجُلُ قَدْ ضَلَّتْ دَابَّتُهُ أَوْ أَبَقَ غُلاَمُهُ وَثَمَنُ الشَّىْءِ مِنْ ذَلِكَ خَمْسُونَ دِينَارًا فَيَقُولُ رَجُلٌ أَنَا آخُذُهُ مِنْكَ بِعِشْرِينَ دِينَارًا . فَإِنْ وَجَدَهُ الْمُبْتَاعُ ذَهَبَ مِنَ الْبَائِعِ ثَلاَثُونَ دِينَارًا وَإِنْ لَمْ يَجِدْهُ ذَهَبَ الْبَائِعُ مِنَ الْمُبْتَاعِ بِعِشْرِينَ دِينَارًا . قَالَ مَالِكٌ وَفِي ذَلِكَ عَيْبٌ آخَرُ إِنَّ تِلْكَ الضَّالَّةَ إِنْ وُجِدَتْ لَمْ يُدْرَ أَزَادَتْ أَمْ نَقَصَتْ أَمْ مَا حَدَثَ بِهَا مِنَ الْعُيُوبِ فَهَذَا أَعْظَمُ الْمُخَاطَرَةِ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ مِنَ الْمُخَاطَرَةِ وَالْغَرَرِ اشْتِرَاءَ مَا فِي بُطُونِ الإِنَاثِ مِنَ النِّسَاءِ وَالدَّوَابِّ لأَنَّهُ لاَ يُدْرَى أَيَخْرُجُ أَمْ لاَ يَخْرُجُ فَإِنْ خَرَجَ لَمْ يُدْرَ أَيَكُونُ حَسَنًا أَمْ قَبِيحًا أَمْ تَامًّا أَمْ نَاقِصًا أَمْ ذَكَرًا أَمْ أُنْثَى

وَذَلِكَ كُلُّهُ يَتَفَاضَلُ إِنْ كَانَ عَلَى كَذَا فَقِيمَتُهُ كَذَا وَإِنْ كَانَ عَلَى كَذَا فَقِيمَتُهُ كَذَا . قَالَ مَالِكٌ وَلَا يَنْبَغِي بَيْعُ الْإِنَاثِ وَاسْتِثْنَاءُ مَا فِي بُطُونِهَا وَذَلِكَ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ ثَمَنُ شَاتِي الْغَزِيرَةِ ثَلَاثَةُ دَنَانِيرَ فَهِيَ لَكَ بِدِينَارَيْنِ وَلِي مَا فِي بَطْنِهَا . فَهَذَا مَكْرُوهٌ لِأَنَّهُ غَرَرٌ وَمُخَاطَرَةٌ . قَالَ مَالِكٌ وَلَا يَحِلُّ بَيْعُ الزَّيْتُونِ بِالزَّيْتِ وَلَا الْجُلْجُلَانِ بِدُهْنِ الْجُلْجُلَانِ وَلَا الزُّبْدِ بِالسَّمْنِ لِأَنَّ الْمُزَابَنَةَ تَدْخُلُهُ وَلِأَنَّ الَّذِي يَشْتَرِي الْحَبَّ وَمَا أَشْبَهَهُ بِشَيْءٍ مُسَمًّى مِمَّا يَخْرُجُ مِنْهُ لَا يَدْرِي أَيَخْرُجُ مِنْهُ أَقَلُّ مِنْ ذَلِكَ أَوْ أَكْثَرُ فَهَذَا غَرَرٌ وَمُخَاطَرَةٌ . قَالَ مَالِكٌ وَمِنْ ذَلِكَ أَيْضًا اشْتِرَاءُ حَبِّ الْبَانِ بِالسَّلِيخَةِ فَذَلِكَ غَرَرٌ لِأَنَّ الَّذِي يَخْرُجُ مِنْ حَبِّ الْبَانِ هُوَ السَّلِيخَةُ وَلَا بَأْسَ بِحَبِّ الْبَانِ بِالْبَانِ الْمُطَيَّبِ لِأَنَّ الْبَانَ الْمُطَيَّبَ قَدْ طُيِّبَ وَنُشَّ وَتَحَوَّلَ عَنْ حَالِ السَّلِيخَةِ . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ بَاعَ سِلْعَةً مِنْ رَجُلٍ عَلَى أَنَّهُ لَا نُقْصَانَ عَلَى الْمُبْتَاعِ إِنَّ ذَلِكَ بَيْعٌ غَيْرُ جَائِزٍ وَهُوَ مِنَ الْمُخَاطَرَةِ وَتَفْسِيرُ ذَلِكَ أَنَّهُ كَأَنَّهُ اسْتَأْجَرَهُ بِرِبْحٍ إِنْ كَانَ فِي تِلْكَ السِّلْعَةِ وَإِنْ بَاعَ بِرَأْسِ الْمَالِ أَوْ بِنُقْصَانٍ فَلَا شَيْءَ لَهُ وَذَهَبَ عَنَاؤُهُ بَاطِلًا فَهَذَا لَا يَصْلُحُ وَلِلْمُبْتَاعِ فِي هَذَا أُجْرَةٌ بِمِقْدَارِ مَا عَالَجَ مِنْ ذَلِكَ وَمَا كَانَ فِي تِلْكَ السِّلْعَةِ مِنْ نُقْصَانٍ أَوْ رِبْحٍ فَهُوَ لِلْبَائِعِ وَعَلَيْهِ وَإِنَّمَا يَكُونُ ذَلِكَ إِذَا فَاتَتِ السِّلْعَةُ وَبِيعَتْ . فَإِنْ لَمْ تَفُتْ فُسِخَ الْبَيْعُ بَيْنَهُمَا . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا أَنْ يَبِيعَ رَجُلٌ مِنْ رَجُلٍ سِلْعَةً يَبُتُّ بَيْعَهَا ثُمَّ يَنْدَمُ الْمُشْتَرِي فَيَقُولُ لِلْبَائِعِ ضَعْ عَنِّي فَيَأْبَى الْبَائِعُ وَيَقُولُ بِعْ فَلَا نُقْصَانَ عَلَيْكَ . فَهَذَا لَا بَأْسَ بِهِ لِأَنَّهُ لَيْسَ مِنَ الْمُخَاطَرَةِ وَإِنَّمَا هُوَ شَيْءٌ وَضَعَهُ لَهُ وَلَيْسَ عَلَى ذَلِكَ عَقَدَا بَيْعَهُمَا وَذَلِكَ الَّذِي عَلَيْهِ الْأَمْرُ عِنْدَنَا .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'கரர்' (நிச்சயமற்றத் தன்மை அல்லது சந்தேகமான தன்மை) நிறைந்த வியாபாரத்தைத் தடை செய்தார்கள்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"கரர் (நிச்சயமற்றத் தன்மை) மற்றும் இடர்பாட்டிற்கு ஓர் உதாரணம் என்னவென்றால், ஒரு மனிதனிடமிருந்து அவனது கால்நடை வழிதவறிப் போயிருக்கும் அல்லது அவனது அடிமை தப்பி ஓடியிருப்பான். அப்பொருளின் உண்மையான விலை ஐம்பது தீனார்களாக இருக்கும். இந்நிலையில் வேறொரு மனிதன், 'நான் உன்னிடமிருந்து அதனை இருபது தீனார்களுக்கு வாங்கிக் கொள்கிறேன்' என்று கூறுவான். (இப்பரிவர்த்தனையில்) வாங்குபவர் அதனைக் கண்டுபிடித்தால், விற்பனையாளருக்கு முப்பது தீனார்கள் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அவர்

அதனைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்றால், விற்பனையாளர் வாங்குபவரிடமிருந்து இருபது தீனார்களை (பொருளே இல்லாமல்) எடுத்துக் கொள்கிறார்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அதில் மற்றொரு குறைபாடும் உள்ளது. அந்த வழிதவறியது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், (அது காணாமல் போன இடைப்பட்ட காலத்தில்) அதன் மதிப்பு அதிகரித்திருக்குமா அல்லது குறைந்திருக்குமா அல்லது அதற்கு என்ன குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது தெரியாது. எனவே இது மிகப்பெரிய இடர்பாடாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடம் உள்ள நடைமுறைப்படி, பெண்கள் (அடிமைப் பெண்கள்) மற்றும் கால்நடைகளின் கருவறைகளில் உள்ளவற்றை விற்பது என்பதும் இடர்பாடு மற்றும் 'கரர்' வகையைச் சார்ந்ததாகும். ஏனெனில் அது (உயிருடன்) வெளியே வருமா அல்லது வராதா என்பது தெரியாது. மேலும் அது வெளியே வந்தால், அது அழகாக இருக்குமா அல்லது அசிங்கமாக இருக்குமா, முழுமையாக இருக்குமா அல்லது குறையுள்ளதாக இருக்குமா, ஆணாக இருக்குமா அல்லது பெண்ணாக இருக்குமா என்பதும் தெரியாது. இவை அனைத்தும் விலையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியவை. அது அப்படி இருந்தால் அதன் விலை இவ்வளவு, இப்படி இருந்தால் அதன் விலை இவ்வளவு (என்று உறுதியாக நிர்ணயிக்க முடியாது)."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"பெண் விலங்குகளை விற்கும் போது, அவற்றின் வயிற்றிலுள்ள குட்டியை (விற்பனையாளர் தனக்குரியதாக) விதிவிலக்கு செய்து விற்கக்கூடாது. அதாவது, ஒரு மனிதன் மற்றொருவனிடம், 'நிறைய பால் கறக்கும் என் ஆட்டின் விலை மூன்று தீனார்கள். அதன் வயிற்றிலுள்ள குட்டி எனக்குச் சொந்தம் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில், இந்த ஆடு இரண்டு தீனார்களுக்கு உனக்குரியது' என்று கூறுவதாகும். இது வெறுக்கத்தக்கதாகும். ஏனெனில் இது 'கரர்' மற்றும் இடர்பாடு ஆகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஆலிவ் காய்களைக் கொடுத்து ஆலிவ் எண்ணெயை வாங்குவதோ, எள்ளை கொடுத்து எள் எண்ணெயை வாங்குவதோ, அல்லது வெண்ணெயைக் கொடுத்து நெய்யை வாங்குவதோ அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல. ஏனெனில் இதில் 'முஸாபனா' (அளவறியா பண்டமாற்று) நுழைகிறது. மேலும், தானியம் மற்றும் அதைப் போன்ற மூலப்பொருட்களை, அதிலிருந்து வெளிவரக்கூடிய (எண்ணெய் போன்ற) குறிப்பிட்ட பொருளுக்கு பகரமாக வாங்குபவருக்கு, அதிலிருந்து கிடைப்பது அவர் கொடுப்பதை விடக் குறைவாக இருக்குமா அல்லது அதிகமாக இருக்குமா என்பது தெரியாது. எனவே இது 'கரர்' மற்றும் இடர்பாடு ஆகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இதே போன்ற ஒரு நிலைதான் 'பான்' (எனும் வாசனைச்) செடியின் விதைகளை, அதன் (பிழிந்த) சாறுக்கு பகரமாக விற்பதும். இதுவும் 'கரர்'

ஆகும். ஏனெனில் பான் விதைகளிலிருந்து வருவதுதான் அந்தச் சாறு. ஆனால், பான் விதைகளை வாசனை ஊட்டப்பட்ட பான் தைலத்திற்கு பகரமாக விற்பதில் தவறில்லை. ஏனெனில் வாசனை ஊட்டப்பட்ட தைலம், நறுமணம் பூசப்பட்டு, காய்ச்சப்பட்டு, மூல விதையின் சாறு என்ற நிலையிலிருந்து (மாற்றப்பட்டு) மாறிவிட்டது."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுக்கு ஒரு பொருளை விற்கும் போது, 'வாங்குபவருக்கு எந்த நஷ்டமும் ஏற்படக்கூடாது' (அதாவது, வாங்குபவரால் பொருட்களை லாபத்திற்கு விற்க முடியாவிட்டால் அவை விற்பனையாளரிடமே திரும்பிச் செல்லலாம்) என்ற நிபந்தனையின் பேரில் விற்பது (பற்றி கேட்கப்பட்ட போது): இந்த வியாபாரம் கூடாது. இது இடர்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். இதற்கான விளக்கம் என்னவென்றால், அந்தப் பொருளில் லாபம் கிடைத்தால், விற்பனையாளர் வாங்குபவரை லாபத்திற்காக (கூலிக்கு) வேலைக்கு அமர்த்தியது போலாகும். அவர் அப்பொருளை வாங்கிய விலைக்கோ அல்லது நஷ்டத்துக்கோ விற்றால், (உழைத்த) அவருக்கு எதுவும் கிடைக்காது; அவரது உழைப்பும் வீணாகிவிடும். இது முறையல்ல. இத்தகைய நிலையில், வாங்குபவர் அவர் செய்த வேலைக்கு ஏற்ப ஊதியம் பெற வேண்டும். அந்தப் பொருட்களில் ஏற்படும் நஷ்டமோ லாபமோ விற்பனையாளரையே சாரும். பொருட்கள் (மூன்றாம் தரப்பினருக்கு) விற்கப்பட்டு (மீளப் பெற முடியாத) நிலை ஏற்பட்டால் மட்டுமே இந்தச் சட்டம். அவை விற்கப்படாவிட்டால், அவர்களுக்கிடையிலான வியாபாரம் முறிக்கப்படும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஆனால், ஒரு மனிதன் மற்றொருவனிடம் ஒரு பொருளை விற்று, வியாபாரத்தை முடித்த பிறகு, வாங்குபவர் வருத்தப்பட்டு விலையைக் குறைக்கக் கோருகிறார். விற்பனையாளர் மறுத்து, 'அதை விற்றுவிடு, உனக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதற்குப் பொறுப்பு நானே' என்று கூறுகிறார் என்றால், இதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. ஏனெனில் இதில் இடர்பாடு (ரிஸ்க்) இல்லை. இது விற்பனையாளர் தானாக முன்வந்து செய்யும் உதவியாகும்; அவர்களின் வியாபாரம் இந்த நிபந்தனையின் அடிப்படையில் நடக்கவில்லை. இதுவே எங்களிடம் உள்ள நடைமுறையாகும்."

1366

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، وَعَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ الْمُلاَمَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முலாமஸா (ஒரு பொருளைத் தொடுவதன் மூலம், முழுமையாகப் பார்க்காமலும் விலை பேசாமலும் நடைபெறும் விற்பனை) மற்றும் முனாபதா (ஒரு பொருளை எறிவதன் மூலம், முழுமையாகப்

பார்க்காமலும் விலை பேசாமலும் நடைபெறும் விற்பனை) ஆகியவற்றுக்குத் தடை விதித்தார்கள்.

1367

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الْمُتَبَايِعَانِ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ عَلَى صَاحِبِهِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا إِلاَّ بَيْعَ الْخِيَارِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'விலகிக்கொள்ளும் உரிமை (கியார்) (முன்பே கைவிடப்பட்ட) வியாபார ஒப்பந்தத்தைத் தவிர, ஒரு வியாபார ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள இரு தரப்பினரும், அவர்கள் (அந்த இடத்தை விட்டுப்) பிரியாத வரை, (அந்த ஒப்பந்தத்திலிருந்து) விலகிக்கொள்ளும் உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு.'

1368

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، كَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَيُّمَا بَيِّعَيْنِ تَبَايَعَا فَالْقَوْلُ مَا قَالَ الْبَائِعُ أَوْ يَتَرَادَّانِ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்த இரு வியாபாரிகளும் (ஒரு பொருளை) வாங்கவும் விற்கவும் செய்தால் (அதாவது, ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால்), விற்பனையாளர் கூறியதே (சரியான) கூற்றாகும்; அல்லது அவர்கள் (அந்த வியாபாரத்தை) ரத்து செய்து கொள்வார்கள்.”

1369

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُبَيْدٍ أَبِي صَالِحٍ، مَوْلَى السَّفَّاحِ أَنَّهُ قَالَ بِعْتُ بَزًّا لِي مِنْ أَهْلِ دَارِ نَخْلَةَ إِلَى أَجَلٍ ثُمَّ أَرَدْتُ الْخُرُوجَ إِلَى الْكُوفَةِ فَعَرَضُوا عَلَىَّ أَنْ أَضَعَ عَنْهُمْ بَعْضَ الثَّمَنِ وَيَنْقُدُونِي فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ فَقَالَ لاَ آمُرُكَ أَنْ تَأْكُلَ هَذَا وَلاَ تُوكِلَهُ .

அஸ்-ஸஃஃப்பாஹ் என்பவரின் மவ்லாவான அபூ ஸாலிஹ் உபைத் அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் தார் நக்லா பகுதி மக்களுக்குக் கடனுக்குத் துணிகளை விற்றேன்.

பிறகு நான் கூஃபாவுக்குச் செல்ல விரும்பியபோது, (அவர்கள் எனக்குக் கடன்பட்டிருந்ததால்,) நான் அவர்களுக்காக விலையைக் குறைத்தால், அவர்கள் எனக்கு உடனடியாகப் பணம் செலுத்திவிடுவதாகக் கூறினார்கள். நான் இது பற்றி ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'இதை நீர் உண்பதையோ (அதாவது, இதன் மூலம் லாபம் பெறுவதையோ) அல்லது (பிறருக்கு) உண்ணக் கொடுப்பதையோ (அதாவது, இத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கலைச் செய்ய அனுமதிப்பதையோ) நான் உமக்கு ஏவ மாட்டேன்' என்று கூறினார்கள்."

1370

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حَفْصِ بْنِ خَلْدَةَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ . أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الرَّجُلِ، يَكُونُ لَهُ الدَّيْنُ عَلَى الرَّجُلِ إِلَى أَجَلٍ فَيَضَعُ عَنْهُ صَاحِبُ الْحَقِّ وَيُعَجِّلُهُ الآخَرُ فَكَرِهَ ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَنَهَى عَنْهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரை ஒருவருக்கு மற்றொருவர் மீது கடன் பாக்கி இருக்கும் நிலையில், கடன் கொடுத்தவர் (கடன் தொகையின் ஒரு பகுதியைக்) குறைத்துக்கொள்ள, மற்றவர் அதை (தவணைக்கு முன்பே) விரைந்து செலுத்துவது குறித்து கேட்கப்பட்டது. அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அதை வெறுத்தார்கள்; மேலும் அதைத் தடுத்தார்கள்.

1371

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ . أَنَّهُ قَالَ كَانَ الرِّبَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ يَكُونَ لِلرَّجُلِ عَلَى الرَّجُلِ الْحَقُّ إِلَى أَجَلٍ فَإِذَا حَلَّ الأَجَلُ قَالَ أَتَقْضِي أَمْ تُرْبِي فَإِنْ قَضَى أَخَذَ وَإِلاَّ زَادَهُ فِي حَقِّهِ وَأَخَّرَ عَنْهُ فِي الأَجَلِ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ الْمَكْرُوهُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا أَنْ يَكُونَ لِلرَّجُلِ عَلَى الرَّجُلِ الدَّيْنُ إِلَى أَجَلٍ فَيَضَعُ عَنْهُ الطَّالِبُ وَيُعَجِّلُهُ الْمَطْلُوبُ وَذَلِكَ عِنْدَنَا بِمَنْزِلَةِ الَّذِي يُؤَخِّرُ دَيْنَهُ بَعْدَ مَحِلِّهِ عَنْ غَرِيمِهِ وَيَزِيدُهُ الْغَرِيمُ فِي حَقِّهِ قَالَ فَهَذَا الرِّبَا بِعَيْنِهِ لاَ شَكَّ فِيهِ . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَكُونُ لَهُ عَلَى الرَّجُلِ مِائَةُ دِينَارٍ إِلَى أَجَلٍ فَإِذَا حَلَّتْ قَالَ لَهُ الَّذِي عَلَيْهِ الدَّيْنُ بِعْنِي سِلْعَةً يَكُونُ ثَمَنُهَا مِائَةَ دِينَارٍ نَقْدًا بِمِائَةٍ وَخَمْسِينَ إِلَى أَجَلٍ هَذَا بَيْعٌ لاَ يَصْلُحُ وَلَمْ يَزَلْ أَهْلُ الْعِلْمِ يَنْهَوْنَ عَنْهُ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا كُرِهَ ذَلِكَ لأَنَّهُ إِنَّمَا يُعْطِيهِ ثَمَنَ مَا بَاعَهُ بِعَيْنِهِ وَيُؤَخِّرُ عَنْهُ الْمِائَةَ الأُولَى إِلَى الأَجَلِ الَّذِي ذَكَرَ لَهُ آخِرَ مَرَّةٍ وَيَزْدَادُ عَلَيْهِ خَمْسِينَ دِينَارًا فِي تَأْخِيرِهِ

عَنْهُ فَهَذَا مَكْرُوهٌ وَلَا يَصْلُحُ وَهُوَ أَيْضًا يُشْبِهُ حَدِيثَ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ فِي بَيْعِ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا حَلَّتْ دُيُونُهُمْ قَالُوا لِلَّذِي عَلَيْهِ الدَّيْنُ إِمَّا أَنْ تَقْضِيَ وَإِمَّا أَنْ تُرْبِيَ. فَإِنْ قَضَى أَخَذُوا وَإِلَّا زَادُوهُمْ فِي حُقُوقِهِمْ وَزَادُوهُمْ فِي الْأَجَلِ.

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஜாஹிலிய்யாக் காலத்தில் வட்டி (முறை) என்பது, ஒரு மனிதருக்கு மற்றொருவர் மீது ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரை கடன் பாக்கி இருக்கும். அந்தத் தவணை வந்ததும், (கடன் கொடுத்தவர்) 'நீ (கடனைத்) தீர்க்கிறாயா? அல்லது (தொகையை) அதிகப்படுத்துகிறாயா?' என்று கேட்பார். அவர் (கடனைத்) தீர்த்தால், இவர் பெற்றுக்கொள்வார். இல்லையெனில், அவர் மீது கடன் தொகையை அதிகரித்து, தவணையை நீட்டிப்பார்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடத்தில் கருத்து வேறுபாடில்லாத, வெறுக்கத்தக்க செயல் என்னவென்றால், ஒரு மனிதர் மற்றொருவருக்கு ஒரு தவணை வரை கடன் கொடுத்திருப்பார். (இந்நிலையில்) கடன் கொடுத்தவர் (கடன் தொகையைக்) குறைத்துக்கொள்ள, கடன் பெற்றவர் அதை விரைந்து (முன்கூட்டியே) செலுத்துவதாகும் (அதாவது, தவணைக்கு முன்னதாக கடனைச் செலுத்துவதற்காக கடன் தொகையில் தள்ளுபடி பெறுவது). எங்களைப் பொறுத்தவரை இது, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தவணை முடிந்த பிறகும் தாமதப்படுத்தி, அதற்குப் பகரமாகக் கடன் பெற்றவர் (தொகையை) அதிகப்படுத்துவதற்கு ஒப்பானதாகும்." மேலும் மாலிக் அவர்கள், "இது அப்பட்டமான வட்டியாகும். இதில் சந்தேகமே இல்லை" என்றும் கூறினார்கள்.

ஒரு மனிதருக்கு மற்றொருவர் மீது ஒரு தவணை வரை நூறு தீனார்கள் கடன் பாக்கி இருந்தது. தவணை வந்ததும், கடன் பட்டவர் அவரிடம், "நூறு தீனார்கள் ரொக்க விலை மதிப்புள்ள ஒரு பொருளை, எனக்கு நூற்றைம்பது தீனார்களுக்குக் கடனாக ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரை (செலுத்தும் வகையில்) விற்பீராக!" என்று கூறினார். (இது குறித்து) இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த வியாபாரம் செல்லத்தக்கதல்ல (கூடாது). அறிவுடையோர் இதைத் தொடர்ந்து தடுத்து வந்துள்ளனர்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இது வெறுக்கப்படுவது ஏனென்றால், அவர் (கடன் கொடுத்தவர்) தான் விற்ற பொருளின் (ரொக்க) விலையை (நூறு தீனாரை) அவருக்கு (கடன் பட்டவருக்கு) கொடுக்கிறார் (அதாவது, அந்தப் பொருளை விற்றதன் மூலம் கடன் பட்டவருக்கு நூறு தீனார் ரொக்கம் கிடைக்கிறது). மேலும், முதல் (பரிவர்த்தனையின்) நூறு தீனார்களை, அவர் இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட தவணை வரை அவருக்காகத் தாமதப்படுத்துகிறார். அந்தத் தாமதத்திற்காக ஐம்பது தீனார்களை அவர் மீது அதிகப்படுத்துகிறார். எனவே இது வெறுக்கத்தக்கது மற்றும் செல்லத்தக்கதல்ல. மேலும் இது, ஜாஹிலிய்யா மக்களின் வியாபாரம் குறித்து ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் கூறிய

ஹதீஸையும் ஒத்திருக்கிறது. அதாவது, அவர்களின் கடன்களுக்கான தவணை வரும்போது, கடன் பட்டவரிடம், 'ஒன்று நீ (கடனைத்) தீர்க்க வேண்டும்; அல்லது அதிகப்படுத்த வேண்டும்' என்று கூறுவார்கள். அவர்கள் (கடனைத்) தீர்த்தால் எடுத்துக்கொள்வார்கள்; இல்லையெனில் அவர்களுக்குரிய கடன் தொகையை அதிகரித்து, தவணையையும் நீட்டிப்பார்கள்."

1372

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ وَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيءٍ فَلْيَتْبَعْ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வசதி படைத்தவர் (தனது கடனைத்) திருப்பிச் செலுத்துவதில் தாமதிப்பது அநீதியாகும். உங்களில் ஒருவர் ஒரு வசதி படைத்தவரிடம் (தனது கடனைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு) மாற்றப்பட்டால், அவர் அந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும்."

1373

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ مَيْسَرَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلاً، يَسْأَلُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ فَقَالَ إِنِّي رَجُلٌ أَبِيعُ بِالدَّيْنِ . فَقَالَ سَعِيدٌ لاَ تَبِعْ إِلاَّ مَا آوَيْتَ إِلَى رَحْلِكَ . قَالَ مَالِكٌ فِي الَّذِي يَشْتَرِي السِّلْعَةَ مِنَ الرَّجُلِ عَلَى أَنْ يُوَفِّيَهُ تِلْكَ السِّلْعَةَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِمَّا لِسُوقٍ يَرْجُو نَفَاقَهَا فِيهِ وَإِمَّا لِحَاجَةٍ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ الَّذِي اشْتَرَطَ عَلَيْهِ ثُمَّ يُخْلِفُهُ الْبَائِعُ عَنْ ذَلِكَ الأَجَلِ فَيُرِيدُ الْمُشْتَرِي رَدَّ تِلْكَ السِّلْعَةِ عَلَى الْبَائِعِ إِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ لِلْمُشْتَرِي وَإِنَّ الْبَيْعَ لاَزِمٌ لَهُ وَإِنَّ الْبَائِعَ لَوْ جَاءَ بِتِلْكَ السِّلْعَةِ قَبْلَ مَحِلِّ الأَجَلِ لَمْ يُكْرَهِ الْمُشْتَرِي عَلَى أَخْذِهَا . قَالَ مَالِكٌ فِي الَّذِي يَشْتَرِي الطَّعَامَ فَيَكْتَالُهُ ثُمَّ يَأْتِيهِ مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنْهُ فَيُخْبِرُ الَّذِي يَأْتِيهِ أَنَّهُ قَدِ اكْتَالَهُ لِنَفْسِهِ وَاسْتَوْفَاهُ فَيُرِيدُ الْمُبْتَاعُ أَنْ يُصَدِّقَهُ وَيَأْخُذَهُ بِكَيْلِهِ إِنَّ مَا بِيعَ عَلَى هَذِهِ الصِّفَةِ بِنَقْدٍ فَلاَ بَأْسَ بِهِ وَمَا بِيعَ عَلَى هَذِهِ الصِّفَةِ إِلَى أَجَلٍ فَإِنَّهُ مَكْرُوهٌ حَتَّى يَكْتَالَهُ الْمُشْتَرِي الآخَرُ لِنَفْسِهِ وَإِنَّمَا كُرِهَ الَّذِي إِلَى أَجَلٍ لأَنَّهُ ذَرِيعَةٌ إِلَى الرِّبَا وَتَخَوُّفٌ أَنْ يُدَارَ ذَلِكَ عَلَى هَذَا الْوَجْهِ بِغَيْرِ كَيْلٍ وَلاَ وَزْنٍ فَإِنْ كَانَ إِلَى أَجَلٍ فَهُوَ مَكْرُوهٌ وَلاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ لاَ يَنْبَغِي أَنْ يُشْتَرَى دَيْنٌ عَلَى رَجُلٍ غَائِبٍ وَلاَ

حَاضِرٍ إِلَّا بِإِقْرَارٍ مِنَ الَّذِي عَلَيْهِ الدَّيْنُ وَلَا عَلَى مَيِّتٍ وَإِنْ عَلِمَ الَّذِي تَرَكَ الْمَيِّتُ وَذَلِكَ أَنَّ اشْتِرَاءَ ذَلِكَ غَرَرٌ لَا يُدْرَى أَيَتِمُّ أَمْ لَا يَتِمُّ . قَالَ وَتَفْسِيرُ مَا كُرِهَ مِنْ ذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا اشْتَرَى دَيْنًا عَلَى غَائِبٍ أَوْ مَيِّتٍ أَنَّهُ لَا يُدْرَى مَا يَلْحَقُ الْمَيِّتَ مِنَ الدَّيْنِ الَّذِي لَمْ يُعْلَمْ بِهِ فَإِنْ لَحِقَ الْمَيِّتَ دَيْنٌ ذَهَبَ الثَّمَنُ الَّذِي أَعْطَى الْمُبْتَاعُ بَاطِلًا . قَالَ مَالِكٌ وَفِي ذَلِكَ أَيْضًا عَيْبٌ آخَرُ أَنَّهُ اشْتَرَى شَيْئًا لَيْسَ بِمَضْمُونٍ لَهُ وَإِنْ لَمْ يَتِمَّ ذَهَبَ ثَمَنُهُ بَاطِلًا فَهَذَا غَرَرٌ لَا يَصْلُحُ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا فُرِقَ بَيْنَ أَنْ لَا يَبِيعَ الرَّجُلُ إِلَّا مَا عِنْدَهُ وَأَنْ يُسَلِّفَ الرَّجُلُ فِي شَيْءٍ لَيْسَ عِنْدَهُ أَصْلُهُ أَنَّ صَاحِبَ الْعِينَةِ إِنَّمَا يَحْمِلُ ذَهَبَهُ الَّتِي يُرِيدُ أَنْ يَبْتَاعَ بِهَا فَيَقُولُ هَذِهِ عَشَرَةُ دَنَانِيرَ فَمَا تُرِيدُ أَنْ أَشْتَرِيَ لَكَ بِهَا فَكَأَنَّهُ يَبِيعُ عَشَرَةَ دَنَانِيرَ نَقْدًا بِخَمْسَةَ عَشَرَ دِينَارًا إِلَى أَجَلٍ فَلِهَذَا كُرِهَ هَذَا وَإِنَّمَا تِلْكَ الدُّخْلَةُ وَالدُّلْسَةُ .

மூஸா இப்னு மைஸரா (ரஹ்) அறிவிக்கின்றார்:

ஒரு மனிதர் ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்களிடம், "நான் கடனுக்குப் பொருட்களை விற்பனை செய்யும் ஒரு மனிதன்" என்று கேட்பதை நான் செவியுற்றேன். அதற்கு ஸயீத், "உமது இருப்பிடத்திற்கு (உமது கைவசம்) கொண்டு வந்து சேர்க்காத எதனையும் நீர் விற்க வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் சரக்கை வாங்கும் நிலை குறித்தது: அதாவது, அந்தச் சரக்கைச் சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்காகவோ அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்தில் தனக்குள்ள ஒரு தேவைக்காகவோ, ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் விற்பனையாளர் அந்தச் சரக்கை (வாங்குபவரிடம்) ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் வாங்குகிறார். பிறகு விற்பனையாளர் அந்தக் காலக்கெடுவில் சரக்கைத் தரத் தவறுகிறார்; இதனால் வாங்குபவர் அந்தச் சரக்கை விற்பனையாளரிடமே திருப்பிக் கொடுக்க விரும்புகிறார். (இதைப் பற்றி மாலிக் கூறுகிறார்): "அவ்வாறு செய்வது வாங்குபவருக்குரிய உரிமையல்ல; அந்த வியாபாரம் அவர் மீது கடமையாகும். ஆனால், காலக்கெடு முடிவதற்கு முன்னரே விற்பனையாளர் அந்தச் சரக்கைக் கொண்டு வந்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வாங்குபவரை நிர்பந்திக்கக் கூடாது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

உணவுப் பொருளை வாங்கி, அதை அளந்து கொண்ட ஒரு மனிதர் குறித்தது: பிறகு அவரிடமிருந்து அதை வாங்குவதற்காக வேறொருவர்

வருகிறார். முதலாமவர் வந்தவரிடம், "நான் ஏற்கனவே எனக்காக இதை அளந்து முழுமையாகப் பெற்றுக்கொண்டேன்" என்று அறிவிக்கிறார். வாங்குபவர் அதை உண்மை என்று ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த அளவின்படியே அதை வாங்க விரும்புகிறார். (இதைப் பற்றி மாலிக் கூறுகிறார்):
"இம்முறையில் விற்கப்படுவது ரொக்கப் பரிவர்த்தனையாக இருந்தால் அதில் குற்றமில்லை. ஆனால், இம்முறையில் அது தவணைப் பரிவர்த்தனையாக இருந்தால், வாங்குபவர் தனக்காக அதை மீண்டும் அளந்து கொள்ளாத வரை (அவ்வாறு விற்பது) வெறுக்கத்தக்கதாகும் (மக்ரூஹ்). தவணை முறையில் இது வெறுக்கப்படுவது ஏனென்றால், இது வட்டிக்கு (ரிபா) இட்டுச் செல்லும் வழியாகவும், அளக்கப்படாமலும் நிறுத்தப்படாமலும் இவ்வாறு வியாபாரம் செய்யப்படுவது குறித்த அச்சத்தின் காரணமாகவும் ஆகும். எனவே, இது தவணை முறையாக இருந்தால் அது வெறுக்கத்தக்கது; இதில் எங்களிடம் எந்தக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"கடன் பட்டவர் வெளியூரில் இருந்தாலும் சரி, அல்லது உள்ளூரில் இருந்தாலும் சரி, அவரின் ஒப்புதல் இல்லாமல் அவர் மீதுள்ள கடனை (வேறொருவர்) வாங்குவது தகாது. அவ்வாறே, இறந்தவர் விட்டுச் சென்ற சொத்து விவரம் தெரிந்திருந்தாலும், இறந்தவர் மீதுள்ள கடனை வாங்குவதும் கூடாது. ஏனெனில், இதை வாங்குவது 'கரர்' (நிச்சயமற்ற நிலை) ஆகும். இது நிறைவேறுமா அல்லது நிறைவேறாதா என்பது தெரியாது."

(மேலும்) அவர் கூறினார்: "வெளியூரில் உள்ளவர் அல்லது இறந்தவர் மீதான கடனை வாங்குவது வெறுக்கப்படுவதற்குரிய விளக்கம் என்னவென்றால், இறந்தவர் மீது (வாங்குபவருக்குத்) தெரியாத வேறு கடன்கள் இருக்கக்கூடும். அவ்வாறு இறந்தவர் மீது வேறு கடன் இருப்பது தெரியவந்தால், (கடனை) வாங்கியவர் கொடுத்த பணம் வீணாகிவிடும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அதிலும் மற்றொரு குறை உள்ளது. அவர் தனக்கு உத்தரவாதம் இல்லாத ஒன்றை வாங்குகிறார். அந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேறாவிட்டால், அவர் கொடுத்த பணம் வீணாகிவிடும். இது ஒரு நிச்சயமற்ற (கரர்) பரிவர்த்தனையாகும்; இது முறையற்றது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒருவர் தன்னிடம் உள்ளதை மட்டுமே விற்பதற்கும், தன்னிடம் இல்லாத ஒரு பொருளுக்காக முன்பணம் (சலஃப்) பெறுவதற்கும் உள்ள வேறுபாடு (என்னவென்றால்), 'ஈனா' (வட்டி கலந்த வியாபாரம்) செய்பவர், தான் (பொருளை) வாங்க விரும்பும் தங்கத்தை (நாணயங்களை) எடுத்துக்கொண்டு வந்து, 'இது பத்து தினார்கள். இதைக் கொண்டு உனக்காக நான் எதை வாங்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாய்?' என்று கேட்கிறார். இது பத்து தினார் ரொக்கத்தை, (பிற்பாடு செலுத்தப்படவுள்ள) பதினைந்து தினாருக்கு விற்பது

போலாகும். இதனால்தான் இது வெறுக்கப்பட்டது. இதுவே அந்த மோசடியும் ஏமாற்று வேலையுமாகும்."

1374

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَيُّمَا رَجُلٍ بَاعَ مَتَاعًا فَأَفْلَسَ الَّذِي ابْتَاعَهُ مِنْهُ وَلَمْ يَقْبِضِ الَّذِي بَاعَهُ مِنْ ثَمَنِهِ شَيْئًا فَوَجَدَهُ بِعَيْنِهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ وَإِنْ مَاتَ الَّذِي ابْتَاعَهُ فَصَاحِبُ الْمَتَاعِ فِيهِ أُسْوَةُ الْغُرَمَاءِ .

அபூபக்ர் இப்னு அப்துர்ரஹ்மான் இப்னு அல்-ஹாரித் இப்னு ஹிஷாம் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எந்தவொரு மனிதர் ஒருவர் பொருட்களை விற்று, பின்னர் வாங்கியவர் நொடித்துப் போனால் (திவாலாகிவிட்டால்), விற்பவர் அதன் விலையில் எதையும் பெற்றிருக்கவில்லை என்றால், மேலும் அவர் (விற்ற) அப்பொருளை அப்படியே (அசல் நிலையில், சேதமுறாமல்) கண்டால், வேறு எவரையும் விட அவரே அதற்கு அதிக உரிமை உடையவர் ஆவார். வாங்கியவர் இறந்துவிட்டால், அப்பொழுது விற்பவர் அந்தப் பொருளைப் பொறுத்தவரை மற்ற கடன்கொடுத்தவர்களுக்கு சமமானவர் ஆவார்."

1375

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَيُّمَا رَجُلٍ أَفْلَسَ فَأَدْرَكَ الرَّجُلُ مَالَهُ بِعَيْنِهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ .

எந்த ஒரு மனிதர் நொடித்துப் போனாலும், (அவரிடம்) ஒரு மனிதர் (தாம் விற்ற) தனது பொருளை அதன் மூல வடிவத்திலேயே (விற்கப்படாமல் அல்லது மாற்றப்படாமல்) கண்டால், வேறு எவரையும் விட அவர் அதற்கு அதிக உரிமை உடையவர் ஆவார்.

1376

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ قَالَ اسْتَسْلَفَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَكْرًا فَجَاءَتْهُ إِبِلٌ مِنَ الصَّدَقَةِ قَالَ أَبُو رَافِعٍ فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ أَقْضِيَ الرَّجُلَ بَكْرَهُ فَقُلْتُ لَمْ أَجِدْ فِي الإِبِلِ إِلاَّ جَمَلاً خِيَارًا رَبَاعِيًا ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَعْطِهِ إِيَّاهُ فَإِنَّ خِيَارَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً ‏.‏

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அடிமையான (விடுதலை செய்யப்பட்ட) அபூ ராஃபி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு இளம் ஒட்டகத்தை (கடனாக) வாங்கினார்கள். பின்னர் ஸதகா (ஸகாத்) ஒட்டகங்கள் அவர்களிடம் வந்தன.” அபூ ராஃபி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், “அவர்கள் (ஸல்) அந்த மனிதருக்கு அவருடைய இளம் ஒட்டகத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். நான் சொன்னேன், ‘ஒட்டகங்களில், (ஆறு அல்லது) ஏழு வயதுடைய, நல்ல (மற்றும் வலிமையான) ஒரு ஒட்டகத்தை மட்டுமே என்னால் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது.’ அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், ‘அதை அவருக்குக் கொடுத்து விடுங்கள். நிச்சயமாக, மக்களில் சிறந்தவர்கள், தங்கள் கடன்களை மிகச் சிறந்த முறையில் திருப்பிச் செலுத்துபவர்களே ஆவர்.’”

1377

⋮

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ الْمَكِّيِّ، عَنْ مُجَاهِدٍ، أَنَّهُ قَالَ اسْتَسْلَفَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ مِنْ رَجُلٍ دَرَاهِمَ ثُمَّ قَضَاهُ دَرَاهِمَ خَيْرًا مِنْهَا فَقَالَ الرَّجُلُ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ هَذِهِ خَيْرٌ مِنْ دَرَاهِمِي الَّتِي أَسْلَفْتُكَ ‏.‏ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَدْ عَلِمْتُ وَلَكِنْ نَفْسِي بِذَلِكَ طَيِّبَةٌ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ لاَ بَأْسَ بِأَنْ يُقْبِضَ مَنْ أُسْلِفَ شَيْئًا مِنَ الذَّهَبِ أَوِ الْوَرِقِ أَوِ الطَّعَامِ أَوِ الْحَيَوَانِ مِمَّنْ أَسْلَفَهُ ذَلِكَ أَفْضَلَ مِمَّا أَسْلَفَهُ إِذَا لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ عَلَى شَرْطٍ مِنْهُمَا أَوْ عَادَةٍ فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ عَلَى شَرْطٍ أَوْ وَأْىٍ أَوْ عَادَةٍ فَذَلِكَ مَكْرُوهٌ وَلاَ خَيْرَ فِيهِ ‏.‏ قَالَ وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَضَى جَمَلاً رَبَاعِيًا خِيَارًا مَكَانَ بَكْرٍ اسْتَسْلَفَهُ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ اسْتَسْلَفَ دَرَاهِمَ فَقَضَى خَيْرًا مِنْهَا فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ عَلَى طِيبِ نَفْسٍ مِنَ الْمُسْتَسْلِفِ وَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ عَلَى شَرْطٍ وَلاَ وَأْىٍ وَلاَ عَادَةٍ كَانَ ذَلِكَ حَلاَلاً لاَ بَأْسَ بِهِ ‏.‏

முஜாஹித் அவர்கள் கூறியதாவது:
'அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு மனிதரிடமிருந்து சில திர்ஹம்களைக் கடன் வாங்கினார்கள். பிறகு அவற்றை விடச் சிறந்த திர்ஹம்களைக் கொண்டு (தனது கடனைத்) தீர்த்தார்கள். அந்த மனிதர், 'அபூ அப்திர் ரஹ்மான் அவர்களே! இவை நான் உங்களுக்குக் கொடுத்த திர்ஹம்களை விடச் சிறந்தவை' என்று கூறினார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி), 'எனக்கு அது தெரியும். ஆயினும், என் மனம் இதில் திருப்தி அடைகிறது (மகிழ்ச்சி கொள்கிறது)' என்று கூறினார்கள்.'

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
'தங்கம், வெள்ளி, உணவு அல்லது விலங்குகளைக் கடனாகக் கொடுத்த ஒருவர், கடன் வாங்கியவரிடமிருந்து தாம் கொடுத்ததை விடச் சிறந்த ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்வதில் தவறில்லை; அது அவர்களுக்கு இடையில் ஒரு நிபந்தனையாகவோ அல்லது வழக்கமாகவோ இல்லாத பட்சத்தில். அது ஒரு நிபந்தனை, வாக்குறுதி அல்லது வழக்கத்தின் அடிப்படையில் இருந்தால், அது வெறுக்கத்தக்கது (மக்ரூஹ்); மேலும் அதில் எந்த நன்மையும் இல்லை.'

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்:
'ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தாம் கடன் வாங்கிய ஒரு இளம் ஒட்டகத்திற்குப் பகரமாக, (ஏழாவது ஆண்டில் உள்ள) ஒரு சிறந்த ஒட்டகத்தைக் கொண்டு தமது கடனைத் தீர்த்தார்கள். மேலும், அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் சில திர்ஹம்களைக் கடன் வாங்கி, அவற்றை விடச் சிறந்தவற்றைக் கொண்டு திருப்பிச் செலுத்தினார்கள். அது கடன் வாங்கியவரின் மன விருப்பத்திலிருந்து (தன்னிச்சையாக) அமைந்ததாக இருந்து, மேலும் அது ஒரு நிபந்தனை, வாக்குறுதி அல்லது வழக்கத்தின் அடிப்படையில் இல்லாதிருந்தால், அது ஹலால் (ஆகுமானது) ஆகும்; மேலும் அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை.'

1378

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ فِي رَجُلٍ أَسْلَفَ رَجُلاً طَعَامًا عَلَى أَنْ يُعْطِيَهُ إِيَّاهُ فِي بَلَدٍ آخَرَ فَكَرِهَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَقَالَ فَأَيْنَ الْحَمْلُ يَعْنِي حُمْلاَنَهُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுக்கு உணவை, அதை அவனுக்கே வேறொரு நகரத்தில் திருப்பிக் கொடுக்கும் நிபந்தனையின் பேரில் கடனாகக் கொடுப்பதை வெறுத்தார்கள். மேலும் அவர்கள், 'சுமை (அல்லது போக்குவரத்துச் செலவு) எங்கே (போனது)?' (கடன் கொடுத்தவருக்கு இந்த ஏற்பாட்டில் போக்குவரத்துச் செலவு மிச்சமாகிறதே, இது கடனின் மூலம் கிடைக்கும் கூடுதல் இலாபம் ஆகாதா?) என்று கேட்டார்கள்.

1379

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، أَتَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنِّي أَسْلَفْتُ رَجُلاً سَلَفًا وَاشْتَرَطْتُ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مِمَّا أَسْلَفْتُهُ ‏.‏ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَذَلِكَ الرِّبَا ‏.‏ قَالَ فَكَيْفَ تَأْمُرُنِي يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ السَّلَفُ عَلَى ثَلاَثَةِ وُجُوهٍ سَلَفٌ تُسْلِفُهُ تُرِيدُ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ فَلَكَ وَجْهُ اللَّهِ وَسَلَفٌ تُسْلِفُهُ تُرِيدُ بِهِ وَجْهَ صَاحِبِكَ فَلَكَ وَجْهُ صَاحِبِكَ وَسَلَفٌ تُسْلِفُهُ لِتَأْخُذَ خَبِيثًا بِطَيِّبٍ فَذَلِكَ الرِّبَا ‏.‏ قَالَ فَكَيْفَ تَأْمُرُنِي يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ أَرَى أَنْ تَشُقَّ الصَّحِيفَةَ فَإِنْ أَعْطَاكَ مِثْلَ الَّذِي أَسْلَفْتَهُ قَبِلْتَهُ وَإِنْ أَعْطَاكَ دُونَ الَّذِي أَسْلَفْتَهُ فَأَخَذْتَهُ أُجِرْتَ وَإِنْ أَعْطَاكَ أَفْضَلَ مِمَّا أَسْلَفْتَهُ طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ فَذَلِكَ شُكْرٌ شَكَرَهُ لَكَ وَلَكَ أَجْرُ مَا أَنْظَرْتَهُ ‏.‏

ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து கூறினார்: "அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களே! நான் ஒரு மனிதருக்குக் கடன் கொடுத்தேன். மேலும் நான் அவருக்குக் கொடுத்ததை விடச் சிறந்ததை அவர் எனக்குத் தர வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தேன்." அ(தைக் கேட்ட)ப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது வட்டி." அவர் கேட்டார்: "அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களே! நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?" அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடன்கள் மூன்று வகைப்படும்: நீங்கள் அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி கொடுக்கும் கடன்; அதற்குரிய பலன் உங்களுக்கு அல்லாஹ்விடம் கிடைக்கும் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் திருப்தியையும் நற்கூலியையும் பெறுவீர்கள்). நீங்கள் உங்கள் தோழரின் திருப்தியை நாடி கொடுக்கும் கடன்; அதற்குரிய பலன் உங்களுக்கு உங்கள் தோழரிடம் கிடைக்கும் (அதாவது, உங்கள் தோழரின் திருப்தியையும், அவர் உங்களுக்குச் செய்யும் உதவியையும் பெறுவீர்கள்). தூய்மையானதைக் கொடுத்துத் தூய்மையற்றதை (அதிகமாக) எடுப்பதற்காக நீங்கள் கொடுக்கும் கடன் (அதாவது, சட்டபூர்வமான அசலைக் கொடுத்து சட்டவிரோதமான வட்டியைப் பெறுவது); அதுவே வட்டியாகும்." அவர் கேட்டார்: "அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களே! நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?" அவர் (அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி)) கூறினார்கள்: "நீங்கள் அந்த ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்துவிட வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர் உங்களுக்கு, நீங்கள் கடன் கொடுத்ததற்குச் சமமானதைக் கொடுத்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் கடன் கொடுத்ததை விடக் குறைவாக அவர் உங்களுக்குக் கொடுத்தால், அதை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்; உங்களுக்கு (அல்லாஹ்விடம்) நற்கூலி வழங்கப்படும் (ஏனெனில் நீங்கள் தியாகம் செய்தீர்கள்). நீங்கள் கடன் கொடுத்ததை விடச் சிறந்ததை, தன் நல்மனதுடன் (எந்த நிபந்தனையும் இல்லாமல், தானாக முன்வந்து) அவர் உங்களுக்குக் கொடுத்தால், அது அவர்

உங்களுக்குச் செய்யும் நன்றியாகும். மேலும், அவருக்கு நீங்கள் அவகாசம் அளித்ததற்கான நற்கூலி உங்களுக்கு உண்டு (அதாவது, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த அவருக்குக் கால அவகாசம் அளித்ததற்காக அல்லாஹ்விடம் கூலி பெறுவீர்கள்)."

1380

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، يَقُولُ مَنْ أَسْلَفَ سَلَفًا فَلاَ يَشْتَرِطْ إِلاَّ قَضَاءَهُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"யாராவது ஒரு கடனை (அல்லது முன்பணத்தை) வழங்கினால், அதைத் திருப்பிச் செலுத்துவதைத் தவிர வேறு எந்த நிபந்தனையும் விதிக்கக் கூடாது (ஏனெனில், கடனளிப்பவருக்கு கூடுதல் பலன் தரும் நிபந்தனைகள் வட்டியாகக் கருதப்படும்)."

1381

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، كَانَ يَقُولُ مَنْ أَسْلَفَ سَلَفًا فَلاَ يَشْتَرِطْ أَفْضَلَ مِنْهُ وَإِنْ كَانَتْ قَبْضَةً مِنْ عَلَفٍ فَهُوَ رِبًا . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ مَنِ اسْتَسْلَفَ شَيْئًا مِنَ الْحَيَوَانِ بِصِفَةٍ وَتَحْلِيَةٍ مَعْلُومَةٍ فَإِنَّهُ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ وَعَلَيْهِ أَنْ يَرُدَّ مِثْلَهُ إِلاَّ مَا كَانَ مِنَ الْوَلاَئِدِ فَإِنَّهُ يُخَافُ فِي ذَلِكَ الذَّرِيعَةُ إِلَى إِحْلاَلِ مَا لاَ يَحِلُّ فَلاَ يَصْلُحُ وَتَفْسِيرُ مَا كُرِهَ مِنْ ذَلِكَ أَنْ يَسْتَسْلِفَ الرَّجُلُ الْجَارِيَةَ فَيُصِيبُهَا مَا بَدَا لَهُ ثُمَّ يَرُدُّهَا إِلَى صَاحِبِهَا بِعَيْنِهَا فَذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ وَلاَ يَحِلُّ وَلَمْ يَزَلْ أَهْلُ الْعِلْمِ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَلاَ يُرَخِّصُونَ فِيهِ لأَحَدٍ .

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்வூத் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"யாரேனும் கடன் கொடுத்தால், அதைவிடச் சிறந்ததை (திரும்பத் தருமாறு) நிபந்தனை விதிக்கக் கூடாது. அது ஒரு பிடி கால்நடைத் தீவனமாக இருந்தாலும் சரியே! (ஏனெனில்) அது வட்டியாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"எங்களிடம் (மதீனாவில்) அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முடிவானது: ஒரு குறிப்பிட்ட வர்ணனை மற்றும் அடையாளத்துடன் கூடிய கால்நடைகளைக் கடனாகப் பெறுவதில் தவறில்லை. கடனாகப் பெற்றவர் அதுபோன்ற ஒன்றையே திருப்பித் தர வேண்டும். ஆனால், பெண் அடிமைகளின் விஷயத்தில் இது அனுமதியல்ல. ஏனெனில், ஹலால் இல்லாத ஒன்றை ஹலாலாக்க இது ஒரு வழிமுறையாகிவிடும் என்று

அஞ்சப்படுகிறது. எனவே, இது முறையானதல்ல.

இதிலுள்ள வெறுக்கத்தக்க செயல் யாதெனில், ஒரு மனிதன் ஒரு அடிமைப் பெண்ணைக் கடனாகப் பெற்று, அவளைத் தான் விரும்பியவாறு அனுபவித்துவிட்டு (உடலுறவு கொண்டுவிட்டு), பின்னர் அவளை அவளுடைய எஜமானிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவான். இது முறையானதுமல்ல; அனுமதிக்கப்பட்டதும் (ஹலால்) அல்ல. மார்க்க அறிஞர்கள் இதனைத் தொடர்ந்து தடுத்தே வந்துள்ளனர்; இதில் யாருக்கும் அவர்கள் சலுகை அளிப்பதில்லை."

1382

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும் மற்றவரின் வியாபாரத்தின் மீது (ஒரு ஒப்பந்தம் முடிவடைந்த அல்லது முடிவடையும் நிலையில் உள்ளபோது) வியாபாரம் செய்ய வேண்டாம்."

1383

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ تَلَقَّوُا الرُّكْبَانَ لِلْبَيْعِ وَلاَ يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ وَلاَ تَنَاجَشُوا وَلاَ يَبِعْ حَاضِرٌ لِبَادٍ وَلاَ تُصَرُّوا الإِبِلَ وَالْغَنَمَ فَمَنِ ابْتَاعَهَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْلُبَهَا إِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ سَخِطَهَا رَدَّهَا وَصَاعًا مِنْ تَمْرٍ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வியாபாரத்திற்காக வணிகக் குழுக்களை (சந்தைக்கு வருவதற்கு முன் வழியில்) எதிர்கொள்ளச் செல்லாதீர்கள்; உங்களில் ஒருவர் மற்றவருடைய வியாபாரத்தின் மீது வியாபாரம் செய்ய வேண்டாம்; (விலையை உயர்த்துவதற்காக) ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டு விலை பேசாதீர்கள் (நஜஷ் செய்யாதீர்கள்); ஒரு நகரவாசி ஒரு கிராமவாசிக்காக விற்கக்கூடாது; மேலும் ஒட்டகங்கள் மற்றும் ஆடுகளின் மடுக்களை (பால் விடாமல்) கட்டாதீர்கள். அதன் பிறகு அவற்றை வாங்கும் ஒருவருக்கு, அவர் பால் கறந்த பிறகு இரண்டு வழிகள் உள்ளன. அவர் அவற்றில் திருப்தி அடைந்தால், அவற்றை வைத்துக்கொள்ளலாம்; அவர் அவற்றில் அதிருப்தி அடைந்தால், அவற்றை (விற்பவரிடம்) திருப்பி அளித்துவிட்டு, (அவற்றின்

பாலைப் பயன்படுத்தியதற்காக ஈடாக) ஒரு 'ஸாஃ' பேரீச்சம்பழத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்."

1384

قَالَ مَالِكٌ عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنِ النَّجْشِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நஜ்ஷைத் (ஏலத்தில் பொருளை வாங்க எண்ணமில்லாமல், அதன் விலையை உயர்த்தி மற்றவர்களை ஏமாற்றுவதைத்) தடைசெய்தார்கள்.

1385

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلاً، ذَكَرَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ يُخْدَعُ فِي الْبُيُوعِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ لاَ خِلاَبَةَ ‏.‏ قَالَ فَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا بَايَعَ يَقُولُ لاَ خِلاَبَةَ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், தாம் வியாபாரப் பரிவர்த்தனைகளில் ஏமாற்றப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீர் ஒரு வியாபாரப் பரிவர்த்தனையில் ஈடுபடும்போது, ‘மோசடி இல்லை’ (என்னை ஏமாற்றக் கூடாது) என்று கூறுவீராக!” ஆகவே, அந்த மனிதர் எப்பொழுதெல்லாம் ஒரு வியாபாரப் பரிவர்த்தனையில் ஈடுபட்டாரோ, அப்பொழுதெல்லாம் அவர் ‘மோசடி இல்லை’ என்று கூறுவார்.

1386

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ إِذَا جِئْتَ أَرْضًا يُوفُونَ الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ فَأَطِلِ الْمُقَامَ بِهَا وَإِذَا جِئْتَ أَرْضًا يُنَقِّصُونَ الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ فَأَقْلِلِ الْمُقَامَ بِهَا ‏.‏

ஸஈத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது: "நீங்கள் அளவையிலும் எடையிலும் (நீதியுடன்) முழுமையாகக் கொடுக்கும் ஒரு தேசத்திற்கு வந்தால், அங்கே நீண்ட காலம் தங்குங்கள். நீங்கள் அளவையிலும் எடையிலும்

குறைவு செய்யும் (அநீதி இழைக்கும்) ஒரு தேசத்திற்கு வந்தால், அங்கே குறைந்த காலமே தங்குங்கள்."

1387

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ مُحَمَّدَ بْنَ الْمُنْكَدِرِ، يَقُولُ أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا سَمْحًا إِنْ بَاعَ سَمْحًا إِنِ ابْتَاعَ سَمْحًا إِنْ قَضَى سَمْحًا إِنِ اقْتَضَى . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِي الإِبِلَ أَوِ الْغَنَمَ أَوِ الْبَزَّ أَوِ الرَّقِيقَ أَوْ شَيْئًا مِنَ الْعُرُوضِ جِزَافًا إِنَّهُ لاَ يَكُونُ الْجِزَافُ فِي شَىْءٍ مِمَّا يُعَدُّ عَدًّا . قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُعْطِي الرَّجُلَ السِّلْعَةَ يَبِيعُهَا لَهُ وَقَدْ قَوَّمَهَا صَاحِبُهَا قِيمَةً فَقَالَ إِنْ بِعْتَهَا بِهَذَا الثَّمَنِ الَّذِي أَمَرْتُكَ بِهِ فَلَكَ دِينَارٌ - أَوْ شَىْءٌ يُسَمِّيهِ لَهُ يَتَرَاضَيَانِ عَلَيْهِ - وَإِنْ لَمْ تَبِعْهَا فَلَيْسَ لَكَ شَىْءٌ إِنَّهُ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ إِذَا سَمَّى ثَمَنًا يَبِيعُهَا بِهِ وَسَمَّى أَجْرًا مَعْلُومًا إِذَا بَاعَ أَخَذَهُ وَإِنْ لَمْ يَبِعْ فَلاَ شَىْءَ لَهُ . قَالَ مَالِكٌ وَمِثْلُ ذَلِكَ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ إِنْ قَدَرْتَ عَلَى غُلاَمِي الآبِقِ أَوْ جِئْتَ بِجَمَلِي الشَّارِدِ فَلَكَ كَذَا . فَهَذَا مِنْ بَابِ الْجُعْلِ وَلَيْسَ مِنْ بَابِ الإِجَارَةِ وَلَوْ كَانَ مِنْ بَابِ الإِجَارَةِ لَمْ يَصْلُحْ . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا الرَّجُلُ يُعْطَى السِّلْعَةَ فَيُقَالُ لَهُ بِعْهَا وَلَكَ كَذَا وَكَذَا فِي كُلِّ دِينَارٍ . لِشَىْءٍ يُسَمِّيهِ فَإِنَّ ذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ لأَنَّهُ كُلَّمَا نَقَصَ دِينَارٌ مِنْ ثَمَنِ السِّلْعَةِ نَقَصَ مِنْ حَقِّهِ الَّذِي سَمَّى لَهُ فَهَذَا غَرَرٌ لاَ يَدْرِي كَمْ جَعَلَ لَهُ .

முஹம்மது பின் அல்-முன்கதிர் அவர்கள் கூறியதாவது: "விற்கும்போதும், வாங்கும்போதும், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும்போதும், தனக்குத் தரவேண்டிய கடனைக் கேட்கும்போதும் தாராளமாகவும், எளிமையாகவும் (மக்களுடன்) நடந்துகொள்ளும் ஒரு அடியானை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறியதாவது: ஒட்டகங்கள், ஆடுகள், துணிகள், அடிமைகள் அல்லது மற்ற பொருட்களில் எதையும் (எண்ணிக்கை அல்லது அளவை துல்லியமாக நிர்ணயிக்காமல்) மொத்தமாக (ஜிஸாஃப் முறையில்) வாங்குவது குறித்து (பின்வருமாறு கூறினார்கள்): "எண்ணிக்கையில் அடங்கக்கூடிய எதிலும் (அதாவது, ஒவ்வொன்றாக எண்ணி விற்கப்பட வேண்டிய பொருட்களில்) மொத்தமாக (ஜிஸாஃப் முறையில்) வாங்குதல் என்பது கூடாது."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரிடம் தனக்காக ஒரு பொருளை விற்கக் கொடுத்து, அதன் உரிமையாளர் ஒரு விலையை நிர்ணயித்து, "நான் உனக்குக் கட்டளையிட்ட இந்த விலைக்கு நீ அதை விற்றால், உனக்கு ஒரு தீனார் (அல்லது இருவரும் சம்மதிக்கும் வேறு ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை) கிடைக்கும்; நீ அதை விற்கவில்லை

என்றால், உனக்கு எதுவும் கிடைக்காது" என்று கூறினால், அதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. (ஏனெனில்) அவர் விற்க வேண்டிய விலையையும், (விற்றால் கிடைக்கும்) அறியப்பட்ட ஒரு கூலியையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் பொருட்களை விற்றால், அவர் அந்தக் கூலியைப் பெறுவார்; அவர் விற்கவில்லை என்றால், அவருக்கு எதுவும் இல்லை.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது மற்றொரு மனிதரிடம், 'நீ என் தப்பியோடிய அடிமையைப் பிடித்தாலோ அல்லது என் வழிதவறிய ஒட்டகத்தைக் கொண்டு வந்தாலோ, உனக்கு இன்னின்னது கிடைக்கும்' என்று கூறுவதைப் போன்றது. இது வெகுமதி (ஜுஅல்) வகையைச் சார்ந்ததே தவிர, கூலி (இஜாரா) வகையைச் சார்ந்தது அல்ல. இது கூலி வகையைச் சார்ந்ததாக இருந்திருந்தால், அது சரியானதாக இருந்திருக்காது."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஆனால் ஒரு மனிதருக்கு ஒரு பொருள் கொடுக்கப்பட்டு, 'இதை விற்றுவிடு; (நீ விற்கும் விலையில்) ஒவ்வொரு தீனார் (விற்பனை விலையிலும்) இவ்வளவு (சதவீத) தொகை உனக்குக் கிடைக்கும்' என்று கூறப்பட்டால், அது சரியானதல்ல (கூடாது). ஏனெனில் பொருட்களின் விலையிலிருந்து ஒரு தீனார் குறையும்போதெல்லாம், அவருக்காகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த பங்கும் குறைகிறது. இது 'கரர்' (நிச்சயமற்றத்தன்மை) ஆகும். (எனவே) தனக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படும் என்பது அவருக்கே தெரியாது.

1388

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سَأَلَهُ عَنِ الرَّجُلِ، يَتَكَارَى الدَّابَّةَ ثُمَّ يُكْرِيهَا بِأَكْثَرَ مِمَّا تَكَارَاهَا بِهِ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ ‏.‏

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடம், ஒரு பிராணியை வாடகைக்கு எடுத்து, பின்னர் அதைத் தான் வாடகைக்கு எடுத்ததை விட அதிக விலைக்கு மறுவாடகைக்கு விட்ட ஒரு மனிதரைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள், “அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை” என்று கூறினார்கள்.

موطأ مالك

32. كتاب القراض

முவத்தா மாலிக்

32. கிராத்

1389

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ وَعُبَيْدُ اللَّهِ ابْنَا عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فِي جَيْشٍ إِلَى الْعِرَاقِ فَلَمَّا قَفَلاَ مَرَّا عَلَى أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ وَهُوَ أَمِيرُ الْبَصْرَةِ فَرَحَّبَ بِهِمَا وَسَهَّلَ ثُمَّ قَالَ لَوْ أَقْدِرُ لَكُمَا عَلَى أَمْرٍ أَنْفَعُكُمَا بِهِ لَفَعَلْتُ . ثُمَّ قَالَ بَلَى هَا هُنَا مَالٌ مِنْ مَالِ اللَّهِ أُرِيدُ أَنْ أَبْعَثَ بِهِ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ فَأُسْلِفُكُمَاهُ فَتَبْتَاعَانِ بِهِ مَتَاعًا مِنْ مَتَاعِ الْعِرَاقِ ثُمَّ تَبِيعَانِهِ بِالْمَدِينَةِ فَتُؤَدِّيَانِ رَأْسَ الْمَالِ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَكُونُ الرِّبْحُ لَكُمَا فَقَالاَ وَدِدْنَا ذَلِكَ . فَفَعَلَ وَكَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنْ يَأْخُذَ مِنْهُمَا الْمَالَ فَلَمَّا قَدِمَا بَاعَا فَأُرْبِحَا فَلَمَّا دَفَعَا ذَلِكَ إِلَى عُمَرَ قَالَ أَكُلُّ الْجَيْشِ أَسْلَفَهُ مِثْلَ مَا أَسْلَفَكُمَا قَالاَ لاَ . فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ابْنَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ فَأَسْلَفَكُمَا أَدِّيَا الْمَالَ وَرِبْحَهُ . فَأَمَّا عَبْدُ اللَّهِ فَسَكَتَ وَأَمَّا عُبَيْدُ اللَّهِ فَقَالَ مَا يَنْبَغِي لَكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هَذَا لَوْ نَقَصَ هَذَا الْمَالُ أَوْ هَلَكَ لَضَمِنَّاهُ . فَقَالَ عُمَرُ أَدِّيَاهُ . فَسَكَتَ عَبْدُ اللَّهِ وَرَاجَعَهُ عُبَيْدُ اللَّهِ . فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ جُلَسَاءِ عُمَرَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لَوْ جَعَلْتَهُ قِرَاضًا . فَقَالَ عُمَرُ قَدْ جَعَلْتُهُ قِرَاضًا . فَأَخَذَ عُمَرُ رَأْسَ الْمَالِ وَنِصْفَ رِبْحِهِ وَأَخَذَ عَبْدُ اللَّهِ وَعُبَيْدُ اللَّهِ ابْنَا عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ نِصْفَ رِبْحِ الْمَالِ .

அஸ்லம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் புதல்வர்களான அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்களும் உபைதுல்லாஹ் (ரழி) அவர்களும் ஒரு படைப்பிரிவில் இராக்கிற்குச் சென்றனர். அவர்கள் திரும்பும்போது பஸ்ராவின் அமீராக இருந்த அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தனர். அவர் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்தார். பிறகு, "உங்கள் இருவருக்கும் பயனுள்ள ஒரு காரியத்தை என்னால் செய்ய முடிந்தால், அதை நான் செய்வேன்" என்று

கூறினார்.

பிறகு (அவரே), "ஆம்! இங்கே அல்லாஹ்வின் செல்வத்திலிருந்து (பைத்துல் மால் - பொது நிதி) ஒரு தொகை உள்ளது. அதை நான் அமீருல் மூமினீன் அவர்களுக்கு அனுப்ப விரும்புகிறேன். அதை நான் உங்களுக்குக் கடனாகத் தருகிறேன். நீங்கள் அதைக் கொண்டு இராக்கிலிருந்து பொருட்களை வாங்கி, மதீனாவில் விற்றுவிடுங்கள். பிறகு மூலதனத்தை அமீருல் மூமினீன் அவர்களிடம் கொடுத்துவிடுங்கள்; இலாபத்தை நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்.

அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் அதை விரும்புகிறோம்" என்றனர். அவ்வாறே அவர் செய்தார். அவர் (அபூ மூஸா) உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்கு, அவ்விருவரிடமிருந்தும் அப்பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கடிதம் எழுதினார்.

அவர்கள் (மதீனா) வந்ததும், விற்று இலாபம் ஈட்டினர். அதனை அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களிடம் கொடுத்தபோது, "அவர் (அபூ மூஸா) உங்களுக்குக் கடன் கொடுத்ததைப் போன்றே படைவீரர்கள் அனைவருக்கும் கடன் கொடுத்தாரா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் "இல்லை" என்றனர்.

அதற்கு உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி), "அமீருல் மூமினீன் அவர்களின் புதல்வர்கள் என்பதால் அவர் உங்களுக்குக் கடன் கொடுத்துள்ளார் (என்று தெரிகிறது). எனவே, மூலதனத்தையும் இலாபத்தையும் செலுத்துங்கள்" என்று கூறினார்.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) மௌனமாக இருந்தார். ஆனால் உபைதுல்லாஹ் (ரழி), "அமீருல் மூமினீன் அவர்களே! இது உமக்குத் தகாது (முறையல்ல). இப்பொருள் குறைந்திருந்தாலோ அல்லது அழிந்திருந்தாலோ அதற்கு நாங்கள்தானே பொறுப்பேற்றிருப்போம்?" என்று கூறினார்.

உமர் (ரழி), "அதைச் செலுத்துங்கள்" என்றார். அப்துல்லாஹ் மௌனமாக இருக்க, உபைதுல்லாஹ் அவரிடம் (மீண்டும்) தர்க்கித்தார்.

அப்போது உமரின் சபையில் இருந்த ஒருவர், "அமீருல் மூமினீன் அவர்களே! இதை நீங்கள் 'கிராத்' ஆக ஆக்கினால் என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு உமர் (ரழி), "நான் இதை கிராத் ஆக ஆக்கிவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

ஆகவே, உமர் (ரழி) மூலதனத்தையும் இலாபத்தில் பாதியையும் எடுத்துக்கொண்டார். உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் புதல்வர்களான அப்துல்லாஹ் மற்றும் உபைதுல்லாஹ் ஆகியோர் இலாபத்தில் மீதி பாதியை எடுத்துக்கொண்டனர்.

1390

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، أَعْطَاهُ
مَالًا قِرَاضًا يَعْمَلُ فِيهِ عَلَى أَنَّ الرِّبْحَ بَيْنَهُمَا .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள், (அறிவிப்பாளரின் பாட்டனாருக்கு) ‘கிராத்’ அடிப்படையில் தொழில் செய்வதற்காகப் பணத்தைக் கொடுத்தார்கள்; அதில் கிடைக்கும் இலாபம் அவ்விருவருக்குமிடையே (பங்கிடப்படும்) என்ற நிபந்தனையின் பேரில்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

33. كتاب المساقاة

முவத்தா மாலிக்

33. பங்கு விவசாயம்

1391

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِيَهُودِ خَيْبَرَ يَوْمَ افْتَتَحَ خَيْبَرَ أُقِرُّكُمْ فِيهَا مَا أَقَرَّكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى أَنَّ الثَّمَرَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ‏.‏ قَالَ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَبْعَثُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ فَيَخْرُصُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمْ ثُمَّ يَقُولُ إِنْ شِئْتُمْ فَلَكُمْ وَإِنْ شِئْتُمْ فَلِي ‏.‏ فَكَانُوا يَأْخُذُونَهُ ‏.‏

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

கைபர் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாளில் கைபர் யூதர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் உங்களை இதில் நிலைநிறுத்தும் வரை நான் உங்களை இதில் நிலைநிறுத்துகிறேன்; பழங்கள் நமக்கும் உங்களுக்கும் இடையில் (பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்) எனும் நிபந்தனையின் பேரில்" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் (சயீத் அவர்கள்) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு ரவாஹா (ரலி) அவர்களை (பழங்களின் விளைச்சலை மதிப்பிடுபவராக) அனுப்புவார்கள். அவர் (மரங்களில் உள்ள பழங்களின் விளைச்சலை) தமக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் மதிப்பிடுவார். பிறகு, '(மதிப்பிடப்பட்ட இந்த (முஸ்லிம்களின்) பங்கு) நீங்கள் விரும்பினால் உங்களுக்குரியதாக இருக்கட்டும்; நீங்கள் விரும்பினால் அது எனக்குரியதாக இருக்கட்டும்' என்று கூறுவார். அவர்கள் அதை (அதாவது, முஸ்லிம்களின் பங்காக மதிப்பிடப்பட்டதை) எடுத்துக் கொள்வார்கள் (அதற்கான தொகையை செலுத்தி)."

1392

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَبْعَثُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ إِلَى خَيْبَرَ فَيَخْرُصُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ يَهُودِ خَيْبَرَ - قَالَ - فَجَمَعُوا لَهُ حَلْيًا مِنْ حَلْيِ نِسَائِهِمْ فَقَالُوا لَهُ هَذَا لَكَ وَخَفِّفْ عَنَّا وَتَجَاوَزْ فِي الْقَسْمِ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ وَاللَّهِ إِنَّكُمْ لَمِنْ أَبْغَضِ خَلْقِ اللَّهِ إِلَيَّ وَمَا ذَاكَ بِحَامِلِي عَلَى أَنْ أَحِيفَ عَلَيْكُمْ فَأَمَّا مَا عَرَضْتُمْ مِنَ الرَّشْوَةِ فَإِنَّهَا سُحْتٌ وَإِنَّا لاَ نَأْكُلُهَا . فَقَالُوا بِهَذَا قَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالأَرْضُ . قَالَ مَالِكٌ إِذَا سَاقَى الرَّجُلُ النَّخْلَ وَفِيهَا الْبَيَاضُ فَمَا ازْدَرَعَ الرَّجُلُ الدَّاخِلُ فِي الْبَيَاضِ فَهُوَ لَهُ . قَالَ وَإِنِ اشْتَرَطَ صَاحِبُ الأَرْضِ أَنَّهُ يَزْرَعُ فِي الْبَيَاضِ لِنَفْسِهِ فَذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ لأَنَّ الرَّجُلَ الدَّاخِلَ فِي الْمَالِ يَسْقِي لِرَبِّ الأَرْضِ فَذَلِكَ زِيَادَةٌ ازْدَادَهَا عَلَيْهِ . قَالَ وَإِنِ اشْتَرَطَ الزَّرْعَ بَيْنَهُمَا فَلاَ بَأْسَ بِذَلِكَ إِذَا كَانَتِ الْمَئُونَةُ كُلُّهَا عَلَى الدَّاخِلِ فِي الْمَالِ الْبَذْرُ وَالسَّقْيُ وَالْعِلاَجُ كُلُّهُ فَإِنِ اشْتَرَطَ الدَّاخِلُ فِي الْمَالِ عَلَى رَبِّ الْمَالِ أَنَّ الْبَذْرَ عَلَيْكَ كَانَ ذَلِكَ غَيْرَ جَائِزٍ لأَنَّهُ قَدِ اشْتَرَطَ عَلَى رَبِّ الْمَالِ زِيَادَةً ازْدَادَهَا عَلَيْهِ وَإِنَّمَا تَكُونُ الْمُسَاقَاةُ عَلَى أَنَّ عَلَى الدَّاخِلِ فِي الْمَالِ الْمَئُونَةَ كُلَّهَا وَالنَّفَقَةَ وَلاَ يَكُونُ عَلَى رَبِّ الْمَالِ مِنْهَا شَىْءٌ فَهَذَا وَجْهُ الْمُسَاقَاةِ الْمَعْرُوفُ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَيْنِ تَكُونُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ فَيَنْقَطِعُ مَاؤُهَا فَيُرِيدُ أَحَدُهُمَا أَنْ يَعْمَلَ فِي الْعَيْنِ وَيَقُولُ الآخَرُ لاَ أَجِدُ مَا أَعْمَلُ بِهِ إِنَّهُ يُقَالُ لِلَّذِي يُرِيدُ أَنْ يَعْمَلَ فِي الْعَيْنِ اعْمَلْ وَأَنْفِقْ وَيَكُونُ لَكَ الْمَاءُ كُلُّهُ تَسْقِي بِهِ حَتَّى يَأْتِيَ صَاحِبُكَ بِنِصْفِ مَا أَنْفَقْتَ فَإِذَا جَاءَ بِنِصْفِ مَا أَنْفَقْتَ أَخَذَ حِصَّتَهُ مِنَ الْمَاءِ . وَإِنَّمَا أُعْطِيَ الأَوَّلُ الْمَاءَ كُلَّهُ لأَنَّهُ أَنْفَقَ وَلَوْ لَمْ يُدْرِكْ شَيْئًا بِعَمَلِهِ لَمْ يَعْلَقِ الآخَرَ مِنَ النَّفَقَةِ شَىْءٌ . قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا كَانَتِ النَّفَقَةُ كُلُّهَا وَالْمَئُونَةُ عَلَى رَبِّ الْحَائِطِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَى الدَّاخِلِ فِي الْمَالِ شَىْءٌ إِلاَّ أَنَّهُ يَعْمَلُ بِيَدِهِ إِنَّمَا هُوَ أَجِيرٌ بِبَعْضِ الثَّمَرِ فَإِنَّ ذَلِكَ لاَ يَصْلُحُ لأَنَّهُ لاَ يَدْرِي كَمْ إِجَارَتُهُ إِذَا لَمْ يُسَمِّ لَهُ شَيْئًا يَعْرِفُهُ وَيَعْمَلُ عَلَيْهِ لاَ يَدْرِي أَيَقِلُّ ذَلِكَ أَمْ يَكْثُرُ . قَالَ مَالِكٌ وَكُلُّ مُقَارِضٍ أَوْ مُسَاقٍ فَلاَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَسْتَثْنِيَ مِنَ الْمَالِ وَلاَ مِنَ النَّخْلِ شَيْئًا دُونَ صَاحِبِهِ وَذَلِكَ أَنَّهُ يَصِيرُ لَهُ أَجِيرًا بِذَلِكَ يَقُولُ أُسَاقِيكَ عَلَى أَنْ تَعْمَلَ لِي فِي كَذَا وَكَذَا نَخْلَةً تَسْقِيهَا وَتَأْبُرُهَا وَأُقَارِضُكَ فِي كَذَا وَكَذَا مِنَ الْمَالِ عَلَى أَنْ تَعْمَلَ لِي بِعَشَرَةِ دَنَانِيرَ لَيْسَتْ مِمَّا أُقَارِضُكَ عَلَيْهِ فَإِنَّ ذَلِكَ لاَ يَنْبَغِي وَلاَ يَصْلُحُ وَذَلِكَ الأَمْرُ

عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ وَالسُّنَّةُ فِي الْمُسَاقَاةِ الَّتِي يَجُوزُ لِرَبِّ الْحَائِطِ أَنْ يَشْتَرِطَهَا عَلَى الْمُسَاقَى شَدُّ الْحِظَارِ وَخَمُّ الْعَيْنِ وَسَرْوُ الشَّرَبِ وَإِبَّارُ النَّخْلِ وَقَطْعُ الْجَرِيدِ وَجَذُّ الثَّمَرِ هَذَا وَأَشْبَاهُهُ عَلَى أَنَّ لِلْمُسَاقَى شَطْرَ الثَّمَرِ أَوْ أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ أَوْ أَكْثَرَ إِذَا تَرَاضَيَا عَلَيْهِ غَيْرَ أَنَّ صَاحِبَ الأَصْلِ لاَ يَشْتَرِطُ ابْتِدَاءَ عَمَلٍ جَدِيدٍ يُحْدِثُهُ الْعَامِلُ فِيهَا مِنْ بِئْرٍ يَحْتَفِرُهَا أَوْ عَيْنٍ يَرْفَعُ رَأْسَهَا أَوْ غِرَاسٍ يَغْرِسُهُ فِيهَا يَأْتِي بِأَصْلِ ذَلِكَ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ ضَفِيرَةٍ يَبْنِيهَا تَعْظُمُ فِيهَا نَفَقَتُهُ وَإِنَّمَا ذَلِكَ بِمَنْزِلَةِ أَنْ يَقُولَ رَبُّ الْحَائِطِ لِرَجُلٍ مِنَ النَّاسِ ابْنِ لِي هَا هُنَا بَيْتًا أَوِ احْفُرْ لِي بِئْرًا أَوْ أَجْرِ لِي عَيْنًا أَوِ اعْمَلْ لِي عَمَلاً بِنِصْفِ ثَمَرِ حَائِطِي هَذَا قَبْلَ أَنْ يَطِيبَ ثَمَرُ الْحَائِطِ وَيَحِلَّ بَيْعُهُ فَهَذَا بَيْعُ الثَّمَرِ قَبْلَ أَنْ يَبْدُوَ صَلاَحُهُ وَقَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ بَيْعِ الثِّمَارِ حَتَّى يَبْدُوَ صَلاَحُهَا . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا إِذَا طَابَ الثَّمَرُ وَبَدَا صَلاَحُهُ وَحَلَّ بَيْعُهُ ثُمَّ قَالَ رَجُلٌ لِرَجُلٍ اعْمَلْ لِي بَعْضَ هَذِهِ الأَعْمَالِ - لِعَمَلٍ يُسَمِّيهِ لَهُ - بِنِصْفِ ثَمَرِ حَائِطِي هَذَا فَلاَ بَأْسَ بِذَلِكَ إِنَّمَا اسْتَأْجَرَهُ بِشَىْءٍ مَعْرُوفٍ مَعْلُومٍ قَدْ رَآهُ وَرَضِيَهُ فَأَمَّا الْمُسَاقَاةُ فَإِنَّهُ إِنْ لَمْ يَكُنْ لِلْحَائِطِ ثَمَرٌ أَوْ قَلَّ ثَمَرُهُ أَوْ فَسَدَ فَلَيْسَ لَهُ إِلاَّ ذَلِكَ وَأَنَّ الأَجِيرَ لاَ يُسْتَأْجَرُ إِلاَّ بِشَىْءٍ مُسَمًّى لاَ تَجُوزُ الإِجَارَةُ إِلاَّ بِذَلِكَ وَإِنَّمَا الإِجَارَةُ بَيْعٌ مِنَ الْبُيُوعِ إِنَّمَا يَشْتَرِي مِنْهُ عَمَلَهُ وَلاَ يَصْلُحُ ذَلِكَ إِذَا دَخَلَهُ الْغَرَرُ لأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ . قَالَ مَالِكٌ السُّنَّةُ فِي الْمُسَاقَاةِ عِنْدَنَا أَنَّهَا تَكُونُ فِي أَصْلِ كُلِّ نَخْلٍ أَوْ كَرْمٍ أَوْ زَيْتُونٍ أَوْ رُمَّانٍ أَوْ فِرْسِكٍ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الأُصُولِ جَائِزٌ لاَ بَأْسَ بِهِ عَلَى أَنَّ لِرَبِّ الْمَالِ نِصْفَ الثَّمَرِ مِنْ ذَلِكَ أَوْ ثُلُثَهُ أَوْ رُبُعَهُ أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ أَوْ أَقَلَّ . قَالَ مَالِكٌ وَالْمُسَاقَاةُ أَيْضًا تَجُوزُ فِي الزَّرْعِ إِذَا خَرَجَ وَاسْتَقَلَّ فَعَجَزَ صَاحِبُهُ عَنْ سَقْيِهِ وَعَمَلِهِ وَعِلاَجِهِ فَالْمُسَاقَاةُ فِي ذَلِكَ أَيْضًا جَائِزَةٌ . قَالَ مَالِكٌ لاَ تَصْلُحُ الْمُسَاقَاةُ فِي شَىْءٍ مِنَ الأُصُولِ مِمَّا تَحِلُّ فِيهِ الْمُسَاقَاةُ إِذَا كَانَ فِيهِ ثَمَرٌ قَدْ طَابَ وَبَدَا صَلاَحُهُ وَحَلَّ بَيْعُهُ وَإِنَّمَا يَنْبَغِي أَنْ يُسَاقَى مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ وَإِنَّمَا مُسَاقَاةُ مَا حَلَّ بَيْعُهُ مِنَ الثِّمَارِ إِجَارَةٌ لأَنَّهُ إِنَّمَا سَاقَى صَاحِبَ الأَصْلِ ثَمَرًا قَدْ بَدَا صَلاَحُهُ عَلَى أَنْ يَكْفِيَهُ إِيَّاهُ وَيَجُذَّهُ لَهُ بِمَنْزِلَةِ الدَّنَانِيرِ وَالدَّرَاهِمِ يُعْطِيهِ إِيَّاهَا وَلَيْسَ ذَلِكَ بِالْمُسَاقَاةِ إِنَّمَا الْمُسَاقَاةُ مَا بَيْنَ أَنْ يَجُذَّ النَّخْلَ إِلَى أَنْ يَطِيبَ الثَّمَرُ وَيَحِلَّ بَيْعُهُ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ سَاقَى ثَمَرًا فِي أَصْلٍ قَبْلَ أَنْ يَبْدُوَ صَلاَحُهُ وَيَحِلَّ بَيْعُهُ فَتِلْكَ

الْمُسَاقَاةُ بِعَيْنِهَا جَائِزَةٌ. قَالَ مَالِكٌ وَلَا يَنْبَغِي أَنْ تُسَاقَى الأَرْضُ الْبَيْضَاءُ وَذَلِكَ أَنَّهُ يَحِلُّ لِصَاحِبِهَا كِرَاؤُهَا بِالدَّنَانِيرِ وَالدَّرَاهِمِ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الأَثْمَانِ الْمَعْلُومَةِ. قَالَ فَأَمَّا الرَّجُلُ الَّذِي يُعْطِي أَرْضَهُ الْبَيْضَاءَ بِالثُّلُثِ أَوِ الرُّبُعِ مِمَّا يَخْرُجُ مِنْهَا فَذَلِكَ مِمَّا يَدْخُلُهُ الْغَرَرُ لأَنَّ الزَّرْعَ يَقِلُّ مَرَّةً وَيَكْثُرُ مَرَّةً وَرُبَّمَا هَلَكَ رَأْسًا فَيَكُونُ صَاحِبُ الأَرْضِ قَدْ تَرَكَ كِرَاءً مَعْلُومًا يَصْلُحُ لَهُ أَنْ يُكْرِيَ أَرْضَهُ بِهِ وَأَخَذَ أَمْرًا غَرَرًا لَا يَدْرِي أَيَتِمُّ أَمْ لَا فَهَذَا مَكْرُوهٌ وَإِنَّمَا ذَلِكَ مَثَلُ رَجُلٍ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا لِسَفَرٍ بِشَيْءٍ مَعْلُومٍ ثُمَّ قَالَ الَّذِي اسْتَأْجَرَ الأَجِيرَ هَلْ لَكَ أَنْ أُعْطِيَكَ عُشْرَ مَا أَرْبَحُ فِي سَفَرِي هَذَا إِجَارَةً لَكَ فَهَذَا لَا يَحِلُّ وَلَا يَنْبَغِي. قَالَ مَالِكٌ وَلَا يَنْبَغِي لِرَجُلٍ أَنْ يُؤَاجِرَ نَفْسَهُ وَلَا أَرْضَهُ وَلَا سَفِينَتَهُ إِلَّا بِشَيْءٍ مَعْلُومٍ لَا يَزُولُ إِلَى غَيْرِهِ. قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا فَرَّقَ بَيْنَ الْمُسَاقَاةِ فِي النَّخْلِ وَالأَرْضِ الْبَيْضَاءِ أَنَّ صَاحِبَ النَّخْلِ لَا يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَبِيعَ ثَمَرَهَا حَتَّى يَبْدُوَ صَلَاحُهُ وَصَاحِبُ الأَرْضِ يُكْرِيهَا وَهِيَ أَرْضٌ بَيْضَاءُ لَا شَيْءَ فِيهَا. قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا فِي النَّخْلِ أَيْضًا إِنَّهَا تُسَاقِي السِّنِينَ الثَّلَاثَ وَالأَرْبَعَ وَأَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ وَأَكْثَرَ. قَالَ وَذَلِكَ الَّذِي سَمِعْتُ وَكُلُّ شَيْءٍ مِثْلُ ذَلِكَ مِنَ الأُصُولِ بِمَنْزِلَةِ النَّخْلِ يَجُوزُ فِيهِ لِمَنْ سَاقَى مِنَ السِّنِينَ مِثْلُ مَا يَجُوزُ فِي النَّخْلِ. قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُسَاقِي إِنَّهُ لَا يَأْخُذُ مِنْ صَاحِبِهِ الَّذِي سَاقَاهُ شَيْئًا مِنْ ذَهَبٍ وَلَا وَرِقٍ يَزْدَادُهُ وَلَا طَعَامٍ وَلَا شَيْئًا مِنَ الأَشْيَاءِ لَا يَصْلُحُ ذَلِكَ وَلَا يَنْبَغِي أَنْ يَأْخُذَ الْمُسَاقَى مِنْ رَبِّ الْحَائِطِ شَيْئًا يَزِيدُهُ إِيَّاهُ مِنْ ذَهَبٍ وَلَا وَرِقٍ وَلَا طَعَامٍ وَلَا شَيْءٍ مِنَ الأَشْيَاءِ وَالزِّيَادَةُ فِيمَا بَيْنَهُمَا لَا تَصْلُحُ. قَالَ مَالِكٌ وَالْمُقَارِضُ أَيْضًا بِهَذِهِ الْمَنْزِلَةِ لَا يَصْلُحُ إِذَا دَخَلَتِ الزِّيَادَةُ فِي الْمُسَاقَاةِ أَوِ الْمُقَارَضَةِ صَارَتْ إِجَارَةً وَمَا دَخَلَتْهُ الإِجَارَةُ فَإِنَّهُ لَا يَصْلُحُ وَلَا يَنْبَغِي أَنْ تَقَعَ الإِجَارَةُ بِأَمْرٍ غَرَرٍ لَا يَدْرِي أَيَكُونُ أَمْ لَا يَكُونُ أَوْ يَقِلُّ أَوْ يَكْثُرُ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُسَاقِي الرَّجُلَ الأَرْضَ فِيهَا النَّخْلُ وَالْكَرْمُ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الأُصُولِ فَيَكُونُ فِيهَا الأَرْضُ الْبَيْضَاءُ. قَالَ مَالِكٌ إِذَا كَانَ الْبَيَاضُ تَبَعًا لِلأَصْلِ وَكَانَ الأَصْلُ أَعْظَمَ ذَلِكَ أَوْ أَكْثَرَهُ فَلَا بَأْسَ بِمُسَاقَاتِهِ وَذَلِكَ أَنْ يَكُونَ النَّخْلُ الثُّلُثَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ وَيَكُونَ الْبَيَاضُ الثُّلُثَ أَوْ أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ وَذَلِكَ أَنَّ الْبَيَاضَ حِينَئِذٍ تَبَعٌ لِلأَصْلِ وَإِذَا كَانَتِ الأَرْضُ الْبَيْضَاءُ فِيهَا نَخْلٌ أَوْ كَرْمٌ أَوْ مَا يُشْبِهُ ذَلِكَ مِنَ الأُصُولِ فَكَانَ الأَصْلُ الثُّلُثَ أَوْ أَقَلَّ وَالْبَيَاضُ الثُّلُثَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ جَازَ فِي ذَلِكَ الْكِرَاءُ وَحَرُمَتْ فِيهِ الْمُسَاقَاةُ

وَذَلِكَ أَنَّ مِنْ أَمْرِ النَّاسِ أَنْ يُسَاقُوا الْأَصْلَ وَفِيهِ الْبَيَاضُ وَتُكْرَى الْأَرْضُ وَفِيهَا الشَّيْءُ الْيَسِيرُ مِنَ الْأَصْلِ أَوْ يُبَاعَ الْمُصْحَفُ أَوِ السَّيْفُ وَفِيهِمَا الْحِلْيَةُ مِنَ الْوَرِقِ بِالْوَرِقِ أَوِ الْقِلَادَةُ أَوِ الْخَاتَمُ وَفِيهِمَا الْفُصُوصُ وَالذَّهَبُ بِالدَّنَانِيرِ وَلَمْ تَزَلْ هَذِهِ الْبُيُوعُ جَائِزَةً يَتَبَايَعُهَا النَّاسُ وَيَبْتَاعُونَهَا وَلَمْ يَأْتِ فِي ذَلِكَ شَيْءٌ مَوْصُوفٌ مَوْقُوفٌ عَلَيْهِ إِذَا هُوَ بَلَغَهُ كَانَ حَرَامًا أَوْ قَصُرَ عَنْهُ كَانَ حَلَالًا . وَالْأَمْرُ فِي ذَلِكَ عِنْدَنَا الَّذِي عَمِلَ بِهِ النَّاسُ وَأَجَازُوهُ بَيْنَهُمْ أَنَّهُ إِذَا كَانَ الشَّيْءُ مِنْ ذَلِكَ الْوَرِقِ أَوِ الذَّهَبِ تَبَعًا لِمَا هُوَ فِيهِ جَازَ بَيْعُهُ وَذَلِكَ أَنْ يَكُونَ النَّصْلُ أَوِ الْمُصْحَفُ أَوِ الْفُصُوصُ قِيمَتُهُ الثُّلُثَانِ أَوْ أَكْثَرُ وَالْحِلْيَةُ قِيمَتُهَا الثُّلُثُ أَوْ أَقَلُّ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா (ரழி) அவர்களைக் கைபருக்கு அனுப்புவது வழக்கம். அவர் அங்கு சென்று (முஸ்லிம்களுக்கும்) கைபர் யூதர்களுக்கும் இடையே பழப்பயிர்களின் விளைச்சலைப் பங்கிடுவதற்காக மதிப்பீடு செய்வார்.

யூதர்கள் தங்கள் பெண்களின் நகைகளை அவருக்காகச் சேகரித்து அவரிடம், "இது உங்களுக்குத்தான். (பங்கீட்டில்) எங்களுக்குச் சாதகமாக நடந்துகொள்ளுங்கள், (எங்கள் மீது) கறாராக இருக்க வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா (ரழி) அவர்கள், "யூதக் கூட்டமே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ்வின் படைப்புகளிலேயே எனக்கு மிகவும் வெறுப்பானவர்கள் நீங்கள். ஆயினும், அது உங்களிடம் அநீதியாக நடந்துகொள்ளும்படி என்னைத் தூண்டாது. நீங்கள் லஞ்சமாகக் கொடுக்கும் இப்பொருள் சட்டவிரோதமானது (சுஹ்த்). நாங்கள் அதை உண்ண மாட்டோம்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இதனில்தான் (இந்த நீதியான கொள்கையில்தான்) வானங்களும் பூமியும் நிலைபெற்றுள்ளன" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு குத்தகை விவசாயி பேரீச்சை மரங்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுகிறார், அவற்றுக்கிடையே சில பயிரிடத்தக்க காலி நிலங்கள் இருந்தால், அந்த நிலத்தில் அவர் எதை பயிரிட்டாலும் அது அவருக்கே உரியது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிலத்தின் உரிமையாளர், அந்தக் காலி நிலத்தைத் தமக்குத் தானே பயிரிட்டுக் கொள்வதாக நிபந்தனை விதித்தால், அது சரியானதல்ல. ஏனெனில் (முஸாகாத் ஒப்பந்தத்தின்படி) குத்தகை விவசாயி நில உரிமையாளருக்காக நீர் பாய்ச்சுகிறார். அதன் மூலம் அவர் (தனக்கு எந்தப் பலனுமின்றி) நில உரிமையாளரின் பயிருக்கு (கூடுதல்) நன்மையை அதிகரிக்கிறார்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விதைத்தல், நீர்ப்பாசனம், பராமரிப்பு போன்ற அனைத்துச் செலவுகளும் வேலைகளும் குத்தகை விவசாயியின் பொறுப்பாக இருக்கும் பட்சத்தில், விளைச்சலைத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று உரிமையாளர் நிபந்தனை விதித்தால் அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை.

ஆனால் குத்தகை விவசாயி, 'விதைகளை நிலத்தின் உரிமையாளர் தரவேண்டும்' என்று நிபந்தனை விதித்தால், அது அனுமதிக்கப்படாது. ஏனெனில் அவர் நில உரிமையாளரின் மீது ஒரு செலவைச் சுமத்துகிறார். முஸாகாத் (குத்தகை விவசாயம்) என்பதன் அடிப்படை என்னவென்றால், அனைத்து பராமரிப்பும் செலவும் குத்தகை விவசாயியால் செய்யப்பட வேண்டும், நில உரிமையாளர் எதற்கும் கடமைப்பட்டவர் அல்ல. இதுவே (மதீனாவில்) குத்தகை விவசாயத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறையாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், இருவருக்குப் பொதுவான ஒரு நீரூற்று வற்றிப் போனதைக் குறித்துப் பேசினார்கள். அவர்களில் ஒருவர் அந்த நீரூற்றில் வேலை செய்ய விரும்பினார், மற்றவரோ, "அதில் வேலை செய்ய என்னிடம் வசதி இல்லை" என்று கூறினார். அவர் (மாலிக்) கூறினார்கள்: "நீரூற்றில் வேலை செய்ய விரும்பும் நபரிடம், 'நீங்கள் வேலை செய்து செலவிடுங்கள். தண்ணீர் முழுவதும் உங்களுக்கே உரியது. உங்கள் கூட்டாளி நீங்கள் செலவழித்ததில் பாதியைக் கொண்டு வரும் வரை அதன் தண்ணீர் உங்களுக்கே சொந்தம். அவர் நீங்கள் செலவழித்ததில் பாதியைக் கொண்டு வந்தால், அவர் தனது பங்குத் தண்ணீரைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்' என்று சொல்லுங்கள். முதலில் வேலை செய்தவருக்கே தண்ணீர் முழுவதும் கொடுக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் அவர் அதற்காகச் செலவு செய்துள்ளார். மேலும், அவருடைய உழைப்பால் (நீரூற்றிலிருந்து) தண்ணீர் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்றால், மற்றவருக்கு எந்தச் செலவும் நஷ்டமும் இல்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு குத்தகை விவசாயி தனது உழைப்பைத் தவிர வேறு எதையும் செலவிடாமல், பழத்தின் ஒரு பங்கிற்காக மட்டும் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவது சரியானதல்ல. அதேசமயம் அனைத்து செலவுகளும் வேலைகளும் தோட்ட உரிமையாளரால் செய்யப்படுகின்றன. ஏனெனில் (இந்த ஒப்பந்தத்தில்) குத்தகை விவசாயிக்குத் தனது உழைப்புக்கான சரியான கூலி என்னவாக இருக்கும், அது குறைவாக இருக்குமா அல்லது அதிகமாக இருக்குமா என்பது தெரியாது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "'கிராத்' (வணிகக் கூட்டு) கொடுப்பவரோ அல்லது குத்தகை ஒப்பந்தம் (முஸாகாத்) செய்பவரோ, தனது முகவரிடமிருந்து மூலதனத்தின் ஒரு பகுதியையோ அல்லது சில மரங்களையோ தனக்கென விலக்களிக்கக் கூடாது. ஏனெனில், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அந்த முகவர் அவரது கூலியாளாக மாறிவிடுகிறார். அதாவது அவர், 'நான் உனக்கு இந்தக் குறிப்பிட்ட பேரீச்சை மரத்தில் எனக்காக வேலை செய்து, தண்ணீர் பாய்ச்சி, பராமரிக்கும் நிபந்தனையின் பேரில் (கூலியாக) குத்தகைக்குத் தருகிறேன்' என்றோ, 'நான் உனக்கு இந்தக் குறிப்பிட்ட பணத்தை கிராத் அடிப்படையில் தருகிறேன், நீ எனக்காகப் பத்து தீனார்களுக்கு வேலை செய்ய வேண்டும். அவை நான் உனக்குக்

கொடுத்த கிராத் தொகையின் ஒரு பகுதி அல்ல' என்றோ கூறுவது போலாகும். அவ்வாறு செய்யக்கூடாது, அது சரியானதல்ல. இதுவே எங்கள் வழிமுறையாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குத்தகை விவசாயத்தில் ஒரு தோட்ட உரிமையாளருக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட நடைமுறை (சுன்னா) என்னவென்றால், அவர் குத்தகை விவசாயியிடம் வேலிகளைப் பராமரித்தல், நீரூற்றைச் சுத்தம் செய்தல், நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்களைத் துடைத்தல், பேரீச்சை மரங்களில் மகரந்தச் சேர்க்கை செய்தல், கிளைகளை வெட்டுதல், பழங்களை அறுவடை செய்தல் போன்ற நிபந்தனைகளை விதிக்கலாம். ஆனால் குத்தகை விவசாயிக்கு பரஸ்பர உடன்படிக்கையின் மூலம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பழங்களில் ஒரு பங்கு (பாதியோ அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ அதிகமாகவோ) இருக்க வேண்டும். இருப்பினும், (முஸாகாத் ஒப்பந்தத்தின் கீழ்) முகவர் ஒரு புதிய கிணறு தோண்டுவது, ஒரு கிணற்றின் உயரத்தை உயர்த்துவது, புதிய மரக்கன்றுகளை நடுவது, அல்லது அதிக செலவாகும் ஒரு கட்டுமானத்தைக் கட்டுவது போன்ற புதிய வேலைகளைத் தொடங்குவதற்கு உரிமையாளர் நிபந்தனை விதிக்க முடியாது. இது, ஒரு தோட்டத்தின் உரிமையாளர் ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதரிடம், 'இங்கே எனக்கு ஒரு வீட்டைக் கட்டு அல்லது எனக்கு ஒரு கிணறு தோண்டு அல்லது எனக்கு ஒரு நீரூற்றை ஓடச் செய், பதிலாக இந்தத் தோட்டத்தின் பழங்களில் பாதியைக் கூலியாகத் தந்துவிடுகிறேன்' என்று, அந்தத் தோட்டத்தின் பழங்கள் பக்குவமடைந்து, அதை விற்பது ஹலாலாவதற்கு முன்பு கேட்பது போன்றதாகும். இது, பழங்கள் நல்ல நிலையை அடைவதற்கு முன்பே அவற்றை விற்பனை செய்வதாகும். (இத்தகைய) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பழங்கள் பக்குவமடைவதற்கு முன்பு விற்கப்படுவதைத் தடை செய்தார்கள்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பழங்கள் நன்றாக முற்றி, அவற்றின் நல்ல நிலை தெளிவாகத் தெரிந்து, அவற்றை விற்பது ஹலாலாகிவிட்டால், உரிமையாளர் ஒருவரிடம் அந்த வேலைகளில் ஒன்றைச் செய்யச் சொல்லி, வேலையைக் குறிப்பிட்டு, உதாரணமாக, தனது தோட்டத்தின் பழங்களில் பாதியை கூலியாகக் கொடுத்தால், அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை. அவர் அந்த நபரை அங்கீகரிக்கப்பட்ட மற்றும் அறியப்பட்ட ஒன்றுக்காக வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளார். அந்த நபர் அதைப் பார்த்து, அதில் திருப்தி அடைந்துள்ளார்.

"ஆனால் முஸாகாத் (குத்தகை விவசாயம்) என்பது, தோட்டத்தில் பழங்கள் இல்லாவிட்டாலோ அல்லது குறைவாகவோ அல்லது மோசமாகவோ இருந்தாலோ (கூலியாக) செய்யப்படுவதாகும். ஒரு தொழிலாளி குறிப்பிட்ட கூலிக்கு மட்டுமே வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார், தெளிவான நிபந்தனைகளின் பேரில் மட்டுமே வேலைக்கு அமர்த்துவது அனுமதிக்கப்படுகிறது. கூலிக்கு அமர்த்துவது என்பது ஒரு வகை விற்பனையாகும். ஒருவர் மற்றொருவரின் உழைப்பை அவரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்குகிறார். அதில் நிச்சயமற்ற தன்மை (கறார்) நுழைந்தால் அது சரியானதல்ல. ஏனெனில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நிச்சயமற்ற பரிவர்த்தனைகளைத் தடை செய்தார்கள்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் உள்ள குத்தகை விவசாயத்தின் நடைமுறை என்னவென்றால், பேரீச்சை, திராட்சை, ஆலிவ், மாதுளை, பீச் போன்ற எந்த வகையான பழ மரத்திலும் இதைப் பயிற்சி செய்யலாம். இது அனுமதிக்கப்படுகிறது, மேலும் தோட்ட உரிமையாளருக்கு பழங்களில் பாதி, அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு, அல்லது எதுவானாலும் ஒரு பங்கு இருக்கும் வரை அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பூமியிலிருந்து வெளிப்படும் எந்தப் பயிரிலும், அது விளைந்து, அதன் உரிமையாளரால் நீர் பாய்ச்சவோ, வேலை செய்யவோ, பராமரிக்கவோ இயலாத நிலை ஏற்பட்டால், அதிலும் முஸாகாத் (குத்தகை விவசாயம்) அனுமதிக்கப்படுகிறது.

"குத்தகை விவசாயம் அனுமதிக்கப்பட்ட எந்தவொன்றிலும், பழம் பக்குவமடைந்து, அதன் நல்ல நிலை தெளிவாகத் தெரிந்து, அதை விற்பது ஹலாலாகிவிட்டால், அதில் முஸாகாத் செய்வது வெறுக்கத்தக்கதாகிவிடும். மாறாக அவர் அடுத்த ஆண்டுக்கான பயிரில் முஸாகாத் செய்ய வேண்டும். விற்பனைக்குத் தகுதியான பழங்களுக்கு நீர் பாய்ச்சி, அதை உரிமையாளருக்காகப் பறித்து, விளைச்சலில் ஒரு பங்கைப் பெற்றால், அது முஸாகாத் ஆகாது. அது அவருக்குத் திர்ஹம்கள் மற்றும் தீனார்கள் மூலம் (நிர்ணயிக்கப்பட்ட) கூலி வழங்கப்படுவதற்கு ஒப்பானது. முஸாகாத் என்பது (முந்தைய) பேரீச்சை மரங்களைச் சீரமைப்பதற்கும், (அடுத்த) பழங்கள் பக்குவமடைந்து அதன் விற்பனை ஹலால் ஆவதற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் செய்யப்படுவதாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பழ மரங்களின் நிலை தெளிவாகி, அதன் விற்பனை ஹலால் ஆவதற்கு முன்பு ஒருவர் குத்தகை ஒப்பந்தம் செய்தால், அதுவே முஸாகாத் ஆகும், மேலும் அது அனுமதிக்கப்படுகிறது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெற்று நிலத்தை (விளைச்சலில் பங்கு என்ற அடிப்படையில்) முஸாகாத் ஒப்பந்தத்தில் விடக்கூடாது. ஏனெனில் அதன் உரிமையாளர் அதைத் தீனார்கள் மற்றும் திர்ஹம்களுக்காகவோ (பணம்) அல்லது நிர்ணயிக்கப்பட்ட வாடகைக்கோ விடுவதே ஹலால் ஆகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தனது வெற்று நிலத்தை அதிலிருந்து வெளிவரும் விளைச்சலில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்குக்குக் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரை, அது ஒரு நிச்சயமற்ற பரிவர்த்தனையாகும் (கறார்). ஏனெனில் பயிர்கள் ஒரு முறை குறைவாகவும், மற்றொரு முறை அதிகமாகவும் இருக்கலாம். சில சமயம் அது முற்றிலுமாக அழிந்து போகலாம், அப்போது நிலத்தின் உரிமையாளர், நிலத்தை வாடகைக்கு விடுவதற்குத் தகுதியான ஒரு குறிப்பிட்ட வாடகையை இழந்திருப்பார். அவர் ஒரு நிச்சயமற்ற சூழ்நிலையை எடுத்துக்கொள்கிறார், அது நிறைவேறுமா இல்லையா என்பது அவருக்குத் தெரியாது. இது வெறுக்கப்படுகிறது. இது, ஒருவரிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்குப் பயணம்

செய்ய வைத்துவிட்டு, பின்னர், 'பயணத்தின் லாபத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கை உங்கள் கூலியாகத் தரட்டுமா?' என்று கேட்பது போன்றது. (இத்தகைய நிச்சயமற்ற கூலி) ஹலால் அல்ல, செய்யப்படக்கூடாது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் சுருக்கமாகக் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் தன்னையோ, தனது நிலத்தையோ, அல்லது தனது கப்பலையோ ஒரு குறிப்பிட்ட நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலிக்குத் தவிர வேறு எதற்காகவும் வாடகைக்கு விடக்கூடாது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பேரீச்சை மரங்களில் குத்தகை விவசாயம் செய்வதற்கும், வெற்று நிலங்களில் குத்தகை விவசாயம் செய்வதற்கும் இடையே ஒரு வேறுபாடு உள்ளது. ஏனெனில் பேரீச்சை மரங்களின் உரிமையாளர் அதன் நல்ல நிலை தெளிவாகும் வரை பழங்களை விற்க முடியாது. ஆனால் நிலத்தின் உரிமையாளர், அதில் எதுவும் இல்லாத போது அதை வாடகைக்கு விடலாம்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பேரீச்சை மரங்களைப் பற்றி எங்கள் சமூகத்தில் என்ன செய்யப்படுகிறது என்றால், அவற்றை மூன்று அல்லது நான்கு வருடங்களுக்கும், அதற்கும் குறைவாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ குத்தகைக்கு விடலாம்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதைத்தான் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அது போன்ற எந்தப் பழ மரங்களும் பேரீச்சை மரங்களின் நிலையிலேயே உள்ளன. பல வருடங்களுக்கான ஒப்பந்தங்கள் பேரீச்சை மரங்களில் அனுமதிக்கப்படுவதைப் போலவே இதிலும் அனுமதிக்கப்படுகின்றன."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் (முஸாகாத் ஒப்பந்தத்தில் உள்ள) உரிமையாளரைப் பற்றிக் கூறினார்கள்: "அவர் குத்தகை விவசாயியிடமிருந்து தங்கம், வெள்ளி, அல்லது பயிர்கள் வடிவில் தனக்கு இலாபத்தை அதிகரிக்கும் கூடுதல் எதையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அது சரியானதல்ல. குத்தகை விவசாயியும் தோட்ட உரிமையாளரிடமிருந்து தங்கம், வெள்ளி, பயிர்கள் அல்லது வேறு எதிலும் தனக்கு இலாபத்தை அதிகரிக்கும் கூடுதல் எதையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஒப்பந்தத்தில் நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டதற்கு அப்பாற்பட்ட (எந்தவொரு) அதிகரிப்பும் சரியானதல்ல. 'கிராத்' கடன் கொடுப்பவரும் இந்த நிலையில் இருப்பது சரியானதல்ல. குத்தகை விவசாயத்திலோ அல்லது கிராத் முறையிலோ அத்தகைய கூடுதல் அதிகரிப்பு நுழைந்தால், அது கூலியாக மாறிவிடும். அதில் கூலி நுழைவது சரியானதல்ல. நிச்சயமற்ற தன்மை உள்ள சூழ்நிலையில் கூலி நிர்ணயம் ஒருபோதும் ஏற்படக்கூடாது."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுக்கு ஒரு குத்தகை ஒப்பந்தத்தில் நிலத்தைக் கொடுத்தது பற்றிக் கூறினார்கள். அதில் பேரீச்சை மரங்கள், திராட்சைக் கொடிகள் அல்லது அது போன்ற பழ மரங்கள் இருந்தன, மேலும் அதில் வெற்று நிலமும் இருந்தது. அவர் கூறினார்கள்: "வெற்று நிலம் பழ மரங்களுக்கு முக்கியத்துவத்திலோ அல்லது அளவிலோ

இரண்டாம்பட்சமாக இருந்தால், குத்தகை விவசாயத்தில் (முஸாகாத்) எந்தத் தீங்கும் இல்லை. அதாவது, நிலத்தின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பகுதியை மரங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்து, வெற்று நிலம் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது அதற்கும் குறைவாக இருந்தால் இது பொருந்தும். (இத்தகைய நிலையில்) ஏனென்றால், இந்நிலையில் வெற்று நிலம் மரங்களுக்குத் துணையாக அமைகிறது. மாறாக, பழ மரங்கள் உள்ள நிலம் வெற்று நிலத்திற்கு இரண்டாம்பட்சமாக இருந்து, அதாவது மரங்கள் உள்ள பகுதி மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது அதற்கும் குறைவாகவும், வெற்று நிலம் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அல்லது அதற்கு அதிகமாகவும் இருந்தால், நிலத்தை வாடகைக்கு விடுவது மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுகிறது, மேலும் அதில் முஸாகாத் (குத்தகை விவசாயம்) செய்வது ஹராம் (தடைசெய்யப்பட்டது)."

"பழ மரங்களைக் கொண்ட சொத்தில் வெற்று நிலம் இருக்கும்போது குத்தகை ஒப்பந்தங்கள் கொடுப்பதும், பழ மரங்கள் குறைவாக இருக்கும்போது நிலத்தை வாடகைக்கு விடுவதும் மக்களின் நடைமுறைகளில் ஒன்றாகும். இது, வெள்ளியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு குர்ஆன் அல்லது வாள் வெள்ளிக்கு விற்கப்படுவது போலவோ, அல்லது கற்கள் மற்றும் தங்கம் உள்ள ஒரு நெக்லஸ் அல்லது மோதிரம் தீனார்களுக்கு விற்கப்படுவது போலவோ ஆகும். (இங்கு, துணைப் பொருள் முதன்மைப் பொருளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்). இந்த விற்பனைகள் தொடர்ந்து அனுமதிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் அவற்றின் மூலம் வாங்குகிறார்கள், விற்கிறார்கள். எதைத் தாண்டினால் அது ஹராமாகிவிடும், எதற்குக் கீழே இருந்தால் அது ஹலாலாகிவிடும் என்று (சரியான விகிதத்தை) வரையறுக்கப்பட்ட குறிப்புகள் எதுவும் வரவில்லை. இது குறித்து எங்கள் சமூகத்தில் என்ன செய்யப்படுகிறது என்றால், மக்கள் தங்களுக்குள் எதைப் பயிற்சி செய்து அனுமதிக்கிறார்களோ அதுவே ஆகும். அதாவது, தங்கம் அல்லது வெள்ளி எதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளதோ அதற்கு இரண்டாம்பட்சமாக இருந்தால், அதை விற்க அனுமதிக்கப்படுகிறது. அதாவது, வாள், குர்ஆன் அல்லது கற்களின் மதிப்பு மூன்றில் இரண்டு பங்கு அல்லது அதற்கு அதிகமாகவும், அதில் உள்ள அலங்காரத்தின் மதிப்பு மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது அதற்கும் குறைவாகவும் இருக்க வேண்டும். (அப்போதுதான் துணைப் பொருள் முதன்மைப் பொருளுக்கு உட்பட்டதாகக் கருதப்படும்)."

1392

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ إِنَّ أَحْسَنَ مَا سُمِعَ فِي عُمَّالِ الرَّقِيقِ فِي الْمُسَاقَاةِ يَشْتَرِطُهُمُ الْمُسَاقَى عَلَى صَاحِبِ الأَصْلِ إِنَّهُ لاَ بَأْسَ بِذَلِكَ لأَنَّهُمْ عُمَّالُ الْمَالِ فَهُمْ بِمَنْزِلَةِ الْمَالِ لاَ مَنْفَعَةَ فِيهِمْ لِلدَّاخِلِ إِلاَّ أَنَّهُ تَخِفُّ عَنْهُ بِهِمُ الْمَئُونَةُ وَإِنْ لَمْ يَكُونُوا فِي الْمَالِ اشْتَدَّتْ مَئُونَتُهُ وَإِنَّمَا ذَلِكَ بِمَنْزِلَةِ الْمُسَاقَاةِ فِي الْعَيْنِ وَالنَّضْحِ وَلَنْ تَجِدَ أَحَدًا يُسَاقَى فِي أَرْضَيْنِ سَوَاءٍ فِي الأَصْلِ وَالْمَنْفَعَةِ إِحْدَاهُمَا بِعَيْنٍ وَاثِنَةٍ غَزِيرَةٍ وَالأُخْرَى بِنَضْحٍ عَلَى شَىْءٍ وَاحِدٍ لِخِفَّةِ مُؤْنَةِ الْعَيْنِ وَشِدَّةِ

مُؤْنَةِ النَّضْحِ . قَالَ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا . قَالَ وَالْوَاثِنَةُ الثَّابِتُ مَاؤُهَا الَّتِي لاَ تَغُورُ وَلاَ تَنْقَطِعُ . قَالَ مَالِكٌ وَلَيْسَ لِلْمُسَاقَى أَنْ يَعْمَلَ بِعُمَّالِ الْمَالِ فِي غَيْرِهِ وَلاَ أَنْ يَشْتَرِطَ ذَلِكَ عَلَى الَّذِي سَاقَاهُ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ يَجُوزُ لِلَّذِي سَاقَى أَنْ يَشْتَرِطَ عَلَى رَبِّ الْمَالِ رَقِيقًا يَعْمَلُ بِهِمْ فِي الْحَائِطِ لَيْسُوا فِيهِ حِينَ سَاقَاهُ إِيَّاهُ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ يَنْبَغِي لِرَبِّ الْمَالِ أَنْ يَشْتَرِطَ عَلَى الَّذِي دَخَلَ فِي مَالِهِ بِمُسَاقَاةٍ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ رَقِيقِ الْمَالِ أَحَدًا يُخْرِجُهُ مِنَ الْمَالِ وَإِنَّمَا مُسَاقَاةُ الْمَالِ عَلَى حَالِهِ الَّذِي هُوَ عَلَيْهِ . قَالَ فَإِنْ كَانَ صَاحِبُ الْمَالِ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَ مِنْ رَقِيقِ الْمَالِ أَحَدًا فَلْيُخْرِجْهُ قَبْلَ الْمُسَاقَاةِ أَوْ يُرِيدُ أَنْ يُدْخِلَ فِيهِ أَحَدًا فَلْيَفْعَلْ ذَلِكَ قَبْلَ الْمُسَاقَاةِ ثُمَّ لْيُسَاقِ بَعْدَ ذَلِكَ إِنْ شَاءَ . قَالَ وَمَنْ مَاتَ مِنَ الرَّقِيقِ أَوْ غَابَ أَوْ مَرِضَ فَعَلَى رَبِّ الْمَالِ أَنْ يُخْلِفَهُ .

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள், மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: முஸாகாத் (தோட்டப் பராமரிப்பு) முறையில் அடிமைப் பணியாளர்கள் விஷயத்தில் நான் செவியுற்றதிலேயே மிகச் சிறந்தது இதுதான்: "தோட்டத்தைப் பராமரிப்பவர், தோட்டத்தின் உரிமையாளரிடம் (அங்கிருக்கும்) பணியாளர்களையும் வேலையில் ஈடுபடுத்திக்கொள்ள நிபந்தனை விதிப்பதில் தவறில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் தோட்டத்தின் பணியாளர்கள்; தோட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவே அவர்கள் கருதப்படுவார்கள்.

அவர்களால் பராமரிப்பவருக்கு வேலைப்பளு குறைவதைத் தவிர வேறு எந்தப் பயனும் இல்லை. அவர்கள் இல்லையெனில், அவரது வேலைப்பளு (செலவு) அதிகரித்திருக்கும்.

இது, தானாக நீர் பாயும் ஊற்றுள்ள நிலத்திற்கும், நீர் இறைத்துப் பாய்ச்சப்படும் நிலத்திற்கும் முஸாகாத் ஒப்பந்தம் செய்வதைப் போன்றதாகும்.

சொத்து மதிப்பிலும் விளைச்சலிலும் சமமாக உள்ள இரண்டு நிலங்களில், ஒன்றில் வற்றாத செழிப்பான ஊற்றும், மற்றொன்றில் நீர் இறைத்துப் பாய்ச்சும் நிலையும் இருக்கும்போது, ஊற்றுள்ள நிலத்தின் பராமரிப்புச் செலவு குறைவாகவும், நீர் இறைக்கப்படும் நிலத்தின் செலவு அதிகமாகவும் இருப்பதால், அவ்விரண்டிற்கும் ஒரே விதமான பங்கை எவரும் நிர்ணயிக்க மாட்டார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் (மதீனாவில்) செயல்முறை இவ்வாறே உள்ளது."

மேலும் அவர் கூறினார்: "'வாஸினா' என்பது வற்றாமலும் நின்றுவிடாமலும் தொடர்ந்து நீர் சுரக்கும் நிலையான ஊற்றாகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஸாகாத் ஒப்பந்தக்காரர், தோட்டத்தின்

பணியாளர்களை வேறு வேலைகளில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது; ஒப்பந்தம் தரும் உரிமையாளரிடம் அத்தகைய நிபந்தனையையும் விதிக்கக் கூடாது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒப்பந்தம் செய்யும்போது தோட்டத்தில் இல்லாத அடிமைகளை, தோட்ட வேலைக்காகச் சேர்க்க வேண்டும் என்று தோட்ட உரிமையாளரிடம் நிபந்தனை விதிப்பதற்கு, ஒப்பந்தம் எடுப்பவருக்கு அனுமதி இல்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "தோட்ட உரிமையாளரும், ஒப்பந்தம் எடுப்பவரிடம், தோட்டத்து அடிமைகளில் எவரையேனும் தான் அழைத்துக்கொண்டு, அவரைத் தோட்ட வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுவதாக நிபந்தனை விதிக்கக் கூடாது. முஸாகாத் என்பது, தோட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளதோ அதன் அடிப்படையிலேயே அமைவதாகும்."

அவர் கூறினார்: "தோட்ட உரிமையாளர், அடிமைகளில் ஒருவரை அகற்ற விரும்பினால், முஸாகாத் ஒப்பந்தத்திற்கு முன்பே அவரை அகற்றிவிடட்டும்; அல்லது அவர் ஒருவரைத் தோட்டத்தில் சேர்க்க விரும்பினால், ஒப்பந்தத்திற்கு முன்பே அதைச் செய்யட்டும். அதன் பிறகு அவர் விரும்பினால் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளட்டும்."

அவர் கூறினார்: "அடிமைகளில் எவரேனும் இறந்தாலோ, காணாமல் போனாலோ அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டாலோ, தோட்டத்தின் உரிமையாளர் அவருக்குப் பகரமாக வேறொருவரை நியமிக்க வேண்டும்."

موطأ مالك

34. كتاب كراء الأرض

முவத்தா மாலிக்

34. நிலத்தை வாடகைக்கு விடுதல்

1393

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ حَنْظَلَةَ بْنِ قَيْسٍ الزُّرَقِيِّ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ قَالَ حَنْظَلَةُ فَسَأَلْتُ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ فَقَالَ أَمَّا بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ فَلاَ بَأْسَ بِهِ .

ராஃபி இப்னு கதீஜ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வயல்களைக் குத்தகைக்கு விடுவதைத் தடை செய்தார்கள்.
ஹன்ழலா அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ராஃபி இப்னு கதீஜ் (ரழி) அவர்களிடம், தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைக் கொண்டு (நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுவது) பற்றிக் கேட்டேன்; அதற்கு அவர்கள், 'தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைக் கொண்டு (குத்தகைக்கு விடுவதில்) எந்தத் தீங்கும் இல்லை' என்றார்கள்."

1394

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ عَنْ كِرَاءِ الأَرْضِ، بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِهِ .

மாலிக் எனக்கு இப்னு ஷிஹாப் வழியாக அறிவித்தார். இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம் தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைக் கொண்டு (வாடகையாக) நிலத்தை வாடகைக்கு விடுவது பற்றி கேட்டேன். அதற்கவர்கள், 'அதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை (அது அனுமதிக்கப்பட்டது)' என்று கூறினார்கள்.'

1395

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سَأَلَ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ، فَقَالَ لاَ بَأْسَ بِهَا بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ . قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَقُلْتُ لَهُ أَرَأَيْتَ الْحَدِيثَ الَّذِي يُذْكَرُ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ فَقَالَ أَكْثَرَ رَافِعٌ وَلَوْ كَانَ لِي مَزْرَعَةٌ أَكْرَيْتُهَا .

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள், ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரஹ்) அவர்களிடம் வயல்களைக் குத்தகைக்கு விடுவது பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "தங்கம் மற்றும் வெள்ளிக்கு (குத்தகைக்கு விடுவதில்) எந்தத் தீங்கும் இல்லை (அது அனுமதிக்கப்பட்டது)" என்று கூறினார்கள். இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அவரிடம், 'ராஃபி இப்னு கதீஜ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்பட்டுள்ள ஹதீஸைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'ராஃபி (ரழி) அவர்கள் (இந்த விஷயத்தில்) மிகைப்படுத்திக் கூறிவிட்டார்கள். என்னிடம் ஒரு வயல் இருந்தால், நான் அதைக் குத்தகைக்கு விடுவேன்' என்று கூறினார்கள்."

1396

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ، تَكَارَى أَرْضًا فَلَمْ تَزَلْ فِي يَدَيْهِ بِكِرَاءٍ حَتَّى مَاتَ قَالَ ابْنُهُ فَمَا كُنْتُ أُرَاهَا إِلاَّ لَنَا مِنْ طُولِ مَا مَكَثَتْ فِي يَدَيْهِ حَتَّى ذَكَرَهَا لَنَا عِنْدَ مَوْتِهِ فَأَمَرَنَا بِقَضَاءِ شَىْءٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنْ كِرَائِهَا ذَهَبٍ أَوْ وَرِقٍ .

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் ஒரு நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்தார்கள். அவர்கள் இறக்கும் வரை அது குத்தகை அடிப்படையிலேயே அவர்களின் வசம் இருந்தது. அவர்களின் மகன் கூறினார்: "அது அவர்களின் கைகளில் நீண்ட காலம் இருந்ததால், அவர்கள் இறக்கும் தருவாயில் எங்களிடம் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் வரை, அது எங்களுடையது என்றே நான் நினைத்தேன். அவர்கள் செலுத்த வேண்டியிருந்த குத்தகைப் பாக்கியைத் தங்கமாகவோ அல்லது வெள்ளியாகவோ செலுத்திவிடும்படி அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்."

1397

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يُكْرِي أَرْضَهُ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ . وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ رَجُلٍ أَكْرَى مَزْرَعَتَهُ بِمِائَةِ صَاعٍ مِنْ تَمْرٍ أَوْ مِمَّا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنَ الْحِنْطَةِ أَوْ مِنْ غَيْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا فَكَرِهَ ذَلِكَ .

ஹிஷாம் இப்னு உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
தம் தந்தை (உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர்) அவர்கள், தம்முடைய நிலத்தைத் தங்கம் மற்றும் வெள்ளிக்குக் குத்தகைக்கு விடுவார்கள்.

ஒருவர் தம் விவசாய நிலத்தை நூறு 'ஸாஃ' பேரீச்சம்பழங்களுக்கோ, அல்லது அந்நிலத்திலிருந்து விளையும் கோதுமையின் ஒரு பகுதிக்கோ (அதாவது, விளைச்சலின் ஒரு பங்காக), அல்லது அந்நிலத்திலிருந்து விளையாத வேறொரு பொருளுக்கோ (ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை) குத்தகைக்கு விடுவது குறித்து இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதனை அவர்கள் வெறுத்தார்கள் (ஏனெனில் இது நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு வழிவகுக்கும்).

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

35. كتاب الشفعة

முவத்தா மாலிக்

35. சொத்தில் முன்னுரிமை உரிமை

1398

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَضَى بِالشُّفْعَةِ فِيمَا لَمْ يُقْسَمْ بَيْنَ الشُّرَكَاءِ فَإِذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ بَيْنَهُمْ فَلاَ شُفْعَةَ فِيهِ.

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் மற்றும் அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரலி) ஆகியோர் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கூட்டாளிகளுக்கிடையே பிரிக்கப்படாத சொத்தில் ஷுஃப்ஆ (முன்னுரிமை வாங்கும்) உரிமை உண்டு என்றும், அவர்களுக்கு இடையே எல்லைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டால், பின்னர் அதில் ஷுஃப்ஆ உரிமை இல்லை என்றும் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1399

قَالَ مَالِكٌ إِنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ سُئِلَ عَنِ الشُّفْعَةِ هَلْ فِيهَا مِنْ سُنَّةٍ فَقَالَ نَعَمْ الشُّفْعَةُ فِي الدُّورِ وَالأَرَضِينَ وَلاَ تَكُونُ إِلاَّ بَيْنَ الشُّرَكَاءِ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்களிடம் ஷுஃப்ஆ (முன்னுரிமை உரிமை) பற்றியும், அதில் (நபிவழியின் அடிப்படையில்) ஏதேனும் சட்டம் இருக்கிறதா என்பது பற்றியும் வினவப்பட்டபோது, அவர்கள் "ஆம், ஷுஃப்ஆ (முன்னுரிமை உரிமை) வீடுகளிலும் நிலங்களிலும் உண்டு. மேலும், அது கூட்டாளிகளுக்கிடையில் மட்டுமே இருக்கும்" என்று கூறியதாகத் தமக்குச் செய்தி எட்டியது.

1400

وحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، مِثْلُ ذَلِكَ. قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ اشْتَرَى شِقْصًا مَعَ قَوْمٍ فِي أَرْضٍ بِحَيَوَانٍ عَبْدٍ أَوْ وَلِيدَةٍ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنَ الْعُرُوضِ فَجَاءَ الشَّرِيكُ يَأْخُذُ بِشُفْعَتِهِ بَعْدَ ذَلِكَ فَوَجَدَ الْعَبْدَ أَوِ الْوَلِيدَةَ قَدْ هَلَكَا وَلَمْ يَعْلَمْ أَحَدٌ قَدْرَ قِيمَتِهِمَا فَيَقُولُ الْمُشْتَرِي قِيمَةُ الْعَبْدِ أَوِ الْوَلِيدَةِ مِائَةُ دِينَارٍ وَيَقُولُ صَاحِبُ الشُّفْعَةِ الشَّرِيكُ بَلْ قِيمَتُهُمَا خَمْسُونَ دِينَارًا. قَالَ مَالِكٌ يَحْلِفُ الْمُشْتَرِي أَنَّ قِيمَةَ مَا اشْتَرَى بِهِ مِائَةُ دِينَارٍ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَنْ يَأْخُذَ صَاحِبُ الشُّفْعَةِ أَخَذَ أَوْ يَتْرُكَ إِلاَّ أَنْ يَأْتِيَ الشَّفِيعُ بِبَيِّنَةٍ أَنَّ قِيمَةَ الْعَبْدِ أَوِ الْوَلِيدَةِ دُونَ مَا قَالَ الْمُشْتَرِي. قَالَ مَالِكٌ مَنْ وَهَبَ شِقْصًا فِي دَارٍ أَوْ أَرْضٍ مُشْتَرَكَةٍ فَأَثَابَهُ الْمَوْهُوبُ لَهُ بِهَا نَقْدًا أَوْ عَرْضًا فَإِنَّ الشُّرَكَاءَ يَأْخُذُونَهَا بِالشُّفْعَةِ إِنْ شَاءُوا وَيَدْفَعُونَ إِلَى الْمَوْهُوبِ لَهُ قِيمَةَ مَثُوبَتِهِ دَنَانِيرَ أَوْ دَرَاهِمَ. قَالَ مَالِكٌ مَنْ وَهَبَ هِبَةً فِي دَارٍ أَوْ أَرْضٍ مُشْتَرَكَةٍ فَلَمْ يُثَبْ مِنْهَا وَلَمْ يَطْلُبْهَا فَأَرَادَ شَرِيكُهُ أَنْ يَأْخُذَهَا بِقِيمَتِهَا فَلَيْسَ ذَلِكَ لَهُ مَا لَمْ يُثَبْ عَلَيْهَا فَإِنْ أُثِيبَ فَهُوَ لِلشَّفِيعِ بِقِيمَةِ الثَّوَابِ. قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ اشْتَرَى شِقْصًا فِي أَرْضٍ مُشْتَرَكَةٍ بِثَمَنٍ إِلَى أَجَلٍ فَأَرَادَ الشَّرِيكُ أَنْ يَأْخُذَهَا بِالشُّفْعَةِ. قَالَ مَالِكٌ إِنْ كَانَ مَلِيًّا فَلَهُ الشُّفْعَةُ بِذَلِكَ الثَّمَنِ إِلَى ذَلِكَ الأَجَلِ وَإِنْ كَانَ مَخُوفًا أَنْ لاَ يُؤَدِّيَ الثَّمَنَ إِلَى ذَلِكَ الأَجَلِ فَإِذَا جَاءَهُمْ بِحَمِيلٍ مَلِيٍّ ثِقَةٍ مِثْلِ الَّذِي اشْتَرَى مِنْهُ الشِّقْصَ فِي الأَرْضِ الْمُشْتَرَكَةِ فَذَلِكَ لَهُ. قَالَ مَالِكٌ لاَ تَقْطَعُ شُفْعَةَ الْغَائِبِ غَيْبَتُهُ وَإِنْ طَالَتْ غَيْبَتُهُ وَلَيْسَ لِذَلِكَ عِنْدَنَا حَدٌّ تُقْطَعُ إِلَيْهِ الشُّفْعَةُ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُوَرِّثُ الأَرْضَ نَفَرًا مِنْ وَلَدِهِ ثُمَّ يُولَدُ لأَحَدِ النَّفَرِ ثُمَّ يَهْلِكُ الأَبُ فَيَبِيعُ أَحَدُ وَلَدِ الْمَيِّتِ حَقَّهُ فِي تِلْكَ الأَرْضِ فَإِنَّ أَخَا الْبَائِعِ أَحَقُّ بِشُفْعَتِهِ مِنْ عُمُومَتِهِ شُرَكَاءِ أَبِيهِ. قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا الأَمْرُ عِنْدَنَا. قَالَ مَالِكٌ الشُّفْعَةُ بَيْنَ الشُّرَكَاءِ عَلَى قَدْرِ حِصَصِهِمْ يَأْخُذُ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ بِقَدْرِ نَصِيبِهِ إِنْ كَانَ قَلِيلاً فَقَلِيلاً وَإِنْ كَانَ كَثِيرًا فَبِقَدْرِهِ وَذَلِكَ إِنْ تَشَاحُّوا فِيهَا. قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا أَنْ يَشْتَرِيَ رَجُلٌ مِنْ رَجُلٍ مِنْ شُرَكَائِهِ حَقَّهُ فَيَقُولُ أَحَدُ الشُّرَكَاءِ أَنَا آخُذُ مِنَ الشُّفْعَةِ بِقَدْرِ حِصَّتِي. وَيَقُولُ الْمُشْتَرِي إِنْ شِئْتَ أَنْ تَأْخُذَ الشُّفْعَةَ كُلَّهَا أَسْلَمْتُهَا إِلَيْكَ وَإِنْ شِئْتَ أَنْ تَدَعَ فَدَعْ فَإِنَّ الْمُشْتَرِيَ إِذَا خَيَّرَهُ فِي هَذَا وَأَسْلَمَهُ إِلَيْهِ فَلَيْسَ لِلشَّفِيعِ إِلاَّ أَنْ يَأْخُذَ الشُّفْعَةَ كُلَّهَا أَوْ يُسْلِمَهَا إِلَيْهِ فَإِنْ أَخَذَهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا وَإِلاَّ فَلاَ شَىْءَ لَهُ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِي الأَرْضَ

فَيَعْمُرُهَا بِالْأَصْلِ يَضَعُهُ فِيهَا أَوِ الْبِئْرِ يَحْفِرُهَا ثُمَّ يَأْتِي رَجُلٌ فَيُدْرِكُ فِيهَا حَقًّا فَيُرِيدُ أَنْ يَأْخُذَهَا بِالشُّفْعَةِ إِنَّهُ لَا شُفْعَةَ لَهُ فِيهَا إِلَّا أَنْ يُعْطِيَهُ قِيمَةَ مَا عَمَرَ فَإِنْ أَعْطَاهُ قِيمَةَ مَا عَمَرَ كَانَ أَحَقَّ بِالشُّفْعَةِ وَإِلَّا فَلَا حَقَّ لَهُ فِيهَا . قَالَ مَالِكٌ مَنْ بَاعَ حِصَّتَهُ مِنْ أَرْضٍ أَوْ دَارٍ مُشْتَرَكَةٍ فَلَمَّا عَلِمَ أَنَّ صَاحِبَ الشُّفْعَةِ يَأْخُذُ بِالشُّفْعَةِ اسْتَقَالَ الْمُشْتَرِي فَأَقَالَهُ . قَالَ لَيْسَ ذَلِكَ لَهُ وَالشَّفِيعُ أَحَقُّ بِهَا بِالثَّمَنِ الَّذِي كَانَ بَاعَهَا بِهِ . قَالَ مَالِكٌ مَنِ اشْتَرَى شِقْصًا فِي دَارٍ أَوْ أَرْضٍ وَحَيَوَانًا وَعُرُوضًا فِي صَفْقَةٍ وَاحِدَةٍ فَطَلَبَ الشَّفِيعُ شُفْعَتَهُ فِي الدَّارِ أَوِ الْأَرْضِ فَقَالَ الْمُشْتَرِي خُذْ مَا اشْتَرَيْتُ جَمِيعًا فَإِنِّي إِنَّمَا اشْتَرَيْتُهُ جَمِيعًا . قَالَ مَالِكٌ بَلْ يَأْخُذُ الشَّفِيعُ شُفْعَتَهُ فِي الدَّارِ أَوِ الْأَرْضِ بِحِصَّتِهَا مِنْ ذَلِكَ الثَّمَنِ يُقَامُ كُلُّ شَيْءٍ اشْتَرَاهُ مِنْ ذَلِكَ عَلَى حِدَتِهِ عَلَى الثَّمَنِ الَّذِي اشْتَرَاهُ بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ الشَّفِيعُ شُفْعَتَهُ بِالَّذِي يُصِيبُهَا مِنَ الْقِيمَةِ مِنْ رَأْسِ الثَّمَنِ وَلَا يَأْخُذُ مِنَ الْحَيَوَانِ وَالْعُرُوضِ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ بَاعَ شِقْصًا مِنْ أَرْضٍ مُشْتَرَكَةٍ فَسَلَّمَ بَعْضُ مَنْ لَهُ فِيهَا الشُّفْعَةُ لِلْبَائِعِ وَأَبَى بَعْضُهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْخُذَ بِشُفْعَتِهِ إِنَّ مَنْ أَبَى أَنْ يُسَلِّمَ يَأْخُذُ بِالشُّفْعَةِ كُلِّهَا وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَأْخُذَ بِقَدْرِ حَقِّهِ وَيَتْرُكَ مَا بَقِيَ . قَالَ مَالِكٌ فِي نَفَرٍ شُرَكَاءَ فِي دَارٍ وَاحِدَةٍ فَبَاعَ أَحَدُهُمْ حِصَّتَهُ وَشُرَكَاؤُهُ غُيَّبٌ كُلُّهُمْ إِلَّا رَجُلًا فَعُرِضَ عَلَى الْحَاضِرِ أَنْ يَأْخُذَ بِالشُّفْعَةِ أَوْ يَتْرُكَ . فَقَالَ أَنَا آخُذُ بِحِصَّتِي وَأَتْرُكُ حِصَصَ شُرَكَائِي حَتَّى يَقْدَمُوا فَإِنْ أَخَذُوا فَذَلِكَ وَإِنْ تَرَكُوا أَخَذْتُ جَمِيعَ الشُّفْعَةِ . قَالَ مَالِكٌ لَيْسَ لَهُ إِلَّا أَنْ يَأْخُذَ ذَلِكَ كُلَّهُ أَوْ يَتْرُكَ فَإِنْ جَاءَ شُرَكَاؤُهُ أَخَذُوا مِنْهُ أَوْ تَرَكُوا إِنْ شَاءُوا فَإِذَا عُرِضَ هَذَا عَلَيْهِ فَلَمْ يَقْبَلْهُ فَلَا أَرَى لَهُ شُفْعَةً .

சுலைமான் பின் யஸார் அவர்களிடமிருந்து இது போன்ற (முந்தைய ஹதீஸில் கூறப்பட்டதைப் போன்ற) ஒரு செய்தி தமக்கு எட்டியதாக மாலிக் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

கூட்டுச் சொத்தாக உள்ள ஒரு நிலத்தின் பங்கை, ஒரு விலங்கு அல்லது ஓர் அடிமை அல்லது ஒரு அடிமைப்பெண் அல்லது அது போன்ற பண்டங்களுக்குப் பகரமாக வாங்கிய ஒரு மனிதரைப் பற்றி மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
(அதை வாங்கிய) பிறகு, (நிலத்தின்) பங்காளி வந்து தனது ஷுஃப்ஆ (முன்னுரிமை) மூலமாக அதை எடுத்துக்கொள்ள நாடும்போது, (பகரமாகக் கொடுக்கப்பட்ட) அந்த அடிமையோ அல்லது அடிமைப்பெண்ணோ இறந்துவிட்டிருப்பதையும், அவ்விருவரின் மதிப்பு என்னவென்று யாருக்கும் தெரியாதிருப்பதையும் காண்கிறார். வாங்கியவர், "அந்த அடிமையின் அல்லது

அடிமைப்பெண்ணின் மதிப்பு நூறு தீனார்கள்" என்று கூறுகிறார். ஷுஃப்ஆ கோரும் கூட்டாளியோ, "இல்லை, அவர்களின் மதிப்பு ஐம்பது தீனார்கள் தான்" என்று கூறுகிறார்.
(இதற்குத் தீர்வாக) மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "வாங்கியவர், தான் எதைப் பகரமாகக் கொடுத்து வாங்கினாரோ அதன் மதிப்பு நூறு தீனார்கள் தான் என்று சத்தியம் செய்ய வேண்டும். பிறகு ஷுஃப்ஆ கோருபவர் விரும்பினால் (அந்தத் தொகையைக் கொடுத்து) எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது விட்டுவிடலாம். ஆனால், அந்த அடிமை அல்லது அடிமைப்பெண்ணின் மதிப்பு, வாங்கியவர் கூறுவதை விடக் குறைவு தான் என்பதற்கு ஷுஃப்ஆ கோருபவர் சான்று கொண்டுவந்தால் தவிர (வாங்கியவரின் சத்தியமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்)."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் கூட்டுச் சொத்தாக உள்ள ஒரு வீடு அல்லது நிலத்தில் தனக்குள்ள பங்கை (மற்றொருவருக்கு) அன்பளிப்பாக வழங்க, அன்பளிப்புப் பெற்றவர் அதற்குப் பகரமாக (அன்பளிப்பு வழங்கியவருக்கு) ரொக்கமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ பிரதிபலன் செலுத்தினால், கூட்டாளிகள் விரும்பினால் ஷுஃப்ஆ அடிப்படையில் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அன்பளிப்புப் பெற்றவர் செலுத்திய பிரதிபலனின் மதிப்பை தீனார்களாகவோ அல்லது திர்ஹம்களாகவோ அவர்கள் அவருக்குச் செலுத்த வேண்டும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் கூட்டுச் சொத்தாக உள்ள ஒரு வீடு அல்லது நிலத்தில் அன்பளிப்புச் செய்கிறார். அதற்குப் பகரமாக அவருக்கு எந்தப் பிரதிபலனும் வழங்கப்படவில்லை, அவரும் அதைக் கோரவில்லை என்றால், அவருடைய கூட்டாளி அதன் மதிப்பைச் செலுத்தி அதை எடுத்துக்கொள்ள நாடினால், அன்பளிப்பு வழங்கியவருக்குப் பிரதிபலன் வழங்கப்படாத வரை கூட்டாளிக்கு அந்த உரிமை இல்லை. ஆனால், (அன்பளிப்புப் பெற்றவர் மூலம்) பிரதிபலன் வழங்கப்பட்டால், அந்தப் பிரதிபலனின் மதிப்பைக் கொடுத்து ஷுஃப்ஆ உடையவர் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்."

கூட்டுச் நிலத்தில் ஒரு பங்கை, ஒரு குறிப்பிட்ட கால அவகாசத்தில் பணம் செலுத்தும் நிபந்தனையின் பேரில் (கடனுக்கு) வாங்கிய ஒருவரைப் பற்றியும், அதைத் தனது ஷுஃப்ஆ உரிமையின் மூலம் ஒரு கூட்டாளி எடுத்துக்கொள்ள நாடுவதைப் பற்றியும் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷுஃப்ஆ கோருபவர் வசதி படைத்தவராக இருந்தால், அந்தத் தொகைக்கு அதே கால அவகாசத்தின் அடிப்படையில் ஷுஃப்ஆ கோரும் உரிமை அவருக்கு உண்டு. ஒருவேளை அவர் அந்தத் தொகையை அந்தக் கால அவகாசத்திற்குள் செலுத்த மாட்டார் என்று அஞ்சப்பட்டால், நிலத்தை வாங்கியவரைப் போன்றே வசதி படைத்த, நம்பிக்கையான ஒரு ஜாமீன்தாரரை அவர் கொண்டுவந்தால், அது அவருக்கு வழங்கப்படும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷுஃப்ஆ உரிமை உடையவர் ஊரில் இல்லாதிருப்பது அவரது ஷுஃப்ஆ உரிமையை ரத்து செய்யாது. அவர் நீண்ட காலம் வராமல் இருந்தாலும் சரியே. ஷுஃப்ஆ உரிமை ரத்தாகும் வகையில் இதற்கு நம்மிடம் எந்தக் காலக்கெடுவும் இல்லை."

ஒருவர் தனது நிலத்தைத் தனது பிள்ளைகள் சிலருக்கு வாரிசுச் சொத்தாக விட்டுச் செல்கிறார். (அவர்கள் நிலத்தின் கூட்டாளிகள் ஆகின்றனர்.) பிறகு, அப்பிள்ளைகளில் ஒருவருக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. பின்னர், அக்குழந்தையின் தந்தை (அதாவது, நிலத்தின் கூட்டாளிகளில் ஒருவர்) இறந்துவிடுகிறார். இறந்தவரின் பிள்ளைகளில் ஒருவர் (அதாவது, இறந்த கூட்டாளியின் வாரிசுகளில் ஒருவர்) அந்த நிலத்தில் தனக்குள்ள பங்கை விற்கிறார்; இந்நிலையைப் பற்றி மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "விற்பவரின் தந்தையின் கூட்டாளிகளான அவரது சிறிய தந்தையர்களை (சித்தப்பாக்களை) விட, விற்பவரின் சகோதரரே அந்த ஷுஃப்ஆ (முன்னுரிமை) கோருவதற்கு அதிக தகுதியுடையவர் ஆவார்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே நம்மிடம் உள்ள நடைமுறையாகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கூட்டாளிகளுக்கு மத்தியில் ஷுஃப்ஆ உரிமையானது அவர்களின் பங்குகளின் அளவைப் பொருத்தே அமையும். அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதரும் தனது பங்கின் அளவுக்கு ஏற்ப அதை எடுத்துக்கொள்வார். பங்கு குறைவாக இருந்தால் குறைவாகவும், அதிகமாக இருந்தால் அதற்குத் தக்கவாறும் கிடைக்கும். அவர்கள் ஷுஃப்ஆ விஷயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொள்ளும் போது இது பொருந்தும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தனது கூட்டாளிகளில் ஒருவரிடமிருந்து அவரது பங்கை விலைக்கு வாங்குகிறார். மற்றொரு கூட்டாளி, 'ஷுஃப்ஆவில் என் பங்கின் அளவுக்கு நான் எடுத்துக்கொள்வேன்' என்று கூறுகிறார். வாங்கியவர், 'நீ ஷுஃப்ஆ உரிமை முழுவதையும் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பினால் நான் அதை உன்னிடம் ஒப்படைக்கிறேன்; நீ அதை விட்டுவிட விரும்பினால் விட்டுவிடு' என்று கூறுகிறார். வாங்கியவர் இவ்வாறு அவரிடம் விருப்பத் தேர்வை அளித்து, அதை அவரிடம் ஒப்படைத்தால், ஷுஃப்ஆ முழுவதையும் எடுத்துக்கொள்வது அல்லது அதைத் திருப்பிக் கொடுப்பதைத் தவிர ஷுஃப்ஆ கோருபவருக்கு வேறு வழியில்லை. அவர் அதை (முழுமையாக) எடுத்துக்கொண்டால், அவரே அதற்கு அதிக உரிமையுடையவர். இல்லையெனில் அவருக்கு ஏதுமில்லை."

ஒருவர் ஒரு நிலத்தை விலைக்கு வாங்கி, அதில் பயிரிட்டோ அல்லது கிணறு தோண்டியோ அதை மேம்படுத்துகிறார். பிறகு ஒருவர் வந்து, அந்த நிலத்தில் தனக்கு உரிமை இருப்பதை அறிந்து, ஷுஃப்ஆ மூலம் அதை எடுத்துக்கொள்ள நாடுகிறார். இது பற்றி மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "மேம்படுத்தியதற்கான மதிப்பை அவர் (வாங்கியவருக்குக்) கொடுக்காத வரை, அவருக்கு அதில் ஷுஃப்ஆ உரிமை இல்லை. மேம்படுத்தியதற்கான மதிப்பைக் கொடுத்துவிட்டால், அவரே ஷுஃப்ஆ கோர அதிக உரிமையுடையவர். இல்லையெனில் அவருக்கு அதில் எந்த உரிமையும் இல்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கூட்டுச் சொத்தான நிலம் அல்லது வீட்டின்

தனக்குரிய பங்கை ஒருவர் விற்றுவிடுகிறார். ஷுஃப்ஆ உரிமை உடையவர் தனது உரிமையைக் கோரி அதை எடுத்துக்கொள்வார் என்பதை அறிந்ததும், வாங்கியவர் (விற்பனையை ரத்து செய்யுமாறு) விற்பனையாளரிடம் கேட்க, அவரும் ரத்து செய்கிறார் (என்றால்), அவ்வாறு செய்வதற்கு அவருக்கு (வாங்கியவருக்கு) உரிமையில்லை. அந்தப் பங்கு விற்கப்பட்ட விலைக்கு அதை எடுத்துக்கொள்ள ஷுஃப்ஆ உரிமை உள்ளவருக்கே அதிக தகுதியுண்டு."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் ஒரு வீடு அல்லது நிலத்தில் உள்ள ஒரு பங்கையும், அத்துடன் ஒரு விலங்கு மற்றும் பண்டங்களையும் ஒரே வியாபாரமாக வாங்குகிறார். ஷுஃப்ஆ உரிமை உடையவர் வீடு அல்லது நிலத்தில் தனது ஷுஃப்ஆவைக் கோருகிறார். அதற்கு வாங்கியவர், 'நான் வாங்கிய அனைத்தையும் நீ எடுத்துக்கொள்; ஏனெனில் நான் அனைத்தையும் சேர்த்தே வாங்கினேன்' என்று கூறுகிறார். (இதற்குத் தீர்வாக) ஷுஃப்ஆ உரிமை உடையவர் அந்த மொத்த விலையிலிருந்து வீடு அல்லது நிலத்திற்கான பங்கின் மதிப்பைக் கொடுத்து தனது ஷுஃப்ஆவை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர் வாங்கிய ஒவ்வொரு பொருளும், அவர் வாங்கிய விலையின் அடிப்படையில் தனித்தனியாக மதிப்பிடப்படும். பிறகு, மொத்த விலையிலிருந்து (வீடு அல்லது நிலத்திற்குரிய) மதிப்பைச் செலுத்தி ஷுஃப்ஆ உடையவர் தனது ஷுஃப்ஆவை எடுத்துக்கொள்வார். அவர் விரும்பினால் தவிர, விலங்கு மற்றும் பண்டங்களிலிருந்து எதையும் அவர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கூட்டு நிலத்தில் ஒரு பங்கை ஒருவர் விற்கிறார். ஷுஃப்ஆ உரிமை உள்ளவர்களில் சிலர் (தங்கள் உரிமையை) விற்பனையாளரிடம் விட்டுக்கொடுத்து விடுகின்றனர் (அதாவது, அவர்கள் தங்கள் ஷுஃப்ஆ உரிமையைக் கோரவில்லை); சிலர் (தங்கள் பங்கிற்கான) ஷுஃப்ஆவை எடுப்பதில் உறுதியாக உள்ளனர். இந்நிலையில், விட்டுக்கொடுக்க மறுப்பவர் ஷுஃப்ஆ முழுவதையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தனது பங்கின் அளவுக்கு மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மீதமுள்ளதை விட்டுவிடுவதற்கு அவருக்கு உரிமையில்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரே வீட்டில் பலர் கூட்டாளிகளாக உள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர் தனது பங்கை விற்கிறார். ஒருவரைத் தவிர மற்ற கூட்டாளிகள் அனைவரும் ஊரில் இல்லை. அப்போது அங்கிருப்பவரிடம், 'ஷுஃப்ஆ உரிமையை எடுத்துக்கொள் அல்லது விட்டுவிடு' என்று கூறப்படுகிறது. அதற்கு அவர், 'நான் என் (விகிதாச்சார) பங்கை எடுத்துக்கொள்கிறேன்; என் கூட்டாளிகள் வரும் வரை அவர்களது பங்குகளை விட்டுவிடுகிறேன். அவர்கள் வந்தால் எடுத்துக்கொள்ளட்டும், அல்லது விட்டுவிடட்டும், (அவர்கள் விட்டுவிட்டால்) நான் முழு ஷுஃப்ஆவையும் எடுத்துக்கொள்வேன்' என்று கூறுகிறார். (இதற்கு) அவருக்கு முழுவதையும் எடுத்துக்கொள்வது அல்லது முழுவதையும் விட்டுவிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அவரது கூட்டாளிகள் வந்தால், அவர்கள் (தங்கள் பங்கை) இவரிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது விரும்பினால் விட்டுவிடலாம். இது அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு அவர்

அதை ஏற்கவில்லை என்றால், அவருக்கு எந்த ஷுஃப்ஆ உரிமையும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை."

1401

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُمَارَةَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، قَالَ إِذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ فِي الأَرْضِ فَلاَ شُفْعَةَ فِيهَا وَلاَ شُفْعَةَ فِي بِئْرٍ وَلاَ فِي فَحْلِ النَّخْلِ . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى هَذَا الأَمْرُ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ شُفْعَةَ فِي طَرِيقٍ صَلَحَ الْقَسْمُ فِيهَا أَوْ لَمْ يَصْلُحْ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ شُفْعَةَ فِي عَرْصَةِ دَارٍ صَلَحَ الْقَسْمُ فِيهَا أَوْ لَمْ يَصْلُحْ . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ اشْتَرَى شِقْصًا مِنْ أَرْضٍ مُشْتَرَكَةٍ عَلَى أَنَّهُ فِيهَا بِالْخِيَارِ فَأَرَادَ شُرَكَاءُ الْبَائِعِ أَنْ يَأْخُذُوا مَا بَاعَ شَرِيكُهُمْ بِالشُّفْعَةِ قَبْلَ أَنْ يَخْتَارَ الْمُشْتَرِي إِنَّ ذَلِكَ لاَ يَكُونُ لَهُمْ حَتَّى يَأْخُذَ الْمُشْتَرِي وَيَثْبُتَ لَهُ الْبَيْعُ فَإِذَا وَجَبَ لَهُ الْبَيْعُ فَلَهُمُ الشُّفْعَةُ . وَقَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِي أَرْضًا فَتَمْكُثُ فِي يَدَيْهِ حِينًا ثُمَّ يَأْتِي رَجُلٌ فَيُدْرِكُ فِيهَا حَقًّا بِمِيرَاثٍ إِنَّ لَهُ الشُّفْعَةَ إِنْ ثَبَتَ حَقُّهُ وَإِنَّ مَا أَغَلَّتِ الأَرْضُ مِنْ غَلَّةٍ فَهِيَ لِلْمُشْتَرِي الأَوَّلِ إِلَى يَوْمِ يَثْبُتُ حَقُّ الآخَرِ لأَنَّهُ قَدْ كَانَ ضَمِنَهَا لَوْ هَلَكَ مَا كَانَ فِيهَا مِنْ غِرَاسٍ أَوْ ذَهَبَ بِهِ سَيْلٌ . قَالَ فَإِنْ طَالَ الزَّمَانُ أَوْ هَلَكَ الشُّهُودُ أَوْ مَاتَ الْبَائِعُ أَوِ الْمُشْتَرِي أَوْ هُمَا حَيَّانِ فَنُسِيَ أَصْلُ الْبَيْعِ وَالاِشْتِرَاءِ لِطُولِ الزَّمَانِ فَإِنَّ الشُّفْعَةَ تَنْقَطِعُ وَيَأْخُذُ حَقَّهُ الَّذِي ثَبَتَ لَهُ وَإِنْ كَانَ أَمْرُهُ عَلَى غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ فِي حَدَاثَةِ الْعَهْدِ وَقُرْبِهِ وَأَنَّهُ يَرَى أَنَّ الْبَائِعَ غَيَّبَ الثَّمَنَ وَأَخْفَاهُ لِيَقْطَعَ بِذَلِكَ حَقَّ صَاحِبِ الشُّفْعَةِ قُوِّمَتِ الأَرْضُ عَلَى قَدْرِ مَا يُرَى أَنَّهُ ثَمَنُهَا فَيَصِيرُ ثَمَنُهَا إِلَى ذَلِكَ ثُمَّ يُنْظَرُ إِلَى مَا زَادَ فِي الأَرْضِ مِنْ بِنَاءٍ أَوْ غِرَاسٍ أَوْ عِمَارَةٍ فَيَكُونُ عَلَى مَا يَكُونُ عَلَيْهِ مَنِ ابْتَاعَ الأَرْضَ بِثَمَنٍ مَعْلُومٍ ثُمَّ بَنَى فِيهَا وَغَرَسَ ثُمَّ أَخَذَهَا صَاحِبُ الشُّفْعَةِ بَعْدَ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ وَالشُّفْعَةُ ثَابِتَةٌ فِي مَالِ الْمَيِّتِ كَمَا هِيَ فِي مَالِ الْحَىِّ فَإِنْ خَشِيَ أَهْلُ الْمَيِّتِ أَنْ يَنْكَسِرَ مَالُ الْمَيِّتِ قَسَمُوهُ ثُمَّ بَاعُوهُ فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ فِيهِ شُفْعَةٌ . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ شُفْعَةَ عِنْدَنَا فِي عَبْدٍ وَلاَ وَلِيدَةٍ وَلاَ بَعِيرٍ وَلاَ بَقَرَةٍ وَلاَ شَاةٍ وَلاَ فِي شَىْءٍ مِنَ الْحَيَوَانِ وَلاَ فِي ثَوْبٍ وَلاَ فِي بِئْرٍ لَيْسَ لَهَا بَيَاضٌ إِنَّمَا الشُّفْعَةُ فِيمَا يَصْلُحُ أَنَّهُ يَنْقَسِمُ وَتَقَعُ فِيهِ الْحُدُودُ مِنَ الأَرْضِ فَأَمَّا مَا لاَ يَصْلُحُ فِيهِ الْقَسْمُ فَلاَ شُفْعَةَ فِيهِ . قَالَ مَالِكٌ وَمَنِ اشْتَرَى أَرْضًا فِيهَا شُفْعَةٌ لِنَاسٍ

حُضُورٍ فَلْيَرْفَعْهُمْ إِلَى السُّلْطَانِ فَإِمَّا أَنْ يَسْتَحِقُّوا وَإِمَّا أَنْ يُسَلِّمَ لَهُ السُّلْطَانُ فَإِنْ تَرَكَهُمْ فَلَمْ يَرْفَعْ أَمْرَهُمْ إِلَى السُّلْطَانِ وَقَدْ عَلِمُوا بِاشْتِرَائِهِ فَتَرَكُوا ذَلِكَ حَتَّى طَالَ زَمَانُهُ ثُمَّ جَاءُوا يَطْلُبُونَ شُفْعَتَهُمْ فَلَا أَرَى ذَلِكَ لَهُمْ .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிலத்தில் எல்லைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டால், அதில் 'ஷுஃப்ஆ' (எனும் முன்னுரிமை) இல்லை. கிணற்றிலோ அல்லது ஆண் பேரீச்சை மரத்திலோ ஷுஃப்ஆ இல்லை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே நம்மிடம் உள்ள நடைமுறையாகும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பாதையைப் பொருத்தவரை, அதனைப் பாகம்பிரிப்பது சாத்தியமானதாக இருந்தாலும் அல்லது இல்லாவிட்டாலும், அதில் ஷுஃப்ஆ இல்லை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், வீட்டின் முற்றத்தைப் பொருத்தவரை, அதனைப் பாகம்பிரிப்பது சாத்தியமானதாக இருந்தாலும் அல்லது இல்லாவிட்டாலும், அதில் ஷுஃப்ஆ இல்லை."

கூட்டு நிலத்தில் ஒரு பங்கை, 'விற்பனையை முறித்துக்கொள்ளும் உரிமையுடன்' (அல்-கியார்) ஒருவர் வாங்கும் நிலை குறித்து இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "வாங்குபவர் தனது தேர்வை உறுதி செய்வதற்கு முன்பே, விற்பவரின் கூட்டாளிகள் அப்பங்கை ஷுஃப்ஆ அடிப்படையில் பெற விரும்பினால், அது அவர்களுக்குக் கூடாது. வாங்குபவர் அப்பொருளைக் கைப்பற்றி, அவருக்கான விற்பனை உறுதியாகும் வரை (அவர்கள் கேட்க முடியாது). விற்பனை உறுதியாகிவிட்டால், அவர்களுக்கு ஷுஃப்ஆ உரிமை உண்டு."

நிலத்தை வாங்கிய ஒருவரிடம் அது சிறிது காலம் இருந்து, பின்னர் மற்றொருவர் வந்து தனக்கு அதில் வாரிசுரிமை உள்ளதென அறிவது பற்றி இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "(புதிதாக வந்த) மனிதரின் வாரிசுரிமை நிரூபணமானால், அவருக்கும் ஷுஃப்ஆ உரிமை உண்டு. (வாங்கியவரின் கையில் இருந்த காலத்தில்) அந்த நிலம் விளைச்சலைக் கொடுத்திருந்தால், அந்த விளைச்சல் முதலில் வாங்கியவருக்கே உரியது (புதிதாக வந்தவரின் உரிமை நிரூபிக்கப்படும் நாள் வரை). ஏனெனில், (அக்காலக்கட்டத்தில்) அப்பயிர்கள் அழிந்திருந்தாலோ அல்லது வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருந்தாலோ அந்த இழப்பு (வாங்கிய) அவரையே சார்ந்திருக்கும் (எனவே லாபமும் அவருக்கே உரியது)."

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "காலம் நீண்டதாகிவிட்டாலோ, சாட்சிகள் இறந்துவிட்டாலோ, விற்பனையாளரோ அல்லது வாங்குபவரோ

இறந்துவிட்டாலோ, அல்லது அவர்கள் இருவரும் உயிருடன் இருந்தும் நீண்ட காலம் ஆனதால் விற்பனையின் அடிப்படை விபரம் மறக்கப்பட்டுவிட்டாலோ, ஷுஃப்ஆ உரிமை நீங்கிவிடும். அம்மனிதர் தனக்கு வாரிசுரிமை மூலம் நிரூபணமான தனது பங்கை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்வார்.

ஆனால், நிலைமை இதிலிருந்து வேறுபட்டு, அதாவது விற்பனை சமீபத்தில் நடந்து, ஷுஃப்ஆ உரிமையாளரின் உரிமையைத் துண்டிப்பதற்காக விற்பனையாளர் விலையை மறைத்ததாகத் தோன்றினால், அந்நிலத்தின் உண்மையான மதிப்பு என்னவென்று மதிப்பிடப்படும். அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படும் விலையே அதன் கிரயமாகக் கருதப்படும். பின்னர், நிலத்தில் கட்டடங்கள், பயிர்கள் அல்லது மேம்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தால், அவை கவனத்தில் கொள்ளப்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு நிலத்தை வாங்கி, பின்னர் அதில் கட்டிடங்களை எழுப்பி பயிரிட்டவரின் நிலை எத்தகையதோ, அதே நிலையில் இவரும் கருதப்படுவார். அதன்பின் ஷுஃப்ஆ உரிமையாளர் அதனைப் பெற்றுக்கொள்வார்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "உயிருடன் இருப்பவர்களின் சொத்துக்கு ஷுஃப்ஆ பொருந்துவது போலவே, இறந்தவரின் சொத்துக்கும் ஷுஃப்ஆ பொருந்தும். இறந்தவரின் குடும்பத்தினர், இறந்தவரின் சொத்து (கூட்டாக இருப்பதால்) சிதிலமடைந்துவிடுமோ (அல்லது நஷ்டம் ஏற்படுமோ) என்று அஞ்சி, அதனைப் பாகம்பிரித்து பின்னர் விற்றுவிட்டால், அதில் ஷுஃப்ஆ இல்லை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மிடம் (மதீனாவில்), அடிமை, அடிமைப்பெண், ஒட்டகம், மாடு, ஆடு அல்லது எந்தப் பிராணியிலும், ஆடையிலும் ஷுஃப்ஆ இல்லை. மேலும் தன்னுடன் (காலியான) நிலத்தைக் கொண்டிராத கிணற்றிலும் ஷுஃப்ஆ இல்லை. நிலத்தைப் போன்று எவற்றைப் பாகம்பிரிப்பது சாத்தியமாகுமோ, எதில் எல்லைகளை நிர்ணயிக்க முடியுமோ, அதில் மட்டுமே ஷுஃப்ஆ உண்டு. எதனைப் பாகம்பிரிப்பது சாத்தியமில்லையோ, அதில் ஷுஃப்ஆ இல்லை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷுஃப்ஆ உரிமை கோரக்கூடியவர்கள் இருக்கும் நிலையில் ஒரு நிலத்தை வாங்குபவர், அவர்களை ஆட்சியாளரிடம் (அல்லது நீதிபதியிடம்) அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். ஒன்று அவர்கள் (ஷுஃப்ஆ மூலம்) நிலத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளட்டும் அல்லது ஆட்சியாளர் அதனை வாங்கியவரிடமே ஒப்படைக்கட்டும். அவர் (வாங்கியவர்) அவர்களை (நீதிமன்றத்திற்கு) அழைக்காமலும், அவர்களின் நிலையை ஆட்சியாளரிடம் தெரிவிக்காமலும் விட்டுவிட்டு - அவர்களோ இவர் வாங்கியதை அறிந்திருந்தும் நீண்ட காலம் அமைதியாக இருந்து, பின்னர் வந்து தங்கள் ஷுஃப்ஆ உரிமையைக் கோரினால் - அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று நான் கருதவில்லை."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

36. كتاب الأقضية

முவத்தா மாலிக்

36. தீர்ப்புகள்

1402

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَىَّ فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَلْحَنَ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ فَأَقْضِيَ لَهُ عَلَى نَحْوِ مَا أَسْمَعُ مِنْهُ فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِشَىْءٍ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ فَلاَ يَأْخُذَنَّ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ

.

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஒரு மனிதன் தான். என்னிடம் நீங்கள் உங்கள் சச்சரவுகளைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். உங்களில் ஒருவர் மற்றவரை விட தன் ஆதாரத்தில் அதிக வாக்குவன்மை உள்ளவராக இருக்கலாம். எனவே, அவரிடமிருந்து நான் கேட்டதற்கேற்ப நான் தீர்ப்பளிக்கிறேன். நான் ஒருவருக்கு அவரது சகோதரரின் உரிமையில் உள்ள ஒரு பொருளை (அவருக்குச் சொந்தமில்லாத ஒன்றை) தீர்ப்பாக வழங்கினால், அவர் அதிலிருந்து எதையும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில் நான் அவருக்கு நரகத்தின் ஒரு பங்கை வழங்குகிறேன்."

1403

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، اخْتَصَمَ إِلَيْهِ مُسْلِمٌ وَيَهُودِيٌّ فَرَأَى عُمَرُ أَنَّ الْحَقَّ لِلْيَهُودِيِّ فَقَضَى لَهُ فَقَالَ لَهُ الْيَهُودِيُّ وَاللَّهِ لَقَدْ قَضَيْتَ بِالْحَقِّ ‏.‏ فَضَرَبَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ بِالدِّرَّةِ ثُمَّ قَالَ وَمَا يُدْرِيكَ فَقَالَ لَهُ الْيَهُودِيُّ إِنَّا نَجِدُ أَنَّهُ

لَيْسَ قَاضٍ يَقْضِي بِالْحَقِّ إِلاَّ كَانَ عَنْ يَمِينِهِ مَلَكٌ وَعَنْ شِمَالِهِ مَلَكٌ يُسَدِّدَانِهِ وَيُوَفِّقَانِهِ لِلْحَقِّ مَا دَامَ مَعَ الْحَقِّ فَإِذَا تَرَكَ الْحَقَّ عَرَجَا وَتَرَكَاهُ .

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் ஒரு முஸ்லிமும் ஒரு யூதரும் வழக்கு ஒன்றைக் கொண்டு வந்தனர். அந்த வழக்கில் யூதரின் பக்கம் நியாயம் இருப்பதை உமர் (ரலி) அவர்கள் கண்டு, அவருக்கே சாதகமாகத் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

அப்போது அந்த யூதர் அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் சத்தியப்படியே தீர்ப்பளித்துள்ளீர்கள்" என்று கூறினார்.

உடனே உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அவரைச் சாட்டையால் அடித்து, "(அது) உமக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அந்த யூதர் அவரிடம் கூறினார்: "நிச்சயமாக நாங்கள் (எங்கள் வேதத்தில்) காண்கிறோம்; சத்தியத்தைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கும் எந்தவொரு நீதிபதியுடனும், அவர் சத்தியத்தில் நிலைத்திருக்கும் காலமெல்லாம் அவருக்கு நேர்வழிகாட்டவும், சத்தியத்தின் பால் அவருக்கு நல்லுதவி புரியவும் ஒரு வானவர் அவரது வலது பக்கத்திலும் மற்றொரு வானவர் அவரது இடது பக்கத்திலும் இருப்பார்கள். அவர் சத்தியத்தை விட்டு விலகும்போது, அவ்விருவரும் (விண்ணிற்கு) உயர்ந்து சென்று, அவரை விட்டு விலகிவிடுவார்கள்."

1404

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ، عَنْ أَبِي عَمْرَةَ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَلاَ أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشُّهَدَاءِ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا أَوْ يُخْبِرُ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا .

ஸைத் இப்னு காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சாட்சிகளில் மிகச் சிறந்தவர் யார் என்பதை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? அவர், தன்னிடம் கேட்கப்படுவதற்கு முன்பே தனது சாட்சியத்தைக் கொண்டு வருபவர் (அதாவது, தானாக முன்வந்து சாட்சியமளிப்பவர்), அல்லது தன்னிடம் கேட்கப்படுவதற்கு முன்பே தனது சாட்சியத்தைச் சொல்பவர் (அதாவது, தானாக முன்வந்து அறிவிப்பவர்) ஆவார்."

1405

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ قَالَ قَدِمَ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ فَقَالَ لَقَدْ جِئْتُكَ لأَمْرٍ مَا لَهُ رَأْسٌ وَلاَ ذَنَبٌ . فَقَالَ عُمَرُ مَا هُوَ قَالَ شَهَادَاتُ الزُّورِ ظَهَرَتْ بِأَرْضِنَا . فَقَالَ عُمَرُ أَوَقَدْ كَانَ ذَلِكَ قَالَ نَعَمْ . فَقَالَ عُمَرُ وَاللَّهِ لاَ يُؤْسَرُ رَجُلٌ فِي الإِسْلاَمِ بِغَيْرِ الْعُدُولِ .

ரபிஆ இப்னு அபி அப்துர்ரஹ்மான் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஓர் ஈராக்கிய மனிதர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, 'தலையும் வாலும் இல்லாத ஒரு விஷயத்திற்காக (அதாவது, ஒரு விசித்திரமான, தீர்வு காண முடியாத அல்லது முன்னெப்போதும் இல்லாத ஒரு பிரச்சனைக்காக) நான் உங்களிடம் வந்துள்ளேன்' என்று கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'அது என்ன?' என்று கேட்டார்கள். அந்த மனிதர், 'எங்கள் தேசத்தில் பொய்ச் சாட்சியம் தோன்றிவிட்டது' என்று கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'அப்படியா?' என்று கேட்டார்கள். அவர், 'ஆம்' என்று கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நேர்மையான சாட்சிகள் இல்லாமல் இஸ்லாத்தில் ஒரு மனிதர் தடுத்து வைக்கப்படுவதில்லை' என்று கூறினார்கள்."

1406

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لاَ تَجُوزُ شَهَادَةُ خَصْمٍ وَلاَ ظَنِينٍ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'வழக்கில் எதிராளியாக இருப்பவரின் சாட்சியமும், சந்தேகத்திற்குரியவரின் சாட்சியமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது.'

1407

قَالَ يَحْيَى عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، وَغَيْرِهِ، أَنَّهُمْ سُئِلُوا عَنْ رَجُلٍ، جُلِدَ الْحَدَّ أَتَجُوزُ شَهَادَتُهُ فَقَالُوا نَعَمْ إِذَا ظَهَرَتْ مِنْهُ التَّوْبَةُ .

யஹ்யா, மாலிக் (இமாம்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்: சுலைமான் இப்னு யஸார் மற்றும் மற்றவர்களிடமிருந்து அவருக்கு (மாலிக் இமாமுக்கு) எட்டியது என்னவென்றால், ஹத் தண்டனையாக கசையடி கொடுக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனின் சாட்சியம் அனுமதிக்கப்படுமா என்று அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அவரிடமிருந்து தவ்பா

(மனந்திரும்புதல்) வெளிப்படும்போது (மட்டுமே அது அனுமதிக்கப்படும்)" என்று கூறினார்கள்.

1408

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ شِهَابٍ، يُسْأَلُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ مِثْلَ مَا قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ يَسَارٍ. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا وَذَلِكَ لِقَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلاَ تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ * إِلاَّ الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ } . قَالَ مَالِكٌ فَالأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا أَنَّ الَّذِي يُجْلَدُ الْحَدَّ ثُمَّ تَابَ وَأَصْلَحَ تَجُوزُ شَهَادَتُهُ وَهُوَ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ.

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் என்னிடம் அறிவித்ததாவது:
இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது, சுலைமான் இப்னு யஸார் கூறியதைப் போலவே அவரும் பதிலளித்தார்.

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: இதுவே எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறையாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ் தபாரக்க வதஆலா கூறுகிறான்: "{வல்லதீன யர்மூனல் முஹ்ஸனாதி சும்ம லம் யஃதூ பிஅர்பஅதி ஷுஹதாஅ ஃபஜ்லிதூஹும் சமானீன ஜல்ததன் வலா தஃப்கலூ லஹும் ஷஹாததன் அபதா. வஉலாயிக்க ஹுமுல் ஃபாஸிகூன். இல்லல்லதீன தாபூ மின் பஃதி தாலிக வஅஸ்லஹூ ஃபஇன்னல்லாஹ கஃபூருர் ரஹீம்}"

மேலும் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: எங்களிடத்தில் கருத்து வேறுபாடில்லாத விஷயம் யாதெனில், (அவதூறுக்காக) 'ஹத்' தண்டனை கசையடி கொடுக்கப்பட்டவர், பிறகு (பாவமன்னிப்புக் கோரி) திருந்தி, தன்னைச் சீர்படுத்திக்கொண்டால் அவரது சாட்சியம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இதுவே இவ்விஷயத்தில் நான் செவியுற்றவற்றில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமான கருத்தாகும்.

1409

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَضَى بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ.

ஜஃபர் இப்னு முஹம்மது தம் தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு சாட்சியுடன் (வாதியின்)

சத்தியத்தின் அடிப்படையில் தீர்ப்பளித்தார்கள்."

1410

وَعَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، كَتَبَ إِلَى عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ وَهُوَ عَامِلٌ عَلَى الْكُوفَةِ أَنِ اقْضِ بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ.

உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்கள், கூஃபாவின் ஆளுநராக இருந்த அப்துல் ஹமீத் இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு ஸைத் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எழுதினார்கள்: "ஒரு சாட்சியுடன் (வாதி) சத்தியப் பிரமாணம் செய்து தீர்ப்பளியுங்கள்."

1411

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، سُئِلَا هَلْ يُقْضَى بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ فَقَالَا نَعَمْ. قَالَ مَالِكٌ مَضَتِ السُّنَّةُ فِي الْقَضَاءِ بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ يَحْلِفُ صَاحِبُ الْحَقِّ مَعَ شَاهِدِهِ وَيَسْتَحِقُّ حَقَّهُ فَإِنْ نَكَلَ وَأَبَى أَنْ يَحْلِفَ أُحْلِفَ الْمَطْلُوبُ فَإِنْ حَلَفَ سَقَطَ عَنْهُ ذَلِكَ الْحَقُّ وَإِنْ أَبَى أَنْ يَحْلِفَ ثَبَتَ عَلَيْهِ الْحَقُّ لِصَاحِبِهِ. قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا يَكُونُ ذَلِكَ فِي الأَمْوَالِ خَاصَّةً وَلاَ يَقَعُ ذَلِكَ فِي شَىْءٍ مِنَ الْحُدُودِ وَلاَ فِي نِكَاحٍ وَلاَ فِي طَلاَقٍ وَلاَ فِي عَتَاقَةٍ وَلاَ فِي سَرِقَةٍ وَلاَ فِي فِرْيَةٍ فَإِنْ قَالَ قَائِلٌ فَإِنَّ الْعَتَاقَةَ مِنَ الأَمْوَالِ. فَقَدْ أَخْطَأَ لَيْسَ ذَلِكَ عَلَى مَا قَالَ وَلَوْ كَانَ ذَلِكَ عَلَى مَا قَالَ لَحَلَفَ الْعَبْدُ مَعَ شَاهِدِهِ إِذَا جَاءَ بِشَاهِدٍ أَنَّ سَيِّدَهُ أَعْتَقَهُ وَأَنَّ الْعَبْدَ إِذَا جَاءَ بِشَاهِدٍ عَلَى مَالٍ مِنَ الأَمْوَالِ ادَّعَاهُ حَلَفَ مَعَ شَاهِدِهِ وَاسْتَحَقَّ حَقَّهُ كَمَا يَحْلِفُ الْحُرُّ. قَالَ مَالِكٌ فَالسُّنَّةُ عِنْدَنَا أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا جَاءَ بِشَاهِدٍ عَلَى عَتَاقَتِهِ اسْتُحْلِفَ سَيِّدُهُ مَا أَعْتَقَهُ وَبَطَلَ ذَلِكَ عَنْهُ. قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ السُّنَّةُ عِنْدَنَا أَيْضًا فِي الطَّلاَقِ إِذَا جَاءَتِ الْمَرْأَةُ بِشَاهِدٍ أَنَّ زَوْجَهَا طَلَّقَهَا أُحْلِفَ زَوْجُهَا مَا طَلَّقَهَا فَإِذَا حَلَفَ لَمْ يَقَعْ عَلَيْهِ الطَّلاَقُ. قَالَ مَالِكٌ فَسُنَّةُ الطَّلاَقِ وَالْعَتَاقَةِ فِي الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ وَاحِدَةٌ إِنَّمَا يَكُونُ الْيَمِينُ عَلَى زَوْجِ الْمَرْأَةِ وَعَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ وَإِنَّمَا الْعَتَاقَةُ حَدٌّ مِنَ الْحُدُودِ لاَ تَجُوزُ فِيهَا شَهَادَةُ النِّسَاءِ لأَنَّهُ إِذَا عَتَقَ الْعَبْدُ ثَبَتَتْ حُرْمَتُهُ وَوَقَعَتْ لَهُ الْحُدُودُ وَوَقَعَتْ عَلَيْهِ وَإِنْ زَنَى وَقَدْ أُحْصِنَ رُجِمَ وَإِنْ قَتَلَ الْعَبْدَ قُتِلَ بِهِ وَثَبَتَ لَهُ الْمِيرَاثُ بَيْنَهُ

وَبَيْنَ مَنْ يُوَارِثُهُ فَإِنِ احْتَجَّ مُحْتَجٌّ فَقَالَ لَوْ أَنَّ رَجُلاً أَعْتَقَ عَبْدَهُ وَجَاءَ رَجُلٌ يَطْلُبُ سَيِّدَ الْعَبْدِ بِدَيْنٍ لَهُ عَلَيْهِ فَشَهِدَ لَهُ عَلَى حَقِّهِ ذَلِكَ رَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ فَإِنَّ ذَلِكَ يُثْبِتُ الْحَقَّ عَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ حَتَّى تُرَدَّ بِهِ عَتَاقَتُهُ إِذَا لَمْ يَكُنْ لِسَيِّدِ الْعَبْدِ مَالٌ غَيْرُ الْعَبْدِ يُرِيدُ أَنْ يُجِيزَ بِذَلِكَ شَهَادَةَ النِّسَاءِ فِي الْعَتَاقَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ عَلَى مَا قَالَ وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ الرَّجُلُ يَعْتِقُ عَبْدَهُ ثُمَّ يَأْتِي طَالِبُ الْحَقِّ عَلَى سَيِّدِهِ بِشَاهِدٍ وَاحِدٍ فَيَحْلِفُ مَعَ شَاهِدِهِ ثُمَّ يَسْتَحِقُّ حَقَّهُ وَتُرَدُّ بِذَلِكَ عَتَاقَةُ الْعَبْدِ أَوْ يَأْتِي الرَّجُلُ قَدْ كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ سَيِّدِ الْعَبْدِ مُخَالَطَةٌ وَمُلاَبَسَةٌ فَيَزْعُمُ أَنَّ لَهُ عَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ مَالاً فَيُقَالُ لِسَيِّدِ الْعَبْدِ احْلِفْ مَا عَلَيْكَ مَا ادَّعَى فَإِنْ نَكَلَ وَأَبَى أَنْ يَحْلِفَ حُلِّفَ صَاحِبُ الْحَقِّ وَثَبَتَ حَقُّهُ عَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ فَيَكُونُ ذَلِكَ يَرُدُّ عَتَاقَةَ الْعَبْدِ إِذَا ثَبَتَ الْمَالُ عَلَى سَيِّدِهِ . قَالَ وَكَذَلِكَ أَيْضًا الرَّجُلُ يَنْكِحُ الأَمَةَ فَتَكُونُ امْرَأَتَهُ فَيَأْتِي سَيِّدُ الأَمَةِ إِلَى الرَّجُلِ الَّذِي تَزَوَّجَهَا فَيَقُولُ ابْتَعْتَ مِنِّي جَارِيَتِي فُلاَنَةَ أَنْتَ وَفُلاَنٌ بِكَذَا وَكَذَا دِينَارًا . فَيُنْكِرُ ذَلِكَ زَوْجُ الأَمَةِ فَيَأْتِي سَيِّدُ الأَمَةِ بِرَجُلٍ وَامْرَأَتَيْنِ فَيَشْهَدُونَ عَلَى مَا قَالَ فَيَثْبُتُ بَيْعُهُ وَيَحِقُّ حَقُّهُ وَتَحْرُمُ الأَمَةُ عَلَى زَوْجِهَا وَيَكُونُ ذَلِكَ فِرَاقًا بَيْنَهُمَا وَشَهَادَةُ النِّسَاءِ لاَ تَجُوزُ فِي الطَّلاَقِ . قَالَ مَالِكٌ وَمِنْ ذَلِكَ أَيْضًا الرَّجُلُ يَفْتَرِي عَلَى الرَّجُلِ الْحُرِّ فَيَقَعُ عَلَيْهِ الْحَدُّ فَيَأْتِي رَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ فَيَشْهَدُونَ أَنَّ الَّذِي افْتُرِيَ عَلَيْهِ عَبْدٌ مَمْلُوكٌ فَيَضَعُ ذَلِكَ الْحَدَّ عَنِ الْمُفْتَرِي بَعْدَ أَنْ وَقَعَ عَلَيْهِ وَشَهَادَةُ النِّسَاءِ لاَ تَجُوزُ فِي الْفِرْيَةِ .

قَالَ مَالِكٌ وَمِمَّا يُشْبِهُ ذَلِكَ أَيْضًا مِمَّا يَفْتَرِقُ فِيهِ الْقَضَاءُ وَمَا مَضَى مِنَ السُّنَّةِ أَنَّ الْمَرْأَتَيْنِ يَشْهَدَانِ عَلَى اسْتِهْلاَلِ الصَّبِيِّ فَيَجِبُ بِذَلِكَ مِيرَاثُهُ حَتَّى يَرِثَ وَيَكُونُ مَالُهُ لِمَنْ يَرِثُهُ إِنْ مَاتَ الصَّبِيُّ وَلَيْسَ مَعَ الْمَرْأَتَيْنِ اللَّتَيْنِ شَهِدَتَا رَجُلٌ وَلاَ يَمِينٌ وَقَدْ يَكُونُ ذَلِكَ فِي الأَمْوَالِ الْعِظَامِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ وَالرِّبَاعِ وَالْحَوَائِطِ وَالرَّقِيقِ وَمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الأَمْوَالِ وَلَوْ شَهِدَتِ امْرَأَتَانِ عَلَى دِرْهَمٍ وَاحِدٍ أَوْ أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ أَوْ أَكْثَرَ لَمْ تَقْطَعْ شَهَادَتُهُمَا شَيْئًا وَلَمْ تَجُزْ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ مَعَهُمَا شَاهِدٌ أَوْ يَمِينٌ . قَالَ مَالِكٌ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ لاَ تَكُونُ الْيَمِينُ مَعَ الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ . وَيَحْتَجُّ بِقَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَقَوْلُهُ الْحَقُّ { وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ } يَقُولُ فَإِنْ لَمْ يَأْتِ بِرَجُلٍ وَامْرَأَتَيْنِ فَلاَ شَىْءَ لَهُ وَلاَ يُحَلَّفُ مَعَ شَاهِدِهِ . قَالَ مَالِكٌ فَمِنَ الْحُجَّةِ عَلَى مَنْ قَالَ ذَلِكَ الْقَوْلَ أَنْ يُقَالَ لَهُ

أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلاً ادَّعَى عَلَى رَجُلٍ مَالاً أَلَيْسَ يَحْلِفُ الْمَطْلُوبُ مَا ذَلِكَ الْحَقُّ عَلَيْهِ فَإِنْ حَلَفَ بَطَلَ ذَلِكَ عَنْهُ وَإِنْ نَكَلَ عَنِ الْيَمِينِ حُلِّفَ صَاحِبُ الْحَقِّ إِنَّ حَقَّهُ لَحَقٌّ . وَثَبَتَ حَقُّهُ عَلَى صَاحِبِهِ فَهَذَا مَا لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَ أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ وَلاَ بِبَلَدٍ مِنَ الْبُلْدَانِ فَبِأَىِّ شَىْءٍ أَخَذَ هَذَا أَوْ فِي أَيِّ مَوْضِعٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَجَدَهُ فَإِنْ أَقَرَّ بِهَذَا فَلْيُقْرِرْ بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَأَنَّهُ لَيَكْفِي مِنْ ذَلِكَ مَا مَضَى مِنَ السُّنَّةِ وَلَكِنِ الْمَرْءُ قَدْ يُحِبُّ أَنْ يَعْرِفَ وَجْهَ الصَّوَابِ وَمَوْقِعَ الْحُجَّةِ فَفِي هَذَا بَيَانُ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى .

மாலிக்(ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது: அபூ ஸலமா பின் அப்துர் ரஹ்மான் மற்றும் சுலைமான் பின் யஸார் ஆகிய இருவரிடமும், "ஒரு சாட்சியுடன் கூடிய சத்தியப் பிரமாணத்தைக் கொண்டு தீர்ப்பு வழங்கலாமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் இருவரும், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு சாட்சியுடன் கூடிய சத்தியப் பிரமாணத்தைக் கொண்டு தீர்ப்பளிப்பதில் நடைமுறையில் உள்ள சுன்னத் (வழிமுறை) என்னவென்றால், உரிமை கோருபவர் (வாதி) தனது சாட்சியுடன் சத்தியம் செய்தால், அவரது உரிமை அவருக்கு வழங்கப்படும். அவர் சத்தியம் செய்ய மறுத்து பின்வாங்கினால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் (பிரதிவாதி) சத்தியம் செய்யக் கோரப்படுவார். அவர் (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்) சத்தியம் செய்தால், அந்த உரிமைக்கோரல் அவரை விட்டு நீங்கிவிடும் (அவர் குற்றமற்றவர் என்று உறுதிப்படுத்தப்படும்). அவரும் சத்தியம் செய்ய மறுத்தால், அந்த உரிமைக்கோரல் அவருக்கு எதிராக நிலைநிறுத்தப்பட்டு, வாதிக்கு அது வழங்கப்படும் (அவர் குற்றவாளி என்று உறுதிப்படுத்தப்படும்)."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது செல்வம் (சொத்து) சார்ந்த விஷயங்களில் மட்டுமே நடைபெறும். இது ஹத் தண்டனைகள், திருமணம், விவாகரத்து, அடிமையை விடுதலை செய்தல், திருட்டு மற்றும் அவதூறு போன்ற விஷயங்களில் நடைபெறாது. யாரேனும், 'அடிமையை விடுதலை செய்வது சொத்து சார்ந்த விஷயம் தானே' என்று சொன்னால், அவர் தவறிழைத்துவிட்டார். விஷயம் அவர் கூறுவது போன்றல்ல. அவர் கூறுவது போல் இருந்திருந்தால், ஓர் அடிமை, தனது எஜமானன் தன்னை விடுதலை செய்துவிட்டான் என்பதற்கு ஒரு சாட்சியைக் கொண்டுவந்தால், அந்த ஒரு சாட்சியுடன் தானும் சத்தியம் செய்து (விடுதலையாக) முடிந்திருக்கும். ஆனால், ஒரு அடிமை, சொத்துக்களில் ஒரு சொத்தின் மீது உரிமை கோரி ஒரு சாட்சியைக் கொண்டு வந்தால், ஒரு சுதந்திரமான மனிதர் சத்தியம் செய்வது போன்று அவனும் தனது சாட்சியுடன் சத்தியம் செய்து தனது உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வான்."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் உள்ள சுன்னத் என்னவென்றால், ஓர் அடிமை தான் விடுவிக்கப்பட்டுவிட்டதாக ஒரு

சாட்சியைக் கொண்டு வந்தால், அவனது எஜமானிடம் 'நான் அவனை விடுவிக்கவில்லை' என்று சத்தியம் வாங்கப்படும். (அவர் சத்தியம் செய்தால்) அடிமையின் வாதம் இல்லாமல் ஆகிவிடும்."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விவாகரத்து விஷயத்திலும் எங்களிடம் உள்ள சுன்னத் இதுவேயாகும். ஒரு பெண், தன் கணவன் தன்னை விவாகரத்து செய்துவிட்டதாக ஒரு சாட்சியைக் கொண்டு வந்தால், அவளது கணவரிடம் 'நான் அவளை விவாகரத்து செய்யவில்லை' என்று சத்தியம் வாங்கப்படும். அவர் சத்தியம் செய்தால், விவாகரத்து ஏற்படாது."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விவாகரத்து மற்றும் அடிமையை விடுதலை செய்தல் ஆகிய விஷயங்களில் ஒரு சாட்சி இருக்கும்போது பின்பற்றப்படும் வழிமுறை ஒன்றுதான். இதில் சத்தியம் செய்யும் உரிமை பெண்ணின் கணவனுக்கும், அடிமையின் எஜமானுக்குமே உரியது. அடிமையை விடுதலை செய்தல் என்பது 'ஹத்' (வரம்பு) சார்ந்த ஒரு விஷயமாகும் (அல்லது ஹத் தண்டனைகளுக்கு ஒப்பான ஒரு விஷயமாகும்). இதில் பெண்களின் சாட்சியம் செல்லாது. ஏனெனில், ஓர் அடிமை விடுவிக்கப்படும்போது அவனது புனிதத்தன்மை (ஹுர்மா - சுதந்திரம் மற்றும் கண்ணியம்) உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது, ஹத் தண்டனைகள் அவனுக்குப் பொருந்தும் நிலை உருவாகிறது (அவன் சுதந்திரமானவன் என்பதால்). அவன் விபச்சாரம் செய்து, அவன் திருமணமானவனாக (முஹ்ஸன்) இருந்தால் கல்லெறிந்து கொல்லப்படுவான். அவன் (சுதந்திரமானவன் என்ற நிலையில்) யாரையேனும் கொன்றால், அதற்காக அவன் கொல்லப்படுவான். அவனுக்கும் அவனது வாரிசுகளுக்கும் இடையே வாரிசுரிமை சட்டங்கள் ஏற்படும்.

யாரேனும் ஒருவர் வாதாடி, 'ஒருவர் தனது அடிமையை விடுதலை செய்துவிட்டார்; பிறகு ஒருவர் வந்து அந்த எஜமானனிடம் தனக்கு கடன் பாக்கி இருப்பதாகக் கோருகிறார். அந்தக் கடனுக்கு ஒரு ஆணும் இரண்டு பெண்களும் சாட்சி சொல்கிறார்கள். எஜமானனிடம் அந்த அடிமையைத் தவிர வேறு சொத்து இல்லாத நிலையில், அந்த கடன் எஜமானன் மீது உறுதியானால், (கடனை அடைக்க) அந்த அடிமையின் விடுதலை ரத்து செய்யப்படுமே! இதன் மூலம் அடிமை விடுதலையில் பெண்களின் சாட்சியம் ஏற்கப்படுகிறதே' என்று கூறினால் (அது தவறாகும்). விஷயம் அவர் கூறுவது போல் இல்லை. இது எத்தகையதென்றால், ஒருவர் தனது அடிமையை விடுதலை செய்கிறார்; கடன் கோருபவர் ஒரு சாட்சியுடன் வந்து, தானும் சத்தியம் செய்து தனது கடனை எஜமானன் மீது உறுதிப்படுத்துகிறார். அதன் மூலம் அடிமையின் விடுதலை ரத்து செய்யப்படுகிறது (இது சொத்து சம்பந்தப்பட்ட விஷயம்). அல்லது, எஜமானனுடன் கொடுக்கல் வாங்கல் வைத்துள்ள ஒருவர் வந்து, எஜமானன் மீது தனக்கு ஒரு தொகை பாக்கி இருப்பதாகக் கோருகிறார். எஜமானனிடம், 'என் மீது கடன் இல்லை என்று சத்தியம் செய்' என்று கூறப்படுகிறது. அவர் சத்தியம் செய்ய மறுத்தால், கடன் கோருபவர் சத்தியம் செய்து தனது உரிமையை எஜமானன் மீது நிலைநாட்டுகிறார். எஜமானன் மீது கடன் உறுதியானால், அது அடிமையின் விடுதலையை ரத்து செய்கிறது."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடிமைப்பெண்ணைத் திருமணம்

செய்த ஒருவரின் நிலையும் இத்தகையதே. அந்தப் பெண்ணின் எஜமானன் அப்பெண்ணின் கணவரிடம் வந்து, 'நீயும் இன்னாரும் என்னிடமிருந்து இவ்வளவும் இவ்வளவுமான தீனார்களுக்கு இந்த அடிமைப்பெண்ணை விலைக்கு வாங்கிவிட்டீர்கள்' என்று கூறுகிறார். கணவன் அதை மறுக்கிறார். எஜமானன் தான் சொன்னதற்கு ஒரு ஆணையும் இரண்டு பெண்களையும் சாட்சியாகக் கொண்டு வருகிறார். அப்போது அந்த விற்பனை உறுதியாகிறது; எஜமானனின் உரிமை நிலைநாட்டப்படுகிறது. இதனால் அந்த அடிமைப்பெண் (தானாகவே) தன் கணவனுக்கு ஹராம் ஆகிவிடுகிறாள்; அவர்களுக்கு இடையே பிரிவு ஏற்படுகிறது. விவாகரத்தில் பெண்களின் சாட்சியம் செல்லாது என்றாலும் (விற்பனை உறுதியானதால் இது நிகழ்கிறது)."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சுதந்திரமான ஒரு மனிதர் மீது அவதூறு சொல்லும் ஒருவரின் நிலையும் இத்தகையதே. (அவதூறு சொன்னதால்) அவர் மீது ஹத் தண்டனை கடமையாகிறது. அப்போது ஒரு ஆணும் இரண்டு பெண்களும் வந்து, 'அவதூறு சொல்லப்பட்டவர் ஒரு அடிமை' என்று சாட்சி சொல்கிறார்கள். ஹத் தண்டனைக்குரிய விஷயங்களில் பெண்களின் சாட்சியம் செல்லாது என்றாலும், அவதூறு சொன்னவர் மீதுள்ள ஹத் தண்டனையை இது நீக்கிவிடுகிறது."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சுன்னத்தின் வழிமுறைக்கும் இந்தத் தீர்ப்புக்கும் உள்ள வேறுபாடு போன்றே தோன்றும் மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால்: ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் சப்தமிட்டது (உயிருடன் பிறந்தது) என்பதற்கு இரண்டு பெண்கள் சாட்சி கூறினால், அக்குழந்தைக்கான வாரிசுரிமை இதன் மூலம் அவசியமாகிறது. அந்தக் குழந்தை இறந்துவிட்டால், அதற்கு வாரிசாகக் கூடியவர்களுக்கு அதன் சொத்து சேரும். சாட்சி சொன்ன அந்த இரண்டு பெண்களுடன் ஒரு ஆணோ அல்லது சத்தியப் பிரமாணமோ இல்லை என்றாலும் சரியே. அந்தச் சொத்து தங்கம், வெள்ளி, வீடுகள் (அசையாச் சொத்துகள்), தோட்டங்கள், அடிமைகள் மற்றும் இது போன்ற பெரும் சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரியே. ஆனால், அதே இரண்டு பெண்கள், ஒரு திர்ஹம் அல்லது அதை விடக் குறைந்த அல்லது அதிகமான ஒரு தொகையைப் பற்றி சாட்சி கூறினால், அவர்களுடன் இன்னொரு சாட்சியோ அல்லது சத்தியப் பிரமாணமோ இல்லாமல் அவர்களின் சாட்சியம் எதையும் தீர்மானிக்காது; அது செல்லுபடியாகாது."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களில் சிலர், 'ஒரேயொரு சாட்சியுடன் சத்தியப் பிரமாணம் என்பது கூடாது' என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பாக்கியமிக்கவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ்வின் வார்த்தையை ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்கள். அவனது வார்த்தை உண்மையானது:

{وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ}

('வஸ்-தஸ்ஹிதூ ஷஹீதைனி மின் ரிஜாலிக்கும், ஃப-இன் லம் யகூனா ரஜுலைனி ஃப-ரஜுலுன் வம்ர-அதானி மிம்மன் தர்ளவ்ன மினஷ்-ஷுஹதா-இ')

பொருள்: '...மேலும், உங்கள் ஆண்களில் இருவரை சாட்சிகளாக்கிக் கொள்ளுங்கள்; ஆண்கள் இருவர் இல்லையெனில், நீங்கள் விரும்பக்கூடிய சாட்சிகளிலிருந்து ஓர் ஆணையும், இரண்டு பெண்களையும் (சாட்சிகளாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள்)...' (அல்குர்ஆன் 2:282).

இவ்வாறு வாதிடுபவர், 'ஒருவர் ஓர் ஆணையும் இரண்டு பெண்களையும் கொண்டு வராவிட்டால் அவருக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை; தனது ஒரே சாட்சியுடன் அவர் சத்தியம் செய்ய வைக்கப்படக் கூடாது' என்று கூறுகிறார்."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவ்வாறு சொல்பவருக்கு எதிரான ஆதாரங்களில் ஒன்று அவரிடம் இவ்வாறு கேட்கப்படுவதாகும்: 'ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதர் மீது ஒரு சொத்தை உரிமை கோரினால், உரிமை கோரப்பட்டவர் (பிரதிவாதி), தன் மீது அந்தக் கடன் இல்லை என்று சத்தியம் செய்ய வேண்டும் என்பதை நீர் அறிவீரா? அவர் சத்தியம் செய்தால் அந்த உரிமைக்கோரல் அவரை விட்டு நீங்கிவிடும். அவர் சத்தியம் செய்ய மறுத்தால், உரிமை கோருபவர் (வாதி) சத்தியம் செய்ய வைக்கப்பட்டு, அவரது உரிமை பிரதிவாதி மீது நிலைநாட்டப்படும். இதில் மக்களில் எவரிடமும், எந்த நாட்டிலும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதை அவர் எதன் அடிப்படையில் எடுத்துக் கொண்டார்? அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் எந்த இடத்தில் இதைக் கண்டார்? (அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் நேரடியாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாலும்) இதை அவர் அங்கீகரிப்பாரானால், ஒரு சாட்சியுடன் சத்தியம் செய்வதையும் அவர் அங்கீகரிக்கட்டும். வல்லமையும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் இது (நேரடியாக) இல்லாவிட்டாலும், நடைமுறையில் உள்ள சுன்னாவே இதற்குப் போதுமானது. ஆயினும், மனிதன் சரியான வழிமுறையையும், ஆதாரத்தின் இடத்தையும் அறிய விரும்புகிறான். இன்ஷா அல்லாஹ் (அல்லாஹ் நாடினால்), இதில் குழப்பமாகத் தோன்றும் விஷயங்களுக்கு ஒரு தெளிவு இருக்கிறது'."

1412

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ عَنْ جَمِيلِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُؤَذِّنِ، أَنَّهُ كَانَ يَحْضُرُ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَهُوَ يَقْضِي بَيْنَ النَّاسِ فَإِذَا جَاءَهُ الرَّجُلُ يَدَّعِي عَلَى الرَّجُلِ حَقًّا نَظَرَ فَإِنْ كَانَتْ بَيْنَهُمَا مُخَالَطَةٌ أَوْ مُلاَبَسَةٌ أَحْلَفَ الَّذِي ادُّعِيَ عَلَيْهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ شَىْءٌ مِنْ ذَلِكَ لَمْ يُحَلِّفْهُ . قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ مَنِ ادَّعَى عَلَى رَجُلٍ بِدَعْوَى نُظِرَ فَإِنْ كَانَتْ بَيْنَهُمَا مُخَالَطَةٌ أَوْ مُلاَبَسَةٌ أُحْلِفَ الْمُدَّعَى عَلَيْهِ فَإِنْ حَلَفَ بَطَلَ ذَلِكَ الْحَقُّ عَنْهُ وَإِنْ أَبَى أَنْ يَحْلِفَ وَرَدَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدَّعِي فَحَلَفَ طَالِبُ الْحَقِّ أَخَذَ حَقَّهُ .

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்கள் ஜமீல் இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் அல்-முஅத்தின் அவர்களிடம் இருந்து அறிவித்தார்கள்: உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் மக்களுக்கு மத்தியில் தீர்ப்பளித்துக்

கொண்டிருந்த வேளையில், தாம் அவர்களுடன் இருந்ததாக (ஜமீல்) கூறினார்கள். ஒரு மனிதர் இன்னொரு மனிதருக்கு எதிராக ஒரு உரிமையைக் கோரி வந்தால், அவர் (உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ்) ஆராய்வார்கள். அவ்விருவருக்கும் இடையே (வணிக ரீதியான) கொடுக்கல் வாங்கல்களோ அல்லது (நெருங்கிய) தொடர்புகளோ இருந்தால், பிரதிவாதியைச் சத்தியம் செய்யச் சொல்வார்கள். அப்படி எதுவும் இல்லை என்றால், அவர் அவரைச் சத்தியம் செய்யச் சொல்வதில்லை.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: எங்களிடம் உள்ள நடைமுறையும் இதுவே. யாரேனும் ஒரு மனிதருக்கு எதிராக ஒரு கோரிக்கையை வைத்தால், அது ஆராயப்படும். அவர்களுக்கு இடையே (வணிக ரீதியான) கொடுக்கல் வாங்கல்களோ அல்லது (நெருங்கிய) தொடர்புகளோ இருந்தால், பிரதிவாதி சத்தியம் செய்ய வைக்கப்படுவார். அவர் சத்தியம் செய்தால், அந்த உரிமை (கோரிக்கை) அவரை விட்டும் நீங்கிவிடும். அவர் சத்தியம் செய்ய மறுத்து, சத்தியத்தை வாதிக்குத் திருப்பினால், உரிமையைக் கோருபவர் சத்தியம் செய்து, தனக்குச் சேர வேண்டியதைப் பெற்றுக்கொள்வார்.

1413

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ، كَانَ يَقْضِي بِشَهَادَةِ الصِّبْيَانِ فِيمَا بَيْنَهُمْ مِنَ الْجِرَاحِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ شَهَادَةَ الصِّبْيَانِ تَجُوزُ فِيمَا بَيْنَهُمْ مِنَ الْجِرَاحِ وَلاَ تَجُوزُ عَلَى غَيْرِهِمْ وَإِنَّمَا تَجُوزُ شَهَادَتُهُمْ فِيمَا بَيْنَهُمْ مِنَ الْجِرَاحِ وَحْدَهَا لاَ تَجُوزُ فِي غَيْرِ ذَلِكَ إِذَا كَانَ ذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَتَفَرَّقُوا أَوْ يُخَبَّبُوا أَوْ يُعَلَّمُوا فَإِنِ افْتَرَقُوا فَلاَ شَهَادَةَ لَهُمْ إِلاَّ أَنْ يَكُونُوا قَدْ أَشْهَدُوا الْعُدُولَ عَلَى شَهَادَتِهِمْ قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقُوا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள், குழந்தைகளுக்கு இடையே ஏற்படும் காயங்கள் குறித்து அவர்களின் சாட்சியத்தின் அடிப்படையில் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறை என்னவென்றால், குழந்தைகளுக்கு இடையே ஏற்படும் காயங்கள் குறித்து அவர்களின் சாட்சியம் அனுமதிக்கப்படுகிறது. (ஆனால்) அவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு எதிராக அது அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மேலும், அவர்களுக்கு இடையே ஏற்படும் காயங்கள் விஷயத்தில் மட்டுமே அவர்களின் சாட்சியம் அனுமதிக்கப்படுமேயன்றி, இதுவல்லாத வேறு எதிலும் அது அனுமதிக்கப்படாது. அவர்கள் (சம்பவ இடத்திலிருந்து) பிரிந்து செல்வதற்கு முன்னரோ, அல்லது அவர்கள் தூண்டிவிடப்படுவதற்கு (அல்லது கெடுத்துவிடப்படுவதற்கு) முன்னரோ அல்லது (சாட்சி) கற்றுக்கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்னரோ இருந்தால் மட்டுமே இது (ஏற்கப்படும்). அவர்கள் பிரிந்து சென்றுவிட்டால், அவர்கள் பிரிந்து செல்வதற்கு முன்பு

தங்கள் சாட்சியத்திற்கு நேர்மையானவர்களை சாட்சியாக்கிக் கொண்டாலன்றி, அவர்களின் சாட்சியம் செல்லாது."

1414

قَالَ يَحْيَى حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ هَاشِمِ بْنِ هَاشِمِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نِسْطَاسٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ حَلَفَ عَلَى مِنْبَرِي آثِمًا تَبَوَّأَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ ‏.‏

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் என்னுடைய இந்த மிம்பரின் மீது (பாவமான முறையில்) சத்தியம் செய்தால், அவர் நரகத்தில் தன் இருப்பிடத்தை எடுத்துக்கொள்வார்."

1415

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مَعْبَدِ بْنِ كَعْبٍ السَّلَمِيِّ، عَنْ أَخِيهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ مَنِ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَأَوْجَبَ لَهُ النَّارَ ‏"‏ ‏.‏ قَالُوا وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ‏"‏ وَإِنْ كَانَ قَضِيبًا مِنْ أَرَاكٍ وَإِنْ كَانَ قَضِيبًا مِنْ أَرَاكٍ وَإِنْ كَانَ قَضِيبًا مِنْ أَرَاكٍ ‏"‏ ‏.‏ قَالَهَا ثَلاَثَ مَرَّاتٍ ‏.‏

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் தம் சத்தியத்தின் மூலம் ஒரு முஸ்லிமான மனிதரின் உரிமையை அபகரிக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கு சொர்க்கத்தை தடைசெய்து, நரகத்தை அவர் மீது கடமையாக்குகிறான்."

அவர்கள் கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அது மிக அற்பமான பொருளாக இருந்தாலும் சரியா?"

அவர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது ஒரு பல் துலக்கும் குச்சியாக (அராக் மரத்தின்) இருந்தாலும் சரி, அது ஒரு பல் துலக்கும் குச்சியாக

(அராக் மரத்தின்) இருந்தாலும் சரி, அது ஒரு பல் துலக்கும் குச்சியாக (அராக் மரத்தின்) இருந்தாலும் சரி." (இதை) மூன்று முறை கூறினார்கள்.

1416

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا غَطَفَانَ بْنَ طَرِيفٍ الْمُرِّيَّ، يَقُولُ اخْتَصَمَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ الأَنْصَارِيُّ وَابْنُ مُطِيعٍ فِي دَارٍ كَانَتْ بَيْنَهُمَا إِلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ وَهُوَ أَمِيرٌ عَلَى الْمَدِينَةِ فَقَضَى مَرْوَانُ عَلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ بِالْيَمِينِ عَلَى الْمِنْبَرِ . فَقَالَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ أَحْلِفُ لَهُ مَكَانِي . قَالَ فَقَالَ مَرْوَانُ لاَ وَاللَّهِ إِلاَّ عِنْدَ مَقَاطِعِ الْحُقُوقِ . قَالَ فَجَعَلَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ يَحْلِفُ أَنَّ حَقَّهُ لَحَقٌّ . وَيَأْبَى أَنْ يَحْلِفَ عَلَى الْمِنْبَرِ - قَالَ - فَجَعَلَ مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ يَعْجَبُ مِنْ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ لاَ أَرَى أَنْ يُحَلَّفَ أَحَدٌ عَلَى الْمِنْبَرِ عَلَى أَقَلَّ مِنْ رُبُعِ دِينَارٍ وَذَلِكَ ثَلاَثَةُ دَرَاهِمَ .

அபூ ஃகதஃபான் இப்னு தரீஃப் அல்-முரியீ அவர்கள் கூறியதாவது:

ஸைத் இப்னு ஸாபித் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்களுக்கும், இப்னு முதீஃ என்பவருக்கும் இடையில் இருந்த ஒரு வீட்டைப் பற்றிப் பிணக்கு ஏற்பட்டது. அவர்கள் மதீனாவின் அமீராக இருந்த மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்களிடம் (தீர்ப்பு வேண்டி) சென்றார்கள். ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரலி) மிம்பரின் மீது சத்தியம் செய்ய வேண்டும் என்று மர்வான் தீர்ப்பளித்தார். ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரலி), "நான் இருக்கும் இடத்திலேயே அவருக்காகச் சத்தியம் செய்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு மர்வான், "இல்லை, அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உரிமைகளைத் தீர்க்கும் இடத்தில் (மிம்பரில்) மட்டுமே (சத்தியம் செய்ய வேண்டும்)" என்று கூறினார். ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரலி) தமது உரிமை உண்மையானது என்று சத்தியம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்; ஆனால் மிம்பர் மீது சத்தியம் செய்ய மறுத்தார்கள். மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்கள் அதைக் கண்டு வியப்படைந்தார்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கால் தீனாரை விடக் குறைந்த மதிப்புள்ள விஷயத்திற்காக எவரையும் மிம்பர் மீது சத்தியம் செய்ய வைக்கக் கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன்; அது மூன்று திர்ஹம்கள் ஆகும்."

1417

قَالَ يَحْيَى حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَغْلَقُ الرَّهْنُ .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அடைமானம் (கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாததால்) தானாகவே (கடன் கொடுத்தவருக்கு) உரிமையாகிவிடாது.”

1418

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عَبْدَ الْمَلِكِ بْنَ مَرْوَانَ، قَضَى فِي امْرَأَةٍ أُصِيبَتْ مُسْتَكْرَهَةً بِصَدَاقِهَا عَلَى مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ بِهَا . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الرَّجُلِ يَغْتَصِبُ الْمَرْأَةَ بِكْرًا كَانَتْ أَوْ ثَيِّبًا إِنَّهَا إِنْ كَانَتْ حُرَّةً فَعَلَيْهِ صَدَاقُ مِثْلِهَا وَإِنْ كَانَتْ أَمَةً فَعَلَيْهِ مَا نَقَصَ مِنْ ثَمَنِهَا وَالْعُقُوبَةُ فِي ذَلِكَ عَلَى الْمُغْتَصِبِ وَلاَ عُقُوبَةَ عَلَى الْمُغْتَصَبَةِ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ وَإِنْ كَانَ الْمُغْتَصِبُ عَبْدًا فَذَلِكَ عَلَى سَيِّدِهِ إِلاَّ أَنْ يَشَاءَ أَنْ يُسَلِّمَهُ .

அப்துல் மலிக் பின் மர்வான் அவர்கள், (கட்டாயப்படுத்தி) பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளான ஒரு பெண்ணுக்கு, அவளிடம் அச்செயலைச் செய்தவன் அவளுக்குரிய மணக்கொடையை வழங்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஒருவன் ஒரு பெண்ணைப் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தினால் (அவளைப் பலாத்காரம் செய்தால்) - அவள் கன்னியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது கன்னியல்லாதவளாக இருந்தாலும் சரி - அவள் சுதந்திரமானவளாக இருந்தால், அவளைப் போன்ற ஒரு பெண்ணுக்குரிய மணக்கொடையை அவன் செலுத்த வேண்டும்.

அவள் ஓர் அடிமைப் பெண்ணாக இருந்தால், அவளுடைய மதிப்பில் (அவளைப் பலாத்காரம் செய்ததன் மூலம்) அவன் எதைக் குறைத்தானோ அதை அவன் செலுத்த வேண்டும்.

இதில் தண்டனை என்பது பாலியல் வன்முறை செய்தவருக்கு மட்டுமே உரியது; பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளான பெண்ணுக்கு இதில் எந்தத் தண்டனையும் இல்லை.

பாலியல் வன்முறை செய்தவன் அடிமையாக இருந்தால், (அதற்கான இழப்பீடு

அல்லது பொறுப்பு) அவனது எஜமானனையே சாரும்; அவர் அவனை (பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் குடும்பத்தாரிடம் அல்லது நீதித்துறை அதிகாரிகளிடம்) ஒப்படைக்க விரும்பினால் தவிர."

1419

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " مَنْ غَيَّرَ دِينَهُ فَاضْرِبُوا عُنُقَهُ " . وَمَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِيمَا نُرَى - وَاللَّهُ أَعْلَمُ - " مَنْ غَيَّرَ دِينَهُ فَاضْرِبُوا عُنُقَهُ " . أَنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ الإِسْلاَمِ إِلَى غَيْرِهِ مِثْلُ الزَّنَادِقَةِ وَأَشْبَاهِهِمْ فَإِنَّ أُولَئِكَ إِذَا ظُهِرَ عَلَيْهِمْ قُتِلُوا وَلَمْ يُسْتَتَابُوا لأَنَّهُ لاَ تُعْرَفُ تَوْبَتُهُمْ وَأَنَّهُمْ كَانُوا يُسِرُّونَ الْكُفْرَ وَيُعْلِنُونَ الإِسْلاَمَ فَلاَ أَرَى أَنْ يُسْتَتَابَ هَؤُلاَءِ وَلاَ يُقْبَلُ مِنْهُمْ قَوْلُهُمْ وَأَمَّا مَنْ خَرَجَ مِنَ الإِسْلاَمِ إِلَى غَيْرِهِ وَأَظْهَرَ ذَلِكَ فَإِنَّهُ يُسْتَتَابُ فَإِنْ تَابَ وَإِلاَّ قُتِلَ وَذَلِكَ لَوْ أَنَّ قَوْمًا كَانُوا عَلَى ذَلِكَ رَأَيْتُ أَنْ يُدْعَوْا إِلَى الإِسْلاَمِ وَيُسْتَتَابُوا فَإِنْ تَابُوا قُبِلَ ذَلِكَ مِنْهُمْ وَإِنْ لَمْ يَتُوبُوا قُتِلُوا وَلَمْ يُعْنَ بِذَلِكَ فِيمَا نُرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ مَنْ خَرَجَ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ إِلَى النَّصْرَانِيَّةِ وَلاَ مِنَ النَّصْرَانِيَّةِ إِلَى الْيَهُودِيَّةِ وَلاَ مَنْ يُغَيِّرُ دِينَهُ مِنْ أَهْلِ الأَدْيَانِ كُلِّهَا إِلاَّ الإِسْلاَمَ فَمَنْ خَرَجَ مِنَ الإِسْلاَمِ إِلَى غَيْرِهِ وَأَظْهَرَ ذَلِكَ فَذَلِكَ الَّذِي عُنِيَ بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ .

ஜைத் பின் அஸ்லம் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் தனது மார்க்கத்தை (தீனை) மாற்றிக்கொள்கிறாரோ, அவரின் கழுத்தை வெட்டுங்கள்."

நபி (ஸல்) அவர்களின், "யார் தனது மார்க்கத்தை மாற்றிக்கொள்கிறாரோ, அவரின் கழுத்தை வெட்டுங்கள்" என்ற கூற்றின் பொருளானது – அல்லாஹ்வே மிக அறிந்தவன் – எங்களின் கருத்துப்படி பின்வருமாறு:

யார் இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறி வேறு ஒன்றின் பக்கம் செல்கிறார்களோ – உதாரணமாக 'ஸின்தீக்குகள்' (இறைமறுப்பை மனதில் மறைத்து வைப்பவர்கள்) மற்றும் அவர்களைப் போன்றவர்கள் – இவர்களைப் பற்றித் தெரியவந்தால், அவர்கள் கொல்லப்பட வேண்டும்; அவர்களிடம் பாவமன்னிப்பு (தவ்பா) கோரும்படி கேட்கப்படாது. ஏனெனில் அவர்களின் தவ்பா அறியப்படுவதில்லை (நம்பகமானதல்ல). அவர்கள் இறைமறுப்பை (குஃப்ரை) மறைத்துக்கொண்டு இஸ்லாத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள். எனவே இவர்களிடம் தவ்பா கோரப்பட வேண்டும் என்று நான் கருதவில்லை; அவர்களின் கூற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது.

ஆனால், யார் இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறி வேறு ஒன்றின் பக்கம்

சென்று, அதை வெளிப்படையாகவும் செய்கிறாரோ அவரிடம் தவ்பா செய்யும்படி கோரப்பட வேண்டும். அவர் தவ்பா செய்தால் (சரியே); இல்லையெனில் அவர் கொல்லப்படுவார். ஒரு கூட்டமே அந்நிலையில் இருந்தாலும், அவர்களை இஸ்லாத்திற்கு அழைக்க வேண்டும் என்றும், தவ்பா செய்யும்படி கோர வேண்டும் என்றும் நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் தவ்பா செய்தால் அது அவர்களிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அவர்கள் தவ்பா செய்யவில்லையெனில் கொல்லப்படுவார்கள்.

மேலும் இக்கூற்று - அல்லாஹ்வே மிக அறிந்தவன் - யூத மதத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்திற்கோ அல்லது கிறிஸ்தவ மதத்திலிருந்து யூத மதத்திற்கோ மாறுபவர்களைக் குறிக்காது; இஸ்லாத்தை தவிர்த்து, மற்ற மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுக்குள் மதத்தை மாற்றிக்கொள்வதையும் இது குறிக்காது (ஏனெனில் இச்சட்டம் இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறுபவர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்). யார் இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறி வேறு மதத்திற்குச் சென்று அதை வெளிப்படுத்துகிறாரோ, அவரே இதில் நாடப்பட்டுள்ளார். அல்லாஹ்வே மிக அறிந்தவன்.

1420

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدٍ الْقَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ قَدِمَ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَجُلٌ مِنْ قِبَلِ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ فَسَأَلَهُ عَنِ النَّاسِ، فَأَخْبَرَهُ ثُمَّ، قَالَ لَهُ عُمَرُ هَلْ كَانَ فِيكُمْ مِنْ مُغَرِّبَةِ خَبَرٍ فَقَالَ نَعَمْ رَجُلٌ كَفَرَ بَعْدَ إِسْلاَمِهِ. قَالَ فَمَا فَعَلْتُمْ بِهِ قَالَ قَرَّبْنَاهُ فَضَرَبْنَا عُنُقَهُ. فَقَالَ عُمَرُ أَفَلاَ حَبَسْتُمُوهُ ثَلاَثًا وَأَطْعَمْتُمُوهُ كُلَّ يَوْمٍ رَغِيفًا وَاسْتَتَبْتُمُوهُ لَعَلَّهُ يَتُوبُ وَيُرَاجِعُ أَمْرَ اللَّهِ ثُمَّ قَالَ عُمَرُ اللَّهُمَّ إِنِّي لَمْ أَحْضُرْ وَلَمْ آمُرْ وَلَمْ أَرْضَ إِذْ بَلَغَنِي.

முஹம்மது இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்துல்-காரீ அவர்கள் கூறியதாவது:

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்களிடமிருந்து ஒரு மனிதர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள் (அவ்வூர்) மக்களைப் பற்றி அவரிடம் விசாரித்தார்கள்; அவரும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தார். பிறகு உமர் (ரழி) அவர்கள், "உங்களிடம் ஏதேனும் விசித்திரமான செய்தி உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம். ஒரு மனிதர் இஸ்லாத்தை ஏற்ற பின் காஃபிராகிவிட்டார்" என்று கூறினார்.

"அவரை என்ன செய்தீர்கள்?" என்று உமர் (ரழி) அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நாங்கள் அவரை (பிடித்து) முன்னிறுத்தி அவரின் கழுத்தை வெட்டிவிட்டோம்" என்று கூறினார்.

அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், "நீங்கள் அவரை மூன்று நாட்கள் சிறைவைத்து, ஒவ்வொரு நாளும் அவருக்கு ஒரு ரொட்டியை உணவாக அளித்து, அவர் தவ்பா செய்து அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குத் திரும்புவதற்காக, அவரிடம் தவ்பா செய்யுமாறு கோரியிருக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்கள்.

பிறகு உமர் (ரழி) அவர்கள்:
"அல்லாஹும்ம இன்னீ லம் அஹ்துர், வலம் ஆமுர், வலம் அர்ள இத் பலகனீ"
(யா அல்லாஹ்! நான் அங்கு இருக்கவில்லை; நான் அதற்கு உத்தரவிடவும் இல்லை; அந்தச் செய்தி எனக்கு எட்டியபோது நான் அதை விரும்பவுமில்லை!) என்று கூறினார்கள்.

1421

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرَأَيْتَ إِنْ وَجَدْتُ مَعَ امْرَأَتِي رَجُلاً أَأُمْهِلُهُ حَتَّى آتِيَ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَعَمْ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஸஅத் இப்னு உபாதா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "நான் என் மனைவியுடன் ஒரு மனிதரைக் கண்டால் (அதாவது, விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட நிலையில்), (அது குறித்து) தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்? நான் நான்கு சாட்சிகளைக் கொண்டுவரும் வரை அவருக்கு நான் அவகாசம் அளிக்கவா?" என்று கேட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1422

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ أَهْلِ الشَّامِ - يُقَالُ لَهُ ابْنُ خَيْبَرِيٍّ - وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلاً فَقَتَلَهُ أَوْ قَتَلَهُمَا مَعًا فَأَشْكَلَ عَلَى مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ الْقَضَاءُ فِيهِ فَكَتَبَ إِلَى أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ يَسْأَلُ لَهُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَنْ ذَلِكَ فَسَأَلَ أَبُو مُوسَى عَنْ ذَلِكَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ لَهُ عَلِيٌّ إِنَّ هَذَا الشَّىْءَ مَا هُوَ بِأَرْضِي عَزَمْتُ عَلَيْكَ لَتُخْبِرَنِّي ‏.‏ فَقَالَ لَهُ أَبُو مُوسَى كَتَبَ إِلَىَّ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ أَنْ أَسْأَلَكَ عَنْ ذَلِكَ ‏.‏ فَقَالَ عَلِيٌّ أَنَا أَبُو حَسَنٍ إِنْ لَمْ يَأْتِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَلْيُعْطَ بِرُمَّتِهِ ‏.‏

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

இப்னு கைபரி என்று அழைக்கப்பட்ட ஷாம் (சிரியா) நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர், தன் மனைவியுடன் ஒரு மனிதரைக் கண்டார் (அதாவது, தவறான உறவில் ஈடுபட்டிருக்கலாம் என சந்தேகித்தார்). உடனே அவரைக் கொன்றுவிட்டார் அல்லது அவர்கள் இருவரையுமே கொன்றுவிட்டார். இது குறித்துத் தீர்ப்பு வழங்குவது முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்களுக்குச் சிரமமாக இருந்தது. எனவே, இது குறித்து அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களிடம் (தங்களுக்காக) கேட்குமாறு அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்களுக்கு அவர் கடிதம் எழுதினார்.

எனவே அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் இது குறித்து அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அலீ (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "நிச்சயமாக இது என் தேசத்தில் (என் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட பகுதியில்) நடந்ததல்ல. (இந்த விவகாரம் குறித்து) எனக்குத் தெரிவிக்குமாறு நான் உங்களுக்கு ஆணையிடுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள், "இது குறித்து தங்களிடம் கேட்குமாறு முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் எனக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அலீ (ரழி) அவர்கள், "நான் அபூ ஹஸன் (அதாவது, நான் இந்த விஷயத்தில் தீர்ப்பளிக்க தகுதியானவன்). அவர் (மனைவியுடன் காணப்பட்ட மனிதனைக் கொன்ற கணவன்) நான்கு சாட்சிகளைக் கொண்டுவராவிட்டால், பின்னர் அவர் (கொலைக்குரிய தண்டனைக்காக) முழுமையாக ஒப்படைக்கப்படட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

1423

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سُنَيْنٍ أَبِي جَمِيلَةَ، رَجُلٌ مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ أَنَّهُ وَجَدَ مَنْبُوذًا فِي زَمَانِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ فَجِئْتُ بِهِ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ مَا حَمَلَكَ عَلَى أَخْذِ هَذِهِ النَّسَمَةِ فَقَالَ وَجَدْتُهَا ضَائِعَةً فَأَخَذْتُهَا . فَقَالَ لَهُ عَرِيفُهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّهُ رَجُلٌ صَالِحٌ . فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَكَذَلِكَ قَالَ نَعَمْ . فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ اذْهَبْ فَهُوَ حُرٌّ وَلَكَ وَلاَؤُهُ وَعَلَيْنَا نَفَقَتُهُ .

பனூ சுலைம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஸுனைன் அபீ ஜமீலா அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் கைவிடப்பட்ட ஒரு குழந்தையைக் கண்டெடுத்தார்கள்.

(இது குறித்து) அவர் கூறியதாவது: நான் அக்குழந்தையை உமர் இப்னு

அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் கொண்டு சென்றேன். உமர் (ரழி) அவர்கள், "இந்த உயிரை (குழந்தையை) எடுத்துவர உங்களைத் தூண்டியது எது?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அது (பாதுகாப்பற்று) வீணாகி விடுவதை நான் கண்டேன், அதனால் நான் அதனை எடுத்துக்கொண்டேன்," என்று பதிலளித்தேன்.

அப்போது அவருடைய (ஸுனைனுடைய) பொறுப்பாளர், "அமீருல் மூஃமினீன்! இவர் ஒரு நல்ல மனிதர்," என்று கூறினார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் (அவரிடம்), "அப்படியா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஆம்," என்று பதிலளித்தார்.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "செல்லுங்கள், அவன் சுதந்திரமானவன், அவனுடைய 'வலாஃ' உரிமை உங்களுக்கே உரியது. மேலும் அவனுக்கு நாம் பராமரிப்புச் செலவை வழங்குவோம்," என்று கூறினார்கள்.

1424

قَالَ يَحْيَى عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ عُتْبَةُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ عَهِدَ إِلَى أَخِيهِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ أَنَّ ابْنَ وَلِيدَةِ زَمْعَةَ مِنِّي فَاقْبِضْهُ إِلَيْكَ . قَالَتْ فَلَمَّا كَانَ عَامُ الْفَتْحِ أَخَذَهُ سَعْدٌ وَقَالَ ابْنُ أَخِي قَدْ كَانَ عَهِدَ إِلَىَّ فِيهِ . فَقَامَ إِلَيْهِ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فَقَالَ أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةِ أَبِي وُلِدَ عَلَى فِرَاشِهِ . فَتَسَاوَقَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ سَعْدٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْنُ أَخِي قَدْ كَانَ عَهِدَ إِلَىَّ فِيهِ . وَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةِ أَبِي وُلِدَ عَلَى فِرَاشِهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ بْنَ زَمْعَةَ " . ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ " . ثُمَّ قَالَ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ " احْتَجِبِي مِنْهُ " . لِمَا رَأَى مِنْ شَبَهِهِ بِعُتْبَةَ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَتْ فَمَا رَآهَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

உத்பா பின் அபீ வக்காஸ் தம் சகோதரர் சஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்களிடம், "ஸம்ஆவின் அடிமைப் பெண்ணின் மகன் என்னிடமிருந்து பிறந்தவன்; எனவே அவனை நீ கைப்பற்றிக்கொள்" என்று பொறுப்பளித்திருந்தார்.

மக்கா வெற்றி ஆண்டில், சஅத் (ரலி) அவனை அழைத்து வந்து, "இவன்

என் சகோதரரின் மகன். இவனைப் பற்றி அவர் என்னிடம் பொறுப்பளித்துள்ளார்" என்று கூறினார். அப்போது அப்து பின் ஸம்ஆ (ரலி) அவரை நோக்கி எழுந்து, "இவன் என் சகோதரன்; என் தந்தையின் அடிமைப் பெண்ணின் மகன்; என் தந்தையின் படுக்கையில் பிறந்தவன்" என்று கூறினார்.

அவர்கள் இருவரும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (வாதம் புரிந்துகொண்டு) சென்றனர். சஅத் (ரலி), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவன் என் சகோதரரின் மகன். இவனைப் பற்றி அவர் என்னிடம் பொறுப்பளித்துள்ளார்" என்றார். அப்து பின் ஸம்ஆ (ரலி), "இவன் என் சகோதரன்; என் தந்தையின் அடிமைப் பெண்ணின் மகன்; என் தந்தையின் படுக்கையில் பிறந்தவன்" என்றார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்து பின் ஸம்ஆவே! இவன் உனக்கே உரியவன்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "குழந்தை படுக்கைக்குரியவருக்கே சொந்தம்; விபச்சாரம் செய்தவனுக்குக் கல்லே (ஏமாற்றமே)" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு உத்பா பின் அபீ வக்காஸின் சாயலை அவனிடம் கண்டதால், ஸவ்தா பின்த் ஸம்ஆ (ரலி) அவர்களிடம், "இவனிடமிருந்து நீ ஹிஜாப் அணிந்துகொள்" என்று கூறினார்கள்.

(ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:) "அவன் சர்வ வல்லமையும் மாட்சிமையும் மிக்க அல்லாஹ்வை சந்திக்கும் வரை அவளைப் பார்க்கவே இல்லை."

1425

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهَادِي، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ التَّيْمِيِّ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ، أَنَّ امْرَأَةً، هَلَكَ عَنْهَا زَوْجُهَا فَاعْتَدَّتْ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ثُمَّ تَزَوَّجَتْ حِينَ حَلَّتْ فَمَكَثَتْ عِنْدَ زَوْجِهَا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَنِصْفَ شَهْرٍ ثُمَّ وَلَدَتْ وَلَدًا تَامًّا فَجَاءَ زَوْجُهَا إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَدَعَا عُمَرُ نِسْوَةً مِنْ نِسَاءِ الْجَاهِلِيَّةِ قُدَمَاءَ فَسَأَلَهُنَّ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَتِ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ أَنَا أُخْبِرُكَ عَنْ هَذِهِ الْمَرْأَةِ هَلَكَ عَنْهَا زَوْجُهَا حِينَ حَمَلَتْ مِنْهُ فَأُهْرِيقَتْ عَلَيْهِ الدِّمَاءُ فَحَشَّ وَلَدُهَا فِي بَطْنِهَا فَلَمَّا

أَصَابَهَا زَوْجُهَا الَّذِي نَكَحَهَا وَأَصَابَ الْوَلَدَ الْمَاءُ تَحَرَّكَ الْوَلَدُ فِي بَطْنِهَا وَكَبِرَ . فَصَدَّقَهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَفَرَّقَ بَيْنَهُمَا وَقَالَ عُمَرُ أَمَا إِنَّهُ لَمْ يَبْلُغْنِي عَنْكُمَا إِلاَّ خَيْرٌ وَأَلْحَقَ الْوَلَدَ بِالأَوَّلِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ உமைய்யா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு பெண்ணுடைய கணவர் இறந்துவிட்டார். அப்பெண் நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் இத்தா இருந்தார். பிறகு, அவர் (மறுமணம் செய்ய) அனுமதிக்கப்பட்டதும் திருமணம் செய்துகொண்டார். அவர் தன் (புதிய) கணவருடன் நான்கரை மாதங்கள் தங்கியிருந்தார். பிறகு முழு வளர்ச்சி அடைந்த குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார்.

அவருடைய (புதிய) கணவர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, அதை அவர்களிடம் கூறினார். எனவே உமர் (ரழி) அவர்கள் ஜாஹிலிய்யா காலத்து வயதான பெண்களில் சிலரை அழைத்து, அவர்களிடம் அதுபற்றிக் கேட்டார்கள்.

அந்தப் பெண்களில் ஒருவர் கூறினார்: "இந்தப் பெண்ணைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். அவருடைய (முதல்) கணவர் இறந்தபோது, அவர் அவரால் கர்ப்பமாக இருந்தார். (அப்போது) அவருக்கு இரத்தம் வெளியேறியது (அதாவது, கர்ப்பத்தின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட இரத்தப்போக்கு), அதனால் அவருடைய குழந்தை கருப்பையில் சுருங்கிவிட்டது (வளர்ச்சி குன்றிவிட்டது). அவரைத் திருமணம் செய்த கணவர் அவருடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டபோது, (அவருடைய) நீர் (அதாவது, விந்து) குழந்தையை அடைந்ததும், குழந்தை அவருடைய கருப்பையில் அசைந்து வளர்ந்தது."

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணை நம்பினார்கள். மேலும் அவ்விருவரையும் பிரித்து வைத்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "உங்கள் இருவரைப் பற்றியும் எனக்கு நல்லதே எட்டியுள்ளது," என்று கூறினார்கள். மேலும் அக்குழந்தையை முதல் கணவருடன் இணைத்தார்கள்.

1426

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يُلِيطُ أَوْلاَدَ الْجَاهِلِيَّةِ بِمَنِ ادَّعَاهُمْ فِي الإِسْلاَمِ فَأَتَى رَجُلاَنِ كِلاَهُمَا يَدَّعِي وَلَدَ امْرَأَةٍ فَدَعَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَائِفًا فَنَظَرَ إِلَيْهِمَا فَقَالَ الْقَائِفُ لَقَدِ اشْتَرَكَا فِيهِ فَضَرَبَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ بِالدِّرَّةِ ثُمَّ دَعَا الْمَرْأَةَ فَقَالَ أَخْبِرِينِي خَبَرَكِ فَقَالَتْ كَانَ هَذَا - لأَحَدِ الرَّجُلَيْنِ - يَأْتِينِي . وَهِيَ فِي إِبِلٍ لأَهْلِهَا فَلاَ يُفَارِقُهَا حَتَّى يَظُنَّ وَتَظُنَّ أَنَّهُ قَدِ اسْتَمَرَّ بِهَا حَبَلٌ ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْهَا فَأُهْرِيقَتْ عَلَيْهِ

دِمَاءُ ثُمَّ خَلَفَ عَلَيْهَا هَذَا – تَعْنِي الآخَرَ – فَلَا أَدْرِي مِنْ أَيِّهِمَا هُوَ قَالَ فَكَبَّرَ الْقَائِفُ فَقَالَ عُمَرُ لِلْغُلَامِ وَالِ أَيَّهُمَا شِئْتَ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், அறியாமைக் (ஜாஹிலிய்யா) காலத்தில் பிறந்த குழந்தைகளை, இஸ்லாத்தில் யார் உரிமை கோருகிறார்களோ அவர்களுடன் இணைத்து விடுபவர்களாக இருந்தார்கள். (ஒரு முறை) இரண்டு ஆண்கள் வந்தார்கள்; அவர்கள் இருவரும் ஒரு பெண்ணின் குழந்தைக்கு உரிமை கோரினார்கள். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அங்க அடையாளங்களை ஆராயும் நிபுணர் (காயிஃப்) ஒருவரை அழைத்தார்கள். அவர் அவர்களைப் பார்த்தார். அந்த நிபுணர், "அவர்கள் இருவரும் அக்குழந்தையில் பங்கு கொள்கிறார்கள்" என்று கூறினார். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அவரைச் சாட்டையால் அடித்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் அந்தப் பெண்ணை அழைத்து, "உன் விபரத்தை எனக்குச் சொல்" என்று கேட்டார்கள். அவள் கூறினாள்: "(இவ்விருவரில்) இவர், என் குடும்பத்தாரின் ஒட்டகங்களுடன் நான் இருந்தபோது என்னிடம் வருபவராக இருந்தார். நான் கர்ப்பமாகிவிட்டேன் என்று அவரும் நானும் எண்ணும்வரை அவர் என்னை விட்டுப் பிரியவில்லை. பிறகு அவர் என்னை விட்டுச் சென்றார்; (அதன் பின்) எனக்கு மாதவிடாய் இரத்தப்போக்கு ஏற்பட்டது (இதனால் முதல் உறவில் கருத்தரிக்கவில்லை என்பது உறுதியானது). பிறகு இவர் (மற்றவர்) அவர் இடத்தைப் பிடித்தார். இக்குழந்தை அவர்களில் யாரிடமிருந்து என்று எனக்குத் தெரியாது." அந்த நிபுணர், "அல்லாஹு அக்பர்" என்று கூறினார். உமர் (ரலி) அவர்கள் அச் சிறுவனிடம், "இவர்களில் நீ விரும்பும் ஒருவருடன் சேர்ந்து கொள்" என்று கூறினார்கள்.

1427

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَوْ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ قَضَى أَحَدُهُمَا فِي امْرَأَةٍ غَرَّتْ رَجُلاً بِنَفْسِهَا وَذَكَرَتْ أَنَّهَا حُرَّةٌ فَتَزَوَّجَهَا فَوَلَدَتْ لَهُ أَوْلَادًا فَقَضَى أَنْ يَفْدِيَ وَلَدَهُ بِمِثْلِهِمْ. قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ وَالْقِيمَةُ أَعْدَلُ فِي هَذَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

மாலிக் அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள், உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அல்லது உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) - இவ்விருவரில் ஒருவர் - ஒரு பெண்ணைப் பற்றித் தீர்ப்பளித்தார் என்று அவருக்கு எட்டியது. அப் பெண் தன்னை சுதந்திரமானவள் என்று கூறி ஒரு மனிதனைத் தன்னைப்பற்றி ஏமாற்றினாள் (அவள் ஒரு அடிமைப் பெண்ணாக இருந்தும்). அவன் அவளை மணந்துகொண்டான், அவள் அவனுக்குக் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தாள். (அவர்) அக் குழந்தைகளை அவர்களுக்கு நிகரான (அடிமைகளைக் கொண்டு) மீட்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்கள், "இந்த விஷயத்தில் (அக்

குழந்தைகளின்) விலையைக் கொண்டு மீட்பது மிகவும் நியாயமானது, அல்லாஹ் நாடினால்" என்று கூறுவதைக் கேட்டேன்.

1428

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَا بَالُ رِجَالٍ يَطَئُونَ وَلاَئِدَهُمْ ثُمَّ يَعْزِلُوهُنَّ لاَ تَأْتِينِي وَلِيدَةٌ يَعْتَرِفُ سَيِّدُهَا أَنْ قَدْ أَلَمَّ بِهَا إِلاَّ أَلْحَقْتُ بِهِ وَلَدَهَا فَاعْزِلُوا بَعْدُ أَوِ اتْرُكُوا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "தம் அடிமைப் பெண்களுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டுவிட்டு, பிறகு அவர்களிடம் 'அஸ்ல்' (விந்து வெளிப்படும் முன் விலகிக்கொள்ளுதல்) செய்யும் ஆண்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? எந்தவொரு அடிமைப் பெண்ணின் எஜமானனும் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டதாக என்னிடம் ஒப்புக்கொண்டால், அவளுடைய குழந்தையை அவனுடனேயே நான் இணைத்துவிடுவேன் (அவனுடைய குழந்தையாக அறிவித்துவிடுவேன்). ஆகவே, (இதற்குப் பிறகும்) நீங்கள் 'அஸ்ல்' செய்யுங்கள் அல்லது (அதை) விட்டுவிடுங்கள்."

1429

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَالَ مَا بَالُ رِجَالٍ يَطَئُونَ وَلاَئِدَهُمْ ثُمَّ يَدَعُوهُنَّ يَخْرُجْنَ لاَ تَأْتِينِي وَلِيدَةٌ يَعْتَرِفُ سَيِّدُهَا أَنْ قَدْ أَلَمَّ بِهَا إِلاَّ قَدْ أَلْحَقْتُ بِهِ وَلَدَهَا فَأَرْسِلُوهُنَّ بَعْدُ أَوْ أَمْسِكُوهُنَّ . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي أُمِّ الْوَلَدِ إِذَا جَنَتْ جِنَايَةً ضَمِنَ سَيِّدُهَا مَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ قِيمَتِهَا وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يُسَلِّمَهَا وَلَيْسَ عَلَيْهِ أَنْ يَحْمِلَ مِنْ جِنَايَتِهَا أَكْثَرَ مِنْ قِيمَتِهَا .

ஸஃபிய்யா பின்த் அபீ உபைத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தங்களுடைய அடிமைப் பெண்களுடன் உடலுறவு கொண்டுவிட்டுப் பின்னர் அவர்களை (கவனிப்பாரற்று) வெளியேற விடுகின்ற ஆண்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? என்னிடம் ஒரு அடிமைப் பெண் வந்து, அவளுடைய எஜமானன் அவளுடன் உடலுறவு கொண்டதாக ஒப்புக்கொண்டால், அவளுடைய குழந்தையை அவனுடன் (அவன் பிள்ளையாக) நான் இணைக்காமல் விடமாட்டேன். (இந்தத் தீர்ப்பிற்குப்) பிறகு நீங்கள் அவர்களை (விடுதலை செய்து) அனுப்பி விடுங்கள்; அல்லது (உங்களுடனேயே அடிமைகளாக)

வைத்துக்கொள்ளுங்கள்."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்; மாலிக் அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "குற்றம் செய்யும் ஒரு 'உம்மு வலத்' விஷயத்தில் எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், அவளுடைய எஜமானன், அவள் செய்த குற்றத்திற்கு (ஏற்படும் இழப்பீட்டிற்கு) அவளுடைய மதிப்புக்கு உட்பட்டுப் பொறுப்பாவார். அவர் அவளை (இழப்பீடாக) ஒப்படைக்க வேண்டியதில்லை. மேலும் அவளுடைய குற்றத்திற்காக அவளுடைய மதிப்பை விட அதிகமாக அவர் பொறுப்பேற்க வேண்டியதில்லை."

1430

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيِّتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعِرْقٍ ظَالِمٍ حَقٌّ ‏.‏

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாரேனும் தரிசு நிலத்தை (உரிய முறையில்) உயிர்ப்பித்தால், அது அவருக்கே உரியது. மேலும், அநியாயமான வேருக்கு (அதாவது, உரிய முறையில் நிலத்தை உயிர்ப்பிக்காமல், வெறும் வேரை மட்டும் நட்டு உரிமை கோருபவனுக்கு அல்லது பிறர் நிலத்தில் அத்துமீறி நட்டு உரிமை கோருபவனுக்கு) உரிமை இல்லை.”

1431

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيِّتَةً فَهِيَ لَهُ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யார் தரிசு நிலத்தை உயிர்ப்பிக்கிறாரோ (பயிரிட்டு அல்லது மேம்படுத்தி), அது அவருக்கே உரியது (அவர் அதன் உரிமையாளராகிறார்)."
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதுவே எங்களிடம் (மதீனாவில் உள்ள அறிஞர்களிடையே சட்ட) நடைமுறையாக உள்ளது."

1432

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ فِي سَيْلِ مَهْزُورٍ وَمُذَيْنِبٍ يُمْسَكُ حَتَّى الْكَعْبَيْنِ ثُمَّ

يُرْسِلُ الأَعْلَى عَلَى الأَسْفَلِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் இப்னு முஹம்மத் இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: மஹ்ஸூர் மற்றும் முதைனிப் (ஆகிய மதீனாவின் இரண்டு ஓடைகளின்) வெள்ள நீர் குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: (நீர்) கணுக்கால் வரை தேக்கி வைக்கப்பட வேண்டும். பிறகு, மேல் பகுதியில் (நிலத்தில்) உள்ளவர் கீழ் பகுதியில் (நிலத்தில்) உள்ளவருக்கு (நீரை) அனுப்ப வேண்டும்.

1433

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يُمْنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيُمْنَعَ بِهِ الْكَلأُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உபரி நீர் (அதாவது, ஒருவரின் தேவைக்குப் போக மீதமுள்ள நீர்) தடுக்கப்படக் கூடாது, அதன் மூலம் புற்பூண்டுகள் (வளரும் நிலத்தில் கால்நடைகள் மேய்வதைத்) தடுப்பதற்காக."

1434

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الرِّجَالِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أُمِّهِ، عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يُمْنَعُ نَقْعُ بِئْرٍ .

அம்ரா பின்த் அப்துர்-ரஹ்மான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "ஒரு கிணற்றின் உபரி நீர் (அதாவது, அதில் சேகரிக்கப்பட்ட நீர், குறிப்பாக குடிப்பதற்கும், கால்நடைகளுக்குப் பாய்ச்சுவதற்கும்) தடுக்கப்படக் கூடாது" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1435

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ ضَرَرَ وَلاَ ضِرَارَ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவருக்கும் தீங்கு விளைவித்தலும் கூடாது; (ஒருவர் தீங்கு விளைவித்தாலும்) அதற்குப் பதிலாக (அதிகமாகவோ, அநியாயமாகவோ) தீங்கு இழைத்தலும் கூடாது."

1436

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَمْنَعُ أَحَدُكُمْ جَارَهُ خَشَبَةً يَغْرِزُهَا فِي جِدَارِهِ . ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَاللَّهِ لأَرْمِيَنَّ بِهَا بَيْنَ أَكْتَافِكُمْ .

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும் தனது அண்டை வீட்டார் தனது சுவரில் ஒரு மரக்கட்டையை (அல்லது மரத்தூணை) ஊன்றுவதைத் தடுக்க வேண்டாம்."
பிறகு அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்ன ஆயிற்று எனக்கு? (இந்த நபிமொழியைப் பின்பற்றுவதிலிருந்து) நீங்கள் புறக்கணிப்பவர்களாக இருப்பதை நான் காண்கிறேனே? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நிச்சயமாக நான் இதனை உங்கள் தோள்களுக்கு இடையே வீசியெறிவேன் (அதாவது, இந்த நபிமொழியை நீங்கள் கட்டாயம் பின்பற்றும்படி செய்வேன், அல்லது அதன் முக்கியத்துவத்தை உங்கள் மீது திணிப்பேன்)."

1437

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ الضَّحَّاكَ بْنَ خَلِيفَةَ، سَاقَ خَلِيجًا لَهُ مِنَ الْعُرَيْضِ فَأَرَادَ أَنْ يَمُرَّ بِهِ فِي أَرْضِ مُحَمَّدِ بْنِ مَسْلَمَةَ فَأَبَى مُحَمَّدٌ . فَقَالَ لَهُ الضَّحَّاكُ لِمَ تَمْنَعُنِي وَهُوَ لَكَ مَنْفَعَةٌ تَشْرَبُ بِهِ أَوَّلاً وَآخِرًا وَلاَ يَضُرُّكَ . فَأَبَى مُحَمَّدٌ فَكَلَّمَ فِيهِ الضَّحَّاكُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَدَعَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ مُحَمَّدَ بْنَ مَسْلَمَةَ فَأَمَرَهُ أَنْ يُخَلِّيَ سَبِيلَهُ فَقَالَ مُحَمَّدٌ لاَ . فَقَالَ عُمَرُ لِمَ تَمْنَعُ أَخَاكَ مَا يَنْفَعُهُ وَهُوَ لَكَ نَافِعٌ تَسْقِي بِهِ أَوَّلاً وَآخِرًا وَهُوَ لاَ يَضُرُّكَ . فَقَالَ مُحَمَّدٌ لاَ وَاللَّهِ . فَقَالَ عُمَرُ وَاللَّهِ لَيَمُرَّنَّ بِهِ وَلَوْ عَلَى بَطْنِكَ . فَأَمَرَهُ عُمَرُ أَنْ يَمُرَّ بِهِ فَفَعَلَ الضَّحَّاكُ .

அத்-தஹ்ஹாக் இப்னு கலீஃபா (ரழி) அவர்கள், ‘அல்-உரைழ்’ பகுதியிலிருந்து (தமது நிலத்திற்கு) ஒரு கால்வாயைக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர் அதனை முஹம்மது இப்னு மஸ்லமா (ரழி) அவர்களின் நிலத்தின்

வழியாகக் கொண்டு செல்ல விரும்பினார்கள். ஆனால் முஹம்மது (ரழி) அவர்கள் (அதற்கு) மறுத்துவிட்டார்கள்.

அத்-தஹ்ஹாக் (ரழி) அவரிடம், "நீங்கள் ஏன் என்னைத் தடுக்கிறீர்கள்? அது உங்களுக்கும் பயனளிக்குமே! நீங்கள் அதிலிருந்து (பயிர்களுக்கு) முதலிலும் கடைசியிலும் நீர் பாய்ச்சிக்கொள்ளலாமே! அது உங்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்யாதே!" என்று கேட்டார்கள். முஹம்மது (ரழி) அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள்.

எனவே, அத்-தஹ்ஹாக் (ரழி) இதுபற்றி உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் முஹம்மது இப்னு மஸ்லமா (ரழி) அவர்களை அழைத்து, வழிவிடுமாறு அவருக்கு உத்தரவிட்டார்கள். முஹம்மது (ரழி) அவர்கள், "இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள், "உங்கள் சகோதரருக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய, (அதே சமயம்) உங்களுக்கும் பயனளிக்கிற ஒன்றிலிருந்து அவரை ஏன் தடுக்கிறீர்கள்? நீங்கள் அதிலிருந்து முதலிலும் கடைசியிலும் நீர் பாய்ச்சிக்கொள்ளலாம்; அது உங்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்யாது (என்றிருக்கும்போது ஏன் தடுக்கிறீர்?)" என்று கேட்டார்கள்.

முஹம்மது (ரழி) அவர்கள், "இல்லை, அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக (முடியாது)!" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவர் (அத்-தஹ்ஹாக்) அதை நிச்சயமாகக் (கால்வாயை) கொண்டு செல்வார்; அது உங்கள் வயிற்றின் மீது சென்றாலும் சரி!" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு உமர் (ரழி) அவர்கள், அக்கால்வாயைக் கொண்டு செல்லுமாறு அவருக்கு உத்தரவிட்டார்கள்; அத்-தஹ்ஹாக் (ரழி) அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள்.

1438 ⋮

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ فِي حَائِطِ جَدِّهِ رَبِيعٌ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ فَأَرَادَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ أَنْ يُحَوِّلَهُ إِلَى نَاحِيَةٍ مِنَ الْحَائِطِ هِيَ أَقْرَبُ إِلَى أَرْضِهِ فَمَنَعَهُ صَاحِبُ الْحَائِطِ فَكَلَّمَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فِي ذَلِكَ فَقَضَى لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ بِتَحْوِيلِهِ.

அம்ர் இப்னு யஹ்யா அல்-மாஸினீ அவர்களின் தந்தை கூறினார்கள்: (அவர்களின்) பாட்டனாரின் தோட்டத்தில் அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு நீர் ஓடை இருந்தது. அப்துர்-ரஹ்மான்

இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள், அதைத் தங்களுடைய நிலத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள தோட்டத்தின் ஒரு பகுதிக்கு மாற்ற விரும்பினார்கள். ஆனால் தோட்டத்தின் உரிமையாளர் (அதாவது, அம்ர் இப்னு யஹ்யா அல்-மாஸினீ அவர்களின் பாட்டனார்) அவர்களைத் தடுத்தார். அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் இது குறித்து உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் பேசினார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், அதை மாற்றிக்கொள்ளுமாறு அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்களுக்குத் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1439

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، أَنَّهُ قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَيُّمَا دَارٍ أَوْ أَرْضٍ قُسِمَتْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَهِيَ عَلَى قَسْمِ الْجَاهِلِيَّةِ وَأَيُّمَا دَارٍ أَوْ أَرْضٍ أَدْرَكَهَا الإِسْلاَمُ وَلَمْ تُقْسَمْ فَهِيَ عَلَى قَسْمِ الإِسْلاَمِ . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فِيمَنْ هَلَكَ وَتَرَكَ أَمْوَالاً بِالْعَالِيَةِ وَالسَّافِلَةِ إِنَّ الْبَعْلَ لاَ يُقْسَمُ مَعَ النَّضْحِ إِلاَّ أَنْ يَرْضَى أَهْلُهُ بِذَلِكَ وَإِنَّ الْبَعْلَ يُقْسَمُ مَعَ الْعَيْنِ إِذَا كَانَ يُشْبِهُهَا وَأَنَّ الأَمْوَالَ إِذَا كَانَتْ بِأَرْضٍ وَاحِدَةٍ الَّذِي بَيْنَهُمَا مُتَقَارِبٌ أَنَّهُ يُقَامُ كُلُّ مَالٍ مِنْهَا ثُمَّ يُقْسَمُ بَيْنَهُمْ وَالْمَسَاكِنُ وَالدُّورُ بِهَذِهِ الْمَنْزِلَةِ .

ஸவ்ர் பின் ஸைத் அத்தீலீ (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது:
"அறியாமைக் காலத்தில் (ஜாஹிலிய்யா) பிரிக்கப்பட்ட எந்த வீடாகிலும் அல்லது நிலமாகிலும், அது அந்த அறியாமைக் காலத்துப் பிரிவினையின்படியே இருக்கும். இஸ்லாம் வந்தடைந்த நிலையில் பிரிக்கப்படாமல் இருந்த எந்த வீடாகிலும் அல்லது நிலமாகிலும், அது இஸ்லாத்தின் (சட்டப்)படியே பிரிக்கப்படும்."

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்:
"மேட்டுப்பாங்கான (அல்-ஆலியா) மற்றும் தாழ்வான (அஸ்-ஸாஃபிலா) பகுதிகளில் செல்வங்களை (நிலங்களை) விட்டுவிட்டு மரணித்தவர் விஷயத்தில், மழை நீரால் (இயற்கையாக) விளையும் நிலமானது (அல்-பஅல்), நீர் இறைத்து விவசாயம் செய்யப்படும் நிலத்துடன் (அந்-நழ்ஹ்) சேர்த்துப் பங்கிடப்படாது; அதன் வாரிசுகள் அதற்குப் பொருந்திக் கொண்டாலே தவிர. மேலும், மழை நீரால் விளையும் நிலமானது, ஊற்று நீர் நிலத்துடன் (அல்-அய்ன்) ஒத்திருக்கும் பட்சத்தில் (அவை இரண்டும்) ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பங்கிடப்படும். சொத்துக்கள் ஒரே பிரதேசத்தில் அமைந்து, அவற்றுக்கு இடைப்பட்ட தூரம் குறைவாக இருந்தால், அவற்றில் ஒவ்வொரு சொத்தும் மதிப்பிடப்பட்டு, பின்னர் அவர்களுக்கிடையே

பங்கிடப்படும். குடியிருப்புகளும் வீடுகளும் இதே நிலையில் உள்ளவையாகும்."

1440

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حَرَامِ بْنِ سَعْدِ بْنِ مُحَيِّصَةَ، أَنَّ نَاقَةً، لِلْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ دَخَلَتْ حَائِطَ رَجُلٍ فَأَفْسَدَتْ فِيهِ فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّ عَلَى أَهْلِ الْحَوَائِطِ حِفْظَهَا بِالنَّهَارِ وَأَنَّ مَا أَفْسَدَتِ الْمَوَاشِي بِاللَّيْلِ ضَامِنٌ عَلَى أَهْلِهَا ‏.‏

ஹராம் இப்னு சஅத் இப்னு முஹய்யிஸா அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்களுடைய ஒரு பெண் ஒட்டகம் ஒரு மனிதருடைய தோட்டத்திற்குள் நுழைந்து, அதில் சேதத்தை ஏற்படுத்தியது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பகல் நேரத்தில் தோட்டங்களைப் பாதுகாப்பது அதன் உரிமையாளர்களின் பொறுப்பாகும் (எனவே பகலில் ஏற்படும் சேதங்களுக்கு கால்நடை உரிமையாளர்கள் பொறுப்பல்ல). இரவில் கால்நடைகள் சேதப்படுத்தினால், அவற்றின் உரிமையாளர்களே பொறுப்பாவர் (நஷ்டஈடு வழங்க வேண்டும்)" என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1441

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبٍ، أَنَّ رَقِيقًا، لِحَاطِبٍ سَرَقُوا نَاقَةً لِرَجُلٍ مِنْ مُزَيْنَةَ فَانْتَحَرُوهَا فَرُفِعَ ذَلِكَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَأَمَرَ عُمَرُ كَثِيرَ بْنَ الصَّلْتِ أَنْ يَقْطَعَ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ قَالَ عُمَرُ أَرَاكَ تُجِيعُهُمْ ‏.‏ ثُمَّ قَالَ عُمَرُ وَاللَّهِ لأُغَرِّمَنَّكَ غُرْمًا يَشُقُّ عَلَيْكَ ثُمَّ قَالَ لِلْمُزَنِيِّ كَمْ ثَمَنُ نَاقَتِكَ فَقَالَ الْمُزَنِيُّ قَدْ كُنْتُ وَاللَّهِ أَمْنَعُهَا مِنْ أَرْبَعِمِائَةِ دِرْهَمٍ ‏.‏ فَقَالَ عُمَرُ أَعْطِهِ ثَمَانَمِائَةِ دِرْهَمٍ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ وَلَيْسَ عَلَى هَذَا الْعَمَلُ عِنْدَنَا فِي تَضْعِيفِ الْقِيمَةِ وَلَكِنْ مَضَى أَمْرُ النَّاسِ عِنْدَنَا عَلَى أَنَّهُ إِنَّمَا يَغْرَمُ الرَّجُلُ قِيمَةَ الْبَعِيرِ أَوِ الدَّابَّةِ يَوْمَ يَأْخُذُهَا ‏.‏

மாலிக் அவர்கள் ஹிஷாம் இப்னு உர்வாவிடமிருந்தும், அவர் தன் தந்தை (உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர் யஹ்யா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஹாதிப் அவர்களிடமிருந்தும் அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஹாதிப் (ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான சில அடிமைகள், முஸய்னா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதருக்குச் சொந்தமான ஒரு பெண் ஒட்டகத்தைத் திருடி, அதை அறுத்துவிட்டார்கள். அந்த வழக்கு உமர் இப்னு

அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டது. உமர் (ரழி) அவர்கள், கதீர் இப்னு அஸ்-ஸல்த் என்பாரிடம் (அந்த அடிமைகளின்) கைகளைத் துண்டிக்குமாறு உத்தரவிட்டார்கள். பின்னர் உமர் (ரழி) அவர்கள் (ஹாதிப் (ரழி) அவர்களிடம்), "நீர் அவர்களைப் பட்டினி போடுகிறீர் என்று நான் கருதுகிறேன்," என்றார்கள். மேலும், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உமக்குச் சுமையாக இருக்கும் அளவுக்கு ஒரு அபராதத்தை உம்மீது நான் நிச்சயமாகச் சுமத்துவேன்" என்றும் கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் முஸய்னா கோத்திரத்து மனிதரிடம், "உம்முடைய ஒட்டகத்தின் விலை என்ன?" என்று விசாரித்தார்கள். அந்த முஸய்னாக்காரர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் அதை 400 திர்ஹங்களுக்கு விற்க மறுத்து வந்தேன்," என்று கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்கள், "அவருக்கு 800 திர்ஹங்கள் கொடுங்கள்," என்று கூறினார்கள்.

(இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான) யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்: "(திருடப்பட்ட பொருளின்) மதிப்பை இரட்டிப்பாக்குவது நம்மிடம் உள்ள நடைமுறை அல்ல. மாறாக, ஒருவன் ஒரு ஒட்டகத்தையோ அல்லது கால்நடையையோ (திருடி) எடுக்கும் நாளில் அதன் மதிப்பு என்னவோ, அதைச் செலுத்துவதே அவனது கடமை என்பதே நம்மிடம் மக்களின் நடைமுறையாக உள்ளது."

1442

حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، أَنَّهُمَا حَدَّثَاهُ عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، أَنَّهُ قَالَ إِنَّ أَبَاهُ بَشِيرًا أَتَى بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ إِنِّي نَحَلْتُ ابْنِي هَذَا غُلاَمًا كَانَ لِي. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَكُلَّ وَلَدِكَ نَحَلْتَهُ مِثْلَ هَذَا " . فَقَالَ لاَ . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " فَارْتَجِعْهُ " .

அந்நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அன்னாரின் தந்தை பஷீர் (ரழி) அவர்கள், (அந்நுஃமானாகிய) அவரை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்து வந்து, "என்னுடைய அடிமைகளில் ஒருவரை என்னுடைய இந்த மகனுக்கு நான் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துள்ளேன்" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களுடைய அனைத்துப் பிள்ளைகளுக்கும் இதைப் போன்றே அன்பளிப்புச் செய்தீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். பஷீர் (ரழி) அவர்கள், "இல்லை" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால் (இந்த அன்பளிப்பை) திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1443

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ كَانَ نَحَلَهَا جَادَّ عِشْرِينَ وَسْقًا مِنْ مَالِهِ بِالْغَابَةِ فَلَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ قَالَ وَاللَّهِ يَا بُنَيَّةُ مَا مِنَ النَّاسِ أَحَدٌ أَحَبُّ إِلَىَّ غِنًى بَعْدِي مِنْكِ وَلاَ أَعَزُّ عَلَىَّ فَقْرًا بَعْدِي مِنْكِ وَإِنِّي كُنْتُ نَحَلْتُكِ جَادَّ عِشْرِينَ وَسْقًا فَلَوْ كُنْتِ جَدَدْتِيهِ وَاحْتَزْتِيهِ كَانَ لَكِ وَإِنَّمَا هُوَ الْيَوْمَ مَالُ وَارِثٍ وَإِنَّمَا هُمَا أَخَوَاكِ وَأُخْتَاكِ فَاقْتَسِمُوهُ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ . قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا أَبَتِ وَاللَّهِ لَوْ كَانَ كَذَا وَكَذَا لَتَرَكْتُهُ إِنَّمَا هِيَ أَسْمَاءُ فَمَنِ الأُخْرَى فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ ذُو بَطْنِ بِنْتِ خَارِجَةَ . أُرَاهَا جَارِيَةً .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அபூபக்கர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் இருபது வஸக் விளைச்சலைத் தரும் (அல்-ஃகாபாவில் உள்ள) ஒரு நிலப்பகுதியை (அல்லது தோட்டத்தை) எனக்கு (அன்பளிப்பாகக்) கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் மரணப்படுக்கையில் இருந்தபோது கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, என் அருமை மகளே! நான் இறந்த பிறகு, உன்னை விட வேறு எவரும் செல்வந்தராக இருப்பதை நான் (அதிகம்) விரும்புவதில்லை. மேலும் நான் இறந்த பிறகு, நீ ஏழையாக இருப்பதைப் பார்ப்பதை விட எனக்கு அதிக வேதனை தருவது வேறு எதுவுமில்லை.

நான் உனக்கு இருபது வஸக் விளைச்சலைத் தரும் (நிலப்பகுதியை/தோட்டத்தை) அன்பளிப்பாகக் கொடுத்திருந்தேன். நீ அவற்றை அறுவடை செய்து, உன் வசப்படுத்தியிருந்தால் அவை உனக்குச் சொந்தமாகியிருக்கும். ஆனால் இன்று அது வாரிசுதாரர்களின் சொத்தாகும். அவர்கள் உன்னுடைய இரண்டு சகோதரர்களும் உன்னுடைய இரண்டு சகோதரிகளும் ஆவார்கள். எனவே, அல்லாஹ்வின் வேதத்தின்படி அதைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள்.'

(இதைக் கேட்ட) நான், 'என் தந்தையே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அது இதைவிட அதிகமாக இருந்திருந்தாலும், நான் அதை (வாரிசுரிமைக்காக) விட்டிருப்பேன். (சகோதரிகளில்) அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் மட்டுமே இருக்கிறார். என்னுடைய மற்ற சகோதரி யார்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள், 'காரிஜாவின் மகளுடைய வயிற்றில் உள்ள சிசுதான் அது. அது ஒரு பெண்ணாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

1444

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدٍ الْقَارِيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَا بَالُ رِجَالٍ يَنْحَلُونَ أَبْنَاءَهُمْ نُحْلاً ثُمَّ يُمْسِكُونَهَا فَإِنْ مَاتَ ابْنُ أَحَدِهِمْ قَالَ مَالِي بِيَدِي لَمْ أُعْطِهِ أَحَدًا . وَإِنْ مَاتَ هُوَ قَالَ هُوَ لاِبْنِي قَدْ كُنْتُ أَعْطَيْتُهُ إِيَّاهُ . مَنْ نَحَلَ نِحْلَةً فَلَمْ يَحُزْهَا الَّذِي نُحِلَهَا - حَتَّى يَكُونَ إِنْ مَاتَ لِوَرَثَتِهِ - فَهِيَ بَاطِلٌ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"தங்கள் மகன்களுக்கு அன்பளிப்புகளைக் கொடுத்துவிட்டு, பின்னர் அவற்றை (தங்களிடமே) வைத்துக் கொள்ளும் மனிதர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? அவர்களில் ஒருவரின் மகன் இறந்துவிட்டால், அவர், 'என் சொத்து என் வசத்தில்தான் இருக்கிறது; நான் அதை யாருக்கும் கொடுக்கவில்லை' என்று கூறுகிறார். ஆனால், அவர் (தந்தையே) இறக்கும் தருவாயில் இருந்தால், 'அது என் மகனுக்குரியது; நான் அதை அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்' என்று கூறுகிறார். யார் ஓர் அன்பளிப்பை வழங்கி, அது யாருக்கு வழங்கப்பட்டதோ அவர் அதைக் கைப்பற்றவில்லையோ, (அதற்குள் கொடுத்தவர் இறந்து) அது அவருடைய வாரிசுகளுக்குச் சேரும் நிலை வந்துவிட்டால், அந்த அன்பளிப்பு செல்லாததாகிவிடும்."

1445

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنْ أَبِي غَطَفَانَ بْنِ طَرِيفٍ الْمُرِّيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ مَنْ وَهَبَ هِبَةً لِصِلَةِ رَحِمٍ أَوْ عَلَى وَجْهِ صَدَقَةٍ فَإِنَّهُ لاَ يَرْجِعُ فِيهَا وَمَنْ وَهَبَ هِبَةً يَرَى أَنَّهُ إِنَّمَا أَرَادَ بِهَا الثَّوَابَ فَهُوَ عَلَى هِبَتِهِ يَرْجِعُ فِيهَا إِذَا لَمْ يُرْضَ مِنْهَا . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ الْهِبَةَ إِذَا تَغَيَّرَتْ عِنْدَ الْمَوْهُوبِ لَهُ لِلثَّوَابِ بِزِيَادَةٍ أَوْ نُقْصَانٍ فَإِنَّ عَلَى الْمَوْهُوبِ لَهُ أَنْ يُعْطِيَ صَاحِبَهَا قِيمَتَهَا يَوْمَ قَبَضَهَا .

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் உறவைப் பேணுவதற்காகவோ அல்லது தர்மமாகவோ (சதகா) ஓர் அன்பளிப்பை வழங்கினால், அதை அவர் திரும்பப் பெற முடியாது. ஆனால், ஒருவர் பிரதியுபகாரத்தை (அல்லது உலகியல் வெகுமதியை) நாடி ஓர் அன்பளிப்பை வழங்கி, (அதற்குப் பதிலாக அவர் எதிர்பார்த்தது கிடைக்காமல்) அவர் திருப்திப்படுத்தப்படவில்லையென்றால், அவர் தமது அன்பளிப்பைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்."

யஹ்யா அவர்கள் கூறியதாவது: இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் சொல்லக் கேட்டேன்:

"எங்களிடம் (மதீனாவில் மாலிகி மத்ஹபின்) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறை யாதெனில், பிரதியுபகாரத்தை எதிர்பார்த்து வழங்கப்பட்ட ஓர் அன்பளிப்பு, அன்பளிப்புப் பெற்றவரிடம் இருக்கும் நிலையில் (அதன் வடிவம், அளவு அல்லது நிலையில்) கூடுதலோ குறைவோ ஆக மாறுதலுக்கு உள்ளாகியிருந்தால், அன்பளிப்புப் பெற்றவர் அதன் உரிமையாளருக்கு, அவர் அதைக் கைப்பற்றிய நாளில் அதற்கு என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அதை வழங்க வேண்டும்."

1446

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَيُّمَا رَجُلٍ أُعْمِرَ عُمْرَى لَهُ وَلِعَقِبِهِ فَإِنَّهَا لِلَّذِي يُعْطَاهَا لاَ تَرْجِعُ إِلَى الَّذِي أَعْطَاهَا أَبَدًا ‏.‏ لأَنَّهُ أَعْطَى عَطَاءً وَقَعَتْ فِيهِ الْمَوَارِيثُ ‏.‏

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த ஒரு மனிதருக்காவது, அவருக்காகவும் அவரது சந்ததியினருக்காகவும் 'உம்ரா' (எனும் ஆயுட்கால அன்பளிப்பு) வழங்கப்பட்டால், அது யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோ அவருக்கே உரியதாகும். அது கொடுத்தவருக்கு ஒருபோதும் திரும்பாது. ஏனெனில், அவர் வாரிசுரிமைச் சட்டங்கள் பொருந்தக்கூடிய ஒரு அன்பளிப்பை வழங்கியுள்ளார்."

1447

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، أَنَّهُ سَمِعَ مَكْحُولاً الدِّمَشْقِيَّ، يَسْأَلُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنِ الْعُمْرَى، وَمَا يَقُولُ النَّاسُ فِيهَا فَقَالَ الْقَاسِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ مَا أَدْرَكْتُ النَّاسَ إِلاَّ وَهُمْ عَلَى شُرُوطِهِمْ فِي أَمْوَالِهِمْ وَفِيمَا أُعْطُوا ‏.‏ قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ وَعَلَى ذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الْعُمْرَى تَرْجِعُ إِلَى الَّذِي أَعْمَرَهَا إِذَا لَمْ يَقُلْ هِيَ لَكَ وَلِعَقِبِكَ ‏.‏

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-காசிம் அவர்கள், மக்ஹூல் அத்-திமஷ்கி அவர்கள் அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களிடம் ஆயுள் கால மானியம் (உம்ரா) பற்றியும், அதைப் பற்றி மக்கள் (அதன் சட்ட ரீதியான விளைவுகள் குறித்து) என்ன கூறுகிறார்கள் என்பது பற்றியும் கேட்டதைச் செவியுற்றார்கள். அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் கூறினார்கள்: "தங்கள் சொத்துக்கள் மற்றும் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவை சம்பந்தமாக

அவர்கள் விதிக்கும் நிபந்தனைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் மக்களையே நான் கண்டிருக்கிறேன் (அதாவது, நிபந்தனைகள் செல்லுபடியாகும்)."

யஹ்யா அவர்கள், மாலிக் அவர்கள் கூறுவதை தாம் கேட்டதாகக் கூறினார்கள்: "எமது சமூகத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சட்டம் (அல்லது தீர்ப்பு) என்னவென்றால், ஆயுள் கால மானியம் அதை வழங்கியவர் 'இது உனக்கும் உன் சந்ததியினருக்கும் உரியது' என்று (தெளிவாக) கூறாத வரையில், அதை வழங்கியவருக்கே திரும்பிவிடும்."

1448

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، . أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، وَرِثَ مِنْ حَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ دَارَهَا قَالَ وَكَانَتْ حَفْصَةُ قَدْ أَسْكَنَتْ بِنْتَ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ مَا عَاشَتْ فَلَمَّا تُوُفِّيَتْ بِنْتُ زَيْدٍ قَبَضَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ الْمَسْكَنَ وَرَأَى أَنَّهُ لَهُ .

நாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஹஃப்ஸா பின்த் உமர் (ரழி) அவர்களின் வீட்டை வாரிசாகப் பெற்றார்கள். (நஃபிஃ) கூறினார்: ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள், ஸைத் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் மகளை, அவர் உயிருடன் இருக்கும் காலம் வரை (அவ்வீட்டில்) குடியிருக்கச் செய்திருந்தார்கள். ஸைத் (ரழி) அவர்களின் மகள் இறந்தபோது, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அந்த வசிப்பிடத்தைத் தங்கள் உடைமையாக்கிக் கொண்டார்கள்; மேலும் அது தங்களுக்கே உரியது என்று கருதினார்கள்.

1449

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ يَزِيدَ، مَوْلَى الْمُنْبَعِثِ عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَسَأَلَهُ عَنِ اللُّقَطَةِ . فَقَالَ " اعْرِفْ عِفَاصَهَا وَوِكَاءَهَا ثُمَّ عَرِّفْهَا سَنَةً فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلاَّ فَشَأْنَكَ بِهَا " . قَالَ فَضَالَّةُ الْغَنَمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ " هِيَ لَكَ أَوْ لأَخِيكَ أَوْ لِلذِّئْبِ " . قَالَ فَضَالَّةُ الإِبِلِ قَالَ " مَا لَكَ وَلَهَا مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِذَاؤُهَا تَرِدُ الْمَاءَ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا " .

ஸைத் இப்னு காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்களைப் பற்றிக் கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அதன் பையையும் (அல்லது உறையையும்) அதன் கட்டையும் (அல்லது

முடிச்சையும்) அடையாளம் கண்டுகொள்; பின்னர் அதனை ஓராண்டு காலம் விளம்பரப்படுத்து. அதன் உரிமையாளர் வந்தால், அதை அவரிடம் கொடுத்துவிடு. அவர் வரவில்லையென்றால், அது உனக்குரியது (அல்லது நீ விரும்பியபடி செய்துகொள்)' என்று கூறினார்கள்.

அவர் கேட்டார், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! காணாமல் போன ஆட்டைப் பற்றி என்ன?' அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், 'அது உனக்குரியது, அல்லது உனது சகோதரனுக்குரியது, அல்லது ஓநாய்க்குரியது (ஏனெனில் அது தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக்கொள்ள இயலாது).'

அவர் கேட்டார், 'காணாமல் போன ஒட்டகத்தைப் பற்றி என்ன?' அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், 'அதைப்பற்றி உனக்கென்ன கவலை? அதனிடம் அதன் தண்ணீர்ப்பையும் (நீரைச் சேமிக்கும் வயிற்றையும்) அதன் பாதங்களும் (நீண்ட தூரம் நடக்கக்கூடிய குளம்புகளும்) இருக்கின்றன. அதன் உரிமையாளர் அதைக் கண்டுபிடிக்கும் வரை அது தண்ணீரை அடைந்து, மரங்களை உண்ணும்.' "

1450

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَدْرٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ أَبَاهُ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، نَزَلَ مَنْزِلَ قَوْمٍ بِطَرِيقِ الشَّامِ فَوَجَدَ صُرَّةً فِيهَا ثَمَانُونَ دِينَارًا فَذَكَرَهَا لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ عَرِّفْهَا عَلَى أَبْوَابِ الْمَسَاجِدِ وَاذْكُرْهَا لِكُلِّ مَنْ يَأْتِي مِنَ الشَّأْمِ سَنَةً فَإِذَا مَضَتِ السَّنَةُ فَشَأْنَكَ بِهَا ‏.‏

முஆவியா இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு பத்ர் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்களின் தந்தை அப்துல்லாஹ் இப்னு பத்ர் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அறிவிப்பதாவது: தாம் சிரியாவுக்குச் செல்லும் வழியில் ஒரு கூட்டத்தார் தங்கியிருந்த இடத்தில் இறங்கியபோது, எண்பது தீனார்கள் இருந்த ஒரு பணப்பையைக் கண்டெடுத்தார்கள். அதை உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் குறிப்பிட்டார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "இதை பள்ளிவாசல்களின் வாசல்களில் அறிவிப்பீராக! மேலும் ஒரு வருட காலத்திற்கு சிரியாவிலிருந்து வரும் அனைவரிடமும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவீராக! ஒரு வருடம் கடந்த பிறகு, (அதன் உரிமையாளர் கிடைக்கவில்லை என்றால்) அது உம்முடையது (ஆகும், அதை நீரே பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்)" என்று கூறினார்கள்.

1451

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ رَجُلاً، وَجَدَ لُقَطَةً فَجَاءَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَقَالَ لَهُ إِنِّي وَجَدْتُ لُقَطَةً فَمَاذَا تَرَى فِيهَا فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ عَرِّفْهَا . قَالَ قَدْ فَعَلْتُ . قَالَ زِدْ . قَالَ قَدْ فَعَلْتُ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ لاَ آمُرُكَ أَنْ تَأْكُلَهَا وَلَوْ شِئْتَ لَمْ تَأْخُذْهَا .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் நாஃபிஃ (ரஹ்) வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு மனிதர் ஒரு கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருளைக் கண்டெடுத்தார். அவர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "நான் ஒரு கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருளைக் கண்டெடுத்துள்ளேன். அதைப் பற்றி நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "அதை பகிரங்கப்படுத்துங்கள்!" என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர், "நான் அவ்வாறே செய்துவிட்டேன்," என்றார். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "தொடர்ந்து பகிரங்கப்படுத்துங்கள் (அதாவது, ஒரு வருடம் வரை அறிவிப்பைத் தொடருங்கள்)!" என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர், "நான் அவ்வாறே செய்துவிட்டேன்," என்றார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், "அதை நீங்கள் (உங்களுக்காக) பயன்படுத்தும்படி நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடவில்லை (அதாவது, அதை சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும்படி நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடவில்லை). நீங்கள் விரும்பியிருந்தால், அதை (கண்டெடுக்காமல்) அப்படியே விட்டிருக்கலாம்," என்று கூறினார்கள்.

1452

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ ثَابِتَ بْنَ الضَّحَّاكِ الأَنْصَارِيَّ، أَخْبَرَهُ . أَنَّهُ، وَجَدَ بَعِيرًا بِالْحَرَّةِ فَعَقَلَهُ ثُمَّ ذَكَرَهُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَأَمَرَهُ عُمَرُ أَنْ يُعَرِّفَهُ ثَلاَثَ مَرَّاتٍ فَقَالَ لَهُ ثَابِتٌ إِنَّهُ قَدْ شَغَلَنِي عَنْ ضَيْعَتِي . فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَرْسِلْهُ حَيْثُ وَجَدْتَهُ .

தாபித் இப்னு அத்-தஹ்ஹாக் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: தாம் ஹர்ரா என்னுமிடத்தில் ஒரு ஒட்டகத்தைக் கண்டெடுத்ததாகவும், அதனால் தாம் அதன் கால்களைக் கட்டிப்போட்டதாகவும், மேலும் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதாகவும், உமர் (ரழி) அவர்கள் அதை மூன்று முறை (அதன் உரிமையாளரைக் கண்டறிய) அறிவிக்குமாறு தமக்கு உத்தரவிட்டதாகவும் (கூறினார்கள்).

தாபித் (ரழி) அவர்கள் (உமர் (ரழி) அவர்களிடம்), "அது எனது (சொத்து அல்லது) தோட்டப் பணிகளிலிருந்து என் கவனத்தைத்

திசைதிருப்பிவிட்டது" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் (தாபித் (ரழி) அவர்களிடம்), "அப்படியானால், நீர் அதைக் கண்டெடுத்த இடத்திலேயே அதை விட்டுவிடும்" என்று கூறினார்கள்.

1453

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ وَهُوَ مُسْنِدٌ ظَهْرَهُ إِلَى الْكَعْبَةِ مَنْ أَخَذَ ضَالَّةً فَهُوَ ضَالٌّ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கஅபாவில் தம் முதுகைச் சாய்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, "யார் காணாமல் போன (தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் திறன் கொண்ட ஒட்டகம் போன்ற) பிராணியை எடுத்துக்கொள்கிறாரோ, அவர் வழிகெட்டவர் ஆவார்" என்று கூறினார்கள்.

1454

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ شِهَابٍ، يَقُولُ كَانَتْ ضَوَالُّ الإِبِلِ فِي زَمَانِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ إِبِلاً مُؤَبَّلَةً تَنَاتَجُ لاَ يَمَسُّهَا أَحَدٌ حَتَّى إِذَا كَانَ زَمَانُ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ أَمَرَ بِتَعْرِيفِهَا ثُمَّ تُبَاعُ فَإِذَا جَاءَ صَاحِبُهَا أُعْطِيَ ثَمَنَهَا .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் வழிதவறிய ஒட்டகங்கள் (யாரும் உரிமை கோராமல்) பெருகி, சந்ததிகளை ஈட்டி வந்தன; யாரும் அவற்றைத் தொடுவதில்லை. உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களின் காலம் வந்தபோது, அவற்றை (மக்களுக்கு) அறிவிப்புச் செய்யுமாறும், பிறகு விற்றுவிடுமாறும் அவர் கட்டளையிட்டார். (விற்கப்பட்ட பிறகு) அதன் உரிமையாளர் வந்தால், அதற்கான விலை அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது."

1455

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ شُرَحْبِيلَ بْنِ سَعِيدِ بْنِ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ

فَحَضَرَتْ أُمَّهُ الْوَفَاةُ بِالْمَدِينَةِ فَقِيلَ لَهَا أَوْصِي . فَقَالَتْ فِيمَ أُوصِي إِنَّمَا الْمَالُ مَالُ سَعْدٍ .
فَتُوُفِّيَتْ قَبْلَ أَنْ يَقْدَمَ سَعْدٌ فَلَمَّا قَدِمَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ ذُكِرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ سَعْدٌ

சஅத் இப்னு உபாதா (ரலி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அவர்களது போர்களில் ஒன்றில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அப்போது மதீனாவில் அவரது தாயாருக்கு மரண வேளை நெருங்கியது. அவரிடம், "வஸிய்யத் (மரண சாசனம்) செய்யுங்கள்" என்று கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர், "நான் எதில் வஸிய்யத் செய்வது? செல்வம் அனைத்தும் சஅத் உடையது தானே! (எனவே எனக்கு வஸிய்யத் செய்ய தனியாக எதுவும் இல்லை)" என்று கூறினார். பிறகு சஅத் (ரலி) அவர்கள் வருவதற்கு முன்பே அவர் இறந்துவிட்டார். சஅத் இப்னு உபாதா (ரலி) அவர்கள் வந்ததும், இச்செய்தி அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்போது சஅத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

1456

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم
أَنَّ رَجُلاً قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّ أُمِّي افْتُلِتَتْ نَفْسُهَا وَأُرَاهَا لَوْ تَكَلَّمَتْ
تَصَدَّقَتْ أَفَأَتَصَدَّقُ عَنْهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَعَمْ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "என் தாய் திடீரென இறந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் (இறப்பதற்கு முன் தனது விருப்பத்தை தெரிவித்திருந்தால்) ஸதகா கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்களுக்காக நான் ஸதகா கொடுக்கலாமா?" என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்" என்று கூறினார்கள்.

1457

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَجُلاً، مِنَ الأَنْصَارِ مِنْ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ تَصَدَّقَ عَلَى أَبَوَيْهِ
بِصَدَقَةٍ فَهَلَكَا فَوَرِثَ ابْنُهُمَا الْمَالَ وَهُوَ نَخْلٌ فَسَأَلَ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم
فَقَالَ قَدْ أُجِرْتَ فِي صَدَقَتِكَ وَخُذْهَا بِمِيرَاثِكَ .

பனூ அல்-ஹாரித் இப்னு அல்-கஸ்ரஜ் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அன்சாரிகளில் ஒருவர், தமது பெற்றோருக்கு ஸதகா (தர்மம்) கொடுத்தார்.

பின்னர் அவர்கள் இருவரும் இறந்துவிட்டனர். (அந்தப் பெற்றோரின்) மகன் அந்தச் சொத்தை வாரிசுரிமையாகப் பெற்றார்; அது பேரீச்ச மரங்களாக இருந்தது. அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "உமது ஸதகாவிற்காக உமக்கு நற்கூலி உண்டு. மேலும், அதை உமது வாரிசுரிமையாக எடுத்துக்கொள்ளும்" என்று கூறினார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

37. كتاب الوصية

முவத்தா மாலிக்

37. உயில்கள் மற்றும் மரண சாசனங்கள்

1458

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَىْءٌ يُوصَى فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلاَّ وَوَصِيَّتُهُ عِنْدَهُ مَكْتُوبَةٌ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“யாரேனும் ஒரு முஸ்லிம் மனிதருக்கு, மரண சாசனமாக அளிக்க வேண்டிய ஏதேனும் பொருள் இருந்து, அது குறித்து எழுதப்பட்ட மரண சாசனம் அவரிடம் (தயாராக) இல்லாமல் இரண்டு இரவுகளைக் கழிப்பது முறையல்ல.”

1459

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَمْرَو بْنَ سُلَيْمٍ الزُّرَقِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، قِيلَ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ إِنَّ هَا هُنَا غُلاَمًا يَفَاعًا لَمْ يَحْتَلِمْ مِنْ غَسَّانَ وَوَارِثُهُ بِالشَّامِ وَهُوَ ذُو مَالٍ وَلَيْسَ لَهُ هَا هُنَا إِلاَّ ابْنَةُ عَمٍّ لَهُ ‏.‏ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَلْيُوصِ لَهَا ‏.‏ قَالَ فَأَوْصَى لَهَا بِمَالٍ يُقَالُ لَهُ بِئْرُ جُشَمٍ قَالَ عَمْرُو بْنُ سُلَيْمٍ فَبِيعَ ذَلِكَ الْمَالُ بِثَلاَثِينَ أَلْفَ دِرْهَمٍ وَابْنَةُ عَمِّهِ الَّتِي أَوْصَى لَهَا هِيَ أُمُّ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ الزُّرَقِيِّ ‏.‏

அம்ர் இப்னு சுலைம் அஸ்ஸுரகீ அவர்கள் தெரிவித்ததாவது:

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம், “இங்கே கஸ்ஸான் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த, பருவமடையாத ஒரு வளரிளம் சிறுவன் இருக்கிறான். அவனுடைய வாரிசு அஷ்-ஷாமில் இருக்கிறார். அவனிடம் செல்வம் இருக்கிறது. இங்கே அவனுக்கு அவனது தந்தையின் சகோதரர் மகள் ஒருத்தி மட்டுமே இருக்கிறாள்” என்று கூறப்பட்டது.

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "அவன் அவளுக்கு மரண சாசனம் செய்யட்டும்" என்று கூறினார்கள். எனவே, அவன் 'பிஃரு ஜுஷம்' (ஜுஷமின் கிணறு) என்று அழைக்கப்படும் ஒரு சொத்தை அவளுக்கு மரண சாசனம் செய்தான்.

அம்ர் இப்னு சுலைம் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அந்தச் சொத்து முப்பதாயிரம் திர்ஹம்களுக்கு விற்கப்பட்டது. மேலும், அந்தச் சிறுவன் யாருக்கு மரண சாசனம் செய்தானோ அந்தத் தந்தையின் சகோதரர் மகள்தான் அம்ர் இப்னு சுலைம் அஸ்ஸுரகீயினுடைய தாயார் ஆவார்."

1460

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، أَنَّ غُلَامًا، مِنْ غَسَّانَ حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ بِالْمَدِينَةِ وَوَارِثُهُ بِالشَّامِ فَذُكِرَ ذَلِكَ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقِيلَ لَهُ إِنَّ فُلَانًا يَمُوتُ أَفَيُوصِي قَالَ فَلْيُوصِ. قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ قَالَ أَبُو بَكْرٍ وَكَانَ الْغُلَامُ ابْنَ عَشْرِ سِنِينَ أَوِ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً. قَالَ فَأَوْصَى بِبِئْرِ جُشَمٍ فَبَاعَهَا أَهْلُهَا بِثَلَاثِينَ أَلْفَ دِرْهَمٍ. قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ الضَّعِيفَ فِي عَقْلِهِ وَالسَّفِيهَ وَالْمُصَابَ الَّذِي يُفِيقُ أَحْيَانًا تَجُوزُ وَصَايَاهُمْ إِذَا كَانَ مَعَهُمْ مِنْ عُقُولِهِمْ مَا يَعْرِفُونَ مَا يُوصُونَ بِهِ فَأَمَّا مَنْ لَيْسَ مَعَهُ مِنْ عَقْلِهِ مَا يَعْرِفُ بِذَلِكَ مَا يُوصِي بِهِ وَكَانَ مَغْلُوبًا عَلَى عَقْلِهِ فَلَا وَصِيَّةَ لَهُ.

அபூபக்ர் பின் ஹஸ்ம் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

கஸ்ஸான் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிறுவன் மதீனாவில் மரணத் தருவாயில் இருந்தான். அவனது வாரிசு ஷாம் (சிரியா) நாட்டில் இருந்தார். இச்செய்தி உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. "இன்னார் மரணத் தருவாயில் இருக்கிறார். அவர் வஸிய்யத் (மரண சாசனம்) செய்யலாமா?" என்று அவரிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு உமர் (ரலி), "அவர் வஸிய்யத் செய்யட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

யஹ்யா பின் ஸயீத் கூறுகிறார்: அபூபக்ர் (ரஹ்) அவர்கள், "அச்சிறுவன் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு வயதுடையவனாக இருந்தான்" என்று கூறினார்கள். மேலும், (அபூபக்ர் ரஹ்) "அச்சிறுவன் 'ஜுஷம்' எனும் கிணற்றை வஸிய்யத் செய்தான்; அதை அவனது உறவினர்கள் (அல்லது பொறுப்பாளர்கள்) முப்பதாயிரம் திர்ஹம்களுக்கு விற்றனர்" (என்று கூறினார்கள்).

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
நம்மிடம் (மதீனாவில்) ஏகோபித்த முடிவு யாதெனில், புத்தி பலகீனமானவர், விவேகமற்றவர் (செல்வத்தை வீணடிப்பவர்) மற்றும் அவ்வப்போது புத்தி

தெளிபவர் ஆகியோர், தாம் என்ன வஸிய்யத் செய்கிறோம் என்பதை அறியும் அளவுக்குத் தம்முடன் அறிவு இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்கள் செய்யும் வஸிய்யத் செல்லும். ஆனால், தாம் என்ன வஸிய்யத் செய்கிறோம் என்பதை அறியும் அளவுக்குப் புத்தி இல்லாமல், புத்தி சுவாதீனமற்ற நிலையில் (மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவராக) இருப்பவருக்கு வஸிய்யத் இல்லை (அவரது வஸிய்யத் செல்லாது).

1461

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَنِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَعُودُنِي عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ مِنْ وَجَعٍ اشْتَدَّ بِي فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ بَلَغَ بِي مِنَ الْوَجَعِ مَا تَرَى وَأَنَا ذُو مَالٍ وَلاَ يَرِثُنِي إِلاَّ ابْنَةٌ لِي أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلُثَىْ مَالِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لاَ " . فَقُلْتُ فَالشَّطْرُ قَالَ " لاَ " . ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " الثُّلُثُ وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ وَإِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلاَّ أُجِرْتَ حَتَّى مَا تَجْعَلُ فِي فِي امْرَأَتِكَ " . قَالَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَأُخَلَّفُ بَعْدَ أَصْحَابِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّكَ لَنْ تُخَلَّفَ فَتَعْمَلَ عَمَلاً صَالِحًا إِلاَّ ازْدَدْتَ بِهِ دَرَجَةً وَرِفْعَةً وَلَعَلَّكَ أَنْ تُخَلَّفَ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيُضَرَّ بِكَ آخَرُونَ اللَّهُمَّ أَمْضِ لأَصْحَابِي هِجْرَتَهُمْ وَلاَ تَرُدَّهُمْ عَلَى أَعْقَابِهِمْ لَكِنِ الْبَائِسُ سَعْدُ ابْنُ خَوْلَةَ يَرْثِي لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ مَاتَ بِمَكَّةَ " .

ஸஃது இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'ஹஜ்ஜத்துல் வதாவுடைய (விடைபெறும் ஹஜ்) ஆண்டில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு கடுமையான நோயின் காரணமாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை நலம் விசாரிக்க வந்தார்கள். நான் கூறினேன், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, இந்த நோய் என்னை எந்த அளவுக்குப் பாதித்துள்ளது என்பதை தாங்கள் பார்க்கிறீர்கள். என்னிடம் செல்வம் இருக்கிறது, எனக்கு என் மகளைத் தவிர வேறு வாரிசு இல்லை. என் சொத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை நான் ஸதகாவாகக் கொடுக்கலாமா?'
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'வேண்டாம்' என்று கூறினார்கள். நான், 'பாதியையா?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'வேண்டாம்' என்று கூறினார்கள்.
பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'மூன்றில் ஒரு பங்கு (கொடுக்கலாம்). மூன்றில் ஒரு பங்கேகூட அதிகம் தான். உன் வாரிசுகளைச் செல்வந்தர்களாக விட்டுச் செல்வது, அவர்களை மக்களிடம் கையேந்தும் ஏழைகளாக விட்டுச் செல்வதைவிடச் சிறந்ததாகும். நீர் அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி எதைச் செலவு செய்தாலும் அதற்காக

உமக்கு நற்கூலி வழங்கப்படும்; உம்முடைய மனைவியின் வாயில் நீர் ஊட்டும் ஒரு கவளம் உணவு உட்பட.'
நான் கேட்டேன், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, என் தோழர்கள் (மதீனாவிற்குப்) சென்ற பிறகு நான் (மக்காவில்) பின்தங்கி விடுவேனா?'
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'நீர் பின்தங்கிவிட்டாலும், நற்செயல்களைச் செய்தால் அதன் மூலம் உமது தகுதியையும் உயர்வையும் அல்லாஹ் அதிகப்படுத்துவான். ஒருவேளை நீர் பின்தங்கக்கூடும்; உம்மால் சில கூட்டத்தார் பயனடையவும், வேறு சிலர் உம்மால் இழப்பைச் சந்திக்கவும் (இது நேரலாம்). யா அல்லாஹ்! என் தோழர்களின் ஹிஜ்ரத்தைப் பூரணப்படுத்துவாயாக! அவர்களை அவர்கள் வந்த வழியே திருப்பிவிடாதே! ஆனால், துர்பாக்கியசாலி ஸஃது இப்னு கவ்லா (ரழி) அவர்கள்தாம்.' அவர் மக்காவிலேயே இறந்துவிட்டதால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக வருந்தினார்கள்.

1462

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ مُخَنَّثًا، كَانَ عِنْدَ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم ‏.‏ فَقَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَسْمَعُ يَا عَبْدَ اللَّهِ إِنْ فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الطَّائِفَ غَدًا فَأَنَا أَدُلُّكَ عَلَى ابْنَةِ غَيْلاَنَ فَإِنَّهَا تُقْبِلُ بِأَرْبَعٍ وَتُدْبِرُ بِثَمَانٍ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ لاَ يَدْخُلَنَّ هَؤُلاَءِ عَلَيْكُمْ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களிடத்தில் பெண் தன்மையுடைய ஒருவர் இருந்தார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அவர் பேசுவதைக்) கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நபர் அப்துல்லாஹ் பின் அபீ உமைய்யாவிடம், "அப்துல்லாஹ்வே! நாளை தாயிஃப் மீது அல்லாஹ் உங்களுக்கு வெற்றியை அளித்தால், கைலானுடைய மகளிடம் நான் உங்களை அழைத்துச் செல்வேன். ஏனெனில் அவள் நான்கு (மடிப்புகளுடன்) வருகிறாள்; எட்டு (மடிப்புகளுடன்) செல்கிறாள்" என்று கூறினார். (இதைக் கேட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இவர்கள் (இனிமேல்) உங்களிடத்தில் (பெண்களாகிய உங்களிடம்) நுழையவே கூடாது" என்று கூறினார்கள்.

1463

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، يَقُولُ كَانَتْ عِنْدَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ امْرَأَةٌ مِنَ الأَنْصَارِ فَوَلَدَتْ لَهُ عَاصِمَ بْنَ عُمَرَ ثُمَّ إِنَّهُ فَارَقَهَا فَجَاءَ عُمَرُ قُبَاءً فَوَجَدَ ابْنَهُ عَاصِمًا يَلْعَبُ بِفِنَاءِ الْمَسْجِدِ فَأَخَذَ بِعَضُدِهِ فَوَضَعَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ عَلَى الدَّابَّةِ فَأَدْرَكَتْهُ

جَدَّةُ الْغُلَامِ فَنَازَعَتْهُ إِيَّاهُ حَتَّى أَتَيَا أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ فَقَالَ عُمَرُ ابْنِي . وَقَالَتِ الْمَرْأَةُ ابْنِي . فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ خَلِّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ . قَالَ فَمَا رَاجَعَهُ عُمَرُ الْكَلَامَ . قَالَ وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ وَهَذَا الأَمْرُ الَّذِي آخُذُ بِهِ فِي ذَلِكَ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மத் அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்:

அன்சாரிகளில் ஒரு பெண்மணி உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் (மனைவியாக) இருந்தார். அவர் உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு ஆஸிம் இப்னு உமர் என்ற மகனைப் பெற்றெடுத்தார். பின்னர் உமர் (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்மணியைப் பிரிந்துவிட்டார்கள் (விவாகரத்து செய்தார்கள்). உமர் (ரழி) அவர்கள் குபாவிற்கு வந்தபோது, தமது மகன் ஆஸிம் பள்ளிவாசலின் முற்றத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே உமர் (ரழி) அவர்கள் அச்சிறுவனின் புஜத்தைப் பிடித்து, தமது வாகனத்தில் தமக்கு முன்னால் அமர்த்திக்கொண்டார்கள்.

அப்போது அக்குழந்தையின் பாட்டி அவர்களைச் சென்றடைந்து, அக்குழந்தைக்காக உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வாதாடினார்கள். இறுதியில் இருவரும் அபூபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், 'இவர் என் மகன்' என்று கூறினார்கள். அப்பெண்மணி (அதாவது, அக்குழந்தையின் பாட்டி, தாயின் சார்பாக), 'இவர் என் மகன்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், 'அவளையும் அவனையும் (அக்குழந்தையையும்) விட்டுவிடுங்கள் (அதாவது, அக்குழந்தையை அதன் தாயின் பராமரிப்பில் விட்டுவிடுங்கள்)' என்று கூறினார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் அதற்கு மறுப்பு ஏதும் கூறவில்லை.

(யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறினார்கள்:) இமாம் மாலிக் அவர்கள், "இதுவே இவ்விஷயத்தில் நான் பின்பற்றும் வழிமுறையாகும்" என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்.

1464

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ أَبَا الدَّرْدَاءِ، كَتَبَ إِلَى سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ أَنْ هَلُمَّ إِلَى الأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ فَكَتَبَ إِلَيْهِ سَلْمَانُ إِنَّ الأَرْضَ لاَ تُقَدِّسُ أَحَدًا وَإِنَّمَا يُقَدِّسُ الإِنْسَانَ عَمَلُهُ وَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّكَ جُعِلْتَ طَبِيبًا تُدَاوِي فَإِنْ كُنْتَ تُبْرِئُ فَنِعِمَّا لَكَ وَإِنْ كُنْتَ مُتَطَبِّبًا فَاحْذَرْ أَنْ تَقْتُلَ إِنْسَانًا فَتَدْخُلَ النَّارَ . فَكَانَ أَبُو الدَّرْدَاءِ إِذَا قَضَى بَيْنَ اثْنَيْنِ ثُمَّ أَدْبَرَا عَنْهُ نَظَرَ إِلَيْهِمَا وَقَالَ ارْجِعَا إِلَىَّ أَعِيدَا عَلَىَّ قِصَّتَكُمَا مُتَطَبِّبٌ وَاللَّهِ . قَالَ وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ مَنِ اسْتَعَانَ عَبْدًا

بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ فِي شَيْءٍ لَهُ بَالٌ وَلِمِثْلِهِ إِجَارَةٌ فَهُوَ ضَامِنٌ لِمَا أَصَابَ الْعَبْدَ إِنْ أُصِيبَ الْعَبْدُ بِشَيْءٍ وَإِنْ سَلِمَ الْعَبْدُ فَطَلَبَ سَيِّدُهُ إِجَارَتَهُ لِمَا عَمِلَ فَذَلِكَ لِسَيِّدِهِ وَهُوَ الأَمْرُ عِنْدَنَا . قَالَ وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فِي الْعَبْدِ يَكُونُ بَعْضُهُ حُرًّا وَبَعْضُهُ مُسْتَرَقًّا إِنَّهُ يُوقِفُ مَالَهُ بِيَدِهِ وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يُحْدِثَ فِيهِ شَيْئًا وَلَكِنَّهُ يَأْكُلُ فِيهِ وَيَكْتَسِي بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا هَلَكَ فَمَالُهُ لِلَّذِي بَقِيَ لَهُ فِيهِ الرِّقُّ . قَالَ وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الْوَالِدَ يُحَاسِبُ وَلَدَهُ بِمَا أَنْفَقَ عَلَيْهِ مِنْ يَوْمِ يَكُونُ لِلْوَلَدِ مَالٌ - نَاضًّا كَانَ أَوْ عَرْضًا - إِنْ أَرَادَ الْوَالِدُ ذَلِكَ .

அபூத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் சல்மான் அல்-ஃபார்சி (ரழி) அவர்களுக்கு, "புனித பூமிக்கு வாருங்கள்" என்று (அழைத்து) கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு சல்மான் (ரழி) அவர்கள் பின்வருமாறு பதில் எழுதினார்கள்: "நிச்சயமாக பூமி யாரையும் புனிதமாக்குவதில்லை. மனிதனின் செயல்களே அவனைப் புனிதமாக்குகின்றன. நீங்கள் (மக்களுக்குத் தீர்ப்பளிக்கும்) மருத்துவராக ஆக்கப்பட்டுள்ளீர்கள் என்றும், (மக்களின் குறைகளைத் தீர்த்து) சிகிச்சையளிக்கிறீர்கள் என்றும் எனக்குச் செய்தி எட்டியது. நீங்கள் (சரியாகத் தீர்ப்பளித்து) குணப்படுத்துபவராக இருந்தால், அது உங்களுக்கு நன்மையே! ஆனால் நீங்கள் ஒரு போலி மருத்துவராக இருந்தால், ஒரு மனிதனைக் கொன்று நரக நெருப்பில் நுழைந்துவிடாமல் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்!"

அபூத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் இருவருக்கிடையில் தீர்ப்பளித்து, அவர்கள் அவரை விட்டுச் சென்றதும், அவர்களைப் பார்த்து, "என்னிடம் திரும்பி வாருங்கள்; உங்கள் கதையை என்னிடம் மீண்டும் சொல்லுங்கள். (நான்) ஒரு போலி மருத்துவரோ! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!" என்று கூறுவார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஒருவர் ஓர் அடிமையை அவனது எஜமானரின் அனுமதியின்றி, கூலி கொடுக்கத் தகுந்த முக்கியமான ஒரு காரியத்தில் பயன்படுத்தினால், (அச்சமயம்) அந்த அடிமைக்கு ஏதேனும் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் அதற்குப் பயன்படுத்தியவரே பொறுப்பாவார். அடிமை (பாதிப்பின்றி) பாதுகாப்பாக இருந்து, அவன் செய்த வேலைக்கு அவனது எஜமானர் கூலி கேட்டால், அக்கூலி எஜமானருக்கே உரியது. இதுவே எங்களிடம் உள்ள முடிவாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், ஒரு பகுதி சுதந்திரமாகவும் ஒரு பகுதி அடிமையாகவும் இருக்கும் ஒரு அடிமையைப் பற்றிக் கூறியதாவது: "அவனுடைய செல்வம் அவன் கையிலேயே நிறுத்தி வைக்கப்படும். அதைக் கொண்டு அவன் புதிதாக எதையும் செய்ய (முதலீடு செய்யவோ அல்லது அளிக்கவோ) உரிமையில்லை. எனினும், அதிலிருந்து அவன் உண்ணலாம்; முறைப்படி ஆடை அணியலாம். அவன் இறந்துவிட்டால், அவனுடைய செல்வம், எவரிடம் அவனது அடிமைத்தனம் எஞ்சியுள்ளதோ அவரைச் சேரும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: "எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஒரு தந்தை விரும்பினால், தன் குழந்தைக்குச் செல்வம் - அது பணமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ - சேர்ந்த நாள் முதல், அக்குழந்தைக்காகத் தான் செலவு செய்ததைக் கணக்கிட்டு (அதை அக்குழந்தையின் சொத்திலிருந்து) கேட்டுப் பெறலாம்."

1465

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ دَلَافٍ الْمُزَنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ جُهَيْنَةَ كَانَ يَسْبِقُ الْحَاجَّ فَيَشْتَرِي الرَّوَاحِلَ فَيُغْلِي بِهَا ثُمَّ يُسْرِعُ السَّيْرَ فَيَسْبِقُ الْحَاجَّ فَأَفْلَسَ فَرُفِعَ أَمْرُهُ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ أَمَّا بَعْدُ أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّ الأُسَيْفِعَ أُسَيْفِعَ جُهَيْنَةَ رَضِيَ مِنْ دِينِهِ وَأَمَانَتِهِ بِأَنْ يُقَالَ سَبَقَ الْحَاجَّ أَلاَ وَإِنَّهُ قَدْ دَانَ مُعْرِضًا فَأَصْبَحَ قَدْ رِينَ بِهِ فَمَنْ كَانَ لَهُ عَلَيْهِ دَيْنٌ فَلْيَأْتِنَا بِالْغَدَاةِ نَقْسِمُ مَالَهُ بَيْنَهُمْ وَإِيَّاكُمْ وَالدَّيْنَ فَإِنَّ أَوَّلَهُ هَمٌّ وَآخِرَهُ حَرْبٌ .

அப்துர் ரஹ்மான் பின் தலஃப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஜுஹைனா குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர், ஹஜ் பயணிகளுக்கு முன்பாகவே (சந்தைக்குச்) சென்று ஒட்டகங்களை வாங்கி, அவற்றை அதிக விலைக்கு விற்பனை செய்து வந்தார். பிறகு அவர் வேகமாகப் பயணம் செய்து, ஹாஜிகளை முந்திவிடுவார். (இறுதியில்) அவர் நொடித்துப் போனார். அவரது விவகாரம் உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் கொண்டு செல்லப்பட்டது.

அப்போது உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களே! ஜுஹைனாவைச் சேர்ந்த (இந்த) உஸைஃபி, 'இவர் ஹாஜிகளை முந்திவிட்டார்' என்று (மக்களால்) சொல்லப்படுவதையே தனது மார்க்கமாகவும் நாணயமாகவும் பொருந்திக்கொண்டார். அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அவர் (திருப்பிச் செலுத்துவதைப்) புறக்கணித்து கடன் வாங்கினார். அதனால் அக்கடன் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டது. எனவே, இவரிடம் யாருக்கேனும் கடன் பாக்கி இருந்தால், அவர் நாளை காலையில் நம்மிடம் வரட்டும். நாம் இவருடைய சொத்துக்களைக் அவர்களுக்கிடையே பங்கிடுவோம்."

மேலும், "கடனைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! நிச்சயமாக அதன் ஆரம்பம் கவலை; அதன் முடிவு பேரழிவாகும்" என்றும் கூறினார்கள்.

1466

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، قَالَ مَنْ نَحَلَ وَلَدًا لَهُ صَغِيرًا لَمْ يَبْلُغْ أَنْ يَحُوزَ نُحْلَهُ فَأَعْلَنَ ذَلِكَ لَهُ وَأَشْهَدَ عَلَيْهَا فَهِيَ جَائِزَةٌ وَإِنْ وَلِيَهَا أَبُوهُ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ مَنْ نَحَلَ ابْنًا لَهُ صَغِيرًا ذَهَبًا أَوْ وَرِقًا ثُمَّ هَلَكَ وَهُوَ يَلِيهِ إِنَّهُ لاَ شَىْءَ لِلاِبْنِ مِنْ ذَلِكَ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ الأَبُ عَزَلَهَا بِعَيْنِهَا أَوْ دَفَعَهَا إِلَى رَجُلٍ وَضَعَهَا لاِبْنِهِ عِنْدَ ذَلِكَ الرَّجُلِ فَإِنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَهُوَ جَائِزٌ لِلاِبْنِ .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர், அன்பளிப்பைக் கைப்பற்றும் பருவத்தை அடையாத தனது சிறு குழந்தைக்கு எதையாவது அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து, அதை அவர் பகிரங்கப்படுத்தி, அதற்கு சாட்சிகளையும் ஏற்படுத்தினால், தந்தை அதைத் தன்வசம் வைத்திருந்தாலும் கூட அந்த அன்பளிப்பு அனுமதிக்கப்படும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஒரு மனிதர் தனது சிறு குழந்தைக்குத் தங்கம் அல்லது வெள்ளியை (அன்பளிப்பாகக்) கொடுத்து, பின்னர் அவர் இறந்துவிட்டால் - மேலும் அவர் அதைத் தன் வசமே வைத்திருந்தால் - குழந்தைக்கு அதில் எதுவும் கிடைக்காது; தந்தை அதைத் தனியே பிரித்து வைத்திருந்தாலோ அல்லது மகனுக்காக ஒரு மனிதரிடம் அதை வைத்திருக்கக் கொடுத்திருந்தாலோ தவிர. அவர் அவ்வாறு செய்தால், அது மகனுக்கு அனுமதிக்கப்படும்."

موطأ مالك

38. كتاب العتق والولاء

முவத்தா மாலிக்

38. விடுதலை செய்தல் மற்றும் வலா

1467

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ أَعْتَقَ شِرْكًا لَهُ فِي عَبْدٍ فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ قُوِّمَ عَلَيْهِ قِيمَةَ الْعَدْلِ فَأَعْطَى شُرَكَاءَهُ حِصَصَهُمْ وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ وَإِلاَّ فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ مَا عَتَقَ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் ஓர் அடிமையில் தமக்குரிய பங்கை விடுதலை செய்து, அந்த அடிமையின் (முழு) விலையைச் செலுத்தும் அளவுக்கு அவரிடம் செல்வம் இருந்தால், அந்த அடிமைக்கு நியாயமான விலை மதிப்பிடப்பட்டு, கூட்டாளிகளுக்கு அவர்களுடைய பங்கை அவர் கொடுத்துவிட வேண்டும். அப்போது அந்த அடிமை (முழுமையாக) விடுதலையாகிவிடுவான். இல்லையெனில், அந்த அடிமையிலிருந்து அவர் விடுதலை செய்த பங்கு மட்டுமே விடுதலை ஆகும்.”

1468

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، وَعَنْ غَيْرِ، وَاحِدٍ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، أَنَّ رَجُلاً، فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَعْتَقَ عَبِيدًا لَهُ سِتَّةً عِنْدَ مَوْتِهِ فَأَسْهَمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَيْنَهُمْ فَأَعْتَقَ ثُلُثَ تِلْكَ الْعَبِيدِ . قَالَ مَالِكٌ وَبَلَغَنِي أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِذَلِكَ الرَّجُلِ مَالٌ غَيْرُهُمْ .

அல்-ஹஸன் இப்னு அபீ அல்-ஹஸன் அல்-பஸரீ மற்றும் முஹம்மத் இப்னு ஸிரீன் ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதர், அவர்

இறக்கும் தருவாயில் இருந்தபோது, தனது ஆறு அடிமைகளை விடுதலை செய்தார். (அவர் தனது அனைத்துச் சொத்துக்களையும் அடிமைகளாகவே வைத்திருந்ததால், அவரது வாரிசுகளுக்கு எதுவும் இல்லாமல் போகும் என்பதால், இஸ்லாமிய சட்டப்படி உயில் ஒரு சொத்தின் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்ற சட்டத்தின் அடிப்படையில்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடையே சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டார்கள். மேலும் அந்த அடிமைகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினரை (மட்டும்) விடுதலை செய்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அந்த மனிதருக்கு அவர்களைத் தவிர வேறு எந்தச் சொத்தும் இருக்கவில்லை என்ற செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது."

1469

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ رَجُلاً، فِي إِمَارَةِ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ أَعْتَقَ رَقِيقًا لَهُ كُلَّهُمْ جَمِيعًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُمْ فَأَمَرَ أَبَانُ بْنُ عُثْمَانَ بِتِلْكَ الرَّقِيقِ فَقُسِمَتْ أَثْلاَثًا ثُمَّ أَسْهَمَ عَلَى أَيِّهِمْ يَخْرُجُ سَهْمُ الْمَيِّتِ فَيَعْتِقُونَ فَوَقَعَ السَّهْمُ عَلَى أَحَدِ الأَثْلاَثِ فَعَتَقَ الثُّلُثُ الَّذِي وَقَعَ عَلَيْهِ السَّهْمُ .

ரபிஆ இப்னு அபீ அப்துர்ரஹ்மான் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அபான் இப்னு உஸ்மான் அவர்களின் ஆளுநர் காலத்தில் ஒரு மனிதர் தனது அடிமைகள் அனைவரையும் விடுதலை செய்தார். அவர்களைத் தவிர வேறு சொத்துக்கள் எதுவும் அவரிடம் இருக்கவில்லை. எனவே அபான் இப்னு உஸ்மான் அவர்கள் அந்த அடிமைகள் குறித்து (சட்டரீதியான முடிவெடுக்க) உத்தரவிட்டார்கள். அவர்கள் மூன்று குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டார்கள். பின்னர் அவர், அவர்களில் எவர் மீது (மரணப் படுக்கையில் உள்ளவர் தனது சொத்தில் உயில் எழுத அனுமதிக்கப்படும்) மூன்றில் ஒரு பங்குக்கான சீட்டு விழுகிறதோ அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என்று கூறி சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டார்கள். அந்தச் சீட்டு (மூன்று குழுக்களில்) ஒரு குழுவின் மீது விழுந்தது. எனவே சீட்டு விழுந்த அந்த மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

1470

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ مَضَتِ السُّنَّةُ أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا عَتَقَ تَبِعَهُ مَالُهُ . قَالَ مَالِكٌ وَمِمَّا يُبَيِّنُ ذَلِكَ أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا عَتَقَ تَبِعَهُ مَالُهُ أَنَّ الْمُكَاتَبَ إِذَا كُوتِبَ تَبِعَهُ مَالُهُ وَإِنْ لَمْ

يَشْتَرِطْهُ وَذَلِكَ أَنَّ عَقْدَ الْكِتَابَةِ هُوَ عَقْدُ الْوَلاَءِ إِذَا تَمَّ ذَلِكَ وَلَيْسَ مَالُ الْعَبْدِ وَالْمُكَاتَبِ بِمَنْزِلَةِ مَا كَانَ لَهُمَا مِنْ وَلَدٍ إِنَّمَا أَوْلاَدُهُمَا بِمَنْزِلَةِ رِقَابِهِمَا لَيْسُوا بِمَنْزِلَةِ أَمْوَالِهِمَا لأَنَّ السُّنَّةَ الَّتِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهَا أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا عَتَقَ تَبِعَهُ مَالُهُ وَلَمْ يَتْبَعْهُ وَلَدُهُ وَأَنَّ الْمُكَاتَبَ إِذَا كُوتِبَ تَبِعَهُ مَالُهُ وَلَمْ يَتْبَعْهُ وَلَدُهُ . قَالَ مَالِكٌ وَمِمَّا يُبَيِّنُ ذَلِكَ أَيْضًا أَنَّ الْعَبْدَ وَالْمُكَاتَبَ إِذَا أَفْلَسَا أُخِذَتْ أَمْوَالُهُمَا وَأُمَّهَاتُ أَوْلاَدِهِمَا وَلَمْ تُؤْخَذْ أَوْلاَدُهُمَا لأَنَّهُمْ لَيْسُوا بِأَمْوَالٍ لَهُمَا . قَالَ مَالِكٌ وَمِمَّا يُبَيِّنُ ذَلِكَ أَيْضًا أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا بِيعَ وَاشْتَرَطَ الَّذِي ابْتَاعَهُ مَالَهُ لَمْ يَدْخُلْ وَلَدُهُ فِي مَالِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَمِمَّا يُبَيِّنُ ذَلِكَ أَيْضًا أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا جَرَحَ أُخِذَ هُوَ وَمَالُهُ وَلَمْ يُؤْخَذْ وَلَدُهُ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒரு அடிமை விடுதலை செய்யப்படும்போது, அவனுடைய சொத்து அவனைப் பின்தொடரும் என்பதே நடைமுறையிலுள்ள சுன்னாவாகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு அடிமை விடுதலை செய்யப்படும்போது அவனுடைய சொத்து அவனைப் பின்தொடரும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் ஒரு விடயம் என்னவென்றால், ஒரு முகாத்தப் (விடுதலை ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) உடன் கிதாபா (விடுதலை ஒப்பந்தம்) செய்யப்படும்போது, அதில் நிபந்தனை இடாவிட்டாலும் கூட அவனுடைய சொத்து அவனைப் பின்தொடரும். அதற்குக் காரணம், கிதாபா (எனும் விடுதலை) ஒப்பந்தமானது அது முழுமையடையும்போது வலாஉவின் (விடுதலை செய்த எஜமானருக்கும், விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமைக்கும் இடையிலான பரஸ்பர உரிமைப் பிணைப்பு) பிணைப்பாக மாறுகிறது. ஒரு அடிமை மற்றும் ஒரு முகாத்தப்பின் சொத்து, அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிள்ளைகளின் நிலையைப் போன்றதல்ல. அவர்களுடைய பிள்ளைகள் அவர்களுடைய அடிமைத்தனத்தின் நிலையிலேயே கருதப்படுகிறார்கள்; அவர்களுடைய சொத்துக்களைப் போலல்ல. ஏனெனில், எவ்விதக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லாத சுன்னா என்னவென்றால், ஒரு அடிமை விடுதலை செய்யப்படும்போது அவனுடைய சொத்து அவனைப் பின்தொடரும், ஆனால் அவனுடைய பிள்ளைகள் அவனைப் பின்தொடர்வதில்லை. மேலும் ஒரு முகாத்தப் அவனுடைய விடுதலைக்காக ஒப்பந்தம் எழுதும்போது, அவனுடைய சொத்து அவனைப் பின்தொடரும், ஆனால் அவனுடைய பிள்ளைகள் அவனைப் பின்தொடர்வதில்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அதைத் தெளிவுபடுத்தும் மற்றொரு விடயம் என்னவென்றால், ஒரு அடிமை அல்லது ஒரு முகாத்தப் திவாலாகும்போது, அவர்களுடைய சொத்துக்களும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் தாய்மார்களும் (கடனுக்காக) எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் எடுக்கப்படமாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் (பிள்ளைகள்) அவர்களுடைய

சொத்து அல்ல."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அதைத் தெளிவுபடுத்தும் மற்றொரு விடயம் என்னவென்றால், ஒரு அடிமை விற்கப்படும்போது, அவனை வாங்கும் நபர் அவனுடைய சொத்தையும் சேர்த்து நிபந்தனை விதித்தால், அவனுடைய பிள்ளைகள் அவனுடைய சொத்தில் சேரமாட்டார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அதைத் தெளிவுபடுத்தும் மற்றொரு விடயம் என்னவென்றால், ஒரு அடிமை (ஒருவருக்குக்) காயம் ஏற்படுத்தினால், அவனும் அவனுடைய சொத்தும் (ஈட்டுத்தொகைக்காக) எடுக்கப்படுவார்கள்; அவனுடைய பிள்ளைகள் எடுக்கப்படமாட்டார்கள்."

1471

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ أَيُّمَا وَلِيدَةٍ وَلَدَتْ مِنْ سَيِّدِهَا فَإِنَّهُ لاَ يَبِيعُهَا وَلاَ يَهَبُهَا وَلاَ يُوَرِّثُهَا وَهُوَ يَسْتَمْتِعُ بِهَا فَإِذَا مَاتَ فَهِيَ حُرَّةٌ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஓர் அடிமைப் பெண் தன் எஜமானர் மூலம் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தால், அவர் அவளை விற்கவோ, அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கவோ, அல்லது (அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு வாரிசுகளுக்குச்) சொத்தாக விட்டுச் செல்லவோ கூடாது. அவர் அவளுடன் (கணவன்-மனைவி உறவு போல்) இன்பம் அனுபவிக்கலாம்; மேலும் அவர் இறந்தவுடன் அவள் சுதந்திரமானவள் ஆகிவிடுகிறாள்."

1472

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَتَتْهُ وَلِيدَةٌ قَدْ ضَرَبَهَا سَيِّدُهَا بِنَارٍ أَوْ أَصَابَهَا بِهَا فَأَعْتَقَهَا ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ تَجُوزُ عَتَاقَةُ رَجُلٍ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ يُحِيطُ بِمَالِهِ وَأَنَّهُ لاَ تَجُوزُ عَتَاقَةُ الْغُلاَمِ حَتَّى يَحْتَلِمَ أَوْ يَبْلُغَ مَبْلَغَ الْمُحْتَلِمِ وَأَنَّهُ لاَ تَجُوزُ عَتَاقَةُ الْمُوَلَّى عَلَيْهِ فِي مَالِهِ وَإِنْ بَلَغَ الْحُلُمَ حَتَّى يَلِيَ مَالَهُ ‏.‏

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் ஓர் அடிமைப் பெண் வந்தாள். அவளுடைய எஜமானன் அவளை நெருப்பால் சுட்டிருந்தான் அல்லது அதனால் அவளைக் காயப்படுத்தியிருந்தான். எனவே உமர் (ரலி) அவளை விடுதலை செய்தார்கள். (இதை இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் தனக்கு எட்டிய செய்தியாக அறிவிக்கிறார்கள்).

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட முடிவு யாதெனில், ஒருவருடைய சொத்து முழுவதையும் சூழ்ந்துக்கொள்ளும் அளவுக்குக் கடன் இருக்கும் நிலையில், அவர் (அடிமையை) விடுதலை செய்வது செல்லாது. அவ்வாறே ஒரு சிறுவன் பருவமடையும் வரை அல்லது பருவ வயதை எட்டும் வரை அவன் (அடிமையை) விடுதலை செய்வது செல்லாது. மேலும், (சொத்து விவகாரங்களில்) காப்பாளரின் கீழ் இருப்பவர், அவர் பருவமடைந்திருந்தாலும் சரியே, தன் சொத்தை தானே நிர்வகிக்கும் நிலையை அடையும் வரை, அவர் தனது சொத்திலிருந்து (யாரையும்) விடுதலை செய்வது செல்லாது."

1473

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِلاَلِ بْنِ أُسَامَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْحَكَمِ، أَنَّهُ قَالَ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ جَارِيَةً لِي كَانَتْ تَرْعَى غَنَمًا لِي فَجِئْتُهَا وَقَدْ فُقِدَتْ شَاةٌ مِنَ الْغَنَمِ فَسَأَلْتُهَا عَنْهَا فَقَالَتْ أَكَلَهَا الذِّئْبُ فَأَسِفْتُ عَلَيْهَا وَكُنْتُ مِنْ بَنِي آدَمَ فَلَطَمْتُ وَجْهَهَا وَعَلَىَّ رَقَبَةٌ أَفَأُعْتِقُهَا فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَيْنَ اللَّهُ " . فَقَالَتْ فِي السَّمَاءِ . فَقَالَ " مَنْ أَنَا " . فَقَالَتْ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَعْتِقْهَا " .

உமர் இப்னு அல்-ஹகம் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னுடைய ஓர் அடிமைப் பெண் எனது ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தாள். நான் அவளிடம் வந்தேன்; அப்போது ஆடுகளில் ஒன்று காணாமல் போய்விட்டது. நான் அவளிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டேன்; அதற்கு அவள், 'ஓநாய் அதைத் தின்றுவிட்டது' என்று கூறினாள். அதனால் நான் கோபமடைந்தேன்; மேலும் நான் ஆதமுடைய பிள்ளைகளில் ஒருவன் (மனித இயல்புக்குரிய கோபத்தால்), அதனால் அவளுடைய முகத்தில் அறைந்துவிட்டேன். ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்ய வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது (ஒரு சத்தியத்தை முறித்ததற்கோ அல்லது வேறு பாவத்திற்கோ பரிகாரமாக). நான் அவளை விடுதலை செய்யலாமா?' (என்று கேட்டேன்).

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவளிடம், 'அல்லாஹ் எங்கே இருக்கிறான்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவள், 'வானத்தில்' என்று பதிலளித்தாள். அவர்கள் (ஸல்), 'நான் யார்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவள், 'நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர்' என்று பதிலளித்தாள். அல்லாஹ்வின்

தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அவளை விடுதலை செய்துவிடுங்கள்' என்று கூறினார்கள்."

1474

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ رَجُلاً، مِنَ الأَنْصَارِ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِجَارِيَةٍ لَهُ سَوْدَاءَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَلَىَّ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً فَإِنْ كُنْتَ تَرَاهَا مُؤْمِنَةً أُعْتِقُهَا ‏.‏ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ أَتَشْهَدِينَ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ ‏"‏ ‏.‏ قَالَتْ نَعَمْ ‏.‏ قَالَ ‏"‏ أَتَشْهَدِينَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ‏"‏ قَالَتْ نَعَمْ ‏.‏ قَالَ ‏"‏ أَتُوقِنِينَ بِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ ‏"‏ ‏.‏ قَالَتْ نَعَمْ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ أَعْتِقْهَا ‏"‏ ‏.‏

அன்சாரிகளில் ஒருவர் (ரழி) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தனது கறுப்பின அடிமைப் பெண்ணுடன் வந்தார். அவர் (ரழி) கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக என் மீது ஒரு முஃமினான அடிமையை விடுதலை செய்வது கடமையாக உள்ளது (ஒரு பாவத்திற்குப் பரிகாரமாக). அவள் முஃமினா என்று நீங்கள் கருதினால், நான் அவளை விடுதலை செய்வேன்."

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவளிடம் கேட்டார்கள், "அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்று நீ சாட்சி கூறுகிறாயா?"
அவள் சொன்னாள், "ஆம்."

"முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று நீ சாட்சி கூறுகிறாயா?"
அவள் சொன்னாள், "ஆம்."

"மரணத்திற்குப் பின் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவது பற்றி நீ உறுதியாக நம்புகிறாயா?"
அவள் சொன்னாள், "ஆம்."

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அவளை விடுதலை செய்."

1475

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنِ الْمَقْبُرِيِّ، أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ أَبُو هُرَيْرَةَ عَنِ الرَّجُلِ، تَكُونُ عَلَيْهِ رَقَبَةٌ هَلْ يُعْتِقُ فِيهَا ابْنَ زِنًا فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ نَعَمْ ذَلِكَ يُجْزِئُ عَنْهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம், “ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்ய வேண்டிய ஒருவர், அந்தக் கடமையை நிறைவேற்ற முறைதவறிப் பிறந்த ஒரு குழந்தையை விடுதலை செய்யலாமா?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், "ஆம். அது அவருக்குப் போதுமானதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1476

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ الأَنْصَارِيِّ، وَكَانَ، مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الرَّجُلِ تَكُونُ عَلَيْهِ رَقَبَةٌ هَلْ يَجُوزُ لَهُ أَنْ يُعْتِقَ وَلَدَ زِنًا قَالَ نَعَمْ ذَلِكَ يُجْزِئُ عَنْهُ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவரான ஃபதாலா இப்னு உபைத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களிடம், (கஃப்பாரா போன்ற) ஓர் அடிமையை விடுவிக்கும் கடமை உள்ள ஒரு மனிதர், (அடிமையாக இருக்கும்) முறையற்ற உறவில் பிறந்த குழந்தையை விடுவிப்பது கூடுமா? என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அது அவருக்குப் போதுமானது" என்று கூறினார்கள்.

1477

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، سُئِلَ عَنِ الرَّقَبَةِ الْوَاجِبَةِ، هَلْ تُشْتَرَى بِشَرْطٍ فَقَالَ لاَ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي الرِّقَابِ الْوَاجِبَةِ أَنَّهُ لاَ يَشْتَرِيهَا الَّذِي يُعْتِقُهَا فِيمَا وَجَبَ عَلَيْهِ بِشَرْطٍ عَلَى أَنْ يُعْتِقَهَا لأَنَّهُ إِذَا فَعَلَ ذَلِكَ فَلَيْسَتْ بِرَقَبَةٍ تَامَّةٍ لأَنَّهُ يَضَعُ مِنْ ثَمَنِهَا لِلَّذِي يَشْتَرِطُ مِنْ عِتْقِهَا . قَالَ مَالِكٌ وَلاَ بَأْسَ أَنْ يَشْتَرِيَ الرَّقَبَةَ فِي التَّطَوُّعِ وَيَشْتَرِطَ أَنْ يُعْتِقَهَا . قَالَ مَالِكٌ إِنَّ أَحْسَنَ مَا سُمِعَ فِي الرِّقَابِ الْوَاجِبَةِ أَنَّهُ لاَ يَجُوزُ أَنْ يُعْتَقَ فِيهَا نَصْرَانِيٌّ وَلاَ يَهُودِيٌّ وَلاَ يُعْتَقُ فِيهَا مُكَاتَبٌ وَلاَ مُدَبَّرٌ وَلاَ أُمُّ وَلَدٍ وَلاَ مُعْتَقٌ إِلَى سِنِينَ وَلاَ أَعْمَى وَلاَ بَأْسَ أَنْ يُعْتَقَ النَّصْرَانِيُّ وَالْيَهُودِيُّ وَالْمَجُوسِيُّ تَطَوُّعًا لأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ فِي كِتَابِهِ { فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً } فَالْمَنُّ الْعَتَاقَةُ . قَالَ مَالِكٌ فَأَمَّا الرِّقَابُ الْوَاجِبَةُ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ فِي الْكِتَابِ فَإِنَّهُ لاَ

يُعْتَقُ فِيهَا إِلَّا رَقَبَةٌ مُؤْمِنَةٌ . قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ فِي إِطْعَامِ الْمَسَاكِينِ فِي الْكَفَّارَاتِ لاَ يَنْبَغِي أَنْ يُطْعَمَ فِيهَا إِلَّا الْمُسْلِمُونَ وَلاَ يُطْعَمُ فِيهَا أَحَدٌ عَلَى غَيْرِ دِينِ الإِسْلاَمِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம், "ஒருவர் தன் மீது கடமையான (கஃப்பாரா போன்ற) அடிமை விடுதலையை நிறைவேற்றுவதற்காக, 'வாங்கிய பின் விடுதலை செய்ய வேண்டும்' என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் ஓர் அடிமையை விலைக்கு வாங்கலாமா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "கூடாது" என்று பதிலளித்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடமையான நிலையில் அடிமைகளை விடுதலை செய்வது குறித்து நான் கேட்டவற்றில் மிகச் சிறந்தது இதுவே: தன் மீது கடமையான ஒரு விஷயத்திற்காக அடிமையை விடுதலை செய்பவர், 'அவனை விடுதலை செய்ய வேண்டும்' என்ற நிபந்தனையுடன் அவனை விலைக்கு வாங்கக்கூடாது. ஏனெனில், அவர் அவ்வாறு செய்தால், அது முழுமையான ஓர் அடிமையாக இருக்காது. ஏனெனில், 'அவனை விடுதலை செய்ய வேண்டும்' என்று நிபந்தனை விதிப்பதால், (விற்பவர்) அந்த அடிமையின் விலையைக் குறைத்துவிடுகிறார்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆனால், நஃபிலான (தன்னார்வ) ரீதியில் அடிமையை விடுதலை செய்வதற்காக, 'அவனை விடுதலை செய்ய வேண்டும்' என்ற நிபந்தனையுடன் விலைக்கு வாங்குவதில் தவறில்லை."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடமையான நிலையில் அடிமைகளை விடுதலை செய்வது குறித்து நான் கேட்டவற்றில் மிகச் சிறந்தது என்னவென்றால், அதற்காக ஒரு கிறிஸ்தவரையோ அல்லது யூதரையோ விடுதலை செய்யக்கூடாது. மேலும், முகாத்தப் (எஜமானனுடன் ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை), முதப்பர் (எஜமானின் மரணத்திற்குப் பின் விடுதலை பெறும் அடிமை), உம்மு வுலத் (எஜமானுக்குப் பிள்ளை பெற்ற அடிமைப் பெண்), குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விடுதலை செய்யப்பட வேண்டிய அடிமை, அல்லது பார்வையற்றவர் ஆகியோரை (கடமையான விஷயத்திற்காக) விடுதலை செய்யக்கூடாது.

ஆனால், ஒரு கிறிஸ்தவர், யூதர் அல்லது மஜூஸியை நஃபிலான (தன்னார்வ) அடிப்படையில் விடுதலை செய்வதில் தவறில்லை. ஏனெனில், அல்லாஹ் (தபாரக வதஆலா) தனது வேதத்தில்,
{ஃபஇம்மா மன்(ன்)னன் பஅது வஇம்மா ஃபிதாஅன்}
“பின்னர் (அவர்கள் மீது) கருணை காட்டுங்கள்; அல்லது ஈட்டுத்தொகை (பெற்றுக் கொண்டு விடுதலை செய்யுங்கள்).” (அல்குர்ஆன் 47:4) என்று கூறியுள்ளான். இங்கு 'கருணை காட்டுதல்' (மன்னு) என்பது விடுதலை செய்வதாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள (கஃப்பாரா போன்ற) கடமையான அடிமை விடுதலையைப்

பொறுத்தவரை, ஒரு முஃமினான (நம்பிக்கையாளர்) அடிமையைத் தவிர வேறு யாரையும் விடுதலை செய்யக்கூடாது."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பரிகாரங்களுக்காக (கஃப்பாரா) ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதிலும் இவ்வாறே கடைபிடிக்க வேண்டும். முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமே உணவளிக்க வேண்டும்; இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் இல்லாத எவருக்கும் இதில் உணவளிக்கக்கூடாது."

1478

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ أُمَّهُ، أَرَادَتْ أَنْ تُوصِيَ ثُمَّ أَخَّرَتْ ذَلِكَ إِلَى أَنْ تُصْبِحَ فَهَلَكَتْ وَقَدْ كَانَتْ هَمَّتْ بِأَنْ تُعْتِقَ فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَقُلْتُ لِلْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ أَيَنْفَعُهَا أَنْ أُعْتِقَ عَنْهَا فَقَالَ الْقَاسِمُ إِنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّ أُمِّي هَلَكَتْ فَهَلْ يَنْفَعُهَا أَنْ أُعْتِقَ عَنْهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَعَمْ ‏.‏

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அபீ அம்ரா அல்-அன்சாரீ அவர்களின் தாயார் ஒரு வஸிய்யத் (மரண சாசனம்) செய்ய விரும்பியிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதை காலை வரை தாமதப்படுத்தியதால், (அதைச் செய்வதற்கு முன்பே) இறந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் (அந்த வஸிய்யத்தில் அல்லது தனியாக) ஒரு அடிமையை விடுதலை செய்ய எண்ணியிருந்தார்கள். அப்துர்-ரஹ்மான் (இப்னு அபீ அம்ரா) கூறினார்கள்: 'நான் அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது அவர்களிடம், 'நான் அவர்களுக்காக ஒரு அடிமையை விடுதலை செய்தால் அது அவர்களுக்குப் பலனளிக்குமா?' என்று கேட்டேன்.' அதற்கு அல்-காஸிம் அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: 'சஅத் இப்னு உபாதா (ரலி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "என் தாயார் இறந்துவிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்காக ஒரு அடிமையை விடுதலை செய்தால் அது அவர்களுக்குப் பலனளிக்குமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் "ஆம்" என்று கூறினார்கள்.'

1479

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ تُوُفِّيَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ فِي نَوْمٍ نَامَهُ فَأَعْتَقَتْ عَنْهُ عَائِشَةُ زَوْجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم رِقَابًا كَثِيرَةً ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ ‏.‏

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த நிலையிலேயே மரணமடைந்தார்கள். ஆகவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், (அவரது நன்மைக்காகவும், அவருக்கு ஈடேற்றமாகவும்) அவர் சார்பாகப் பல அடிமைகளை விடுதலை செய்தார்கள்.' மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்த விஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது இதுவேயாகும்.'

1480

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سُئِلَ عَنِ الرِّقَابِ أَيُّهَا أَفْضَلُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَغْلاَهَا ثَمَنًا وَأَنْفَسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அடிமைகளை விடுதலை செய்வதில் (நற்கூலிக்குரிய வகையில்) மிகச் சிறந்தது எது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "விலையில் மிக உயர்ந்ததும், அதன் உரிமையாளர்களிடத்தில் மிகவும் மதிப்புமிக்கதும் ஆகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1481

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ أَعْتَقَ وَلَدَ زِنًا وَأُمَّهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், முறையற்ற உறவில் பிறந்த ஒரு குழந்தையையும் அதன் தாயையும் (அடிமைத்தளையிலிருந்து) விடுதலை செய்தார்கள்.

1482

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ جَاءَتْ بَرِيرَةُ فَقَالَتْ إِنِّي كَاتَبْتُ أَهْلِي عَلَى تِسْعِ أَوَاقٍ فِي كُلِّ عَامٍ أُوقِيَّةٌ فَأَعِينِينِي . فَقَالَتْ عَائِشَةُ إِنْ أَحَبَّ أَهْلُكِ أَنْ أَعُدَّهَا لَهُمْ عَنْكِ عَدَدْتُهَا وَيَكُونَ لِي وَلاَؤُكِ فَعَلْتُ . فَذَهَبَتْ بَرِيرَةُ إِلَى أَهْلِهَا فَقَالَتْ لَهُمْ ذَلِكَ فَأَبَوْا عَلَيْهَا فَجَاءَتْ مِنْ عِنْدِ أَهْلِهَا وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم جَالِسٌ فَقَالَتْ لِعَائِشَةَ إِنِّي قَدْ عَرَضْتُ عَلَيْهِمْ ذَلِكَ فَأَبَوْا عَلَىَّ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ الْوَلاَءُ

لَهُمْ . فَسَمِعَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَسَأَلَهَا فَأَخْبَرَتْهُ عَائِشَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " خُذِيهَا وَاشْتَرِطِي لَهُمُ الْوَلاَءَ فَإِنَّمَا الْوَلاَءُ لِمَنْ أَعْتَقَ " . فَفَعَلَتْ عَائِشَةُ ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي النَّاسِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ " أَمَّا بَعْدُ فَمَا بَالُ رِجَالٍ يَشْتَرِطُونَ شُرُوطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا كَانَ مِنْ شَرْطٍ لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَهُوَ بَاطِلٌ وَإِنْ كَانَ مِائَةَ شَرْطٍ قَضَاءُ اللَّهِ أَحَقُّ وَشَرْطُ اللَّهِ أَوْثَقُ وَإِنَّمَا الْوَلاَءُ لِمَنْ أَعْتَقَ " .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

பரீரா (ரழி) என்னிடம் வந்து, "நான் என் எஜமானர்களுடன் ஒன்பது ஊகியாக்களுக்கு, ஆண்டுக்கு ஒரு ஊகியா வீதம் (செலுத்த) 'முகாத்தபா' (விடுதலை) ஒப்பந்தம் செய்துள்ளேன். எனவே எனக்கு உதவுங்கள்" என்று கூறினார்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரழி), "உன் எஜமானர்கள் விரும்பினால், உனக்காக அந்தத் தொகையை (மொத்தமாக) நான் அவர்களுக்கு எண்ணிக் கொடுத்துவிடுகிறேன். ஆனால், 'வலாஃ' (விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமையின் வாரிசுரிமை) எனக்குரியதாக இருக்க வேண்டும். (இவ்வாறு ஒப்புக்கொண்டால்) நான் அதைச் செய்கிறேன்" என்று கூறினார்.

பரீரா (ரழி) தம் எஜமானர்களிடம் சென்று அதைத் தெரிவித்தபோது, அவர்கள் (வலாஃ உரிமையை விட்டுத்தர) மறுத்துவிட்டார்கள்.

பரீரா (ரழி) தம் எஜமானர்களிடமிருந்து (ஆயிஷாவிடம்) திரும்பி வந்தார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

அவர் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், "நான் அதை அவர்களிடம் எடுத்துரைத்தேன். ஆனால், வலாஃ உரிமை அவர்களுக்கே இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர (வேறெதற்கும்) அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைக் கேட்டு (விவரம்) வினவினார்கள். ஆயிஷா (ரழி) நடந்ததைத் தெரிவித்தார்கள். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீ அவரை (விலை கொடுத்து) எடுத்துக்கொள்! வலாஃ உரிமை அவர்களுக்கே என்று (அவர்கள் கோரும்) நிபந்தனையையும் விதித்துக்கொள்! ஏனெனில், வலாஃ என்பது விடுதலை செய்பவருக்கே உரியதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

அவ்வாறே ஆயிஷா (ரழி) செய்தார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்கள் மத்தியில் (சொற்பொழிவாற்ற) எழுந்து நின்று, அல்லாஹ்வைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள்.

பிறகு, "(அம்மா பஃது!) அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் இல்லாத நிபந்தனைகளை விதிக்கும் மக்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் இல்லாத நிபந்தனை எதுவாயினும் அது செல்லாததாகும் (பாதில்); அது நூறு நிபந்தனைகளாக இருந்தாலும் சரியே! அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பே மிக உண்மையானது; அல்லாஹ்வின் நிபந்தனையே மிக உறுதியானது. 'வலாஃ' என்பது விடுதலை செய்பவருக்கே உரியதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1483

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَرَادَتْ أَنْ تَشْتَرِيَ جَارِيَةً تُعْتِقُهَا فَقَالَ أَهْلُهَا نَبِيعُكِهَا عَلَى أَنَّ وَلاَءَهَا لَنَا فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ لاَ يَمْنَعَنَّكِ ذَلِكِ فَإِنَّمَا الْوَلاَءُ لِمَنْ أَعْتَقَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் ஒரு அடிமைப் பெண்ணை வாங்கி அவரை விடுவிக்க விரும்பினார்கள். அப்பெண்ணின் உரிமையாளர்கள், "அவளுடைய வலாஉ எங்களுக்கே உரியது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் நாங்கள் அவளை உங்களுக்கு விற்போம்" என்று கூறினார்கள்.

அதை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அது உங்களைத் தடுக்க வேண்டாம்; ஏனெனில் வலாஉ விடுவிப்பவருக்கே உரியது" என்று கூறினார்கள்.

1484

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ بَرِيرَةَ، جَاءَتْ تَسْتَعِينُ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَتْ عَائِشَةُ إِنْ أَحَبَّ أَهْلُكِ أَنْ أَصُبَّ لَهُمْ ثَمَنَكِ صَبَّةً وَاحِدَةً وَأُعْتِقَكِ فَعَلْتُ . فَذَكَرَتْ ذَلِكَ بَرِيرَةُ لأَهْلِهَا فَقَالُوا لاَ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ لَنَا وَلاَؤُكِ . قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ فَزَعَمَتْ عَمْرَةُ أَنَّ عَائِشَةَ ذَكَرَتْ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ اشْتَرِيهَا وَأَعْتِقِيهَا فَإِنَّمَا الْوَلاَءُ لِمَنْ أَعْتَقَ ‏.

அம்ரா பின்த் அப்த் அர்-ரஹ்மான் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

பரீரா (ரழி) அவர்கள், உம்முல் மூஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் (அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெற) உதவி கேட்டு வந்தார்கள். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், "உங்கள் எஜமானர்கள், நான் உங்கள் விலையை ஒரே தவணையில் அவர்களுக்குச் செலுத்தி உங்களை விடுதலை செய்வதற்குச் சம்மதித்தால், நான் அதைச் செய்வேன்" என்று கூறினார்கள்.

பரீரா (ரழி) அவர்கள் அதைத் தம் எஜமானர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; உங்கள் வலாஃ (உரிமை, அதாவது விடுதலை செய்யப்பட்டவரின் மரணத்திற்குப் பிறகு வாரிசு இல்லாத நிலையில் அவரது சொத்துக்களைப் பெறும் உரிமை) எங்களுக்குரியதாக இருந்தால் தவிர" என்று கூறினார்கள்.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவரை விலைக்கு வாங்கி விடுதலை செய்யுங்கள். ஏனெனில் வலாஃ (உரிமை) விடுதலை செய்பவருக்கே உரியது" என்று கூறினார்கள்.

1485

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلاَءِ وَعَنْ هِبَتِهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வலாஃவை (அடிமையை விடுதலை செய்வதன் மூலம் ஏற்படும் வாரிசுரிமை அல்லது ஆதரவுரிமையை) விற்பதையோ அல்லது அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பதையோ தடை செய்தார்கள்.

1486

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، . أَنَّ الزُّبَيْرَ بْنَ الْعَوَّامِ، اشْتَرَى عَبْدًا فَأَعْتَقَهُ وَلِذَلِكَ الْعَبْدِ بَنُونَ مِنِ امْرَأَةٍ حُرَّةٍ فَلَمَّا أَعْتَقَهُ الزُّبَيْرُ قَالَ هُمْ مَوَالِيَّ . وَقَالَ مَوَالِي أُمِّهِمْ بَلْ هُمْ مَوَالِينَا . فَاخْتَصَمُوا إِلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَقَضَى عُثْمَانُ لِلزُّبَيْرِ بِوَلاَئِهِمْ .

அஸ்-ஸுபைர் இப்னு அல்-அவ்வாம் (ரழி) அவர்கள் ஒரு அடிமையை வாங்கி அவரை விடுதலை செய்தார்கள். அந்த அடிமைக்கு ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணின் மூலம் மகன்கள் இருந்தனர். அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் அவரை விடுதலை செய்தபோது, "அவர்கள் என்னுடைய மவாலிகள் (விடுதலை செய்ததினால் ஏற்படும் சட்டப்பூர்வ உறவுடையவர்கள்)" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு) அவர்களின் தாயுடைய மவாலிகள் (அதாவது, தாயின் குடும்பத்தினர்), "மாறாக, அவர்கள் எங்களுடைய மவாலிகள்

(சட்டப்பூர்வ உறவுடையவர்கள்)" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் அந்த சச்சரவை உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் எடுத்துச் சென்றார்கள். உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், அப்பிள்ளைகளின் 'வலாஃ' (விடுதலை செய்ததினால் ஏற்படும் சட்டப்பூர்வ வாரிசுரிமை உறவு) அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களுக்கே உரியது என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1487

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، سُئِلَ عَنْ عَبْدٍ لَهُ، وَلَدٌ مِنِ امْرَأَةٍ حُرَّةٍ لِمَنْ وَلاَؤُهُمْ فَقَالَ سَعِيدٌ إِنْ مَاتَ أَبُوهُمْ وَهُوَ عَبْدٌ لَمْ يُعْتَقْ فَوَلاَؤُهُمْ لِمَوَالِي أُمِّهِمْ . قَالَ مَالِكٌ وَمَثَلُ ذَلِكَ وَلَدُ الْمُلاَعَنَةِ مِنَ الْمَوَالِي يُنْسَبُ إِلَى مَوَالِي أُمِّهِ فَيَكُونُونَ هُمْ مَوَالِيَهُ إِنْ مَاتَ وَرِثُوهُ وَإِنْ جَرَّ جَرِيرَةً عَقَلُوا عَنْهُ فَإِنِ اعْتَرَفَ بِهِ أَبُوهُ أُلْحِقَ بِهِ وَصَارَ وَلاَؤُهُ إِلَى مَوَالِي أَبِيهِ وَكَانَ مِيرَاثُهُ لَهُمْ وَعَقْلُهُ عَلَيْهِمْ وَيُجْلَدُ أَبُوهُ الْحَدَّ . قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ الْمَرْأَةُ الْمُلاَعِنَةُ مِنَ الْعَرَبِ إِذَا اعْتَرَفَ زَوْجُهَا الَّذِي لاَعَنَهَا بِوَلَدِهَا صَارَ بِمِثْلِ هَذِهِ الْمَنْزِلَةِ إِلاَّ أَنَّ بَقِيَّةَ مِيرَاثِهِ بَعْدَ مِيرَاثِ أُمِّهِ وَإِخْوَتِهِ لأُمِّهِ لِعَامَّةِ الْمُسْلِمِينَ مَا لَمْ يُلْحَقْ بِأَبِيهِ وَإِنَّمَا وَرَّثَ وَلَدُ الْمُلاَعَنَةِ الْمُوَالاَةَ مَوَالِي أُمِّهِ قَبْلَ أَنْ يَعْتَرِفَ بِهِ أَبُوهُ لأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لَهُ نَسَبٌ وَلاَ عَصَبَةٌ فَلَمَّا ثَبَتَ نَسَبُهُ صَارَ إِلَى عَصَبَتِهِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِي وَلَدِ الْعَبْدِ مِنِ امْرَأَةٍ حُرَّةٍ وَأَبُو الْعَبْدِ حُرٌّ أَنَّ الْجَدَّ أَبَا الْعَبْدِ يَجُرُّ وَلاَءَ وَلَدِ ابْنِهِ الأَحْرَارِ مِنِ امْرَأَةٍ حُرَّةٍ يَرِثُهُمْ مَا دَامَ أَبُوهُمْ عَبْدًا فَإِنْ عَتَقَ أَبُوهُمْ رَجَعَ الْوَلاَءُ إِلَى مَوَالِيهِ وَإِنْ مَاتَ وَهُوَ عَبْدٌ كَانَ الْمِيرَاثُ وَالْوَلاَءُ لِلْجَدِّ وَإِنِ الْعَبْدُ كَانَ لَهُ ابْنَانِ حُرَّانِ فَمَاتَ أَحَدُهُمَا وَأَبُوهُ عَبْدٌ جَرَّ الْجَدُّ أَبُو الأَبِ الْوَلاَءَ وَالْمِيرَاثَ . قَالَ مَالِكٌ فِي الأَمَةِ تُعْتَقُ وَهِيَ حَامِلٌ وَزَوْجُهَا مَمْلُوكٌ ثُمَّ يَعْتِقُ زَوْجُهَا قَبْلَ أَنْ تَضَعَ حَمْلَهَا أَوْ بَعْدَ مَا تَضَعُ إِنَّ وَلاَءَ مَا كَانَ فِي بَطْنِهَا لِلَّذِي أَعْتَقَ أُمَّهُ لأَنَّ ذَلِكَ الْوَلَدَ قَدْ كَانَ أَصَابَهُ الرِّقُّ قَبْلَ أَنْ تُعْتَقَ أُمُّهُ وَلَيْسَ هُوَ بِمَنْزِلَةِ الَّذِي تَحْمِلُ بِهِ أُمُّهُ بَعْدَ الْعَتَاقَةِ لأَنَّ الَّذِي تَحْمِلُ بِهِ أُمُّهُ بَعْدَ الْعَتَاقَةِ إِذَا أُعْتِقَ أَبُوهُ جَرَّ وَلاَءَهُ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَبْدِ يَسْتَأْذِنُ سَيِّدَهُ أَنْ يُعْتِقَ عَبْدًا لَهُ فَيَأْذَنُ لَهُ سَيِّدُهُ إِنَّ وَلاَءَ الْعَبْدِ الْمُعْتَقِ

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், ஒரு அடிமைக்குச் சுதந்திரமான பெண்ணின் மூலம் பிறந்த குழந்தைகளின் ‘வலா’ (அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களின் வாரிசுரிமை) யாருக்குரியது என்று கேட்கப்பட்டதாக மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. அதற்கு சயீத் அவர்கள், "அவர்களின் தந்தை ஓர் அடிமையாகவே இருந்து, விடுதலை

செய்யப்படாமல் இறந்துவிட்டால், அவர்களின் ‘வலா’ அவர்களின் தாயின் மவாலிகளுக்குச் (விடுதலை செய்த எஜமானர்களுக்குச்) சாரும்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "மவாலிகளில் (அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களின் வம்சாவளியில்) உள்ள, ‘லிஆன்’ செய்யப்பட்ட பெண்ணின் குழந்தையின் நிலையும் இது போன்றதே. அக்குழந்தை தனது தாயின் மவாலிகளுடன் இணைக்கப்படுவான்; அவர்களே அவனுக்கு மவாலிகள் ஆவார்கள். அவன் இறந்தால் அவர்களே அவனுக்கு வாரிசாவார்கள்; அவன் ஏதேனும் குற்றம் (செய்து இழப்பீடு தர வேண்டி) இருந்தால், அவனுக்காக அவர்களே நஷ்டஈடு (அக்ல்) செலுத்துவார்கள். (பிறகு) அவனது தந்தை அவனை ஏற்றுக்கொண்டால், அவன் அத்தந்தையுடன் இணைக்கப்படுவான்; அவனது ‘வலா’ அவனது தந்தையின் மவாலிகளுக்குச் சென்றுவிடும். அவனது வாரிசுரிமை அவர்களுக்கே உரியதாகும்; அவனது நஷ்டஈட்டுப் பொறுப்பும் அவர்கள் மீதே சாரும்; மேலும் அவனது தந்தைக்கு (அவதூறுக்கான) ‘ஹத்’ தண்டனை நிறைவேற்றப்படும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அரபு குலத்தைச் சேர்ந்த ‘லிஆன்’ செய்யப்பட்ட பெண்ணின் விஷயமும் இவ்வாறே. அவளுடன் லிஆன் செய்த அவளது கணவன், அக்குழந்தையை (தன் குழந்தையாக) ஏற்றுக்கொண்டால், அதுவும் இதே நிலையை அடையும் (தந்தையின் வம்சத்தோடு சேரும்). ஆனால், அவன் தனது தந்தையுடன் இணைக்கப்படாத வரையில், அவனது தாய்க்கும் தாயின் வழிச் சகோதரர்களுக்கும் உரிய பங்கு போக மீதமுள்ள அவனது சொத்துக்கள் பொதுவான முஸ்லிம்களுக்கே (பைத்துல் மாலுக்கு) சேரும். ‘லிஆன்’ செய்யப்பட்டவளின் குழந்தை, அவனது தந்தை அவனை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு வரை, அவனது தாயின் மவாலிகளுக்கே வாரிசுரிமையையும் ‘வலா’வையும் வழங்குகிறான். ஏனெனில், (அப்போது) அவனுக்கு வம்சாவளியோ தந்தைவழி உறவுகளோ (அசபா) இல்லை. அவனது வம்சாவளி உறுதிப்படுத்தப்பட்டால், அது அவனது தந்தைவழி உறவுகளுக்குச் சென்றுவிடும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் ஒருமனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட முடிவானது: ஒரு அடிமைக்குச் சுதந்திரமான பெண் மூலம் குழந்தை பிறந்து, அந்த அடிமையின் தந்தை சுதந்திரமானவராக இருந்தால், அந்தத் தாத்தா (அடிமையின் தந்தை) தனது மகனுக்குப் பிறந்த சுதந்திரமான பிள்ளைகளின் ‘வலா’வை தன்பால் ஈர்த்துக்கொள்வார். அவர்களின் தந்தை அடிமையாக இருக்கும் காலமெல்லாம் தாத்தாவே அவர்களுக்கு வாரிசாவார். தந்தை சுதந்திரமாகிவிட்டால், ‘வலா’ அவனது (தந்தையின்) மவாலிகளுக்குத் திரும்பும். அவன் அடிமையாகவே இறந்துவிட்டால், வாரிசுரிமையும் ‘வலா’வும் தாத்தாவுக்கே உரியதாகும். அந்த அடிமைக்கு இரண்டு சுதந்திரமான மகன்கள் இருந்து, தந்தை இன்னும் அடிமையாக இருக்கும்போதே அவர்களில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால், தாத்தா (தந்தையின் தந்தை) ‘வலா’வையும் வாரிசுரிமையையும் தன்பால் ஈர்த்துக்கொள்வார்."

மாலிக் அவர்கள், கர்ப்பமாக இருக்கும்போதே விடுதலை செய்யப்பட்ட ஒரு அடிமைப் பெண்ணைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அவளது கணவன் அடிமையாக இருந்து, அவள் பிரசவிப்பதற்கு முன்போ அல்லது பிரசவித்த பின்போ அவன் விடுதலை செய்யப்பட்டால் (சட்டம் என்னவெனில்): "அவளது வயிற்றில் உள்ள சிசுவின் ‘வலா’, அந்தத் தாயை விடுதலை செய்தவருக்கே உரியதாகும். ஏனெனில், தாய் விடுதலை செய்யப்படுவதற்கு முன்பே அடிமைத்தனம் அக்குழந்தையைத் தீண்டியிருந்தது. தாய் விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகு கருவுற்ற குழந்தையைப் போன்றது அல்ல இது. ஏனெனில், (விடுதலைக்குப்பின் கருவுற்ற) குழந்தையின் தந்தை விடுதலை செய்யப்படும்போது, அவர் அக்குழந்தையின் ‘வலா’வை தன்பால் ஈர்த்துக்கொள்வார்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடிமை தனது எஜமானிடம் தனக்குச் சொந்தமான ஒரு அடிமையை விடுதலை செய்ய அனுமதி கேட்டு, எஜமானரும் அனுமதி அளித்தால், விடுதலை செய்யப்பட்ட அந்த அடிமையின் ‘வலா’ (அனுமதி அளித்த எஜமானருக்கே உரியதாகும்)."

1488

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ الْعَاصِيَ بْنَ هِشَامٍ هَلَكَ وَتَرَكَ بَنِينَ لَهُ ثَلاَثَةً اثْنَانِ لأُمٍّ وَرَجُلٌ لِعَلَّةٍ فَهَلَكَ أَحَدُ اللَّذَيْنِ لأُمٍّ وَتَرَكَ مَالاً وَمَوَالِيَ فَوَرِثَهُ أَخُوهُ لأَبِيهِ وَأُمِّهِ مَالَهُ وَوَلاَءَهُ مَوَالِيهِ ثُمَّ هَلَكَ الَّذِي وَرِثَ الْمَالَ وَوَلاَءَ الْمَوَالِي وَتَرَكَ ابْنَهُ وَأَخَاهُ لأَبِيهِ فَقَالَ ابْنُهُ قَدْ أَحْرَزْتُ مَا كَانَ أَبِي أَحْرَزَ مِنَ الْمَالِ وَوَلاَءِ الْمَوَالِي وَقَالَ أَخُوهُ لَيْسَ كَذَلِكَ إِنَّمَا أَحْرَزْتَ الْمَالَ وَأَمَّا وَلاَءُ الْمَوَالِي فَلاَ أَرَأَيْتَ لَوْ هَلَكَ أَخِي الْيَوْمَ أَلَسْتُ أَرِثُهُ أَنَا فَاخْتَصَمَا إِلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَقَضَى لأَخِيهِ بِوَلاَءِ الْمَوَالِي .

அபூ பக்ர் பின் அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்-ஆஸி பின் ஹிஷாம் இறந்துவிட்டார். அவர் மூன்று மகன்களை விட்டுச் சென்றார்; அவர்களில் இருவர் ஒரு தாய்க்கும், ஒருவர் வேறொரு தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள்.

ஒரே தாய்க்குப் பிறந்த அவ்விருவரில் ஒருவர் இறந்துவிட்டார். அவர் செல்வத்தையும் மவாலிகளையும் விட்டுச் சென்றார். அவருடைய உடன் பிறந்த (முழு) சகோதரர் அவருடைய செல்வத்தையும், மவாலிகளின் வலாஃவையும் வாரிசாகப் பெற்றார்.

பிறகு, அந்தச் செல்வத்தையும் மவாலிகளின் வலாஃவையும் வாரிசாகப் பெற்ற

(இரண்டாவது இறந்த) அவரும் இறந்துவிட்டார். அவர் தனது மகனையும், தனது தந்தைவழிச் சகோதரரையும் (அதாவது, அல்-ஆஸியின் மூன்றாவது மகனையும்) விட்டுச் சென்றார்.

அவருடைய மகன், "என் தந்தை அடைந்த செல்வத்தையும் மவாலிகளின் வலாஃஃவையும் நான் (தானாகவே) அடைகிறேன்" என்று கூறினார்.

அதற்கு அவருடைய சகோதரர், "அப்படியல்ல. நீர் செல்வத்தை மட்டுமே அடைகிறீர். மவாலிகளின் வலாஃஃவைப் பொறுத்தவரை, அது (உமக்குரியது) அல்ல. (முதலில் இறந்த) என் சகோதரர் இன்று இறந்திருந்தால், நான் அவருக்கு வாரிசாகியிருக்க மாட்டேனா என்று நீர் பார்க்கவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

அவர்கள் இருவரும் உஸ்மான் பின் அஃஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் வழக்கை கொண்டு சென்றார்கள். உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், மவாலிகளின் வலாஃஃ அந்தச் சகோதரருக்கே (அதாவது, தந்தைவழிச் சகோதரருக்கே) உரியது என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1489

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَبُوهُ، أَنَّهُ كَانَ جَالِسًا عِنْدَ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ فَاخْتَصَمَ إِلَيْهِ نَفَرٌ مِنْ جُهَيْنَةَ وَنَفَرٌ مِنْ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ وَكَانَتِ امْرَأَةٌ مِنْ جُهَيْنَةَ عِنْدَ رَجُلٍ مِنْ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ بْنُ كُلَيْبٍ فَمَاتَتِ الْمَرْأَةُ وَتَرَكَتْ مَالاً وَمَوَالِيَ فَوَرِثَهَا ابْنُهَا وَزَوْجُهَا ثُمَّ مَاتَ ابْنُهَا فَقَالَ وَرَثَتُهُ لَنَا وَلاَءُ الْمَوَالِي قَدْ كَانَ ابْنُهَا أَحْرَزَهُ فَقَالَ الْجُهَنِيُّونَ لَيْسَ كَذَلِكَ إِنَّمَا هُمْ مَوَالِي صَاحِبَتِنَا فَإِذَا مَاتَ وَلَدُهَا فَلَنَا وَلاَؤُهُمْ وَنَحْنُ نَرِثُهُمْ فَقَضَى أَبَانُ بْنُ عُثْمَانَ لِلْجُهَنِيِّينَ بِوَلاَءِ الْمَوَالِي ‏.‏

அபூ பக்ர் பின் ஹஸ்ம் அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் அபான் பின் உஸ்மான் அவர்களிடம் அமர்ந்திருந்தபோது, ஜுஹைனா குலத்தைச் சேர்ந்த சிலரும், பனூ அல்-ஹாரிஸ் பின் அல்-கஸ்ரஜ் குலத்தைச் சேர்ந்த சிலரும் ஒரு வழக்கை அவரிடம் கொண்டு வந்தனர்.

ஜுஹைனா குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண், பனூ அல்-ஹாரிஸ் பின் அல்-கஸ்ரஜ் குலத்தைச் சேர்ந்த இப்ராஹீம் பின் குலைப் என்பவருடன் (திருமண உறவில்) இருந்தார். அப்பெண் இறந்துவிட்டார்; அவர் செல்வத்தையும், மவாலிகளையும் விட்டுச் சென்றார். அவருடைய மகனும், கணவரும் அவருக்கு வாரிசானார்கள்.

பிறகு அப்பெண்ணின் மகனும் இறந்துவிட்டார். (மகனின் தந்தை வழி)

வாரிசுகள், "மவாலிகளின் வலாஃ (எனும் உரிமை) எங்களுக்கே உரியது; ஏனெனில் அப்பெண்ணின் மகன் அதைத் தனதாக்கிக் கொண்டிருந்தார்" என்று கூறினர்.

அதற்கு ஜுஹைனா குலத்தார், "அப்படியல்ல! அவர்கள் எங்களைச் சேர்ந்த பெண்ணின் மவாலிகள் ஆவர். எனவே, அப்பெண்ணின் பிள்ளை இறந்துவிட்டால், அவர்களின் வலாஃ உரிமை எங்களுக்கே உரியது; நாங்களே அவர்களுக்கு வாரிசாவோம்" என்று கூறினர்.

ஆகவே, அபான் பின் உஸ்மான் அவர்கள், மவாலிகளின் வலாஃ உரிமை ஜுஹைனா குலத்தாருக்கே உரியது என்று தீர்ப்பளித்தார்.

1490

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، قَالَ فِي رَجُلٍ هَلَكَ وَتَرَكَ بَنِينَ لَهُ ثَلاَثَةً وَتَرَكَ مَوَالِيَ أَعْتَقَهُمْ هُوَ عَتَاقَةً ثُمَّ إِنَّ الرَّجُلَيْنِ مِنْ بَنِيهِ هَلَكَا وَتَرَكَا أَوْلاَدًا . فَقَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ يَرِثُ الْمَوَالِيَ الْبَاقِي مِنَ الثَّلاَثَةِ فَإِذَا هَلَكَ هُوَ فَوَلَدُهُ وَوَلَدُ إِخْوَتِهِ فِي وَلاَءِ الْمَوَالِي شَرَعٌ سَوَاءٌ .

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு மனிதர் மரணித்து, அவருக்கு மூன்று மகன்களையும், மேலும் அவர் விடுதலை செய்திருந்த மவாலிகளையும் (விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமைகளையும்) விட்டுச் சென்றார். பின்னர், அவருடைய மகன்களில் இருவர் மரணித்து, பிள்ளைகளை விட்டுச் சென்றனர். (இந்நிலையில்,) எஞ்சியிருக்கும் மூன்றாவது மகன் மவாலிகளுக்கு வாரிசு ஆவார் (அதாவது, மவாலிகள் வாரிசின்றி மரணித்தால், இவருக்கு வாரிசுரிமை உண்டு). அவரும் மரணிக்கும்போது, அவருடைய பிள்ளைகளும் அவருடைய சகோதரர்களின் பிள்ளைகளும் மவாலிகளின் வலாஃ உரிமையில் (விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களின் வாரிசுரிமை உரிமையில்) சமமானவர்கள் ஆவார்கள்."

1491

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ السَّائِبَةِ، قَالَ يُوَالِي مَنْ شَاءَ فَإِنْ مَاتَ وَلَمْ يُوَالِ أَحَدًا فَمِيرَاثُهُ لِلْمُسْلِمِينَ وَعَقْلُهُ عَلَيْهِمْ . قَالَ مَالِكٌ إِنَّ أَحْسَنَ مَا سُمِعَ فِي السَّائِبَةِ أَنَّهُ لاَ يُوَالِي أَحَدًا وَأَنَّ مِيرَاثَهُ لِلْمُسْلِمِينَ وَعَقْلَهُ عَلَيْهِمْ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْيَهُودِيِّ وَالنَّصْرَانِيِّ يُسْلِمُ عَبْدُ أَحَدِهِمَا فَيُعْتِقُهُ قَبْلَ أَنْ يُبَاعَ عَلَيْهِ إِنَّ وَلاَءَ الْعَبْدِ الْمُعْتَقِ لِلْمُسْلِمِينَ وَإِنْ أَسْلَمَ الْيَهُودِيُّ أَوِ

النَّصْرَانِيُّ بَعْدَ ذَلِكَ لَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِ الْوَلَاءُ أَبَدًا . قَالَ وَلَكِنْ إِذَا أَعْتَقَ الْيَهُودِيُّ أَوِ النَّصْرَانِيُّ عَبْدًا عَلَى دِينِهِمَا ثُمَّ أَسْلَمَ الْمُعْتَقُ قَبْلَ أَنْ يُسْلِمَ الْيَهُودِيُّ أَوِ النَّصْرَانِيُّ الَّذِي أَعْتَقَهُ ثُمَّ أَسْلَمَ الَّذِي أَعْتَقَهُ رَجَعَ إِلَيْهِ الْوَلَاءُ لأَنَّهُ قَدْ كَانَ ثَبَتَ لَهُ الْوَلَاءُ يَوْمَ أَعْتَقَهُ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ كَانَ لِلْيَهُودِيِّ أَوِ النَّصْرَانِيِّ وَلَدٌ مُسْلِمٌ وَرِثَ مَوَالِيَ أَبِيهِ الْيَهُودِيِّ أَوِ النَّصْرَانِيِّ إِذَا أَسْلَمَ الْمَوْلَى الْمُعْتَقُ قَبْلَ أَنْ يُسْلِمَ الَّذِي أَعْتَقَهُ وَإِنْ كَانَ الْمُعْتَقُ حِينَ أُعْتِقَ مُسْلِمًا لَمْ يَكُنْ لِوَلَدِ النَّصْرَانِيِّ أَوِ الْيَهُودِيِّ الْمُسْلِمِينَ مِنْ وَلَاءِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ شَىْءٌ لأَنَّهُ لَيْسَ لِلْيَهُودِيِّ وَلَا لِلنَّصْرَانِيِّ وَلَاءٌ فَوَلَاءُ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ لِجَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடம் 'சாயிபா' (எவருடனும் 'வலாஉ' எனும் உரிமைத் தொடர்பு இல்லாமல் விடுவிக்கப்பட்டவர்) பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அவர் (சாயிபா) தான் விரும்பியவரைத் தனது பொறுப்பாளராக (வாலியாக) ஆக்கிக் கொள்ளலாம். அவர் யாரையும் பொறுப்பாளராக ஆக்காமல் இறந்துவிட்டால், அவரது வாரிசுரிமைச் சொத்து முஸ்லிம்களுக்குச் சேரும்; அவருக்கான நஷ்ட ஈட்டை (அக்ல்) செலுத்தும் கடமையும் அவர்கள் மீதே இருக்கும்" என்று பதிலளித்தார்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "சாயிபா பற்றி நான் செவியுற்றவற்றில் மிகச் சிறந்தது யாதெனில், அவர் யாரையும் தனது பொறுப்பாளராக (வாலியாக) ஆக்கிக் கொள்ள முடியாது; மேலும் அவரது வாரிசுரிமைச் சொத்து முஸ்லிம்களுக்குச் சேரும்; அவருக்கான நஷ்ட ஈட்டைச் செலுத்தும் கடமையும் அவர்கள் (முஸ்லிம்கள்) மீதே இருக்கும் என்பதாகும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "ஒரு யூதருக்கோ அல்லது கிறிஸ்தவருக்கோ உரிய ஓர் அடிமை இஸ்லாத்தை ஏற்று, அவர் விற்கப்படுவதற்கு முன்பே அவரை அந்த எஜமானர் விடுதலை செய்துவிட்டால், அந்த விடுதலை செய்யப்பட்டவரின் 'வலாஉ' (உரிமைத் தொடர்பு) முஸ்லிம்களுக்கே உரியது. அதன் பிறகு அந்த யூதரோ அல்லது கிறிஸ்தவரோ இஸ்லாத்தை ஏற்றாலும், அந்த 'வலாஉ' அவருக்கு ஒருபோதும் திரும்பக் கிடைக்காது."

"ஆனால், ஒரு யூதரோ அல்லது கிறிஸ்தவரோ தங்கள் மதத்தைச் சார்ந்த ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்து, பின்னர் அந்த விடுதலை செய்யப்பட்டவர், அவரை விடுதலை செய்த அந்த யூதர் அல்லது கிறிஸ்தவர் இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு முன்பே இஸ்லாத்தை ஏற்று, (அதன் பிறகு) அவரை விடுதலை செய்தவரும் இஸ்லாத்தை ஏற்றால், அந்த 'வலாஉ' அவருக்கே (விடுதலை செய்தவருக்கே) திரும்பக் கிடைக்கும். ஏனெனில், அவர் அவரை விடுதலை செய்த நாளிலேயே அவருக்கான 'வலாஉ' உறுதிப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது" என்றும் கூறினார்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "ஒரு யூதருக்கோ அல்லது கிறிஸ்தவருக்கோ ஒரு முஸ்லிம் மகன் இருந்து, அந்த யூத அல்லது கிறிஸ்தவத் தந்தை விடுதலை செய்த அடிமை (மவ்லா முஃதக்), தன்னை விடுதலை செய்தவர் இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு முன்பே இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்தால், அந்த முஸ்லிம் மகன் தனது தந்தையின் விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமைகளின் 'வலாஉ' உரிமையை (அதாவது, அந்த அடிமைகளின் வாரிசுரிமையை) அடைவார். ஆனால், விடுதலை செய்யப்பட்டவர் விடுதலை செய்யப்படும்போதே முஸ்லிமாக இருந்திருந்தால், அந்த முஸ்லிம் அடிமையின் 'வலாஉ'வில், கிறிஸ்தவருக்கோ அல்லது யூதருக்கோ பிறந்த முஸ்லிம் பிள்ளைகளுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. ஏனெனில் (அடிமை விடுதலை செய்யப்படும்போது) அந்த யூதருக்கோ அல்லது கிறிஸ்தவருக்கோ 'வலாஉ' உரிமை இருக்கவில்லை. எனவே, அந்த முஸ்லிம் அடிமையின் 'வலாஉ' முஸ்லிம் சமூகத்திற்கே உரியதாகும்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

39. كتاب المكاتب

முவத்தா மாலிக்

39. விடுதலைப் பத்திரம்

1492

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ الْمُكَاتَبُ عَبْدٌ مَا بَقِيَ عَلَيْهِ مِنْ كِتَابَتِهِ شَىْءٌ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு முகாத்தப் (விடுதலை ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை), அவனுடைய கிதாபா (விடுதலைக்கான ஒப்பந்தத் தொகை)வில் செலுத்த வேண்டியதில் சிறிதளவேனும் மீதமிருக்கும் வரை அடிமையாகவே இருக்கிறான்.'

1493

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، كَانَا يَقُولاَنِ الْمُكَاتَبُ عَبْدٌ مَا بَقِيَ عَلَيْهِ مِنْ كِتَابَتِهِ شَىْءٌ. قَالَ مَالِكٌ وَهُوَ رَأْيِي. قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ هَلَكَ الْمُكَاتَبُ وَتَرَكَ مَالاً أَكْثَرَ مِمَّا بَقِيَ عَلَيْهِ مِنْ كِتَابَتِهِ وَلَهُ وَلَدٌ وُلِدُوا فِي كِتَابَتِهِ أَوْ كَاتَبَ عَلَيْهِمْ وَرِثُوا مَا بَقِيَ مِنَ الْمَالِ بَعْدَ قَضَاءِ كِتَابَتِهِ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்களும் சுலைமான் இப்னு யசார் (ரஹ்) அவர்களும், "ஒரு முகாதப், அவருடைய கிதாபா ஒப்பந்தத்தின் (விடுதலைக்கான தொகையின்) எந்தப் பகுதியாவது செலுத்தப்படாமல் மீதமிருக்கும் வரை அவர் ஓர் அடிமையே ஆவார்" என்று கூறியதாகத் தாம் கேட்டதாக எனக்கு அறிவித்தார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இதுவே என்னுடைய கருத்தாகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முகாதப் இறந்துவிட்டால், மேலும் அவருடைய கிதாபா ஒப்பந்தத்திலிருந்து செலுத்தப்பட வேண்டிய மீதித் தொகையை விட அதிகமான சொத்தை அவர் விட்டுச் சென்றால், மேலும்

அவருடைய கிதாபா ஒப்பந்தக் காலத்தில் பிறந்த குழந்தைகள் அவருக்கிருந்தால் அல்லது அவர்களுக்காகவும் கிதாபா ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருந்தால், கிதாபா ஒப்பந்தத் தொகை செலுத்தப்பட்ட பிறகு மீதமுள்ள எந்தவொரு சொத்தையும் அவர்கள் வாரிசாகப் பெறுவார்கள்."

1494

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ الْمَكِّيِّ، أَنَّ مُكَاتَبًا، كَانَ لاِبْنِ الْمُتَوَكِّلِ هَلَكَ بِمَكَّةَ وَتَرَكَ عَلَيْهِ بَقِيَّةً مِنْ كِتَابَتِهِ وَدُيُونًا لِلنَّاسِ وَتَرَكَ ابْنَتَهُ فَأَشْكَلَ عَلَى عَامِلِ مَكَّةَ الْقَضَاءُ فِيهِ فَكَتَبَ إِلَى عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ يَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ فَكَتَبَ إِلَيْهِ عَبْدُ الْمَلِكِ أَنِ ابْدَأْ بِدُيُونِ النَّاسِ ثُمَّ اقْضِ مَا بَقِيَ مِنْ كِتَابَتِهِ ثُمَّ اقْسِمْ مَا بَقِيَ مِنْ مَالِهِ بَيْنَ ابْنَتِهِ وَمَوْلاَهُ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ لَيْسَ عَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ أَنْ يُكَاتِبَهُ إِذَا سَأَلَهُ ذَلِكَ وَلَمْ أَسْمَعْ أَنَّ أَحَدًا مِنَ الأَئِمَّةِ أَكْرَهَ رَجُلاً عَلَى أَنْ يُكَاتِبَ عَبْدَهُ وَقَدْ سَمِعْتُ بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ إِذَا سُئِلَ عَنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لَهُ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ { فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا } . يَتْلُو هَاتَيْنِ الآيَتَيْنِ { وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا } . { فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلاَةُ فَانْتَشِرُوا فِي الأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ } . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا ذَلِكَ أَمْرٌ أَذِنَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ لِلنَّاسِ وَلَيْسَ بِوَاجِبٍ عَلَيْهِمْ . قَالَ مَالِكٌ وَسَمِعْتُ بَعْضَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى { وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ } . إِنَّ ذَلِكَ أَنْ يُكَاتِبَ الرَّجُلُ غُلاَمَهُ ثُمَّ يَضَعُ عَنْهُ مِنْ آخِرِ كِتَابَتِهِ شَيْئًا مُسَمًّى . قَالَ مَالِكٌ فَهَذَا الَّذِي سَمِعْتُ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ وَأَدْرَكْتُ عَمَلَ النَّاسِ عَلَى ذَلِكَ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ وَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَاتَبَ غُلاَمًا لَهُ عَلَى خَمْسَةٍ وَثَلاَثِينَ أَلْفَ دِرْهَمٍ ثُمَّ وَضَعَ عَنْهُ مِنْ آخِرِ كِتَابَتِهِ خَمْسَةَ آلاَفِ دِرْهَمٍ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الْمُكَاتَبَ إِذَا كَاتَبَهُ سَيِّدُهُ تَبِعَهُ مَالُهُ وَلَمْ يَتْبَعْهُ وَلَدُهُ إِلاَّ أَنْ يَشْتَرِطَهُمْ فِي كِتَابَتِهِ . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فِي الْمُكَاتَبِ يُكَاتِبُهُ سَيِّدُهُ وَلَهُ جَارِيَةٌ بِهَا حَبَلٌ مِنْهُ لَمْ يَعْلَمْ بِهِ هُوَ وَلاَ سَيِّدُهُ يَوْمَ كِتَابَتِهِ فَإِنَّهُ لاَ يَتْبَعُهُ ذَلِكَ الْوَلَدُ لأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ دَخَلَ فِي كِتَابَتِهِ وَهُوَ لِسَيِّدِهِ فَأَمَّا الْجَارِيَةُ فَإِنَّهَا لِلْمُكَاتَبِ لأَنَّهَا مِنْ مَالِهِ . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ وَرِثَ مُكَاتَبًا مِنِ امْرَأَتِهِ هُوَ وَابْنُهَا إِنَّ الْمُكَاتَبَ إِنْ مَاتَ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ كِتَابَتَهُ اقْتَسَمَا مِيرَاثَهُ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَإِنْ أَدَّى كِتَابَتَهُ ثُمَّ مَاتَ فَمِيرَاثُهُ لاِبْنِ الْمَرْأَةِ وَلَيْسَ لِلزَّوْجِ مِنْ مِيرَاثِهِ

شَيْءٌ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُكَاتَبِ يُكَاتِبُ عَبْدَهُ قَالَ يُنْظَرُ فِي ذَلِكَ فَإِنْ كَانَ إِنَّمَا أَرَادَ الْمُحَابَاةَ لِعَبْدِهِ وَعُرِفَ ذَلِكَ مِنْهُ بِالتَّخْفِيفِ عَنْهُ فَلاَ يَجُوزُ ذَلِكَ وَإِنْ كَانَ إِنَّمَا كَاتَبَهُ عَلَى وَجْهِ الرَّغْبَةِ وَطَلَبِ الْمَالِ وَابْتِغَاءِ الْفَضْلِ وَالْعَوْنِ عَلَى كِتَابَتِهِ فَذَلِكَ جَائِزٌ لَهُ . قَالَ مَالِكٌ فِي رَجُلٍ وَطِئَ مُكَاتَبَةً لَهُ إِنَّهَا إِنْ حَمَلَتْ فَهِيَ بِالْخِيَارِ إِنْ شَاءَتْ كَانَتْ أُمَّ وَلَدٍ وَإِنْ شَاءَتْ قَرَّتْ عَلَى كِتَابَتِهَا فَإِنْ لَمْ تَحْمِلْ فَهِيَ عَلَى كِتَابَتِهَا . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِي الْعَبْدِ يَكُونُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ إِنَّ أَحَدَهُمَا لاَ يُكَاتِبُ نَصِيبَهُ مِنْهُ أَذِنَ لَهُ بِذَلِكَ صَاحِبُهُ أَوْ لَمْ يَأْذَنْ إِلاَّ أَنْ يُكَاتِبَاهُ جَمِيعًا لأَنَّ ذَلِكَ يَعْقِدُ لَهُ عِتْقًا وَيَصِيرُ إِذَا أَدَّى الْعَبْدُ مَا كُوتِبَ عَلَيْهِ إِلَى أَنْ يَعْتِقَ نِصْفُهُ وَلاَ يَكُونُ عَلَى الَّذِي كَاتَبَ بَعْضَهُ أَنْ يَسْتَتِمَّ عِتْقَهُ فَذَلِكَ خِلاَفُ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَنْ أَعْتَقَ شِرْكًا لَهُ فِي عَبْدٍ قُوِّمَ عَلَيْهِ قِيمَةَ الْعَدْلِ . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ جَهِلَ ذَلِكَ حَتَّى يُؤَدِّيَ الْمُكَاتَبُ أَوْ قَبْلَ أَنْ يُؤَدِّيَ رَدَّ إِلَيْهِ الَّذِي كَاتَبَهُ مَا قَبَضَ مِنَ الْمُكَاتَبِ فَاقْتَسَمَهُ هُوَ وَشَرِيكُهُ عَلَى قَدْرِ حِصَصِهِمَا وَبَطَلَتْ كِتَابَتُهُ وَكَانَ عَبْدًا لَهُمَا عَلَى حَالِهِ الأُولَى . قَالَ مَالِكٌ فِي مُكَاتَبٍ بَيْنَ رَجُلَيْنِ فَأَنْظَرَهُ أَحَدُهُمَا بِحَقِّهِ الَّذِي عَلَيْهِ وَأَبَى الآخَرُ أَنْ يُنْظِرَهُ فَاقْتَضَى الَّذِي أَبَى أَنْ يُنْظِرَهُ بَعْضَ حَقِّهِ ثُمَّ مَاتَ الْمُكَاتَبُ وَتَرَكَ مَالاً لَيْسَ فِيهِ وَفَاءٌ مِنْ كِتَابَتِهِ قَالَ مَالِكٌ يَتَحَاصَّانِ بِقَدْرِ مَا بَقِيَ لَهُمَا عَلَيْهِ يَأْخُذُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِقَدْرِ حِصَّتِهِ فَإِنْ تَرَكَ الْمُكَاتَبُ فَضْلاً عَنْ كِتَابَتِهِ أَخَذَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مَا بَقِيَ مِنَ الْكِتَابَةِ وَكَانَ مَا بَقِيَ بَيْنَهُمَا بِالسَّوَاءِ فَإِنْ عَجَزَ الْمُكَاتَبُ وَقَدِ اقْتَضَى الَّذِي لَمْ يُنْظِرْهُ أَكْثَرَ مِمَّا اقْتَضَى صَاحِبُهُ كَانَ الْعَبْدُ بَيْنَهُمَا نِصْفَيْنِ وَلاَ يَرُدُّ عَلَى صَاحِبِهِ فَضْلَ مَا اقْتَضَى لأَنَّهُ إِنَّمَا اقْتَضَى الَّذِي لَهُ بِإِذْنِ صَاحِبِهِ وَإِنْ وَضَعَ عَنْهُ أَحَدُهُمَا الَّذِي لَهُ ثُمَّ اقْتَضَى صَاحِبُهُ بَعْضَ الَّذِي لَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ عَجَزَ فَهُوَ بَيْنَهُمَا وَلاَ يَرُدُّ الَّذِي اقْتَضَى عَلَى صَاحِبِهِ شَيْئًا لأَنَّهُ إِنَّمَا اقْتَضَى الَّذِي لَهُ عَلَيْهِ وَذَلِكَ بِمَنْزِلَةِ الدَّيْنِ لِلرَّجُلَيْنِ بِكِتَابٍ وَاحِدٍ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ فَيُنْظِرُهُ أَحَدُهُمَا وَيَشِحُّ الآخَرُ فَيَقْتَضِي بَعْضَ حَقِّهِ ثُمَّ يُفْلِسُ الْغَرِيمُ فَلَيْسَ عَلَى الَّذِي اقْتَضَى أَنْ يَرُدَّ شَيْئًا مِمَّا أَخَذَ .

ஹுமைத் பின் கைஸ் அல்-மக்கி அறிவித்தார்:
இப்னுல் முதவக்கில் என்பவருக்குச் சொந்தமான ஒரு முகாத்தப் (எஜமானுடன் விடுதலை ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) மக்காவில்

இறந்துவிட்டார். அவர் தனது கிதாபா (விடுதலைத் தொகை) வகையில் செலுத்த வேண்டிய பாக்கித் தொகையையும், மக்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்களையும், ஒரு மகளையும் விட்டுச் சென்றார். மக்காவின் ஆளுநருக்கு இதில் எவ்வாறு தீர்ப்பளிப்பது என்பதில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. எனவே அவர் இது குறித்து (கலீஃபா) அப்துல் மலிக் பின் மர்வானுக்குக் கடிதம் எழுதினார். அதற்கு அப்துல் மலிக், "மக்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்களை முதலில் செலுத்துங்கள்; பிறகு அவரது கிதாபாவில் எஞ்சியுள்ளதைச் செலுத்துங்கள்; பின்னர் அவரது செல்வத்தில் எஞ்சியிருப்பதை அவருடைய மகளுக்கும், எஜமானருக்கும் இடையில் பங்கிடுங்கள்" என்று அவருக்குப் பதில் எழுதினார்.

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்:
"எங்களிடம் (மதீனாவில்) உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஓர் அடிமை தனது எஜமானிடம் தன்னை கிதாபா செய்யுமாறு (விடுதலை ஒப்பந்தம் எழுதுமாறு) கேட்டால், அதைச் செய்வது எஜமான் மீது கட்டாயமில்லை. இமாம்களில் எவரும் ஒரு மனிதரைத் தனது அடிமைக்கு கிதாபா எழுதிக் கொடுக்குமாறு கட்டாயப்படுத்தியதாக நான் கேள்விப்படவில்லை. அறிஞர்களில் ஒருவரிடம் இது பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது, அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'ஃபகாதிபூஹும் இன் அலிம்தும் ஃபீஹிம் கைரா'
(அவர்களிடத்தில் ஏதேனும் நன்மையை நீங்கள் அறிந்தால், அவர்களுக்கு (விடுதலை) ஒப்பந்தத்தை எழுதிக் கொடுங்கள்) (அல்குர்ஆன் 24:33)

என்று (கேட்டவர்) குறிப்பிட்டபோது, அந்த அறிஞர் பின்வரும் இரண்டு வசனங்களை ஓதிக் காட்டினார்:

'வ இதா ஹலல்தும் ஃபஸ்தாது'
(நீங்கள் இஹ்ராம் நிலையிலிருந்து விடுபட்டதும், வேட்டையாடுங்கள்) (அல்குர்ஆன் 5:2)

'ஃப இதா குளியதிஸ் ஸலாது ஃபந்தஷிரூ ஃபில் அர்ளி வப்தகூ மின் ஃபழ்லில்லாஹ்'
(தொழுகை முடிக்கப்பட்டதும், பூமியில் பரவிச் சென்று அல்லாஹ்வின் அருளைத் தேடுங்கள்) (அல்குர்ஆன் 62:10).

(அதாவது, இவ்வசனங்கள் அனுமதியைத்தான் குறிக்கின்றனவே தவிர, கட்டளையை அல்ல என்பது அந்த அறிஞரின் கருத்தாகும்)."

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "இது கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் மக்களுக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ள ஒரு செயலாகும்; இது அவர்கள் மீது கடமை (வாஜிப்) அல்ல."

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் வார்த்தையான:

'வ ஆதூஹும் மின் மாலில்லாஹில்லதீ ஆதாகும்'

(அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழங்கிய செல்வத்திலிருந்து அவர்களுக்குக் கொடுங்கள்) (அல்குர்ஆன் 24:33)

என்பது பற்றி அறிஞர்களில் சிலர் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்: 'ஒரு மனிதன் தனது அடிமையுடன் கிதாபா ஒப்பந்தம் செய்து, பின்னர் அவனது கிதாபாவின் இறுதிக்கட்டத் தொகையிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை அவனுக்காகத் தள்ளுபடி செய்வதே இதன் பொருளாகும்'."

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "இதைத்தான் நான் அறிஞர்களிடமிருந்து கேட்டுள்ளேன்; மேலும் மக்களுடைய நடைமுறையும் எங்களிடத்தில் இதுவாகவே இருப்பதை நான் கண்டுள்ளேன்."

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தமது அடிமைகளில் ஒருவருக்கு முப்பத்து ஐந்தாயிரம் திர்ஹம்களுக்கு கிதாபா ஒப்பந்தம் எழுதினார்கள் என்றும், பின்னர் அவரது கிதாபாவின் இறுதிக்கட்டத் தொகையிலிருந்து ஐந்தாயிரம் திர்ஹம்களைத் தள்ளுபடி செய்தார்கள் என்றும் எனக்குச் செய்தி எட்டியது."

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், எஜமான் ஒரு முகாத்தப் அடிமையுடன் ஒப்பந்தம் செய்யும்போது, அந்த அடிமையின் செல்வம் அவனுடனேயே சாரும். ஆனால், அவனது கிதாபா ஒப்பந்தத்தில் அவனது குழந்தைகளையும் நிபந்தனையாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாலே தவிர, அவர்கள் அவனுடன் சேரமாட்டார்கள்."

யஹ்யா கூறினார்: மாலிக் (ரஹ்) பின்வருமாறு கூற நான் கேட்டேன்: "ஒரு முகாத்தப் அடிமைக்கு ஓர் அடிமைப்பெண் இருந்து, அவள் மூலம் அவள் கர்ப்பமாகியிருந்து, கிதாபா எழுதப்பட்ட நாளில் அவனோ அல்லது அவனது எஜமானோ அதை அறியாதிருந்தால், அந்தப் பிள்ளை அவனுடன் சேரமாட்டாது (எஜமானுக்குரியதாகும்). ஏனெனில், அப்பிள்ளை அவனது கிதாபா ஒப்பந்தத்தில் நுழையவில்லை; அது அவனது எஜமானுக்கே உரியது. ஆனால், அந்த அடிமைப்பெண்ணைப் பொறுத்தவரை, அவள் முகாத்தப் அடிமைக்குரியவள்; ஏனெனில் அவள் அவனது செல்வத்தைச் சார்ந்தவள் (அதாவது, அவனது உடைமை)."

ஒரு மனிதரும் அவனது மனைவியின் மகனும், அப்பெண்ணிடமிருந்து ஒரு முகாத்தப் அடிமையை வாரிசாகப் பெற்றனர். அந்த முகாத்தப் தனது கிதாபா தொகையைச் செலுத்தி முடிப்பதற்கு முன்பே இறந்துவிட்டால், அவர்கள் இருவரும் அவனது வாரிசுச் சொத்தை அல்லாஹ்வின் வேதத்தின்படி (தங்களுக்குரிய பங்குகளின் அடிப்படையில்) பிரித்துக்கொள்வார்கள். அவன் தனது கிதாபா தொகையைச் செலுத்திய பிறகு இறந்தால், அவனது வாரிசுரிமை (வலா) அப்பெண்ணின் மகனுக்கே உரியது; அவனது வாரிசுரிமையில் (பெண்ணின்) கணவனுக்கு எவ்விதப் பங்கும் இல்லை என்று மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்.

ஒரு முகாத்தப் அடிமை தனக்குச் சொந்தமான அடிமைக்கு கிதாபா ஒப்பந்தம் எழுதுவது குறித்து மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்:

"அது ஆராயப்பட வேண்டும். அவன் தனது அடிமைக்குச் சலுகை காட்டவும், சுமையைக் குறைக்கவும் நாடினால் அது கூடாது (ஏனெனில் இது எஜமானின் பணத்தில் தர்மம் செய்வதைப் போலாகும்). ஆனால், அவன் செல்வத்தின் மீதுள்ள விருப்பத்தினாலும், (தனது அடிமையிடமிருந்து வரும் பணத்தைக் கொண்டு) தனது கிதாபாவைச் செலுத்துவதற்கு உதவியாகவும் அவ்வாறு செய்திருந்தால், அது அவனுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாகும்."

தனது முகாத்தப் அடிமைப்பெண்ணுடன் உடலுறவு கொண்ட ஒருவனைப் பற்றி மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்:
"அவள் கர்ப்பமானால் அவளுக்கு விருப்புரிமை உண்டு. அவள் விரும்பினால் 'உம்மு வலத்' (குழந்தையின் தாய்) ஆகலாம்; அல்லது அவள் விரும்பினால் தனது கிதாபா ஒப்பந்தத்திலேயே நிலைத்திருக்கலாம். அவள் கர்ப்பமாகவில்லை என்றால், அவள் தனது கிதாபா ஒப்பந்தத்திலேயே இருப்பாள்."

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "இருவருக்கு மத்தியில் கூட்டாக இருக்கும் ஓர் அடிமையின் விஷயத்தில் எங்களிடம் ஏகோபித்த முடிவு யாதெனில், அவர்களில் ஒருவர் தனது பங்குக்கு மட்டும் கிதாபா எழுதக் கூடாது - அவரது கூட்டாளி அதற்கு அனுமதி அளித்தாலும் சரி, அளிக்காவிட்டாலும் சரி - அவர்கள் இருவரும் இணைந்து எழுதினாலே தவிர (அது கூடாது). ஏனெனில், அது அவனுக்கு விடுதலையை உறுதிப்படுத்தும் ஒப்பந்தமாகும். அடிமை தனது கிதாபா தொகையைச் செலுத்திவிட்டால், அவனது பாதிப் பகுதி விடுதலை ஆகிவிடும் நிலை ஏற்படும். (இந்நிலையில்) எஞ்சிய பாதியை வைத்திருப்பவர் (கூட்டாளி) அடிமையை முழுமையாக விடுதலை செய்ய வேண்டிய கடமை இல்லை என்ற நிலை உருவானால், அது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதற்கு மாற்றமாகிவிடும். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

'மன் அஃதக ஷிர்கன் லஹு ஃபீ அப்தின் குவ்விம அலைஹி கீமதல் அத்ல்'
(யார் ஓர் அடிமையில் தனக்குள்ள பங்கை விடுதலை செய்கிறாரோ, அந்த அடிமைக்காக (மற்ற பங்குதாரருக்குச் சேர வேண்டிய தொகை) நியாயமான முறையில் மதிப்பிடப்பட வேண்டும்...)"

மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்: "இதை அறியாமல் ஒருவர் (தனது பங்கை மட்டும்) கிதாபா செய்து, முகாத்தப் அதை நிறைவேற்றிவிட்டாலோ அல்லது நிறைவேற்றுவதற்கு முன்போ (விஷயம் தெரியவந்தால்), கிதாபா எழுதியவர் முகாத்தபிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டதைத் திருப்பி அளித்திட வேண்டும். பிறகு அவரும் அவரது கூட்டாளியும் தங்கள் பங்குகளின் அளவுக்கு ஏற்ப அவனைப் பிரித்துக்கொள்வார்கள். அவனது கிதாபா ரத்தாகிவிடும்; அவன் பழையபடியே அவர்கள் இருவருக்கும் அடிமையாக இருப்பான்."

இரண்டு நபர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு முகாத்தப் அடிமையின் விஷயத்தில், அவர்களில் ஒருவர் தனக்குச் சேர வேண்டிய பங்கை வசூலிப்பதில் அடிமைக்கு கால அவகாசம் அளித்தார்; மற்றவர் அவகாசம் அளிக்க மறுத்து, தனக்குச் சேர வேண்டிய பங்கின் ஒரு பகுதியை

வசூரித்துக்கொண்டார். பிறகு அந்த முகாத்தப் இறந்துவிட்டார்; அவர் விட்டுச் சென்ற செல்வம் அவரது கிதாபா கடனை அடைக்கப் போதுமானதாக இல்லை. இது குறித்து மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்:
"அவர்கள் இருவரும் அந்த அடிமையின் மீது தங்களுக்கு எஞ்சியுள்ள பாக்கித் தொகைக்கு ஏற்ப, இருக்கும் செல்வத்தைப் பங்கிட்டுக்கொள்வார்கள். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பங்கின் அளவுக்கு எடுத்துக்கொள்வார்கள். முகாத்தப் தனது கிதாபா கடனை விட அதிகமான செல்வத்தை விட்டுச் சென்றிருந்தால், அவர்கள் இருவரும் கிதாபா வகையில் தங்களுக்குச் சேர வேண்டிய பாக்கியை எடுத்துக்கொள்வார்கள்; அதன் பிறகு எஞ்சியிருப்பது அவர்களுக்கு மத்தியில் சமமாகப் பிரிக்கப்படும்.

ஒருவேளை முகாத்தப் (பணம் செலுத்த முடியாமல்) இயலாமல் போய், அவகாசம் அளிக்காதவர் தனது கூட்டாளியை விட அதிகமாக வசூரித்திருந்தால், அந்த அடிமை அவர்கள் இருவருக்கும் மத்தியில் பாதியாகப் பிரிக்கப்படுவார். வசூரித்தவர் தான் அதிகமாகப் பெற்ற எதையும் தனது கூட்டாளிக்குத் திருப்பித் தர வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், அவர் தனது கூட்டாளியின் அனுமதியுடனேயே தனக்குரியதை வசூரித்தார்.

அவர்களில் ஒருவர் தனக்குச் சேர வேண்டியதைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டு, மற்றவர் தனக்குச் சேர வேண்டியதில் சிலதை வசூரித்திருந்து, பிறகு அந்த அடிமை (முழுமையாகச் செலுத்த) இயலாமல் போனால், அவன் அவர்கள் இருவருக்கும் (அடிமையாகச்) சொந்தமாவான். வசூரித்தவர் தனது கூட்டாளிக்கு எதையும் திருப்பித் தரத் தேவையில்லை. ஏனெனில் அவர் தனக்குரியதை மட்டுமே வசூரித்தார்.

இது, இரண்டு மனிதர்கள் ஒரு மனிதனுக்கு ஒரே பத்திரத்தில் கடன் கொடுத்திருப்பதைப் போன்றது. அவர்களில் ஒருவர் (கடனாளியிடம் வசூலிக்காமல்) அவகாசம் அளிக்கிறார்; மற்றவர் கறாராக இருந்து தனது உரிமையில் ஒரு பகுதியை வசூரித்துக்கொள்கிறார். பின்னர் அந்தக் கடனாளி திவாலாகிவிடுகிறார். இந்நிலையில், வசூரித்தவர் தான் எடுத்துக்கொண்ட எதையும் திருப்பித் தர வேண்டியதில்லை."

1496 ⋮

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تُقَاطِعُ مُكَاتَبِيهَا بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِي الْمَكَاتَبِ يَكُونُ بَيْنَ الشَّرِيكَيْنِ فَإِنَّهُ لاَ يَجُوزُ لأَحَدِهِمَا أَنْ يُقَاطِعَهُ عَلَى حِصَّتِهِ إِلاَّ بِإِذْنِ شَرِيكِهِ وَذَلِكَ أَنَّ الْعَبْدَ وَمَالَهُ بَيْنَهُمَا فَلاَ يَجُوزُ لأَحَدِهِمَا أَنْ يَأْخُذَ شَيْئًا مِنْ مَالِهِ إِلاَّ بِإِذْنِ شَرِيكِهِ وَلَوْ قَاطَعَهُ أَحَدُهُمَا دُونَ صَاحِبِهِ ثُمَّ حَازَ ذَلِكَ ثُمَّ مَاتَ الْمُكَاتَبُ وَلَهُ مَالٌ أَوْ عَجَزَ لَمْ يَكُنْ لِمَنْ قَاطَعَهُ شَىْءٌ مِنْ مَالِهِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ أَنْ يَرُدَّ مَا قَاطَعَهُ عَلَيْهِ وَيَرْجِعَ حَقُّهُ فِي رَقَبَتِهِ وَلَكِنْ مَنْ قَاطَعَ مُكَاتَبًا بِإِذْنِ شَرِيكِهِ ثُمَّ عَجَزَ الْمُكَاتَبُ

فَإِنْ أَحَبَّ الَّذِي قَاطَعَهُ أَنْ يَرُدَّ الَّذِي أَخَذَ مِنْهُ مِنَ الْقَطَاعَةِ وَيَكُونُ عَلَى نَصِيبِهِ مِنْ رَقَبَةِ الْمُكَاتَبِ كَانَ ذَلِكَ لَهُ وَإِنْ مَاتَ الْمُكَاتَبُ وَتَرَكَ مَالاً اسْتَوْفَى الَّذِي بَقِيَتْ لَهُ الْكِتَابَةُ حَقَّهُ الَّذِي بَقِيَ لَهُ عَلَى الْمُكَاتَبِ مِنْ مَالِهِ ثُمَّ كَانَ مَا بَقِيَ مِنْ مَالِ الْمُكَاتَبِ بَيْنَ الَّذِي قَاطَعَهُ وَبَيْنَ شَرِيكِهِ عَلَى قَدْرِ حِصَصِهِمَا فِي الْمُكَاتَبِ وَإِنْ كَانَ أَحَدُهُمَا قَاطَعَهُ وَتَمَاسَكَ صَاحِبُهُ بِالْكِتَابَةِ ثُمَّ عَجَزَ الْمُكَاتَبُ قِيلَ لِلَّذِي قَاطَعَهُ إِنْ شِئْتَ أَنْ تَرُدَّ عَلَى صَاحِبِكَ نِصْفَ الَّذِي أَخَذْتَ وَيَكُونُ الْعَبْدُ بَيْنَكُمَا شَطْرَيْنِ وَإِنْ أَبَيْتَ فَجَمِيعُ الْعَبْدِ لِلَّذِي تَمَسَّكَ بِالرِّقِّ خَالِصًا.

قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُكَاتَبِ يَكُونُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ فَيُقَاطِعُهُ أَحَدُهُمَا بِإِذْنِ صَاحِبِهِ ثُمَّ يَقْتَضِي الَّذِي تَمَسَّكَ بِالرِّقِّ مِثْلَ مَا قَاطَعَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ يَعْجِزُ الْمُكَاتَبُ. قَالَ مَالِكٌ فَهُوَ بَيْنَهُمَا لأَنَّهُ إِنَّمَا اقْتَضَى الَّذِي لَهُ عَلَيْهِ وَإِنِ اقْتَضَى أَقَلَّ مِمَّا أَخَذَ الَّذِي قَاطَعَهُ ثُمَّ عَجَزَ الْمُكَاتَبُ فَأَحَبَّ الَّذِي قَاطَعَهُ أَنْ يَرُدَّ عَلَى صَاحِبِهِ نِصْفَ مَا تَفَضَّلَهُ بِهِ وَيَكُونُ الْعَبْدُ بَيْنَهُمَا نِصْفَيْنِ فَذَلِكَ لَهُ وَإِنْ أَبَى فَجَمِيعُ الْعَبْدِ لِلَّذِي لَمْ يُقَاطِعْهُ وَإِنْ مَاتَ الْمُكَاتَبُ وَتَرَكَ مَالاً فَأَحَبَّ الَّذِي قَاطَعَهُ أَنْ يَرُدَّ عَلَى صَاحِبِهِ نِصْفَ مَا تَفَضَّلَهُ بِهِ وَيَكُونُ الْمِيرَاثُ بَيْنَهُمَا فَذَلِكَ لَهُ وَإِنْ كَانَ الَّذِي تَمَسَّكَ بِالْكِتَابَةِ قَدْ أَخَذَ مِثْلَ مَا قَاطَعَ عَلَيْهِ شَرِيكُهُ أَوْ أَفْضَلَ فَالْمِيرَاثُ بَيْنَهُمَا بِقَدْرِ مِلْكِهِمَا لأَنَّهُ إِنَّمَا أَخَذَ حَقَّهُ. قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُكَاتَبِ يَكُونُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ فَيُقَاطِعُ أَحَدُهُمَا عَلَى نِصْفِ حَقِّهِ بِإِذْنِ صَاحِبِهِ ثُمَّ يَقْبِضُ الَّذِي تَمَسَّكَ بِالرِّقِّ أَقَلَّ مِمَّا قَاطَعَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ ثُمَّ يَعْجِزُ الْمُكَاتَبُ. قَالَ مَالِكٌ إِنْ أَحَبَّ الَّذِي قَاطَعَ الْعَبْدَ أَنْ يَرُدَّ عَلَى صَاحِبِهِ نِصْفَ مَا تَفَضَّلَهُ بِهِ كَانَ الْعَبْدُ بَيْنَهُمَا شَطْرَيْنِ وَإِنْ أَبَى أَنْ يَرُدَّ فَلِلَّذِي تَمَسَّكَ بِالرِّقِّ حِصَّةُ صَاحِبِهِ الَّذِي كَانَ قَاطَعَ عَلَيْهِ الْمُكَاتَبَ. قَالَ مَالِكٌ وَتَفْسِيرُ ذَلِكَ أَنَّ الْعَبْدَ يَكُونُ بَيْنَهُمَا شَطْرَيْنِ فَيُكَاتِبَانِهِ جَمِيعًا ثُمَّ يُقَاطِعُ أَحَدُهُمَا الْمُكَاتَبَ عَلَى نِصْفِ حَقِّهِ بِإِذْنِ صَاحِبِهِ وَذَلِكَ الرُّبُعُ مِنْ جَمِيعِ الْعَبْدِ ثُمَّ يَعْجِزُ الْمُكَاتَبُ فَيُقَالُ لِلَّذِي قَاطَعَهُ إِنْ شِئْتَ فَارْدُدْ عَلَى صَاحِبِكَ نِصْفَ مَا فَضَلْتَهُ بِهِ وَيَكُونُ الْعَبْدُ بَيْنَكُمَا شَطْرَيْنِ. وَإِنْ أَبَى كَانَ لِلَّذِي تَمَسَّكَ بِالْكِتَابَةِ رُبُعُ صَاحِبِهِ الَّذِي قَاطَعَ الْمُكَاتَبَ عَلَيْهِ خَالِصًا وَكَانَ لَهُ نِصْفُ الْعَبْدِ فَذَلِكَ ثَلاَثَةُ أَرْبَاعِ الْعَبْدِ وَكَانَ لِلَّذِي قَاطَعَ رُبُعُ الْعَبْدِ لأَنَّهُ أَبَى أَنْ يَرُدَّ ثَمَنَ رُبُعِهِ الَّذِي قَاطَعَ عَلَيْهِ. قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُكَاتَبِ

يُقَاطِعُهُ سَيِّدُهُ فَيَعْتِقُ وَيَكْتُبُ عَلَيْهِ مَا بَقِيَ مِنْ قَطَاعَتِهِ دَيْنًا عَلَيْهِ ثُمَّ يَمُوتُ الْمُكَاتَبُ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ لِلنَّاسِ . قَالَ مَالِكٌ فَإِنَّ سَيِّدَهُ لَا يُحَاصُّ غُرَمَاءَهُ بِالَّذِي عَلَيْهِ مِنْ قَطَاعَتِهِ وَلِغُرَمَائِهِ أَنْ يُبَدَّءُوا عَلَيْهِ . قَالَ مَالِكٌ لَيْسَ لِلْمُكَاتَبِ أَنْ يُقَاطِعَ سَيِّدَهُ إِذَا كَانَ عَلَيْهِ دَيْنٌ لِلنَّاسِ فَيَعْتِقُ وَيَصِيرُ لَا شَيْءَ لَهُ لِأَنَّ أَهْلَ الدَّيْنِ أَحَقُّ بِمَالِهِ مِنْ سَيِّدِهِ فَلَيْسَ ذَلِكَ بِجَائِزٍ لَهُ . قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الرَّجُلِ يُكَاتِبُ عَبْدَهُ ثُمَّ يُقَاطِعُهُ بِالذَّهَبِ فَيَضَعُ عَنْهُ مِمَّا عَلَيْهِ مِنَ الْكِتَابَةِ عَلَى أَنْ يُعَجِّلَ لَهُ مَا قَاطَعَهُ عَلَيْهِ أَنَّهُ لَيْسَ بِذَلِكَ بَأْسٌ وَإِنَّمَا كَرِهَ ذَلِكَ مَنْ كَرِهَهُ لِأَنَّهُ أَنْزَلَهُ بِمَنْزِلَةِ الدَّيْنِ يَكُونُ لِلرَّجُلِ عَلَى الرَّجُلِ إِلَى أَجَلٍ فَيَضَعُ عَنْهُ وَيَنْقُدُهُ وَلَيْسَ هَذَا مِثْلَ الدَّيْنِ إِنَّمَا كَانَتْ قَطَاعَةُ الْمُكَاتَبِ سَيِّدَهُ عَلَى أَنْ يُعْطِيَهُ مَالًا فِي أَنْ يَتَعَجَّلَ الْعِتْقَ فَيَجِبُ لَهُ الْمِيرَاثُ وَالشَّهَادَةُ وَالْحُدُودُ وَتَثْبُتُ لَهُ حُرْمَةُ الْعَتَاقَةِ وَلَمْ يَشْتَرِ دَرَاهِمَ بِدَرَاهِمَ وَلَا ذَهَبًا بِذَهَبٍ وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ مَثَلُ رَجُلٍ قَالَ لِغُلَامِهِ ائْتِنِي بِكَذَا وَكَذَا دِينَارًا وَأَنْتَ حُرٌّ فَوَضَعَ عَنْهُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ إِنْ جِئْتَنِي بِأَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ فَأَنْتَ حُرٌّ . فَلَيْسَ هَذَا دَيْنًا ثَابِتًا وَلَوْ كَانَ دَيْنًا ثَابِتًا لَحَاصَّ بِهِ السَّيِّدُ غُرَمَاءَ الْمُكَاتَبِ إِذَا مَاتَ أَوْ أَفْلَسَ فَدَخَلَ مَعَهُمْ فِي مَالِ مُكَاتَبِهِ .

நபி(ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா(ரலி) அவர்கள், தங்களுடைய முகாத்தபுகளுடன் (விடுதலைப் பத்திரத்திற்கு ஈடாக) தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைப் பெற்றுக்கொண்டு தீர்வு (முகாத்ஆ) செய்து கொள்பவர்களாக இருந்தார்கள் என்று மாலிக்(ரஹ்) அவர்களுக்கு செய்தி எட்டியது.

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் (மதீனாவில்) இதன் மீதான ஏகோபித்த நடைமுறை என்னவென்றால், இரு கூட்டாளிகளுக்குச் சொந்தமான ஒரு முகாத்தப் விஷயத்தில், அவர்களில் ஒருவர் தனது கூட்டாளியின் அனுமதியின்றி, தனது பங்கிற்காக ஒரு குறிப்பிட்டத் தொகையைப் பேசி அவனுடன் (முகாத்தபுடன்) தீர்வு செய்துகொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில், அந்த அடிமையும் அவனது செல்வமும் அவர்கள் இருவருக்கும் உரியதாகும். ஆகவே, கூட்டாளியின் அனுமதியின்றி அவனது செல்வத்திலிருந்து எதையும் எடுத்துக்கொள்ள ஒருவருக்கு அனுமதியில்லை. அவர்களில் ஒருவர் தனது கூட்டாளியைத் தவிர்த்துவிட்டு (தனியாக) முகாத்தபுடன் தீர்வு செய்துகொண்டு, அந்தத் தொகையையும் பெற்றுக்கொண்ட நிலையில், பின்னர் அந்த முகாத்தப் செல்வத்துடன் மரணமடைந்தாலோ அல்லது (மீதித் தொகையைச் செலுத்த இயலாமல்) இயலாமை அடைந்தாலோ, தீர்வு செய்துகொண்டவருக்கு முகாத்தப்பின் செல்வத்தில் எந்த உரிமையும் இல்லை. மேலும் அடிமையின் மீதான தனது உரிமை தனக்குத் திரும்புவதற்காக, தான் தீர்வு செய்து பெற்றதை அவரால் திருப்பிக்

கொடுக்கவும் முடியாது.

இருப்பினும், ஒருவர் தனது கூட்டாளியின் அனுமதியுடன் ஒரு முகாத்தபுடன் தீர்வு செய்துகொண்டு, பின்னர் முகாத்தப் (மீதித் தொகையைச் செலுத்த) இயலாமல் போனால், முகாத்தப்பிடமிருந்து (பணத்தைப் பெற்று) தீர்வு கண்டவர், தான் பெற்றுக்கொண்டதைத் திருப்பித் தர விரும்பினால், (அதன் மூலம்) முகாத்தப்பின் கழுத்தில் (அடிமைத்தன உரிமையில்) உள்ள தனது பங்கை அவர் திரும்பப் பெறலாம். முகாத்தப் மரணித்து செல்வத்தை விட்டுச் சென்றால், கிதாபாவை (ஒப்பந்தத்தை) தொடர்ந்து தக்கவைத்திருந்த கூட்டாளி, முகாத்தப்பின் செல்வத்திலிருந்து அவனிடம் தனக்கு வர வேண்டிய மீதமுள்ள கிதாபா தொகை முழுவதையும் எடுத்துக்கொள்வார். பிறகு முகாத்தப்பின் செல்வத்தில் எஞ்சியிருப்பது, முகாத்தப்பிடம் அவர்கள் கொண்டிருந்த பங்குகளின் விகிதாச்சாரப்படி, தீர்வு கண்டவருக்கும் மற்றும் அவரது கூட்டாளிக்கும் இடையில் பங்கிடப்படும்.

அவ்விருவரில் ஒருவர் முகாத்தபுடன் தீர்வு கண்டு, மற்றவர் கிதாபாவைத் தக்கவைத்திருந்த நிலையில், முகாத்தப் (செலுத்த இயலாமல்) இயலாமை அடைந்தால், அவருடன் தீர்வு செய்த கூட்டாளியிடம், 'நீங்கள் முகாத்தப்பிடமிருந்து எடுத்ததில் பாதியை உங்கள் கூட்டாளிக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க விரும்பினால், அந்த அடிமை உங்கள் இருவருக்குமிடையில் (மீண்டும்) பங்கிடப்படுவான்' என்று கூறப்படும். அவர் (திருப்பிக் கொடுக்க) மறுத்தால், அந்த அடிமை முழுவதும் கிதாபாவைத் தக்கவைத்திருந்தவருக்கே முழுமையாகச் சொந்தமாவான்."

இருவருக்கு மத்தியில் இருக்கும் ஒரு முகாத்தப் விஷயத்தில், அவர்களில் ஒருவர் தனது கூட்டாளியின் அனுமதியுடன் (தனது பங்கிற்கு ஈடாகப் பணம் பெற்று) தீர்வு செய்துகொள்கிறார். பின்னர் அடிமை உரிமையைத் தக்கவைத்திருப்பவர், தனது கூட்டாளி தீர்வு செய்துகொண்டதைப் போன்றோ அல்லது அதற்கும் அதிகமாகவோ (முகாத்தப்பிடமிருந்து) வசூலிக்கிறார். பின்னர் முகாத்தப் (மீதியைச் செலுத்த முடியாமல்) இயலாமை அடைகிறார். இது குறித்து மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(இப்போது) அந்த முகாத்தப் அவ்விருவருக்கும் இடையில் (மீண்டும் அடிமையாகப்) பங்கிடப்படுபவராக ஆகிவிடுகிறார். ஏனெனில், அடிமை உரிமையைத் தக்கவைத்தவர் தனக்கு வரவேண்டியதை மட்டுமே வசூலித்துள்ளார். அவர் (அடிமை உரிமையைத் தக்கவைத்தவர்), தீர்வு செய்தவர் பெற்றதை விடக் குறைவாக வசூலித்திருந்து, பின்னர் முகாத்தப் இயலாமை அடைந்தால், தீர்வு செய்தவர் தன்னிடம் மேலதிகமாக உள்ளதில் பாதியைத் தனது கூட்டாளிக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க விரும்பினால், அந்த அடிமை அவ்விருவருக்கும் மத்தியில் சரிபாதியாகப் பங்கிடப்படுவான்; இதைச் செய்வதற்கு அவருக்கு உரிமை உண்டு. அவர் மறுத்தால், அந்த அடிமை முழுவதும் (முன்பு) தீர்வு செய்துகொள்ளாதவருக்கே (உரிமையைத் தக்கவைத்தவருக்கே) சொந்தமாவான். முகாத்தப் மரணித்து செல்வத்தை விட்டுச் சென்றால், தீர்வு செய்தவர் தன்னிடம் மேலதிகமாக உள்ளதில் பாதியைத் தனது கூட்டாளிக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க விரும்பினால், வாரிசுரிமை அவ்விருவருக்கும் மத்தியில் பங்கிடப்படும்; இதைச் செய்வதற்கு அவருக்கு உரிமை உண்டு. கிதாபாவைத் தக்கவைத்திருந்தவர், தனது

கூட்டாளி தீர்வு செய்துகொண்டதைப் போன்றோ அல்லது அதை விட அதிகமாகவோ வசூலித்திருந்தால், வாரிசுரிமையானது அவர்கள் (அடிமையில்) கொண்டிருந்த உரிமையின் அளவுக்கு ஏற்ப அவ்விருவருக்கும் இடையில் பங்கிடப்படும். ஏனெனில் அவர் (தக்கவைத்தவர்) தனது உரிமையை மட்டுமே எடுத்துள்ளார்."

இருவருக்கு மத்தியில் இருக்கும் ஒரு முகாத்தப் விஷயத்தில், அவர்களில் ஒருவர் தனது கூட்டாளியின் அனுமதியுடன் தனக்குச் சேர வேண்டியதில் பாதியளவுக்கு அவருடன் தீர்வு செய்துகொள்கிறார். பின்னர் அடிமை உரிமையைத் தக்கவைத்திருப்பவர், தனது கூட்டாளி தீர்வு செய்துகொண்டதை விடக் குறைவாகவே வசூலிக்கிறார். பின்னர் முகாத்தப் இயலாமை அடைகிறார். இது குறித்து மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அடிமையுடன் தீர்வு செய்தவர், தன்னிடம் மேலதிகமாக உள்ளதில் பாதியைத் தனது கூட்டாளிக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க விரும்பினால், அடிமை அவர்களிடையே (சமமாகப்) பிரிக்கப்படுவான். அவர் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க மறுத்தால், அடிமை உரிமையைத் தக்கவைத்திருந்தவருக்கு, அவரது கூட்டாளி முகாத்தபுடன் தீர்வு செய்துகொண்ட (அடிமையின்) நான்கில் ஒரு பங்கு (உரிமை) கிடைக்கும்."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதன் விளக்கம் என்னவென்றால், அந்த அடிமை அவர்களுக்கு மத்தியில் இரண்டு பாதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறான் (சரிசம உரிமை). அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து அவனுக்கு ஒரு கிதாபாவை எழுதுகிறார்கள். பின்னர் அவர்களில் ஒருவர் தனது கூட்டாளியின் அனுமதியுடன் முகாத்தபிடம் தனக்குச் சேர வேண்டிய பாதியைத் தீர்த்துக் கொள்கிறார். இது அந்த அடிமையின் மொத்தத்தில் நான்கில் ஒரு பங்காகும். பின்னர் முகாத்தபால் (மீதியைச் செலுத்த) முடிவதில்லை. எனவே அவருடன் தீர்வு செய்துகொண்டவரிடம், 'நீங்கள் விரும்பினால், உங்களிடம் மேலதிகமாக உள்ளதில் பாதியை உங்கள் கூட்டாளிக்குத் திருப்பிக் கொடுங்கள்; அப்போது அடிமை உங்கள் இருவருக்குள்ளும் இரண்டு பாதிகளாக (சமமாக) இருப்பான்' என்று கூறப்படுகிறது. அவர் மறுத்தால், கிதாபாவைத் தக்கவைத்திருந்தவருக்கு, முகாத்தபுடன் தீர்வு செய்துகொண்ட தன் கூட்டாளியின் நான்கில் ஒரு பங்கு முழுமையாகக் கிடைக்கும். அவரிடம் ஏற்கனவே அடிமையின் பாதி இருந்தது, ஆகவே இப்போது அது அவருக்கு அடிமையின் நான்கில் மூன்று பங்கை அளிக்கிறது. தீர்வு செய்தவருக்கு அடிமையின் நான்கில் ஒரு பங்கு உள்ளது. ஏனெனில் அவர் தீர்வு கண்ட நான்கில் ஒரு பங்கின் விலையைத் திருப்பிக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்."

ஒரு முகாத்தப் பற்றி மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவருடைய எஜமானர் அவருடன் (ஒரு தொகையைத் தீர்மானித்து) தீர்வு செய்துகொண்டு அவரை விடுதலை செய்கிறார். அவரது தீர்வுத் தொகையில் மீதமிருந்தது அவர் மீது கடனாக எழுதப்படுகிறது. பின்னர் அந்த முகாத்தப் மக்கள் தனக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இறந்துவிடுகிறார்." இது குறித்து மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விடுதலைக்கான தீர்வுத் தொகையில் தனக்குச் சேர வேண்டியதைக் கோரி, முகாத்தப்புக்குக் கடன் கொடுத்தவர்களுடன் எஜமானர் போட்டியிட முடியாது. கடன்

கொடுத்தவர்களுக்கே (அவனது சொத்தில்) முன்னுரிமை உண்டு."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முகாத்தப் மக்களுக்குக் கடன் பட்டிருக்கும் நிலையில், தனது எஜமானருடன் தீர்வு செய்துகொள்ள அனுமதியில்லை. அவ்வாறு செய்தால் அவர் விடுவிக்கப்படுவார், ஆனால் அவரிடம் (சொத்து) எதுவும் இருக்காது. ஏனெனில் கடன் கொடுத்த மக்கள், அவருடைய எஜமானரை விட அவருடைய சொத்துக்களுக்கு அதிக உரிமை உடையவர்கள். எனவே அது அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல."

மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் நடைமுறையில் உள்ள விஷயம் யாதெனில், ஒரு மனிதன் தனது அடிமைக்கு கிதாபா (விடுதலை ஒப்பந்தம்) செய்து, பின்னர் தங்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அவருடன் தீர்வு செய்கிறார். அவர் (எஜமானர்), தீர்வு செய்யப்பட்ட தொகையை உடனடியாகச் செலுத்த வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில், கிதாபாவில் முகாத்தப் செலுத்த வேண்டிய தொகையிலிருந்து அவருக்குக் குறைத்துக் கொடுக்கிறார். இதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. இதைத் தடுப்பவர்கள் அவ்வாறு தடுப்பதற்குக் காரணம், ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுள்ள கடன் என்ற நிலையில் இதை அவர்கள் வைப்பதேயாகும். (அதாவது, ஒரு கடனை முன்கூட்டியே செலுத்துவதற்காக அதன் தொகையைக் குறைப்பது வட்டிக்கு ஒப்பாகும் என அவர்கள் கருதுகிறார்கள்). ஆனால் இது அந்தக் கடன் போன்றது அல்ல. முகாத்தப் தனது எஜமானருடன் செய்துகொள்ளும் தீர்வானது, விடுதலையை விரைவுபடுத்துவதற்காக அவர் பணம் கொடுப்பதைப் பொறுத்தது. (இதன் மூலம்) வாரிசுரிமை, சாட்சியம் மற்றும் ஹுதுத் (தண்டனைச் சட்டங்கள்) ஆகியவை அவருக்குக் கடமையாக்கப்படுகின்றன; மேலும் விடுதலையின் கண்ணியம் அவருக்கு உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அவர் திர்ஹம்களுக்கு திர்ஹங்களையோ அல்லது தங்கத்திற்கு தங்கத்தையோ வாங்கவில்லை. மாறாக, இது ஒரு மனிதன் தனது அடிமையிடம், 'எனக்கு இன்னின்ன அளவு தீனார் கொண்டு வா, நீ சுதந்திரமானவன்' என்று கூறிவிட்டு, பின்னர் (தொகையைக்) குறைத்து, 'அதை விடக் குறைவாகக் கொண்டு வந்தால், நீ சுதந்திரமானவன்' என்று கூறுவது போன்றது. இது ஒரு நிலையான கடன் அல்ல. அது ஒரு நிலையான கடனாக இருந்திருந்தால், முகாத்தப் இறந்தாலோ அல்லது திவாலானாலோ, முகாத்தப்புக்குக் கடன் கொடுத்தவர்களுடன் எஜமானரும் பங்கு கோரியிருப்பார்."

1497

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، سُئِلاَ عَنْ رَجُلٍ، كَاتَبَ عَلَى نَفْسِهِ وَعَلَى بَنِيهِ ثُمَّ مَاتَ هَلْ يَسْعَى بَنُو الْمُكَاتَبِ فِي كِتَابَةِ أَبِيهِمْ أَمْ هُمْ عَبِيدٌ فَقَالاَ بَلْ يَسْعَوْنَ فِي كِتَابَةِ أَبِيهِمْ وَلاَ يُوضَعُ عَنْهُمْ لِمَوْتِ أَبِيهِمْ شَىْءٌ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ كَانُوا صِغَارًا لاَ يُطِيقُونَ السَّعْىَ لَمْ يُنْتَظَرْ بِهِمْ أَنْ يَكْبَرُوا وَكَانُوا رَقِيقًا لِسَيِّدِ أَبِيهِمْ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ الْمُكَاتَبُ

تَرَكَ مَا يُؤَدَّى بِهِ عَنْهُمْ نُجُومُهُمْ إِلَى أَنْ يَتَكَلَّفُوا السَّعْيَ فَإِنْ كَانَ فِيمَا تَرَكَ مَا يُؤَدَّى عَنْهُمْ أُدِّيَ ذَلِكَ عَنْهُمْ وَتُرِكُوا عَلَى حَالِهِمْ حَتَّى يَبْلُغُوا السَّعْيَ فَإِنْ أَدَّوْا عَتَقُوا وَإِنْ عَجَزُوا رَقُّوا . قَالَ مَالِكٌ فِي الْمُكَاتَبِ يَمُوتُ وَيَتْرُكُ مَالاً لَيْسَ فِيهِ وَفَاءُ الْكِتَابَةِ وَيَتْرُكُ وَلَدًا مَعَهُ فِي كِتَابَتِهِ وَأُمَّ وَلَدٍ فَأَرَادَتْ أُمُّ وَلَدِهِ أَنْ تَسْعَى عَلَيْهِمْ إِنَّهُ يُدْفَعُ إِلَيْهَا الْمَالُ إِذَا كَانَتْ مَأْمُونَةً عَلَى ذَلِكَ قَوِيَّةً عَلَى السَّعْيِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَوِيَّةً عَلَى السَّعْيِ وَلاَ مَأْمُونَةً عَلَى الْمَالِ لَمْ تُعْطَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ وَرَجَعَتْ هِيَ وَوَلَدُ الْمُكَاتَبِ رَقِيقًا لِسَيِّدِ الْمُكَاتَبِ . قَالَ مَالِكٌ إِذَا كَاتَبَ الْقَوْمُ جَمِيعًا كِتَابَةً وَاحِدَةً وَلاَ رَحِمَ بَيْنَهُمْ فَعَجَزَ بَعْضُهُمْ وَسَعَى بَعْضُهُمْ حَتَّى عَتَقُوا جَمِيعًا فَإِنَّ الَّذِينَ سَعَوْا يَرْجِعُونَ عَلَى الَّذِينَ عَجَزُوا بِحِصَّةِ مَا أَدَّوْا عَنْهُمْ لأَنَّ بَعْضَهُمْ حُمَلاَءُ عَنْ بَعْضٍ .

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது:
உர்வா பின் அஸ்-ஸுபைர் மற்றும் சுலைமான் பின் யஸார் ஆகியோரிடம், தமக்கும் தம் பிள்ளைகளுக்குமாகச் சேர்த்து ஒரு 'கிதாபா' (விடுதலை ஒப்பந்தம்) செய்துகொண்டு, பின்னர் இறந்துவிட்ட ஒரு மனிதரைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. (அதாவது,) "அந்த முகாதப்பின் (ஒப்பந்தம் செய்தவரின்) மகன்கள் தங்கள் தந்தையின் விடுதலைத் தொகைக்காக உழைக்க வேண்டுமா? அல்லது அவர்கள் அடிமைகளாகக் கருதப்படுவார்களா?" என்று கேட்கப்பட்டபோது, "அவர்கள் தங்கள் தந்தையின் கிதாபாவுக்காக உழைப்பார்கள்; அவர்களின் தந்தையின் மரணத்தால் அவர்களுக்கு(ச் செலுத்த வேண்டிய தொகையில்) எதுவும் குறைக்கப்படாது" என்று அவர்கள் பதிலளித்தனர்.

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) கூறினார்கள்:
"அவர்கள் (பிள்ளைகள்) சிறியவர்களாகவும், உழைக்க முடியாதவர்களாகவும் இருந்தால், அவர்கள் வளர்வதற்காகக் காத்திருக்கத் தேவையில்லை; அவர்கள் தங்கள் தந்தையின் எஜமானருக்கு (மீண்டும்) அடிமைகளாகிவிடுவார்கள். ஆனால், அந்த முகாதப் (தந்தை), அப்பிள்ளைகள் உழைக்கக்கூடிய பருவத்தை அடையும் வரை அவர்களுக்கான தவணைத் தொகைகளைச் செலுத்தப் போதுமான செல்வத்தை விட்டுச் சென்றிருந்தால் (அவர்கள் அடிமைகளாக மாட்டார்கள்). அவர் விட்டுச் சென்றதில் அவர்களுக்குச் செலுத்தப் போதுமான அளவு இருந்தால், அது அவர்கள் சார்பாகச் செலுத்தப்படும்; அவர்கள் உழைக்கக்கூடிய நிலையை அடையும் வரை அதே நிலையில் விடப்படுவார்கள். பின்னர் அவர்கள் (மீதமுள்ள தொகையைச்) செலுத்தினால், அவர்கள் சுதந்திரம் பெறுவார்கள். அவர்களால் அதைச் செய்ய முடியாவிட்டால், அவர்கள் அடிமைகளாகிவிடுவார்கள்."

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) கூறினார்கள்:
"ஒரு முகாதப் இறந்துவிடுகிறார்; விடுதலைத் தொகையை முழுமையாகச் செலுத்தப் போதுமான செல்வத்தை அவர் விட்டுச் செல்லவில்லை. மேலும்,

அவர் தம் விடுதலை ஒப்பந்தத்தில் தம்முடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு குழந்தையையும், ஓர் 'உம்மு வலத்'தையும் (அக்குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த அடிமைப் பெண்ணையும்) விட்டுச் செல்கிறார். அந்த உம்மு வலத் அவர்களுக்காக உழைக்க விரும்பினால் - அப்பெண் அதற்கான நம்பிக்கைக்குரியவராகவும், உழைக்கப் போதுமான திராணியுள்ளவராகவும் இருந்தால் - அந்தப் பணம் (முகாதப் விட்டுச் சென்ற செல்வம்) அப்பெண்ணிடம் ஒப்படைக்கப்படும். அவர் உழைக்கப் போதுமான திராணி இல்லாதவராகவும், பொருளுக்குப் பொறுப்பேற்க நம்பிக்கைக்குரியவர் இல்லாதவராகவும் இருந்தால், அவருக்கு அதிலிருந்து எதுவும் கொடுக்கப்படாது. அவரும் அந்த முகாதப்பின் பிள்ளைகளும் முகாதப்பின் எஜமானருக்கு அடிமைகளாகத் திரும்பிவிடுவார்கள்."

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) கூறினார்கள்:
"மக்கள் (குழுவாக) ஒரே கிதாபா ஒப்பந்தத்தில் ஒன்றிணைந்து எழுதப்பட்டு, அவர்களுக்கிடையே எந்த இரத்த உறவுமுறையும் இல்லையென்றால், அவர்களில் சிலர் (தொகையைச் செலுத்த) இயலாதவர்களாகி, மற்றவர்கள் அனைவரும் விடுதலை அடையும் வரை உழைப்பவர்களாக இருந்தால் - உழைத்தவர்கள், இயலாதவர்களிடமிருந்து, அவர்கள் சார்பாகத் தாங்கள் செலுத்திய தொகையின் பங்கைத் திரும்பக் கோரலாம். ஏனெனில், அவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்குப் பிணையாளிகளாக (ஹுமலா) இருக்கின்றனர்."

1498

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ سَمِعَ رَبِيعَةَ بْنَ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَغَيْرَهُ، يَذْكُرُونَ أَنَّ مَكَاتَبًا، كَانَ لِلْفُرَافِصَةِ بْنِ عُمَيْرٍ الْحَنَفِيِّ وَأَنَّهُ عَرَضَ عَلَيْهِ أَنْ يَدْفَعَ إِلَيْهِ جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ مِنْ كِتَابَتِهِ فَأَبَى الْفُرَافِصَةُ فَأَتَى الْمُكَاتَبُ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَدَعَا مَرْوَانُ الْفُرَافِصَةَ فَقَالَ لَهُ ذَلِكَ فَأَبَى فَأَمَرَ مَرْوَانُ بِذَلِكَ الْمَالِ أَنْ يُقْبَضَ مِنَ الْمُكَاتَبِ فَيُوضَعَ فِي بَيْتِ الْمَالِ وَقَالَ لِلْمُكَاتَبِ اذْهَبْ فَقَدْ عَتَقْتَ. فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ الْفُرَافِصَةُ قَبَضَ الْمَالَ. قَالَ مَالِكٌ فَالأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الْمُكَاتَبَ إِذَا أَدَّى جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ مِنْ نُجُومِهِ قَبْلَ مَحِلِّهَا جَازَ ذَلِكَ لَهُ وَلَمْ يَكُنْ لِسَيِّدِهِ أَنْ يَأْبَى ذَلِكَ عَلَيْهِ وَذَلِكَ أَنَّهُ يَضَعُ عَنِ الْمُكَاتَبِ بِذَلِكَ كُلَّ شَرْطٍ أَوْ خِدْمَةٍ أَوْ سَفَرٍ لأَنَّهُ لاَ تَتِمُّ عَتَاقَةُ رَجُلٍ وَعَلَيْهِ بَقِيَّةٌ مِنْ رِقٍّ وَلاَ تَتِمُّ حُرْمَتُهُ وَلاَ تَجُوزُ شَهَادَتُهُ وَلاَ يَجِبُ مِيرَاثُهُ وَلاَ أَشْبَاهُ هَذَا مِنْ أَمْرِهِ وَلاَ يَنْبَغِي لِسَيِّدِهِ أَنْ يَشْتَرِطَ عَلَيْهِ خِدْمَةً بَعْدَ عَتَاقَتِهِ. قَالَ مَالِكٌ فِي مُكَاتَبٍ مَرِضَ مَرَضًا شَدِيدًا فَأَرَادَ أَنْ يَدْفَعَ نُجُومَهُ كُلَّهَا إِلَى سَيِّدِهِ لأَنْ يَرِثَهُ وَرَثَةٌ لَهُ أَحْرَارٌ وَلَيْسَ مَعَهُ فِي كِتَابَتِهِ وَلَدٌ لَهُ. قَالَ مَالِكٌ ذَلِكَ جَائِزٌ لَهُ لأَنَّهُ تَتِمُّ بِذَلِكَ حُرْمَتُهُ وَتَجُوزُ شَهَادَتُهُ وَيَجُوزُ

اعْتِرَافُهُ بِمَا عَلَيْهِ مِنْ دُيُونِ النَّاسِ وَتَجُوزُ وَصِيَّتُهُ وَلَيْسَ لِسَيِّدِهِ أَنْ يَأْبَى ذَلِكَ عَلَيْهِ بِأَنْ يَقُولَ فَرَّ مِنِّي بِمَالِهِ.

ரபீஆ பின் அபீ அப்துர் ரஹ்மான் மற்றும் பிறர் கூறியதாக மாலிக் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அல்-ஃபுராஃபிஸா பின் உமைர் அல்-ஹனஃபீ என்பவரிடம் ஒரு முகாதப் (சுய விடுதலை ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) இருந்தார். அவர் (தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள) தான் செலுத்த வேண்டிய 'கிதாபா'வின் முழுத் தொகையையும் (உடனடியாகச்) செலுத்த முன்வந்தார். ஆனால் அல்-ஃபுராஃபிஸா அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். எனவே அந்த முகாதப், மதீனாவின் ஆளுநராக இருந்த மர்வான் பின் அல்-ஹகமிடம் சென்று இது பற்றிக் கூறினார். மர்வான் அல்-ஃபுராஃபிஸாவை அழைத்து, அதை (ஏற்குமாறு) கூறினார். ஆனால் அவர் மறுத்தார். ஆகவே மர்வான், அந்தத் தொகையை அந்த முகாதப்பிடமிருந்து பெற்று, பைத்துல் மாலில் (பொதுக் கருவூலத்தில்) வைக்குமாறு உத்தரவிட்டார். மேலும் அந்த முகாதப்பிடம், "நீர் செல்லலாம்; நீர் விடுதலை அடைந்துவிட்டீர்" என்று கூறினார். இதைக் கண்ட அல்-ஃபுராஃபிஸா, அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், ஒரு முகாதப் தனக்குரிய அனைத்துத் தவணைத் தொகைகளையும் அதன் காலக்கெடுவிற்கு முன்பே செலுத்திவிட்டால், அது அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். எஜமானர் அதை அவருக்கு மறுக்கக் கூடாது. ஏனெனில், (முழுத் தொகையையும் செலுத்துவதன் மூலம்) முகாதப் தன் மீதான நிபந்தனைகள், பணிவிடைகள் அல்லது பயணக் கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தையும் நீக்கிவிடுகிறார். ஒரு மனிதன் மீது அடிமைத்தனத்தின் எஞ்சிய பகுதி இருக்கும் வரை அவனது விடுதலை முழுமையடையாது. (அத்தகைய நிலையில் சுதந்திர மனிதனுக்குரிய) அவனது கண்ணியம் முழுமையடையாது; அவனது சாட்சியம் ஏற்கப்படாது; அவனது வாரிசுரிமை சட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வராது; இதுபோன்ற பிற விஷயங்களும் (முழுமையடையாது). அவர் விடுதலையான பிறகு அவருக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டும் என்று எஜமானர் நிபந்தனை இடுவதும் தகாது."

மேலும் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்ட ஒரு முகாதப், தனக்குப் பின் தனது சுதந்திரமான வாரிசுகள் தனக்கு வாரிசாக வேண்டும் என்பதற்காகவும், தனது கிதாபா ஒப்பந்தத்தில் (பங்குதாரராக) தனக்குப் பிள்ளைகள் எவரும் இல்லாத நிலையிலும், தனது தவணைத் தொகைகள் முழுவதையும் தனது எஜமானரிடம் (முன்கூட்டியே) செலுத்த நாடினால், அது அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். ஏனெனில், அதன் மூலம் (சுதந்திர மனிதராக) அவரது கண்ணியம் முழுமையடைகிறது; அவரது சாட்சியம் செல்லுபடியாகும்; மக்களுக்கு அவர் செலுத்த வேண்டிய கடன்கள் குறித்த அவரது ஒப்புதல் வாக்குமூலம் செல்லும்; அவரது மரண சாசனம் (வஸிய்யத்) செல்லும். 'இவன் தனது செல்வத்துடன் என்னிடமிருந்து தப்பிச்

செல்கிறான்' (அதாவது அடிமையாக இறக்காமல் சுதந்திரமாக இறந்து என் வாரிசுரிமையை தடுக்கிறான்) என்று கூறி எஜமானர் அதை மறுக்க முடியாது."

1499

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، سُئِلَ عَنْ مُكَاتَبٍ، كَانَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ فَأَعْتَقَ أَحَدُهُمَا نَصِيبَهُ فَمَاتَ الْمُكَاتَبُ وَتَرَكَ مَالاً كَثِيرًا فَقَالَ يُؤَدَّى إِلَى الَّذِي تَمَاسَكَ بِكِتَابَتِهِ الَّذِي بَقِيَ لَهُ ثُمَّ يَقْتَسِمَانِ مَا بَقِيَ بِالسَّوِيَّةِ . قَالَ مَالِكٌ إِذَا كَاتَبَ الْمُكَاتَبُ فَعَتَقَ فَإِنَّمَا يَرِثُهُ أَوْلَى النَّاسِ بِمَنْ كَاتَبَهُ مِنَ الرِّجَالِ يَوْمَ تُوُفِّيَ الْمُكَاتَبُ مِنْ وَلَدٍ أَوْ عَصَبَةٍ . قَالَ وَهَذَا أَيْضًا فِي كُلِّ مَنْ أُعْتِقَ فَإِنَّمَا مِيرَاثُهُ لأَقْرَبِ النَّاسِ مِمَّنْ أَعْتَقَهُ مِنْ وَلَدٍ أَوْ عَصَبَةٍ مِنَ الرِّجَالِ يَوْمَ يَمُوتُ الْمُعْتَقُ بَعْدَ أَنْ يَعْتِقَ وَيَصِيرَ مَوْرُوثًا بِالْوَلاَءِ . قَالَ مَالِكٌ الإِخْوَةُ فِي الْكِتَابَةِ بِمَنْزِلَةِ الْوَلَدِ إِذَا كُوتِبُوا جَمِيعًا كِتَابَةً وَاحِدَةً إِذَا لَمْ يَكُنْ لأَحَدٍ مِنْهُمْ وَلَدٌ كَاتَبَ عَلَيْهِمْ أَوْ وُلِدُوا فِي كِتَابَتِهِ أَوْ كَاتَبَ عَلَيْهِمْ ثُمَّ هَلَكَ أَحَدُهُمْ وَتَرَكَ مَالاً أُدِّيَ عَنْهُمْ جَمِيعُ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ كِتَابَتِهِمْ وَعَتَقُوا وَكَانَ فَضْلُ الْمَالِ بَعْدَ ذَلِكَ لِوَلَدِهِ دُونَ إِخْوَتِهِ .

மாலிக் அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள், அவருக்கு எட்டியது என்னவென்றால், சயீத் இப்னு அல்-முசய்யப் அவர்களிடம், இரண்டு நபர்களுக்குப் பொதுவான ஒரு முகாத்தப் (சுதந்திர ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அவ்விரு எஜமானர்களில் ஒருவர் தமது பங்கை விடுதலை செய்துவிட்டார். பின்னர் அந்த முகாத்தப் மரணமடைந்தார்; அவர் நிறைய செல்வத்தை விட்டுச் சென்றார். அதற்கு சயீத் அவர்கள், 'அந்த முகாத்தப் செலுத்த வேண்டிய தொகையில் எஞ்சியிருக்கும் பங்கு, அவரைத் தமது ஒப்பந்தத்தில் பிடித்து வைத்திருந்தவருக்கு (விடுதலை செய்யாத எஜமானருக்கு) வழங்கப்படும். பிறகு, மீதமுள்ள செல்வத்தை அவ்விருவரும் (எஜமானர்கள்) சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள்' என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு முகாத்தப் (சுதந்திர ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) விடுதலை ஒப்பந்தம் செய்து, (அதற்கான தொகையைச் செலுத்தி) சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டால், அவர் மரணமடையும் நாளில், அவருடன் ஒப்பந்தம் செய்தவருக்கு (எஜமானருக்கு) மிகவும் நெருக்கமான வாரிசுகளான பிள்ளைகள் அல்லது தந்தைவழி உறவினர்களே (அஸ்பா) ஆண்களில் அவருக்கு வாரிசாவார்கள்.'

மேலும் அவர் கூறினார்கள்: 'இது, விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகு இறக்கும் எவருக்கும் (பொருந்தும்) சட்டமாகும். அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டு, 'வலாஃ' (விடுதலை செய்தவருக்கான வாரிசுரிமை) மூலம் வாரிசாகும் நிலை ஏற்பட்டால், அவர் இறக்கும் நாளில், அவரை விடுதலை செய்தவருக்கு

மிகவும் நெருக்கமான பிள்ளைகள் அல்லது தந்தைவழி உறவினர்களே ஆண்களில் அவருக்கு வாரிசாவார்கள்.'

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரே ஒப்பந்தத்தில் (கிதாபா) சகோதரர்கள் அனைவரும் எழுதப்பட்டிருந்தால், (அதாவது, ஒரு எஜமானரின் கீழ் பல சகோதரர்கள் ஒரே சுதந்திர ஒப்பந்தம் செய்திருந்தால்) அவர்கள் (ஒருவருக்கொருவர்) பிள்ளைகளின் நிலையில் இருப்பார்கள். அவர்களில் யாருக்கும் (அவரால்) அந்த ஒப்பந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பிள்ளையோ அல்லது ஒப்பந்த காலத்தில் பிறந்த பிள்ளையோ இல்லாத நிலையில், அவர்களில் ஒருவர் இறந்து செல்வத்தை விட்டுச் சென்றால், அவர்கள் அனைவர் மீதும் உள்ள ஒப்பந்தக் கடன் முழுவதுமாக (இறந்தவரின் செல்வத்திலிருந்து) செலுத்தப்பட்டு, அவர்கள் அனைவரும் சுதந்திரம் அடைவார்கள். அதற்குப் பிறகு எஞ்சியிருக்கும் செல்வம், இறந்தவரின் சகோதரர்களுக்குச் சேராது; அது அவருடைய (இறந்தவரின்) பிள்ளைகளுக்கே சேரும்.'

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

40. كتاب المدبر

முவத்தா மாலிக்

40. விடுதலை ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட அடிமை

1500

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، دَبَّرَ جَارِيَتَيْنِ لَهُ فَكَانَ يَطَؤُهُمَا وَهُمَا مُدَبَّرَتَانِ .

மாலிக் அவர்கள் நாஃபிஃ அவர்களிடமிருந்து எனக்கு அறிவித்தார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தங்களது இரண்டு அடிமைப் பெண்களை முதப்பராவாக (தமது மரணத்திற்குப் பிறகு விடுதலை செய்யப்படுபவர்களாக) ஆக்கினார்கள், மேலும் அப்பெண்கள் முதப்பராவாக இருந்த நிலையிலேயே அவர்களுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டார்கள்.

1501

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، كَانَ يَقُولُ إِذَا دَبَّرَ الرَّجُلُ جَارِيَتَهُ فَإِنَّ لَهُ أَنْ يَطَأَهَا وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَبِيعَهَا وَلاَ يَهَبَهَا وَوَلَدُهَا بِمَنْزِلَتِهَا .

ஸஈத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒரு மனிதன் தனது அடிமைப் பெண்ணை முதப்பராவாக ஆக்கினால் (அதாவது, தனது மரணத்திற்குப் பிறகு அவளுக்கு விடுதலை அளிப்பதாக அறிவித்தால்), அவன் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளலாம். அவன் அவளை விற்கவோ அல்லது அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கவோ முடியாது; மேலும் அவளுடைய பிள்ளைகளும் அவளுடைய அந்தஸ்திலேயே இருப்பார்கள்."

1502

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَضَى فِي الْمُدَبَّرِ إِذَا جَرَحَ أَنَّ لِسَيِّدِهِ أَنْ يُسَلِّمَ مَا يَمْلِكُ مِنْهُ إِلَى الْمَجْرُوحِ فَيَخْتَدِمُهُ الْمَجْرُوحُ وَيُقَاصُّهُ بِجِرَاحِهِ مِنْ دِيَةِ جَرْحِهِ فَإِنْ أَدَّى

قَبْلَ أَنْ يَهْلِكَ سَيِّدُهُ رَجَعَ إِلَى سَيِّدِهِ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الْمُدَبَّرِ إِذَا جَرَحَ ثُمَّ هَلَكَ سَيِّدُهُ وَلَيْسَ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُ أَنَّهُ يُعْتَقُ ثُلُثُهُ ثُمَّ يُقْسَمُ عَقْلُ الْجَرْحِ أَثْلاَثًا فَيَكُونُ ثُلُثُ الْعَقْلِ عَلَى الثُّلُثِ الَّذِي عَتَقَ مِنْهُ وَيَكُونُ ثُلُثَاهُ عَلَى الثُّلُثَيْنِ اللَّذَيْنِ بِأَيْدِي الْوَرَثَةِ إِنْ شَاءُوا أَسْلَمُوا الَّذِي لَهُمْ مِنْهُ إِلَى صَاحِبِ الْجَرْحِ وَإِنْ شَاءُوا أَعْطَوْهُ ثُلُثَيِ الْعَقْلِ وَأَمْسَكُوا نَصِيبَهُمْ مِنَ الْعَبْدِ وَذَلِكَ أَنَّ عَقْلَ ذَلِكَ الْجَرْحِ إِنَّمَا كَانَتْ جِنَايَتُهُ مِنَ الْعَبْدِ وَلَمْ تَكُنْ دَيْنًا عَلَى السَّيِّدِ فَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ الَّذِي أَحْدَثَ الْعَبْدُ بِالَّذِي يُبْطِلُ مَا صَنَعَ السَّيِّدُ مِنْ عِتْقِهِ وَتَدْبِيرِهِ فَإِنْ كَانَ عَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ دَيْنٌ لِلنَّاسِ مَعَ جِنَايَةِ الْعَبْدِ بِيعَ مِنَ الْمُدَبَّرِ بِقَدْرِ عَقْلِ الْجَرْحِ وَقَدْرِ الدَّيْنِ ثُمَّ يُبْدَأُ بِالْعَقْلِ الَّذِي كَانَ فِي جِنَايَةِ الْعَبْدِ فَيُقْضَى مِنْ ثَمَنِ الْعَبْدِ ثُمَّ يُقْضَى دَيْنُ سَيِّدِهِ ثُمَّ يُنْظَرُ إِلَى مَا بَقِيَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنَ الْعَبْدِ فَيَعْتِقُ ثُلُثُهُ وَيَبْقَى ثُلُثَاهُ لِلْوَرَثَةِ وَذَلِكَ أَنَّ جِنَايَةَ الْعَبْدِ هِيَ أَوْلَى مِنْ دَيْنِ سَيِّدِهِ وَذَلِكَ أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا هَلَكَ وَتَرَكَ عَبْدًا مُدَبَّرًا قِيمَتُهُ خَمْسُونَ وَمِائَةُ دِينَارٍ وَكَانَ الْعَبْدُ قَدْ شَجَّ رَجُلاً حُرًّا مُوضِحَةً عَقْلُهَا خَمْسُونَ دِينَارًا وَكَانَ عَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ مِنَ الدَّيْنِ خَمْسُونَ دِينَارًا . قَالَ مَالِكٌ فَإِنَّهُ يُبْدَأُ بِالْخَمْسِينَ دِينَارًا الَّتِي فِي عَقْلِ الشَّجَّةِ فَتُقْضَى مِنْ ثَمَنِ الْعَبْدِ ثُمَّ يُقْضَى دَيْنُ سَيِّدِهِ ثُمَّ يُنْظَرُ إِلَى مَا بَقِيَ مِنَ الْعَبْدِ فَيَعْتِقُ ثُلُثُهُ وَيَبْقَى ثُلُثَاهُ لِلْوَرَثَةِ فَالْعَقْلُ أَوْجَبُ فِي رَقَبَتِهِ مِنْ دَيْنِ سَيِّدِهِ وَدَيْنُ سَيِّدِهِ أَوْجَبُ مِنَ التَّدْبِيرِ الَّذِي إِنَّمَا هُوَ وَصِيَّةٌ فِي ثُلُثِ مَالِ الْمَيِّتِ فَلاَ يَنْبَغِي أَنْ يَجُوزَ شَىْءٌ مِنَ التَّدْبِيرِ وَعَلَى سَيِّدِ الْمُدَبَّرِ دَيْنٌ لَمْ يُقْضَ وَإِنَّمَا هُوَ وَصِيَّةٌ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ { مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ } . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ كَانَ فِي ثُلُثِ الْمَيِّتِ مَا يَعْتِقُ فِيهِ الْمُدَبَّرُ كُلُّهُ عَتَقَ وَكَانَ عَقْلُ جِنَايَتِهِ دَيْنًا عَلَيْهِ يُتَّبَعُ بِهِ بَعْدَ عِتْقِهِ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ الْعَقْلُ الدِّيَةَ كَامِلَةً وَذَلِكَ إِذَا لَمْ يَكُنْ عَلَى سَيِّدِهِ دَيْنٌ . وَقَالَ مَالِكٌ فِي الْمُدَبَّرِ إِذَا جَرَحَ رَجُلاً فَأَسْلَمَهُ سَيِّدُهُ إِلَى الْمَجْرُوحِ ثُمَّ هَلَكَ سَيِّدُهُ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ وَلَمْ يَتْرُكْ مَالاً غَيْرَهُ فَقَالَ الْوَرَثَةُ نَحْنُ نُسَلِّمُهُ إِلَى صَاحِبِ الْجُرْحِ . وَقَالَ صَاحِبُ الدَّيْنِ أَنَا أَزِيدُ عَلَى ذَلِكَ إِنَّهُ إِذَا زَادَ الْغَرِيمُ شَيْئًا فَهُوَ أَوْلَى بِهِ وَيُحَطُّ عَنِ الَّذِي عَلَيْهِ الدَّيْنُ قَدْرُ مَا زَادَ الْغَرِيمُ عَلَى دِيَةِ الْجَرْحِ فَإِنْ لَمْ يَزِدْ شَيْئًا لَمْ يَأْخُذِ الْعَبْدَ . وَقَالَ مَالِكٌ فِي الْمُدَبَّرِ إِذَا جَرَحَ وَلَهُ مَالٌ فَأَبَى سَيِّدُهُ أَنْ يَفْتَدِيَهُ فَإِنَّ الْمَجْرُوحَ يَأْخُذُ مَالَ

الْمُدَبَّرِ فِي دِيَةِ جُرْحِهِ فَإِنْ كَانَ فِيهِ وَفَاءٌ اسْتَوْفَى الْمَجْرُوحُ دِيَةَ جُرْحِهِ وَرَدَّ الْمُدَبَّرَ إِلَى سَيِّدِهِ
وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ وَفَاءٌ اقْتَضَاهُ مِنْ دِيَةِ جُرْحِهِ وَاسْتَعْمَلَ الْمُدَبَّرَ بِمَا بَقِيَ لَهُ مِنْ دِيَةِ جُرْحِهِ .

உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்கள், காயம் ஏற்படுத்திய 'முதப்பர்' (எஜமானின் மரணத்திற்குப் பின் விடுதலை வாக்களிக்கப்பட்ட அடிமை) குறித்துப் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தார்கள் என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அந்த அடிமையின் எஜமானுக்கு (அவன் விரும்பினால்) தனக்குச் சொந்தமான அந்த அடிமையைக் காயம்பட்டவரிடம் ஒப்படைக்கும் உரிமை உண்டு. காயம்பட்டவர் அந்த அடிமையிடம் வேலை வாங்கிக்கொள்ளலாம்; (அவனது உழைப்பின் மூலம்) காயத்திற்கான நஷ்டஈட்டை (தியத்) ஈடுசெய்து கொள்ளலாம். எஜமான் இறப்பதற்கு முன்பே அடிமை (தன் உழைப்பின் மூலம் நஷ்டஈட்டை) செலுத்திவிட்டால், அவன் தன் எஜமானிடமே திரும்பிவிடுவான்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"காயம் ஏற்படுத்திய ஒரு முதப்பரைப் பொறுத்தவரை எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், (காயம் ஏற்படுத்திய பின்) அவனது எஜமான் இறந்து, அந்த எஜமானுக்கு அந்த அடிமையைத் தவிர வேறு சொத்து எதுவும் இல்லையென்றால், அந்த அடிமையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு விடுவிக்கப்படும். பின்னர் காயத்திற்கான நஷ்டஈட்டுத் தொகை (தியத்) மூன்று பங்குகளாகப் பிரிக்கப்படும். நஷ்டஈட்டின் மூன்றில் ஒரு பங்கு, அடிமையில் விடுதலை செய்யப்பட்ட மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு (அதாவது, அந்தப் பங்கைச் செலுத்தும் பொறுப்பு) இருக்கும்; நஷ்டஈட்டின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு, வாரிசுகளிடம் உள்ள அடிமையின் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்கு (அதாவது, அந்தப் பங்கைச் செலுத்தும் பொறுப்பு) இருக்கும்.

வாரிசுகள் விரும்பினால், தங்களுக்குரிய பங்கை (அடிமையின் 2/3 பங்கை) காயம்பட்டவரிடம் ஒப்படைக்கலாம். அல்லது அவர்கள் விரும்பினால், காயம்பட்டவருக்கு நஷ்டஈட்டின் மூன்றில் இரண்டு பங்கைக் கொடுத்துவிட்டு, அடிமையில் தங்கள் பங்கைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் அந்தக் காயம் அடிமையின் குற்றச் செயலால் ஏற்பட்டதே தவிர, எஜமானின் மீதான கடன் அல்ல. எனவே, (அடிமையின் செயல்) எஜமான் செய்த 'தத்பீர்' (மரணத்திற்குப் பின் விடுதலை செய்யும் ஒப்பந்தம்) எனும் செயலை ரத்து செய்யாது."

"ஆனால், அடிமையின் குற்றச் செயலோடு, எஜமானின் மீது மக்களுக்குக் கடனும் இருந்தால், காயத்தின் நஷ்டஈட்டிற்கும், எஜமானின் கடனுக்கும் ஏற்ப முதப்பரின் ஒரு பகுதி விற்கப்படும். முதலில் அடிமையின் குற்றத்திற்கான நஷ்டஈடு (தியத்) அடிமையின் விலையிலிருந்து செலுத்தப்படும். பிறகு எஜமானின் கடன் அடைக்கப்படும். அதன் பிறகு அடிமையில் எஞ்சியிருப்பதைப் பார்க்கப்படும். அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு விடுவிக்கப்படும்; மீதமுள்ள மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாரிசுகளுக்குச் சேரும்.

ஏனெனில், எஜமானின் கடனை விட அடிமையின் குற்றமே (ஈடு செய்வதில்) முன்னுரிமை பெறும். உதாரணமாக, ஒரு மனிதன் இறந்து, நூற்று ஐம்பது தீனார்கள் மதிப்புள்ள ஒரு முதப்பர் அடிமையை விட்டுச் சென்றால், அந்த அடிமை ஒரு சுதந்திர மனிதனைத் தாக்கி, எலும்பு தெரியும் அளவுக்குத் தலையில் காயத்தை ('மூதிஹா' - Mudiha) ஏற்படுத்தி, அதற்கான நஷ்டஈடு ஐம்பது தீனார்கள் என்று இருந்து, அதே சமயம் அடிமையின் எஜமானுக்கு ஐம்பது தீனார்கள் கடன் இருந்தால்: முதலில் தலைக்காயத்திற்கான நஷ்டஈடாகிய ஐம்பது தீனார்கள் அடிமையின் விலையிலிருந்து செலுத்தப்படும். பின்னர் எஜமானின் கடன் செலுத்தப்படும். பின்னர் அடிமையில் மீதமுள்ளதைப் பார்க்கப்படும், அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு விடுவிக்கப்படும், மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாரிசுகளுக்கு மீதமிருக்கும்.

எஜமானின் கடனை விட, அடிமை செய்த குற்றத்திற்கான நஷ்டஈடு அவன் மீது அதிக அவசியமானதாகும். அதேபோல், இறந்தவரின் சொத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கிலிருந்து நிறைவேற்றப்படும் 'தத்பீர்' (விடுதலை ஒப்பந்தம்) எனும் வஸிய்யத்தை விட, எஜமானின் கடன் அதிக அவசியமானதாகும். முதப்பரின் எஜமான் மீது கடன் இருக்கும் நிலையில், அது அடைக்கப்படும் வரை தத்பீரை நிறைவேற்றக் கூடாது. ஏனெனில் அது ஒரு மரண சாசனம் (வஸிய்யத்) ஆகும். அல்லாஹ் (தபரக்க வதஆலா) கூறினான்:

{مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ}
'மின் பஅதி வஸிய்யதின் யூஸா பிஹா அவ் தய்ன்'
பொருள்: '(அவர்) செய்யும் மரண சாசனத்திற்கும் (வஸிய்யத்), அல்லது கடனுக்கும் பின்னரே (பாகப்பிரிவினை செய்யப்படும்).' (அல்குர்ஆன் 4:11)"

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இறந்தவரின் சொத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, முழு முதப்பரையும் விடுதலை செய்யப் போதுமானதாக இருந்தால், அவன் முழுமையாக விடுவிக்கப்படுவான். அவனது குற்றத்திற்கான நஷ்டஈடு அவன் மீதுள்ள கடனாகவே இருக்கும்; அவன் விடுதலையான பிறகு அவனிடமிருந்தே அத்தொகை பெறப்படும். அந்த நஷ்டஈடு முழுமையான 'தியத்' (இரத்தப் பரிகாரத் தொகை) ஆக இருந்தாலும் சரியே. (ஏனெனில்) அது எஜமான் மீதான கடன் அல்ல (மாறாக, அடிமையின் மீதான பொறுப்பு)."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், ஒரு மனிதனைக் காயப்படுத்திய முதப்பரைப் பற்றிக் கூறினார்கள்:
"அவனது எஜமான் அவனை காயம்பட்டவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டார். பின்னர் எஜமான் இறந்துவிட்டார்; அவருக்குக் கடனும் உள்ளது, மேலும் முதப்பரைத் தவிர வேறு எந்தச் சொத்தையும் அவர் விட்டுச் செல்லவில்லை. இந்நிலையில் வாரிசுகள், 'நாங்கள் முதப்பரை காயம்பட்டவரிடமே ஒப்படைக்கிறோம்' என்கிறார்கள். ஆனால் கடன்காரரோ, 'நான் அதை விட (காயத்திற்கான நஷ்டஈட்டை விட) அதிகமாகத் தருகிறேன்' என்று கூறுகிறார். (இதன் தீர்ப்பு யாதெனில்): கடன்காரர் (அடிமையின் மதிப்பை உயர்த்தி) எதையாவது கூட்டிக் கொடுத்தால், அடிமையை அடைவதற்கு அவரே அதிக உரிமை படைத்தவர். காயத்திற்கான நஷ்டஈட்டை விட அவர் எவ்வளவு

அதிகமாகக் கொடுக்கிறாரோ, அந்த அளவு தொகை கடன்பட்டவர் (எஜமான்) செலுத்த வேண்டிய கடனிலிருந்து கழிக்கப்படும். அவர் எதையும் கூட்டிக் கொடுக்கவில்லை என்றால், அவர் அடிமையை எடுக்க முடியாது (அடிமை காயம்பட்டவருக்கே சொந்தமாவான்)."

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், காயம் ஏற்படுத்திய மற்றும் தன்னிடம் செல்வம் வைத்துள்ள ஒரு முதப்பரைப் பற்றிக் கூறினார்கள்: "அவனது எஜமான் அவனுக்காக நஷ்டஈடு செலுத்த மறுத்தால், காயம்பட்டவர் முதப்பரின் செல்வத்தை அவனது காயத்திற்கான நஷ்டஈடாக (தியத்) எடுத்துக்கொள்வார். அந்தச் செல்வம் நஷ்டஈட்டைச் செலுத்தப் போதுமானதாக இருந்தால், காயம்பட்டவர் தனது நஷ்டஈட்டை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொண்டு, முதப்பரைத் தனது எஜமானிடமே திருப்பி அனுப்பிவிடுவார். அந்தச் செல்வம் போதுமானதாக இல்லாவிட்டால், அவர் (பாதிக்கப்பட்டவர்) நஷ்டஈட்டுக் கணக்கில் அந்தச் செல்வத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நஷ்டஈட்டில் மீதமுள்ள பாக்கிக்காக முதப்பரிடம் வேலை வாங்கிக்கொள்வார்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

41. كتاب الحدود

முவத்தா மாலிக்

41. தண்டனைகள்

1503

حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَتِ الْيَهُودُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَذَكَرُوا لَهُ أَنَّ رَجُلاً مِنْهُمْ وَامْرَأَةً زَنَيَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَاةِ فِي شَأْنِ الرَّجْمِ ‏.‏ فَقَالُوا نَفْضَحُهُمْ وَيُجْلَدُونَ ‏.‏ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلاَمٍ كَذَبْتُمْ إِنَّ فِيهَا الرَّجْمَ ‏.‏ فَأَتَوْا بِالتَّوْرَاةِ فَنَشَرُوهَا فَوَضَعَ أَحَدُهُمْ يَدَهُ عَلَى آيَةِ الرَّجْمِ ثُمَّ قَرَأَ مَا قَبْلَهَا وَمَا بَعْدَهَا فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلاَمٍ ارْفَعْ يَدَكَ فَرَفَعَ يَدَهُ فَإِذَا فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ فَقَالُوا صَدَقَ يَا مُحَمَّدُ فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ ‏.‏ فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَرُجِمَا ‏.‏ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَرَأَيْتُ الرَّجُلَ يَحْنِي عَلَى الْمَرْأَةِ يَقِيهَا الْحِجَارَةَ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

யூதர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தனர். அவர்களில் ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் விபச்சாரம் செய்ததாக அவரிடம் குறிப்பிட்டனர். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம், "கல்லெறி தண்டனை (ரஜ்ம்) குறித்து தவ்ராத்தில் நீங்கள் என்ன காண்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள், "நாங்கள் அவர்களை இழிவுபடுத்தி, கசையடி கொடுப்போம்" என்று பதிலளித்தார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு சலாம் (ரழி) அவர்கள், "நீங்கள் பொய் சொன்னீர்கள்! நிச்சயமாக அதில் கல்லெறி தண்டனை (ரஜ்ம்) உள்ளது" என்று கூறினார்கள். எனவே அவர்கள் தவ்ராத்தைக் கொண்டு வந்து அதை விரித்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் கல்லெறி தண்டனை குறித்த இறைவசனத்தின் (ஆயத்) மீது தன் கையை வைத்து, பின்னர் அதற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ளதை ஓதினான். அப்துல்லாஹ் இப்னு சலாம் (ரழி) அவர்கள் அவனிடம், "உன் கையை எடு (அகற்று)" என்று கூறினார்கள். அவன் தன் கையை எடுத்தான், அங்கு கல்லெறி தண்டனை குறித்த இறைவசனம் (ஆயத்) இருந்தது. அவர்கள், "முஹம்மது (ஸல்) அவர்களே! இவர் உண்மையைச் சொல்லிவிட்டார். அதில் கல்லெறி தண்டனை குறித்த இறைவசனம் (ஆயத்) உள்ளது" என்று

கூறினார்கள். எனவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவ்விருவருக்கும் (கல்லெறி தண்டனை நிறைவேற்ற) கட்டளையிட்டார்கள்; அவர்கள் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டனர். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அந்த ஆண், பெண் மீது சாய்ந்து (அவளைக் காக்கும் நோக்குடன்) கற்களிலிருந்து அவளைப் பாதுகாத்ததை நான் கண்டேன்."

1504

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ أَسْلَمَ جَاءَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالَ لَهُ إِنَّ الأَخِرَ زَنَا ‏.‏ فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ هَلْ ذَكَرْتَ هَذَا لأَحَدٍ غَيْرِي فَقَالَ لاَ ‏.‏ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ فَتُبْ إِلَى اللَّهِ وَاسْتَتِرْ بِسِتْرِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ‏.‏ فَلَمْ تُقْرِرْهُ نَفْسُهُ حَتَّى أَتَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ مِثْلَ مَا قَالَ لأَبِي بَكْرٍ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ مِثْلَ مَا قَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ فَلَمْ تُقْرِرْهُ نَفْسُهُ حَتَّى جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ لَهُ إِنَّ الأَخِرَ زَنَا فَقَالَ سَعِيدٌ فَأَعْرَضَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثَلاَثَ مَرَّاتٍ كُلُّ ذَلِكَ يُعْرِضُ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى إِذَا أَكْثَرَ عَلَيْهِ بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى أَهْلِهِ فَقَالَ ‏"‏ أَيَشْتَكِي أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَصَحِيحٌ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ أَبِكْرٌ أَمْ ثَيِّبٌ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالُوا بَلْ ثَيِّبٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ‏.‏ فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَرُجِمَ ‏.‏

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அஸ்லம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அபூபக்கர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "நான் விபச்சாரம் செய்துவிட்டேன்" என்று கூறினார். அபூபக்கர் (ரழி) அவரிடம், "இதை வேறு யாரிடமாவது கூறினாயா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "இல்லை" என்றார். அபூபக்கர் (ரழி), "அப்படியானால், அல்லாஹ்விடம் தவ்பாச் செய்; அல்லாஹ்வின் திரையைக் கொண்டு (உன் பாவத்தை) மறைத்துக்கொள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களிடமிருந்து தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

ஆனால், அவரது மனம் (அமைதியடையாமல்) அவரைத் தூண்டிக்கொண்டே இருந்தது. அவர் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களிடம் கூறியதைப் போலவே கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்களும், அபூபக்கர் (ரழி) அவரிடம் கூறியதைப் போலவே கூறினார்கள்.

அப்போதும் அவரது மனம் (அமைதியடையாமல்) அவரைத்

தூண்டிக்கொண்டே இருந்தது. அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நான் விபச்சாரம் செய்துவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

ஸயீத் (ரழி) கூறுகிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரை விட்டும் மூன்று முறை முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரை விட்டும் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டார்கள். அவர் தொடர்ந்து (தன் குற்றத்தை) வற்புறுத்தியபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரது குடும்பத்தாரிடம் ஆள் அனுப்பி, "இவர் (ஏதேனும் நோயுள்ளதாக) முறையிடுகிறாரா? அல்லது இவருக்குப் பைத்தியம் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நிச்சயமாக அவர் நலமுடனும் (மனத்தெளிவுடனும்) இருக்கிறார்" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இவர் திருமணமாகாதவரா (கன்னிப்பருவத்தினரா) அல்லது திருமணமானவரா (முன்னர் திருமணம் செய்தவரா)?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவர் திருமணமானவரே (முன்னர் திருமணம் செய்தவரே)" என்று கூறினார்கள். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பற்றிக் கட்டளையிட்டார்கள்; அவர் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டார்.

1505

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِرَجُلٍ مِنْ أَسْلَمَ يُقَالُ لَهُ هَزَّالٌ يَا هَزَّالُ لَوْ سَتَرْتَهُ بِرِدَائِكَ لَكَانَ خَيْرًا لَكَ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ فَحَدَّثْتُ بِهَذَا الْحَدِيثِ فِي مَجْلِسٍ فِيهِ يَزِيدُ بْنُ نُعَيْمِ بْنِ هَزَّالٍ الأَسْلَمِيُّ فَقَالَ يَزِيدُ هَزَّالٌ جَدِّي وَهَذَا الْحَدِيثُ حَقٌّ ‏.‏

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் யஹ்யா இப்னு ஸஈத் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும், அவர்கள் ஸஈத் இப்னு அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்தும் அறிவித்தார்கள்:
ஸஈத் இப்னு அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அஸ்லம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஹஸ்ஸால் (ரழி) என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு மனிதரிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக எனக்குச் செய்தி எட்டியது: 'ஹஸ்ஸால்! உமது ஆடையால் (அவர் செய்த பாவத்தை) நீர் மறைத்திருந்தால், அது உமக்குச் சிறந்ததாக இருந்திருக்கும்.' "

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யஸீத் இப்னு நுஐம் இப்னு ஹஸ்ஸால் அல்-அஸ்லமீ அவர்களும் இருந்த ஒரு சபையில் இந்த ஹதீஸை நான் அறிவித்தேன். யஸீத் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஹஸ்ஸால் (ரழி) எனது பாட்டனார். இந்த ஹதீஸ் உண்மையாகும்.' "

1506

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ . أَنَّ رَجُلاً اعْتَرَفَ عَلَى نَفْسِهِ بِالزِّنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَرُجِمَ . قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ بِاعْتِرَافِهِ عَلَى نَفْسِهِ

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதர், தாம் விபச்சாரம் செய்ததாகத் தமக்கு எதிராகவே ஒப்புக்கொண்டார். மேலும் அவர் தமக்கு எதிராக நான்கு முறை சாட்சியம் கூறினார். எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அவருக்குத் தண்டனையை நிறைவேற்றக்) கட்டளையிட்டார்கள்; அவ்வாறே அவர் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டார்.

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதன் காரணமாகவே, ஒரு மனிதர் தமக்கு எதிராகத் தாமே அளிக்கும் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின்படியே அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்."

1507

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ زَيْدِ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِ، زَيْدِ بْنِ طَلْحَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا زَنَتْ وَهِيَ حَامِلٌ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " اذْهَبِي حَتَّى تَضَعِي " . فَلَمَّا وَضَعَتْ جَاءَتْهُ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " اذْهَبِي حَتَّى تُرْضِعِيهِ " . فَلَمَّا أَرْضَعَتْهُ جَاءَتْهُ فَقَالَ " اذْهَبِي فَاسْتَوْدِعِيهِ " . قَالَ فَاسْتَوْدَعَتْهُ ثُمَّ جَاءَتْ فَأَمَرَ بِهَا فَرُجِمَتْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ முலைக்கா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு பெண் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, தான் விபச்சாரம் செய்துவிட்டதாகவும், அதனால் கர்ப்பமாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணிடம், "நீ குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் வரை சென்றுவிடு" என்று கூறினார்கள். அப்பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த பிறகு, அவரிடம் வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணிடம், "நீ குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் வரை சென்றுவிடு" என்று கூறினார்கள். அப்பெண் குழந்தைக்குப் பாலூட்டிய பிறகு, அவரிடம் வந்தார். அவர் (ஸல்), "சென்று, குழந்தையை யாரிடமாவது ஒப்படைத்துவிடு" என்று கூறினார்கள். அப்பெண் குழந்தையை

ஒருவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, பிறகு வந்தார். அவர் (ஸல்) கட்டளையிட, அப்பெண் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டார்.

1508

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُمَا أَخْبَرَاهُ أَنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ أَحَدُهُمَا يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَقَالَ الآخَرُ وَهُوَ أَفْقَهُهُمَا أَجَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَاقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَائْذَنْ لِي أَنْ أَتَكَلَّمَ . قَالَ " تَكَلَّمْ " . فَقَالَ إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا فَزَنَا بِامْرَأَتِهِ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ فَافْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَبِجَارِيَةٍ لِي ثُمَّ إِنِّي سَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ فَأَخْبَرُونِي أَنَّ مَا عَلَى ابْنِي جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ وَأَخْبَرُونِي أَنَّمَا الرَّجْمُ عَلَى امْرَأَتِهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ " أَمَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ أَمَّا غَنَمُكَ وَجَارِيَتُكَ فَرَدٌّ عَلَيْكَ " . وَجَلَدَ ابْنَهُ مِائَةً وَغَرَّبَهُ عَامًا وَأَمَرَ أُنَيْسًا الأَسْلَمِيَّ أَنْ يَأْتِيَ امْرَأَةَ الآخَرِ فَإِنِ اعْتَرَفَتْ رَجَمَهَا فَاعْتَرَفَتْ فَرَجَمَهَا .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) மற்றும் ஸைத் இப்னு காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்:

இரண்டு மனிதர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தம் வழக்கைக் கொண்டு வந்தனர். அவர்களில் ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் வேதத்தின்படி (குர்ஆன் மற்றும் சுன்னாவின் அடிப்படையில்) எங்களுக்கு மத்தியில் தீர்ப்பளியுங்கள்" என்று கூறினார். மற்றவர் – இவர் அவ்விருவரில் மார்க்கச் சட்ட அறிவு மிக்கவர் – "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் வேதத்தின்படி (குர்ஆன் மற்றும் சுன்னாவின் அடிப்படையில்) எங்களுக்கு மத்தியில் தீர்ப்பளியுங்கள். நான் பேசுவதற்கு எனக்கு அனுமதியளியுங்கள்" என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "பேசுவீராக" என்றார்கள்.

அவர் கூறினார்: "என் மகன் இவரிடம் கூலித் தொழிலாளியாக இருந்தான். (என் மகன் திருமணமாகாதவன் நிலையில்) இவருடைய மனைவியுடன் (அவள் திருமணமானவள் நிலையில்) அவன் விபச்சாரம் செய்துவிட்டான். என் மகனுக்குக் கல்லெறி தண்டனைதான் (தீர்ப்பு) என்று (தவறாக) என்னிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே, அதற்குப் பகரமாக நூறு ஆடுகளையும் ஓர் அடிமைப் பெண்ணையும் நான் ஈடாகக் கொடுத்தேன். பிறகு நான் மார்க்க அறிஞர்களிடம் வினவியபோது, என் மகனுக்கு நூறு கசையடிகளும் ஓராண்டு நாடு கடத்தலுமே தண்டனை என்றும், கல்லெறி தண்டனை இவருடைய மனைவிக்குத்தான் என்றும் அவர்கள் எனக்குத் தெரிவித்தனர்."

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ்வின் வேதப்படியே (குர்ஆன் மற்றும் சுன்னாவின் அடிப்படையில்) நான் உங்கள் இருவருக்கும் மத்தியில் தீர்ப்பளிக்கிறேன். உனது ஆடுகளும், அடிமைப் பெண்ணும் உன்னிடமே திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்" என்று கூறினார்கள்.

மேலும், (அவருடைய) மகனுக்கு நூறு கசையடிகள் கொடுத்து, அவனை ஓராண்டுக்கு நாடு கடத்தினார்கள். மேலும் உனைஸ் அல்-அஸ்லமீ (ரழி) அவர்களிடம், "நீர் இந்த மனிதருடைய மனைவியிடம் செல்லும்; அவள் (குற்றத்தை) ஒப்புக்கொண்டால் அவளைக் கல்லெறிந்து கொல்லும்" என்று கட்டளையிட்டார்கள். அவள் (குற்றத்தை) ஒப்புக்கொண்டாள்; ஆகவே, அவர் அவளைக் கல்லெறிந்து கொன்றார்.

1509

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرَأَيْتَ لَوْ أَنِّي وَجَدْتُ مَعَ امْرَأَتِي رَجُلاً أَأُمْهِلُهُ حَتَّى آتِيَ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَعَمْ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஸஃது இப்னு உபாதா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "நான் என் மனைவியுடன் ஒரு ஆணைக் கண்டால், (அப்போது நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?) நான் நான்கு சாட்சிகளைக் கொண்டுவரும் வரை அவனுக்கு அவகாசம் அளிக்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்" என்று கூறினார்கள்.

1510

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ الرَّجْمُ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ إِذَا أُحْصِنَ إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ أَوْ كَانَ الْحَبَلُ أَوِ الاِعْتِرَافُ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்:
“ஆண்கள் மற்றும் பெண்களில் 'முஹ்ஸன்' ஆக (திருமணம் முடித்தவராக அல்லது முன்னர் திருமணம் முடித்தவராக) இருப்பவர் விபச்சாரம் செய்து, தெளிவான சான்றுகள் நிலைநாட்டப்பட்டாலோ, அல்லது கர்ப்பம் இருந்தாலோ

(திருமணத்திற்குப் புறம்பாக), அல்லது (குற்றத்தை) ஒப்புக்கொண்டாலோ, கல்லெறி (ரஜ்ம்) தண்டனை வழங்குவது அல்லாஹ்வின் சட்டத்தில் (வேதத்தில்) உள்ள ஒரு உண்மையாகும்.”

1511

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَتَاهُ رَجُلٌ وَهُوَ بِالشَّامِ فَذَكَرَ لَهُ أَنَّهُ وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلاً فَبَعَثَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ إِلَى امْرَأَتِهِ يَسْأَلُهَا عَنْ ذَلِكَ فَأَتَاهَا وَعِنْدَهَا نِسْوَةٌ حَوْلَهَا فَذَكَرَ لَهَا الَّذِي قَالَ زَوْجُهَا لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَأَخْبَرَهَا أَنَّهَا لاَ تُؤْخَذُ بِقَوْلِهِ وَجَعَلَ يُلَقِّنُهَا أَشْبَاهَ ذَلِكَ لِتَنْزِعَ فَأَبَتْ أَنْ تَنْزِعَ وَتَمَّتْ عَلَى الاِعْتِرَافِ فَأَمَرَ بِهَا عُمَرُ فَرُجِمَتْ .

அபூ வாகித் அல்-லைஸி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஷாமில் (சிரியாவில்) இருந்தபோது ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்தார். அவர் தனது மனைவியுடன் (அந்நிய) ஒரு ஆணை கண்டதாக உமர் (ரழி) அவர்களிடம் கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்கள் அபூ வாகித் அல்-லைஸி (ரழி) அவர்களை அந்த மனைவியிடம் அது குறித்து விசாரிக்க அனுப்பினார்கள். அவர் (அபூ வாகித்) அவளிடம் வந்தபோது, அவளைச் சுற்றி பெண்கள் இருந்தனர். அவளுடைய கணவர் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் கூறியதை அவளிடம் அவர் கூறினார். மேலும், அவளுடைய கணவரின் கூற்றின் அடிப்படையில் அவள் தண்டிக்கப்படமாட்டாள் என்று அவளுக்குத் தெரிவித்தார். மேலும், அவள் (தனது குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்திலிருந்து) பின்வாங்க வேண்டும் என்று அவளுக்கு சூசகமாகத் தெரிவிக்கத் தொடங்கினார். அவள் (தனது குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்திலிருந்து) பின்வாங்க மறுத்து, (அதில்) உறுதியாக இருந்தாள். எனவே உமர் (ரழி) அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள்; அவள் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டாள்.

1512

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ لَمَّا صَدَرَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ مِنْ مِنًى أَنَاخَ بِالأَبْطَحِ ثُمَّ كَوَّمَ كَوْمَةً بَطْحَاءَ ثُمَّ طَرَحَ عَلَيْهَا رِدَاءَهُ وَاسْتَلْقَى ثُمَّ مَدَّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ اللَّهُمَّ كَبِرَتْ سِنِّي وَضَعُفَتْ قُوَّتِي وَانْتَشَرَتْ رَعِيَّتِي . فَاقْبِضْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مُضَيِّعٍ وَلاَ مُفَرِّطٍ . ثُمَّ قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ سُنَّتْ لَكُمُ السُّنَنُ

وَفُرِضَتْ لَكُمُ الْفَرَائِضُ وَتُرِكْتُمْ عَلَى الْوَاضِحَةِ إِلاَّ أَنْ تَضِلُّوا بِالنَّاسِ يَمِينًا وَشِمَالاً وَضَرَبَ
بِإِحْدَى يَدَيْهِ عَلَى الأُخْرَى ثُمَّ قَالَ إِيَّاكُمْ أَنْ تَهْلِكُوا عَنْ آيَةِ الرَّجْمِ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ لاَ نَجِدُ
حَدَّيْنِ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَقَدْ رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَرَجَمْنَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ
لَوْلاَ أَنْ يَقُولَ النَّاسُ زَادَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى ‏.‏ لَكَتَبْتُهَا الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ
فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ ‏.‏ فَإِنَّا قَدْ قَرَأْنَاهَا ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ قَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ فَمَا
انْسَلَخَ ذُو الْحِجَّةِ حَتَّى قُتِلَ عُمَرُ رَحِمَهُ اللَّهُ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ قَوْلُهُ الشَّيْخُ
وَالشَّيْخَةُ يَعْنِي الثَّيِّبَ وَالثَّيِّبَةَ فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ ‏.‏ حَدَّثَنِي مَالِكٌ أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الَّذِي
يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ فَقَالَ ابْنُ شِهَابٍ عَلَيْهِ الرَّجْمُ أَحْصَنَ أَوْ لَمْ يُحْصِنْ ‏.‏

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் மினாவிலிருந்து திரும்பியபோது, அல்-அப்தாஹ் என்ற இடத்தில் தமது ஒட்டகத்தை மண்டியிடச் செய்தார்கள். பின்னர், மணலைக் குவித்து (ஒரு மேடாக்கி), அதன் மீது தமது மேலங்கியை விரித்து, (அதன் மீது) மல்லாந்து படுத்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் வானத்தை நோக்கித் தமது கைகளை உயர்த்திப் பிரார்த்தித்தார்கள்:

“அல்லாஹ்ஹும்ம கபிரத் ஸின்னீ, வழயுஃபத் குவ்வத்தீ, வன்தஷரத் ரஇய்யத்தீ, ஃபக்திப்னீ இலைக்க கைர முளையிஇன் வலா முஃபர்ரித்”

(யா அல்லாஹ்! எனக்கு வயதாகிவிட்டது; எனது வலிமை குன்றிவிட்டது; எனது ஆளுகைக்குட்பட்ட மக்கள் பெருகிவிட்டனர். எனவே, (உனது கட்டளைகளில்) எதனையும் வீணடிக்காமலும், வரம்பு மீறாமலும் இருக்கும் நிலையில் என்னைக் கைப்பற்றிக்கொள்வாயாக).

பின்னர் அவர்கள் மதீனாவிற்குச் சென்று மக்களுக்கு உரையாற்றினார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களே! உங்களுக்காக வழிமுறைகள் (சுன்னத்) வகுக்கப்பட்டுள்ளன. கடமைகள் (ஃபர்ளு) நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் தெளிவான பாதையில் விடப்பட்டுள்ளீர்கள். (இனி) மக்களுடன் சேர்ந்து வலப்புறமும் இடப்புறமும் வழிதவறினால் ஒழிய (நீங்கள் வழிதவற மாட்டீர்கள்)."

பின்னர் அவர்கள் தமது ஒரு கையை மற்றொன்றின் மீது தட்டி, கூறினார்கள்: "கல்லெறி தண்டனை (ரஜ்ம்) பற்றிய இறைவசனத்தின் விஷயத்தில் நீங்கள் அழிந்துபோக வேண்டாம் என உங்களை எச்சரிக்கிறேன். (எதிர்காலத்தில்) ஒருவர், 'அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் இரண்டு தண்டனைகளை (ஹத்களை) நாங்கள் காணவில்லை' என்று சொல்லக்கூடும். (அறிந்துகொள்ளுங்கள்), அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கல்லெறி

தண்டனை நிறைவேற்றினார்கள்; நாமும் கல்லெறி தண்டனை நிறைவேற்றியுள்ளோம். என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, 'உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ் தஆலாவின் வேதத்தில் (மேலதிகமாக) சேர்த்துவிட்டார்' என்று மக்கள் கூறுவார்கள் என்பது இல்லையென்றால், நான் அதை எழுதியிருப்பேன்:

“‘அஷ்ஷைக் கு வஷ்ஷைகஃது ஃபர்ஜுமூஹுமா அல்-பத்த(த்)’”

(வயது முதிர்ந்த ஆணும், வயது முதிர்ந்த பெண்ணும் (விபச்சாரம் செய்தால்) - அவ்விருவரையும் நிச்சயமாகக் கல்லெறிந்து (கொல்லுங்கள்)).

நாங்கள் நிச்சயமாக அதை (குர்ஆனில்) ஓதியிருக்கிறோம்."

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "துல்ஹஜ் மாதம் முடிவதற்குள் உமர் (ரழி) அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் (அல்லாஹ் அவர் மீது கருணை காட்டுவானாக)."

யஹ்யா அவர்கள், மாலிக் அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டதாகக் கூறினார்கள்: "‘முதிர்ந்த ஆணும் முதிர்ந்த பெண்ணும்’ என்ற அன்னாரின் வார்த்தைகளைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் குறிப்பிட்டது, ‘திருமணம் முடித்த ஆணும் பெண்ணும்’ (ஆகும்)."

மாலிக் அவர்கள் கூறுகையில், தாம் இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம், "லூத் (அலை) அவர்களின் சமூகத்தார் செய்த (ஓரினச் சேர்க்கை) செயலைச் செய்பவரைப் பற்றி" கேட்டதாகக் கூறினார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள், "அவர் திருமணமானவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது திருமணமாகாதவராக இருந்தாலும் சரி, அவருக்குக் கல்லெறி தண்டனை (ரஜ்ம்) உண்டு" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1513

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، أُتِيَ بِامْرَأَةٍ قَدْ وَلَدَتْ فِي سِتَّةِ أَشْهُرٍ فَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُرْجَمَ فَقَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ لَيْسَ ذَلِكَ عَلَيْهَا إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ { وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلاَثُونَ شَهْرًا } وَقَالَ { وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلاَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ } فَالْحَمْلُ يَكُونُ سِتَّةَ أَشْهُرٍ فَلاَ رَجْمَ عَلَيْهَا ‏.‏ فَبَعَثَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ فِي أَثَرِهَا فَوَجَدَهَا قَدْ رُجِمَتْ ‏.‏

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களிடம் ஆறு மாதங்களில் குழந்தை பெற்ற ஒரு பெண் கொண்டுவரப்பட்டார். அப்பெண்ணுக்குக் கல்லெறி தண்டனை நிறைவேற்றுமாறு அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள்.

அப்போது அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள், "அவள் அதற்குத் தகுதியானவள் அல்லள். அல்லாஹ், பரக்கத் நிறைந்தவனும் உயர்ந்தவனும், தன் வேதத்தில் கூறுகிறான்: **'வ ஹம்லுஹூ வ ஃபிஸாலுஹூ ஸலாஸூன ஷஹ்ரா'** (அவளைச் சுமப்பதும் அவளுக்குப் பால் மறக்கடிப்பதும் முப்பது மாதங்களாகும்). மேலும் அவன் கூறுகிறான்: **'வல் வாலிதாது யுர்ழிஃன அவ்லாதahunன ஹவ்லைனி காமைலைனி லிமன் அராதா அன் யுதிம்மர் ரளாஅ'** (தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பூர்த்தியான இரண்டாண்டுகள் பாலூட்டுவார்கள்; இது பாலூட்டலைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்புபவருக்காக). (இந்த வசனங்களின் அடிப்படையில்) கர்ப்பகாலம் (குறைந்தபட்சம்) ஆறு மாதங்களாக இருக்கலாம். எனவே அவள் கல்லெறி தண்டனைக்குத் தகுதியானவள் அல்லள்" என்று கூறினார்கள்.

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணை (தண்டனையிலிருந்து காப்பாற்ற) அழைத்து வர ஆளனுப்பினார்கள். ஆனால் அவள் ஏற்கனவே கல்லெறியப்பட்டுவிட்டதைக் கண்டார்கள்.

1514

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَجُلاً، اعْتَرَفَ عَلَى نَفْسِهِ بِالزِّنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَدَعَا لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِسَوْطٍ فَأُتِيَ بِسَوْطٍ مَكْسُورٍ فَقَالَ " فَوْقَ هَذَا " . فَأُتِيَ بِسَوْطٍ جَدِيدٍ لَمْ تُقْطَعْ ثَمَرَتُهُ فَقَالَ " دُونَ هَذَا " . فَأُتِيَ بِسَوْطٍ قَدْ رُكِبَ بِهِ وَلاَنَ فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَجُلِدَ ثُمَّ قَالَ " أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ آنَ لَكُمْ أَنْ تَنْتَهُوا عَنْ حُدُودِ اللَّهِ مَنْ أَصَابَ مِنْ هَذِهِ الْقَاذُورَاتِ شَيْئًا فَلْيَسْتَتِرْ بِسِتْرِ اللَّهِ فَإِنَّهُ مَنْ يُبْدِي لَنَا صَفْحَتَهُ نُقِمْ عَلَيْهِ كِتَابَ اللَّهِ " .

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதன் விபச்சாரம் செய்ததாக ஒப்புக்கொண்டான். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சாட்டையைக் கொண்டு வருமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அப்போது அவர்களிடம் உடைந்த சாட்டை ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள், "இதற்கு மேலானது," என்று கூறினார்கள். பிறகு, அதன் முடிச்சுகள் இன்னும் வெட்டப்படாமல் இருந்த ஒரு புதிய சாட்டை அவர்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள், "இதற்குக் கீழானது," என்று கூறினார்கள். பின்னர், பயன்படுத்தப்பட்டு நெகிழ்வாகியிருந்த ஒரு சாட்டை அவர்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அதைக் கொண்டு அடிக்குமாறு) கட்டளையிட்டார்கள்; அவ்வாறே அவன் கசையடி கொடுக்கப்பட்டான்.
பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களே! நீங்கள் அல்லாஹ்வின் வரம்புகளை மீறுவதைத் தவிர்ந்து கொள்ளும் நேரம் வந்துவிட்டது. எவர் இந்த அருவருப்பான காரியங்களில் ஏதேனும் செய்துவிடுகிறாரோ, அவர்

அல்லாஹ்வின் திரையைக் கொண்டு (தன் குற்றத்தை) மறைத்துக் கொள்ளட்டும். ஏனெனில், எவர் நம்மிடம் தம் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகின்றாரோ, அவருக்கு எதிராக அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் உள்ள (தண்டனைச்) சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றுவோம்."

1515

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ أَبِي عُبَيْدٍ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ أُتِيَ بِرَجُلٍ قَدْ وَقَعَ عَلَى جَارِيَةٍ بِكْرٍ فَأَحْبَلَهَا ثُمَّ اعْتَرَفَ عَلَى نَفْسِهِ بِالزِّنَا وَلَمْ يَكُنْ أَحْصَنَ فَأَمَرَ بِهِ أَبُو بَكْرٍ فَجُلِدَ الْحَدَّ ثُمَّ نُفِيَ إِلَى فَدَكَ .

சஃபிய்யா பின்த் அபீ உபைத் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

கன்னியான ஓர் அடிமைப் பெண்ணுடன் உடலுறவு கொண்டு அவளை கர்ப்பமாக்கிய ஒரு மனிதர், அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டார். பின்னர் அம்மனிதர் விபச்சாரம் செய்ததாகத் தன்மீதே ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளித்தார். அவர் முஹ்ஸனாக இருக்கவில்லை. ஆகவே, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் (தண்டனையை நிறைவேற்ற) உத்தரவிட்டு, அவருக்கு ‘ஹத்’ (கசையடி) கொடுக்கப்பட்டது; பின்னர் அவர் ‘ஃபதக்’ எனும் இடத்திற்கு நாடு கடத்தப்பட்டார்.

1516

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سُئِلَ عَنِ الأَمَةِ إِذَا زَنَتْ وَلَمْ تُحْصِنْ فَقَالَ إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا ثُمَّ بِيعُوهَا وَلَوْ بِضَفِيرٍ . قَالَ ابْنُ شِهَابٍ لاَ أَدْرِي أَبَعْدَ الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ .

மாலிக் (ரழி) எனக்கு இப்னு ஷிஹாப் (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும், இப்னு ஷிஹாப் (ரழி) அவர்கள் உபய்துல்லாஹ் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உத்பா இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும், உபய்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அபூ ஹுரைரா (ரழி) மற்றும் ஸைத் இப்னு காலித் அல்-ஜுஹனி (ரழி) ஆகியோரிடமிருந்தும் (பின்வருமாறு) அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், விபச்சாரம் செய்த, முஹ்ஸனாவாக இல்லாத ஒரு அடிமைப் பெண்ணைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அவர்கள் கூறினார்கள், "அவள் விபச்சாரம் செய்தால், அவளுக்குக் கசையடி கொடுங்கள். பின்னர் அவள் விபச்சாரம் செய்தால், அவளுக்குக் கசையடி கொடுங்கள். பின்னர் அவள் விபச்சாரம் செய்தால், அவளுக்குக் கசையடி கொடுங்கள். பின்னர்

அவளை ஒரு கயிற்றுக்காகவேனும் விற்று விடுங்கள்." இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) கூறினார்கள்: (விற்பனை) மூன்றாவது (கசையடிக்குப்) பிறகா அல்லது நான்காவது (கசையடிக்குப்) பிறகா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

1517

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدًا، كَانَ يَقُومُ عَلَى رَقِيقِ الْخُمُسِ وَأَنَّهُ اسْتَكْرَهَ جَارِيَةً مِنْ ذَلِكَ الرَّقِيقِ فَوَقَعَ بِهَا فَجَلَدَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَنَفَاهُ وَلَمْ يَجْلِدِ الْوَلِيدَةَ لأَنَّهُ اسْتَكْرَهَهَا ‏.‏

நாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
(போரில் கிடைத்த செல்வத்தின்) குமுஸ் (ஐந்தில் ஒரு பங்கு) பிரிவில் இருந்த அடிமைகளுக்குப் பொறுப்பாக ஒரு அடிமை இருந்தார். அவர் அந்த அடிமைகளில் இருந்த ஓர் அடிமைப் பெண்ணைக் கட்டாயப்படுத்தி அவளுடன் உறவு கொண்டார். எனவே உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அவருக்குக் கசையடி கொடுத்து, அவரை நாடு கடத்தினார்கள். ஆனால், (அந்த அடிமை) அவளைக் கட்டாயப்படுத்தியிருந்ததால் அவர்கள் அந்த அடிமைப் பெண்ணுக்குக் கசையடி கொடுக்கவில்லை.

1518

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ سُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَيَّاشِ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ الْمَخْزُومِيَّ قَالَ أَمَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي فِتْيَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَجَلَدْنَا وَلاَئِدَ مِنْ وَلاَئِدِ الإِمَارَةِ خَمْسِينَ خَمْسِينَ فِي الزِّنَا ‏.‏

அப்துல்லாஹ் பின் அய்யாஷ் பின் அபீ ரபீஆ அல்மக்ஸூமீ அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உமர் பின் அல்கத்தாப் அவர்கள், குறைஷிக் குலத்து இளைஞர்கள் சிலருடன் (நான் இணைந்து) தண்டனையை நிறைவேற்றுமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். எனவே, நாங்கள் விபச்சாரம் புரிந்த ஆட்சிக்குரிய அடிமைப் பெண்களுக்குத் தலா ஐம்பது கசையடிகள் கொடுத்தோம்."

1519

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، أَنَّهُ قَالَ جَلَدَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَبْدًا فِي فِرْيَةٍ ثَمَانِينَ ‏.‏ قَالَ أَبُو الزِّنَادِ فَسَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ أَدْرَكْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ وَعُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ وَالْخُلَفَاءَ هَلُمَّ جَرًّا فَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا جَلَدَ عَبْدًا فِي فِرْيَةٍ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ ‏.‏

அபூஸ் ஸினாத் அவர்கள் கூறினார்கள்: உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் அவதூறுக்காக ஓர் அடிமைக்கு எண்பது கசையடிகள் கொடுத்தார்கள். மேலும் அபூஸ் ஸினாத் அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அதைப் பற்றி அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'நான் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களையும், உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களையும், (அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த) கலீஃபாக்களையும் கண்டேன்; அவர்களில் எவரும் அவதூறுக்காக ஓர் அடிமைக்கு நாற்பது கசையடிகளுக்கு மேல் கொடுத்ததை நான் கண்டதில்லை' என்று கூறினார்கள்.

1520

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زُرَيْقِ بْنِ حَكِيمٍ الأَيْلِيِّ، أَنَّ رَجُلاً، يُقَالُ لَهُ مِصْبَاحٌ اسْتَعَانَ ابْنًا لَهُ فَكَأَنَّهُ اسْتَبْطَأَهُ فَلَمَّا جَاءَهُ قَالَ لَهُ يَا زَانٍ . قَالَ زُرَيْقٌ فَاسْتَعْدَانِي عَلَيْهِ فَلَمَّا أَرَدْتُ أَنْ أَجْلِدَهُ قَالَ ابْنُهُ وَاللَّهِ لَئِنْ جَلَدْتَهُ لأَبُوأَنَّ عَلَى نَفْسِي بِالزِّنَا . فَلَمَّا قَالَ ذَلِكَ أَشْكَلَ عَلَىَّ أَمْرُهُ فَكَتَبْتُ فِيهِ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ - وَهُوَ الْوَالِي يَوْمَئِذٍ - أَذْكُرُ لَهُ ذَلِكَ فَكَتَبَ إِلَىَّ عُمَرُ أَنْ أَجِزْ عَفْوَهُ . قَالَ زُرَيْقٌ وَكَتَبْتُ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ أَيْضًا أَرَأَيْتَ رَجُلاً افْتُرِيَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَى أَبَوَيْهِ وَقَدْ هَلَكَا أَوْ أَحَدُهُمَا . قَالَ فَكَتَبَ إِلَىَّ عُمَرُ إِنْ عَفَا فَأَجِزْ عَفْوَهُ فِي نَفْسِهِ وَإِنِ افْتُرِيَ عَلَى أَبَوَيْهِ وَقَدْ هَلَكَا أَوْ أَحَدُهُمَا فَخُذْ لَهُ بِكِتَابِ اللَّهِ إِلاَّ أَنْ يُرِيدَ سِتْرًا . قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ وَذَلِكَ أَنْ يَكُونَ الرَّجُلُ الْمُفْتَرَى عَلَيْهِ يَخَافُ إِنْ كُشِفَ ذَلِكَ مِنْهُ أَنْ تَقُومَ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَإِذَا كَانَ عَلَى مَا وَصَفْتُ فَعَفَا جَازَ عَفْوُهُ .

ஸுரைக் இப்னு ஹக்கீம் அல்-அய்லி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

மிஸ்பாஹ் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மனிதர் தம் மகனிடம் உதவி கோரினார். அவன் (வருவதற்குத்) தாமதிப்பதாக அவர் கருதினார். அவன் வந்தபோது அவனிடம், "ஓ விபச்சாரியே!" என்று கூறினார்.

ஸுரைக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆகவே, அந்த மகன் தந்தைக்கு எதிராக (அவதூறுக்கான நீதி வழங்குமாறு) என்னிடம் முறையிட்டான். நான் அவருக்கு (தந்தைக்கு அவதூறுக்கான) கசையடி கொடுக்க நாடியபோது, அவருடைய மகன், 'அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் அவருக்கு கசையடி கொடுத்தால், நான் (உண்மையிலேயே) விபச்சாரம் செய்ததாக என்மீது ஒப்புக்கொள்வேன்' என்று கூறினான். அவன் அவ்வாறு கூறியபோது, எனக்கு விஷயம் குழப்பமாக இருந்தது. எனவே அக்காலத்தில் ஆளுநராக இருந்த உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்களுக்கு இதுபற்றி

நான் குறிப்பிட்டு எழுதினேன். உமர் அவர்கள், 'அவனுடைய மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று எனக்கு (பதில்) எழுதினார்கள்."

ஸுரைக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "மேலும் நான் உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்களிடம், 'ஒரு மனிதன் அவதூறு செய்யப்பட்டால், அல்லது அவனுடைய பெற்றோர்கள் அவதூறு செய்யப்பட்டு அவர்கள் இருவரும் அல்லது அவர்களில் ஒருவர் இறந்திருந்தால் (சட்டம் என்ன)?' என்றும் எழுதிக் கேட்டேன். அதற்கு உமர் அவர்கள் எனக்கு எழுதினார்கள்: 'அவர் (அவதூறு செய்யப்பட்டவர்) மன்னித்துவிட்டால், அவருடைய மன்னிப்பை அவருக்காக ஏற்றுக்கொள்வீராக. அவனுடைய பெற்றோர்கள் அவதூறு செய்யப்பட்டு, அவர்களில் ஒருவர் அல்லது இருவரும் இறந்திருந்தால், அவன் அதை மறைக்க விரும்பினால் தவிர, அவருக்காக அல்லாஹ்வின் வேதத்தின் தீர்ப்பை நிறைவேற்றுவீராக.'"

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: "மாலிக் அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'ஏனென்றால், அவதூறு செய்யப்பட்ட மனிதன், அது அவனைப் பற்றி விசாரிக்கப்பட்டால், தனக்கு எதிராக (விபச்சாரம் செய்ததற்கான) சாட்சியம் நிறுவப்படலாம் என்று அஞ்சக்கூடும். நான் விவரித்தபடி நிலைமை இருந்து, அவர் மன்னித்தால், அவருடைய மன்னிப்பு செல்லும்.'"

1521

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ فِي رَجُلٍ قَذَفَ قَوْمًا جَمَاعَةً أَنَّهُ لَيْسَ عَلَيْهِ إِلاَّ حَدٌّ وَاحِدٌ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ تَفَرَّقُوا فَلَيْسَ عَلَيْهِ إِلاَّ حَدٌّ وَاحِدٌ . حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الرِّجَالِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَارِثَةَ بْنِ النُّعْمَانِ الأَنْصَارِيِّ ثُمَّ مِنْ بَنِي النَّجَّارِ عَنْ أُمِّهِ، عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ رَجُلَيْنِ، اسْتَبَّا فِي زَمَانِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِلآخَرِ وَاللَّهِ مَا أَبِي بِزَانٍ وَلاَ أُمِّي بِزَانِيَةٍ . فَاسْتَشَارَ فِي ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَقَالَ قَائِلٌ مَدَحَ أَبَاهُ وَأُمَّهُ وَقَالَ آخَرُونَ قَدْ كَانَ لأَبِيهِ وَأُمِّهِ مَدْحٌ غَيْرُ هَذَا نَرَى أَنْ تَجْلِدَهُ الْحَدَّ . فَجَلَدَهُ عُمَرُ الْحَدَّ ثَمَانِينَ . قَالَ مَالِكٌ لاَ حَدَّ عِنْدَنَا إِلاَّ فِي نَفْىٍ أَوْ قَذْفٍ أَوْ تَعْرِيضٍ يُرَى أَنَّ قَائِلَهُ إِنَّمَا أَرَادَ بِذَلِكَ نَفْيًا أَوْ قَذْفًا فَعَلَى مَنْ قَالَ ذَلِكَ الْحَدُّ تَامًّا . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ إِذَا نَفَى رَجُلٌ رَجُلاً مِنْ أَبِيهِ فَإِنَّ عَلَيْهِ الْحَدَّ وَإِنْ كَانَتْ أُمُّ الَّذِي نُفِيَ مَمْلُوكَةً فَإِنَّ عَلَيْهِ الْحَدَّ .

உர்வா பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு மனிதர் ஒரு கூட்டத்தினரை (ஒன்றாகச் சேர்த்து) அவதூறு பேசினால், அவருக்கு எதிராக ஒரேயொரு ஹத் (தண்டனை) மட்டுமே நிறைவேற்றப்படும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் தனித்தனியாக இருந்தாலும் சரியே, அவர் மீது ஒரேயொரு ஹத் (தண்டனை) மட்டுமே உண்டு."

அம்ரா பின்த் அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களின் காலத்தில் இரண்டு ஆண்கள் ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொண்டனர். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரிடம், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! என் தந்தை விபச்சாரகர் அல்லர்; என் தாயும் விபச்சாரி அல்லர்" என்று கூறினார்.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் இது குறித்து ஆலோசனை கேட்டார்கள். ஒருவர், "அவர் தம் தந்தையையும் தாயையும் புகழ்ந்துள்ளார்" என்று கூறினார். ஆனால் மற்றவர்களோ, "அவருடைய தந்தைக்கும் தாய்க்கும் இதைவிட வேறு புகழ் உள்ளதா? (இதன் மூலம் அவர் மற்றவரின் பெற்றோரை இகழ்ந்துள்ளார்). அவருக்கு ஹத் தண்டனை (கசையடி) கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்" என்று கூறினர். எனவே உமர் (ரலி) அவர்கள் அவருக்கு எண்பது கசையடிகள் கொண்ட ஹத் தண்டனை வழங்கினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்கள் பார்வையில், அவதூறு (விபச்சாரக் குற்றச்சாட்டு), (வம்சாவளி) மறுப்பு அல்லது பேசுபவர் அவதூறையே (விபச்சாரக் குற்றச்சாட்டையே) நாடியுள்ளார் என்று கருதப்படும் சூசகம் (மறைமுகச் சாடல்) ஆகியவற்றைத் தவிர வேறு எதற்கும் ஹத் தண்டனை இல்லை. அவ்வாறு பேசுபவர் மீது ஹத் தண்டனை முழுமையாக நிறைவேற்றப்படும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரை அவரின் தந்தையிடமிருந்து (பிறக்கவில்லை என) மறுத்தால், அவர் ஹத் தண்டனைக்கு உரியவராவார். மறுக்கப்பட்டவரின் தாய் ஓர் அடிமைப் பெண்ணாக இருந்தாலும் சரியே, அவர் ஹத் தண்டனைக்கு உரியவராவார்."

1523

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لِرَجُلٍ خَرَجَ بِجَارِيَةٍ لاِمْرَأَتِهِ مَعَهُ فِي سَفَرٍ فَأَصَابَهَا فَغَارَتِ امْرَأَتُهُ . فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَسَأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ وَهَبْتُهَا لِي . فَقَالَ عُمَرُ لَتَأْتِينِي بِالْبَيِّنَةِ أَوْ لأَرْمِيَنَّكَ بِالْحِجَارَةِ . قَالَ فَاعْتَرَفَتِ امْرَأَتُهُ أَنَّهَا وَهَبَتْهَا لَهُ .

ரபீஆ இப்னு அபீ அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் தனது மனைவியின் அடிமைப் பெண்ணுடன் ஒரு பயணத்திற்குச் சென்று அவளுடன் (தாம்பத்திய) உறவு கொண்டார். இதனால்

அவருடைய மனைவி பொறாமைப்பட்டு, அதை உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் தெரிவித்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள் அம்மனிதரிடம் அது பற்றிக் கேட்டார்கள். அவர், "அவள் அவளை எனக்கு (அன்பளிப்பாக) வழங்கினாள்" என்று கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்கள், "நீ என்னிடம் (உன் கூற்றுக்கு) தெளிவான ஆதாரத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும்; இல்லையெனில் நான் உன்னைக் கல்லால் எறிவேன்" என்று கூறினார்கள். பிறகு அந்த மனைவி, தான் அவளை அவருக்கு (அன்பளிப்பாக) வழங்கியதாக ஒப்புக்கொண்டார்.

1524

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَطَعَ فِي مِجَنٍّ ثَمَنُهُ ثَلاَثَةُ دَرَاهِمَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மூன்று திர்ஹம்கள் விலைமதிப்புள்ள ஒரு கேடயத்திற்காக (திருடியவரின் கையைத்) துண்டித்தார்கள்.

1525

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حُسَيْنٍ الْمَكِّيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ قَطْعَ فِي ثَمَرٍ مُعَلَّقٍ وَلاَ فِي حَرِيسَةِ جَبَلٍ فَإِذَا آوَاهُ الْمُرَاحُ أَوِ الْجَرِينُ فَالْقَطْعُ فِيمَا يَبْلُغُ ثَمَنَ الْمِجَنِّ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்த் அர்-ரஹ்மான் இப்னு அபீ ஹுஸைன் அல்-மக்கீ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மரத்தில் தொங்கும் பழத்திற்காகவும், மலைகளில் (கண்காணிக்கப்படாமல்) மேயும் ஆடுகளுக்காகவும் (திருடியதற்காக) கை வெட்டப்படாது. ஆனால், அவை (பழங்கள் அல்லது ஆடுகள்) தொழுவத்தில் அல்லது பழங்கள் உலர்த்தப்படும் இடத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பின், ஒரு கேடயத்தின் விலையை அடையும் (மதிப்புள்ள) எதற்கும் கை வெட்டப்படும்."

1526

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ سَارِقًا، سَرَقَ فِي زَمَانِ عُثْمَانَ أُتْرُجَّةً فَأَمَرَ بِهَا عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ أَنْ تُقَوَّمَ فَقُوِّمَتْ بِثَلاَثَةِ دَرَاهِمَ

مِنْ صَرْفِ اثْنَىْ عَشَرَ دِرْهَمًا بِدِينَارٍ فَقَطَعَ عُثْمَانُ يَدَهُ ‏.‏

அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறியதாவது:
உஸ்மான் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு திருடன் ஒரு நாரத்தம்பழத்தைத் திருடினான். உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அதன் மதிப்பை மதிப்பிடுமாறு உத்தரவிட்டார்கள். அது ஒரு தீனாருக்கு பன்னிரண்டு திர்ஹம்கள் என்ற மாற்று விகிதத்தில் மூன்று திர்ஹம்கள் என மதிப்பிடப்பட்டது (இது திருட்டுக்கான தண்டனைக்குரிய குறைந்தபட்ச மதிப்பை (நிஸாப்) அடைந்தது). எனவே, உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் அவனது கையைத் துண்டித்தார்கள்.

1527

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ مَا طَالَ عَلَىَّ وَمَا نَسِيتُ الْقَطْعُ فِي رُبُعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا ‏.‏

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்கு அது (நடந்து) நீண்ட காலம் ஆகவில்லை, நான் அதை மறக்கவுமில்லை. கால் தீனார் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட (மதிப்புள்ள பொருளைத் திருடியதற்காக) கை துண்டிக்கப்படும்."

1528

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهَا قَالَتْ خَرَجَتْ عَائِشَةُ زَوْجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم إِلَى مَكَّةَ وَمَعَهَا مَوْلاَتَانِ لَهَا وَمَعَهَا غُلاَمٌ لِبَنِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَبَعَثَتْ مَعَ الْمَوْلاَتَيْنِ بِبُرْدٍ مُرَجَّلٍ قَدْ خِيطَ عَلَيْهِ خِرْقَةٌ خَضْرَاءُ قَالَتْ فَأَخَذَ الْغُلاَمُ الْبُرْدَ فَفَتَقَ عَنْهُ فَاسْتَخْرَجَهُ وَجَعَلَ مَكَانَهُ لِبْدًا أَوْ فَرْوَةً وَخَاطَ عَلَيْهِ فَلَمَّا قَدِمَتِ الْمَوْلاَتَانِ الْمَدِينَةَ دَفَعَتَا ذَلِكَ إِلَى أَهْلِهِ فَلَمَّا فَتَقُوا عَنْهُ وَجَدُوا فِيهِ اللِّبْدَ وَلَمْ يَجِدُوا الْبُرْدَ فَكَلَّمُوا الْمَرْأَتَيْنِ فَكَلَّمَتَا عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَوْ كَتَبَتَا إِلَيْهَا وَاتَّهَمَتَا الْعَبْدَ فَسُئِلَ الْعَبْدُ عَنْ ذَلِكَ فَاعْتَرَفَ فَأَمَرَتْ بِهِ عَائِشَةُ زَوْجُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقُطِعَتْ يَدُهُ وَقَالَتْ عَائِشَةُ الْقَطْعُ فِي رُبُعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا ‏.‏

அம்ரா பின்த் அப்துர்ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் மக்காவிற்குப் புறப்பட்டார்கள். அவர்களுடன் அவர்களுடைய இரண்டு பெண் மவ்லாக்களும் (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைகளும்), அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் அவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஓர் அடிமையும் இருந்தனர். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அந்த இரண்டு பெண்களிடமும் சித்திர வேலைப்பாடுள்ள ஒரு மேலங்கியை கொடுத்து அனுப்பினார்கள். அதன் மீது ஒரு பச்சைத் துணி வைத்துத் தைக்கப்பட்டிருந்தது (மேலங்கியை மறைக்கும் விதமாக அல்லது பொதிந்தவாறு).

அம்ரா அவர்கள் (தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: "அந்த அடிமை (அந்தப் பொட்டலத்தை) எடுத்து, அதன் தையலைப் பிரித்து, மேலங்கியை வெளியே எடுத்துக்கொண்டான். அதற்குப் பதிலாக, அவன் கம்பளி அல்லது தோலை வைத்து (மூடி) தைத்துவிட்டான். அந்த மவ்லா பெண்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது, அதை அவனுடைய உரிமையாளர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள். அவர்கள் அதைப் பிரித்துப் பார்த்தபோது, அதில் கம்பளியைக் கண்டார்கள்; மேலங்கியைக் காணவில்லை. அவர்கள் அந்த இரண்டு பெண்களிடமும் பேசினார்கள். அப்பெண்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் பேசினார்கள் அல்லது அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள்; மேலும் அந்த அடிமை மீது குற்றம் சுமத்தினார்கள். அந்த அடிமையிடம் அது பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது, அவன் (குற்றத்தை) ஒப்புக்கொண்டான். ஆகவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் உத்தரவிட, அவனுடைய கை துண்டிக்கப்பட்டது. மேலும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், 'கால் தீனார் அல்லது அதற்கும் அதிகமான மதிப்புள்ள (திருட்டுக்காகவே) கை துண்டிக்கப்படும்' என்று கூறினார்கள்."

1529

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدًا، لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ سَرَقَ وَهُوَ آبِقٌ فَأَرْسَلَ بِهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ إِلَى سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ - وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ - لِيَقْطَعَ يَدَهُ فَأَبَى سَعِيدٌ أَنْ يَقْطَعَ يَدَهُ وَقَالَ لاَ تُقْطَعُ يَدُ الآبِقِ السَّارِقِ إِذَا سَرَقَ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فِي أَىِّ كِتَابِ اللَّهِ وَجَدْتَ هَذَا ثُمَّ أَمَرَ بِهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَقُطِعَتْ يَدُهُ ‏.‏

நாஃபிஉ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் ஓர் அடிமை, அவன் (தனது எஜமானிடமிருந்து தப்பித்து) ஓடிப்போயிருந்த நிலையில் திருடினான். (அப்போது) அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், மதீனாவின் ஆளுநராக இருந்த ஸஈத் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்களிடம், (திருடிய குற்றத்திற்காக) அவனது கையை வெட்டுவதற்காக அவனை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

ஆனால் ஸஈத் (ரழி) அவர்கள் அவனது கையை வெட்ட மறுத்து, "

(இஸ்லாமியச் சட்டப்படி) ஓடிப்போன அடிமை திருடினால் அவனது கை வெட்டப்படாது" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "(இந்தச் சட்டத்தை) அல்லாஹ்வின் எந்த வேதத்தில் (அல்லது நபிவழியில்) நீங்கள் கண்டீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

பின்னர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் (தமது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி) கட்டளையிட, அவனது கை வெட்டப்பட்டது.

1530

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زُرَيْقِ بْنِ حَكِيمٍ ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ ، أَخَذَ عَبْدًا آبِقًا قَدْ سَرَقَ قَالَ فَأَشْكَلَ عَلَيَّ أَمْرُهُ - قَالَ - فَكَتَبْتُ فِيهِ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ أَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ وَهُوَ الْوَالِي يَوْمَئِذٍ - قَالَ - فَأَخْبَرْتُهُ أَنَّنِي كُنْتُ أَسْمَعُ أَنَّ الْعَبْدَ الآبِقَ إِذَا سَرَقَ وَهُوَ آبِقٌ لَمْ تُقْطَعْ يَدُهُ - قَالَ - فَكَتَبَ إِلَيَّ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ نَقِيضَ كِتَابِي يَقُولُ كَتَبْتَ إِلَيَّ أَنَّكَ كُنْتَ تَسْمَعُ أَنَّ الْعَبْدَ الآبِقَ إِذَا سَرَقَ لَمْ تُقْطَعْ يَدُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ { وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ } . فَإِنْ بَلَغَتْ سَرِقَتُهُ رُبُعَ دِينَارٍ فَصَاعِدًا فَاقْطَعْ يَدَهُ . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَسَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، وَعُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، كَانُوا يَقُولُونَ إِذَا سَرَقَ الْعَبْدُ الآبِقُ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ قُطِعَ . قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا أَنَّ الْعَبْدَ الآبِقَ إِذَا سَرَقَ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ قُطِعَ .

ஸுரைக் இப்னு ஹக்கீம் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
திருடியிருந்த, ஓடிப்போன ஓர் அடிமையை நான் பிடித்தேன். அவனது விவகாரம் எனக்குக் குழப்பமாக இருந்தது. எனவே அது குறித்து (அப்போதைய) ஆளுநராக இருந்த உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். அக்கடிதத்தில், "ஓடிப்போன ஓர் அடிமை, (அவன்) ஓடிய நிலையில் திருடினால் அவனது கை வெட்டப்படாது என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று அவருக்குத் தெரிவித்திருந்தேன்.

அதற்கு உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் என் கடிதத்திற்கு மாற்றமான பதிலை எனக்கு எழுதினார்கள்:
"ஓடிப்போன அடிமை திருடினால் அவனது கை வெட்டப்படாது என்று நீர் கேள்விப்பட்டதாக எனக்கு எழுதியிருந்தீர். ஆனால், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் கூறுகிறான்:

{வஸ்ஸாரிகு வஸ்ஸாரிரது ஃபக்தவூ அய்தியஹுமா ஜஸாஅன் பிமா கஸபா நகாலன் மினல்லாஹி வல்லாஹு அஸீஸுன் ஹகீம்}

'கள்வனாயினும் கள்ளியாயினும் அவர்கள் சம்பாதித்ததற்குக் கூலியாகவும், அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள படிப்பினையாகவும் அவ்விருவரின் கரங்களைத் துரியுங்கள். அல்லாஹ் மிகைத்தவன்; ஞானமிக்கவன்.' (அல்குர்ஆன் 5:38).

ஆகவே, அவனது திருட்டுப் பொருளின் மதிப்பு கால் தீனாரோ அல்லது அதற்கு மேலோ இருந்தால், அவனது கையை வெட்டுவீராக!"

அல்-காஸிம் இப்னு முஹம்மது, ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் மற்றும் உர்வா இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹிம்) ஆகியோர், "ஓடிப்போன ஓர் அடிமை, கை வெட்டப்படவேண்டிய அளவுக்குத் திருடினால், அவனது கை வெட்டப்படும்" என்று கூறிவந்ததாக இமாம் மாலிக் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே நம்மிடம் கருத்து வேறுபாடில்லாத நடைமுறையாகும் (அதாவது, அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட தீர்ப்பாகும்). ஓடிப்போன அடிமை கை வெட்டப்படவேண்டிய அளவுக்குத் திருடினால், அவனது கை வெட்டப்படும்."

1532

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ، أَنَّ صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ، قِيلَ لَهُ إِنَّهُ مَنْ لَمْ يُهَاجِرْ هَلَكَ . فَقَدِمَ صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ الْمَدِينَةَ فَنَامَ فِي الْمَسْجِدِ وَتَوَسَّدَ رِدَاءَهُ فَجَاءَ سَارِقٌ فَأَخَذَ رِدَاءَهُ فَأَخَذَ صَفْوَانُ السَّارِقَ فَجَاءَ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَسَرَقْتَ رِدَاءَ هَذَا " . قَالَ نَعَمْ . فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ تُقْطَعَ يَدُهُ فَقَالَ لَهُ صَفْوَانُ إِنِّي لَمْ أُرِدْ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " فَهَلاَّ قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَنِي بِهِ " .

ஸஃப்வான் இப்னு உமைய்யா (ரழி) அவர்களிடம், "(மக்காவிலிருந்து மதீனாவுக்கு) யார் ஹிஜ்ரா செய்யவில்லையோ அவர் அழிந்துவிட்டார் (என்ற ஒரு செய்தி அல்லது தவறான புரிதல்)" என்று கூறப்பட்டது. எனவே, ஸஃப்வான் இப்னு உமைய்யா (ரழி) அவர்கள் மதீனாவுக்குச் சென்றார்கள்; மேலும் பள்ளிவாசலில் தனது மேலங்கியைத் தலையணையாக வைத்து உறங்கினார்கள். ஒரு திருடன் வந்து அவருடைய மேலங்கியை எடுத்தான். ஸஃப்வான் (ரழி) அவர்கள் அந்தத் திருடனைப் பிடித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவனிடம், "நீ இந்த மேலங்கியைத் திருடினாயா?" என்று

கேட்டார்கள். அவன், "ஆம்" என்றான். எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவனுடைய கையை வெட்டும்படி கட்டளையிட்டார்கள். ஸஃப்வான் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் இதை (அவனுடைய கை வெட்டப்படுவதை) நாடவில்லை. இது அவனுக்கு ஸதகாவாக இருக்கட்டும் (நான் அவனுக்கு இதை மன்னித்து, பரிசாக அளிக்கிறேன்)" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீ அவனை என்னிடம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு ஏன் இதைச் செய்யவில்லை?" என்று கூறினார்கள்.

1533

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ الزُّبَيْرَ بْنَ الْعَوَّامِ، لَقِيَ رَجُلاً قَدْ أَخَذَ سَارِقًا وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَذْهَبَ بِهِ إِلَى السُّلْطَانِ فَشَفَعَ لَهُ الزُّبَيْرُ لِيُرْسِلَهُ فَقَالَ لاَ حَتَّى أَبْلُغَ بِهِ السُّلْطَانَ. فَقَالَ الزُّبَيْرُ إِذَا بَلَغْتَ بِهِ السُّلْطَانَ فَلَعَنَ اللَّهُ الشَّافِعَ وَالْمُشَفِّعَ .

அஸ்-ஸுபைர் இப்னுல் அவ்வாம் (ரழி) அவர்கள், ஒரு திருடனைப் பிடித்து சுல்தானிடம் கொண்டு செல்ல எண்ணியிருந்த ஒரு மனிதரைக் கண்டார்கள். அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள், அவனை விட்டுவிடும்படி பரிந்து பேசினார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை. நான் அவனை சுல்தானிடம் கொண்டு செல்லும் வரை (விடமாட்டேன்)" என்றார். அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் அவனுடன் சுல்தானை அடைந்ததும், பரிந்துரை செய்பவரையும், யாருக்காகப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டதோ அவரையும் (அதாவது, திருடனையும்) அல்லாஹ் சபிக்கிறான்."

1534

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ أَقْطَعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ قَدِمَ فَنَزَلَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَشَكَا إِلَيْهِ أَنَّ عَامِلَ الْيَمَنِ قَدْ ظَلَمَهُ فَكَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فَيَقُولُ أَبُو بَكْرٍ وَأَبِيكَ مَا لَيْلُكَ بِلَيْلِ سَارِقٍ . ثُمَّ إِنَّهُمْ فَقَدُوا عِقْدًا لأَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ امْرَأَةِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَطُوفُ مَعَهُمْ وَيَقُولُ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِمَنْ بَيَّتَ أَهْلَ هَذَا الْبَيْتِ الصَّالِحِ . فَوَجَدُوا الْحُلِيَّ عِنْدَ صَائِغٍ زَعَمَ أَنَّ الأَقْطَعَ جَاءَهُ بِهِ فَاعْتَرَفَ بِهِ الأَقْطَعُ أَوْ شُهِدَ عَلَيْهِ بِهِ فَأَمَرَ بِهِ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ فَقُطِعَتْ يَدُهُ الْيُسْرَى وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَاللَّهِ لَدُعَاؤُهُ عَلَى نَفْسِهِ أَشَدُّ عِنْدِي عَلَيْهِ مِنْ سَرِقَتِهِ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الَّذِي يَسْرِقُ مِرَارًا ثُمَّ يُسْتَعْدَى عَلَيْهِ إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْهِ إِلاَّ أَنْ تُقْطَعَ يَدُهُ لِجَمِيعِ مَنْ سَرَقَ مِنْهُ

إِذَا لَمْ يَكُنْ أُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ فَإِنْ كَانَ قَدْ أُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ قَبْلَ ذَلِكَ ثُمَّ سَرَقَ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ قُطِعَ أَيْضًا .

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அல்-காசிம் அவர்கள் தமது தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

யமன் நாட்டைச் சேர்ந்த, (ஏற்கனவே) கையும் காலும் துண்டிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு மனிதர் வந்து, அபூபக்கர் அஸ்-சித்தீக் (ரலி) அவர்களிடம் தங்கினார். யமன் ஆளுநர் தமக்கு அநீதி இழைத்துவிட்டார் என்று அவர் முறையிட்டார். அந்த மனிதர் இரவில் (நின்று) வணங்குபவராக இருந்தார். அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உன் தந்தையின் மீது ஆணையாக! (இது ஒரு அரபு வழக்குச் சொல், ஆச்சரியத்தையோ அல்லது உறுதியான நம்பிக்கையையோ வெளிப்படுத்தும்.) உன்னுடைய இரவு ஒரு திருடனுடைய இரவு அல்ல."

பிறகு அபூபக்கர் அஸ்-சித்தீக் (ரலி) அவர்களின் மனைவியான அஸ்மா பின்த் உமைஸ் (ரலி) அவர்களுடைய ஒரு கழுத்தணியை அவர்கள் தவறவிட்டார்கள். அந்த மனிதர் அதைத் தேடுவதற்காக அவர்களுடன் சேர்ந்து சுற்றலானார். அவர் கூறினார்: "யா அல்லாஹ்! இந்த நல்ல வீட்டின் மக்களிடம் இரவில் அத்துமீறியவனுக்கு நீயே போதுமானவன்!"

அவர்கள் அந்த நகையை ஒரு பொற்கொல்லரிடம் கண்டார்கள். கை, கால் துண்டிக்கப்பட்டவர் அதைத் தன்னிடம் கொண்டு வந்ததாக அவர் கூறினார். அந்த மனிதர் அதை ஒப்புக்கொண்டார் அல்லது அவருக்கு எதிராக சாட்சியம் அளிக்கப்பட்டது. அபூபக்கர் அஸ்-சித்தீக் (ரலி) அவர்கள் உத்தரவிட, அவரின் இடது கை வெட்டப்பட்டது. அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! என்னைப் பொறுத்தவரை, அவர் தனக்கு எதிராகச் செய்த பிரார்த்தனை, அவர் செய்த திருட்டை விட மிகவும் கடுமையானதாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"பலமுறை திருடி, பின்னர் புகார் அளிக்கப்படும் நபரைப் பொறுத்தவரையில், அவருக்கு எதிராக முன்னரே 'ஹத்' (குற்றவியல் தண்டனை) நிறைவேற்றப்படாதிருந்தால், அவர் திருடிய அனைத்துக்கும் பகரமாக அவரின் கை மட்டுமே வெட்டப்படும் என்பதுதான் எங்களிடையே பின்பற்றப்படும் நடைமுறை. அதற்கு முன் அவருக்கு எதிராக 'ஹத்' நிறைவேற்றப்பட்டு, பின்னர் அவர் (மீண்டும் உறுப்பை) வெட்டுவதை அவசியமாக்கும் அளவுக்கு திருடினால், அப்போதும் (அடுத்த உறுப்பு) வெட்டப்படும்."

1535 ⋮

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّ أَبَا الزِّنَادِ، أَخْبَرَهُ أَنَّ عَامِلاً لِعُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ أَخَذَ نَاسًا فِي حِرَابَةٍ وَلَمْ يَقْتُلُوا أَحَدًا فَأَرَادَ أَنْ يَقْطَعَ أَيْدِيَهُمْ أَوْ يَقْتُلَ فَكَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ فِي ذَلِكَ فَكَتَبَ إِلَيْهِ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ لَوْ أَخَذْتَ بِأَيْسَرِ ذَلِكَ . قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الَّذِي يَسْرِقُ أَمْتِعَةَ النَّاسِ الَّتِي تَكُونُ مَوْضُوعَةً بِالأَسْوَاقِ مُحْرَزَةً قَدْ أَحْرَزَهَا أَهْلُهَا فِي أَوْعِيَتِهِمْ وَضَمُّوا بَعْضَهَا إِلَى بَعْضٍ إِنَّهُ مَنْ سَرَقَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا مِنْ حِرْزِهِ فَبَلَغَ قِيمَتُهُ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ فَإِنَّ عَلَيْهِ الْقَطْعَ كَانَ صَاحِبُ الْمَتَاعِ عِنْدَ مَتَاعِهِ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَيْلاً ذَلِكَ أَوْ نَهَارًا . قَالَ مَالِكٌ فِي الَّذِي يَسْرِقُ مَا يَجِبُ عَلَيْهِ فِيهِ الْقَطْعُ ثُمَّ يُوجَدُ مَعَهُ مَا سَرَقَ فَيُرَدُّ إِلَى صَاحِبِهِ إِنَّهُ تُقْطَعُ يَدُهُ . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ قَالَ قَائِلٌ كَيْفَ تُقْطَعُ يَدُهُ وَقَدْ أُخِذَ الْمَتَاعُ مِنْهُ وَدُفِعَ إِلَى صَاحِبِهِ فَإِنَّمَا هُوَ بِمَنْزِلَةِ الشَّارِبِ يُوجَدُ مِنْهُ رِيحُ الشَّرَابِ الْمُسْكِرِ وَلَيْسَ بِهِ سُكْرٌ فَيُجْلَدُ الْحَدَّ . قَالَ وَإِنَّمَا يُجْلَدُ الْحَدَّ فِي الْمُسْكِرِ إِذَا شَرِبَهُ وَإِنْ لَمْ يُسْكِرْهُ وَذَلِكَ أَنَّهُ إِنَّمَا شَرِبَهُ لِيُسْكِرَهُ فَكَذَلِكَ تُقْطَعُ يَدُ السَّارِقِ فِي السَّرِقَةِ الَّتِي أُخِذَتْ مِنْهُ وَلَوْ لَمْ يَنْتَفِعْ بِهَا وَرَجَعَتْ إِلَى صَاحِبِهَا وَإِنَّمَا سَرَقَهَا حِينَ سَرَقَهَا لِيَذْهَبَ بِهَا . قَالَ مَالِكٌ فِي الْقَوْمِ يَأْتُونَ إِلَى الْبَيْتِ فَيَسْرِقُونَ مِنْهُ جَمِيعًا فَيَخْرُجُونَ بِالْعِدْلِ يَحْمِلُونَهُ جَمِيعًا أَوِ الصُّنْدُوقِ أَوِ الْخَشَبَةِ أَوْ بِالْمِكْتَلِ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِمَّا يَحْمِلُهُ الْقَوْمُ جَمِيعًا إِنَّهُمْ إِذَا أَخْرَجُوا ذَلِكَ مِنْ حِرْزِهِ وَهُمْ يَحْمِلُونَهُ جَمِيعًا فَبَلَغَ ثَمَنُ مَا خَرَجُوا بِهِ مِنْ ذَلِكَ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ - وَذَلِكَ ثَلاَثَةُ دَرَاهِمَ فَصَاعِدًا - فَعَلَيْهِمُ الْقَطْعُ جَمِيعًا . قَالَ وَإِنْ خَرَجَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ بِمَتَاعٍ عَلَى حِدَتِهِ فَمَنْ خَرَجَ مِنْهُمْ بِمَا تَبْلُغُ قِيمَتُهُ ثَلاَثَةَ دَرَاهِمَ فَصَاعِدًا فَعَلَيْهِ الْقَطْعُ وَمَنْ لَمْ يَخْرُجْ مِنْهُمْ بِمَا تَبْلُغُ قِيمَتُهُ ثَلاَثَةَ دَرَاهِمَ فَلاَ قَطْعَ عَلَيْهِ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ إِذَا كَانَتْ دَارُ رَجُلٍ مُغْلَقَةً عَلَيْهِ لَيْسَ مَعَهُ فِيهَا غَيْرُهُ فَإِنَّهُ لاَ يَجِبُ عَلَى مَنْ سَرَقَ مِنْهَا شَيْئًا الْقَطْعُ حَتَّى يَخْرُجَ بِهِ مِنَ الدَّارِ كُلِّهَا وَذَلِكَ أَنَّ الدَّارَ كُلَّهَا هِيَ حِرْزُهُ فَإِنْ كَانَ مَعَهُ فِي الدَّارِ سَاكِنٌ غَيْرُهُ وَكَانَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ يُغْلِقُ عَلَيْهِ بَابَهُ وَكَانَتْ حِرْزًا لَهُمْ جَمِيعًا فَمَنْ سَرَقَ مِنْ بُيُوتِ تِلْكَ الدَّارِ شَيْئًا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ فَخَرَجَ بِهِ إِلَى الدَّارِ فَقَدْ أَخْرَجَهُ مِنْ حِرْزِهِ إِلَى غَيْرِ حِرْزِهِ وَوَجَبَ عَلَيْهِ فِيهِ الْقَطْعُ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الْعَبْدِ يَسْرِقُ مِنْ مَتَاعِ سَيِّدِهِ أَنَّهُ إِنْ كَانَ لَيْسَ مِنْ خَدَمِهِ وَلاَ مِمَّنْ يَأْمَنُ عَلَى بَيْتِهِ ثُمَّ دَخَلَ

سِرًّا فَسَرَقَ مِنْ مَتَاعِ سَيِّدِهِ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ فَلَا قَطْعَ عَلَيْهِ وَكَذَلِكَ الْأَمَةُ إِذَا سَرَقَتْ مِنْ مَتَاعِ سَيِّدِهَا لَا قَطْعَ عَلَيْهَا . وَقَالَ فِي الْعَبْدِ لَا يَكُونُ مِنْ خَدَمِهِ وَلَا مِمَّنْ يَأْمَنُ عَلَى بَيْتِهِ فَدَخَلَ سِرًّا فَسَرَقَ مِنْ مَتَاعِ امْرَأَةِ سَيِّدِهِ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ إِنَّهُ تُقْطَعُ يَدُهُ . قَالَ وَكَذَلِكَ أَمَةُ الْمَرْأَةِ إِذَا كَانَتْ لَيْسَتْ بِخَادِمٍ لَهَا وَلَا لِزَوْجِهَا وَلَا مِمَّنْ تَأْمَنُ عَلَى بَيْتِهَا فَدَخَلَتْ سِرًّا فَسَرَقَتْ مِنْ مَتَاعِ سَيِّدَتِهَا مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ فَلَا قَطْعَ عَلَيْهَا . قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ أَمَةُ الْمَرْأَةِ الَّتِي لَا تَكُونُ مِنْ خَدَمِهَا وَلَا مِمَّنْ تَأْمَنُ عَلَى بَيْتِهَا فَدَخَلَتْ سِرًّا فَسَرَقَتْ مِنْ مَتَاعِ زَوْجِ سَيِّدَتِهَا مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ أَنَّهَا تُقْطَعُ يَدُهَا . قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ الرَّجُلُ يَسْرِقُ مِنْ مَتَاعِ امْرَأَتِهِ أَوِ الْمَرْأَةُ تَسْرِقُ مِنْ مَتَاعِ زَوْجِهَا مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ إِنْ كَانَ الَّذِي سَرَقَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِنْ مَتَاعِ صَاحِبِهِ فِي بَيْتٍ سِوَى الْبَيْتِ الَّذِي يُغْلِقَانِ عَلَيْهِمَا وَكَانَ فِي حِرْزٍ سِوَى الْبَيْتِ الَّذِي هُمَا فِيهِ فَإِنَّ مَنْ سَرَقَ مِنْهُمَا مِنْ مَتَاعِ صَاحِبِهِ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ فَعَلَيْهِ الْقَطْعُ فِيهِ . قَالَ مَالِكٌ فِي الصَّبِيِّ الصَّغِيرِ وَالْأَعْجَمِيِّ الَّذِي لَا يُفْصِحُ أَنَّهُمَا إِذَا سُرِقَا مِنْ حِرْزِهِمَا أَوْ غَلْقِهِمَا فَعَلَى مَنْ سَرَقَهُمَا الْقَطْعُ وَإِنْ خَرَجَا مِنْ حِرْزِهِمَا وَغَلْقِهِمَا فَلَيْسَ عَلَى مَنْ سَرَقَهُمَا قَطْعٌ . قَالَ وَإِنَّمَا هُمَا بِمَنْزِلَةِ حَرِيسَةِ الْجَبَلِ وَالثَّمَرِ الْمُعَلَّقِ . قَالَ مَالِكٌ وَالْأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الَّذِي يَنْبِشُ الْقُبُورَ أَنَّهُ إِذَا بَلَغَ مَا أَخْرَجَ مِنَ الْقَبْرِ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ فَعَلَيْهِ فِيهِ الْقَطْعُ . وَقَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ أَنَّ الْقَبْرَ حِرْزٌ لِمَا فِيهِ كَمَا أَنَّ الْبُيُوتَ حِرْزٌ لِمَا فِيهَا . قَالَ وَلَا يَجِبُ عَلَيْهِ الْقَطْعُ حَتَّى يَخْرُجَ بِهِ مِنَ الْقَبْرِ .

அபூ ஸினாத் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்களின் ஆளுநர் ஒருவர், வழிப்பறிக் கொள்ளையில் (ஹிராபா) ஈடுபட்ட சிலரைப் பிடித்தார். அவர்கள் யாரையும் கொன்றிருக்கவில்லை. எனவே அந்த ஆளுநர் அவர்களின் கைகளை வெட்டவோ அல்லது அவர்களைக் கொல்லவோ நாடினார். இது குறித்து அவர் உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார். அதற்கு உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்கள், "அவற்றில் இலகுவானதை நீர் தேர்ந்தெடுத்திருந்தால் (அதுவே சிறந்தது)" என்று பதில் எழுதினார்கள்.

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்: சந்தைகளில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள மக்களின் பொருட்களைத் திருடும் ஒருவரைப் பற்றியும், அவற்றின் உரிமையாளர்கள் அவற்றை தங்கள் கொள்கலன்களில் இட்டு, ஒன்றோடு ஒன்றாகச் சேர்த்து பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் நிலையில், அத்தகைய பாதுகாப்பான

இடத்திலிருந்து (ஹிர்ஸ்) யாரேனும் எதையாவது திருடி, அதன் மதிப்பு கையை வெட்டுவதற்குரிய அளவை அடைந்தால், அவனது கை வெட்டப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நம்மிடம் உள்ள முடிவாகும். பொருளின் உரிமையாளர் தனது பொருளுடன் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி; அல்லது அது இரவாக இருந்தாலும் சரி, பகலாக இருந்தாலும் சரி (சட்டம் இதுவே).

மேலும் கையை வெட்டுவதற்குரிய அளவுள்ள ஒன்றை ஒருவர் திருடி, பின்னர் திருடிய பொருள் அவரிடமே காணப்பட்டு, அது அதன் உரிமையாளரிடம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்றாலும் அவரது கை வெட்டப்படும் என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் (தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: "பொருட்கள் அவரிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டு அதன் உரிமையாளரிடம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்ட பின்னரும் எப்படி அவரது கை வெட்டப்பட முடியும்?" என்று யாரேனும் கேட்டால், (அதற்குப் பதில்), மது அருந்திய ஒருவரின் வாயிலிருந்து மதுவின் வாடை வீசும் நிலையில் அவர் பிடிக்கப்பட்டு, ஆனால் அவருக்குப் போதை ஏற்படாதிருப்பின் அவருக்கு எத்தகைய நிலை ஏற்படுமோ அதுபோன்றதே இதுவும். அவருக்கு (மது அருந்தியதற்கான) ஹத் தண்டனையாக கசையடி கொடுக்கப்படும்.

ஏனெனில், அவர் மது அருந்தியதால் போதை ஏற்படாவிட்டாலும், அவர் போதை அடைவதற்காகவே அதைக் குடித்தார் என்பதால் அவருக்கு ஹத் விதிக்கப்படுகிறது. அதுபோலவே, திருடன் திருடிய பொருள் அவனிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டு, அவன் அதனால் பயனடையாவிட்டாலும், அது அதன் உரிமையாளரிடம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், திருடிய குற்றத்திற்காக அவனது கை வெட்டப்படும். ஏனெனில் அவன் அதைத் திருடியபோது, அதை (தனதாக்கி) எடுத்துச் செல்வதற்காகவே திருடினான்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு வீட்டிற்குள் ஒரு குழுவினர் சென்று கூட்டாகத் திருடி, பின்னர் அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சுமக்கும் பளுவான ஒரு மூட்டையையோ, பெட்டியையோ, மரக்கட்டையையோ அல்லது கூடையையோ அல்லது அதுபோன்ற ஒன்றையோ அனைவரும் சேர்ந்து சுமந்து கொண்டு, அதன் பாதுகாக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து வெளியேறினால், அவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அதைச் சுமந்து வந்திருந்தாலும், அவர்கள் வெளியே கொண்டு வந்த பொருளின் மதிப்பு கையை வெட்டுவதற்குரிய அளவை—அதாவது மூன்று திர்ஹம்கள் மற்றும் அதற்கு மேல்—அடைந்தால், அவர்கள் அனைவரின் கைகளும் வெட்டப்படும்.

மேலும், "அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகப் பொருட்களை வெளியே எடுத்தால், அவர்களில் யார் மூன்று திர்ஹம்கள் மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள பொருளை வெளியே எடுக்கிறாரோ, அவரது கை வெட்டப்பட வேண்டும். அவர்களில் யாராவது மூன்று திர்ஹம்களுக்குக் குறைவான மதிப்புள்ள பொருளை வெளியே எடுத்தால், அவரது கை வெட்டப்படாது" என்றும் கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: நம்மிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், ஒரு மனிதனின் வீடு பூட்டப்பட்டு, அதில் அவர் மட்டுமே வசிக்கும் நிலையில், வேறொருவர் அதிலிருந்து எதையாவது திருடினால், அவர் அதை அந்த வீடு முழுவதிலுமிருந்து வெளியே கொண்டு செல்லும் வரை கை வெட்டப்படுவது கடமையாகாது. ஏனென்றால் அந்த வீடு முழுவதும் ஒரு பாதுகாப்பான இடமாகும் (ஹிர்ஸ்). ஆனால், அவரைத் தவிர வேறு யாராவது அந்த வீட்டில் வசித்து, அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் அறையின் கதவைப் பூட்டி வைப்பர்களாயின், அது அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி பாதுகாப்பான இடமாக (ஹிர்ஸ்) அமையும். எனவே அந்த வீட்டின் அறைகளிலிருந்து எதையாவது திருடுபவர், அந்த அறையை விட்டு வெளியேறி பிரதான வீட்டிற்குள் வரும்போதே, அவர் அதை அதன் பாதுகாப்பான இடத்திலிருந்து பாதுகாப்பற்ற இடத்திற்கு அகற்றிவிட்டதாகக் கருதப்படும். எனவே (அறையை விட்டு வெளியேறியதுமே) அவரது கை வெட்டப்பட வேண்டும்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: நம்மிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், தனது எஜமானரின் சொத்திலிருந்து திருடும் ஒரு அடிமை, அவர் பணியாளராக இல்லாமலும், வீட்டில் நம்பிக்கைக்கரியவராக இல்லாமலும் இருந்து, அவர் ரகசியமாக நுழைந்து தனது எஜமானரிடமிருந்து கை வெட்டப்படுவதற்குரிய எதையாவது திருடினால், (எஜமானரின் சொத்து என்பதால்) அவரது கை வெட்டப்படாது. அதுபோலவே, ஒரு அடிமைப் பெண் தனது எஜமானரின் சொத்திலிருந்து திருடினால், அவளது கை வெட்டப்படாது.

ஆனால், பணியாளராகவும் இல்லாத, வீட்டில் நம்பிக்கைக்கரியவராகவும் இல்லாத ஒரு அடிமை, ரகசியமாக நுழைந்து தனது எஜமானரின் மனைவியின் சொத்திலிருந்து கை வெட்டப்படுவதற்குரிய ஒன்றைத் திருடினால் அவனது கை வெட்டப்படும்.

அதுபோலவே, ஒரு மனைவியின் அடிமைப் பெண், அவள் தனது எஜமானிக்கோ அல்லது எஜமானியின் கணவருக்கோ பணியாளராக இல்லாதபோதும், வீட்டில் நம்பிக்கைக்கரியவளாக இல்லாதபோதும், அவள் இரகசியமாக நுழைந்து தனது எஜமானியின் சொத்திலிருந்து கை வெட்டப்படுவதற்குரிய அளவை அடைந்த ஒன்றைத் திருடினால், அவளது கை வெட்டப்படாது.

ஆனால், அந்த மனைவியின் அடிமைப் பெண் (மேற்கூறிய நிலையில்) இரகசியமாக நுழைந்து தனது எஜமானியின் கணவரின் சொத்திலிருந்து கை வெட்டப்படுவதற்குரிய ஒன்றைத் திருடினால், அவளது கை வெட்டப்படும்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: தனது மனைவியின் பொருட்களிலிருந்து திருடும் கணவனின் விஷயத்திலும், அல்லது தனது கணவனின் பொருட்களிலிருந்து திருடும் மனைவியின் விஷயத்திலும் இதே சட்டம் பொருந்தும். அதாவது கை வெட்டுவதற்குரிய அளவுள்ள ஒன்றை அவர்கள் திருடினால், அதுவும் அவர்கள் இருவரும் கூட்டாகப் பூட்டி

வைக்கும் (வாழும்) அறையைத் தவிர்த்து, வேறொரு அறையில் அல்லது வேறொரு பாதுகாப்பான இடத்தில் (ஹிர்ஸ்) வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளை அவர்களில் ஒருவர் திருடினால், அவரது கை வெட்டப்பட வேண்டும்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், சிறு குழந்தை மற்றும் தெளிவாகப் பேசாத (அஜமி) நபர் ஆகியோர் குறித்துக் கூறும்போது: "அவர்கள் இருவரும் அவர்களது பாதுகாப்பான இடத்திலிருந்து (ஹிர்ஸ்) அல்லது பூட்டப்பட்ட இடத்திலிருந்து திருடப்பட்டால் (கடத்தப்பட்டால்), அவர்களைத் திருடியவரின் கை வெட்டப்படும். ஆனால் அவர்கள் இருவரும் அவர்களது பாதுகாப்பான இடத்திலிருந்தும் பூட்டப்பட்ட இடத்திலிருந்தும் வெளியேறிய நிலையில் (வெளியில் வைத்து) திருடப்பட்டால், அவர்களைத் திருடியவர் மீது கை வெட்டும் தண்டனை இல்லை. ஏனெனில், (பாதுகாப்பற்ற நிலையில்) அவர்கள் இருவரும் மலையில் மேயும் கால்நடைகளுக்கும், மரத்தில் தொங்கும் பழங்களுக்கும் சமமானவர்கள் ஆவர் (எளிதில் எடுக்கக்கூடியவர்கள்)" என்று கூறினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: கல்லறைகளைத் தோண்டித் திருடுபவர் (நப்பாஷ்) குறித்து நம்மிடம் உள்ள தீர்ப்பு என்னவென்றால், அவர் கல்லறையிலிருந்து வெளியே எடுக்கும் பொருளின் மதிப்பு கை வெட்டுவதற்குரிய அளவை அடைந்தால், அதற்காக அவரது கை வெட்டப்படும். ஏனென்றால், வீடுகள் அதில் உள்ள பொருட்களுக்குப் பாதுகாப்பான இடமாக (ஹிர்ஸ்) இருப்பதைப் போலவே, கல்லறையானது அதிலுள்ள (பிணம்/கஃபன் போன்ற) பொருட்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான இடமாகும்.

மேலும், "அவர் அப்பொருளைக் கல்லறையிலிருந்து வெளியே எடுக்கும் வரை, அவருக்கு கை வெட்டும் தண்டனை இல்லை" என்றும் கூறினார்கள்.

1536

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، أَنَّ عَبْدًا، سَرَقَ وَدِيًّا مِنْ حَائِطِ رَجُلٍ فَغَرَسَهُ فِي حَائِطِ سَيِّدِهِ فَخَرَجَ صَاحِبُ الْوَدِيِّ يَلْتَمِسُ وَدِيَّهُ فَوَجَدَهُ فَاسْتَعْدَى عَلَى الْعَبْدِ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ فَسَجَنَ مَرْوَانُ الْعَبْدَ وَأَرَادَ قَطْعَ يَدِهِ فَانْطَلَقَ سَيِّدُ الْعَبْدِ إِلَى رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ فَسَأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ فَأَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ " لاَ قَطْعَ فِي ثَمَرٍ وَلاَ كَثَرٍ " . وَالْكَثَرُ الْجُمَّارُ . فَقَالَ الرَّجُلُ فَإِنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ أَخَذَ غُلاَمًا لِي وَهُوَ يُرِيدُ قَطْعَهُ وَأَنَا أُحِبُّ أَنْ تَمْشِيَ مَعِي إِلَيْهِ فَتُخْبِرَهُ بِالَّذِي سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم . فَمَشَى مَعَهُ رَافِعٌ إِلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ فَقَالَ أَخَذْتَ غُلاَمًا لِهَذَا فَقَالَ نَعَمْ . فَقَالَ

فَمَا أَنْتَ صَانِعٌ بِهِ قَالَ أَرَدْتُ قَطْعَ يَدِهِ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ رَافِعٌ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ ‏"‏ لاَ قَطْعَ فِي ثَمَرٍ وَلاَ كَثَرٍ ‏"‏ ‏.‏ فَأَمَرَ مَرْوَانُ بِالْعَبْدِ فَأُرْسِلَ ‏.‏

முஹம்மத் இப்னு யஹ்யா இப்னு ஹப்பான் அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

ஒரு அடிமை ஒரு மனிதரின் தோட்டத்திலிருந்து ஒரு பேரீச்சங்கன்றைத் திருடி, அதைத் தனது எஜமானின் தோட்டத்தில் நட்டான். அந்த கன்றின் உரிமையாளர் அதைத் தேடிச் சென்று அதைக் கண்டுபிடித்தார். அவர் அந்த அடிமைக்கு எதிராக மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்களிடம் முறையிட்டார். மர்வான் அந்த அடிமையைச் சிறையில் அடைத்து, அவனது கையை வெட்ட விரும்பினார். அந்த அடிமையின் எஜமானர் ராஃபிஃ இப்னு கதீஜ் (ரலி) அவர்களிடம் சென்று, இதைப் பற்றிக் கேட்டார்.

ராஃபிஃ (ரலி) அவர்கள், "பழத்திற்காகவோ அல்லது பேரீச்சை மரத்தின் குருத்துக்காகவோ (திருடியவனின்) கை வெட்டப்படாது" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதைத் தாம் செவியுற்றதாக அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள். மேலும், 'கதர்' என்பது 'ஜும்மார்' ஆகும் (அதாவது பேரீச்சை மரத்தின் குருத்து).

அந்த மனிதர், "மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் என்னுடைய அடிமையைப் பிடித்து வைத்துள்ளார்; மேலும் அவனது கையை வெட்ட விரும்புகிறார். நீங்கள் என்னுடன் அவரிடம் வந்து, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் கேட்டதை அவரிடம் கூற வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்" என்றார்.

எனவே, ராஃபிஃ (ரலி) அவர்கள் அவருடன் மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்களிடம் சென்றார்கள். ராஃபிஃ (ரலி) அவர்கள், "(இந்த அடிமைக்காக) ஒரு அடிமையை நீங்கள் பிடித்து வைத்துள்ளீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் (மர்வான்), "ஆம்" என்றார். ராஃபிஃ (ரலி), "அவனை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர் (மர்வான்), "அவனது கையை வெட்ட விரும்புகிறேன்" என்றார்.

ராஃபிஃ (ரலி) அவர்கள் அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'பழத்திற்காகவோ அல்லது பேரீச்சை மரத்தின் குருத்துக்காகவோ கை வெட்டப்படாது' என்று கூறுவதை நான் செவியுற்றுள்ளேன்" என்றார்கள். எனவே மர்வான் அந்த அடிமையை (விடுவிக்க) உத்தரவிட்டு, அவன் விடுவிக்கப்பட்டான்.

1537

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْحَضْرَمِيِّ، جَاءَ بِغُلاَمٍ لَهُ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ اقْطَعْ يَدَ غُلاَمِي هَذَا فَإِنَّهُ سَرَقَ ‏.‏ فَقَالَ

لَهُ عُمَرُ مَاذَا سَرَقَ فَقَالَ سَرَقَ مِرْآةً لِامْرَأَتِي ثَمَنُهَا سِتُّونَ دِرْهَمًا . فَقَالَ عُمَرُ أَرْسِلْهُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَطْعٌ خَادِمُكُمْ سَرَقَ مَتَاعَكُمْ .

அஸ்-ஸாயிப் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்-ஹள்ரமீ அவர்கள் தமது அடிமை ஒருவரை உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் அழைத்து வந்து, அவரிடம், "என்னுடைய இந்த அடிமையின் கையை வெட்டி விடுங்கள். அவன் திருடியிருக்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "அவன் என்ன திருடினான்?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர், "அவன் என்னுடைய மனைவிக்குச் சொந்தமான ஒரு கண்ணாடியைத் திருடினான். அதன் மதிப்பு அறுபது திர்ஹம்கள்" என்று கூறினார்.

உமர் (ரழி) அவர்கள், "அவனை விட்டுவிடுங்கள். அவனது கை வெட்டப்பட வேண்டியதில்லை. (ஏனெனில்) உங்கள் ஊழியன் உங்கள் பொருட்களையே திருடியுள்ளான் (இது ஹத் தண்டனைக்குரிய திருட்டு அல்ல)" என்று கூறினார்கள்.

1538

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، أُتِيَ بِإِنْسَانٍ قَدِ اخْتَلَسَ مَتَاعًا فَأَرَادَ قَطْعَ يَدِهِ فَأَرْسَلَ إِلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ يَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ لَيْسَ فِي الْخُلْسَةِ قَطْعٌ .

மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்களிடம், ஒரு பொருளைப் பறித்துச் சென்ற ஒரு மனிதர் கொண்டு வரப்பட்டார். மர்வான் அம்மனிதரின் கையைத் துண்டிக்க நாடினார். இது குறித்து ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்பதற்காக அவர் ஆளனுப்பினார். அதற்கு ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள், "பறித்துச் செல்வதில் (அதாவது பிடுங்கிச் செல்வதில்) கை துண்டித்தல் கிடையாது" என்று கூறினார்கள்.

1539

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو بَكْرِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، أَنَّهُ أَخَذَ نَبَطِيًّا قَدْ سَرَقَ خَوَاتِمَ مِنْ حَدِيدٍ فَحَبَسَهُ لِيَقْطَعَ يَدَهُ فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ عَمْرَةُ بِنْتُ

عَبْدِ الرَّحْمَنِ مَوْلَاةً لَهَا يُقَالُ لَهَا أُمَيَّةُ قَالَ أَبُو بَكْرٍ فَجَاءَتْنِي وَأَنَا بَيْنَ ظَهْرَانَيِ النَّاسِ فَقَالَتْ تَقُولُ لَكَ خَالَتُكَ عَمْرَةُ يَا ابْنَ أُخْتِي أَخَذْتَ نَبَطِيًّا فِي شَيْءٍ يَسِيرٍ ذُكِرَ لِي فَأَرَدْتَ قَطْعَ يَدِهِ قُلْتُ نَعَمْ . قَالَتْ فَإِنَّ عَمْرَةَ تَقُولُ لَكَ لَا قَطْعَ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا . قَالَ أَبُو بَكْرٍ فَأَرْسَلْتُ النَّبَطِيَّ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِي اعْتِرَافِ الْعَبِيدِ أَنَّهُ مَنِ اعْتَرَفَ مِنْهُمْ عَلَى نَفْسِهِ بِشَيْءٍ يَقَعُ الْحَدُّ وَالْعُقُوبَةُ فِيهِ فِي جَسَدِهِ . فَإِنَّ اعْتِرَافَهُ جَائِزٌ عَلَيْهِ وَلَا يُتَّهَمُ أَنْ يُوقِعَ عَلَى نَفْسِهِ هَذَا . قَالَ مَالِكٌ وَأَمَّا مَنِ اعْتَرَفَ مِنْهُمْ بِأَمْرٍ يَكُونُ غُرْمًا عَلَى سَيِّدِهِ فَإِنَّ اعْتِرَافَهُ غَيْرُ جَائِزٍ عَلَى سَيِّدِهِ . قَالَ مَالِكٌ لَيْسَ عَلَى الأَجِيرِ وَلَا عَلَى الرَّجُلِ يَكُونَانِ مَعَ الْقَوْمِ يَخْدُمَانِهِمْ إِنْ سَرَقَاهُمْ قَطْعٌ لأَنَّ حَالَهُمَا لَيْسَتْ بِحَالِ السَّارِقِ وَإِنَّمَا حَالُهُمَا حَالُ الْخَائِنِ وَلَيْسَ عَلَى الْخَائِنِ قَطْعٌ . قَالَ مَالِكٌ فِي الَّذِي يَسْتَعِيرُ الْعَارِيَةَ فَيَجْحَدُهَا إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْهِ قَطْعٌ وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ مَثَلُ رَجُلٍ كَانَ لَهُ عَلَى رَجُلٍ دَيْنٌ فَجَحَدَهُ ذَلِكَ فَلَيْسَ عَلَيْهِ فِيمَا جَحَدَهُ قَطْعٌ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا فِي السَّارِقِ يُوجَدُ فِي الْبَيْتِ قَدْ جَمَعَ الْمَتَاعَ وَلَمْ يَخْرُجْ بِهِ إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْهِ قَطْعٌ وَإِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ وَضَعَ بَيْنَ يَدَيْهِ خَمْرًا لِيَشْرَبَهَا فَلَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ عَلَيْهِ حَدٌّ وَمِثْلُ ذَلِكَ رَجُلٌ جَلَسَ مِنِ امْرَأَةٍ مَجْلِسًا وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُصِيبَهَا حَرَامًا فَلَمْ يَفْعَلْ وَلَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ مِنْهَا فَلَيْسَ عَلَيْهِ أَيْضًا فِي ذَلِكَ حَدٌّ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّهُ لَيْسَ فِي الْخُلْسَةِ قَطْعٌ بَلَغَ ثَمَنُهَا مَا يُقْطَعُ فِيهِ أَوْ لَمْ يَبْلُغْ .

யஹ்யா பின் ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அபூபக்ர் பின் முஹம்மது பின் அம்ர் பின் ஹஸ்ம் (ரஹ்) அவர்கள், இரும்பு மோதிரங்களைத் திருடிய ஒரு நபதீயனைப் பிடித்து, அவனது கையை வெட்டுவதற்காகச் சிறையில் அடைத்திருந்தார்கள். (அப்போது) அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள், உமைய்யா என்றழைக்கப்பட்ட தமது அடிமைப் பெண்ணை அவரிடம் அனுப்பினார்கள்.
அபூபக்ர் (ரஹ்) கூறினார்கள்: "மக்கள் மத்தியில் நான் இருந்தபோது அப்பெண் என்னிடம் வந்து, 'உன் அத்தை அம்ரா (ரஹ்) உனக்குக் கூறுகிறார்கள்: என் சகோதரி மகனே! அற்பமான ஒரு பொருளுக்காக ஒரு நபதீயனைப் பிடித்து வைத்திருப்பதாகவும், அவனது கையை வெட்ட நீ நாடியிருப்பதாகவும் எனக்குச் செய்தி எட்டியது' என்று கூறினாள். நான் 'ஆம்' என்றேன். அதற்கு அப்பெண், 'கால் தீனார் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள பொருளுக்காகவே அன்றி (வேறெதற்கும்) கை வெட்டப்படாது என்று அம்ரா (ரஹ்) அவர்கள் உனக்குக் கூறுகிறார்கள்' என்று சொன்னாள்."

அபூபக்ர் (ரஹ்) கூறினார்கள்: "ஆகவே, நான் அந்த நபதீயனை விடுவித்துவிட்டேன்."
மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்கள்: "அடிமைகளின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் குறித்து எங்களிடம் உள்ள ஏகோபித்த முடிவு யாதெனில், அவர்களில் எவரேனும் தன் உடலில் ஹத் தண்டனையையோ வேதனையையோ வருவித்துக்கொள்ளும் ஒரு குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டால், அவனது அந்த ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அவன்மீது செல்லுபடியாகும். அவன் தன்மீது தானே (தண்டனையை) வருவித்துக்கொள்வதாகச் சந்தேகிக்கப்பட மாட்டான்."
மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்கள்: "ஆனால், அவர்களில் எவரேனும் தன் எஜமானருக்குப் பண இழப்பை (நஷ்டத்தை) ஏற்படுத்தும் ஒரு விஷயத்தை ஒப்புக்கொண்டால், அவனது எஜமானருக்கு எதிராக அவனது அந்த ஒப்புதல் வாக்குமூலம் செல்லுபடியாகாது."
மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்கள்: "கூலியாளியோ அல்லது ஒரு கூட்டத்தாருக்குப் பணிவிடை செய்வதற்காக அவர்களுடன் இருப்பவரோ அப்பொருட்களைத் திருடினால், (அதற்காக) கை வெட்டப்படாது. ஏனெனில், அவ்விருவரின் நிலை திருடனின் நிலை போன்றதல்ல. மாறாக, அவ்விருவரின் நிலையும் நம்பிக்கைத் துரோகியின் நிலையாகும். நம்பிக்கைத் துரோகியின் கை வெட்டப்படாது."
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், பொருளை இரவலாகப் பெற்றுக்கொண்டு பிறகு அதனை(த் திருப்பித் தர) மறுப்பவன் குறித்து கூறினார்கள்: "அவனது கை வெட்டப்படாது. இவனின் உதாரணம், ஒருவரிடம் கடன்பட்டு அதனை (திருப்பித் தர) மறுப்பவனின் உதாரணத்தைப் போன்றதாகும். அவன் மறுத்ததற்காக அவன் கை வெட்டப்படுவதில்லை."
மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்கள்: "ஒரு வீட்டிற்குள் (திருடன்) இருப்பதைக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அவன் பொருட்களை ஒன்றுசேர்த்து, ஆனால் அவற்றை வெளியே கொண்டு செல்லாத நிலையில் இருந்தால், அவனது கை வெட்டப்படாது என்பதே எங்களிடம் உள்ள ஏகோபித்த முடிவாகும். இதன் உதாரணம், ஒருவன் மதுவைக் குடிக்கத் தன் முன்னே வைத்துவிட்டு, (குடிக்காமல் விட்டுவிட்டால்) அவன் மீது ஹத் தண்டனை இல்லை என்பதைப் போன்றதாகும். மேலும், இதன் உதாரணம், ஒருவன் ஒரு பெண்ணுடன் அமர்ந்து அவளைத் தவறான முறையில் அனுபவிக்க நாடி, பிறகு அதனைச் செய்யாமலும் அவளை அடையாமலும் விட்டுவிடுவது போன்றதாகும். இதற்கும் ஹத் தண்டனை இல்லை."
மாலிக் (ரஹ்) கூறினார்கள்: "எங்களிடம் உள்ள ஏகோபித்த முடிவு யாதெனில், பறித்துச் செல்லப்பட்ட பொருளின் (குல்ஸா) மதிப்பு, கை வெட்டப்படும் அளவிற்குத் தொகையை எட்டினாலும் எட்டாவிட்டாலும், அதற்காகக் கை வெட்டப்படாது."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

42. كتاب الأشربة

முவத்தா மாலிக்

42. பானங்கள்

1540

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ خَرَجَ عَلَيْهِمْ فَقَالَ إِنِّي وَجَدْتُ مِنْ فُلاَنٍ رِيحَ شَرَابٍ فَزَعَمَ أَنَّهُ شَرَابُ الطِّلاَءِ وَأَنَا سَائِلٌ عَمَّا شَرِبَ فَإِنْ كَانَ يُسْكِرُ جَلَدْتُهُ . فَجَلَدَهُ عُمَرُ الْحَدَّ تَامًّا .

அஸ்-ஸாஇப் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் மக்களிடம் வெளியே வந்து, "நான் இன்னார் மீது ஒரு பானத்தின் வாடையை (மதுவின் வாடையை) உணர்ந்தேன். அவர் அது காய்ச்சிய பழச்சாற்றின் பானம் என்று கூறினார். அவர் என்ன அருந்தினார் என்பது குறித்து நான் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அது போதை தருமானால், நான் அவருக்கு கசையடி கொடுப்பேன்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் உமர் (ரழி) அவர்கள் அவருக்கு முழுமையான 'ஹத்' தண்டனையை நிறைவேற்றினார்கள்.

1541

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، اسْتَشَارَ فِي الْخَمْرِ يَشْرَبُهَا الرَّجُلُ فَقَالَ لَهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ نَرَى أَنْ تَجْلِدَهُ ثَمَانِينَ فَإِنَّهُ إِذَا شَرِبَ سَكِرَ وَإِذَا سَكِرَ هَذَى وَإِذَا هَذَى افْتَرَى . أَوْ كَمَا قَالَ فَجَلَدَ عُمَرُ فِي الْخَمْرِ ثَمَانِينَ .

தவ்ர் இப்னு ஸைத் அத்-தில்ீ அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், மது அருந்தும் மனிதரைப் பற்றி ஆலோசனை கேட்டார்கள். அப்போது அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்கள் அவரிடம், "அவருக்கு எண்பது கசையடிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஏனெனில், அவர் குடிக்கும்போது போதையாகிறார்; போதையாகும்போது உளறுகிறார்; உளறும்போது அவதூறு

கூறுகிறார்" என்றார்கள் (அல்லது அவர் கூறியது போன்று). ஆகவே, உமர் (ரலி) அவர்கள் மது அருந்தியதற்காக எண்பது கசையடிகள் வழங்கினார்கள்.

1542

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ حَدِّ الْعَبْدِ، فِي الْخَمْرِ فَقَالَ بَلَغَنِي أَنَّ عَلَيْهِ نِصْفَ حَدِّ الْحُرِّ فِي الْخَمْرِ وَأَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ وَعُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ قَدْ جَلَدُوا عَبِيدَهُمْ نِصْفَ حَدِّ الْحُرِّ فِي الْخَمْرِ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்களிடம், மது அருந்திய அடிமைக்கான ஹத் தண்டனை குறித்துக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், "மது அருந்தியதற்காக அடிமைக்கு சுதந்திரமான மனிதனின் ஹத் தண்டனையில் பாதி (தண்டனை) உண்டு என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது. உமர் இப்னு அல்-கத்தாப், உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் மற்றும் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் ஆகியோர், தங்களுடைய அடிமைகள் (மது அருந்தியபோது) அவர்களுக்கு சுதந்திரமான மனிதனுக்கு விதிக்கப்படும் ஹத் தண்டனையில் பாதியை கசையடி கொடுத்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1543

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ مَا مِنْ شَىْءٍ إِلاَّ اللَّهُ يُحِبُّ أَنْ يُعْفَى عَنْهُ مَا لَمْ يَكُنْ حَدًّا . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَالسُّنَّةُ عِنْدَنَا أَنَّ كُلَّ مَنْ شَرِبَ شَرَابًا مُسْكِرًا فَسَكِرَ أَوْ لَمْ يَسْكَرْ فَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِ الْحَدُّ .

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஹத் (தண்டனை) அல்லாத எதனையும் அல்லாஹ் மன்னிப்பதையே விரும்புகிறான்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"எங்களிடம் உள்ள சுன்னா (நடைமுறை) என்னவென்றால், போதை தரும் பானத்தை எவரேனும் அருந்தினால், அவர் போதை அடைந்தாலும் சரி, அடையாவிட்டாலும் சரி, அவர் மீது ஹத் (தண்டனை) கடமையாக்கப்படும்."

2

باب مَا يُنْهَى أَنْ يُنْبَذَ فِيهِ

எவற்றில் நபீத் (ஊறல் நீர்) தயாரிக்கத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளதோ அவை (பாத்திரங்கள்)

1544

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم خَطَبَ النَّاسَ فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ - قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ - فَأَقْبَلْتُ نَحْوَهُ فَانْصَرَفَ قَبْلَ أَنْ أَبْلُغَهُ فَسَأَلْتُ مَاذَا قَالَ فَقِيلَ لِي نَهَى أَنْ يُنْبَذَ فِي الدُّبَّاءِ وَالْمُزَفَّتِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தங்களின் படையெடுப்புகளில் ஒன்றில் மக்களுக்கு உரை நிகழ்த்தினார்கள். நான் அன்னாரை நோக்கிச் சென்றேன்; ஆனால் நான் அன்னாரை அடைவதற்கு முன்பே அவர்கள் திரும்பிவிட்டார்கள். எனவே, 'அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்?' என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு என்னிடம், 'சுரைக்காய் குடுவையிலும் தார் பூசப்பட்ட ஜாடியிலும் நபீத் (பேரீச்சம்பழம் அல்லது திராட்சையை ஊறவைத்து தயாரிக்கப்படும் பானம்) தயாரிப்பதைத் அவர்கள் தடை செய்தார்கள்' என்று கூறப்பட்டது."

1545

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْقُوبَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى أَنْ يُنْبَذَ فِي الدُّبَّاءِ وَالْمُزَفَّتِ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், சுரைக்காய் குடுவையிலோ அல்லது தார் பூசப்பட்ட ஜாடியிலோ நபீத் (பானம்) தயாரிக்கப்படுவதை தடை செய்தார்கள் (ஏனெனில் இவை விரைவாக போதையை ஏற்படுத்தும் தன்மை கொண்டவை).

3

باب مَا يُكْرَهُ أَنْ يُنْبَذَ جَمِيعًا

அத்தியாயம்: (நபித் பானம் தயாரிக்க) (பல்வேறு பழங்களை) ஒன்றாகக் கலந்து ஊறவைப்பது வெறுக்கத்தக்கது.

1546

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى أَنْ يُنْبَذَ الْبُسْرُ وَالرُّطَبُ جَمِيعًا وَالتَّمْرُ وَالزَّبِيبُ جَمِيعًا .

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், செங்காய் பேரீச்சையையும் கனிந்த பேரீச்சையையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தும், (உலர்ந்த) பேரீச்சம்பழங்களையும் உலர்ந்த திராட்சைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தும் நபீத் தயாரிப்பதை தடைசெய்தார்கள்."

1547

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الثِّقَةِ، عِنْدَهُ عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الأَشَجِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحُبَابِ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى أَنْ يُشْرَبَ التَّمْرُ وَالزَّبِيبُ جَمِيعًا وَالزَّهْوُ وَالرُّطَبُ جَمِيعًا .

அபூ கதாதா அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உலர்ந்த பேரீச்சம்பழங்களையும் (தம்ர்) உலர்ந்த திராட்சைகளையும் (ஸபீப்) ஒன்றாகச் சேர்த்தும், அவ்வாறே (பழுத்து) சிவப்பு அல்லது மஞ்சள் நிறமாக மாறிய, ஆனால் இன்னும் கெட்டியான பேரீச்சம்பழங்களையும் (ஸஹ்வு) புதிய, மென்மையான பேரீச்சம்பழங்களையும் (ருதப்) ஒன்றாகச் சேர்த்தும் (பானமாக) அருந்துவதைத் தடைசெய்தார்கள்."

4

باب تَحْرِيمِ الْخَمْرِ

மதுபானம் தடைசெய்யப்பட்ட அத்தியாயம்

1548

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْبِتْعِ فَقَالَ كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرَ فَهُوَ حَرَامٌ .

நபியின் (ஸல்) மனைவியாரான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் 'பித்உ' (எனும் தேன் மதுவைப்) பற்றி வினவப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'போதை தரும் ஒவ்வொரு பானமும் ஹராம் ஆகும்' என்று கூறினார்கள்."

1549

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سُئِلَ عَنِ الْغُبَيْرَاءِ فَقَالَ لاَ خَيْرَ فِيهَا ‏.‏ وَنَهَى عَنْهَا ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فَسَأَلْتُ زَيْدَ بْنَ أَسْلَمَ مَا الْغُبَيْرَاءُ فَقَالَ هِيَ الأُسْكَرْكَةُ ‏.‏

அதா இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் 'அல்-குபைரா' பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அதில் எந்த நன்மையும் இல்லை" என்று கூறினார்கள்; மேலும் அதைத் தடை செய்தார்கள்.
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்களிடம், 'அல்-குபைரா என்றால் என்ன?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அது 'அல்-உஸ்கர்கா' ஆகும்" என்று கூறினார்கள். (இது ஒரு வகை போதை பானமாகும், பொதுவாக பார்லி அல்லது தினை போன்ற தானியங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது.)"

1550

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا حُرِمَهَا فِي الآخِرَةِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்வுலகில் மது அருந்தி, அதிலிருந்து தவ்பா செய்யாதவருக்கு, மறுமையில் அது (சுவனத்தின் மது) தடுக்கப்பட்டுவிடும்."

5

باب جَامِعِ تَحْرِيمِ الْخَمْرِ

மதுவிலக்கு பற்றிய விரிவான அத்தியாயம்

1551

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنِ ابْنِ وَعْلَةَ الْمِصْرِيِّ، . أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ عَمَّا يُعْصَرُ مِنَ الْعِنَبِ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ أَهْدَى رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَاوِيَةَ خَمْرٍ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا " . قَالَ لاَ . فَسَارَّهُ رَجُلٌ إِلَى جَنْبِهِ . فَقَالَ لَهُ صلى الله عليه وسلم " بِمَ سَارَرْتَهُ " . فَقَالَ أَمَرْتُهُ أَنْ يَبِيعَهَا . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شُرْبَهَا حَرَّمَ بَيْعَهَا " . فَفَتَحَ الرَّجُلُ الْمَزَادَتَيْنِ حَتَّى ذَهَبَ مَا فِيهِمَا .

இப்னு வஅலா அல்-மிஸ்ரீ (அவர்கள்), அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் திராட்சையிலிருந்து பிழியப்படுவது பற்றிக் கேட்டார்கள். இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு தோல் பையில் மதுவை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'அல்லாஹ் அதை ஹராமாக்கியுள்ளான் என்பது உமக்குத் தெரியாதா?' என்று கேட்டார்கள். அவர், 'இல்லை' என்றார்.

பிறகு அவரது பக்கத்திலிருந்த ஒரு மனிதர் அவரிடம் காதோடு மெதுவாக ஏதோ சொன்னார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'என்ன மெதுவாகப் பேசினீர்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதர், 'அதை விற்றுவிடும்படி நான் அவரிடம் சொன்னேன்' என்றார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக எவன் அதைக் குடிப்பதை ஹராமாக்கினானோ, அவனே அதை விற்பதையும் ஹராமாக்கியுள்ளான்.'

பிறகு அம்மனிதர் அந்த இரண்டு தோல் பைகளையும் திறந்து, அவற்றிலிருந்தவை (முழுவதுமாகச்) செல்லும் வரை விட்டுவிட்டார் (ஊற்றிவிட்டார்)."

1552

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أَسْقِي أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ وَأَبَا طَلْحَةَ الأَنْصَارِيَّ وَأُبَىَّ بْنَ كَعْبٍ شَرَابًا مِنْ فَضِيخٍ وَتَمْرٍ - قَالَ - فَجَاءَهُمْ آتٍ فَقَالَ إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ . فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ يَا أَنَسُ قُمْ إِلَى هَذِهِ الْجِرَارِ فَاكْسِرْهَا . قَالَ فَقُمْتُ إِلَى مِهْرَاسٍ لَنَا فَضَرَبْتُهَا بِأَسْفَلِهِ حَتَّى تَكَسَّرَتْ .

நான் அபூ உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ராஹ் (ரழி), அபூ தல்ஹா அல்-அன்சாரீ (ரழி) மற்றும் உபய்ய் இப்னு கஅப் (ரழி) ஆகியோருக்கு, நசுக்கப்பட்ட பழுக்காத பேரீச்சம்பழம் மற்றும் (உலர்ந்த) பேரீச்சம்பழத்தாலான மதுவைப் பருகக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது அவர்களிடம் ஒருவர் வந்து, 'நிச்சயமாக மது (அனைத்து வகைகளும்) ஹராமாக்கப்பட்டுவிட்டது' என்று கூறினார். உடனே அபூ தல்ஹா (ரழி), 'அனஸ்! எழுந்து சென்று இந்த ஜாடிகளை உடைத்துவிடுவீராக!' என்று கூறினார்கள். நான் எழுந்து எங்களுடைய உரல் ஒன்றிடம் சென்று, அதன் அடிப்பகுதியால் அவை உடையும் வரை அவற்றை அடித்தேன்.

1553

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنْ وَاقِدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، حِينَ قَدِمَ الشَّامَ شَكَا إِلَيْهِ أَهْلُ الشَّامِ وَبَاءَ الأَرْضِ وَثِقَلَهَا وَقَالُوا لاَ يُصْلِحُنَا إِلاَّ هَذَا الشَّرَابُ . فَقَالَ عُمَرُ اشْرَبُوا هَذَا الْعَسَلَ . قَالُوا لاَ يُصْلِحُنَا الْعَسَلُ . فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الأَرْضِ هَلْ لَكَ أَنْ نَجْعَلَ لَكَ مِنْ هَذَا الشَّرَابِ شَيْئًا لاَ يُسْكِرُ قَالَ نَعَمْ . فَطَبَخُوهُ حَتَّى ذَهَبَ مِنْهُ الثُّلُثَانِ وَبَقِيَ الثُّلُثُ فَأَتَوْا بِهِ عُمَرَ فَأَدْخَلَ فِيهِ عُمَرُ إِصْبَعَهُ ثُمَّ رَفَعَ يَدَهُ فَتَبِعَهَا يَتَمَطَّطُ فَقَالَ هَذَا الطِّلاَءُ هَذَا مِثْلُ طِلاَءِ الإِبِلِ . فَأَمَرَهُمْ عُمَرُ أَنْ يَشْرَبُوهُ فَقَالَ لَهُ عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ أَحْلَلْتَهَا وَاللَّهِ . فَقَالَ عُمَرُ كَلاَّ وَاللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي لاَ أُحِلُّ لَهُمْ شَيْئًا حَرَّمْتَهُ عَلَيْهِمْ وَلاَ أُحَرِّمُ عَلَيْهِمْ شَيْئًا أَحْلَلْتَهُ لَهُمْ .

மஹ்மூத் இப்னு லபீத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஷாம் பகுதிக்கு வந்தபோது, ஷாம் வாசிகள் தங்கள் பூமியில் நிலவும் (தொற்று) நோயையும், அதன் (காலநிலையின் காரணமாக ஏற்படும்) கனத்தையும் பற்றி அவரிடம் முறையிட்டார்கள். மேலும் அவர்கள், “இந்தப் பானம் (மது) தவிர வேறு எதுவும் எங்கள் உடல்நிலையைச் சீராக்குவதில்லை” என்று கூறினார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், “இந்தத் தேனை அருந்துங்கள்” என்றார்கள். அதற்கு அவர்கள், “தேன் எங்களுக்கு உதவுவதில்லை” என்று கூறினர்.

அப்போது அந்தப் பகுதி மக்களில் ஒருவர், “போதை ஏற்படுத்தாத வகையில், இந்தப் பானத்திலிருந்து ஒரு வகையை நாங்கள் உங்களுக்குத் தயாரித்துத் தரலாமா?” என்று கேட்டார். உமர் (ரழி) அவர்கள், “ஆம்” என்றார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வற்றிப்போய், மூன்றில் ஒரு பங்கு மீதமிருக்கும் வரை அதைக் காய்ச்சினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் அதை உமர் (ரழி) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் அதில் தங்கள் விரலை விட்டு, பிறகு தங்கள் கையை உயர்த்தினார்கள். அது (பாகு போன்று) கையைத் தொடர்ந்து நீண்டது. அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள், “இது ‘திலா’ (எனும் சுண்டக் காய்ச்சிய, கெட்டியான பானம்) ஆகும். இது ஒட்டகத்தின் (சிரங்குகளுக்குப் பூசும்) மருந்துப் பூச்சைப் போன்றதே” என்று கூறி, அதை அருந்துமாறு அவர்களுக்கு உத்தரவிட்டார்கள்.

அப்போது உபாதா இப்னு அஸ்-ஸாமித் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் இதை ஹலால் ஆக்கிவிட்டீர்கள்!” என்று கூறினார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள், “இல்லை, அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! யா அல்லாஹ்! நீ அவர்களுக்கு ஹராமாக்கிய எதையும் நான் அவர்களுக்கு ஹலால் ஆக்க மாட்டேன்! நீ அவர்களுக்கு ஹலால் ஆக்கிய எதையும் நான் அவர்களுக்கு ஹராமாக்க மாட்டேன்” என்று கூறினார்கள்.

1554

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رِجَالاً، مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ قَالُوا لَهُ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّا نَبْتَاعُ مِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَالْعِنَبِ فَنَعْصِرُهُ خَمْرًا فَنَبِيعُهَا . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ وَمَلاَئِكَتَهُ وَمَنْ سَمِعَ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ أَنِّي لاَ آمُرُكُمْ أَنْ تَبِيعُوهَا وَلاَ تَبْتَاعُوهَا وَلاَ تَعْصِرُوهَا وَلاَ تَشْرَبُوهَا وَلاَ تَسْقُوهَا فَإِنَّهَا رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ .

ஈராக்கைச் சேர்ந்த சில மனிதர்கள் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், "அபூ அப்த் அர்-ரஹ்மான் அவர்களே! நாங்கள் பேரீச்சம்பழங்களையும் திராட்சைகளையும் வாங்கி, அவற்றை மதுவாகப் பிழிந்து விற்கிறோம்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "நான் உங்களுக்கு அதை விற்கவோ, வாங்கவோ, பிழியவோ, அருந்தவோ, அல்லது (பிறருக்கு) அருந்தக் கொடுக்கவோ கட்டளையிடவில்லை (மாறாக, அதைத் தடை செய்கிறேன்) என்பதை அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய வானவர்களையும், (இதைச்) செவியுறும் ஜின்கள் மற்றும் மனிதர்கள் அனைவரையும் நான் உங்கள் மீது சாட்சியாக்குகிறேன். நிச்சயமாக அது ஷைத்தானின் செயல்களில் உள்ள ஓர் அசுத்தமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

موطأ مالك

43. كتاب العقول

முவத்தா மாலிக்

43. இரத்தப் பணம்

1555

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ فِي الْكِتَابِ الَّذِي، كَتَبَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِعَمْرِو بْنِ حَزْمٍ فِي الْعُقُولِ أَنَّ فِي النَّفْسِ مِائَةً مِنَ الإِبِلِ وَفِي الأَنْفِ إِذَا أُوعِيَ جَدْعًا مِائَةٌ مِنَ الإِبِلِ وَفِي الْمَأْمُومَةِ ثُلُثُ الدِّيَةِ وَفِي الْجَائِفَةِ مِثْلُهَا وَفِي الْعَيْنِ خَمْسُونَ وَفِي الْيَدِ خَمْسُونَ وَفِي الرِّجْلِ خَمْسُونَ وَفِي كُلِّ أُصْبُعٍ مِمَّا هُنَالِكَ عَشْرٌ مِنَ الإِبِلِ وَفِي السِّنِّ خَمْسٌ وَفِي الْمُوضِحَةِ خَمْسٌ .

அபீ பக்ர் இப்னு முஹம்மத் இப்னு அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் (ரழி) அவர்களுக்கு இரத்த நஷ்டஈடு குறித்து எழுதிய கடிதத்தில், 'ஓர் உயிருக்கு நூறு ஒட்டகங்கள்; மூக்கு முழுமையாக அகற்றப்பட்டால் நூறு ஒட்டகங்கள்; மூளையில் ஏற்படும் காயத்திற்கு (மூளை உறையை அடையும் அல்-மஃமூமா காயம்) இரத்த நஷ்டஈட்டில் மூன்றில் ஒரு பங்கு; வயிற்றுக் காயத்திற்கும் (வயிற்று அல்லது மார்பு குழியை ஊடுருவும் அல்-ஜாயிஃபா காயம்) அதே அளவு; ஒரு கண்ணுக்கு ஐம்பது (ஒட்டகங்கள்); ஒரு கைக்கு ஐம்பது; ஒரு காலுக்கு ஐம்பது; ஒவ்வொரு விரலுக்கும் (கைகள் மற்றும் கால்களின் விரல்கள்) பத்து ஒட்டகங்கள்; ஒவ்வொரு பல்லுக்கும் ஐந்து; மேலும் எலும்பு தெரியும் அளவுக்கு தலையில் ஏற்படும் காயத்திற்கு (எலும்பை வெளிப்படுத்தும் அல்-மூதிஹா காயம்) ஐந்து (ஒட்டகங்கள்)' என்று இருந்தது."

1556

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَوَّمَ الدِّيَةَ عَلَى أَهْلِ الْقُرَى فَجَعَلَهَا عَلَى أَهْلِ الذَّهَبِ أَلْفَ دِينَارٍ وَعَلَى أَهْلِ الْوَرِقِ اثْنَىْ عَشَرَ أَلْفَ دِرْهَمٍ . قَالَ مَالِكٌ فَأَهْلُ الذَّهَبِ أَهْلُ

الشَّامِ وَأَهْلُ مِصْرَ وَأَهْلُ الْوَرِقِ أَهْلُ الْعِرَاقِ . وَحَدَّثَنِي يَحْيَى عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَنَّ الدِّيَةَ تُقْطَعُ فِي ثَلاَثِ سِنِينَ أَوْ أَرْبَعِ سِنِينَ . قَالَ مَالِكٌ وَالثَّلاَثُ أَحَبُّ مَا سَمِعْتُ إِلَىَّ فِي ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ يُقْبَلُ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فِي الدِّيَةِ الإِبِلُ وَلاَ مِنْ أَهْلِ الْعَمُودِ الذَّهَبُ وَلاَ الْوَرِقُ وَلاَ مِنْ أَهْلِ الذَّهَبِ الْوَرِقُ وَلاَ مِنْ أَهْلِ الْوَرِقِ الذَّهَبُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், ஊர்வாசிகள் (அஹ்லுல் குரா) மீது தியத் (இரத்தப் பரிகாரத்) தொகையை மதிப்பிட்டார்கள். அதில் தங்கத்தின் மக்களுக்கு (அதாவது, தங்க நாணயங்களை முக்கியப் பணமாகப் பயன்படுத்தியவர்களுக்கு) ஆயிரம் தீனார்களாகவும், வெள்ளியின் மக்களுக்கு (அதாவது, வெள்ளி நாணயங்களை முக்கியப் பணமாகப் பயன்படுத்தியவர்களுக்கு) பன்னிரண்டாயிரம் திர்ஹம்களாகவும் ஆக்கினார்கள் என்று மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தங்கத்தின் மக்கள் என்போர் அஷ்-ஷாம் மற்றும் எகிப்து வாசிகள் ஆவர். வெள்ளியின் மக்கள் என்போர் ஈராக் வாசிகள் ஆவர்.'

(யஹ்யா வழியாக) மாலிக் அவர்கள், இரத்தப் பரிகாரத் தொகை மூன்று அல்லது நான்கு வருடங்களுக்குள் (தவணைகளாகப்) பிரிக்கப்படும் என்று தாம் செவியுற்றதாகக் கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அது குறித்து நான் கேட்டவற்றில் மூன்று (வருடங்கள்) என்பதே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது.'

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நம்மிடத்தில் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முடிவு யாதெனில், ஊர்வாசிகளிடமிருந்து இரத்தப் பரிகாரத்திற்காக ஒட்டகங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது; கூடாரவாசிகளிடமிருந்து (பாலைவன மக்கள்) தங்கமோ வெள்ளியோ ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. தங்கத்தின் மக்களிடமிருந்து வெள்ளி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது; மற்றும் வெள்ளியின் மக்களிடமிருந்து தங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.'

1557

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّ ابْنَ شِهَابٍ، كَانَ يَقُولُ فِي دِيَةِ الْعَمْدِ إِذَا قُبِلَتْ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ بِنْتَ مَخَاضٍ وَخَمْسٌ وَعِشْرُونَ بِنْتَ لَبُونٍ وَخَمْسٌ وَعِشْرُونَ حِقَّةً وَخَمْسٌ وَعِشْرُونَ جَذَعَةً .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: “வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் கொலைக்கான இரத்தப் பரிகாரம், அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, இருபத்தைந்து பிந்த் மகாத் (ஓர் ஆண்டு நிறைவுற்று இரண்டாம் ஆண்டில் நுழையும் பெண் ஒட்டகங்கள்), இருபத்தைந்து பிந்த் லபூன் (இரண்டு ஆண்டுகள் நிறைவுற்று மூன்றாம் ஆண்டில் நுழையும் பெண் ஒட்டகங்கள்), இருபத்தைந்து ஹிக்கா (மூன்று ஆண்டுகள் நிறைவுற்று நான்காம் ஆண்டில் நுழையும் பெண் ஒட்டகங்கள்) மற்றும் இருபத்தைந்து ஜதஅஹ் (நான்கு ஆண்டுகள் நிறைவுற்று ஐந்தாம் ஆண்டில் நுழையும் பெண் ஒட்டகங்கள்) ஆகும்.”

1558

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، كَتَبَ إِلَى مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ أَنَّهُ أُتِيَ بِمَجْنُونٍ قَتَلَ رَجُلاً . فَكَتَبَ إِلَيْهِ مُعَاوِيَةُ أَنِ اعْقِلْهُ وَلاَ تُقِدْ مِنْهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ عَلَى مَجْنُونٍ قَوَدٌ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْكَبِيرِ وَالصَّغِيرِ إِذَا قَتَلاَ رَجُلاً جَمِيعًا عَمْدًا أَنَّ عَلَى الْكَبِيرِ أَنْ يُقْتَلَ وَعَلَى الصَّغِيرِ نِصْفُ الدِّيَةِ . قَالَ مَالِكٌ وَكَذَلِكَ الْحُرُّ وَالْعَبْدُ يَقْتُلاَنِ الْعَبْدَ فَيُقْتَلُ الْعَبْدُ وَيَكُونُ عَلَى الْحُرِّ نِصْفُ قِيمَتِهِ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் யஹ்யா பின் ஸயீத் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்:
மர்வான் பின் அல்-ஹகம், முஆவியா பின் அபீ சுஃப்யான் (ரலி) அவர்களுக்கு, ஒரு மனிதனைக் கொன்ற பைத்தியக்காரர் ஒருவர் தம்மிடம் கொண்டுவரப்பட்டது குறித்து கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு முஆவியா (ரலி) அவர்கள், "அவனுக்காக நஷ்டஈடு (திய்யா) அளியுங்கள்; அவனிடம் பழிக்குப்பழி (கிஸாஸ்) வாங்காதீர்கள். ஏனெனில், பைத்தியக்காரர் மீது பழிக்குப்பழி (கிஸாஸ்) இல்லை" என்று அவருக்குப் பதில் எழுதினார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
ஒரு பெரியவரும் (வயது வந்தவர்) ஒரு சிறுவனும் சேர்ந்து, வேண்டுமென்றே ஒரு மனிதனைக் கொலை செய்தால், பெரியவர் கொல்லப்பட வேண்டும்; சிறுவன் மீது (முழு) திய்யாவில் (இரத்தப் பணம்) பாதி அளவு (செலுத்துவது) கடமையாகும்.

மேலும் இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
சுதந்திரமான ஒருவரும் ஓர் அடிமையும் சேர்ந்து ஓர் அடிமையைக் கொலை செய்தால், அதற்கான சட்டமும் இதுவேயாகும். (கொலை செய்த) அடிமை கொல்லப்படுவார்; சுதந்திரமானவர் மீது, (கொல்லப்பட்ட) அந்த அடிமையின் மதிப்பில் பாதி அளவு (செலுத்துவது) கடமையாகும்.

1559

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عِرَاكِ بْنِ مَالِكٍ، وَسُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ بَنِي سَعْدِ بْنِ لَيْثٍ أَجْرَى فَرَسًا فَوَطِئَ عَلَى إِصْبَعِ رَجُلٍ مِنْ جُهَيْنَةَ فَنُزِيَ مِنْهَا فَمَاتَ. فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لِلَّذِي ادُّعِيَ عَلَيْهِمْ أَتَحْلِفُونَ بِاللَّهِ خَمْسِينَ يَمِينًا مَا مَاتَ مِنْهَا فَأَبَوْا وَتَحَرَّجُوا وَقَالَ لِلآخَرِينَ أَتَحْلِفُونَ أَنْتُمْ فَأَبَوْا فَقَضَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ بِشَطْرِ الدِّيَةِ عَلَى السَّعْدِيِّينَ. قَالَ مَالِكٌ وَلَيْسَ الْعَمَلُ عَلَى هَذَا.

இராக் இப்னு மாலிக் மற்றும் சுலைமான் இப்னு யசார் ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்:

பனூ சஅத் இப்னு லைஸ் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஒரு குதிரையை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தபோது, அது ஜுஹைனா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதரின் விரலை மிதித்தது. அதிலிருந்து கடுமையாக இரத்தம் வழிந்து, அவர் இறந்துவிட்டார். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடம், "அவர் அதனால் இறக்கவில்லை என்று அல்லாஹ்வின் மீது ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்வீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் மறுத்தார்கள்; மேலும் (சத்தியம் செய்யத்) தயங்கினார்கள். அவர் மற்றவர்களிடம் (இறந்தவர் அந்த காயத்தினால் தான் இறந்தார் என்று), "நீங்கள் சத்தியம் செய்வீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்களும் மறுத்தார்கள். எனவே உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், பனூ சஅத் கோத்திரத்தார் இரத்த கிரயத்தில் பாதியைச் செலுத்த வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

மாலிக் அவர்கள், "இதன்படி செயல்படுவதில்லை," என்று கூறினார்கள்.

1560

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّ ابْنَ شِهَابٍ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، وَرَبِيعَةَ بْنَ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، كَانُوا يَقُولُونَ دِيَةُ الْخَطَإِ عِشْرُونَ بِنْتَ مَخَاضٍ وَعِشْرُونَ بِنْتَ لَبُونٍ وَعِشْرُونَ ابْنَ لَبُونٍ ذَكَرًا وَعِشْرُونَ حِقَّةً وَعِشْرُونَ جَذَعَةً. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ قَوَدَ بَيْنَ الصِّبْيَانِ وَإِنَّ عَمْدَهُمْ خَطَأٌ مَا لَمْ تَجِبْ عَلَيْهِمُ الْحُدُودُ وَيَبْلُغُوا الْحُلُمَ وَإِنَّ قَتْلَ الصَّبِيِّ لاَ يَكُونُ إِلاَّ خَطَأً وَذَلِكَ لَوْ أَنَّ صَبِيًّا وَكَبِيرًا قَتَلاَ رَجُلاً حُرًّا خَطَأً كَانَ عَلَى عَاقِلَةِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا نِصْفُ الدِّيَةِ. قَالَ مَالِكٌ وَمَنْ قَتَلَ خَطَأً فَإِنَّمَا عَقْلُهُ مَالٌ لاَ قَوَدَ فِيهِ وَإِنَّمَا هُوَ كَغَيْرِهِ مِنْ مَالِهِ

يُقْضَى بِهِ دَيْنُهُ وَيُجَوَّزُ فِيهِ وَصِيَّتُهُ فَإِنْ كَانَ لَهُ مَالٌ تَكُونُ الدِّيَةُ قَدْرَ ثُلُثِهِ ثُمَّ عُفِيَ عَنْ دِيَتِهِ
فَذَلِكَ جَائِزٌ لَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُ دِيَتِهِ جَازَ لَهُ مِنْ ذَلِكَ الثُّلُثُ إِذَا عُفِيَ عَنْهُ وَأَوْصَى بِهِ.

மாலிக் எனக்கு அறிவித்தார்: இப்னு ஷிஹாப், சுலைமான் இப்னு யஸார் மற்றும் ரபீஆ இப்னு அபீ அப்துர் ரஹ்மான் ஆகியோர் கூறியதாவது: "தவறுதலாக நிகழும் கொலைக்கான தியத் (நஷ்ட ஈடு) என்பது, இருபது 'பின்த் மகாத்' (ஒரு வயது பெண் ஒட்டகங்கள்), இருபது 'பின்த் லபூன்' (இரண்டு வயது பெண் ஒட்டகங்கள்), இருபது 'இப்னு லபூன்' (இரண்டு வயது ஆண் ஒட்டகங்கள்), இருபது 'ஹிக்கா' (மூன்று வயது பெண் ஒட்டகங்கள்) மற்றும் இருபது 'ஜதஆ' (நான்கு வயது பெண் ஒட்டகங்கள்) ஆகும்."

இமாம் மாலிக் கூறினார்:
"எங்களிடம் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம் யாதெனில், சிறார்களுக்கு மத்தியில் (நிகழும் குற்றங்களுக்கு) பழிவாங்குதல் (கவத்) இல்லை. அவர்கள் மீது 'ஹத்'துகள் (தண்டனைகள்) கடமையாகும் பருவ வயதை அவர்கள் அடையாத வரை, அவர்கள் வேண்டுமென்று செய்யும் செயலும் தவறானதாகவே (Accidental) கருதப்படும். சிறுவர் செய்யும் கொலை தவறானதாகவே அன்றி வேறில்லை.
அதற்கு உதாரணம்: ஒரு சிறுவனும் ஒரு பெரியவரும் சேர்ந்து ஒரு சுதந்திரமான மனிதரைத் தவறுதலாகக் கொன்றுவிட்டால், அவ்விருவரில் ஒவ்வொருவருடைய 'ஆக்கிலா'வின் (தந்தை வழி உறவினர்கள்) மீதும் தியத்தில் பாதியைக் கொடுப்பது கடமையாகும்."

மேலும் இமாம் மாலிக் கூறினார்:
"யார் தவறுதலாகக் கொல்லப்பட்டாரோ, அவருக்கான தியத் (ஈட்டுத்தொகை) ஒரு செல்வமாகும்; அதில் பழிவாங்குதல் (கவத்) இல்லை. அது அவருடைய (இறந்தவரின்) மற்ற செல்வங்களைப் போன்றதேயாகும். அதிலிருந்தே அவருடைய கடன் அடைக்கப்படும்; அதில் அவருடைய மரண சாசனம் (வஸிய்யத்) அனுமதிக்கப்படும்.
மேலும், (தவறுதலாகக்) கொன்றவருக்கு (அவர் மீது கடமையாகும்) தியத்தைத் தவிர வேறு செல்வம் இருந்து, அந்தத் தியத் (அவரது மொத்தச் செல்வத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு என்ற அளவில் இருக்குமானால், (பாதிக்கப்பட்டவரின் வாரிசுகளால்) அந்தத் தியத் மன்னிக்கப்பட்டால் அது (அவருக்கு) செல்லுபடியாகும். அவருக்கு (கொன்றவருக்கு) தியத்தைத் தவிர வேறு செல்வம் ஏதும் இல்லையெனில், (பாதிக்கப்பட்டவரின் வாரிசுகளால்) அது (தியத்) மன்னிக்கப்பட்டு, அவர் அதைப் பற்றி மரண சாசனம் செய்திருந்தால், அதிலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு (மன்னிப்பு) மட்டுமே செல்லுபடியாகும்."

1561 ⋮

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ تُعَاقِلُ الْمَرْأَةُ الرَّجُلَ إِلَى ثُلُثِ الدِّيَةِ إِصْبَعُهَا كَإِصْبَعِهِ وَسِنُّهَا كَسِنِّهِ وَمُوضِحَتُهَا كَمُوضِحَتِهِ وَمُنَقِّلَتُهَا كَمُنَقِّلَتِهِ .

ஸஈத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரத்த ஈட்டுத்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு வரை, ஒரு பெண்ணுக்கான (காயங்களுக்கான) ஈட்டுத்தொகை ஒரு ஆணுக்குரியதைப் போன்றதேயாகும். அவளுடைய விரல் அவனுடைய விரலைப் போன்றது; அவளுடைய பல் அவனுடைய பல்லைப் போன்றது; எலும்பைக் காட்டும் அவளுடைய காயம் (முவத்திஹா) அவனுடையதைப் போன்றது; மேலும் எலும்பைச் சிதறடிக்கும் அவளுடைய காயம் (முனக்கிலா) அவனுடையதைப் போன்றது."

1562

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، وَبَلَغَهُ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّهُمَا كَانَا يَقُولاَنِ مِثْلَ قَوْلِ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ فِي الْمَرْأَةِ أَنَّهَا تُعَاقِلُ الرَّجُلَ إِلَى ثُلُثِ دِيَةِ الرَّجُلِ فَإِذَا بَلَغَتْ ثُلُثَ دِيَةِ الرَّجُلِ كَانَتْ إِلَى النِّصْفِ مِنْ دِيَةِ الرَّجُلِ . قَالَ مَالِكٌ وَتَفْسِيرُ ذَلِكَ أَنَّهَا تُعَاقِلُهُ فِي الْمُوضِحَةِ وَالْمُنَقِّلَةِ وَمَا دُونَ الْمَأْمُومَةِ وَالْجَائِفَةِ وَأَشْبَاهِهِمَا مِمَّا يَكُونُ فِيهِ ثُلُثُ الدِّيَةِ فَصَاعِدًا فَإِذَا بَلَغَتْ ذَلِكَ كَانَ عَقْلُهَا فِي ذَلِكَ النِّصْفَ مِنْ عَقْلِ الرَّجُلِ .

இப்னு ஷிஹாப் மற்றும் உர்வா பின் அஸ்-ஸுபைர் ஆகியோர், சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் ஒரு பெண்ணைப் பற்றிக் கூறியதைப் போலவே கூறுபவர்களாக இருந்தனர்:
"ஒரு பெண்ணின் (காயத்திற்கான) நஷ்டஈடு (தியத்), ஒரு ஆணின் நஷ்டஈட்டில் மூன்றில் ஒரு பங்கு வரை, ஆணின் நஷ்டஈட்டிற்குச் சமமானதாகும். ஆனால், (அந்த நஷ்டஈடு) ஆணின் நஷ்டஈட்டில் மூன்றில் ஒரு பங்கை எட்டிவிட்டால், (அதற்கு மேல்) அது ஆணின் நஷ்டஈட்டில் பாதியாகிவிடும்."

இமாம் மாலிக் கூறினார்கள்: "இதன் விளக்கம் யாதெனில்: எலும்பு தெரியுமளவிற்கு ஏற்படும் காயம் (அல்-மூளிஹா), எலும்பு பெயரும் அளவிற்கான காயம் (அல்-முனக்கிலா), மற்றும் மூளைக்காயம் (அல்-மாமூமா), வயிற்றுக்காயம் (அல்-ஜாயிஃபா) மற்றும் இவை போன்றவற்றை விடக் குறைவான காயங்கள் (அதாவது, ஒரு ஆணின் தியத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது அதற்கு மேல் மதிப்புள்ள காயங்கள்) ஆகியவற்றில் அவள் (நஷ்டஈடு பெறுவதில்) ஆணுக்கு நிகராவாள். ஆனால், (அந்த நஷ்டஈடு) அந்த அளவை (அதாவது, ஒரு ஆணின் தியத்தில் மூன்றில் ஒரு

பங்கை) எட்டிவிட்டால், அந்நிலையில் அவளது நஷ்டஈடு ஆணின் நஷ்டஈட்டில் பாதியாக இருக்கும்."

1563

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ شِهَابٍ، يَقُولُ مَضَتِ السُّنَّةُ أَنَّ الرَّجُلَ، إِذَا أَصَابَ امْرَأَتَهُ بِجُرْحٍ أَنَّ عَلَيْهِ عَقْلَ ذَلِكَ الْجُرْحِ وَلاَ يُقَادُ مِنْهُ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا ذَلِكَ فِي الْخَطَإِ أَنْ يَضْرِبَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ فَيُصِيبَهَا مِنْ ضَرْبِهِ مَا لَمْ يَتَعَمَّدْ كَمَا يَضْرِبُهَا بِسَوْطٍ فَيَفْقَأُ عَيْنَهَا وَنَحْوَ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْمَرْأَةِ يَكُونُ لَهَا زَوْجٌ وَوَلَدٌ مِنْ غَيْرِ عَصَبَتِهَا وَلاَ قَوْمِهَا فَلَيْسَ عَلَى زَوْجِهَا إِذَا كَانَ مِنْ قَبِيلَةٍ أُخْرَى مِنْ عَقْلِ جِنَايَتِهَا شَىْءٌ وَلاَ عَلَى وَلَدِهَا إِذَا كَانُوا مِنْ غَيْرِ قَوْمِهَا وَلاَ عَلَى إِخْوَتِهَا مِنْ أُمِّهَا إِذَا كَانُوا مِنْ غَيْرِ عَصَبَتِهَا وَلاَ قَوْمِهَا فَهَؤُلاَءِ أَحَقُّ بِمِيرَاثِهَا وَالْعَصَبَةُ عَلَيْهِمُ الْعَقْلُ مُنْذُ زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى الْيَوْمِ وَكَذَلِكَ مَوَالِي الْمَرْأَةِ مِيرَاثُهُمْ لِوَلَدِ الْمَرْأَةِ وَإِنْ كَانُوا مِنْ غَيْرِ قَبِيلَتِهَا وَعَقْلُ جِنَايَةِ الْمَوَالِي عَلَى قَبِيلَتِهَا .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒருவர் தம் மனைவியைக் காயப்படுத்திவிட்டால், அக்காயத்திற்காக அவர் இரத்தப்பணம் (அக்ல்) செலுத்த வேண்டுமே தவிர, அதற்காக (அவரிடம்) பழிக்குப் பழி (கிசாஸ்) வாங்கப்பட மாட்டாது என்பதே (நடைமுறையிலுள்ள) சுன்னாவாகும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"இது தவறுதலாக (நடந்த) விஷயத்திற்கே பொருந்தும். அதாவது, ஒரு ஆண் தன் மனைவியை அடிக்கும்போது, அவன் நாடாத விதத்தில் காயம் ஏற்பட்டுவிடுதல்; உதாரணமாக, அவன் அவளை ஒரு சாட்டையால் அடிக்கும்போது (தவறுதலாக) அவளுடைய கண்ணைப் போக்கடித்துவிடுதல் போன்றவை."

மேலும் இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவனும் பிள்ளைகளும் இருந்து, அவர்கள் அவளுடைய தந்தைவழி உறவினர்களாகவோ (அஸபா) அல்லது அவளுடைய சமூகத்தினராகவோ இல்லாத பட்சத்தில், (அதாவது) அவளுடைய கணவர் வேறொரு கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால், அப்பெண் செய்யும் குற்றத்திற்கான இரத்தப்பணத்தில் (அக்ல்) எதையும் அவளுடைய கணவர் ஏற்கவேண்டியதில்லை. அவளுடைய பிள்ளைகள் அவளுடைய சமூகத்தினராக இல்லையென்றால், அவர்கள் மீதும் (பொறுப்பு) இல்லை. அவளுடைய தாய்வழிச் சகோதரர்கள் அவளுடைய தந்தைவழி உறவினர்களாகவோ அல்லது அவளுடைய சமூகத்தினராகவோ இல்லாத பட்சத்தில், அவர்கள் மீதும் (பொறுப்பு) இல்லை.

இவர்களே (கணவன், பிள்ளைகள், தாய்வழி சகோதரர்கள்) அவளுடைய வாரிசுச் சொத்திற்கு அதிக உரிமையுடையவர்கள். ஆனால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தந்தைவழி உறவினர்கள் (அஸபாக்கள்) மீதே இரத்தப்பணம் (அக்ல்) விதியாக்கப்பட்டுள்ளது.

அவ்வாறே ஒரு பெண்ணால் விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைகளின் (மவாலி) வாரிசுச் சொத்து அப்பெண்ணின் பிள்ளைகளுக்கே உரியது - அவர்கள் அவளுடைய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இல்லாவிட்டாலும் சரியே. ஆனால், அந்த விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைகளின் குற்றச் செயலுக்கான இரத்தப்பணம் அப்பெண்ணின் கோத்திரத்தார் மீதே சுமத்தப்படும்."

1564

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ امْرَأَتَيْنِ، مِنْ هُذَيْلٍ رَمَتْ إِحْدَاهُمَا الأُخْرَى فَطَرَحَتْ جَنِينَهَا فَقَضَى فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِغُرَّةٍ عَبْدٍ أَوْ وَلِيدَةٍ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஹுதைல் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த இரு பெண்களில், ஒருத்தி மற்றவள் மீது (ஏதோ ஒன்றை) எறிந்தாள். அதனால் அப்பெண்ணுக்குக் கருச்சிதைவு ஏற்பட்டது. (இதற்கு ஈடாக) ஓர் ஆண் அடிமை அல்லது ஒரு பெண் அடிமையை (பாதிக்கப்பட்ட தரப்புக்கு) அளிக்க வேண்டும் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1565

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَضَى فِي الْجَنِينِ يُقْتَلُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ بِغُرَّةٍ عَبْدٍ أَوْ وَلِيدَةٍ فَقَالَ الَّذِي قُضِيَ عَلَيْهِ كَيْفَ أَغْرَمُ مَا لاَ شَرِبَ وَلاَ أَكَلَ وَلاَ نَطَقَ وَلاَ اسْتَهَلّ وَمِثْلُ ذَلِكَ بَطَلْ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُهَّانِ ‏.‏

சயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
தாயின் வயிற்றில் கொல்லப்பட்ட சிசுவிற்கு (நஷ்டஈடாக) ஓர் ஆண் அடிமை அல்லது பெண் அடிமையை வழங்க வேண்டும் என்று இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள். யாருக்கு எதிராக இத்தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதோ அவர், "குடிக்கவோ, உண்ணவோ, பேசவோ, (பிறந்தவுடன்)

கத்தவோ இல்லாத ஒன்றுக்கு நான் ஏன் அபராதம் செலுத்த வேண்டும்? இத்தகையது செல்லாது!" என்று கூறினார். (அதைக் கேட்ட) இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக இவர் ஜோதிடர்களின் சகோதரர்களில் ஒருவர்" என்று கூறினார்கள்.

1566

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ الْغُرَّةُ تُقَوَّمُ خَمْسِينَ دِينَارًا أَوْ سِتَّمِائَةِ دِرْهَمٍ وَدِيَةُ الْمَرْأَةِ الْحُرَّةِ الْمُسْلِمَةِ خَمْسُمِائَةِ دِينَارٍ أَوْ سِتَّةُ آلاَفِ دِرْهَمٍ . قَالَ مَالِكٌ فَدِيَةُ جَنِينِ الْحُرَّةِ عُشْرُ دِيَتِهَا وَالْعُشْرُ خَمْسُونَ دِينَارًا أَوْ سِتُّمِائَةِ دِرْهَمٍ . قَالَ مَالِكٌ وَلَمْ أَسْمَعْ أَحَدًا يُخَالِفُ فِي أَنَّ الْجَنِينَ لاَ تَكُونُ فِيهِ الْغُرَّةُ حَتَّى يُزَايِلَ بَطْنَ

ரபீஆ இப்னு அபீ அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"‘குர்ரா’ (சிதைந்த கருவிற்கான இழப்பீடு) ஐம்பது தீனார்கள் அல்லது அறுநூறு திர்ஹம்கள் என மதிப்பிடப்படுகிறது. சுதந்திரமான முஸ்லிம் பெண்ணின் தியத் (உயிரீட்டுத் தொகை) ஐந்நூறு தீனார்கள் அல்லது ஆறாயிரம் திர்ஹம்கள் ஆகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"சுதந்திரமான பெண்ணின் கருவிற்கான தியத், அவளுடைய தியத்தில் பத்தில் ஒரு பங்காகும். அந்த பத்தில் ஒரு பங்கு என்பது ஐம்பது தீனார்கள் அல்லது அறுநூறு திர்ஹம்கள் ஆகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"கருவானது (தாயின்) வயிற்றிலிருந்து பிரியும் வரை, அதற்கான ‘குர்ரா’ (இழப்பீடு) கடமையாகாது என்பதில் யாரும் கருத்து வேறுபாடு கொண்டதாக நான் செவியுற்றதில்லை."

1567

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي الشَّفَتَيْنِ الدِّيَةُ كَامِلَةً فَإِذَا قُطِعَتِ السُّفْلَى فَفِيهَا ثُلُثَا الدِّيَةِ .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இரண்டு உதடுகளும் (முழுமையாக) துண்டிக்கப்பட்டால், முழுமையான தியத் (இரத்தப் பணம்) செலுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் கீழ் உதடு (மட்டும்) துண்டிக்கப்பட்டால், அதற்காக தியத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு (இரத்தப் பணம்) செலுத்தப்பட வேண்டும்."

1568

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنِ الرَّجُلِ الأَعْوَرِ، يَفْقَأُ عَيْنَ الصَّحِيحِ فَقَالَ ابْنُ شِهَابٍ إِنْ أَحَبَّ الصَّحِيحُ أَنْ يَسْتَقِيدَ، مِنْهُ فَلَهُ الْقَوَدُ وَإِنْ أَحَبَّ فَلَهُ الدِّيَةُ أَلْفُ دِينَارٍ أَوِ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ دِرْهَمٍ . وَحَدَّثَنِي يَحْيَى عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ فِي كُلِّ زَوْجٍ مِنَ الإِنْسَانِ الدِّيَةَ كَامِلَةً وَأَنَّ فِي اللِّسَانِ الدِّيَةَ كَامِلَةً وَأَنَّ فِي الأُذُنَيْنِ إِذَا ذَهَبَ سَمْعُهُمَا الدِّيَةَ كَامِلَةً اصْطُلِمَتَا أَوْ لَمْ تُصْطَلَمَا وَفِي ذَكَرِ الرَّجُلِ الدِّيَةُ كَامِلَةً وَفِي الأُنْثَيَيْنِ الدِّيَةُ كَامِلَةً . وَحَدَّثَنِي يَحْيَى عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ فِي ثَدْيَىِ الْمَرْأَةِ الدِّيَةَ كَامِلَةً . قَالَ مَالِكٌ وَأَخَفُّ ذَلِكَ عِنْدِي الْحَاجِبَانِ وَثَدْيَا الرَّجُلِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا أُصِيبَ مِنْ أَطْرَافِهِ أَكْثَرُ مِنْ دِيَتِهِ فَذَلِكَ لَهُ إِذَا أُصِيبَتْ يَدَاهُ وَرِجْلاَهُ وَعَيْنَاهُ فَلَهُ ثَلاَثُ دِيَاتٍ . قَالَ مَالِكٌ فِي عَيْنِ الأَعْوَرِ الصَّحِيحَةِ إِذَا فُقِئَتْ خَطَأً إِنَّ فِيهَا الدِّيَةَ كَامِلَةً .

யஹ்யா எனக்கு மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களிடம், ஒரு ஒற்றைக் கண்ணுடைய மனிதன் ஒரு ஆரோக்கியமான நபரின் கண்ணைப் பறித்ததைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆரோக்கியமான நபர் அவனிடமிருந்து பழிவாங்க விரும்பினால், அவருக்குப் பழிவாங்கும் உரிமை உண்டு. அவர் (இரத்தப் பரிகாரத் தொகையை) விரும்பினால், அவருக்கு ஆயிரம் தீனார்கள் அல்லது பன்னிரண்டாயிரம் திர்ஹம்கள் இரத்தப் பரிகாரத் தொகை உண்டு."

யஹ்யா எனக்கு மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: மனித உடலில் ஜோடியாக உள்ள உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகை உண்டு என்றும், நாக்கிற்கு முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகை உண்டு என்றும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. காதுகளின் கேட்கும் திறன் நீங்கினால், அவை முழுமையாகத் துண்டிக்கப்பட்டாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவற்றுக்கு முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகை உண்டு. மேலும் ஒரு ஆணின் ஆணுறுப்புக்கு முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகை உண்டு; மேலும் விதைப்பைகளுக்கும் முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகை உண்டு.

யஹ்யா எனக்கு மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: ஒரு பெண்ணின் இரு மார்பகங்களுக்கும் முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகை உண்டு என்று மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவற்றில் (முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகையை விட) குறைவானது என் பார்வையில் புருவங்களும் ஒரு ஆணின் இரு மார்பகங்களும் ஆகும்."

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஒரு மனிதன் தனது உறுப்புகளில் காயமடைந்து, (அதற்கான இழப்பீடு) அவனது முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகையை விட அதிகமானாலும், அது அவனது உரிமையாகும். அவனது இரு கைகள், இரு கால்கள் மற்றும் இரு கண்கள் அனைத்தும் காயமடைந்தால், அவனுக்கு மூன்று முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகைகள் உண்டு.”

ஒற்றைக் கண்ணுடைய மனிதனின் நல்ல கண் தவறுதலாகப் பறிக்கப்படும்போது, “அதற்கு முழு இரத்தப் பரிகாரத் தொகை செலுத்தப்பட வேண்டும்” என்று மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1569

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، كَانَ يَقُولُ فِي الْعَيْنِ الْقَائِمَةِ إِذَا طَفِئَتْ مِائَةُ دِينَارٍ . قَالَ يَحْيَى وَسُئِلَ مَالِكٌ عَنْ شَتَرِ الْعَيْنِ وَحِجَاجِ الْعَيْنِ فَقَالَ لَيْسَ فِي ذَلِكَ إِلاَّ الاِجْتِهَادُ إِلاَّ أَنْ يَنْقُصَ بَصَرُ الْعَيْنِ فَيَكُونُ لَهُ بِقَدْرِ مَا نَقَصَ مِنْ بَصَرِ الْعَيْنِ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الْعَيْنِ الْقَائِمَةِ الْعَوْرَاءِ إِذَا طَفِئَتْ وَفِي الْيَدِ الشَّلاَّءِ إِذَا قُطِعَتْ إِنَّهُ لَيْسَ فِي ذَلِكَ إِلاَّ الاِجْتِهَادُ وَلَيْسَ فِي ذَلِكَ عَقْلٌ مُسَمًّى .

ஸைத் பின் தாபித் (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "கண் (அதன் உருவ அமைப்பில்) அப்படியே இருந்து, அதன் பார்வை மட்டும் போய்விட்டால், அதற்காக நூறு தீனார்கள் (நஷ்ட ஈடாக) உண்டு."

யஹ்யா கூறினார்: "மாலிக் அவர்களிடம் கண்ணிமை சிதைவு (ஷதர்) மற்றும் கண்ணைச் சுற்றியுள்ள எலும்பு (ஹிஜாஜ்) பாதிக்கப்படுதல் குறித்து கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், 'கண்ணின் பார்வை பாதிக்கப்படாவிட்டால், அதில் இஜ்திஹாத் (தனிப்பட்ட சட்ட ஆய்வு) மட்டுமே உள்ளது. (ஆனால்) கண்ணின் பார்வை பாதிக்கப்பட்டால், எந்த அளவிற்குப் பார்வை குறைந்துள்ளதோ அந்த அளவிற்கு (நஷ்ட ஈடு) அவருக்கு உண்டு' என்று கூறினார்கள்."

யஹ்யா கூறினார்: மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "பார்வையிழந்து (ஆனால் உருவ அமைப்பில்) நல்லபடியாக உள்ள கண் (மேலும்) சிதைக்கப்பட்டாலோ, அல்லது செயல்படாத கை துண்டிக்கப்பட்டாலோ, அதைப் பொறுத்தவரை எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், அதில் இஜ்திஹாத் மட்டுமே உள்ளது; அதில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தியத் (நஷ்ட ஈடு) எதுவும் இல்லை."

1570

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، يَذْكُرُ أَنَّ الْمُوضِحَةَ، فِي الْوَجْهِ مِثْلُ الْمُوضِحَةِ فِي الرَّأْسِ إِلاَّ أَنْ تَعِيبَ الْوَجْهَ فَيُزَادُ فِي عَقْلِهَا مَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ عَقْلِ نِصْفِ الْمُوضِحَةِ فِي الرَّأْسِ فَيَكُونُ فِيهَا خَمْسَةٌ وَسَبْعُونَ دِينَارًا . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ فِي الْمُنَقَّلَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ فَرِيضَةً . قَالَ وَالْمُنَقَّلَةُ الَّتِي يَطِيرُ فِرَاشُهَا مِنَ الْعَظْمِ وَلاَ تَخْرِقُ إِلَى الدِّمَاغِ وَهِيَ تَكُونُ فِي الرَّأْسِ وَفِي الْوَجْهِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا أَنَّ الْمَأْمُومَةَ وَالْجَائِفَةَ لَيْسَ فِيهِمَا قَوَدٌ . وَقَدْ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ لَيْسَ فِي الْمَأْمُومَةِ قَوَدٌ . قَالَ مَالِكٌ وَالْمَأْمُومَةُ مَا خَرَقَ الْعَظْمَ إِلَى الدِّمَاغِ وَلاَ تَكُونُ الْمَأْمُومَةُ إِلاَّ فِي الرَّأْسِ وَمَا يَصِلُ إِلَى الدِّمَاغِ إِذَا خَرَقَ الْعَظْمَ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ لَيْسَ فِيمَا دُونَ الْمُوضِحَةِ مِنَ الشِّجَاجِ عَقْلٌ حَتَّى تَبْلُغَ الْمُوضِحَةَ وَإِنَّمَا الْعَقْلُ فِي الْمُوضِحَةِ فَمَا فَوْقَهَا وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم انْتَهَى إِلَى الْمُوضِحَةِ فِي كِتَابِهِ لِعَمْرِو بْنِ حَزْمٍ فَجَعَلَ فِيهَا خَمْسًا مِنَ الإِبِلِ وَلَمْ تَقْضِ الأَئِمَّةُ فِي الْقَدِيمِ وَلاَ فِي الْحَدِيثِ فِيمَا دُونَ الْمُوضِحَةِ بِعَقْلٍ .

சுலைமான் பின் யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
முகத்தில் ஏற்படும் 'அல்-மூளிஹா' (எலும்பு தெரியும் காயம்) என்பது, தலையில் ஏற்படும் 'மூளிஹா'வைப் போன்றதேயாகும்; அக்காயம் முகத்தை அலங்கோலப்படுத்தினால் தவிர. (அவ்வாறு அலங்கோலப்படுத்தினால்) தலையில் ஏற்படும் காயத்திற்கான நஷ்டஈட்டுடன், அதில் பாதியளவும் (கூடுதலாகச்) சேர்க்கப்படும். ஆகவே, அதற்கு (மொத்தம்) எழுபத்தைந்து தீனார்கள் (நஷ்டஈடாக) இருக்கும்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடம் (மதீனாவில்) உள்ள நடைமுறை யாதெனில், 'அல்-முனக்கிலா' (எலும்புத் துண்டுகள் பெயரும் காயம்) என்பதற்குப் பதினைந்து ஒட்டகங்கள் (நஷ்டஈடாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்). 'முனக்கிலா' என்பது, எலும்பிலிருந்து அதன் சிறிய துண்டுகள் பெயர்ந்துவிடும் நிலையில் உள்ள காயமாகும்; ஆனால் அது மூளையைச் சென்றடையாது. இது தலையிலும் முகத்திலும் ஏற்படலாம்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடம் (மதீனாவில்) உள்ள அனைவரும் ஒப்புக்கொண்ட நடைமுறை யாதெனில், 'அல்-மஃமூமா' (மூளையை அடையும் காயம்) மற்றும் 'அல்-ஜாயிஃபா' (உடல் உள்ளுறுப்பை ஊடுருவும் காயம்) ஆகிய இரண்டிற்கும் 'கவத்' (பழிக்குப் பழி வாங்குதல்) கிடையாது. இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்களும், 'மஃமூமாவிற்குப் பழிக்குப் பழி கிடையாது' என்று கூறியுள்ளார்கள்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"'மஃமூமா' என்பது எலும்பைத் துளைத்துக்கொண்டு மூளையைச் சென்றடையும் காயமாகும். மஃமூமா தலையில் மட்டுமே ஏற்படும். எலும்பைத் துளைக்கும்போது மூளையைச் சென்றடைவதே அதுவாகும்."

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், 'அல்-மூளிஹா'வை (எலும்பு தெரியும் காயத்தை) விடக் குறைவான 'ஷீஜாஜ்' (தலையில் ஏற்படும் காயங்களுக்கு), அது 'மூளிஹா' நிலையை அடையாத வரை (குறிப்பிட்ட) 'அக்ல்' (நஷ்டஈடு) ஏதுமில்லை. 'அக்ல்' என்பது 'மூளிஹா'விலும் அதற்கு மேல் உள்ள காயங்களிலுமே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அம்ர் பின் ஹஸ்ம் (ரலி) அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் 'மூளிஹா' வரை குறிப்பிட்டு, அதற்கு ஐந்து ஒட்டகங்களை (நஷ்டஈடாக) நிர்ணயித்தார்கள். 'மூளிஹா'விற்குக் குறைவான காயங்களுக்கு, முற்காலத்திலும் தற்காலத்திலும் உள்ள இமாம்(ஆட்சித் தலைவர்)கள் (குறிப்பிட்ட) 'அக்ல்' (நஷ்டஈடு) எதையும் நிர்ணயிக்கவில்லை."

1571

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ كُلُّ نَافِذَةٍ فِي عُضْوٍ مِنَ الأَعْضَاءِ فَفِيهَا ثُلُثُ عَقْلِ ذَلِكَ الْعُضْوِ .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "உடலின் உறுப்புகளில் ஒன்றில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு ஊடுருவும் காயத்திற்கும், அந்த உறுப்பிற்கான (முழு) நஷ்ட ஈட்டில் (தியாவில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு (ஈடாக) உள்ளது."

1572

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، كَانَ ابْنُ شِهَابٍ لاَ يَرَى ذَلِكَ وَأَنَا لاَ، أَرَى فِي نَافِذَةٍ فِي عُضْوٍ مِنَ الأَعْضَاءِ فِي الْجَسَدِ أَمْرًا مُجْتَمَعًا عَلَيْهِ وَلَكِنِّي أَرَى فِيهَا الاِجْتِهَادَ يَجْتَهِدُ الإِمَامُ فِي ذَلِكَ وَلَيْسَ فِي ذَلِكَ أَمْرٌ مُجْتَمَعٌ عَلَيْهِ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الْمَأْمُومَةَ وَالْمُنَقِّلَةَ وَالْمُوضِحَةَ لاَ تَكُونُ إِلاَّ فِي الْوَجْهِ وَالرَّأْسِ فَمَا كَانَ فِي الْجَسَدِ مِنْ ذَلِكَ فَلَيْسَ فِيهِ إِلاَّ الاِجْتِهَادُ . قَالَ مَالِكٌ فَلاَ أَرَى اللَّحْىَ الأَسْفَلَ وَالأَنْفَ مِنَ الرَّأْسِ فِي جِرَاحِهِمَا لأَنَّهُمَا عَظْمَانِ مُنْفَرِدَانِ وَالرَّأْسُ بَعْدَهُمَا عَظْمٌ وَاحِدٌ .

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உடலில் உள்ள ஏதேனும் ஒரு உறுப்பிலோ அல்லது அவயத்திலோ ஏற்படும் ஊடுருவும் காயத்தைப் பொறுத்தவரை, பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு வழிமுறை இருப்பதாக இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கருதவில்லை; நானும் அவ்வாறே கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் 'இஜ்திஹாத்' (சட்டரீதியான சுயமுயற்சி) இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இமாம் (ஆட்சியாளர் அல்லது நீதிபதி) அதில் இஜ்திஹாத் செய்வார். இது குறித்து எங்களிடம் பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட வழிமுறை எதுவும் இல்லை."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்-மஃமூமா (மூளை உறையை அடையும் காயம்), அல்-முனக்கலா (எலும்பை இடம்பெயரச் செய்யும் அல்லது உடைக்கும் காயம்) மற்றும் அல்-மூதிஹா (எலும்பை வெளிக்காட்டும் காயம்) ஆகிய காயங்கள் தொடர்பாக எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், அவை தலை மற்றும் முகத்திற்கு மட்டுமே உரியவையாகும். உடலில் (மற்ற இடங்களில்) இதுபோன்ற காயங்கள் ஏற்பட்டால், அதில் இஜ்திஹாத் மட்டுமே உண்டு."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"கீழ் தாடைக்கும் மூக்கிற்கும் ஏற்படும் காயத்தைப் பொறுத்தவரை, அவற்றை நான் தலையின் ஒரு பகுதியாகக் கருதவில்லை. ஏனெனில் அவை இரண்டும் தனித்தனி எலும்புகள்; அவை தவிர்த்து தலையானது ஒரே எலும்பாகும்."

1573

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ، أَقَادَ مِنَ الْمُنَقِّلَةِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள், எலும்பை வெளிப்படுத்தி, அதை இடமாற்றம் செய்யும் (அல்லது அசைக்கும்) தலைக்காயத்திற்குப் பழி தீர்க்க அனுமதித்தார்கள்.

1574

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ كَمْ فِي إِصْبَعِ الْمَرْأَةِ فَقَالَ عَشْرٌ مِنَ الإِبِلِ. فَقُلْتُ كَمْ فِي إِصْبَعَيْنِ قَالَ عِشْرُونَ مِنَ الإِبِلِ. فَقُلْتُ كَمْ فِي ثَلاَثٍ فَقَالَ ثَلاَثُونَ مِنَ الإِبِلِ. فَقُلْتُ كَمْ فِي أَرْبَعٍ قَالَ عِشْرُونَ مِنَ الإِبِلِ. فَقُلْتُ حِينَ عَظُمَ جُرْحُهَا وَاشْتَدَّتْ مُصِيبَتُهَا نَقَصَ عَقْلُهَا فَقَالَ سَعِيدٌ أَعِرَاقِيٌّ أَنْتَ فَقُلْتُ بَلْ عَالِمٌ

مُتَثَبِّتٌ أَوْ جَاهِلٌ مُتَعَلِّمٌ . فَقَالَ سَعِيدٌ هِيَ السُّنَّةُ يَا ابْنَ أَخِي . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي أَصَابِعِ الْكَفِّ إِذَا قُطِعَتْ فَقَدْ تَمَّ عَقْلُهَا وَذَلِكَ أَنَّ خَمْسَ الأَصَابِعِ إِذَا قُطِعَتْ كَانَ عَقْلُهَا عَقْلَ الْكَفِّ خَمْسِينَ مِنَ الإِبِلِ فِي كُلِّ إِصْبَعٍ عَشَرَةٌ مِنَ الإِبِلِ . قَالَ مَالِكٌ وَحِسَابُ الأَصَابِعِ ثَلاَثَةٌ وَثَلاَثُونَ دِينَارًا وَثُلُثُ دِينَارٍ فِي كُلِّ أَنْمُلَةٍ وَهِيَ مِنَ الإِبِلِ ثَلاَثُ فَرَائِضَ وَثُلُثُ فَرِيضَةٍ .

ரபீஆ பின் அபீ அப்திர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம், "ஒரு பெண்ணின் (ஒரு) விரலுக்கு எவ்வளவு (ஈட்டுத்தொகை)?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "பத்து ஒட்டகங்கள்" என்றார்கள்.

நான், "இரண்டு விரல்களுக்கு எவ்வளவு?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "இருபது ஒட்டகங்கள்" என்றார்கள்.

நான், "மூன்று விரல்களுக்கு எவ்வளவு?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "முப்பது ஒட்டகங்கள்" என்றார்கள்.

நான், "நான்கு விரல்களுக்கு எவ்வளவு?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "இருபது ஒட்டகங்கள்" என்றார்கள்.

(இதைக் கேட்ட) நான், "அவளுடைய காயம் பெரிதாகவும், அவளுடைய துன்பம் கடுமையாகவும் இருக்கும்போது, அவளுடைய ஈட்டுத்தொகை குறைகிறதா?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு ஸயீத், "நீ ஒரு ஈராக்கியரா?" என்று கேட்டார்கள்.

நான், "மாறாக, நான் விடயங்களை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பும் ஒரு அறிஞன், அல்லது கற்றுக்கொள்ள விரும்பும் ஒரு அறியாதவன்" என்று கூறினேன்.

அதற்கு ஸயீத் அவர்கள், "என் சகோதரரின் மகனே! இதுதான் சுன்னாவாகும்" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கையின் விரல்கள் துண்டிக்கப்படுவது குறித்து எங்களிடத்தில் உள்ள நிலைப்பாடு யாதெனில், (ஐந்து விரல்களும்) துண்டிக்கப்பட்டால் அதன் ஈட்டுத்தொகை முழுமையானதாகும். ஏனெனில் ஐந்து விரல்கள் துண்டிக்கப்படும்போது, அவற்றின் ஈட்டுத்தொகை ஒரு கையின் ஈட்டுத்தொகையான ஐம்பது ஒட்டகங்களாகும். ஒவ்வொரு விரலுக்கும் பத்து ஒட்டகங்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "விரல்களின் கணக்கீடு, ஒவ்வொரு விரல் மூட்டுக்கும் (அன்முலா - phalanx) முப்பத்து மூன்று தீனார்களும் ஒரு

தீனாரின் மூன்றில் ஒரு பகுதியுமாகும். ஒட்டகங்களில் அது மூன்று ஃபராயித் (குறிப்பிட்ட வயதுடைய அல்லது முதிர்ந்த ஒட்டகங்கள்) மற்றும் ஒரு ஃபராயித்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதியுமாகும்."

1575

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ جُنْدُبٍ، عَنْ أَسْلَمَ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَضَى فِي الضِّرْسِ بِجَمَلٍ وَفِي التَّرْقُوَةِ بِجَمَلٍ وَفِي الضِّلَعِ بِجَمَلٍ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான அஸ்லம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஒரு பல்லுக்காக ஒரு ஒட்டகத்தையும், ஒரு கழுத்துப்பட்டை எலும்புக்காக ஒரு ஒட்டகத்தையும், மற்றும் ஒரு விலா எலும்புக்காக ஒரு ஒட்டகத்தையும் (இழப்பீடாக) நிர்ணயித்தார்கள்.”

1576

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ قَضَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي الأَضْرَاسِ بِبَعِيرٍ بَعِيرٍ وَقَضَى مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ فِي الأَضْرَاسِ بِخَمْسَةِ أَبْعِرَةٍ خَمْسَةِ أَبْعِرَةٍ. قَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ فَالدِّيَةُ تَنْقُصُ فِي قَضَاءِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَتَزِيدُ فِي قَضَاءِ مُعَاوِيَةَ فَلَوْ كُنْتُ أَنَا لَجَعَلْتُ فِي الأَضْرَاسِ بَعِيرَيْنِ بَعِيرَيْنِ فَتِلْكَ الدِّيَةُ سَوَاءٌ وَكُلُّ مُجْتَهِدٍ مَأْجُورٌ.

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
"உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஒவ்வொரு கடைவாய்ப்பல்லுக்கும் ஒரு ஒட்டகத்தை (நஷ்டஈடாக) நிர்ணயித்தார்கள்; மேலும் முஆவியா இப்னு அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் ஒவ்வொரு கடைவாய்ப்பல்லுக்கும் ஐந்து ஒட்டகங்களை (நஷ்டஈடாக) நிர்ணயித்தார்கள்."

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் (மேலும்) கூறினார்கள்: "உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் தீர்ப்பில் இரத்தப்பணம் (அளவு) குறைகிறது; முஆவியா (ரழி) அவர்களின் தீர்ப்பில் கூடுகிறது. நானாக இருந்திருந்தால், ஒவ்வொரு கடைவாய்ப்பல்லுக்கும் இரண்டு ஒட்டகங்களை ஆக்கியிருப்பேன். அதுவே சமமான இரத்தப்பணமாகும். மேலும் இஜ்திஹாத் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் வெகுமதிக்குரியவரே."

1577

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا أُصِيبَتِ السِّنُّ فَاسْوَدَّتْ فَفِيهَا عَقْلُهَا تَامًّا فَإِنْ طُرِحَتْ بَعْدَ أَنْ تَسْوَدَّ فَفِيهَا عَقْلُهَا أَيْضًا تَامًّا .

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பல் தாக்கப்பட்டு (உள் நரம்பு பாதிக்கப்பட்டு) கறுத்துவிட்டால், அதற்கு முழுமையான நஷ்டஈடு (தியத்) உண்டு. அது கறுத்துப் போன பிறகு (தானாகவே) விழுந்துவிட்டால், அதற்கும் முழுமையான நஷ்டஈடு (தியத்) உண்டு."

1578

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحُصَيْنِ، عَنْ أَبِي غَطَفَانَ بْنِ طَرِيفٍ الْمُرِّيِّ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ بَعَثَهُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ يَسْأَلُهُ مَاذَا فِي الضِّرْسِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ فِيهِ خَمْسٌ مِنَ الإِبِلِ . قَالَ فَرَدَّنِي مَرْوَانُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ أَتَجْعَلُ مُقَدَّمَ الْفَمِ مِثْلَ الأَضْرَاسِ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ لَوْ لَمْ تَعْتَبِرْ ذَلِكَ إِلاَّ بِالأَصَابِعِ عَقْلُهَا سَوَاءٌ .

அபூ ஃகதஃபான் இப்னு தரீஃப் அல்-முர்ரீ அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்கள் தம்மை அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், கடவாய்ப்பல்லுக்கு (ஈடாக) என்ன உண்டு என்று கேட்பதற்காக அனுப்பினார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், "அதற்கு ஐந்து ஒட்டகங்கள் (ஈடாக) உண்டு" என்று கூறினார்கள்.

அபூ ஃகதஃபான் அவர்கள் கூறினார்கள்: "மர்வான் அவர்கள் என்னை மீண்டும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள். (அவர்), 'நீங்கள் முன் பற்களை கடவாய்ப்பற்களைப் போல ஆக்குகிறீர்களா?' (என்று கேட்டார்)."

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதற்கு உதாரணமாக நீங்கள் விரல்களை எடுத்துக்கொள்வதே போதுமானது; அவற்றின் இரத்த இழப்பீடுகள் (தியத்) அனைத்தும் சமமாக இருக்கின்றன."

1579

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يُسَوِّي بَيْنَ الأَسْنَانِ فِي الْعَقْلِ وَلاَ يُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ مُقَدَّمَ الْفَمِ وَالأَضْرَاسِ

وَالأَنْيَابِ عَقْلُهَا سَوَاءٌ وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ فِي السِّنِّ خَمْسٌ مِنَ الإِبِلِ . وَالضِّرْسُ سِنٌّ مِنَ الأَسْنَانِ لاَ يَفْضُلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் (பற்களுக்கான) இரத்த நஷ்டஈட்டில் எல்லாப் பற்களையும் சமமாகவே கருதினார்கள்; மேலும் அவற்றில் ஒன்றை விட மற்றொன்றை மேலாகக் கருதவில்லை.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களுடைய நிலைப்பாடு என்னவென்றால், முன் பற்கள், கடைவாய்ப் பற்கள் மற்றும் கோரைப் பற்கள் ஆகியவற்றுக்கு ஒரே (அளவு) இரத்த நஷ்டஈடு உண்டு. ஏனெனில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஒரு பல்லுக்கு ஐந்து ஒட்டகங்கள் (நஷ்டஈடாக) உண்டு' என்று கூறினார்கள். கடைவாய்ப்பல் என்பது பற்களில் ஒன்றாகும்; (ஆகவே) அவற்றில் ஒன்றை விட மற்றொன்று மேலானது அல்ல."

1580

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، كَانَا يَقُولاَنِ فِي مُوضِحَةِ الْعَبْدِ نِصْفُ عُشْرِ ثَمَنِهِ .

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களும் சுலைமான் இப்னு யசார் அவர்களும் கூறினார்கள்: ஓர் அடிமைக்கு எலும்பு வெளியே தெரியும் அளவுக்கு ஏற்படும் தலைக்காயத்திற்கு (நஷ்ட ஈடாக) அவனது விலையில் இருபதில் ஒரு பங்கு (செலுத்தப்பட வேண்டும்).

1581

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، كَانَ يَقْضِي فِي الْعَبْدِ يُصَابُ بِالْجِرَاحِ أَنَّ عَلَى مَنْ جَرَحَهُ قَدْرَ مَا نَقَصَ مِنْ ثَمَنِ الْعَبْدِ . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ فِي مُوضِحَةِ الْعَبْدِ نِصْفَ عُشْرِ ثَمَنِهِ وَفِي مُنَقَّلَتِهِ الْعُشْرُ وَنِصْفُ الْعُشْرِ مِنْ ثَمَنِهِ وَفِي مَأْمُومَتِهِ وَجَائِفَتِهِ فِي كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا ثُلُثُ ثَمَنِهِ وَفِيمَا سِوَى هَذِهِ الْخِصَالِ الأَرْبَعِ مِمَّا يُصَابُ بِهِ الْعَبْدُ مَا نَقَصَ مِنْ ثَمَنِهِ يُنْظَرُ فِي ذَلِكَ بَعْدَ مَا يَصِحُّ الْعَبْدُ وَيَبْرَأُ كَمْ بَيْنَ قِيمَةِ الْعَبْدِ بَعْدَ أَنْ أَصَابَهُ الْجُرْحُ وَقِيمَتِهِ صَحِيحًا قَبْلَ أَنْ يُصِيبَهُ هَذَا ثُمَّ يَغْرَمُ الَّذِي أَصَابَهُ مَا بَيْنَ الْقِيمَتَيْنِ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَبْدِ إِذَا كُسِرَتْ يَدُهُ أَوْ رِجْلُهُ ثُمَّ صَحَّ كَسْرُهُ فَلَيْسَ عَلَى مَنْ أَصَابَهُ شَىْءٌ فَإِنْ أَصَابَ كَسْرَهُ ذَلِكَ نَقْصٌ أَوْ عَثَلٌ

كَانَ عَلَى مَنْ أَصَابَهُ قَدْرُ مَا نَقَصَ مِنْ ثَمَنِ الْعَبْدِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الْقِصَاصِ بَيْنَ الْمَمَالِيكِ كَهَيْئَةِ قِصَاصِ الأَحْرَارِ نَفْسُ الأَمَةِ بِنَفْسِ الْعَبْدِ وَجُرْحُهَا بِجُرْحِهِ فَإِذَا قَتَلَ الْعَبْدُ عَبْدًا عَمْدًا خُيِّرَ سَيِّدُ الْعَبْدِ الْمَقْتُولِ فَإِنْ شَاءَ قَتَلَ وَإِنْ شَاءَ أَخَذَ الْعَقْلَ فَإِنْ أَخَذَ الْعَقْلَ أَخَذَ قِيمَةَ عَبْدِهِ وَإِنْ شَاءَ رَبُّ الْعَبْدِ الْقَاتِلِ أَنْ يُعْطِيَ ثَمَنَ الْعَبْدِ الْمَقْتُولِ فَعَلَ وَإِنْ شَاءَ أَسْلَمَ عَبْدَهُ فَإِذَا أَسْلَمَهُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ غَيْرُ ذَلِكَ وَلَيْسَ لِرَبِّ الْعَبْدِ الْمَقْتُولِ إِذَا أَخَذَ الْعَبْدَ الْقَاتِلَ وَرَضِيَ بِهِ أَنْ يَقْتُلَهُ وَذَلِكَ فِي الْقِصَاصِ كُلِّهِ بَيْنَ الْعَبِيدِ فِي قَطْعِ الْيَدِ وَالرِّجْلِ وَأَشْبَاهِ ذَلِكَ بِمَنْزِلَتِهِ فِي الْقَتْلِ . قَالَ مَالِكٌ فِي الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ يَجْرَحُ الْيَهُودِيَّ أَوِ النَّصْرَانِيَّ إِنَّ سَيِّدَ الْعَبْدِ إِنْ شَاءَ أَنْ يَعْقِلَ عَنْهُ مَا قَدْ أَصَابَ فَعَلَ أَوْ أَسْلَمَهُ فَيُبَاعُ فَيُعْطِي الْيَهُودِيَّ أَوِ النَّصْرَانِيَّ مِنْ ثَمَنِ الْعَبْدِ دِيَةَ جُرْحِهِ أَوْ ثَمَنَهُ كُلَّهُ إِنْ أَحَاطَ بِثَمَنِهِ وَلاَ يُعْطِي الْيَهُودِيَّ وَلاَ النَّصْرَانِيَّ عَبْدًا مُسْلِمًا .

மாலிக் அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம் அவர்கள், காயப்படுத்தப்பட்ட ஓர் அடிமை விஷயத்தில், அவனைக் காயப்படுத்தியவர் அந்த அடிமையின் மதிப்பில் எவ்வளவு குறைந்ததோ அதைச் செலுத்த வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ''எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், ஓர் அடிமையின் எலும்பைத் தெரியப்படுத்தும் தலைக்காயத்திற்கு (மூளிஹா), அவனது மதிப்பில் இருபதில் ஒரு பங்கும்; எலும்பை உடைத்துப் பெயர்க்கும் காயத்திற்கு (முனக்கிலா), அவனது மதிப்பில் பத்தில் ஒரு பங்கும் அத்துடன் பத்தில் ஒரு பங்கின் பாதியும்; மூளை வரை செல்லும் காயத்திற்கும் (மாமூமா) மற்றும் உடலுக்குள் ஊடுருவும் காயத்திற்கும் (ஜாயிஃபா) ஆகிய ஒவ்வொன்றிற்கும் அவனது மதிப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த நான்கு வகைக் காயங்களைத் தவிர்த்து, அடிமைக்கு ஏற்படும் மற்ற காயங்களுக்கு, அந்த அடிமை குணமடைந்து உடல்நலம் தேறிய பிறகு அவதானிக்கப்படும். காயம் ஏற்பட்ட பிறகு அவனது மதிப்பு என்ன, காயம் ஏற்படுவதற்கு முன் அவனது முழுமையான மதிப்பு என்ன என்று பார்க்கப்பட்டு, பின்னர் அவனைக் காயப்படுத்தியவர் அவ்விரண்டிற்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.''

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: ''ஓர் அடிமையின் கையோ அல்லது காலோ உடைக்கப்பட்டு, பின்னர் அந்த முறிவு (குறைபாடின்றி) சரியாகிவிட்டால், அவனைக் காயப்படுத்தியவர் மீது எவ்விதக் கடமையும் இல்லை. ஆனால், அந்த முறிவு காரணமாக ஏதேனும் குறைவோ அல்லது ஊனமோ ஏற்பட்டால், அடிமையின் மதிப்பில் எவ்வளவு குறைந்ததோ அந்த அளவை காயப்படுத்தியவர் செலுத்த வேண்டும்.''

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “எங்களிடம் அடிமைகளுக்கு இடையிலான பழிக்குப் பழி (கிஸாஸ்) வாங்கும் நடைமுறையானது, சுதந்திரமானவர்களுக்கு இடையே உள்ளதைப் போன்றதேயாகும். உயிருக்கு உயிர் மற்றும் காயத்திற்குக் காயம் (என்ற அடிப்படையில் இது அமையும்). ஓர் அடிமை மற்றொரு அடிமையை வேண்டுமென்றே கொலை செய்தால், கொல்லப்பட்ட அடிமையின் எஜமானருக்குத் தெரிவுரிமை அளிக்கப்படும்: அவர் விரும்பினால் (கொலை செய்த அடிமையைக்) கொல்லலாம்; அல்லது விரும்பினால் இழப்பீட்டுத் தொகையை (தியா) பெற்றுக்கொள்ளலாம். அவர் இழப்பீட்டைத் தேர்வு செய்தால், கொல்லப்பட்ட தனது அடிமையின் மதிப்பை அவர் பெற்றுக்கொள்வார். (அதேவேளை) கொலை செய்த அடிமையின் எஜமானர் விரும்பினால், கொல்லப்பட்ட அடிமையின் விலையைக் கொடுத்துவிட்டு (தன் அடிமையைக் காக்கலாம்); அல்லது தனது அடிமையை (கொல்லப்பட்டவனின் எஜமானரிடம்) ஒப்படைத்துவிடலாம். அவர் ஒப்படைத்துவிட்டால், அதற்கு மேல் அவர் மீது வேறு கடமை ஏதுமில்லை. கொல்லப்பட்ட அடிமையின் எஜமானர், கொலை செய்த அடிமையை (இழப்பீடாக) எடுத்துக்கொண்டு, அவனை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அவனைக் கொல்ல அவருக்கு உரிமையில்லை. அடிமைகளுக்கு மத்தியில் கை, கால் வெட்டப்படுதல் போன்ற காயங்களுக்குப் பழிவாங்கும் விஷயங்களிலும், கொலை விஷயத்தில் உள்ள அதே நடைமுறையே பின்பற்றப்படும்.”

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு முஸ்லிமான அடிமை, ஒரு யூதரையோ அல்லது கிறிஸ்தவரையோ காயப்படுத்தினால், அந்த அடிமையின் எஜமானர் விரும்பினால் அடிமை செய்த காயத்திற்குரிய இழப்பீட்டைச் செலுத்தலாம்; அல்லது அந்த அடிமையை (விற்பனைக்காக) ஒப்படைக்கலாம். அவ்வாறு ஒப்படைத்தால், அவன் விற்கப்பட்டு, அவனது விலையிலிருந்து அந்த யூதருக்கோ அல்லது கிறிஸ்தவரோ காயத்திற்கான இழப்பீடு வழங்கப்படும்; அல்லது இழப்பீட்டுத் தொகை அடிமையின் முழு விலையையும் சூழ்ந்து கொள்ளுமாயின், அவனது முழு விலையும் வழங்கப்படும். ஆனால், ஒரு முஸ்லிமான அடிமை (உடைமையாக) யூதருக்கோ அல்லது கிறிஸ்தவரோ வழங்கப்பட மாட்டான்.”

1582

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَضَى أَنَّ دِيَةَ الْيَهُودِيِّ، أَوِ النَّصْرَانِيِّ - إِذَا قُتِلَ أَحَدُهُمَا - مِثْلُ نِصْفِ دِيَةِ الْحُرِّ الْمُسْلِمِ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنْ لاَ يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ إِلاَّ أَنْ يَقْتُلَهُ مُسْلِمٌ قَتْلَ غِيلَةٍ فَيُقْتَلُ بِهِ.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் (ரஹ்) அவர்கள், "ஒரு யூதர் அல்லது கிறிஸ்தவர் கொல்லப்பட்டால், அவருக்கான இரத்தப் பணம் (தியத்) ஒரு சுதந்திரமான முஸ்லிமின் இரத்தப் பணத்தில் பாதியாகும்" என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மிடத்தில் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஒரு முஸ்லிம் ஒரு காஃபிருக்காகக் கொல்லப்படமாட்டார்; அந்த முஸ்லிம் அவரை வஞ்சகமாகக் கொன்றாலன்றி (அதாவது, மறைந்திருந்து அல்லது ஏமாற்றி கொலை செய்தால்). (அவ்வாறு வஞ்சகமாகக் கொன்றால்) அதற்காக அவர் கொல்லப்படுவார்."

1583

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ سُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، كَانَ يَقُولُ دِيَةُ الْمَجُوسِيِّ ثَمَانِي مِائَةِ دِرْهَمٍ . قَالَ مَالِكٌ وَهُوَ الأَمْرُ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ وَجِرَاحُ الْيَهُودِيِّ وَالنَّصْرَانِيِّ وَالْمَجُوسِيِّ فِي دِيَاتِهِمْ عَلَى حِسَابِ جِرَاحِ الْمُسْلِمِينَ فِي دِيَاتِهِمُ الْمُوضِحَةُ نِصْفُ عُشْرِ دِيَتِهِ وَالْمَأْمُومَةُ ثُلُثُ دِيَتِهِ وَالْجَائِفَةُ ثُلُثُ دِيَتِهِ فَعَلَى حِسَابِ ذَلِكَ جِرَاحَاتُهُمْ كُلُّهَا .

சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஒரு மஜூஸியின் தியத் (இரத்த ஈட்டுத்தொகை) எண்ணூறு திர்ஹம்கள் ஆகும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுவே நம்மிடம் உள்ள நடைமுறையாகும்."

மேலும் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "யூதர், கிறிஸ்தவர் மற்றும் மஜூஸி ஆகியோரின் காயங்களுக்கான நஷ்டஈடானது, முஸ்லிம்களின் காயங்களுக்கு அவர்களின் தியத்தில் உள்ள பங்கின்படியே இருக்கும். (எலும்பை வெளிப்படுத்தும்) காயம் அவரின் தியத்தில் இருபதில் ஒரு பங்காகும். (மூளைச் சவ்வை எட்டும்) தலைக்காயம் அவரின் தியத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்காகும். (உடற்குழிக்குள் ஊடுருவும்) காயம் அவரின் தியத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்காகும். அவர்களின் காயங்கள் அனைத்தும் இந்தக் கணக்கீட்டின்படியே இருக்கும்."

1584

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لَيْسَ عَلَى الْعَاقِلَةِ عَقْلٌ فِي قَتْلِ الْعَمْدِ إِنَّمَا عَلَيْهِمْ عَقْلُ قَتْلِ الْخَطَإِ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் கொலைக்காக குலத்தார் (கொலையாளியின் தந்தைவழி ஆண் உறவினர்கள்) இரத்தப் பரிகாரத் தொகை செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை. தவறுதலாக

நடக்கும் கொலைக்காகவே அவர்கள் இரத்தப் பரிகாரத் தொகை செலுத்துவார்கள்.

1585

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ مَضَتِ السُّنَّةُ أَنَّ الْعَاقِلَةَ لاَ تَحْمِلُ شَيْئًا مِنْ دِيَةِ الْعَمْدِ إِلاَّ أَنْ يَشَاءُوا ذَلِكَ ‏.‏ وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، مِثْلَ ذَلِكَ ‏.‏

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட ஒரு கொலையின் இரத்தப் பணத்திற்கு கோத்திரத்தார் (ஆக்கிலா) பொறுப்பேற்க மாட்டார்கள்; அவர்கள் அதை விரும்பினால் தவிர என்பதே சுன்னாவின் (நடைமுறையாகும்) வழிமுறையாகும்." யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்களும் இது போன்றே கூறினார்கள்.

1587

قَالَ مَالِكٌ إِنَّ ابْنَ شِهَابٍ قَالَ مَضَتِ السُّنَّةُ فِي قَتْلِ الْعَمْدِ حِينَ يَعْفُو أَوْلِيَاءُ الْمَقْتُولِ أَنَّ الدِّيَةَ تَكُونُ عَلَى الْقَاتِلِ فِي مَالِهِ خَاصَّةً إِلاَّ أَنْ تُعِينَهُ الْعَاقِلَةُ عَنْ طِيبِ نَفْسٍ مِنْهَا ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّ الدِّيَةَ لاَ تَجِبُ عَلَى الْعَاقِلَةِ حَتَّى تَبْلُغَ الثُّلُثَ فَصَاعِدًا فَمَا بَلَغَ الثُّلُثَ فَهُوَ عَلَى الْعَاقِلَةِ وَمَا كَانَ دُونَ الثُّلُثِ فَهُوَ فِي مَالِ الْجَارِحِ خَاصَّةً ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا فِيمَنْ قُبِلَتْ مِنْهُ الدِّيَةُ فِي قَتْلِ الْعَمْدِ أَوْ فِي شَىْءٍ مِنَ الْجِرَاحِ الَّتِي فِيهَا الْقِصَاصُ أَنَّ عَقْلَ ذَلِكَ لاَ يَكُونُ عَلَى الْعَاقِلَةِ إِلاَّ أَنْ يَشَاءُوا وَإِنَّمَا عَقْلُ ذَلِكَ فِي مَالِ الْقَاتِلِ أَوِ الْجَارِحِ خَاصَّةً إِنْ وُجِدَ لَهُ مَالٌ فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ لَهُ مَالٌ كَانَ دَيْنًا عَلَيْهِ وَلَيْسَ عَلَى الْعَاقِلَةِ مِنْهُ شَىْءٌ إِلاَّ أَنْ يَشَاءُوا ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَلاَ تَعْقِلُ الْعَاقِلَةُ أَحَدًا أَصَابَ نَفْسَهُ عَمْدًا أَوْ خَطَأً بِشَىْءٍ وَعَلَى ذَلِكَ رَأْىُ أَهْلِ الْفِقْهِ عِنْدَنَا وَلَمْ أَسْمَعْ أَنَّ أَحَدًا ضَمَّنَ الْعَاقِلَةَ مِنْ دِيَةِ الْعَمْدِ شَيْئًا وَمِمَّا يُعْرَفُ بِهِ ذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ فِي كِتَابِهِ ‏{‏فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَىْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ‏}‏ فَتَفْسِيرُ ذَلِكَ - فِيمَا نُرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ - أَنَّهُ مَنْ أُعْطِيَ مِنْ أَخِيهِ شَىْءٌ مِنَ الْعَقْلِ فَلْيَتْبَعْهُ بِالْمَعْرُوفِ وَلْيُؤَدِّ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ فِي الصَّبِيِّ الَّذِي لاَ مَالَ لَهُ وَالْمَرْأَةِ الَّتِي لاَ مَالَ لَهَا إِذَا جَنَى أَحَدُهُمَا جِنَايَةً دُونَ الثُّلُثِ إِنَّهُ ضَامِنٌ عَلَى الصَّبِيِّ وَالْمَرْأَةِ فِي مَالِهِمَا خَاصَّةً إِنْ كَانَ لَهُمَا

مَالٌ أُخِذَ مِنْهُ وَإِلَّا فَجِنَايَةُ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا دَيْنٌ عَلَيْهِ لَيْسَ عَلَى الْعَاقِلَةِ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَا يُؤْخَذُ أَبُو الصَّبِيِّ بِعَقْلِ جِنَايَةِ الصَّبِيِّ وَلَيْسَ ذَلِكَ عَلَيْهِ . قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ عِنْدَنَا الَّذِي لَا اخْتِلَافَ فِيهِ أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا قُتِلَ كَانَتْ فِيهِ الْقِيمَةُ يَوْمَ يُقْتَلُ وَلَا تَحْمِلُ عَاقِلَةُ قَاتِلِهِ مِنْ قِيمَةِ الْعَبْدِ شَيْئًا قَلَّ أَوْ كَثُرَ وَإِنَّمَا ذَلِكَ عَلَى الَّذِي أَصَابَهُ فِي مَالِهِ خَاصَّةً بَالِغًا مَا بَلَغَ وَإِنْ كَانَتْ قِيمَةُ الْعَبْدِ الدِّيَةَ أَوْ أَكْثَرَ فَذَلِكَ عَلَيْهِ فِي مَالِهِ وَذَلِكَ لِأَنَّ الْعَبْدَ سِلْعَةٌ مِنَ السِّلَعِ .

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் கொலையில் வழிமுறை (சுன்னா) யாதெனில், கொல்லப்பட்டவரின் வாரிசுகள் (பழிக்குப்பழி வாங்குவதை) மன்னித்துவிடும்போது, அதற்கான நஷ்டஈடு (தியத்) கொலையாளியின் சொந்தச் செல்வத்திலிருந்து மட்டுமே கொடுக்கப்பட வேண்டும்; அவனது கோத்திரத்தார் (ஆக்கிலா) மனமுவந்து அவனுக்கு உதவினாலே தவிர."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடம் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், நஷ்டஈட்டுத் தொகையானது (முழு தியத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கை அல்லது அதற்குமேல் எட்டும் வரை கோத்திரத்தார் மீது கடமையாகாது. மூன்றில் ஒரு பங்கை எட்டுவது கோத்திரத்தார் மீதும், மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குக் குறைவாக இருப்பது காயப்படுத்தியவனின் செல்வத்திலும் சேரும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் கொலை அல்லது பழிவாங்கும் உரிமை (கிஸாஸ்) உள்ள காயங்களுக்கு நஷ்டஈடு பெற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, எங்களிடத்தில் கருத்து வேறுபாடு இல்லாத விஷயம் யாதெனில், கோத்திரத்தார் விரும்பினாலே தவிர, அந்த நஷ்டஈட்டுப் பொறுப்பு அவர்கள் மீது இருக்காது. மாறாக, அதற்கான நஷ்டஈடு, கொலையாளி அல்லது காயப்படுத்தியவனுக்கே உரிய செல்வத்திலிருந்தே பெறப்படும். அவனுக்குச் செல்வம் இருந்தால் (அதிலிருந்து பெறப்படும்), அவனுக்குச் செல்வம் இல்லையென்றால், அது அவன் மீது கடனாக இருக்கும். கோத்திரத்தார் விரும்பினாலே தவிர, அதில் எதுவும் அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட மாட்டாது."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"வேண்டுமென்றே அல்லது தவறுதலாகவோ ஒருவன் தனக்குத்தானே காயத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டால், அதற்குக் கோத்திரத்தார் நஷ்டஈடு செலுத்த மாட்டார்கள். இதுவே எங்களிடத்தில் உள்ள ஃபிக்ஹ் அறிஞர்களின் கருத்தாகும். வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் குற்றங்களுக்கான நஷ்டஈட்டில் எதையும் கோத்திரத்தார் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று யாரும் கூறியதாக நான் கேள்விப்படவில்லை. இதுபற்றி அறியப்பட்டவற்றில் ஒரு பகுதி யாதெனில், பாக்கியம் பெற்றவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் கூறுகிறான்:

{ஃபமன் உஃபிய லஹு மின் அகீஹி ஷைஉன் ஃபத்திபாஉன் பில்-மஃரூஃபி வ-அதாஉன் இலைஹி பி-இஹ்ஸான்}

'ஆனால், (கொலை செய்த) அவனுக்கு அவனுடைய சகோதரன் மூலம் ஏதேனும் மன்னிக்கப்படுமானால், வழக்கமான முறையைப் பின்பற்றி, (நஷ்டஈட்டை) அவனிடம் நல்ல முறையில் செலுத்திவிட வேண்டும்.' (அல்குர்ஆன் 2:178)

எங்கள் பார்வையில் - அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன் - அதற்கான விளக்கம் யாதெனில், தன் சகோதரனுக்குரிய நஷ்டஈட்டில் சிறிதளவு (மன்னிப்பின் மூலம்) எவனுக்கு வழங்கப்படுகிறதோ, அவன் வழக்கமான முறையைப் பின்பற்றி, நல்லெண்ணத்துடன் அவனுக்கு அதைச் செலுத்த வேண்டும்."

செல்வம் இல்லாத சிறுவன் மற்றும் செல்வம் இல்லாத பெண் குறித்து இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அவ்விருவரில் ஒருவர் (தியத் தொகையில்) மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குக் குறைவான காயம் எதையேனும் ஏற்படுத்தினால், அச்சிறுவன் மற்றும் அப்பெண்ணின் சொந்தச் செல்வத்திலிருந்தே அப்பொறுப்பு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அவர்களிடம் செல்வம் இருந்தால் அதிலிருந்து எடுக்கப்படும். இல்லையென்றால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் செய்த குற்றம் அவர்கள் மீதான கடனாகவே இருக்கும். கோத்திரத்தார் அதில் எதையும் செலுத்த வேண்டியதில்லை. மேலும் சிறுவன் செய்த குற்றத்தின் நஷ்டஈட்டிற்கு அச்சிறுவனின் தந்தை பொறுப்பேற்க மாட்டார்; அது அவர் மீது கடமையல்ல."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களிடத்தில் கருத்து வேறுபாடு இல்லாத விஷயம் யாதெனில், ஒரு அடிமை கொல்லப்பட்டால், அவன் கொல்லப்பட்ட நாளில் அவனுக்கு என்ன மதிப்போ (விலையோ), அதுவே அவனுக்கான நஷ்டஈடாகும். அடிமையின் மதிப்பில், அது குறைவாக இருந்தாலும் சரி, அதிகமாக இருந்தாலும் சரி, கொலையாளியின் கோத்திரத்தார் எதையும் சுமக்க மாட்டார்கள். அது, அவனைத் தாக்கியவனின் சொந்தச் செல்வத்திலிருந்தே ஈடுகட்டப்பட வேண்டும். அடிமையின் மதிப்பு (சுதந்திரமானவனின்) நஷ்டஈட்டுத் தொகையை (தியத்தை) அடைந்தாலும் அல்லது அதைவிட அதிகமானாலும் சரியே, அது (கொலையாளியின்) செல்வத்தின் மீதே கடமையாகும். ஏனெனில் அடிமை, விற்பனைப் பொருட்களில் ஒரு பொருளாகவே கருதப்படுவான்."

1588

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، نَشَدَ النَّاسَ بِمِنًى مَنْ كَانَ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الدِّيَةِ أَنْ يُخْبِرَنِي. فَقَامَ الضَّحَّاكُ بْنُ سُفْيَانَ الْكِلاَبِيُّ فَقَالَ كَتَبَ إِلَىَّ رَسُولُ اللَّهِ

صلى الله عليه وسلم أَنْ أُوَرِّثَ امْرَأَةَ أَشْيَمَ الضِّبَابِيِّ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا . فَقَالَ لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ادْخُلِ الْخِبَاءَ حَتَّى آتِيَكَ فَلَمَّا نَزَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَخْبَرَهُ الضَّحَّاكُ فَقَضَى بِذَلِكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ . قَالَ ابْنُ شِهَابٍ وَكَانَ قَتْلُ أَشْيَمَ خَطَأً .

யஹ்யா அவர்கள் மாலிக் வழியாக, இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் மினாவில் மக்களிடம், "ஈட்டுத்தொகை (தியா) குறித்து எவருக்கேனும் அறிவு இருந்தால், அவர் எனக்குத் தெரிவிக்கட்டும்" என்று கேட்டார்கள். (அப்போது) அத்-தஹ்ஹாக் இப்னு சுஃப்யான் அல்-கிலாபி (ரலி) அவர்கள் எழுந்து, "அஷ்யம் அத்-திபாபி என்பவரின் மனைவிக்கு, அவருடைய கணவருக்கான ஈட்டுத்தொகையிலிருந்து வாரிசுரிமை அளிக்குமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள்" என்று கூறினார்கள். உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அவரிடம், "நான் உங்களிடம் வரும்வரை கூடாரத்திற்குள் செல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள். உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் (தனது கூடாரத்திற்கு) வந்தபோது, அத்-தஹ்ஹாக் (ரலி) அவர்கள் அதுபற்றி அவரிடம் கூறினார்கள். ஆகவே உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அதன் அடிப்படையில் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அஷ்யம் கொல்லப்பட்டது ஒரு தவறுதலான (விபத்துக்) கொலையாகும்."

1589

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ بَنِي مُدْلِجٍ - يُقَالُ لَهُ قَتَادَةُ - حَذَفَ ابْنَهُ بِالسَّيْفِ فَأَصَابَ سَاقَهُ فَنُزِيَ فِي جُرْحِهِ فَمَاتَ فَقَدِمَ سُرَاقَةُ بْنُ جُعْشُمٍ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ اعْدُدْ عَلَى مَاءِ قُدَيْدٍ عِشْرِينَ وَمِائَةَ بَعِيرٍ حَتَّى أَقْدَمَ عَلَيْكَ فَلَمَّا قَدِمَ إِلَيْهِ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَخَذَ مِنْ تِلْكَ الإِبِلِ ثَلاَثِينَ حِقَّةً وَثَلاَثِينَ جَذَعَةً وَأَرْبَعِينَ خَلِفَةً ثُمَّ قَالَ أَيْنَ أَخُو الْمَقْتُولِ قَالَ هَا أَنَا ذَا . قَالَ خُذْهَا فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَيْسَ لِقَاتِلٍ شَىْءٌ .

அம்ர் இப்னு ஷுஐப் அறிவிக்கிறார்:

பனூ முத்லிஜ் குலத்தைச் சேர்ந்த கத்தாதா எனப்படும் ஒருவர் தன் மகனின் மீது வாளை எறிந்தார். அது அவனது காலைத் தாக்கியது. அக்காயம் சீழ் பிடித்து (அல்லது மோசமாகி) அவர் இறந்துவிட்டார்.

சுராகா இப்னு ஜுஃஷும், உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் வந்து

இச்செய்தியைக் கூறினார். உமர் (ரலி) அவரிடம், "குதைத் நீர் நிலையருகே நூற்றிருபது ஒட்டகங்களை (தயார் செய்து) வைப்பீராக, நான் உன்னிடம் வரும் வரை" என்று கூறினார்.

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அங்கு வந்தபோது, அந்த ஒட்டகங்களிலிருந்து முப்பது நான்கு வயதுடைய ஒட்டகங்களையும், முப்பது ஐந்து வயதுடைய ஒட்டகங்களையும், நாற்பது சினையுற்ற ஒட்டகங்களையும் எடுத்தார்.

பிறகு, "கொல்லப்பட்டவரின் சகோதரன் எங்கே?" என்று கேட்டார். அவர், "இதோ நான்" என்றார். அவர் (உமர்), "இவற்றை எடுத்துக்கொள். ஏனெனில், 'கொலையாளிக்கு (கொல்லப்பட்டவரின் சொத்திலிருந்தோ அல்லது இரத்தப் பணத்திலிருந்தோ) எதுவும் கிடைக்காது' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்" என்றார்.

1590

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، وَسُلَيْمَانَ بْنَ يَسَارٍ، سُئِلاَ أَتُغَلَّظُ الدِّيَةُ فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ فَقَالاَ لاَ وَلَكِنْ يُزَادُ فِيهَا لِلْحُرْمَةِ. فَقِيلَ لِسَعِيدٍ هَلْ يُزَادُ فِي الْجِرَاحِ كَمَا يُزَادُ فِي النَّفْسِ فَقَالَ نَعَمْ. قَالَ مَالِكٌ أُرَاهُمَا أَرَادَا مِثْلَ الَّذِي صَنَعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي عَقْلِ الْمُدْلِجِيِّ حِينَ أَصَابَ ابْنَهُ.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களும், சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்களும், "புனித மாதத்தில் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை (தியா) கடுமையாக்கப்படுமா?" என்று கேட்கப்பட்டதாக தமக்குச் செய்தி எட்டியது.
அதற்கு அவர்கள் இருவரும், "இல்லை. ஆனால் (அந்த) மாதத்தின் புனிதத்தின் காரணமாக அதில் அதிகரிக்கப்படும்" என்று கூறினார்கள்.
சயீத் அவர்களிடம், "உயிர்க்கான (ஈட்டுத் தொகையில்) அதிகரிக்கப்படுவதைப் போலவே காயங்களுக்கும் அதிகரிக்கப்படுமா?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று கூறினார்கள்.
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முத்லிஜி என்பவர் தம் மகனைத் தாக்கியபோது (விதிக்கப்பட்ட) நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையில் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் செய்ததைப் போன்றே இவர்கள் இருவரும் கருதியதாக நான் எண்ணுகிறேன்."

1591

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ رَجُلاً، مِنَ الأَنْصَارِ - يُقَالُ لَهُ أُحَيْحَةُ بْنُ الْجُلاَحِ - كَانَ لَهُ عَمٌّ صَغِيرٌ هُوَ أَصْغَرُ مِنْ أُحَيْحَةَ وَكَانَ عِنْدَ أَخْوَالِهِ فَأَخَذَهُ أُحَيْحَةُ فَقَتَلَهُ فَقَالَ أَخْوَالُهُ كُنَّا أَهْلَ ثُمِّهِ وَرُمِّهِ حَتَّى إِذَا اسْتَوَى عَلَى عُمَمِهِ غَلَبَنَا حَقُّ امْرِئٍ فِي عَمِّهِ. قَالَ عُرْوَةُ فَلِذَلِكَ لاَ يَرِثُ قَاتِلٌ مَنْ قَتَلَ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا أَنَّ قَاتِلَ الْعَمْدِ لاَ يَرِثُ مِنْ دِيَةِ مَنْ قَتَلَ شَيْئًا وَلاَ مِنْ مَالِهِ وَلاَ يَحْجُبُ أَحَدًا وَقَعَ لَهُ مِيرَاثٌ وَأَنَّ الَّذِي يَقْتُلُ خَطَأً لاَ يَرِثُ مِنَ الدِّيَةِ شَيْئًا وَقَدِ اخْتُلِفَ فِي أَنْ يَرِثَ مِنْ مَالِهِ لأَنَّهُ لاَ يُتَّهَمُ عَلَى أَنَّهُ قَتَلَهُ لِيَرِثَهُ وَلِيَأْخُذَ مَالَهُ فَأَحَبُّ إِلَىَّ أَنْ يَرِثَ مِنْ مَالِهِ وَلاَ يَرِثُ مِنْ دِيَتِهِ.

உர்வா பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அன்சாரிகளில் உஹைஹா பின் அல்-ஜுலாஹ் என்பவருக்கு, அவரை விட வயதில் சிறியவரான ஒரு தந்தையின் சகோதரர் (சித்தப்பா) இருந்தார். அவர் தன் தாய்மாமன்களிடம் வளர்ந்து வந்தார். உஹைஹா அவரை (தன் பொறுப்பில் எடுத்து) கொன்றுவிட்டார்.

அதற்கு அவருடைய தாய்மாமன்கள், "நாங்கள் அவரைச் சிறு பிராயத்திலிருந்தே அவர் முழு மனிதராகும் வரை வளர்த்தோம். ஆனால், ஒரு மனிதனுக்குத் தன் தந்தையின் சகோதரர் மீதுள்ள உரிமை எங்களை மிகைத்துவிட்டது (அதாவது, உஹைஹா தன் சித்தப்பாவின் மீதுள்ள உரிமையைக் கோரி அவரை எங்களிடமிருந்து எடுத்துச் சென்று கொன்றுவிட்டான்)" என்று கூறினர்.

"இதனால்தான், கொலை செய்தவர் தான் கொலை செய்தவரிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெறமாட்டார்" என்று உர்வா (ரஹ்) கூறினார்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
எங்களிடம் எவ்விதக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லாத விஷயம் என்னவென்றால், வேண்டுமென்றே கொலை செய்தவர், கொல்லப்பட்டவரின் இரத்தப் பணத்திலிருந்தோ (தியா) அல்லது அவருடைய சொத்திலிருந்தோ எதையும் வாரிசாகப் பெறமாட்டார். மேலும், (கொல்லப்பட்டவரின்) வாரிசுரிமை பெறும் நிலையில் உள்ள வேறெந்த வாரிசுதாரரையும் இவர் தடுக்கவும் முடியாது.

தவறுதலாகக் கொலை செய்தவர், இரத்தப் பணத்திலிருந்து எதையும் வாரிசாகப் பெறமாட்டார். ஆனால், அவர் கொல்லப்பட்டவரின் சொத்திலிருந்து வாரிசுரிமை பெறுவாரா என்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. ஏனெனில், அவர் வாரிசுரிமை பெறுவதற்காகவோ அல்லது சொத்தை அடைவதற்காகவோ அவரைக் கொன்றார் என்ற குற்றச்சாட்டு (தவறுதலாக நடந்த கொலையில்) அவர் மீது இல்லை. எனவே, அவர் (கொல்லப்பட்டவரின்) சொத்திலிருந்து

வாரிசுரிமை பெறலாம், ஆனால் இரத்தப் பணத்திலிருந்து பெறக்கூடாது என்பதே எனக்கு மிகவும் விருப்பமான கருத்தாகும்.

1592

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي، سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ جَرْحُ الْعَجْمَاءِ جُبَارٌ وَالْبِئْرُ جُبَارٌ وَالْمَعْدِنُ جُبَارٌ وَفِي الرِّكَازِ الْخُمُسُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பேசாத (மற்றும் பொறுப்பு ஏற்காத) விலங்கினால் ஏற்படும் காயம் (அதற்கு உரிமையாளர் பொறுப்பல்ல என்பதால்) வீணானதாகும் (அதற்கு நஷ்டஈடு கிடையாது). (சட்டப்பூர்வமாக தோண்டப்பட்ட) கிணற்றினால் ஏற்படும் பாதிப்பும் வீணானதாகும் (அதற்கு நஷ்டஈடு கிடையாது). (சட்டப்பூர்வமாக தோண்டப்பட்ட) சுரங்கத்தினால் ஏற்படும் பாதிப்பும் வீணானதாகும் (அதற்கு நஷ்டஈடு கிடையாது). மேலும், புதையலில் (ரிகாஸ்) ஐந்தில் ஒரு பங்கு (ஸகாத்தாக) உண்டு."

1593

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَتَلَ نَفَرًا خَمْسَةً أَوْ سَبْعَةً بِرَجُلٍ وَاحِدٍ قَتَلُوهُ قَتْلَ غِيلَةٍ وَقَالَ عُمَرُ لَوْ تَمَالأَ عَلَيْهِ أَهْلُ صَنْعَاءَ لَقَتَلْتُهُمْ جَمِيعًا .

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், ஒரு மனிதனைத் தந்திரமாக இரகசியமாகக் கொன்ற ஐந்து அல்லது ஏழு நபர்களை (அதற்குப் பழிக்குப்பழி வாங்கும் விதமாக) கொன்றார்கள். மேலும் உமர் (ரலி) அவர்கள், "(ஒரு மனிதனைக் கொல்வதற்காக) ஸன்ஆ மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்திருந்தாலும், நான் அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றிருப்பேன்" என்று கூறினார்கள்.

1594

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَعْدِ بْنِ زُرَارَةَ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ حَفْصَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَتَلَتْ جَارِيَةً لَهَا سَحَرَتْهَا وَقَدْ كَانَتْ دَبَّرَتْهَا فَأَمَرَتْ

بِهَا فَقُتِلَتْ . قَالَ مَالِكٌ السَّاحِرُ الَّذِي يَعْمَلُ السِّحْرَ وَلَمْ يَعْمَلْ ذَلِكَ لَهُ غَيْرُهُ هُوَ مَثَلُ الَّذِي قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ { وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الآخِرَةِ مِنْ خَلاَقٍ } فَأَرَى أَنْ يُقْتَلَ ذَلِكَ إِذَا عَمِلَ ذَلِكَ هُوَ نَفْسُهُ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்களுக்குச் சூனியம் செய்திருந்த தங்களுக்குச் சொந்தமான ஓர் அடிமைப் பெண்ணை அவர்கள் கொன்றார்கள் (கொல்ல ஆணையிட்டார்கள்). அப்பெண் ஒரு 'முதப்பரா'வாக (அதாவது, தனது எஜமானி இறந்த பிறகு விடுதலை பெறக்கூடிய அடிமைப் பெண்) இருந்தாள். ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்; அதன்படியே அவள் கொல்லப்பட்டாள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "சூனியக்காரன் என்பவன் (தானே) சூனியத்தைச் செய்பவன் ஆவான்; அவனுக்காக வேறொருவர் அதைச் செய்வதில்லை. இது, அல்லாஹ் – பாக்கியம் நிறைந்தவனும், மிக்க உயர்ந்தவனுமாகிய அவன் – தனது வேதத்தில் கூறியிருப்பதைப் போன்றதாகும்:

{வலகத் ஆலிமூ லமனிஷ் தராஹு மா லஹு ஃபில் ஆகிரதி மின் கலாக்}

'நிச்சயமாக எவன் அதை (சூனியத்தை) விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டானோ அவனுக்கு மறுமையில் யாதொரு பாக்கியமும் இல்லை என்பதை அவர்கள் நன்கறிந்திருந்தார்கள்.' (அல்குர்ஆன் 2:102)

ஆகவே, அந்த நபர் தானே அதைச் செய்தால், அவர் கொல்லப்படுவார் என்றே நான் கருதுகிறேன்."

1595

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ حُسَيْنٍ، مَوْلَى عَائِشَةَ بِنْتِ قُدَامَةَ أَنَّ عَبْدَ الْمَلِكِ بْنَ مَرْوَانَ، أَقَادَ وَلِيَّ رَجُلٍ مِنْ رَجُلٍ قَتَلَهُ بِعَصًا فَقَتَلَهُ وَلِيُّهُ بِعَصًا . قَالَ مَالِكٌ وَالأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا ضَرَبَ الرَّجُلَ بِعَصًا أَوْ رَمَاهُ بِحَجَرٍ أَوْ ضَرَبَهُ عَمْدًا فَمَاتَ مِنْ ذَلِكَ فَإِنَّ ذَلِكَ هُوَ الْعَمْدُ وَفِيهِ الْقِصَاصُ . قَالَ مَالِكٌ فَقَتْلُ الْعَمْدِ عِنْدَنَا أَنْ يَعْمِدَ الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فَيَضْرِبَهُ حَتَّى تَفِيظَ نَفْسُهُ وَمِنَ الْعَمْدِ أَيْضًا أَنْ يَضْرِبَ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فِي النَّائِرَةِ تَكُونُ بَيْنَهُمَا ثُمَّ يَنْصَرِفُ عَنْهُ وَهُوَ حَيٌّ فَيُنْزَى فِي ضَرْبِهِ فَيَمُوتُ فَتَكُونُ فِي ذَلِكَ

الْقَسَامَةُ. قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ عِنْدَنَا أَنَّهُ يُقْتَلُ فِي الْعَمْدِ الرِّجَالُ الأَحْرَارُ بِالرَّجُلِ الْحُرِّ الْوَاحِدِ وَالنِّسَاءُ بِالْمَرْأَةِ كَذَلِكَ وَالْعَبِيدُ بِالْعَبْدِ كَذَلِكَ.

ஆயிஷா பின்த் குதாமா அவர்களின் மவ்லாவான உமர் இப்னு ஹுஸைன் அறிவிப்பதாவது: அப்துல் மலிக் இப்னு மர்வான் அவர்கள், தடியால் அடித்து ஒருவரைக் கொன்ற மனிதனுக்கு எதிராக, கொல்லப்பட்டவரின் வாரிசுக்கு (வலிய்) 'பழிக்குப் பழி' (கிஸாஸ்) வாங்கும் உரிமையை வழங்கினார்கள். அவ்வாறே அந்த வாரிசு அவனைத் தடியாலேயே கொன்றார்.

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் கருத்து வேறுபாடின்றி அனைவரும் ஏகோபித்து ஒப்புக்கொண்ட விஷயம் என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனைத் தடியால் அடித்தாலோ, அல்லது அவன் மீது கல்லை எறிந்தாலோ, அல்லது வேண்டுமென்றே அவனைத் தாக்கினாலோ, அதனால் அம்மனிதன் இறந்துவிட்டால், அதுவே 'வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட கொலை' (அல்-அம்த்) ஆகும். இதில் 'பழிக்குப் பழி' (கிஸாஸ்) உண்டு."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களைப் பொறுத்தவரை 'வேண்டுமென்றே செய்யும் கொலை' என்பது, ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனைக் கொல்லக்கருதி அவனிடம் சென்று, அவனது உயிர் பிரியும் வரை அவனைத் தாக்குவதாகும். மேலும், இருவருக்கிடையே ஏற்படும் சண்டையில் ஒருவன் மற்றவனைத் தாக்கிவிட்டு, அவன் உயிருடன் இருக்கும்போதே அவனை விட்டுச் சென்றுவிடுவது, பிறகு அந்த அடியின் வேதனையாலேயே அவன் (உடனடியாக இறக்காமல், பின்னர்) இறந்துவிடுவது – (இதுவும் வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட கொலையின் ஒரு வகையாகக் கருதப்படும், ஆனால் இதில்) 'கஸாமா' (சத்தியம் செய்யும் முறை) இடம்பெறும்."

இமாம் மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை என்னவென்றால், ஒரு சுதந்திரமான மனிதனை வேண்டுமென்றே கொலை செய்ததற்காக (அதில் ஈடுபட்ட) சுதந்திரமான ஆண்கள் (பலராக இருந்தாலும்) கொல்லப்படுவார்கள். அவ்வாறே, ஒரு பெண்ணைக் கொன்றதற்காகப் பெண்களும், ஓர் அடிமையைக் கொன்றதற்காக அடிமைகளும் கொல்லப்படுவார்கள்."

1596

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، كَتَبَ إِلَى مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ يَذْكُرُ أَنَّهُ أُتِيَ بِسَكْرَانَ قَدْ قَتَلَ رَجُلاً فَكَتَبَ إِلَيْهِ مُعَاوِيَةُ أَنِ اقْتُلْهُ بِهِ. قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي تَأْوِيلِ هَذِهِ الآيَةِ قَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ‏{‏الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ‏}‏

فَهَؤُلَاءِ الذُّكُورُ {وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى} أَنَّ الْقِصَاصَ يَكُونُ بَيْنَ الْإِنَاثِ كَمَا يَكُونُ بَيْنَ الذُّكُورِ وَالْمَرْأَةُ الْحُرَّةُ تُقْتَلُ بِالْمَرْأَةِ الْحُرَّةِ كَمَا يُقْتَلُ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْأَمَةُ تُقْتَلُ بِالْأَمَةِ كَمَا يُقْتَلُ الْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْقِصَاصُ يَكُونُ بَيْنَ النِّسَاءِ كَمَا يَكُونُ بَيْنَ الرِّجَالِ وَالْقِصَاصُ أَيْضًا يَكُونُ بَيْنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ فِي كِتَابِهِ {وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ} فَذَكَرَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ فَنَفْسُ الْمَرْأَةِ الْحُرَّةِ بِنَفْسِ الرَّجُلِ الْحُرِّ وَجُرْحُهَا بِجُرْحِهِ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُمْسِكُ الرَّجُلَ لِلرَّجُلِ فَيَضْرِبُهُ فَيَمُوتُ مَكَانَهُ أَنَّهُ إِنْ أَمْسَكَهُ وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ يُرِيدُ قَتْلَهُ قُتِلَا بِهِ جَمِيعًا وَإِنْ أَمْسَكَهُ وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ إِنَّمَا يُرِيدُ الضَّرْبَ مِمَّا يَضْرِبُ بِهِ النَّاسُ لَا يَرَى أَنَّهُ عَمَدَ لِقَتْلِهِ فَإِنَّهُ يُقْتَلُ الْقَاتِلُ وَيُعَاقَبُ الْمُمْسِكُ أَشَدَّ الْعُقُوبَةِ وَيُسْجَنُ سَنَةً لِأَنَّهُ أَمْسَكَهُ وَلَا يَكُونُ عَلَيْهِ الْقَتْلُ. قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يَقْتُلُ الرَّجُلَ عَمْدًا أَوْ يَفْقَأُ عَيْنَهُ عَمْدًا فَيُقْتَلُ الْقَاتِلُ أَوْ تُفْقَأُ عَيْنُ الْفَاقِئِ

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது:

மர்வான் இப்னு அல்-ஹகம், முஆவியா இப்னு அபீ ஸுஃப்யான் (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில், மதுபோதையில் ஒரு மனிதனைக் கொன்ற ஒருவன் தன்னிடம் கொண்டுவரப்பட்ட செய்தியைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதற்கு முஆவியா (ரழி), "கொல்லப்பட்டவருக்காக அவனைக் கொல்லுங்கள்" என்று அவருக்குப் பதிலெழுதினார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ் தபாரக வதஆலா (தன் வேதத்தில்), **{சுதந்திரமானவனுக்குச் சுதந்திரமானவன்; அடிமைக்கு அடிமை}** (அல்குர்ஆன் 2:178) என்று கூறும் இந்த இறைவசனத்தின் விளக்கத்தில் நான் செவியுற்றவற்றில் மிக அழகிய விளக்கம் இதுவே: (வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட) இவர்கள் ஆண்கள்; **{பெண்ணுக்குப் பெண்}** (என்பது பெண்கள்). அதாவது, ஆண்களுக்கிடையே பழிவாங்குதல் (கிஸாஸ்) இருப்பதைப் போன்றே, பெண்களுக்கிடையேயும் பழிவாங்குதல் உண்டு. ஒரு சுதந்திரமான ஆணுக்குப் பகரமாக ஒரு சுதந்திரமான ஆண் கொல்லப்படுவதைப் போன்றே, ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணுக்குப் பகரமாக ஒரு சுதந்திரமான பெண் கொல்லப்படுவாள். ஓர் அடிமை ஆணுக்குப் பகரமாக ஓர் அடிமை ஆண் கொல்லப்படுவதைப் போன்றே, ஓர் அடிமைப் பெண்ணுக்குப் பகரமாக ஓர் அடிமைப் பெண் கொல்லப்படுவாள். ஆண்களுக்கிடையே பழிவாங்குதல் நடைபெறுவதைப் போன்றே பெண்களுக்கிடையேயும் பழிவாங்குதல் நடைபெறும். மேலும், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையேயும் பழிவாங்குதல் நடைபெறும்.

ஏனெனில் அல்லாஹ் தபாரக வதஆலா தன் வேதத்தில், **{நிச்சயமாக நாம் அதில் (தவ்றாத்தில்) அவர்களுக்கு, 'உயிருக்கு உயிர், கண்ணுக்குக் கண், மூக்குக்கு மூக்கு, காதுக்குக் காது, பல்லுக்குப் பல், மற்றும் காயங்களுக்குப் பதிலாக அதே அளவு காயப்படுத்தவும் (பழிவாங்கப்படும்)' என்று விதித்தோம்}** (அல்குர்ஆன் 5:45) என்று கூறியுள்ளான். அல்லாஹ் தபாரக வதஆலா 'உயிருக்கு உயிர்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளான். எனவே, ஒரு சுதந்திரமான ஆணின் உயிருக்கு ஒரு சுதந்திரமான பெண்ணின் உயிரும், அவனது காயத்திற்கு அவளது காயமும் பகரமாக்கப்படும்.

ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனை (மூன்றாமவர்) அடிப்பதற்காகப் பிடித்துவைத்திருக்க, அவன் அடித்ததால் (பிடித்துவைக்கப்பட்டவன்) இறந்துவிட்டால், அது குறித்து மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: அடித்தவன் அவனைக் கொல்லப் போகிறான் என்று தெரிந்தே இவன் அவனைப் பிடித்திருந்தால், (கொல்லப்பட்ட) அவனுக்காக அவர்கள் இருவரும் கொல்லப்படுவார்கள். மக்கள் (சண்டையின்போது) அடிப்பது போன்று, அடித்தவன் அவனை வெறும் அடிதான் அடிக்கப் போகிறான் என்று நினைத்து இவன் அவனைப் பிடித்திருந்து, அடித்தவன் அவனைக் கொல்லப் போகிறான் என்று இவன் கருதவில்லை என்றால், (அடித்த) கொலைகாரன் கொல்லப்படுவான். அவனைப் பிடித்தவனுக்கு மிகக் கடுமையான தண்டனை வழங்கப்படுவதோடு ஓராண்டு சிறையிலும் அடைக்கப்படுவான்; அவன் மீது கொலைத் தண்டனை இல்லை.

ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனை வேண்டுமென்றே கொலை செய்தாலோ, அல்லது வேண்டுமென்றே அவனது கண்ணைப் பறித்தாலோ, (அதற்குப் பழிவாங்கப்படும் முன்பே) அந்தக் கொலைகாரன் கொல்லப்பட்டாலோ அல்லது அந்தக் கண்பறித்தவனின் கண் பறிக்கப்பட்டாலோ அது குறித்து மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

1597

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا بَكْرِ بْنَ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، أَقَادَ مِنْ كَسْرِ الْفَخِذِ.

அபூ பக்ர் பின் முஹம்மத் பின் அம்ர் பின் ஹஸ்ம் அவர்கள், தொடை எலும்பு முறிவிற்காகப் (பழிக்குப்பழி வாங்கும்) கிஸாஸ் முறையை நிறைவேற்றினார்கள் (அதாவது, அதற்கான சட்டத் தீர்ப்பை வழங்கினார்கள்).

1598

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ سَائِبَةً، أَعْتَقَهُ بَعْضُ الْحُجَّاجِ فَقَتَلَ ابْنَ رَجُلٍ مِنْ بَنِي عَائِذٍ فَجَاءَ الْعَائِذِيُّ أَبُو الْمَقْتُولِ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ يَطْلُبُ دِيَةَ ابْنِهِ فَقَالَ عُمَرُ لاَ دِيَةَ لَهُ . فَقَالَ الْعَائِذِيُّ أَرَأَيْتَ لَوْ قَتَلَهُ ابْنِي فَقَالَ عُمَرُ إِذًا تُخْرِجُونَ دِيَتَهُ فَقَالَ هُوَ إِذًا كَالأَرْقَمِ إِنْ يُتْرَكْ يَلْقَمْ وَإِنْ يُقْتَلْ يَنْقَمْ .

சுலைமான் இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஹாஜிகளில் ஒருவரால் ஒரு ஸாயிபா (வாரிசுரிமை அற்றவராக விடுவிக்கப்பட்ட ஓர் அடிமை) விடுவிக்கப்பட்டார். அந்த அடிமை, பனூ ஆய்ஃத் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரின் மகனைக் கொன்றுவிட்டார். கொல்லப்பட்டவரின் தந்தையான அந்த ஆய்ஃதி, உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, தம் மகனுக்கான இரத்தப் பணத்தைக் கோரினார்.

உமர் (ரழி) அவர்கள், "அவருக்கு (கொல்லப்பட்ட உன் மகனுக்கு) இரத்தப் பணம் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

அந்த ஆய்ஃதி, "என் மகன் அவரைக் (அந்த ஸாயிபாவை) கொன்றிருந்தால் (தீர்ப்பு என்னவாக இருக்கும் என்று) கூறுங்கள்?" என்று கேட்டார்.

உமர் (ரழி) அவர்கள், "அப்படியானால் நீங்கள் அவருடைய (அந்த ஸாயிபாவின்) இரத்தப் பணத்தைச் செலுத்துவீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அவர், "அப்படியானால் அவன் அர்கம் பாம்பைப் போன்றவன். அதை விட்டுவிட்டால், அது விழுங்கிவிடும் (தீண்டிவிடும்); அது கொல்லப்பட்டால், அது பழிவாங்கும் (அதன் விஷம் பழிவாங்கும் அல்லது அதன் சார்பாகப் பழிவாங்கப்படும்)" என்று கூறினார்.

موطأ مالك

44. كتاب القسامة

முவத்தா மாலிக்

44. கஸாமா சத்தியம்

1599

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي لَيْلَى بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَهْلٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ رِجَالٌ، مِنْ كُبَرَاءِ قَوْمِهِ أَنَّ عَبْدَ، اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةَ خَرَجَا إِلَى خَيْبَرَ مِنْ جَهْدٍ أَصَابَهُمْ فَأُتِيَ مُحَيِّصَةُ فَأُخْبِرَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ قَدْ قُتِلَ وَطُرِحَ فِي فَقِيرِ بِئْرٍ أَوْ عَيْنٍ فَأَتَى يَهُودَ فَقَالَ أَنْتُمْ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ . فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاهُ . فَأَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فَذَكَرَ لَهُمْ ذَلِكَ ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيِّصَةُ وَهُوَ أَكْبَرُ مِنْهُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ فَذَهَبَ مُحَيِّصَةُ لِيَتَكَلَّمَ وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْبَرَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " كَبِّرْ كَبِّرْ " يُرِيدُ السِّنَّ فَتَكَلَّمَ حُوَيِّصَةُ ثُمَّ تَكَلَّمَ مُحَيِّصَةُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِمَّا أَنْ يَدُوا صَاحِبَكُمْ وَإِمَّا أَنْ يُؤْذِنُوا بِحَرْبٍ " . فَكَتَبَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي ذَلِكَ فَكَتَبُوا إِنَّا وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاهُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِحُوَيِّصَةَ وَمُحَيِّصَةَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ " أَتَحْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ " . فَقَالُوا لاَ . قَالَ " أَفَتَحْلِفُ لَكُمْ يَهُودُ " قَالُوا لَيْسُوا بِمُسْلِمِينَ . فَوَدَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ عِنْدِهِ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ بِمِائَةِ نَاقَةٍ حَتَّى أُدْخِلَتْ عَلَيْهِمُ الدَّارَ . قَالَ سَهْلٌ لَقَدْ رَكَضَتْنِي مِنْهَا نَاقَةٌ حَمْرَاءُ .

சஹ்ல் இப்னு அபீ ஹத்மா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

தம் சமூகத்தின் பெரிய மனிதர்களில் சிலர் தமக்கு அறிவித்ததாகக் கூறினார்கள்:
அப்துல்லாஹ் இப்னு சஹ்ல் (ரழி) அவர்களும் முஹய்யிஸா (ரழி) அவர்களும் தங்களைப் பீடித்த வறுமையின் காரணமாக கைபருக்குச் சென்றார்கள். (அங்கு அப்துல்லாஹ் கொல்லப்பட்டார்). முஹய்யிஸாவிடம் (செய்தி கொண்டு) வரப்பட்டு, அப்துல்லாஹ் இப்னு சஹ்ல் கொல்லப்பட்டு

ஒரு கிணற்றிலோ அல்லது நீரூற்றிலோ வீசப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. உடனே அவர் (முஹய்யிஸா) யூதர்களிடம் சென்று, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் தான் அவரைக் கொன்றீர்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நாங்கள் அவரைக் கொல்லவில்லை!" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு முஹய்யிஸா (ரழி) தம் சமூகத்தாரிடம் திரும்பி வந்து அவர்களிடம் அதைக் குறிப்பிட்டார். பிறகு அவரும், அவரை விட வயதில் மூத்தவரான அவருடைய சகோதரர் ஹுவய்யிஸாவும், (கொல்லப்பட்டவரின் சகோதரர்) அப்துர்-ரஹ்மானும் (நபியவர்களிடம்) சென்றார்கள். முஹய்யிஸா (ரழி) கைபரில் இருந்தவர் என்பதால் பேசத் தொடங்கினார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "மூத்தவரை(ப் பேச விடு), மூத்தவரை(ப் பேச விடு)" - அதாவது வயதில் மூத்தவரைக் கருதினார்கள் - என்று கூறினார்கள். எனவே ஹுவய்யிஸா பேசினார், பிறகு முஹய்யிஸா பேசினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒன்று அவர்கள் உங்கள் தோழருக்கான நஷ்ட ஈட்டைச் செலுத்த வேண்டும்; அல்லது அவர்கள் போரை அறிவிக்க வேண்டும்" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இச்செய்தியை அவர்களுக்கு (யூதர்களுக்கு) எழுதினார்கள். அவர்களோ, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நாங்கள் அவரைக் கொல்லவில்லை!" என்று (பதில்) எழுதினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹுவய்யிஸா, முஹய்யிஸா மற்றும் அப்துர்-ரஹ்மான் ஆகியோரிடம், "நீங்கள் சத்தியம் செய்து, உங்கள் தோழரின் இரத்தத்திற்கு (ஈட்டுக்கு) உரிமை கோருகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள், "இல்லை" என்று கூறினார்கள். "அப்படியானால் யூதர்கள் உங்களுக்குச் சத்தியம் செய்து தரட்டுமா?" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவர்கள் முஸ்லிம்கள் அல்லர் (எனவே நம்பகமானவர்கள் அல்ல)" என்று கூறினார்கள். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம்மிடமிருந்தே அதற்கான நஷ்ட ஈட்டை வழங்கினார்கள். நூறு ஒட்டகங்களை அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்; அவை அவர்களின் இருப்பிடத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டன.

சஹ்ல் (ரழி) அவர்கள், "அவற்றில் ஒரு சிவப்பு ஒட்டகம் என்னை உதைத்தது" என்று கூறினார்கள்.

1600

قَالَ يَحْيَى عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ الأَنْصَارِيَّ وَمُحَيِّصَةَ بْنَ مَسْعُودٍ خَرَجَا إِلَى خَيْبَرَ فَتَفَرَّقَا فِي حَوَائِجِهِمَا فَقُتِلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَهْلٍ فَقَدِمَ مُحَيِّصَةُ فَأَتَى هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيِّصَةُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم

فَذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ لِيَتَكَلَّمَ لِمَكَانِهِ مِنْ أَخِيهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " كَبِّرْ كَبِّرْ " . فَتَكَلَّمَ حُوَيِّصَةُ وَمُحَيِّصَةُ فَذَكَرَا شَأْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَهْلٍ . فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَتَحْلِفُونَ خَمْسِينَ يَمِينًا وَتَسْتَحِقُّونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ أَوْ قَاتِلِكُمْ " . قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ نَشْهَدْ وَلَمْ نَحْضُرْ . فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " فَتُبْرِئُكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ يَمِينًا " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ نَقْبَلُ أَيْمَانَ قَوْمٍ كُفَّارٍ قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ فَزَعَمَ بُشَيْرُ بْنُ يَسَارٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَدَاهُ مِنْ عِنْدِهِ . قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الْمُجْتَمَعُ عَلَيْهِ عِنْدَنَا وَالَّذِي سَمِعْتُ مِمَّنْ أَرْضَى فِي الْقَسَامَةِ وَالَّذِي اجْتَمَعَتْ عَلَيْهِ الأَئِمَّةُ فِي الْقَدِيمِ وَالْحَدِيثِ أَنْ يَبْدَأَ بِالأَيْمَانِ الْمُدَّعُونَ فِي الْقَسَامَةِ فَيَحْلِفُونَ وَأَنَّ الْقَسَامَةَ لاَ تَجِبُ إِلاَّ بِأَحَدِ أَمْرَيْنِ إِمَّا أَنْ يَقُولَ الْمَقْتُولُ دَمِي عِنْدَ فُلاَنٍ أَوْ يَأْتِيَ وُلاَةُ الدَّمِ بِلَوْثٍ مِنْ بَيِّنَةٍ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَاطِعَةً عَلَى الَّذِي يُدَّعَى عَلَيْهِ الدَّمُ فَهَذَا يُوجِبُ الْقَسَامَةَ لِلْمُدَّعِينَ الدَّمَ عَلَى مَنِ ادَّعَوْهُ عَلَيْهِ وَلاَ تَجِبُ الْقَسَامَةُ عِنْدَنَا إِلاَّ بِأَحَدِ هَذَيْنِ الْوَجْهَيْنِ . قَالَ مَالِكٌ وَتِلْكَ السُّنَّةُ الَّتِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهَا عِنْدَنَا وَالَّذِي لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ عَمَلُ النَّاسِ أَنَّ الْمُبَدَّئِينَ بِالْقَسَامَةِ أَهْلُ الدَّمِ وَالَّذِينَ يَدَّعُونَهُ فِي الْعَمْدِ وَالْخَطَإِ . قَالَ مَالِكٌ وَقَدْ بَدَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْحَارِثِيِّينَ فِي قَتْلِ صَاحِبِهِمُ الَّذِي قُتِلَ بِخَيْبَرَ . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ حَلَفَ الْمُدَّعُونَ اسْتَحَقُّوا دَمَ صَاحِبِهِمْ وَقَتَلُوا مَنْ حَلَفُوا عَلَيْهِ وَلاَ يُقْتَلُ فِي الْقَسَامَةِ إِلاَّ وَاحِدٌ لاَ يُقْتَلُ فِيهَا اثْنَانِ يَحْلِفُ مِنْ وُلاَةِ الدَّمِ خَمْسُونَ رَجُلاً خَمْسِينَ يَمِينًا فَإِنْ قَلَّ عَدَدُهُمْ أَوْ نَكَلَ بَعْضُهُمْ رُدَّتِ الأَيْمَانُ عَلَيْهِمْ إِلاَّ أَنْ يَنْكُلَ أَحَدٌ مِنْ وُلاَةِ الْمَقْتُولِ وُلاَةِ الدَّمِ الَّذِينَ يَجُوزُ لَهُمُ الْعَفْوُ عَنْهُ فَإِنْ نَكَلَ أَحَدٌ مِنْ أُولَئِكَ فَلاَ سَبِيلَ إِلَى الدَّمِ إِذَا نَكَلَ أَحَدٌ مِنْهُمْ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا تُرَدُّ الأَيْمَانُ عَلَى مَنْ بَقِيَ مِنْهُمْ إِذَا نَكَلَ أَحَدٌ مِمَّنْ لاَ يَجُوزُ لَهُ عَفْوٌ فَإِنْ نَكَلَ أَحَدٌ مِنْ وُلاَةِ الدَّمِ الَّذِينَ يَجُوزُ لَهُمُ الْعَفْوُ عَنِ الدَّمِ وَإِنْ كَانَ وَاحِدًا فَإِنَّ الأَيْمَانَ لاَ تُرَدُّ عَلَى مَنْ بَقِيَ مِنْ وُلاَةِ الدَّمِ إِذَا نَكَلَ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنِ الأَيْمَانِ وَلَكِنِ الأَيْمَانُ إِذَا كَانَ ذَلِكَ تُرَدُّ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِمْ فَيَحْلِفُ مِنْهُمْ خَمْسُونَ رَجُلاً خَمْسِينَ يَمِينًا فَإِنْ لَمْ يَبْلُغُوا خَمْسِينَ رَجُلاً رُدَّتِ الأَيْمَانُ عَلَى مَنْ حَلَفَ مِنْهُمْ فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ أَحَدٌ إِلاَّ الَّذِي ادُّعِيَ عَلَيْهِ حَلَفَ هُوَ خَمْسِينَ يَمِينًا وَبَرِئَ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَإِنَّمَا فُرِقَ بَيْنَ

الْقَسَامَةِ فِي الدَّمِ وَالأَيْمَانِ فِي الْحُقُوقِ أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا دَايَنَ الرَّجُلَ اسْتَثْبَتَ عَلَيْهِ فِي حَقِّهِ وَأَنَّ الرَّجُلَ إِذَا أَرَادَ قَتْلَ الرَّجُلِ لَمْ يَقْتُلْهُ فِي جَمَاعَةٍ مِنَ النَّاسِ وَإِنَّمَا يَلْتَمِسُ الْخَلْوَةَ . قَالَ فَلَوْ لَمْ تَكُنِ الْقَسَامَةُ إِلاَّ فِيمَا تَثْبُتُ فِيهِ الْبَيِّنَةُ وَلَوْ عُمِلَ فِيهَا كَمَا يُعْمَلُ فِي الْحُقُوقِ هَلَكَتِ الدِّمَاءُ وَاجْتَرَأَ النَّاسُ عَلَيْهَا إِذَا عَرَفُوا الْقَضَاءَ فِيهَا وَلَكِنْ إِنَّمَا جُعِلَتِ الْقَسَامَةُ إِلَى وُلاَةِ الْمَقْتُولِ يُبَدَّءُونَ بِهَا فِيهَا لِيَكُفَّ النَّاسُ عَنِ الدَّمِ وَلِيَحْذَرَ الْقَاتِلُ أَنْ يُؤْخَذَ فِي مِثْلِ ذَلِكَ بِقَوْلِ الْمَقْتُولِ . قَالَ يَحْيَى وَقَدْ قَالَ مَالِكٌ فِي الْقَوْمِ يَكُونُ لَهُمُ الْعَدُوُّ يُتَّهَمُونَ بِالدَّمِ فَيَرُدُّ وُلاَةُ الْمَقْتُولِ الأَيْمَانَ عَلَيْهِمْ وَهُمْ نَفَرٌ لَهُمْ عَدَدٌ أَنَّهُ يَحْلِفُ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ عَنْ نَفْسِهِ خَمْسِينَ يَمِينًا وَلاَ تُقْطَعُ الأَيْمَانُ عَلَيْهِمْ بِقَدْرِ عَدَدِهِمْ وَلاَ يَبْرَءُونَ دُونَ أَنْ يَحْلِفَ كُلُّ إِنْسَانٍ عَنْ نَفْسِهِ خَمْسِينَ يَمِينًا . قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ . قَالَ وَالْقَسَامَةُ تَصِيرُ إِلَى عَصَبَةِ الْمَقْتُولِ وَهُمْ وُلاَةُ الدَّمِ الَّذِينَ يُقْسِمُونَ عَلَيْهِ وَالَّذِينَ يُقْتَلُ بِقَسَامَتِهِمْ .

புஷைர் பின் யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அப்துல்லாஹ் பின் ஸஹ்ல் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்களும், முஹய்யிஸா பின் மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்களும் கைபருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அங்கே அவர்கள் தங்கள் வேலைகளுக்காகத் தனித்தனியாகப் பிரிந்து சென்றனர். (சிறிது நேரத்தில்) அப்துல்லாஹ் பின் ஸஹ்ல் (ரலி) கொல்லப்பட்டார். பிறகு முஹய்யிஸா (ரலி) திரும்பி வந்தார். அவரும், அவருடைய சகோதரர் ஹுவய்யிஸா (ரலி) அவர்களும், (கொல்லப்பட்டவரின் சகோதரர்) அப்துர் ரஹ்மான் பின் ஸஹ்ல் (ரலி) அவர்களும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றார்கள்.

அப்துர் ரஹ்மான் (ரலி), கொல்லப்பட்டவரின் சகோதரர் என்ற முறையில் பேசுவதற்காகச் சென்றார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பெரியவரைப் பேச விடுங்கள்! பெரியவரைப் பேச விடுங்கள்!" என்று கூறினார்கள். ஆகவே ஹுவய்யிஸா (ரலி) பேசினார், பிறகு முஹய்யிஸா (ரலி) பேசினார். அவர்கள் அப்துல்லாஹ் பின் ஸஹ்ல் (ரலி) கொல்லப்பட்ட விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம், "நீங்கள் ஐம்பது முறை சத்தியம் செய்து, உங்கள் தோழரின் கொலைக்கு (பழிவாங்கும்) உரிமையையோ அல்லது (இழப்பீட்டையோ) பெற்றுக்கொள்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் (கொலை நடந்ததை) பார்க்கவுமில்லை; அங்கே இருக்கவுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியாயின், யூதர்கள் ஐம்பது

முறை சத்தியம் செய்து (உங்கள் குற்றச்சாட்டிலிருந்து) தங்களை விடுவித்துக் கொள்வார்களே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இறைவனை மறுக்கும் கூட்டத்தாரின் சத்தியங்களை நாங்கள் எப்படி ஏற்க முடியும்?" என்று கேட்டார்கள். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தம்மிடமிருந்தே அதற்கான தியத் (இரத்த இழப்பீட்டுத்) தொகையை வழங்கினார்கள் என புஷைர் பின் யஸார் (ரஹ்) குறிப்பிடுகிறார்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

கஸாமா (கூட்டுச் சத்தியம்) தொடர்பாக நம்மிடம் ஏகோபித்த கருத்தும், நான் செவியுற்றவற்றில் எனக்குத் திருப்தியளித்ததும், முற்கால மற்றும் தற்கால அறிஞர்கள் ஒன்றுபட்டதும் என்னவென்றால்: கஸாமாவில் சத்தியம் செய்வதை, (கொலை செய்யப்பட்டவரின்) இரத்தத்திற்கு உரிமை கோருபவர்களே (வாதிகள்) தொடங்க வேண்டும். அவர்கள் சத்தியம் செய்ய வேண்டும்.

இரண்டு நிலைகளில் ஒன்றைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் கஸாமா கடமையாகாது.
1. கொல்லப்பட்டவர், "என்னைக் கொன்றது இன்னார்தான்" என்று (மரண வாக்குமூலமாக) கூறுவது.
2. அல்லது, இரத்தத்திற்கு உரிமை கோருபவர்கள், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராகத் தெளிவான சாட்சி இல்லாவிட்டாலும், வலுவான சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு ஆதாரத்தைக் (லவ்ஸ்) கொண்டு வருவது.

இதுபோன்ற நிலையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராக, இரத்தத்திற்கு உரிமை கோருபவர்கள் சத்தியம் செய்வது அவசியமாகிறது. நம்மைப் பொறுத்தவரை இந்த இரண்டு முறைகளில் மட்டுமே கஸாமா கடமையாகும்.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
எங்களிடம் எந்தக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லாத சுன்னாவும், தொடர்ந்து மக்கள் செயல்படுத்தி வரும் நடைமுறையும் இதுவே: கஸாமா (கூட்டுச் சத்தியம்) முறையை ஆரம்பிக்க வேண்டியவர்கள் இரத்தத்திற்கு உரிமை கோருபவர்களே ஆவர். அது வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட கொலையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தவறுதலாக நடந்த கொலையாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களே சத்தியத்தைத் தொடங்குவார்கள். கைபரில் கொல்லப்பட்டவரின் விஷயத்தில், அவருடைய உறவினர்களான பனூ ஹாரித் குலத்தினரிடமிருந்தே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (சத்தியத்தை) ஆரம்பித்தார்கள்.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
குற்றச்சாட்டு வைப்பவர்கள் (வாதிகள்) சத்தியம் செய்தால், அவர்கள் தங்கள் தோழரின் இரத்தத்திற்கு (பழிவாங்க) உரியவர்கள் ஆவர். மேலும் யாருக்கு எதிராக அவர்கள் சத்தியம் செய்கிறார்களோ அவர் கொல்லப்படுவார். கஸாமாவில் ஒருவருக்குப் பகரமாக ஒருவரை மட்டுமே கொல்ல முடியும்; இருவரைக் கொல்ல முடியாது. இரத்த உறவினர்களில் இருந்து ஐம்பது

ஆண்கள் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்ய வேண்டும். அவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தால் அல்லது அவர்களில் சிலர் பின்வாங்கினால், அவர்கள் தங்கள் சத்தியங்களைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்யலாம்.

கொல்லப்பட்டவரின் வாரிசுகளில், மன்னிப்பு வழங்க அதிகாரம் உள்ள ஒருவர் பின்வாங்காத வரை இது பொருந்தும். அவ்வாறு (மன்னிப்பளிக்க அதிகாரம் உள்ள) ஒருவர் பின்வாங்கினால், அதற்குப் பிறகு இரத்தத்திற்குப் பழிவாங்க வழியில்லை.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
மன்னிப்பு வழங்க அதிகாரம் இல்லாத வாரிசுகளில் ஒருவர் பின்வாங்கினால், மீதமுள்ள வாரிசுகள் சத்தியத்தைத் திரும்பச் செய்யலாம். ஆனால், மன்னிப்பளிக்க அதிகாரம் உள்ள இரத்த உறவினர்களில் ஒருவர், அவர் ஒருவராக இருந்தாலும் சரி, பின்வாங்கினால், அதற்குப் பிறகு மீதமுள்ள இரத்த உறவினர்களிடம் சத்தியம் திரும்ப ஒப்படைக்கப்படாது. மாறாக, அந்நிலையில் சத்தியம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடம் திருப்பப்படும். அவர்களில் ஐம்பது ஆண்கள் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்வார்கள். ஐம்பது ஆண்கள் இல்லையென்றால், அவர்களில் சத்தியம் செய்பவர்களே அதைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்யலாம். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மட்டுமே இருந்தால், அவர் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வார்.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
இரத்தத்திற்காகச் சத்தியம் செய்வதற்கும் (கஸாமா), மற்ற உரிமைகளுக்காகச் சத்தியம் செய்வதற்கும் இடையில் வேறுபாடு உள்ளது. ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனிடம் பண உரிமை கோரும்போது, அவன் தனக்குச் சேர வேண்டியதை உறுதிப்படுத்தவே முயல்கிறான். ஆனால் ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனைக் கொல்ல விரும்பினால், அவன் மக்கள் மத்தியில் வைத்து அவனைக் கொல்வதில்லை; யாருமற்ற தனிமையான இடத்தையே தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

தெளிவான சாட்சிகள் இருப்பதை மட்டுமே வைத்து கஸாமா தீர்மானிக்கப்பட்டால், மேலும் மற்ற உரிமைகள் விஷயத்தில் செயல்படுவது போலவே இதிலும் செயல்பட்டால், கொலைக் குற்றங்கள் தண்டிக்கப்படாமல் போய்விடும் (இரத்தம் வீணாகிவிடும்). மக்கள் இத்தீர்ப்பைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தித் துணிந்து கொலை செய்வார்கள். ஆனால், மக்கள் இரத்தத்தைச் சிந்துவதிலிருந்து தங்களைத் தடுத்துக்கொள்வதற்காகவும், கொல்லப்பட்டவரின் (மரண) வாக்குமூலத்தின் மூலம் தான் தண்டிக்கப்படலாம் என்று கொலையாளி அஞ்சுவதற்காகவுமே, கஸாமா முறை கொல்லப்பட்டவரின் வாரிசுகளிடமிருந்து தொடங்குகிறது.

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:
ஒரு கூட்டத்தினர் மீது கொலைக் குற்றச்சாட்டு இருந்து, கொல்லப்பட்டவரின் வாரிசுகள் அவர்களைச் சத்தியம் செய்யுமாறு கோரும்போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் பலர் இருந்தால், அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகத் தங்கள் சார்பில் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு

ஏற்ப சத்தியங்கள் அவர்களுக்குள் பிரிக்கப்படாது. அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதரும் தங்கள் சார்பில் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்யாத வரை அவர்கள் குற்றச்சாட்டிலிருந்து விடுபட மாட்டார்கள்.

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், "இந்த விஷயம் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டவற்றில் இதுவே சிறந்தது" என்று கூறினார்கள். மேலும், "சத்தியம் செய்வது கொல்லப்பட்டவரின் தந்தைவழி உறவினர்களுக்கே உரியது. அவர்களே கொலையாளிக்கு எதிராகச் சத்தியம் செய்யும் இரத்த உறவினர்கள் ஆவர்; அவர்களின் சத்தியத்தினாலேயே கொலையாளி கொல்லப்படுகிறான்" என்றும் கூறினார்கள்.

1600

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الأَمْرُ الَّذِي لاَ اخْتِلاَفَ فِيهِ عِنْدَنَا أَنَّهُ لاَ يَحْلِفُ فِي الْقَسَامَةِ فِي الْعَمْدِ أَحَدٌ مِنَ النِّسَاءِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لِلْمَقْتُولِ وُلاَةٌ إِلاَّ النِّسَاءُ فَلَيْسَ لِلنِّسَاءِ فِي قَتْلِ الْعَمْدِ قَسَامَةٌ وَلاَ عَفْوٌ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ فِي الرَّجُلِ يُقْتَلُ عَمْدًا أَنَّهُ إِذَا قَامَ عَصَبَةُ الْمَقْتُولِ أَوْ مَوَالِيهِ فَقَالُوا نَحْنُ نَحْلِفُ وَنَسْتَحِقُّ دَمَ صَاحِبِنَا . فَذَلِكَ لَهُمْ . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ أَرَادَ النِّسَاءُ أَنْ يَعْفُونَ عَنْهُ فَلَيْسَ ذَلِكَ لَهُنَّ الْعَصَبَةُ وَالْمَوَالِي . أَوْلَى بِذَلِكَ مِنْهُنَّ لأَنَّهُمْ هُمُ الَّذِينَ اسْتَحَقُّوا الدَّمَ وَحَلَفُوا عَلَيْهِ . قَالَ مَالِكٌ وَإِنْ عَفَتِ الْعَصَبَةُ أَوِ الْمَوَالِي بَعْدَ أَنْ يَسْتَحِقُّوا الدَّمَ وَأَبَى النِّسَاءُ وَقُلْنَ لاَ نَدَعُ قَاتِلَ صَاحِبِنَا فَهُنَّ أَحَقُّ وَأَوْلَى بِذَلِكَ لأَنَّ مَنْ أَخَذَ الْقَوَدَ أَحَقُّ مِمَّنْ تَرَكَهُ مِنَ النِّسَاءِ وَالْعَصَبَةِ إِذَا ثَبَتَ الدَّمُ وَوَجَبَ الْقَتْلُ . قَالَ مَالِكٌ لاَ يُقْسِمُ فِي قَتْلِ الْعَمْدِ مِنَ الْمُدَّعِينَ إِلاَّ اثْنَانِ فَصَاعِدًا تُرَدَّدُ الأَيْمَانُ عَلَيْهِمَا حَتَّى يَحْلِفَا خَمْسِينَ يَمِينًا ثُمَّ قَدِ اسْتَحَقَّا الدَّمَ وَذَلِكَ الأَمْرُ عِنْدَنَا . قَالَ مَالِكٌ وَإِذَا ضَرَبَ النَّفَرُ الرَّجُلَ حَتَّى يَمُوتَ تَحْتَ أَيْدِيهِمْ قُتِلُوا بِهِ جَمِيعًا فَإِنْ هُوَ مَاتَ بَعْدَ ضَرْبِهِمْ كَانَتِ الْقَسَامَةُ وَإِذَا كَانَتِ الْقَسَامَةُ لَمْ تَكُنْ إِلاَّ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ وَلَمْ يُقْتَلْ غَيْرُهُ وَلَمْ نَعْلَمْ قَسَامَةً كَانَتْ قَطُّ إِلاَّ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ .

யஹ்யா அவர்கள் அறிவித்ததாக இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

எங்களிடம் எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் இல்லாத நடைமுறை என்னவென்றால், வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட கொலைக்கான 'கஸாமா'வில் (கூட்டுச் சத்தியம் செய்வதில்) பெண்கள் எவரும் சத்தியம் செய்யமாட்டார்கள். கொல்லப்பட்டவருக்குப் பெண்களைத் தவிர வேறு (ஆண்) வாரிசுகள் (அல்லது பொறுப்பாளர்கள்) இல்லாவிடினும், வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட

கொலையில் பெண்களுக்கு கஸாமாவிலோ அல்லது மன்னிப்பதிலோ எந்த உரிமையும் இல்லை.

வேண்டுமென்றே கொல்லப்பட்ட ஒரு மனிதனைப் பற்றி இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
கொல்லப்பட்டவரின் அசபாக்கள் (தந்தை வழி உறவினர்கள்) அல்லது மவாலிகள் (உரிமை விட்ட எஜமானர்கள்) எழுந்து, "நாங்கள் சத்தியம் செய்கிறோம், எங்கள் தோழருக்கான இரத்தப்பழியைப் பெறுவதற்கு நாங்கள் உரிமை கோருகிறோம்" என்று கூறினால், அது அவர்களுக்குரியதாகும்.

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
பெண்கள் அக்கொலையாளியை மன்னிக்க விரும்பினால், அது அவர்களுக்குரிய உரிமை அல்ல. பெண்களை விட அசபாக்களும் மவாலிகளுமே இதற்கு அதிக உரிமை படைத்தவர்கள். ஏனெனில் அவர்களே (பழிவாங்கும்) உரிமையைப் பெற்றவர்களும், அதற்காகச் சத்தியம் செய்தவர்களுமாவர்.

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அசபாக்களோ அல்லது மவாலிகளோ (பழிவாங்கும்) உரிமையைப் பெற்ற பிறகு மன்னித்து, ஆனால் பெண்கள் அதை மறுத்து, "எங்கள் தோழரைக் கொன்றவனை நாங்கள் விட்டுவிட மாட்டோம்" என்று கூறினால், அப்பெண்களே (பழிவாங்க) அதிக உரிமையுடையவர்கள் (என்று இமாம் மாலிக் இங்கு கூறுகிறார். இது பெண்களுக்கு கஸாமா அல்லது மன்னிக்கும் உரிமை இல்லை என்ற அவரது முந்தைய கூற்றுக்கு முரணாகத் தோன்றுகிறது. மாலிகி மத்ஹபின் பெரும்பாலான அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, பெண்களுக்கு கஸாமா அல்லது பழிவாங்கும் உரிமையில் பங்கு இல்லை). ஏனெனில், குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு கொலைத்தண்டனை உறுதியான நிலையில், பெண்கள் மற்றும் அசபாக்களில் அதை (தண்டனையை) விட்டுவிடுபவரை விட, பழிவாங்குவதை (கவத்) நடைமுறைப்படுத்துபவரே அதற்கு அதிக உரிமையுடையவர்.

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் கொலையில், வாதிகளில் இருவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் சத்தியம் செய்ய வேண்டும். அவ்விருவரும் ஐம்பது சத்தியங்கள் பூர்த்தியாகும் வரை, சத்தியங்கள் அவர்கள் மீது திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லப்படும். பின்னர் அவர்கள் இரத்தப்பழி வாங்கும் உரிமை பெறுவார்கள். இதுவே எங்களிடம் உள்ள நடைமுறையாகும்.

இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
ஒரு கூட்டத்தார் ஒரு மனிதனை அடிக்க, அவன் அவர்கள் கைகளிலேயே இறந்துவிட்டால், அவனுக்காக அவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்படுவார்கள். அவர்கள் அடித்த பிறகு (சிறிது காலம் கழித்து) அவன் இறந்தால், அங்கு கஸாமா (கூட்டுச் சத்தியம்) முறை வரும். கஸாமா முறை வருமேயானால், அது ஒரு மனிதனுக்கு எதிராக மட்டுமே இருக்கும்; அவனைத் தவிர வேறு எவரும் கொல்லப்பட மாட்டார். கஸாமா முறை ஒரு மனிதனுக்கு எதிராகவே தவிர (பலருக்கு எதிராக) இருப்பதை நாங்கள் ஒருபோதும் அறிந்ததில்லை.

1600

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الْقَسَامَةُ فِي قَتْلِ الْخَطَإِ يُقْسِمُ الَّذِينَ يَدَّعُونَ الدَّمَ وَيَسْتَحِقُّونَهُ بِقَسَامَتِهِمْ يَحْلِفُونَ خَمْسِينَ يَمِينًا تَكُونُ عَلَى قَسْمِ مَوَارِيثِهِمْ مِنَ الدِّيَةِ فَإِنْ كَانَ فِي الأَيْمَانِ كُسُورٌ إِذَا قُسِمَتْ بَيْنَهُمْ نُظِرَ إِلَى الَّذِي يَكُونُ عَلَيْهِ أَكْثَرُ تِلْكَ الأَيْمَانِ إِذَا قُسِمَتْ فَتُجْبَرُ عَلَيْهِ تِلْكَ الْيَمِينُ . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لِلْمَقْتُولِ وَرَثَةٌ إِلاَّ النِّسَاءُ فَإِنَّهُنَّ يَحْلِفْنَ وَيَأْخُذْنَ الدِّيَةَ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَارِثٌ إِلاَّ رَجُلٌ وَاحِدٌ حَلَفَ خَمْسِينَ يَمِينًا وَأَخَذَ الدِّيَةَ وَإِنَّمَا يَكُونُ ذَلِكَ فِي قَتْلِ الْخَطَإِ وَلاَ يَكُونُ فِي قَتْلِ الْعَمْدِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"தவறுதலாக நடைபெறும் கொலைக்கான ‘கஸாமா’ (கூட்டுச் சத்தியம்) என்பது, இரத்தத்திற்கு உரிமை கோருபவர்கள் (தங்கள் உரிமையை நிலைநாட்ட) சத்தியம் செய்வதாகும். தங்கள் சத்தியங்களின் மூலமே அவர்கள் (தியத்) பெறத் தகுதி பெறுவார்கள். அவர்கள் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்ய வேண்டும். அந்தச் சத்தியங்கள், இரத்தப்பணத்தில் (தியத்) அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வாரிசுரிமைப் பங்குகளுக்கு ஏற்பப் பிரிக்கப்படும். அவர்களுக்கு மத்தியில் சத்தியங்களைப் பிரிக்கும்போது பின்னங்கள் (பிரிபடாத எண்கள்) வந்தால், அவர்களில் யாருக்கு அதிகமான சத்தியங்கள் வருகின்றனவோ, அவர் மீது அந்த (மிச்சமுள்ள) ஒரு சத்தியம் சுமத்தப்பட்டு (அவர் அதைச் செய்து) அதை நிறைவு செய்ய வேண்டும்."

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கொல்லப்பட்டவருக்குப் பெண் வாரிசுகள் மட்டுமே இருந்தால், அவர்கள் சத்தியம் செய்து இரத்தப்பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். அவருக்கு ஒரேயொரு ஆண் வாரிசு மட்டும் இருந்தால், அவர் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்து இரத்தப்பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார். இது தவறுதலாக நடைபெறும் கொலையில் மட்டுமே உள்ளது; வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் கொலையில் இல்லை."

1600

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ إِذَا قَبِلَ وُلاَةُ الدَّمِ الدِّيَةَ فَهِيَ مَوْرُوثَةٌ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ يَرِثُهَا بَنَاتُ الْمَيِّتِ وَأَخَوَاتُهُ وَمَنْ يَرِثُهُ مِنَ النِّسَاءِ فَإِنْ لَمْ يُحْرِزِ النِّسَاءُ مِيرَاثَهُ كَانَ مَا بَقِيَ مِنْ دِيَتِهِ لأَوْلَى النَّاسِ بِمِيرَاثِهِ مَعَ النِّسَاءِ . قَالَ مَالِكٌ إِذَا قَامَ بَعْضُ وَرَثَةِ الْمَقْتُولِ الَّذِي يُقْتَلُ خَطَأً يُرِيدُ أَنْ يَأْخُذَ مِنَ الدِّيَةِ بِقَدْرِ حَقِّهِ مِنْهَا وَأَصْحَابُهُ غَيَبٌ لَمْ يَأْخُذْ ذَلِكَ وَلَمْ يَسْتَحِقَّ مِنَ الدِّيَةِ شَيْئًا قَلَّ وَلاَ كَثُرَ

دُونَ أَنْ يَسْتَكْمِلَ الْقَسَامَةَ يَحْلِفُ خَمْسِينَ يَمِينًا فَإِنْ حَلَفَ خَمْسِينَ يَمِينًا اسْتَحَقَّ حِصَّتَهُ مِنَ الدِّيَةِ وَذَلِكَ أَنَّ الدَّمَ لاَ يَثْبُتُ إِلاَّ بِخَمْسِينَ يَمِينًا وَلاَ تَثْبُتُ الدِّيَةُ حَتَّى يَثْبُتَ الدَّمُ فَإِنْ جَاءَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنَ الْوَرَثَةِ أَحَدٌ حَلَفَ مِنَ الْخَمْسِينَ يَمِينًا بِقَدْرِ مِيرَاثِهِ وَأَخَذَ حَقَّهُ حَتَّى يَسْتَكْمِلَ الْوَرَثَةُ حُقُوقَهُمْ إِنْ جَاءَ أَخٌ لأُمٍّ فَلَهُ السُّدُسُ وَعَلَيْهِ مِنَ الْخَمْسِينَ يَمِينًا السُّدُسُ فَمَنْ حَلَفَ اسْتَحَقَّ مِنَ الدِّيَةِ وَمَنْ نَكَلَ بَطَلَ حَقُّهُ وَإِنْ كَانَ بَعْضُ الْوَرَثَةِ غَائِبًا أَوْ صَبِيًّا لَمْ يَبْلُغْ حَلَفَ الَّذِينَ حَضَرُوا خَمْسِينَ يَمِينًا فَإِنْ جَاءَ الْغَائِبُ بَعْدَ ذَلِكَ أَوْ بَلَغَ الصَّبِيُّ الْحُلُمَ حَلَفَ كُلٌّ مِنْهُمَا يَحْلِفُونَ عَلَى قَدْرِ حُقُوقِهِمْ مِنَ الدِّيَةِ وَعَلَى قَدْرِ مَوَارِيثِهِمْ مِنْهَا . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ .

யஹ்யா அவர்கள் மாலிக் அவர்கள் கூறியதாகக் கூறினார்கள்: "கொலை செய்யப்பட்டவரின் இரத்த உரிமையாளர்கள் (அதாவது, பழிவாங்கும் உரிமை அல்லது நஷ்ட ஈடு கோரும் வாரிசுகள்) நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை (தியாவை) ஏற்றுக்கொண்டால், அது அல்லாஹ்வின் வேதத்தின்படி வாரிசுச் சொத்தாகக் கருதப்படும். இறந்தவரின் மகள்கள், சகோதரிகள் மற்றும் அவரை வாரிசு கொள்ளும் பெண்கள் யாவரும் அதில் வாரிசுரிமை பெறுவார்கள். பெண்கள் (தங்களுக்குரிய பங்கை) முழுமையாகப் பெறாமல் (தியாவில்) மீதம் இருந்தால், அவரது தியாவில் எஞ்சியிருப்பது, பெண்களுடன் சேர்ந்து அவரிடமிருந்து வாரிசுரிமை பெறத் தகுதியுள்ள (அதாவது, அஸபா எனப்படும் ஆண்) உறவினர்களுக்குச் சேரும்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "தவறுதலாகக் கொல்லப்பட்ட ஒருவரின் வாரிசுகளில் ஒருவர், மற்ற வாரிசுகள் ஊரில் இல்லாத நிலையில், தியாவிலிருந்து தனது பங்கை மட்டும் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், அவரால் (உடனடியாக) அவ்வாறு செய்ய முடியாது. மேலும், அவர் 'கஸாமா' (எனும் சத்தியப்பிரமாண முறையை) முழுமையாக நிறைவேற்றாத வரை, அத்தொகை குறைவாகவோ அதிகமாகவோ இருந்தாலும் சரியே, தியாவில் எதற்கும் அவர் உரிமை பெறமாட்டார். அவர் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்ய வேண்டும். அவர் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்துவிட்டால், தியாவில் தனது பங்கைப் பெறத் தகுதி பெறுவார். ஏனெனில், ஐம்பது சத்தியங்கள் மூலமே தவிர கொலைக்குற்றம் நிரூபணமாகாது; கொலைக்குற்றம் நிரூபணமாகாத வரை தியாவும் உறுதியாகாது.

அதன் பிறகு வாரிசுகளிலிருந்து யாரேனும் வந்தால், அவரும் ஐம்பது சத்தியங்களில் தனது வாரிசுரிமைப் பங்கிற்கு ஏற்ப சத்தியங்களைச் செய்து, வாரிசுகள் அனைவரும் தங்கள் உரிமைகளை முழுமையாகப் பெறும் வரை தனது பங்கை எடுத்துக்கொள்வார். ஒரு தாய்வழிச் சகோதரன் வந்தால், அவருக்கு ஆறில் ஒரு பங்கு உண்டு; அவர் ஐம்பது சத்தியங்களில் ஆறில் ஒரு பங்கைச் சத்தியம் செய்ய வேண்டும். எனவே, யார் சத்தியம்

செய்கிறாரோ அவர் தியாவிலிருந்து தனது பங்கைப் பெறத் தகுதி பெறுவார். யார் (சத்தியம் செய்யாமல்) பின்வாங்குகிறாரோ அவரது உரிமை ரத்தாகிவிடும்.

வாரிசுகளில் சிலர் ஊரில் இல்லாமல் இருந்தாலோ அல்லது பருவமடையாத சிறுவராக இருந்தாலோ, முன்னிலையில் இருப்பவர்கள் ஐம்பது சத்தியங்கள் செய்வார்கள். பின்னர் இல்லாதவர் வந்தாலோ அல்லது சிறுவர் பருவமடைந்தாலோ, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தியாவில் தங்களுக்குரிய உரிமை மற்றும் அதிலிருந்து கிடைக்கும் வாரிசுப் பங்கிற்கு ஏற்ப சத்தியம் செய்வார்கள்."

யஹ்யா அவர்கள் மாலிக் அவர்கள் கூறியதாகக் கூறினார்கள்: "இவ்விஷயத்தில் நான் கேட்டவற்றில் இதுவே மிகச் சிறந்தது."

1600

قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ الْأَمْرُ عِنْدَنَا فِي الْعَبِيدِ أَنَّهُ إِذَا أُصِيبَ الْعَبْدُ عَمْدًا أَوْ خَطَأً ثُمَّ جَاءَ سَيِّدُهُ بِشَاهِدٍ حَلَفَ مَعَ شَاهِدِهِ يَمِينًا وَاحِدَةً ثُمَّ كَانَ لَهُ قِيمَةُ عَبْدِهِ وَلَيْسَ فِي الْعَبِيدِ قَسَامَةٌ فِي عَمْدٍ وَلَا خَطَإٍ وَلَمْ أَسْمَعْ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالَ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ فَإِنْ قُتِلَ الْعَبْدُ عَمْدًا أَوْ خَطَأً لَمْ يَكُنْ عَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ الْمَقْتُولِ قَسَامَةٌ وَلَا يَمِينٌ وَلَا يَسْتَحِقُّ سَيِّدُهُ ذَلِكَ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ عَادِلَةٍ أَوْ بِشَاهِدٍ فَيَحْلِفُ مَعَ شَاهِدِهِ . قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ وَهَذَا أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ .

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்; மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அடிமைகளைப் பொறுத்தவரையில் எங்களிடத்தில் உள்ள நடைமுறை யாதெனில், ஒரு அடிமை வேண்டுமென்றே அல்லது தவறாக (தற்செயலாக) காயப்படுத்தப்பட்டால், பிறகு அவருடைய எஜமானர் ஒரு சாட்சியைக் கொண்டுவந்தால், அவர் அந்தச் சாட்சியுடன் (தானும்) ஒரு சத்தியம் செய்வார். பிறகு அந்த அடிமையின் மதிப்பு (இழப்பீடு) அவருக்குக் கிடைக்கும். அடிமைகளின் விஷயத்தில், (தாக்குதல்) வேண்டுமென்றே நடந்தாலும் அல்லது தவறாக நடந்தாலும் அதில் 'கஸாமா' (எனும் கூட்டுச் சத்திய முறை) கிடையாது. அறிஞர்களில் யாரும் அவ்வாறு கூறியதாக நான் செவியுற்றதில்லை."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு அடிமை வேண்டுமென்றே அல்லது தவறாகக் கொல்லப்பட்டால், கொல்லப்பட்ட அடிமையின் எஜமானர் மீது 'கஸாமா'வோ அல்லது (அது தொடர்பான) சத்தியமோ கிடையாது. எஜமானர் நேர்மையான சாட்சியங்கள் (ஆதாரம்) மூலமாகவோ அல்லது ஒரு சாட்சியுடன் இவர் செய்யும் சத்தியத்தின் மூலமாகவோ அன்றி, (இழப்பீட்டிற்கான) அந்த உரிமையைப் பெற முடியாது."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்; மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் செவியுற்றவற்றில் இதுவே மிகச் சிறந்தது."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

45. كتاب الْمَدِينَةِ

முவத்தா மாலிக்

45. மதீனா

1601

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ يَحْيَى، قَالَ حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مِكْيَالِهِمْ وَبَارِكْ لَهُمْ فِي صَاعِهِمْ وَمُدِّهِمْ ‏.‏ يَعْنِي أَهْلَ الْمَدِينَةِ ‏.‏

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹும்ம பாரிக் லஹும் ஃபீ மிக்யாலிஹிம், வ பாரிக் லஹும் ஃபீ ஸாஇஹிம் வ முத்திஹிம்" (யா அல்லாஹ்! அவர்களுடைய அளக்கும் பாத்திரங்களிலும், அவர்களுடைய ஸாஉ (எனும் அளவை)யிலும், அவர்களுடைய முத் (எனும் அளவை)யிலும் அவர்களுக்கு அருள் புரிவாயாக!). இதன் மூலம் அவர்கள் மதீனாவாசிகளைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

1602

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ النَّاسُ إِذَا رَأَوْا أَوَّلَ الثَّمَرِ جَاءُوا بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَإِذَا أَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ عَبْدُكَ وَخَلِيلُكَ وَنَبِيُّكَ وَإِنِّي عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَإِنَّهُ دَعَاكَ لِمَكَّةَ وَإِنِّي أَدْعُوكَ لِلْمَدِينَةِ بِمِثْلِ مَا دَعَاكَ بِهِ لِمَكَّةَ وَمِثْلِهِ مَعَهُ ‏.‏ ثُمَّ يَدْعُو أَصْغَرَ وَلِيدٍ يَرَاهُ فَيُعْطِيهِ ذَلِكَ الثَّمَرَ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"மக்கள் (பருவத்தின்) முதல் கனிகளைக் காணும்போது, அவற்றை

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வருவார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, 'யா அல்லாஹ்! எங்கள் கனிகளில் எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக. எங்கள் நகரத்தில் எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக. எங்கள் ஸாஃவில் எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக. எங்கள் முத்தில் எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக. யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக இப்ராஹீம் உன்னுடைய அடியாரும், உன்னுடைய உற்ற நண்பரும் (கலீல்), உன்னுடைய நபியும் ஆவார். நான் உன்னுடைய அடியாரும் உன்னுடைய நபியும் ஆவேன். அவர் மக்காவிற்காக உன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்தார். அவர் மக்காவிற்காக உன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்ததைப் போன்றும், அதனுடன் மேலும் ஒரு மடங்கும் (அதாவது, இரு மடங்கு) மதீனாவிற்காக நான் உன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்' என்று கூறுவார்கள். பிறகு, அவர்கள் (அங்குக்) காணும் குழந்தைகளிலேயே மிகச் சிறிய குழந்தையை அழைத்து, அவருக்கு அந்தக் கனிகளைக் கொடுப்பார்கள்."

1603

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ قَطَنِ بْنِ وَهْبِ بْنِ عُمَيْرِ بْنِ الأَجْدَعِ، أَنَّ يُحَنَّسَ، مَوْلَى الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، كَانَ جَالِسًا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فِي الْفِتْنَةِ فَأَتَتْهُ مَوْلاَةٌ لَهُ تُسَلِّمُ عَلَيْهِ فَقَالَتْ إِنِّي أَرَدْتُ الْخُرُوجَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ اشْتَدَّ عَلَيْنَا الزَّمَانُ . فَقَالَ لَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ اقْعُدِي لُكَعُ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ لاَ يَصْبِرُ عَلَى لأْوَائِهَا وَشِدَّتِهَا أَحَدٌ إِلاَّ كُنْتُ لَهُ شَفِيعًا أَوْ شَهِيدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

அஸ்-ஸுபைர் இப்னு அல்-அவ்வாம் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான யூஹன்னஸ் அறிவிக்கிறார்:
நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் (உஸ்மான் (ரழி) அவர்களின் படுகொலைக்குப் பிந்தைய) குழப்பங்கள் (ஃபித்னா) நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது அவருடைய பெண் மவ்லா ஒருவர் வந்து அவருக்கு ஸலாம் கூறினார். பிறகு அவர், "அபூ அப்த் அர்-ரஹ்மான் அவர்களே! நான் (மதீனாவிலிருந்து) வெளியேற விரும்புகிறேன். காலம் எங்களுக்குக் கடினமாகிவிட்டது" என்று கூறினார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி), "அறிவில்லாதவளே! உட்கார். ஏனெனில், '(மதீனாவின்) பசியிலும், வறுமையிலும், (மற்ற) கஷ்டங்களிலும் எவரும் பொறுமையாக இருந்தால், மறுமை நாளில் அவருக்கு நான் சாட்சியாக இருப்பேன் அல்லது அவருக்காகப் பரிந்துரை செய்வேன்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

1604

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا، بَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى الإِسْلاَمِ فَأَصَابَ الأَعْرَابِيَّ وَعْكٌ بِالْمَدِينَةِ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقِلْنِي بَيْعَتِي . فَأَبَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ جَاءَهُ فَقَالَ أَقِلْنِي بَيْعَتِي . فَأَبَى ثُمَّ جَاءَهُ فَقَالَ أَقِلْنِي بَيْعَتِي . فَأَبَى فَخَرَجَ الأَعْرَابِيُّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّمَا الْمَدِينَةُ كَالْكِيرِ تَنْفِي خَبَثَهَا وَيَنْصَعُ طِيبُهَا .

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு கிராமப்புற அரபுவாசி (அஃராபி) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இஸ்லாத்தின் மீது உறுதிமொழி எடுத்தார். மதீனாவில் அந்தக் கிராமப்புற அரபுவாசிக்குக் காய்ச்சல் (அல்லது உடல்நலக்குறைவு) ஏற்பட்டது. அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனது உறுதிமொழியிலிருந்து என்னை விடுவியுங்கள்" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மறுத்தார்கள். பிறகு அவர் மீண்டும் அவர்களிடம் வந்து, "எனது உறுதிமொழியிலிருந்து என்னை விடுவியுங்கள்" என்று கூறினார். (அப்போதும்) அவர்கள் மறுத்தார்கள். பிறகு அவர் மீண்டும் வந்து, "எனது உறுதிமொழியிலிருந்து என்னை விடுவியுங்கள்" என்று கூறினார். (அப்போதும்) அவர்கள் மறுத்தார்கள். பிறகு அந்தக் கிராமப்புற அரபுவாசி வெளியேறினார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "மதீனா உலைக்களம் போன்றதாகும். அது தன்னிடமுள்ள அசுத்தத்தை வெளியேற்றிவிடும்; அதிலுள்ள நல்லதை (தூய்மைப்படுத்தி) மிளிரச் செய்யும்" என்று கூறினார்கள்.

1605

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحُبَابِ، سَعِيدَ بْنَ يَسَارٍ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ أُمِرْتُ بِقَرْيَةٍ تَأْكُلُ الْقُرَى يَقُولُونَ يَثْرِبُ . وَهِيَ الْمَدِينَةُ تَنْفِي النَّاسَ كَمَا يَنْفِي الْكِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் பட்டணங்களை உண்ணும் ஒரு பட்டணத்திற்கு (குடியேற) கட்டளையிடப்பட்டேன். அவர்கள் அதனை 'யத்ரிப்' என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் அது மதீனா ஆகும். கொல்லனின் உலை இரும்பிலிருந்து அதன் கசடுகளை அகற்றுவதைப் போன்று அது (தீய) மனிதர்களை அகற்றிவிடும்."

1606

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَخْرُجُ أَحَدٌ مِنَ الْمَدِينَةِ رَغْبَةً عَنْهَا إِلاَّ أَبْدَلَهَا اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ ‏.‏

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மதீனாவை வெறுத்து (அதைவிட்டு விலகிச் செல்ல விரும்பி) எவரொருவர் அதிலிருந்து வெளியேறினாலும், அவருக்குப் பதிலாக அவரை விடச் சிறந்த ஒருவரை அல்லாஹ் மதீனாவிற்கு அருளாமல் இருப்பதில்லை.'

1607

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ أَبِي زُهَيْرٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ ‏ تُفْتَحُ الْيَمَنُ فَيَأْتِي قَوْمٌ يَبِسُّونَ فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ وَتُفْتَحُ الشَّامُ فَيَأْتِي قَوْمٌ يَبِسُّونَ فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ وَتُفْتَحُ الْعِرَاقُ فَيَأْتِي قَوْمٌ يَبِسُّونَ فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ‏.‏

சுஃப்யான் இப்னு அபீ ஸுஹைர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "யமன் வெற்றி கொள்ளப்படும். அப்போது ஒரு கூட்டத்தார் (மதீனாவை விட்டு) விரைந்து புறப்படுவார்கள்; அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரையும் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படிபவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு (புதிய இடங்களுக்கு) செல்வார்கள். அவர்கள் அறிந்திருந்தால், மதீனாவே அவர்களுக்குச் சிறந்ததாகும். ஷாம் (சிரியா) வெற்றி கொள்ளப்படும். அப்போது ஒரு கூட்டத்தார் (மதீனாவை விட்டு) விரைந்து புறப்படுவார்கள்; அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரையும் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படிபவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு (புதிய இடங்களுக்கு) செல்வார்கள். அவர்கள் அறிந்திருந்தால், மதீனாவே அவர்களுக்குச் சிறந்ததாகும். இராக் வெற்றி கொள்ளப்படும். அப்போது ஒரு கூட்டத்தார் (மதீனாவை விட்டு) விரைந்து புறப்படுவார்கள்; அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரையும் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படிபவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு (புதிய இடங்களுக்கு) செல்வார்கள். அவர்கள் அறிந்திருந்தால், மதீனாவே அவர்களுக்குச் சிறந்ததாகும்."

1608

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ حِمَاسٍ، عَنْ عَمِّهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " لَتُتْرَكَنَّ الْمَدِينَةُ عَلَى أَحْسَنِ مَا كَانَتْ حَتَّى يَدْخُلَ الْكَلْبُ أَوِ الذِّئْبُ فَيُغَذِّي عَلَى بَعْضِ سَوَارِي الْمَسْجِدِ أَوْ عَلَى الْمِنْبَرِ " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلِمَنْ تَكُونُ الثِّمَارُ ذَلِكَ الزَّمَانَ قَالَ " لِلْعَوَافِي الطَّيْرِ وَالسِّبَاعِ " .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மதீனா, அது மிகச் சிறந்த நிலையில் இருக்கும்போது நிச்சயமாகக் கைவிடப்படும்; (எதுவரையெனில்) ஒரு நாய் அல்லது ஓநாய் அதனுள் நுழைந்து, பள்ளிவாசலின் தூண்களில் ஒன்றின் மீதோ அல்லது மிம்பரின் மீதோ உணவு உண்ணும் வரை."

அவர்கள் கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அக்காலத்தில் (அதன்) கனிகளை யார் அடைவார்கள்?"

அதற்கு அவர்கள், "உணவு தேடும் விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் காட்டு மிருகங்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1609

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، حِينَ خَرَجَ مِنَ الْمَدِينَةِ الْتَفَتَ إِلَيْهَا فَبَكَى ثُمَّ قَالَ يَا مُزَاحِمُ أَتَخْشَى أَنْ نَكُونَ مِمَّنْ نَفَتِ الْمَدِينَةُ

உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் மதீனாவை விட்டு வெளியேறியபோது, அதன் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்து அழுதார்கள். பின்னர் அவர்கள், "ஓ முஸாஹிம்! மதீனா (தனக்கு ஒவ்வாதவர்களை) வெளியேற்றும் நபர்களில் நாமும் ஆகிவிடுவோமோ என்று நீங்கள் அஞ்சுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

1610

حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرٍو، مَوْلَى الْمُطَّلِبِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم طَلَعَ لَهُ أُحُدٌ فَقَالَ هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَأَنَا

أُحَرِّمُ مَا بَيْنَ لاَبَتَيْهَا .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு உஹுத் (மலை) தென்பட்டபோது அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது ஒரு மலை; இது நம்மை நேசிக்கிறது, நாமும் இதை நேசிக்கிறோம். யா அல்லாஹ்! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மக்காவை ஹரமாக்கினார்கள். நான் (மதீனாவின்) இரு கருங்கல் நிலப்பரப்புகளுக்கு இடையில் உள்ளதை ஹரமாக்குகிறேன்."

1611

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لَوْ رَأَيْتُ الظِّبَاءَ بِالْمَدِينَةِ تَرْتَعُ مَا ذَعَرْتُهَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا بَيْنَ لاَبَتَيْهَا حَرَامٌ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: 'மதீனாவில் மான்கள் மேய்வதைக் கண்டால், அவற்றை நான் பயமுறுத்த மாட்டேன். (ஏனெனில்,) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அதன் இரண்டு கருங்கல் நிலப்பரப்புகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதி புனிதமானதாகும்'.

1612

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يُوسُفَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ وَجَدَ غِلْمَانًا قَدْ أَلْجَئُوا ثَعْلَبًا إِلَى زَاوِيَةٍ فَطَرَدَهُمْ عَنْهُ . قَالَ مَالِكٌ لاَ أَعْلَمُ إِلاَّ أَنَّهُ قَالَ أَفِي حَرَمِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُصْنَعُ هَذَا

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள், சில சிறுவர்கள் ஒரு நரியை ஒரு மூலைக்குள் விரட்டியிருப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள் அந்தச் சிறுவர்களை அதனிடமிருந்து விரட்டியடித்தார்கள்.

மேலும் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் (அபூ அய்யூப்), 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹரத்தில் இது செய்யப்படுகிறதா?' (இங்கு இது போன்ற செயல்கள் அனுமதிக்கப்பட்டதா?) என்று கூறினார்கள் என்று மட்டுமே எனக்குத் தெரியும்."

1613

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَجُلٍ، قَالَ دَخَلَ عَلَىَّ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَأَنَا بِالأَسْوَافِ، قَدِ اصْطَدْتُ نُهَسًا فَأَخَذَهُ مِنْ يَدِي فَأَرْسَلَهُ .

ஒரு மனிதர் கூறியதாவது: 'நான் அல்-அஸ்வாஃபில் இருந்தபோது ஸைத் பின் தாபித் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். நான் ஒரு 'நுஹஸ்' (சிறிய வேட்டைப்) பறவையை வேட்டையாடிப் பிடித்திருந்தேன். அவர்கள் அதை என் கையிலிருந்து வாங்கி, (இரக்கம் கருதியோ அல்லது அநாவசிய வேட்டையைத் தவிர்ப்பதற்காகவோ) அதை விடுவித்துவிட்டார்கள்.'

1614

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْمَدِينَةَ وُعِكَ أَبُو بَكْرٍ وَبِلاَلٌ - قَالَتْ - فَدَخَلْتُ عَلَيْهِمَا فَقُلْتُ يَا أَبَتِ كَيْفَ تَجِدُكَ وَيَا بِلاَلُ كَيْفَ تَجِدُكَ قَالَتْ فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ إِذَا أَخَذَتْهُ الْحُمَّى يَقُولُ كُلُّ امْرِئٍ مُصَبَّحٌ فِي أَهْلِهِ وَالْمَوْتُ أَدْنَى مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَكَانَ بِلاَلٌ إِذَا أُقْلِعَ عَنْهُ يَرْفَعُ عَقِيرَتَهُ فَيَقُولُ أَلاَ لَيْتَ شِعْرِي هَلْ أَبِيتَنَّ لَيْلَةً بِوَادٍ وَحَوْلِي إِذْخِرٌ وَجَلِيلُ وَهَلْ أَرِدَنْ يَوْمًا مِيَاهَ مَجَنَّةٍ وَهَلْ يَبْدُوَنْ لِي شَامَةٌ وَطَفِيلُ قَالَتْ عَائِشَةُ فَجِئْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَخْبَرْتُهُ فَقَالَ اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَحُبِّنَا مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ وَصَحِّحْهَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِهَا وَمُدِّهَا وَانْقُلْ حُمَّاهَا فَاجْعَلْهَا بِالْجُحْفَةِ .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களுக்கும் பிலால் (ரழி) அவர்களுக்கும் காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. நான் அவ்விருவரிடமும் சென்று, “என் தந்தையே! நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்? பிலால் அவர்களே! நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டேன்.

அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களுக்குக் காய்ச்சல் அதிகமானால் அவர்கள், “ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் குடும்பத்தாருடன் காலைப் பொழுதை அடைகிறான்; ஆனால் மரணமோ அவனது செருப்பு வாரை விட மிக அருகில் இருக்கிறது” என்று கூறுவார்கள்.

பிலால் (ரழி) அவர்களை விட்டுக் காய்ச்சல் நீங்கியதும், அவர்கள் தம் குரலை உயர்த்தி, “நான் அறிய ஆசைப்படுகிறேன், நான் ஒரு இரவை (மக்காவிற்கு அருகிலுள்ள) ஒரு பள்ளத்தாக்கில், என்னைச் சுற்றி ‘இத்ஃகிர்’

மற்றும் ‘ஜலீல்’ (வாசனைப் புற்கள்) இருக்கக் கழிப்பேனா? நான் ஒரு நாள் ‘மஜன்னா’வின் நீர்நிலைகளுக்குச் செல்வேனா? ‘ஷாமா’ மற்றும் ‘தஃபீல்’ (மலைகள்) எனக்குத் தென்படுமா?” என்று (ஏக்கத்துடன்) பாடுவார்கள்.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று இதனைத் தெரிவித்தேன். அப்போது அவர்கள் (பின்வருமாறு பிரார்த்தனை) கூறினார்கள்:

“அல்லாஹும்ம ஹப்பிப் இலைனல் மதீனத க-ஹுப்பினா மக்கத அவ் அஷத், வ-ஸஹ்ஹிஹ்ஹா, வ-பாரிக் லனா ஃபீ ஸாஇஹா வ-முத்திஹா, வன்குல் ஹும்மாஹா ஃபஜ்அல்ஹா பில்-ஜுஹ்ஃபா.”

(இதன் பொருள்: யா அல்லாஹ்! நாங்கள் மக்காவை நேசிப்பது போல் அல்லது அதைவிட அதிகமாக மதீனாவை நாங்கள் நேசிக்கும்படி செய்வாயாக. அதை ஆரோக்கியமானதாக ஆக்குவாயாக. மேலும் எங்களுடைய ‘ஸாஃ’விலும் ‘முத்’திலும் எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக. அதன் காய்ச்சலை அகற்றி, அதை ‘அல்-ஜுஹ்ஃபா’வில் ஆக்குவாயாக.)

1615

قَالَ مَالِكٌ وَحَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، أَنَّ عَائِشَةَ. قَالَتْ وَكَانَ عَامِرُ بْنُ فُهَيْرَةَ يَقُولُ قَدْ رَأَيْتُ الْمَوْتَ قَبْلَ ذَوْقِهِ إِنَّ الْجَبَانَ حَتْفُهُ مِنْ فَوْقِهِ .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஆமிர் இப்னு ஃபுஹைரா (ரழி) அவர்கள், "நான் மரணத்தை சுவைப்பதற்கு முன்பே அதைக் கண்டுவிட்டேன் (அதன் யதார்த்தத்தை உணர்ந்து கொண்டேன்); நிச்சயமாகக் கோழையின் மரணம் அவனுக்கு மேலிருந்துதான்" என்று கூறுவார்கள்.

1616

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُجْمِرِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " عَلَى أَنْقَابِ الْمَدِينَةِ مَلاَئِكَةٌ لاَ يَدْخُلُهَا الطَّاعُونُ وَلاَ الدَّجَّالُ

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மதீனாவின் நுழைவாயில்கள் (மற்றும் கணவாய்கள்) அனைத்திலும் வானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பிளேக் நோயோ, தஜ்ஜாலோ அதற்குள் நுழையாது."

1617

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَكِيمٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، يَقُولُ كَانَ مِنْ آخِرِ مَا تَكَلَّمَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ قَالَ قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ لاَ يَبْقَيَنَّ دِينَانِ بِأَرْضِ الْعَرَبِ .

உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கடைசியாகக் கூறியவற்றில் இதுவும் ஒன்றாகும்: 'அல்லாஹ் யூதர்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் சபிப்பானாக! அவர்கள் தங்கள் நபிமார்களின் கப்ருகளை மஸ்ஜிதுகளாக (தொழும் இடங்களாக) ஆக்கிக்கொண்டார்கள். அரபு பூமியில் (அரபு தீபகற்பத்தில்) இரண்டு மார்க்கங்கள் எஞ்சியிருக்கக் கூடாது.'"

1618

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " لاَ يَجْتَمِعُ دِينَانِ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ " . قَالَ مَالِكٌ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَفَحَصَ عَنْ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ حَتَّى أَتَاهُ الثَّلْجُ وَالْيَقِينُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " لاَ يَجْتَمِعُ دِينَانِ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ " فَأَجْلَى يَهُودَ خَيْبَرَ . قَالَ مَالِكٌ وَقَدْ أَجْلَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَهُودَ نَجْرَانَ وَفَدَكَ فَأَمَّا يَهُودُ خَيْبَرَ فَخَرَجُوا مِنْهَا لَيْسَ لَهُمْ مِنَ الثَّمَرِ وَلاَ مِنَ الأَرْضِ شَىْءٌ وَأَمَّا يَهُودُ فَدَكَ فَكَانَ لَهُمْ نِصْفُ الثَّمَرِ وَنِصْفُ الأَرْضِ لأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ صَالَحَهُمْ عَلَى نِصْفِ الثَّمَرِ وَنِصْفِ الأَرْضِ فَأَقَامَ لَهُمْ عُمَرُ نِصْفَ الثَّمَرِ وَنِصْفَ الأَرْضِ قِيمَةً مِنْ ذَهَبٍ وَوَرِقٍ وَإِبِلٍ وَحِبَالٍ وَأَقْتَابٍ ثُمَّ أَعْطَاهُمُ الْقِيمَةَ وَأَجْلاَهُمْ مِنْهَا .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அரேபியத் தீபகற்பத்தில் இரண்டு மார்க்கங்கள் ஒருசேர இருக்காது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்; இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "அரேபியத் தீபகற்பத்தில் இரண்டு மார்க்கங்கள் ஒருசேர இருக்காது" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை முழுமையாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் வரை (அதாவது, பனி போல தெளிவான உறுதி கிடைக்கும் வரை) அது குறித்துத் தீர விசாரித்தார்கள். (அது உறுதியானதும்) அவர்கள் கைபரிலிருந்து யூதர்களை வெளியேற்றினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் நஜ்ரான் மற்றும் ஃபதக் யூதர்களையும் வெளியேற்றினார்கள். கைபர் யூதர்கள் வெளியேறியபோது, கனிவர்க்கத்திலோ அல்லது நிலத்திலோ அவர்களுக்கு எவ்விதப் பங்கும் (உரிமையும்) இருக்கவில்லை. ஆனால் ஃபதக் யூதர்களைப் பொருத்தவரை, அவர்களுக்குக் கனிகளிலும் நிலத்திலும் பாதி உரிமை இருந்தது. ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கனிகளிலும் நிலத்திலும் பாதியை (அவர்களுக்கு வழங்குவதாக)க் கொண்டு அவர்களுடன் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்திருந்தார்கள். ஆகவே உமர் (ரழி) அவர்கள், கனிகள் மற்றும் நிலத்தின் பாதிக்குரிய மதிப்பைத் தங்கம், வெள்ளி, ஒட்டகங்கள், கயிறுகள் மற்றும் சேணங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் நிர்ணயித்து, அம்மதிப்பை அவர்களிடம் வழங்கி, அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றினார்கள்.

1619

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم طَلَعَ لَهُ أُحُدٌ فَقَالَ هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ .

உர்வா இப்னு ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு உஹுத் மலை தென்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: "இது நம்மை நேசிக்கும் ஒரு மலை; நாமும் இதை நேசிக்கிறோம்."

1620

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، أَنَّ أَسْلَمَ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، زَارَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَيَّاشٍ الْمَخْزُومِيَّ فَرَأَى عِنْدَهُ نَبِيذًا وَهُوَ بِطَرِيقِ مَكَّةَ فَقَالَ لَهُ أَسْلَمُ إِنَّ هَذَا الشَّرَابَ يُحِبُّهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَحَمَلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَيَّاشٍ قَدَحًا عَظِيمًا فَجَاءَ بِهِ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَوَضَعَهُ فِي يَدَيْهِ فَقَرَّبَهُ عُمَرُ إِلَى فِيهِ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ عُمَرُ إِنَّ هَذَا لَشَرَابٌ طَيِّبٌ فَشَرِبَ مِنْهُ ثُمَّ نَاوَلَهُ رَجُلاً عَنْ يَمِينِهِ . فَلَمَّا أَدْبَرَ عَبْدُ اللَّهِ نَادَاهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَقَالَ أَأَنْتَ الْقَائِلُ لَمَكَّةُ خَيْرٌ مِنَ الْمَدِينَةِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَقُلْتُ هِيَ حَرَمُ اللَّهِ وَأَمْنُهُ وَفِيهَا بَيْتُهُ . فَقَالَ عُمَرُ لاَ أَقُولُ فِي بَيْتِ اللَّهِ وَلاَ فِي حَرَمِهِ شَيْئًا . ثُمَّ قَالَ عُمَرُ أَأَنْتَ الْقَائِلُ لَمَكَّةُ خَيْرٌ مِنَ الْمَدِينَةِ قَالَ فَقُلْتُ هِيَ حَرَمُ اللَّهِ وَأَمْنُهُ وَفِيهَا بَيْتُهُ . فَقَالَ عُمَرُ لاَ أَقُولُ فِي حَرَمِ اللَّهِ وَلاَ فِي بَيْتِهِ شَيْئًا ثُمَّ انْصَرَفَ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களின் மவ்லாவான அஸ்லம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு அய்யாஷ் அல்-மக்ஸூமி (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தேன். அப்போது அவர் மக்காவிற்குச் செல்லும் வழியில் இருந்தார்; அவரிடம் 'நபித்' இருப்பதைக் கண்டேன். நான் அவரிடம், "உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் இந்தப் பானத்தை விரும்புகிறார்கள்" என்று கூறினேன். எனவே, அப்துல்லாஹ் இப்னு அய்யாஷ் (ரழி) ஒரு பெரிய கிண்ணத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்து உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்; அதை அவர் (உமரின்) கைகளில் வைத்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள் அதைத் தம் வாய்க்கு அருகில் கொண்டு வந்து, பின்னர் தமது தலையை உயர்த்தினார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "நிச்சயமாக, இந்தப் பானம் நன்றாக இருக்கிறது" என்று கூறி, அதிலிருந்து குடித்துவிட்டு, பின்னர் அதைத் தமது வலது புறத்தில் இருந்த ஒரு மனிதரிடம் கொடுத்தார்கள்.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் திரும்பிச் சென்றபோது, உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அவரை அழைத்து, "மக்காதான் மதீனாவை விடச் சிறந்தது என்று சொல்பவர் நீங்களா?" என்று கேட்டார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள், "நான் அது அல்லாஹ்வின் ஹரம் என்றும், அவனுடைய பாதுகாப்புத்தலம் என்றும், அவனுடைய இல்லம் அதில் இருக்கிறது என்றும் கூறினேன்" என்றார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "நான் அல்லாஹ்வின் இல்லத்தைப் பற்றியோ அல்லது அவனுடைய ஹரத்தைப் பற்றியோ எதுவும் கூறவில்லை (அவற்றின் மகத்துவத்தை நான் மறுக்கவில்லை, ஆனால் மதீனாவை விட மக்கா சிறந்தது என்ற ஒப்பீட்டை நான் ஏற்கவில்லை)" என்றார்கள்.

பின்னர் உமர் (ரழி) அவர்கள், "மக்காதான் மதீனாவை விடச் சிறந்தது என்று சொல்பவர் நீங்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் (அப்துல்லாஹ்), "நான் அது அல்லாஹ்வின் ஹரம் என்றும், அவனுடைய பாதுகாப்புத்தலம் என்றும், அவனுடைய இல்லம் அதில் இருக்கிறது என்றும் கூறினேன்" என்று பதிலளித்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "நான் அல்லாஹ்வின் ஹரத்தைப் பற்றியோ அல்லது அவனுடைய இல்லத்தைப் பற்றியோ எதுவும் கூறவில்லை (அவற்றின் மகத்துவத்தை நான் மறுக்கவில்லை, ஆனால் மதீனாவை விட மக்கா சிறந்தது என்ற ஒப்பீட்டை நான் ஏற்கவில்லை)" என்றார்கள். பின்னர் அவர் சென்றுவிட்டார்.

1621

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ نَوْفَلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، خَرَجَ إِلَى الشَّامِ حَتَّى إِذَا كَانَ بِسَرْغَ لَقِيَهُ أُمَرَاءُ الأَجْنَادِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ

وَأَصْحَابُهُ فَأَخْبَرُوهُ أَنَّ الْوَبَأَ قَدْ وَقَعَ بِأَرْضِ الشَّامِ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ادْعُ
لِي الْمُهَاجِرِينَ الأَوَّلِينَ . فَدَعَاهُمْ فَاسْتَشَارَهُمْ وَأَخْبَرَهُمْ أَنَّ الْوَبَأَ قَدْ وَقَعَ بِالشَّامِ فَاخْتَلَفُوا
فَقَالَ بَعْضُهُمْ قَدْ خَرَجْتَ لأَمْرٍ وَلاَ نَرَى أَنْ تَرْجِعَ عَنْهُ . وَقَالَ بَعْضُهُمْ مَعَكَ بَقِيَّةُ النَّاسِ
وَأَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَلاَ نَرَى أَنْ تُقْدِمَهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَإِ . فَقَالَ عُمَرُ
ارْتَفِعُوا عَنِّي . ثُمَّ قَالَ ادْعُ لِي الأَنْصَارَ فَدَعَوْتُهُمْ فَاسْتَشَارَهُمْ فَسَلَكُوا سَبِيلَ الْمُهَاجِرِينَ
وَاخْتَلَفُوا كَاخْتِلاَفِهِمْ فَقَالَ ارْتَفِعُوا عَنِّي . ثُمَّ قَالَ ادْعُ لِي مَنْ كَانَ هَا هُنَا مِنْ مَشْيَخَةِ قُرَيْشٍ مِنْ
مُهَاجِرَةِ الْفَتْحِ . فَدَعَوْتُهُمْ فَلَمْ يَخْتَلِفْ عَلَيْهِ مِنْهُمُ اثْنَانِ فَقَالُوا نَرَى أَنْ تَرْجِعَ بِالنَّاسِ وَلاَ
تُقْدِمَهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَإِ فَنَادَى عُمَرُ فِي النَّاسِ إِنِّي مُصَبِّحٌ عَلَى ظَهْرٍ فَأَصْبِحُوا عَلَيْهِ . فَقَالَ أَبُو
عُبَيْدَةَ أَفِرَارًا مِنْ قَدَرِ اللَّهِ فَقَالَ عُمَرُ لَوْ غَيْرُكَ قَالَهَا يَا أَبَا عُبَيْدَةَ نَعَمْ نَفِرُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ إِلَى قَدَرِ
اللَّهِ أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ إِبِلٌ فَهَبَطَتْ وَادِيًا لَهُ عُدْوَتَانِ إِحْدَاهُمَا مُخْصِبَةٌ وَالأُخْرَى جَدْبَةٌ أَلَيْسَ
إِنْ رَعَيْتَ الْخَصِبَةَ رَعَيْتَهَا بِقَدَرِ اللَّهِ وَإِنْ رَعَيْتَ الْجَدْبَةَ رَعَيْتَهَا بِقَدَرِ اللَّهِ فَجَاءَ عَبْدُ
الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ - وَكَانَ غَائِبًا فِي بَعْضِ حَاجَتِهِ - فَقَالَ إِنَّ عِنْدِي مِنْ هَذَا عِلْمًا سَمِعْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلاَ تَقْدَمُوا عَلَيْهِ وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ
وَأَنْتُمْ بِهَا فَلاَ تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ . قَالَ فَحَمِدَ اللَّهَ عُمَرُ ثُمَّ انْصَرَفَ .

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் ஷாம் (சிரியா) நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் ‘ஸர்க்’ என்னுமிடத்தை அடைந்தபோது, அப்பகுதியின் படைத் தளபதிகளான அபூ உபைதா பின் அல்ஜர்ராஹ் (ரலி) அவர்களும் அவர்களுடைய தோழர்களும் அவரைச் சந்தித்து, ஷாம் நாட்டில் கொள்ளை நோய் (பிளேக்) பரவியிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) கூறுகிறார்கள்: உமர் (ரலி) அவர்கள், "ஆரம்பகால முஹாஜிர்களை என்னிடம் அழையுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே நான் அவர்களை அழைத்தேன். ஷாம் நாட்டில் கொள்ளை நோய் பரவியிருப்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டார்கள். அவர்கள் கருத்து வேறுபட்டார்கள். சிலர், "நீங்கள் ஒரு காரியத்திற்காகப் புறப்பட்டு விட்டீர்கள்; அதை விட்டும் நீங்கள் திரும்புவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை" என்றனர். மற்றும் சிலர், "உங்களுடன் மக்களில் எஞ்சியவர்களும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களும் உள்ளனர். இந்தக் கொள்ளை நோயை நோக்கி அவர்களை அழைத்துச் செல்வதை

நாங்கள் சரியெனக் கருதவில்லை" என்றனர். உமர் (ரலி), "என்னைவிட்டுச் செல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, "அன்ஸாரிகளை என்னிடம் அழையுங்கள்" என்றார்கள். நான் அவர்களை அழைத்தேன். அவர்களிடமும் ஆலோசனை கேட்டார்கள். அவர்களோ முஹாஜிர்கள் சென்ற வழியிலேயே சென்று, அவர்களைப் போன்றே கருத்து வேறுபட்டார்கள். உமர் (ரலி), "என்னைவிட்டுச் செல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, "மக்கா வெற்றியின்போது ஹிஜ்ரத் செய்த குறைஷிப் பெரியோர்களில் இங்குள்ளவர்களை என்னிடம் அழையுங்கள்" என்றார்கள். நான் அவர்களை அழைத்தேன். அவர்களில் இருவர்கூட கருத்து வேறுபடவில்லை. "மக்களைத் திருப்பிக்கொண்டு நீங்கள் திரும்பி விடுவதையே நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்தக் கொள்ளை நோயை நோக்கி அவர்களை அழைத்துச் செல்ல வேண்டாம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

எனவே, உமர் (ரலி) மக்களிடையே, "நான் காலையில் (வாகனத்தில்) ஏறிப் புறப்படப்போகிறேன்; நீங்களும் புறப்படுங்கள்" என்று அறிவித்தார்கள்.

அப்போது அபூ உபைதா பின் அல்ஜர்ராஹ் (ரலி), "அல்லாஹ்வின் விதியிலிருந்து வெருண்டா (ஓடுகிறீர்கள்)?'' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் (ரலி), "அபூ உபைதாவே! இதை உங்களைத் தவிர வேறு யாரேனும் சொல்லியிருக்கக் கூடாதா? ஆம், நாம் அல்லாஹ்வின் விதியிலிருந்து அல்லாஹ்வின் விதியின் பக்கமே செல்கிறோம். (உதாரணமாக) உங்களுக்கு ஒட்டகங்கள் இருந்து, அவை ஒரு பள்ளத்தாக்கில் இறங்கின என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தப் பள்ளத்தாக்கிற்கு இரண்டு கரைகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று வளம் மிக்கது; மற்றொன்று வறண்டது. வளம் மிக்க பகுதியில் நீங்கள் மேய்த்தால் அல்லாஹ்வின் விதிப்படியே மேய்க்கிறீர்கள்; வறண்ட பகுதியில் நீங்கள் மேய்த்தாலும் அல்லாஹ்வின் விதிப்படியே மேய்க்கிறீர்கள் அல்லவா? (அதுபோலத்தான் இதுவும்)" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது (அங்கில்லாதிருந்த) அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் தமது தனிப்பட்ட அலுவல் காரணமாகச் சென்றிருந்தார்கள். அவர்கள், "இது குறித்து என்னிடம் ஒரு விபரம் உண்டு; இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டுள்ளேன்: 'ஓர் ஊரில் கொள்ளை நோய் பரவியிருப்பதாக நீங்கள் கேள்விப்பட்டால் அங்கு செல்லாதீர்கள்; நீங்கள் இருக்கும் ஓர் ஊரில் அது பரவினால் அதிலிருந்து தப்பியோடும் எண்ணத்தில் அங்கிருந்து வெளியேறாதீர்கள்'" என்று கூறினார்கள்.

(இதைக் கேட்டதும்) உமர் (ரலி) அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்துவிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

1622

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، وَعَنْ سَالِمٍ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَسْأَلُ، أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ مَا سَمِعْتَ مِنْ، رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي الطَّاعُونِ فَقَالَ أُسَامَةُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ الطَّاعُونُ رِجْزٌ أُرْسِلَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَوْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلاَ تَدْخُلُوا عَلَيْهِ وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلاَ تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ ‏"‏ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ قَالَ أَبُو النَّضْرِ لاَ يُخْرِجُكُمْ إِلاَّ فِرَارٌ مِنْهُ ‏.‏

ஸஃது இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள், உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்களிடம் "பிளேக் நோயைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் எதையாவது செவியுற்றிருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு உஸாமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பிளேக் நோய் என்பது பனூ இஸ்ராயீல் கூட்டத்தினர் மீதோ அல்லது உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்கள் மீதோ அனுப்பப்பட்ட ஒரு தண்டனையாகும். ஒரு தேசத்தில் அது (பிளேக்) இருப்பதாக நீங்கள் கேள்விப்பட்டால், அதில் நுழையாதீர்கள். அது ஒரு தேசத்தில் ஏற்பட்டு, நீங்கள் அதில் இருந்தால், அதிலிருந்து தப்பி ஓடுவதற்காக வெளியேறாதீர்கள்.'"

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அபூ அந்-நள்ர் (ரஹ்) அவர்கள், "(பிளேக் நோயிலிருந்து) தப்பி ஓடும் நோக்குடன் மட்டுமே வெளியேறாதீர்கள் (என்று இந்த ஹதீஸ் கூறுகிறது)" என்று கூறினார்கள்.

1623

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، خَرَجَ إِلَى الشَّامِ فَلَمَّا جَاءَ سَرْغَ بَلَغَهُ أَنَّ الْوَبَأَ قَدْ وَقَعَ بِالشَّامِ فَأَخْبَرَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلاَ تَقْدَمُوا عَلَيْهِ وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلاَ تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ ‏"‏ ‏.‏ فَرَجَعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ مِنْ سَرْغَ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அஷ்-ஷாம் பகுதிக்குச்

சென்றார்கள். அவர்கள் 'ஸர்க்' என்ற இடத்தை அடைந்தபோது, அஷ்-ஷாமில் வபா (தொற்றுநோய்/பிளேக்) பரவியிருப்பதாக அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. அப்போது அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஓர் ஊரில் வபா (தொற்றுநோய்/பிளேக்) இருப்பதாக நீங்கள் கேள்விப்பட்டால், அந்த ஊருக்கு நீங்கள் செல்லாதீர்கள். நீங்கள் இருக்கும் ஓர் ஊரில் அது ஏற்பட்டால், அதிலிருந்து தப்பித்து ஓடாதீர்கள்' என்று கூறினார்கள்" எனத் தெரிவித்தார்கள். இதையடுத்து உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஸர்க்கிலிருந்து திரும்பிவிட்டார்கள்.

1624

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، إِنَّمَا رَجَعَ بِالنَّاسِ مِنْ سَرْغَ عَنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، .

ஸாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸின் அடிப்படையிலேயே (சாம் நாட்டிற்குச் செல்லும் வழியில் ஏற்பட்ட கொள்ளைநோய் காரணமாக) 'சர்க்' எனுமிடத்திலிருந்து மக்களுடன் திரும்பினார்கள்.

1625

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لَبَيْتٌ بِرُكْبَةَ أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ عَشَرَةِ أَبْيَاتٍ بِالشَّامِ . قَالَ مَالِكٌ يُرِيدُ لِطُولِ الأَعْمَارِ وَالْبَقَاءِ وَلِشِدَّةِ الْوَبَإِ بِالشَّامِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: (எனக்குச் செய்தி எட்டியது) உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அஷ்-ஷாமில் உள்ள பத்து வீடுகளை விட, ருக்பாவில் உள்ள ஒரு வீடு எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்."
மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(அவர் இவ்வாறு கூறியது) நீண்ட ஆயுளையும் (உலகில்) நிலைத்திருப்பதையும் நாடியும், அஷ்-ஷாமில் உள்ள கொள்ளை நோயின் தீவிரத்தின் காரணமாகவுமே ஆகும்."

موطأ مالك

46. كتاب القدر

முவத்தா மாலிக்

46. தீர்ப்பு

1626

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ تَحَاجَّ آدَمُ وَمُوسَى فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى قَالَ لَهُ مُوسَى أَنْتَ آدَمُ الَّذِي أَغْوَيْتَ النَّاسَ وَأَخْرَجْتَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ فَقَالَ لَهُ آدَمُ أَنْتَ مُوسَى الَّذِي أَعْطَاهُ اللَّهُ عِلْمَ كُلِّ شَىْءٍ وَاصْطَفَاهُ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِهِ قَالَ نَعَمْ ‏.‏ قَالَ أَفَتَلُومُنِي عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِّرَ عَلَىَّ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஆதம் (அலை) அவர்களும் மூஸா (அலை) அவர்களும் தர்க்கம் செய்தார்கள். அதில் ஆதம் (அலை) அவர்கள் மூஸா (அலை) அவர்களை வாதத்தில் மிகைத்தார்கள். மூஸா (அலை) அவர்கள் ஆதம் (அலை) அவர்களிடம், 'நீங்கள் தான் ஆதம்; (உமது தவறு காரணமாக) மக்களை வழிதவறச் செய்து, அவர்களைச் சுவனத்திலிருந்து வெளியேற்றியவர்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஆதம் (அலை) அவர்கள் அவரிடம், 'நீங்கள் தான் மூஸா; அல்லாஹ் உங்களுக்கு எல்லாப் பொருட்களின் அறிவையும் (அதாவது, உமது தூதுத்துவத்திற்குத் தேவையான அறிவை) வழங்கினான். மேலும் தனது தூதுச் செய்தியைக் கொண்டு மற்ற மக்களை விட உங்களை அவன் தேர்ந்தெடுத்தான்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு மூஸா (அலை) அவர்கள் 'ஆம்' என்று கூறினார்கள். (அப்போது) ஆதம் (அலை) அவர்கள், 'நான் படைக்கப்படுவதற்கு முன்பே என்மீது விதிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்திற்காகவா நீங்கள் என்னைக் கண்டிக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள்."

1627

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أُنَيْسَةَ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ عَنْ مُسْلِمِ بْنِ يَسَارٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، سُئِلَ عَنْ هَذِهِ

الآيَةِ، { وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ } . فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُسْأَلُ عَنْهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى خَلَقَ آدَمَ ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ بِيَمِينِهِ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً فَقَالَ خَلَقْتُ هَؤُلاَءِ لِلْجَنَّةِ وَبِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَعْمَلُونَ ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً فَقَالَ خَلَقْتُ هَؤُلاَءِ لِلنَّارِ وَبِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ يَعْمَلُونَ " . فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَفِيمَ الْعَمَلُ قَالَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّ اللَّهَ إِذَا خَلَقَ الْعَبْدَ لِلْجَنَّةِ اسْتَعْمَلَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَمُوتَ عَلَى عَمَلٍ مِنْ أَعْمَالِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيُدْخِلَهُ بِهِ الْجَنَّةَ وَإِذَا خَلَقَ الْعَبْدَ لِلنَّارِ اسْتَعْمَلَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى يَمُوتَ عَلَى عَمَلٍ مِنْ أَعْمَالِ أَهْلِ النَّارِ فَيُدْخِلَهُ بِهِ النَّارَ " .

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம், "{உமது இறைவன் ஆதமின் மக்களில், அவர்களின் முதுகுகளிலிருந்து அவர்களின் சந்ததிகளை வெளிப்படுத்தி, அவர்களைக் கொண்டே அவர்களுக்கெதிராகச் சாட்சி எடுத்தான்: 'நான் உங்கள் இறைவன் அல்லவா?' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம்! (நீயே எங்கள் இறைவன் என) நாங்கள் சாட்சி கூறுகிறோம்' என்று கூறினார்கள். 'நிச்சயமாக நாங்கள் இதைப்பற்றி அறியாதவர்களாக இருந்தோம்' என்று மறுமை நாளில் நீங்கள் கூறாதிருப்பதற்காக (இவ்வாறே சாட்சி எடுக்கப்பட்டது)}" (அல்குர்ஆன் 7:172) என்ற இறைவசனம் குறித்துக் கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இது குறித்துக் கேட்கப்பட்டதை நான் செவியுற்றுள்ளேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

'நிச்சயமாக அல்லாஹ் (தபாரக வதஆலா) ஆதம் (அலை) அவர்களைப் படைத்தான். பின்னர் அவன் தனது வலது கரத்தால் அவரது முதுகைத் தடவினான்; அதிலிருந்து சந்ததிகளை வெளிப்படுத்தினான். (பிறகு) அவன், ‘‘இவர்களை நான் சொர்க்கத்திற்காகப் படைத்தேன்; இவர்கள் சொர்க்கவாசிகளின் செயல்களைச் செய்வார்கள்’’ என்று கூறினான். பின்னர் அவன் (மீண்டும்) அவரது முதுகைத் தடவி, அதிலிருந்து சந்ததிகளை வெளிப்படுத்தினான். அவன், ‘‘இவர்களை நான் நரகத்திற்காகப் படைத்தேன்; இவர்கள் நரகவாசிகளின் செயல்களைச் செய்வார்கள்’’ என்று கூறினான்.'

அப்போது ஒரு மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அப்படியென்றால் செயல்களுக்கு என்ன பயன்?' என்று கேட்டார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஓர் அடியானைச் சொர்க்கத்திற்காகப் படைக்கும்போது, அவனைச் சொர்க்கவாசிகளின் செயல்களில் ஈடுபடுத்துவான். எதுவரையெனில், அவன் சொர்க்கவாசிகளின் செயல்களில் ஒன்றில் இருக்கும்போதே மரணமடைகிறான்; அதன் மூலம் அவனைச் சொர்க்கத்தில் நுழைவிக்கிறான். அவன் ஓர் அடியானை நரகத்திற்காகப் படைக்கும்போது, அவனை நரகவாசிகளின் செயல்களில் ஈடுபடுத்துவான். எதுவரையெனில், அவன் நரகவாசிகளின் செயல்களில் ஒன்றில் இருக்கும்போதே மரணமடைகிறான்; அதன் மூலம் அவனை நரகத்தில் நுழைவிக்கிறான்.'

1628

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ ‏.‏

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் உங்களிடம் இரண்டு காரியங்களை விட்டுச் சென்றிருக்கிறேன். நீங்கள் அவ்விரண்டையும் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் காலமெல்லாம், நீங்கள் வழி தவற மாட்டீர்கள். அவை அல்லாஹ்வின் வேதமும், அவனுடைய தூதரின் சுன்னாவும் ஆகும்."

1629

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ طَاوُسٍ الْيَمَانِيِّ، أَنَّهُ قَالَ أَدْرَكْتُ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُونَ كُلُّ شَىْءٍ بِقَدَرٍ ‏.‏ قَالَ طَاوُسٌ وَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كُلُّ شَىْءٍ بِقَدَرٍ حَتَّى الْعَجْزِ وَالْكَيْسِ أَوِ الْكَيْسِ وَالْعَجْزِ ‏.‏

தாவூஸ் அல்-யமானி அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் சிலரை நான் சந்தித்தேன். அவர்கள், ‘அனைத்தும் கத்ர் (அல்லாஹ்வின் முன்நிர்ணயம்) படியே உள்ளது’ என்று கூறுபவர்களாக இருந்தனர்.' தாவூஸ் அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: 'அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘அனைத்தும் கத்ர் (அல்லாஹ்வின் முன்நிர்ணயம்) படியே உள்ளது; இயலாமையும் திறனும் கூட (அல்லது திறனும் இயலாமையும் கூட)’ என்று கூற நான் கேட்டேன்.'

1630

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زِيَادِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ، يَقُولُ فِي خُطْبَتِهِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْهَادِي وَالْفَاتِنُ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் தமது குத்பாவில் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ்—அவனே வழிகாட்டுபவன்; மேலும் (அவனே) சோதிப்பவன் (அல்லது பரீட்சிப்பவன்)."

1631

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ أَسِيرُ مَعَ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَقَالَ مَا رَأْيُكَ فِي هَؤُلاَءِ الْقَدَرِيَّةِ فَقُلْتُ رَأْيِي أَنْ تَسْتَتِيبَهُمْ فَإِنْ تَابُوا وَإِلاَّ عَرَضْتَهُمْ عَلَى السَّيْفِ. فَقَالَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَذَلِكَ رَأْيِي. قَالَ مَالِكٌ وَذَلِكَ رَأْيِي.

அபூ சுஹைல் இப்னு மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்களுடன் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தேன். அப்போது அவர், 'இந்தக் கதரிய்யா (விதிவாதிகள்) பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'என் கருத்து என்னவென்றால், அவர்கள் (தங்கள் தவறான கொள்கையிலிருந்து) மனந்திரும்பும்படி அவர்களிடம் கோர வேண்டும்; அவர்கள் அவ்வாறு மனந்திரும்பினால் (அதுவே போதும்). இல்லையெனில், அவர்களை வாளுக்கு இரையாக்க வேண்டும்' என்று கூறினேன். உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள், 'அதுதான் என் கருத்தும்' என்று கூறினார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதுதான் என் கருத்தும்."

1632

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ تَسْأَلِ الْمَرْأَةُ طَلاَقَ أُخْتِهَا لِتَسْتَفْرِغَ صَحْفَتَهَا وَلْتَنْكِحْ فَإِنَّمَا لَهَا مَا قُدِّرَ لَهَا.

ஒரு பெண் தன் சகோதரியின் (மற்றொரு முஸ்லிம் பெண்ணின், குறிப்பாக ஒரு கணவனின் மனைவியின்) தலாக் (விவாகரத்து) அவளுடைய தட்டைக் (கணவனுடன் அவளுக்குள்ள பங்கை, உரிமைகளை) காலி செய்வதற்காகவும், (தான் அந்த கணவனை) திருமணம் செய்துகொள்வதற்காகவும் கோரக்கூடாது. அவளுக்கு என விதிக்கப்பட்டது (அல்லாஹ்வால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது) அவளுக்கு உண்டு.

1633

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرَظِيِّ، قَالَ قَالَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَى اللَّهُ وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعَ اللَّهُ وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْهُ الْجَدُّ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ . ثُمَّ قَالَ مُعَاوِيَةُ سَمِعْتُ هَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى هَذِهِ الأَعْوَادِ .

முஆவியா பின் அபீ சுஃப்யான் (ரலி) அவர்கள் மிம்பரிலிருந்து கூறினார்கள்:

"மக்களே!
நிச்சயமாக அல்லாஹ் வழங்கியதைத் தடுப்பவர் எவருமில்லை; அல்லாஹ் தடுத்ததை வழங்குபவர் எவருமில்லை. செல்வம் (அல்லது உயர் பதவி) உடையவருக்கு, அவருடைய செல்வம் (அல்லது உயர் பதவி) அல்லாஹ்விடமிருந்து (அவருக்கு எந்தப்) பயனையும் அளிக்காது.

அல்லாஹ் ஒருவருக்கு நன்மையை நாடினால், அவனுக்கு மார்க்கத்தில் விளக்கத்தை அவன் வழங்குகிறான்."

பின்னர் முஆவியா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த வார்த்தைகளை நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து, இந்த மரக்கட்டைகள் மீது (அவர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தபோது) கேட்டேன்."

1634

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّهُ كَانَ يُقَالُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ كَمَا يَنْبَغِي الَّذِي لاَ يَعْجَلُ شَىْءٌ أَنَاهُ وَقَدَّرَهُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مَرْمَى .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, (முன்னோர்களால்) இவ்வாறு கூறப்படுவதுண்டு:

"எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவன் ஒவ்வொரு பொருளையும் அது இருக்க வேண்டிய விதத்தில் (மிகப் பொருத்தமாக) படைத்தான். அவன் எதற்கு அவகாசம் அளித்து நிர்ணயித்துள்ளானோ, அதை எதுவும் (அதன் நேரத்திற்கு முன்பே) விரைவுபடுத்த முடியாது. அல்லாஹ் எனக்குப் போதுமானவன்; அவனே போதுமானவன். பிரார்த்திப்பவரின் பிரார்த்தனையை அல்லாஹ் செவியேற்கிறான். அல்லாஹ்வுக்கு அப்பால் (நாடிச் செல்ல) எந்த இலக்கும் இல்லை."

1635

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّهُ كَانَ يُقَالُ إِنَّ أَحَدًا لَنْ يَمُوتَ حَتَّى يَسْتَكْمِلَ رِزْقَهُ فَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: "நிச்சயமாக ஒருவரும் தம் வாழ்வாதாரம் தமக்கு முழுமையாக்கப்படும் வரை இறக்கமாட்டார். ஆகவே, அதைத் தேடுவதில் நீங்கள் அழகிய முறையை (நடுநிலையாகவும், கண்ணியமாகவும், ஹலாலான வழியிலும்) மேற்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறப்படுவதுண்டு.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

47. كتاب حسن الخلق

முவத்தா மாலிக்

47. நல்ல குணம்

1636

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ، قَالَ آخِرُ مَا أَوْصَانِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حِينَ وَضَعْتُ رِجْلِي فِي الْغَرْزِ أَنْ قَالَ أَحْسِنْ خُلُقَكَ لِلنَّاسِ يَا مُعَاذُ بْنَ جَبَلٍ .

முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் எனது காலை அங்கவடியில் வைத்தபோது (பயணம் புறப்படத் தயாரானபோது), அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்குச் செய்த இறுதி உபதேசம் இதுதான்: 'முஆத் இப்னு ஜபல் அவர்களே! மக்களிடத்தில் உமது குணத்தை சிறந்ததாக்குவீராக!'"

1637

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ مَا خُيِّرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي أَمْرَيْنِ قَطُّ إِلاَّ أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِنَفْسِهِ إِلاَّ أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ فَيَنْتَقِمُ لِلَّهِ بِهَا .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு இரண்டு காரியங்களில் (ஏதேனும் ஒன்றை) தேர்வு செய்ய வாய்ப்பளிக்கப்பட்டால், அவற்றில் பாவமான காரியமாக இல்லாத வரையில், மிக எளிதானதையே அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அது பாவமான காரியமாக இருந்தால், மக்களிலேயே அதிலிருந்து மிகவும் தொலைவில் அவர்கள் இருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமக்காகப் பழிவாங்கியதில்லை; அல்லாஹ்வின் வரம்புகள் (சட்டங்கள்) மீறப்பட்டாலன்றி. அவ்வாறு (வரம்புகள்) மீறப்பட்டால், அல்லாஹ்வுக்காக அவர்கள் பழிவாங்கினார்கள்.

1638

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مِنْ حُسْنِ إِسْلاَمِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لاَ يَعْنِيهِ .

அலி இப்னு ஹுசைன் இப்னு அலி இப்னு அபீ தாலிப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மனிதனின் இஸ்லாம் அழகாக இருப்பதில் (முழுமை பெறுவதில்) ஒன்று, அவருக்குத் தொடர்பில்லாதவற்றை (பயனளிக்காதவற்றை) அவர் விட்டுவிடுவதாகும்."

1639

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتِ اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ عَائِشَةُ وَأَنَا مَعَهُ فِي الْبَيْتِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " بِئْسَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ " . ثُمَّ أَذِنَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم . قَالَتْ عَائِشَةُ فَلَمْ أَنْشَبْ أَنْ سَمِعْتُ ضَحِكَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَعَهُ فَلَمَّا خَرَجَ الرَّجُلُ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْتَ فِيهِ مَا قُلْتَ ثُمَّ لَمْ تَنْشَبْ أَنْ ضَحِكْتَ مَعَهُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنِ اتَّقَاهُ النَّاسُ لِشَرِّهِ " .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (உள்ளே வர) அனுமதி கோரினார். அப்போது நான் அவர்களுடன் வீட்டில் இருந்தேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'தன் கூட்டத்தாரில் இவன் ஒரு கெட்டவன்!' (அதாவது, தன் சமூகத்தில் இவன் ஒரு தீயவன்!) என்று கூறினார்கள். பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு அனுமதி அளித்தார்கள்.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: சிறிது நேரத்திலேயே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருடன் சிரித்துப் பேசுவதை நான் கேட்டேன். அந்த மனிதர் வெளியே சென்றதும் நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவரைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதைச் சொன்னீர்கள்; பிறகு சிறிது நேரத்திலேயே அவருடன் சிரித்துப் பேசினீர்களே!' என்று கேட்டேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'மக்களில் மிகவும் தீயவர்

யாரெனில், எவருடைய தீமைக்கு அஞ்சி மக்கள் அவரைவிட்டு விலகி இருக்கிறார்களோ அவரே ஆவார்' என்று கூறினார்கள்.

1640

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ كَعْبِ الأَحْبَارِ، أَنَّهُ قَالَ إِذَا أَحْبَبْتُمْ أَنْ تَعْلَمُوا مَا لِلْعَبْدِ عِنْدَ رَبِّهِ فَانْظُرُوا مَاذَا يَتْبَعُهُ مِنْ حُسْنِ الثَّنَاءِ ‏.‏

கஅப் அல்-அஹ்பார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடியார் தனது இறைவனிடம் என்ன (அந்தஸ்து) கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிய விரும்பினால், அவரைப் பின்தொடரும் நல்ல புகழைப் பாருங்கள்."

1641

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ الْمَرْءَ، لَيُدْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الْقَائِمِ بِاللَّيْلِ الظَّامِي بِالْهَوَاجِرِ ‏.‏

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் அவர்கள் கூறியதாவது: 'ஒரு மனிதன் தனது நற்குணத்தின் மூலம், இரவில் நின்று வணங்குபவரின் (தஹஜ்ஜுத் தொழுபவரின்) அந்தஸ்தையும், பகலின் கடும் வெப்பத்தில் (அல்லாஹ்வுக்காக நோன்பு நோற்று) தாகித்திருப்பவரின் அந்தஸ்தையும் நிச்சயமாக அடைகிறான் என்று எனக்குச் செய்தி எட்டியுள்ளது.'

1642

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ أَلاَ أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرٍ، مِنْ كَثِيرٍ مِنَ الصَّلاَةِ وَالصَّدَقَةِ قَالُوا بَلَى ‏.‏ قَالَ إِصْلاَحُ ذَاتِ الْبَيْنِ وَإِيَّاكُمْ وَالْبِغْضَةَ فَإِنَّهَا هِيَ الْحَالِقَةُ ‏.‏

ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதிகமான தொழுகை மற்றும் ஸதகாவை விடச் சிறந்தது எது என்று உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?" அவர்கள், "ஆம்" என்றார்கள். அவர் கூறினார்கள்: "பிணக்குகளைச் சரிசெய்தல் (மக்களுக்கிடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்துதல்). மேலும், வெறுப்பைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில், அதுவே (மார்க்கத்தையும் நற்செயல்களையும்) மழித்துவிடக்கூடியதாகும்."

1643

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَدْ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ بُعِثْتُ لأُتَمِّمَ حُسْنَ الأَخْلاَقِ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நற்குணங்களைப் பரிபூரணமாக்குவதற்காகவே நான் அனுப்பப்பட்டேன்."

1644

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ صَفْوَانَ بْنِ سَلَمَةَ الزُّرَقِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ طَلْحَةَ بْنِ رُكَانَةَ، يَرْفَعُهُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الإِسْلاَمِ الْحَيَاءُ .

ஸைத் இப்னு தல்ஹா இப்னு ருகானா அவர்கள் – இதனை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தொடர்புபடுத்தியவர்களாக – கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒவ்வொரு மார்க்கத்திற்கும் (அல்லது வாழ்க்கை நெறிக்கும்) ஒரு இயல்பான குணம் உண்டு. இஸ்லாத்தின் குணம் நாணம் ஆகும்.'"

1645

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَرَّ عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دَعْهُ فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الإِيمَانِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வெட்கத்தைப் பற்றித் தம் சகோதரருக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்த (அதாவது, வெட்கத்தை கைவிடுமாறு அறிவுரை கூறிக்கொண்டிருந்த) ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அவரை விட்டுவிடுங்கள். வெட்கம் ஈமானின் ஒரு பகுதியாகும்' என்று கூறினார்கள்.'

1646

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّ رَجُلاً، أَتَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلِّمْنِي كَلِمَاتٍ أَعِيشُ بِهِنَّ وَلاَ تُكْثِرْ عَلَىَّ

فَأَنْسَى . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لاَ تَغْضَبْ .

ஹுமைத் இப்னு அப்த் அர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் வாழ்வதற்குரிய சில வார்த்தைகளை எனக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். எனக்கு அதிகமாக (உபதேசங்களை) வழங்க வேண்டாம்; (அதிகமானால்) நான் மறந்துவிடுவேன்" என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "கோபப்படாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1647

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ .

மற்போரில் (பலரை) வீழ்த்தி வெற்றி பெறும் வல்லமை கொண்டவர் (உண்மையான) வலிமையானவர் அல்லர். மாறாக, கோபம் வரும்போது தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்பவரே (உண்மையான) வலிமையானவர் ஆவார்.

1648

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُهَاجِرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلاَثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلاَمِ .

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரரை மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் வெறுத்து ஒதுக்க (அதாவது, அவருடன் பேசுவதைத் தவிர்த்து, உறவைத் துண்டிக்க) அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல; அவர்கள் சந்திக்கும்போது, இவரும் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்கிறார், அவரும் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்கிறார் (என்ற நிலையில் இருக்கக்கூடாது). இவ்விருவரில் சிறந்தவர் முதலில் ஸலாம் கூறுபவரே ஆவார்."

1649

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ تَبَاغَضُوا وَلاَ تَحَاسَدُوا وَلاَ تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلاَ يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُهَاجِرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلاَثِ لَيَالٍ .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் வெறுப்புக் கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவரையொருவர் புறக்கணிக்காதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரனை மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் (பேச்சுவார்த்தை இன்றி) புறக்கணிப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல."

1650

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلاَ تَجَسَّسُوا وَلاَ تَحَسَّسُوا وَلاَ تَنَافَسُوا وَلاَ تَحَاسَدُوا وَلاَ تَبَاغَضُوا وَلاَ تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தீய எண்ணம் (அல்லது சந்தேகம்) கொள்வதிலிருந்து விலகிக்கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக (அத்தகைய) தீய எண்ணம் பேச்சுகளிலேயே மிகவும் பொய்யானதாகும். உளவு பார்க்காதீர்கள், (பிறரது இரகசியங்களை) துருவி ஆராயாதீர்கள் (அல்லது ஒட்டுக் கேட்காதீர்கள்). ஒருவருக்கொருவர் (உலக விஷயங்களில்) போட்டியிடாதீர்கள், ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள், ஒருவருக்கொருவர் வெறுத்துக்கொள்ளாதீர்கள், ஒருவருக்கொருவர் புறக்கணித்துக் கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள்."

1651

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي مُسْلِمٍ عَبْدِ اللَّهِ الْخُرَاسَانِيِّ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم تَصَافَحُوا يَذْهَبِ الْغِلُّ وَتَهَادَوْا تَحَابُّوا وَتَذْهَبِ الشَّحْنَاءُ .

அதா இப்னு அபீ முஸ்லிம் அல்குராஸானி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் (ஒருவருக்கொருவர்) முஸாஃபஹா செய்யுங்கள்; (அதனால்) மனக்கசப்பு

நீங்கிவிடும். (ஒருவருக்கொருவர்) அன்பளிப்புகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளுங்கள்; (அதனால்) நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிப்பீர்கள்; (மேலும், அதனால்) பகைமை நீங்கிவிடும்.'"

1652

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُسْلِمٍ لاَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلاَّ رَجُلاً كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءُ فَيُقَالُ أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا ‏"‏ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் சுவர்க்கத்தின் வாசல்கள் திறக்கப்படுகின்றன. அல்லாஹ்வுக்கு எதனையும் இணைகற்பிக்காத ஒவ்வொரு முஸ்லிம் அடியாரும் மன்னிக்கப்படுகிறார்; தம் சகோதரருடன் (முஸ்லிம்) பகைமை கொண்டவரைத் தவிர! (அப்போது வானவர்களிடம்), 'இவர்கள் இருவரும் சமரசம் செய்துகொள்ளும் வரை இவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுங்கள்! இவர்கள் இருவரும் சமரசம் செய்துகொள்ளும் வரை இவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுங்கள்!' என்று கூறப்படும்.'

1653

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ تُعْرَضُ أَعْمَالُ النَّاسِ كُلَّ جُمُعَةٍ مَرَّتَيْنِ يَوْمَ الاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُؤْمِنٍ إِلاَّ عَبْدًا كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءُ فَيُقَالُ اتْرُكُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَفِيئَا ‏.‏ أَوِ ارْكُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَفِيئَا ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
“மக்களின் செயல்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் (அதாவது, ஒவ்வொரு ஏழு நாட்களிலும்) திங்கள் மற்றும் வியாழன் என இரண்டு முறை (அல்லாஹ்விடம்) சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. அப்போது, தன் சகோதரனுக்கும் தனக்கும் இடையில் பகைமை கொண்ட ஓர் அடியானைத் (மனிதனைத்) தவிர, நம்பிக்கை கொண்ட ஒவ்வொரு அடியானும் (மனிதனும்) மன்னிக்கப்படுகிறான். ‘இவ்விருவரும் சமாதானமாகும் வரை இவர்களை விட்டுவிடுங்கள்; அல்லது இவ்விருவரும் சமாதானமாகும் வரை இவர்களைத் தாமதப்படுத்துங்கள்’ என்று (வானவர்களிடம்) கூறப்படுகிறது.”

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

48. كتاب اللباس

முவத்தா மாலிக்

48. ஆடை

1654

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي غَزْوَةِ بَنِي أَنْمَارٍ. قَالَ جَابِرٌ فَبَيْنَا أَنَا نَازِلٌ تَحْتَ شَجَرَةٍ إِذَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلُمَّ إِلَى الظِّلِّ. قَالَ فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقُمْتُ إِلَى غِرَارَةٍ لَنَا فَالْتَمَسْتُ فِيهَا شَيْئًا فَوَجَدْتُ فِيهَا جِرْوَ قِثَّاءٍ فَكَسَرْتُهُ ثُمَّ قَرَّبْتُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ " مِنْ أَيْنَ لَكُمْ هَذَا ". قَالَ فَقُلْتُ خَرَجْنَا بِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنَ الْمَدِينَةِ. قَالَ جَابِرٌ وَعِنْدَنَا صَاحِبٌ لَنَا نُجَهِّزُهُ يَذْهَبُ يَرْعَى ظَهْرَنَا - قَالَ - فَجَهَّزْتُهُ ثُمَّ أَدْبَرَ يَذْهَبُ فِي الظَّهْرِ وَعَلَيْهِ بُرْدَانِ لَهُ قَدْ خَلَقَا - قَالَ - فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَيْهِ فَقَالَ " أَمَا لَهُ ثَوْبَانِ غَيْرُ هَذَيْنِ ". فَقُلْتُ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ لَهُ ثَوْبَانِ فِي الْعَيْبَةِ كَسَوْتُهُ إِيَّاهُمَا. قَالَ " فَادْعُهُ فَمُرْهُ فَلْيَلْبَسْهُمَا ". قَالَ فَدَعَوْتُهُ فَلَبِسَهُمَا ثُمَّ وَلَّى يَذْهَبُ. قَالَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَا لَهُ ضَرَبَ اللَّهُ عُنُقَهُ أَلَيْسَ هَذَا خَيْرًا لَهُ ". قَالَ فَسَمِعَهُ الرَّجُلُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " فِي سَبِيلِ اللَّهِ ". قَالَ فَقُتِلَ الرَّجُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் 'பனூ அன்மார்' (பழங்குடியினர் மீதான) போருக்காகப் புறப்பட்டோம்."

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் (தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: "நான் ஒரு மரத்தின் கீழ் தங்கியிருந்தபோது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அங்கே) வந்தார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிழலுக்கு வாருங்கள்' என்று கூறினேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (நிழலில்) இறங்கினார்கள்.

நான் எழுந்து எங்களுக்குரிய (பொருட்கள் இருந்த) ஒரு பையை நோக்கிச் சென்று, அதில் எதையேனும் தேடினேன். அதில் ஒரு சிறிய வெள்ளரிக்காயைக் கண்டெடுத்து, அதை உடைத்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அருகில் கொண்டு சென்றேன். அவர்கள், 'இது உங்களுக்கு ஏது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! மதீனாவிலிருந்து நாங்கள் புறப்படும்போது இதை எடுத்து வந்தோம்' என்று கூறினேன்."

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எங்களுடன் எங்களின் நண்பர் ஒருவர் இருந்தார். எங்கள் சவாரி பிராணிகளை மேய்ப்பதற்காகச் செல்ல அவரை நாங்கள் தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தோம். நான் அவரைத் தயார்படுத்தினேன். அவர் சவாரிப் பிராணிகளிடம் செல்லத் திரும்பினார். அவர் மீது பழைய கிழிந்த இரண்டு மேலங்கிகள் இருந்தன. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பார்த்துவிட்டு, 'இவை அல்லாமல் அவரிடம் வேறு இரண்டு ஆடைகள் இல்லையா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'ஆம், (இருக்கின்றன) அல்லாஹ்வின் தூதரே! பையில் அவருக்குரிய இரண்டு ஆடைகள் உள்ளன; நான் தான் அவருக்கு அவற்றை அளித்தேன்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவரை அழைத்து, அவற்றை அணியுமாறு ஏவுவீராக!' என்றார்கள். நான் அவரை அழைத்தேன்; அவரும் அவற்றை அணிந்துகொண்டு திரும்பச் சென்றார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அவனுக்கு என்ன நேர்ந்தது? அல்லாஹ் அவன் கழுத்தை வெட்டுவானாக! (இது ஒரு கடுமையான கண்டனச் சொல்லாகும், ஆனால் பொதுவாக ஒரு முஸ்லிமுக்கு எதிராக மரணத்தை நாடும் நேரடியான சாபமாக கருதப்படுவதில்லை, மாறாக ஒரு செயலின் மீதான ஆழ்ந்த அதிருப்தியைக் குறிக்கிறது.) இது அவனுக்குச் சிறந்ததல்லவா?' என்று கேட்டார்கள். இதை அந்த மனிதர் செவியுற்று, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் பாதையிலா (என் கழுத்து வெட்டப்பட வேண்டும்)?' என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் பாதையில்தான்' என்றார்கள்."

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(பின்னர்) அந்த மனிதர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டார்."

1655

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ إِنِّي لأُحِبُّ أَنْ أَنْظُرَ، إِلَى الْقَارِئِ أَبْيَضَ الثِّيَابِ.

நான் ஒரு குர்ஆன் ஓதுபவரை (அதாவது, குர்ஆனை மனனம் செய்த அல்லது அதில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு அறிஞரை) வெள்ளை ஆடைகளில் பார்க்க நிச்சயமாக விரும்புகிறேன்.

1656

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَمِيمَةَ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، قَالَ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِذَا أَوْسَعَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَوْسِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ جَمَعَ رَجُلٌ عَلَيْهِ ثِيَابَهُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் உங்களுக்கு (வாழ்வாதாரத்தை) தாராளமாக்கினால், நீங்களும் உங்கள் விஷயத்தில் தாராளமாக (செலவு செய்து) நடந்துகொள்ளுங்கள். ஒரு மனிதர் தமது ஆடைகளைத் (தம் மீது) சேர்த்து அணிந்துகொள்ளட்டும்.'

1657

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ . كَانَ يَلْبَسُ الثَّوْبَ الْمَصْبُوغَ بِالْمِشْقِ وَالْمَصْبُوغَ بِالزَّعْفَرَانِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், மிஷ்க் (செம்மண் அல்லது செஞ்சாயம்) மற்றும் குங்குமப்பூவால் சாயமிடப்பட்ட ஆடைகளை அணிபவர்களாக இருந்தார்கள்.

1658

قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا . يَقُولُ وَأَنَا أَكْرَهُ . أَنْ يَلْبَسَ الْغِلْمَانُ . شَيْئًا مِنَ الذَّهَبِ لأَنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ تَخَتُّمِ الذَّهَبِ فَأَنَا أَكْرَهُهُ لِلرِّجَالِ الْكَبِيرِ مِنْهُمْ وَالصَّغِيرِ . قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فِي الْمَلاَحِفِ الْمُعَصْفَرَةِ فِي الْبُيُوتِ لِلرِّجَالِ وَفِي الأَفْنِيَةِ قَالَ لاَ أَعْلَمُ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا حَرَامًا وَغَيْرُ ذَلِكَ مِنَ اللِّبَاسِ أَحَبُّ إِلَىَّ .

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டேன்: "சிறுவர்கள் தங்கம் எதையும் அணிவதை நான் வெறுக்கிறேன். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்க மோதிரம் அணிவதைத் தடை செய்தார்கள் என்ற செய்தி எனக்கு எட்டியுள்ளது. எனவே, பெரியவர்களான ஆண்களுக்கும் சிறியவர்களான ஆண்களுக்கும் (அனைத்து ஆண்களுக்கும்) அதை நான் வெறுக்கிறேன்."

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், ஆண்கள் வீடுகளிலும் முற்றங்களிலும் குசும்பாச் சாயம் தோய்க்கப்பட்ட மேலாடைகளை அணிவது குறித்துக் கூறும்போது, "அதில் ஹராம் (தடுக்கப்பட்டது) எதுவும் இருப்பதாக நான் அறியவில்லை. ஆயினும், அது அல்லாத (வேறு) ஆடை எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது" என்று கூறினார்கள்.

1659

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا كَسَتْ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ مِطْرَفَ خَزٍّ كَانَتْ عَائِشَةُ تَلْبَسُهُ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் இப்னு அஜ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களுக்கு (அவர் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் சகோதரி மகன் ஆவார்), ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் உடுத்தும் வழக்கமிருந்த ஒரு பட்டுச் சால்வையை அணிவித்தார்கள்.

1660

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، أَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَتْ حَفْصَةُ بِنْتُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَلَى عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَعَلَى حَفْصَةَ خِمَارٌ رَقِيقٌ فَشَقَّتْهُ عَائِشَةُ وَكَسَتْهَا خِمَارًا كَثِيفًا .

அல்கமா இப்னு அபி அல்கமா அவர்களின் தாயார் கூறினார்கள்: ஹஃப்ஸா பின்த் அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அப்போது ஹஃப்ஸா அவர்கள் ஒரு மெல்லிய முக்காட்டை அணிந்திருந்தார்கள். (அது இஸ்லாமிய ஆடையின் நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்யாததால்) ஆயிஷா (ரழி) அதைக் கிழித்துவிட்டு, அவருக்கு ஒரு தடிமனான முக்காட்டை அணிவித்தார்கள்.

1661

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ نِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مَائِلاَتٌ مُمِيلاَتٌ لاَ يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلاَ يَجِدْنَ رِيحَهَا وَرِيحُهَا يُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ خَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆடை அணிந்திருந்தும் நிர்வாணமாக இருக்கும் பெண்கள், சாய்ந்தவர்கள், சாய்ப்பவர்கள் (அதாவது, தாமும் நேர்வழியிலிருந்து விலகி, பிறரையும் வழிகெடுப்பவர்கள்). அவர்கள் சுவனத்தில் நுழைய மாட்டார்கள்; அதன் வாசனையையும் நுகர மாட்டார்கள். அதன் வாசனையோ ஐந்நூறு வருடப் பயணத் தொலைவிலிருந்து உணரப்படும்."

1662

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَنَظَرَ فِي أُفُقِ السَّمَاءِ فَقَالَ مَاذَا فُتِحَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْخَزَائِنِ وَمَاذَا وَقَعَ مِنَ الْفِتَنِ كَمْ مِنْ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَيْقِظُوا صَوَاحِبَ الْحُجَرِ .

இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் எழுந்து வானத்தின் அடிவானத்தைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்ன கருவூலங்கள் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகள் மற்றும் இரகசியமான ஏற்பாடுகள்) இன்றிரவு திறக்கப்பட்டுள்ளன? என்ன சோதனைகள் (மற்றும் துன்பங்கள்) நிகழ்ந்துள்ளன? இவ்வுலகில் ஆடை அணிந்திருக்கும் எத்தனையோ பேர் (தவறான வழியில் ஆடை அணிந்தவர்கள் அல்லது நற்காரியங்கள் இல்லாதவர்கள்) மறுமை நாளில் நிர்வாணமாக இருப்பார்கள். அறைகளில் உள்ள பெண்களை (அதாவது, என் மனைவியரை வணக்கத்திற்காக) எழுப்புங்கள்."

1663

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الَّذِي يَجُرُّ ثَوْبَهُ خُيَلاَءَ لاَ يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "கர்வத்துடன் தன் ஆடையை (தரையில்) இழுத்துச் செல்லும் ஒருவரை அல்லாஹ் மறுமை நாளில் (கருணையுடன்) பார்க்க மாட்டான்."

1664

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَنْظُرُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى مَنْ يَجُرُّ إِزَارَهُ بَطَرًا .

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மறுமை நாளில், பரக்கத் மிக்கவனும், மேலானவனுமாகிய அல்லாஹ், எவன் கர்வத்துடன் தன் கீழாடையை (தரையில் படுமாறு) இழுத்துச் செல்கிறானோ அவனைப் பார்க்க மாட்டான்."

1665

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، وَزَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، كُلُّهُمْ يُخْبِرُهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى مَنْ يَجُرُّ ثَوْبَهُ خُيَلاَءَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கியாமத் நாளில், கர்வத்துடன் தனது ஆடையை (தரையில் படுமாறு) இழுத்துச் செல்லும் ஒரு நபரை அல்லாஹ் ஏறெடுத்தும் பார்க்க மாட்டான்."

1666

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ عَنِ الإِزَارِ، فَقَالَ أَنَا أُخْبِرُكَ بِعِلْمٍ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ إِزْرَةُ الْمُؤْمِنِ إِلَى أَنْصَافِ سَاقَيْهِ لاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَعْبَيْنِ مَا أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ فَفِي النَّارِ مَا أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ فَفِي النَّارِ لاَ يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى مَنْ جَرَّ إِزَارَهُ بَطَرًا .

அல் அலா இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களின் தந்தை கூறினார்கள்: 'நான் அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்களிடம் கீழாடையைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் உமக்கு (அல்லாஹ்வின் தூதர் மூலம் அறிந்த) ஒரு விஷயத்தை அறிவிக்கிறேன். நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறக் கேட்டிருக்கிறேன்:

“மூஃமினின் கீழாடை அவனது கெண்டைக்கால்களின் நடுப்பகுதி வரை (உயர்த்தப்பட்டு) இருக்க வேண்டும். அதற்கும் கணுக்கால்களுக்கும் இடையில் (அணிவதில்) எந்தக் குற்றமும் இல்லை. அதைவிடக் கீழே (கணுக்கால்களுக்குக் கீழ்) இருப்பது நரக நெருப்பில் உள்ளது. அதைவிடக் கீழே (கணுக்கால்களுக்குக் கீழ்) இருப்பது நரக நெருப்பில் உள்ளது. கியாம நாளில், பெருமையுடன் தனது கீழாடையை தரையில் இழுபடச் செய்பவரை அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பார்க்க மாட்டான்.” ’

1667

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ نَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، نَافِعٍ مَوْلَى ابْنِ عُمَرَ عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا قَالَتْ حِينَ ذُكِرَ الإِزَارُ

فَالْمَرْأَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ "تُرْخِيهِ شِبْرًا" . قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ إِذًا يَنْكَشِفُ عَنْهَا . قَالَ "فَذِرَاعًا لاَ تَزِيدُ عَلَيْهِ" .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியாரான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
(ஆண்களின்) கீழாடை (இசார்) பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டபோது, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! பெண்கள் (தங்கள் கீழாடைகளை என்ன செய்வது)?" என்று (நான்) கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அவள் அதை ஒரு சாண் அளவு (தரையில் படுமாறு) இறக்கிக் கொள்ளட்டும்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள், "அப்படியாயின் (அவளுடைய கால்கள்) வெளிப்பட்டுவிடுமே?" எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால் ஒரு முழம் அளவு (இறக்கிக்கொள்ளட்டும்); அதைவிட அவள் அதிகரிக்க வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

1668

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَمْشِيَنَّ أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ لِيُنْعِلْهُمَا جَمِيعًا أَوْ لِيُحْفِهِمَا جَمِيعًا .

உங்களில் யாரும் ஒற்றைச் செருப்புடன் நடக்க வேண்டாம். (மாறாக,) இரண்டையும் (சரியாக) அணியுங்கள் அல்லது இரண்டையும் கழற்றிவிட்டு வெறுங்காலுடன் செல்லுங்கள்.

1669

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشِّمَالِ وَلْتَكُنِ الْيُمْنَى أَوَّلَهُمَا تُنْعَلُ وَآخِرَهُمَا تُنْزَعُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்களில் ஒருவர் செருப்பு அணியும்போது, வலது காலிலிருந்து தொடங்கட்டும். அவற்றை கழற்றும்போது, இடது காலிலிருந்து தொடங்கட்டும். வலது காலே (செருப்பை) முதலில் அணியப்பட வேண்டியதாகவும், (அதை) கடைசியாகக் கழற்றப்பட வேண்டியதாகவும் இருக்கட்டும்.'

1670

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ كَعْبِ الأَحْبَارِ، أَنَّ رَجُلاً، نَزَعَ نَعْلَيْهِ فَقَالَ لِمَ خَلَعْتَ نَعْلَيْكَ لَعَلَّكَ تَأَوَّلْتَ هَذِهِ الآيَةَ ‏{‏فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِي الْمُقَدَّسِ طُوًى‏}‏ قَالَ ثُمَّ قَالَ كَعْبٌ لِلرَّجُلِ أَتَدْرِي مَا كَانَتْ نَعْلاَ مُوسَى قَالَ مَالِكٌ لاَ أَدْرِي مَا أَجَابَهُ الرَّجُلُ فَقَالَ كَعْبٌ كَانَتَا مِنْ جِلْدِ حِمَارٍ مَيِّتٍ ‏.‏

கஅப் அல்-அஹ்பார் அவர்கள், தம் காலணிகளைக் கழற்றிய ஒரு மனிதரிடம் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஏன் உங்கள் காலணிகளைக் கழற்றினீர்கள்? ஒருவேளை,

'ஃஃபக்லஃ நஅலைக்க இன்னக்க பில்வாதில் முகத்தஸி துவா'
('உமது காலணிகள் இரண்டையும் கழற்றி விடுவீராக! நிச்சயமாக நீர் ‘துவா’ எனும் புனிதமான பள்ளத்தாக்கில் இருக்கிறீர்')

எனும் இந்த இறைவசனத்திற்கு நீங்கள் விளக்கம் கொண்டீர்களோ?"

பிறகு கஅப் அந்த மனிதரிடம், "மூஸா (அலை) அவர்களின் காலணிகள் எதனால் ஆனவை என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

(இதனை அறிவிக்கும்) மாலிக் கூறினார்: "அந்த மனிதர் என்ன பதிலளித்தார் என்று எனக்குத் தெரியாது."

கஅப் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவை இரண்டும் இறந்த கழுதையின் தோலால் செய்யப்பட்டிருந்தன."

1671

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ لِبْسَتَيْنِ وَعَنْ بَيْعَتَيْنِ عَنِ الْمُلاَمَسَةِ وَعَنِ الْمُنَابَذَةِ وَعَنْ أَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ لَيْسَ عَلَى فَرْجِهِ مِنْهُ شَىْءٌ وَعَنْ أَنْ يَشْتَمِلَ الرَّجُلُ بِالثَّوْبِ الْوَاحِدِ عَلَى أَحَدِ شِقَّيْهِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு வகையான ஆடைகள் அணிவதற்கும், இரண்டு வகையான வியாபாரங்களுக்கும் தடை விதித்தார்கள். (தடுக்கப்பட்ட வியாபாரங்கள்) 'முலாமஸா' மற்றும் 'முனாபதா' ஆகும். (தடுக்கப்பட்ட ஆடை அணியும் முறைகளாவன:) ஒரு மனிதர் ஒரே ஆடையை அணிந்திருக்கும்போது, தமது மர்ம உறுப்பின் மீது ஆடையின்

எந்தப் பகுதியும் இல்லாத நிலையில் (கால்களை மார்போடு சேர்த்து) 'இஹ்திபா' செய்து அமர்வதும்; ஒருவர் ஒரே ஆடையைத் தமது ஒரு பக்கத்தின் மீது போர்த்திக்கொள்வதும் (மற்றொரு பக்கத்தை அல்லது தோளை மறைக்காமல் விடுவதும்) ஆகும்.

1672

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، رَأَى حُلَّةً سِيَرَاءَ تُبَاعُ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوِ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ الْحُلَّةَ فَلَبِسْتَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلِلْوَفْدِ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لاَ خَلاَقَ لَهُ فِي الآخِرَةِ ". ثُمَّ جَاءَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْهَا حُلَلٌ فَأَعْطَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ مِنْهَا حُلَّةً فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكَسَوْتَنِيهَا وَقَدْ قُلْتَ فِي حُلَّةِ عُطَارِدٍ مَا قُلْتَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لَمْ أَكْسُكَهَا لِتَلْبَسَهَا ". فَكَسَاهَا عُمَرُ أَخًا لَهُ مُشْرِكًا بِمَكَّةَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், பள்ளிவாசலின் வாசலில் ஒரு பட்டு கலந்த அங்கியை (சீராய் வகை, அதாவது பட்டு வேலைப்பாடுகள் கொண்ட ஆடை) விற்கப்படுவதைக் கண்டார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் இந்த அங்கியை வாங்கிக் கொண்டு, ஜும்ஆ நாளிலும், தங்களிடம் தூதுக்குழுவினர் வரும்போதும் அணிந்து கொள்ளலாமே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "மறுமையில் (நற்பேறு) எந்தப் பங்கும் இல்லாதவரே இதை அணிவார்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அதே போன்ற சில அங்கிகள் கொண்டுவரப்பட்டன. அவற்றில் இருந்து ஒரு அங்கியை உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (முன்னர் தாங்கள் கண்ட) உத்தாரிதின் அங்கியைப் பற்றி (அது சீராய் வகை பட்டு ஆடை என்பதால்) தாங்கள் அவ்வாறு கூறியிருந்தும், இதை நான் அணிவதற்காகவா எனக்குத் தந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இதை நீங்கள் அணிவதற்காக நான் உங்களுக்குத் தரவில்லை" என்று கூறினார்கள். எனவே, உமர் (ரழி) அவர்கள், மக்காவில் இணைவைப்பவராக இருந்த தம்முடைய சகோதரர் ஒருவருக்கு அதைக் கொடுத்தார்கள்.

1673

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَأَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ وَهُوَ يَوْمَئِذٍ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ وَقَدْ رَقَعَ بَيْنَ كَتِفَيْهِ بِرُقَعٍ ثَلاَثٍ لَبَّدَ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நான் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களை, அவர்கள் மதீனாவின் அமீராக இருந்தபோது பார்த்தேன். அவர்களுடைய தோள்களுக்கு இடையில் மூன்று ஒட்டுத்துணிகள் தைக்கப்பட்டிருந்தன; ஒன்று மற்றொன்றின் மீது அடுக்கப்பட்டிருந்தன.”

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

49. كتاب صفة النبى صلى الله عليه وسلم

முவத்தா மாலிக்

49. நபிகள் நாயகத்தின் (ஸல்) பண்புகள்

1674

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْبَائِنِ وَلاَ بِالْقَصِيرِ وَلَيْسَ بِالأَبْيَضِ الأَمْهَقِ وَلاَ بِالآدَمِ وَلاَ بِالْجَعْدِ الْقَطَطِ وَلاَ بِالسَّبِطِ بَعَثَهُ اللَّهُ عَلَى رَأْسِ أَرْبَعِينَ سَنَةً فَأَقَامَ بِمَكَّةَ عَشْرَ سِنِينَ وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِنِينَ وَتَوَفَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَأْسِ سِتِّينَ سَنَةً وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ عِشْرُونَ شَعْرَةً بَيْضَاءَ صلى الله عليه وسلم .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிதமிஞ்சிய உயரமானவர்களாகவோ அல்லது குட்டையானவர்களாகவோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் மிகவும் வெளிறிய நிறமுடையவர்களாகவோ அல்லது மாநிறமுடையவர்களாகவோ இருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு (மிகவும்) சுருள் முடியும் இல்லை; படிந்த முடியும் இல்லை. அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நாற்பதாவது வயதில் நபித்துவத்தை வழங்கினான். அவர்கள் மக்காவில் பத்து வருடங்களும், மதீனாவில் பத்து வருடங்களும் தங்கினார்கள். மேலும், வல்லமையும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ், அவர்கள் அறுபது வயதை அடைந்தபோது அவர்களை மரணிக்கச் செய்தான். அவர்களுடைய தலைமுடியிலும் தாடியிலும் இருபது நரை முடிகள் கூட இருக்கவில்லை."

1675

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَرَانِي اللَّيْلَةَ عِنْدَ الْكَعْبَةِ فَرَأَيْتُ رَجُلاً آدَمَ كَأَحْسَنِ مَا أَنْتَ رَاءٍ مِنْ أُدْمِ الرِّجَالِ لَهُ لِمَّةٌ كَأَحْسَنِ مَا أَنْتَ رَاءٍ مِنَ اللِّمَمِ قَدْ رَجَّلَهَا فَهِيَ تَقْطُرُ مَاءً مُتَّكِئًا عَلَى رَجُلَيْنِ - أَوْ عَلَى عَوَاتِقِ

رَجُلَيْنِ - يَطُوفُ بِالْكَعْبَةِ فَسَأَلْتُ مَنْ هَذَا قِيلَ هَذَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ثُمَّ إِذَا أَنَا بِرَجُلٍ جَعْدٍ قَطَطٍ أَعْوَرِ الْعَيْنِ الْيُمْنَى كَأَنَّهَا عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ فَسَأَلْتُ مَنْ هَذَا فَقِيلَ لِي هَذَا الْمَسِيحُ الدَّجَّالُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“இன்றிரவு (கனவில்) கஅபாவிற்கு அருகில் நான் என்னைக் கண்டேன். அப்போது மாநிறமான ஒரு மனிதரைப் பார்த்தேன். மாநிறமான ஆண்களில் நீ காணும் மிக அழகானவரைப் போன்று அவர் இருந்தார். அவரது தலைமுடி காதுகளுக்கும் தோள்களுக்கும் இடையில் (அழகாகத்) தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அத்தகைய முடிகளில் நீ காணும் மிக அழகானதாக அது இருந்தது. அவர் தலைவாரியிருந்தார்; அதிலிருந்து தண்ணீர் சொட்டிக் கொண்டிருந்தது. அவர் இரண்டு மனிதர்களின் மீது - அல்லது இரண்டு மனிதர்களின் தோள்களின் மீது - சாய்ந்தவாறு கஅபாவைத் தவாஃப் செய்து கொண்டிருந்தார். நான், ‘இவர் யார்?’ என்று கேட்டேன். ‘இவர் மர்யமின் மகன் அல்-மஸீஹ் (ஈஸா நபி)’ என்று கூறப்பட்டது.

பிறகு, மிகச் சுருண்ட தலைமுடியும், வலது கண் குருடாகவும் உள்ள ஒரு மனிதரைக் கண்டேன். (அவரது கண்) துருத்திக் கொண்டிருக்கும் திராட்சையைப் போன்று இருந்தது. நான், ‘இவர் யார்?’ என்று கேட்டேன். என்னிடம், ‘இவர்தான் அல்-மஸீஹ் அத்-தஜ்ஜால்’ என்று கூறப்பட்டது.”

1676

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ تَقْلِيمُ الأَظَافِرِ وَقَصُّ الشَّارِبِ وَنَتْفُ الإِبْطِ وَحَلْقُ الْعَانَةِ وَالاِخْتِتَانُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'ஃபித்ரா என்பது ஐந்து காரியங்களாகும்: நகங்களை வெட்டுதல், மீசையைக் கத்தரித்தல், அக்குள் முடிகளைப் பிடுங்குதல், மறைவிட முடிகளை மழித்தல் மற்றும் விருத்தசேதனம்.'

1677

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ كَانَ إِبْرَاهِيمُ صلى الله عليه وسلم أَوَّلَ النَّاسِ ضَيَّفَ الضَّيْفَ وَأَوَّلَ النَّاسِ اخْتَتَنَ وَأَوَّلَ النَّاسِ قَصَّ الشَّارِبَ وَأَوَّلَ النَّاسِ رَأَى الشَّيْبَ فَقَالَ يَا رَبِّ مَا هَذَا فَقَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَقَارٌ يَا إِبْرَاهِيمُ . فَقَالَ رَبِّ

زِدْنِي وَقَارًا . قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ يُؤْخَذُ مِنَ الشَّارِبِ حَتَّى يَبْدُوَ طَرَفُ الشَّفَةِ وَهُوَ الإِطَارُ وَلاَ يَجُزُّهُ فَيُمَثِّلُ بِنَفْسِهِ .

சயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களே மக்களில் முதன்முதலாக விருந்தினரை உபசரித்தவரும், முதன்முதலாக கத்னா (விருத்தசேதனம்) செய்துகொண்டவரும், முதன்முதலாக மீசையைக் கத்தரித்தவரும், முதன்முதலாக நரைமுடியைக் கண்டவரும் ஆவார்கள். அவர்கள் (அல்லாஹ்விடம்), 'என் இறைவா! இது என்ன?' (யா ரப்பி மா ஹாதா?) என்று கேட்டார்கள். (அதற்கு) அருள்பாலித்தவனும், மேன்மை மிக்கவனுமாகிய அல்லாஹ், 'இப்ராஹீமே! இது கண்ணியம்' என்று கூறினான். (அதற்கு) அவர்கள், 'என் இறைவா, எனக்கு கண்ணியத்தை அதிகப்படுத்துவாயாக!' (ரப்பி ஜித்னீ வகாரா) என்று கூறினார்கள்."

யஹ்யா அவர்கள் கூறினார்கள்: மாலிக் அவர்கள் கூறுவதை தாம் கேட்டதாக: "உதட்டின் ஓரம் தெரியும் வரை மீசையிலிருந்து (முடிகளை) கத்தரிக்க வேண்டும்; அதுவே (வாயின்) விளிம்பாகும். ஒருவர் தம்மை விகாரப்படுத்திக் கொள்ளும் அளவுக்கு அதனை முழுமையாக வெட்டிவிடக் கூடாது."

1678

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَمِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى أَنْ يَأْكُلَ الرَّجُلُ بِشِمَالِهِ أَوْ يَمْشِيَ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ وَأَنْ يَشْتَمِلَ الصَّمَّاءَ وَأَنْ يَحْتَبِيَ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ كَاشِفًا عَنْ فَرْجِهِ .

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் அஸ்-ஸலமீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு மனிதன் தனது இடது கையால் சாப்பிடுவதையும், ஒரேயொரு செருப்புடன் நடப்பதையும், 'அஸ்-சம்மா' எனும் முறையில் (கைகளை வெளியே எடுக்க முடியாதவாறு) ஆடையைப் போர்த்திக்கொள்வதையும், மற்றும் தனது மறைவிடம் வெளியே தெரியும்படி ஒரே ஆடையை அணிந்துகொண்டு (முழங்கால்களை நட்டு வைத்து) அமர்வதையும் தடை செய்தார்கள்.

1679

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ وَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் உண்ணும்போது, தமது வலது கரத்தால் உண்ணட்டும்; மேலும் தமது வலது கரத்தால் பருகட்டும். ஏனெனில், ஷைத்தான் தனது இடது கரத்தால் உண்கிறான்; மேலும் தனது இடது கரத்தால் பருகுகிறான்."

1680

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " لَيْسَ الْمِسْكِينُ بِهَذَا الطَّوَّافِ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ فَتَرُدُّهُ اللُّقْمَةُ وَاللُّقْمَتَانِ وَالتَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ " . قَالُوا فَمَا الْمِسْكِينُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ " الَّذِي لاَ يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ وَلاَ يَفْطُنُ النَّاسُ لَهُ فَيُتَصَدَّقَ عَلَيْهِ وَلاَ يَقُومُ فَيَسْأَلَ النَّاسَ " .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களிடம் அலைந்து திரிந்து, ஒன்று அல்லது இரண்டு கவளம் உணவோ, அல்லது ஒன்று அல்லது இரண்டு பேரீச்சம்பழங்களோ போதுமானதாக ஆகிவிடுவதால் (அவர் யாசிப்பதை நிறுத்தி) திரும்பிவிடுகிறவர் மிஸ்கீன் (ஏழை) அல்லர்."

அவர்கள் கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அப்படியானால் மிஸ்கீன் யார்?"

அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "தங்களுக்குப் போதுமான வசதி இல்லாதவரும், அவர்களுக்கு ஸதகா கொடுக்கும் அளவுக்கு (மற்றவர்களுக்கு) அவர்களைப் பற்றித் தெரியாமலும், மக்களிடம் (தானாக முன்வந்து) யாசகம் கேட்காமலும் இருப்பவரே (உண்மையான) மிஸ்கீன் ஆவார்."

1681

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنِ ابْنِ بُجَيْدٍ الأَنْصَارِيِّ، ثُمَّ الْحَارِثِيِّ عَنْ جَدَّتِهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ رُدُّوا الْمِسْكِينَ وَلَوْ بِظِلْفٍ مُحْرَقٍ .

இப்னு புஜைத் அல்-அன்ஸாரி, பின்னர் அல்-ஹாரிதி அவர்களின் பாட்டியார் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஏழையைத் திருப்பி அனுப்பாதீர்கள் (அவர்களுக்கு ஏதேனும் கொடுத்து அனுப்புங்கள்), அது சுட்ட குளம்பாக இருந்தாலும் சரியே."

1682

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ يَأْكُلُ الْمُسْلِمُ فِي مِعًى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஸ்லிம் ஒரு குடலில் (அதாவது, மிதமான அளவில்) உண்கிறார்; காஃபிர் ஏழு குடல்களில் (அதாவது, பேராசையுடன் அதிகமாக) உண்கிறார்."

1683

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ضَافَهُ ضَيْفٌ كَافِرٌ فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِشَاةٍ فَحُلِبَتْ فَشَرِبَ حِلاَبَهَا ثُمَّ أُخْرَى فَشَرِبَهُ ثُمَّ أُخْرَى فَشَرِبَهُ حَتَّى شَرِبَ حِلاَبَ سَبْعِ شِيَاهٍ ثُمَّ إِنَّهُ أَصْبَحَ فَأَسْلَمَ فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِشَاةٍ فَحُلِبَتْ فَشَرِبَ حِلاَبَهَا ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِأُخْرَى فَلَمْ يَسْتَتِمَّهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ الْمُؤْمِنُ يَشْرَبُ فِي مِعًى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَشْرَبُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு காஃபிர் விருந்தினர் வந்தார் (அவரை நபியவர்கள் உபசரித்தார்கள்). அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக ஒரு ஆட்டைக் கொண்டுவருமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அது கறக்கப்பட்டது; அவர் அதன் பாலைக் குடித்தார். பின்னர் மற்றோர் ஆடு (கொண்டுவரப்பட்டது); அவர் அதன் பாலைக் குடித்தார். பின்னர் மற்றோர் ஆடு (கொண்டுவரப்பட்டது); அவர் அதன் பாலைக் குடித்தார்; அவர் ஏழு ஆடுகளின் பாலைக் குடிக்கும் வரை (இது தொடர்ந்தது).

காலையில் அவர் முஸ்லிம் ஆனார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக ஒரு ஆட்டுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். அது கறக்கப்பட்டது; அவர் அதன் பாலைக் குடித்தார். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்கள் அவருக்காக மற்றோர் ஆட்டுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். ஆனால் அவரால் அதனை முழுவதுமாக குடிக்க முடியவில்லை.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "முஃமின் ஒரே குடலில் (போதுமான அளவு) குடிக்கிறார்; காஃபிர் ஏழு குடல்களில் (அதிகமாக) குடிக்கிறார்" என்று கூறினார்கள்.

1684

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الَّذِي يَشْرَبُ فِي آنِيَةِ الْفِضَّةِ إِنَّمَا يُجَرْجِرُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஸலமா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் அருந்துபவன், தன் வயிற்றில் நரக நெருப்பை விழுங்குகிறான் (அதாவது, குமட்டிக்கொண்டு குடிக்கிறான் அல்லது சிரமப்பட்டு உட்கொள்கிறான்).” என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1685

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ حَبِيبٍ، مَوْلَى سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ عَنْ أَبِي الْمُثَنَّى الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ عِنْدَ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ فَقَالَ لَهُ مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ أَسَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ نَهَى عَنِ النَّفْخِ فِي الشَّرَابِ فَقَالَ لَهُ أَبُو سَعِيدٍ نَعَمْ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لاَ أَرْوَى مِنْ نَفَسٍ وَاحِدٍ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ فَأَبِنِ الْقَدَحَ عَنْ فِيكَ ثُمَّ تَنَفَّسْ ‏"‏ ‏.‏ قَالَ فَإِنِّي أَرَى الْقَذَاةَ فِيهِ ‏.‏ قَالَ ‏"‏ فَأَهْرِقْهَا ‏"‏ ‏.‏

அபுல் முஸன்னா அல்ஜுஹனீ அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் மர்வான் இப்னு அல்ஹகம் அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அவரிடம் வந்தார்கள். மர்வான் இப்னு அல்ஹகம் அவர்கள் அவரிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பானங்களில் ஊதுவதைத் தடைசெய்தார்கள் என்று நீங்கள் கேள்விப்பட்டதுண்டா?' என்று கேட்டார்கள். அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், 'ஆம்' என்று கூறினார்கள்.

(அப்போது) ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் ஒரே மூச்சில் (குடிப்பதால்) என் தாகம் அடங்குவதில்லை' என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'கோப்பையை உங்கள் வாயிலிருந்து அகற்றிவிட்டுப் பிறகு சுவாசியுங்கள்' என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர், 'நான் அதில் துரும்பைக் காண்கிறேனே?' என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அப்படியானால் அதை ஊற்றிவிடுங்கள்' என்று கூறினார்கள்."

1686

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَعَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، وَعُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، كَانُوا يَشْرَبُونَ قِيَامًا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி), அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) மற்றும் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) ஆகியோர் நின்றுகொண்டே பருகுபவர்களாக இருந்தார்கள் என இமாம் மாலிக் அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

1687

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، وَسَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، كَانَا لاَ يَرَيَانِ بِشُرْبِ الإِنْسَانِ وَهُوَ قَائِمٌ بَأْسًا .

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களும், ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்களும் ஒருவர் நின்றுகொண்டு குடிப்பதில் எந்தத் தீங்கையும் (அல்லது ஆட்சேபணையையும்) காணவில்லை.

1688

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْقَارِيِّ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَشْرَبُ قَائِمًا .

அபூ ஜஃபர் அல்-காரீ அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் நின்றுகொண்டு அருந்துவதைப் பார்த்தேன்."

1689

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَشْرَبُ قَائِمًا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் நின்றுகொண்டு அருந்துபவர்களாக இருந்தார்கள்.

1690

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أُتِيَ بِلَبَنٍ قَدْ شِيبَ بِمَاءٍ مِنَ الْبِئْرِ وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَابِيٌّ وَعَنْ يَسَارِهِ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ فَشَرِبَ ثُمَّ أَعْطَى الأَعْرَابِيَّ وَقَالَ الأَيْمَنَ فَالأَيْمَنَ ‏.‏

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு, கிணற்றுத் தண்ணீருடன் கலக்கப்பட்ட பால் கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்களின் வலதுபுறத்தில் ஒரு கிராமவாசியும் (நாடோடியும்), அவர்களின் இடதுபுறத்தில் அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் (ஸல்) (அதை) அருந்தினார்கள்; பின்னர் அதை அந்தக் கிராமவாசிக்குக் கொடுத்து, “வலப்பக்கத்தவருக்கு முதலில், பிறகு (அவருக்கு) வலப்பக்கத்தவருக்கு (கொடுங்கள்)” என்று கூறினார்கள்.

1691

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ الأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أُتِيَ بِشَرَابٍ فَشَرِبَ مِنْهُ وَعَنْ يَمِينِهِ غُلاَمٌ وَعَنْ يَسَارِهِ الأَشْيَاخُ فَقَالَ لِلْغُلاَمِ ‏"‏ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أُعْطِيَ هَؤُلاَءِ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَ الْغُلاَمُ لاَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ لاَ أُوثِرُ بِنَصِيبِي مِنْكَ أَحَدًا ‏.‏ قَالَ فَتَلَّهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي يَدِهِ ‏.‏

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஃது அல்-அன்சாரி (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு பானம் கொண்டுவரப்பட்டது, அதிலிருந்து அவர்கள் அருந்தினார்கள். அவர்களுடைய வலது புறத்தில் ஒரு சிறுவனும், அவர்களுடைய இடது புறத்தில் சில வயதானவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் (ஸல்) அந்தச் சிறுவனிடம், "இவர்களுக்கு (வயதானவர்களுக்கு) இதைக் கொடுக்க எனக்கு அனுமதி தருவாயா?" என்று கேட்டார்கள். அந்தச் சிறுவன், "இல்லை; அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைக்கும் என் பங்கை (அதாவது, நீங்கள் அருந்திய மிச்சத்தை அருந்தும் பாக்கியத்தை) வேறு எவருக்கும் நான் முன்னுரிமை அளிக்க மாட்டேன்" என்று கூறினான். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதை அவனது கையில் வைத்தார்கள்.

1692

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ قَالَ أَبُو طَلْحَةَ لأُمِّ سُلَيْمٍ لَقَدْ سَمِعْتُ صَوْتَ، رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ضَعِيفًا أَعْرِفُ فِيهِ الْجُوعَ فَهَلْ عِنْدَكِ مِنْ شَىْءٍ فَقَالَتْ نَعَمْ ‏.‏ فَأَخْرَجَتْ أَقْرَاصًا مِنْ شَعِيرٍ ثُمَّ أَخَذَتْ خِمَارًا لَهَا فَلَفَّتِ الْخُبْزَ بِبَعْضِهِ ثُمَّ دَسَّتْهُ تَحْتَ يَدِي وَرَدَّتْنِي بِبَعْضِهِ ثُمَّ أَرْسَلَتْنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ فَذَهَبْتُ بِهِ فَوَجَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ النَّاسُ فَقُمْتُ عَلَيْهِمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ آرْسَلَكَ أَبُو طَلْحَةَ ‏"‏ ‏.‏ قَالَ فَقُلْتُ نَعَمْ ‏.‏ قَالَ ‏"‏ لِلطَّعَامِ ‏"‏ ‏.‏ فَقُلْتُ نَعَمْ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لِمَنْ مَعَهُ ‏"‏ قُومُوا ‏"‏ ‏.‏ قَالَ فَانْطَلَقَ وَانْطَلَقْتُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ حَتَّى جِئْتُ أَبَا طَلْحَةَ فَأَخْبَرْتُهُ فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ يَا أُمَّ سُلَيْمٍ قَدْ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِالنَّاسِ وَلَيْسَ عِنْدَنَا مِنَ الطَّعَامِ مَا نُطْعِمُهُمْ ‏.‏ فَقَالَتِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ ‏.‏ قَالَ فَانْطَلَقَ أَبُو طَلْحَةَ حَتَّى لَقِيَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَأَبُو طَلْحَةَ مَعَهُ حَتَّى دَخَلاَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ هَلُمِّي يَا أُمَّ سُلَيْمٍ مَا عِنْدَكِ ‏"‏ ‏.‏ فَأَتَتْ بِذَلِكَ الْخُبْزِ فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَفُتَّ وَعَصَرَتْ عَلَيْهِ أُمُّ سُلَيْمٍ عُكَّةً لَهَا فَآدَمَتْهُ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ثُمَّ قَالَ ‏"‏ ائْذَنْ لِعَشَرَةٍ بِالدُّخُولِ ‏"‏ ‏.‏ فَأَذِنَ لَهُمْ فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا ثُمَّ خَرَجُوا ثُمَّ قَالَ ‏"‏ ائْذَنْ لِعَشَرَةٍ ‏"‏ ‏.‏ فَأَذِنَ لَهُمْ فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا ثُمَّ خَرَجُوا ثُمَّ قَالَ ‏"‏ ائْذَنْ لِعَشَرَةٍ ‏"‏ ‏.‏ فَأَذِنَ لَهُمْ فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا ثُمَّ خَرَجُوا ثُمَّ قَالَ ‏"‏ ائْذَنْ لِعَشَرَةٍ ‏"‏ ‏.‏ فَأَذِنَ لَهُمْ فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا ثُمَّ خَرَجُوا ثُمَّ قَالَ ‏"‏ ائْذَنْ لِعَشَرَةٍ ‏"‏ ‏.‏ حَتَّى أَكَلَ الْقَوْمُ كُلُّهُمْ وَشَبِعُوا وَالْقَوْمُ سَبْعُونَ رَجُلاً أَوْ ثَمَانُونَ رَجُلاً ‏.‏

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அபூ தல்ஹா (ரலி) (என் தாயார்) உம்மு சுலைம் (ரலி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய குரல் பலவீனமாக இருப்பதை நான் செவியுற்றேன்; அதில் பசியை நான் அறிந்துகொண்டேன். உன்னிடம் (உணவு) ஏதேனும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று கூறி, சில வாற்கோதுமை ரொட்டிகளை எடுத்து வந்தார். பிறகு

தனக்குரிய முக்காடு ஒன்றை எடுத்து, அதன் ஒரு பகுதியால் அந்த ரொட்டியைச் சுற்றி, என் கைக்கு அடியில் அதை (மறைத்து) வைத்து, அதன் மீதிப் பகுதியால் என்னைப் போர்த்தினார். பிறகு என்னை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுப்பினார்.

நான் அதைக் கொண்டு சென்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளியில் மக்களுடன் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டேன். நான் அவர்கள் முன் சென்று நின்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அபூ தல்ஹா உன்னை அனுப்பினாரா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஆம்" என்றேன். "உணவிற்காகவா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஆம்" என்றேன்.

உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களுடன் இருந்தவர்களிடம், "எழுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் புறப்பட்டார்கள்; அவர்களுக்கு முன்னால் நானும் (வீட்டிற்குப்) புறப்பட்டு வந்து, அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்களிடம் விஷயத்தைச் சொன்னேன். அபூ தல்ஹா (ரலி), "உம்மு சுலைமே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களை அழைத்து வந்துள்ளார்கள்; அவர்களுக்கு உணவளிக்க நம்மிடம் ஏதுமில்லை" என்றார். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிவர்" என்றார்.

பிறகு அபூ தல்ஹா (ரலி) (வீட்டை விட்டு) வெளியே சென்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்க, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்களும் (வீட்டிற்குள்) வந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உம்மு சுலைமே! உன்னிடம் இருப்பதைக்கொண்டு வா" என்றார்கள். அவர் அந்த ரொட்டியைக் கொண்டு வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிடவே, அது துண்டு துண்டாகப் பிய்த்துப் போடப்பட்டது. உம்மு சுலைம் (ரலி) தன் வசமிருந்த ஒரு நெய்க்குப்பியைப் பிழிந்து, அதைத் தாளிதமாக்கினார் (ரொட்டியுடன் சேர்த்து உண்ணும் வகையில் தயார் செய்தார்). பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ் நாடிய (பிரார்த்தனைகளை ஓதி) அருள் புரிந்தார்கள்.

பிறகு, "பத்து பேரை உள்ளே வர அனுமதிப்பீராக" என்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டது; அவர்கள் வயிறு நிரம்பும் வரை சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியேறினார்கள். பிறகு, "பத்து பேரை அனுமதிப்பீராக" என்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டது; அவர்கள் வயிறு நிரம்பும் வரை சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியேறினார்கள். பிறகு, "பத்து பேரை அனுமதிப்பீராக" என்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டது; அவர்கள் வயிறு நிரம்பும் வரை சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியேறினார்கள். பிறகு, "பத்து பேரை அனுமதிப்பீராக" என்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டது; அவர்கள் வயிறு நிரம்பும் வரை சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியேறினார்கள். பிறகு, "பத்து பேரை அனுமதிப்பீராக" என்றார்கள். இவ்வாறு மக்கள் அனைவரும் சாப்பிட்டு வயிறு நிரம்பினர். அந்த மக்கள் எழுபது அல்லது எண்பது பேர் இருந்தனர்.

1693

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ طَعَامُ الاِثْنَيْنِ كَافِي الثَّلاَثَةِ وَطَعَامُ الثَّلاَثَةِ كَافِي الأَرْبَعَةِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இருவருக்கான உணவு மூவருக்குப் போதுமானது, மேலும் மூவருக்கான உணவு நால்வருக்குப் போதுமானது (ஏனெனில் கூட்டாக உண்ணும்போது அல்லாஹ் அதில் பரக்கத் செய்கிறான்)."

1694

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَغْلِقُوا الْبَابَ وَأَوْكُوا السِّقَاءَ وَأَكْفِئُوا الإِنَاءَ - أَوْ خَمِّرُوا الإِنَاءَ - وَأَطْفِئُوا الْمِصْبَاحَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْتَحُ غَلَقًا وَلاَ يَحُلُّ وِكَاءً وَلاَ يَكْشِفُ إِنَاءً وَإِنَّ الْفُوَيْسِقَةَ تُضْرِمُ عَلَى النَّاسِ بَيْتَهُمْ ‏.‏

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'கதவைப் பூட்டுங்கள்; தண்ணீர்ப் பையின் வாயைக் கட்டுங்கள்; பாத்திரத்தைக் கவிழ்த்து வையுங்கள் அல்லது அதை மூடி வையுங்கள்; விளக்கை அணைத்து விடுங்கள். ஏனெனில், ஷைத்தான் பூட்டிய கதவைத் திறப்பதில்லை, கட்டப்பட்ட பையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பதில்லை, மூடப்பட்ட பாத்திரத்தை (அதன் மூடியை) அகற்றுவதில்லை. மேலும், ஒரு சுண்டெலி மக்களின் வீடுகளுக்குத் தீ மூட்டி விடக்கூடும்.'

1695

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْكَعْبِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ جَائِزَتُهُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ وَضِيَافَتُهُ ثَلاَثَةُ أَيَّامٍ فَمَا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ وَلاَ يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَثْوِيَ عِنْدَهُ حَتَّى يُحْرِجَهُ ‏.‏

அபூ ஷுரைஹ் அல்-கஅபீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ, அவர் நல்லதை பேசட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும். யார் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ, அவர் தனது அண்டை வீட்டாரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும். யார் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ, அவர் தனது விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும். அவருக்கான சிறப்பு உபசரிப்பு ஒரு பகலும் ஓர் இரவுமாகும். விருந்தோம்பல் மூன்று நாட்களாகும். அதற்குப் பிறகு செய்வது தர்மம் (சதகா) ஆகும். விருந்தளிப்பவரைச் சங்கடத்திற்குள்ளாக்கும் வரை அவரிடம் தங்கியிருப்பது விருந்தினருக்கு ஹலால் இல்லை."

1696

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ إِذِ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ وَخَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبَ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي بَلَغَ مِنِّي فَنَزَلَ الْبِئْرَ فَمَلأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ حَتَّى رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ لأَجْرًا فَقَالَ " فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ " .

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு மனிதர் ஒரு சாலையில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது, அவருக்கு மிகவும் தாகம் எடுத்தது. அவர் ஒரு கிணற்றைக் கண்டார்; அதில் இறங்கி, தண்ணீர் குடித்துவிட்டு வெளியே வந்தார். அங்கே ஒரு நாய் தாகத்தால் மூச்சிரைத்துக்கொண்டு (ஈரமான) மண்ணைத் தின்று கொண்டிருந்தது. அந்த மனிதர், ‘இந்த நாய்க்கும் என்னைப் போலவே தாகம் எடுத்திருக்கிறது’ என்று கூறினார். அவர் கிணற்றுக்குள் இறங்கி, தனது (தோல்) காலுறையில் தண்ணீரை நிரப்பி, பின்னர் அதைத் தனது வாயில் கவ்விக்கொண்டு மேலே ஏறி வந்து, அந்த நாய்க்குத் தண்ணீரைக் கொடுத்தார். அல்லாஹ் அதற்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்தினான் (அவரது செயலை ஏற்றுக்கொண்டு வெகுமதி அளித்தான்); மேலும் அவரை மன்னித்தான்.”

அவர்கள் (நபித்தோழர்கள்), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! பிராணிகளைப் பராமரிப்பதற்காக எங்களுக்குப் பிரதிபலன் உண்டா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “ஈரமான ஈரல் கொண்ட ஒவ்வொன்றுக்கும் (உதவுவதில்) பிரதிபலன் உண்டு” என்று கூறினார்கள்.

1697

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ قَالَ بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعْثًا قِبَلَ السَّاحِلِ فَأَمَّرَ عَلَيْهِمْ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ وَهُمْ ثَلاَثُمِائَةٍ . قَالَ وَأَنَا فِيهِمْ - قَالَ - فَخَرَجْنَا حَتَّى إِذَا كُنَّا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ فَنِيَ الزَّادُ فَأَمَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِأَزْوَادِ ذَلِكَ الْجَيْشِ فَجُمِعَ ذَلِكَ كُلُّهُ فَكَانَ مِزْوَدَىْ تَمْرٍ - قَالَ - فَكَانَ يُقَوِّتُنَاهُ كُلَّ يَوْمٍ قَلِيلاً قَلِيلاً حَتَّى فَنِيَ وَلَمْ تُصِبْنَا إِلاَّ تَمْرَةٌ تَمْرَةٌ فَقُلْتُ وَمَا تُغْنِي تَمْرَةٌ فَقَالَ لَقَدْ وَجَدْنَا فَقْدَهَا حِينَ فَنِيَتْ - قَالَ - ثُمَّ انْتَهَيْنَا إِلَى الْبَحْرِ فَإِذَا حُوتٌ مِثْلُ الظَّرِبِ فَأَكَلَ مِنْهُ ذَلِكَ الْجَيْشُ ثَمَانِيَ عَشْرَةَ لَيْلَةً ثُمَّ أَمَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِضِلَعَيْنِ مِنْ أَضْلاَعِهِ فَنُصِبَا ثُمَّ أَمَرَ بِرَاحِلَةٍ فَرُحِلَتْ ثُمَّ مَرَّتْ تَحْتَهُمَا وَلَمْ تُصِبْهُمَا

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கடற்கரைத் திசையில் ஒரு படைப்பிரிவை அனுப்பினார்கள். அபூ உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ராஹ் (ரழி) அவர்களை அவர்களுக்குத் தளபதியாக நியமித்தார்கள். அவர்கள் முன்னூறு பேர் இருந்தனர். நானும் அவர்களில் ஒருவனாக இருந்தேன். நாங்கள் புறப்பட்டுச் சென்றோம். வழியில் சிறிது தூரம் சென்றபோது உணவுப் பொருட்கள் தீர்ந்துவிட்டன. அபூ உபைதா (ரழி) அவர்கள் படையினரின் உணவுப் பொருட்களை ஒன்று சேர்க்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அவை அனைத்தும் சேகரிக்கப்பட்டபோது, இரண்டு பைகள் நிறைய

பேரீச்சம்பழங்கள் இருந்தன. அவர் அதிலிருந்து தினமும் எங்களுக்குச் சிறுகச் சிறுக உணவளித்து வந்தார்கள். இறுதியில் அதுவும் தீர்ந்துவிட்டது. எங்களுக்கு (ஆளுக்கு) ஒரு பேரீச்சம்பழம் மட்டுமே கிடைத்தது.'

(இதைக் கேட்ட நான்) 'ஒரு பேரீச்சம்பழம் என்ன பயன் தரும்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு (ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள், அந்த அனுபவத்தை நினைவுகூர்ந்து) 'அவை தீர்ந்துபோனபோதுதான் நிச்சயமாக அதன் இழப்பை நாங்கள் உணர்ந்தோம்' என்று கூறினார்கள்.

'பிறகு நாங்கள் கடலை அடைந்தோம். அங்கே ஒரு சிறிய குன்றைப் போன்று ஒரு மீன் (அதாவது, ஒரு பெரிய திமிங்கலம்) இருந்தது. அப்படை வீரர்கள் பதினெட்டு இரவுகள் அதிலிருந்து சாப்பிட்டார்கள். பிறகு அபூ உபைதா (ரழி) அம்மீனின் விலா எலும்புகளிலிருந்து இரண்டு எலும்புகளை எடுத்து நட்டு வைக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அவை நடப்பட்டன. பிறகு ஒரு ஒட்டகத்தைச் சேணம் பூட்டுமாறு பணித்தார்கள். (சேணம் பூட்டப்பட்ட) அவ்வொட்டகம் அவ்வெலும்புகளுக்குக் கீழே சென்றது; அது அவற்றை உரசவில்லை.'

1698

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، عَنْ جَدَّتِهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ يَا نِسَاءَ الْمُؤْمِنَاتِ لاَ تَحْقِرَنَّ إِحْدَاكُنَّ لِجَارَتِهَا وَلَوْ كُرَاعَ شَاةٍ مُحْرَقًا .

அம்ர் இப்னு சஅத் இப்னு முஆத் அவர்களின் பாட்டி அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நம்பிக்கையுள்ள பெண்களே! உங்களில் எந்தப் பெண்ணும் தன் அண்டை வீட்டாருக்கு (கொடுக்கும்) எதையும் அற்பமாகக் கருத வேண்டாம், வறுக்கப்பட்ட ஆட்டின் குளம்பாக இருந்தாலும் சரியே."

1699

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ نُهُوا عَنْ أَكْلِ الشَّحْمِ فَبَاعُوهُ فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யூதர்களை அல்லாஹ் சபிக்கட்டும்! அவர்களுக்குக் கொழுப்பை உண்ணத் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அவர்கள் அதை விற்று அதன் விலையை உண்டார்கள்.'

1700

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ، كَانَ يَقُولُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَيْكُمْ بِالْمَاءِ الْقَرَاحِ وَالْبَقْلِ الْبَرِّيِّ وَخُبْزِ الشَّعِيرِ وَإِيَّاكُمْ وَخُبْزَ الْبُرِّ فَإِنَّكُمْ لَنْ تَقُومُوا بِشُكْرِهِ .

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, ஈஸா இப்னு மர்யம் (அலை) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓ பனூ இஸ்ராயீல் மக்களே! நீங்கள் தூய நீரையும், காட்டுத் தாவரங்களையும், வாற்கோதுமை ரொட்டியையும் (உணவாக) உட்கொள்ளுங்கள். கோதுமை ரொட்டியைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில், அதற்காக (அதன் அருளுக்காக) போதுமான அளவு நன்றி செலுத்த உங்களால் முடியாது."

1701

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَوَجَدَ فِيهِ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ وَعُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَسَأَلَهُمَا فَقَالاَ أَخْرَجَنَا الْجُوعُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " وَأَنَا أَخْرَجَنِي الْجُوعُ " . فَذَهَبُوا إِلَى أَبِي الْهَيْثَمِ بْنِ التَّيِّهَانِ الأَنْصَارِيِّ فَأَمَرَ لَهُمْ بِشَعِيرٍ عِنْدَهُ يُعْمَلُ وَقَامَ يَذْبَحُ لَهُمْ شَاةً فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " نَكِّبْ عَنْ ذَاتِ الدَّرِّ " . فَذَبَحَ لَهُمْ شَاةً وَاسْتَعْذَبَ لَهُمْ مَاءً فَعُلِّقَ فِي نَخْلَةٍ ثُمَّ أُتُوا بِذَلِكَ الطَّعَامِ فَأَكَلُوا مِنْهُ وَشَرِبُوا مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لَتُسْأَلُنَّ عَنْ نَعِيمِ هَذَا الْيَوْمِ " .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மஸ்ஜிதில் நுழைந்தார்கள். அங்கே அபூபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களையும் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களையும் கண்டார்கள். அவ்விருவரிடமும் (அவர்கள் அங்கு அமர்ந்திருப்பதற்கான காரணம் குறித்து) விசாரித்தார்கள். அதற்கு அவர்கள், "பசி எங்களை வெளியேற்றியது" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பசியே என்னையும் வெளியேற்றியது" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் அபுல்-ஹைதாம் இப்னு அத்-தய்யிஹான் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். அபுல்-ஹைதாம் (ரழி) அவர்கள், தம்மிடமிருந்த வாற்கோதுமையைத் (உணவாகத்) தயார் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார்கள். மேலும் அவர்களுக்காக ஒரு ஆட்டை அறுக்க எழுந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பால் கொடுக்கும் ஆட்டை விட்டுவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அவர் அவர்களுக்காக ஒரு ஆட்டை அறுத்தார்கள். மேலும் அவர்களுக்கு இனிப்பான நீரைக் கொண்டு வந்து, அதை ஒரு பேரீச்சை மரத்தில் (குளிர்ச்சியடைவதற்காகத்) தொங்கவிட்டார். பின்னர் அவர்களுக்கு அந்த உணவு கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள் அதிலிருந்து உண்டார்கள்; அந்த நீரிலிருந்தும் பருகினார்கள்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இந்த நாளின் இன்பம் குறித்து நீங்கள் நிச்சயமாக வினவப்படுவீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1702

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَأْكُلُ خُبْزًا بِسَمْنٍ فَدَعَا رَجُلاً مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ فَجَعَلَ يَأْكُلُ وَيَتَّبِعُ بِاللُّقْمَةِ وَضَرَ الصَّحْفَةِ فَقَالَ عُمَرُ كَأَنَّكَ مُقْفِرٌ . فَقَالَ وَاللَّهِ مَا أَكَلْتُ سَمْنًا وَلاَ رَأَيْتُ أَكْلاً بِهِ مُنْذُ كَذَا وَكَذَا . فَقَالَ عُمَرُ لاَ آكُلُ السَّمْنَ حَتَّى يَحْيَا النَّاسُ مِنْ أَوَّلِ مَا يَحْيَوْنَ .

உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் நெய்யுடன் ரொட்டி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பாலைவனவாசி ஒருவரை (உண்பதற்காக) அழைத்தார்கள். அவர் சாப்பிடத் தொடங்கினார்; (சாப்பிடும்போது) அவர் ரொட்டித் துண்டால் பாத்திரத்தில் ஒட்டியிருந்த நெய்யைத் துடைத்துச் சாப்பிடலானார். உமர் (ரலி) அவர்கள், "நீர் வறுமையில் வாடுபவர் போன்று இருக்கிறீரே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இன்னின்ன காலத்திலிருந்து நான் நெய் சாப்பிட்டதில்லை; மக்கள் நெய்யுடன் உண்பதை நான் பார்த்ததும் இல்லை" என்று கூறினார். அதற்கு உமர் (ரலி) அவர்கள், "மக்கள் (வறட்சி நீங்கி) முன்பிருந்தது போன்று செழிப்படையும் வரை நான் நெய் சாப்பிட மாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

1703

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ - وَهُوَ يَوْمَئِذٍ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ - يُطْرَحُ لَهُ صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ فَيَأْكُلُهُ حَتَّى يَأْكُلَ حَشَفَهَا .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் 'அமீர் அல்-முஃமினீன்' ஆக இருந்தபோது, அவர்களுக்கு ஒரு 'ஸா' பேரீச்சம்பழம் வைக்கப்படுவதையும், அதை அவர்கள் (முழுமையாக) சாப்பிட்டு, அதன் தரம் குறைந்த (காய்ந்த,

சுவையற்ற) பேரீச்சம்பழங்களையும் உண்ணும் வரை (அவர் சாப்பிடுவதை) நான் கண்டேன்."

1704

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ سُئِلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ عَنِ الْجَرَادِ، فَقَالَ وَدِدْتُ أَنَّ عِنْدِي، قَفْعَةً نَأْكُلُ مِنْهُ.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் வெட்டுக்கிளிகளைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், ‘‘என்னிடம் ஒரு கூடை (வெட்டுக்கிளிகள்) இருந்து, அதிலிருந்து நாம் உண்ண வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன்’’ என்று கூறினார்கள்.

1705

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَلْحَلَةَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ خُثَيْمٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ جَالِسًا مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ بِأَرْضِهِ بِالْعَقِيقِ فَأَتَاهُ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ عَلَى دَوَابَّ فَنَزَلُوا عِنْدَهُ - قَالَ حُمَيْدٌ - فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ اذْهَبْ إِلَى أُمِّي فَقُلْ إِنَّ ابْنَكِ يُقْرِئُكِ السَّلاَمَ وَيَقُولُ أَطْعِمِينَا شَيْئًا . قَالَ فَوَضَعَتْ ثَلاَثَةَ أَقْرَاصٍ فِي صَحْفَةٍ وَشَيْئًا مِنْ زَيْتٍ وَمِلْحٍ ثُمَّ وَضَعَتْهَا عَلَى رَأْسِي وَحَمَلْتُهَا إِلَيْهِمْ فَلَمَّا وَضَعْتُهَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ كَبَّرَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَشْبَعَنَا مِنَ الْخُبْزِ بَعْدَ أَنْ لَمْ يَكُنْ طَعَامُنَا إِلاَّ الأَسْوَدَيْنِ الْمَاءَ وَالتَّمْرَ . فَلَمْ يُصِبِ الْقَوْمُ مِنَ الطَّعَامِ شَيْئًا فَلَمَّا انْصَرَفُوا قَالَ يَا ابْنَ أَخِي أَحْسِنْ إِلَى غَنَمِكَ وَامْسَحِ الرُّعَامَ عَنْهَا وَأَطِبْ مُرَاحَهَا وَصَلِّ فِي نَاحِيَتِهَا فَإِنَّهَا مِنْ دَوَابِّ الْجَنَّةِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ تَكُونُ الثُّلَّةُ مِنَ الْغَنَمِ أَحَبَّ إِلَى صَاحِبِهَا مِنْ دَارِ مَرْوَانَ .

ஹுமைத் பின் மாலிக் பின் குஸைம் அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களுடன் 'அல்-அகீக்'கில் உள்ள அவர்களின் நிலத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது மதீனாவாசிகள் சிலர் வாகனங்களில் வந்து அவரிடம் இறங்கினர். அபூ ஹுரைரா (ரலி) என்னிடம், 'என் தாயாரிடம் சென்று, உன் மகன் உனக்கு ஸலாம் சொல்கிறார்; மேலும் எங்களுக்கு உண்பதற்கு ஏதேனும் தருமாறு கேட்கிறார் என்று சொல்' எனக் கூறினார்.

(ஹுமைத் கூறினார்:) அவர் (தாயார்) ஒரு தட்டில் மூன்று ரொட்டிகளையும், சிறிது எண்ணெயையும் உப்பையும் வைத்தார். பிறகு அதை என் தலையில் வைத்தார். நான் அதை அவர்களிடத்தில் சுமந்து சென்றேன். நான் அதை அவர்கள் முன் வைத்தபோது, அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று கூறிவிட்டு, 'தண்ணீரும் பேரீச்சம்பழமுமாகிய இரு கருப்புப் பொருட்களைத் தவிர வேறு உணவு இல்லாதிருந்த நிலைக்குப் பிறகு, ரொட்டியைக் கொண்டு எங்கள் பசியைப் போக்கிய அல்லாஹ்வுக்கே அனைத்துப் புகழும் (அல்ஹம்து லில்லாஹ்)' என்று கூறினார்.

வந்திருந்த மக்கள் அந்த உணவில் எதையும் சாப்பிடவில்லை. அவர்கள் திரும்பிச் சென்ற பிறகு, (அபூ ஹுரைரா) கூறினார்: 'என் சகோதரரின் மகனே! உன் ஆடுகளிடம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள். அவற்றின் மூக்கிலிருந்து வடியும் சளியைத் துடைத்துவிடு. அவற்றின் தொழுவத்தைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள். அவற்றின் ஒரு ஓரத்தில் (சுத்தமான இடத்தில்) தொழு. ஏனெனில் அவை சொர்க்கத்து பிராணிகளில் உள்ளவை. என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, மக்களுக்கு ஒரு காலம் (விரைவில்) வரும்; அப்போது ஒரு சிறிய ஆட்டு மந்தை அதன் உரிமையாளருக்கு மர்வான் வீட்டை விட மிகவும் விருப்பமானதாக இருக்கும்.'"

1706

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي نُعَيْمٍ، وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ قَالَ أُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِطَعَامٍ وَمَعَهُ رَبِيبُهُ عُمَرُ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ "‏ سَمِّ اللَّهَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ ‏"‏ ‏.‏

வஹ்ப் இப்னு கைஸான் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் உணவு கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்களுடன் அவர்களின் வளர்ப்பு மகன் (மனைவியின் மகன்) உமர் இப்னு அபீ ஸலமா அவர்களும் இருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல் (பிஸ்மில்லாஹ் கூறு); மேலும் உனக்கு முன்னால் உள்ளதைச் சாப்பிடு' என்று கூறினார்கள்.”

1707

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ، يَقُولُ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ لَهُ إِنَّ لِي يَتِيمًا وَلَهُ إِبِلٌ أَفَأَشْرَبُ مِنْ لَبَنِ إِبِلِهِ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنْ

كُنْتَ تَبْغِي ضَالَّةَ إِبِلِهِ وَتَهْنَأُ جَرْبَاهَا وَتَلُطُّ حَوْضَهَا وَتَسْقِيهَا يَوْمَ وِرْدِهَا فَاشْرَبْ غَيْرَ مُضِرٍّ بِنَسْلٍ وَلاَ نَاهِكٍ فِي الْحَلْبِ ‏.‏

ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "என்னிடம் (பாதுகாப்பில்) ஓர் அநாதை இருக்கிறான்; அவனுக்கு ஒட்டகங்கள் இருக்கின்றன. நான் அந்த ஒட்டகங்களின் பாலிலிருந்து குடிக்கலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், "நீ அவனுடைய காணாமல் போன ஒட்டகங்களைத் தேடி (கண்டுபிடித்து), அவற்றுக்குச் சொறி ஏற்பட்டால் சிகிச்சை அளித்து, அவற்றின் தண்ணீர்த் தொட்டியைப் பழுதுபார்த்து, அவை தண்ணீர் குடிக்கும் நாளில் அவற்றுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால், குட்டி ஒட்டகங்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்காமலும், (மடியை) முழுமையாகக் கறந்துவிடாமலும் (அதன் பாலை) அருந்திக்கொள்" என்று கூறினார்கள்.

1708

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ لاَ يُؤْتَى أَبَدًا بِطَعَامٍ وَلاَ شَرَابٍ حَتَّى الدَّوَاءُ فَيَطْعَمَهُ أَوْ يَشْرَبَهُ إِلاَّ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا وَأَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَنَعَّمَنَا اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ أَلْفَتْنَا نِعْمَتُكَ بِكُلِّ شَرٍّ فَأَصْبَحْنَا مِنْهَا وَأَمْسَيْنَا بِكُلِّ خَيْرٍ نَسْأَلُكَ تَمَامَهَا وَشُكْرَهَا لاَ خَيْرَ إِلاَّ خَيْرُكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ إِلَهَ الصَّالِحِينَ وَرَبَّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيمَا رَزَقْتَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ هَلْ تَأْكُلُ الْمَرْأَةُ مَعَ غَيْرِ ذِي مَحْرَمٍ مِنْهَا أَوْ مَعَ غُلاَمِهَا فَقَالَ مَالِكٌ لَيْسَ بِذَلِكَ بَأْسٌ إِذَا كَانَ ذَلِكَ عَلَى وَجْهِ مَا يُعْرَفُ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَأْكُلَ مَعَهُ مِنَ الرِّجَالِ ‏.‏ قَالَ وَقَدْ تَأْكُلُ الْمَرْأَةُ مَعَ زَوْجِهَا وَمَعَ غَيْرِهِ مِمَّنْ يُؤَاكِلُهُ أَوْ مَعَ أَخِيهَا عَلَى مِثْلِ ذَلِكَ وَيُكْرَهُ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَخْلُوَ مَعَ الرَّجُلِ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا حُرْمَةٌ ‏.‏

உர்வா பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள், எந்த உணவையோ, பானத்தையோ அல்லது மருந்தையோ உட்கொண்டாலும் பின்வருமாறு கூறாமல் இருந்ததில்லை:

"எங்களுக்கு நேர்வழி காட்டி, எங்களுக்கு உணவளித்து, எங்களுக்குப் புகட்டவும் செய்து, எங்களுக்கு அருள்புரிந்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன். யா அல்லாஹ்! ஒவ்வொரு தீமையிலும் (சிரமத்திலும்) உனது அருள் எங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது. அதன் காரணமாக நாங்கள் ஒவ்வொரு நன்மையுடனும் காலையையும் மாலையையும்

அடைந்தோம். அந்த அருளின் முழுமையையும், அதற்கான நன்றியுணர்வையும் உன்னிடம் நாங்கள் கேட்கிறோம். உன்னுடைய நன்மையைத் தவிர வேறு நன்மை இல்லை. உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. ஸாலிஹீன்களின் (நல்லோர்களின்) இறைவன் நீயே! அகிலங்களின் இறைவன் நீயே! அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. அல்லாஹ் நாடியதே நடக்கும். அல்லாஹ்வைக் கொண்டல்லாமல் எதற்கும் ஆற்றல் இல்லை. யா அல்லாஹ்! நீ எங்களுக்கு வழங்கியவற்றில் பரக்கத் செய்வாயாக! மேலும் நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காப்பாயாக!"

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு பெண் தனக்கு மஹ்ரம் அல்லாதவருடனோ அல்லது தனது அடிமையுடனோ அமர்ந்து சாப்பிடலாமா?" என்று இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள், "ஒரு பெண் ஆண்களுடன் சேர்ந்து சாப்பிடுவது, (மார்க்க வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு) வழக்கத்தில் உள்ள நல்வழக்கத்தின் அடிப்படையில் இருக்குமானால் அதில் குற்றமில்லை" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண் தனது கணவருடனும், அவருடன் உணவருந்தும் பிறருடனும் அல்லது தனது சகோதரருடனும் இது போன்ற முறையில் சாப்பிடலாம். ஆனால், தனக்கு மஹ்ரம் இல்லாத ஓர் ஆணுடன் ஒரு பெண் தனித்திருப்பது வெறுக்கத்தக்கதாகும்."

1709

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ إِيَّاكُمْ وَاللَّحْمَ فَإِنَّ لَهُ ضَرَاوَةً كَضَرَاوَةِ الْخَمْرِ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் இறைச்சியை (அதிகமாக உண்பதில்) எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! ஏனெனில் மதுவுக்கு இருக்கும் அடிமைத்தனம் போன்ற ஒரு அடிமைத்தனம் அதற்கும் உண்டு.'

1710

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَدْرَكَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ وَمَعَهُ حِمَالُ لَحْمٍ فَقَالَ مَا هَذَا فَقَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ قَرِمْنَا إِلَى اللَّحْمِ فَاشْتَرَيْتُ بِدِرْهَمٍ لَحْمًا . فَقَالَ عُمَرُ أَمَا يُرِيدُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَطْوِيَ بَطْنَهُ عَنْ جَارِهِ أَوِ ابْنِ عَمِّهِ أَيْنَ تَذْهَبُ عَنْكُمْ هَذِهِ الآيَةُ { أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا }

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் இறைச்சியைச் சுமந்து செல்வதைக் கண்டார்கள். உமர் (ரலி) அவர்கள், "இது என்ன?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு ஜாபிர் (ரலி), "அமீர் அல்-முஃமினீன் அவர்களே! எங்களுக்கு இறைச்சி மீது ஆசை ஏற்பட்டது, அதனால் நான் ஒரு திர்ஹத்திற்கு இறைச்சி வாங்கினேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அதற்கு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தன் அண்டை வீட்டாருக்காகவோ அல்லது தன் சிறிய தந்தையின் மகனுக்காகவோ தன் பசியை அடக்கிக்கொள்ள (தன் வயிற்றை சுருக்கிக்கொள்ள) விரும்ப மாட்டாரா? இந்த வசனம் உங்களிடமிருந்து எங்கே செல்கிறது? (அதாவது, இதை நீங்கள் ஏன் மறந்துவிட்டீர்கள்?)

(அது என்னவென்றால்:) **'நீங்கள் உங்கள் நல்லவற்றை உங்கள் உலக வாழ்வில் (விரைவாக) செலவழித்துவிட்டீர்கள், மேலும் அவற்றை அனுபவித்துவிட்டீர்கள்.'** (அல்குர்ஆன் 46:20)"

1711

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَلْبَسُ خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَنَبَذَهُ وَقَالَ لاَ أَلْبَسُهُ أَبَدًا . قَالَ فَنَبَذَ النَّاسُ خَوَاتِيمَهُمْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு தங்க மோதிரத்தை அணிந்திருந்தார்கள். பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து நின்று அதை (தடை செய்யப்பட்டதால்) கழற்றி எறிந்துவிட்டார்கள்; மேலும், "நான் ஒருபோதும் இதை அணிய மாட்டேன்" என்று கூறினார்கள். எனவே மக்களும் (அவர்களின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி) தங்கள் (தங்க) மோதிரங்களை கழற்றி எறிந்துவிட்டார்கள்.

1712

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَدَقَةَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ سَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ عَنْ لُبْسِ الْخَاتَمِ، فَقَالَ الْبَسْهُ وَأَخْبِرِ النَّاسَ، أَنِّي أَفْتَيْتُكَ بِذَلِكَ .

ஸதகா இப்னு யஸார் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் ஸயீத் இப்னு அல்-முஸய்யப் அவர்களிடம் மோதிரம் அணிவது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'அதை அணியுங்கள் (அதாவது, மோதிரம் அணிவது

அனுமதிக்கப்பட்டது); மேலும் இந்தத் தீர்ப்பை நான்தான் உங்களுக்கு வழங்கினேன் என்று மக்களிடம் கூறுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.'

1713

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ، أَنَّ أَبَا بَشِيرٍ الأَنْصَارِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ - قَالَ - فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَسُولاً قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ وَالنَّاسُ فِي مَقِيلِهِمْ لاَ تَبْقَيَنَّ فِي رَقَبَةِ بَعِيرٍ قِلاَدَةٌ مِنْ وَتَرٍ أَوْ قِلاَدَةٌ إِلاَّ قُطِعَتْ .

அபூ பஷீர் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அவர்களுடைய பயணங்களில் ஒன்றில் இருந்தேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு தூதுவரை அனுப்பினார்கள். (அறிவிப்பாளர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் (ரழி) கூறுகிறார்: 'மக்கள் தங்கள் ஓய்விடத்தில் இருந்தபோது (இது நடந்தது)' என்று அபூ பஷீர் கூறியதாக நான் நினைக்கிறேன்.) (அந்தத் தூதுவர் மூலம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்:) 'எந்த ஒட்டகத்தின் கழுத்திலும் வில்லின் நரம்பால் ஆன மாலையோ அல்லது (வேறு) எந்த மாலையோ அறுக்கப்படாமல் இருக்கக் கூடாது.'

موطأمالك

50. كتاب العين

முவத்தா மாலிக்

50. கண் திருஷ்டி

1714

وَحَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ، يَقُولُ اغْتَسَلَ أَبِي سَهْلُ بْنُ حُنَيْفٍ بِالْخَرَّارِ فَنَزَعَ جُبَّةً كَانَتْ عَلَيْهِ وَعَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ يَنْظُرُ قَالَ وَكَانَ سَهْلٌ رَجُلاً أَبْيَضَ حَسَنَ الْجِلْدِ - قَالَ - فَقَالَ لَهُ عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ وَلاَ جِلْدَ عَذْرَاءَ . قَالَ فَوُعِكَ سَهْلٌ مَكَانَهُ وَاشْتَدَّ وَعْكُهُ فَأُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأُخْبِرَ أَنَّ سَهْلاً وُعِكَ وَأَنَّهُ غَيْرُ رَائِحٍ مَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَتَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَخْبَرَهُ سَهْلٌ بِالَّذِي كَانَ مِنْ شَأْنِ عَامِرٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلاَمَ يَقْتُلُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ أَلاَّ بَرَّكْتَ إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ تَوَضَّأْ لَهُ . فَتَوَضَّأَ لَهُ عَامِرٌ فَرَاحَ سَهْلٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيْسَ بِهِ بَأْسٌ .

முஹம்மத் இப்னு அபீ உமாமா இப்னு சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் (ரஹ்) அவர்கள், தம் தந்தை அபூ உமாமா இப்னு சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் (ரஹ்) அவர்கள், (அவர்களின் தந்தை) சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் (ரழி) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறியதை அறிவித்தார்கள்:

'என் தந்தை சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் (ரழி) அவர்கள் 'அல்-கர்ரார்' எனும் இடத்தில் குளித்தார்கள். அப்போது ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) பார்த்துக்கொண்டிருக்க, சஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் (தாம் அணிந்திருந்த) ஜுப்பாவைக் கழற்றினார்கள். சஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் அழகான வெண்ணிற மேனி கொண்டவராக இருந்தார்.

அப்போது ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவரிடம், 'இன்றைய நாளைப் போன்று (அழகான ஒன்றை) நான் கண்டதில்லை; (திரையிடப்பட்ட) ஒரு கன்னியின் மேனியைப் போன்று கூட (நான் கண்டதில்லை)' என்று கூறினார். உடனே சஹ்ல் (ரழி) அவ்விடத்திலேயே (காய்ச்சலால்) பீடிக்கப்பட்டார்; அவரது வேதனை அதிகரித்தது.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இச்செய்தி கொண்டு செல்லப்பட்டது. 'சஹ்ல் (ரழி) நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளார்; அவரால் தங்களுடன் புறப்பட முடியாது, யா ரசூலல்லாஹ்' என்று கூறப்பட்டது.

ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் வந்தார்கள். ஆமிர் (ரழி) விஷயமாக நடந்ததை சஹ்ல் (ரழி) அவர்களிடம் தெரிவித்தார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உங்களில் ஒருவர் தம் சகோதரரை எதற்காகக் கொல்கிறார்? நீங்கள் (அவரைப் பார்த்து வியக்கும்போது) பரக்கத் செய்திருக்கக் கூடாதா? நிச்சயமாகக் கண்திருஷ்டி (அல்-ஐன்) உண்மையாகும். அவருக்காக வுளூச் செய்யுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

எனவே ஆமிர் (ரழி) அவருக்காக வுளூச் செய்தார். அதன் பின்னர் சஹ்ல் (ரழி) எவ்விதத் தொல்லையுமின்றி (குணமடைந்து) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் சென்றார்கள்.'

1715

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، أَنَّهُ قَالَ رَأَى عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ يَغْتَسِلُ فَقَالَ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ وَلاَ جِلْدَ مُخْبَأَةٍ . فَلُبِطَ سَهْلٌ فَأُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ لَكَ فِي سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ وَاللَّهِ مَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ . فَقَالَ " هَلْ تَتَّهِمُونَ لَهُ أَحَدًا " قَالُوا نَتَّهِمُ عَامِرَ بْنَ رَبِيعَةَ . قَالَ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَامِرًا فَتَغَيَّظَ عَلَيْهِ وَقَالَ " عَلاَمَ يَقْتُلُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ أَلاَّ بَرَّكْتَ اغْتَسِلْ لَهُ " . فَغَسَلَ عَامِرٌ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمِرْفَقَيْهِ وَرُكْبَتَيْهِ وَأَطْرَافَ رِجْلَيْهِ وَدَاخِلَةَ إِزَارِهِ فِي قَدَحٍ ثُمَّ صُبَّ عَلَيْهِ فَرَاحَ سَهْلٌ مَعَ النَّاسِ لَيْسَ بِهِ بَأْسٌ .

அபூ உமாமா இப்னு சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவர்கள், சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் (ரழி) அவர்கள் குளிப்பதைக் கண்டார்கள். அப்போது (ஆமிர்), 'திரையிடப்பட்ட ஒரு கன்னிப்பெண்ணின் மேனியைப் போன்று (அழகான) இன்றைய (காட்சியைப்) போல நான் பார்த்ததே இல்லை' என்று கூறினார். உடனே சஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் (மயங்கி) தரையில் விழுந்தார்கள்.

சஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டார். 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் விஷயத்தில் தங்களால் ஏதேனும் செய்ய முடியுமா? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவர்களால் தலையை உயர்த்த முடியவில்லை' என்று

கூறப்பட்டது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், '(இதற்காக) நீங்கள் யாரையாவது சந்தேகிக்கிறீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'நாங்கள் ஆமிர் இப்னு ரபீஆவை சந்தேகிக்கிறோம்' என்றார்கள்.

ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஆமிர் (ரழி) அவர்களை அழைத்தார்கள். அவர் மீது கடுமையாகக் கோபப்பட்டார்கள். 'உங்களில் ஒருவர் தன் சகோதரனை ஏன் கொலை செய்கிறார்? (அவரைப் பார்த்ததும்) "அல்லாஹ் உங்களுக்கு பரக்கத் செய்வானாக" (ஆசீர்வதிப்பானாக) என்று நீங்கள் கூறியிருக்கக் கூடாதா? அவருக்காகக் குளிப்பீராக!' என்று கூறினார்கள்.

அப்படியே ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு பாத்திரத்தில் தங்கள் முகம், கைகள், முழங்கைகள், முழங்கால்கள், தங்கள் பாதங்களின் ஓரங்கள் மற்றும் தங்கள் கீழாடையின் உட்புறப் பகுதி ஆகியவற்றைக் கழுவினார்கள். பின்னர் அந்தத் தண்ணீர் சஹ்ல் மீது ஊற்றப்பட்டது. உடனே சஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் (குணமடைந்து), எவ்விதப் பாதிப்பும் இல்லாதவர் போல மக்களுடன் நடந்து சென்றார்கள்."

1716

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ قَيْسٍ الْمَكِّيِّ، أَنَّهُ قَالَ دُخِلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِابْنَىْ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ لِحَاضِنَتِهِمَا "مَا لِي أَرَاهُمَا ضَارِعَيْنِ" ‏.‏ فَقَالَتْ حَاضِنَتُهُمَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ تَسْرَعُ إِلَيْهِمَا الْعَيْنُ وَلَمْ يَمْنَعْنَا أَنْ نَسْتَرْقِيَ لَهُمَا إِلاَّ أَنَّا لاَ نَدْرِي مَا يُوَافِقُكَ مِنْ ذَلِكَ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "اسْتَرْقُوا لَهُمَا فَإِنَّهُ لَوْ سَبَقَ شَىْءٌ الْقَدَرَ لَسَبَقَتْهُ الْعَيْنُ" ‏.‏

ஹுமைத் இப்னு கைஸ் அல்-மக்கீ அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஜஃபர் இப்னு அபீ தாலிப் அவர்களின் இரண்டு மகன்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்து வரப்பட்டனர். அவர்கள் (ஸல்) அக்குழந்தைகளின் செவிலித்தாயிடம், "நான் ஏன் இவர்களை இவ்வளவு மெலிந்தவர்களாகக் காண்கிறேன்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்களுடைய செவிலித்தாய், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! கண் திருஷ்டி இவர்களை விரைவாகத் தாக்கிவிடுகிறது. இவர்களுக்காக ஓதிப் பார்ப்பதில் தங்களுக்கு எது உடன்பாடானதாக இருக்கும் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது என்பதைத் தவிர, (வேறு எதுவும்) எங்களைத் தடுக்கவில்லை" என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இவர்களுக்காக ஓதிப் பாருங்கள். ஏனெனில், விதியை முந்திக்கொண்டு எதுவும் செல்ல முடிந்திருந்தால், கண் திருஷ்டி அதை முந்தியிருக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

1717

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دَخَلَ بَيْتَ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَفِي الْبَيْتِ صَبِيٌّ يَبْكِي فَذَكَرُوا لَهُ أَنَّ بِهِ الْعَيْنَ - قَالَ عُرْوَةُ - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ

உர்வா இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நபியவர்களின் மனைவியாரான உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்கள். வீட்டில் ஒரு சிறுவன் அழுதுகொண்டிருந்தான். அவனுக்குக் கண் திருஷ்டி பட்டிருப்பதாக (அங்கிருந்தவர்கள்) கூறினார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்...

1718

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ بَعَثَ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ مَلَكَيْنِ فَقَالَ انْظُرَا مَاذَا يَقُولُ لِعُوَّادِهِ . فَإِنْ هُوَ - إِذَا جَاءُوهُ - حَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ رَفَعَا ذَلِكَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ - وَهُوَ أَعْلَمُ - فَيَقُولُ لِعَبْدِي عَلَىَّ إِنْ تَوَفَّيْتُهُ أَنْ أُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ أَنَا شَفَيْتُهُ أَنْ أُبْدِلَ لَهُ لَحْمًا خَيْرًا مِنْ لَحْمِهِ وَدَمًا خَيْرًا مِنْ دَمِهِ وَأَنْ أُكَفِّرَ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ .

அதா இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடியான் நோய்வாய்ப்படும்போது, அல்லாஹ் தஆலா அவனிடம் இரண்டு வானவர்களை அனுப்பி, 'அவனை நலம் விசாரிக்க வருபவர்களிடம் அவன் என்ன சொல்கிறான் என்று பாருங்கள்' எனக் கூறுகிறான். அவர்கள் அவனிடம் வந்தபோது, அவன் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனைப் பெருமைப்படுத்தினால், அவ்விருவரும் அதனை கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்விடம் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். (உண்மையில்) அல்லாஹ் அதனை நன்கறிந்தவன்.

அப்போது அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'என் அடியானுக்கு என் மீதுள்ள உரிமையாவது; நான் அவனை மரணிக்கச் செய்தால், அவனைச் சுவனத்தில் நுழையச் செய்வேன். நான் அவனைக் குணப்படுத்தினால், அவனுடைய சதையைவிடச் சிறந்த சதையையும், அவனுடைய இரத்தத்தைவிடச் சிறந்த

இரத்தத்தையும் அவனுக்கு மாற்றித் தருவேன்; மேலும் அவனுடைய பாவங்களை நான் நீக்கிவிடுவேன்'."

1719

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ خُصَيْفَةَ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم تَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لاَ يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنْ مُصِيبَةٍ حَتَّى الشَّوْكَةُ إِلاَّ قُصَّ بِهَا أَوْ كُفِّرَ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ . لاَ يَدْرِي يَزِيدُ أَيُّهُمَا قَالَ عُرْوَةُ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு முஃமினுக்கு ஏதேனும் துன்பம் ஏற்பட்டால், அது ஒரு முள்ளாக இருந்தாலும் சரி, அதன் மூலம் அவருடைய பாவங்கள் குறைக்கப்படுகின்றன அல்லது மன்னிக்கப்படுகின்றன (அதாவது, பாவங்கள் நீக்கப்பட்டு, அவருக்கு நன்மைகள் எழுதப்படுகின்றன).'
(இவ்விரண்டு வார்த்தைகளில் எதைக் கூறினார்கள் என்று உர்வாவுக்குத் தெரியவில்லை என யஸீது (இப்னு குஸைஃபா) கூறினார்.)"

1720

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحُبَابِ، سَعِيدَ بْنَ يَسَارٍ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் எவருக்கு நன்மை செய்ய நாடுகிறானோ, அவரை அவன் சோதனைக்குள்ளாக்குகிறான்."

1721

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَجُلاً، جَاءَهُ الْمَوْتُ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ رَجُلٌ هَنِيئًا لَهُ مَاتَ وَلَمْ يُبْتَلَ بِمَرَضٍ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَيْحَكَ وَمَا يُدْرِيكَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ ابْتَلاَهُ بِمَرَضٍ يُكَفِّرُ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِهِ .

யஹ்யா இப்னு ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதருக்கு மரணம் வந்தது.

அப்போது ஒருவர், "அவர் பாக்கியசாலி! (ஏனெனில்) அவர் நோயினால் சோதிக்கப்படாமலே இறந்துவிட்டார்" என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உனக்குக் கேடு உண்டாகட்டும்! (உனக்கு என்ன தெரியும்?) அல்லாஹ் அவரை நோயினால் சோதித்திருந்தால், அதன் மூலம் அவருடைய பாவங்களில் சிலவற்றை அவன் அழித்திருப்பான் என்பது உனக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்று கேட்டார்கள்.

1722

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ خُصَيْفَةَ، أَنَّ عَمْرَو بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ السَّلَمِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّ نَافِعَ بْنَ جُبَيْرٍ أَخْبَرَهُ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ، أَنَّهُ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ عُثْمَانُ وَبِي وَجَعٌ قَدْ كَادَ يُهْلِكُنِي . قَالَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " امْسَحْهُ بِيَمِينِكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَقُلْ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ " . قَالَ فَقُلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَ اللَّهُ مَا كَانَ بِي فَلَمْ أَزَلْ آمُرُ بِهَا أَهْلِي وَغَيْرَهُمْ .

உஸ்மான் இப்னு அபில் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். (அப்போது) உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், தமக்கு (ஏற்பட்டிருந்த) மரணத்தை விளைவிக்கும் அளவுக்கு ஒரு வலி இருந்ததாகக் கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(வலி உள்ள இடத்தை) உமது வலது கையால் ஏழு முறை தடவிவிட்டு, **"அஊது பிஇஸ்ஸதில்லாஹி வ குத்ரதிஹி மின் ஷர்ரி மா அஜிது"** (நான் உணரும் தீங்கிலிருந்து அல்லாஹ்வின் கண்ணியத்தையும் அவன் ஆற்றலையும் கொண்டு நான் பாதுகாப்பு தேடுகிறேன்) என்று கூறுவீராக" எனக் கூறினார்கள்.

உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "நான் அவ்வாறே (நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியபடி) செய்தேன்; அல்லாஹ் என்னிடமிருந்த (அந்த வலியை) நீக்கினான். நான் எனது குடும்பத்தினருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதைக் கூறுமாறு இப்போதும் கட்டளையிடுகிறேன்."

1723

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا اشْتَكَى يَقْرَأُ عَلَى نَفْسِهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ وَيَنْفِثُ . قَالَتْ فَلَمَّا اشْتَدَّ وَجَعُهُ كُنْتُ أَنَا أَقْرَأُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُ عَلَيْهِ بِيَمِينِهِ رَجَاءَ بَرَكَتِهَا .

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டால், 'முஅவ்விதாத்' (பாதுகாவல் தேடும் அத்தியாயங்களை) தங்கள் மீது ஓதி ஊதிக் கொள்வார்கள். அவர்களின் வலி கடுமையாகிவிட்ட போது, நான் அவர்கள் மீது அவற்றை ஓதி, அவர்களின் வலது கரத்தின் பரக்கத்தை நாடியவளாக, (நபி (ஸல்) அவர்களின்) வலது கரத்தால் அவர்களைத் தடவி விடுவேன்."

1724

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ، دَخَلَ عَلَى عَائِشَةَ وَهِيَ تَشْتَكِي وَيَهُودِيَّةٌ تَرْقِيهَا فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ ارْقِيهَا بِكِتَابِ اللَّهِ ‏.‏

அம்ரா பின்த் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள், ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் உடல்நலக் குறைவால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது அவர்களிடம் சென்றார்கள். அப்போது ஒரு யூதப் பெண்மணி அவர்களுக்கு (ருக்யா) ஓதிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள், (அந்த யூதப் பெண்மணியிடம்) "அல்லாஹ்வின் வேதத்தைக் கொண்டு (அதாவது, உமது வேதமான தவ்ராத் அல்லது ஸபூர் போன்ற இறைவேதங்களைக் கொண்டு) இவருக்கு ஓதிப்பார்ப்பீராக" என்று கூறினார்கள்.

1725

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَجُلاً، فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَصَابَهُ جُرْحٌ فَاحْتَقَنَ الْجُرْحُ الدَّمَ وَأَنَّ الرَّجُلَ دَعَا رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي أَنْمَارٍ فَنَظَرَا إِلَيْهِ فَزَعَمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهُمَا ‏"‏ أَيُّكُمَا أَطَبُّ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالاَ أَوَفِي الطِّبِّ خَيْرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَزَعَمَ زَيْدٌ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ أَنْزَلَ الدَّوَاءَ الَّذِي أَنْزَلَ الأَدْوَاءَ ‏"‏ ‏.‏

ஸைத் பின் அஸ்லம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒருவருக்கு காயம் ஏற்பட்டது. அக்காயத்தில் இரத்தம் உறைந்துவிட்டது (அல்லது தேங்கிவிட்டது). அந்த மனிதர் பனூ அன்மார் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த இருவரை அழைத்தார். அவர்கள் அவரைப் பார்த்தார்கள். மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களிடம், "உங்களில் யார் சிறந்த மருத்துவர்?" என்று கேட்டதாக அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! மருத்துவத்தில் ஏதேனும் நன்மை இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்கள். அப்போது ஸைத் அவர்கள், "நோயை இறக்கியவனே அதற்கான மருந்தையும் இறக்கினான்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்.

1726

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ سَعْدَ بْنَ زُرَارَةَ، اكْتَوَى فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنَ الذُّبَحَةِ فَمَاتَ .

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் கூறியதாவது: 'ஸஅத் இப்னு ஸுராரா (ரழி) அவர்கள், இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் தொண்டை நோயின் காரணமாக (தனக்குத்தானே) சூடு போட்டுக்கொண்டார்கள் என்றும், அதனால் அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்றும் எனக்குச் செய்தி எட்டியது.'

1727

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، اكْتَوَى مِنَ اللَّقْوَةِ وَرُقِيَ مِنَ الْعَقْرَبِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் முகவாதத்திற்காகச் சூடு போட்டுக்கொண்டார்கள்; மேலும் தேள் கடிக்கு மந்திரித்துக்கொண்டார்கள்.

1728

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ، كَانَتْ إِذَا أُتِيَتْ بِالْمَرْأَةِ وَقَدْ حُمَّتْ تَدْعُو لَهَا أَخَذَتِ الْمَاءَ فَصَبَّتْهُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ جَيْبِهَا وَقَالَتْ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ نُبْرِدَهَا بِالْمَاءِ .

காய்ச்சல் கண்ட ஒரு பெண், அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்களிடம் கொண்டு வரப்பட்ட போதெல்லாம், அவர்கள் அப்பெண்ணுக்காக துஆ செய்து, தண்ணீரை எடுத்து அவளுக்கும் அவளது ஆடைக்கும் இடையில் (கழுத்து மற்றும் மார்புப் பகுதிக்கு அருகில்) ஊற்றுவார்கள். மேலும் அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அதை (காய்ச்சலை) தண்ணீரால் குளிர்விக்கும்படி எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

1729

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ الْحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ فَابْرُدُوهَا بِالْمَاءِ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "காய்ச்சல் ஜஹன்னத்தின் வெப்பப் பெருக்கத்திலிருந்து (வெளிப்படுகிறது). எனவே, அதனைத் தண்ணீரால் குளிர்ச்சியடையச் செய்யுங்கள்."

1730

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الْحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ فَأَطْفِئُوهَا بِالْمَاءِ .

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "காய்ச்சல் ஜஹன்னத்தின் வெப்பத்தின் கடுமையிலிருந்து (அல்லது அதன் மூச்சுக் காற்றிலிருந்து/வெப்ப ஆவியிலிருந்து) உண்டாகிறது. ஆகவே, அதைத் தண்ணீரால் தணித்துக்கொள்ளுங்கள்."

1731

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا عَادَ الرَّجُلُ الْمَرِيضَ خَاضَ الرَّحْمَةَ حَتَّى إِذَا قَعَدَ عِنْدَهُ قَرَّتْ فِيهِ . أَوْ نَحْوَ هَذَا .

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து (இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு) எட்டிய செய்தியில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் ஒரு நோயாளியைச் சந்திக்கச் செல்லும்போது, அவர் கருணையில் மூழ்குகிறார். அவர் அந்நோயாளியின் அருகில் அமரும்போது, அது (கருணை) அவரில் நிலைபெறுகிறது." அல்லது இது போன்றதைக் கூறினார்கள்.

1732

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الأَشَجِّ، عَنِ ابْنِ عَطِيَّةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " لاَ عَدْوَى وَلاَ هَامَ وَلاَ صَفَرَ وَلاَ يَحُلَّ الْمُمْرِضُ عَلَى الْمُصِحِّ وَلْيَحْلُلِ الْمُصِحُّ حَيْثُ شَاءَ " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا ذَاكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّهُ أَذًى " .

இப்னு அதிய்யா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"தொற்றுநோய் (தானாகவே பரவும் சக்தி கொண்டது என்ற நம்பிக்கை) கிடையாது; 'ஹாமா'வும் கிடையாது; 'ஸஃபர்'ரும் கிடையாது. நோயுற்ற (கால்நடைகளைக் கொண்ட)வர், ஆரோக்கியமான (கால்நடைகளைக் கொண்ட)வருடன் (தம் கால்நடைகளை) ஒரே இடத்தில் நிறுத்தக்கூடாது; ஆனால், ஆரோக்கியமான (கால்நடைகளைக் கொண்ட)வர் தாம் விரும்பிய இடத்தில் (தம் கால்நடைகளை) நிறுத்திக்கொள்ளலாம்."

அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அது ஏன் (இந்தத் தடை)?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக அது (நோயுற்ற கால்நடைகளை ஆரோக்கியமானவற்றுடன் கலப்பது) ஒரு தீங்கு (அல்லது தொந்தரவு)" என்று கூறினார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

51. كتاب الشعر

முவத்தா மாலிக்

51. முடி

1733

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ نَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، نَافِعٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَمَرَ بِإِحْفَاءِ الشَّوَارِبِ وَإِعْفَاءِ اللِّحَى .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீசையைக் குட்டையாகக் கத்தரிக்குமாறும் (அல்லது மழிக்குமாறும்), தாடியை வளர்க்குமாறும் கட்டளையிட்டார்கள்.

1734

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ، عَامَ حَجَّ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَتَنَاوَلَ قُصَّةً مِنْ شَعَرٍ كَانَتْ فِي يَدِ حَرَسِيٍّ يَقُولُ يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ أَيْنَ عُلَمَاؤُكُمْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَنْهَى عَنْ مِثْلِ هَذِهِ وَيَقُولُ إِنَّمَا هَلَكَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ حِينَ اتَّخَذَ هَذِهِ نِسَاؤُهُمْ .

முஆவியா பின் அபீ சுஃப்யான் (ரலி) அவர்கள் ஹஜ் செய்த ஆண்டில், மிம்பர் மீதிருந்தவாறு, தமது காவலர் ஒருவரிடமிருந்த ஒரு முடிக்கற்றையை (சவுரியை - செயற்கை முடி அல்லது முடி நீட்டிப்பு) கையில் வாங்கிய வண்ணம் பின்வருமாறு கூறினார்கள்: "மதீனாவின் மக்களே! உங்கள் அறிஞர்கள் எங்கே? அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இது போன்றவற்றைத் தடை செய்துள்ளார்கள். மேலும், 'பனூ இஸ்ராயீலர்கள், அவர்களுடைய பெண்கள் இதனைப் (சவுரியை) பயன்படுத்தத் தொடங்கியபோதுதான் அழிந்தார்கள்' என்று அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்."

1735

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ سَدَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَاصِيَتَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ فَرَقَ بَعْدَ ذَلِكَ . قَالَ مَالِكٌ لَيْسَ عَلَى الرَّجُلِ يَنْظُرُ إِلَى شَعَرِ امْرَأَةِ ابْنِهِ أَوْ شَعَرِ أُمِّ امْرَأَتِهِ بَأْسٌ .

இப்னு ஷிஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ் நாடியவாறு தங்களின் முன் தலைமுடியைத் (வகிடெடுக்காமல்) தொங்கவிட்டிருந்தார்கள். பின்னர் அதனைப் பிரித்து (வகிடெடுத்து)க் கொண்டார்கள்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் தன் மகனின் மனைவியின் முடியைப் பார்ப்பதிலும் அல்லது தன் மனைவியின் தாயாரின் முடியைப் பார்ப்பதிலும் எந்தக் குற்றமும் இல்லை."

1736

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَكْرَهُ الإِخْصَاءَ وَيَقُولُ فِيهِ تَمَامُ الْخَلْقِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் காயடித்தலை வெறுப்பவராக இருந்தார்கள். மேலும், (அவர்) "படைப்பின் முழுமை அதில்தான் உள்ளது" என்று கூறுவார்கள்.

1737

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ إِذَا اتَّقَى . وَأَشَارَ بِإِصْبَعَيْهِ الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِي الإِبْهَامَ .

ஸஃப்வான் இப்னு ஸுலைம் அவர்களுக்கு எட்டியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நானும், அனாதையை (அவனுடைய அனைத்துத் தேவைகளையும்) பொறுப்பேற்றுப் பாதுகாப்பவரும் – (அது) தனக்குரிய அனாதையாகவோ அல்லது பிறருக்குரிய அனாதையாகவோ இருந்தாலும் – அவர் (அந்தப் பொறுப்பாளன்) இறையச்சம் உடையவராக இருக்கும்போது, சுவனத்தில் இந்த இரண்டு (விரல்களைப்) போல

(நெருக்கமாக) இருப்போம்." மேலும் அவர்கள் தம்முடைய நடுவிரலையும் ஆட்காட்டி விரலையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

1738

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ الأَنْصَارِيَّ، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّ لِي جُمَّةً أَفَأُرَجِّلُهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " نَعَمْ وَأَكْرِمْهَا " فَكَانَ أَبُو قَتَادَةَ رُبَّمَا دَهَنَهَا فِي الْيَوْمِ مَرَّتَيْنِ لِمَا قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " وَأَكْرِمْهَا " .

அபூ கத்தாதா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "எனக்கு ஒரு ஜும்மா (தோள் வரை நீளும் முடி) இருக்கிறது. நான் அதை வாரிக்கொள்ளட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம், அதைக் கண்ணியப்படுத்துங்கள் (அதாவது, அதை சுத்தமாக வைத்து, எண்ணெய் பூசி, சீவி பராமரியுங்கள்)" என்று கூறினார்கள்.

சில சமயங்களில் அபூ கத்தாதா (ரழி) அவர்கள் ஒரு நாளில் இரண்டு முறை அதற்கு எண்ணெய் தேய்ப்பார்கள். ஏனெனில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "அதை கண்ணியப்படுத்துங்கள்" என்று கூறியிருந்தார்கள்.

1739

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ، أَخْبَرَهُ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي الْمَسْجِدِ فَدَخَلَ رَجُلٌ ثَائِرَ الرَّأْسِ وَاللِّحْيَةِ فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِيَدِهِ أَنِ اخْرُجْ كَأَنَّهُ يَعْنِي إِصْلاَحَ شَعَرِ رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ فَفَعَلَ الرَّجُلُ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَلَيْسَ هَذَا خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدُكُمْ ثَائِرَ الرَّأْسِ كَأَنَّهُ شَيْطَانٌ " .

அதா இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மஸ்ஜிதில் இருந்தார்கள். அப்போது கலைந்த தலைமுடியுடனும் தாடியுடனும் ஒரு மனிதர் உள்ளே வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர் வெளியே சென்று தமது தலைமுடியையும் தாடியையும் சீர் செய்யுமாறு தமது கையால் சைகை செய்தார்கள் (என்று அறிவிப்பாளர் விளக்கமளித்தார்). அந்த மனிதர் அவ்வாறே செய்துவிட்டுப்

பின்னர் திரும்பி வந்தார். (அப்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தமது தலைமுடி கலைந்த நிலையில் ஒரு ஷைத்தானைப் போல வருவதை விட இது சிறந்ததல்லவா?"

1740

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الأَسْوَدِ بْنِ عَبْدِ يَغُوثَ، قَالَ وَكَانَ جَلِيسًا لَهُمْ وَكَانَ أَبْيَضَ اللِّحْيَةِ وَالرَّأْسِ - قَالَ - فَغَدَا عَلَيْهِمْ ذَاتَ يَوْمٍ وَقَدْ حَمَّرَهُمَا - قَالَ - فَقَالَ لَهُ الْقَوْمُ هَذَا أَحْسَنُ فَقَالَ إِنَّ أُمِّي عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَرْسَلَتْ إِلَىَّ الْبَارِحَةَ جَارِيَتَهَا نُخَيْلَةَ فَأَقْسَمَتْ عَلَىَّ لأَصْبُغَنَّ وَأَخْبَرَتْنِي أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ كَانَ يَصْبُغُ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فِي صَبْغِ الشَّعَرِ بِالسَّوَادِ لَمْ أَسْمَعْ فِي ذَلِكَ شَيْئًا مَعْلُومًا وَغَيْرُ ذَلِكَ مِنَ الصِّبْغِ أَحَبُّ إِلَىَّ ‏.‏ قَالَ وَتَرْكُ الصَّبْغِ كُلِّهِ وَاسِعٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَيْسَ عَلَى النَّاسِ فِيهِ ضِيقٌ ‏.‏ قَالَ وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ بَيَانُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَمْ يَصْبُغْ وَلَوْ صَبَغَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لأَرْسَلَتْ بِذَلِكَ عَائِشَةُ إِلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الأَسْوَدِ ‏.‏

அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-அஸ்வத் இப்னு அப்தி யகூத் (ரஹ்) அவர்கள் எங்களுடன் அமர்பவராக இருந்தார். அவருக்குத் தாடியும் தலைமுடியும் வெண்மையாக இருந்தன. ஒரு நாள் அவர் (தம் தாடி மற்றும் தலைமுடிக்குச்) சிவப்புச் சாயமிட்டவராக எங்களிடம் வந்தார். (அங்கிருந்த) மக்கள் அவரிடம், 'இது மிக அழகாக உள்ளது' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், 'நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியாரான என் தாயார் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், நேற்று இரவு தமது பணிப்பெண் நுகைலாவை என்னிடம் அனுப்பி, நான் (என் தாடி மற்றும் தலைமுடிக்குச்) சாயமிட வேண்டும் என்று என் மீது சத்தியம் இட்டார்கள். மேலும், அபூபக்கர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் (தம் தாடி மற்றும் தலைமுடிக்குச்) சாயமிடுபவர்களாக இருந்தார்கள் என்றும் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள்' என்று கூறினார்."

யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தலைமுடிக்குக் கருப்புச் சாயம் பூசுவது குறித்து மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: 'அது பற்றி (தடை என்றோ அனுமதி என்றோ) அறியப்பட்ட எதையும் நான் செவியுறவில்லை. இருப்பினும், கருப்பு அல்லாத மற்ற நிறங்களே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவை.' மேலும் அவர் (மாலிக் ரஹ்) கூறினார்: 'இறைவன் நாடினால், சாயமிடாமல் முற்றிலுமாக விட்டுவிடுப்பதும் விசாலமானதே (அனுமதிக்கப்பட்டதே). அது விஷயத்தில் மக்கள் மீது எந்த நெருக்கடியும் இல்லை.'"

மேலும் யஹ்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த ஹதீஸ் குறித்து மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூற நான் கேட்டேன்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தம் முடிக்குச்) சாயமிடவில்லை என்பதற்கு இந்த ஹதீஸில் தெளிவான விளக்கம் உள்ளது. ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சாயமிடுபவர்களாக இருந்திருந்தால், அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அல்-அஸ்வத் அவர்களுக்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (தம் தந்தை அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களைப் பற்றிக் கூறுவதற்குப் பகரமாக) அது குறித்த செய்தியையே அனுப்பியிருப்பார்கள்.'"

1741

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنِّي أُرَوَّعُ فِي مَنَامِي . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قُلْ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ .

காலித் இப்னு அல்-வலீத் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "நான் தூக்கத்தில் அச்சுறுத்தப்படுகிறேன் (கெட்ட கனவுகள் அல்லது பயங்கரமான அனுபவங்கள் மூலம்)" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் கூறினார்கள்: "கூறுங்கள், 'அல்லாஹ்வின் முழுமையான வார்த்தைகளைக் கொண்டு அவனுடைய கோபத்திலிருந்தும், அவனுடைய தண்டனையிலிருந்தும், அவனுடைய அடிமைகளின் தீங்கிலிருந்தும், ஷைத்தான்களின் தீய தூண்டுதல்களிலிருந்தும், மேலும் அவர்கள் என்னிடம் ஆஜராவதிலிருந்தும் நான் பாதுகாப்பு தேடுகிறேன்.'"

1742

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ أُسْرِيَ بِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَرَأَى عِفْرِيتًا مِنَ الْجِنِّ يَطْلُبُهُ بِشُعْلَةٍ مِنْ نَارٍ كُلَّمَا الْتَفَتَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم رَآهُ فَقَالَ لَهُ جِبْرِيلُ أَفَلاَ أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولُهُنَّ إِذَا قُلْتَهُنَّ طَفِئَتْ شُعْلَتُهُ وَخَرَّ لِفِيهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَلَى فَقَالَ جِبْرِيلُ فَقُلْ أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْكَرِيمِ وَبِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ اللاَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَشَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَشَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ وَشَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمِنْ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلاَّ طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ .

யஹ்யா பின் ஸயீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மிஹ்ராஜ்) இரவுப் பயணத்தில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டபோது, ஜின்களில் ஓர் 'இஃப்ரீத்' (எனும் சக்திவாய்ந்த ஜின்) நெருப்புப் பந்தம் ஒன்றுடன் அவர்களைத் தேடி(த் துரத்தி) வருவதைக் கண்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் திரும்பியபோதெல்லாம் அவனைக் கண்டார்கள். அப்போது ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள், 'நான் உங்களுக்கு சில வார்த்தைகளைக் கற்றுத் தரட்டுமா? நீங்கள் அவற்றைக் கூறினால், அவனது நெருப்புப் பந்தம் அணைந்துவிடும்; அவன் தன் முகக் குப்புற விழுவான்' என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'ஆம்' என்றார்கள். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் கூறினார்கள், 'கூறுங்கள்:

'கண்ணியமிக்க அல்லாஹ்வின் திருமுகத்தைக் கொண்டும், எந்த நல்லவரும் தீயவரும் மீற முடியாத அல்லாஹ்வின் முழுமையான வார்த்தைகளைக் கொண்டும், வானத்திலிருந்து இறங்கும் தீங்கிலிருந்தும், அதில் ஏறும் தீங்கிலிருந்தும், பூமியில் அவன் படைத்தவற்றின் தீங்கிலிருந்தும், அதிலிருந்து வெளிவருபவற்றின் தீங்கிலிருந்தும், இரவு பகலின் சோதனைகளிலிருந்தும், நன்மையைக் கொண்டு வருபவரைத் தவிர (தீமை தரும்) இரவு பகலில் வருபவற்றின் தீங்கிலிருந்தும் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன், யா ரஹ்மான்! (ஓ அளவற்ற அருளாளனே!)'"

1743

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلاً، مِنْ أَسْلَمَ قَالَ مَا نِمْتُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ ‏.‏ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ مِنْ أَىِّ شَىْءٍ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَ لَدَغَتْنِي عَقْرَبٌ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ أَمَا إِنَّكَ لَوْ قُلْتَ حِينَ أَمْسَيْتَ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ‏.‏ لَمْ تَضُرَّكَ ‏"‏ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அஸ்லம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், "நான் இந்த இரவு (நேற்று இரவு) தூங்கவில்லை" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "என்ன காரணத்திற்காக?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஒரு தேள் என்னைக் கொட்டிவிட்டது" என்று கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மாலை நேரத்தில், 'அல்லாஹ் படைத்தவற்றின் தீங்கிலிருந்து அவனுடைய முழுமையான வார்த்தைகளைக் கொண்டு நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்' என்று நீர் கூறியிருந்தால், அது உமக்குத் தீங்கு இழைத்திருக்காது."

அஊது பிகலிமாத்தில்லாஹித் தாம்மாத்தி மின் ஷர்ரி மா கலக்.

1744

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُمَىٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنِ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، أَنَّ كَعْبَ الأَحْبَارِ، قَالَ لَوْلاَ كَلِمَاتٌ أَقُولُهُنَّ لَجَعَلَتْنِي يَهُودُ حِمَارًا . فَقِيلَ لَهُ وَمَا هُنَّ فَقَالَ أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ شَىْءٌ أَعْظَمَ مِنْهُ وَبِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ وَبِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وَذَرَأَ .

கஃப் அல்-அஹ்பார் அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் சில வார்த்தைகளைக் கூறியிருக்காவிட்டால், யூதர்கள் என்னை ஒரு கழுதையாக ஆக்கியிருப்பார்கள் (அதாவது, எனக்கு பெரும் தீங்கு இழைத்திருப்பார்கள் அல்லது என்னை இழிவுபடுத்தியிருப்பார்கள்)." ஒருவர் அவரிடம், 'அவை யாவை?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மகத்தான திருமுகத்தைக் கொண்டும் – அதைவிட பெரியது எதுவும் இல்லை – மேலும், நல்லவனோ தீயவனோ மீற முடியாத அல்லாஹ்வின் முழுமையான வார்த்தைகளைக் கொண்டும், மேலும் நான் அறிந்ததும் அறியாததுமான அல்லாஹ்வின் அழகிய திருநாமங்கள் அனைத்தைக் கொண்டும், அவன் படைத்த, உருவாக்கிய மற்றும் பெருக்கியவற்றின் தீங்கிலிருந்தும் நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்."

1745

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَعْمَرٍ، عَنْ أَبِي الْحُبَابِ، سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ لِجَلاَلِي الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لاَ ظِلَّ إِلاَّ ظِلِّي .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அருள்வளம் மிக்கவனும் மேலானவனுமாகிய அல்லாஹ் மறுமை நாளில் கூறுவான்: 'எனது மகத்துவத்திற்காக ஒருவரையொருவர் நேசித்தவர்கள் எங்கே? எனது நிழலைத் தவிர வேறு நிழல் இல்லாத இன்றைய நாளில், நான் அவர்களுக்கு எனது நிழலில் (அதாவது, அவனது அர்ஷின் நிழலில் அல்லது அவனது அருளின் நிழலில்) நிழலளிப்பேன்'."

1746

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ خُبَيْبِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَوْ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لاَ ظِلَّ إِلاَّ ظِلُّهُ إِمَامٌ عَادِلٌ وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ

அபூ ஸஈத் அல்-குத்ரீ (ரலி) அவர்களோ அல்லது அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களோ அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் தனது நிழலைத் தவிர வேறு நிழல் இல்லாத நாளில் ஏழு பேருக்குத் தனது நிழலில் (அதாவது, அவனது பாதுகாப்பின் கீழ்) நிழல் அளிப்பான்: (அவர்கள்) ஒரு நீதியான இமாம் (அதாவது, ஆட்சியாளர் அல்லது தலைவர்); மற்றும் அல்லாஹ்வை வணங்குவதிலேயே வளர்ந்த ஓர் இளைஞன்."

1747

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ قَالَ لِجِبْرِيلَ قَدْ أَحْبَبْتُ فُلاَنًا فَأَحِبَّهُ ‏.‏ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّ فُلاَنًا فَأَحِبُّوهُ ‏.‏ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الأَرْضِ ‏.‏ وَإِذَا أَبْغَضَ اللَّهُ الْعَبْدَ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ لاَ أَحْسِبُهُ إِلاَّ أَنَّهُ قَالَ فِي الْبُغْضِ مِثْلَ ذَلِكَ

.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் ஒரு அடியாரை நேசித்தால், அவன் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களிடம், 'நான் இன்னாரை நேசிக்கிறேன்; ஆகவே, நீரும் அவரை நேசியுங்கள்' என்று கூறுகிறான். எனவே, ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அவரை நேசிக்கிறார்கள். பின்னர் வானத்து மக்களிடம், 'அல்லாஹ் இன்னாரை நேசிக்கிறான்; ஆகவே, நீங்களும் அவரை நேசியுங்கள்' என்று (ஜிப்ரீல் அலை) பிரகடனம் செய்கிறார்கள். வானத்து மக்களும் அவரை நேசிக்கிறார்கள். பின்னர் அவருக்காகப் பூமியில் ஏற்பு ஏற்படுத்தப்படுகிறது."

மேலும் "அல்லாஹ் ஒரு அடியார் மீது கோபம் கொண்டால்..." (என்பது குறித்து), "அவனது கோபத்தைப் பற்றியும் அது போன்றே அவன் கூறுவதாக நான் கருதுகிறேன்" என்று மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்.

1748

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلاَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ دَخَلْتُ مَسْجِدَ دِمَشْقَ فَإِذَا فَتًى شَابٌّ بَرَّاقُ الثَّنَايَا وَإِذَا النَّاسُ مَعَهُ إِذَا اخْتَلَفُوا فِي شَىْءٍ أَسْنَدُوا إِلَيْهِ وَصَدَرُوا عَنْ قَوْلِهِ فَسَأَلْتُ عَنْهُ فَقِيلَ هَذَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ . فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ هَجَّرْتُ فَوَجَدْتُهُ قَدْ سَبَقَنِي بِالتَّهْجِيرِ وَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي - قَالَ - فَانْتَظَرْتُهُ حَتَّى قَضَى صَلاَتَهُ ثُمَّ جِئْتُهُ مِنْ قِبَلِ وَجْهِهِ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ ثُمَّ قُلْتُ وَاللَّهِ إِنِّي لأُحِبُّكَ لِلَّهِ . فَقَالَ آللَّهِ فَقُلْتُ آللَّهِ . فَقَالَ آللَّهِ فَقُلْتُ آللَّهِ . فَقَالَ آللَّهِ فَقُلْتُ آللَّهِ . قَالَ فَأَخَذَ بِحُبْوَةِ رِدَائِي فَجَبَذَنِي إِلَيْهِ وَقَالَ أَبْشِرْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ .

அபூ இத்ரீஸ் அல்-கவ்லானீ அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் டமாஸ்கஸ் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தேன். அங்கே பளபளக்கும் முன் பற்களைக் கொண்ட ஒரு இளைஞர் இருந்தார். மக்கள் அவருடன் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டால், அதை அவரிடம் கொண்டு சென்றார்கள்; மேலும் அவருடைய சொல்லுக்கேற்ப செயல்பட்டார்கள். நான் அவரைப் பற்றி விசாரித்தேன். 'இவர் முஆத் இப்னு ஜபல் (ரலி)' என்று கூறப்பட்டது.

மறுநாள் நான் (பள்ளிவாசலுக்கு) முற்பகலிலேயே (காலை நேரத்திலேயே) சென்றேன். எனக்கு முன்பாகவே அவர் அங்கு வந்துவிட்டதை நான் கண்டேன். அவர் தொழுதுகொண்டிருந்தார். அவர் தொழுகையை முடிக்கும் வரை நான் காத்திருந்தேன். பிறகு அவருக்கு முன்பக்கமாகச் சென்று, அவருக்கு ஸலாம் கூறி, 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் உங்களை அல்லாஹ்வுக்காக நேசிக்கிறேன்!' என்று கூறினேன்.

அவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகவா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!' என்றேன். அவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகவா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!' என்றேன். அவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகவா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!' என்றேன்.

அவர் என் மேலாடையின் ஒரு பகுதியைப் பிடித்து, என்னை அவர் பக்கம் இழுத்து, 'நற்செய்தி பெறுவீராக! ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "வளமும் உயர்வும் மிக்க அல்லாஹ் கூறுகிறான்: எனக்காக ஒருவரையொருவர் நேசிப்பவர்களுக்கும், எனக்காக ஒன்றுகூடி அமர்பவர்களுக்கும், எனக்காக ஒருவரையொருவர் சந்தித்துக்

கொள்பவர்களுக்கும், மேலும் எனக்காக ஒருவருக்கொருவர் (தாராளமாக) வழங்குபவர்களுக்கும் என் அன்பு கடமையாகிவிட்டது" '."

1749

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ الْقَصْدُ وَالتُّؤَدَةُ وَحُسْنُ السَّمْتِ جُزْءٌ مِنْ خَمْسَةٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا مِنَ النُّبُوَّةِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நடுநிலை (அனைத்து விஷயங்களிலும் சமநிலை மற்றும் நோக்கம்), நிதானம் (அவசரப்படாமை) மற்றும் நன்னடத்தை (கண்ணியமான தோற்றம் மற்றும் நல்ல பண்பு) ஆகியவை நபித்துவத்தின் இருபத்தைந்தில் ஒரு பகுதியாகும்."

موطأ مالك

52. كتاب الرؤيا

முவத்தா மாலிக்

52. கனவுகள்

1750

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النُّبُوَّةِ . وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِمِثْلِ ذَلِكَ .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு ஸாலிஹான (இறையச்சமும் நற்குணமும் கொண்ட) மனிதர் காணும் நல்ல கனவு, நபித்துவத்தின் நாற்பத்தாறு பாகங்களில் ஒரு பாகமாகும்."

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்களும் இது போன்றே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்.

1752

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ زُفَرَ بْنِ صَعْصَعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلاَةِ الْغَدَاةِ يَقُولُ " هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمُ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا " . وَيَقُولُ " لَيْسَ يَبْقَى بَعْدِي مِنَ النُّبُوَّةِ إِلاَّ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ " .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ரு தொழுகையை (அல்-கதாதா) முடித்துத் திரும்பும்போது, "நேற்றிரவு உங்களில் எவரேனும் கனவு கண்டீர்களா? எனக்குப் பிறகு நபித்துவத்தில் எஞ்சியிருப்பது உண்மையான (நல்ல) கனவு மட்டுமே" என்று கூறுவார்கள்.

1753

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " لَنْ يَبْقَى بَعْدِي مِنَ النُّبُوَّةِ إِلاَّ الْمُبَشِّرَاتُ " . فَقَالُوا وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ " الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الرَّجُلُ الصَّالِحُ أَوْ تُرَى لَهُ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النُّبُوَّةِ " .

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்குப் பிறகு நபித்துவத்தில் மீதமிருப்பது முபஷ்ஷிராத் (நற்செய்திகள்) மட்டுமே." அவர்கள் கேட்டார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! முபஷ்ஷிராத் என்றால் என்ன?" அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "ஒரு ஸாலிஹான மனிதர் காணும் - அல்லது அவருக்குக் காட்டப்படும் - நற்கனவு நபித்துவத்தின் நாற்பத்தாறில் ஒரு பகுதியாகும்."

1754

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا قَتَادَةَ بْنَ رِبْعِيٍّ، يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ وَالْحُلْمُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمُ الشَّىْءَ يَكْرَهُهُ فَلْيَنْفُثْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلاَثَ مَرَّاتٍ إِذَا اسْتَيْقَظَ وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ . قَالَ أَبُو سَلَمَةَ إِنْ كُنْتُ لأَرَى الرُّؤْيَا هِيَ أَثْقَلُ عَلَىَّ مِنَ الْجَبَلِ فَلَمَّا سَمِعْتُ هَذَا الْحَدِيثَ فَمَا كُنْتُ أُبَالِيهَا .

அபூ கதாதா இப்னு ரிப்இய்யி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: “நற்கனவு அல்லாஹ்விடமிருந்து வருவதாகும்; (கெட்ட) கனவு ஷைத்தானிடமிருந்து வருவதாகும். எனவே, உங்களில் ஒருவர் தாம் வெறுக்கக்கூடிய ஒன்றைக் கண்டால், அவர் விழித்ததும் தமது இடது புறத்தில் மூன்று முறை (மெதுவாக) உமிழட்டும். மேலும், அதன் தீங்கிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடட்டும். நிச்சயமாக, அது அவருக்குத் தீங்கு செய்யாது - அல்லாஹ் நாடினால்.”
அபூ ஸலமா கூறினார்: “நான் கனவுகளைக் காண்பதுண்டு; அவை ஒரு மலையை விட என் மீது பாரமாக இருக்கும். இந்த ஹதீஸை நான் கேட்ட பிறகு, நான் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை.”

1755

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي هَذِهِ الآيَةِ { لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الآخِرَةِ } . قَالَ هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الرَّجُلُ الصَّالِحُ أَوْ تُرَى لَهُ .

உர்வா (ரஹ்) அவர்கள், (குர்ஆனின்) "{லஹுமுல் புஷ்ரா ஃபில் ஹயாதித் துன்யா வஃபில் ஆகிரா}" (அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்விலும், மறுமையிலும் நற்செய்தி உண்டு) என்ற இறைவசனத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது, "அது ஒரு நீதிமானான மனிதர் காணும் அல்லது அவருக்காகக் காட்டப்படும் நல்ல கனவாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1756

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ .

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் நர்த் (backgammon) போன்ற பகடை ஆட்டம் ஆடுகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்துவிட்டார்."

1757

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ بَلَغَهَا أَنَّ أَهْلَ بَيْتٍ فِي دَارِهَا كَانُوا سُكَّانًا فِيهَا وَعِنْدَهُمْ نَرْدٌ فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِمْ لَئِنْ لَمْ تُخْرِجُوهَا لأُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ دَارِي وَأَنْكَرَتْ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், தம் வீட்டில் வசித்து வந்த ஒரு குடும்பத்தாரிடம் தாயக்கட்டைகள் (நர்த் எனும் பகடைக்காய்) இருந்ததைக் கேள்விப்பட்டார்கள். உடனே அவர்களுக்கு, "நீங்கள் அவற்றை வெளியேற்றாவிட்டால், நிச்சயமாக நான் உங்களை என் வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவேன்" என்று செய்தி அனுப்பினார்கள். மேலும், அவர்களது இச்செயலைக் கண்டித்தார்கள்.

1758

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا وَجَدَ أَحَدًا مِنْ أَهْلِهِ يَلْعَبُ بِالنَّرْدِ ضَرَبَهُ وَكَسَرَهَا. قَالَ يَحْيَى وَسَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ لاَ خَيْرَ فِي الشَّطْرَنْجِ. وَكَرِهَهَا وَسَمِعْتُهُ يَكْرَهُ اللَّعِبَ بِهَا وَبِغَيْرِهَا مِنَ الْبَاطِلِ وَيَتْلُو هَذِهِ الآيَةَ { فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلاَّ الضَّلاَلُ } .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், தம் குடும்பத்தாரில் யாரேனும் தாயக்கட்டை விளையாடுவதைக் கண்டால், அவரை அடித்து, அதை உடைத்துவிடுவார்கள்.

யஹ்யா கூறினார்கள்: "சதுரங்கத்தில் எந்த நன்மையும் இல்லை" என்று மாலிக் அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன். அவர்கள் அதை வெறுத்தார்கள். அதனையும், வீணானவற்றில் உள்ள பிறவற்றையும் விளையாடுவதை அவர்கள் வெறுப்பதை நான் கேட்டுள்ளேன். மேலும் அவர்கள் இந்த வசனத்தை ஓதுவார்கள்: "{ஃபமாதா பஃதல் ஹக்கி இல்லழ் ழலால்}" (உண்மைக்குப் பிறகு வழிகேட்டைத் தவிர வேறு என்ன இருக்க முடியும்?).

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

53. كتاب السلام

முவத்தா மாலிக்

53. முகமன்

1759

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَاشِي وَإِذَا سَلَّمَ مِنَ الْقَوْمِ وَاحِدٌ أَجْزَأَ عَنْهُمْ ‏.‏

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவருக்கு ஸலாம் கூறட்டும் (என்பது சுன்னத்); மேலும், ஒரு கூட்டத்தினரில் ஒருவர் ஸலாம் கூறினால், அது அவர்கள் அனைவருக்கும் போதுமானதாகும்."

1760

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَطَاءٍ، أَنَّهُ قَالَ كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ فَدَخَلَ عَلَيْهِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ فَقَالَ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ‏.‏ ثُمَّ زَادَ شَيْئًا مَعَ ذَلِكَ أَيْضًا ‏.‏ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ وَهُوَ يَوْمَئِذٍ قَدْ ذَهَبَ بَصَرُهُ مَنْ هَذَا قَالُوا هَذَا الْيَمَانِيُّ الَّذِي يَغْشَاكَ ‏.‏ فَعَرَّفُوهُ إِيَّاهُ ‏.‏ قَالَ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّ السَّلاَمَ انْتَهَى إِلَى الْبَرَكَةِ ‏.‏ قَالَ يَحْيَى سُئِلَ مَالِكٌ هَلْ يُسَلَّمُ عَلَى الْمَرْأَةِ فَقَالَ أَمَّا الْمُتَجَالَّةُ فَلاَ أَكْرَهُ ذَلِكَ وَأَمَّا الشَّابَّةُ فَلاَ أُحِبُّ ذَلِكَ ‏.‏

முஹம்மது இப்னு அம்ர் இப்னு அதா அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, யமன் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் அவர்களிடம் வந்தார். அவர், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வ ரஹ்மத்துல்லாஹி வ பரக்காத்துஹு' (உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனது பரக்கத்தும் உண்டாவதாக) என்று கூறி, பின்னர் அதனுடன் இன்னும் சிலவற்றைச் சேர்த்தார்.

அப்போது (கண்பார்வை இழந்திருந்த) இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், 'இவர் யார்?' என்று கேட்டார்கள். மக்கள், 'இவர் உங்களிடம் அடிக்கடி வரும் அந்த யமன்வாசிதான்' என்று கூறி அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தினர். இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், 'நிச்சயமாக ஸலாம் என்பது பரக்கத் (என்ற வார்த்தை) உடன் முடிவடைகிறது' என்று கூறினார்கள்.

(இமாம் மாலிக் அவர்களின் மாணவர்) யஹ்யா (இப்னு யஹ்யா) அவர்கள் கூறினார்கள்: இமாம் மாலிக் அவர்களிடம், 'ஒரு பெண்ணுக்கு ஸலாம் கூறலாமா?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'முதியவராக இருந்தால் நான் அதை வெறுக்கவில்லை. ஆனால் இளம் பெண்ணாக இருந்தால் நான் அதை விரும்புவதில்லை' என்று கூறினார்கள்.

1761

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّ الْيَهُودَ إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَحَدُهُمْ فَإِنَّمَا يَقُولُ السَّامُ عَلَيْكُمْ . فَقُلْ عَلَيْكَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யூதர்களில் ஒருவர் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறினால், அவர் கூறுவதெல்லாம் 'அஸ்ஸாமு அலைக்கும்' (உங்களுக்கு மரணம் உண்டாகட்டும்) என்பதுதான். எனவே, நீங்கள் 'அலைக்க' (உன் மீதும் (அதே உண்டாகட்டும்)) என்று கூறுங்கள்."

1762

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي مُرَّةَ، مَوْلَى عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَيْنَمَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ إِذْ أَقْبَلَ نَفَرٌ ثَلاَثَةٌ فَأَقْبَلَ اثْنَانِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَذَهَبَ وَاحِدٌ فَلَمَّا وَقَفَا عَلَى مَجْلِسِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَلَّمَا فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةً فِي الْحَلْقَةِ فَجَلَسَ فِيهَا وَأَمَّا الآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ وَأَمَّا الثَّالِثُ فَأَدْبَرَ ذَاهِبًا فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَلاَ أُخْبِرُكُمْ عَنِ النَّفَرِ الثَّلاَثَةِ أَمَّا أَحَدُهُمْ فَأَوَى إِلَى اللَّهِ فَآوَاهُ اللَّهُ وَأَمَّا الآخَرُ فَاسْتَحْيَا فَاسْتَحْيَا اللَّهُ مِنْهُ وَأَمَّا الآخَرُ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ .

அபூ வாக்கித் அல்-லைஸீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மஸ்ஜிதில் மக்களுடன்

அமர்ந்திருந்தபோது, மூன்று நபர்கள் அங்கு வந்தார்கள். அவர்களில் இருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை நோக்கி வந்தார்கள்; ஒருவர் (அங்கிருந்து) சென்றுவிட்டார். அவ்விருவரும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் சபையில் நின்றபோது ஸலாம் கூறினார்கள். அவ்விருவரில் ஒருவர் வட்டத்தில் ஓர் இடைவெளியைக் கண்டு அதில் அமர்ந்தார். மற்றொருவர் அவர்களுக்குப் பின்னால் அமர்ந்தார். மூன்றாமவர் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தமது உரையை அல்லது அமர்வை) முடித்தபோது கூறினார்கள்: "மூன்று நபர்களைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்லட்டுமா? அவர்களில் ஒருவர் அல்லாஹ்விடம் அடைக்கலம் தேடினார் (அவன் அருளை நாடினார்), அதனால் அல்லாஹ் அவனுக்கு அடைக்கலம் அளித்தான் (அருள் புரிந்தான்). மற்றொருவர் (மரியாதையுடன்) வெட்கப்பட்டார், அதனால் அல்லாஹ்வும் அவனிடம் (அவனுடைய வெட்கத்தை ஏற்று) வெட்கப்பட்டான் (அவனுக்கு அருள் புரிந்தான்). மற்றொருவர் (சபையை) புறக்கணித்துச் சென்றார், அதனால் அல்லாஹ்வும் அவனைப் புறக்கணித்தான்."

1763

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَسَلَّمَ، عَلَيْهِ رَجُلٌ فَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ ثُمَّ سَأَلَ عُمَرُ الرَّجُلَ كَيْفَ أَنْتَ فَقَالَ أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهَ. فَقَالَ عُمَرُ ذَلِكَ الَّذِي أَرَدْتُ مِنْكَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு மனிதர் சலாம் சொன்னார். அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள் சலாம் பதில் கூறினார்கள். பிறகு உமர் (ரழி) அவர்கள் அந்த மனிதரிடம், "நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் அல்லாஹ்வைப் புகழ்கிறேன் (என் நிலை குறித்து உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்)" என்று கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்கள், "இதைத்தான் நான் உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்தேன்" என்று கூறினார்கள்.

1764

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّ الطُّفَيْلَ بْنَ أُبَىِّ بْنِ كَعْبٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، كَانَ يَأْتِي عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَيَغْدُو مَعَهُ إِلَى السُّوقِ قَالَ فَإِذَا غَدَوْنَا إِلَى السُّوقِ لَمْ يَمُرَّ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ عَلَى سَقَاطٍ وَلاَ صَاحِبِ بَيْعَةٍ وَلاَ مِسْكِينٍ وَلاَ أَحَدٍ إِلاَّ سَلَّمَ عَلَيْهِ - قَالَ

الطُّفَيْلُ - فَجِئْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَوْمًا فَاسْتَتْبَعَنِي إِلَى السُّوقِ فَقُلْتُ لَهُ وَمَا تَصْنَعُ فِي السُّوقِ وَأَنْتَ لاَ تَقِفُ عَلَى الْبَيِّعِ وَلاَ تَسْأَلُ عَنِ السِّلَعِ وَلاَ تَسُومُ بِهَا وَلاَ تَجْلِسُ فِي مَجَالِسِ السُّوقِ قَالَ وَأَقُولُ اجْلِسْ بِنَا هَا هُنَا نَتَحَدَّثْ . قَالَ فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَا أَبَا بَطْنٍ - وَكَانَ الطُّفَيْلُ ذَا بَطْنٍ - إِنَّمَا نَغْدُو مِنْ أَجْلِ السَّلاَمِ نُسَلِّمُ

அத்-துஃபைல் பின் உபை பின் கஅப் அவர்கள் கூறியதாவது:

நான் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் வழக்கமாகச் செல்வேன்; அவருடன் காலையில் கடைவீதிக்குச் செல்வேன். நாங்கள் கடைவீதிக்குச் சென்றால், பழைய பொருட்களை விற்பவர் (அல்லது அற்பமான பொருட்களை விற்பவர்), வியாபாரி, ஏழை எளியவர் அல்லது வேறு எவரைக் கடந்து சென்றாலும் அவருக்கு அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் ஸலாம் சொல்லாமல் செல்லமாட்டார்கள்.

(ஒரு நாள்) நான் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் வந்தேன். அவர்கள் என்னைத் தங்களோடு கடைவீதிக்கு வரும்படி அழைத்தார்கள். நான் அவர்களிடம், "நீங்கள் விற்பவரிடம் நிற்பதில்லை; பொருட்களைப் பற்றி விசாரிப்பதில்லை; விலை பேசுவதில்லை; கடைவீதியில் உள்ள சபைகளில் அமருவதுமில்லை. (அப்படியிருக்க) கடைவீதியில் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். (மேலும்), "இங்கேயே அமருங்கள்; நாம் பேசுவோம்" என்றும் கூறினேன்.

அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம், "வயிறு பெருத்தவரே!" - அத்-துஃபைல் அவர்கள் பெரிய வயிறு உடையவராக இருந்தார்கள் - "நாம் ஸலாம் சொல்வதற்காகவே காலையில் செல்கிறோம். (வழியில்) நாம் சந்திப்பவர்களுக்கு ஸலாம் சொல்வோம்" என்று கூறினார்கள்.

1765

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَجُلاً، سَلَّمَ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَقَالَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَالْغَادِيَاتُ وَالرَّائِحَاتُ . فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَعَلَيْكَ أَلْفًا . ثُمَّ كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ .

ஒரு மனிதர் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார். அவர், "**அஸ்ஸலாமு அலைக்க, வரஹ்மத்துல்லாஹி, வபரக்காத்துஹு, வல்ஃகாதியாது வர்ராஇஹாத்**" (காலை, மாலை வேளைகளில் (அனைத்து நேரங்களிலும்) அருளும்) என்று கூறினார். அதற்கு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "**வஅலைக்க அல்பன்**" (உன்

மீதும் ஆயிரம் உண்டாகட்டும்) என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர் அதை வெறுப்பதைப் போன்று இருந்தது.

1765

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ بَلَغَهُ إِذَا دُخِلَ الْبَيْتُ غَيْرُ الْمَسْكُونِ يُقَالُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டியதாவது:
ஒருவர் ஆளில்லாத வீட்டினுள் நுழையும்போது, 'அஸ்ஸலாமு அலைனா வஅலா இபாதில்லாஹிஸ் ஸாலிஹீன்' (எங்கள் மீதும், ஸாலிஹீன்களான அல்லாஹ்வின் அடியார்கள் மீதும் ஸலாம் உண்டாவதாக) என்று கூற வேண்டும்.

அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

54. كتاب الاستئذان

முவத்தா மாலிக்

54. பொதுப் பாடங்கள்

1766

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَأَلَهُ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْتَأْذِنُ عَلَى أُمِّي فَقَالَ " نَعَمْ " . قَالَ الرَّجُلُ إِنِّي مَعَهَا فِي الْبَيْتِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " اسْتَأْذِنْ عَلَيْهَا " . فَقَالَ الرَّجُلُ إِنِّي خَادِمُهَا . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " اسْتَأْذِنْ عَلَيْهَا أَتُحِبُّ أَنْ تَرَاهَا عُرْيَانَةً " . قَالَ لاَ . قَالَ " فَاسْتَأْذِنْ عَلَيْهَا " .

அதா இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் என் தாயிடம் (நுழைவதற்கு) அனுமதி கேட்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்" என்றார்கள்.
அந்த மனிதர், "நான் அவருடன் (ஒரே) வீட்டில் வசிக்கிறேன்" என்றார்.
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவரிடம் அனுமதி கேள்" என்றார்கள்.
அந்த மனிதர், "நான் அவருக்குப் பணிவிடை செய்பவன் ஆயிற்றே!" என்றார்.
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவரிடம் அனுமதி கேள். அவரை நிர்வாணமாகப் பார்க்க நீ விரும்புவாயா?" என்று கேட்டார்கள்.
அவர், "இல்லை" என்றார்.
"அப்படியானால் அவரிடம் அனுமதி கேள்" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1767

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ الثِّقَةِ، عِنْدَهُ عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الأَشَجِّ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الاِسْتِئْذَانُ ثَلاَثٌ فَإِنْ أُذِنَ لَكَ فَادْخُلْ وَإِلاَّ فَارْجِعْ .

அபூ மூஸா அல்அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அனுமதி கோருதல் (ஒருவர் வீட்டிற்குள் நுழைய) மூன்று முறையாகும். உங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டால் நுழையுங்கள். இல்லையென்றால் திரும்பிச் செல்லுங்கள்."

1768

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ غَيْرِ، وَاحِدٍ، مِنْ عُلَمَائِهِمْ أَنَّ أَبَا مُوسَى الأَشْعَرِيَّ، جَاءَ يَسْتَأْذِنُ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَاسْتَأْذَنَ ثَلاَثًا ثُمَّ رَجَعَ فَأَرْسَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي أَثَرِهِ فَقَالَ مَا لَكَ لَمْ تَدْخُلْ فَقَالَ أَبُو مُوسَى سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ " الاِسْتِئْذَانُ ثَلاَثٌ فَإِنْ أُذِنَ لَكَ فَادْخُلْ وَإِلاَّ فَارْجِعْ " . فَقَالَ عُمَرُ وَمَنْ يَعْلَمُ هَذَا لَئِنْ لَمْ تَأْتِنِي بِمَنْ يَعْلَمُ ذَلِكَ لأَفْعَلَنَّ بِكَ كَذَا وَكَذَا . فَخَرَجَ أَبُو مُوسَى حَتَّى جَاءَ مَجْلِسًا فِي الْمَسْجِدِ يُقَالُ لَهُ مَجْلِسُ الأَنْصَارِ فَقَالَ إِنِّي أَخْبَرْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ " الاِسْتِئْذَانُ ثَلاَثٌ فَإِنْ أُذِنَ لَكَ فَادْخُلْ وَإِلاَّ فَارْجِعْ " . فَقَالَ لَئِنْ لَمْ تَأْتِنِي بِمَنْ يَعْلَمُ هَذَا لأَفْعَلَنَّ بِكَ كَذَا وَكَذَا . فَإِنْ كَانَ سَمِعَ ذَلِكَ أَحَدٌ مِنْكُمْ فَلْيَقُمْ مَعِي . فَقَالُوا لأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قُمْ مَعَهُ . وَكَانَ أَبُو سَعِيدٍ أَصْغَرَهُمْ فَقَامَ مَعَهُ فَأَخْبَرَ بِذَلِكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ . فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لأَبِي مُوسَى أَمَا إِنِّي لَمْ أَتَّهِمْكَ وَلَكِنْ خَشِيتُ أَنْ يَتَقَوَّلَ النَّاسُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم .

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரலி) அவர்கள், உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் (அவருடைய இல்லத்தில்) நுழைவதற்கு அனுமதி வேண்டி வந்தார்கள். அவர்கள் மூன்று முறை அனுமதி கேட்டார்கள்; (பதில் வராததால்) பின்னர் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்கள். உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அவருக்குப் பின்னால் ஆளனுப்பி, "உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? ஏன் நீங்கள் உள்ளே வரவில்லை?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அபூ மூஸா (ரலி), "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அனுமதி கேட்பது மூன்று முறையாகும். உங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டால்

உள்ளே செல்லுங்கள். இல்லையெனில், திரும்பி விடுங்கள்' என்று கூறுவதை நான் கேட்டுள்ளேன்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு உமர் (ரலி), "இதை யார் அறிவார்? இதை அறிந்த ஒருவரை நீர் என்னிடம் கொண்டு வராவிட்டால், நான் உமக்கு இன்னின்னதைச் செய்வேன்" என்று கூறினார்கள்.

அபூ மூஸா (ரலி) வெளியே சென்று, பள்ளிவாசலில் 'மஜ்லிஸ் அல்-அன்சார்' என்று சொல்லப்படும் சபைக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் (அங்கிருந்தவர்களிடம்), "நான் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அனுமதி கேட்பது மூன்று முறையாகும். உங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டால் உள்ளே செல்லுங்கள். இல்லையெனில், திரும்பி விடுங்கள் என்று கூறியதை நான் கேட்டேன்' என்று தெரிவித்தேன். அதற்கு உமர் (ரலி), 'இதை (உறுதிப்படுத்த) நீங்கள் யாரையாவது என்னிடம் கொண்டு வராவிட்டால், நான் உமக்கு இன்னின்னதைச் செய்வேன்' என்று கூறினார்கள். எனவே உங்களில் யாரேனும் அதைக் கேட்டிருந்தால், அவர் என்னுடன் வரட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

அங்கிருந்தவர்கள் அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரலி) அவர்களிடம், "நீர் இவருடன் செல்லும்" என்று கூறினார்கள். அபூ ஸயீத் (ரலி) அவர்களில் வயதில் சிறியவராக இருந்தார். அவர் அவருடன் சென்று, உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் அதைத் தெரிவித்தார்.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அபூ மூஸா (ரலி) அவர்களிடம், "நான் உங்களைச் சந்தேகிக்கவில்லை; எனினும் மக்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பெயரால் இட்டுக்கட்டிக் கூறுவார்களோ என்று நான் அஞ்சினேன்" என்று கூறினார்கள்.

1769

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنْ عَطَسَ فَشَمِّتْهُ ثُمَّ إِنْ عَطَسَ فَشَمِّتْهُ ثُمَّ إِنْ عَطَسَ فَشَمِّتْهُ ثُمَّ إِنْ عَطَسَ فَقُلْ إِنَّكَ مَضْنُوكٌ ‏.‏ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ لاَ أَدْرِي أَبَعْدَ الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ

அபூ பக்ர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் தும்மினால், அவருக்காக (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று கூறி) துஆ செய்யுங்கள். பிறகு அவர் தும்மினால், அவருக்காக (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று கூறி) துஆ செய்யுங்கள். பிறகு அவர் தும்மினால், அவருக்காக (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று கூறி) துஆ செய்யுங்கள். பிறகு அவர் தும்மினால், 'உங்களுக்கு ஜலதோஷம் பிடித்திருக்கிறது' (அல்லது 'நீங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளீர்கள்') என்று கூறுங்கள்."

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ பக்ர் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது

மூன்றாவதுக்குப் பிறகா அல்லது நான்காவதுக்குப் பிறகா என்று எனக்குத் தெரியாது."

1770

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَانَ إِذَا عَطَسَ فَقِيلَ لَهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ . قَالَ يَرْحَمُنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ وَيَغْفِرُ لَنَا وَلَكُمْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தும்மியபோது, அவரிடம் 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' (அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை புரிவானாக) என்று கூறப்பட்டால், அவர்கள் 'யர்ஹமுனல்லாஹு வஇய்யாகும், வயஃஃக்ஃஃபிர் லனா வலகும்' (அல்லாஹ் நமக்கும் உங்களுக்கும் கருணை புரிவானாக! மேலும், நம்மையும் உங்களையும் மன்னிப்பானாக!) என்று கூறுவார்கள்.

1771

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّ رَافِعَ بْنَ إِسْحَاقَ، مَوْلَى الشِّفَاءِ أَخْبَرَهُ قَالَ دَخَلْتُ أَنَا وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي طَلْحَةَ، عَلَى أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ نَعُودُهُ فَقَالَ لَنَا أَبُو سَعِيدٍ أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّ الْمَلاَئِكَةَ لاَ تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ تَمَاثِيلُ أَوْ تَصَاوِيرُ . شَكَّ إِسْحَاقُ لاَ يَدْرِي أَيَّتَهُمَا قَالَ أَبُو سَعِيدٍ .

ராஃஃபிஃஃ இப்னு இஸ்ஹாக் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நானும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ தல்ஹா அவர்களும் அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்களை (நோயுற்றிருந்தபோது) நலம் விசாரிக்கச் சென்றோம். அப்போது அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் எங்களிடம் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு அறிவித்தார்கள்: 'சிலைகள் (முப்பரிமாண உருவங்கள்) அல்லது உருவப்படங்கள் (இருபரிமாணப் படங்கள்) உள்ள வீட்டில் வானவர்கள் நுழைவதில்லை'."
(அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் இவ்விரண்டில் எதைக் கூறினார்கள் என்று அறிவிப்பாளர் இஸ்ஹாக் அவர்களுக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை).

1772

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَبِي طَلْحَةَ الأَنْصَارِيِّ يَعُودُهُ قَالَ فَوَجَدَ عِنْدَهُ سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ فَدَعَا أَبُو طَلْحَةَ إِنْسَانًا فَنَزَعَ نَمَطًا مِنْ تَحْتِهِ فَقَالَ لَهُ سَهْلُ بْنُ حُنَيْفٍ لِمَ تَنْزِعُهُ قَالَ لأَنَّ فِيهِ تَصَاوِيرَ وَقَدْ قَالَ فِيهَا رَسُولُ

اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا قَدْ عَلِمْتَ ‏.‏ فَقَالَ سَهْلٌ أَلَمْ يَقُلْ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلاَّ مَا كَانَ رَقْمًا فِي ثَوْبٍ ‏.‏ قَالَ بَلَى وَلَكِنَّهُ أَطْيَبُ لِنَفْسِي ‏.‏

உபய்துல்லாஹ் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உத்பா இப்னு மஸ்ஊத் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அபூ தல்ஹா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் உடல்நலமின்றி இருந்தபோது அவர்களை நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள் (அவர் நோயுற்றிருந்ததால்). அப்போது அவரிடத்தில் சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் (ரழி) அவர்கள் இருப்பதைக் கண்டார்கள். அபூ தல்ஹா (ரழி) ஒருவரை அழைத்து, தமக்குக் கீழே இருந்த ஒரு விரிப்பை (அலங்காரப் பாய் அல்லது தரைவிரிப்பு) அகற்றச் செய்தார்கள்.

அப்போது சஹ்ல் இப்னு ஹுனைஃப் (ரழி) அவரிடம், "ஏன் அதை அகற்றுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "ஏனெனில் அதில் உருவப்படங்கள் உள்ளன. இது குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை தாங்கள் அறிவீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

சஹ்ல் (ரழி) அவர்கள், " 'ஆடையில் உள்ள சித்திர வேலைப்பாடுகளைத் தவிர?' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "ஆம்! இருப்பினும் இதுவே என் மனதிற்கு அதிக நிம்மதியைத் தருகிறது (மற்றும் இறையச்சத்திற்கு உகந்தது)" என்று கூறினார்கள்.

1773

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهَا اشْتَرَتْ نُمْرُقَةً فِيهَا تَصَاوِيرُ فَلَمَّا رَآهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَامَ عَلَى الْبَابِ فَلَمْ يَدْخُلْ فَعَرَفَتْ فِي وَجْهِهِ الْكَرَاهِيَةَ وَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ فَمَاذَا أَذْنَبْتُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ فَمَا بَالُ هَذِهِ النُّمْرُقَةِ ‏"‏ ‏.‏ قَالَتِ اشْتَرَيْتُهَا لَكَ تَقْعُدُ عَلَيْهَا وَتَوَسَّدُهَا ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّوَرِ يُعَذَّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ لَهُمْ أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ ‏"‏ ‏.‏ ثُمَّ قَالَ ‏"‏ إِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيهِ الصُّوَرُ لاَ تَدْخُلُهُ الْمَلاَئِكَةُ ‏"‏ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் படங்கள் வரையப்பட்ட ஒரு சிறு குஷனை வாங்கினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைப் பார்த்தபோது, வாசலிலேயே நின்றுவிட்டார்கள்; உள்ளே நுழையவில்லை. ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் முகத்தில் அதிருப்தியைக் கண்டுகொண்டார்கள்.

உடனே அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அல்லாஹ்விடமும் அவனுடைய தூதரிடமும் தவ்பாச் செய்கிறேன். நான் என்ன தவறு செய்துவிட்டேன்?" என்று கேட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இந்தச் சிறு குஷனின் நிலை என்ன?" என்று கேட்டார்கள்.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், "நான் இதை நீங்கள் அமர்வதற்கும், சாய்ந்து கொள்வதற்கும் (தலையணையாகப் பயன்படுத்தவும்) வாங்கினேன்" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இத்தகைய படங்களை உருவாக்குபவர்கள் மறுமை நாளில் தண்டிக்கப்படுவார்கள். அவர்களிடம், 'நீங்கள் உருவாக்கியவற்றுக்கு உயிர் கொடுங்கள்' என்று கூறப்படும்." பிறகு, "படங்கள் உள்ள வீட்டிற்குள் வானவர்கள் நுழைய மாட்டார்கள்" என்றும் கூறினார்கள்.

1774

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ قَالَ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَيْتَ مَيْمُونَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ فَإِذَا ضِبَابٌ فِيهَا بَيْضٌ وَمَعَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ وَخَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ فَقَالَ " مِنْ أَيْنَ لَكُمْ هَذَا " . فَقَالَتْ أَهْدَتْهُ لِي أُخْتِي هُزَيْلَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ . فَقَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ وَخَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ " كُلاَ " . فَقَالاَ أَوَلاَ تَأْكُلُ أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ " إِنِّي تَحْضُرُنِي مِنَ اللَّهِ حَاضِرَةٌ " . قَالَتْ مَيْمُونَةُ أَنَسْقِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ لَبَنٍ عِنْدَنَا فَقَالَ " نَعَمْ " . فَلَمَّا شَرِبَ قَالَ " مِنْ أَيْنَ لَكُمْ هَذَا " . فَقَالَتْ أَهْدَتْهُ لِي أُخْتِي هُزَيْلَةُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَرَأَيْتِكِ جَارِيَتَكِ الَّتِي كُنْتِ اسْتَأْمَرْتِينِي فِي عِتْقِهَا أَعْطِيهَا أُخْتَكِ وَصِلِي بِهَا رَحِمَكِ تَرْعَى عَلَيْهَا فَإِنَّهُ خَيْرٌ لَكِ " .

சுலைமான் பின் யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மைமூனா பின்த் அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்களின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்கள். அங்கே உடும்புகளும் அவற்றில்

முட்டைகளும் இருந்தன. அவர்களுடன் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களும் காலித் பின் அல்-வலீத் (ரழி) அவர்களும் இருந்தார்கள்.
அவர்கள், "இவை உங்களுக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு மைமூனா (ரழி), "என் சகோதரி ஹுஸைலா பின்த் அல்-ஹாரிஸ் இதை எனக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார்" என்று பதிலளித்தார்.
பிறகு அவர்கள் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமும் காலித் பின் அல்-வலீத் (ரழி) அவர்களிடமும், "சாப்பிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.
அவர்கள் இருவரும், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் சாப்பிட மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்விடமிருந்து என்னிடம் வருகை தருபவர் (வானவர் ஜிப்ரீல்) வருகிறார் (ஆகவே நான் அதை உண்பதில்லை)" என்று கூறினார்கள்.
மைமூனா (ரழி), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களிடம் உள்ள பாலை உங்களுக்குப் பருகத் தரட்டுமா?" என்று கேட்டார். அவர்கள் "ஆம்" என்றார்கள்.
அவர்கள் (பாலை) அருந்தியதும், "இது உங்களுக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "என் சகோதரி ஹுஸைலா இதை எனக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார்" என்று கூறினார்.
அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்னை விடுவிப்பது குறித்து நீங்கள் என்னிடம் அனுமதி கோரிய உங்கள் அடிமைப் பெண்ணைப் பார்க்கிறீர்களா? அவளை உங்கள் சகோதரிக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள். அவள் மூலம் உங்கள் உறவைப் பேணிக்கொள்ளுங்கள்; அவள் (உங்கள் சகோதரிக்காகக் கால்நடைகளை) மேய்ப்பாள். அதுவே உங்களுக்குச் சிறந்ததாகும்."

1775

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَيْتَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَأُتِيَ بِضَبٍّ مَحْنُوذٍ فَأَهْوَى إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِيَدِهِ . فَقَالَ بَعْضُ النِّسْوَةِ اللاَّتِي فِي بَيْتِ مَيْمُونَةَ أَخْبِرُوا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِمَا يُرِيدُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ . فَقِيلَ هُوَ ضَبٌّ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَرَفَعَ يَدَهُ فَقُلْتُ أَحَرَامٌ هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ لاَ وَلَكِنَّهُ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِي فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ . قَالَ خَالِدٌ فَاجْتَرَرْتُهُ فَأَكَلْتُهُ وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَنْظُرُ .

காலித் இப்னு அல்-வலீத் இப்னு அல்-முகீரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான மைமூனா (ரழி) அவர்களின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்கள். அப்போது சுடப்பட்ட உடும்பு (ஒரு வகை பாலைவன பல்லி) ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதன் பக்கம்

தங்கள் கையை நீட்டினார்கள். மைமூனா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில் இருந்த பெண்களில் சிலர், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எதை உண்ணப்போகிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு அறிவியுங்கள்" என்று கூறினார்கள். உடனே, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது உடும்பு" என்று கூறப்பட்டது. எனவே, அவர்கள் தங்கள் கையை பின்வாங்கிக் கொண்டார்கள்.

காலித் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது ஹராமா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: "இல்லை, ஆனால் இது என் மக்களின் நிலத்தில் (வழக்கமாக) இருக்கவில்லை; அதனால் நான் இதை அருவருப்பாகக் கருதுகிறேன் (அதை உண்ண எனக்கு மனமில்லை)."

காலித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே நான் அதை (என் பக்கம்) இழுத்துச் சாப்பிட்டேன்."

1776

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلاً، نَادَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تَرَى فِي الضَّبِّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَسْتُ بِآكِلِهِ وَلاَ بِمُحَرِّمِهِ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை அழைத்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தப் (எனும் பாலைவன முள்வால் பல்லி) பற்றி தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நான் அதை உண்பதில்லை; மேலும் அதை நான் தடை செய்யவுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

1777

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ خُصَيْفَةَ، أَنَّ السَّائِبَ بْنَ يَزِيدَ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ، سَمِعَ سُفْيَانَ بْنَ أَبِي زُهَيْرٍ، وَهُوَ رَجُلٌ مِنْ أَزْدِ شَنُوءَةَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ يُحَدِّثُ نَاسًا مَعَهُ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ مَنِ اقْتَنَى كَلْبًا لاَ يُغْنِي عَنْهُ زَرْعًا وَلاَ ضَرْعًا نَقَصَ مِنْ عَمَلِهِ كُلَّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ ‏.‏ قَالَ أَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ إِي وَرَبِّ هَذَا الْمَسْجِدِ ‏.‏

அஸ்த் ஷனூஆ குலத்தைச் சேர்ந்தவரும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவருமான சுஃப்யான் இப்னு அபீ ஸுஹைர் (ரழி) அவர்கள், பள்ளிவாசலின் வாசலில் தம்முடன் இருந்த மக்களிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'யாரொருவர் விவசாயத்திற்கோ அல்லது கால்நடைகளுக்கோ (பாதுகாப்பு போன்ற) பயன் தராத ஒரு நாயை வளர்க்கிறாரோ, அவருடைய நற்செயல்களிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு கீராத் (அளவு நன்மை) குறைக்கப்படும்'."

(அப்போது) அவரிடம், "(இந்த ஹதீஸை) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீங்களே கேட்டீர்களா?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர், "ஆம்! இப்பள்ளிவாசலின் இறைவன் மீது ஆணையாக!" என்று பதிலளித்தார்.

1778

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنِ اقْتَنَى كَلْبًا إِلاَّ كَلْبًا ضَارِيًا أَوْ كَلْبَ مَاشِيَةٍ نَقَصَ مِنْ عَمَلِهِ كُلَّ يَوْمٍ قِيرَاطَانِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வேட்டை நாய் அல்லது கால்நடைகளைக் காக்கும் நாய் தவிர வேறு ஒரு நாயை யார் வளர்க்கிறாரோ, அவருடைய நற்செயல்களிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு கீராத்துகள் குறைக்கப்படும்."

1779

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلاَبِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நாய்களைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.

1780

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ رَأْسُ الْكُفْرِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ وَالْفَخْرُ وَالْخُيَلاَءُ فِي أَهْلِ الْخَيْلِ وَالإِبِلِ وَالْفَدَّادِينَ أَهْلِ الْوَبَرِ وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْغَنَمِ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குஃப்ரின் தலை கிழக்குத் திசையை நோக்கியுள்ளது. பெருமையடித்தலும் கர்வமும் குதிரைகளையும் ஒட்டகங்களையும் வளர்ப்பவர்களிடமும், உரத்த குரலுடைய (மற்றும் கடுமையான சுபாவம் கொண்ட) கூடாரவாசிகளிடமும் (காணப்படுகிறது). அமைதி ஆடுகளை வளர்ப்பவர்களிடம் (காணப்படுகிறது)."

1781

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرُ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمًا يَتْبَعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَفِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ ‏.‏

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விரைவில் ஒரு காலம் வரும்; அப்போது ஒரு முஸ்லிமின் சிறந்த செல்வம் ஆடுகளாக இருக்கும். அவற்றை அவர் மலைகளின் உச்சிகளுக்கும், மழை பெய்யும் இடங்களுக்கும் (மேய்ச்சல் நிலம் தேடியும், தனிமையைத் தேடியும்) பின்பற்றிச் செல்வார்; குழப்பங்களிலிருந்து (ஃபித்னா) தனது மார்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக (அதாவது, தனது மார்க்கத்துடன் தப்பிப்பதற்காக)."

1782

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَحْتَلِبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةَ أَحَدٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تُؤْتَى مَشْرُبَتُهُ فَتُكْسَرَ خِزَانَتُهُ فَيُنْتَقَلَ طَعَامُهُ وَإِنَّمَا تَخْزُنُ لَهُمْ ضُرُوعُ مَوَاشِيهِمْ أَطْعِمَاتِهِمْ فَلاَ يَحْتَلِبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةَ أَحَدٍ إِلاَّ بِإِذْنِهِ ‏.‏

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எவரும் மற்றவருடைய கால்நடையை அவருடைய அனுமதியின்றி கறக்கக் கூடாது. உங்களில் எவரேனும், ஒருவர் தமது (தண்ணீர் அல்லது உணவுப் பொருட்களை வைக்கும்) சேமிப்பறைக்கு வந்து, தமது (உணவுப் பொருட்களைப்

பாதுகாக்கும்) பெட்டகத்தை உடைத்து, தமது உணவை எடுத்துச் செல்வதை விரும்புவீர்களா? நிச்சயமாக, அக்கால்நடைகளின் மடிகளே அவர்களுக்காக அவர்களின் உணவைச் சேமித்து வைக்கின்றன. எனவே, எவரும் மற்றவருடைய கால்நடையை அவருடைய அனுமதியின்றி கறக்கக் கூடாது.'

1783

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " مَا مِنْ نَبِيٍّ إِلاَّ قَدْ رَعَى غَنَمًا ‏.‏ قِيلَ وَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ " وَأَنَا " ‏.‏

மாலிக் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் “ஆடுகளை மேய்க்காத எந்த நபியும் இல்லை” என்று கூறியதை தாம் செவியுற்றதாக எனக்கு அறிவித்தார்கள். அப்போது ஒருவர், “அல்லாஹ்வின் தூதரே, தாங்களுமா?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) “நானும் தான்” என்று கூறினார்கள்.

1784

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ، كَانَ يُقَرَّبُ إِلَيْهِ عَشَاؤُهُ فَيَسْمَعُ قِرَاءَةَ الإِمَامِ وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَلاَ يَعْجَلُ عَنْ طَعَامِهِ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ ‏.‏

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடம் அவர்களது இரவு உணவு கொண்டு வரப்படும். அவர்கள் தமது வீட்டில் இருந்தவாறே இமாம் (தொழுகையில்) ஓதுவதைச் செவியுறுவார்கள். ஆயினும், உணவிலிருந்து தமது தேவை நிறைவேறும் வரை அவர்கள் அவசரப்பட மாட்டார்கள்.

1785

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ مَيْمُونَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سُئِلَ عَنِ الْفَأْرَةِ تَقَعُ فِي السَّمْنِ فَقَالَ انْزِعُوهَا وَمَا حَوْلَهَا فَاطْرَحُوهُ ‏.‏

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான மைமூனா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், நெய்யில் ஒரு சுண்டெலி விழுந்தது குறித்துக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அதனை (அந்த சுண்டெலியை) அகற்றிவிட்டு, அதனைச் சுற்றியுள்ள (நெய்யின்) பகுதியை எறிந்து விடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1786

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنْ كَانَ فَفِي الْفَرَسِ وَالْمَرْأَةِ وَالْمَسْكَنِ . يَعْنِي الشُّؤْمَ .

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஅத் அஸ்ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "துரதிர்ஷ்டம் (என்று ஒன்று) இருக்குமானால், அது குதிரையிலும், பெண்ணிலும், வீட்டிலும் இருக்கிறது."

1787

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ حَمْزَةَ، وَسَالِمٍ، ابْنَىْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الشُّؤْمُ فِي الدَّارِ وَالْمَرْأَةِ وَالْفَرَسِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'துரதிர்ஷ்டம் (அல்லது அபசகுனம் என்ற நம்பிக்கை) வீடு, பெண் மற்றும் குதிரை ஆகியவற்றில் (மட்டுமே இருக்க முடியும்)' என்று கூறினார்கள்.

1788

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّهُ قَالَ جَاءَتِ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ دَارٌ سَكَنَّاهَا وَالْعَدَدُ كَثِيرٌ وَالْمَالُ وَافِرٌ فَقَلَّ الْعَدَدُ وَذَهَبَ الْمَالُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دَعُوهَا ذَمِيمَةً .

யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் ஒரு வீட்டில் வசித்தோம். (அப்போது) எங்கள் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக இருந்தது; எங்கள் செல்வமும் செழிப்பாக இருந்தது. பிறகு எங்கள் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது; செல்வமும் போய்விட்டது' என்று கூறினாள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'பழிக்குரியதாக அதை விட்டுவிடுங்கள்' என்று கூறினார்கள்."

1789

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ لِلَقْحَةٍ تُحْلَبُ "مَنْ يَحْلُبُ هَذِهِ" . فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "مَا اسْمُكَ" . فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ مُرَّةُ . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "اجْلِسْ" . ثُمَّ قَالَ "مَنْ يَحْلُبُ هَذِهِ" . فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "مَا اسْمُكَ" . فَقَالَ حَرْبٌ . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "اجْلِسْ" . ثُمَّ قَالَ "مَنْ يَحْلُبُ هَذِهِ" . فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "مَا اسْمُكَ" . فَقَالَ يَعِيشُ . فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "احْلُبْ" .

மாலிக் அவர்கள் யஹ்யா இப்னு ஸஈத் அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பால் கறக்கப்படவிருந்த ஒரு ஒட்டகத்தைப் பற்றி, "இதை யார் கறப்பார்?" என்று கேட்டார்கள்.

ஒரு மனிதர் எழுந்து நின்றார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அந்த மனிதர், "முர்ரா (கசப்பு)" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உட்காருங்கள்" என்று கூறினார்கள். (ஏனெனில், 'கசப்பு' என்ற பெயர் நல்ல சகுனமாக இருக்காது என்று கருதினார்கள்.)

பின்னர் அவர்கள், "இதை யார் கறப்பார்?" என்று கேட்டார்கள். மற்றொருவர் எழுந்து நின்றார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஹர்ப் (போர்)" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உட்காருங்கள்" என்று கூறினார்கள். (ஏனெனில், 'போர்' என்ற பெயர் நல்ல சகுனமாக இருக்காது என்று கருதினார்கள்.)

பின்னர் அவர்கள், "இதை யார் கறப்பார்?" என்று கேட்டார்கள். வேறொருவர் எழுந்து நின்றார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உங்கள் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அந்த மனிதர், "யஈஷ் (அவர் வாழ்கிறார்)" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "கறப்பீராக!" என்று கூறினார்கள். (ஏனெனில், 'வாழ்கிறார்' என்ற பெயர் நல்ல சகுனமாக இருந்தது.)

1790

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ لِرَجُلٍ مَا اسْمُكَ فَقَالَ جَمْرَةُ . فَقَالَ ابْنُ مَنْ فَقَالَ ابْنُ شِهَابٍ . قَالَ مِمَّنْ قَالَ مِنَ الْحُرَقَةِ . قَالَ أَيْنَ مَسْكَنُكَ قَالَ بِحَرَّةِ النَّارِ

. قَالَ بِأَيِّهَا قَالَ بِذَاتِ لَظًى . قَالَ عُمَرُ أَدْرِكْ أَهْلَكَ فَقَدِ احْتَرَقُوا . قَالَ فَكَانَ كَمَا قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضى الله عنه.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் ஒரு மனிதரிடம், "உமது பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஜம்ரா (நெருப்புக்கனல்)" என்றார்.

"யாருடைய மகன்?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "இப்னு ஷிஹாப் (எரிநட்சத்திரம்)" என்றார்.

"யாரைச் சார்ந்தவர்?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "அல்-ஹுரக்கா (எரிக்கும் கூட்டத்தினர் அல்லது எரிபவர்கள் என்ற கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்)" என்றார்.

"உமது இருப்பிடம் எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஹர்ரத் அந்-நார் (நெருப்பின் எரிமலைக்குழம்பு பகுதி)" என்றார்.

"அதில் எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "தாத் லளா (சுடர்களுடன் கூடியது)" என்றார்.

உமர் (ரலி) அவர்கள், "உமது குடும்பத்தாரிடம் சென்று சேரும்; நிச்சயமாக அவர்கள் எரிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள்" என்றார்கள்.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறியபடியே அது நடந்தது.

1791

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ قَالَ احْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ وَأَمَرَ أَهْلَهُ أَنْ يُخَفِّفُوا عَنْهُ مِنْ خَرَاجِهِ.

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரத்தம் குத்தி எடுத்துக்கொண்டார்கள். அபூ தைபா அவர்களுக்கு இரத்தம் குத்தி எடுத்தார் (அதாவது, அபூ தைபா இரத்தக் கொப்பளிப்பு சிகிச்சை செய்பவர்). ஆகவே, அவருக்கு ஒரு ஸாஃ பேரீச்சம்பழம் கொடுக்குமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள்; மேலும், அவருடைய எஜமானர்களிடம் அவருக்குரிய கராஜில் (அதாவது, அவர் ஒரு அடிமையாகவோ அல்லது விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமையாகவோ இருந்ததால், அவர் தனது எஜமானர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையில்) குறைத்துக் கொள்ளுமாறும் உத்தரவிட்டார்கள்.

1792

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنْ كَانَ دَوَاءٌ يَبْلُغُ الدَّاءَ فَإِنَّ الْحِجَامَةَ تَبْلُغُهُ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நோயைச் சென்றடையும் ஒரு மருந்து இருக்குமானால், நிச்சயமாக ஹிஜாமா அதனைச் சென்றடையும் (மிகவும் திறம்பட)."

1793

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ ابْنِ مُحَيِّصَةَ الأَنْصَارِيِّ، أَحَدِ بَنِي حَارِثَةَ أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي إِجَارَةِ الْحَجَّامِ فَنَهَاهُ عَنْهَا فَلَمْ يَزَلْ يَسْأَلُهُ وَيَسْتَأْذِنُهُ حَتَّى قَالَ اعْلِفْهُ نُضَّاحَكَ . يَعْنِي رَقِيقَكَ .

பனூ ஹாரிதாவைச் சேர்ந்த இப்னு முஹய்யிஸா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இரத்தம் குத்தி எடுப்பவரின் கூலியைப் (சம்பாத்தியத்தைப்) பயன்படுத்த அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை அவருக்குத் தடை செய்தார்கள். அவர் தொடர்ந்து கேட்டு, அனுமதி கோரிக் கொண்டிருந்தார்கள்; இறுதியாக நபி (ஸல்) அவர்கள், "அதை உமது தண்ணீர் சுமக்கும் ஒட்டகங்களுக்கு உணவாக அளியுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதாவது, "உமது அடிமைகளுக்கு (அளித்துவிடுங்கள்)."

1794

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُشِيرُ إِلَى الْمَشْرِقِ وَيَقُولُ هَا إِنَّ الْفِتْنَةَ هَا هُنَا إِنَّ الْفِتْنَةَ هَا هُنَا مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ .

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கிழக்கைச் சுட்டிக்காட்டி, 'இதோ! நிச்சயமாகக் குழப்பம் இங்கேதான் உள்ளது; நிச்சயமாகக் குழப்பம் இங்கேதான் உள்ளது; ஷைத்தானின் கொம்பு உதயமாகும் இடத்திலிருந்தே (அது தோன்றுகிறது)' என்று கூறுவதைக் கண்டேன்.

1795

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَرَادَ الْخُرُوجَ إِلَى الْعِرَاقِ فَقَالَ لَهُ كَعْبُ الأَحْبَارِ لاَ تَخْرُجْ إِلَيْهَا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنَّ بِهَا تِسْعَةَ أَعْشَارِ السِّحْرِ وَبِهَا فَسَقَةُ الْجِنِّ وَبِهَا الدَّاءُ الْعُضَالُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஈராக்கிற்குச் செல்ல விரும்பினார்கள். அப்போது கஅப் அல்-அஹ்பார் அவர்கள் அவரிடம், "அமீர் அல்-முஃமினீன் அவர்களே! அங்கே (ஈராக்கிற்கு) செல்லாதீர்கள். ஏனெனில், அங்கே பத்தில் ஒன்பது பங்கு சூனியம் இருக்கிறது; மேலும் அங்கே வரம்பு மீறிய ஜின்களும், குணப்படுத்த முடியாத நோயும் உள்ளன" என்று கூறினார்கள்.

1796

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ أَبِي لُبَابَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ قَتْلِ الْحَيَّاتِ الَّتِي فِي الْبُيُوتِ .

அபூ லுபாபா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வீடுகளில் உள்ள பாம்புகளை (அவை ஜின்களாக இருக்கக்கூடும் என்பதால், அவற்றை மூன்று நாட்கள் எச்சரித்து வெளியேறச் சொல்லாமல்) கொல்வதை தடை செய்தார்கள்.

1797

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ سَائِبَةَ، مَوْلاَةٍ لِعَائِشَةَ . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَهَى عَنْ قَتْلِ الْجِنَّانِ الَّتِي فِي الْبُيُوتِ إِلاَّ ذَا الطُّفْيَتَيْنِ وَالأَبْتَرَ فَإِنَّهُمَا يَخْطِفَانِ الْبَصَرَ وَيَطْرَحَانِ مَا فِي بُطُونِ النِّسَاءِ .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் மவ்லா (விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமைப்பெண்) ஸாயிபா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வீடுகளில் உள்ள (ஜின் இனத்தைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும்) பாம்புகளைக் கொல்வதைத் தடைசெய்தார்கள்; முதுகில் இரண்டு வெள்ளைக் கோடுகள் உடைய பாம்பையும், குட்டையான பாம்பையும் தவிர. ஏனெனில், அவை இரண்டும் கண் பார்வையைப் போக்கிவிடும்; மேலும் பெண்களின் கர்ப்பத்தைக் கலைத்துவிடும்."

1798

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ صَيْفِيٍّ، مَوْلَى ابْنِ أَفْلَحَ عَنْ أَبِي السَّائِبِ، مَوْلَى هِشَامِ بْنِ زُهْرَةَ أَنَّهُ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي فَجَلَسْتُ أَنْتَظِرُهُ حَتَّى قَضَى صَلاَتَهُ فَسَمِعْتُ تَحْرِيكًا تَحْتَ سَرِيرٍ فِي بَيْتِهِ فَإِذَا حَيَّةٌ فَقُمْتُ لأَقْتُلَهَا فَأَشَارَ أَبُو سَعِيدٍ أَنِ اجْلِسْ فَلَمَّا انْصَرَفَ أَشَارَ إِلَى بَيْتٍ فِي الدَّارِ فَقَالَ أَتَرَى هَذَا الْبَيْتَ فَقُلْتُ نَعَمْ . قَالَ إِنَّهُ قَدْ كَانَ فِيهِ فَتًى حَدِيثُ عَهْدٍ بِعُرْسٍ فَخَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى الْخَنْدَقِ فَبَيْنَا هُوَ بِهِ إِذْ أَتَاهُ الْفَتَى يَسْتَأْذِنُهُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْذَنْ لِي أُحْدِثُ بِأَهْلِي عَهْدًا فَأَذِنَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَقَالَ " خُذْ عَلَيْكَ سِلاَحَكَ فَإِنِّي أَخْشَى عَلَيْكَ بَنِي قُرَيْظَةَ " فَانْطَلَقَ الْفَتَى إِلَى أَهْلِهِ فَوَجَدَ امْرَأَتَهُ قَائِمَةً بَيْنَ الْبَابَيْنِ فَأَهْوَى إِلَيْهَا بِالرُّمْحِ لِيَطْعُنَهَا وَأَدْرَكَتْهُ غَيْرَةٌ فَقَالَتْ لاَ تَعْجَلْ حَتَّى تَدْخُلَ وَتَنْظُرَ مَا فِي بَيْتِكَ . فَدَخَلَ فَإِذَا هُوَ بِحَيَّةٍ مُنْطَوِيَةٍ عَلَى فِرَاشِهِ فَرَكَزَ فِيهَا رُمْحَهُ ثُمَّ خَرَجَ بِهَا فَنَصَبَهُ فِي الدَّارِ فَاضْطَرَبَتِ الْحَيَّةُ فِي رَأْسِ الرُّمْحِ وَخَرَّ الْفَتَى مَيِّتًا فَمَا يُدْرَى أَيُّهُمَا كَانَ أَسْرَعَ مَوْتًا الْفَتَى أَمِ الْحَيَّةُ فَذُكِرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ " إِنَّ بِالْمَدِينَةِ جِنًّا قَدْ أَسْلَمُوا فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا فَآذِنُوهُ ثَلاَثَةَ أَيَّامٍ فَإِنْ بَدَا لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فَاقْتُلُوهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ " .

அபுஸ்ஸாயிப் அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் தொழுதுகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தொழுகையை முடிக்கும் வரை நான் காத்திருக்க அமர்ந்தேன். அப்போது அவர்களின் வீட்டில் ஒரு கட்டிலுக்கு அடியில் ஏதோ அசைவதை செவியுற்றேன். பார்த்தால் அங்கே ஒரு பாம்பு இருந்தது. நான் அதைக் கொல்ல எழுந்தேன்; அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் என்னை உட்காருமாறு சைகை செய்தார்கள். அவர்கள் (தொழுகையிலிருந்து) திரும்பியதும், வீட்டிலுள்ள ஒரு அறையைச் சுட்டிக்காட்டி, "இந்த அறையைப் பார்க்கிறீரா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஆம்" என்றேன்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதில் புதிதாகத் திருமணம் முடித்த ஒரு இளைஞன் இருந்தான். அவன் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் 'அகழி' (கந்தக்) போருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றான். அவ்வாறு அவன் அங்கிருந்தபோது, அந்த இளைஞன் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் குடும்பத்தினரிடம் சென்று (மனைவியுடன்

நேரத்தைச் செலவிட்டு) வர எனக்கு அனுமதியுங்கள்" என்று கேட்டான். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவனுக்கு அனுமதி அளித்து, "உன் ஆயுதங்களை உன்னுடன் எடுத்துச் செல்; ஏனெனில் பனூ குறைழா குலத்தாரால் உனக்கு ஆபத்து ஏற்படலாம் என நான் அஞ்சுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அந்த இளைஞன் தன் குடும்பத்தாரிடம் சென்றபோது, தன் மனைவி இரண்டு கதவுகளுக்கு இடையில் நிற்பதைக் கண்டான். (அவளை அவ்வாறு கண்டதும்) அவனுக்கு ரோஷம் ஏற்பட்டதால், அவளைக் குத்துவதற்காகத் தன் ஈட்டியை உயர்த்தினான். அப்போது அவள், "அவசரப்படாதீர்கள்! உள்ளே சென்று உங்கள் வீட்டில் என்ன இருக்கிறது என்று பார்க்கும் வரை பொறுத்திருங்கள்" என்றாள். அவன் உள்ளே நுழைந்து பார்த்தபோது, தன் படுக்கையில் ஒரு பாம்பு சுருண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவன் தன் ஈட்டியால் அதைக் குத்தி, பின்னர் அதை வெளியே கொண்டு வந்து வீட்டின் முற்றத்தில் (ஈட்டியை) ஊன்றினான். ஈட்டியின் முனையில் பாம்பு துடித்தது; அந்த இளைஞனும் இறந்து விழுந்தான். பாம்பா அல்லது இளைஞனா - இருவரில் யார் முதலில் இறந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை.

இச்செய்தி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "மதீனாவில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஜின்கள் வசிக்கின்றன. எனவே, அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை (பாம்பு வடிவில்) நீங்கள் கண்டால், மூன்று நாட்களுக்கு அதற்கு எச்சரிக்கை செய்யுங்கள். அதற்குப் பிறகும் அது (உங்கள் முன்) தென்பட்டால், அதைக் கொல்லுங்கள்; ஏனெனில் அது ஒரு ஷைத்தான்" என்று கூறினார்கள்.

1799

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا وَضَعَ رِجْلَهُ فِي الْغَرْزِ وَهُوَ يُرِيدُ السَّفَرَ يَقُولُ بِاسْمِ اللَّهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ اللَّهُمَّ ازْوِ لَنَا الأَرْضَ وَهَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَمِنْ كَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَمِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْمَالِ وَالأَهْلِ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பயணம் செய்ய நாடி, (தமது வாகனத்தின்) அங்கவடியில் காலை வைத்தபோது பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:

"பிஸ்மில்லாஹ். அல்லாஹும்ம அந்தஸ் ஸாஹிபு ஃபிஸ் ஸஃபர், வல் கலீஃபது ஃபில் அஹ்ல். அல்லாஹும்ம இஸ்வி லனல் அர்ள, வ ஹவ்வின் அலைனஸ் ஸஃபர். அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக மின் வஃஸாஇஸ் ஸஃபர், வமின் கஆபதில் முன்கலப், வமின் ஸூஇ இல் மன்ளரி ஃபில் மாலி வல் அஹ்ல்."

பொருள்: "அல்லாஹ்வின் பெயரால். யா அல்லாஹ்! நீயே பயணத்தில் என் தோழன், என் குடும்பத்தின் பொறுப்பாளன் (கலீஃஃபா) ஆவாய். யா அல்லாஹ்! எங்களுக்காக பூமியைச் சுருட்டுவாயாக (அதாவது, பயணத்தை விரைவாகவும், இலகுவாகவும் ஆக்குவாயாக), மேலும் பயணத்தை எங்களுக்கு எளிதாக்குவாயாக. யா அல்லாஹ்! பயணத்தின் சிரமத்திலிருந்தும், துக்கத்துடன் திரும்புவதிலிருந்தும், சொத்து மற்றும் குடும்பம் சம்பந்தமாக தீய விளைவு (அல்லது அபாயகரமான நிலை) தரும் காட்சியிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்."

1800

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ الثِّقَةِ، عِنْدَهُ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الأَشَجِّ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ نَزَلَ مَنْزِلاً فَلْيَقُلْ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. فَإِنَّهُ لَنْ يَضُرَّهُ شَىْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ .

கவ்லா பின்த் ஹகீம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவரேனும் ஒரு இடத்தில் (தங்குவதற்காக) இறங்கினால், அவர் 'அஊது பி கலிமாத்தில்லாஹித் தாம்மாத்தி மின் ஷர்ரி மா கலக' (அல்லாஹ்வின் முழுமையான வார்த்தைகளைக் கொண்டு, அவன் படைத்தவற்றின் தீங்கிலிருந்தும் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறட்டும். அவர் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்படும் வரை அவருக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாது."

1801

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَرْمَلَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الرَّاكِبُ شَيْطَانٌ وَالرَّاكِبَانِ شَيْطَانَانِ وَالثَّلاَثَةُ رَكْبٌ .

அம்ர் பின் ஷுஐப் அவர்கள், தம் தந்தை வழியாகவும், தம் பாட்டனார் (அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் வழியாகவும் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பயணி (தனியாகச் செல்பவர்) ஒரு ஷைத்தான்; இரு பயணிகள் (இருவராகச் செல்பவர்கள்) இரு ஷைத்தான்கள்; மூவர் (சேர்ந்து பயணித்தால்) ஒரு பயணக்குழு ஆவார்கள்.”

1802

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَرْمَلَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏ "‏ الشَّيْطَانُ يَهُمُّ بِالْوَاحِدِ وَالاِثْنَيْنِ فَإِذَا كَانُوا ثَلاَثَةً لَمْ يَهُمَّ بِهِمْ ‏"‏ ‏.‏

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷைத்தான் ஒருவருடனும் இருவருடனும் (தீய எண்ணங்களை உசுப்ப) முனைகிறான். அவர்கள் மூவராகிவிட்டால், அவன் அவர்களை (அவ்வாறு செய்ய) முனைவதில்லை."

1803

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ لاَ يَحِلُّ لاِمْرَأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ تُسَافِرُ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ إِلاَّ مَعَ ذِي مَحْرَمٍ مِنْهَا ‏"‏ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் ஈமான் கொண்ட ஒரு பெண்ணுக்கு, தன்னுடன் மஹ்ரம் (அதாவது, அவளைத் திருமணம் செய்ய ஹராமான நெருங்கிய ஆண் உறவினர்) இல்லாமல் ஒரு நாள் ஒரு இரவு தூரப் பயணம் மேற்கொள்வது ஹலால் இல்லை."

1804

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ، مَوْلَى سُلَيْمَانَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، يَرْفَعُهُ ‏"‏ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَيَرْضَى بِهِ وَيُعِينُ عَلَيْهِ مَا لاَ يُعِينُ عَلَى الْعُنْفِ فَإِذَا رَكِبْتُمْ هَذِهِ الدَّوَابَّ الْعُجْمَ فَأَنْزِلُوهَا مَنَازِلَهَا فَإِنْ كَانَتِ الأَرْضُ جَدْبَةً فَانْجُوا عَلَيْهَا بِنِقْيِهَا وَعَلَيْكُمْ بِسَيْرِ اللَّيْلِ فَإِنَّ الأَرْضَ تُطْوَى بِاللَّيْلِ مَا لاَ تُطْوَى بِالنَّهَارِ وَإِيَّاكُمْ وَالتَّعْرِيسَ عَلَى الطَّرِيقِ فَإِنَّهَا طُرُقُ الدَّوَابِّ وَمَأْوَى الْحَيَّاتِ ‏"‏ ‏.‏

காலித் பின் மஃதான் (ரஹ்) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் பாக்கியம் பொருந்தியவனும், மிக

உயர்ந்தவனுமாவான். அவன் மென்மையானவன்; மென்மையையே விரும்புகிறான்; அதனையே திருப்தி கொள்கிறான். வன்முறைக்கு வழங்காத உதவியை அவன் மென்மைக்கு வழங்குகிறான். ஆகவே, வாயில்லாப் பிராணிகளான இவற்றின் மீது நீங்கள் சவாரி செய்யும்போது, அவற்றை அவற்றின் ஓய்வெடுக்கும் இடங்களில் இறக்கி (மேயவும், நீர் அருந்தவும், ஓய்வெடுக்கவும்) விடுங்கள். பூமி வறண்டு இருந்தால், அவற்றில் தெம்பு இருக்கும்போதே (வேகமாகச் சென்று) அப்பகுதியைக் கடந்து விடுங்கள். மேலும், நீங்கள் இரவில் பயணம் செய்யுங்கள். ஏனெனில், பகலில் சுருட்டப்படாத பூமி இரவில் சுருட்டப்படுகிறது (அதாவது, தூரம் குறைவானதாகத் தோன்றும் அல்லது எளிதாகக் கடக்கப்படும்). பாதைகளின் நடுவே தங்குவதை எச்சரிக்கிறேன். ஏனெனில், அவை (இரவில்) விலங்குகளின் பாதையாகவும், பாம்புகளின் உறைவிடமாகவும் இருக்கின்றன."

1805

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُمَيٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ نَوْمَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ وَجْهِهِ فَلْيُعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ ‏"‏ ‏.‏

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பயணம் என்பது சிரமத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அது உங்களில் ஒருவரின் தூக்கம், உணவு மற்றும் பானம் ஆகியவற்றைத் தடுக்கிறது. உங்களில் ஒருவர் தனது பயணத்தின் நோக்கத்தை (அல்லது தேவையை) முடித்துக்கொண்டால், அவர் தனது குடும்பத்தினரிடம் விரைந்து செல்லட்டும்."

1806

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ بِالْمَعْرُوفِ وَلاَ يُكَلَّفُ مِنَ الْعَمَلِ إِلاَّ مَا يُطِيقُ ‏"‏ ‏.‏

ஓர் அடிமைக்கு அவனது உணவும் உடையும் நியாயமான முறையில் வழங்கப்பட வேண்டும். அவனால் இயன்ற வேலைகளைத் தவிர (வேறு எதையும் செய்யுமாறு) அவன் சிரமப்படுத்தப்படக் கூடாது.

1807

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، كَانَ يَذْهَبُ إِلَى الْعَوَالِي كُلَّ يَوْمِ سَبْتٍ فَإِذَا وَجَدَ عَبْدًا فِي عَمَلٍ لاَ يُطِيقُهُ وَضَعَ عَنْهُ مِنْهُ .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் 'அவாலி' பகுதிக்குச் செல்வார்கள். அங்கு ஓர் அடிமை தனது சக்திக்கு மீறிய வேலையைச் செய்வதைக் கண்டால், அந்த அடிமைக்கு அவ்வேலையை அவர் இலகுவாக்குவார்கள் (அதாவது, வேலையின் சுமையைக் குறைப்பார்கள்).

1808

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، وَهُوَ يَخْطُبُ وَهُوَ يَقُولُ لاَ تُكَلِّفُوا الأَمَةَ غَيْرَ ذَاتِ الصَّنْعَةِ الْكَسْبَ فَإِنَّكُمْ مَتَى كَلَّفْتُمُوهَا ذَلِكَ كَسَبَتْ بِفَرْجِهَا وَلاَ تُكَلِّفُوا الصَّغِيرَ الْكَسْبَ فَإِنَّهُ إِذَا لَمْ يَجِدْ سَرَقَ وَعِفُّوا إِذْ أَعَفَّكُمُ اللَّهُ وَعَلَيْكُمْ مِنَ الْمَطَاعِمِ بِمَا طَابَ مِنْهَا .

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரலி) அவர்கள் ஒரு குத்பாவில் (சொற்பொழிவில்) கூறியதாவது:
"தொழில் ஏதும் தெரியாத ஓர் அடிமைப் பெண்ணைச் சம்பாதித்து வருமாறு நிர்ப்பந்திக்காதீர்கள். ஏனெனில், நீங்கள் அவளை அவ்வாறு நிர்ப்பந்தித்தால், அவள் விபச்சாரம் மூலமே சம்பாதிப்பாள். (அவ்வாறே) சிறுவனையும் சம்பாதிக்குமாறு நிர்ப்பந்திக்காதீர்கள். ஏனெனில், அவனுக்கு (சம்பாதிக்க வழி) கிடைக்காவிட்டால் அவன் திருடுவான். அல்லாஹ் உங்களைப் (பிறரிடம் கையேந்தாதவாறு) கண்ணியப்படுத்தியிருக்கும் நிலையில், நீங்களும் கண்ணியமாக (ஒழுக்கத்துடன்) நடந்துகொள்ளுங்கள். மேலும், உணவுகளில் தூய்மையானவற்றையே உட்கொள்ளுங்கள்."

1809

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ الْعَبْدُ إِذَا نَصَحَ لِسَيِّدِهِ وَأَحْسَنَ عِبَادَةَ اللَّهِ فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமை தனது எஜமானருக்கு நலம் நாடி (விசுவாசமாகச் செயல்பட்டு), அல்லாஹ்வைச் செம்மையாக வணங்கினால், அவருக்கு இரு மடங்கு கூலி உண்டு."

1810

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أَمَةً، كَانَتْ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَآهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَقَدْ تَهَيَّأَتْ بِهَيْئَةِ الْحَرَائِرِ فَدَخَلَ عَلَى ابْنَتِهِ حَفْصَةَ فَقَالَ أَلَمْ أَرَ جَارِيَةَ أَخِيكِ تَجُوسُ النَّاسَ وَقَدْ تَهَيَّأَتْ بِهَيْئَةِ الْحَرَائِرِ وَأَنْكَرَ ذَلِكَ عُمَرُ .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஓர் அடிமைப் பெண்ணை உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கண்டார்கள். அவள் சுதந்திரமான பெண்களைப் போன்ற தோற்றத்தில் (அலங்கரித்துக்கொண்டு) இருந்தாள். எனவே, அவர்கள் தமது மகள் ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, "உனது சகோதரரின் அடிமைப் பெண் சுதந்திரமான பெண்களைப் போன்ற தோற்றத்தில் மக்கள் மத்தியில் நடமாடுவதை நான் பார்க்கவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் அதை ஆட்சேபித்தார்கள் (ஏனெனில், அடிமைப் பெண்கள் சுதந்திரமான பெண்களைப் போன்று வெளிப்படையாக அலங்கரித்துக்கொண்டு நடமாடுவது சமூக ஒழுங்கிற்கு உகந்ததல்ல என்று கருதினார்கள்).

موطأمالك

55. كتاب البيعة

முவத்தா மாலிக்

55. உறுதிமொழி

1811

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، قَالَ كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ يَقُولُ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் செவியேற்பதற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கும் பைஆ (உறுதிமொழி) செய்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு, 'உங்களால் இயன்ற வரையில்' என்று கூறுவார்கள்.

1812

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ أُمَيْمَةَ بِنْتِ رُقَيْقَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِي نِسْوَةٍ بَايَعْنَهُ عَلَى الإِسْلاَمِ فَقُلْنَ يَا رَسُولَ اللَّهِ نُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لاَ نُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلاَ نَسْرِقَ وَلاَ نَزْنِيَ وَلاَ نَقْتُلَ أَوْلاَدَنَا وَلاَ نَأْتِيَ بِبُهْتَانٍ نَفْتَرِيهِ بَيْنَ أَيْدِينَا وَأَرْجُلِنَا وَلاَ نَعْصِيكَ فِي مَعْرُوفٍ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " فِيمَا اسْتَطَعْتُنَّ وَأَطَقْتُنَّ " . قَالَتْ فَقُلْنَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَرْحَمُ بِنَا مِنْ أَنْفُسِنَا هَلُمَّ نُبَايِعْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنِّي لاَ أُصَافِحُ النِّسَاءَ إِنَّمَا قَوْلِي لِمِائَةِ امْرَأَةٍ كَقَوْلِي لاِمْرَأَةٍ وَاحِدَةٍ أَوْ مِثْلِ قَوْلِي لاِمْرَأَةٍ وَاحِدَةٍ " .

உமைய்மா பின்த் ருகைகா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் இஸ்லாத்தின் மீது விசுவாசப் பிரமாணம் செய்வதற்காக வந்திருந்த பெண்களுடன் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்பெண்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்க மாட்டோம் என்றும், திருட மாட்டோம் என்றும், விபச்சாரம் செய்ய மாட்டோம் என்றும், எங்கள் குழந்தைகளைக் கொல்ல மாட்டோம் என்றும், எங்கள் கைகளுக்கும் கால்களுக்கும் இடையில் இட்டுக்கட்டப்பட்ட அவதூறைக் கொண்டுவர மாட்டோம் (அதாவது, பிறர் மீது அவதூறு சுமத்துவது அல்லது கணவனுக்குச் சேராத குழந்தையைத் தன் குழந்தை என்று கூறுவது போன்ற பொய்களைப் புனைய மாட்டோம்) என்றும், மேலும் நன்மையான காரியங்களில் உங்களுக்கு மாறு செய்ய மாட்டோம் என்றும் தங்களிடம் உறுதிமொழி அளிக்கிறோம்' என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உங்களால் இயன்ற வரையிலும், உங்களுக்குச் சக்தியுள்ள வரையிலும்' என்று (நிபந்தனையுடன்) கூறினார்கள்.

உடனே அப்பெண்கள், 'அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் எங்களை விட எங்கள் மீது அதிக கருணை உள்ளவர்கள். வாருங்கள், அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் தங்களிடம் விசுவாசப் பிரமாணம் செய்கிறோம்' என்று (கைகுலுக்க) அழைத்தார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக நான் பெண்களுடன் கை குலுக்குவதில்லை. நூறு பெண்களுக்கு நான் கூறும் வார்த்தை ஒரு பெண்ணுக்கு நான் கூறும் வார்த்தையைப் போன்றதே' என்று கூறினார்கள்."

1813

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، كَتَبَ إِلَى عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ يُبَايِعُهُ فَكَتَبَ إِلَيْهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . أَمَّا بَعْدُ لِعَبْدِ اللَّهِ عَبْدِ الْمَلِكِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَلاَمٌ عَلَيْكَ فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ وَأُقِرُّ لَكَ بِالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ عَلَى سُنَّةِ اللَّهِ وَسُنَّةِ رَسُولِهِ فِيمَا اسْتَطَعْتُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள், அப்துல் மலிக் இப்னு மர்வானுக்கு விசுவாசப் பிரமாணம் செய்து ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அதில் அவர்கள் எழுதினார்கள்: "அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால். இதன் பின்னர் (அம்ம பாஃது), அல்லாஹ்வின் அடியானான, அமீருல் முஃமினீன் அப்துல் மலிக்கிற்கு, உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக. நிச்சயமாக, நான் அல்லாஹ்வைப் புகழ்வதை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. என்னால் இயன்ற வரையில், அல்லாஹ்வின்

சுன்னாவிற்கும் அவனது தூதரின் (ஸல்) சுன்னாவிற்கும் ஏற்ப, உங்களுக்குச் செவியேற்று கீழ்ப்படிவதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.”

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

56. كتاب الكلام

முவத்தா மாலிக்

56. பேச்சு

1814

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ قَالَ لأَخِيهِ يَا كَافِرُ . فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தன் சகோதரரிடம், 'காஃபிரே!' என்று கூறினால், அது அவ்விருவரில் ஒருவருக்குத் திரும்பிவிடும் (அதாவது, அந்தக் குற்றச்சாட்டு அல்லது அதன் பாவம் அவ்விருவரில் ஒருவருக்குப் பொருந்தும்)."

1815

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يَقُولُ هَلَكَ النَّاسُ . فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் 'மக்கள் அழிந்துவிட்டார்கள்' என்று கூறுவதை நீங்கள் கேட்டால், அவரே அவர்களில் மிகவும் அழிந்தவராவார் (அல்லது மக்களை அழிவுக்கு இட்டுச் செல்பவர்)."

1816

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَقُلْ أَحَدُكُمْ يَا خَيْبَةَ الدَّهْرِ . فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரும் ‘காலத்தின் கேடே!’ (என்று காலத்தைக் குறை கூறி) கூற வேண்டாம். ஏனெனில் அல்லாஹ்வே காலம் ஆவான்.”

1817

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ، لَقِيَ خِنْزِيرًا بِالطَّرِيقِ فَقَالَ لَهُ انْفُذْ بِسَلاَمٍ ‏.‏ فَقِيلَ لَهُ تَقُولُ هَذَا الْخِنْزِيرِ فَقَالَ عِيسَى إِنِّي أَخَافُ أَنْ أُعَوِّدَ لِسَانِي النُّطْقَ بِالسُّوءِ ‏.‏

மாலிக் அவர்கள் யஹ்யா இப்னு ஸஈத் வழியாக அறிவிக்கிறார்கள்: ஈஸா இப்னு மர்யம் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்கள் பாதையில் ஒரு பன்றியை எதிர்கொண்டார்கள். அவர்கள் அதனிடம், "சமாதானமாகச் செல்" என்று கூறினார்கள். (அங்கிருந்த) ஒருவர், "தாங்கள் ஒரு பன்றியிடமா இவ்வாறு கூறுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். ஈஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்கள், "என் நாவைத் தீய பேச்சுக்கு நான் பழக்கப்படுத்திவிடுவேனோ என்று அஞ்சுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

1818

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَلْقَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ بِلاَلِ بْنِ الْحَارِثِ الْمُزَنِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ مَا كَانَ يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ يَكْتُبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ مَا كَانَ يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ يَكْتُبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا سَخَطَهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ ‏.‏

பிலால் இப்னு அல்-ஹாரித் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக, ஒரு மனிதன் அல்லாஹ்வுக்குப் பிரியமான ஒரு வார்த்தையைப் பேசுகிறான், (ஆனால்) அது எவ்வளவு தூரம் சென்றடையுமோ அவ்வளவு தூரம் சென்றடையும் என்று அவன் எண்ணுவதில்லை. அதன் காரணமாக, அல்லாஹ் அவனுடைய திருப்பொருத்தத்தை அவன் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் நாள் வரை அவனுக்கு எழுதுகிறான். மேலும், நிச்சயமாக, ஒரு மனிதன் அல்லாஹ்வின் கோபத்தைத் தூண்டும் ஒரு வார்த்தையைப் பேசுகிறான், (ஆனால்) அது எவ்வளவு தூரம் சென்றடையுமோ அவ்வளவு தூரம் சென்றடையும் என்று அவன் எண்ணுவதில்லை. அதன் காரணமாக, அல்லாஹ் அவனுடைய கோபத்தை அவன் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் நாள் வரை அவனுக்கு எழுதுகிறான்."

1819

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يُلْقِي لَهَا بَالاً يَهْوِي بِهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يُلْقِي لَهَا بَالاً يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا فِي الْجَنَّةِ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக ஒரு மனிதன் ஒரு சொல்லைப் பேசுகிறான், அதற்கு அவன் எந்த முக்கியத்துவமும் கொடுப்பதில்லை (அதன் விளைவுகளைப் பொருட்படுத்துவதில்லை), அதனால் அவன் ஜஹன்னத்தின் நெருப்பில் விழுகிறான். மேலும் நிச்சயமாக ஒரு மனிதன் ஒரு சொல்லைப் பேசுகிறான், அதற்கு அவன் எந்த முக்கியத்துவமும் கொடுப்பதில்லை (அதன் விளைவுகளைப் பொருட்படுத்துவதில்லை), அதனால் அல்லாஹ் அவனை சுவனத்தில் உயர்த்துகிறான்."

1820

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ قَدِمَ رَجُلاَنِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَخَطَبَا فَعَجِبَ النَّاسُ لِبَيَانِهِمَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لَسِحْرًا " . أَوْ قَالَ " إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ " .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'கிழக்கிலிருந்து இரண்டு மனிதர்கள் வந்தனர்; அவ்விருவரும் உரையாற்றினர். அவர்களுடைய சொல்திறமையைக் கண்டு மக்கள் வியப்படைந்தனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக சொல்திறமையில் (சில) சூனியம் உண்டு' என்று கூறினார்கள். அல்லது அவர்கள், 'நிச்சயமாக சொல்திறமையின் ஒரு பகுதி சூனியமாகும்' என்று கூறினார்கள்.'

1821

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ، كَانَ يَقُولُ لاَ تُكْثِرُوا الْكَلاَمَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ فَتَقْسُوَ قُلُوبُكُمْ فَإِنَّ الْقَلْبَ الْقَاسِيَ بَعِيدٌ مِنَ اللَّهِ وَلَكِنْ لاَ تَعْلَمُونَ وَلاَ تَنْظُرُوا فِي ذُنُوبِ النَّاسِ كَأَنَّكُمْ أَرْبَابٌ وَانْظُرُوا فِي ذُنُوبِكُمْ كَأَنَّكُمْ عَبِيدٌ فَإِنَّمَا النَّاسُ مُبْتَلًى وَمُعَافًى فَارْحَمُوا أَهْلَ الْبَلاَءِ وَاحْمَدُوا اللَّهَ عَلَى الْعَافِيَةِ .

ஈஸா இப்னு மர்யம் (அலை) அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் திக்ர் (நினைவுகூருதல்) இல்லாமல் அதிகமாகப் பேசாதீர்கள்; (அவ்வாறு பேசினால்) உங்கள் உள்ளங்கள் கடினமாகிவிடும். நிச்சயமாகக் கடினமான உள்ளம் அல்லாஹ்வை விட்டும் வெகு தொலைவில் உள்ளது; ஆனால், நீங்கள் (இதை) அறிவதில்லை. நீங்கள் எஜமானர்களைப் போன்று மக்களின் பாவங்களைப் பார்க்காதீர்கள்; மாறாக, அடிமைகளைப் போன்று உங்களின் (சொந்தப்) பாவங்களைப் பாருங்கள். நிச்சயமாக மனிதர்கள், (சிரமங்களால்) சோதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் (அவற்றிலிருந்து) பாதுகாப்புப் பெற்றவர்கள் என இரு நிலையில் உள்ளனர். ஆகவே, சோதிக்கப்பட்டவர்கள் மீது கருணை காட்டுங்கள்; (உங்களுக்குக் கிடைத்துள்ள) பாதுகாப்புக்காக அல்லாஹ்வைப் புகழுங்கள்."

1822

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم كَانَتْ تُرْسِلُ إِلَى بَعْضِ أَهْلِهَا بَعْدَ الْعَتَمَةِ فَتَقُولُ أَلاَ تُرِيحُونَ الْكُتَّابَ

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், இஷா தொழுகைக்குப் பிறகு தம் குடும்பத்தினரில் சிலருக்குச் செய்தி அனுப்பி, "பதிவு செய்யும் வானவர்களுக்கு நீங்கள் ஓய்வு கொடுக்க மாட்டீர்களா?" என்று கேட்பார்கள்.

1823

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَيَّادٍ، أَنَّ الْمُطَّلِبَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْطَبٍ الْمَخْزُومِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَا الْغِيبَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " أَنْ تَذْكُرَ مِنَ الْمَرْءِ مَا يَكْرَهُ أَنْ يَسْمَعَ " . قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ حَقًّا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِذَا قُلْتَ بَاطِلاً فَذَلِكَ الْبُهْتَانُ " .

அல்-முத்தலிப் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு ஹன்தப் அல்-மக்ஸூமி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "புறம்பேசுதல் என்றால் என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அது ஒரு மனிதரைப் பற்றி, அவர் கேட்க விரும்பாத ஒன்றைக் (அவர் இல்லாதபோது) குறிப்பிடுவதாகும்" என்று கூறினார்கள். அவர் கேட்டார், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (நான் குறிப்பிடுவது) உண்மையாக

இருந்தாலும் கூடவா?" அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீர் பொய்யான ஒன்றைக் கூறினால், அது அவதூறு ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.

1824

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " مَنْ وَقَاهُ اللَّهُ شَرَّ اثْنَيْنِ وَلَجَ الْجَنَّةَ " . فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ لاَ تُخْبِرْنَا . فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ عَادَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ مِثْلَ مَقَالَتِهِ الأُولَى فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ لاَ تُخْبِرْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِثْلَ ذَلِكَ أَيْضًا فَقَالَ الرَّجُلُ لاَ تُخْبِرْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ . ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِثْلَ ذَلِكَ أَيْضًا . ثُمَّ ذَهَبَ الرَّجُلُ يَقُولُ مِثْلَ مَقَالَتِهِ الأُولَى فَأَسْكَتَهُ رَجُلٌ إِلَى جَنْبِهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " مَنْ وَقَاهُ اللَّهُ شَرَّ اثْنَيْنِ وَلَجَ الْجَنَّةَ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ " .

அதா இப்னு யஸார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் எவரை இரண்டு விஷயங்களின் தீங்கிலிருந்தும் பாதுகாக்கிறானோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்."

(அங்கிருந்த) ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களுக்குச் சொல்லாதீர்கள்!" என்று கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள். பிறகு, அவர்கள் முதலில் கூறியதை மீண்டும் கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களுக்குச் சொல்லாதீர்கள்!" என்று கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள். பிறகு, அவர்கள் மீண்டும் அதையே கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களுக்குச் சொல்லாதீர்கள்!" என்று கூறினார்.

பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீண்டும் அதையே கூறினார்கள். அந்த மனிதர் முன்பு கூறியதையே சொல்லத் தொடங்கியபோது, அவருக்கு அருகிலிருந்த ஒரு மனிதர் அவரை மௌனமாக்கினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் எவரை இரண்டு விஷயங்களின் தீங்கிலிருந்தும் பாதுகாக்கிறானோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார். (அவை:) அவருடைய இரு தாடைகளுக்கு இடையில் உள்ளதும் (நாவும்), அவருடைய இரு கால்களுக்கு இடையில் உள்ளதும் (மர்மஸ்தானமும்); அவருடைய இரு தாடைகளுக்கு இடையில் உள்ளதும் (நாவும்), அவருடைய இரு கால்களுக்கு இடையில் உள்ளதும் (மர்மஸ்தானமும்); அவருடைய இரு தாடைகளுக்கு இடையில் உள்ளதும் (நாவும்), அவருடைய இரு கால்களுக்கு இடையில் உள்ளதும் (மர்மஸ்தானமும்) ஆகும்."

1825

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، دَخَلَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ وَهُوَ يَجْبِذُ لِسَانَهُ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ مَهْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ إِنَّ هَذَا أَوْرَدَنِي الْمَوَارِدَ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் தங்கள் நாவைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டிருந்தபோது அவர்களிடம் சென்றார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "நிறுத்துங்கள்! அல்லாஹ் உங்களை மன்னிப்பானாக!" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், "இது (என் நாவு) என்னை பல இடங்களுக்கு (அதாவது, பல சிக்கலான அல்லது அபாயகரமான விளைவுகளுக்கு) இட்டுச் சென்றுவிட்டது" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1826

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، قَالَ كُنْتُ أَنَا وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عِنْدَ دَارِ خَالِدِ بْنِ عُقْبَةَ الَّتِي بِالسُّوقِ فَجَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يُنَاجِيَهُ وَلَيْسَ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَحَدٌ غَيْرِي وَغَيْرُ الرَّجُلِ الَّذِي يُرِيدُ أَنْ يُنَاجِيَهُ فَدَعَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رَجُلاً آخَرَ حَتَّى كُنَّا أَرْبَعَةً فَقَالَ لِي وَلِلرَّجُلِ الَّذِي دَعَاهُ اسْتَأْخِرَا شَيْئًا فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ لاَ يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ وَاحِدٍ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு தீனார் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நானும் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் சந்தையில் உள்ள காலித் இப்னு உக்பா என்பவரின் வீட்டுக்கு அருகில் இருந்தோம். அப்போது ஒரு மனிதர் வந்து அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம்

இரகசியமாகப் பேச விரும்பினார். அங்கு என்னையும், அவரிடம் பேச விரும்பிய அந்த மனிதரையும் தவிர அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் வேறு யாரும் இருக்கவில்லை. எனவே, அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் வேறொரு மனிதரை அழைத்தார்கள்; நாங்கள் நான்கு பேராக ஆனோம். பிறகு என்னிடமும் தாம் அழைத்த அந்த மனிதரிடமும், 'நீங்கள் இருவரும் சற்று தள்ளிச் செல்லுங்கள்; ஏனெனில், ஒருவரை (தனியே) விட்டுவிட்டு இருவர் மட்டும் இரகசியமாகப் பேச வேண்டாம் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை நான் கேட்டுள்ளேன்' என்று சொன்னார்கள்."

1827

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِذَا كَانَ ثَلاَثَةٌ فَلاَ يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ وَاحِدٍ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மூன்று நபர்கள் இருந்தால், ஒருவரைத் தவிர்த்துவிட்டு மற்ற இருவரும் இரகசியமாகப் பேசிக்கொள்ளக் கூடாது (ஏனெனில் அது மூன்றாவது நபருக்கு மன வருத்தத்தை அல்லது சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தும்).”

1828

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، أَنَّ رَجُلاً، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَكْذِبُ امْرَأَتِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "لاَ خَيْرَ فِي الْكَذِبِ" . فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعِدُهَا وَأَقُولُ لَهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "لاَ جُنَاحَ عَلَيْكَ" .

மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் ஸஃப்வான் இப்னு ஸுலைம் (ரஹ்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் என் மனைவிக்கு பொய் சொல்லலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பொய் சொல்வதில் எந்த நன்மையும் இல்லை" என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அவளுக்கு வாக்குறுதி அளிக்கலாமா, மேலும் அவளிடம் (அவளை மகிழ்விக்கும் விதமாக) பேசலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உமக்கு எந்தக் குற்றமும் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

1829

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، كَانَ يَقُولُ عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَالْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَالْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ أَلاَ تَرَى أَنَّهُ يُقَالُ صَدَقَ وَبَرَّ وَكَذَبَ وَفَجَرَ ‏.‏

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "நீங்கள் உண்மையைக் கடைபிடியுங்கள். ஏனெனில், உண்மை நற்செயலுக்கு (மற்றும் நல்லொழுக்கத்திற்கு) வழிவகுக்கிறது. நற்செயல் சுவர்க்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. பொய் சொல்வதைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில், பொய் சீர்கேட்டிற்கு (மற்றும் பாவத்திற்கு) வழிவகுக்கிறது. சீர்கேடு நரகத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. 'அவர் உண்மையைப் பேசினார், நற்செயல் புரிந்தார்' என்றும், 'அவர் பொய் சொன்னார், சீர்கெட்டவராக இருந்தார்' என்றும் (மக்கள்) கூறுவதை நீங்கள் கவனிக்கவில்லையா?"

1830

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّهُ قِيلَ لِلُقْمَانَ مَا بَلَغَ بِكَ مَا نَرَى يُرِيدُونَ الْفَضْلَ ‏.‏ فَقَالَ لُقْمَانُ صِدْقُ الْحَدِيثِ وَأَدَاءُ الأَمَانَةِ وَتَرْكُ مَا لاَ يَعْنِينِي ‏.‏

மாலிக் அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள்: லுக்மான் அவர்களிடம், "நாங்கள் காண்கின்ற இந்த நிலைக்கு (அதாவது, உங்களின் சிறப்புக்கும் மேன்மைக்கும்) தங்களை எது கொண்டு வந்தது?" என்று கேட்கப்பட்டதாகத் தமக்குச் செய்தி எட்டியது.
லுக்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்: "உண்மையான பேச்சு, அமானிதத்தை நிறைவேற்றுதல், மற்றும் எனக்குச் சம்பந்தமில்லாததை விட்டுவிடுதல்."

1831

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، كَانَ يَقُولُ لاَ يَزَالُ الْعَبْدُ يَكْذِبُ وَتُنْكَتُ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ حَتَّى يَسْوَدَّ قَلْبُهُ كُلُّهُ فَيُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْكَاذِبِينَ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "ஓர் அடியான் தொடர்ந்து பொய் சொல்லிக்கொண்டே இருக்க, அவனது இதயத்தில் ஒரு கரும்புள்ளி பதியப்படுகிறது. அவனது இதயம் முழுவதும் கறுப்பாகும் வரை (இந்த செயல் தொடர்கிறது). பிறகு அவன் அல்லாஹ்விடம் பொய்யர்களில் ஒருவனாக எழுதப்படுகிறான்."

1832

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، أَنَّهُ قَالَ قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَيَكُونُ الْمُؤْمِنُ جَبَانًا فَقَالَ " نَعَمْ " . فَقِيلَ لَهُ أَيَكُونُ الْمُؤْمِنُ بَخِيلاً فَقَالَ " نَعَمْ " . فَقِيلَ لَهُ أَيَكُونُ الْمُؤْمِنُ كَذَّابًا فَقَالَ " لاَ " .

ஸஃப்வான் இப்னு சுலைம் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், ‘ஒரு முஃமின் (நம்பிக்கையாளர்) கோழையாக இருக்க முடியுமா?’ என்று கேட்கப்பட்டது. அவர்கள், ‘ஆம்’ என்று கூறினார்கள். (மீண்டும்) அவரிடம், ‘ஒரு முஃமின் கஞ்சனாக இருக்க முடியுமா?’ என்று கேட்கப்பட்டது. அவர்கள், ‘ஆம்’ என்று கூறினார்கள். (மீண்டும்) அவரிடம், ‘ஒரு முஃமின் பொய்யனாக இருக்க முடியுமா?’ என்று கேட்கப்பட்டது. அவர்கள், ‘இல்லை’ என்று கூறினார்கள்.”

1833

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ اللَّهَ يَرْضَى لَكُمْ ثَلاَثًا وَيَسْخَطُ لَكُمْ ثَلاَثًا يَرْضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلاَ تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَأَنْ تَنَاصَحُوا مَنْ وَلاَّهُ اللَّهُ أَمْرَكُمْ وَيَسْخَطُ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு மூன்று விஷயங்களில் திருப்தியடைகிறான்; மேலும் உங்களுக்கு மூன்று விஷயங்களில் கோபப்படுகிறான். நீங்கள் அவனை வணங்குவதிலும்,

அவனுக்கு எதையும் இணை கற்பிக்காமல் இருப்பதிலும், நீங்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் கயிற்றை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்வதிலும், அல்லாஹ் உங்களுக்கு அதிகாரியாக நியமித்தவர்களுக்கு நீங்கள் (உண்மையான, நேர்மையான) ஆலோசனைகளை வழங்குவதிலும் அவன் திருப்தியடைகிறான். (உறுதியற்ற) வதந்திகள் பேசுவதிலும் (அதாவது, 'அவர் சொன்னார், இவர் சொன்னார்' என்று ஆதாரமற்ற செய்திகளைப் பரப்புவதிலும்), செல்வத்தை வீணாக்குவதிலும், அதிகமாகக் கேள்விகள் கேட்பதிலும் அவன் உங்கள் மீது கோபப்படுகிறான்."

1834

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مِنْ شَرِّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ الَّذِي يَأْتِي هَؤُلاَءِ بِوَجْهٍ وَهَؤُلاَءِ بِوَجْهٍ .

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களில் மிகவும் தீயவர்களில் ஒருவர், இரு முகம் கொண்டவராவார் (அதாவது, நயவஞ்சகத்தனம் செய்பவர்). அவர் இவர்களிடம் ஒரு முகத்துடனும் (ஒரு விதமாகப் பேசி), அவர்களிடத்தில் மற்றொரு முகத்துடனும் (வேறு விதமாகப் பேசி) வருவார்."

1835

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبَثُ .

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களிடையே ஸாலிஹான (நல்ல) மக்கள் இருக்கும் நிலையில் நாங்கள் அழிக்கப்படுவோமா?" அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆம், (சமூகத்தில்) தீமை பெருகுமானால்."

1836

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَكِيمٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، يَقُولُ كَانَ يُقَالُ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لاَ يُعَذِّبُ الْعَامَّةَ بِذَنْبِ الْخَاصَّةِ وَلَكِنْ إِذَا عُمِلَ الْمُنْكَرُ جِهَارًا اسْتَحَقُّوا الْعُقُوبَةَ كُلُّهُمْ .

உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் கூறியதாவது: "(முன்பு) இவ்வாறு சொல்லப்படுவது வழக்கம்: 'நிச்சயமாக அருள்வளம் மிக்கவனும், உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ், குறிப்பிட்ட சிலரின் பாவத்திற்காகப் பொதுமக்களைத் தண்டிக்க மாட்டான். எனினும், ஆட்சேபனைக்குரிய செயல் வெளிப்படையாகச் செய்யப்படும்போது, அவர்கள் அனைவரும் தண்டனைக்குத் தகுதியானவர்கள் ஆகிறார்கள்.'"

1837

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، وَخَرَجْتُ، مَعَهُ حَتَّى دَخَلَ حَائِطًا فَسَمِعْتُهُ وَهُوَ، يَقُولُ وَبَيْنِي وَبَيْنَهُ جِدَارٌ - وَهُوَ فِي جَوْفِ الْحَائِطِ - عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ بَخٍ بَخٍ وَاللَّهِ لَتَتَّقِيَنَّ اللَّهَ أَوْ لَيُعَذِّبَنَّكَ ‏.‏

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுடன் வெளியே சென்றேன். அவர்கள் ஒரு தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தார்கள். அப்போது, எனக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் ஒரு சுவர் இருக்க, அவர்கள் தோட்டத்திற்குள் இருந்த நிலையில், தங்களுக்குள் இப்படிக் கூறிக்கொள்வதை நான் கேட்டேன்: 'உமர் இப்னு அல்-கத்தாப், அமீருல் மூஃமினீன்! (உனக்கு எச்சரிக்கை!) (உனக்கு எச்சரிக்கை!) அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நீ அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்; இல்லையெனில் அவன் உன்னை தண்டிப்பான்.'"

1838

قَالَ مَالِكٌ وَبَلَغَنِي أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ كَانَ يَقُولُ أَدْرَكْتُ النَّاسَ وَمَا يَعْجَبُونَ بِالْقَوْلِ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ يُرِيدُ بِذَلِكَ الْعَمَلَ إِنَّمَا يُنْظَرُ إِلَى عَمَلِهِ وَلاَ يُنْظَرُ إِلَى قَوْلِهِ ‏.‏

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்-காசிம் இப்னு முஹம்மது அவர்கள், 'நான் மக்களை (அதாவது, சஹாபாக்கள் மற்றும் தாபியீன்களின் ஆரம்ப தலைமுறையினரை) சந்தித்திருக்கிறேன்; அவர்கள் (வெறும்) பேச்சினால் கவரப்படுபவர்களாக இருக்கவில்லை' என்று கூறுவார்கள் என எனக்குச் செய்தி எட்டியது."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "(அல்-காசிம்) இதன் மூலம் நாடியது 'செயலை'த் தான். நிச்சயமாக ஒருவருடைய செயல் தான் (முதன்மையாக) கவனிக்கப்படுமே தவிர, அவருடைய சொல் (மட்டும்) கவனிக்கப்படாது."

1839

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَمِعَ الرَّعْدَ، تَرَكَ الْحَدِيثَ

ஆமிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் இடி முழக்கத்தைக் கேட்கும்போது, (அல்லாஹ்வின் வல்லமையை அஞ்சி) பேச்சை நிறுத்தி விடுவார்கள்.

1840

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ، صلى الله عليه وسلم حِينَ تُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرَدْنَ أَنْ يَبْعَثْنَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَيَسْأَلْنَهُ مِيرَاثَهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَتْ لَهُنَّ عَائِشَةُ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لاَ نُورَثُ مَا تَرَكْنَا فَهُوَ صَدَقَةٌ ‏.

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்தபோது, நபியின் மனைவியர்கள் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களை அபூபக்கர் அஸ்-சித்தீக் (ரழி) அவர்களிடம் அனுப்பி, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து தங்களுக்குக் கிடைக்கும் வாரிசுரிமை பற்றி அவரிடம் கேட்க விரும்பினார்கள்.
அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நாங்கள் வாரிசாக விடப்பட மாட்டோம். நாங்கள் விட்டுச் செல்வது ஸதகா (தர்மம்) ஆகும்' என்று கூறவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள்.

1841

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ لاَ يَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دَنَانِيرَ مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمُؤْنَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ ‏.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் வாரிசுகள் (நான் விட்டுச் சென்ற) தீனார்களை (அல்லது வேறு எந்தச் செல்வத்தையும்) பங்கிட்டுக்கொள்ள மாட்டார்கள். என் மனைவியரின் பராமரிப்புச் செலவு மற்றும் என் பணியாளருக்கான வாழ்வாதாரம் தவிர நான் விட்டுச் செல்வதெல்லாம் (முஸ்லிம்களுக்குப் பொதுவான) ஸதகா ஆகும்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

57. كتاب جهنم

முவத்தா மாலிக்

57. நரகம்

1842

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " نَارُ بَنِي آدَمَ الَّتِي يُوقِدُونَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ " . فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً . قَالَ " إِنَّهَا فُضِّلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا " .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆதத்தின் மக்கள் மூட்டும் நெருப்பானது ஜஹன்னத்தின் நெருப்பில் எழுபதில் ஒரு பங்காகும்."

அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இந்த நெருப்பே நிச்சயமாகப் போதுமானதாயிற்றே!" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக அந்த (நரக) நெருப்பு இதைவிட அறுபத்தொன்பது பங்குகள் மேலானது (மொத்தமாக எழுபது பங்குகள் கொண்டது)" என்று கூறினார்கள்.

1843

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي سُهَيْلِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ أَتُرَوْنَهَا حَمْرَاءَ كَنَارِكُمْ هَذِهِ لَهِيَ أَسْوَدُ مِنَ الْقَارِ " . وَالْقَارُ الزِّفْتُ .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அது (நரக நெருப்பு) உங்களின் இந்த (உலக) நெருப்பைப் போல் சிவப்பாக இருக்கிறது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? நிச்சயமாக அது தாரை விடக் கருமையானதாகும்." ('அல்கார்' என்பது தார் ஆகும்).

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأ مالك

58. كتاب الصدقة

முவத்தா மாலிக்

58. தர்மம்

1844

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي الْحُبَابِ، سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ - وَلاَ يَقْبَلُ اللَّهُ إِلاَّ طَيِّبًا - كَانَ إِنَّمَا يَضَعُهَا فِي كَفِّ الرَّحْمَنِ يُرَبِّيهَا كَمَا يُرَبِّي أَحَدُكُمْ فَلُوَّهُ أَوْ فَصِيلَهُ حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யார் தூய்மையான சம்பாத்தியத்திலிருந்து சதகா கொடுக்கிறாரோ - அல்லாஹ் தூய்மையானதைத் தவிர வேறெதையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை - அவர் அதனை அளவற்ற அருளாளனின் உள்ளங்கையில் வைப்பதைப் போன்றதாகும். (அளவற்ற அருளாளன்) அதனை, உங்களில் ஒருவர் தனது குதிரைக் குட்டியையோ அல்லது ஒட்டகக் கன்றையோ வளர்ப்பது போன்று, அது ஒரு மலையைப் போல் ஆகும் வரை வளர்க்கிறான்."

1845

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَكْثَرَ أَنْصَارِيٍّ بِالْمَدِينَةِ مَالاً مِنْ نَخْلٍ وَكَانَ أَحَبُّ أَمْوَالِهِ إِلَيْهِ بَيْرُحَاءَ وَكَانَتْ مُسْتَقْبِلَةَ الْمَسْجِدِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَدْخُلُهَا وَيَشْرَبُ مِنْ مَاءٍ فِيهَا طَيِّبٍ قَالَ أَنَسٌ فَلَمَّا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الآيَةُ { لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ } قَامَ أَبُو طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ { لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ } وَإِنَّ أَحَبَّ أَمْوَالِي إِلَىَّ بَيْرُحَاءَ وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ لِلَّهِ أَرْجُو بِرَّهَا وَذُخْرَهَا عِنْدَ اللَّهِ فَضَعْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ حَيْثُ شِئْتَ قَالَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه

وسلم بَخٍ ذَلِكَ مَالٌ رَابِحٌ ذَلِكَ مَالٌ رَابِحٌ وَقَدْ سَمِعْتُ مَا قُلْتَ فِيهِ وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الأَقْرَبِينَ . فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ أَفْعَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقَارِبِهِ وَبَنِي عَمِّهِ .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

மதீனாவில் அன்சாரிகளிலேயே பேரீச்சை மரத் தோட்டங்களின் (வடிவிலான) செல்வத்தை அதிகமாக வைத்திருந்தவர் அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள். அவருக்குரிய சொத்துக்களிலேயே மிகவும் விருப்பமானது 'பைரூஹா' என்பதாகும். அது பள்ளிவாசலுக்கு எதிரே இருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதற்குள் சென்று அதிலிருந்த இனிமையான தண்ணீரைக் குடிப்பது வழக்கம்.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "{லன் தனாலுல் பிர்ர ஹத்தா துன்ஃபிகூ மிம்மா துஹிப்பூன்} - நீங்கள் எதை நேசிக்கிறீர்களோ அதிலிருந்து செலவு செய்யாதவரை நன்மையை அடைய மாட்டீர்கள்" எனும் இந்த இறைவசனம் அருளப்பட்டபோது, அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அருள் நிறைந்தவனும், உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ், '{லன் தனாலுல் பிர்ர ஹத்தா துன்ஃபிகூ மிம்மா துஹிப்பூன்}' என்று கூறுகிறான். நான் மிகவும் நேசிக்கும் சொத்து பைரூஹா ஆகும். அது அல்லாஹ்விற்காக தர்மம் (ஸதகா) ஆகும். அதன் நன்மையையும் அது அல்லாஹ்விடம் சேமித்து வைக்கப்படுவதையும் நான் நாடுகிறேன். அதை நீங்கள் விரும்பிய இடத்தில் (தர்மமாக) அமையுங்கள், அல்லாஹ்வின் தூதரே!"

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நன்று (பக்)! அது இலாபம் தரும் சொத்து! அது இலாபம் தரும் சொத்து! நீங்கள் அதைப் பற்றிக் கூறியதை நான் கேட்டேன். அதை உங்கள் நெருங்கிய உறவினர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்."

அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அவ்வாறே செய்கிறேன், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" எனவே, அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் அதைத் தம் உறவினர்களுக்கும் தம் தந்தையின் சகோதரரின் பிள்ளைகளுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

1846

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ أَعْطُوا السَّائِلَ وَإِنْ جَاءَ عَلَى فَرَسٍ .

ஸைத் இப்னு அஸ்லம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யாசகனுக்குக் கொடுங்கள், அவன் குதிரையின்

மீது (ஏறி வந்து, செல்வச் செழிப்புடன் காணப்பட்டாலும்) வந்தாலும் சரியே."

1847

وَحَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُعَاذٍ الأَشْهَلِيِّ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ جَدَّتِهِ، أَنَّهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَا نِسَاءَ الْمُؤْمِنَاتِ لاَ تَحْقِرَنَّ إِحْدَاكُنَّ أَنْ تُهْدِيَ لِجَارَتِهَا وَلَوْ كُرَاعَ شَاةٍ مُحْرَقًا .

அம்ர் இப்னு முஆத் அல்-அஷ்ஹலீ அல்-அன்சாரீ (ரழி) அவர்களின் பாட்டி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஓ நம்பிக்கையுள்ள பெண்களே! உங்களில் எவளும் தன் அண்டை வீட்டுக்காரிக்கு, அது தீயில் வாட்டப்பட்ட ஆட்டின் குளம்பாக இருப்பினும் சரி, (அதை) அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பதை அற்பமாக எண்ண வேண்டாம்.'

1848

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ مِسْكِينًا سَأَلَهَا وَهِيَ صَائِمَةٌ وَلَيْسَ فِي بَيْتِهَا إِلاَّ رَغِيفٌ فَقَالَتْ لِمَوْلاَةٍ لَهَا أَعْطِيهِ إِيَّاهُ . فَقَالَتْ لَيْسَ لَكِ مَا تُفْطِرِينَ عَلَيْهِ . فَقَالَتْ أَعْطِيهِ إِيَّاهُ قَالَتْ فَفَعَلْتُ - قَالَتْ - فَلَمَّا أَمْسَيْنَا أَهْدَى لَنَا أَهْلُ بَيْتٍ - أَوْ إِنْسَانٌ - مَا كَانَ يُهْدِي لَنَا شَاةً وَكَفَنَهَا فَدَعَتْنِي عَائِشَةُ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَتْ كُلِي مِنْ هَذَا هَذَا خَيْرٌ مِنْ قُرْصِكِ .

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தபோது, ஓர் ஏழை அவரிடம் யாசகம் கேட்டார். அப்போது (அவர்களின்) வீட்டில் ஒரே ஒரு ரொட்டியைத் தவிர வேறெதுவும் இருக்கவில்லை. ஆயிஷா (ரழி) தம்முடைய பணிப்பெண்ணிடம் (மவ்லா), "அதை அவருக்குக் கொடுத்து விடு" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அப்பெண், "நீங்கள் நோன்பு திறப்பதற்கு உங்களிடம் எதுவும் இருக்காதே" என்று கூறினார். ஆயிஷா (ரழி), "அதை அவருக்குக் கொடுத்து விடு" என்று (மீண்டும்) கூறினார்கள்.

அப்பெண் கூறினார்: "நான் அவ்வாறே செய்தேன். மாலை நேரம் வந்தபோது, (வழக்கமாக) எங்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்காத ஒரு வீட்டார் - அல்லது ஒரு மனிதர் - முழுமையான ஓர் ஆட்டையும் (அதன் தோலுடன் அல்லது உள்ளுறுப்புகளுடன் சேர்த்து) அன்பளிப்பாக வழங்கினர். உம்முல் மூஃமினீன்

ஆயிஷா (ரழி) என்னை அழைத்து, 'இதிலிருந்து சாப்பிடு; இது உன்னுடைய ரொட்டியை விடச் சிறந்தது' என்று கூறினார்கள்."

1849

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، قَالَ بَلَغَنِي أَنَّ مِسْكِينًا، اسْتَطْعَمَ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَيْنَ يَدَيْهَا عِنَبٌ فَقَالَتْ لإِنْسَانٍ خُذْ حَبَّةً فَأَعْطِهِ إِيَّاهَا فَجَعَلَ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَيَعْجَبُ فَقَالَتْ عَائِشَةُ أَتَعْجَبُ كَمْ تَرَى فِي هَذِهِ الْحَبَّةِ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் முன்னால் திராட்சைப் பழங்கள் இருந்தபோது, ஓர் ஏழை அவர்களிடம் உணவு கேட்டார். அவர்கள் ஒருவரிடம், "ஒரு திராட்சை மணியை எடுத்து அவருக்குக் கொடுப்பீராக!" என்று கூறினார்கள். அவர் அதனை ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கத் தொடங்கினார். (ஒரு திராட்சை மணியை மட்டும் கொடுத்ததைக் கண்டு அவர் ஆச்சரியப்பட்டார்.) அப்போது ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், "நீர் ஆச்சரியப்படுகிறீரா? இந்த ஒரு திராட்சை மணியில் (அல்லாஹ்விடம்) எத்தனை 'மித்ஹ்கால தர்ரா' (அணுவின் எடையளவு நன்மையை) நீர் காண்கிறீர்!" என்று கூறினார்கள். (அதாவது, ஒரு சிறிய தர்மத்திற்கும் அல்லாஹ்விடம் பெரிய கூலி உண்டு என்பதை உணர்த்தினார்கள்.)

1850

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، . أَنَّ نَاسًا، مِنَ الأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَعْطَاهُمْ ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ حَتَّى نَفِدَ مَا عِنْدَهُ ثُمَّ قَالَ مَا يَكُونُ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدَّخِرَهُ عَنْكُمْ وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفَّهُ اللَّهُ وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً هُوَ خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ .

அபூ ஸஈத் அல்-குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அன்சாரிகளில் சிலர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (தர்மம்) கேட்டார்கள். நபியவர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். பிறகு மீண்டும் அவர்கள் அவரிடம் கேட்டார்கள்; அப்போதும் அவர் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். இறுதியில் தம்மிடம் இருந்தவை தீரும் வரை அவர் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். பிறகு அவர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "என்னிடம் இருக்கும் செல்வத்தை, உங்களுக்குத் தராமல் நான் பதுக்கி வைக்க மாட்டேன். எவர் (பிறரிடம் கையேந்தாமல்) தன்மானத்தைக் காத்துக்கொள்ள விரும்புகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைக் கண்ணியமிக்கவராக ஆக்குவான். எவர் தன்னிறைவு அடைய முயற்சிக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைத்

தன்னிறைவு பெற்றவராக ஆக்குவான். எவர் பொறுமையாக இருக்க முயற்சிக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்குப் பொறுமையைக் கொடுப்பான். பொறுமையை விடச் சிறந்த, விசாலமானதொரு அருட்கொடை வேறு எவருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை."

1851

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ – وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَذْكُرُ الصَّدَقَةَ وَالتَّعَفُّفَ عَنِ الْمَسْأَلَةِ – الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى وَالْيَدُ الْعُلْيَا هِيَ الْمُنْفِقَةُ وَالسُّفْلَى هِيَ السَّائِلَةُ .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மிம்பரில் (உபதேசம் செய்து) இருக்கும்போது, ஸதகாவைப் பற்றியும், (பிறரிடம்) யாசிப்பதைத் தவிர்ப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள்: "உயர்ந்த கை தாழ்ந்த கையை விடச் சிறந்தது. உயர்ந்த கை என்பது (தர்மம்) செலவு செய்வதாகும்; தாழ்ந்த கை என்பது யாசிப்பதாகும்."

1852

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَرْسَلَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بِعَطَاءٍ فَرَدَّهُ عُمَرُ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " لِمَ رَدَدْتَهُ " . فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ أَخْبَرْتَنَا أَنَّ خَيْرًا لأَحَدِنَا أَنْ لاَ يَأْخُذَ مِنْ أَحَدٍ شَيْئًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " إِنَّمَا ذَلِكَ عَنِ الْمَسْأَلَةِ فَأَمَّا مَا كَانَ مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ فَإِنَّمَا هُوَ رِزْقٌ يَرْزُقُكَهُ اللَّهُ " . فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَمَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لاَ أَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا وَلاَ يَأْتِينِي شَىْءٌ مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ إِلاَّ أَخَذْتُهُ .

அதா இப்னு யஸார் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களுக்கு ஓர் அன்பளிப்பை அனுப்பினார்கள். உமர் (ரழி) அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "ஏன் அதைத் திருப்பிக் கொடுத்தீர்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு உமர் (ரழி), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நம்மில் ஒருவர் யாரிடமிருந்தும் எதையும் (யாசித்து) பெறாமல் இருப்பதே அவருக்குச் சிறந்தது என்று

தாங்கள் எங்களுக்கு அறிவிக்கவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அது யாசிப்பதைப் பற்றியதாகும். ஆனால், யாசிக்காமல் உமக்கு வருவதென்பது அல்லாஹ் உமக்கு வழங்கும் வாழ்வாதாரமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "என் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நான் யாரிடமும் எதையும் யாசிக்க மாட்டேன். மேலும், நான் யாசிக்காமலேயே என்னிடம் வரும் எதையும் பெற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கவும் மாட்டேன் (ஏற்றுக்கொள்வேன்)" என்று கூறினார்கள்.

1853

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لأَنْ يَأْخُذَ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ فَيَحْتَطِبَ عَلَى ظَهْرِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْتِيَ رَجُلاً أَعْطَاهُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَيَسْأَلَهُ أَعْطَاهُ أَوْ مَنَعَهُ .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! உங்களில் ஒருவர் தம் கயிற்றை எடுத்துக்கொண்டு, தம் முதுகில் விறகு சேகரித்து வருவது, அல்லாஹ் தனது அருட்கொடையிலிருந்து வழங்கிய ஒரு மனிதரிடம் வந்து அவரிடம் யாசிப்பதை விடச் சிறந்ததாகும்; அவர் இவருக்குக் கொடுக்கலாம் அல்லது மறுக்கலாம்."

1854

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ بَنِي أَسَدٍ أَنَّهُ قَالَ نَزَلْتُ أَنَا وَأَهْلِي، بِبَقِيعِ الْغَرْقَدِ فَقَالَ لِي أَهْلِي اذْهَبْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَاسْأَلْهُ لَنَا شَيْئًا نَأْكُلُهُ ‏.‏ وَجَعَلُوا يَذْكُرُونَ مِنْ حَاجَتِهِمْ ‏.‏ فَذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَوَجَدْتُ عِنْدَهُ رَجُلاً يَسْأَلُهُ وَرَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ ‏"‏ لاَ أَجِدُ مَا أُعْطِيكَ ‏"‏ ‏.‏ فَتَوَلَّى الرَّجُلُ عَنْهُ وَهُوَ مُغْضَبٌ وَهُوَ يَقُولُ لَعَمْرِي إِنَّكَ لَتُعْطِي مَنْ شِئْتَ ‏.‏ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ‏"‏ إِنَّهُ لَيَغْضَبُ عَلَىَّ أَنْ لاَ أَجِدَ مَا أُعْطِيهِ مَنْ سَأَلَ مِنْكُمْ وَلَهُ أُوقِيَّةٌ أَوْ عَدْلُهَا فَقَدْ سَأَلَ إِلْحَافًا ‏"‏ ‏.‏ قَالَ الأَسَدِيُّ فَقُلْتُ لَلَقْحَةٌ لَنَا خَيْرٌ مِنْ أُوقِيَّةٍ ‏.‏ قَالَ مَالِكٌ وَالأُوقِيَّةُ أَرْبَعُونَ

دِرْهَمًا . قَالَ فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَسْأَلْهُ فَقُدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعْدَ ذَلِكَ بِشَعِيرٍ وَزَبِيبٍ فَقَسَمَ لَنَا مِنْهُ حَتَّى أَغْنَانَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ .

பனூ அஸத் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அறிவிக்கின்றார்:

'நானும் என் குடும்பத்தாரும் 'பகீஉல் ஃகர்கத்' என்னுமிடத்தில் தங்கினோம். என் குடும்பத்தார் என்னிடம், 'நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, நாம் உண்பதற்கு ஏதேனும் கேட்டு வாருங்கள்' என்று கூறினர். மேலும் அவர்கள் தங்கள் தேவைகளை (வறுமையின் காரணமாக) எடுத்துரைக்கத் தொடங்கினர்.

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அங்கே ஒருவர் அவரிடம் (தர்மம்) கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உமக்குக் கொடுப்பதற்கு என்னிடம் (இப்போது) எதுவும் இல்லை' என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த மனிதர் கோபத்துடன் அவரிடமிருந்து திரும்பிச் செல்லும் போது, 'என் வாழ்நாளின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக நீங்கள் விரும்பியவர்களுக்கே கொடுக்கிறீர்கள்' என்று கூறினார்.

(அதைக் கேட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'கேட்பவருக்குக் கொடுப்பதற்கு என்னிடம் ஏதும் இல்லை என்பதால் இவர் என் மீது கோபப்படுகிறார். உங்களில் யாரிடமாவது ஒரு 'ஊக்கியா' அல்லது அதற்குச் சமமான மதிப்புள்ள பொருள் இருக்கும் நிலையில் அவர் (பிறரிடம்) கேட்டால், அவர் வற்புறுத்திக் கேட்டவராவார் (இஸ்ஹாஃப்)' என்று கூறினார்கள்."

அந்த அஸதீ (அறிவிப்பாளர்) கூறினார்: "நான் (எனக்குள்), 'எங்களிடம் இருக்கும் பால் கறக்கும் ஒட்டகம் ஒரு ஊக்கியாவை விடச் சிறந்தது' என்று எண்ணிக்கொண்டேன்." (ஒரு ஊக்கியா என்பது நாற்பது திர்ஹம்கள் ஆகும் என்று இமாம் மாலிக் கூறினார்கள்).

அறிவிப்பாளர் கூறினார்: "எனவே நான் (எதுவும் கேட்காமல்) திரும்பிவிட்டேன். அதன் பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு வாற்கோதுமையும் உலர்ந்த திராட்சையும் கொண்டு வரப்பட்டது. கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் எங்களைச் தன்னிறைவு பெற்றவர்களாக்கும் வரை அதிலிருந்து எங்களுக்கு அவர் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்."

1855

وَعَنْ مَالِكٍ، عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلاَّ عِزًّا وَمَا تَوَاضَعَ عَبْدٌ إِلاَّ رَفَعَهُ اللَّهُ . قَالَ مَالِكٌ لاَ أَدْرِي أَيُرْفَعُ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ

النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَمْلاً ‏.‏

அல்-அலா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்கள் கூறியதாவது: "ஸதகா (தர்மம்) செல்வத்தைக் குறைப்பதில்லை; ஓர் அடியார் (பிறரை) மன்னிப்பதனால் அல்லாஹ் அவருக்குக் கண்ணியத்தையே அதிகரிக்கிறான்; மேலும் ஓர் அடியார் பணிவு கொள்ளும்போது, அவரை அல்லாஹ் உயர்த்தியே தீருகிறான்."

மாலிக் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த ஹதீஸ் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றடைகிறதா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது."

1856

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ ‏"‏ لاَ تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخُ النَّاسِ ‏"‏ ‏.‏

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு ஸதகா (தர்மம்) அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல. நிச்சயமாக, அது மக்களின் அழுக்குகள் (அதாவது, அவர்களின் செல்வத்தை தூய்மைப்படுத்தியதன் எஞ்சிய பகுதி, இது நபி குடும்பத்திற்கு தகுதியற்றது) மட்டுமே.'

1857

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم اسْتَعْمَلَ رَجُلاً مِنْ بَنِي عَبْدِ الأَشْهَلِ عَلَى الصَّدَقَةِ فَلَمَّا قَدِمَ سَأَلَهُ إِبِلاً مِنَ الصَّدَقَةِ فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حَتَّى عُرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ - وَكَانَ مِمَّا يُعْرَفُ بِهِ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ أَنْ تَحْمَرَّ عَيْنَاهُ - ثُمَّ قَالَ ‏"‏ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَسْأَلُنِي مَا لاَ يَصْلُحُ لِي وَلاَ لَهُ فَإِنْ مَنَعْتُهُ كَرِهْتُ الْمَنْعَ وَإِنْ أَعْطَيْتُهُ أَعْطَيْتُهُ مَا لاَ يَصْلُحُ لِي وَلاَ لَهُ ‏"‏ ‏.‏ فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لاَ أَسْأَلُكَ مِنْهَا شَيْئًا أَبَدًا ‏.‏

அபூபக்ர் பின் முஹம்மத் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பனூ அப்துல் அஷ்ஹல் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதரை ஸதகா (வசூலிக்கும்) பணியில் நியமித்தார்கள். அவர் (பணியை முடித்து) வந்தபோது, (நபி (ஸல்)

அவர்களிடம்) ஸதகாவிலிருந்து சில ஒட்டகங்களைக் கேட்டார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கோபமடைந்தார்கள்; அந்தக் கோபம் அவர்களின் முகத்தில் வெளிப்பட்டது. - அவர்களின் கண்கள் சிவந்துபோவது, அவர்களின் முகத்தில் கோபம் தெரிவதற்கான அடையாளங்களில் ஒன்றாகும். -

பிறகு அவர்கள், "நிச்சயமாக இந்த மனிதர் எனக்கும் அவருக்கும் தகுதியல்லாத (அதாவது, ஸதகா விநியோக விதிகளின்படி அனுமதிக்கப்படாத) ஒன்றை என்னிடம் கேட்கிறார். நான் (அதை) மறுத்தால், மறுப்பதை நான் வெறுக்கிறேன். நான் அதை அவருக்குக் கொடுத்தால், எனக்கும் அவருக்கும் தகுதியல்லாத (அதாவது, ஸதகா விநியோக விதிகளின்படி அனுமதிக்கப்படாத) ஒன்றையே அவருக்குக் கொடுத்தவனாவேன்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அந்த மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இனி ஒருபோதும் நான் தங்களிடம் இதிலிருந்து எதையும் கேட்கமாட்டேன்" என்று கூறினார்.

1858

وَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الأَرْقَمِ ادْلُلْنِي عَلَى بَعِيرٍ مِنَ الْمَطَايَا أَسْتَحْمِلُ عَلَيْهِ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقُلْتُ نَعَمْ جَمَلاً مِنَ الصَّدَقَةِ ‏.‏ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الأَرْقَمِ أَتُحِبُّ أَنَّ رَجُلاً بَادِنًا فِي يَوْمٍ حَارٍّ غَسَلَ لَكَ مَا تَحْتَ إِزَارِهِ وَرُفْغَيْهِ ثُمَّ أَعْطَاكَهُ فَشَرِبْتَهُ قَالَ فَغَضِبْتُ وَقُلْتُ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ أَتَقُولُ لِي مِثْلَ هَذَا فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الأَرْقَمِ إِنَّمَا الصَّدَقَةُ أَوْسَاخُ النَّاسِ يَغْسِلُونَهَا عَنْهُمْ ‏.‏

அஸ்லம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
அப்துல்லாஹ் பின் அல்-அர்கம் (ரழி) அவர்கள், "அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களிடம் நான் சவாரி செய்ய (அனுமதி கோரக்கூடிய) ஓர் ஒட்டகத்தை எனக்குக் காட்டுவீராக!" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஆம்; (இதோ) ஸதகா ஒட்டகங்களிலிருந்து ஒன்று" என்று கூறினேன்.

அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் அல்-அர்கம் (ரழி), "வெப்பம் மிகுந்த ஒரு நாளில், உடல் பருமனுள்ள ஒரு மனிதர் தனது வேட்டியின் கீழ்ப்பகுதியையும், தொடை மடிப்புகளையும் கழுவி, பின்னர் (அந்த நீரை) உமக்குக் குடிக்கத் தந்தால் அதை நீர் விரும்புவீரா?" என்று கேட்டார்கள்.

நான் கோபமடைந்து, "அல்லாஹ் உம்மை மன்னிப்பானாக! என்னிடம் இது போன்றதைச் சொல்கிறீர்களே?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் அல்-அர்கம் (ரழி), "நிச்சயமாக ஸதகா என்பது

மக்களின் அழுக்குகளாகும்; அவர்கள் தங்களைவிட்டும் அதைக் கழுவிக்கொள்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

59. كتاب العلم

முவத்தா மாலிக்

59. அறிவு

1859

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ لُقْمَانَ الْحَكِيمَ، أَوْصَى ابْنَهُ فَقَالَ يَا بُنَيَّ جَالِسِ الْعُلَمَاءَ وَزَاحِمْهُمْ بِرُكْبَتَيْكَ فَإِنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْقُلُوبَ بِنُورِ الْحِكْمَةِ كَمَا يُحْيِي اللَّهُ الأَرْضَ الْمَيْتَةَ بِوَابِلِ السَّمَاءِ

இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களுக்கு எட்டிய செய்தியின்படி, லுக்மான் அல்-ஹகீம் அவர்கள் தமது மகனுக்கு உபதேசம் செய்தபோது கூறியதாவது: "என் அருமை மகனே! அறிஞர்களுடன் அமர்ந்திரு. மேலும், உனது முழங்கால்களால் அவர்களை நெருக்கி அமர் (அவர்களிடமிருந்து ஞானத்தைப் பெற ஆர்வத்துடனும், பணிவுடனும் நெருங்கி அமர்). ஏனெனில், வானத்தின் பெருமழையால் உயிரற்ற பூமிக்கு அல்லாஹ் எப்படி உயிர் கொடுக்கிறானோ, அவ்வாறே ஞானத்தின் ஒளியால் உள்ளங்களுக்கு அவன் உயிர் கொடுக்கிறான்."

موطأ مالك

60. كتاب دعوة المظلوم

முவத்தா மாலிக்

60. அநீதி இழைக்கப்பட்டவரின் பிரார்த்தனை

1860

حَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، اسْتَعْمَلَ مَوْلًى لَهُ يُدْعَى هُنَيًّا عَلَى الْحِمَى فَقَالَ يَا هُنَىُّ اضْمُمْ جَنَاحَكَ عَنِ النَّاسِ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ مُسْتَجَابَةٌ وَأَدْخِلْ رَبَّ الصُّرَيْمَةِ وَرَبَّ الْغُنَيْمَةِ وَإِيَّاىَ وَنَعَمَ ابْنِ عَوْفٍ وَنَعَمَ ابْنِ عَفَّانَ فَإِنَّهُمَا إِنْ تَهْلِكْ مَاشِيَتُهُمَا يَرْجِعَا إِلَى نَخْلٍ وَزَرْعٍ وَإِنَّ رَبَّ الصُّرَيْمَةِ وَرَبَّ الْغُنَيْمَةِ إِنْ تَهْلِكْ مَاشِيَتُهُمَا يَأْتِنِي بِبَنِيهِ فَيَقُولُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ . أَفَتَارِكُهُمْ أَنَا لاَ أَبَا لَكَ فَالْمَاءُ وَالْكَلأُ أَيْسَرُ عَلَىَّ مِنَ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ وَايْمُ اللَّهِ إِنَّهُمْ لَيَرَوْنَ أَنِّي قَدْ ظَلَمْتُهُمْ إِنَّهَا لَبِلاَدُهُمْ وَمِيَاهُهُمْ قَاتَلُوا عَلَيْهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَأَسْلَمُوا عَلَيْهَا فِي الإِسْلاَمِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْلاَ الْمَالُ الَّذِي أَحْمِلُ عَلَيْهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا حَمَيْتُ عَلَيْهِمْ مِنْ بِلاَدِهِمْ شِبْرًا .

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், ஹுனை என்றழைக்கப்பட்ட தம்முடைய மவ்லா (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமை) ஒருவரை 'ஹிமா'வின் (அரசுக்காகப் பாதுகாக்கப்பட்ட மேய்ச்சல் நிலத்தின்) பொறுப்பாளராக நியமித்தார்கள்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹுனையே! மக்களிடம் கனிவாக நடந்து கொள் (அவர்களிடம் கடுமையாக நடந்துகொள்ளாதே). அநீதி இழைக்கப்பட்டவரின் பிரார்த்தனைக்குப் பயந்துகொள்; ஏனெனில் அநீதி இழைக்கப்பட்டவரின் பிரார்த்தனை (இறைவனால்) ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியதாகும். சிறிய ஒட்டக மந்தையுடையவரையும், சிறிய ஆட்டு மந்தையுடையவரையும் (மேய்ச்சல் நிலத்தில்) நுழைய விடு. (என் கால்நடைகள் விஷயத்திலும்,) இப்னு அவ்ஃப் மற்றும் இப்னு அஃப்பான் ஆகியோரின் கால்நடைகள் விஷயத்திலும் (சிறப்புச் சலுகை காட்டுவதிலிருந்து) எச்சரிக்கையாக இரு (அவற்றைத் தவிர்த்துக்கொள்). ஏனெனில், அவ்விருவரின் கால்நடைகள் அழிந்துவிட்டால், அவர்கள் பேரீச்சைத் தோட்டங்களுக்கும் விவசாயத்திற்கும் திரும்பிவிடுவார்கள். ஆனால், சிறிய ஒட்டக மந்தையுடையவர் மற்றும் சிறிய

ஆட்டு மந்தையுடையவரின் கால்நடைகள் அழிந்துவிட்டால், அவர் தம் பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு என்னிடம் வந்து, 'அமீருல் மூஃமினீன்! அமீருல் மூஃமினீன்!' என்று முறையிடுவார். (அப்போது) அவர்களை நான் கைவிட முடியுமா? (என்ன இப்படிச் சிந்திப்பாய்!) (அவர்களுக்கு நஷ்டஈடாகத்) தங்கம் மற்றும் வெள்ளியை வழங்குவதை விட, நீரும் புல்லும் (வழங்குவது) எனக்கு எளிதானதாகும். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் அவர்களுக்கு அநீதி இழைத்துவிட்டதாகவே அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இது அவர்களுடைய நிலம் மற்றும் அவர்களுடைய நீர்நிலையாகும். அறியாமைக் காலத்தில் (ஜாஹிலிய்யாவில்) இதற்காக அவர்கள் போரிட்டார்கள்; இஸ்லாத்தில் இதன் மீது அவர்கள் முஸ்லிம்களானார்கள். என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அறப்போருக்காக) நான் ஏற்றி அனுப்பும் இந்த வாகனப் பிராணிகள் மட்டும் இல்லையென்றால், அவர்களுடைய நிலத்தில் ஒரு சாண் அளவைக் கூட நான் 'ஹிமா'வாக (பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதியாக) ஆக்கியிருக்க மாட்டேன்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

موطأمالك

61. كتاب أسماء النبى صلى الله عليه وسلم

முவத்தா மாலிக்

61. நபி(ஸல்) அவர்களின் பெயர்கள்

1861

حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لِي خَمْسَةُ أَسْمَاءٍ أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَنَا أَحْمَدُ وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِيَ الْكُفْرَ وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي وَأَنَا الْعَاقِبُ .

முஹம்மது இப்னு ஜுபைர் இப்னு முத்இம் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்கு ஐந்து பெயர்கள் உள்ளன. நான் முஹம்மது ஆவேன். நான் அஹ்மது ஆவேன். நான் அல்-மாஹீ (அழிப்பவர்) ஆவேன்; என்னைக் கொண்டு அல்லாஹ் குஃப்ரை அழிக்கின்றான். நான் அல்-ஹாஷிர் (ஒன்றுதிரட்டுபவர்) ஆவேன்; மக்கள் என் காலடியில் (அதாவது, எனக்குப் பின் உடனடியாக அல்லது என் வழியைப் பின்பற்றி) ஒன்றுதிரட்டப்படுவார்கள். நான் அல்-ஆகிப் (இறுதியானவர், அதாவது எனக்குப் பின் எந்த நபியும் வரமாட்டார்) ஆவேன்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer